

Giới thiệu Vô Địch Hạnh Vận Tinh Convert

Dương Hoa một cái theo sinh ra về sau tựu vận khí không xong tới cực điểm sắp tốt nghiệp đại học sinh, nguyên vốn phải là may mắn bạo rap, nhưng Địa phủ ghi chép may mắn giá trị mấy tính phạm sai lầm tạo thành, thăng đến hẳn một cái cầu chức điện thoại đánh tới vận khí quản lý trung tâm mới phát sinh thay đổi, cái gì đào hoa, sự nghiệp vận... Theo nhau mà đến

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Thần bí điện thoại (thượng)

“Kỳ thi Đại Học đệ tử lý kỳ thiếu khảo thi, vận khí chi kém cỡ kim hiếm thấy! ——B thành phố phá hoạch đặc biệt đại cảm sủng cướp án!”

“Bản báo B thành phố tấn: hôm qua, B thành phố cục công an đối ngoại tuyên bố, kể cả Vương Công Bình, Lí Cầu 10 tên phạm tội hiềm nghi người ở bên trong phạm tội đội cảm sủng nhập thất trộm cướp, cướp bóc án chính thức phá hoạch.”

“Tháng 7 x ngày rạng sáng, mấy tên nam tử cảm sủng xâm nhập... Trước mắt, lần này án đang tại tiến thêm một bước thăm tra trung.”

“Lần này án ở bên trong, bị cướp phi tuyến vì tạm thời cứ điểm Dương gia, cũng đã gặp phải tai bay vạ gió, chẳng những bị thuận tay cướp đi tiền mặt 778 nguyên, đồng hồ, đồ trang sức đám quý trọng vật phẩm giá trị hên ước 9000 nguyên, Dương gia ba ngum tức thì bị nhét im miệng ba buộc trên giường chừng ba ngày lâu, làm cho bọn họ thể xác và tinh thần đã bị nghiêm trọng tổn hại, mà là trọng yếu hơn là, Dương gia con trai độc nhất Dương Hoa ngày đó đứng vậy hẳn kỳ thi Đại Học ngày cuối cùng, bởi vì này sân ngoài ý muốn tai ương, Dương Hoa bắt đắc dĩ vắng hợp sáng khoái thiên cuộc thi.”

“Bởi vì này chủng nguyên nhân mà vắng hợp cuộc thi, Dương Hoa vận rủi đã là B thành phố hiếm có rồi, nhưng bản báo phóng viên hiểu rõ đến, kỳ thật Dương Hoa vận rủi xa không chỉ lần này, làm một người thành tích học tập ưu tú, tâm lý tố chất cũng không tính toán kém đệ tử, Dương Hoa đã là lần thứ ba tham gia thi tốt nghiệp trung học.”

“Theo bản báo phóng viên hiểu rõ, Dương Hoa tại năm kia tham gia lần đầu tiên kỳ thi Đại Học, nhưng ở đi trường học trên đường, Dương Hoa bị một cái say rượu lái xe đánh ngã gục, tại trong bệnh viện vượt qua toàn bộ cuộc thi thời gian.”

“Năm trước, nhiều ôn tập một năm Dương Hoa tin tưởng mười phần mà tham gia lần thứ hai kỳ thi Đại Học, nhưng ngoài ý muốn lại lần nữa phát sinh. Lần thứ hai trước kỳ thi tốt nghiệp trung học một buổi tối, B thành phố đã xảy ra một hồi quy mô nhỏ địa chấn, lần này địa chấn tạo thành ảnh hưởng nhỏ bé, B thành phố cơ hồ không có nhân viên thương vong, nhưng không may Dương Hoa, trong nhà đèn treo lại bị đánh rơi xuống, đèn rơi xuống nện đứt tay phải của hắn, khiến cho hắn buông tha cho năm đó kỳ thi Đại Học.”

“Ngày nay năm, không chịu thua Dương Hoa lần thứ ba báo danh tham gia cả nước kỳ thi Đại Học, hơn nữa thuận lợi hoàn thành hai ngày trước cuộc thi, nhưng ở ngày cuối cùng, tai nạn lại lần nữa hàng lâm, Dương Hoa lần này không phải tại trên giường bệnh, mà là đang trong nhà mình trên giường, lòng nóng như lửa đốt mà nhìn xem cuộc thi thời gian lướt qua.”

“Cái gọi là người có ba suy sáu hứng, nhất thời xấu vận khí không thể tránh được, nhưng như thế trường kỳ, như thế dày đặc vận rủi vào đầu, lại coi như là cỡ kim hiếm có...”

Nhìn xem trong lúc vô tình nhảy ra báo chí cũ, Dương Hoa không khỏi cười khổ, không thể tưởng được, dựa vào chính mình không may, cũng có thể lên báo, đáng tiếc phóng viên còn không biết chính mình cái khác thật nằm mốc sự tình, bằng không, dựa vào chính mình bị hỏa thiêu qua, bị dìm nước qua, bị dây thừng xâu qua, bị cầu truy qua, bị rắn cắn qua... Đây chẳng phải là muốn lên TV rồi?

Ở đẳng kia lần kỳ thi Đại Học về sau, Dương Hoa nương tựa theo trước vài môn khoa mục cao điểm, cuối cùng vẫn là miễn cưỡng thi đậu một chỗ tam lưu đại học, vốn tưởng rằng hội như vậy đối vận, nhưng về sau một loạt sự thật chứng minh, vận khí của hắn vẫn không có chút nào chuyển biến tốt đẹp. Hoặc có lẽ là bởi rời nhà đi về sau thủy thổ bất phục nguyên nhân, Dương Hoa tại trong đại học ngay sinh 2 sân bệnh nặng, kết quả chương trình học kéo xuống một đồng. Hơn nữa, Dương Hoa tiến cũng không phải là cái gì thật đại học, cho nên hắn bạn cùng phòng chính giữa yêu học tập cũng không nhiều.

Mấy cái luôn đập vào “Đại học chính là hưởng thụ cuộc sống” cờ hiệu mỗi ngày ở bên ngoài trò chơi bạn cùng phòng cơ hồ một ngày hai mươi bốn tiếng đồng hồ đều không thấy đến nhân ảnh.

Dương Hoa bình thường gần đây đều là cái dễ nói chuyện người, ngay từ đầu hẳn bởi vì bị bệnh, cho nên luôn ở lại trong túc xá. Cùng lúc bởi vì vô sự có thể làm thời điểm, một phương diện khác cũng bởi vì hắn không thói quen sinh hoạt tại dơ dáy bẩn thỉu trong hoàn cảnh, cho nên hắn thường xuyên hội giúp mấy cái bạn cùng phòng xử lý bọn hắn “Cá nhân vấn đề”. Kết quả, cái này lại làm cho mấy cái bạn cùng phòng dưỡng thành thói quen, về sau bọn hắn mỗi lần rời đi ký túc xá thời điểm tuy nhiên cũng không quên mất bàn giao Dương Hoa, lại để cho hắn giúp bọn hắn sửa sang lại giường chiếu cùng giặt rửa những kia tràn đầy đồ mồ hôi thiêu vị quần áo. Nếu có cái đó một lần Dương Hoa quên sửa sang lại, bọn hắn liền tập thể phản nản bắt đầu đứng

đây, hơn nữa có đôi khi còn có thể lộng kiếm chút ít trò đùa dai tới bắt lộng kiếm hân.

Bất quá, theo thời gian chậm rãi đi qua quá khứ, Dương Hoa cũng thành thói quen cuộc sống như vậy. Vì đám bạn cùng phòng xử lý cá nhân vấn đề dùng đi đại lượng thời gian lại để cho Dương Hoa thui chung không có thể tìm được cũng đủ thời gian học bổ túc hân kéo xuống chương trình học. Mà càng về sau, đội Dương Hoa có thể bắt đầu thuần thực xử lý đám bạn cùng phòng cá nhân vấn đề, hơn nữa bắt đầu có đại lượng thời gian nhàn hạ thời điểm, lại học bổ túc cũng đã không còn kịp rồi. Vô luận đằng sau thành tích dù cho, phía trước thành tích cũng đã ván đã đóng thuyền, trường học sẽ không để cho hân nặng hơn nữa mới khảo thi thử một lần.

Bốn năm đại học thời gian thoáng qua tức thì, hiện tại, Dương Hoa đã là một cái sắp tốt nghiệp sinh viên năm 4. Cái kia chút ít mê đám bạn cùng phòng y nguyên mỗi ngày đều trải qua tiêu sái cuộc sống, đứng vậy trong nhà điều kiện thập phần gian khổ Dương Hoa lại gặp phải lấy việc làm áp lực.

Dương Hoa đọc đại học không phải là cái gì thật đại học, tại trong đại học thành tích lại rất không lý tưởng, cho nên hân tìm việc làm thời điểm cơ hồ vẫn đang không ngừng nếm mùi thất bại. Bất quá Dương Hoa cũng không phải một cái hội lời nói nhẹ nhàng buông tha cho người, năm đó hân có thể tại lần lượt thiên tại ** trung gắng gượng qua đến, hiện tại hân có thể nhẫn thụ lấy bị người hèn mọn chế ngạo thống khổ không ngừng đánh cầu chức điện thoại.

Ngày này, Dương Hoa ngay tại trong tức xá một mình một người cầm trường học dưới tóc đến cầu chức tư liệu, một nhà công ty một nhà công ty thử.

“36784762...” Dương Hoa một bên gầy lấy dây số, trong miệng một bên nhớ kỹ con số, đội đầu bên kia điện thoại tiếp nghe, hân lập tức thập phần nhiệt tình tự giới thiệu mình, “Này, ngài khỏe chứ, là phúc thái mậu dịch sao? Ta xem lại các người cần một cái văn phòng trợ lý? Ta là Liên Hoa đại học... Ah? Các người đã tìm được phải cần người rồi? Tốt, tốt, ta minh bạch.”

Đây cũng không phải là Dương Hoa lần đầu tiên tại báo ra bản thân niệm cái này chỗ đại học danh tự thời điểm đã bị đối phương cự tuyệt. Tuy nhiên hân biết rõ đối phương theo lời “Đã tìm được người rồi” là lấy cớ, nhưng hân cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cúp điện thoại, lại đưa trong tay cầu chức giới thiệu vắn tắt một lần nữa lật qua một trang.

Lúc này đây tại cầu chức tư liệu thượng xuất hiện chính là một nhà tên là “May mắn bình an” tư nhân công ty bảo hiểm. Số điện thoại của nó rất có ý tứ, dĩ nhiên là 38888888. Ngoại trừ đệ một cái mã số bên ngoài, tất cả con số đều là 8. Thoạt nhìn nhà này tư nhân xí nghiệp lão bản vì để cho người tin tưởng hân thật sự may mắn, nhất định tại điện tín công ty chỗ đó tồn không ít tiền.

Cầm lấy ống điện thoại, Dương Hoa còn là dựa theo quy củ cũ, một bên niệm một bên gầy lấy dây số. “388888...”

Ai? Ta vừa rồi niệm mấy cái tám? Dương Hoa niệm đến một nửa ngừng lại. Cái này dây số ở phía trong tám con số thật sự quá nhiều, nhớ kỹ nhớ kỹ, hân thì có điểm phạm nổi lên chóng mặt.

Bốn a? Dương Hoa nghĩ nghĩ, có lẽ hay là nhớ lầm một vài chữ. Bất quá hân cũng đã làm tốt gầy sai ý định. Tại hân nghĩ đến, dù sao nhiều gầy một cái mã số cũng không sao cả, bởi vì nói như vậy điện thoại hân là đánh không thông.

“... 888” Dương Hoa lại đang trên điện thoại xoa bóp ba lượt tám.

Tít —— tít —— tít —— chuông điện thoại thật đúng là vang lên.

“Ah, gầy đúng rồi! Thật sự là khó được ah, không thể tưởng được ta đời này lại vẫn có đoán đúng thời điểm.” Dương Hoa trong nội tâm tự giễu lấy.

“Này! Người hảo! Nơi này là vận khí quản lý trung tâm, xin hỏi tìm vị nào?” Đầu bên kia điện thoại truyền đến là một cái lại để cho Dương Hoa cảm thấy duyên dáng hư không tưởng nổi giọng nữ.

Mặc dù đối phương nói tên công ty cùng Dương Hoa tại cầu chức tư liệu thượng nhìn qua không giống với, đứng vậy hân cũng không có quá để ý. Y nguyên dựa theo trước sau như một đường lối, Dương Hoa cầm lấy điện thoại, tự tin bắt đầu với tự giới thiệu: “Người hảo, ta gọi Dương Hoa, là Liên Hoa sinh viên đại học. Ta nghe nói các người...”

“Cái gì cái gì?” Đầu bên kia điện thoại thanh âm đột nhiên kinh ngạc bắt đầu đứng dậy, “Người nói cái gì? Người là ai?”

Tại cầu chức thời điểm, hân còn là lần đầu tiên đụng phải tình huống như vậy, đối phương đã không yêu cầu hân trên báo thành tích cùng tư liệu, cũng không trực tiếp cự tuyệt, ngược lại hỏi hân là ai đến. Bất quá khi hân nghĩ đến chính mình những kia các học sinh theo lời tư nhân công ty tại khảo sát nhận lời mời nhân viên lúc thường thường sử dụng kỳ quái thủ đoạn, Dương Hoa có lẽ hay là rất cẩn thận mà ứng phó lấy. Hân sợ bởi vì vì mình nói sai một chữ mà mất đi cái này cơ hội khó được.

“Ta gọi Dương Hoa, là Liên Hoa sinh viên đại học.” Dương Hoa lại lặp lại một lần chính mình vừa mới nói qua lời nói.

“Cái gì? Đệ tử?” Đầu bên kia điện thoại thanh âm hiện tại quả thực có thể dùng khiếp sợ để hình dung.

Đệ tử có cái gì nhưng kỳ quái hay sao? Tự coi như các người thật sự không có ý định thông báo tuyển dụng đệ tử, cũng không cần như vậy kinh ngạc a! Cái kia giọng nữ đang nói ra câu này hỏi lại lúc kinh ngạc lại để cho Dương Hoa cũng hiểu được không hiểu thấu, bất quá vì công tác, hân y nguyên chú ý bung lấy ống điện thoại, cùng đội bên kia nữ nói mạch điện viên kinh ngạc về sau vấn đề. Dựa theo Dương Hoa kinh nghiệm, lời nói nói đến trình độ như vậy, đối phương hân không phải là yêu cầu hân đem bá lý lịch sơ lược gửi đến bọn hân công ty, chính là lại để cho hân rút nhanh lên trứng.

Bất quá lúc này đây, Dương Hoa chờ đợi tuyên án thời gian lại có vẻ đặc biệt dài đằng đặc. Trọn vẹn qua rồi một phút đồng hồ, bên kia nữ nói mạch điện viên thanh âm mới lại truyền tới. “Thực xin lỗi, thỉnh cầu người chờ một lát!” Nữ nói mạch điện viên lời nói lại một lần lại để cho Dương Hoa không hiểu

thấu bắt đầu đứng dậy. Nàng cũng không gọi đi, lại không nói lưu, ngược lại làm cho hắn "Chờ một lát".

Nói mạch điện viên tiểu thư đang nói hết câu kia "Chờ một lát" sẽ không có âm hưởng. Nhưng bất kể thế nào nói, Dương Hoa cảm thấy so với trước kia trực tiếp cự tuyệt đến, lúc này đây này nhà công ty thái độ cuối cùng là có nhảy vọt tiến bộ. Ôm cuối cùng cái kia một điểm hi vọng, Dương Hoa lòng tràn đầy chờ mong ở máy điện thoại bên cạnh cùng đợi.

Dương Hoa còn một điểm cũng không biết, hắn cái này thông điện thoại tại vận khí quản lý trung tâm ở phía trong tạo thành cỡ nào cực lớn ảnh hưởng. Danh như ý nghĩa, vận khí quản lý trung tâm kỳ thật chính là một quản lý thể gian tất cả mọi nhân loại vận khí địa phương. Bởi vì thần tiên cùng Quỷ Hồn đều không tồn tại vận khí vấn đề, cho nên vận khí quản lý trung tâm chức vụ du lịch tại Thiên đình cùng Địa phủ quản hạt bên ngoài, là đối với Nhân Gian giới phụ trách chỉ nhánh cơ cấu. Chỉ có điều hắn phòng làm việc thiết lập tại Địa phủ ở phía trong, cho nên do Diêm Vương đại nhân thay quản lý.

"Diêm Vương đại nhân, Diêm Vương đại nhân!" Nhận được điện thoại nói mạch điện viên tiểu thư không kịp thở bay vào Diêm vương văn phòng. Cái gì cái gì? Vì cái gì dùng từ phiêu? Nàng là Quỷ Hồn nha, đương nhiên là dùng phiêu!

Khục khục, tiếp tục trở lại chuyện chính. Nói mạch điện viên tiểu thư bay vào Diêm vương văn phòng, bất quá lúc này chúng ta tôn kính Diêm Vương đại nhân đang tại cầm một chích con dấu tại chỗ đóng thành núi công văn phía trước đang đập.

"Ai, gặp quỷ rồi, ngày hôm qua đột nhiên lại đến địa chấn. Thoáng một tý chết... rồi hơn mười vạn. Đám kia chuyện ngoài ý muốn bộ cháu trai còn nói phải về nhà thăm người thân, sự tình gì đều đẩy đến nơi này của ta. Thật sự là bẽ bộn từ ta! Lần sau nhất định phải đem bọn họ tiền công đều khấu trừ quang!" Diêm vương nhìn thấy nói mạch điện viên tiểu thư bay vào đến, hắn chỉ cho là là thư ký của mình, vì vậy một bên tiếp tục cuồng con dấu một bên phàn nàn bắt đầu đứng dậy.

"Diêm Vương đại nhân, bắt hảo!" Nói mạch điện viên tiểu thư y nguyên vội vàng hấp tấp hô to lấy.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Thần bí điện thoại (trung)

"Làm sao vậy? Cháy rồi? Đi gọi chích Hỏa Ma xử lý hạ không thì xong rồi sao? Cái gì việc nhỏ đều muốn tìm ta xử lý! Ta rốt cuộc là Diêm vương có lẽ hay là tiểu quỷ?" Diêm vương đang bẽ bộn ô tâm phiền nóng nảy, nghe được "Thư ký" lại bồi rồi kêu to lấy, hắn cũng không kiên nhẫn đối với nàng gọi quát lên.

"Không phải! Diêm Vương đại nhân!" Nói mạch điện viên tiểu thư nhìn xem Diêm vương, cơ hồ nhanh chóng đều muốn biến thành oan hồn.

"Cái kia là chuyện gì? Nói đi!" Diêm vương động tác trên tay không ngừng chút nào, trong miệng lại thở dài, bất đắc dĩ hỏi. Dù sao Địa phủ sự tình đều quy hắn phụ trách, vạn nhất xảy ra cái gì cạm bẫy, Thiên đình trách tội xuống còn không phải hắn chịu tội?

"Diêm Vương đại nhân, là vận khí quản lý trung tâm! Một đệ tử đem bà điện thoại đánh tới trong chúng ta đến rồi!" Nói mạch điện viên tiểu thư cuối cùng bắt được cơ hội đem lời nói cái mình bạch.

"Ah? Như vậy chút ít sự tình cũng phải tìm ta!" Diêm vương có lẽ hay là không ngừng huy động hai tay, "Người đi tìm..." Lời nói nói đến đây, Diêm vương giờ cao lên đại công tước chương cánh tay đột nhiên huyền ở giữa không trung.

"Người nói cái gì? Người lặp lại lần nữa?" Diêm vương mạnh mẽ xoay đầu lại, gắt gao chăm chăm vào nói mạch điện viên tiểu thư.

"Vừa rồi một đệ tử đem bà điện thoại đánh tới chúng ta vận khí quản lý trung tâm rồi!" Nói mạch điện viên tiểu thư sợ hãi lui về phía sau một bước, khẩn trương nhìn xem Diêm vương.

"Hắn... Hắn là vị ấy thần tiên gia thuộc người nhà sao?" Diêm vương mờ mờ hai mắt, ngơ ngác hỏi.

"Đường như không phải." Nói mạch điện viên tiểu thư trả lời ngay, "Hiện tại không có thần tiên gia thuộc tiền Nhân Gian giới chơi luân hồi, bọn hắn hiện tại đại bộ phận đều đi thế giới khác."

"Không phải? Vậy hắn như thế nào đem bà điện thoại đánh vào?" Diêm vương cũng tức giận tựa như hô lên.

"Diêm Vương đại nhân, ta... Ta thật sự không biết." Lúc này nói mạch điện viên tiểu thư quả thực nhanh bị sợ hồn phi phách tán.

“Đi dò tra xem, hẳn rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!” Diêm vương tức giận khẽ vươn tay đem bả con dấu thả lại trong hộp, lại lưu luyến không rời nhìn thoảng qua đồng kia tích như núi công văn, rốt cục đi theo nối mạch điện viên tiểu thư sau lưng đi ra ngoài.

Hai vị Địa phủ nhân viên quản lý không dùng bao nhiêu thời gian liền đi tới vận khí quản lý trung tâm, rất nhanh, do toàn bộ thế giới đã chết đi tất cả nỗi tiếng nhà khoa học cùng một chỗ tìm hơn một ngàn năm thời gian nghiên cứu ra đến, lại từ toàn bộ thế giới đã chết đi tất cả thiên tài công trình sư cùng một chỗ tìm trên trăm năm thời gian chế tạo, gần đây mới giao phó sử dụng Siêu Siêu Siêu Siêu cấp máy vi tính tự xuất hiện ở hai người... Ah không, trước 2 mặt quý.

Những kia vận khí quản lý trung tâm ở phía trong Quỷ Hồn đám bọn họ nhìn thấy Diêm vương xuất hiện, lập tức cũng biết có đại sự xảy ra kiện. Áo ào thả tay xuống đầu công tác đi theo Diêm vương đằng sau xem khởi nào nhiệt đến.

“Vận khí Số 1!” Đuổi đi tiến thao tác gian, Diêm vương lập tức hô lớn một tiếng. Hẳn hiện tại cũng không còn công phu phản ứng đi theo phía sau cái kia chút tiểu quý.

“Thanh âm xem xét xong, thân phận đã xác nhận. Tôn kính Diêm Vương đại nhân, ngài khỏe.” Theo máy vi tính loa phóng thanh ở phía trong phát ra khô cần máy móc thanh âm.

“Điều tra thêm xem, cái kia gọi Dương Hoa gia hỏa rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!” Diêm vương lo lắng nhìn xem máy vi tính thanh âm đưa vào hệ thống. Cái này mới ngoạn ý chơi đùa tốt thì tốt, nhưng Diêm vương sử dụng đến luôn cảm thấy không bằng những kia đầu trâu mặt ngựa đến có thứ tự. Nếu như là đầu trâu mặt ngựa, hẳn nói dứt lời, lập tức tự một cước đem bọn họ đạp đi làm việc, nhiều thoải mái nhiều thông thuận! Nhưng bây giờ, hẳn ngay đụng cũng không dám đụng đồ chơi này, sợ làm hư một điểm muốn được những kia thợ sửa chữa trình sư phản nản.

“Thỉnh đưa vào hẳn kỹ càng địa chỉ cùng tuổi, thuận tiện tập trung nhân vật.” Máy vi tính lại hồi đáp.

Nối mạch điện viên tiểu thư không đợi Diêm vương phân phó, tranh thủ thời gian đi ra phía trước đem bả Dương Hoa địa chỉ cùng tuổi cho thua đi vào.

“Tính danh Dương Hoa, tuổi hai mươi ba tuổi bốn tháng, địa chỉ vì Trung Quốc Z tỉnh T thành phố Liên Hoa đại học 8 số đệ tử nhà trọ. Xin xác nhận.”

“Xác nhận xác nhận, khô nhanh hơn một chút sống!” Nghe máy vi tính dài dòng, lo lắng Diêm vương cơ hồ ngay bắt nó đập phá tâm đầu óc.

“Tìm tôi ở bên trong, thỉnh chờ một chút.” Máy vi tính phát ra một hồi lẩn ở phía trong răng rắc loạn hưởng, sau đó liền tại trước mặt hai người trên màn hình lớn cho thấy một loạt số dữ liệu.

“Tính danh Dương Hoa, sinh ra thời đại 19** năm ngày 27 tháng 9. Đã sử dụng vận khí giá trị sự nghiệp vận vì -78455 điểm, tình yêu vận vì -113383 điểm, tiền tài vận vì -54872 điểm. Tổng hợp lại vận khí giá trị -82236 điểm” Máy vi tính rất nhanh tự trên báo mở đầu vài sắp xếp số dữ liệu.

“Bà mẹ nó!” Diêm vương cũng nhin không được nữa nói câu thô tục, “Tiểu tử kia đòi trước làm cái gì nghiệt? Mới hai mươi mấy tuổi vận khí có thể kém thành như vậy? Ta nhớ được Hitler tiểu tử kia chuyển thế về sau bị xe đụng chết thời điểm vận khí mới âm hơn năm vạn, hẳn mới hai mươi mấy tuổi, có thể âm thượng hơn tám vạn? Đòi trước là Đông Điều Anh Cơ (thủ tướng phát xít Nhật) sao?”

“Đông Điều Anh Cơ chuyển thế đã qua đời, hiện tại tổng hợp lại vận khí âm hơn sáu vạn điểm” Nối mạch điện viên tiểu thư hiển nhiên đối với cái này vận khí kém tới cực điểm người còn có trí nhớ, lập tức đón Diêm vương lời nói mãnh vận gốc.

“Vậy hẳn là chuyện gì xảy ra?” Diêm vương cũng không giải bắt đầu đứng dậy, hẳn rồi hướng máy vi tính hô, “Tiếp tục điều tra, biểu hiện hẳn kiếp trước tư liệu cùng cả đời này xứng đáng vận khí giá trị.”

Rất nhanh, tại một hồi nổ vang về sau, máy vi tính lại đang trên màn hình lớn hiện ra Diêm vương muốn tư liệu. Nhưng đợi Diêm vương cùng nối mạch điện viên tiểu thư chứng kiến tư liệu thời điểm, hai người lại đồng thời trợn mắt há hốc mồm.

“Dương Hoa, thập thế người lương thiện chuyển thế, bản thế xứng đáng vận khí giá trị 131072 điểm” Máy vi tính dùng trước sau như một vững vàng thanh âm báo ra hẳn tìm thấy được kết quả.

“Gặp quý!” Diêm vương ngơ ngác nhìn màn ảnh. Dựa theo máy vi tính thuyết pháp, Dương Hoa đời này hẳn là một cái vận khí tốt đến ngay thần tiên đều ghen ghét gia hỏa nha! Nhưng hẳn như thế nào lại vận xui đến âm hơn tám vạn điểm vận khí trình độ? Chẳng lẽ là muốn thành tựu đại sự nghiệp của hẳn, cho nên trước khổ kỳ tâm chí lao khởi gân cốt? Nhưng chỉ có Khổng Tử ah, Mạnh tử ah cái loại này thánh nhân cũng không có âm qua nhiều như vậy vận khí ah! Hơn nữa từ vận khí quản lý bị giao cho máy tính về sau, hiện đại những kia thành đại sự người tự càng sẽ không âm nhiều như vậy vận khí. Máy tính cũng không có thời gian rồi an bài như vậy thay đổi rất nhanh nhân sinh cuộc sống ah!

“Nhanh đi ah! Chờ cái gì đầu này? Vội vàng đem thợ sửa chữa gọi tới!” Bị con số sợ hãi Diêm vương tranh thủ thời gian rồi hướng nối mạch điện viên tiểu thư hô lớn.

Đây quả thực là đang nói đùa! Tự là năm đó Đậu Nga cũng không còn hẳn oan cái đó! Nếu như một người chân thật vận khí cùng hẳn nên được vận khí kém không lồ như vậy, vậy hẳn từ thời điểm oán niệm cần phải phóng lên trời không thể. Lớn như vậy oán khí phóng lên trời, thiên địa trong lúc đó hội sinh ra chấn động khẳng định đến làm cho Ngọc đế đem hẳn cái này Diêm vương cho rút lui.

Nối mạch điện viên tiểu thư lên tiếng lại từ vận khí quản lý trung tâm nhẹ nhàng đi ra ngoài, không có vài phút, nằng cùng với thợ sửa chữa cùng một chỗ sâu kín nhẹ nhàng tiến đến.

“Nhanh lên, nhìn xem cái này máy móc xảy ra vấn đề gì!” Diêm vương lo lắng đem bà thợ sửa chữa một cước đạp đến chết tiệt... nọ trước máy vì tính mặt.

Công trình sư từ trên xuống dưới cẩn thận kiểm tra rồi hồi lâu, rốt cục đẩy kính mắt đối với Diêm Vương Lão Thực bàn giao bắt đầu đứng dậy.”Phần cứng thượng không có xảy ra vấn đề, nếu có vấn đề chính là Software thượng.”

“Ta quản người là phần cứng Software, tranh thủ thời gian cho ta sửa tốt ah!” Diêm vương nhanh chóng bắt được công trình sư lác tới lác lui lấy.

“Ta không biết xử lý Software vấn đề ah.”

“Người nào biết xử lý?”

“Cái này... Nguyên lai hần Software là một cái tên gì tiền mặt đại môn gia hòa biên.”

“Vậy hần bây giờ đang ở chỗ nào đâu này?”

“Hần bốn mươi mấy năm trước chuyển thế.”

“Cái gì?! Chúng ta đây làm sao bây giờ?”

“Diêm Vương đại nhân, theo ta thấy, nhất định là chúng ta gần đây từ phía thiên đình tiến cử phân oán niệm hệ thống tạo nên tác dụng, cho nên người kia mới đem điện thoại đánh tới quản lý trung tâm đến.” Công trình sư lại đẩy kính mắt, cuối cùng là nói ra một đầu lại đề cho Diêm vương tương đối hài lòng đề nghị,”Ngài có thể thử xem cắt thành thủ công thao tác. Tùy tiện tìm đầu trâu mặt ngựa đến phụ trách vận khí của hần, đem hần nửa đời sau vận khí quay tới không được sao?”

“Ừm!” Diêm vương nặng nề hừ một tiếng, hướng sau lưng nhìn lướt qua. Vừa nghe đến Diêm vương muốn bàn giao nhiệm vụ, những kia nguyên gốc thẳng đi theo Diêm vương sau lưng xem náo nhiệt tiểu quỷ đám bọn họ lập tức chạy bóng dáng cũng không trông thấy. Chỉ có Diêm vương bên người nói mạch điện viên tiểu thư còn không không biết làm sao đứng ở nơi đó.

Diêm vương ánh mắt tại nói mạch điện viên tiểu thư trên người đánh cho cái chuyển, sau đó hần đã nói đạo,”Cái kia chuyện này tự giao cho người đi làm”

“Ah, ta... Vâng!” Nói mạch điện viên tiểu thư vốn muốn cự tuyệt, nhưng khi nhìn đến Diêm vương sắc mặt, nàng lại sinh sinh a cái kia chữ không cho nuốt trở vào.

Cứ như vậy, tại hỗn loạn gần một giờ sau, vận khí quản lý trung tâm rốt cục lại khôi phục bình tĩnh.

“Dương Hoa tiên sinh, ngài còn có ở đây không?” Nói mạch điện viên tiểu thư ngọt ngào thanh âm lại thông qua điện thoại tuyến truyền vào Dương Hoa trong lỗ tai.

“Ách, vẫn còn. Ta còn tại.” Dương Hoa tranh thủ thời gian trả lời.

“Ngài tình huống chúng ta đã muốn biết. Xin ngài hướng thụ sau này trong đời mỗi một ngày, cảm ơn.” Nói mạch điện viên tiểu thư nói xong cái này vài câu lại đề cho Dương Hoa không hiểu thấu lời mà nói..., tự đã cúp điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Thần bí điện thoại (hạ)

Cái này xem như không có trúng tuyển có lẽ hay là tuyển chọn? Dương Hoa cảm không ngừng phát ra ục ục thanh âm ống điện thoại sừng sốt một hồi. Chờ hần lấy thêm gây ra dòng điện lời nói đánh tới nhà này”May mắn bình an” công ty lúc, nghe người đã thay đổi một người. Vừa nghe đến lần này nói mạch điện viên tiểu thư cái kia tràn đầy không kiên nhẫn thanh âm, Dương Hoa lập tức vô ý thức đã cúp điện thoại.

Thoạt nhìn là không có trúng tuyển. Dương Hoa thở dài. Kỳ thật hần tại biết rõ bên kia nghe chính là nữ nhân lúc, cũng đã đối với lần này nhận lời mời không có ôm hy vọng quá lớn rồi, bởi vì nữ nhân duyên của hần cùng nữ nhân vận đều thật sự là quá kém.

Dương Hoa tuyệt đối không là một cái xấu xí hèn mọn bị ôi nam tính. Chính sự khác biệt, hần chẳng những trường lấy tương đương tiêu chuẩn thân cao

cùng hình thể, hơn nữa tướng mạo mặc dù không nói là anh tuấn tiêu sái, ít nhất cũng có thể nói rất có nam tính mẽ lực. Chỉ có như vậy Dương Hoa, chẳng những theo nhà trẻ đến lớn học đến nay cho tới bây giờ không được đến qua bất luận cái gì nữ hài tử ưu ái, hơn nữa mỗi lần hấn động phải nữ hài tử thời điểm lại luôn là sẽ xảy ra chuyện.

Nhớ rõ lên tiểu học thời điểm, hấn ngồi cùng bàn từ trước đến nay hấn tại khóa trong bàn gian về lấy đường ranh giới, hai người suốt ngồi cùng bàn sáu năm, nhưng giúp nhau nói chuyện sừng sốt không có vượt qua mười câu. Hơn nữa mỗi một lần Dương Hoa cùng nữ kia ngồi cùng bàn nói dứt lời về sau, còn luôn hội bị người khi dễ vô cùng thảm? Hai người một lần duy nhất tiếp xúc là ở một lần cuộc thi thời điểm, Dương Hoa tìm nữ đồng bàn mượn cục tẩy, nhưng kết quả lần kia hấn còn không hiểu thấu phải cái thất bại, sau khi về nhà bị cha mẹ sửa chữa mặt mũi bầm dập. Kết quả bị sửa chữa sau khi xong, xem xét bài thi mới biết được, nguyên lai là bài thi phát sai rồi, hấn cảm bắt được không phải là của mình bài thi, là lớp bên cạnh người kia kêu là Dương Hoa đồng học bài thi.

Mấy lần bất hạnh kinh nghiệm lại để cho Dương Hoa cuối cùng ngay cũng không dám nhìn nữ kia ngồi cùng bàn liếc, sợ cho dù là ánh mắt tiếp xúc đều mang đến cho mình bất hạnh. Tối cấp 2 về sau, hấn loại này gặp nữ nhân tất nhiên số con rệp kinh nghiệm lại càng đạt tới một cái khác đỉnh. Hấn bởi vì tiểu học lúc kinh nghiệm, cho nên một mực cũng không dám cùng nữ kia ngồi cùng bàn nói chuyện. Về sau không biết bởi vì nguyên nhân gì, hấn hỏi cái kia trường cũng không xinh đẹp nữ đồng bàn một vấn đề. Kết quả cùng ngày tan học trên đường về nhà, một chích trước mặt bay tới bóng cao su tụt kết kết thật thật chính giữa hấn mặt, đem hấn tại chỗ đánh hôn mê bất tỉnh. Hấn máu mũi lưu đầy đất, ngã sấp xuống thời điểm còn làm cái rất nhỏ não chấn động, tại trong bệnh viện trọn vẹn ở hai ngày mới xuất viện.

Ở đẳng kia lần kinh nghiệm về sau, Dương Hoa sẽ thấy không cùng trừ mình ra mọi mọi cùng bà nội bên ngoài bất kỳ nữ nhân nào đã từng quen biết, mãi cho đến tiến vào trường cấp 3 về sau.

Tại trường cấp 3 năm thứ hai thời điểm, Dương Hoa rốt cục đã trải qua một lần ngắn ngủi mối tình đầu. Đúng vậy cái kia một lần cũng là Dương Hoa bị tổn thương sâu nhất một lần. Tuy nhiên thân thể của hấn không có ở yêu đương ở phía trong bị đã kích, đúng vậy trên tinh thần lại chịu đựng cực kỳ tàn ác tra tấn. Bởi vì vị kia nghe nói là chuyển trường đến nữ sinh đang cùng Dương Hoa tiến hành rồi một đoạn không có vượt qua bảy ngày yêu đương về sau tụt vô ảnh vô tung biến mất. Hơn nữa thời điểm ra đi còn để lại một đống lớn đồ ngon đồ ngọt, lại để cho Dương Hoa thống khổ chờ đợi lấy một cái mờ ảo Vô Biên hi vọng.

Bất quá chính là, tại hấn lần đầu tiên tham gia lúc thi tốt nghiệp trung học, tại đi tham gia cuộc thi trên đường lại đụng phải tiểu học chính là cái kia ngồi cùng bàn, cũng là hấn trường cấp 3 đồng học. Kết quả hấn chỉ là nhìn nàng một cái, kéo nàng một bả, tụt ra nghiêm trọng tai nạn xe cộ.

Chính là vì này chùng chùng kinh nghiệm, lại để cho Dương Hoa tại trong đại học căn bản là không dám cùng bất luận cái gì nữ sinh liên hệ, đi đường thời điểm hấn đều là cúi đầu. Sợ liếc nhìn lầm rồi người nào, lại xảy ra sự cố.

Đương nhiên kéo, tại trong đại học cúi đầu đi đường cũng có không chú ý đụng với nữ sinh thời điểm. Dương Hoa ngay tại một lần buổi sáng đi phòng học thượng tự học thời điểm không cẩn thận cùng một cái không sai biệt lắm có một trăm kg khung long hình nữ sinh đụng vào nhau. Kết quả đầu này? Còn chưa tới buổi chiều hấn đã bị chẩn đoán bệnh đi ra được mạn tính viêm phổi, tại trong bệnh viện bị cách ly hơn một tháng——bất quá tại đã thành thói quen không may Dương Hoa xem ra, cùng nữ sinh phát sinh như vậy thân mật tiếp xúc, không có bị chẩn đoán chính xác hoạn có bệnh AIDS cũng đã là chiếm thiên đại tiện nghi a!

Ai! Được rồi! Bị đưa cho hi vọng về sau lại rơi vào thất vọng bên trong Dương Hoa bắt đầu dĩ vãng dài. Hấn lần nữa mở ra cầu chức tư liệu. Nhưng lại tại tay của hấn vừa đụng phải tư liệu một góc thời điểm, Dương Hoa đột nhiên khản trương nhảy dựng lên. Hấn nhớ tới, tại mấy vị bạn cùng phòng lâm lúc ra cửa khai báo, lại để cho hấn hỗ trợ mua "Hòa Ký bánh nướng" trở về đêm đó món ăn. Hấn một mực vội vàng gọi điện thoại cầu chức, vừa rồi cú điện thoại kia lại càng dùng gần một giờ, lại đem lời này mảnh vụn gốc cấp quên mất.

Dương Hoa tranh thủ thời gian nâng lên cánh tay nhìn nhìn đồng hồ, 4h 30. Thật sự nếu không xuất phát đã có thể không còn kịp rồi!

T thành phố duy nhất một nhà bán Hòa Ký bánh nướng cửa hàng cũng không khi bọn hấn trong trường học, Dương Hoa đặc đi bộ nửa giờ, đuổi tới cách cách trường học rất xa một cái trụ trạch tiểu khu ở phía trong đi. Nếu như tính luôn qua lại thời gian, cái kia chính là một tiếng đồng hồ, hơn nữa còn có xếp hàng thời gian đầu này? Những kia bạn cùng phòng bình thường thói quen thì ra là tại năm giờ rưỡi khoảng chừng gì đó trở về xuống. Nếu như đến lúc đó bọn hấn nhìn không tới bữa tối, không nhất định còn có thể lộng kiếm xảy ra chuyện gì đến nì!

Nghĩ tới đây, Dương Hoa tranh thủ thời gian ném trong tay cầu chức tư liệu, vội vàng chạy ra ngoài. Một đường chạy như điên phía dưới, hấn cuối cùng là tại hai thập phần chung sau chạy tới nhà này Hòa Ký bánh nướng điểm. Vừa cực khổ sắp xếp gần 20' đội về sau, Dương Hoa cuối cùng là mua được bánh nướng. Còn chờ không được thờ gấp thượng một hơi, hấn lập tức lại rơi quá mức dốc sức liều mạng hướng ký túc xá chạy tới.

Nhưng lại tại Dương Hoa vừa mới chạy ra cư xá, dọc theo một đầu bình thường không có gì cỗ xe trải qua vắng vẻ đường cái hướng trong túc xá chạy thời điểm, lại đột nhiên nhìn thấy một cái đứng ở đường cái quẹo vào nơi bóng người. Không cần xem lần thứ hai, Dương Hoa liền phát hiện đó là một nữ nhân. Bất quá năng chính quay mắt về phía đường cái, chỉ làm cho Dương Hoa thấy được một cái bóng lưng.

Chỉ thấy bóng lưng nên vậy không có việc gì chứ... Bị cả sợ Dương Hoa vội vàng đem đầu thấp xuống dưới, trong nội tâm lo sợ bất an bắt đầu đứng dậy. Bởi vì trường học ngay tại đường cái đối diện, cho nên hấn đặc theo nữ nhân kia bên người đi qua, Dương Hoa chỉ cầu nguyện lấy ngàn vạn không cần phải bởi vì chính mình xem cái nhìn kia tụt gặp chuyện không may.

Lão thiên gia tựa hồ luôn đang cùng Dương Hoa đối nghịch, hấn càng là cầu nguyện, tai nạn còn sẽ tới càng nhanh. Ngay tại dẫn theo một túi Hòa Ký bánh nướng Dương Hoa chính nhắm mắt lại chuẩn bị theo nữ nhân kia bên người chạy đi thời điểm. Một hồi nóng nảy còi hơi thanh âm vừa đứng truyền vào lỗ tai của hấn.

Không phải đâu! Dương Hoa trong nội tâm rên rỉ một tiếng, bắt đầu dĩ mở mắt. Bởi vì này đoạn trên đường bình thường căn bản không có ô tô chạy, cho

nên đại bộ phận lái xe đều lái rất nhanh. Vượt qua ngã rẽ ô tô đột nhiên phát hiện phía trước có hai người, hấn căn bản là không kịp đem bả xe dừng lại, chỉ có thể sợ hãi một bên đạp vào loa, một bên mãnh liệt phanh xe.

Nữ nhân kia ngay tại Dương Hoa trước người bất quá 2m xa địa phương, mà ô tô tiến lên lộ tuyến vừa vặn theo nàng chỗ đó trải qua. Nếu như Dương Hoa dừng bước bất động lời mà nói..., hấn đương nhiên có thể bình an vô sự. Nhưng Dương Hoa lại cũng không phải một cái hội trơ mắt nhìn xem người khác phát sinh vấn đề mà khoanh tay đứng nhìn người.

Trong khoảnh khắc đó, Dương Hoa trong đầu căn bản cũng không có xuất hiện bất kỳ liên quan với mình không may nữ nhân vận cách nghĩ. Hấn cơ hồ là vô ý thức lần nữa nhanh hơn độ hướng nữ nhân kia nhào tới, sau đó phi thân lên, mạnh mẽ đâm vào trên người nàng, đem nàng theo ô tô quỹ tích đụng lên đi ra ngoài.

Ngay tại phi thân lên Dương Hoa đụng phải nữ nhân kia thân thể trong nháy mắt, Dương Hoa mạch suy nghĩ lại đột nhiên biến thành gấp trăm lần rõ ràng. Hấn vốn là thấy rõ nữ nhân kia nhìn xem hấn tràn ngập hoảng sợ mặt, sau đó vốn là trống rỗng trong đầu liền nhanh chóng còn giống phóng điện ảnh đồng dạng thoáng hiện một chút cũng không có số màn ảnh. Cuối cùng, hấn trong đầu chỉ để lại một cái ý nghĩ.

Nàng xinh đẹp như vậy, lúc này ta đại khái là chết chắc a...

Địa phủ ở phía trong, bị cái này đột nhiên xảy ra sự kiện kinh hãi thất hồn lạc phách nói mạch điện viên tiểu thư lại một lần như gió lốc vọt vào Diêm vương văn phòng, cơ hồ là khóc đối với Diêm vương hô to: "Diêm Vương đại nhân, ta không làm! Vận khí của hấn ta xử lý không được! Vừa rồi máy tính lại để cho hấn xui xẻo!"

"Cái gì? Không phải đã muốn chuyển tới thủ công thao tác sao?" Diêm vương giật mình nhìn xem nói mạch điện viên tiểu thư.

"Máy tính xảy ra vấn đề rồi, ta chuyển thủ công thao tác, nhưng hấn hay là đang xử lý Dương Hoa vận khí!"

"Cái thanh kia chết tiệt... nọ máy tính cho tắt đi!" Diêm vương thật sự tức giận.

"Hiện tại toàn bộ nhân gian vận khí hệ thống đều là máy tính tại phụ trách đâu rồi, nếu như tắt đi hấn, nhân gian hội lộn xộn!"

"Vậy làm sao bây giờ?" Diêm vương thờ dài một tiếng, cũng không còn tính tình.

"Đi Thiên đình chỗ đó thỉnh vận khí tu chính chuyên gia đến đây đi." Nói mạch điện viên tiểu thư tội nghiệp nhìn xem Diêm vương.

"Được rồi." Diêm vương thờ dài một hơi, nhấn xuống trước mặt cái kia tên kỳ quái trên điện thoại một cái cái nút, "Trần phán quan, người đến phòng làm việc của ta."

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Hai lần gặp Vũ Huỳnh (thượng)

Đội trong bệnh viện Dương Hoa dần dần khôi phục ý thức, hấn lại một lần nhìn thấy tại hấn trong ý thức cuối cùng một khuôn mặt quen thuộc. Vừa thấy được cái kia trương tâm xinh đẹp nữ tính gương mặt, hấn bị hù tranh thủ thời gian lại nhắm mắt lại, thân thể cứng ngắc lấy một cử động cũng không dám.

"Người tỉnh rồi! Thầy thuốc vừa làm cho người qua kiểm tra." Ngồi ở Dương Hoa bên giường, đối diện lấy một máy tính đánh chữ nữ nhân phát hiện Dương Hoa động tác, lập tức cười hỏi. Dương Hoa sợ hãi gắt gao nhắm mắt lại không nói lời nào, hấn sợ mình mới mở miệng bệnh viện sản nhà sẽ lập tức vỡ ra đầu lỗ hồng lại để cho hấn té xuống.

"Ai? Người làm sao vậy?" Nữ nhân kỳ quái nhìn xem đóng chặt con mắt, toàn thân căng cứng Dương Hoa.

Dương Hoa có lẽ hay là không nói lời nào, nữ nhân có chút lo lắng, nàng vội vàng khép lại máy tính, chạy ra đi đem bà hộ sĩ kêu tiến đến. Đương nhiên, trong bệnh viện hộ sĩ cũng là nữ nhân. Tuy nhiên hộ sĩ tướng mạo cũng không tính thật xinh đẹp, mà khi tay của nàng tại Dương Hoa trên đầu sờ tới sờ lui thời điểm, Dương Hoa hay là đang đẩy lòng rên rĩ bắt đầu đứng dậy. Xong rồi, lúc này chỉ sợ từ 10 lần cũng không đủ.

"Hấn không có việc gì ah! Nhiệt độ cơ thể rất bình thường sao!" Hộ sĩ sờ lên Dương Hoa cái trán, lại nhìn một chút sắc mặt của hấn, có chút kỳ quái ngồi đối diện tại Dương Hoa nữ nhân bên cạnh nói.

"Ah, cảm ơn." Nữ nhân cười đem bà hộ sĩ đưa đi ra ngoài.

Trên giường bệnh Dương Hoa có lẽ hay là chăm chú kéo căng lấy thân thể, chuẩn bị thừa nhận tùy thời khả năng đã đến đã kích. Nữ nhân nhìn Dương Hoa liếc, sau đó lại nhìn một chút bên ngoài đã muốn dần dần đêm đen đến sắc trời. Nàng cầm lấy Laptop. Đối với còn nhắm mắt lại Dương Hoa làm này hôn gió thủ thế, cười nói: "Người đã không thoải mái ta tự đi trước rồi, bye bye nha."

Nằm ở trên giường Dương Hoa trong tai nghe nữ nhân thanh âm dễ nghe, nhưng trong lòng thì một mảnh bi thương. Tuy nhiên lúc này đây báo ứng không có lập tức đã đến, nhưng căn cứ Dương Hoa kinh nghiệm, đang cùng nữ nhân tiếp xúc về sau trong vòng một ngày tất nhiên sẽ có không may sự tình xuất hiện.

Phòng chừng đến không được buổi sáng ngày mai ta cũng sẽ bị điều tra ra hoạn có bệnh nan y a... Trên giường bệnh Dương Hoa bị quan nghĩ đến. Ai, ba ba, mẹ mẹ... Hẳn cơ hồ thống khổ muốn khóc.

Nhưng lại tại Dương Hoa nhanh muốn khóc lúc đi ra, phòng bệnh đại môn rồi lại được mở ra. Vài gương mặt Dương Hoa hết sức quen thuộc ào ào từ bên ngoài đi vào —— đó là Dương Hoa trong đại học đám bạn cùng phòng.

Chứng kiến Dương Hoa đã muốn tỉnh lại ngồi ở trên giường, vài người vốn là sững sờ, sau đó liền cùng một chỗ đối với hắn nở nụ cười. "Hắc hắc, ta nói tiểu tử ngươi diễn phúc sâu cái đó!" Đi tuốt ở đằng trước xuyên đeo Cách Tử Săn Y chính là Dương Hoa trong tức xá công nhận đầu, cho nên vừa vào cửa hắn đầu tiên lên tiếng.

"Đúng đây, ta đi ra ngoài như thế nào không có thể đánh lên mỹ nữ phải ra khỏi tai nạn xe cộ đâu này? Bằng không thì ta cũng vậy đến anh hùng cứu mỹ nhân..." Đi theo Cách Tử Săn Y đằng sau T-shirt áo lập tức cũng ồn ào bắt đầu đứng dậy. Bất quá hắn vừa mới mở miệng, bên ngoài hộ sĩ lập tức đem bà đầu đuôi tiến đến, hừ nghiêm mặt nói: "Nhớ giọng một chút! Nơi này là bệnh viện!"

"Ah, là." Cách Tử Săn Y vội vàng hướng hộ sĩ cùng một hồi khuôn mặt tươi cười, rốt cục đem nàng một lần nữa đánh phát ra.

"Hắc, cứu đại mỹ nữ cảm giác thế nào?" Cách Tử Săn Y không có hảo ý nhìn xem Dương Hoa nở nụ cười, "Nghe nàng nói, người lúc ấy đứng vậy rất anh dũng ah! Có phải là vừa ý nhân gia? Oa! Nàng tương mạo cùng đáng người đều là một bậc lớn ah! Hắc hắc, chúng ta ngây thơ Dương mùa xuân rốt cục cũng tới!" Hắn và sau lưng một đám đám bạn cùng phòng lập tức đều thập phần dâm dăng nở nụ cười.

Mấy ngày nay, bọn hắn cơ hồ mỗi ngày đều muốn tại trong bệnh viện ngâm thương tốt mấy giờ, mặc dù đối với bên ngoài tuyên bố là vì cùng trong hôn mê Dương Hoa, nhưng trên thực tế, một cái hôn mê đại nam nhân có cái gì tốt cùng hay sao? Mục đích của bọn hắn đương nhiên là vị kia tay như cây cỏ mềm mại, da trắng nõn nà, khéo cười tươi đẹp làm sao, đôi mắt đẹp trông mong này đại mỹ nhân.

"Ai..." Dương Hoa biết rõ hội là kết cục như vậy, hắn không nói chuyện, chỉ là thờ dài. Tại đừng phải nữ nhân nhiều như vậy hạ về sau, hắn làm sao sẽ còn có kết cục tốt? Không chết coi như là lấy cái mạng rồi, bị chế ngao vài câu còn không phải nên vậy hay sao?

"Này uy! Người đừng thờ dài ah!" Hãy nhìn đến Dương Hoa vẻ mặt bi thương bộ dáng, Cách Tử Săn Y bọn hắn lại lại đột nhiên khẩn trương nhìn xem Dương Hoa bày nổi lên tay, "Chúng ta đều là hay nói giỡn!"

"Đúng vậy, chúng ta với người hay nói giỡn nì!" Một người phía sau cũng tranh thủ thời gian ứng tiếng nói.

"Người xem, chúng ta cho người dẫn ăn đến." Một đám người tượng ảo thuật đồng dạng cười từ phía sau lưng lấy ra một túi lưới hoa quả cùng một chiếc chứa tràn đầy cà-mên.

"Người nhưng nhanh lên tốt đứng lên đi. Không có người, chúng ta ký tức xá hiện tại cũng gần giống, gần thành, gần bằng chuồng heo. Thôi người căn bản đều ngủ không yên!" Cách Tử Săn Y một bên mang thứ đó đặt ở Dương Hoa giường bệnh bên cạnh, một bên dùng phản nân ngữ khí nói xong.

"Ừm... Ta tận lực a." Dương Hoa nở nụ cười khổ. Là hắn biết những này bạn cùng phòng không có hảo tâm như vậy đến xem chính mình, quả nhiên vẫn là vì lại để cho hắn đi làm việc. "Đúng rồi, ba mẹ ta đâu này?" Dương Hoa nhìn nhìn chung quanh, đột nhiên hỏi.

"Ah, bọn hắn cái đó. Bọn hắn còn không biết người nằm viện sự tình a. Người nguyện ý đem bà vấn đề này nói cho bọn hắn biết?" Cách Tử Săn Y kỳ quái hỏi.

"Ah? Bọn hắn không biết? Ta đây nằm viện tiền là ai ra hay sao?" Dương Hoa một hồi kinh ngạc.

"Đàn! Còn có thể là ai? Đương nhiên là người cứu cô gái đẹp kia chứ sao!" Cách Tử Săn Y bất mãn phui Dương Hoa liếc.

"Không thể nào, là nàng?" Dương Hoa lại khẩn trương lên. Hắn muốn chính là, lúc này xong rồi, nhất định là bệnh AIDS. Lại tiếp xúc lạ lẫm nữ nhân, lại cùng lạ lẫm nữ nhân nói lời nói, còn dùng lạ lẫm tiền của nữ nhân.

Xong rồi, ta chết chắc rồi! Nghĩ đến ngày mai rất có thể sẽ bị bệnh viện đưa tiền một trương tấm ảnh lấy bệnh AIDS huyết kiểm hiện lên dương tính kiểm nghiệm đơn, Dương Hoa tự không khỏi bức bối về mặt đau khổ dốc sức liều mạng vô đầu.

"Này, người thì thế nào? Không phải bệnh động kinh phát tác a!" Cách Tử Săn Y kinh ngạc nhìn đột nhiên cong ngắc đầu lên Dương Hoa hỏi.

"Không đúng vậy a, bất quá ta khả năng thật sự được bệnh nan y." Dương Hoa cong một hồi, chán nản thả tay xuống, về mặt cầu xin nhìn xem mấy cái ngu chung phòng bạn cùng phòng.

“Bệnh nan y?” Cách Từ Sấn Y nhìn xem Dương Hoa đột nhiên nở nụ cười, “Còn có thể có thể? Hắc, ngươi là làm sao mà biết được? Bằng đoán hay sao?”

“Ta là nói thật.” Dương Hoa chăm chú nhìn mấy cái đồng học.

“Chính xác cái rắm!” Cách Từ Sấn Y cười mỉa mai, “Mấy nữ kia nói, ngươi một tuần lễ trước kia tiến bệnh viện thời điểm, cái gì CT quét, từ hạch chung chẩn, toàn diện huyết kiểm đều làm. Ngoại trừ não chấn động cùng chặt đứt mấy cây xương sườn, cái rắm tật xấu đều không có! Ngươi thật đúng là thần rồi dù thế nào? Bệnh viện lớn thiết bị chẳng lẽ lại còn không bằng chính ngươi đoán chuẩn? Bằng không, ngươi là bị não chấn động vỡ thành bệnh tâm thần? Như thế cái hàng da bệnh, không nói bệnh nan y cũng tám chín phần mười.”

“Ah?” Dương Hoa kinh ngạc nhìn Cách Từ Sấn Y, không thể tin tưởng mình vậy mà đã tại bệnh viện trên giường bệnh nằm một tuần lễ. Nếu là như vậy, vậy hẳn cùng nữ nhân tiếp xúc không phải đã muốn vượt qua một tuần lễ? Hơn nữa nữ nhân kia còn thường xuyên đến bên cạnh mình?

Ta như thế nào đến bây giờ còn chưa có chết đâu này? Dương Hoa trong đầu đột nhiên toát ra như vậy cái cổ quái vấn đề.

“Giới đó phóng ở đây rồi! Ngươi có rãnh tự ăn nhiều một chút. Ta xem cái này một tuần lễ ngươi đều không như thế nào ăn vào gì đó, bồi bổ thân thể a! Ngày mai chúng ta cho ngươi thêm mang một ít ăn ngon đến.” Cách Từ Sấn Y cười đối với Dương Hoa phát phát tay, mang theo một đám bạn cùng phòng lại rồi đi phòng bệnh.

Tuy nhiên bạn cùng phòng nói mình căn bản không có việc gì, nhưng Dương Hoa tại trên giường bệnh vẫn không thể tự mình suy nghĩ miên man. Mỗi lần nghe được ngoài cửa tiếng bước chân lúc, hẳn sẽ trợn trợn khăn trương, sợ đi tới một cái thầy thuốc nói cho hẳn biết, ngươi hoạn bệnh AIDS.

Ở này không khí khẩn trương ở bên trong, Dương Hoa chó ăn hết chính mình một tuần lễ đến nay đệ nhất đón chính thức bữa tối, sau đó liền tại trên giường bệnh ngủ thật say.

Đợi ngày hôm sau Dương Hoa là bị một vị ăn mặc áo khoác trắng thầy thuốc đánh thức. Bất quá vị này thầy thuốc cũng không phải như Dương Hoa chỗ nghĩ như vậy đến thông tri hẳn đã bị kiểm tra ra hoạn có bệnh AIDS, mà chỉ là đối với hẳn làm thông lệ kiểm tra. Hơn nữa, tại Dương Hoa lo sợ bất an bị loay hoay sau nửa giờ, thầy thuốc kia vậy mà nói cho Dương Hoa, hẳn “Tình huống rất tốt, phòng chừng mấy ngày nữa có thể xuất viện”.

Rồi đi Dương Hoa phòng bệnh về sau, cô bé kia tự không còn có đã tới bệnh viện. Bất quá nàng ngược lại đem bà Dương Hoa nằm viện phí giao đủ. Cho nên mười ngày sau, thầy thuốc cứ dựa theo dự định ngày lại để cho đã muốn cơ bản khỏi hẳn Dương Hoa ra viện. Theo mấy cái đồng học trong miệng, Dương Hoa biết rồi cái kia tại trong bệnh viện nữ tử gọi Tề Vũ Huỳnh. Vốn là Dương Hoa cho là mình cùng Tề Vũ Huỳnh gặp mặt một lần nên vậy như vậy chấm dứt, nhưng hẳn lại không nghĩ rằng, tại trở lại tới trường học vài ngày sau, hẳn vậy mà lại gặp được nàng.

Dương Hoa vẫn là tự cấp mấy cái ngủ chung phòng bạn cùng phòng mua Hòa Ký bánh nướng thời điểm gặp phải nàng. Hai người ngay tại cư xá đường đi ở phía trong trước mặt đụng phải vừa vặn. Bất quá lúc này đây gặp lại Tề Vũ Huỳnh thời điểm, nàng đã hoàn toàn đã không có hai người tại trong bệnh viện lần thứ hai gặp mặt lúc như vậy tình thần vô cùng phấn chấn bộ dáng.

Tại trong khu cư xá khắp nơi loạn sáng ngời Tề Vũ Huỳnh lúc này thoát nhìn giống như là một cái khắp nơi phiêu đảng nữ quý. Trên người nàng chỉ tùy ý mặc một bộ bản thân khối ngắn tay T-shirt áo cùng một kiện nhiều nếp nhăn nửa người váy, vốn là tóc chải ngược chỉnh tề áo choàng phát hiện tại cũng tán loạn còn giống mới từ vùng Trung Đông trong chiến tranh trốn tới dân chạy nạn, lộ vẻ trên mặt tái nhợt cũng một điểm không có làm cách ăn mặc.

Chứng kiến Tề Vũ Huỳnh cái kia lôi thôi bộ dáng, Dương Hoa không có thể hiểu được gãi gãi đầu. Chẳng lẽ nàng đã đánh mất công tác? Không đến mức a, mấy ngày hôm trước khá tốt tốt, làm sao sẽ còn không có hai ngày tự biến thành như vậy? Sẽ không phải... Là vốn nên phát sinh ở trên người của ta không may sự tình chuyển dời đến trên người nàng đi a! Nghĩ tới đây, Dương Hoa trong nội tâm lập tức bất an bắt đầu đứng dậy.

“Tề... Tiểu thư, ngươi không sao chứ?” Mang theo lòng tràn đầy bất an cùng một tia hi vọng chuộc tội tâm lý, Dương Hoa nhìn không được cùng gặp thoáng qua Tề Vũ Huỳnh lên tiếng chào hỏi. Từ lần trước về sau, Dương Hoa phát hiện mình “Gặp nữ tất nhiên không may chứng” giống như có lẽ đã tan thành mây khói rồi, cho nên hẳn mới dám chủ động tiến lên chào hỏi.

“Ách?” Tề Vũ Huỳnh tựa hồ một mực đang suy tư vấn đề gì, thẳng đến Dương Hoa gọi lại nàng, nàng mới hồi phục tinh thần lại.

“Ủm? Ah, là Dương Hoa nha.” Bị gọi vào danh tự Tề Vũ Huỳnh một lát sau mới kịp phản ứng nguyên lai là có người ở gọi mình, đợi nàng thấy rõ Dương Hoa gương mặt, lập tức đối với hẳn cười một chút.

Dương Hoa cơ hồ đều không phân rõ Tề Vũ Huỳnh đối với chính mình lộ ra chính là cái kia đáng tươi cười có phải là có thể bị gọi là cười khô. Hẳn chỉ cảm thấy cái kia trong tươi cười tràn đầy miễn cưỡng.

Chương 2: Hai lần gặp Vũ Huỳnh (hạ)

“Đúng vậy, là ta.” Dương Hoa với Tề Vũ Huỳnh cười cười nói, sau đó lại thử thăm dò hỏi, “Ngươi làm sao?”

“Ta? Ta rất tốt ah!” Tề Vũ Huỳnh nhìn như không sao cả trả lời tựa hồ là tại mạo xưng là trang hảo hán.

“Ah, như vậy ah.” Dương Hoa do dự nhìn xem Tề Vũ Huỳnh, cũng không biết có phải hay không là nên vậy tiếp tục sâu hỏi tiếp.

“Ngươi tìm được công tác?” Thấy Dương Hoa không có vấn đề, Tề Vũ Huỳnh hỏi ngược lại.

“Không có nì.” Vừa nhắc tới công tác của mình, Dương Hoa cũng nở nụ cười khổ.

“Ai, ăn cơm tối sao? Ta thỉnh cầu ngươi ăn hải sản được không? Coi như là cho lần trước ngươi cứu ta nói lời cảm tạ.”

“Cái kia là chuyện nhỏ chứ sao. Ngươi không cần khách khí như thế.”

“Mạng của ta là chuyện nhỏ?” Tề Vũ Huỳnh đột nhiên tự tức giận lên.

“Ah! Ta không có ý tứ này!” Dương Hoa tranh thủ thời gian đốc sức liều mạng khoát tay.

“Vậy ngươi cùng không theo giúp ta đi?” Tề Vũ Huỳnh một bộ giận dỗi bộ dáng nhìn xem Dương Hoa.

“Tốt... Được rồi, ta đi.” Dương Hoa không dám nói nữa không đi, đành phải thừa dạ đáp ứng.

Đi theo Tề Vũ Huỳnh sau lưng, hai người không có ở trong khu cư xá đi đến bao nhiêu thời gian liền đi tới một nhà quán bán hàng ở phía trong. Tề Vũ Huỳnh hiển nhiên đã là tại đây khách quen, nàng vừa mới ngồi xuống, bên kia nữ chiêu đãi viên tự lập tức cầm thực đơn đi đến trước mặt hai người. Bất quá, tại nàng xem đến ngồi ở Tề Vũ Huỳnh bên người Dương Hoa lúc, trong ánh mắt hiển nhiên mang lên vài phần nghi hoặc.

“Ngươi nhìn cái gì vậy?” Nữ chiêu đãi viên ánh mắt nghi hoặc vừa dứt tại Tề Vũ Huỳnh trên mặt, hần cơ hồ lập tức liền giống bị đốt pháo đồng dạng nổ. Nàng vội giận dỗi đứng đứng đứng lên, nhìn chăm chăm nữ chiêu đãi viên không tha.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi.” Bên cạnh lão bản một thấy tình huống không đúng, tranh thủ thời gian qua tới một kính xin lỗi. Vừa nói xin lỗi, hần tự lại để cho bên cạnh tiểu nhị đem bả nữ chiêu đãi viên theo bên cạnh hai người dụ đi được. Tuy nhiên người bị dụ đi được, nhưng bị không hiểu thấu lại càng hoảng sợ nữ chiêu đãi viên trước khi đi khai mở lúc tức giận bất bình phàn nàn thanh âm lại toàn bộ lọt vào Dương Hoa trong lỗ tai.

“Thiệt là, hung cái gì hung ah! Không phải là nhiều nhìn thoáng qua sao? Mấy ngày hôm trước mới cùng bạn trai chia tay, lập tức tự dẫn mới bạn trai đến. Không biết xấu hổ nữ nhân hiện tại cũng thật nhiều ah!”

“Ngươi nói cái gì?” Tề Vũ Huỳnh lập tức tự lại một lần nhảy dựng lên, trên mặt dâng lên phần nộ huyết sắc giống như là lập tức muốn cùng cái kia nữ chiêu đãi viên đánh một trận.

Đúng vậy dễ nói chuyện quán bán hàng lão bản còn là một cái kính sức lực ngăn cản ở phía trước cho Tề Vũ Huỳnh nói lấy xin lỗi, cũng làm cho nàng cũng không có biện pháp tiến lên cùng cái kia nữ chiêu đãi viên đấu võ.

Đội nữ chiêu đãi viên bị người theo trước mắt nàng kéo không có bóng dáng. Tề Vũ Huỳnh rốt cục mang theo mặt mũi tràn đầy tức giận ngồi xuống. Bất quá rất nhanh, nàng tự lại đứng lên.

“Đừng ở chỗ này ăn được! Những thứ kia ta ăn không vô.” Nàng thở phì phì đi đến Dương Hoa bên người, càng làm hần theo trên chỗ ngồi kéo lên. Cứ như vậy, Dương Hoa bị Tề Vũ Huỳnh kéo đi rồi đi này gia quán bán hàng.

Vốn là Dương Hoa cho rằng Tề Vũ Huỳnh hội lỗi kéo chính mình đi một cái khác nàng quen thuộc địa phương. Thật không nghĩ đến đi qua một cái chuyển biến về sau, Tề Vũ Huỳnh lại ngừng lại. Nàng xem thấy Dương Hoa không có ý tứ nói: “Thật sự là thực xin lỗi ah, ta đột nhiên nhớ tới, phụ cận ta cũng không phải rất thuộc, không biết còn có chỗ nào có thể đi. Bằng không thì ngươi nói một chỗ a?”

“Ah? Tại đây ta cũng vậy không quen ah!”

Dương Hoa nào biết đâu rằng phụ cận có cái gì có thể ăn cơm địa phương? Trước kia hần vì né tránh tất cả lạ lẫm nữ nhân, quả thực hận không thể mỗi ngày buồn bực tại nam sinh trong túc xá, cũng chỉ có tại giúp mấy cái bạn cùng phòng mua đồ thời điểm mới có thể dọc theo mấy cái đi thói quen lộ đi trong tiệm.

“Ở chỗ này đọc bốn năm đại học, ngươi ngay ăn cơm địa phương cũng không biết?” Tề Vũ Huỳnh có vẻ dị thường kinh ngạc.

“Ách... Ta thật sự không có đi ra ăn cơm xong.”

“Ai, tính một cái.” Tề Vũ Huỳnh phiền muộn phát phát tay, “Đến nhà của ta đi thôi, ta thỉnh cầu ngươi ăn mì.”

“Cái kia... Có phải là quá phiền toái.” Dương Hoa nhưng không muốn đi trong nhà người khác, còn lại là người trẻ tuổi nữ tử gia.

“Có phiền toái gì hay sao? Đi!” Tề Vũ Huỳnh không biết vì cái gì, tựa hồ hạ quyết tâm, hôm nay nhất định phải kéo đi Dương Hoa ăn bữa này bữa tối.

Dương Hoa vốn cũng không phải là một cái giỏi về cự tuyệt người khác người, bị Tề Vũ Huỳnh một đường dắt lấy, hẳn cũng chỉ có thể bất đắc dĩ đi theo nàng bỏ qua cho vài tòa nhà phòng, đi tới nàng ở phòng.

Đương nhiên, Tề Vũ Huỳnh ở phòng cũng không thuộc về Tề Vũ Huỳnh. Nàng cũng chỉ là tại T thành phố thuê phòng ở lại phần đông thành phần tri thức bên trong một thành viên. Bất quá nàng ở phòng ở ngược lại thập phần xa hoa, năm mươi mấy người mét vuông diện tích tăng thêm chuyên nghiệp lắp đặt thiết bị, lại để cho ở quen ký túc xá Dương Hoa vừa vào cửa tự lập tức có một loại rộng mở trong sáng cảm giác.

“Tùy tiện ngồi đi.” Tề Vũ Huỳnh cho Dương Hoa rót chén nước đặt ở trên bàn trà, sau đó liền chui vào phòng bếp.

Lần đầu tiên tiến nữ hài tử gia Dương Hoa câu thúc ngồi ở trên ghế sa lon động cũng không dám động, sợ không nghĩ qua là tự thấy cái gì không nên nhìn qua gì đó. Nơi này chính là tục ngữ thảo luận nữ nhi gia khuê phòng a... Dương Hoa một bên khăn trương bụng Tề Vũ Huỳnh vừa rồi cho mình đảo nước không ngừng thổi, một bên cúi đầu nghĩ đến.

Trong phòng bếp rất nhanh tự truyền tới xoát nôi tiếng leng keng cùng khai mở khí gas lò dùng thanh âm, đón lấy, vòi nước uống mở ra về sau ào ào tiếng nước chảy cũng truyền vào Dương Hoa trong lỗ tai.

Nghe trong phòng bếp thanh âm, nghe trong phòng có chút nhộn nhạo lấy nữ hài trong nhà đặc biệt một điểm mùi thơm ngát mùi, khăn trương Dương Hoa tại đem nước thổi cho nguội đi về sau liền bắt đầu càng thêm khăn trương từng ngum từng ngum uống lên đến. Lúc này Dương Hoa đã bắt đầu hối hận, hẳn làm sao sẽ ma xui quỷ khiến đáp ứng Tề Vũ Huỳnh đến trong nhà nàng đến đầu này? Không nói hẳn tại trong phòng ngủ mấy cái đồng học còn trông mồn con mắt chờ hẳn bánh nướng, tự gọi hoàn cảnh nơi này cũng đã lại để cho hẳn cảm giác được câu thúc còn giống đi vào tiểu học chủ nhiệm lớp gia.

Dương Hoa rất giống cổ lấy dũng khí đối với Tề Vũ Huỳnh nói mình muốn đi, đúng vậy chờ hẳn đứng lên do do dự dự đi đến cửa phòng bếp lúc, chứng kiến vừa vặn đem bả mặt bỏ vào trong nôi, bắt đầu hướng ra phía ngoài đi Tề Vũ Huỳnh, lập tức lại mất đi vừa mới cổ lên toàn bộ dũng khí. Hẳn sợ Tề Vũ Huỳnh hội cho là mình là cố ý nhìn lên nàng, vội vàng bối rối lại chạy về trên chỗ ngồi, bụng lên đã bị uống cạn sạch chén nước làm bộ uống lên nước đến.

“Ai? Làm sao ngươi còn ngồi ở đằng kia ah?” Dương Hoa mới vừa ở nguyên lai trên vị trí ngồi xong, Tề Vũ Huỳnh tự cười mím đi ra,”Theo giúp ta tâm sự a.”

“Ừm, ừm. Cái kia... Nói chút gì đó đầu này?” Dương Hoa y nguyên câu thúc không biết nên làm thế là tốt hay không nữa, hẳn tại Tề Vũ Huỳnh đối diện trên vị trí ngồi xuống, sau đó tự nói quanh co bắt đầu đứng dậy. Nhưng vô luận như thế nào ngại trang, Dương Hoa cũng ức chế không được trong nội tâm khăn trương. Tại Tề Vũ Huỳnh đối diện ngồi xuống về sau, mặt của hẳn cũng đã bắt tri bắt giác đỏ một mảng lớn.

“Hi hi.” Trông thấy Dương Hoa một bộ thẹn thùng tiểu nam sinh bộ dạng, Tề Vũ Huỳnh nhin không được che miệng nở nụ cười.

“Cái kia trước tiên là nói về nói ngươi bao nhiêu a?” Chứng kiến Dương Hoa khăn trương như vậy, Tề Vũ Huỳnh nhin không được che miệng nở nụ cười hồi lâu, mới tại Dương Hoa xấu hổ nhìn soi mói dừng lại, nhiều hứng thú hỏi.

Dương Hoa luôn thói quen đem bả vừa dài ra mấy cây râu mép thổi quất sạch sẽ, tăng thêm hẳn tướng mạo thoát nhìn lại lộ ra nhỏ, nói là học sinh cấp 3 phỏng chừng cũng có người tin. Bất quá Tề Vũ Huỳnh bá kiến cái kia chút ít trong đại học đồng học, biết rõ hẳn chắc chắn sẽ không là học sinh trung học, cho nên mới đối với tuổi của hẳn phi thường tò mò.

“Ta hiện năm hai mươi ba tuổi.” Dương Hoa thành thành thật thật hồi đáp.

“Ah?” Tề Vũ Huỳnh nghe được Dương Hoa niên kỷ lập tức kinh ngạc kêu lên,”Đây không phải là so với ta còn lớn hơn một tuổi?”

“Ah?” Tề Vũ Huỳnh lời nói lại để cho Dương Hoa cũng kinh ngạc nhìn nàng một cái. Hẳn như thế nào đều không nghĩ tới, thoát nhìn lại thành thực lại vũ mị Tề Vũ Huỳnh lại còn là cái chỉ có hai mươi hai tuổi tiểu cô nương!

“Như thế nào? Ta thoát nhìn có già như vậy sao?” Dương Hoa kinh ngạc ánh mắt lại để cho Tề Vũ Huỳnh bụm mặt, rất ủy khuất nói.

“Không có không có!” Dương Hoa tranh thủ thời gian lại bày nổi lên tay,”Ngươi chỉ là thoát nhìn tương đối... Tương đối thành thực a.”

“Cái kia không phải là lão?”

“Không có không có!”

“Hắc hắc! Được rồi, đừng khoát tay rồi! Tranh thủ thời gian ăn mì a, đợi lát nữa đã thành hồ dán.”

“Ah nha.” Dương Hoa tranh thủ thời gian lại cúi đầu.

Giữa hai người xuất hiện một lát trầm mặc. Một lát sau, Tề Vũ Huỳnh lại sâu kín nói bắt đầu đứng dậy:”Ngươi biết ta làm gì nhất định phải thỉnh cầu

ngươi ăn bữa cơm này sao?”

“Không, không biết.” Dương Hoa nghi hoặc lắc đầu.

“Ta chính là muốn hàn huyên với ngươi nói chuyện phiếm.” Tề Vũ Huỳnh đột nhiên thật dài thở dài, “Ai!”

“Ngươi không có bằng hữu sao?” Dương Hoa cẩn thận từng li từng tí hỏi. Hắn có lẽ hay là không biết Tề Vũ Huỳnh rốt cuộc muốn nói cái gì, cho nên sợ chạm đến nàng chỗ đau.

“Trước kia có một, hiện tại không có.” Tề Vũ Huỳnh lúc này lộ ra một bộ hứng thú hết thời bộ dáng.

“Cãi nhau?”

“Ừm.”

“Không phải nói bằng hữu trong lúc đó không có cách đem thù đấy sao? Mấy ngày nữa thì tốt rồi.” Dương Hoa an ủi nàng nói.

“Cái kia không giống với. Ta là cùng bạn trai chia tay.” Tề Vũ Huỳnh nói đến đây nghĩ nghĩ, sau đó quyết định tựa như nhìn xem Dương Hoa nói, “Ai, lão đem cả sự tình giấu ở trong lòng cũng trách buồn bực, ta dứt khoát toàn bộ theo như ngươi nói a. Lần trước tại bệnh viện thời điểm ta liền cho muốn nói cho ngươi biết, kỳ thật ngươi cứu ta thời điểm, ta căn bản vốn cũng không phải là không cẩn thận, lần kia ta là thực muốn tự sát ấy nhỉ.”

“Ah?” Dương Hoa con mắt thoáng một tý trùng so cái gì đều lớn. Hắn hoàn toàn lộn kiểng không rõ, Tề Vũ Huỳnh làm sao lại nghĩ đến tự sát đâu này? Nếu như nằng ngay từ dừng khí đều có, cái kia còn có chuyện gì phải không có thể đổi mặt?

“Không nghĩ tới a.” Tề Vũ Huỳnh lộ ra một cái hơi đáng chết đáng tươi cười, “May mắn ngươi đã cứu ta, bằng không thì ta chết đi về sau nhất định sẽ chết không nhắm mắt.”

“Ngươi tại sao phải tự sát đâu này?” Dương Hoa cổ lấy dừng khí hỏi, “Nếu như là cùng bạn trai cãi nhau, ngươi liền làm hắn chết đều chịu rồi, đi về phía hắn nhận lầm lại có cái gì khó đây này? Tội gì muốn tìm cái chết đâu này?”

“Này, đừng hỏi ta cái này hay sao?” Tề Vũ Huỳnh cười khổ, “Ta khi đó cũng không biết vì cái gì, dường như cảm thấy không có hắn tự sống không nổi tựa như. Lần kia tại trong bệnh viện, hắn hướng ta nói xin lỗi, nói về sau không biết lại phạm sai lầm lắm. Nhưng cái kia về sau, ta gặp lại hắn thời điểm lại phát hiện hắn biến thành đặc biệt chán ghét. Thật sự là kỳ quái, trước kia ta làm sao lại không có chú ý tới hắn dĩ nhiên là cái như vậy người dối trá! Mấy ngày hôm trước chúng ta lại nhao nhao một trận, ngươi biết hắn nói với ta cái gì?”

“Không biết.” Dương Hoa lại lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Ở nhà bảo mẫu (thượng)

“Hắn nói hắn chơi đùa nữ nhân không biết bao nhiêu, tựa chưa thấy qua ta đây sao không thức thời.” Nói xong nói xong, Tề Vũ Huỳnh đột nhiên “Phốc phốc” một tiếng bật cười, thán lấy khí lắc đầu, “May mắn ta lần kia tự sát không chết, bằng không thì vì loại người này chết... rồi, cần phải hối hận ruột đều tái rồi không thể.”

“Ngươi đã cũng biết hắn là cái loại người này rồi, như thế nào còn...” Dương Hoa đánh giá Tề Vũ Huỳnh vài lần, nhìn không được hỏi.

“Ai, bất kể như thế nào, cũng đều cùng hắn tương xử nhanh nửa năm thời gian. Đột nhiên chia tay nha, một điểm cảm giác mất mát luôn có. Hơn nữa gần đây chuyện làm ăn tình cũng không quá hài lòng, cho nên lười đi làm, thật là làm không đến sửa sang lại.” Tề Vũ Huỳnh không có ý tứ sửa sang tóc.

“Ah, cái kia khá tốt.” Nghe được Tề Vũ Huỳnh nói công tác của mình không có ném, Dương Hoa trong nội tâm một khối tảng đá lớn đầu cuối cùng là rơi xuống đất.

“Thế nào? Đừng chỉ nói ta, nói nói ngươi đi. Dường như các ngươi còn có một nửa tháng muốn cách trường đi à nha, tìm được công tác không có?” Tề Vũ Huỳnh rất nhanh lại tỉnh lại lên tinh thần, cười tùm tùm nhìn xem Dương Hoa hỏi.

“Không có.” Lúc này đến phiên Dương Hoa uể oải.

Mười mấy ngày nay hân đem bà làm sao có thể tính đều thử qua rồi, nhưng cuối cùng là một không thu hoạch được gì. Những kia công ty đều là vừa nghe đến hân trên báo trường học, lập tức tự cúp điện thoại. Về sau, hân coi như là muốn chạy đến đường lớn đi lên tìm rửa chén đĩa công tác, nhưng những kia nhà hàng lão bản còn ngại niên kỷ của hân quá lớn nì.

Tại Tề Vũ Huỳnh truy vấn hạ, Dương Hoa đem mình gần đây một thời gian gần kinh nghiệm tất cả đều nói với nàng một lần. Nói xong lời cuối cùng đến trong tiệm cơm đi tìm việc làm, lão bản kia nhìn hân ánh mắt lộ vẻ kỳ quái thời điểm, Tề Vũ Huỳnh lại nhìn không được khanh khách nở nụ cười.

“Dứt khoát ta muốn ngươi đương làm toàn chức bảo mẫu a. Thực tức toàn bộ đều do ta phụ trách, tám trăm khối tiền lương. Thế nào, muốn hay không cân nhắc thoáng một tý?” Tề Vũ Huỳnh tựa hồ là nửa hay nói giỡn nói.

“Ngươi cũng đừng cảm ta vui vẻ.” Dương Hoa cười khổ mà nói.

Hân tuyệt không tin tưởng Tề Vũ Huỳnh thật sự hội muốn chính mình đương làm cái gì bảo mẫu, còn phụ trách thực tức? Như thế nào phụ trách? Chẳng lẽ muốn lại để cho hân một đại nam nhân cùng Tề Vũ Huỳnh như vậy cái xinh đẹp nữ hài cô nam quả nữ cùng ở một phòng sao?

“Cái gì gọi là bất ngươi vui vẻ ah? Ngươi là ta ân nhân cứu mạng nha, ta làm sao sẽ khai mở ngươi vui đùa?” Tề Vũ Huỳnh nghĩ nghĩ, còn thật sự cảm thấy việc này có thể thực hiện.

Trước kia, nàng dám hướng Dương Hoa đánh cược nói cho hân tìm phần công tác, hoàn toàn là bởi vì bạn trai của nàng phụ thân là tại T thành phố có phần người có quyền thế nhân vật. Hiện tại nàng đã muốn cùng bạn trai chia tay, tự nhiên không thể lại mảy dạn mặt dày đi cầu hân, nhưng Tề Vũ Huỳnh cũng không phải cái loại này nói lời nói cũng không thực hiện người. Phần này bảo mẫu công tác, là nàng duy nhất có thể thực hiện lời hứa phương pháp xử lý.

Bất quá bản thân nàng trên thực tế cũng có chút lười, trước kia trong nhà đều là muốn làm thêm giờ tới thu thập, chính cô ta một chút việc nhà sống đều không làm qua, cho nên muốn một cái toàn chức bảo mẫu đảo cũng không quá phận.

“Ngại đương làm bảo mẫu quá mất mặt?” Bảo mẫu cũng không phải là cái gì tốt chức nghiệp, Tề Vũ Huỳnh cũng không có phương tiện khích lệ Dương Hoa tiếp nhận, nàng chỉ là mỉm cười theo miệng hỏi.

“Không có không có.” Dương Hoa vô ý thức lấy ra miệng của mình đầu tiên, “Kỳ thật có thể đương làm bảo mẫu thật cũng không sai, chỉ có điều...” Hân không có ý tứ nhìn Tề Vũ Huỳnh liếc.

“Này, cái này có cái gì?” Tề Vũ Huỳnh đảo rất xem mở, nàng cười hi hi nói, “Nghe ngươi những kia đồng học nói ngươi bình thường làm người, cũng không giống cái loại này hội làm chuyện xấu gia hóa. Cái này đương làm cho ngươi một cơ hội truy cầu ta sao. Nếu như ta thật sự vừa ý ngươi, vậy thì khi ta không cho rằng báo lấy thân báo đáp; nếu như ngươi một mực đuổi không kịp ta, cái kia chờ ngươi tìm được cái khác công tác, tự từ chức không làm tốt rồi.”

Tề Vũ Huỳnh nói lời nói này thời điểm một bộ không sao cả bộ dáng, Dương Hoa một đại nam nhân đảo then thùng mặt đỏ rần. Nhưng hân cũng biết, nếu như không tiếp thụ Tề Vũ Huỳnh hảo ý, hân chỉ sợ thật sự là không có biện pháp tìm được công tác.

Nếu như đến cách trường thời điểm còn không có công tác, hân mất đi chỗ ở, tự thật sự đành phải về nhà chờ sắp xếp việc làm. Muốn về đến trong nhà cha mẹ kinh tế tình huống, Dương Hoa lại là một hồi âm ỉm. Vô luận chính mình ăn thế nào khổ, được cái dạng gì đặc tội, hân cũng không hy vọng lại để cho đã vì chính mình trả giá rất nhiều cha mẹ lại vì chính mình chịu khổ kiếm vất vả.

“Cái kia... Nếu như ngươi thật sự... Thật sự nguyện ý...” Dương Hoa miệng ngoa ngoại, lời nói này với hân mà nói, hoàn toàn chính xác không rất dễ dàng nói ra miệng.

“Được a!” Nghe được Dương Hoa có đáp ứng ý tứ, Tề Vũ Huỳnh lập tức tự ‘Khanh khách’ nở nụ cười, “Dù sao chúng ta nơi này cách trường học các ngươi cũng không xa, bằng không thì ngươi ngày mai sẽ dời qua đến ở được. Ta một người ở cũng trách buồn bực, có người theo giúp ta tâm sự cho phải đây. Ngươi tốt nghiệp trước kia cái này nửa tháng xem như thử việc, chỉ để ý ăn ở, không để cho tiền lương. Thế nào?”

“Ừm, tốt.” Đã hạ quyết tâm, Dương Hoa cũng cũng không do dự nữa, rất dứt khoát đáp ứng xuống.

“Ha ha, tốt! Cái kia cứ như vậy... Ai nha!” Nói xong, vốn là vẻ mặt tươi cười Tề Vũ Huỳnh đột nhiên kinh ngạc kêu lớn lên, lộ ra vẻ mặt bối rối thần sắc. Vừa rồi nàng vào xem lấy cùng Dương Hoa nói chuyện, vậy mà quên trên lò còn có một nồi mì sợi đang tại thiếu đốt lửa!

Tề Vũ Huỳnh tranh thủ thời gian vội vàng đứng lên muốn tranh thủ thời gian chạy vào phòng bếp đem bà hỏa tắt đi, đứng vậy nàng vừa đứng lên về phía trước bước ra một bước, trong tai sẽ mặc đến nghe được thanh thúy ‘Ba~’ một tiếng. “Ah...” Tề Vũ Huỳnh còn chưa kịp đem bà một tiếng thét kinh hãi phát xong toàn bộ liền hướng trước ngã nhào trên đất.

Một mực đều rất khẩn trương Dương Hoa kinh ngạc chứng kiến Tề Vũ Huỳnh đứng lên, bước ra một bước, sau đó tự kêu sợ hãi lấy té ngã. Hân cái gì cũng không còn muốn, phản xạ có điều kiện nửa loại đi ra phía trước, muốn đem nàng theo trên mặt đất diu dặt đứng lên, trong miệng còn nói lấy: “Ngươi không sao chứ...”

Chương 3: Ở nhà bảo mẫu (hạ)

Đúng vậy không đợi Dương Hoa vượt qua cái kia bàn lớn, hắn đã nghĩ bị thi triển Định Thân Thuật ngờ ngác đứng vững, đến bên miệng lời nói cũng toàn bộ cho chấn trở về. Ánh vào trong mắt một màn lại để cho mặt của hắn lại một lần "Xoát" biến thành cùng Hầu Tử bờ mông đồng dạng hồng.

Tề Vũ Huỳnh trên người cái kia kiện đã muốn nhấc không được bộ dáng nửa người vấy bị giấp tại cái ghế bên cạnh ở phía trong, mà theo nàng tiến tới một bước, cực lớn xung lượng lập tức sẽ đem nguyên vốn đã có chút buông lỏng yếm khoá cho kéo. Bị kéo đến trên đùi vấy rất tự nhiên biệt ở nàng mở ra chân, cho nên Tề Vũ Huỳnh mới có thể trượt chân. Vốn đầu vật cũng không có gì, dù sao ngã tại mộc trên sàn nhà cũng không quá đau. Bất quá vấy bị kéo xuống về sau, Tề Vũ Huỳnh đã có thể hoàn toàn đi hết.

Một đầu chiếu đến Snoopy hoa văn tiểu khả ái đồ lót cùng hai bên khêu gợi cái mông đầy đặn tất cả đều cho đi tới nâng nàng Dương Hoa nhìn cái tình tượng. Đợi Tề Vũ Huỳnh một bên kêu đau một bên theo trên mặt đất đứng lên, phát hiện mình vậy mà chỉ mặc cảm thấy khó xử đồ lót đứng ở còn không tính toán quá thực Dương Hoa trước mặt, nàng lập tức lại phát ra một tiếng hoàn hoàn chính chính thét lên.

Chưa từng có đụng phải qua tình huống như vậy Dương Hoa căn bản là bước biết rõ nên làm như thế nào. Hắn bối rối sợ cái đầu, nhưng Tề Vũ Huỳnh Jennya cảm giác đùi có lẽ hay là sáng ngời ánh mắt hắn ở phía trong một mảnh tuyết trắng, mà cái kia màu hồng phần Snoopy quần lót càng làm cho hắn cảm giác được từng đợt mê muội. Trước kia, hắn chỉ sợ cũng chỉ có làm tiếp mộng thời điểm mới có thể mơ tới trường hợp như vậy.

"Ah!!!" Phát hiện mình đi quang Tề Vũ Huỳnh xấu hổ tốc độ so Dương Hoa còn nhanh, nàng nhắm mắt lại thét chói tai vang lên, lập tức mở ra chân muốn chạy trở về phòng đi. Đúng vậy vậy lại vẫn còn nàng trên bàn chân treo, nàng vừa bước chân, lập tức lại bị đẩy ta cái thứ hai.

Tề Vũ Huỳnh lại về phía trước té xuống, gần trong gang tấc Dương Hoa tự nhiên không biết nhìn xem nàng ngã sắp xuống, hắn không tự giác về phía trước bước một bước, muốn đi vịn Tề Vũ Huỳnh, nhưng Tề Vũ Huỳnh vừa rồi một bước kia vọt tới trước lực lượng thật sự quá lớn, ngay Dương Hoa cũng bị cùng một chỗ kéo té trên mặt đất. Hai người ôm cùng một chỗ té lăn trên đất, bị đè ở phía dưới Dương Hoa chỉ cảm thấy con mắt phía trước một mảnh sao Kim, mà ngã thứ hai giao Tề Vũ Huỳnh cũng không nên qua. Nếu như nói vừa rồi lần kia ngã sắp xuống, nàng còn có một điểm chuẩn bị, vậy lần này ngã sắp xuống nàng chính là ngay một điểm cũng không có chuẩn bị, cho nên cũng bị ngã thất điên bát đảo.

Hai cái ngã mất nổi dom đóm người trên mặt đất nằm tốt một hồi mới hồi phục tinh thần lại. Sau đó hai người lại cơ hồ đồng thời phát hiện, tư thế của bọn hắn quả thực hãy cùng giúp nhau ôm ấp lấy tình nhân không có gì khác nhau. Tề Vũ Huỳnh hoàn toàn bị Dương Hoa ôm vào trong ngực, hai tay còn vây quanh lấy Dương Hoa cổ, hai mặt đều nhanh gom góp đảo cùng đi. Tề Vũ Huỳnh trên miệng thậm chí còn giữ lại một điểm cảm giác, nhưng là nàng cũng không biết mình vừa rồi ngã sắp xuống thời điểm miệng đụng phải Dương Hoa trên mặt cái gì vị trí.

Rầm rầm rầm rầm rầm rầm! Tề Vũ Huỳnh tim đập như trống trong ngực cực nhanh. Vừa rồi mới nói cho Dương Hoa cơ hội truy chính mình, kết quả còn không có vài phút dĩ nhiên cũng làm cùng hắn ôm ở cùng một chỗ! Tuy nhiên lần này "Ôm" chỉ do ngoài ý muốn, nhưng nghĩ tới đây, Tề Vũ Huỳnh có lẽ hay là xấu hổ toàn thân từng đợt nóng lên. E lệ không chịu nổi Tề Vũ Huỳnh muốn từ Dương Hoa trong ngực giẫy đi ra, đứng vậy cánh tay của nàng lại bởi vì bị đè ở phía dưới, không có biện pháp phát lực, đành phải dùng thân thể hoạt động đến giẫy dựa, kết quả Dương Hoa lại thủy chung ôm nàng vượt ve chăm chú, lại để cho Tề Vũ Huỳnh mấy lần giẫy dựa quả thực tựa như cố ý lại để cho hai người thân thể giúp nhau ma sát tựa như.

Dương Hoa đương nhiên không phải có ý chiếm Tề Vũ Huỳnh tiện nghi, trước kia thậm chí không có cùng nữ hài tử dặt qua tay Dương Hoa sớm đã bị cái này hơn mười giây ở phía trong liên tục xuất hiện điểm ngũ cho bị hôn mê rồi. Hơn nữa cảm giác được trên môi tựa hồ không biết đụng phải Tề Vũ Huỳnh cái gì bộ vị, hắn toàn thân đều khẩn trương cứng ngắc lại, hoàn toàn không nghĩ tới nên vậy vội vàng đem Tề Vũ Huỳnh buông ra. Mà Tề Vũ Huỳnh mới vừa rồi còn tượng đầu muốn chết rắn nước đồng dạng tại trong lòng ngực của hắn nữa lại nữa khử, trước ngực xuyên đeo đến cùng nữ tính bộ ngực phát sinh ma sát cảm giác trực tiếp cho Dương Hoa một cái tuyệt sát. Đầu óc của hắn lập tức biến thành trống rỗng.

"Ngươi... Ngươi còn ôm!" Tề Vũ Huỳnh vừa thẹn vừa vội, nhưng không cách nào có thể tưởng tượng, chỉ có thể kêu lên.

"Ah! Ah!" Bị một tiếng ủng tỉnh Dương Hoa toàn thân ào ào mạo hiểm đồ mồ hôi, cuối cùng là buông lỏng tay ra.

Bất quá Tề Vũ Huỳnh khó chịu nổi lại còn không có bởi vì Dương Hoa buông tay ra tự chấm dứt nì. Vấy của nàng đã bị ngay cái móc dẫn kéo lỏng kiểm thông một cái động lớn, nhưng nhưng vẫn là một mực biệt lấy bắp chân của nàng. Nàng tuy nhiên theo Dương Hoa trong ngực giẫy đi ra, cũng đứng lên, nhưng suy nghĩ cả nửa ngày lại vẫn không có thể đem bà vấy theo trong ghế làm ra đến.

Nhanh chóng xoay quanh Tề Vũ Huỳnh vừa then không có ý tứ lại gọi Dương Hoa hỗ trợ, nàng cắn cắn bờ môi, chịu đựng mau đưa nàng bức khóc lên ý xấu hổ, nhấc chân theo trong quần bước đi ra.

Nguyên nay đã đầu óc choáng váng Dương Hoa lần này lại thấy được hai cái thon dài trần trụi đùi đẹp, hơn nữa Tề Vũ Huỳnh còn ở trước mặt hắn nâng lên sải chân ra vậy. Như thế có sức hấp dẫn động tác lại để cho Dương Hoa cơ hồ con mắt đều xem thẳng.

Vừa thoát khỏi cái kia kiện đáng ghê tởm vậy, Tề Vũ Huỳnh tự bụm lấy nung đỏ mặt giống như bay xông vào trong phòng của nàng. Mà lúc này, té trên mặt đất Dương Hoa cảm thấy trong đầu vẫn còn ông ông tác hưởng nì. Đợi Tề Vũ Huỳnh lại lúc đi ra, hai người mặt đều so cả rớt còn hồng.

“Ah!” Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa giúp nhau đỏ mặt nhìn vài giây đồng hồ, lập tức lại phát ra một tiếng thét kinh hãi. Đáng tiếc đợi nàng xông vào trong phòng bếp thời điểm, mì sợi cũng sớm đã đốt thành một đồng hồ dán.

Đã xảy ra vừa rồi cái kia lại để cho hai người đều xấu hổ tới cực điểm sự kiện, hơn nữa mì sợi lại đốt thành hồ dán. Bữa tiệc này nguyên vốn hẳn nên hai người cùng ăn bữa tối đương nhiên rớt súp.

“Ta đi.” Vẫn không có thể theo vừa rồi trùng kích trung hoàn toàn tri hoãn tới Dương Hoa thẳng hàng Tề Vũ Huỳnh từ phòng bếp bên trong đi ra đến, lập tức máy móc nói với nàng.

“Ừm!” Tề Vũ Huỳnh như thế nào không biết xấu hổ còn giữ lại hẳn? Nàng cũng tranh thủ thời gian nhẹ gật đầu. Bất quá thân vì chủ nhân, đối phương lại cứu qua chính mình một mạng, Tề Vũ Huỳnh có lẽ hay là rất có lẽ phép đưa tiễn hẳn đi ra ngoài.

Tề Vũ Huỳnh vừa điểm hết đầu, Dương Hoa giơ tay lên trông thấy đồng hồ thời gian đã đến năm giờ rưỡi. Hẳn không khỏi cũng “Ai nha” một tiếng kêu lên, vội vàng vàng hướng dưới lầu chạy tới. Hẳn đáp ứng cho đồng học dẫn bánh nướng còn không mang theo nì!

Bất quá có câu nói đã kêu càng nhanh càng loạn. Hẳn vừa mới vừa mở cửa ra, còn chưa kịp đi xuống thang lầu, một cái thoát nhìn rất kỳ quái nhân viên chào hàng tự ngăn cản hẳn.

“Ngài là Dương Hoa tiên sinh sao?”

“Đúng vậy.” Dương Hoa nhìn cái kia tên kỳ quái nhân viên chào hàng liếc, bất quá hẳn xác định chính mình trước kia cho tới bây giờ chưa thấy qua người này.

“Thật tốt quá. Chúc mừng ngài trúng bốn công ty giải thưởng lớn, bốn công ty chuẩn bị miễn phí đưa tặng ngài một bộ sản phẩm, lại để cho ngài có thể miễn phí thử chơi bốn công ty game online.”

“Game online? Ta không đùa.” Vừa nghe xong nhân viên chào hàng lời mà nói..., Dương Hoa lập tức liên tục khoát tay.

“Ah? Ngài thật sự không muốn thử xem, bốn công ty game online sản phẩm có thể thực hiện tiền mặt đổi, toàn bộ phương vị giả thuyết hiện thực ...” Nhân viên chào hàng còn ý đồ tiếp tục chào hàng, nhưng Dương Hoa cắt đứt hẳn mà nói.

“Ta thật sự không chơi.” Dương Hoa có chút lo lắng nhìn xem nhân viên chào hàng. Hẳn thầm nghĩ vội vàng đem người này đuổi đi, đi thiêu cửa hàng bánh mua bánh nướng.

“Cái kia thật là đáng tiếc.” Nhân viên chào hàng ử oải một hồi, bất quá hẳn hiển nhiên không có hoàn toàn tuyệt vọng. Rất nhanh, hẳn lại tỉnh lại đi, lộ làm ra một bộ càng thêm chuyên nghiệp khuôn mặt tươi cười, theo cái kia Mèo máy hộp nữ trang tựa như trong túi áo lấy ra một khóa được hoàn.

“Vậy ngài nhất định phải tiếp nhận bốn công ty mặt khác một kiện tặng phẩm, cái này gọi là tu chân... Ah không, gọi là não kim cương! Là trải qua quốc tế IS7080 chứng thực, có hải long hiệu quả chuyển gen Nano sản phẩm. Có cường thân kiện thể...”

“Thực xin lỗi, ta cảm giác mình rất khỏe mạnh, đối với người sản phẩm cũng không có hứng thú.” Nhìn xem cái kia nhân viên chào hàng cầm khóa hồng không hồng hắc không hắc còn giống góc đường thượng bán “Thuốc tăng lực” đồng dạng ngoạn ý chơi đùa ở trước mặt mình lúc ẩn lúc hiện, rất ít cự tuyệt người Dương Hoa cũng không kiên nhẫn kêu lên.

Đưa tiễn Dương Hoa xuống lầu Tề Vũ Huỳnh ngược lại một mực nhiều hứng thú nhìn xem nhân viên chào hàng chào hàng đồ đặc của hẳn. Cái này cổ quái nhân viên chào hàng xuất hiện làm cho nàng uống Dương Hoa trong lúc đó xấu hổ cảm giác đã muốn tiêu trừ không ít, hơn nữa nàng cũng không phải là cái loại này sẽ đem một việc luôn để ở trong lòng nữ hài, vừa rồi xấu hổ xấu hổ thoáng một tý cũng rất nhanh tự tan thành mây khói.

Cho nên ngay từ đầu nhân viên chào hàng nói đến game online thời điểm nàng cũng rất muốn giễu cợt cái kia nhân viên chào hàng vài câu, nhưng Dương Hoa tại nàng nói chuyện trước kia tự cự tuyệt. Lúc này vừa nhìn thấy cái kia khóa “Thuốc tăng lực”, nàng lập tức cười hi hi một tay lấy nhân viên chào hàng hoàn thuốc trong tay đoạt tới, phồng trong tay cao thấp nhìn tới nhìn lui.

“Đây là vật gì?” Tề Vũ Huỳnh cầm được hoàn tại giữa hai tay vung qua vung lại, một bộ chẳng hề để ý cười hi hi biểu lộ.

“Ah! Đây là... Đây là chúng ta công ty sản phẩm.” Bị cướp đi được hoàn nhân viên chào hàng tranh thủ thời gian vừa khăn trương đem bà được hoàn đoạt trở về, tượng bảo bối đồng dạng bắt nó nhét vào trong túi áo, sợ Tề Vũ Huỳnh đợi lát nữa lại đuổi thân tay đến đoạt.

Đội nhân viên chào hàng đem bà được hoàn cất kỹ, hẳn thật dài thở dốc một hồi, lại thay chức nghiệp đáng tươi cười nhìn xem Dương Hoa hỏi: “Vậy ngài có hứng thú hay không tham gia bốn công ty trở lại quá khứ hành trình hoạt động?”

“Trở lại quá khứ?” Cái này thuyết pháp thật ra khiến Dương Hoa kinh ngạc chỉ chốc lát, bất quá hẳn có lẽ hay là rất nhanh hay dùng lực lắc đầu, “Không có hứng thú!” Quá khứ của hẳn thật sự là quá nghĩ lại mà kinh rồi, nếu như lại trở về thể nghiệm một lần những kia không may sự tình, Dương Hoa cảm thấy còn không bằng trực tiếp đi tìm chết đi tương đối thống khoái.

Chứng kiến Dương Hoa cái gì cũng không chịu tiếp nhận, nhân viên chào hàng rốt cực nóng nảy, hẳn không khỏi để sát vào hỏi: “Ngài thật sự không cần

nhắc?”

“Người người này như thế nào như vậy chán ghét?” Tề Vũ Huỳnh lúc này đứng ở Dương Hoa phía trước, nhều mày chất vấn nhân viên chào hàng. “Người ta đối với công ty của các người sản phẩm không có hứng thú, người tự đối người khác chào hàng đi quá! Ta liền cho chưa thấy qua người như vậy quần người nhân viên chào hàng!”

“Nhưng đồ đặc của chúng ta là miễn phí đưa tặng nha!”

“Cái kia người tiền ta tốt rồi!” Tề Vũ Huỳnh đưa tay ra, “Dù sao là tặng người, đưa tiền hần đưa tiền ta có cái gì khác nhau?”

“Cái này... Nhưng này...” Nhìn xem Tề Vũ Huỳnh một bộ lễ thăng khí hùng bộ dạng, nhân viên chào hàng nhanh chóng tại xa mà thăng đảo quanh.

“Stop đề..., còn không phải lừa gạt tiền lừa đảo! Nhanh lên tránh ra! Bằng không thì ta báo động rồi!” Tề Vũ Huỳnh lấy ra điện thoại.

Vừa nhìn thấy Tề Vũ Huỳnh thật sự bắt đầu ở trên điện thoại di động đề xuống dây số, nhân viên chào hàng tranh thủ thời gian kêu lên: “Đừng, người đừng báo cảnh sát, ta đi! Ta đi là được!” Hần khoát tay, thán lấy khí, một bước ba lác đầu rồi đi tầm mắt của 2 người.

“Đối với loại người này ah, chính là muốn dọa! Bằng không thì bọn hần căn bản là không sợ người, quần quít lấy không tha phiền người chết.” Thấy sách lược của mình thành công, Tề Vũ Huỳnh đắc ý đưa đi động thu hồi túi áo, đối với Dương Hoa khoe khoang tựa như nói. Nhưng ánh mắt hai người dừng một cái thượng, đắc ý quên hình Tề Vũ Huỳnh lập tức lại nghĩ tới vừa rồi cảm thấy khó xử một màn, lập tức xấu hổ bắt đầu đứng dậy.

“Ừm” Dương Hoa nhẹ gật đầu. Hần xấu hổ cảm giác so Tề Vũ Huỳnh còn nghiêm trọng. Vì vậy tranh thủ thời gian một giọng nói “Gặp lại”, chạy trốn tựa như xông xuống thang lầu.

Trên mặt đất Dương Hoa trong nội tâm mười lăm người thùng treo bắt ổn, Địa phủ vận khí quản lý trung tâm ở phía trong cũng là một mảnh ai thán thanh âm. “Cái này là người nói cái kia đã từng đem bả mặt nạ phòng độc chào hàng cho con nai nhân viên chào hàng?” Diêm vương chuyên từ phía thiên đình mời đến vận khí tu chỉnh chuyên gia nhìn xem nổi mạch điện viên tiểu thư hỏi.

“Đúng vậy a.” Nổi mạch điện viên tiểu thư cũng tội nghiệp nhìn xem vị này đẹp như tiên nữ... Không, chính là chính tông tiên nữ vận khí tu chỉnh chuyên gia, ủy khuất đáp hai chữ.

“Quá tổn rồi!” Chuyên gia tiểu thư lắc đầu, chỉ cấp hần ba chữ lời bình.

Nói thật, chứng kiến cái kia nhân viên chào hàng thất bại, Diêm vương kỳ thật đáy lòng đảo nhẹ nhàng thở ra. Cái này vận khí tu chỉnh chuyên gia vậy mà cảm nhiều như vậy vật cổ quái đi nhân gian tặng người, vạn nhất cái kia Dương Hoa thật sự tiếp nhận rồi, hần cuộc sống sau này đồng dạng không tốt qua.

Game online may mắn số tài khoản, ăn được có thể tu chân đan dược, trở lại quá khứ lữ hành... Những này nhưng cũng không phải nên vậy ở nhân gian xuất hiện mấy cái gì đó ah! Nếu như không phải cái kia mạnh mẽ tiên nữ chuyên gia lúc ấy nói “Có vấn đề gì đều ta phụ trách”, Diêm vương là tuyệt đối sẽ không làm cho nàng như vậy làm ầu.

Tiên nữ chuyên gia liếc thấy phá Diêm vương trong bụng báng cửu chương, nàng cười lạnh nói: “Cái kia Dương Hoa hiện tại vận khí trạng thái căn bản không có khả năng dùng thông thường thủ đoạn tu chỉnh tới. Ta làm vận khí tu chỉnh cái này đi hơn ba nghìn năm, nhiều nhất một lần thì làm cho người ta nghịch chuyển năm vạn điểm vận khí. Hiện tại vận khí của hần đã muốn âm hơn tám vạn, hơn nữa vốn có vận khí còn thậm chí có mười ba vạn nhiều như vậy! Nếu như không áp dụng phi thường quy phương pháp, người tự đối đến xem sau khi hần chết oán khí phóng lên trời a!”

“Cái kia chúng ta làm sao bây giờ?” Diêm vương lúc này cũng thật sự nóng nảy, vậy mà lộ ra cùng nổi mạch điện viên tiểu thư đồng dạng tội nghiệp ánh mắt nhìn xem vận khí tu chỉnh chuyên gia.

“Không có biện pháp! Chọn dùng B kế hoạch a!” Tiên nữ chuyên gia nhều mày hung dữ nói.

“Cái gì B kế hoạch? Có phải là quá âm hiểm một điểm?” Nghe được tiên nữ lời mà nói..., ngay Diêm vương cũng nhẹn không được nữa nói ra. Tiên nữ B kế hoạch quả thực chính là hồ đồ cực kỳ gia tăng vô si cực kỳ, hần cái này Diêm vương cũng chỉ là nghe một chút đều cảm thấy toàn thân đồ mồ hôi lạnh, thậm chí cảm thấy đắc vận khí tốt như vậy có phải là cùng xấu vận khí cũng không có gì khác nhau?

“Âm hiểm? Vậy người rốt cuộc là muốn hần chết thời điểm oán khí phóng lên trời, hay là muốn âm hiểm?” Tiên nữ căn bản ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn Diêm vương liếc tựa hung dữ nói.

“Muốn âm hiểm, muốn âm hiểm.” Vừa nghe đạo oán khí phóng lên trời bốn chữ này, Diêm vương lại không khỏi vẻ mặt đau khổ liên tục không ngừng diêm ngẩng đầu lên.

“Hừ!” Tiên nữ chuyên gia càng làm ánh mắt dời về màn hình lớn biểu hiện ra Dương Hoa trên người, thì thảo tự nói lấy...” Thật đúng là cái khó giải quyết gia hòa, bất quá ta cũng không tin làm không được người!”

“Hô!” Xông xuống thang lầu Dương Hoa lúc này mới thật dài mở miệng khí. Hần không tự giác hồi tưởng lại vừa rồi chính mình nhìn qua một màn kia. Trên lầu thời điểm, hần hoàn toàn không có sợ hãi người, trong đầu chỉ là chỗ trống, căn bản vốn không nghĩ tới cái gì đó. Nhưng sau hồi tưởng lại Tề Vũ Huỳnh tràn đầy ngượng ngùng đỏ ửng mỹ lệ gương mặt cùng gọi cảm mê người hai chân, hần chỉ cảm thấy toàn thân nóng lên, một hồi miệng đắng lưỡi khô. Dương Hoa rất rõ ràng mặt của mình hiện tại khẳng định hồng cùng sốt cả chưa đồng dạng, chứng kiến ven đường còn có mấy cái người đi

đường, hấn vội vàng đem đầu thấp xuống dưới.

Vô luận như thế nào, vừa rồi cái kia lần tiếp xúc cũng đều hơi quá đáng. Dương Hoa trước kia cùng nữ nhân toàn bộ tiếp xúc, chỉ sợ gia tăng cùng một chỗ còn chưa tới vừa rồi như vậy một nửa. Hấn cũng không biết cái này có thể hay không trực tiếp tạo thành chính mình "Gặp nữ tất nhiên suy chứng" tái phát. "Cái này... Khuya hôm nay không biết địa chấn a? Ngày mai không có tiểu hành tinh đánh địa cầu a?..." Một bên dốc sức liều mạng đem bả đầu đè thấp, Dương Hoa có lẽ hay là một mặt lo sợ bất an suy nghĩ miên man.

Đi tới đi tới, Dương Hoa tâm tình cuối cùng là dần dần bình thân xuống dưới. Ngay tại hấn mua ngọt bánh nướng, đang chuẩn bị tranh thủ thời gian chạy về ký túc xá thời điểm, lại lại đột nhiên ở phía trước thấy được một người mặc quần ngắn trung niên nhân trong túi quần rút xuống 10 nguyên tiền.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Bay tới hoành vận (thượng)

"Này, người đánh rơi tiền!" Dương Hoa không chút suy nghĩ liền xông người nọ kêu một tiếng. Nhưng người nọ đã nghĩ không nghe thấy đồng dạng, tiếp tục thẳng tắp đi về phía trước. Dương Hoa còn gọi là vài tiếng, nhưng hấn có lẽ hay là không có phản ứng.

"Người đánh rơi tiền!" Dương Hoa thở dài, chạy lên đi đem tiền nhặt lên, muốn đuổi đi lên trả lại cho người nọ. Bất quá người nọ lại đột nhiên ở phía trước chuyển cái ngoặt, mà đội Dương Hoa chạy đến cái kia ngoặt thời điểm, đã muốn nhìn không tới bóng dáng của hấn.

Dương Hoa không phải là cái tham tài người, cũng không phải cái hội bỏ vớ nửa chừng người. Cho nên tuy nhiên không thấy được cái kia ném tiền người, nhưng hấn có lẽ hay là cảm tiền tiếp tục hướng xuống đuổi tới. Bất quá Dương Hoa không nghĩ tới nhưng lại, ngay tại hấn chính đi phía trước truy thời điểm, cái kia ném tiền người ngay tại phía sau hấn nhìn xem hấn nì.

"Này này, vội vàng đem camera chuẩn bị cho tốt!" Một cái tóc dài bông bông, ăn mặc màu trắng T-shirt áo cùng quần jean xinh đẹp nữ phóng viên tự đứng ở trung niên nhân bên cạnh, một bên cười trộm một bên thúc giục.

"Tốt rồi!" Trung niên nhân thuận thực đem bả giấu ở trong rương chụp ảnh camera giơ lên, nhắm ngay nữ phóng viên.

"Hắc hắc!" Nữ phóng viên lại nhin cười không được vài tiếng, sau đó mới ho khan một tiếng, đem bả biểu lộ điều chỉnh đến trực tiếp phải cần mỉm cười trạng thái, sau đó đối với trung niên nhân làm cái OK thủ thế.

"Các vị người xem buổi chiều tốt, chúng ta mỗi ngày 30' đô thị trinh sát tiết mục lại cùng ngài gặp mặt. Ta là phóng viên Phùng Tú Đình. Hôm nay chúng ta muốn trinh sát là cái gì đầu này? Hi hi, cho phép ta trước bán cái cái nút (chỗ hấp dẫn). Tốt, lại để cho mọi người chúng ta trước nhận thức thoáng một tý bản tin tiết mục nhân vật chính."

Trung niên nhân lập tức giơ lên camera nhắm ngay vẫn còn bốn phía nhìn ra xa Dương Hoa, sau đó hấn lại cho Dương Hoa tiền trong tay đến cái đặc tả. Lúc này nữ phóng viên Phùng Tú Đình lời thuyết minh hướng người xem giải thích: "Vị này không biết tính danh người trẻ tuổi chính là chúng ta cái này đồng thời tiết mục đệ nhất vị nhân vật chính. Hấn vừa mới trên mặt đất nhặt được 10 nguyên tiền. Đối với khoản này số lượng không lớn ngoài ý muốn tiền của phi nghĩa, hấn hội xử lý như thế nào đầu này? Để cho chúng ta mỗi mắt mong chờ."

"Mẹ! Đô thị trinh sát bắt đầu rồi!"

"Lão bà! Đô thị trinh sát bắt đầu rồi!"

...

Tại T thành phố, không ít ưa thích cái này một đương có phần có vài phần Bát Quái hương vị tiết mục mọi người ngồi ở trước ti vi, mang theo vẻ mặt cười trộm chờ nhìn vị làm quái nữ nữ phóng viên vừa muốn cầm ai trêu đùa —— mà Tề Vũ Huỳnh cũng đang là một người trong số đó.

"Dương Hoa?" Đột nhiên tại trên TV chứng kiến vừa mới theo trong nhà mình đi ra Dương Hoa, Tề Vũ Huỳnh không khỏi thoáng một tý cười ngay vừa uống hết nước đều phun tới.

Dương Hoa căn bản không biết mình đã muốn lên TV, hấn còn tại đẳng kia đầu trong khu cư xá uốn lượn trên đường nhỏ qua lại tìm kiếm lấy trung niên nhân bóng dáng. Hấn thỉnh thoảng khoảng chừng gì đó chuyển động đầu, nhìn xem những kia trên đường nhỏ bóng người, ý đồ phân biệt ra được bọn họ là không phải người trung niên kia.

“Thoạt nhìn nhân vật chính của chúng ta đang tại do dự.” Nữ phóng viên Phùng Tú Toánh lúc này lại dẫn về mặt đáng tươi cười xuất hiện ở camera trước, nằng đùng Hamlet thức ngữ khí làm quái thi thảm,”Rốt cuộc là nuốt riêng có lẽ hay là trả lại, đó là một hết sức nghiêm túc vấn đề.”

Camera màn ảnh tại nữ phóng viên nói xong họa vẽ về sau lại nhắm ngay Dương Hoa, nhưng này lúc, camera ở phía trong Dương Hoa lại lại một lần khom người xuống.

“Chẳng lẽ hần muốn đem tiền một lần nữa ném đi?” Nữ phóng viên lập tức nắm lấy cơ hội, lại dùng kích động ngữ điệu quát lên,”Như thế một loại thập phần mới lạ xử lý ngoài ý muốn tiền của phi nghĩa phương pháp!”

Theo nữ phóng viên hô to, trung niên nhân tranh thủ thời gian càng làm camera màn ảnh nhắm ngay Dương Hoa tay. Nhưng này lúc hần lại kinh ngạc phát hiện, Dương Hoa căn bản không phải chuẩn bị đem vừa nhặt được 10 đồng tiền vứt bỏ, hần là tại lấy mặt khác một trương tám tiền. Hơn nữa cái kia lại còn là một trương tám trăm nguyên tiền mặt.

“Ah! Chuyện của chúng ta kiện lại xuất hiện mới phát triển! Đây là ta cũng không có dự liệu được. Nhân vật chính của chúng ta tựa hồ hôm nay đặc biệt có lấy tiền vận khí, hần vậy mà lại nhặt được một...”

Ba~! Đúng lúc này, trực tiếp tín hiệu lại đột nhiên gián đoạn rồi! T thành phố tiếng mắng lập tức vang lên thành một mảnh, T thành phố đài truyền hình kỹ thuật thời gian cũng loạn thành một bầy.”Cái gì? Vệ tinh hư hỏng rồi? Như thế nào như vậy?”

Chủ trì tiết mục nữ phóng viên rất nhanh cũng theo đài truyền hình nhận được điện thoại, đô thị trinh sát tiết mục đạo diễn nói cho nàng biết, bởi vì vệ tinh vấn đề, tiết mục hủy bỏ, làm cho nàng tranh thủ thời gian trở lại đài truyền hình. Nhưng nữ phóng viên lúc này lại sốt ruột kêu lên:”Không được! Đạo diễn người không biết vừa mới xảy ra chuyện gì! Cái này... Đây tuyệt đối là đại tin tức! Tuyệt đối có thể đề cao thu xem tỉ lệ!”

“Thu cái rắm! Không có trực tiếp có làm được cái gì? Chúng ta không phải chuyên môn truyền bá đường viên hoa tin tức đài truyền hình! Mau trở lại!” Vừa tức vừa vội tiết mục đạo diễn căn bản chưa cho nữ phóng viên cơ hội giải thích tựu cúp điện thoại.

“Người trở về đi! Ta ở chỗ này chăm chăm vào!” Phùng Tú Toánh cắn răng một cái, lại để cho trung niên nhân mang theo camera trở về đài truyền hình, chính cô ta lại còn đi theo Dương Hoa sau lưng.

Phùng Tú Toánh tại sao phải đi theo Dương Hoa sau lưng? Bởi vì ngay tại đài truyền hình gọi điện thoại cho nàng trước kia, nàng vậy mà cùng người trung niên kia tận mắt thấy Dương Hoa trước nhặt được 10 nguyên tiền, sau đó lại nhặt được 100 khối, đón lấy hần vậy mà lại nhặt được một chịch bóp da. Dương Hoa mở ra bóp da xem thời điểm, Phùng Tú Toánh cùng trung niên nhân đã ở camera ở phía trong nhìn thấy, trong bóp da quang tiền mặt chỉ sợ cũng lại không dưới 500 khối!

Trên thế giới lại vẫn có như vậy lấy tiền người? Phùng Tú Toánh đi theo Dương Hoa đằng sau con mắt đều khối xem thẳng. Hiện tại Dương Hoa đã muốn không thể không a vừa rồi nhặt được mấy cái gì đó đều bỏ vào trong túi áo rồi, hần cũng không thể cầm trong tay lấy một chịch bóp da cùng một trăm mười đồng tiền tại trên đường cái đi dạo a!

Lại tìm một hồi, Dương Hoa có lẽ hay là không tìm được người mất của. Nếu như chỉ là 10 đồng tiền, hần khả năng tìm không thấy người mất của cũng chỉ phải mang về. Bởi vì vì 10 đồng tiền hoặc là 100 đồng tiền đại phế hoàng hốt thật sự tính không ra, huống chi người mất của chỉ sợ mình cũng chưa hần nhớ rõ tình huống hần đã đánh mất tiền. Nhưng là hiện trong tay hần lại thêm một con có hơn tám trăm khối tiền mặt cùng một tấm thẻ vàng túi tiền. Dương Hoa buồn rầu nghĩ một lát, quyết định vẫn phải là đến phụ cận đặc cục cảnh sát đi xem đi, đem bà bóp da giao cho vật bị mất mời nhận chỗ người xử lý.

Đúng vậy Dương Hoa trường học chỗ đặc vị trí khoảng cách cục cảnh sát vị trí thật sự là không gần, hần đành phải đi ra cư xá, tiện tay đánh cho một chiếc xe —— hần quyết định dừng cái kia vừa lấy đến 10 đồng tiền đương tiền xe. Chứng kiến Dương Hoa lên xe taxi, không biết hần muốn đi đang làm gì Phùng Tú Toánh cũng tranh thủ thời gian khai ra đài truyền hình xe chăm chú đi theo phía sau hần.

Vừa mới lên xe, Dương Hoa liền phát hiện không đúng. Hần ngồi chính là xếp sau chỗ ngồi, vừa vận bên cạnh lại nhiều ra một mực màu đen cặp công văn. Hần mở ra bao chỉ nhìn thoáng qua, tựu bị hủ tranh thủ thời gian càng làm bao cho khóa bắt đầu đứng dậy.

Trong bọc không có cái gì, ngay cả có tiền! Một xấp một xấp tất cả đều là trăm nguyên mặt giá trị tiền mặt, không sai biệt lắm đặc có sáu bảy xấp! Không phải là giả sao a! Nghĩ đến trong tay mình đặc trong bọc có sáu bảy vạn đồng tiền tiền mặt, Dương Hoa tay đều có điểm run rẩy. Dù sao phải đi cục cảnh sát, tựu cùng một chỗ giao cho vật bị mất mời nhận nơi tốt rồi. Dương Hoa gắt gao đem bà cái kia chịch cặp công văn áp tại trên thân thể, khăn trương muốn.

Trong tay hần tại sao lại thêm một con cặp công văn? Đội Phùng Tú Toánh chứng kiến Dương Hoa theo xe taxi đi xuống thời điểm trên tay lại nhiều cảm một chịch cặp công văn thời điểm, nàng bị kinh hãi trọn mắt há hốc mồm. Nếu như nói phía trước nàng đều vẫn chỉ là vẫn đối với Dương Hoa xử lý như thế nào những vật này cảm thấy hứng thú lời mà nói..., nàng kia hiện tại hứng thú tựu đã hoàn toàn chuyển tới Dương Hoa trên thân người này.

Bất quá Phùng Tú Toánh kinh ngạc lại còn xa xa không có chấm dứt, bởi vì ngay tại Dương Hoa đang tại hướng đường cái đối diện trong cục cảnh sát thời điểm ra đi, bọn hần đối diện ngân hàng lại đột nhiên cảnh linh tiếng nổ lớn.

Tại cục cảnh sát đối diện cướp ngân hàng? Phùng Tú Toánh còn chưa kịp suy nghĩ cẩn thận những này bọn cướp làm sao sẽ đàn như vậy, đúng vậy mấy cái cầm đại túi du lịch bọn cướp cũng đã theo trong ngân hàng lao tới rồi, mà Phùng Tú Toánh còn rất không xảo chính đem xe đứng tại ngân hàng cửa lớn.

Bọn cướp không hề nghĩ ngợi, thẳng tắp tựu xông đã bị sợ choáng váng Phùng Tú Toánh vọt tới, mấy cái tượng phim truyền hình ở phía trong đồng dạng

dùng màu đen vải che mặt bọn cướp cầm một bả không biết là thật là giả nòng súng có khương tuyến, cách cửa sổ xe đối với Phùng Tú Toánh hô to lấy, làm cho nàng đem bả cửa xe mở ra. Người đi trên đường chứng kiến như vậy một màn, lập tức cũng tất cả đều bị hù hướng phương hướng ngược nhau mãnh liệt chạy đi đi. Mà cùng Phùng Tú Toánh ở giữa khoảng cách vẫn chưa tới 20m Dương Hoa lại ngây dại. Hắn đương nhiên không phải muốn anh hùng cứu mạng, mà là bị gần trong gang tấc bọn cướp làm cho sợ hãi, trong lúc nhất thời không biết rốt cuộc là nên chạy hay là nên tranh thủ thời gian quỳ rạp trên mặt đất ôm đầu bất động.

Phùng Tú Toánh mặc dù là phóng viên, mà dù sao cũng là nữ nhân. Nhìn xem tối om hòng súng tự cách tăng một hơi mỏng thủy tinh đối với đầu của mình, nằng cơ hồ đều bị dọa khóc.

Ta tại sao phải đi theo phía sau hắn? Phùng Tú Toánh cực kỳ hối hận, nằng cơ hồ là khóc mở ra cửa xe, chỉ hy vọng bọn cướp có thể đem mình theo trong xe ra bên ngoài.

Cho dù là bọn họ đem xe lái đi cũng tốt ah! Phùng Tú Toánh sợ hãi là bọn hắn lại để cho tự mình lái xe, mắt thấy trời sắp tối rồi. Nếu như bọn hắn lấy chính mình làm nhân chứng... Nếu như bọn hắn thật sự tránh được cảnh sát, chạy tới hoang giao dã ngoại, có thể hay không đem bả ta... Mới bắt quá hai mươi ba tuổi, đúng vậy tốt tuổi thanh xuân Phùng Tú Toánh không dám lại nhớ lại, nước mắt không không chịu thua kém theo khoe mắt ào ào chảy ra.

“Nhanh lái xe! Lái xe!” Bọn cướp quơ trong tay súng xông vào Phùng Tú Toánh xe, đối với nàng la to lấy.

Phùng Tú Toánh một bên sợ hãi khóc, một bên không ngừng thử phát động ô tô. Đúng vậy càng là sốt ruột thời điểm, ô tô lại lại càng là phát động không đứng dậy. Nàng liên tục đánh cho mấy lần hỏa, vậy mà đều không có thể đem ô tô phát động.

“Con quỷ nhỏ nguoi đừng lừa gạt nhiều kiểu!” Đồng dạng sợ hãi bọn cướp đối với nàng bệnh tâm thần cuồng loạn hô to lấy, còn cầm súng tại Phùng Tú Toánh đầu bên cạnh không ngừng khoa tay múa chân, “Con mẹ nó chứ làm thịt nguoi!”

Ngay tại bọn cướp cao giọng hô to, Phùng Tú Toánh không ngừng thút thít ní non thời điểm, trong ngân hàng bảo vệ cùng trong cục cảnh sát cảnh sát rốt cục cũng cầm lên vũ khí theo ba mặt vây quanh tới. “Phanh!” Một vẫn còn động ở ngoài cửa sổ xe mặt túi tiền bị nòng súng có khương tuyến đánh trúng, bạo phát chia năm xẻ bảy. Vô số trăm nguyên tiền giá trị lớn lập tức theo lấy túi tiền bạo liệt mà bay tán ra đến. Lúc này vừa vặn một trận gió thổi bay, lại đem tiền tất cả đều đi về đứng ở mã giữa lộ không biết nên làm sao bây giờ Dương Hoa bên kia đi, giống như là ở bên cạnh hắn rơi xuống một hồi đầy trời mưa tiền.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 4: Bay tới hoành vận (hạ)

Kỳ thật lúc này Dương Hoa vốn có thể lấy thượng rất nhiều tiền mặt trốn chạy để khỏi chết (đào mệnh) đi, nhưng hắn lại lại không thấy lấy tiền cũng không có chạy trốn, mà là một thanh che đầu ngồi chồm hổm trên mặt đất.

Mà đúng lúc này, bọn cướp cũng cầm súng của bọn hắn đối với lao tới bảo vệ đánh trả, đem bả bảo vệ bức về trong ngân hàng, sau đó song phương “Bình bình bành bành” điên cuồng đối với bắn bắt đầu đứng dậy. Bắn nhau ngay từ đầu, người đi trên đường thì càng thiếu đi. Mà những kia lái xe lái xe cũng ào ào đem xe đứng tại chỗ rất xa, ai cũng không dám tiếp cận cái này nguy hiểm khu vực.

Khóc nước mắt người tựa như Phùng Tú Toánh rốt cục phát động ô tô, tại cơ hồ khiến nàng tinh thần sụp đổ đầu súng thanh âm trọng, nằng thét chói tai vang lên giống như nổi điên đập xuống chân ga. Ô tô lập tức nhanh chóng về phía trước liền xông ra ngoài.

Phùng Tú Toánh ánh mắt hoàn toàn bị nước mắt cho mê hoặc, hơn nữa nàng đã muốn bị hù trong đầu trống rỗng, căn bản cũng không có chú ý tới mình lái xe phương hướng. Mà mấy cái bọn cướp cũng lại chuyên tâm cùng lại từ trong ngân hàng lao tới bảo vệ đối với bắn, không rảnh chú ý xe phương hướng. Kết quả, ô tô không có mở ra rất xa, tự lấy không sai biệt lắm bảy tám chục km mỗi tiếng đồng hồ tốc độ đâm vào khoảng cách Dương Hoa không xa vòng bảo hộ thượng, sau đó bay lên trời, trên trời đánh cho cái lần về sau lật đến tại đất.

Ngồi chồm hổm trên mặt đất Dương Hoa hoảng sợ trông thấy ô tô đánh lên vòng bảo hộ hậu cả đều thay đổi hình dạng, mà ô tô sàn xe cũng đột nhiên tuôn ra một đoàn ngọn lửa bốc cháy lên.

Theo trong cửa sổ xe nhìn vào đi, mấy cái cầm súng bọn cướp đều hoành thất thụ bát nằm ở trong ô tô, mà người điều khiển trên vị trí nữ nhân kia cũng đồng dạng vẫn không nhúc nhích. Tượng đến chính mình xem vì số không nhiều mấy bộ trong phim ảnh ô tô phát sinh như vậy va chạm kịch liệt về sau sẽ phát sinh bạo tạc nổ tung, Dương Hoa cũng không biết từ chỗ nào dũng mãnh tiến ra một cổ dũng khí. Hắn đột nhiên đứng lên, vài bước vọt tới khi bên cạnh xe, đem bả bị vừa rồi kịch liệt đắc đánh đụng hôn mê bất tỉnh Phùng Tú Toánh theo toái mất thủy tinh trong cửa sổ xe hướng ra phía ngoài kéo. Nhưng vừa ném ra nửa người đầu, nằng rồi lại không biết bị cái gì cho treo ở.

Xe trên địa bàn hỏa càn ngày càng liệt, Dương Hoa cũng bắt cháp rất nhiều, dùng sức kéo một cái Phùng Tú Toánh. "Híz-khà-zzz a" một tiếng, Phùng Tú Toánh T-shirt áo phía sau lưng thượng bị giật cái lỗ hồng, hơn nữa trong đó còn kèm theo thanh thúy "B-A-N-G... GG" một tiếng. Nhưng đã muốn dùng hết toàn lực Dương Hoa cái đó còn chú ý thượng rất nhiều, phát hiện kéo Phùng Tú Toánh lực cản giảm nhỏ, hấn tranh thủ thời gian một tay lấy nằng túm ra xe, sau đó dùng khí lực toàn thân đem nằng kéo dài tới lập tức lộ đối diện bồn hoa đằng sau.

Ngay tại Dương Hoa đem Phùng Tú Toánh ném ra ô tô về sau không bao lâu, rò rỉ ra tới xăng đã bị ven đường chính thiêu đốt lấy đắc ngọn lửa đốt. Ô tô thật đúng là giống như trên TV diễn cái kia dạng nổ tung bắt đầu đứng dậy. Bất quá mặc dù là ô tô bạo tạc nổ tung cũng không thể tổ chức vậy xem đắc quần chúng đám bọn họ tiến lên đây tranh mua trên mặt đất đắc tiền.

Bắn nhau vừa kết thúc, chứng kiến ở trên đất là tiền người qua đường lập tức tựu toàn bộ lao đến, trên đường cái lập tức lâm vào một mảnh hỗn loạn. Tốt tại lúc này cảnh sát lập tức gánh vác giữ gìn trị an trách nhiệm, không dùng bao nhiêu thời gian, hỗn loạn tựu bình tức xuống dưới. Nhưng là cái kia một túi đã muốn rơi là tả các nơi, bị vây xem quần chúng nhặt lấy không còn tiền mặt là rốt cuộc tìm không trở lại. Mà rơi tại trong ô tô cái kia vài bao tiền mặt đã ở trong lúc nổ tung hóa thành hư ảo.

"Ngu xuẩn! Ngu xuẩn! Ngu xuẩn! Ngu xuẩn cực độ! Trên cái thế giới này như thế nào còn sẽ có như vậy ngu xuẩn người? Người phải cứu cái kia ngu xuẩn nữ nhân khô cái gì? Xuất ra những số tiền kia túi người bỏ chạy ah! Ô tô một tạc, không là chuyện gì cũng không có sao?" Vận khí quản lý trung tâm ở phía trong, chuyên gia tiền nữ lại bệnh tâm thần cuồng loạn đập nổi lên cái bàn.

"Chúng ta làm sao bây giờ?" Diêm vương lại một lần lau trên đầu mồ hôi lạnh.

Vị này chuyên gia vừa rồi làm những chuyện như vậy cũng thật sự là hơi quá đáng, quá không hợp thói thường rồi! Cũng dám như thế hiển nhiên an bài một người lẳng không lấy tiền, chẳng những tiền là một lần lấy so một lần nhiều, hơn nữa lại vẫn ý định lại để cho cướp ngân hàng người tiền rơi trong tay hấn, cuối cùng còn muốn giết người diệt khẩu, hủy thi diệt tích! Thật sự là âm hiểm, hèn hạ, vô si cực kỳ! Nếu như chuyện như vậy thật sự phát sinh ở vận khí quản lý trung tâm, đại khái ngày mai hấn Diêm vương sẽ tại một đám thần tiên chính giữa thanh danh mất sạch a!

"Làm sao bây giờ? Hừ! B kế hoạch không được, ta còn có C kế hoạch!" Tiên nữ đã muốn hoàn toàn bị Dương Hoa bức bệnh tâm thần cuồng loạn rồi, nằng điên cuồng cười lớn, "Oa ha ha ha ha! Họ Dương, vương bát đần! Người chờ xem! Nếu ta không thể a vận khí của người rơi tới hãy cùng người họ!"

Cùng người khác họ? Cái này tựa hồ không phải là cái gì thần tiên phải nói lời nói nha... Nhìn xem tiên nữ chuyên gia điên cuồng bộ dạng, Diêm vương cũng không khỏi đắc trong nội tâm phát lạnh.

"Người nhìn cái gì?" Tiên nữ mang theo vận vẹo gương mặt hung hăng trừng mắt Diêm vương

"Không có, không có gì..." Diêm vương tranh thủ thời gian nhanh nghiêng đầu đi, trang làm cái gì cũng không biết bộ dạng. Tiên nữ chuyên gia cũng rất nhanh sẽ đem ánh mắt lại bỏ vào trên màn hình lớn Dương Hoa trên người.

"C kế hoạch, nghe không phải là cái gì sự tình tốt ah..." Diêm vương cùng bên người nối mạch điện viên tiểu thư trao đổi một cái kinh hồn táng đảm ánh mắt.

"Này, uy! Người không sao chứ?" Dương Hoa đem bả Phùng Tú Toánh đặt ngang trên mặt đất, sau đó một bên vỗ mặt của nằng, một bên lo lắng hô. Đợi Phùng Tú Toánh theo kịch liệt đánh sau trong mê muội khôi phục lại, người thứ nhất trông thấy đúng là Dương Hoa mang theo quan tâm cùng lo lắng gương mặt.

"Oa!" Theo từ vọng ở phía trong trốn tới Phùng Tú Toánh cái đó còn có lời gì có thể nói. Nhìn xem bạo tạc nổ tung về sau vẫn còn hừng hực thiêu đốt đắc ô tô, mãnh liệt nghĩ mà sợ cảm giác làm cho nằng căn bản không có thứ hai cách nghĩ sẽ chết từ ôm Dương Hoa lên tiếng khóc lớn lên.

Đợi Phùng Tú Toánh khóc nước mũi nước mắt chảy Dương Hoa một thân về sau, nằng mới nức nở đem bả đầu theo Dương Hoa trên bờ vai giờ lên. "Đúng... Thực xin lỗi, đem bả quần áo người lộng kiếm... Làm dơ." Nằng một bên ghen ngào, vừa nói.

"Quần áo là chuyện nhỏ a, trở về giặt rửa thoáng một tý thì tốt rồi. Ngược lại người, người không có bị thương a?" Dương Hoa cao thấp đánh giá Phùng Tú Toánh vài lần, lo lắng hỏi.

"Nên vậy không có việc gì." Phùng Tú Toánh cảm giác một chút, ngoại trừ cổ chân có chút đau đớn bên ngoài không có hấn cảm giác của hấn. Vì vậy nằng dùng cánh tay lau nước mắt, khẳng định gạt đầu.

"Không có ý tứ, cất ngang thoáng một tý hai vị." Lúc này một gã nhân viên cảnh sát đi vào bên cạnh hai người, chỉ chỉ bên cạnh ô tô hỏi, "Chiếc xe kia là ai hay sao?"

"Là chúng ta đài truyền hình." Phùng Tú Toánh dùng khóc sưng con mắt nhìn xem nhân viên cảnh sát.

"Ah, đó chính là người điều khiển sao?" Nhân viên cảnh sát lại hỏi.

"Đúng." Phùng Tú Toánh gật gật đầu.

"Vậy làm phiền người theo chúng ta đi một chuyến a, chúng ta cần người làm ghi chép."

“Ừm, tốt.” Phùng Tú Toánh thử đứng dậy, đứng vậy còn không có đứng ở một nửa, nàng vừa đau hô một tiếng, rớt vào bên cạnh Dương Hoa trong ngực.

“Chân của ta ư.” Phùng Tú Toánh đau lại chảy ra nước mắt.

Cảnh sát nhìn thoáng qua ân cần nhìn xem Phùng Tú Toánh Dương Hoa, chắc hẳn phải vậy cho rằng Dương Hoa là Phùng Tú Toánh bạn trai hoặc là trợ thủ. Vì vậy hắn đối với Dương Hoa phát phát tay: “Vậy người vịn nàng tới a, dù sao cục cảnh sát đang ở đó bên cạnh.”

Dương Hoa nào biết đâu rằng cảnh sát trong đầu muốn mấy cái gì đó? Nghe được hắn mà nói, Dương Hoa tưởng rằng mình cũng phải làm ghi chép, vì vậy tự vịn khắp khiêng đặc Phùng Tú Toánh đi theo phía sau hắn hướng ước chừng chỉ có 500m xa cục cảnh sát đi tới.

Cũng không đi hai bước, Phùng Tú Toánh cũng cảm giác được chính mình mới mua Bra-áo ngực xảy ra vấn đề. Hắn tựa như căn bản không có đáp hăng hái đồng dạng theo Phùng Tú Đình mỗi phóng ra một bước đều ở trước ngực thẳng lai thẳng khứ, tựa hồ tùy thời có rớt xuống xuống dưới đi nguy hiểm. Hơn nữa tại mới vừa rồi bị ném ra ô tô thời điểm, nàng T-shirt áo chẳng những sau lưng bị miêng thủy tinh làm ra cái lỗ hồng, hơn nữa cũng từ phía dưới trong quần jean hoàn toàn còi ra. Nếu như Bra-áo ngực thật sự té xuống, vậy cũng liền trực tiếp rơi trên mặt đất.

Nhưng lúc này Phùng Tú Toánh còn bị Dương Hoa diu lấy, nàng lại thế nào không biết xấu hổ xử lý trước ngực vấn đề? Hơn nữa nàng thậm chí cũng không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì. Cảm giác được chính mình trước ngực nguy cơ, Phùng Tú Toánh vừa thẹn vừa vội, lại cứ trời không có một điểm biện pháp. Nàng đành phải dùng sức đem bả ngực về phía trước nhô lên đến, dùng bộ ngực của mình cùng quần áo đẩy lấy không cho hắn té xuống. Có thể dùng cái tư thế này đi đường lại vất vả tới cực điểm.

“Người làm sao vậy?” Dứt dứt lấy Phùng Tú Toánh Dương Hoa rất nhanh liền phát hiện nàng không đứng lắm đâu.

“Ta, ta không sao!” Cảm giác được Dương Hoa ánh mắt tựa hồ đang đánh giá chính mình, Phùng Tú Toánh lập tức vừa khấn trương lại thẹn thùng toàn thân đều nóng lên bắt đầu đứng dậy, nàng vô ý thức dùng cái tay còn lại bảo vệ bộ ngực. Mà động tác này không làm khá tốt, một làm ra đến, giống như là nhắc nhở đồng dạng đem bả Dương Hoa ánh mắt cho dẫn tới.

Cái này xem xét, Dương Hoa lập tức tự chú ý tới không đứng địa phương. Phùng Tú Toánh mỗi đi một bước, bộ ngực chỗ đó quần áo sẽ có có chút cao thấp run rẩy. Tuy nhiên Phùng Tú Toánh đáng người hoàn toàn chính xác phi thường đầy đặn, đứng vậy tại chậm như vậy tốc độ xuống bộ ngực còn cao thấp run rẩy đã có thể không quá bình thường.

Lúc này, Dương Hoa lập tức lại nghĩ tới vừa rồi tại đem bả Phùng Tú Toánh theo trong xe kéo lúc đi ra cái kia một tên kỳ quái “B-A-N-G... GG” thanh âm. Chẳng lẽ là ta cái kia thoáng một tý đem bả nịt vú của nàng đẩy lung cho kéo đứt rồi? Nghĩ tới đây Dương Hoa lại đem mình làm cái đồ thẩm mật.

Nhưng Phùng Tú Toánh nhưng không biết Dương Hoa là vì hồ thẹn, còn tưởng rằng hắn là vì nhìn động tác của mình, cho là mình là ở cô ý ưỡn ngực làm thanh tú, cũng đồng dạng nhanh chóng xấu hổ đỏ mặt. Nàng lo lắng nhìn một chút chung quanh, phát hiện đại đa số mọi người còn vội vàng tại đập đất thương tiền, cảnh sát thì tại vội vàng giữ gìn trật tự, căn bản không có người chú ý tới tại đây, nàng tranh thủ thời gian chỉ chỉ ven đường một khóa tương đối rậm rạp cây ngô đồng, đỏ mặt nhỏ giọng đối với Dương Hoa nói: “Vịn ta đến bên kia đi.”

Dương Hoa đương nhiên tranh thủ thời gian làm theo, hai người thừa dịp mọi người không chú ý, tranh thủ thời gian trốn vào cây ngô đồng trong bóng ma. Đón lấy, Dương Hoa tựa như môn thần đồng dạng xoay người vì Phùng Tú Toánh chặn một người duy nhất còn có thể chứng kiến phương hướng của nàng. Phùng Tú Toánh hơi chút kiểm tra một chút liền phát hiện, nịt vú của nàng đã bị kéo cắt thành vài đoạn, căn bản là không thể lại dùng. Bất đắc dĩ, nàng đành phải chịu đựng toàn thân nóng lên cảm giác đem bả Bra-áo ngực hái xuống, nhưng không đợi nàng đi ra bóng cây xem chính mình liếc, lập tức vừa vội lui về, che ngực ngồi xổm xuống đi co lại thành một đoàn.

Nàng bên ngoài xuyên đeo chính là hơi nhỏ một điểm màu trắng T-shirt áo. Cái này lại bên trong mang theo đồng dạng màu trắng Bra-áo ngực lúc đương nhiên không có quan hệ gì. Tuy nhiên kéo căng hơi nghi ngờ khăn một điểm, nhìn qua người nhiều lắm là thì có thể nói nàng “Có được như ma quý ngao nhân đáng người” mà thôi. Nhưng một bả Bra-áo ngực còi, tình huống tự thay đổi hoàn toàn. Co giãn tốt đẹp chính là T-shirt áo tựa như Thác Án đồng dạng đem bả bộ ngực của nàng hình dạng cho ẩn cái hoàn toàn, hơn nữa màu trắng T-shirt áo tại căng cứng phía dưới căn bản ngay nhan sắc đều che ngăn không được. Nếu như nàng như vậy đi ra ngoài, thoát nhìn cơ hồ cùng trần trụi lộ ra không có gì khác nhau, cái kia màu trắng T-shirt thậm chí còn làm ra càng thêm lộ hiện ra bộ ngực hình dạng tác dụng. Nhưng nàng vẫn phải là đi cục cảnh sát làm ghi chép, chẳng lẽ cứ như vậy đi không? Cái này cùng trần truồng tiến cục cảnh sát có cái gì khác nhau chứ?

Ta như thế nào xui xẻo như vậy? Vì sao lại đụng phải chuyện như thế? Còn cho tới bây giờ không có gặp được qua như vậy chuyện mắt mặt tình Phùng Tú Toánh càng nghĩ càng ủy khuất, rất nhanh nàng lại thương tâm thấp giọng khóc lên.

Dương Hoa đợi một hồi không thấy Phùng Tú Toánh đi ra, chứng kiến mấy cái cảnh sát đã muốn vào cục cảnh sát, hắn cũng có chút sốt ruột. Nhưng vừa quay đầu lại, lại chứng kiến Phùng Tú Toánh vậy mà vừa khóc mặt mũi tràn đầy đều là nước mắt. “Làm sao vậy?” Hắn tranh thủ thời gian chạy tới ngồi xổm xuống hỏi.

“Ồ...” Phùng Tú Toánh làm sao có thể đem mình như vậy cảm thấy khó xử tình huống nói cho một cái người xa lạ, nàng chỉ là dốc sức liều mạng lắc đầu, khóc càng ngày càng lợi hại bắt đầu đứng dậy.

Dương Hoa tuy nhiên trước kia rất ít cùng nữ nhân tiếp xúc, nhưng đại học lên nhiều năm như vậy, đối với chuyện của nữ nhân hắn cũng tuyệt đối không phải không minh bạch. Tuy nhiên Phùng Tú Toánh giao thân xác co lại thành một đoàn, nhưng cái kia tại trên thân thể kéo căng chăm chú T-shirt áo hãy để cho Dương Hoa rất nhanh sẽ hiểu khổ cho của nàng nào —— hắn cơ hồ thông qua T-shirt áo đem bả phía sau lưng của nàng đều nhìn cái rành mạch, cái kia nếu như là chính diện... Nghĩ đến mới vừa ở theo trong xe đem bả Phùng Tú Đình đẩy ra ngoài lúc trước ngực của nàng chặt căng bộ dáng, Dương Hoa vô pháp khống chế chính mình nuốt xuống một ngụm nước miếng.

Căn bản không cần lên tiếng, tự biết hoàn toàn là chính mình tạo thành Phùng Tú Toánh buồn rầu Dương Hoa tranh thủ thời gian cời chính mình cái kia kiện còn dính lấy Phùng Tú Toánh nước mắt ảo khoác choàng tại trên người nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Bảo mẫu tiền nhiệm (thượng)

Phùng Tú Toánh đột nhiên cảm giác được trên người mình nhiều hơn bộ y phục, nàng kinh ngạc ngẩng đầu lên, tựa lại nhìn thấy Dương Hoa chân thành khuôn mặt tươi cười. Lúc này nàng đột nhiên cảm giác mình vừa rồi khóc đặc biệt ngốc. Tìm hân mượn một kiện áo ngoài không được sao? Ta như thế nào dần như vậy đâu này? Phùng Tú Toánh lại thật xin lỗi.

“Cảm ơn.” Gần đây tại màn ảnh trước huy sái tự nhiên, cười toe toét cảm người khác vui vẻ mỹ nữ phóng viên cũng xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt, dùng con muỗi đồng dạng thanh âm nói.

“Không tạ, nên vậy.” Dương Hoa cũng không có ý tứ sờ lên đầu. Tại hân xem ra, Phùng Tú Toánh vấn đề kỳ thật căn bản chính là hân tạo thành, giúp nhân gia một bà không phải nên vậy sao?

Đứng dậy xuyên thẳng mặc vào Dương Hoa cái kia kiện hơi mỏng vận động áo, Phùng Tú Toánh rốt cục yên tâm. Vô luận nói như thế nào, Dương Hoa đều là cái có 180 cen-ti-mét tiểu tử, quần áo rất tự nhiên so Phùng Tú Toánh lớn đủ một vòng. Lòng lo sợ suy sụp suy sụp khoác lên Phùng Tú Toánh trên người, hoàn toàn che ở nàng Linh Lung thân thể đường cong.

Vào cục cảnh sát về sau, chứng kiến Phùng Tú Toánh vậy mà mặc vào Dương Hoa quần áo, phụ trách ghi chép nhân viên cảnh sát cũng chỉ là dùng ái mầu ánh mắt qua lại đánh giá hai người vài lần. Rất nhanh, ghi chép tiến hành xong tất, hai người liền được cho phép rời đi. Mà Dương Hoa cũng đem mình lấy dao bao cùng tiền đều giao cho vật bị mất mời nhận nơi.

Tại theo cục cảnh sát ở chỗ sâu trong đi ra trên đường, một mực cùng tại Phùng Tú Toánh bên người Dương Hoa một bên tiếp tục dặt dứ lấy nàng hướng đường cái vừa đi, một bên kinh ngạc nhìn nàng nói, “Nguyên lai người là người dẫn chương trình ah! Khó trách xinh đẹp như vậy.” Câu này tán dương Dương Hoa một thuận miệng tự nhiên nói ra.

Bất quá điều này cũng không có thể trách hân, nếu như là một người bình thường bằng hữu hoặc là đồng học, như vậy rõ ràng lời nói hân khẳng định nói không nên lời. Nhưng là đối phương là cùng hân cũng không thể nào người quen, hơn nữa còn là cái rất có điểm danh khí người dẫn chương trình, những lời này tự nhiên trôi chảy chạy ra ngoài.

Theo đi ra cục cảnh sát văn phòng bắt đầu, Phùng Tú Toánh ánh mắt vẫn đều không có rời đi Dương Hoa. Vừa rồi tại nhân viên cảnh sát vấn đề ở bên trong, nàng nhớ lại một ít chi tiết, tỉ mỉ cùng cảnh sát nói cho nàng biết một ít tại nàng hôn mê lúc chuyện đã xảy ra lại để cho Phùng Tú Toánh đối với Dương Hoa sinh ra càng thêm nồng hậu dày đặc hứng thú.

Cái này gọi Dương Hoa người chẳng những vận khí tốt đến không hợp thói thường, tiền tựa như trời mưa đồng dạng rơi vào trên đầu của hân, hơn nữa chính mình còn bị hân theo bạo tạc nổ tung trong xe cứu được đi ra. Cứu mình thời điểm, bên cạnh hân căn bản cứu không ai trông thấy, cái kia nếu như hân lúc ấy từ lúc đem bạo tạc nổ tung trong ô tô xuất ra chính là những kia ngân hàng bọn cướp cướp được tiền mà không phải mình đâu này?

Khi đó ô tô bạo tạc nổ tung, trên mặt đất tiền lại bị đoạt làm một đoàn. Cảnh sát một không biết rốt cuộc có bao nhiêu tiền rơi trên mặt đất bị lấy đi, hai cũng không có biện pháp tại ô tô nổ lớn về sau tìm về bị thiêu hủy tiền. Vậy hân không phải có thể mạng theo mấy trăm vạn tiền mặt bình yên vô sự rời đi, hơn nữa căn bản bản không có ai biết trong tay hân chính là tiền tham ô sao? Phùng Tú Toánh căn bản không có thể không chế chính mình ý nghĩ này.

Hân rốt cuộc là người thế nào? Dĩ nhiên cũng làm ngay đánh lên ngân hàng cướp bóc cũng có thể mạng đến cho hân vận khí tốt...

“Cảm ơn.” Vừa muốn cái này, Phùng Tú Toánh vừa hướng Dương Hoa mỉm cười một chút, tiếp nhận rồi hân khách lễ. Dương Hoa đương nhiên không là người thứ nhất khoa trương Phùng Tú Toánh xinh đẹp người, hơn nữa Phùng Tú Toánh đối với chính mình tương mạo cũng thập phần tự tin, nếu như không xinh đẹp, làm sao có thể mới hai mươi mấy tuổi có thể tiến T thành phố lớn như vậy đài truyền hình đương làm nhiệt nóng truyền bá tiết mục người chủ trì?

“Bất quá đáng tiếc, tiết mục không có đập thành.” Phùng Tú Toánh lại lắc đầu, một bộ tiếc hận biểu lộ, “Bằng không thì người hôm nay những chuyện này nếu như lên TV, cho dù không thể thành cái minh tinh, tối thiểu cũng có thể thành cái học tập tấm gương cái gì.”

“Ha ha, coi như hết.” Dương Hoa cười lắc đầu, “Ta xem ta còn là đừng đem cái gì danh nhân, tấm gương. Kỳ thật ta cũng vậy có tư tâm, nhìn thấy tiền, ai

không muốn? Nếu như là có người nói đưa tiền cho ta, chỉ cần lai lịch đang lúc, ta khẳng định cũng chiều thu không lầm. Chỉ có điều những này tiền của phi nghĩa chứ sao...” Dương Hoa nói đến đây, lắc đầu nở nụ cười khổ.

“Tiền của phi nghĩa làm sao vậy?” Phùng Tú Toán hiểu kỳ xem cái này hần, dừng bước.

“Ta tiền của phi nghĩa chính là người khác vật bị mất, đem cả vận may của mình khi thành lập tại người khác xấu vận khí thượng, không phải rất thiếu đạo đức sao?” Dương Hoa thân nhiên cười nói, “Hơn nữa ta đòi này phía trước hai mươi mấy năm đã muốn không may thói quen, cho nên căn bản tự không tin mình sẽ có vận khí tốt. Nói không chừng ta hôm nay đem cả những số tiền kia mang về, ngày mai sẽ bị người cáo tiến nhà tù nữa nha!”

“Ah? Người cũng sẽ không may?” Phùng Tú Toán dù sao cũng là phóng viên chuyên nghiệp xuất thân, đối với người khác tư ẩn cực có hứng thú.

“Đúng vậy a.” Dương Hoa vừa cười lấy lấy lắc đầu.

Phùng Tú Toán có thể nhìn ra, Dương Hoa nở cười trên mặt tuyệt đối không phải những kia “Vi phú mới từ cường nói buồn” người đối trá có thể làm được. Đây tuyệt đối là một cái trải qua rất nhiều rất nhiều chuyện thương tâm người đang nhìn phai nhạt thất bại cùng ngăn trở về sau mới có đáng cười. Phùng Tú Toán không có tiếp tục hỏi Dương Hoa tại trên người hần đến tột cùng xảy ra chuyện gì. Nàng phóng viên giác quan thứ sáu nói cho nàng biết, dù cho hỏi, Dương Hoa cũng chắc là không biết nói.

Đem cả Phùng Tú Toán đỡ đến đường cái bên cạnh đứng vững, chứng kiến cục cảnh sát đối diện chuông lớn Dương Hoa lập tức lại bối rối. Lúc này cũng đã là buổi tối bảy tám giờ, hần cái kia chút ít đồng học khẳng định phải đem hần phần nản tử. “Ta muốn đi trước rồi! Dưới quần áo lẩn ta nữa tìm người cầm a! Gặp lại!” Gấp văng đầu Dương Hoa ngay như thể nào liên lạc Phùng Tú Toán cũng không đánh nghe tự chờ không được ngồi trên xe taxi hướng trường học đi. Nhìn xem chờ lấy Dương Hoa đi xa xe taxi, Phùng Tú Toán hai tay ôm ấp trước ngực, dùng đầu ngón tay phủ mờ lấy trên người vận động áo, lộ ra một cái mạng theo bảy phần hiếu kỳ, hai phần bất đắc dĩ còn có một phần ngưng ngừng đáng cười.

Quả nhiên không xuất ra Dương Hoa sở liệu, chờ hần tại hơn tám giờ tối chạy về ký túc xá thời điểm, mấy cái bạn cùng phòng cũng sớm đã đi vô ảnh vô tung. Nhìn xem trống rỗng ký túc xá, Dương Hoa không khỏi thở dài, đem cả còn một mực chộp trong tay bánh nướng đặt ở ký túc xá chính giữa trên mặt bàn, bắt đầu thu lại chính mình hành lý.

Trường học của bọn họ đối với tốt nghiệp cách trường quản lý cũng không nghiêm khắc, có không ít tìm được rồi công tác đệ tử từ lúc một hai tháng trước kia cũng đã theo trong túc xá chuyển ra đi, cho nên Dương Hoa sửa sang lại hành lý cũng không có rước lấy bao nhiêu người chú ý.

Đợi đến tối hơn chín điểm thời điểm, Dương Hoa đám bạn cùng phòng tất cả đều bụng đói kêu vang về tới phòng ngủ. Vài người vừa vào cửa lập tức đã nghĩ phần nản, hãy nhìn đến Dương Hoa đã muốn thu thập chính tề 2 chiếc cặp da, lại tất cả đều mắt choáng váng.

“Dương Hoa, người đây là... Đây là...” Có lẽ hay là lần trước Cách Tử Sấn Y đầu tiên mở miệng, lập bập đối với Dương Hoa hỏi.

“Ta tìm được phần công tác, ngày mai sẽ phải chuyển ra đi.” Dương Hoa cũng không có phương tiện đem mình tìm được là cái gì công tác nói cho đám này bạn cùng phòng, chỉ là hàm hồ đối với bọn họ nói câu.

“Ah? Cái kia thật muốn chúc mừng người!” Cách Tử Sấn Y vốn là kinh ngạc một hồi, sau đó lập tức lại cao hứng nở nụ cười. Phía sau hần vài người cũng đồng loạt phát ra một hồi khô khan tiếng cười, nhưng này trận tiếng cười lại làm cho người làm sao nghe đều cảm thấy đặc biệt thương cảm.

Mặc kệ trước kia bọn họ đối với Dương Hoa thái độ thế nào, mọi người dù sao đều là cùng một chỗ sinh sống bốn năm bạn cùng phòng. Đột nhiên nói muốn tách ra, về sau nói không chừng thì vĩnh viễn không có cơ hội gặp mặt, vô luận là ai cũng hội cảm thấy rất thất lạc.

“Cảm ơn.” Dương Hoa với mấy cái bạn cùng phòng rất miễn cưỡng cười cười.

“Này! Dương Hoa, ngày mai người muốn đi. Chúng ta trường học vừa rồi không có chính quy buổi lễ tốt nghiệp, về sau cũng không biết lúc nào lại có thể gặp mặt. Con người của ta rất lười, cho nên đầu rồi, cái này bốn năm một mực nhờ có người chiếu cố. Tuy nhiên trước kia cũng bắt người lái qua không ít vui đùa, bắt quá người cho mọi người chúng ta làm một chuyện chúng ta đều ghi tạc trong lòng.” Cách Tử Sấn Y đột nhiên vỗ Dương Hoa bả vai, rất động tình nói bắt đầu đứng dậy, “Chúng ta tại đây không có tìm không có phỉ người, tuy nhiên trước kia đi ra ngoài chơi thời điểm cho tới bây giờ sẽ không kêu lên người, bắt quá mọi người mỗi lần chơi thời điểm đều nhớ kỹ người, giúp người ra một phần tiền. Lên mạng thời điểm còn có lúc ăn cơm, người cái kia phần tiền chúng ta một mực đều giúp người tích lũy lấy. Đến bây giờ đầu rồi, tổng cộng cũng tích lũy hơn năm ngàn khối. Chúng ta cái này phá trường học có thể tìm tới cái gì công tác chúng ta tất cả mọi người tình nguyện, người vừa tìm được công tác, muốn An An bình tĩnh ở lại đến khẳng định không dễ dàng. Trong nhà người tình huống không tốt, chúng ta cũng biết. Tiền này người nhất định đặc nhận lấy, coi như là chúng ta ca mấy cái được người chiếu cố bốn năm một điểm tâm ý.”

Nhìn xem Cách Tử Sấn Y từ trong túi tiền lấy ra một trương tấm sổ tiết kiệm, Dương Hoa cái mũi cũng bắt tri bắt giác tự đau xót bắt đầu đứng dậy. Không đợi hần nói ra cự tuyệt lời mà nói..., Cách Tử Sấn Y đã đem sổ tiết kiệm nhét vào Dương Hoa trong túi quần, sau đó vung tay hô to một tiếng: “Khuya hôm nay lại để cho người giàu có thỉnh chúng ta ăn cơm!”

Theo Cách Tử Sấn Y cái này thanh âm hô to, Dương Hoa trong phòng ngủ lập tức một mảnh vui mừng. Dương Hoa cơ hồ là bị bọn họ mang lấy lôi vào trường học phụ cận một nhà nhỏ hàng nhỏ, một đám sắp chia lìa đám bạn cùng phòng mở rộng lòng mang say mềm một hồi. Dương Hoa cũng uống có chút say hun hun, bắt quá hần có lẽ hay là so với cái kia xen lẫn thương tâm, hưng phấn cùng kích động đám bạn cùng phòng muốn tốt rất nhiều.

Sáng ngày thứ hai, Dương Hoa chuẩn xác đồng hồ sinh vật hay là đang sớm hơn bảy giờ nửa đứng giờ đem hần làm bắt đầu đứng dậy. Hần sờ lên còn có chút đau nhức đầu, nhìn chung quanh. Trong phòng ngủ đám bạn cùng phòng cũng còn tại nằm ngáy o.. o..., hần ngày hôm qua mua cái kia một bao cùng ký bánh nướng như trước tại trên mặt bàn bày đặt.

Sờ đến còn đặt ở ngực cái kia trương tấm sớ tiết kiệm, Dương Hoa trong nội tâm một hồi sủi ầm. Tuy nhiên hắn rất cảm kích đám bạn cùng phòng một mảnh tâm ý, nhưng sớ tiền kia hắn vẫn không thể nhận lấy.

Đợi xử lý xong buổi sáng sau khi thức dậy phải xử lý cá nhân vấn đề, Dương Hoa có lẽ hay là đem sớ tiết kiệm lấy ra thả lại trên mặt bàn, sau đó liền dẫn theo hắn 2 chiếc đại thùng một đường đi tới Tề Vũ Huỳnh cửa nhà.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Bảo mẫu tiền nhiệm (hạ)

“Ngươi khỏi thật là sớm!” Còn mặc đồ ngủ Tề Vũ Huỳnh mở cửa, chứng kiến là Dương Hoa, lập tức đánh cho cái đại ngáp nói ra. Cả đêm đi qua, nàng đã sớm đem ngày hôm qua phát sinh một điểm xấu hổ hoàn toàn để tại sau đầu.

“Quấy rầy ngươi đi ngủ.” Dương Hoa còn có chút ngược ngược cúi đầu xuống nói.

“Không có gì, không có gì a.” Tề Vũ Huỳnh tựa hồ cũng có chút được Dương Hoa ảnh hưởng, vậy mà học nổi lên miệng của hắn đầu tiên, “Dù sao một hồi sẽ qua ta cũng vậy nên rời giường. Ngươi vào đi, trước mang thứ đó buông, bên kia là gian phòng của ngươi. Hắc hắc, bất quá bên trong chòng chát không ít đồ ngổn ngang, đặc biệt toái chính ngươi thu thập xuống.”

“Không có sao.” Dương Hoa tại Tề Vũ Huỳnh dưới sự dẫn dắt kéo đi cặp da vào phòng.

Tề Vũ Huỳnh đem bà Dương Hoa lĩnh tiến cho gian phòng của hắn, sau đó chính mình liền đập vào sâu sắc ngáp đi vào buồng vệ sinh bắt đầu rửa mặt. Mà Dương Hoa tắc chính là bắt đầu thu thập thuộc về chính hắn phòng nhỏ. Đợi Tề Vũ Huỳnh rửa mặt xong, Dương Hoa cũng đem bà gian phòng của mình toàn bộ loay hoay tốt rồi.

“Ngươi động tác rất nhanh đến sao!” Tề Vũ Huỳnh nhìn xem Dương Hoa trong phòng phổ chính tề bị tắm đệm cùng thanh lý sạch sẽ sàn nhà, có chút kinh ngạc khích lệ nói.

“Thói quen.” Dương Hoa nhìn xem nàng, có chút không có ý tứ nói, “Trong trường học thường xuyên giúp mấy cái đồng học thu dọn đồ đạc, chậm rãi thành thói quen.”

“Ừm! Nhìn không ra ngươi thật là có điểm lo liệu việc nhà phụ nam tiềm lực ah!” Tề Vũ Huỳnh cảm Dương Hoa trêu ghẹo nói.

“Ách, ha ha.” Dương Hoa cười cười xấu hổ.

“Kỳ thật trong nhà của ta hôm trước mới thỉnh làm thêm giờ tới thu thập qua, hiện tại cũng không có chuyện gì có thể làm. Ngươi có thể tùy tiện làm điểm chính mình chuyện muốn làm tình, nếu thật sự nhàm chán, trong phòng khách có TV. Bất quá thanh âm tốt nhất khai mở nhỏ một điểm. Ta liền cho trong phòng công tác, quá ồn hội có ảnh hưởng.” Tề Vũ Huỳnh đối với Dương Hoa nói, “Mười một giờ thời điểm làm cơm trưa —— ngươi hội mình làm sao?”

“Hội một điểm.” Dương Hoa rất cẩn thận trả lời.

Hắn tại trường cấp 3 thời điểm ngược lại trong nhà cùng mẫu thân học qua một thời gian ngắn nấu cơm làm đồ ăn, bất quá lên đại học về sau bốn năm, hắn trên cơ bản sẽ không bất quá qua xuống bếp cơ hội.

“Ah, trong tủ lạnh có một chút đồ ăn. Nếu như ngươi biết làm liền làm, nói cách khác tự lên trên lần ta mang ngươi đi cái kia trong cửa tiệm mua đồ mang về đến đây đi.” Tề Vũ Huỳnh đảo thật là tốt nói chuyện, dù sao nàng cũng không còn trông cậy vào mới từ tốt nghiệp đại học Dương Hoa nấu cơm. Bất quá nàng cũng không thể khiến Dương Hoa sự tình gì cũng không làm, bằng không thì ngược lại muốn lo lắng là hội sâu sắc tổn thương tự ái của hắn tâm.

“Tốt.” Dương Hoa nhẹ gật đầu.

“Buổi tối là năm điểm nấu cơm, tình huống vẫn là cùng giữa trưa đồng dạng. Bình thường nha, dĩ nhiên là là dọn dẹp một chút, ta tại T thành phố cũng không có gì bằng hữu, cho nên ngươi cũng không cần khẩn trương hội có thật nhiều sự tình làm. Lúc không có chuyện gì làm ngươi có thể làm chuyện của mình, xem tivi a, lên mạng a, đều tùy ngươi. Còn có vấn đề gì sao?”

“Không có.” Dương Hoa sau khi suy nghĩ một chút trả lời.

“Tốt, vậy cứ như thế.” Tề Vũ Huỳnh sau khi nói xong, lập tức trở về đến gian phòng, đóng lại đại môn.

Cũng may Dương Hoa từ trước tựa đã thành thói quen một người cuộc sống, một mình ở chỗ này cái so ký túc xá cũng lớn hơn không được bao nhiêu trong phòng, hẳn cũng giống như trước đồng dạng chính mình cho mình tìm được cho hết thời gian sự tình.

Tuy nhiên Tề Vũ Huỳnh nói cho Dương Hoa, trong phòng khách thì có TV, có lẽ từ nhỏ không dưỡng thành xem tivi thói quen Dương Hoa đến bây giờ cũng không thích xem ngoại trừ tin tức ngoại trừ tiết mục ti vi. Hơn nữa tại trong đại học thời điểm, luôn đứng ở trong túc xá hẳn cũng không có TV hãy nhìn. Cho nên bốn năm trôi qua, hẳn phát hiện ngoại trừ tự học bên ngoài một cái khác cho hết thời gian phương pháp tốt chính là đọc sách.

Ngay từ đầu, Dương Hoa là từ trường học trong tiệm sách mượn tiểu thuyết xem, nhưng là trường học trong tiệm sách tiểu thuyết sao có thể đủ làm cho người ta xem bốn năm hay sao? Cho nên khi Dương Hoa đem trong trường học cái kia chút ít tác phẩm vi đại tiểu thuyết sau khi xem xong, mà bắt đầu nhiều lần vào xem cách cách trường học của bọn họ không xa một nhà thuê sách điểm.

Cái kia hiệu sách bên trong giống nhau rất khó nhìn thấy nữ sinh, cho nên Dương Hoa dần dần cũng thành thói quen từ nơi ấy tìm sách đến cho hết thời gian. Lúc này đây rồi đi trường học thời điểm, hẳn trong rương cũng chứa nhiều bản theo tiệm sách ở phía trong mang đi ra tiểu thuyết. Đợi Dương Hoa đem Tề Vũ Huỳnh lời nhắn nhủ sự tình xong xuôi, hẳn liền từ trong rương xuất ra cái kia một vài vừa mượn đến tiểu thuyết mùi ngon đọc lấy đến.

Bất quá Dương Hoa rất nhanh liền phát hiện, Tề Vũ Huỳnh trong phòng tựa hồ luôn tại truyền ra chút ít kỳ quái thanh âm. Một hồi là âm dương quái khí tiếng cười, một hồi lại là huyền huyền tiếng nói chuyện, còn bất chợt xen lẫn lục tung tựa như ừ ừ thanh âm cùng đi tới đi lui tiếng bước chân —— những này cũng làm cho Dương Hoa cảm thấy hết sức kỳ quái.

Nàng rốt cuộc là làm việc gì? Dương Hoa không khỏi nghĩ đến vấn đề này. Công tác thời điểm không ly khai gia, nhưng lại hội không ngừng phát ra các loại kỳ quái thanh âm... Chẳng lẽ nàng là diễn viên? Đang chuẩn bị biểu diễn động tác cùng lời kịch?

Dương Hoa nghĩ nghĩ, cảm thấy như thế thập phần có khả năng. Dù sao T thành phố cũng là tại ngành giải trí ở phía trong có chút danh tiếng thành thị, không ít đại bài tiểu bài diễn viên đều ở đây ở phía trong định cư. Hơn nữa Tề Vũ Huỳnh tướng mạo cũng hoàn toàn chính xác đủ xinh đẹp, nói nàng là diễn viên tuyệt đối có người tin. Nghĩ tới đây, Dương Hoa không khỏi mình cũng cảm giác mình hơi nhiều sự tình. Hẳn tự giấu cười cười, đóng cửa phòng tùy ý Tề Vũ Huỳnh tại trong phòng của nàng làm âm ỉ.

Cũng không qua bao nhiêu thời gian, Tề Vũ Huỳnh trong phòng vậy mà truyền ra một tiếng thập phần bệnh tâm thần cuồng loạn tiếng hét chói tai. Ngay tại Dương Hoa kinh nghi không thôi, không biết rốt cuộc là nên vào xem tình huống cần phải ngồi yên không lý đến thời điểm, “Cạch keng” một tiếng tiếng mở cửa lại đột nhiên từ bên ngoài truyền vào. Sau đó, Dương Hoa chợt nghe đến một hồi tiếng bước chân dồn dập. Rất nhanh, hẳn gian phòng của mình đại môn cũng bị RẦM một bả kéo ra, đã muốn đổi lại một thân mắt lạnh màu trắng vậy liền áo Tề Vũ Huỳnh về mặt tươi cười xuất hiện ở Dương Hoa cửa ra vào.

“Đi, theo giúp ta dạo phố đi!” Tề Vũ Huỳnh rất vui vẻ cười đã chạy tới kéo Dương Hoa cánh tay.

Nhìn xem lộ ra như tuyết hai tay cùng dưới cổ mặt một mảnh phấn nộn da thịt Tề Vũ Huỳnh cứ như vậy thẳng tắp hướng chính mình lao đến, Dương Hoa quả thực không biết có phải hay không là nên vậy tranh thủ thời gian tìm một chỗ trốn đi. Nhưng hẳn trốn tránh động tác còn không có làm ra đến, Tề Vũ Huỳnh đã muốn một bả tóm ở cánh tay của hắn, đem hắn theo chỗ ngồi thượng kéo.

“Hắc hắc, nhiệm vụ hôm nay hoàn thành đặc biệt thuận lợi, còn không có hai giờ a! Dĩ nhiên cũng làm xong việc.” Tề Vũ Huỳnh cười cao hứng cực kỳ.

“Ah, chúc mừng.” Dương Hoa tranh thủ thời gian thừa cơ đem bả cánh tay theo Tề Vũ Huỳnh trong tay dịch đi ra, sau đó cười nói với nàng.

“Không có gì nhưng chúc mừng! Ngươi cũng có công lao sao! Hắc hắc, đột nhiên phát hiện với ngươi cùng một chỗ cũng có điểm tốt.” Tề Vũ Huỳnh hắc hắc cười, lại một lần bắt được Dương Hoa cánh tay.

Dương Hoa hiện tại chỉ sợ cái này, hẳn tranh thủ thời gian càng làm cánh tay theo Tề Vũ Huỳnh trong tay dịch đi ra, trong miệng không ngớt lời nói xong: “Tốt, tốt, ngươi đừng tóm ta. Ta cùng ngươi dạo phố là được.”

“Cái kia đi nhanh lên a, hôm nay đi ra ngoài ăn cơm trưa! A!” Tề Vũ Huỳnh hưng phấn kinh sức lực còn không có đi qua.

Dương Hoa bất đắc dĩ đem bả sách trong tay tiện tay bỏ trên bàn, liền chuẩn bị đứng lên cùng Tề Vũ Huỳnh đi. Nhưng Tề Vũ Huỳnh chứng kiến Dương Hoa vút xuống dưới sách, lại đột nhiên lại đứng vững.

“Ngươi cũng xem internet tiểu thuyết?” Tề Vũ Huỳnh trong giọng nói có chút cổ quái.

“Cho hết thời gian chứ sao.” Dương Hoa cười cười xấu hổ. Hẳn trước kia nghe vào tiệm sách ở phía trong nhận thức bằng hữu nói, nữ hài tử giống nhau cũng không quá quan tâm ưa thích bọn hắn xem những này trong tiểu thuyết nội dung.

“Ah? Ngươi ưa xem này chủng loại hình hay sao?” Tề Vũ Huỳnh ngữ khí quả nhiên có chút bất thiện.

“Ách... Kỳ thật ta cũng vậy rất ưa thích tác phẩm nổi tiếng các loại...” Dương Hoa tranh thủ thời gian nói ra, “Chỉ là tại không có sách xem thời điểm mới nhìn những sách này.” Nhưng Dương Hoa lại không ngờ tới, chính mình giải thích về sau, Tề Vũ Huỳnh vậy mà càng không cao hứng trở lại.

“Vậy ngươi rốt cuộc là ưa xem tác phẩm nổi tiếng, vẫn tương đối thích xem những này?”

“Ta... Ừa xem những này.” Dương Hoa nhìn xem Tề Vũ Huỳnh, do dự một hồi còn không có nói đối.

Nhưng sau khi nói xong, Tề Vũ Huỳnh phản ứng vậy mà lại một lần đại xuất Dương Hoa đoán trước. Nàng chẳng những không có tức giận, ngược lại có chút cảm thấy hứng thú. “Vậy người gần đây xem internet trong tiểu thuyết gian thích nhất một vài đều có những kia, nói cho ta nghe một chút sao!” Nàng cũng quên trên đường phố, dứt khoát chuyển trương tầm ghé tại Dương Hoa bên người ngồi xuống.

Dương Hoa như thế nào đều không nghĩ tới Tề Vũ Huỳnh vậy mà sẽ đối với internet tiểu thuyết như vậy có hứng thú. Kinh ngạc sau nửa ngày, hần có lẽ hay là chưa nói ra cái gì tác giả danh tự đến. Bởi vì hần đọc sách cho tới bây giờ cũng không phải tại online xem, cũng không còn chú ý qua những vật kia là.

“Làm sao người sẽ đối với những kia có hứng thú hay sao? Ta nghe người khác nói, nữ hài tử giống nhau đều không thích xem những này.” Dương Hoa chủ ý hỏi dò.

“Đúng rồi, đều quên nói cho người biết. Ta là biên kịch, hơn nữa là ghi cái loại này trường thiên tình cảnh kịch biên kịch nha.” Tề Vũ Huỳnh nhin không được bật cười lên, “Ồ tại T thành phố diễn viên, ta nhận thức không sai biệt lắm hơn phân nửa, còn có mấy cái đại bài mình tình diễn qua ta ghi kịch bản nì. Kỳ thật ta lên đại học thời điểm mà bắt đầu ghi kịch bản rồi, về sau kịch bản bị một cái đạo diễn vừa ý, vũ bộ rất hồng điện ảnh, sau đó tựu nhập hành bắt đầu ghi phim truyền hình. Cái kia điện ảnh người nói không chừng còn xem qua, gọi « Hồng Vũ ».”

“Ah!” Nghe được « Hồng Vũ » cái tên này, Dương Hoa đảo thật sự nghĩ tới. Nhớ rõ hần đại học năm 3 nghỉ hè khi đó, trong túc xá mấy tên kia tựa hồ cũng thảo luận qua cái này bộ điện ảnh nì.

“Hơn nữa đâu rồi, hiện tại internet như vậy lưu hành, ta cũng vậy ngẫu nhiên tại online phát điểm văn về a.” Tề Vũ Huỳnh tượng tìm được rồi tri âm đồng dạng đối với Dương Hoa cười, “Nói không chừng người trước kia còn xem qua tác phẩm của ta.”

“Làm sao người không có đi làm diễn viên?” Dương Hoa nhìn xem Tề Vũ Huỳnh, tò mò hỏi, “Người cùng những kia diễn viên đạo diễn đều như vậy thực, không phải rất dễ dàng có thể lên làm diễn viên đấy sao?”

“Ta cũng không muốn đương làm diễn viên! Mỗi ngày bị phóng viên chăm chăm vào, ta mới không làm nì!” Tề Vũ Huỳnh dương dương đắc ý đối với Dương Hoa nói, “Người xem ta hiện tại nhiều thoải mái, mỗi ngày muốn vài điểm bắt đầu đứng dậy tựu vài điểm bắt đầu đứng dậy, ăn mặc dép lê cũng có thể trên đường phố dạo chơi. Nếu trở thành diễn viên, cái kia vẫn không thể phiên từ? Ta nhận thức cái kia chút ít diễn viên, sẽ không mấy cái không mang theo điểm thần kinh suy nhược. Hơn nữa ta hiện tại thu vào cũng không thiếu, muốn làm cái gì đều đủ rồi. Làm gì vậy cần phải đương làm diễn viên khổ cực như vậy?”

“Cũng là.” Dương Hoa nghĩ nghĩ, cảm thấy Tề Vũ Huỳnh nói hoàn toàn chính xác có chút đạo lý.

Hai người lại hàn huyên một hồi về internet tiểu thuyết. Bất quá khi Tề Vũ Huỳnh phát hiện Dương Hoa không có đọc qua tác phẩm của mình thời điểm, nàng rất nhanh tựu mất đi tiếp tục trò chuyện xuống dưới hứng thú. “Ta đói bụng! Hay là trước đi ra ngoài ăn một chút gì a.” Tề Vũ Huỳnh đứng dậy nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Gặp lại ngồi cùng bàn (thượng)

Rời đi cư xá về sau, Tề Vũ Huỳnh liền dẫn Dương Hoa thẳng đến T thành phố thành phố trong vùng mỹ thực một đầu phố. Bất quá hai người mới từ trên xe taxi đi xuống, sau lưng tựu truyền đến một tiếng tràn ngập ngoài ý muốn gọi: “Tề Vũ Huỳnh!”

Gọi lại Tề Vũ Huỳnh là một cái cùng nàng tuổi không sai biệt lắm nữ hài, ăn mặc một thân mát lạnh sợi tơ hoá trang cùng màu đen váy ngắn, một đôi Như Ngọc thon dài đuôi đẹp kiều ngạo lả lỏ bên ngoài. Tăng thêm giày cao gót, thân thể của nàng cao lớn ước chừng 175 cen-ti-mét, dáng người thoạt nhìn thập phần hoàn mỹ, bất quá mang trên mặt một bộ sâu sắc kính râm, trên đầu cũng đẩy lấy che nắng nón, làm cho người ta hoàn toàn không thấy được tướng mạo.

Tề Vũ Huỳnh cùng gọi lại cô gái của mình hiển nhiên là phi thường thực bạn tốt, nàng căn bản là không có quay đầu lại cũng đã bằng thanh âm nhận ra thân phận của đối phương: “Vương Nhược Tích!” Nàng cũng mang theo vài phần về mặt kinh hi quay đầu lại đi, cùng đã chạy tới nữ hài tay trong tay đứng ở cùng một chỗ.

Đội Vương Nhược Tích từ đằng xa chạy đến phụ cận, Dương Hoa cũng thấy rõ nàng che nắng nón phía dưới gương mặt. Tuy nhiên con mắt bị chặn y

nguyên nhìn không thấy, nhưng là từ nàng cái kia thập phần tiêu chuẩn mặt trái xoan tự tuyệt đối có thể xác định, trừ phi cặp mắt kia trưởng thành dị dạng, nếu không tự tuyệt đối sẽ không khó coi.

“Thật là tẩu xảo ah!” Vương Nhựt Tích vừa cười đối với Tề Vũ Huỳnh nói chuyện, một bên vẫn không quên ký nhìn thoáng qua Dương Hoa.

Xem xét Thanh Dương Hoa tướng mạo, Vương Nhựt Tích lộ ra vài phần kinh ngạc biểu lộ, lập tức nàng liền lại “Khanh khách” đối với Tề Vũ Huỳnh nở nụ cười. “Như thế nào hôm nay với ngươi ra tới không phải lần trước cái kia Lý công tử sao! Đôi bạn trai?”

“Ngươi đừng nói mò! Đây là Dương Hoa, bây giờ là ta... Àch, trợ thủ!” Tề Vũ Huỳnh không hồ là biên kịch, thậm chí một lát đã nghĩ ra một cái danh hiệu đóng ở Dương Hoa trên đầu.

“Ah! Trợ thủ oa!” Vương Nhựt Tích lập tức kéo đi trường âm, cười tủm tỉm lại để cho ánh mắt tại Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh trên thân 2 người đảo quanh. Rõ ràng, nàng mới không tin Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa là đơn thuần công tác quan hệ.

“Này, ngươi có phải hay không muốn cho ta cho ngươi tìm một chút độ khó ah!” Tề Vũ Huỳnh cười, hay nói giỡn tựa như uy hiếp Vương Nhựt Tích.

“Đừng đừng! Ta Hảo tử tử, ngươi nói cùng hắn là quan hệ như thế nào tự là quan hệ như thế nào? Nhưng ngàn vạn đừng có lại giầy vò ta!” Vương Nhựt Tích vẫn thật là sợ Tề Vũ Huỳnh, lập tức tự quyết khỏi miệng xin khoan dung.

Nhìn xem hai cái nữ hài tử cùng một chỗ nồm mép bíp người, Dương Hoa trong nội tâm đừng đề cập nhiều không được tự nhiên. Hắn đã cảm giác mình tại nơi này trắng diện ở phía trong tựa hồ hơi nhiều dư, lại sợ hãi chính mình “Gặp nữ tất nhiên suy chứng” lần nữa tái phát, đành phải xoay người sang chỗ khác tận lực làm cho mình rời xa cái kia 2 chính Tiểu yêu tinh. Nhưng Tề Vũ Huỳnh lại không đem hắn cái này mới vừa lên nhâm “Trợ thủ” cấp quên mất, vừa cùng Vương Nhựt Tích đánh xong mời đến, nàng lập tức tự đem bà bằng hữu của mình kéo đến Dương Hoa bên cạnh giới thiệu với hắn bắt đầu đứng dậy.

“Đây là Vương Nhựt Tích, nàng chứ sao... Là diễn viên, cũng là ta tại T thành phố một người duy nhất bạn tốt. Bất quá bình thường từ trước đến nay là nhìn không thấy người.” Nói xong lời cuối cùng một câu thời điểm, Tề Vũ Huỳnh trong thanh âm mang theo vài phần oán khí.

“Ah, ngươi hảo.” Dương Hoa cẩn thận từng li từng tí cùng Vương Nhựt Tích lên tiếng chào hỏi. Một mực lo lắng chung quanh có thể hay không đột nhiên có máy bay hoặc là thiên thạch cái gì đến rơi xuống đập trúng đầu mình Dương Hoa trọn vẹn cân nhắc mười lăm giây mới quyết định cùng Vương Nhựt Tích nắm tay. Mà chờ hắn vươn tay ra thời điểm, Vương Nhựt Tích tay cũng đã treo ở giữa không trung một hồi lâu.

“Hắc hắc, ngươi cái này trợ thủ nhưng thật thú vị, còn thẹn thùng nil!” Nhìn xem Dương Hoa nắm tay lúc sợ hãi rụt rè bộ dáng, Vương Nhựt Tích nhìn không được nhìn xem hắn nở nụ cười. Nụ cười này, lại để cho Dương Hoa càng thêm xấu hổ bắt đầu đứng dậy, mặt cũng bắt tri bắt giác đỏ một mảng lớn.

Nhìn thấy Dương Hoa vậy mà xấu hổ đỏ mặt, Vương Nhựt Tích cũng nhìn không được nữa, nàng ôm bụng cười ha ha.

“Ngươi cũng đừng trêu chọc hắn.” Tề Vũ Huỳnh cũng mang theo buồn cười biểu lộ, đi tiến lên đây cuối cùng là đem hai người tách ra.

“U, còn nói không phải bạn trai Gào thét? Còn không có trêu chọc ngươi một chút tự hộ thượng ngàn.”

“Theo như ngươi nói là trợ thủ, ngươi nếu lại nào, ta thật là tức giận ah!”

“Hảo hảo tốt, trợ thủ tự trợ thủ.” Vương Nhựt Tích một bộ ngươi yêu nói cái gì chính là cái gì bộ dạng.

“Cái này còn không sai biệt lắm.”

Tuy nhiên không hề cảm Tề Vũ Huỳnh hay nói giỡn, nhưng Vương Nhựt Tích có lẽ hay là nhìn không được bên cạnh cười bên cạnh tiến đến nàng bên tai hỏi: “Hiện tại cùng nữ nhân nắm tay sẽ xấu hổ nam nhân đều nhanh tuyệt chủng rồi, ngươi từ chỗ nào tìm được như vậy cái cực phẩm tiểu nam sinh ah?”

“Trên đường nhặt!” Thấy Vương Nhựt Tích không dứt nói Dương Hoa, Tề Vũ Huỳnh không khỏi tức giận trả lời.

“Lấy hay sao? Tại nơi nào lấy hay sao? Nói cho ta biết địa chỉ, lần sau ta cũng vậy lấy một cái đi.”

“Ngươi bây giờ như thế nào như vậy phiền ah? Có phải là chê ta đưa cho ngươi lời kịch thiếu đi, muốn nhiều hơn điểm ah?”

“Hảo hảo! Ta không nói, nếu không nói rồi!” Tề Vũ Huỳnh tuyệt chiêu lại để cho Vương Nhựt Tích lập tức ngậm miệng lại.

“Ai, đúng rồi, các ngươi hôm nay không phải muốn xếp hạng đua giỡn sao? Như thế nào đột nhiên nghỉ rồi?” Lúc này Tề Vũ Huỳnh lại nghĩ tới một cái vấn đề mới.

“Đạo diễn nói ngươi trước tuần lễ cái kia 2 tập chữ sai quá nhiều, chính tìm người sửa nil! Hai giờ chiều mới bắt đầu! Ta thừa dịp không có việc gì tự chạy ra ngoài. Hắc hắc, ta mới không ăn tập luyện trong phòng cặp lồng đựng cơm nil! Khó ăn chết... rồi!”

“Ừm! Ta lần trước tự ăn được một hồi cũng thiếu chút nhỏ ra.” Tề Vũ Huỳnh tràn đầy đồng cảm gật đầu.

Cứ như vậy, hai nữ nhân cười cười nói nói mang theo một cái bí ẩn làm người ta phát bực tựa như Dương Hoa vào bên cạnh một nhà tại T thành phố có chút danh tiếng nhà hàng. Bởi vì mấy người đến thời điểm đúng vậy vào lúc giữa trưa, trong nhà hàng một mảnh người ta tấp nập, căn bản ngay cái chỗ đặt chân cũng không có.

“Ai!” Hai cái nữ hài trông thấy trong nhà hàng tình huống, lập tức đồng thời phát ra thờ dài một tiếng.

Dương Hoa lúc này xem như hiểu rõ vì cái gì các nàng hai cái có thể thành bằng hữu rồi, hai người kia cá tính tính tình quả thực giống như là trong một cái mô hình khác ra tới, ngay thờ dài lúc biểu lộ cùng ngữ điệu đều giống như đúc.

Bất quá rất nhanh, hai người lại đột nhiên tại nhà hàng một cái thấp phần u tĩnh trong góc thấy được một trương tấm không lấy cái bàn. Mừng rỡ trong lòng hai cái nữ hài lập tức ngay nhảy dấn nhảy chạy tới cái kia bàn lớn bên cạnh, bất quá ngay tại các nàng đang chuẩn bị ngồi xuống thời điểm, trong nhà hàng tiểu nhị lại đột nhiên gọi lại các nàng.

“Không có ý tứ, vị trí này có người trước đó dự định.” Tiểu nhị trên mặt treo áy náy đáng tươi cười, đi đến bên cạnh hai người nói.

“Dự định? Tại đây còn có thể dự định?” Tề Vũ Huỳnh một bộ không hiểu kinh ngạc hình dáng.”Ta trước kia như thế nào chưa nghe nói qua?”

“Không có ý tứ, tình huống lần này có chút đặc thù, là lão bản đặc biệt dặn dò.” Tiểu nhị tuy nhiên thật có lỗi, nhưng là y nguyên kiên trì.

“Được rồi, chúng ta đổi địa phương a.” Vương Nhược Tích lời kéo Tề Vũ Huỳnh cánh tay nói ra.

Tề Vũ Huỳnh cũng đành chịu nhìn Vương Nhược Tích liếc, các nàng đương nhiên không lại ở chỗ này cùng nhà hàng tiểu nhị cãi nhau. Hai người đang chuẩn bị rời đi, Vương Nhược Tích lại lại đột nhiên ngăn cản cả người. Nàng kéo lại Tề Vũ Huỳnh, thoạt nhìn rất sốt ruột tựa như không ngừng ở dưới mặt chỉ vào chính hướng các nàng đi tới một nữ nhân. Mới tới tuổi trẻ nữ tử cách ăn mặc cùng Vương Nhược Tích thấp phần tương tự, mà ngay cả quần áo nhan sắc đều hoàn toàn đồng dạng, chỉ là hạ nửa trang phục biến thành một kiện vừa vặn lộ ra đầu gối màu đen nửa người váy.

Không cần Vương Nhược Tích nhiều lời, Tề Vũ Huỳnh cũng lập tức tự nhận ra vị này đang lúc hồng ngọc nữ minh tinh. Trên thực tế, lại nói tiếp hai người bọn họ sâu xa cũng không tính toán quá nhỏ bé, bởi vì này vị vừa đi tới nữ minh tinh chính là vì diễn viên chính Tề Vũ Huỳnh cái kia bộ hồng cực nhất thời điện ảnh « Hồng Vũ » mới một lần là nổi tiếng. Chỉ có điều khi đó, vô luận Tề Vũ Huỳnh có lẽ hay là nàng đều là người mới, hai người tuy nhiên hợp tác vui sướng, nhưng còn chưa có chưa từng gặp mặt. Mà đợi Tề Vũ Huỳnh dần dần trà trộn vào vòng tròn luan quần về sau, lại đi vào phim truyền hình nghề, vẫn là không có thể tìm được cùng nữ minh tinh cơ hội gặp mặt.

Bất quá gần đây nữ minh tinh không có gì mới đùa giỡn, cho nên lại tiếp nhận rồi vị kia đang lúc hồng phim truyền hình đạo diễn mời, tham gia cái này một quý phim truyền hình quay chụp, coi như là cùng Vương Nhược Tích lại lần nữa liên thủ.

Đội mới tới nữ hài đến gần, Vương Nhược Tích lập tức cười ngọt ngào đối với nàng lên tiếng chào hỏi:”Hân tỷ.” Tề Vũ Huỳnh đồng dạng đối với vị này Hân tỷ nhẹ gật đầu. Bất quá khi nàng mang theo hiếu kỳ chuẩn bị tâm lý xem Dương Hoa tại vị này mới tới nữ minh tinh trước mặt là cái gì biểu hiện lúc, lại phát hiện hân vậy mà đã muốn trốn đến hứa xa địa phương đi.

Mà khi Tề Vũ Huỳnh đem ánh mắt theo Dương Hoa trên người thu hồi lại, chuẩn bị cùng diễn viên chính chính mình đảm nhiệm biên kịch kịch nhiều tập nữ Số 1 hân huyền vài câu thời điểm, nàng lại càng kinh ngạc phát hiện, vị này ngọc nữ minh tinh vậy mà không nhúc nhích nhìn xem núp xa xa Dương Hoa.

“Ách...” Tề Vũ Huỳnh đang chuẩn bị hỏi một chút Hân tỷ có biết hay không Dương Hoa, nhưng vấn đề của nàng còn không có hỏi lên, hân một tiếng kêu hô tự hoàn toàn tiêu trừ nghi ngờ của nàng.

“Dương Hoa!” Bị Vương Nhược Tích gọi là Hân tỷ nữ tử lớn tiếng gọi ra Dương Hoa danh tự.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Gặp lại ngôi cùng bàn (hạ)

Bị gọi ra danh tự, bất đắc dĩ Dương Hoa mới không thể không cúi đầu, tượng đội thẩm phạm nhân đồng dạng đi đến ba nữ nhân bên người.”Đường Hân...” Hân xấu hổ đối với vị này lại đề cho hân”Khắc cốt minh tâm” nữ hài cười cười.

Tại Đường Hân đi vào nhà hàng trước tiên, Dương Hoa tự nhận ra cái này chính mình lớn nhất khắc tinh. Đúng vậy, nàng đúng vậy Dương Hoa vị kia tiểu học ngồi cùng bàn,”Gặp nữ tất nhiên suy chúng” đệ nhất chế tạo người kiểm trực tiếp tạo thành Dương Hoa bỏ qua lần đầu tiên kỳ thi Đại Học đầu

sổ gây nên.

Chỉ sợ đánh chết Dương Hoa cũng không dám muốn, hắn vậy mà hội ở cái địa phương này lại gặp cái này làm cho mình đi tận vận rủi nữ đồng học. Hơn nữa hắn cũng không nghĩ tới, trải qua sáu năm về sau, cái kia vốn là thoát nhìn không tính đặc biệt xinh đẹp nữ hài vậy mà trở mã cùng cái nữ minh tinh đồng dạng xinh đẹp —— chưa bao giờ xem tivi Dương Hoa còn không biết, chính mình đã từng nữ đồng học hiện tại thật sự thành nữ minh tinh.

“Hân tử, các người... Nhận thức?” Vương Nhựt Tích hiển nhiên là cái này vài người chính giữa đối với Đường Hân cùng Dương Hoa quan hệ kinh ngạc nhất một cái.

“Đúng vậy a, hắn theo ta là từ nhỏ học được trường cấp 3 đồng học.” Đường Hân cười cười, đảo không có gì nữ minh tinh cái giá đỡ.

“Ài, ta như thế nào trước kia đều không nghe người đề cập qua?” Tề Vũ Huỳnh rất có hứng thú nhìn Dương Hoa liếc hỏi.

“Nói cái gì?” Dương Hoa mở ra tay cười khở, “Ta lại không biết các người nhận thức.”

“Không phải đâu! Người là địa cầu người sao?” Vương Nhựt Tích kinh ngạc kêu lên, “Ngay Đường...” Lại nói đến một nửa, nàng đột nhiên nhớ tới nơi này là nơi công cộng, không thể lớn tiếng kêu lên Đường Hân danh tự, vì vậy lại tranh thủ thời gian thu ngừng miệng.

Bất quá nàng nửa câu đầu gọi đã muốn rước lấy một đám người chú ý. Nhiều một mực đều ở nhìn bộ kịch nhiều tập đáng tin Fans hâm mộ vốn thì có điểm hoài nghi cái kia đi tới nữ hài là phim truyền hình ở phía trong nữ nhân vật chủ yếu, tại nhận được rồi nhắc nhở về sau, bọn hắn lập tức tự xác định Đường Hân thân phận.

Nhìn xem tất cả mọi người rục rịch tư thế, đã sớm đối với cái này kinh nghiệm phong phú Đường Hân căn bản không chút suy nghĩ, trực tiếp dùng tốc độ nhanh nhất rời đi này gia nhà hàng. Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhựt Tích tự theo sát tại nàng đằng sau, Dương Hoa tự nhiên cũng chỉ tốt theo ba nữ nhân đi ra cửa đi. Đằng sau các thực khách bởi vì còn chưa kết thúc cơm trưa, vì vậy tại truy tình cùng ăn cơm trong lúc đó do dự một hồi, bất quá tự cái này chỉ trong chốc lát, mấy nữ hài tử cùng Dương Hoa đã chạy không thấy.

Trộn vụn chạy nửa cái phố về sau, không kịp thở Đường Hân mới dừng bước lại. Mà Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhựt Tích tắc chính là đã sớm chạy không nổi rồi, hai người miễn cưỡng chống được Đường Hân bên người, lập tức vịn đường cái bên cạnh vòng bảo hộ nôn ra một trận.

“Nguy hiểm thật!” Đường Hân vỗ ngực, càng có sợ hãi nhìn phía sau.

“Thực xin lỗi ah, Hân tử, ta thoáng một tý nhện không được.” Trì hoãn qua khí đến Vương Nhựt Tích có chút ủy khuất xin lỗi, khóe mắt còn không đầy nấn phiết lấy mới vừa rồi bị nghi vấn người địa cầu thân phận Dương Hoa.

“Không có sao.” Đường Hân tính tình đảo thật là tốt cực kỳ khủng khiếp, tuy nhiên bị Vương Nhựt Tích làm cho chạy nửa cái phố, nhưng nàng cũng một điểm không có tức giận, có lẽ hay là cười ha hả trả lời.

“Đường Hân, người có phải hay không rất nổi danh ah? Chạy thành cái dạng này?” Dương Hoa thể lực tuy nhiên so mấy nữ hài tử tốt hơn nhiều, thế nhưng đồng dạng tại thở hổn hển thật lâu khí về sau mới hỏi nói.

“Không phải đâu, người thật sự không biết Hân tử?” Vương Nhựt Tích có lẽ hay là nhện không được đứng ở Dương Hoa bên người hỏi lại.

“Ta thật không biết.”

“Người bình thường không xem tivi?”

“Không thể nào xem.”

“Cái kia điện ảnh đâu này?”

“Cũng không thể nào xem.”

“Giải trí tin tức?”

“Cho tới bây giờ chưa có xem...”

“Trời ạ!” Vương Nhựt Tích che con mắt, hoàn toàn bị Dương Hoa đánh bại.

“Này, người thật sự không biết? Nàng là hiện tại nhất hồng mý nữ nhân minh tinh một trong ah.” Tề Vũ Huỳnh nhện không được đã ở Dương Hoa bên tai nhỏ giọng nói ra.

“Ah? Phải không?” Lần này đảo đến phiên Dương Hoa kinh ngạc, “Người... Người thành minh tinh rồi?” Hắn nhìn xem vị này đã từng ngồi cùng bàn ngây ra như phỗng.

“Xem như thế đi.” Dương Hoa hơi có chút buồn cười biểu hiện lại để cho Đường Hân cũng nhện không được nữa cười rộ lên, nàng quay đầu nhìn nhìn Tề Vũ Huỳnh, lộ ra dáng tươi cười hỏi, “Ta còn không biết tên của người đấy.”

“Ah! Ta gọi Tề Vũ Huỳnh, là biên kịch.” Tề Vũ Huỳnh lập tức nhớ tới chính mình đã quên hướng vị này theo chưa từng gặp mặt ngọc nữ mình tình làm tự giới thiệu.

“Ah! Người chính là Tề Vũ Huỳnh nha!” Đường Hân mừng rỡ kêu lên, “Ta một mực thậm chí nghĩ gặp người nì! Mỗi lần nhìn thấy trương đạo diễn thời điểm, hẳn đều muốn đem người động ở bên miệng, không ngừng khen người là tài nữ nì!”

“Đó là hấn quá khen.” Tề Vũ Huỳnh ngoài miệng rất khiêm tốn, bất quá biểu lộ lại thập phần đắc ý.

Nàng đối với chính mình đương làm biên kịch năng lực tuyệt đối có nguyên vẹn tự tin. Theo lần đầu tiên ghi kịch bản bắt đầu, vô luận là bi kịch hài kịch, chỉ cần là nàng biên kịch tác phẩm, đến bây giờ còn không có nhất bộ không đầu được thành công. Nhất là nàng làm được ý tác phẩm « Hồng Vũ », một bộ phim nâng đỡ ba người —— đạo diễn, đang đứng tại đối diện nàng nữ nhân vật chủ yếu Đường Hân cùng chính cô ta.

“Ai nha, thời gian không còn sớm. Hai giờ chiều chúng còn muốn dàn dựng kịch nì.” Vương Nhược Tích lúc này đột nhiên nhìn xem đồng hồ cả kinh kêu lên.

“Cái kia có lẽ hay là tranh thủ thời gian trở lại studio a!” Đường Hân nhìn đồng hồ, áy náy cười nói, “Thực không có ý tứ, đem các người com trưa không thể chậm trễ.”

“Người com trưa không phải đồng dạng cho trộn lẫn sao?” Tề Vũ Huỳnh có lẽ hay là cái kia tùy tiện tính tình, nghe được Đường Hân nói thật có lỗi, nàng lập tức dao động ngừng đầu lên.

“Cái kia cùng đi studio ăn com trưa a. Ta lúc đi ra ở bên kia chứng kiến một nhà đường như rất không tệ nhà hàng.”

“Cái kia làm sao người không tại đó ăn com trưa?”

“Ta hôm qua có trời mới biết muốn ở bên cạnh dàn dựng kịch, không muốn ăn bọn hấn cặp lòng dựng com, cho nên tựu sớm tại ‘Lâm ký’ định rồi vị trí.”

“Ah! Nguyên lai cái kia định vị đưa người là người ah!”

...

Ba nữ nhân mang theo Dương Hoa thẳng đến ngoại ô thành phố ở phía trong chuyên môn vì Tề Vũ Huỳnh cái kia bộ « loại thứ ba nhân loại » chuẩn bị quay chụp sản. Bất quá các nàng đương nhiên không phải trực tiếp đi quay phim rạp, mà là đi trước một nhà vùng ngoại thành tiểu nhà hàng.

Nhà này vùng ngoại thành trong nhà ăn nhỏ nhắn ngược lại chỉ có thừa thớt vài người, cho nên Đường Hân cùng Vương Nhược Tích cũng đều lấy xuống một mực đeo kính râm, lúc này Dương Hoa mới tính toán chính thức hoàn toàn thấy rõ hai người bọn họ tướng mạo.

Lấy xuống kính râm về sau Vương Nhược Tích lộ ra một đôi tinh tế mảnh lông mày cùng một đôi tựa như phim hoạt hình tựa như mắt to, phối hợp nàng thỉnh thoảng lộ ra nụ cười quyến rũ, làm cho nàng cả khuôn mặt tựa như nàng mặc quần áo đồng dạng, điểm lệ mà gọi cảm.

Mà Đường Hân mỹ lệ rồi lại hoàn toàn cùng Vương Nhược Tích bất đồng. Chứng kiến lúc này Đường Hân, Dương Hoa tại cảm khái nữ nhân tướng mạo biến hóa vậy mà có thể to lớn như thế đồng thời cũng cơ hồ lập tức sẽ hiểu nàng có thể được người xưng là “Ngọc nữ mình tình” nguyên nhân. Cái kia thật là một Trương Thanh tình khiết đến làm cho người ta thậm chí không nỡ ngưng mắt nhìn, sợ xem quá lâu hội kinh hãi đến khuôn mặt của nàng.

Đem nàng cái này trương tấm gương mặt cùng trong trí nhớ cấp ba lúc nhìn thấy cái kia khuôn mặt lẫn nhau so sánh với, Dương Hoa lắc đầu. Thật sự là hấn nghĩ không ra hai mặt có cái gì bất đồng địa phương, nhưng lại cũng hết lần này tới lần khác nói không xuất ra hai mặt có cái gì giống nhau địa phương. Theo vệt con xấu xí đến thiên nga trắng, thật đúng là đúng là kém một chút như vậy điểm.

Tuy nhiên trong nhà ăn cũng không có nhiều người, nhưng chỉ vụn vụn có mấy cái thực sự đồng loạt đưa ánh mắt hướng Dương Hoa cái bàn này nhìn tới. Ba người trẻ tuổi nữ nhân xinh đẹp một cái thoát nhìn coi như có mị lực nam nhân... Bọn hấn là quan hệ như thế nào?

“Đây không phải là Đường Hân sao?” Nhận ra Đường Hân thực khách đều ở xi xào bàn tán, mà trong đó cũng có mấy cái nhận ra Vương Nhược Tích.

“Bọn họ là quay phim a! Cùng các nàng ngồi cùng một chỗ tiêu tử kia là ai? Mới tới diễn viên sao? Không biết có thể hay không cùng các nàng có thân mật đùa giỡn...” Mấy cái thực khách lại hăm mộ lại ghen ghét nhìn lướt qua cúi đầu không nói Dương Hoa.

Nếu như chỉ là theo biểu hiện ra xem, chỉ Dương Hoa một đại nam nhân ngồi ở ba cái như hoa như ngọc thiếu nữ chính giữa, hơn nữa ba nữ tử còn đều không ngừng đem mang theo cười ánh mắt quảng hướng hấn cái này trên mặt bàn duy nhất nam tính, dùng điểm phúc Vô Biên để hình dung tuyệt không quá phận. Nhưng trên thực tế, Dương Hoa nhưng lại có khổ tự mình biết.

Tuy nhiên hấn một mực đều không nói gì, nhưng ba nữ nhân chủ đề nhưng vẫn là rất nhanh lâu dẫn tới trên người hấn. Cũng không biết đến tột cùng là bởi vì Đường Hân lâu không thấy hấn, cho nên vừa thấy phía dưới có chút mừng rỡ, còn là vì mặt khác hai nữ nhân ưa thích Bát Quái. Dù sao không có nói vài lời nói, ba nữ nhân mà bắt đầu trò chuyện khởi Dương Hoa chuyện cũ đến. Vừa nói, các nàng còn luôn hữu ý vô ý cười hướng Dương Hoa nhìn lại. Nhất là Đường Hân, cơ hồ con mắt sẽ không theo Dương Hoa trên mặt dịch chuyển khởi.

Cái gì gièm pha đều bị vạch trần ra tới Dương Hoa lại không có cách nào ngăn cản, lại không thể trốn chạy, đành phải một mực khó chịu nổi và xấu hổ cúi đầu, tùy ý ba nữ nhân cầm hấn Bát Quái. Lúc này đây hấn xem như thấy được tục ngữ thảo luận “Ba nữ nhân một đài đùa giỡn” rốt cuộc là có ý gì. Cái này ba nữ nhân, một cái kim bài đại biên kịch, một cái đương làm cô gái trẻ nhân vật chủ yếu, một cái siêu cấp nữ phối hợp diễn, đụng phải cùng một

chỗ nhưng không lập tức tự thành một đài đùa giỡn?

Theo T thành phố nội thành một mực cho tới ngoại ô thành phố, theo nhà hàng một mực trò chuyện tiến studio —— ba người hàn huyên một cái giữa trưa tựa hồ còn ngại bất quá ngiên, Đường Hân dứt khoát mời Tề Vũ Huỳnh các nàng cùng một chỗ cùng đi ăn tối. Mà hoàn thành một ngày nhiệm vụ, đằng sau thời gian có thể tự do an bài Tề Vũ Huỳnh tự nhiên là vui sướng nhưng tiếp nhận rồi nàng mời.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Trợ thủ tiền nhiệm (thượng)

Vì vậy, tại cả buổi chiều dạo phố đi dạo đến chân mềm về sau, Dương Hoa lại cùng căn bản thật là làm không đến mua Tề Vũ Huỳnh cùng một chỗ về tới studio. Thắng hàng Vương Nhược Tích các nàng quay phim chấm dứt, mấy người lập tức lại lần nữa trở lại ăn cơm buổi trưa tiêu nhà hàng.

Dương Hoa đến trường lúc cái kia chút ít không may sự tình, kể cả mỗi lần cùng Đường Hân nói chuyện đều sẽ lập tức bị người khi dễ, cuộc thi về sau cầm sai bài thi bị đánh, bình thường đến trường trên đường gặp được kỳ quái phiền toái vân... vân, những này đều do cùng hân ngồi cùng bàn sáu năm Đường Hân cười đối với hai cái ưa thích Bát Quái nữ đồng bạn nói ra.

Bất quá phát sinh ở Dương Hoa trên người chuyện lý thú thật sự quá nhiều, các nàng một mực trò chuyện đến tới thập điểm khoảng chừng gì đó nhà hàng đóng cửa, Đường Hân lại vẫn không có thể đem bà Dương Hoa tiểu học lúc cái kia chút ít chuyện lý thú nói xong.

Tuy nhiên hứng thú bị chọn lên Vương Nhược Tích rất không muốn gián đoạn lần này thú vị nói chuyện, nhưng Đường Hân hay là đang rồi đi nhà hàng về sau lái xe trở về nhà. Còn lại ba vị không xe nhất tộc cùng Đường Hân cũng không tiện đường, cho nên đều cự tuyệt Đường Hân thỉnh bọn hân nhờ xe mời, đi vào ven đường đợi xe taxi. Quay phim studio vốn ngay tại T thành phố vùng ngoại thành, thời gian lại đã muộn đã khuya, kết quả ba người đợi hồi lâu mới đợi cho một chiếc xe taxi.

“Người có lẽ hay là sớm một chút về nhà a.” Nhìn xem đôi mắt - trông mong nhìn qua Dương Hoa, tựa hồ hận không thể cùng chính mình trở về tiếp tục nghe câu chuyện Vương Nhược Tích, Tề Vũ Huỳnh nhìn không được lại cảm nàng hay nói giỡn nói, “Mặc ít như vậy, chú ý buổi tối cảm lạnh! Ngày mai kéo đi nước mũi đến studio, xem trương đạo diễn có thể hay không cho người thượng màn ảnh.”

“Hừ, người còn không phải muốn mang về đọc chiêm?” Vương Nhược Tích phản nản giống như nói, bất quá nàng cuối cùng vẫn là tại Tề Vũ Huỳnh khuyên bảo hạ nửa quyết lấy miệng, lưu luyến không rời ngồi vào xe taxi ở phía trong.

Như vậy, ven đường cũng chỉ còn lại có Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh hai người. Nếu như vừa rồi Tề Vũ Huỳnh không đề cập tới đến tới cảm lạnh vấn đề, hoàn toàn không có cùng nữ hài buổi tối đi ra ngoài kinh nghiệm Dương Hoa chắc chắn sẽ không phát hiện độ ẩm đã muốn dần dần chậm lại. Lúc này đúng vậy tháng 4-5, T thành phố nhiệt độ bạch lúc trời tối biến hóa rõ ràng. Ban ngày ăn mặc một thân ngắn tay váy liền áo sẽ cho người cảm thấy thập phần mát mẻ, nhưng buổi tối sẽ không miễn hội cảm giác có chút lạnh.

Tề Vũ Huỳnh tuy nhiên chưa nói ra từ ít dùng đến, nhưng nàng thỉnh thoảng đông lạnh đến phát run động tác có lẽ hay là đã rơi vào ngay tại nàng cách đó không xa Dương Hoa trong mắt. Rất bình thường, Dương Hoa cởi áo khoác choàng tại Tề Vũ Huỳnh trên người. Dù sao hân lúc ra cửa bên trong còn mặc một kiện rất dày ống tay áo T-shirt, thật cũng không sẽ cảm thấy quá lạnh.

Đột nhiên bị phủ thêm một bộ y phục Tề Vũ Huỳnh tiếp nhận rồi Dương Hoa hảo ý. Mặc quần áo từ tế, nàng lệch ra khỏi đầu cười hỏi: “Nhìn không ra người còn rất hội quan tâm người sao! Trước kia là không phải cũng thường xuyên như vậy đối với nữ hài từ khác ah?”

“Không có không có! Ta chỉ là nghe người vừa rồi cùng bằng hữu của người nói coi chừng bị lạnh, sau đó lại nhìn người lạnh phát run... Người vừa rồi cũng nghe Đường Hân nói, ta trước kia cũng không tại buổi tối cùng nữ hài từ khác xảy ra môn!”

“Ta chỉ là hỏi hỏi sao! Nhìn người nhanh chóng!” Tề Vũ Huỳnh đột nhiên đối với Dương Hoa lộ ra một cái rất nụ cười quyến rũ, “Có phải thật vậy hay không thích ta?”

“Không có không có!” Dương Hoa đầu dao động cùng trông lúc lắc đồng dạng.

“Ah? Vậy người cái kia tiểu học ngồi cùng bàn đâu này?” Tề Vũ Huỳnh tượng chích giáo hoạt cáo già đồng dạng cười tùm tùm nhìn xem Dương Hoa, “Nàng dường như đối với người rất có ý tứ ah! Lại đem chuyện của người ký rõ ràng như vậy. Người lại cứu hơn người gia mệnh! Tám tấc, ngay người tìm nàng nói qua mấy câu đều nhớ rõ, rất có vấn đề!”

“Cái gì nha? Đó là bởi vì ta mỗi lần tìm nàng đều xui xẻo! Người không phải mới vừa cũng nghe nói!” Dương Hoa sột ruột phân biệt lý.

“Ngươi thật là kỳ quái, ta nói nàng thích ngươi, ngươi gấp cái gì?”

“Ta như thế nào nóng nảy?”

“Hào hào, chúng ta không nói cái này.” Tề Vũ Huỳnh tại tranh luận thượng chiếm thượng phong, lập tức thấy hảo tự thu, vui sướng hài lòng thay đổi chủ đề, “Ta lại là rất bội phục ngươi, cả tiểu học được nhiều như vậy khí, lại còn là niệm ra rồi, hơn nữa lại vẫn có thể khảo thi cái thành tích tốt. Nếu như là ta, khẳng định đã sớm khí cái gì cũng không làm.”

“Đó là ngươi rất dễ dàng xúc động.” Dương Hoa cũng nở nụ cười, “Đại khái bởi vì ngươi cảm tình so với bình thường người phong phú a.”

“Làm sao ngươi kiên trì xuống hay sao?”

“Không có gì. Mỗi lần bị khi phụ sĩ nhục hoặc là chịu ủy khuất thời điểm ta liền cho tự nói với mình, ta nghĩ muốn là cái gì đâu này? Mục tiêu của ta là cái gì đâu này? Chỉ cần vừa nghĩ tới muốn đạt tới mục tiêu, ta lập tức tự lại tràn ngập nhiệt tình.”

“A! Ngươi thật là có nghị lực.” Tề Vũ Huỳnh lắc đầu, “Bất quá chính là tiếp xúc người cùng sự thiếu một chút.”

Nói đến đây, nàng lại dần dần thu hồi dáng tươi cười bắt đầu nén giận Dương Hoa: “Thiệt thòi ta còn nói ngươi là ta trợ thủ, nhưng ngươi thậm chí ngay cả Đường Hân cũng không biết. Hôm nay là vận khí tốt, đụng với Đường Hân là ngươi tiểu học đồng học mới không có bị như tiếc hoài nghi. Theo ta thấy, nên vậy cho ngươi bồi bổ khóa. Đừng lẩn sau cho nàng nhìn ra cái gì sơ hở đến. Bằng không thì làm cho nàng biết rõ ta tình cầu ngươi trong nhà đương làm bảo mẫu, khẳng định hôm sau cả trong vòng người tự cũng biết. Nàng đứng vậy nổi danh Bất Quái Đại vương, nghe nói ngay tiểu báo biên tập đều đã từng nói nàng không đi làm Bất Quái phóng viên cái này đi thật sự là đáng tiếc rồi!”

“Học bù? Bỏ cái gì khóa?” Dương Hoa mở to hai mắt mờ mịt hỏi.

“Tiểu thuyết ngươi xem qua không ít... Vậy thì bỏ phim bộ cùng điện ảnh. Từ hôm nay trở đi, ngoại trừ nội trợ bên ngoài, ngươi mỗi ngày phải xem ít nhất ba tập TV, một bộ phim!” Tề Vũ Huỳnh cười đuổi ra ba ngón tay tại Dương Hoa trước mắt lúc ẩn lúc hiện.

“Ah?” Dương Hoa con mắt tròn trĩnh hơn.

“Còn có còn có! Ta ghi phim truyền hình, từ hôm nay trở đi ngươi một tập đều không cho rồi!” Lúc này Tề Vũ Huỳnh tựa như cái tinh nghịch tiểu cô nương.

Dương Hoa tuy nhiên làm ra là một bộ khổ mặt, nhưng trong lòng của hắn lại trên thực tế tuyệt không thống khổ. Xem tivi, xem phim mà thôi nha, cái này tính toán cái gì khó làm một chuyện? Dù sao hắn mỗi ngày đều có rất nhiều quang âm chờ qua đi, đọc tiểu thuyết hoặc là xem tivi còn không đều đồng dạng? Bất quá Dương Hoa không phải ngu ngốc, hắn biết rõ lúc này nên vậy lựa gặt một điểm nhỏ loại nhỏ giao hoạt, chỉ cần cố ý làm ra buồn rầu bộ dạng, Tề Vũ Huỳnh tự cũng không nhắc lại đưa ra hắn càng quá phận yêu cầu.

Bất quá Tề Vũ Huỳnh nhưng một chút cũng không thấy ra Dương Hoa trong nội tâm rốt cuộc là nghĩ như thế nào, thấy Dương Hoa đáp ứng yêu cầu của nàng, nàng lập tức tự vui vẻ nở nụ cười. Lại đang đêm khuya trong gió lạnh đứng ước chừng năm sáu phút, hai người mới rốt cục đợi cho thứ hai xe taxi, hai cái đều đồng lạnh bắt đầu phát run người trẻ tuổi tranh thủ thời gian tiến vào xe đuổi trở về nhà.

Bắt đầu từ ngày thứ hai, Dương Hoa ngay tại Tề Vũ Huỳnh yêu cầu hạ ngồi ở TV trước. Mà ngày đúng lúc là Tề Vũ Huỳnh sáng tác cái kia bộ tên là « loại thứ ba nhân loại » tình cảnh hài kịch truyền ra ngày. Vì vậy Tề Vũ Huỳnh cho Dương Hoa bỏ đề nhất khóa chính là nàng tác phẩm của mình.

Tề Vũ Huỳnh biên kịch trình độ hoàn toàn chính xác thập phần cao siêu, mặc dù là từ trung gian xem lên, nhưng 30’ nội dung cốt truyện y nguyên lại để cho Dương Hoa xem mùi ngon. Hơn nữa đối với Mauriat hết sức quen thuộc Dương Hoa cũng không tốn sức chút nào giải thích Tề Vũ Huỳnh sáng tác cái này bộ tình cảnh hài kịch nơi phát ra. Nàng chính là không ngừng dùng hai cái tựa hồ học bài niệm có chút gần giống, gần thành, gần bằng con một sách nữ nhân ở trong xã hội muôn hình muôn vẻ mặt người trước biểu hiện đến hấp dẫn người xem hơn nữa làm cho bọn họ bật cười.

Nhìn xem hai cái hôm qua mới đã gặp mặt nữ hài tại trên TV các loại mơ hồ nhưng lại không mất đáng yêu biểu hiện, Dương Hoa cũng nhịn cười không được không ngừng. Nhất là tại trên TV còn mang theo một bộ sâu sắc kính mắt Đường Hân, Dương Hoa căn bản không thể đem ngày hôm qua cái kia phong độ nhẹ nhàng, mọi cử động đoan trang ưu nhã ngọc nữ mình tình cùng trên đài cái kia buồn cười mà vừa đáng yêu đến làm cho người ta lại không ngừng hội đầu lòng lên nữ hài từ liên hệ tới.

Nhìn xem ngựa tới ngựa lui Dương Hoa, Tề Vũ Huỳnh đối với hắn tại trước ti vi biểu hiện thoả mãn cực kỳ. “Thế nào? Ta biên kịch trình độ tuyệt đối nhất lưu a!” Nàng đắc ý bên cạnh cái đầu hỏi.

“Ừm!” Dương Hoa nặng nề gật đầu, “Xác thực nhất lưu.”

“Vậy ngươi có cái gì cảm tưởng không có?” Kỳ thật Tề Vũ Huỳnh câu này cũng không quá đáng là thuận miệng vừa hỏi. Nàng muốn đương nhiên là hy vọng có thể theo Dương Hoa cái này người thành thật trong miệng nghe được càng nhiều là ca ngợi.

Nhưng Dương Hoa lại lĩnh hội sai rồi Tề Vũ Huỳnh ý tứ, hắn cho rằng Tề Vũ Huỳnh là muốn hỏi một chút ý kiến của mình. Vì vậy hắn thật đúng là suy tư.

“Ừm... Lỗi chính tả còn hữu dụng sai từ hơi nhiều.” Dương Hoa nghĩ nghĩ nói ra một cái Tề Vũ Huỳnh đã sớm bị đạo diễn huấn không biết bao nhiêu lượt, cũng là nàng hài kịch bị người xem nhất lên án địa phương.

Bởi vì Tề Vũ Huỳnh tình cảnh kịch là ở T thành phố địa phương đài mỗi tuần truyền bá ba tập, ngay từ đầu Tề Vũ Huỳnh chỉ viết 30 tập kịch bản, ý định đập xong sau tựu chấm dứt. Đứng vậy không nghĩ tới một khi thử truyền bá về sau vậy mà lấy được thật lớn thành công, mà ngay cả tình đài cùng trung ương đài cũng bắt đầu tiếp sóng năng cái này bộ tình cảnh hài kịch, mà T thành phố địa phương đài càng là vì cái này bộ kịch gấp may mà thanh danh đại táo, thu xem tỉ lệ tại mấy tháng trong phá vài chục lần lịch sử cao nhất ghi chép.

Vì vậy tại kịch phóng tới nhanh lúc kết thúc, đài truyền hình đài trưởng, đạo diễn cùng mấy cái diễn viên chính diễn viên đều không muốn bắt nó chấm dứt. Vì vậy một khi thương nghị, trưởng đạo diễn quyết định áp dụng một cái lần đầu tiên phương pháp xử lý, một bên ghi kịch bản, một bên quay chụp, một bên phát ra, ba tuyến đồng tiến. Đài truyền hình đài trưởng cùng người đầu tư lúc này đều đang tại cực lớn thành công ở phía trong phiêu phiêu dục tiên đầu rồi, căn bản là không có cân nhắc mặt khác, vừa nghe có thể tiếp tục đem ba cái này kịch tiếp tục truyền bá xuống dưới, lập tức liên tục không ngừng đáp ứng xuống.

Cái này bộ phim truyền hình mỗi tập kịch bản đặc có một vạn năm nghìn chữ khoảng chừng gì đó, một vòng ba tập, Tề Vũ Huỳnh phải viết ra hơn bốn vạn chữ kịch bản đến. Cho nên vì vượt qua quay chụp tiến độ, năng chẳng những ghi kịch bản thời điểm tốc độ kỳ khoái, hơn nữa viết xong kịch bản về sau năng cũng căn bản không có thời gian sửa chữa. Mỗi lần đều là vừa xong bản thảo liền trực tiếp ném đến đạo diễn chỗ đó, hoàn toàn trông cậy vào đạo diễn tìm người cho năng sửa chữ sai cùng ngữ pháp sai lầm.

Nhưng mỗi hai ba ngày nhất định phải xuất ra một tập đến đặt ở trên TV phát ra đạo diễn cầm bắt được kịch bản về sau đồng dạng muốn đuổi quay chụp tiến độ, nói đó có thời gian cân thận sửa chữa kịch bản? Kết quả là thành hiện tại cái dạng này, mỗi lần trên TV phụ đề ở phía trong đều là chữ sai hết bài này đến bài khác. Về sau thậm chí tại diễn viên chính giữa đều đùa giỡn truyền: nếu như ngày nào đó chứng kiến trên TV phụ đề ở phía trong không có chữ sai, vậy nhất định không phải Tề Vũ Huỳnh ghi kịch bản, cũng nhất định không phải trưởng đạo diễn đập kịch tập.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Trợ thủ tiền nhiệm (hạ)

Mặc dù đối với chính mình sáng tác cái này bộ phim truyền hình chỗ thiếu hụt thập phần hiểu rõ, nhưng là Tề Vũ Huỳnh y nguyên không nghĩ tới Dương Hoa vậy mà sẽ nói ra phê bình lời nói đến. Sững sờ về sau, vốn là lòng tràn đầy vui mừng ý định nghe ca ngợi năng lập tức kéo dài mặt.”Cái này không cần người nói! Còn có những thứ khác cảm tưởng không có?” Tề Vũ Huỳnh đầy miễn cưỡng hững hờ bả một câu, sau đó năng lại tiếp tục dùng ánh mắt mong chờ nhìn xem Dương Hoa —— ngoại trừ lời chính tả bên ngoài, cái này bộ tình cảnh kịch tại phương diện khác đánh giá đều rất không tồi.

“Ah nha...” Dương Hoa lần nữa hội sai rồi Tề Vũ Huỳnh ý tứ. Hẳn cho rằng Tề Vũ Huỳnh bất mãn chính mình cảm lỗi chính tả vấn đề đến qua loa, còn muốn nghe cái khác ý kiến, vì vậy đành phải vắt hết óc, tự hỏi cái này bộ phim truyền hình rốt cuộc còn có cái gì nhưng đề cao địa phương.

“Người ngược lại nói chuyện nha!” Nhìn xem Dương Hoa thật lâu không mở miệng, sốt ruột Tề Vũ Huỳnh nhin không được thúc giục nói.

“Ách... Ta cảm thấy đặc...” Dương Hoa vừa nói còn vừa nghĩ lấy,”Người có thể cho cái kia hai cái nữ tiến sĩ ngẫu nhiên cũng phát huy một điểm sở trường, giống như là hợp với hiểu lắm mấy lần, kết quả ngược lại đụng đúng rồi. Như vậy có thể hay không càng tốt một chút? Hơn nữa người cũng đừng cứ mãi cảm hai cái nữ hài vui vẻ ah, các năng bên người cái kia chút ít phối hợp diễn, ngẫu nhiên cũng có thể cảm bọn hắn mở mang xuyên chữ sao. Ví dụ như người có thể xếp đặt thiết kế một cái phản diện nhân vật, luôn muốn hãm hại hai cái nữ nhân vật chủ yếu, lại luôn ngược lại đem mình cho hại. Người cảm thấy như vậy có thể hay không tốt một chút? Hơn nữa người cái này câu chuyện tựa hồ cũng khuyết thiếu một đầu đầu mối chính, xem hơn rồi, người xem có thể hay không có thâm mỹ một nhọc...”

Nghe được Dương Hoa như vậy ngay TV đều chưa có xem người thường vậy mà đối với tác phẩm của mình khoa tay múa chân, Tề Vũ Huỳnh đáy lòng cái kia điểm lòng hư vinh lập tức tượng núi lửa phun trào đồng dạng bùng lên.

“Cái gì cái gì ah?” Tề Vũ Huỳnh khí nức ních là hét,”Cái gì phản diện nhân vật? Cái này trong chuyện xưa không có nhân vật như vậy! Người xem cũng không thích xem! Người rốt cuộc có hay không xem mình bạch ta ghi là cái gì? Còn có cái gì thâm mỹ một nhọc? Nếu người xem nhìn chán rồi, đạo diễn bắt nó chấm dứt là được!”

“Ta...” Dương Hoa bị Tề Vũ Huỳnh tức giận cho làm cho ngây ngẩn cả người.

Kỳ thật Dương Hoa nói phía trước kia phen lời nói thời điểm trong lòng vẫn là mang theo một điểm kỳ vọng, hẳn vốn tưởng rằng mặc dù Tề Vũ Huỳnh cho rằng đề nghị của hắn không có có đạo lý, tối thiểu nhất cũng có thể nói hai câu lời nói cổ vũ hắn xuống. Dù sao, đây là lần đầu tiên rất nghiêm túc xem nhất bộ phim truyền hình, nhưng lại quấy tận ra sức suy nghĩ nghĩ nửa ngày. Nhưng Tề Vũ Huỳnh phản ứng lại làm cho Dương Hoa kỳ vọng rơi vào khoảng không —— bất quá trên thực tế, chẳng nói là Dương Hoa trước hết đề cho Tề Vũ Huỳnh kỳ vọng rơi vào khoảng không.

“Tính một cái rồi! Dù sao nói cho người người cũng không hiểu!” Tề Vũ Huỳnh hờn dỗi tựa như ngay điều mấy cái kên.

Nhưng Tề Vũ Huỳnh vì cái gì phát giận, Dương Hoa y nguyên một chút cũng không có có thể hiểu được. Hắn còn không có ý tứ gãi gãi đầu nói: “Ta vốn sẽ không hiểu chứ sao.”

“Ai! Hừ!” Dương Hoa cái kia ngờ ngạc bộ dáng lại để cho Tề Vũ Huỳnh cũng không làm sao được bị khí nở nụ cười. Nàng cũng không phải lòng dạ hẹp hòi nữ nhân, lòng hờ vênh bộc phát về sau, tâm tình tự lại dần dần bình thân xuống. Vừa tức lại nhạc vui mừng nở nụ cười một lúc sau, Tề Vũ Huỳnh mang theo vài phần tán thưởng thân sắc nói: “Bất quá người đạo rất cẩn thận nha, lúc xem truyền hình còn có thể nhìn ra lỗi chính tả.”

“Có khỏe không.” Dương Hoa lộ ra một nụ cười khổ, “Trước kia đến trường thời điểm không ít vì lỗi chính tả hao tâm tổn trí tư.”

“Vậy sau này người giúp ta sửa kịch bản a! Ta thật sự sinh người đương làm trợ thủ tốt rồi.” Tề Vũ Huỳnh vỗ tay một cái nở nụ cười, “Ta xem người cũng đừng làm gì nam bảo mẫu rồi, tự thật sự làm ta trợ thủ a. Về sau chuyên môn phụ trách sửa chữa lỗi chính tả. Ta viết xong kịch bản tự cho người sửa chữa, tất cả lỗi chữ cùng dùng từ, cú pháp sai lầm đều muốn sửa đổi đến. Trả thù lao điều kiện cũng không biến, người thấy thế nào?”

“Ta đây không là đã chiếm tiện nghi?” Dương Hoa cũng cười nói.

“Cái gì gọi là chiếm tiện nghi ah? Người đừng tưởng rằng cái này công tác đơn giản, mỗi ngày hơn bảy nghìn chữ, còn phải cẩn thận muốn ngữ pháp, cũng phiên toái lắm! Khăng định không thể so với quét rác trải giường chiếu dễ dàng. Còn có, nếu như người làm cái này công tác, về sau ta kịch bản ở phía trong nhưng không thể bắt quá chữ sai rồi, nếu như còn có vấn đề... Hắc hắc, sai một chữ phạt người nhìn nhiều một giờ TV.” Tề Vũ Huỳnh nhường nhường mày lông, đối với chính mình tạm thời nghĩ ra được trừng phạt biện pháp hết sức hài lòng.

“Đi, ta thử xem a.” Dương Hoa đối với công việc này đạo rất có hứng thú. Hắn trường cấp 3 thời điểm ngữ văn thành tích một mực tương đối khá, tuy nhiên sáng tác có thể làm văn tự phương diện công tác coi như là phát huy hần năng khiếu.

“Vậy thì thật là tốt! Ta hôm nay vốn nên giao kịch bản, người trước cảm lấy đi sửa, buổi chiều ta sẽ đem kịch bản cho trương đạo diễn.” Nói xong, Tề Vũ Huỳnh sẽ đem Dương Hoa kéo vào trong phòng của mình.

Tuy nhiên Dương Hoa đã tại Tề Vũ Huỳnh trong nhà ở cả ngày, nhưng là tiến Tề Vũ Huỳnh gian phòng còn là lần đầu tiên. Đồng thời, đây cũng là lần đầu tiên đi vào một cái thuộc về nữ nhân gian phòng.

Mang theo rất nhanh tìm đập như trống trong ngực đi vào Tề Vũ Huỳnh gian phòng, Dương Hoa cũng tại một sau khi vào cửa lập tức liền phát hiện, hắn trong tưởng tượng nên vậy sạch sẽ âm áp, tràn ngập nữ tính ôn nhu khí tức gian phòng vậy mà loạn cùng với hai ngày tịch thu nhật đại học ký túc xá đồng dạng. Mà ở trên đều ném lấy đủ loại quần áo bẩn, áo khoác, quần jean, váy liền áo... Thậm chí không nghĩ qua là, Dương Hoa vẫn còn bên giường trên mặt đất thấy được một chịch rõ ràng bị xuyên qua màu trắng Bra-áo ngực cùng hắn đã từng thấy qua một lần cái kia đầu ấn lấy Snoopy hoa văn tiểu khả ái đồ lót.

Chứng kiến những vật kia, Dương Hoa mặt tương bị bỏ vào chỗ ở phía trong con cua đồng dạng nhanh chóng đỏ lên. Đợi Tề Vũ Huỳnh ánh mắt rơi vào cái kia khác nhau đem qua trước khi ngủ bị thay thế lại quên ném vào buồng vệ sinh trên nội y lúc, nàng cũng xấu hổ đỏ mặt. Không nói hai lời, nàng một tay lấy cùng nàng đồng dạng đỏ bừng cả khuôn mặt Dương Hoa từ trong phòng đẩy đi ra. Sau đó qua vài phần chung mới lại mở cửa phòng, đỏ mặt đem hắn gọi đi vào.

Đợi Dương Hoa lại tiến gian phòng thời điểm, Tề Vũ Huỳnh đã đem những kia rơi là tả các nơi quần áo bẩn đều thu vào. Bất quá nàng cũng không còn cẩn thận sửa sang lại, chỉ là bắt bọn nó nhét lên cùng một chỗ chồng chất tại trên ghế sa lon, kết quả chính là trên ghế sa lon xuất hiện một tòa núi nhỏ tựa như quần áo chồng chất.

Đã muốn đã trải qua một lần xấu hổ Dương Hoa tự nhiên hết sức tránh cho lấy lại nhìn thấy kia chút ít không nên trông thấy mấy cái gì đó, hắn cứng ngắc nâng cao cổ đi theo Tề Vũ Huỳnh đằng sau đi đến trước máy vi tính ngồi xuống. Sau đó rất không thuận thực mở ra bản máy tính trên mặt Tề Vũ Huỳnh chính là cái kia tên là kịch bản văn bản tài liệu, bắt đầu cẩn thận từng tởm xem bắt đầu đứng dậy.

Tuy nhiên Dương Hoa đối với máy tính thao tác còn không tính toán hết sức quen thuộc, nhưng hắn đọc sách tiêu chuẩn cũng tuyệt đối không thấp. Vài năm đọc tiểu thuyết kinh nghiệm đã sớm huấn luyện ra hắn đọc tốc độ. Không dùng một giờ, hắn tự ti mĩ từ đầu tới đuôi xem xong rồi Tề Vũ Huỳnh sẽ phải giao cho đạo diễn cái kia tập kịch bản.

137 cái lỗi chính tả, mười ba nơi dùng từ không lo, mười bảy nơi ngữ pháp sai lầm —— tại gần ngàn một vạn sáu ngàn chữ kịch bản ở phía trong, Dương Hoa tự lấy ra như vậy một đống vấn đề. Hắn cười khổ đem ba Tề Vũ Huỳnh phạm những này sơ ý chủ quan sai lầm từng cái sửa chữa, hơn nữa vì bảo hiểm, tại lần thứ nhất sửa chữa sau khi chấm dứt, hắn còn lại dùng 20' cẩn thận đem ba sửa chữa tốt kịch bản nhìn một lần.

“Như thế nào? Nhanh như vậy tự đổi xong rồi?” Tề Vũ Huỳnh đối với Dương Hoa chỉ dùng hơn một giờ không đến tự giải quyết vấn đề hết sức kinh ngạc. Nàng còn nhớ rõ, trương đạo diễn mỗi lần mời người sửa kịch bản thời điểm đều là một tập đắc sửa thượng cả hồi lâu.

“Đổi xong.” Dương Hoa rất tự tin trả lời, “Có nên không có vấn đề khác rồi, người có thể chính mình lại tra một lần.”

“Coi như hết, nếu ta nguyện ý chính mình tra, không còn sớm tự chính mình động thủ?” Tề Vũ Huỳnh trở lại trong phòng, đem ba vừa rồi Dương Hoa sửa chữa tốt kịch bản trực tiếp truyền vào trương đạo diễn trong email.

“Làm không sai, chỉ cần trương đạo diễn lần này không hề đem ba bản thảo lui về đến để cho ta sửa chữa, về sau người liền chính thức trở thành trợ thủ của ta rồi!” Lần nữa ra khỏi phòng Tề Vũ Huỳnh cười hi hi lấy đối với Dương Hoa nói ra.

“Ah? Đạo diễn trước kia còn đã từng đem bả kịch bản lui về đến cho người sửa chữa? Vậy tại sao còn sẽ có nhiều như vậy chứ sai?” Dương Hoa lại ngơ ngác mở to hai mắt.

“Hắc hắc, ta làm sao có thời giờ xem trước kia ghi đã qua gì đó? Mỗi lần đều là hấn như thế nào cho ta, ta liền cho lại thế nào lui về chứ sao.” Tề Vũ Huỳnh cười giảo hoạt cực kỳ, “Dù sao là hấn chờ kịch bản đập TV, sốt ruột cũng không phải ta.”

“Ah...” Dương Hoa không khỏi tròn mắt há hốc mồm. Nghĩ đến trương đạo diễn vậy mà cùng Tề Vũ Huỳnh hợp tác rồi nhiều năm như vậy còn không có bị nâng tức giận bệnh tim phát tác, hấn nhin không được dưới đáy lòng bội phục kiên cường đạo diễn hồi lâu.

Trải qua Dương Hoa sửa chữa kịch bản xé chiều hôm đó liền đến đạo diễn trong tay. Tuy nhiên vốn buổi chiều cầm bắt được kịch bản về sau trương đạo diễn cũng sẽ không lập tức khởi công, bắt quá đã muộn hồi lâu cầm bắt được kịch bản, hấn hay là đối với chung quanh nhân viên công tác oán trách thật lâu.

Bắt quá một bên phàn nàn, hấn có lẽ hay là một bên mở ra kịch bản trước thô thô xem một lần. Ừm, không có vấn đề gì. Trương đạo diễn coi như thoải mái a tức bẹp miệng, đem nội dung cốt truyện cùng quay chụp phương pháp trong đầu nhanh chóng qua rồi một lần.

Câu chuyện có lẽ hay là kéo dài trước kia trước sau như một phong cách, hơn nữa tựa hồ lần này vẫn còn so sánh trước kia câu chuyện càng nói liền một điểm... Ừm? Không có vấn đề gì? Trương đạo diễn đây miễn mang theo thoải mái biểu lộ đầu đột nhiên định trụ. Hấn tranh thủ thời gian lại mở ra kịch bản một lần nữa nhìn một lần, thật sự không có vấn đề! Chẳng lẽ là ta văn học trình độ lui bước rồi? Trương đạo diễn mang theo không thể tưởng tượng nổi biểu lộ đem bả người của đoàn phim gọi vào bên người.

“Người xem xem cái này văn về, có không có vấn đề?” Hấn đem bả màn hình hướng người của đoàn phim trước mặt đẩy hỏi.

Người của đoàn phim đem bả kịch bản nhìn một lần, gãi gãi đầu không hiểu thấu nhìn xem trương đạo diễn: “Không có vấn đề ah.”

“Thật sự không có vấn đề?”

“Không có vấn đề!”

“Gặp quý!” Trương đạo diễn khoa trương kêu lên.

“Làm sao vậy?” Người của đoàn phim bị đạo diễn lại càng hoảng sợ.

“Tề Vũ Huỳnh cho ta kịch bản ở phía trong đúng vậy chứ!” Trương đạo diễn vừa thốt lên xong, chẳng những là người của đoàn phim, còn có toàn thể ở đây nhân viên công tác đều ngây ngẩn cả người. Trong lúc nhất thời, vốn là huyền não vô cùng studio ở phía trong tựa như vừa khai hòa chuông vào học phòng học đồng dạng tĩnh một điểm thanh âm đều không có.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Trong mưa chân tình (thượng)

“Không có khả năng!” “Làm sao có thể?” “Không phải nói muốn cho Tề Vũ Huỳnh kịch bản ở phía trong đúng chính tả, ngọn núi không có góc cạnh, nước đào lưu thiên địa hợp sao?” “Đúng đây là được!” Lập tức yên tĩnh về sau, cũng đang khẩn trương bận rộn bên trong studio cất nổi biên tập trong phòng lập tức tựa bầy mồm tám lưỡi mà thảo luận nghị luận mở.

“Đây nhất định không phải Tề Vũ Huỳnh ghi kịch bản!” “Nàng có phải là tìm Xạ Thủ viết thay rồi?” Cuối cùng, cất nổi biên tập trong phòng nhân viên công tác thống nhất đường kính, cả đám đều chém đinh chặt sắt nhận định, đúng chính tả kịch bản nhất định không phải Tề Vũ Huỳnh ghi.

Nhân viên công tác nghị luận lại để cho ngay từ đầu cho rằng kịch bản không có vấn đề gì trương đạo diễn cũng dần dần bắt đầu hoài nghi. Tuy nhiên hấn cũng không tin dùng Tề Vũ Huỳnh tính cách sẽ đem mình kịch bản giao cho người khác đi ghi, nhưng hấn cân nhắc hồi lâu, cuối cùng là một quyết định gọi điện thoại đến Tề Vũ Huỳnh nơi nào đây xác định xuống.

“Này, Tề Vũ Huỳnh? Ta là Trương Khải, người vừa cho chúng ta kịch bản giống như đúng chính tả ah...” Trương đạo diễn dùng một cái thập phần ái muội phương thức dẫn ra ra vấn đề của mình.

“Ah, ta gần đây mới mượn cái trợ thủ, hiện tại giao bản thảo trước kia hội hấn hỗ trợ sửa chữa một lần. Như thế nào, Nhượng Tích không có nói cho

ngươi biết?” Đầu bên kia điện thoại Tề Vũ Huỳnh nín cười nhẵn mặt đều run rẩy.

“Ah? Phải không?” Trương đạo diễn theo Tề Vũ Huỳnh trong thanh âm nghe ra một điểm manh mối, hắn cẩn thận tưởng tượng, phát hiện mình hoàn toàn chính xác hỏi cái ngu xuẩn tới cực điểm vấn đề. Nào có bởi vì kịch bản đúng chính tả, cho nên muốn cố ý gọi điện thoại tới hỏi biên kịch vì sao lại không có sai chữ sai đạo diễn? Hắn tranh thủ thời gian đánh cho cái ha ha.”Ah! Hà, nàng thật đúng là không có nói cho ta biết chứ. Vậy cứ như thế, tắt điện thoại.”

Răng rắc! Trương đạo diễn vừa nói xong tựa vội vàng đem microphone cho ấn trở về, đồng thời mặt âm trầm đảo qua những kia giựt giây chính mình gọi điện thoại giả hóa, rống lớn một tiếng:”Nhìn cái gì vậy? Đều trở lại đi làm việc!”

Tại bên kia, cúp điện thoại Tề Vũ Huỳnh cười quả thực nhanh úp sấp mà lên rồi. Nàng ngay nói ra mấy hơi thở mới đem nhịn không được cười to cho dừng. Chứng kiến Dương Hoa cái kia rơi tại trên người mình không hiểu thấu ánh mắt, Tề Vũ Huỳnh đại khẩu thở phì phò, hướng hắn bên cạnh cười bên cạnh giải thích:”Vừa rồi trương đạo diễn gọi điện thoại đến rồi, ngươi đoán hắn hỏi ta cái gì?”

“Hỏi cái gì?”

“Hắn hỏi ta vì cái gì kịch bản ở phía trong đúng chính tả.” Đợi Tề Vũ Huỳnh nói lúc đi ra, nàng nhịn không được lại ôm bụng cười tiền phủ hậu ngưỡng.

“Phải không?” Dương Hoa cũng có chút lộ ra một cái dáng tươi cười, bất quá hắn cũng không có Tề Vũ Huỳnh như vậy hiểu rõ trước mặt người khác gần đây nghiêm túc trương đạo diễn, tự nhiên cũng không có cách nào tượng Tề Vũ Huỳnh cười vui vẻ như vậy.

“Từ giờ trở đi, ngươi liền chính thức trở thành trợ thủ của ta rồi!” Đợi Tề Vũ Huỳnh lần thứ hai dừng nụ cười của nàng, nàng lập tức bày làm ra một bộ nghiêm túc bộ dáng nói ra.

Cứ như vậy, Dương Hoa tại Tề Vũ Huỳnh trong nhà địa vị tại hắn trụ tiến đến một ngày sau đó tựa đã xảy ra long trời lở đất biến hóa.

Theo nam bảo mẫu tấn thăng làm kim bài biên kịch trợ thủ Dương Hoa tự nhiên đặc biệt quý trọng chính mình lấy được cơ hội này. Trong mấy ngày kế tiếp, hắn chẳng những mỗi ngày đều giúp Tề Vũ Huỳnh cẩn thận sửa chữa kịch bản, mà ngay cả bị bắt buộc lấy xem phim truyền hình cùng điện ảnh cũng đúng hạn hoàn thành nhiệm vụ.

Tề Vũ Huỳnh đối với Dương Hoa biểu hiện quả thực thoả mãn cực kỳ. Cái này không chỉ có là bởi vì hắn hỗ trợ sửa chữa chữ sai kịch bản lại để cho trương đạo diễn ngay đánh cho hai cái điện thoại đến khen ngợi nàng văn học bản lĩnh có tiến bộ, càng là vì nàng mỗi ngày cùng Dương Hoa nói chuyện phiếm thời điểm luôn có thể tìm tới vô cùng linh cảm.

Hôm nay, Dương Hoa vừa đem bản Tề Vũ Huỳnh kịch bản sửa chữa xong, phát đến nàng cung cấp email ở phía trong, Tề Vũ Huỳnh lại đột nhiên xuất hiện ở Dương Hoa sau lưng dùng sức vỗ hắn xuống.”Đi thôi!” Đã muốn đổi lại một thân màu xanh da trời váy liền áo Tề Vũ Huỳnh đem bản tay vát chéo sau lưng, mang theo thập phần đáng yêu đáng tươi cười nói.

“Đi? Đi nơi nào?” Dương Hoa không hiểu thấu ngắc đầu.

“Đi ăn bữa tối ah! Hơn năm giờ a!” Tề Vũ Huỳnh cười giơ tay lên chỉ chỉ tay, sau đó liền tượng chích chỉ nhanh nhẹn bay múa lấy màu xanh da trời Hồ Điệp đồng dạng đi ra ngoài. Dương Hoa nhìn nhìn đồng hồ, lúc này mới tranh thủ thời gian đóng lại máy tính, theo sát tại Tề Vũ Huỳnh sau lưng ra cửa.

Vừa ra khỏi cửa, hai người tựa thẳng đến nhà này đã từng dẫn hắn đi qua quán bán hàng. Tuy nhiên lần trước Tề Vũ Huỳnh cùng chỗ đó nữ chiêu đãi viên nhao nhao một giá, nhưng nàng không phải hội ký cách đêm thù nữ nhân. Lúc ấy cãi nhau, qua một ngày cơ bản tựa quên. Tề Vũ Huỳnh không sao cả, Dương Hoa thì càng không sao cả. Hắn ngay trường học căn tin đồ ăn đều đã thành thói quen, còn có cái gì là ăn không quen hay sao? Cho nên mấy ngày nay, hai người một mực đều ở đây ở phía trong giải quyết bọn hắn đồ ăn Trung Quốc cùng bữa tối.

Hôm nay hai người lúc ra cửa, bên ngoài chính rơi xuống mưa. Mùa hè Lôi Vũ uy thế quả thực không nhỏ, Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa hai người tuy nhiên có mang dù, nhưng trên chân cũng không thể tránh khỏi bị ướt.

Vừa đi vào quán bán hàng, hai người lập tức thu hồi tầm mắt nhìn bên trong. Đứng nhìn nhà này quán bán hàng địa phương không lớn, bên ngoài vẫn còn mưa, nhưng bữa tối thời gian cũng giống nhau là đám biến người như thủy triều bắt đầu khởi động, mỗi bàn lớn đăng sau đều ngồi đầy người.

Liếc đảo qua quán bán hàng ở phía trong tình huống, Tề Vũ Huỳnh lập tức mang theo Dương Hoa hướng ở chỗ sâu trong đi đến. Nàng cũng biết, lúc này đến khẳng định phải đợi thượng một hồi mới có vị trí. Dương Hoa đi theo Tề Vũ Huỳnh sau lưng tại chen chúc trong dòng người gian nan di động tới. Đã có mấy lần đến nơi đây ăn cơm kinh nghiệm hắn ánh mắt cũng hướng mặt trước Tề Vũ Huỳnh đồng dạng ở chung quanh trên mặt bàn qua lại quét mắt, hy vọng có thể chứng kiến một ít sắp ăn xong rồi đi thực khách.

Dương Hoa ánh mắt trong đám người qua lại quét mắt một vòng, không có tìm được vị trí, lại nhìn thấy một cái rất thân ảnh quen thuộc. Đây không phải là Vương Nhược Tích sao? Trong lòng của hắn vừa động.

Dương Hoa nhận thức nữ nhân cũng không tính nhiều, mà tượng Vương Nhược Tích dáng người cao như vậy chọn thì càng là ít càng thêm ít. Cho nên tuy nhiên gần kề nhìn thấy một cái bóng lưng, hắn có lẽ hay là nhận ra cái này hôm qua mới nhận thức nữ diễn viên.

Nàng tại sao lại ở chỗ này hay sao? Nhà nàng không phải cách cách nơi này rất xa sao? Ý nghĩ này tại Dương Hoa trong đầu lóe lên, mà chỉ là một giây đồng hồ thất thần, Dương Hoa tựa đâm vào phía trước Tề Vũ Huỳnh trên người. Trong mùa hè 2 y phục trên người vốn tựa ít đi, tăng thêm quán bán hàng ở phía trong nhiệt khí lại đã muốn làm cho bọn họ đều ra không ít đổ mồ hôi. Hai người dán chặt lấy đứng vào nhau, cơ hồ hãy cùng trực tiếp da thịt

chạm nhau không có gì khác nhau.

“Thực xin lỗi!” Cảm giác được cùng Tề Vũ Huỳnh tiếp xúc thân mật, Dương Hoa tranh thủ thời gian vội vội vàng vàng xin lỗi. Nhưng rất nhanh, Dương Hoa liền phát hiện Tề Vũ Huỳnh ánh mắt tựa hồ một mực đều rơi vào Vương Nhựt Tích trên người. Hơn nữa, nàng căn bản không có chú ý tới mình đụng phải nàng thoáng một tý, cũng không nghe thấy chính mình xin lỗi, chỉ là vẫn không nhúc nhích, ngơ ngác nhìn xem Vương Nhựt Tích.

Nhìn thấy Tề Vũ Huỳnh trên mặt kỳ quái biểu lộ, Dương Hoa lại một lần đem bả nghi ánh mắt mê hoặc nhìn về phía Vương Nhựt Tích phương hướng. Sau đó hần liền chú ý đến, Vương Nhựt Tích tựa hồ cũng không là một người đến. Tại đối diện nàng lại vẫn ngồi một người mặc quần áo tây người trẻ tuổi.

Tại quán bán hàng ở phía trong ngược lại rất ít có thể nhìn thấy hội mặc tây phục, hơn nữa còn là nóng như vậy mùa hè... Dương Hoa có phần có hứng thú đánh giá người nọ một phen. Tuy nhiên hần bởi vì là chính quay mắt về phía Dương Hoa phương hướng của bọn hần ngồi, cho nên chỉ lộ ra nửa người trên. Thẳng quần áo tây, giấy mạ vàng kính mắt, chỉnh tề trung chia nhau, sạch sẽ râu mép... Theo hần nửa người trên cách ăn mặc xem, Dương Hoa chỉ cảm thấy đây là một thập phần quan tâm thân phận của mình, đánh nhau giả trang rất chú ý người. Bất quá trên mặt luôn tràn đầy mỉm cười rồi lại lại để cho hần có vẻ thập phần ôn nhu, hơn nữa rất cẩn thận, rất dễ dàng thân cận.

Nhớ rõ mấy ngày hôm trước Vương Nhựt Tích không phải còn nói nàng không có có bạn trai sao? Chẳng lẽ lại hần là cái kia bộ kịch ở phía trong nam diễn viên? Không đúng, ta xem vài tập ở phía trong đều không có hần nha. Ngay tại Dương Hoa chính kỳ quái cái kia ngồi ở Vương Nhựt Tích người đối diện là ai thời điểm, người nọ cũng nhìn thấy trụ trạm tại chính mình đối diện mặt Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa.

“Vũ Huỳnh!” Hần mỉm cười lớn tiếng gọi ra Tề Vũ Huỳnh danh tự.

Hần nhận thức Tề Vũ Huỳnh? Tề Vũ Huỳnh không phải nói nàng ở chỗ này không có bằng hữu? Ah! Hần là Tề Vũ Huỳnh bạn trai! Vậy hần tại sao lại cùng Vương Nhựt Tích cùng một chỗ? Dương Hoa trong đầu điện tưởng mà qua những này mau đưa chính hần cũng biết hồ đồ rồi ý niệm trong đầu.

Bị kêu lên danh tự Tề Vũ Huỳnh sắc mặt lại một lần biến đổi, nàng mình mình bờ môi, quyết định tựa như vài bước đi ra phía trước. Vừa đi đến Vương Nhựt Tích bên người, nàng liền tựa hồ rất kích động nói bắt đầu đứng dậy.

Dương Hoa cũng không có đi ra phía trước, dù sao đó là Tề Vũ Huỳnh đã từng bạn trai cùng Tề Vũ Huỳnh bạn tốt chuyện giữa, Dương Hoa cảm thấy khi bọn hần trong lúc đó không có chính mình chỗ nói chuyện. Bất quá hần vẫn là có thể rất xa chứng kiến, Tề Vũ Huỳnh khuôn mặt kích động đỏ bừng, nhưng Vương Nhựt Tích lại đối với lời của nàng tựa hồ cũng không để ý như vậy. Tề Vũ Huỳnh trước bạn trai lại càng một mực cười tủm tỉm nhìn xem hai nữ nhân, chỉ là ngẫu nhiên mới mở miệng nói mấy câu.

Nói xong nói xong, Tề Vũ Huỳnh khoe mắt dần dần ướt. Không lâu lắm, nàng vậy mà khóc hô lên. Nhưng lại giờ lên trên bàn chén đĩa, tượng người điên đồng dạng dốc sức liều mạng hướng nàng trước bạn trai ném tới.

Người nam nhân kia tựa hồ sớm đã có chỗ chuẩn bị, hần nhẹ nhàng linh hoạt hướng bên cạnh nhường lối, lại để cho Tề Vũ Huỳnh ném đi qua chén đĩa đập phá cái không. Sau đó hần liền cười nói bắt đầu đứng dậy.

Chứng kiến Tề Vũ Huỳnh vậy mà cầm lấy chén đĩa nện người, lại liên tưởng khởi trước kia Tề Vũ Huỳnh trong nhà đối với lời của mình đã nói, Dương Hoa cái này mới ý thức tới nàng cùng mình bạn trai ở giữa vấn đề chỉ sợ cũng không phải bên thứ ba đơn giản như vậy. Theo mấy ngày nay tiếp xúc ở phía trong, Dương Hoa cảm giác được Tề Vũ Huỳnh không phải cái loại này hội bởi vì ghen mà chảy nước mắt nữ nhân. Nghĩ vậy một điểm, hần tranh thủ thời gian hướng Tề Vũ Huỳnh nơi đó chạy đi tới. Mà lúc này, bên cạnh những khách nhân cũng đều phát hiện bên này vấn đề.

Hai cái xinh đẹp tới cực điểm nữ nhân vì một người nam nhân nhao nhao bắt đầu đứng dậy, nhưng lại có vung tay xu thế, lần này tựa hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Đội Dương Hoa chạy đến bên bàn, hần vừa vặn nghe được vị kia Lý công tử mang theo cười ôn hòa cho nói ra lời nói: “Vũ Huỳnh, người tìm mới hoan tựu vứt bỏ ta, ta không trách người. Nhưng người cũng không cần một bên vui đùa người ta không hiểu chuyện tiểu hài tử, một bên còn muốn đem bả bên cạnh ta mỗi người đàn bà đều đuổi đi a? Ta cùng như tiếc là thật tâm yêu nhau. Ta cũng là bị người vứt bỏ về sau mới phát hiện, nguyên lai cho tới nay, ta đều là đem người trở thành thành bóng dáng của nàng. Nhưng ta thủy chung đem người trở thành thành bạn tốt. Cho dù người dù thế nào hận ta, hãm hại ta, ta cũng vậy tuyệt đối sẽ không trách người. Nhựt Tích, chúng ta đi thôi, lại để cho Vũ Huỳnh lạnh yên tĩnh một chút.” Lý công tử cười đứng lên, đối với Vương Nhựt Tích vờn một tay.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Trong mưa chân tình (hạ)

“Nhược Tích, chớ cùng hần đi, hần không phải người tốt! Hần chỉ là chơi đùa ngươi mà thôi, chớ cùng hần đi. Nếu ngươi còn tưởng là ta là bằng hữu cũng đừng cùng hần đi, Nhược Tích!” Tề Vũ Huỳnh bệnh tâm thần cuồng loạn lớn tiếng hô, nước mắt đã muốn lưu mặt mũi tràn đầy đều là.

“Vũ Huỳnh, ngươi hăm hại ta không sao. Nhưng ngươi không cần đem bà Nhược Tích liên lụy vào đến. Ngươi muốn nàng lưu lại, ta đi là được.” Lý công tử sắc mặt cũng dần dần khó nhìn lên, hần đối với Tề Vũ Huỳnh đau lòng lắc đầu, tức giận nói, “Tề Vũ Huỳnh! Thiết thời ta còn một mực nhớ kỹ ưu điểm của ngươi. Thật không nghĩ tới ngươi là như vậy người. Ta lúc đầu mắt bị mù, làm sao sẽ tìm ngươi đương làm bạn gái. Nhược Tích, ta sẽ không để cho ngươi khó làm. Ngươi lưu lại cùng Vũ Huỳnh a. Ta đi về trước, buổi tối tụ hội, ta cùng Lưu thúc thúc nói một tiếng, lại để cho hần hủy bỏ là được.”

Lý công tử đối với Vương Nhược Tích ôn nhu nói vài câu, liền từ Tề Vũ Huỳnh bên người sát bên người mà qua, cũng không quay đầu lại đi ra ngoài. Vương Nhược Tích kéo lại hần, khó xử ở khóc nghẹn ngào lấy nói không ra lời Tề Vũ Huỳnh cùng đồng dạng về mặt âm trầm Lý công tử trong lúc đó qua lại nhìn xem

“Nhược Tích, ngày mai rồi hãy tới tìm ta a. Ta đi một mình không có chuyện gì.” Lý công tử mỉm cười khẽ vuốt một chút Vương Nhược Tích vai, “Vũ Huỳnh như thế nào đối với ta không có sao, chúng ta đã muốn chia tay rồi, cùng lắm thì về sau không thấy mặt. Bất quá ngươi cùng nàng là bạn tốt, lưu lại cùng cùng nàng a.”

“Họ Lý, ngươi không cần lại tại đây giả bộ làm người tốt! Lúc trước làm sao ngươi đối với ta, ngươi trong lòng mình tình huống!” Tề Vũ Huỳnh có lẽ hay là khóc hô.

“Vũ Huỳnh! Hần là bạn trai ta!” Chứng kiến Lý công tử cũng đã nói như vậy rồi, Tề Vũ Huỳnh lại vẫn theo dõi hần không tha, Vương Nhược Tích cũng không nhìn đối với cái này người bằng hữu tức giận lên. Nàng bỏ qua Tề Vũ Huỳnh nắm tay của mình, đối với nàng kêu to.

“Nhược Tích, ngươi là ta bằng hữu tốt nhất, ta không biết lừa gạt ngươi!”

“Ngươi là không có lừa gạt nàng, đúng vậy, ta cũng vậy không có đối với ngươi như vậy nha!” Lý công tử mặt mũi tràn đầy tức giận nói, “Ngươi phản đối ta cùng Nhược Tích cùng một chỗ, vì cái gì? Ngươi ngược lại nói nha! Ngươi nói ta chỉ là chơi nàng, ngươi dựa vào cái gì nói như vậy? Chẳng lẽ ta với ngươi chia tay, ngươi muốn nhận định ta đối với ngươi chỉ là chơi đùa? Hơn nữa, chúng ta chia tay cũng hoàn toàn là ngươi tạo thành a!”

“Ngươi...” Tề Vũ Huỳnh nhìn xem Lý công tử, giờ lên cánh tay, bờ môi, hai chân... Toàn thân đều đang run rẩy lấy, nhưng lời nói đến bên miệng, nàng lại như thế nào đều nói không nên lời.

“Được rồi, ta không muốn ở chỗ này nghe ngươi tiếp tục mắng ta. Ngươi không sợ dọa người, ta sợ!” Lý công tử cũng nhẹ nhàng cúi ra Vương Nhược Tích ôm lấy chính mình cánh tay tay, ngay dù cũng không còn cảm, cứ như vậy bước nhanh ra ngoài đi ra ngoài. Sốt ruột Vương Nhược Tích thấy bạn trai thực sinh khí, liền tranh thủ thời gian giờ lên dù đuổi theo hần chạy ra ngoài.

“Nhược Tích!” Tề Vũ Huỳnh khóc hô một tiếng, nhưng Vương Nhược Tích nhưng chỉ là hơi chút quay đầu lại nhìn nàng một cái, có lẽ hay là đuổi đi lên cùng Lý công tử cùng một chỗ rồi đi.

Nhìn thấy trò hay chấm dứt, Tề Vũ Huỳnh rõ ràng thành sự thất bại ấy, thực khách chung quanh đám bọn họ tất cả đều dùng mang theo ba phần đồng tình bày phần trên tức biểu lộ nhìn xem khóc thành nước mắt người nàng.

Đội thương tâm Tề Vũ Huỳnh lại phát hiện mình đã muốn thành trong vườn thú động vật đồng dạng, chính bị người vây xem lấy, một cô vô pháp kháng cự khuất nhục cảm giác xông lên đầu. Nàng bụm mặt, khóc chạy ra quán bán hàng. Mà một mực không có có thể tìm tới xen vào cơ hội Dương Hoa, chứng kiến Tề Vũ Huỳnh thoáng một tý lao ra, hần cũng tranh thủ thời gian cầm dù theo đi ra ngoài.

Tề Vũ Huỳnh rất đau đớn tâm, nhưng thương tâm kia cũng tuyệt đối không là vì vị kia Lý công tử, mà là vì Vương Nhược Tích.

Nàng thật sự đem bà Vương Nhược Tích trở thành duy nhất bằng hữu tốt nhất nha! Mỗi lần ghi kịch bản thời điểm, nàng đều vắt hết óc, chỉ cầu lại để cho một lòng muốn làm đại minh tinh Vương Nhược Tích có thể ở phim truyền hình ở phía trong nhiều lời hơn mấy câu có thể cảm động người xem lời kịch. Vì gia tăng Vương Nhược Tích phần diễn, nàng lúc ấy thậm chí còn cùng trương đạo diễn cãi nhau cuộc chiến này. Những này nàng đều không nói cho Vương Nhược Tích, bởi vì nàng cảm thấy giúp mình bằng hữu tốt nhất căn bản là không cần hồi báo.

Chỉ có như vậy, nàng duy nhất coi như bằng hữu Vương Nhược Tích vậy mà vì một người nam nhân, hơn nữa còn là một kẻ xảo trá hèn hạ nam nhân cùng nàng cãi nhau. Nàng vậy mà tình nguyện tin tưởng tên hỗn đản kia cũng không tin mình cái này thiết tình đem nàng trở thành nhất bạn tốt người.

Tề Vũ Huỳnh tâm giống như là bị hung hăng tìm một cái lỗ hồng về sau ném vào một cái vực sâu không đáy, ngoại trừ đau đớn cũng chỉ có trống rỗng làm cho người ta khó chịu tới cực điểm cảm giác. Ngày mùa hè mưa to vô tình tưới vào trên người nàng, nhưng nàng lại căn bản không có tâm tư chú ý. Nước mắt ràn rụa nước cùng mưa hỗn lẫn lộn cùng một chỗ, Tề Vũ Huỳnh khắp không mục đích ở trong khu cư xá giống như nổi điên dốc sức liều mạng chạy trước.

Nổi giận chạy lên Tề Vũ Huỳnh tốc độ thật đúng là tương đương nhanh, Dương Hoa một mực theo quán bán hàng truy qua rồi một đầu phố cùng bốn năm tòa nhà lầu mới rốt cực đem nàng cho đuổi tới. Mà lúc này, đừng nói Tề Vũ Huỳnh, chính là một mực giờ dù Dương Hoa từ lâu đã bị mưa to xối tạt như mới từ nước đường ở phía trong leo ra giống nhau.

“Ngươi đừng quản ta!” Dừng bước lại Tề Vũ Huỳnh một bên khóc hô một bên đem bà Dương Hoa theo bên người ra sức đẩy ra.

“Cần gì chứ?” Bị đẩy ra Dương Hoa có lẽ hay là giờ lên dù giúp nàng ngăn trở mưa, thiện ý khuyên giải nói.

“Ngươi cút ngay! Cút ngay! Ta không cần ngươi lo!” Tề Vũ Huỳnh bệnh tâm thần cuồng loạn lắc đầu hô to, dùng cái kia chích tay không dốc sức liều mạng đập Dương Hoa.

Bất đắc dĩ Dương Hoa cũng không biết làm như thế nào khích lệ nàng, chỉ phải nghe lời của nàng, hướng lui về phía sau một bước. Hãy nhìn thấy Tề Vũ Huỳnh tiếp tục bị mưa to xối, hấn lại không đành lòng mặc kệ. Nghĩ một lát, Dương Hoa có lẽ hay là lại đi ra phía trước.

Nhưng Dương Hoa vừa mới đi qua, hấn tự chứng kiến Tề Vũ Huỳnh lại đứng lên, quật cường nhìn mình, tựa hồ nếu lần đem hấn đẩy ra. Dương Hoa tranh thủ thời gian hướng lui về phía sau một bước, theo dù vật che chắn trong phạm vi lui ra ngoài, chỉ là duỗi thẳng cánh tay dùng dù giúp Tề Vũ Huỳnh chống đỡ mưa to. Sau đó hấn dùng một chích tay trái ném thử mở ra mặt khác một bà dù ngăn trở chính mình. Nhưng hấn vừa đem bà dù mở ra, một hồi đại gió thổi qua, cái thanh kia màu đen gấp dù lập tức liền từ trong tay hấn bị thổi đi ra ngoài, bay múa rơi vào tại hơn mười thước bên ngoài trong bụi cỏ.

Dù bay đến xa xa, Dương Hoa lập tức bị mưa to rót cái thông thấu. Tề Vũ Huỳnh y nguyên vẫn không nhúc nhích, quật cường nhìn xem Dương Hoa, chờ hấn vứt bỏ chính mình. Nhưng Dương Hoa lại do dự nhìn thoáng qua Tề Vũ Huỳnh, có lẽ hay là chờ dài giờ dù trạm tại nguyên chỗ, tình nguyện lại để cho mưa to gội tại trên người mình.

Bị bằng hữu phản bội Tề Vũ Huỳnh lúc này phải cần cũng không phải an ủi, mà là một cái phát tiết đối tượng. Trong lúc nàng chứng kiến Dương Hoa hành động, dần xuống đáy lòng ủy khuất cùng lòng chua xót lập tức xông chạy lên não.

“Dương Hoa!” Tề Vũ Huỳnh nguyên vốn đã được ở nước mắt lần nữa không bị khống chế phún dũng ra, nàng đột nhiên nhào vào Dương Hoa trong ngực, ôm chặt lấy hấn. Nàng vừa mới mất đi duy nhất bằng hữu, tại lòng tràn đầy đắng chát thời điểm, nàng nghĩ đến chỉ là đừng cho cái này chỉ ven vèn có quan tâm người của mình rồi đi.

“Hồi gia a. Ngươi toàn thân đều ướt.” Dương Hoa đem bà Tề Vũ Huỳnh kéo, vịn kích động quá độ về sau thoát lực nàng hướng nhà trọ đi từ từ lấy.

Tề Vũ Huỳnh tuy nhiên đã muốn ngừng tiếng khóc, nhưng vẫn là gián đoạn tính nghẹn ngào lấy. Nàng ôm thật chặt Dương Hoa cánh tay, tựa như sợ buông lỏng mở, cái này chỗ dựa cuối cùng đã không thấy tâm hơi đồng dạng.

Cứ như vậy, hai cái toàn thân xối người cuối cùng là tại đi hơn 10’ sau về sau về tới Tề Vũ Huỳnh trong nhà. Vừa đến gia, thoát lực Tề Vũ Huỳnh lập tức kéo đi đồng dạng không dễ chịu Dương Hoa ngồi ở trên ghế sa lon. Nhưng hai người mới ngồi xuống hạ, Dương Hoa cơ hồ lập tức tự vừa khăn trương nhảy dựng lên.

Ở bên ngoài trong mưa to thời điểm, hấn một lòng chỉ nghĩ đến vội vàng đem Tề Vũ Huỳnh mang về nhà, căn bản không có chú ý hình tượng của nàng. Nhưng bây giờ an tĩnh lại nhìn, một bộ làm cho người huyết mạch phun trương tâm cảnh tượng lập tức ánh vào trong mắt của hấn.

Tề Vũ Huỳnh lúc ra cửa xuyên đeo là một kiện không tính quá dày vảy liền áo, vốn tự mỏng lung có thể trông thấy một điểm nàng bên trong da thịt nhan sắc. Mà mặc mưa về sau, màu vàng nhạt vảy liền áo chẳng những ẩm ướt đập đập kề sát tại trên người nàng, còn biến thành cùng với thủy tinh đồng dạng trong suốt, lộ ra Tề Vũ Huỳnh toàn thân hoàn mỹ đường cong cùng da thịt tuyết trắng. Mà càng thâm chính là, nàng trong quần áo nội y cũng đồng dạng bởi vì dính nước mà biến thành hơi mờ bắt đầu đứng dậy, bộ ngực đầy đặn tại Dương Hoa trong mắt như ẩn như hiện.

Trông thấy Tề Vũ Huỳnh bộ dạng này một số gần như trần trụi mỹ nhân nằm ngang, hoa sen mới nở loại bộ dáng, Dương Hoa toàn thân cũng không khỏi khô nóng bắt đầu đứng dậy. Cảm giác được chính mình bản năng xúc động, Dương Hoa cơ hồ là máy móc đứng lên.

“Anh đi đâu vậy?” Chứng kiến Dương Hoa đứng người lên, Tề Vũ Huỳnh mặt mũi tràn đầy bất lực nhẹ nhàng kêu một tiếng.

“Ta... Ta đi cấp ngươi cảm quần áo, ngươi trước đi tắm rửa a.” Dương Hoa khăn trương đi tới Tề Vũ Huỳnh gian phòng. Nhưng chờ hấn lục tung hồi lâu mới dò mặt cảm Tề Vũ Huỳnh quần lót cùng áo ngủ từ trong phòng đi lúc đi ra, lại phát hiện quá độ kích động về sau Tề Vũ Huỳnh dĩ nhiên cũng làm như vậy ướt đầm tựa ở trên ghế sa lon đang ngủ.

“Này, ngươi tỉnh! Tề Vũ Huỳnh! Tề Vũ Huỳnh!” Dương Hoa cũng chẳng quan tâm Tề Vũ Huỳnh có nhiều gọi cảm mê người rồi, hấn đi đến đi bồi rồi đem đưa Tề Vũ Huỳnh bả vai, cuối cùng là đem nàng lại dao động tỉnh lại.

“Ủm?” Tề Vũ Huỳnh hỗn loạn mờ to mắt, nhìn Dương Hoa liếc, uốn éo bỗng nhúc nhích tư thế không quá thoải mái thân thể.

“Ngươi làm sao vậy? Sinh bệnh rồi?” Dương Hoa chứng kiến Tề Vũ Huỳnh trên mặt một mảnh khác thường ửng hồng sắc, tranh thủ thời gian thân thủ đi sờ lên trán của nàng. Tựa hồ có chút phát sốt. Dương Hoa thăm dò nhiệt độ cơ thể kỹ thuật cũng không tính toán thật cao minh, cảm giác được Tề Vũ Huỳnh khả năng thực sinh bệnh rồi, hấn vội vàng từ bên cạnh y trong hòm thuốc lấy ra nhiệt kế cho nàng ngậm trong miệng.

“Ngươi... Còn có khí lực thay quần áo sao?” Ngang nhau hết Tề Vũ Huỳnh nhiệt độ cơ thể, biết rõ thật sự của nàng đã bắt đầu phát sốt về sau, Dương Hoa xấu hổ hỏi.

“Ủm” Tề Vũ Huỳnh chống nhẹ gật đầu, tiếp nhận Dương Hoa đưa lên quần áo miễn cưỡng đứng lên đi vào gian phòng của mình.

Chương 9: Kịch bản nguy cơ (thượng)

Dương Hoa nhìn xem Tề Vũ Huỳnh đi tiến gian phòng, thậm chí ngay cả cửa đều không khóa, nghe được trong phòng truyền tới tất tất lăm lăm điều lăm điều còi quần áo thân ảnh, hẳn không khỏi lại nhin không được nuốt xuống một miếng nước bọt.

Nhưng hẳn nuốt nước bọt động tác vẫn chưa xong, trong phòng dĩ nhiên cũng làm truyền tới nặng nề "Rầm" một tiếng, sau đó còn đi theo Tề Vũ Huỳnh trầm thấp tiếng nước nổ. Tâm hoảng ý loạn Dương Hoa hoàn toàn bị làm bất tỉnh. Hẳn cũng không biết lúc này rốt cuộc là nên vậy vào xem tình huống, hay là đang bên ngoài chờ Tề Vũ Huỳnh chính mình đi tới.

Hồi lâu đi qua quá khứ, trong phòng Tề Vũ Huỳnh nhưng vẫn là ngoại trừ tiếng nước nổ không có cái gì. Lo lắng cuối cùng là một chiến thắng Dương Hoa bần khoản, hẳn cần rằng một cái đứng lên vào Tề Vũ Huỳnh gian phòng.

Trong phòng, Tề Vũ Huỳnh ôm thật chặt chân phải ngửa mặt nằm. Cái kia kiện quần áo ướt sũng đã bị còi bỏ, trên người nàng chỉ còn lại có căn bản che không được bao nhiêu xuân quang ướt sũng nội y.

Chứng kiến Dương Hoa đi tiến gian phòng, Tề Vũ Huỳnh chẳng những không có bận tâm chính mình xuân quang lộ ra, ngược lại thương tâm tới cực điểm khóc nói: "Làm sao người hiện tại mới tiến vào? Ta nghĩ đến người cũng không quan tâm ta nữa nha."

Tuy nhiên vừa rồi cũng đã cơ hồ thấy được Tề Vũ Huỳnh trần truồng, nhưng bây giờ lại đi tăng một che lấp về sau, nhìn thấy một màn này Dương Hoa đã sớm nhanh chóng xấu hổ như máu. "Ta... Ta biết rõ người đang ở đây thay quần áo, như thế nào tiến đến?" Miệng hẳn ngoa ngậy nói.

"Có quan hệ gì? Có quan hệ gì?" Tề Vũ Huỳnh đột nhiên lại lớn tiếng hô lên, "Dù sao mạng của ta đều là người cứu, trên thế giới cũng chỉ có người quan tâm ta! Cho người xem thì thế nào? Ta chính là tất cả đều cho người thì thế nào? Dương Hoa, người yêu thích ta sao?"

"Người bây giờ sinh bệnh... Không rõ lắm tình... Ta... Ta đi trước." Dương Hoa vút xuống dưới một câu, tựa như chứng kiến quỷ đồng dạng cuồng chạy ra Tề Vũ Huỳnh gian phòng. Hẳn một đầu xông vào trong phòng bếp, đem bả đầu nhét vào vòi nước phía dưới điên cuồng vọt lên tốt vài phút.

Dương Hoa cũng là nam nhân bình thường, chứng kiến như vậy mê người một màn, nghe được Tề Vũ Huỳnh hãy cùng hiến thân không có khác nhau lời mà nói..., nói hẳn một điểm không có khởi sắc tâm đây tuyệt đối là chuyện phiếm. Nhưng tại Dương Hoa đáy lòng, đối với một người một phần hứa hẹn lại làm cho hẳn đem hết toàn lực khắc chế chính mình.

Đội dần dần bình tĩnh trở lại Dương Hoa đi ra phòng bếp, rồi lại nghe được Tề Vũ Huỳnh trong phòng trầm thấp tiếng khóc. Như vậy một cái hoạt bát sáng sủa nữ hài lại hội làm một người bạn trai biến thành như vậy... Dương Hoa thở dài. Hẳn cũng không biết Tề Vũ Huỳnh nhưng thật ra là tại vì Vương Nhược Tích thương tâm, còn tưởng rằng nàng là đối với vị kia Lý công tử không thể quên tình, cho nên chứng kiến hẳn và Vương Nhược Tích cùng một chỗ lúc mới thương tâm như vậy.

Tuy nhiên Dương Hoa cũng không có tính toán lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, tại Tề Vũ Huỳnh cảm tình yếu ớt nhất, thần chí nhất không thanh tỉnh thời điểm công phá nàng cuối cùng một đạo phòng tuyến, nhưng hẳn cũng sẽ không khiến Tề Vũ Huỳnh cứ như vậy nằm trên mặt đất thương tâm thút thít ni non.

Hẳn còn nhớ rõ, lúc trước hẳn đã đáp ứng người kia, sẽ không để cho ưa thích cô gái của mình thương tâm. Lúc ấy Dương Hoa còn cảm thấy người nọ ép mình làm như vậy hứa hẹn cười đã, tượng hẳn như vậy một cái nhìn thấy nữ nhân gục nắm mốc người tại sao có thể có người ưa thích đâu này? Nhưng bây giờ hẳn lại đột nhiên phát hiện, ngay lúc đó hứa hẹn vậy mà cũng có cần thực hiện một ngày.

Mặc dù Tề Vũ Huỳnh cũng không phải ưa thích chính mình, Dương Hoa cũng nguyện ý đem bả phần này trách nhiệm mang trên lưng đến. Hẳn biến mất nước mắt trên mặt, lại nhớ tới Tề Vũ Huỳnh trong phòng, một tay lấy còn khóc không ngừng Tề Vũ Huỳnh theo trên mặt đất bế lên.

Roi vào Dương Hoa trong khuỷu tay Tề Vũ Huỳnh tựa như chích con mèo nhỏ đồng dạng co lại thành một đoàn, Dương Hoa đem nàng nhẹ nhàng phóng tới trên giường, lại cho nàng đắp lên một đầu sạch sẽ chăn phủ giường, sau đó liền kéo qua một cái ghế ngồi ở bên giường, lặng lẽ cùng nàng.

Nằm chết dí trên giường Tề Vũ Huỳnh rốt cục dần dần đình chỉ thút thít ni non. Một nhọc đến tại trên ghế sa lon đều có thể ngủ nàng nằm ở càng thoải mái trên giường về sau, rất nhanh tự lại ngủ thật say. Mãi cho đến Tề Vũ Huỳnh ngủ, Dương Hoa mới chú ý đóng lại cửa phòng của nàng, đi vào trong phòng bếp tắm rửa một cái. Lúc này hẳn cũng không nhin muốn cảm tạ khỏi năm đó năm một thời chính mình sinh cái kia sân bệnh nặng đến.

Chính là vì lần kia sinh bệnh, lại để cho hẳn cảm giác được khỏe mạnh trọng yếu, cho nên về sau hẳn cơ hồ mỗi ngày đều sáng sớm rèn luyện thân thể. Cũng chính bởi vì như vậy, hẳn có thể đuổi theo mạo mưa chạy như điên Tề Vũ Huỳnh. Hơn nữa xối trận mưa việc nhỏ như vậy tình với hẳn mà nói cũng tuyệt không tại lời nói xuống.

Tắm rửa xong về sau, thay làm quần áo Dương Hoa lại nhin một nồi đậm đặc cháo. Cùng lúc tự nhiên là giải quyết hẳn bụng của mình vấn đề, còn bên kia mặt thì lại cùng cấp dạng không có ăn cơm chiều Tề Vũ Huỳnh một hồi tình ngủ về sau có thể nhét đầy cái bao tử.

Quả nhiên, buổi tối nhanh mười một giờ thời điểm, ngủ hơn năm giờ Tề Vũ Huỳnh mơ mơ màng màng tỉnh lại. Mà nàng mới vừa mở ra con mắt, tựa lập tức cảm thấy một hồi kịch liệt đau đầu, đại não đã nghĩ thoát ly không chế đồng dạng tại xoang đầu ở phía trong lúc ẩn lúc hiện.

“Ai...” Tề Vũ Huỳnh phát ra một tiếng thống khổ rên rỉ, giờ tay lên nhẹ nhàng vuốt vuốt chính mình huyệt Thái Dương.

“Ngươi phát sốt.” Tại phát hiện Tề Vũ Huỳnh thật sự phát sốt về sau vẫn cùng tại bên người nàng Dương Hoa lập tức nói ra.

“Đầu đau quá...” Tề Vũ Huỳnh có lẽ hay là mang theo khóc nức nở, rên rỉ tựa như nói.

“Cảm mạo mà thôi. Ăn một chút gì a, sau đó uống thuốc ngủ, buổi sáng ngày mai sẽ cảm giác tốt hơn nhiều.” Dương Hoa đối với nàng cười cười, đi vào phòng bếp cho nàng chuẩn bị cháo cùng được đều đều vào gian phòng.

“Ừm...” Tề Vũ Huỳnh lại thật dài hừ một tiếng, sau đó mới từ trên giường giấy dựa lấy ngồi dậy. Bất quá nàng lần ngồi xuống này bắt đầu đứng dậy, lập tức lại lộ ra dưới mặt chỉ mặc nội y trần trụi thân thể.

Chứng kiến Dương Hoa đột nhiên khẽ giật mình, Tề Vũ Huỳnh rất nhanh cũng xấu hổ bắt đầu đứng dậy. Lúc này nàng thần chí cũng đã không giống vừa về nhà lúc như vậy mơ hồ. Nàng vội vàng từ bên cạnh túm qua áo ngủ phủ thêm, sau đó mới chú ý tiếp nhận Dương Hoa trong tay chén.

“Dương Hoa, ta vừa rồi... Cái kia...” Tề Vũ Huỳnh đối với nóng bỏng cháo thổi hai phần, lại đỏ mặt ngẩng đầu do do dự dự đối với Dương Hoa nói.

“Ta biết rõ, ngươi khi đó quá thương tâm, thần chí không phải rất rõ ràng, cho nên nói mê sảng.”

“Ừm!” Tề Vũ Huỳnh gật gật đầu, mặt lại bắt tri bắt giác hồng đến bên tai. Nàng vụng trộm ngẩng đầu, muốn nhìn một chút Dương Hoa phản ứng, kết quả vừa vận dụng với Dương Hoa ánh mắt, tranh thủ thời gian lại cúi đầu xuống giả bộ làm thôi cháo bộ dạng.

Cả đêm ngủ qua, Tề Vũ Huỳnh đầu kia đau nhức cảm giác mặc dù tốt một điểm, đúng vậy bệnh tình lại không có nhiều chuyển biến tốt đẹp. Toàn thân vô lực cũng y nguyên toàn thân vô lực, phát sốt còn càng nghiêm trọng. Gần đây chân không bước ra khỏi nhà, thiếu thiếu rèn luyện Tề Vũ Huỳnh cái này xem như chính chính quy quy bệnh nặng một hồi.

Tề Vũ Huỳnh sinh bệnh, giày vò nhưng lại Dương Hoa. Hẳn chẳng những trước dẫn Tề Vũ Huỳnh đi bệnh viện, sau đó hay bởi vì thầy thuốc lại để cho Tề Vũ Huỳnh nằm viện mà ở bệnh của nàng bên giường cùng đủ một tuần lễ. Cái kia một tuần lễ ở phía trong, Dương Hoa ngoại trừ phải giúp nàng dẫn com giặt quần áo, còn phải chịu trách nhiệm cùng nàng nói chuyện phiếm giải buồn. Bất quá cũng may Dương Hoa ngay càng thống khổ thời gian đều trải qua, như vậy giày vò với hắn mà nói bất quá là mưa bụi mà thôi —— huống chi cùng Tề Vũ Huỳnh nói chuyện phiếm cũng tuyệt đối không phải là cái gì khổ sai sử.

Chỉ có điều hồi tưởng lại hai người lần đầu tiên gặp mặt lúc, Dương Hoa nằm ở trên giường bệnh, Tề Vũ Huỳnh nằm tại bên giường trăng cảnh, hai người cũng không nhận hội phát ra một hồi nhân sinh cuộc sống biến ảo cảm khái.

Chiều có Tề Vũ Huỳnh một tuần lễ, Dương Hoa tại trước mặt nàng cũng hoàn toàn quá khứ nguyên lai đương làm trợ thủ lúc còn thừa lại cái kia một điểm câu nệ. Đang nhìn sụp đổ Tề Vũ Huỳnh yếu ớt nhất một mặt về sau, sinh lý tuổi so Tề Vũ Huỳnh lớn hơn một tuổi, trong nội tâm tuổi so Tề Vũ Huỳnh lớn không biết bao nhiêu Dương Hoa hoàn toàn đem nàng trở thành một cái cần quan tâm cùng chiều cổ Tiểu muội muội.

“Thầy thuốc nói ngươi ngày mai sẽ có thể xuất viện.” Tại Tề Vũ Huỳnh xuất viện trước ngày cuối cùng, Dương Hoa dẫn theo hắn làm bữa tối vào nàng một mình phòng bệnh.

“Ừm!” Biết mình rất nhanh có thể xuất viện, Tề Vũ Huỳnh cũng lộ ra mặt mũi tràn đầy vui vẻ đáng tươi cười.

“Cái kia... Trương đạo diễn nay thiên lúc chiều lại gọi điện thoại tới hỏi ngươi chừng nào thì giao đảng sau kịch bản.” Trông thấy Tề Vũ Huỳnh vui vẻ bộ dạng, Dương Hoa do dự một hồi mới nói với nàng ra mấy ngày qua nhất làm nàng tâm phiền tin tức.

Tuy nhiên tại trụ tiền bệnh viện về sau, Tề Vũ Huỳnh tâm tình đã muốn không hề kích động như vậy, đúng vậy mỗi khi nàng bắt đầu ghi kịch bản, trong đầu nghĩ đến những kia hí kịch trăng cảnh thời điểm, lại luôn hội không tự giác nhớ tới Vương Nhược Tích. Bảy ngày trôi qua rồi, Vương Nhược Tích cũng thủy chung không có cho nàng đến một chiếc điện thoại. Nghĩ tới cái này đã từng bằng hữu tốt nhất, nàng liền vô pháp không chế thương thế của mình tâm bắt đầu đứng dậy. Văn về cũng cần bản tự ghi không đi xuống.

“Ta biết rồi.” Tề Vũ Huỳnh có lẽ hay là cười, bất quá trong tươi cười bắt đắc dĩ Dương Hoa nhưng lại liếc cũng biết.

“Muốn lái một điểm a.” Dương Hoa thở dài, trầm mặc một hồi, cuối cùng vẫn là nhìn không được khích lệ nàng. “Nếu như ngươi thật sự còn ưa thích hắn, không ngại chính mình đi cùng hắn nói rõ ràng. Có lẽ còn có thể văn hồi nì.”

Đây là Dương Hoa lần đầu tiên đối với Tề Vũ Huỳnh nói lên chuyện riêng của nàng, trước kia mặc dù là nói chuyện phiếm thời điểm, Dương Hoa cũng sẽ tận lực tránh cho nhắc tới cái này khỏi Tề Vũ Huỳnh trong lòng vết sẹo. Nếu như không là hôm nay sớm đi thời điểm, trương đạo diễn đã tại trong điện thoại đối với Dương Hoa nói rất nhiều quan hệ đạo Tề Vũ Huỳnh tương lai lời mà nói..., hẳn tuyệt đối sẽ không tại việc tư thượng khuyên giải Tề Vũ Huỳnh.

“Ta làm sao sẽ còn ưa thích hắn?! Ngươi hiểu lầm.” Tề Vũ Huỳnh đáng ghét cười đối với Dương Hoa lắc đầu.

“Phải không...” Dương Hoa cũng có chút xấu hổ, Tề Vũ Huỳnh cùng hắn cũng không quá đáng mới nhận thức một tháng, hắn lại có tư cách gì lấn vào đạo nhân gia việc tư ở phía trong đâu này?

“Ài...” Tề Vũ Huỳnh cũng thở dài một hơi, sau đó liền trầm mặc bắt đầu đứng dậy.

Trương đạo diễn trong nội tâm lo lắng nàng như thế nào lại không biết? Nàng tại đạo diễn chỗ đó tích góp từng tí một kịch bản tự đủ đập một tuần lễ. Tuần lễ này nếu như nàng một chút cũng không ghi, cái kia tuần sau, đài truyền hình tiết mục muốn chặt đứt. Cái này tại T thành phố đài truyền hình chỉ sợ còn là lần đầu tiên, hơn nữa vương bài tiết mục nếu như bán hết hàng, đối với T thành phố đài truyền hình đã kích chỉ sợ sẽ làm cho đài trưởng phần nộ bão nổi a. Đúng vậy nàng lại hoàn toàn chính xác xác thực một chút cũng không viết ra được đến. Mỗi lần vừa nghĩ tới Vương Nhược Tích, nàng đã cảm thấy trong nội tâm chấn sợ.

“Ăn cái gì a.” Cùng Tề Vũ Huỳnh cùng một chỗ trầm mặc một hồi, Dương Hoa mở ra hộp giữ ấm, đem bả chiếc đĩa đưa tới trước mặt nàng.

“Ừm.” Tề Vũ Huỳnh yên lặng tiếp nhận chiếc đĩa, trong đầu buồn bực bởi mấy ngum com.

“Ngươi... Ngươi muốn biết ta vì cái gì cùng hắn chia tay sao?” Tề Vũ Huỳnh đột nhiên dừng lại động tác trên tay, kiên định ngẩng đầu nhìn Dương Hoa hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Kịch bản nguy cơ (trung)

Mặc dù có rất nhiều sự tình đều là rất khó mở miệng tư ẩn, đúng vậy nàng có lẽ hay là quyết định đem trong lòng mình khổ đau tố cho Dương Hoa cái này nàng hiện tại duy nhất có thể tin nhiệm cùng dựa vào người nghe. Kỳ thật nàng từ trụ tiền bệnh viện về sau, tự thường xuyên nghĩ đến đem bả khổ cho của mình đều nói cho Dương Hoa. Nhưng mấy câu đến bên miệng, rồi lại rút trở về. Nàng sợ Dương Hoa không thích nghe chính mình cái kia chút ít việc vặt, càng sợ hắn cũng cho là mình làm sai. Nhưng là ngày này, nàng rốt cục nổi lên vài ngày tích lũy xuống dừng khí.

“Ừm, các ngươi vì cái gì chia tay?” Dương Hoa là một cái rất tốt người nghe, hắn biết nói sao dạng mới có thể cho Tề Vũ Huỳnh dừng khí đem bả đau ở trong lòng nước đắng đều đổ ra.

“Ta nói qua cho ngươi, ta bị ngươi cứu cái kia lần nhưng thật ra là tự sát sao?”

“Ừm, nói qua.”

“Ta lần kia tự sát chính là vì hắn.” Tề Vũ Huỳnh chăm chú nắm chặt, mền một góc, nàng khẩn trương nhìn xem Dương Hoa, sợ hắn nghe đảo tại đây sẽ phẩy tay áo bỏ đi.

“Ta biết rõ, ngươi nói với ta.” Dương Hoa đối với Tề Vũ Huỳnh nhẹ gật đầu, tỏ vẻ mình bạch. Hắn nụ cười trên mặt lại để cho Tề Vũ Huỳnh yên lòng.

“Ta khẳng định không có nói qua cho ngươi, lần kia rốt cuộc là vì cái gì a. Hừ hừ, nhắc tới cũng rất buồn cười. Kỳ thật ngày đó, là hắn buổi sáng đến trong nhà của ta đi theo ta. Kết quả, chúng ta uống một chút rượu, sau đó hắn nói muốn ta. Ta một mực không chịu đáp ứng, hắn tự dây dưa bắt đầu đứng dậy. Về sau hắn muốn cưỡng gian ta, kết quả bị ta dùng bình rượu nện ở trên đầu của hắn, đem hắn đánh ngất xỉu. Sau đó ta rất sợ hãi, phát hiện hắn còn sống về sau đem hắn ném ở ngoài cửa mặt, sau đó đánh cho bệnh viện điện thoại. Kết quả hắn buổi chiều cũng rất tức giận gọi điện thoại mà nói muốn theo ta chia tay, khi đó ta thật sự cảm giác mình rất không có lý khai hắn, cho nên thoáng một tý không có muốn lái, tự đi tự sát.”

Tại Tề Vũ Huỳnh nói đến “Cưỡng gian” thời điểm Dương Hoa thì có điểm không nghĩ ra. Mặc dù đại học ở phía trong cái kia chút ít người yêu trọng cũng có bảo trì thuần khiết quan hệ, nhưng nếu một phương đưa ra yêu cầu, tựa hồ Dương Hoa còn chưa nghe nói qua sẽ có người nào vì vậy cùng người yêu trở mặt. Như là đã là người yêu, cái kia còn có cái gì tốt giữ lại đây này? Ngay trong đại học đều là như thế, huống chi trong xã hội? Nghĩ tới đây, Dương Hoa do dự một hồi hỏi: “Hắn không phải bạn trai của ngươi phải không? Làm sao sẽ làm thành như vậy...”

“Ha ha.” Tề Vũ Huỳnh lộ ra một cái thương tâm đáng tươi cười, “Bởi vì ta mẫu thân chính là độc thân mẹ mụ. Nàng hai mươi mấy tuổi thời điểm sinh hạ ta, kết quả đem nàng bụng làm lớn nam nhân lại cùng một nữ nhân khác chạy. Nàng cung cấp ta vừa đọc được trường cấp 3 phải bệnh nặng qua đời, trước khi đi thời điểm ta đáp ứng nàng, nhất định đợi sau khi kết hôn mới đem lần đầu tiên cho chồng của ta.”

Nói xong lời cuối cùng, Tề Vũ Huỳnh thanh âm tuy nhiên không có gì biến hóa, mặt cũng rất tự nhiên hồng bắt đầu đứng dậy. Nàng nhớ tới chính mình một tuần lễ trước trong nhà trên sàn nhà đối với Dương Hoa kêu lên những lời kia. Tuy nhiên khi đó suy nghĩ của nàng có chút hỗn loạn, nhưng trí nhớ nhưng vẫn là rõ ràng.

“Nha.” Dương Hoa nhẹ gật đầu.

Tề Vũ Huỳnh lý do rất hợp lý, nhưng là câu chuyện nghe đảo tại đây, Dương Hoa đảo không có cảm thấy vị kia Lý công tử có cái gì không đúng. Vô luận là cái nào nam nhân bình thường, đối với một cái đã muốn xác định quan hệ bạn gái đưa ra yêu cầu như vậy đều khẳng định không thể nói không đúng. Nhưng kết quả chẳng những yêu cầu không có bị đáp ứng, còn bị bình rượu chùy não giữa túi vào bệnh viện, tại một người nam nhân lòng tự trọng gặp như thế khuất nhục về sau, đưa ra chia tay đảo cũng bình thường.

“Kết quả ta bị người cứu được. Sau đó qua vài ngày nữa, hần lại gọi điện thoại cho ta hướng ta nói xin lỗi, nói khi đó là nhất thời xúc động. Ta khi đó còn thật cao hứng, lập tức đáp ứng hần. Nhưng hần vậy mà ngày hôm sau đã nghỉ tại ta nước uống ở phía trong kê đơn, cho thuốc. Bất quá theo hần hướng ta nói xin lỗi bắt đầu, ta liền cho đối với hần có chút lòng nghi ngờ. Cho nên ngày đó hần cho nước của ta, ta một điểm không có uống. Kết quả hần cho là mình kê đơn, cho thuốc thời điểm bị ta nhìn thấy, chính mình nhảy ra thừa nhận. Nhưng lại đối với ta xin lỗi, nói chỉ là bởi vì yêu thích ta. Hừ, chứng kiến cái kia phôi dối trá bộ dạng, ta thật sự là muốn cười.”

“Sau đó các người tự chia tay rồi?” Dương Hoa thờ dãi, hỏi, “Hần nếu như là thật sự thích người đầu này?”

Tề Vũ Huỳnh lắc đầu nói: “Ta không có ngựa thương cùng hần chia tay. Ta nói cho hần biết, nếu quả thật yêu thích ta, hãy cùng ta kết hôn. Sau khi kết hôn, hần muốn thế nào cũng có thể. Bất quá ta biết rõ hần sẽ không đáp ứng, hần chẳng qua là muốn chơi đùa. Kết quả hần thật sự không chịu đáp ứng, ta liền cho nói với hần chúng ta xong rồi. Sau đó hần tự đem bà diện mục thật của mình bộc lộ ra đến.” Nói đến đây, Tề Vũ Huỳnh nở nụ cười khổ, “Hần tựa như lưu manh, chẳng những chửi ầm lên, nhưng lại khoe khoang chơi đùa nhiều thiếu nữ người. Sau đó còn nói ta không thức thời, nói luôn luôn ta hối hận thời điểm các loại.”

“Vậy hần thế nhưng thật sự là đủ hỗn đản, may mắn người lúc trước không có đáp ứng hần.” Dương Hoa đối với Tề Vũ Huỳnh cười cười.

“Nhưng Nhược Tích lại bị hần lừa gạt rồi. Ta... Ta thật là không muốn xem Nhược Tích nàng bị tên hỗn đản kia cho... Nhưng Nhược Tích tình nguyện tin tưởng hần, cũng không chịu tin tưởng ta. Ta còn đem nàng đương làm bằng hữu tốt nhất...” Nói xong, Tề Vũ Huỳnh con mắt lại ẩm ướt bắt đầu đứng dậy.

“Nàng kỳ thật không là không tin người.” Thấy Tề Vũ Huỳnh vừa muốn khóc, Dương Hoa tranh thủ thời gian an ủi, “Chỉ là một lúc không biết nên tin ai mà thôi. Các người là bạn tốt nha, nàng khẳng định cảm thấy người có thể hiểu được nàng làm như vậy. Yên tâm đi, người nói những lời kia, nàng về sau nhất định sẽ lưu tâm.”

“Ừm.” Tề Vũ Huỳnh gật gật đầu. Hướng Dương Hoa tỏ lộ hết một phen về sau, trong nội tâm nàng khổ sở cảm giác tốt hơn nhiều, Có thể đảm nhận tâm không chút nào cũng không có bởi vì Dương Hoa an ủi mà giảm bớt.

Ngày hôm sau, Tề Vũ Huỳnh đúng hạn ra viện. Đúng vậy nàng lại không có thể đúng hạn đưa trước nên vậy đưa trước kịch bản, mà cũng đã là nàng trong một tuần lễ lần thứ hai kéo bản thảo.

Cho nên, đỉnh đầu đã muốn đoạn bản thảo trương đạo diễn ngay tại Tề Vũ Huỳnh xuất viện trong ngày hôm ấy, tự mình mang theo người của đoàn phim đi tới Tề Vũ Huỳnh trong nhà. Trên danh nghĩa là vấn an vừa mới xuất viện Tề Vũ Huỳnh, nhưng trên thực tế đương nhiên là đến thúc muốn kịch bản.

Bất quá chứng kiến bởi vì một hồi bệnh nặng mà sắc mặt tái nhợt, có vẻ tiều tụy đáng yêu Tề Vũ Huỳnh, trương đạo diễn cũng không còn không biết xấu hổ nói nặng lời. Chỉ là đem mình khó xử oán trách một lần lại một lần, chỉ có như vậy, Tề Vũ Huỳnh cũng đồng dạng cơ hồ khổ sở khóc lên. Cuối cùng trương đạo diễn chỉ phải nói vài câu bắt buộc dĩ lời an ủi về sau, mang theo người của đoàn phim lại vội vàng rời đi.

Trên thực tế, đối với kịch bản vấn đề Tề Vũ Huỳnh cùng trương đạo diễn đồng dạng lo lắng. Tại trương đạo diễn sau khi rời khỏi, nàng cơ hồ lập tức tự ngồi xuống trước máy vi tính mặt. Đúng vậy sáng tác vấn đề này chính là càng sốt ruột càng là không viết ra được đến. Tề Vũ Huỳnh tại máy vi tính trọn vẹn ngồi mấy giờ, vẫn vẽ viết xóa, xóa ghi, một mực giầy vò đến nửa đêm về sáng. Nhưng trên màn hình nhưng vẫn là lần trước cùng Dương Hoa đi ra ngoài trước cái kia nửa thanh, liền một cái chữ cũng không có gia tăng.

Tề Vũ Huỳnh trong phòng một mực đèn sáng, Dương Hoa cũng cùng nàng thẳng đến nửa đêm về sáng mới ngủ. Hần mấy lần muốn vào Tề Vũ Huỳnh trong phòng khích lệ nàng sớm một chút nghỉ ngơi, tuy nhiên lại mỗi lần thậm chí nghĩ thật lâu về sau, lại buông tha cho ý niệm trong đầu. Hần biết rõ Tề Vũ Huỳnh không phải cái loại này nguyện ý cho người khác thêm phiền toái người, cũng không phải cái loại này hội đơn giản nói buông tha cho người. Đã trương đạo diễn đến thăm đến thúc giục nàng, nàng hôm nay khẳng định không đến viết xong không biết nghỉ ngơi.

Dương Hoa hoàn toàn chính xác rất hiểu rõ Tề Vũ Huỳnh, hần phỏng đoán cũng hoàn toàn chính xác. Đúng vậy hần không nghĩ tới chính là, gần đây linh cảm như suối Tề Vũ Huỳnh cũng có mạch suy nghĩ khô kiệt thời điểm.

Dần dần, bên ngoài trời phát sáng lên. Sáu điểm 30'... Tựa ở trên mặt ghế bị ánh mặt trời chiếu tỉnh Dương Hoa mắt nhìn đồng hồ, đánh cho cái sâu sắc ngáp, sau đó mới vẫn về dụi mắt, đem rót xuống đất sách nhật lên để ở một bên.

Tề Vũ Huỳnh nên lộng kiếm xong rồi a. Dương Hoa vừa nghĩ, một bên rón ra rón rén đi ra cửa đi. Nhưng hần vừa mở cửa phòng, chợt nghe đến theo Tề Vũ Huỳnh trong phòng truyền ra trợn trợn tiếng nước nở. Kinh ngạc Dương Hoa nghĩ nghĩ, có lẽ hay là nhìn không được gỗ Tề Vũ Huỳnh gian phòng đại môn.

“... Tiến đến!” Bên trong qua rồi một hồi lâu mới truyền ra như vậy một cái mang theo thanh âm nước nở.

Dương Hoa tranh thủ thời gian đẩy ra cửa phòng khép hờ đi vào, liền chứng kiến còn ăn mặc cái kia thân từ trong bệnh viện đi ra lúc thay bộ váy Tề Vũ

Huỳnh ngồi tại máy vi tính, một bên nức nở, một bên lau lau không ngừng nước mắt. Vốn là tị nạn nặng mới khỏi, ngay sau đó lại một đêm không ngủ — Tề Vũ Huỳnh xinh đẹp gương mặt lúc này tiêu tụy lại để cho Dương Hoa nhìn đều cảm thấy đau lòng.

“Người...” Dương Hoa chỉ nói cái “Người” chữ tị nạn ngừng. Hắn đã muốn chứng kiến Tề Vũ Huỳnh máy tính trên màn hình, cái kia tiêu đề là « loại thứ ba nhân loại » kịch bản y nguyên chỉ có một nửa.

“Có chuyện gì sao?” Đối mặt Dương Hoa, Tề Vũ Huỳnh cố nén trong nội tâm bồi rồi cùng lo lắng, lách vào làm ra một bộ miễn cưỡng khuôn mặt tươi cười hỏi.

“... Người muốn ta hỗ trợ sao?” Dương Hoa trầm mặc một hồi, thấp giọng hỏi.

“Không cần.” Tề Vũ Huỳnh rất đông cứng cự tuyệt Dương Hoa. Nàng tuyệt đối sẽ không đem mình kịch bản giao cho bất luận kẻ nào đi ghi, cho dù là nàng người tin nhiệm nhất.

“Ừm, người nghỉ ngơi một chút a, không viết ra được đến dừng bắt buộc chính mình.” Dương Hoa nhìn không được nói, hẳn kỳ thật cũng biết Tề Vũ Huỳnh tuyệt sẽ không tại kịch bản vấn đề thượng trung cầu bất luận kẻ nào ý kiến.

“Ta biết rõ.” Đối với Dương Hoa lời nhai, Tề Vũ Huỳnh không kiên nhẫn phát phát tay.

Dương Hoa không có nói cái gì nữa, trực tiếp rời đi Tề Vũ Huỳnh gian phòng. Chuẩn bị cho tốt hai phần bữa sáng, hẳn bụng một phần nhẹ nhẹ đặt ở Tề Vũ Huỳnh bên người trên bàn rồi rời đi. Bởi vì sau khi vào cửa, hẳn chứng kiến Tề Vũ Huỳnh chính nhanh chóng đập vào chữ, cho nên không có quá rầy rầy.

Trở lại trong phòng, không có việc gì Dương Hoa lại cảm lấy đêm qua còn không có xem hết tiểu thuyết nhìn lại. Mãi cho đến giữa trưa hơn mười một giờ, hẳn mới lần nữa ra khỏi phòng, đi vào Tề Vũ Huỳnh chỗ đó chuẩn bị thu thập đồ ăn. Nhưng đẩy ra Tề Vũ Huỳnh gian phòng đại môn, Dương Hoa lại phát hiện, Tề Vũ Huỳnh đã muốn ghé vào trên mặt bàn đang ngủ, mà đặt ở bên người nàng bữa sáng thì là không chút nào động.

Rón ra rón rén đi đến Tề Vũ Huỳnh bên người, Dương Hoa hướng nàng trên màn hình nhìn thoáng qua. Cái kia sớm đã xem chín nửa chương kịch bản phần cuối lần nữa ánh vào trong mắt của hắn — Tề Vũ Huỳnh vừa rồi rã rã gỗ hồi lâu bàn phím, kết quả làm y nguyên tất cả đều là vô dụng công.

“Ai...” Dương Hoa khe khẽ thở dài, lắc đầu bụng lên còn trang cái này tràn đầy bữa sáng chén đĩa đi ra ngoài.

Không đợi Dương Hoa đi vào phòng bếp, trong phòng khách điện thoại tị nạn vang lên. Dương Hoa tranh thủ thời gian vút xuống dưới chén đĩa, chạy tới đem bộ điện thoại nói lên. Hắn cũng không hy vọng lúc này lại người nào sẽ đem vừa mới vừa ngủ Tề Vũ Huỳnh bừng tỉnh.

Trong điện thoại truyền tới chính là trương đạo diễn thanh âm. Hắn cũng tượng Dương Hoa đồng dạng mình bạch Tề Vũ Huỳnh cá tính, cho rằng Tề Vũ Huỳnh nhất định sẽ tại đêm qua đem bộ bản thảo hoàn thành. Nhưng trong phòng làm việc đợi suốt cho tới trưa lại vẫn không đợi đến Tề Vũ Huỳnh kịch bản, trương đạo diễn không khỏi vừa vội.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Kịch bản nguy cơ (hạ)

“Nàng ngày hôm qua tại máy vi tính ngồi cả đêm, còn thiếu một ít không hoàn thành.” Dương Hoa kiệt lực giúp Tề Vũ Huỳnh tranh thủ lấy thời gian.

“Ta biết rõ nàng khẳng định rất vất vả. Nhưng các người cũng phải cân nhắc thoáng một tý tình cảnh của ta a? Ta hiện trong tay nhưng một tập kịch bản cũng không có, đợi ngày kia đem bộ bản thảo đang ở cất nôi biên tập trong phòng cái kia tập truyền hình xong rồi, người để cho ta lấy cái gì giao cho đài truyền hình? Trái với điều ước lời mà nói..., theo hợp đồng là muốn bồi một số tiền lớn! Ta có thể thông cảm Vũ Huỳnh, ai có thể thông cảm ta nha!” Trương đạo diễn cũng là một bụng nước đắng, theo hắn thoáng khàn khàn trong thanh âm, Dương Hoa chỉ biết hẳn đêm qua khẳng định cũng là cả đêm ngủ không ngon.

“Chúng ta khẳng định hãy mau đem kịch bản giao cho ngài.” Dương Hoa không thể không tin thề mỗi ngày đối với trương đạo diễn nói.

“Các người nhanh lên, chậm nhất xế chiều hôm nay năm điểm, nhất định phải đem bộ kịch bản cho ta!” Trương đạo diễn chần chờ một chút, lại nói tiếp đi, “Người nói cho Vũ Huỳnh, nếu như nàng thật sự không viết ra được đến hoặc là không muốn viết rồi, chúng ta có thể cân nhắc tạm thời trước đổi lại biên kịch. Năm giờ chiều nếu như nàng còn giao không xuất ra kịch bản, chúng ta cũng chỉ phải trước chọn dùng một cái khác biên kịch cung cấp cho chúng ta đồ dự bị kịch bản.”

“Ừm, ta nhất định nói cho nàng biết.” Dương Hoa chỉ có thể cười khổ mà nói.

Bên kia trương đạo diễn lo lắng đã cúp điện thoại, bên này Dương Hoa lại thể khó xử giờ microphone chậm chạp không biết phía dưới nên làm gì. Nên làm cái gì bây giờ? Đánh thức Tề Vũ Huỳnh? Hữu dụng sao? Nàng đêm qua một đêm không ngủ, hiện tại cho dù đem nàng đánh thức, nàng có thể viết ra gì đó đến? Cái kia không gọi tỉnh nàng? Chẳng lẽ thật sự lại để cho trương đạo diễn đôi biên kịch? Tề Vũ Huỳnh đại khái tình nguyện từ cũng sẽ không nguyện ý để cho người khác đụng nàng vất vả chèo chống đến bây giờ kịch bản a.

Dương Hoa nghĩ tới nghĩ lui, có lẽ hay là chạy vào Tề Vũ Huỳnh gian phòng. Hắn dùng lực đẩy còn ghé vào trên mặt bàn Tề Vũ Huỳnh, muốn đem nàng cứu tỉnh. Nhưng hắn đẩy thật lâu, Tề Vũ Huỳnh lại thủy chung chỉ là rầm rì giãy dụa thân thể, như thế nào cũng không chịu ngẩng đầu lên. “Tề Vũ Huỳnh, Tề Vũ Huỳnh!” Dương Hoa sốt ruột kêu vài tiếng, nhưng nàng còn không có bất kỳ phản ứng nào.

Lưng đeo suốt một tuần thân thể cùng trên tinh thần song trọng áp lực, hơn nữa ngày hôm qua một đêm không ngủ, thật sự của nàng là quá mệt mỏi, mệt mỏi ngủ về sau căn bản cũng không có biện pháp bị đánh thức. Bất đắc dĩ Dương Hoa đành phải đem bả ngủ gắt gao Tề Vũ Huỳnh ôm đến trên giường, giúp nàng cởi giày ra xếp đặt cái thoải mái tư thế, sau đó lại cười khổ cảm con chuột chuẩn bị đóng lại máy tính.

Nhưng Dương Hoa đóng máy tính động tác làm được một nửa, con chuột tại “Đóng cửa máy vi tính” thượng đình hạ, cả cái màn ảnh dần dần biến thành một mảnh hắc bạch thời điểm, hắn lại định trụ. Bởi vì vừa lúc đó, ánh mắt trong lúc vô tình đã rơi vào trong màn hình gian cái kia nửa chương kịch bản thượng Dương Hoa đột nhiên mạnh động một cái thập phần người can đảm cách nghĩ.

Dứt khoát ta giúp nàng ghi nửa chương kịch bản a...

Theo nghĩ đến cái này ý niệm trong đầu đề nhất khoảnh khắc, Dương Hoa cơ hồ tự sinh ra bắt đầu động thủ xúc động. Nói kinh nghiệm, hắn giúp Tề Vũ Huỳnh sửa đổi hơn nửa tháng kịch bản, trước sau xem qua mới cũ kịch bản không dưới trăm, đối với ghi kịch bản tất cả yêu cầu tuyệt đối có thể nói rõ như lòng bàn tay. Nói sáng ý, Dương Hoa tự tin nhìn nhiều như vậy tiểu thuyết mình tuyệt đối không biết so bất luận kẻ nào kém. Mà hắn văn học tiêu chuẩn cùng đối với « loại thứ ba nhân loại » cái này bộ kịch hiểu rõ cũng khẳng định đều ở ghi kịch bản tất yếu tiêu chuẩn đồng dạng.

Ta trước bỏ sung thượng cái này nửa tập kịch bản, sau đó lại để cho Tề Vũ Huỳnh sửa chữa a! Nàng chắc chắn sẽ không muốn để cho người khác thay thế chính mình đương làm cái kia bộ kịch biên kịch. Dương Hoa vô pháp khắc chế chính mình xúc động, hắn càng muốn liền càng cảm thấy phương pháp này có thể thực hiện. Rất nhanh, hắn tự thập phần hưng phấn ngồi tại máy vi tính, cắt trở về kịch bản văn bản tài liệu giới diện.

Tại trong đại não đem « loại thứ ba nhân loại » chủ yếu câu chuyện tình tiết, nhân vật cá tính cùng đỉnh đầu cái này chương kịch bản nửa phần trước phân qua rồi một lần về sau, Dương Hoa liền dần lòng tràn đầy xúc động bắt đầu rồi hắn lần đầu tiên kịch bản sáng tác.

Có thể nói, Dương Hoa lần đầu tiên sáng tác so đại đa số biên kịch đều dễ dàng rất nhiều. Bởi vì hắn chẳng những đã muốn tình huống biết mình ghi cái này bộ các loại hỷ khúc mỗi người vật cả tính, nhưng lại có phía trước cái kia nửa chương do Tề Vũ Huỳnh cái này kim bài biên kịch viết ra kịch bản dẫn dắt đến hắn tiến lên. Bất quá, Dương Hoa đem cái này một tập kịch bản phần sau bộ phận hoàn toàn dùng để diễn tả hân ý nghĩ của mình.

Hắn cũng không có kéo dài Tề Vũ Huỳnh lúc trước những kia kịch tập trung trước sau như một khô hải phương thức, mà là thay đổi một loại phương pháp. Tại hắn xếp đặt thiết kế tình tiết ở phía trong, hai cái mơ hồ tiểu cô nương không có tiếp tục bởi vì mơ hồ mà đại tự táng dương, ngược lại đã trở thành đùa cợt người khác người.

Nguyên vốn hắn nên thuộc về hai cái mơ hồ nữ hài làm trò cười cho thiên hạ, tại Dương Hoa kịch bản ở phía trong tất cả đều quy do hắn dẫn vào trong chuyện xưa nhân vật phản diện bỏ ra. Tuy nhiên các nàng căn bản chính là vô tâm, nhưng hai người trong miệng những kia nhìn như vô tâm lời nói tuy nhiên cũng tượng xếp đặt thiết kế thật lâu âm phụng đồng dạng, vừa vận đánh trúng vị kia nhân vật phản diện uy hiếp. Hai cái nữ hài tại hắn cái này nửa tập kịch bản ở phía trong kẻ xướng người họa, quả thực đem cả cái kia đối trả và lòng tham nhân vật phản diện cười nhạo cái thương tích đầy mình.

Sáng tác ngay từ đầu, Dương Hoa thì tượng Tề Vũ Huỳnh đồng dạng, hoàn toàn đắm chìm đến chính mình kịch bản ở phía trong đi. Hắn thậm chí quên thời gian trôi qua. Bất quá hết sức chăm chú Dương Hoa tốc độ lại là phi thường nhanh đến. Mặc dù là cái này một tập kịch bản tổng cộng viết hơn ba vạn chữ, viễn siêu thường ngày, nhưng phụ trách đằng sau cái kia hơn hai vạn chữ Dương Hoa lại từ đầu tới đuôi tổng cộng chỉ dùng hơn năm giờ. Mặc dù là đối với kinh nghiệm phong phú Tề Vũ Huỳnh mà nói, tốc độ như vậy cũng là phi thường khả quan.

Đội Dương Hoa đánh xong kịch bản thượng cuối cùng một chữ, hắn lập tức hưng phấn đề xuống bảo tồn văn bản tài liệu cái nút, sau đó sâu sắc duỗi lưng một cái. Mới 4h hai mươi, còn kịp. Dương Hoa nhìn thoáng qua dưới máy vi tính mặt thời gian, lộ ra một cái mang theo vài phần tươi cười đắc ý.

“Tề Vũ Huỳnh! Tề Vũ Huỳnh!” Hoàn thành công tác Dương Hoa cũng không có vội vã đem bả bàn thảo giao cho trương đạo diễn, mà là đi vào Tề Vũ Huỳnh bên người, đem nàng một lần nữa đánh thức.

Tuy nhiên Dương Hoa cũng muốn lại để cho Tề Vũ Huỳnh nghỉ ngơi nhiều một hồi, nhưng là hắn biết rõ, nếu như không thông qua Tề Vũ Huỳnh sẽ đem bàn thảo gọi cho trương đạo diễn, đội nàng tỉnh lại biết rõ chuyện này, nhất định sẽ phi thường phi thường phần nộ. Nếu như nói bằng hữu là Tề Vũ Huỳnh yếu ớt nhất uy hiếp, như vậy kịch bản là nàng nhất định không được nghịch lân.

“Ừm? Dương Hoa ah. Ai? Ta như thế nào đang ngủ...” Chi ngủ mấy giờ Tề Vũ Huỳnh y nguyên thập phần mệt mỏi. Nàng cố sức ngồi dậy, lại nhắm mắt con mắt xuống giường đi đến trước máy vi tính.

“Vũ Huỳnh... Giữa trưa mười một giờ thời điểm, trương đạo diễn gọi điện thoại đến.” Dương Hoa lo lắng chưa đầy nhìn xem Tề Vũ Huỳnh. Hắn cũng không dám xác định, Tề Vũ Huỳnh rốt cuộc có thể hay không bởi vì trương đạo diễn thúc giục mà tiếp thu trợ giúp của hắn.

“Lại thúc bản thảo rồi?” Tề Vũ Huỳnh có chút mở mắt ra, đảo qua màn hình phải hạ góc đồng hồ báo thức. Ngủ mơ mơ màng màng nâng đến bây giờ còn không có phát hiện mình cái kia tập kịch vốn đã hoàn thành.

“Ừm, hần nói nếu như năm giờ chiều trước kia không đem bản thảo giao cho chỗ của hần, hần muốn dùng thay thế bổ sung biên kịch kịch bản.” Dương Hoa vừa nói, một bên vụng trộm nhìn xem Tề Vũ Huỳnh biểu lộ.

“Cái gì?” Quả nhiên không xuất ra Dương Hoa sở liệu, hần vừa vừa nói xong “Thay thế bổ sung biên kịch” bốn chữ, Tề Vũ Huỳnh lập tức hãy mở mắt to ra mà xem kêu lên, “Hiện tại... Hiện tại cũng 4:30 rồi! Ta viết như thế nào hết? Làm sao người không còn sớm đi làm bảo ta?” Tề Vũ Huỳnh vừa tức vừa vội gọi lấy.

“Người ngủ quá chín, ta kêu hồi lâu người cũng không còn tỉnh...”

“Cái kia... Vậy làm sao bây giờ?” Tề Vũ Huỳnh nhanh chóng lại muốn khóc. Kịch bản có thể nói là nàng hiện tại ngoại trừ Dương Hoa bên ngoài duy nhất ký thác chính mình tâm linh địa phương, nếu như mất đi kịch bản, nàng quả thực không thể tưởng tượng sau này mình phải làm gì.

“Cái kia... Vũ Huỳnh, ta xem một mực cũng gọi bất tỉnh người, cho nên không có biện pháp, đã giúp người đem phần sau đoạn kịch bản cho bổ sung hoàn thành.” Dương Hoa chú ý lựa chọn lấy chính mình dùng từ, sợ chọc giận Tề Vũ Huỳnh, làm cho nàng càng thêm tức giận, “Người xem thấy có được không?”

“Cái gì? Người bổ sung ta kịch bản? Ai kêu người đụng đến ta kịch bản hay sao?” Vừa nghe đến Dương Hoa động nàng kịch bản, Tề Vũ Huỳnh liền giống bị kim đâm đồng dạng nhảy dựng lên, tràn đầy phần nộ con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Dương Hoa.

“Ta...”

“Không cần phải giải thích! Ta không biết nghe!” Phần nộ lại để cho Tề Vũ Huỳnh tinh thần lại có điểm không kiểm soát, “Ai cũng ta kịch bản đều không được! Cũng kể cả người đang ở đây trong! Người lăn đi ra! Lập tức lăn đi ra ah!”

Trong lòng bực bội cùng phần nộ đan vào cùng một chỗ, Tề Vũ Huỳnh một điểm tình cảm cũng không lưu, dùng sức phụ giúp Dương Hoa, đem hần từ trong phòng đẩy đi ra, lực lượng to lớn cơ hồ sẽ đem Dương Hoa cho đẩy đứt (o0o) tại đất.

Dương Hoa bị đẩy tang lầy làm ra gian phòng, sau đó Tề Vũ Huỳnh liền “Bành” một tiếng đóng lại đại môn, ngay cơ hội giải thích đều không có để lại cho hần. Bất đắc dĩ Dương Hoa trở lại gian phòng của mình, hần ngồi ở trên mặt ghế, cúi đầu trầm tư. Ngay tại vừa rồi Tề Vũ Huỳnh đem bả đại môn ở trước mặt hần chăm chú đóng lại thời điểm, Dương Hoa cảm giác được mình cùng nàng vừa mới tạo dựng lên cái kia một điểm liên lạc cũng bị môn cho bẻ gãy.

Kỳ thật tại mới vừa gia nhập Tề Vũ Huỳnh gia thời điểm, Dương Hoa liền mang theo sớm ngày rời đi ý niệm trong đầu. Bởi vì hần biết rõ Tề Vũ Huỳnh làm cho mình trụ tiến trong nhà của nàng chỉ là thuần túy bởi vì trợ giúp hần, mà cũng không phải thật sự cần một cái bảo mẫu. Chỉ có điều ngay lúc đó tình huống lại để cho hần chỉ có thể tiếp thu Tề Vũ Huỳnh hỗ trợ hảo ý. Cho nên khi đó, Dương Hoa cũng không có tính toán tại Tề Vũ Huỳnh trong nhà ở lâu xuống dưới, hần đã làm tốt một bên giúp Tề Vũ Huỳnh làm điểm đủ khả năng nội trợ, một bên đi ra ngoài tiếp tục tìm công tác chuẩn bị.

Bất quá về sau, tại Tề Vũ Huỳnh tuyên bố lại để cho hần chính thức trở thành trợ thủ của nàng lúc, Dương Hoa cải biến chủ ý. Hần cho rằng Tề Vũ Huỳnh thật sự thiếu khuyết một cái có thể cho nàng trợ giúp cùng nhắc nhở trợ thủ, mà mình cũng có thể ở phương diện này thật sự đến giúp nàng bề bộn. Nhưng bây giờ hần hiểu được rồi, Tề Vũ Huỳnh căn bản không cần người khác hỗ trợ, cũng không muốn để cho người khác hỗ trợ.

Để cho ta đương làm trợ thủ cũng không quá đáng là an ủi tự ái của ta tâm mà thôi. Dương Hoa trong lòng cười khò, trong lòng của hần đột nhiên bay lên một cỗ cảm giác mất mát. Ngay tại vừa rồi, hần rốt cuộc hiểu rõ, mình ở Tề Vũ Huỳnh tại đây nguyên chỉ là một người có cùng như không.

Tuy nhiên Dương Hoa cũng không có nghĩ qua muốn làm ra cái gì kinh thiên động địa đại sự nghiệp, nhưng hần vẫn có chính mình nguyên tắc làm người. Y dựa vào người khác thương cảm còn sống, cái này cũng không phải Dương Hoa lòng tự trọng có thể chịu được sinh tồn phương thức. Cho nên, hần lại một lần nghĩ tới rời đi.

Bất quá bây giờ cũng không phải một cái đưa ra rồi đi thời cơ tốt. Tề Vũ Huỳnh chính diện gặp lại một lần nguy cơ, hần không thể cũng không nguyện ở phía sau đưa ra rồi đi thỉnh cầu. Đợi Tề Vũ Huỳnh vượt qua hiện tại cửa ải khó rồi nói sau, Dương Hoa dưới đáy lòng đối với chính mình nói.

Xôn xao! Đứng lúc này, Tề Vũ Huỳnh đột nhiên kéo ra Dương Hoa gian phòng đại môn, xuất hiện ở cửa ra vào.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Nguy cơ tái khởi (thượng)

Xuất hiện ở Dương Hoa cửa ra vào Tề Vũ Huỳnh cũng không có muốn Dương Hoa trong tưởng tượng như vậy tức giận như trước, mà là một bộ thần sắc âm trầm bộ dáng. Dương Hoa không biết Tề Vũ Huỳnh vì cái gì đột nhiên lại tìm đến mình, đành phải lẳng lặng nhìn nàng, đợi nàng nói rõ ý đồ đến.

Tề Vũ Huỳnh cũng một mực cúi đầu nhìn xem Dương Hoa, sắc mặt không ngừng biến ảo. Qua rồi một hồi lâu, nàng rốt cục mang theo hối hận cùng thương tâm tới cực điểm biểu lộ, giống như thì thào tự nói loại nhỏ giọng nói xong: "Thực xin lỗi, thật sự thực xin lỗi."

"Không không!" Nghe được Tề Vũ Huỳnh xin lỗi, Dương Hoa tranh thủ thời gian cười khổ đứng lên, "Chưa cùng người sự tình thương lượng trước tự động người vẫn về thật là ta không đúng, người tức giận cũng không còn sai."

"Ta thật không là có tâm chửi, mắng người, thực xin lỗi." Tề Vũ Huỳnh lại thương tâm lại sót ruột, cơ hồ lại muốn khóc lên.

Nếu như không phải hối hận, tiếc tới cực điểm, Tề Vũ Huỳnh là tuyệt đối sẽ không xin lỗi, nàng chính là chứng mạnh hơn tới cực điểm nữ nhân. Tuy nhiên cho tới nay, Tề Vũ Huỳnh hoàn toàn chính xác không có đem bà Dương Hoa trở thành cái gì người trọng yếu. Nhưng đoạn thời gian này có thể là Tề Vũ Huỳnh cái này hai mươi mấy năm trong đời tao ngộ ngăn trở nhiều nhất, tâm tình thấp nhất rơi thời điểm, mà Tề Vũ Huỳnh mình cũng không có có ý thức đến, giờ này khắc này Dương Hoa trong lòng hẳn tựa như một cái cang trính gió đồng dạng. Đợi cho nàng đem bà cái kia một phen rất lời quá đáng nói ra miệng, Dương Hoa đã không có thanh âm về sau, nàng mới càng ngày càng lo nghĩ bất an bắt đầu đứng dậy.

Có thể nói, theo trường cấp 3 bắt đầu cũng chưa có thân nhân Tề Vũ Huỳnh đem bà bằng hữu xem so cái gì đều trọng yếu. Nhưng Vương Nhượng Tích đã muốn bởi vì Lý Hoành Vĩ tên hôn đản kia cùng nàng cơ hồ tuyệt giao rồi, nếu như Dương Hoa cũng bởi vì sự tình vừa rồi đối với nàng lãnh đạm bắt đầu đứng dậy làm sao bây giờ? Cái kia mình không phải là một người bạn cũng không có sao? Nghĩ tới đây thời điểm, Tề Vũ Huỳnh cơ hồ hối hận ngay lần nữa đi tự sát tâm đều có.

Dương Hoa biết rõ Tề Vũ Huỳnh là một cái dạng gì người. Có lẽ là trước kia độc thân cuộc sống làm cho nàng học xong như thế nào bảo vệ mình, cho nên hẳn luôn cố ý lại để cho mình làm ra một bộ cái gì đều hiểu bộ dạng, nhưng kỳ thật lại là cái rất đơn thuần nữ hài tử. Nàng đối với người chung quanh lòng nghi ngờ đều rất nặng, sẽ không dễ dàng tin tưởng một người, nhưng là một khi lựa chọn tin tưởng, tự nhất định sẽ đối với hắn trả giá tất cả chân thành.

Tại Dương Hoa cái này tràn ngập vận rủi trong đời, nhìn thấy qua người dối trá thật sự nhiều lắm. Bị bằng hữu phản bội, Dương Hoa chỗ trải qua thậm chí đều đã không phải là lần một lần hai. Hẳn rất rõ ràng Tề Vũ Huỳnh lúc này là dạng gì cảm giác. Trên thực tế, Dương Hoa đối với cái này đơn thuần nữ hài tử rất có hảo cảm. Nhìn thấy nàng lại tiêu tụy lại thương tâm gương mặt, hẳn thiếu chút nữa đã nghĩ chạy đi đi qua đem nàng ôm vào trong ngực an ủi một phen.

Dương Hoa nhìn không được về phía trước bước một bước mới dừng bước, sót ruột nói: "Không có sao, thực không việc gì đâu." Nói xong, Dương Hoa lại thở dốc một hơi, mang lên một cái an ủi đáng tuổi cười thả chậm tốc độ tiếp tục nói: "Ta biết rõ người gần đây tâm tình không tốt, nếu điểm này cũng không thể thông cảm, còn có tư cách gì cho người đương làm trợ thủ, người cứ nói đi?"

"Vậy người thật sự tha thứ ta?" Tề Vũ Huỳnh lau lau còn chưa kịp chảy ra khóe mắt nước mắt, lại mở trừng hai mắt, không thể xác định tựa như hỏi Dương Hoa.

"Nói cái gì tha thứ ah?" Dương Hoa cười nói, "Phải nói ta thừa nhận sai lầm của mình rồi, là người tha thứ ta mới đúng."

"Ừm, cái kia..." Dương Hoa lời nói lại để cho Tề Vũ Huỳnh lập tức nín khóc mỉm cười, nhưng nàng mới vừa vận nói ra nửa câu, chuông điện thoại tự lại vang lên.

"Vậy sau này người còn phải giúp ta sửa chữa kịch bản." Tề Vũ Huỳnh nhanh chóng nói ra những lời này, lại xoa xoa khóe mắt, mới đi trở lại phòng khách cầm lấy điện thoại.

Đợi Tề Vũ Huỳnh ra khỏi phòng, Dương Hoa nhìn thoáng qua đồng hồ —— 4h32. Gọi điện thoại đến nhất định là trương đạo diễn, Dương Hoa thở dài. Nếu như Tề Vũ Huỳnh còn kiên trì không chịu dùng chính mình ghi kịch bản, chỉ sợ cũng muốn xem nàng có hay không thuyết phục trương đạo diễn một lần nữa cho nàng một ngày thời gian năng lực.

"Trương đạo diễn? Ừm, ta là Tề Vũ Huỳnh.... Cái gì? Trương đạo diễn, cái này bộ phim truyền hình kịch bản gần đây đều là ta... Người không thể làm như vậy, chúng ta có hiệp ước, hợp đồng!"

Dương Hoa đi vào phòng khách thời điểm, Tề Vũ Huỳnh đã bắt đầu cùng trương đạo diễn tranh chấp. Nhưng là mới mới vừa tiến vào xã hội không lâu Tề Vũ Huỳnh đương nhiên không phải trương đạo diễn đối thủ.

"Ta biết rõ chúng ta có hiệp ước, hợp đồng." Trong điện thoại trương đạo diễn thanh âm rành mạch truyền vào Dương Hoa lỗ tai, "Đúng vậy Vũ Huỳnh, người đã muốn trái với hiệp ước. Máy ngày nay kỳ thật đài truyền hình bên kia một mực đều ở thúc ta đổi biên kịch, không phải ta không chịu giúp người. Nhưng cũng không thể bởi vì người đoạn tiết mục a."

"Đúng vậy..." Tề Vũ Huỳnh sót ruột hô lên, "Đúng vậy người cũng không thể cứ như vậy đem bà ta đòi đi ah! Về sau làm sao bây giờ?"

"Nếu như một mình người phụ trách không đến, như vậy về sau hai người các người kịch bản chúng ta hội thay phiên sử dụng. Một tuần lễ ba tập kịch bản có thể là nhiều lắm một điểm, về sau mỗi tuần người viết 2 tập, hẳn phụ trách một tập. Đây cũng là đài truyền hình ý tứ."

“Không được! Đây tuyệt đối không được!” Tề Vũ Huỳnh lo lắng kêu.

“Vậy làm sao bây giờ? Ngươi cũng không thể để cho ta nói cho người khác biết, chúng ta chỉ dùng ngươi một tập kịch bản, về sau ngươi có lẽ hay là không cần làm a? Thiên hạ nào có như vậy đạo lý?” Trương đạo diễn cũng dần dần đối với Tề Vũ Huỳnh thái độ bắt đầu có chút bất mãn, ngữ khí chậm rãi nghiêm nghị lại.

“Cái kia...” Nghe trương đạo diễn lời mà nói..., Tề Vũ Huỳnh nhanh chóng thẳng cán bờ môi, “Ta đây nếu như hiện tại sẽ đem kịch bản giao cho ngươi thì sao?”

“Cái gì cái gì? Ngươi viết xong? Vừa rồi tại sao không nói! Ngươi nói thẳng có kịch bản không được sao? Nếu như ngươi có thể đưa trước vở, ta còn có thể không giúp ngươi sao?” Trương đạo diễn cũng là vừa tức vừa vội răn dạy Tề Vũ Huỳnh. Tiểu nha đầu này, cũng đã lửa cháy đến nơi rồi, như thế nào còn có tâm tư hay nói giỡn đầu này?

“Ừm, có chút nguyên nhân... Cái này một tập ta ghi khả năng... Chính mình có chút không hài lòng lắm.” Tề Vũ Huỳnh đỏ bừng cả khuôn mặt ở trong loa đối với trương đạo diễn nói dối. Nàng không dám nói đó là Dương Hoa hỗ trợ ghi kịch bản, sợ trương đạo diễn vừa nghe nói nàng tìm người viết thay, lập tức sẽ cướp đoạt nàng về sau ghi kịch bản quyền lực.

“Không có sao, không có sao! Ta lại để cho phó đạo diễn nhìn xem, sau đó nhiều nhất tự chính mình động thủ giúp ngươi sửa sửa tốt rồi.” Trương đạo diễn kỳ thật cũng không hy vọng cái này bộ phim truyền hình sử dụng người khác kịch bản, hấn và Tề Vũ Huỳnh hợp tác rồi thời gian dài như vậy, đối với cái tiểu nha đầu này quả thực tựa như đối với con gái đồng dạng sủng ái. Làm cho nàng mất hứng sự tình, nếu như không phải có phần bất đắc dĩ, hấn là tuyệt đối sẽ không làm.

“Ừm... Cảm ơn ngươi.” Điện thoại này đầu Tề Vũ Huỳnh tranh thủ thời gian để điện thoại xuống, vài bước chạy trở về trong phòng, đem bả vừa rồi Dương Hoa cho nàng kịch bản trực tiếp phát ra.

“Trương đạo diễn, ngươi hôm nay muốn đập cái này tập kịch bản sao?”

“Hừ! Ta vốn ngược lại ý định hôm nay đập. Mấy cái diễn viên chính đều một mực chụp ảnh trong rạp chờ nì! Kết quả một ngày không thấy đào kịch bản. Hiện tại bọn hấn đều đi trở về, còn đập cái gì? Chẳng qua là đài truyền hình bên kia nói, nhất định phải vào hôm nay chứng kiến kịch bản.”

“Ta không sao, trương đạo diễn ngươi yên tâm, về sau ta nhất định đúng giờ giao kịch bản.”

“Vậy được rồi. Ừm, kịch bản ta nhận được, ta xem trước một chút.”

“Chờ một chút. Cái kia... Trương đạo diễn, nếu như ngày mai ta có thể cho ngươi một cái khác kịch bản, trên tay ngươi chính là cái kia có thể hay không trước phóng vừa để xuống? Ta muốn, khả năng trước sửa chữa xuống...”

“Ngày mai? Ừm... Được rồi. Bất quá Vũ Huỳnh, ta thật là thay ngươi lo lắng. Nếu như không được ngươi nhưng ngàn vạn đừng cố gắng chống đỡ, chú ý giao thân xác làm hư lắm rồi.”

“Ta biết rõ, trương đạo diễn gặp lại.” Tề Vũ Huỳnh nói xong cũng nhẹ nhàng đã cúp điện thoại.

Một cúp điện thoại, Tề Vũ Huỳnh quay đầu lại liền chứng kiến Dương Hoa tựa đứng ở phía sau. Nàng biết rõ Dương Hoa nghe được chính mình vừa rồi cùng trương đạo diễn đối thoại, lập tức xấu hổ cúi đầu xuống, vài bước đi trở về trong phòng. Bất quá nàng hồ thẹn cũng không phải bởi vì không đề cho đạo diễn đập Dương Hoa kịch bản, mà là vì nàng vừa rồi lại đem vốn thuộc về Dương Hoa kịch bản nói thành là của mình nộp đi ra ngoài.

Nếu như chỉ đơn thuần chính là để cho người khác viết một tập kịch bản lời mà nói..., Tề Vũ Huỳnh mặc dù sẽ không thoải mái, nhưng thật cũng không hội quá để ý. Nhưng là đem bả người khác gì đó làm của riêng cũng không phải là Tề Vũ Huỳnh nguyên ý làm một chuyện. Cái này tương đương với lừa gạt, mà hấn lại hoàn toàn là Tề Vũ Huỳnh thống hận nhất. Tề Vũ Huỳnh cảm giác mình tại Dương Hoa trước mặt căn bản không ngang đầu được lên, bởi vì nàng vừa rồi làm sự tình ti tiện lại để cho chính cô ta đều chán ghét chính mình.

Nhưng ở phía sau nghe được hết thấy Dương Hoa lại cùng Tề Vũ Huỳnh cách nghĩ hoàn toàn khác nhau. Hấn căn bản là không quan tâm cái kia kịch bản rốt cuộc thuộc không có thuộc thượng tên của mình, bởi vì cái kia vốn chính là hấn giúp Tề Vũ Huỳnh ghi. Lại để cho hấn lại trong lòng nở nụ cười khổ chính là, hấn không nghĩ tới Tề Vũ Huỳnh tuy nhiên cuối cùng tuy nhiên dùng chính mình kịch bản, nhưng vẫn là không chịu để cho đạo diễn bắt nó đánh ra đến. Dương Hoa cũng không biết rốt cuộc là phải nói nàng kiên trì chính mình tín niệm cùng chức nghiệp hành vi thường ngày đầu rồi, cần phải nói nàng quá mức cố chấp?

Trở lại trong phòng Tề Vũ Huỳnh y nguyên nôn nóng bất an, chỉ cần nhớ tới nàng vừa rồi lại đem rõ ràng là Dương Hoa ghi kịch bản trở thành chính mình giao cho trương đạo diễn, nàng tựa sẽ cảm thấy xấu hổ toàn thân từng đợt nóng lên. Nàng ngồi tại máy vi tính, kiệt lực lại để cho ý nghĩ của mình đắm chìm tại mới một tập kịch bản ở phía trong, đúng vậy cái loại cảm giác này lại như thế nào cũng lái đi không được. Hôn nữa chỉ cần nghĩ đến ngày mai trương đạo diễn rất có thể sẽ thật sự đem bả Dương Hoa kịch bản đập thành kịch tập, nàng tựa lòng nóng như lửa đốt.

Tại đây chính là hình thức trạng thái hạ, Tề Vũ Huỳnh bắt buộc lấy chính mình từng chữ từng chữ viết ra kịch bản. Nàng lại là một đêm không ngủ. Vừa rạng sáng ngày thứ hai, hỗn loạn Tề Vũ Huỳnh đánh thức Dương Hoa, đem bả trong máy vi tính cái kia một tập đêm qua tìm cả đêm hợp lại hiểu ra kịch bản giao cho hấn, sau đó chính mình liền bụm lấy bắt đầu bởi vì quá độ mệt mỏi mà cảm thấy mê muội đầu lên giường nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Nguy cơ tái khởi (trung)

Tề Vũ Huỳnh rất nhanh liền ngủ mất rồi, mà Dương Hoa nhưng lại một bên nhìn xem kịch bản một bên cười khổ nhủ mày. Cái này một tập kịch bản... Hắn thấy thế nào đều cảm thấy hương vị không đúng. Tuy nhiên Tề Vũ Huỳnh y nguyên kéo dài nằng trước sau như một phong cách, đúng vậy kịch bản ở phía trong nội dung cùng tình tiết lại tại nằng trước kia tác phẩm hoàn toàn không là một loại cảm giác. Giống như là phía trước nhìn xem Châu Tinh Trì điện ảnh, nhưng bây giờ lại đột nhiên đổi thành Trương Vệ Kiện đến diễn viên chính đồng dạng. Tuy nhiên nội dung tương tự, phong cách gần, nhưng cấp bậc thượng lại chênh lệch rõ ràng.

Nàng thực ý định đem cả như vậy một tập kịch bản giao cho trương đạo diễn? Dương Hoa đem cả kịch bản trước sau nhìn mấy lần, nhưng lại càng xem càng cảm thấy khó chịu. Hắn rất muốn giúp Tề Vũ Huỳnh đem cả kịch bản nội dung sửa chữa thoả một tý, nhưng lại sợ nằng sau khi thức dậy hội lẫn nửa phát giận. Nghĩ tới nghĩ lui, Dương Hoa có lẽ hay là chờ dài một tiếng, đem cả đôi xong lỗi chính tả về sau kịch bản còn nguyên chia trương đạo diễn.

Đợi đến xế chiều ba bốn điểm, Tề Vũ Huỳnh tỉnh lại về sau, nằng lại cho đã bắt đầu mới một tập kịch bản quay chụp trương đạo diễn gọi điện thoại. Tại trong điện thoại, Tề Vũ Huỳnh ngàn đình vạn chúc, lại để cho trương đạo diễn phải tắt yếu đợi nằng đem ngày hôm qua bản thảo sửa chữa xong sau lại đập. Mà trương đạo diễn cũng nói cho Tề Vũ Huỳnh, hắn hiện tại đã bắt đầu đập Tề Vũ Huỳnh buổi sáng giờ làm việc trước kia cung cấp cái kia một tập kịch bản.

Tuy nhiên trương đạo diễn cũng đó có thể thấy được, Tề Vũ Huỳnh buổi sáng cho kịch bản trình độ rõ ràng so nằng trước sau như một đến nay có chỗ giảm xuống, nhưng là cái kia dù sao vẫn là bảo lưu lại cái này bộ phim truyền hình phong cách. Mà Dương Hoa ghi kịch bản ở phía trong lại đối với phim truyền hình phong cách có tương đương thay đổi, trương đạo diễn cũng không chắc loại này thay đổi đến tốt cùng là tốt là xấu, cho nên Tề Vũ Huỳnh nói đem cái kia tập bản thảo quay chụp thời gian áp hậu, trương đạo diễn cũng đúng lúc cầu còn không được.

Cùng trương đạo diễn thông hết điện thoại về sau, yên lòng Tề Vũ Huỳnh lại bắt đầu nằng kịch bản sáng tác. Nhưng là coi hắn giờ phút này trạng thái, có thể sáng tác ra cái dạng gì kịch bản nhưng lại rõ ràng. Bởi vì liên tiếp thức đêm cùng tâm tình nôn nóng, nằng viết ra kịch bản chẳng những lỗi chính tả gia tăng mãnh liệt, hơn nữa chất lượng lại càng ngày càng sa sút. Liên tục một tuần lễ, Dương Hoa đều ở Tề Vũ Huỳnh chỗ đó lấy được gần như có thể dùng làm mẫu bốn chữ để hình dung kịch bản.

Ngay từ đầu, Dương Hoa cường chịu đựng hướng Tề Vũ Huỳnh dẫn ra ý kiến xúc động, chỉ là tận trách nhiệm của mình, giúp Tề Vũ Huỳnh sửa chữa lỗi chính tả cùng ngữ pháp sai lầm, chờ mong Tề Vũ Huỳnh tình huống hội theo thời gian chậm rãi chuyển biến tốt đẹp. Đúng vậy tại một tuần trong xem hết Tề Vũ Huỳnh ghi cho mình tập 4 nát kịch bản về sau, Dương Hoa không muốn nhin nữa đi xuống.

“Ta muốn cùng người nói chuyện.” Xem hết kịch bản, Dương Hoa chuyển qua cái ghế, rất chăm chú nhìn ngời ở trên giường xem tivi Tề Vũ Huỳnh.

“Ừm, làm sao vậy?” Tề Vũ Huỳnh nhìn Dương Hoa một hồi, thấp giọng hỏi. Cái này một tuần lễ, tâm tình của nằng đều rất thấp rơi.

“Người kịch bản... Gần đây biến thành kém. Người có cảm giác hay không đến?” Dương Hoa tuy nhiên rất muốn tìm tìm một người có thể chẳng phải kích thích Tề Vũ Huỳnh từ ngữ, đúng vậy nghĩ tới nghĩ lui, nhưng vẫn là phát hiện chỉ có “Kém” cái chữ này có thể nói rõ Tề Vũ Huỳnh kịch bản vấn đề.

Đang nói ra những lời này về sau, Dương Hoa cũng dừng bắt đầu. Như vậy phê bình Tề Vũ Huỳnh kịch bản, hắn đã làm tốt Tề Vũ Huỳnh hội nhảy dựng lên chứ ầm lên chuẩn bị.

“Ừm, ta biết rõ.” Nhưng vượt quá Dương Hoa đoán trước, Tề Vũ Huỳnh vậy mà không có tức giận, còn nhỏ thanh âm đồng ý Dương Hoa quan điểm. Đợi có chút giật mình Dương Hoa xoay đầu lại lại nhìn Tề Vũ Huỳnh thời điểm, chỉ thấy được nằng về mặt âm đạm.

“Vậy người định làm như thế nào?”

“Ta không biết.” Tề Vũ Huỳnh đột nhiên cứ như vậy khóc lên. Nước mắt theo mắt của nằng góc chảy xuống, Tề Vũ Huỳnh ôm đầu gối thấp giọng khóc thút thít.

Tại vài ngày trước, nằng cũng đã tại online thấy được phê bình thanh âm. Những kia gần đây vô cùng ủng hộ nằng người xem tại trên internet phát rất nhiều bài viết, trong đó rất lớn một nhóm người cho rằng, cái này bộ phim truyền hình biên kịch cùng đạo diễn cũng đã hết thời. Đối với gần đây truyền ra cái kia ba tập hoàn toàn làm cho người ta không biết cái gọi là kịch tập, chứ bậy người có chỉ, châm chọc khiêu khích người cũng có chỉ.

Tề Vũ Huỳnh từ xuất đạo bắt đầu ghi kịch bản đến nay, còn chưa từng có thừa nhận qua như vậy phê bình. Có thể tưởng tượng đến chính mình gần đây ghi kịch bản, Tề Vũ Huỳnh nhưng lại ngay cả phản bác cũng không có. Nằng cảm thấy ủy khuất, rồi lại chỉ có thể đem cả ủy khuất giấu ở trong lòng, yên lặng một người thừa nhận lấy. Đối với một cái còn chỉ có hai mươi hai tuổi, theo tốt nghiệp đại học không đến một năm rưỡi nữ hài tử mà nói,

áp lực như vậy thật sự là quá trầm trọng, trầm trọng làm cho nàng không thở nổi. Mà Dương Hoa lời nói tác chính là vừa vạ cho nàng một cái đem tuần lễ này ủy khuất cùng áp lực phát tiết ra tới lý do.

Tề Vũ Huỳnh một khóc lên, Dương Hoa cơ hồ lập tức tự mất đi chủ ý. Hắn bối rối nghĩ lên trước an ủi Tề Vũ Huỳnh, đúng vậy lại không dám đụng vào đến nàng chỉ truyền lấy một kiện mỏng áo ngủ thân thể, chỉ có thể ở tại chỗ gấp đến độ một bên đảo quanh một bên không ngừng nói: "Người... Người đừng khóc ah!"

"Ta... Thật sự không được. Ta cũng biết... Những kia không phải tốt kịch bản, nhưng... Đối với người không viết ra được đến. Không biết vì cái gì, ta chính là không viết ra được đến! Ta nên... Làm sao bây giờ? Ta nên làm cái gì bây giờ?" Tề Vũ Huỳnh một bên nức nở một bên thương tâm nói. Nước mắt theo nàng khéo léo chiếc cằm thon rơi xuống, nhỏ tại nàng cổ áo trước cái kia một ít tấm da thịt tuyết trắng thượng.

"Thư giãn một tí a. Đi ra ngoài đi một chút được không nào?" Dương Hoa theo bên cạnh túm qua vài trương tấm khăn giấy, đưa tới Tề Vũ Huỳnh trước mặt nhỏ giọng hỏi.

"Không có tác dụng đâu." Tề Vũ Huỳnh khóc lắc đầu, "Ta biết rõ. Ta mỗi lần một ghi kịch bản, liền nghĩ đến Nhược Tích. Chỉ cần vừa nghĩ tới nàng, ta... Ta cũng không biết nên làm cái gì bây giờ."

"Người không viết ra được đến kịch bản là vì nàng?" Dương Hoa có chút kinh ngạc nhỏ giọng hỏi.

"Ừm" Tề Vũ Huỳnh dùng sức gật đầu, khóc đến càng thương tâm.

Dương Hoa trầm mặc một hồi, đứng lên đem trọn túi khăn giấy đều phóng tới khóc thành nước mắt người Tề Vũ Huỳnh trước mặt, sau đó nhẹ nhàng đi ra ngoài, làm cho nàng một người thô lệ tình cảm của mình.

Vương Nhược Tích số điện thoại mà Dương Hoa là biết đến. Tuy nhiên hai người chỉ gặp qua một lần, nhưng Dương Hoa có lẽ hay là quyết định đánh một chiếc điện thoại. Nếu như nàng thật là Tề Vũ Huỳnh trong nội tâm cái kia căn thâm chọc, cái kia chỉ sợ chỉ có nàng có thể giải quyết Tề Vũ Huỳnh vấn đề.

"Này, người hảo. Xin hỏi là Vương Nhược Tích gia sao?" Vì để tránh cho lại để cho Tề Vũ Huỳnh nghe thấy, Dương Hoa cố ý đem bà điện thoại cầm vào trong phòng của mình.

"Ừm, người hảo. Ta là Vương Nhược Tích." Đối diện truyền đến thật là Vương Nhược Tích thanh âm.

"Người hảo. Ta là Dương Hoa, chính là Tề Vũ Huỳnh trợ thủ." Dương Hoa dùng mang theo mỉm cười ngữ khí nói ra.

"Ah! Dương Hoa ah. Nhớ rõ nhớ rõ!" Vương Nhược Tích lúc này tâm tình tựa hồ y nguyên phi thường không tệ. Nghe được Dương Hoa danh tự, điện thoại bên kia lập tức truyền đến một chuỗi tiếng cười như chuông bạc, hơn nữa nàng tựa hồ còn đem bà Dương Hoa hai chữ này gọi đặc biệt lớn thanh âm.

"Cái kia... Vương tiểu thư, có mấy lời ta cũng không biết nên nói như thế nào. Nhưng Vũ Huỳnh gần đây tình huống người biết không?"

"Ừm, biết một chút. Gần đây nàng kịch bản lại để cho trương đạo diễn rất không hài lòng. Đài truyền hình bên kia công tác thống kê đi ra thu xem tỉ lệ cũng có chút giảm xuống xu thế. Còn có đoạn thời gian trước nàng nhớ... quá còn kéo bản thảo, hiện tại không ít người đều nhao nhao nói phải thay đổi biên kịch nì."

"Ừm... Ta muốn, người có thể hay không gọi điện thoại qua tới dỗ dành Vũ Huỳnh thoáng một tý? Nàng gần đây tâm tình một mực đều thật không tốt, ta muốn, hiện tại cũng chỉ có người có thể an ủi nàng."

"Ta?" Vương Nhược Tích do dự thật lâu, "Được rồi. Cái kia chờ ta khuya về nhà về sau tự gọi điện thoại cho nàng."

"Bất quá đừng nói cho nàng là ta trước gọi điện thoại cho người được không nào? Cảm ơn." Dương Hoa sợ hãi Tề Vũ Huỳnh biết là chính mình trước gọi điện thoại cho Vương Nhược Tích về sau chẳng những sẽ không nhận thu Vương Nhược Tích an ủi, ngược lại sẽ càng thêm thương tâm.

"Ta biết nói sao nói, tạ cũng không cần." Vương Nhược Tích vừa nói xong, tựa như không muốn lại nghe được Dương Hoa thanh âm tựa như chặt đứt điện thoại.

Chương 1: Nguy cơ tái khởi (hạ)

Cảm giác được Vương Nhượng Tích do dự cùng bất mãn, một lúc mới bắt đầu Dương Hoa rất lo lắng nàng chỉ nói là nói mà thôi, buổi tối không biết thật sự gọi điện thoại đến. Mãi cho đến hơn tám giờ chung, chuông điện thoại vang lên, sau đó trong phòng khách truyền đến Tề Vũ Huỳnh một tiếng kinh hi hô to lúc, hân mới yên lòng.

Theo tám giờ đến 12h cả buổi tối, trong phòng Dương Hoa đều một mực có thể nghe được trong phòng khách Tề Vũ Huỳnh khanh khách tiếng cười hoặc là nói nhỏ tiếng nói chuyện. Chính giữa hân tựa hồ còn nghe được tên của mình, lại để cho hân quả thực lo lắng một hồi, sợ hãi Tề Vũ Huỳnh đoán ra là hân chủ động gọi điện thoại tìm Vương Nhượng Tích. Bất quá sáng ngày thứ hai ăn điểm tâm lúc Tề Vũ Huỳnh biểu lộ lại để cho hân an tâm xuống.

Cũng không biết đêm qua Vương Nhượng Tích rốt cuộc cùng Tề Vũ Huỳnh nói gì đó, một sáng sớm, tại trong phòng bếp một bên ngâm nga bài hát một bên làm bữa sáng Tề Vũ Huỳnh tự lộ ra hai tuần lễ đến nay Dương Hoa khó được nhìn thấy thoải mái sáng sủa đáng tươi cười.”Buổi sáng tốt lành ah!” Ăn mặc váy liền áo, lại còn khoác tạp dề Tề Vũ Huỳnh bộ dáng thoạt nhìn thập phần thú vị.

“Buổi sáng tốt lành. Tâm Tình Không Tệ chứ sao.” Chứng kiến Tề Vũ Huỳnh tâm tình chuyển biến tốt đẹp, Dương Hoa cũng bị nàng lây, vui vẻ nở nụ cười.

“Ngày hôm qua Nhượng Tích gọi điện thoại cho ta!” Tề Vũ Huỳnh khoe khoang tựa như đối với Dương Hoa nói.

“Ta biết rõ! Theo tám giờ bắt đầu chỉ nghe thấy các người trong phòng khách trò chuyện, đến hơn mười hai điểm còn không có trò chuyện xong đâu! Như thế nào, cái này hai tuần lễ nín hóng rồi, nhiều lời như vậy nói? Khó trách người ta nói bà ba hoa bà ba hoa đâu rồi, nguyên lai là ý tứ này.” Dương Hoa cũng cười cùng Tề Vũ Huỳnh mở lên vui đùa.

“Hừ! Người cười ta! Không để ý tới người!” Tâm tình thật tốt Tề Vũ Huỳnh vậy mà hướng Dương Hoa làm nũng đến. Nàng theo trong lỗ mũi phát ra một tiếng hờn dỗi gọi, lảng lảng xoay người sang chỗ khác, cố ý dùng hậu đưa lưng về phía Dương Hoa. Váy liền áo vạt áo theo Tề Vũ Huỳnh động tác bay múa bắt đầu đứng dậy, làm cho nàng thoạt nhìn hoạt bát tựa như cái tinh linh.

“Thoạt nhìn người tâm tình thật sự không tệ chứ sao.” Dương Hoa lại cười nói.

“Đúng vậy a! Hắc hắc, hôm nay bữa này bữa sáng cho người ném thử thủ nghệ của ta!” Tề Vũ Huỳnh cũng không còn xoay người lại, mà là vui vẻ cười đối phó cái chào ở phía trong bánh rán cùng bên cạnh ông ông thúc đẩy lấy ép nước cơ.

“Tốt!” Dương Hoa cười đi vào phòng khách, tại trước bàn ăn ngồi xuống.

Không dùng bao lâu, Tề Vũ Huỳnh tự bưng 2 chiếc chén đĩa, trông khiêu vũ đồng dạng từ phòng bếp ở phía trong nhẹ nhàng đi ra. Dem chén đĩa hướng Dương Hoa trước mặt vừa để xuống, nàng lập tức dùng tràn đầy chờ mong ánh mắt nhìn xem hân. Chờ Dương Hoa sau khi ăn xong nói ra một cái “Tốt” chữ.

Ngay tại Tề Vũ Huỳnh trong nhà hai người hưởng thụ cái này hạnh phúc một khắc lúc, tại tại phía xa vùng ngoại thành chụp ảnh trong rạp, trương đạo diễn lại chưa kịp Tề Vũ Huỳnh cùng đài truyền hình giám chế kịch liệt cãi lộn lấy.

“Các người sao có thể yêu cầu đòi biên kịch đầu này? Nàng sáng tác tiêu chuẩn gần đây rất cao, hơn nữa nàng là cái này bộ tình cảnh kịch duy nhất chủ sáng người!” Trương đạo diễn nổi gân xanh đối với vị kia giày Tây giám chế gọi lấy.

“Ta biết rõ, nhưng là gần đây kịch tập chất lượng người cũng thấy đấy.” Đối với trương đạo diễn găm rú, giám chế chỉ là mang theo mặt mũi tràn đầy hòa thiện đáng tươi cười nói,”Nàng đã muốn đối với cái này bộ kịch mất đi đã không chế, chúng ta cũng không thể nhìn xem nàng bắt nó làm hỏng a? Cái này chẳng những là tâm huyết của nàng, cũng là người tâm huyết của ta nha! Hơn nữa nàng trước kia đã muốn trái với hiệp ước, hợp đồng, chúng ta cũng có quyền lực thay đổi, thay thế biên kịch. Lão Trương, ta biết rõ người đem nàng đương làm thân sinh nữ nhi đồng dạng, nhưng là công tác là công tác, tư nhân giao tình là tư nhân giao tình. Người đừng xử trí theo cảm tính. Hơn nữa, không ghi tình cảnh hài kịch, nàng cũng có thể ghi vật gì đó khác chứ sao. Dem nàng buộc chết tại đây bộ tình cảnh kịch thượng, đối với nàng chẳng lẽ tự nhất định là chuyện tốt? Nếu nàng thật sự như vậy có tài, ta cho nàng giới thiệu mấy cái đội vở đại bài đạo diễn, làm không tốt nàng hội lại viết ra nhất bộ « Hồng Vũ » cũng không nhất định. Người cứ nói đi?”

Không thể không nói, vị này giám chế cũng là rất hội người nói chuyện. Nghe xong hân mà nói, trương đạo diễn đảo thực nói không nên lời cái gì phản bác lý do đến. Trên thực tế, gần đây Tề Vũ Huỳnh giao cho hân kịch bản hoàn toàn chính xác cũng làm cho hân rất không hài lòng. Nếu như Tề Vũ Huỳnh là hân không người quen biết, chỉ sợ hân chính mình sớm cũng đã kêu phải thay đổi biên kịch.

Bất quá trương đạo diễn rất hiểu rõ Tề Vũ Huỳnh tính tình. Hân cũng biết, nếu như nói cho Tề Vũ Huỳnh, kịch tổ ý định sử dụng mặt khác biên kịch kịch bản, về sau nàng không cần lại ghi cái này bộ tình cảnh kịch kịch bản rồi, tự ái của nàng tâm chỉ sợ chưa hân có thể thừa nhận lên. Nhưng Tề Vũ Huỳnh tâm lý thừa nhận năng lực cân cân nhắc, đài truyền hình thừa nhận năng lực cũng đồng dạng cân cân nhắc. Huống chi vừa rồi vị kia giám chế nói cũng hoàn toàn chính xác có chút đạo lý, chẳng lẽ đem bà Tề Vũ Huỳnh cột vào cái này bộ kịch thượng tự nhất định được không nào?

“Ừm...” Trương đạo diễn chăm chú nhíu mày cân nhắc thật lâu, rốt cục quyết định đối với giám chế nói ra,”Ta đây sẽ tìm nàng nói chuyện a. Nếu như nàng thật sự không viết ra được tốt kịch bản... Vậy thì đòi biên kịch.”

“Yes Sir~! Cứ quyết định như vậy đi!” Giám chế lập tức đứng người lên, thoải mái theo trương đạo diễn trong văn phòng đi ra ngoài. Tại phòng làm việc của hân ở phía trong, vị kia đến thăm tìm đến hân người quen biết cũ nhĩ tử còn đang chờ hân hồi âm.

Tề Vũ Huỳnh mới vừa vặn ăn xong chính mình tự mình làm bữa sáng, tự nhận được trương đạo diễn điện thoại. Nghe được thanh âm trong điện thoại dĩ nhiên là trương đạo diễn, nàng lúc bắt đầu còn thập phần kinh ngạc. Kịch bản không phải hôm qua mới rơi vào tay thư của hắn trong rương đi sao? Nàng kỳ quái nghĩ đến.

“Vũ Huỳnh, là ta, Trương Khải.”

“Ừm, đã hiểu.”

“Biết rõ ta tìm ngươi sự tình gì sao?”

“Không biết.”

“Ngươi gần đây cái kia vài tập kịch bản... Ta không hài lòng lắm. Vũ Huỳnh, ngươi có phải hay không ghi không nổi nữa?”

“Không có không có ! Chỉ là đoạn thời gian trước ta có chút việc tư ảnh hưởng tới tâm tình, cho nên...” Nói đến đây Tề Vũ Huỳnh mình cũng thật xin lỗi. Cái này không phải là thừa nhận chính mình trước kia một tuần lễ hoàn toàn là tại đem bả làm ầu kịch bản giao cho đạo diễn sao?

“Vũ Huỳnh, ta còn là câu nói kia. Không được cũng đừng có cường chống.” Trương đạo diễn trầm mặc một hồi nói ra, “Ngươi cũng không nhất định cần phải ghi tình cảnh hài kịch. Nếu như ngươi cảm thấy cái này bộ kịch thật sự là ghi không thuận tay, hồ giám chế đáp ứng giúp ngươi giới thiệu những thứ khác đạo diễn, cho ngươi đi ghi kịch bản phim. Ngươi thấy thế nào?”

“Như thế nào, các ngươi phải thay đổi ta?” Mẫn cảm Tề Vũ Huỳnh lập tức sẽ hiểu trương đạo diễn ý tứ, nàng sốt ruột kêu lên.

“Ta là muốn hỏi một chút ý kiến của ngươi.”

“Không được!” Tề Vũ Huỳnh kiên quyết nói.

“Ngươi thật sự không cân nhắc?”

“Không được, trương đạo diễn, ta còn tưởng rằng ngươi hiểu được ta nì!”

“Hào hào, ngươi nói như vậy vậy thì...” Trương đạo diễn nói thờ dài một hồi, “Cho ngươi thêm một lần cơ hội. Đài truyền hình bên kia công tác thống kê ngươi cái này bộ kịch thu xem tỉ lệ đã bắt đầu có giảm xuống xu thế rồi, phía dưới một tập nếu như ngươi còn ghi không tốt, chỉ sợ ta cũng không có biện pháp giúp ngươi. Dù sao quay chụp tài chính là người gia đài truyền hình cung cấp, giám chế nói phải thay đổi ngươi, ta không thể không cân nhắc ý kiến của hắn.”

“Tốt!” Tề Vũ Huỳnh hờn dỗi tựa như lớn tiếng nói, “Ta tiếp theo tập nhất định viết ra tốt kịch bản cho ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Tú Dĩnh tới chơi (thượng)

Tề Vũ Huỳnh lại bên ngoài cùng trương đạo diễn cãi lộn, tại trong phòng bếp “Đinh đinh đang đang” rửa chén bát rửa chén Dương Hoa nhưng lại một chút cũng không nghe thấy. Chờ hắn đem chén đĩa cùng chén trở về vị trí cũ, từ phòng bếp ở phía trong đi lúc đi ra, vừa hay nhìn thấy Tề Vũ Huỳnh quyết lấy miệng tại đó sinh hờn dỗi. Không rõ ý tưởng Dương Hoa không khỏi hiểu kỳ hỏi: “Thì thế nào? Cùng ai tức giận đâu này?”

“Còn không phải cái kia trương đạo diễn!” Tề Vũ Huỳnh tức giận ngồi ở trên ghế sa lon nói, “Người ta tâm tình mới vừa vặn tốt một chút, hắn lập tức tự gọi điện thoại mà nói phải thay đổi biên kịch. Ngươi nói làm gì không làm gì?”

“Đổi biên kịch?” Dương Hoa kinh ngạc mở to hai mắt, “Trương đạo diễn không phải gần đây đều rất thương thức ngươi sao?”

“Đúng vậy a, ta cũng vậy cho là hắn có thể hiểu được nì. Kết quả, có lẽ hay là đồng dạng. Thu xem tỉ lệ thu xem tỉ lệ, hừ! Thu xem tỉ lệ thoáng một tý hàng bọn hắn muốn thay người, đều là chút ít điệu bộ!” Tề Vũ Huỳnh đối với trương đạo diễn tuy nhiên tôn kính, tuy nhiên lại cho tới bây giờ không có đem hắn trở thành bằng hữu, cho nên đảo đối với trương đạo diễn “Phản bộ!” hành vi chẳng phải quan tâm, chỉ là đơn thuần tức giận mà thôi.

“Cái kia... Ngươi về sau định làm như thế nào?”

“Cái gì về sau định làm như thế nào? Bọn hần còn không có đến lượt ta nil!” Tề Vũ Huỳnh tức giận nói, “Ta cùng trương đạo diễn nói, ngày kia buổi sáng giao cái kia tập nhất định viết ra cùng nguyên lai đồng dạng tốt kịch bản.”

“Ah, như vậy ah.” Dương Hoa nhẹ nhàng thở ra. Nếu như nàng thật có thể khôi phục trạng thái, nên vậy cho dù vượt qua cửa ải khó đi à nha. Dương Hoa trong lòng nghĩ lấy. Cho đến lúc này, ta nhắc lại ra rồi đi, đại khái tựu cũng không đối với nàng tạo thành quá lớn đã kích.

“Ừm, không nói chuyện phiếm.” Tề Vũ Huỳnh đối với Dương Hoa phát phát tay, mang theo một cỗ oán khí đứng dậy.

Nhìn thấy Tề Vũ Huỳnh một bộ ý chí chiến đấu tràn đầy bộ dạng, Dương Hoa không tự giác nở nụ cười. Đợi Tề Vũ Huỳnh trở lại trong phòng đóng lại đại môn, hần cũng đuổi lưng một cái.

Đi ra ngoài tìm xem có hay không thích hợp công tác của ta a. Dương Hoa nhìn đồng hồ, mới chín điểm không đến. Hần lập tức cứ dựa theo trước kia đã sớm nghĩ kỹ kế hoạch hành động. Hần trước viết một trương tám tờ giấy phóng trong phòng khách trên bàn, sau đó liền trở về phòng mặc vào một thân hần bình thường rất ít hội xuyên đeo quần áo tây. Đợi cách ăn mặc xong, Dương Hoa đối với trong gương chính mình giờ lên nắm tay quả đấm cổ khuyến khích, mang theo nụ cười tự tin rời đi Tề Vũ Huỳnh gia.

Lại trong trường học mấy chỗ thường xuyên hội tổ chức tuyển dụng hội địa phương chuyển mấy vòng về sau, ước chừng giữa trưa mười một giờ thời điểm Dương Hoa có lẽ hay là hai tay trống trơn về tới hần xuất phát nguyên điểm. Bất quá Dương Hoa đối với cái này cũng không có quá uể oải. Dù sao hần tại tìm việc làm hoàng kim trong thời gian đều có hai ba tháng không tìm được sự tình làm, nếu có thể ở cái này tìm việc làm càng ngày càng khó trong mùa hè chỉ dùng hai giờ tìm đến công tác mới kỳ quái nil!

Một mực trong phòng Tề Vũ Huỳnh chút nào không có phát hiện Dương Hoa buổi sáng đã từng rời đi qua. Mà khi Dương Hoa bụng cơm trưa đi vào Tề Vũ Huỳnh gian phòng thời điểm, mới phát hiện Tề Vũ Huỳnh có lẽ hay là chính sâu mi khổ kiếm đối với máy tính phát lãng.

Máy tính trên màn hình cũng không phải là không có gì đó, chính sự khác biệt, Dương Hoa thô nhìn thoáng qua màn hình bên phải sự trượt đầu chỉ biết, Tề Vũ Huỳnh đã muốn viết không sai biệt lắm có bốn năm ngàn chữ. Một buổi sáng có thể viết ra bốn năm ngàn chữ, chỉ cần theo như chiều tốc độ như vậy tiếp tục nữa, nàng nên vậy không lo ngày kia buổi sáng không có bản thảo giao cho trương đạo diễn. Đúng vậy lại để cho Tề Vũ Huỳnh phát sầu nhưng lại kịch bản chất lượng.

Tuy nhiên tốc độ của nàng đã muốn khôi phục, đúng vậy tại liên tục hai tuần lễ đều không có chính chính quy quy ghi qua một tập kịch bản dưới tình huống, nàng sáng tác trạng thái nếu không phải nhất thời bán hội có thể khôi phục. Nếu như cho nàng một chút thời gian, dùng hai ba tập kịch bản đến rèn luyện thoáng một tý, nên vậy có thể trở về phục trước sau như một tiêu chuẩn, nhưng là nàng hiện tại thiếu nhất lại đúng vậy thời gian. Ngày kia muốn giao kịch bản cho trương đạo diễn, nếu như hần còn không hài lòng... Chẳng lẽ ta thật sự muốn bị đối hết? Nghĩ đến đây cái, Tề Vũ Huỳnh tự phiên muốn muốn nên máy tính.

“Làm sao vậy?” Dương Hoa cũng không biết Tề Vũ Huỳnh đối mặt vấn đề, cho nên hần vừa đi vào gian phòng, chứng kiến Tề Vũ Huỳnh bộ dáng liền kỳ quái hỏi.

“Không được ah, Dương Hoa. Ta vẫn cảm thấy viết đặc biệt không thuận tay.” Tề Vũ Huỳnh vẻ mặt đau khổ nói. Nàng biết mình hiện tại thiếu chính là sáng ý. Tại hai tuần lễ không có hảo hảo ý tưởng qua tình tiết về sau, nàng ghi khởi kịch bản đến chỉ cảm thấy thập phần không lưu loát, không có trước sau như một trôi chảy cảm giác.

“Ừm... Có muốn hay không ta hỗ trợ?” Dương Hoa nghĩ nghĩ, vẫn là đem chứa Tề Vũ Huỳnh cơm trưa chén đĩa đặt ở bàn máy tính thượng về sau hỏi.

“Không cần! Ai nha! Thực phiền!” Tề Vũ Huỳnh bực bội gãi đầu, đem bả một đầu vốn là phiêu dật nhẹ nhàng khoan khoái tóc dài cong còn giống mới từ mồ ở phía trong bỏ ra tới nữ quý đồng dạng lộn xộn không chịu nổi.

“Ah, không phải nói người phiền, ta là nói kịch bản.” Vừa nói xong cái kia phiền chữ, Tề Vũ Huỳnh lập tức lại rất khẩn trương đối với Dương Hoa giải thích.

“Ta biết rõ.” Dương Hoa chú ý nhẹ gật đầu, lại hỏi dò, “Người vì cái gì không để cho người khác hỗ trợ đầu này? Ghi kịch bản mặc dù là chuyện của cá nhân người, đúng vậy tại gặp được phiên toái thời điểm theo người khác chỗ đó tìm được một điểm nhắc nhở cũng là nên vậy a.”

“Ai, nói như thế nào đây?” Tề Vũ Huỳnh lại gãi gãi đầu, nghiêm trang đối với Dương Hoa nói, “Ghi kịch bản a, giống như là Lão hòa thượng ngộ thiền, mỗi người đều được chính mình ngộ chính mình thiền, nào có để cho người khác nói cho người biết như thế nào ngộ thiền đắc đạo hay sao? Cho dù người khác nói cho người biết rồi, đó cũng là người khác phương pháp, người chiếu làm, chẳng phải rơi xuống người ta đằng sau đi sao?”

“Cái này ví von đầu điểm có ý tứ.” Nghe xong Tề Vũ Huỳnh ví von, Dương Hoa nở nụ cười, “Nhưng người cũng không thể nói như vậy. Tuy nhiên hần và còn cái gì ngộ thiền không thể nghe người ta nói lời nói, thế nhưng không có mấy cái là mình đột nhiên tự ngộ thiền nha. Ta xem những kia tiểu thuyết thượng, không sai biệt lắm đắc đạo hòa thượng đều được chứng kiến điểm cái gì tài năng đắc đạo. Chính là chim hót ah, nước chảy ah cái gì. Người sẽ đem người khác cho nhắc nhở trở thành là những kia ngoạn ý chơi đùa không được sao?”

“Người cái này cách nghĩ ngược lại...” Tề Vũ Huỳnh nhìn xem Dương Hoa, một bộ đối với ý nghĩ của hần hết sức kinh ngạc bộ dạng.

“Muốn ta hỗ trợ sao?” Thấy Tề Vũ Huỳnh tựa hồ có chút tiếp nhận ý nghĩ của mình ý tứ, Dương Hoa lại cố lấy dừng khí hỏi.

“Có lẽ hay là không cần. Tự chính mình trước thử xem” Tề Vũ Huỳnh bùng lên Dương Hoa vừa lấy đi vào cơm trưa, vừa ăn lấy vừa nói.

“Vậy coi như.” Dương Hoa vội vàng bước nhanh theo Tề Vũ Huỳnh trong phòng đi ra ngoài. Tuy nhiên hần và Tề Vũ Huỳnh đã muốn rất quen, đúng vậy mỗi lần tiến nằng gian phòng thời điểm vẫn sẽ có chút ít khăn trương.

Về sau, Dương Hoa không. . nữa hướng Tề Vũ Huỳnh nhắc tới hỗ trợ sự tình. Cứ như vậy, hai ngày qua rất nhanh đi. Tề Vũ Huỳnh kịch bản lại ngày thứ ba thời điểm cũng là hoàn toàn chính xác viết xong. Đúng vậy Dương Hoa sửa đổi hồi lâu, lại chỉ cảm thấy còn là vấn đề không ít. Tề Vũ Huỳnh ngay tại Dương Hoa bên cạnh ngồi, một bên xem Dương Hoa sửa chữa một bên than thở.

“Cái này xong rồi.” Tề Vũ Huỳnh đáng thương không ngừng đối với Dương Hoa thán lấy khí,”Trương đạo diễn khẳng định không hài lòng. Dương Hoa, ta tốt cuộc nên làm cái gì bây giờ ah?”

“Cái này...” Nhìn xem đặc biệt yếu ớt bất lực Tề Vũ Huỳnh, Dương Hoa cũng không biết nói như thế nào.

“Ài, hai ngày này ta cũng vậy nghĩ thông suốt. Kỳ thật cho người giúp điểm bẻ bọn cũng không có gì.” Tề Vũ Huỳnh hối hận nói,”Nhưng bây giờ cho dù muốn cho người hỗ trợ cũng không còn thời gian...”

“Hiện tại sẽ không người khả năng giúp đỡ thượng người?”

“Không có.” Nghĩ đến chính mình vậy mà cũng sẽ bởi vì kịch bản chất lượng bị người”Khai trừ”, Tề Vũ Huỳnh tự uể oải muốn khóc.

“Trương đạo diễn cũng giúp không được bẻ bọn?”

Tề Vũ Huỳnh nhìn xem Dương Hoa, khô sở lắc đầu.

“Vậy người về sau làm sao bây giờ?” Dương Hoa đầu tiên khăn trương không phải mình, mà là Tề Vũ Huỳnh.

“Ài!” Tề Vũ Huỳnh chán ngán thất vọng thở dài một tiếng,”Trương đạo diễn nói hồ giám chế đáp ứng giúp ta giới thiệu mặt khác đội kịch bản đạo diễn. Khả năng đi ghi kịch bản phim a.”

Đây là nằng có lẽ cũng là chuyện tốt. Nhìn xem cúi đầu không nói Tề Vũ Huỳnh, Dương Hoa gật gật đầu, không nói gì tự trở về phòng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tú Dĩnh tới chơi (trung)

Giao roi sửa chữa hết lỗi chính tả kịch bản, Dương Hoa lại nhớ tới trong phòng của mình bắt đầu đọc tiểu thuyết. Tề Vũ Huỳnh cũng không yên lòng mở ra trước đây thật lâu ngay tại trong máy vi tính chuẩn bị cho tốt kịch bản phim quan sát —— nằng đã làm tốt cho cái khác đạo diễn ghi kịch bản phim chuẩn bị tâm lý.

Hai người yên tĩnh ở đều tự trong phòng chờ đợi không sai biệt lắm hơn một giờ. Sau đó đột nhiên vang lên tiếng chuông cửa làm cho bọn họ buông xuống đều tự đình đầu tiêu khiển.

Cửa tiếng chuông vang lên thời điểm, Dương Hoa nhìn thoáng qua đồng hồ, 6h10. Trương đạo diễn chưa từng có tại sáu điểm về sau tìm đến qua Tề Vũ Huỳnh, mà Tề Vũ Huỳnh cũng đã nói mình ở T thành phố không có bằng hữu.”Lúc này sẽ là ai tìm tới cửa? Nhân viên chào hàng?” Dương Hoa thả tay xuống ở phía trong thuộc chuẩn bị ra đi mở cửa. Bất quá nhảm chán hơn một giờ Tề Vũ Huỳnh so với hần nhanh một bước, Dương Hoa còn chưa kịp đi tới cửa, Tề Vũ Huỳnh tự đã qua theo mắt mèo ở phía trong nhìn thấy người ở phía ngoài, nhưng lại mở cửa ra.

“Phùng Tú Toánh!” Cơ hồ tại mở cửa đồng thời, luôn luôn là « đô thị trinh sát » chuyên mục trung thực người xem Tề Vũ Huỳnh liền mang theo ba phần kính hi bảy phần hiệu kỳ gọi ra đứng ở ngoài cửa người có danh chữ.

Y nguyên như lần trước cùng Dương Hoa gặp mặt thời điểm đồng dạng, Phùng Tú Toánh có lẽ hay là ăn mặc một thân nổi bật ra nằng hoàn mỹ đáng người quần jean cùng T-shirt áo tổ hợp. Hơn nữa nằng còn cắt một đầu Tề Mi tóc ngắn, phối hợp ngọt ngào đáng tươi cười, nhìn về phía trên toàn thân đều tản ra thanh xuân cùng sức sống.

“Ah, là người.” Chứng kiến Phùng Tú Toánh cùng nằng trên cánh tay mang lấy cái kia kiện gấp chỉnh tề vận động áo, Dương Hoa lập tức sẽ đem nằng cho nhận ra được.

“Này!” Phùng Tú Toánh nâng lên cái kia chiếc không có treo quần áo tay, cười đối với đi tiến lên đây Dương Hoa đánh cho cái bắt chuyện, đồng thời với

cho nàng mở cửa Tề Vũ Huỳnh cười cười.

“Như thế nào, các người nhận thức?” Tề Vũ Huỳnh chứng kiến Phùng Tú Toánh đối với Dương Hoa chào hỏi, nàng sững sốt một chút. Tuy nhiên nàng biết rõ Dương Hoa ăn nằm ở đồng thời « đô thị trinh sát », đều thành phố trinh sát chuyên mục ở phía trong, Phùng Tú Toánh là từ đến cũng không cùng bị phỏng vấn đối tượng phát sinh chính diện tiếp sờ nha!

“Ừm, đúng vậy a.” Có thể là nghĩ tới ngày đó cùng Dương Hoa nhận thức quá trình, Phùng Tú Toánh nói những lời này thời điểm còn hơi có chút không có ý tứ. Nói xong, nàng lại cách Tề Vũ Huỳnh nhìn Dương Hoa liếc.

“Ah, mau vào ngồi đi.” Tề Vũ Huỳnh đột nhiên phát hiện Phùng Tú Toánh lại vẫn đứng ở ngoài cửa mặt, tranh thủ thời gian làm cho nàng vào nhà.

“Ta xem có lẽ hay là từ bỏ.” Phùng Tú Toánh do dự một hồi, đem ba quần áo đưa cho đi đến Tề Vũ Huỳnh bên người Dương Hoa, có chút xấu hổ cười nói “Không quấy rầy các người. Ừ, đây là người lần trước cấp cho y phục của ta. Giúp người rửa sạch sẽ rồi, trả lại cho người.”

“Còn phiền toái người đi một chuyến.” Tiếp nhận cái kia kiện tân ra nhân nhật mùi thơm ngát vị áo khoác, Dương Hoa cũng thật xin lỗi, hẳn còn nhớ rõ trên mình lần rõ ràng nói rất đúng hẳn sẽ đi tìm Phùng Tú Toánh cảm.

“Nói phiền toái gì nì! Muốn nói phiền toái, hẳn là ta phiền toái người mới đúng.” Phùng Tú Toánh đối với Dương Hoa lúc nói chuyện thái độ khách khí có chút quá phận.

Tề Vũ Huỳnh chứng kiến Phùng Tú Toánh hiển nhiên thập phần hưng phấn, này cỗ hưng phấn kinh sức lực thậm chí lấn át nàng đối với có thể sẽ bị khai trừ ra kịch tổ uế oái. “Đừng rồi, lần trước cái kia kỳ tiết mục các người đều không truyền hình xong. Cho ta nói một chút về sau thế nào được không? Dương Hoa hẳn như thế nào cũng không chịu nói cho ta biết. Các người như thế nào gặp mặt hay sao?” Nàng quán quít lấy Phùng Tú Toánh hỏi.

“Cái này...” Bị hỏi nhất cảm thấy khó xử vấn đề, Phùng Tú Toánh mặt không tự giác đỏ lên.

Chứng kiến Phùng Tú Toánh biểu lộ đột nhiên biến thành then thùng bắt đầu đứng dậy, mà Dương Hoa cũng lúc một bộ xấu hổ tới cực điểm bộ dạng, Tề Vũ Huỳnh không khỏi kinh ngạc mở to hai mắt. Chẳng lẽ hai người bọn họ trong lúc đó đã xảy ra chút gì đó? Nàng rất muốn hỏi, nhưng lại lại hỏi không ra miệng, không khỏi suy nghĩ miên man khỏi xướng ngực đến.

“Ta xem ta còn là đi trước.” Mấy người trầm mặc một hồi, Phùng Tú Toánh đầu tiên ngẩng đầu nói.

“Ta đưa người đi.” Lại để cho Phùng Tú Toánh chạy cái này một chuyến, Dương Hoa rất có chút ít băn khoăn, vì vậy kim lòng không được nói.

Phùng Tú Toánh tựa hồ thật bất ngờ Dương Hoa hội đưa ra đưa tiễn nàng, nàng trước kinh ngạc nhìn Dương Hoa liếc, sau đó mới vô ý thức trả lời, “Tốt.”

“Cái kia đi thôi.” Dương Hoa đem ba vừa nhận lấy quần áo cất vô phòng, sau đó lại trở về cười đối với Phùng Tú Toánh làm thủ thế.

Hai người cứ như vậy một trước một sau đi xuống cầu thang, còn thừa lại Tề Vũ Huỳnh một người tại cửa ra vào ngơ ngác đứng phát愣. Dương Hoa cùng nàng rốt cuộc là quan hệ như thế nào? Bọn hắn tại sao biết hay sao? Nghe trong hành lang truyền đến hai người vừa cười nói chuyện một bên dần dần từng bước đi đến thanh âm, Tề Vũ Huỳnh đột nhiên cảm thấy đầu óc có chút loạn, trong nội tâm cũng dâng lên một loại rất kỳ quái bức bối cảm giác.

Ta đây là làm sao vậy? Tề Vũ Huỳnh dùng sức vỗ vỗ mặt của mình, muốn làm cho mình tỉnh táo lại, nhưng bức bối cảm giác hãy để cho nàng cảm thấy có một cỗ khó có thể nói hết tức giận xông lên đầu.

“Bành!” Nàng phát tiết tựa như dùng sức đóng cửa, chạy trở về trong phòng đem ba đèn đóng lại, ngồi ở bên giường vẫn không nhúc nhích. Dương Hoa buổi sáng mới giúp Tề Vũ Huỳnh thu thập gian phòng nhẹ nhàng khoan khoái chỉnh tề, nhưng ngồi trong phòng Tề Vũ Huỳnh trong nội tâm lại loạn thành một đoàn chập choạng. Nhưng càng làm cho Tề Vũ Huỳnh bức bối chính là, nàng tựa hồ ngay tại sao mình hội như vậy bức bối đều không hiểu rõ.

“Tăng! Tăng!” Ngay tại Tề Vũ Huỳnh bức bối đặt mông ngồi ở bên giường sinh hồn đổi thời điểm, từ Dương Hoa đánh tiền điện thoại về sau tựa không khí trầm lắng Địa phủ ở phía trong rốt cục bộc phát ra một mảnh kinh thiên động địa tiếng hoan hô.

Dương Hoa cái kia vốn là tình trường tiêu lấy -88488 vận khí giá trị tại tiên nữ chuyên gia vất vả và kinh doanh hạ rốt cục biến thành -87408. Mặc dù đối với Dương Hoa vận khí tổng giá trị mà nói, cái này trưởng y nguyên chỉ là một phần nhỏ, thật là đối vận khí quản lý trung tâm người mà nói, lại tiêu chí của bọn hắn tại sửa chữa Dương Hoa vận khí đại sự nghiệp trung rốt cục bước ra kiên cố bước đầu tiên.

Chết tiệt! Hẳn tổng hợp lại vận khí giá trị rốt cục tăng trở lại rồi! Diêm vương, tiểu quý, nối mạch điện viên các tiểu thư cùng với tất cả tại vận khí quản lý trung tâm công tác đầu trâu mặt ngựa cùng phán quan đám bọn họ tất cả đều chây xuồng kích động nước mắt. Đại khái coi như là bọn hắn xào Địa phủ cỗ phiếu tăng cũng sẽ không khiến bọn hắn cao hứng như vậy.

“Còn sớm vô cùng, còn sớm vô cùng cái đó! Ha ha ha ha!” Bị Dương Hoa giầy vò đủ thương, đến bây giờ mới cuối cùng báo một ba thù tiên nữ chuyên gia lại càng đắc ý cuồng tiếu không ngừng. Nàng cảm giác mình rốt cuộc tìm được đối phó Dương Hoa cái đó chết tiệt vận khí cái chìa khóa rồi, “Đây mới là vừa mở cái đầu! Đặc sắc còn ở phía sau! Còn ở phía sau ah! Ha ha ha ha! Dương Hoa, vương bát đần! Người tựa đợi đến a!”

Đưa tiễn Phùng Tú Toánh lúc xuống lầu, Dương Hoa bỗng ý chỉ là đưa tiễn nàng đến dưới lầu, ngồi trên xe taxi trở về gia. Bất quá lúc xuống lầu, hai người rất tự nhiên tựu hàn huyên.

“Làm sao người tìm đến nơi này của ta hay sao?” Trong hai người, có lẽ hay là Dương Hoa rất ngạc nhiên hỏi trước.

“Hừ, tìm tại đây nhưng tìm ta không thiếu thời gian ni!” Phùng Tú Toánh cười tủm tỉm nói, “Bởi vì ngày đó người ở bót cảnh sát ở phía trong nói mình là đệ tử nha, cho nên ta liền cho tìm được trường học các người đi sao. Vừa vặn ta và các người phó hiệu trưởng trước kia đã gặp mặt, cho nên hẳn rất hỗ trợ, giúp ta tra được người ký túc xá. Sau đó ta đi người trong túc xá tìm người, mới biết được nguyên lai người dọn đi rồi. Về sau, ta còn là nghe bọn hắn nói về người đã cứu một cái họ Tề nữ nhân, sau đó tại trong bệnh viện tra được Tề Vũ Huỳnh điện thoại mới tìm được các người tại đây.”

Nghe được Phùng Tú Toánh vì cho mình đưa tiền quần áo vậy mà mắt lớn như vậy trác trở, Dương Hoa thì càng ngượng ngùng. Hắn sờ lên đầu nói: “Vậy thì thật là quá đã làm phiền người!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Tú Dĩnh tới chơi (hạ)

“Không có gì, dù sao gần đây không có chuyện gì.” Phùng Tú Toánh mỉm cười nhún vai, động tác rất là đẹp mắt.

“Làm sao sẽ đâu này?” Dương Hoa đảo kinh ngạc bắt đầu đứng dậy, “Người không phải người chủ trì sao? Ta nghe Vũ Huỳnh nói, người chủ trì đều rất bận rộn nha.”

“Này, đừng nói ta. Nhắc tới tựu phiền. Không bằng nói nói người đi.” Phùng Tú Toánh phát phát tay, cười đem thoại đề kéo đến Dương Hoa trên người, “Vũ Huỳnh Vũ Huỳnh, người gọi rất thân mật chứ sao. Nàng là bạn gái của người? Ở chung thời gian dài bao lâu?”

“Không có không có!” Vừa nghe Phùng Tú Toánh vậy mà hiểu lầm mình và Tề Vũ Huỳnh có cái loại này quan hệ, Dương Hoa cuống quýt sốt ruột khoát tay, “Nàng không phải bạn gái của ta ah! Ta còn không có bạn gái ni! Kỳ thật, nàng chỉ là đề cho ta tạm thời tại nàng chỗ đó ở một thời gian ngắn, thuận tiện cho nàng giúp chút ít bề bộn. Chờ ta tìm được công tác, khẳng định phải từ nơi ấy chuyển ra đi.”

“Ah? Nàng thật không là bạn gái của người? Ta xem các người rất xứng với nhau. Người không phải là đòi người ta tiện nghi còn không chịu thừa nhận a!” Phùng Tú Toánh có lẽ hay là cười câm Dương Hoa hay nói giỡn. Bất quá có lẽ là thói quen nghề nghiệp nguyên nhân, nàng vui đùa lời nói có thể so sánh Vương Nhược Tích cay nghiệt nhiều hơn.

“Người chó nói lung tung!” Dương Hoa bị Phùng Tú Toánh cười mặt toàn bộ đều đỏ.

“YAA. A. A..! Đồ mặt! Uy, người không biết còn là xử nam a! Ta đứng vậy nghe nói các người cái kia chỗ trong đại học tốt nghiệp ra tới nam đệ tử, là xử nam cũng không nhiều ah! Nói sau người không phải rất đẹp trai đấy sao? Như thế nào trong đại học không có nữ sinh truy người?” Phùng Tú Toánh không hề cô kỵ ở Dương Hoa trước mặt nói xong lại đề cho hắn cơ hồ muốn đào cái hố tiến vào trong đất đi lời nói.

Dương Hoa bị Phùng Tú Toánh cười mặt đỏ tới mang tai, rồi lại không biết nên như thế nào mới có thể làm cho nàng dừng lại, đành phải cúi đầu không ngôn ngữ —— đến cái không bạo lực không hợp tác.

Đội Phùng Tú Toánh cười đủ rồi, nàng mới lại khoát khoát tay, thu hồi dáng tươi cười nghiêm trang nói, “Hảo hảo tốt, không bắt người hay nói giỡn.”

Dương Hoa có lẽ hay là không nói chuyện, biểu lộ cứng nhắc cùng nàng đi đến đường cái bên cạnh, mới miễn cưỡng nói nơi hai cái cứng rắn chữ: “Đến.”

“Giận thật à?” Phùng Tú Toánh tượng cái Tiểu yêu tinh đồng dạng, cười đem mặt tiến đến Dương Hoa trước mặt hỏi.

Hai người lúc này cách xa nhau ít vượt qua nửa thước, một cổ nhân nhặt son phấn hương lập tức bay vào Dương Hoa cái mũi. Tại đây chính là hình thức dưới sự kích thích, lại nhìn thấy Phùng Tú Toánh cái kia trương tâm gần trong gang tấc thanh tú động lòng người gương mặt, Dương Hoa tâm nhin không được một hồi nhảy loạn. “Không có, không có tức giận!” Hắn bối rối về phía sau xê dịch đầu nói.

“Hi hi! Bữa tối ăn được không có? Dù sao ngày mai thứ bảy, chúng ta nghỉ. Đi, thỉnh cầu người đến đối diện uống một chén thế nào?” Phùng Tú Toánh ngẩng đầu vừa hay nhìn thấy cư xá đối diện có một vợ con nhà hàng, vì vậy vừa cười lấy hỏi.

“Người không trở về nhà?”

“Ai, ta về nhà cũng là một người, nhiều nhảm chán ah! Đi thôi, coi như nhiều theo giúp ta một hồi.” Nàng dùng sức vỗ vỗ Dương Hoa lưng, sau đó cũng không hỏi ý của hắn, tựu phối hợp qua rồi đường cái. Dương Hoa tự nhiên cũng chỉ tốt theo thật sát nàng đằng sau, đi vào nhà này tiểu nhà hàng.

Hai người vừa mới ngồi xuống, Phùng Tú Toánh lập tức trước tìm nhân viên phục vụ muốn vài chai bia. Dương Hoa thấy nàng sáng khoái như vậy muốn rượu, tự nhiên cũng không còn đưa ra dị ý. Dù sao mỗi lần lễ mừng năm mới hoặc là nghỉ khi về nhà, hần cũng sẽ ngẫu nhiên uống vài lần rượu, hai ba chai bia với hần mà nói cũng không coi vào đâu.

“Đúng rồi, người mới vừa nói người bây giờ đừng vội là chuyện gì xảy ra?” Đã tại món ăn trước bàn ngồi xuống, hai người đương nhiên không thể cứ như vậy ngồi không ăn một bữa tối, tổng nói chút gì đó. Vì vậy Dương Hoa tranh thủ thời gian vượt lên trước tìm một cái chủ đề, hần sợ hãi Phùng Tú Toánh lại lấy chính mình khai mở cái loại này làm cho người xấu hổ vui đùa.

“Ài!” Phùng Tú Toánh không nói chuyện, chỉ là thờ dài, bung lên trước mặt chén rượu ngừng cổ uống một hơi cạn sạch, sáng khoái tựa như cái trong tiểu thuyết đại hiệp.

Trông thấy Phùng Tú Toánh uống rượu lúc lạnh lẽo kinh sức lực, Dương Hoa bắt đầu còn tưởng rằng nàng thật là một cái trong rượu nữ hiệp. Thật không nghĩ đến, mới một chén rượu vào trong bụng, mặt của nàng vậy mà lập tức tự đỏ một mảng lớn. Hơn nữa một mảnh kia đỏ ửng còn một mực theo mặt của nàng khuếch tán, cũng không lâu lắm, cổ của nàng, bên tai cũng cùng một chỗ toàn bộ đỏ lên, thậm chí mà ngay cả vốn là trắng nõn cánh tay cũng có chút đỏ.

“Người... Người rốt cuộc biết uống rượu hay không ah!” Tình huống chứng kiến Phùng Tú Toánh biến hóa Dương Hoa lập tức trợn mắt há hốc mồm, hần tranh thủ thời gian bối rối hỏi.

“Ta sẽ uống rượu! Không có việc gì!” Phùng Tú Toánh cười phát phát tay, lại cho mình rót tràn đầy một ly, “Đến, làm!” Nàng giơ lên chén rượu uống Dương Hoa trước mặt ly đựng một cái.

Hai người lại là vài chén rượu hạ đồ, sau đó Phùng Tú Toánh liền mang theo ba phần men say tức giận bắt bình thần sắc đối với Dương Hoa lại nói tiếp, “Người vừa rồi hỏi ta hiện tại như thế nào đừng vội rồi? Người cứ nói đi? Vốn là ta chủ trì tiết mục cho người khác thay chứ sao. Người còn nhớ hay không đặc, ngày đó ta không phải tạo chân sao?”

“Ừm!” Dương Hoa lo lắng nhìn xem Phùng Tú Toánh lại giơ lên chén rượu đem cả tràn đầy một ly bia ngã xuống bụng, tranh thủ thời gian gật gật đầu tỏ vẻ nhớ rõ.

“Hừ! Sau đó không có biện pháp ah, tạo chân về sau ta cũng chỉ phải nghỉ ngơi vài ngày. Kết quả đầu này? Chờ ta thương thế tốt lên về sau, đài ở phía trong nói cho ta biết, hiện tại nơi này mới người chủ trì so với ta mạnh hơn, tiết mục thu xem tỉ lệ có bay lên xu thế. Kết quả là để cho ta đi làm phía sau nàh. Stop! Cái gì thu xem tỉ lệ bay lên ah! Còn không phải dựa vào cái kia!” Phùng Tú Toánh mặt mũi tràn đầy khinh thường nói, rượu có lẽ hay là một ly tiếp một ly hướng trong mồm đảo.

“Cái kia?” Dương Hoa không biết rõ Phùng Tú Toánh ý tứ, cho rằng nàng nói rất đúng đài truyền hình ở phía trong nào đó công tác thống kê thu xem tỉ lệ ăn gian phương pháp, lập tức sừng sốt một chút.

“Hừ! Cùng chuyện mục biên đạo lên giường chứ sao.” Lúc này, đã có không sai biệt lắm ba bốn chai bia vào trong bụng Phùng Tú Toánh sớm đã có bảy phần men say, chẳng hề để ý đem lời lớn tiếng nói ra.

“Ah!” Nghe được Phùng Tú Toánh vậy mà lớn tiếng hô lên như vậy giấu diếm suy đoán, Dương Hoa không biết làm sao nhìn xem nàng, ngây dại.

“Như thế nào? Người không tin?” Chứng kiến Dương Hoa giật mình biểu lộ, Phùng Tú Toánh lạnh cười rộ lên, “Ta tại đài ở phía trong một người bạn nói, tận mắt thấy qua nàng cùng đài ở phía trong một cái họ Bành phó đài trưởng ngay tại trong phòng thay quần áo nữ làm cái kia xấu xa sự tình. Cái kia họ Bành đài trưởng còn là một cô lão bà có con gái người nì!”

“Người... Người đừng lớn tiếng như vậy được không?” Dương Hoa quả thực khản trương muốn che Phùng Tú Toánh miệng. Cho dù hần chưa đi đến qua xã hội, cũng biết những lời này khoa không thể tại công chúng nơi như vậy kêu đi ra ah! Nhất là nàng nói có lẽ hay là đài truyền hình ở phía trong nhân viên công tác.

“Sợ cái gì? Ta có bằng cớ theo, chính là vào toà án, bọn hần cũng cáo không được ta!” Một hồi gió mát theo điều hòa ở phía trong thổi thượng Phùng Tú Toánh hồng PHỐC PHỐC mặt, tử lực lập tức lại một lần nữa phun lên đầu của nàng, nàng ngược lại càng lớn tiếng kêu lên, “Đài truyền hình ở phía trong chuyện ăn ở bên trong nhiều hơn đi rồi! Nói với người ngu cùng chỗ chính là cái kia Tề Vũ Huỳnh a! Hai ngày trước ta mới chính tai nghe thấy, có người nói muốn cho nàng không may nì.”

“Tại sao lại kéo đến Vũ Huỳnh thân lên rồi.” Dương Hoa vội vàng đem uống cao Phùng Tú Toánh cho giúp đỡ bắt đầu đứng dậy, nửa kéo đi nàng một đường ra nhà hàng.

“Người lại không tin!” Thổi thượng bên ngoài đêm hè ở phía trong còn mang theo một điểm độ ẩm gió đêm, Phùng Tú Toánh men say càng đậm rồi, nàng nhắm nửa con mắt, mang theo say rượu hậu ngây ngốc đáng tươi cười nói, “Là ta tận mắt nhìn thấy. Một thứ đại khái hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, họ Lý người, đến đài truyền hình tìm được cái kia tên gì... Đệ tam cái gì phim truyền hình giám chế Hồ Thường Hữu. Hừ, hai người khóa cửa trong phòng làm việc nói chuyện, cho rằng mỗi người đều nghe không được. Hắc hắc, ta vừa vận tự khi bọn hần bên cạnh chơi tướng ngăn máy nghe trộm, cái gì cũng nghe được.”

Chương 3: Giám chế bấy rập (thượng)

“Bọn hần nói cái gì?” Nghe được Phùng Tú Toánh trong lời nói vậy mà thật sự nói ra hai cái cùng Tề Vũ Huỳnh có quan hệ người có tên chữ, Dương Hoa không khỏi khản trương hỏi. Nhớ tới mấy ngày hôm trước trương đạo diễn gọi điện thoại tới, trong lòng của hần dâng lên một cỗ sầu lo cảm giác. Hần đột nhiên cảm thấy Tề Vũ Huỳnh đang tại rơi vào một cái Lí Hồng Vĩ xếp đặt thiết kế trong cạm bẫy.

“Bọn hần nói... Ài, người còn nói người không phải Tề Vũ Huỳnh bạn trai! Hắc hắc, không phải nàng bạn trai, người như vậy quan tâm nàng... Nắc! Làm gì?” Phùng Tú Toánh say ngã trái ngã phải, nhưng vẫn là đối với Dương Hoa ái mà cười.

“Ta không phải.”

“Ta không tin!” Phùng Tú Toánh say khướt cười.

Dương Hoa hiện tại nhưng một chút cũng chưa cùng nàng múa mép khua môi tâm tư, nghe được Tề Vũ Huỳnh rất có thể phải có phiền toái, hần không biết như thế nào đã cảm thấy tâm hoảng ý loạn. “Đã thành, người cứ nói đi. Bọn hần rất cuộc nói cái gì rồi?”

“Bọn hần nói... Ài, không được. Hắc hắc, người là Tề Vũ Huỳnh bạn trai, ta không nói cho người...” Phùng Tú Toánh uống say không còn biết gì, cá tính ở phía trong nhất xông ra tình nghịch lại để cho hành động của nàng tựa như cái ưa thích trò đùa dai tiểu ma nữ. Chứng kiến Dương Hoa lấy bộ dáng gấp gáp, nàng ngược lại cười “Khanh khách” vang lên.

“Ta nói ta không phải!” Dương Hoa cũng sốt ruột đối với nàng hô lên.

“Ta không tin.” Phùng Tú Toánh có lẽ hay là câu nói kia.

“Vậy người rất cuộc muốn như thế nào mới có thể nói cho ta biết?” Dương Hoa hít sâu một hơi, đem bả lo lắng áp đến đáy lòng, vịn nàng tại ven đường đứng vững hỏi.

“Hi hi... Người tiễn ta về nhà, sau đó tại ta chỗ đó ở một đêm, ta liền cho tin tưởng người không phải nàng bạn trai.” Phùng Tú Toánh đột nhiên xoay người lại, mị nhãn như tơ nhìn xem Dương Hoa, miệng đầy mùi rượu toàn bộ phun tại trên mặt hần.

Những lời này tự hoàn toàn là Phùng Tú Toánh uống rượu về sau trò đùa dai. Kỳ thật tại lần trước hai người cùng một chỗ tiến cục cảnh sát thời điểm, nàng cũng đã hiểu rõ đến Dương Hoa là cái hạng người gì rồi, cho nên hần cũng căn bản không có trông cậy vào Dương Hoa có thể hoàn toàn đáp ứng. Chỉ cần Dương Hoa chịu đáp ứng nửa câu đầu, đưa tiễn nàng về nhà, nàng cũng sẽ đem bả điếm này tiểu bí mật nói thẳng ra.

Nhưng bị Phùng Tú Toánh làm cho tâm thần đại loạn Dương Hoa lại căn bản cũng không có nghĩ đến cùng cái này tiểu ma nữ cò kè mặc cả. Hơn nữa hần cũng biết, Phùng Tú Toánh là uống rượu mới có thể như vậy hồ đồ. Nghĩ đến chính mình bản nên đưa tiễn nàng về nhà, cái kia chỉ cần tại đưa tiễn nàng trên đường về nhà làm cho nàng nói ra nghe đến lời mà nói..., sau đó lại đợi nàng ngủ về sau phản hồi đến không được sao?

Dương Hoa cẩn thận nghĩ nghĩ, cảm thấy ý nghĩ của mình nên vậy không có vấn đề, vì vậy liền gật gật đầu nói câu: “Tốt!”

Dương Hoa chịu đáp ứng thật ra khiến Phùng Tú Toánh rất lắp bắp kinh hãi, nhưng rất nhanh nàng trò đùa dai ý niệm trong đầu tự lại đang rượu còn dưới sự kích thích chiếm cứ đại não. “Tốt! Cái kia đi thôi.” Nàng cười hi hi kéo lại Dương Hoa, lão đảo trên đường chiêu một chiếc xe taxi.

Xe taxi dừng lại, nàng cơ hồ tự phụ giúp Dương Hoa cùng một chỗ rót vào trong xe.

“Đi hồng thái hoa viên khu 128 số.” Phùng Tú Toánh nói xong câu này, tự cả người tà tà ngã xuống Dương Hoa trên đùi.

Lúc này Phùng Tú Toánh ánh mắt mê ly, đỏ bừng cả khuôn mặt, cao ngất bộ ngực lại càng theo nàng trầm trọng hô hấp không ngừng phập phồng lay. Một cái như vậy gọi cảm xinh đẹp nữ hài nằm ở trên đùi, hơn nữa căng cứng màu đỏ T-shirt áo cổ áo gian còn lộ ra một điếm bạch trung thấu hồng mê người da thịt, cơ hồ cho tới bây giờ không có tiếp xúc qua nữ nhân Dương Hoa căn bản không có biện pháp không chế chính mình xuất hiện có chút trên sinh lý phản ứng.

“Ồ! Người có phản ứng.” Phùng Tú Toánh có lẽ hay là say khướt cười nói.

“Người...” Dương Hoa nhìn xem nàng mặt mũi tràn đầy cười nhạo biểu lộ không khỏi chán nản. Cái này không hoàn toàn đều là nàng tạo thành đấy sao? Lại vẫn không biết xấu hổ cười nhạo mình.

“Lại tức giận!” Phùng Tú Toánh tiếp tục cười hắc hắc nói.

“Ta không có.” Dương Hoa hoàn toàn chính xác có chút không rất cao hứng, hấn và Phùng Tú Toánh tựa hồ còn không có quen thuộc đến có thể khai mở nhiều như vậy vui đùa trình độ.

Dương Hoa thật sự là không rõ cái này xinh đẹp nữ người chủ trì rốt cuộc đang suy nghĩ gì. Chạy đưa cho hấn đưa tiền cái kia bộ y phục cũng thì thôi, có thể coi như là báo đáp hấn lúc ấy giúp nàng che giấu tiểu ân huệ. Nhưng nàng còn không nên kéo hấn đi uống rượu, hơn nữa chính cô ta còn căn bản là không biết uống rượu! Càng quá phận chính là nàng mình biết mình không biết uống rượu, lại còn uống rượu nhiều như vậy! Cuối cùng lại vẫn muốn hấn đưa tiền nàng về nhà, thậm chí còn yêu cầu hấn tại nhà nàng ở một đêm!

Nữ nhân bây giờ thật sự là coi mở hơi quá đáng. Dương Hoa nhăn cau mày, đem bà Phùng Tú Toánh coi thành này chúng đối với tính phương diện này hoàn toàn không quan tâm nữ hài. Nghĩ tới đây, Dương Hoa lại không khỏi cảm nàng cùng Tề Vũ Huỳnh làm cái đối lập. Tuy nhiên Phùng Tú Toánh cũng đồng dạng rất đẹp, đáng người thậm chí so Tề Vũ Huỳnh rất tốt, nhưng cá tính nhưng bây giờ là kém cỏi.

Ngay tại Dương Hoa chính bắt đầu cảm Phùng Tú Toánh cùng Tề Vũ Huỳnh gần đây so đi thời điểm, nằm ở hấn trên đùi nữ người chủ trì nhưng dần dần thu hồi đáng tươi cười, lộ ra vẻ mặt chán ngán thất vọng biểu lộ thờ dài: “Ai! Ta... Ta muốn khóc, người có giấy sao?” Phùng Tú Toánh nói xong, nước mắt tựa thật sự tại trong hốc mắt đã khởi chuyển đến.

“Ai! Người người đừng khóc! Chờ một chút!” Dương Hoa không nhìn được nhất đúng là nữ hài tử chảy nước mắt, Phùng Tú Toánh vừa khóc, hấn lập tức tựa luồng cuồng thần. Hấn vừa nói nói chuyện không đầu lời mà nói..., một bên sờ qua toàn thân túi áo, tìm vài trương tấm có thể lau nước mắt giấy đưa tới Phùng Tú Toánh trong tay.

“Rốt cuộc là làm sao vậy?” Dương Hoa cũng là không hiểu thấu. Hấn đột nhiên phát hiện, tựa hồ gần đây cùng mình tiếp xúc nữ hài tử đều đặc biệt ưa thích khóc, Tề Vũ Huỳnh đều khóc vài trở về, hiện tại Phùng Tú Toánh lại cũng như vậy.

“Không có gì. Ta chính là khó chịu.” Phùng Tú Toánh một bên lau nước mắt, một bên mơ mơ màng màng nói, “Người có biết hay không, ta muốn tìm cái người nói chuyện đều không có. Đến cuối cùng, dĩ nhiên cũng làm chỉ có thể tìm người nói trong nội tâm lời nói. Chúng ta nhận thức mới vài ngày cái đó!”

“Làm sao người... Không có bằng hữu?”

“Bằng hữu? Có! Bằng hữu của ta một đống lớn nì! Nhưng mấy cái tốt hơn, đều theo ta tại một cái đài truyền hình ở phía trong nì. Những lời kia, ta dám cùng các nàng nói sao? Hắc hắc, người tựa không giống với lúc trước. Người là hạng người gì ta biết rõ! Ngây thơ tiểu xử nam, không có can đảm từ người nhất gan... Hắc hắc! Dù sao người không phải chúng ta đài truyền hình, nói cho người cũng không có sao... Khục khục khục!” Phùng Tú Toánh nói xong, tựa hồ bị bị sắc đồng dạng kịch liệt ho khan.

Dương Hoa tranh thủ thời gian ôm lấy bờ vai của nàng, đem nàng theo trên đùi nâng dậy đến, đồng thời dùng sức đập lưng của nàng. Qua rồi một hồi lâu, Phùng Tú Toánh mới rốt cục đình chỉ ho khan. Nhưng nàng vừa mới dừng lại ho khan, đầu tựa lại là trầm xuống, nghiêng thân thể ngã xuống Dương Hoa trong ngực. Tại xe taxi ở phía trong thư thích độ ảm hạ, men say dâng lên Phùng Tú Toánh bất tri bất giác đang ngủ.

Ngã xuống Phùng Tú Toánh no đủ trước ngực vừa vặn đặt ở Dương Hoa một mực vịn trên cánh tay của nàng. Cảm giác được chính mình cánh tay loan truyền đến mềm mại cảm giác, chưa thấy qua quen mặt Dương Hoa khăn trương còn giống điện giật tựa như co rút lại cánh tay, vừa vặn làm cho nàng ghé vào chân của mình thượng.

Một mực bắt đầu dĩ nghe hai người đối thoại lái xe một mực đều đem bà Phùng Tú Toánh trở thành Dương Hoa bạn gái. Vốn hấn còn rất lại hứng thú nghe hai cái thoại nhìn rất trào lộng đối với người trẻ tuổi nói chuyện yêu đương, nhưng đột nhiên gian, hấn theo kính chiếu hậu ở phía trong trong lúc vô tình chứng kiến cái kia gọi cảm xinh đẹp nữ hài vậy mà vận vẹo lên thân thể mềm mại, đầu xuống phía dưới úp sấp cái kia thoại nhìn còn có chút thận thùng tiểu từ trên đùi đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Giám chế bấy rập (trung)

Lái xe trong đầu cơ hồ lập tức tựa hiện lên vô số tình dục tới cực điểm hình ảnh. Hai người bọn họ không biết tại ta trên xe... Nghĩ đến cái này lái xe lại là tâm ngứa khó nhịn, lại là xấu hổ không thôi, tranh thủ thời gian không ngớt lời ho khan.

“Ngài không có sao chứ.” Dương Hoa đem bà say đến đang ngủ Phùng Tú Toánh theo trên đùi nâng dậy đến, làm cho nàng tựa ở trên cửa xe nằm xong, sau đó mới chú ý tới lái xe không biết vì cái gì ho khan không ngừng.

“Không có việc gì, không có việc gì.” Lúc này mới phát hiện Phùng Tú Toánh đã muốn bị Dương Hoa đỡ đến bên cạnh lái xe tranh thủ thời gian lại xấu hổ

không ngớt lời nói.

Tại xấu hổ lái xe tận lực gia tốc hạ, xe taxi rất nhanh đã đến Phùng Tú Toánh nói địa phương. Dương Hoa trả tiền về sau liền vịn Phùng Tú Toánh xuống xe, mà tài xế xe taxi tắc chính là cũng không quay đầu lại đem xe lại từ trong tiểu khu mở đi ra ngoài —— vừa rồi trên xe một màn kia mang đến cho hắn kích thích thật sự là có chút qua rồi đầu.

Dương Hoa tuy nhiên không biết Phùng Tú Toánh ở tại vài lâu một chút, nhưng hắn nhưng lại người thông minh. Hai người tới Phùng Tú Toánh dưới lầu thời điểm đúng vậy buổi tối hơn chín điểm, cơ hồ mỗi tầng lầu trong phòng đều đèn sáng. Dương Hoa vừa nhìn thấy chỉ có lầu mười sáu một gian phòng ốc còn hắc lầy, lập tức tự xác định đó là Phùng Tú Toánh gia. Hắn một mực vịn Phùng Tú Toánh đi đến thang máy, sau đó lại từ nạng trong túi áo móc ra cái chìa khóa mở cửa.

Phùng Tú Toánh ở phòng là một gian một mình phòng. Sau khi vào cửa chính là phòng khách, mà phòng khách bên tay trái chính là trong phòng duy nhất một gian phòng ngủ, bên tay phải thì là phòng bếp cùng buồng vệ sinh. Tuy nhiên nạng chỗ ở so Tề Vũ Huỳnh lớn không ít, bất quá đảo so Tề Vũ Huỳnh chỗ đó chính tề sạch sẽ hơn. Cửa hàng gạch men sứ sàn nhà sáng sủa như tuyết, cái bàn, sofa cùng tủ bát cũng đều thu thập chỉnh tề.

Vịn ngay đi đường thời điểm đều nhắm mắt lại Phùng Tú Toánh, Dương Hoa xấu hổ đem nạng nhét vào trên giường. Cũng may đây là mùa hè, cũng không cần Dương Hoa giúp nạng thay quần áo hoặc là nấp chân, mền. Đem bả Phùng Tú Toánh ném đến trên giường, lại giúp nạng đã khóa cửa phòng về sau, Dương Hoa liền chuẩn bị tranh thủ thời gian rồi đi đất thị phi này. Nhưng đi tới cửa, hắn lại lại đột nhiên nhớ tới, Phùng Tú Toánh đáp ứng nói cho chuyện của mình còn chưa nói!

Nếu như cứ như vậy đi, ngày mai gọi điện thoại tới hỏi, nạng có thể nói cho ta biết sao? Vạn nhất nạng thật sự hờn dỗi không chịu nói làm sao bây giờ? Dương Hoa cũng có chút cảm bất định chủ ý. Hắn ứng phó nữ nhân kinh nghiệm cơ hồ là không, cái đó sẽ mình bạch Phùng Tú Toánh tâm tư? Lại muốn tranh thủ thời gian trở lại Tề Vũ Huỳnh nơi nào đây, lại sợ Phùng Tú Toánh thật sự không chịu nói cho hắn biết Tề Vũ Huỳnh rốt cuộc gặp được phiền toái gì —— Dương Hoa cứ như vậy đứng ở Phùng Tú Toánh cửa nhà khó xử bắt đầu đứng dậy.

Được rồi! Ở chỗ này ngốc một đêm thì thế nào? Dù sao vừa rồi không có người khác biết rõ, sáng sớm ngày mai, lên tiếng hỏi sở tự đi! Dương Hoa do dự hồi lâu, cuối cùng là hạ quyết tâm. Hắn lại nhớ tới trong phòng, giữ cửa chăm chú khóa bắt đầu đứng dậy.

Quyết định tại Phùng Tú Toánh tại đây ở lại một đêm về sau, Dương Hoa lập tức muốn cho Tề Vũ Huỳnh gọi điện thoại. Nhưng lúc này hắn mới nhớ tới, lúc ra cửa căn bản không có làm chuẩn bị, cho nên quên dẫn điện thoại cùng điện thoại bản. Tề Vũ Huỳnh gia số điện thoại cụ thể bao nhiêu hắn lại hoàn toàn không nhớ nổi đến.

Cứ như vậy ngay cả chào hỏi cũng không đánh ở bên ngoài ở một đêm? Dương Hoa gãi gãi đầu. Ai, kỳ quái! Ta tại sao phải cùng nạng chào hỏi ah? Ta ở nạng chỗ đó thời điểm, không phải cũng không còn cùng người khác chào hỏi sao. Ta cùng nạng lại không có quan hệ gì, như thế nào giống như đem nạng trở thành chính mình người giám hộ rồi? Nghĩ tới đây, Dương Hoa không khỏi nhin không được cười lên.

Hắn tự giễu cười lắc đầu, chán đến chết nằm trên ghế sofa nhắm mắt lại. Vừa rồi tại trong nhà hàng hắn cũng uống vài chén rượu, lúc này đầu cũng có chút choáng luôn...

Sáng ngày thứ hai Phùng Tú Toánh một mở to mắt, tự thấy được gian phòng của mình trong kia cái hết sức quen thuộc hoàn cảnh. Nạng xoa xoa vẫn còn phát trướng đầu gối dậy. Ngày hôm qua uống rất nhiều rượu xuống dưới, hơn nữa buổi tối không có cời quần áo rượu ngủ, buổi sáng lúc thức dậy nạng đã sớm là một thân mùi rượu gia tăng mùi mồ hôi, nhưng lại bày nhảy thập phần khó chịu.

Nạng đối với đêm qua tình huống còn một điều trí nhớ, nhớ rõ là lại để cho Dương Hoa đưa nạng về nhà. Nghĩ tới đây, đã muốn xác định mình ở gia Phùng Tú Toánh rượu nhẹ nhàng nhieu mây rên rỉ một tiếng, mơ mơ màng màng xuống giường. Bất quá vừa vừa đứng lên đến, trên người cái loại này bày nhảy cảm giác thì càng làm cho nạng khó chịu.

Ừm! Còn nhắm nửa con mắt Phùng Tú Toánh về mặt đau khổ phát ra thờ dài một tiếng tựa như thanh âm, lại lao đảo đến giữa ở phía trong tủ quần áo trước, tiện tay cầm ra một bộ nội y. Sau đó nạng tự thoát khỏi toàn thân bị mồ hôi cùng rượu còn thấm ướt đầm quần áo ném trên giường, vắn về cái đầu người trần truồng ra gian phòng.

Gần đây là một người ở Phùng Tú Toánh bình thường trong nhà cũng không thể nào để ý hình tượng của mình, về phần thân thể trần truồng từ trong phòng chạy vào ngay tại gian phòng đối diện mặt trong phòng vệ sinh tắm rửa lại càng trong mùa hè nạng thường làm sự tình.

“RẦM!” Ngủ ở phòng khách chỗ sâu nhất trên ghế sofa lon Dương Hoa tại nửa mê nửa tỉnh trong lúc đó đột nhiên bị một cái rất lớn tiếng mở cửa cho đánh thức. Hắn đồng dạng cũng là mơ mơ màng màng chậm rãi mở to mắt, nhưng không đợi cái này chậm rì rì động tác hoàn thành, Dương Hoa lại đột nhiên mãnh liệt thoáng một tý tròn tròn mắt.

Phùng Tú Toánh trong phòng khách căn bản vốn là không có gì gì đó có thể ngăn cản Dương Hoa ánh mắt, hắn một mở to mắt, lập tức đem bả Phùng Tú Toánh toàn thân cao thấp cho nhìn cái thông thấu.

Nạng... Nạng như thế nào như vậy đi ra! Dương Hoa tại xác định trước mắt cái kia người trần truồng nữ nhân không phải mình xx trong mộng nội dung bên trong, cơ hồ lập tức tự vô ý thức lại mạnh mẽ nhắm mắt lại.

Bất quá cho dù hắn nhắm mắt lại, cũng căn bản không có thể khống chế đầu óc của mình ở phía trong hiện ra Phùng Tú Toánh tình xảo đặc sắc thân thể đường cong. Đây tuyệt đối là như ma quỷ đáng người. Trong đầu một mảnh hỗn loạn Dương Hoa nhin không được toàn thân đều khởi xướng nhiệt nóng đến.

Dương Hoa ở bên kia miềm man suy nghĩ, nhưng Phùng Tú Toánh nhưng căn bản cũng không phát hiện trong nhà vậy mà nhiều hơn cá nhân. Nàng mơ màng vào phòng tắm, sau đó Dương Hoa chợt nghe đến bên trong truyền tới một hồi “Ào ào” tiếng nước.

Hồ! Dương Hoa cuối cùng là mở miệng khi. Hấn tranh thủ thời gian lại nhắm mắt lại, giả dạng làm căn bản là không có tỉnh lại bộ dạng. Một lát sau, tiếng nước cuối cùng là ngừng lại. Sau đó là một hồi đi chân trần rơi trên sàn nhà tiếng bước chân vang lên. Đón lấy, Dương Hoa tự nghe được Phùng Tú Toánh nửa tiếng kinh hô. Nàng rõ ràng cho thấy muốn thét lên, tuy nhiên lại sợ tiếng kêu sẽ để cho Dương Hoa tỉnh lại, tranh thủ thời gian lại bưng kín miệng của mình.

“Cạch!” Cực lớn tiếng đóng cửa vang lên, Dương Hoa cuối cùng là có thể danh chính ngôn thuận “Tỉnh lại”.

Một lát sau, Phùng Tú Toánh đổi lại một kiện váy liền áo từ trong phòng đi tới. Chứng kiến Dương Hoa đang ngồi ở trên ghế sa lon sửa sang lại quần áo, nàng giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì hỏi: “Đêm qua ngủ thế nào?”

“Khá tốt.”

“Ah, khá tốt ah. Vừa tỉnh?”

“Ừm”

“Ha ha, người không có... Mong thấy cái gì kỳ quái mấy cái gì đó a...” Phùng Tú Toánh vẫn đề ngược lại rất có kỹ xảo. Nếu như Dương Hoa thật sự thật là làm không đến trông thấy, tự nhiên đối với vấn đề này không có phản ứng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Giám chế bấy rập (hạ)

Nhưng máu chốt là Dương Hoa cái gì đều nhìn thấy. Tuy nhiên Phùng Tú Toánh hiện tại đã muốn mặc vào quần áo, nhưng nàng vừa rồi cái kia không mảnh vải che thân bộ dáng đã muốn không thể nghịch chuyển chiếu vào Dương Hoa trong đầu. Trong đầu trí nhớ cùng Phùng Tú Toánh hiện tại bộ dạng vén bắt đầu đứng dậy, mặc vào quần áo Phùng Tú Toánh tại màu trắng váy liền áo hạ như ẩn như hiện thân thể đảo có vẻ càng thêm mê người. Dương Hoa căn bản không có biện pháp khống chế chính mình, mỗi lần bị hỏi đến mẫn cảm vấn đề, mặt của hấn lập tức tự nóng rất nóng bắt đầu đứng dậy.

“Ah!” Chứng kiến Dương Hoa mỗi lần bị hỏi ngay lập tức mặt toàn bộ đỏ lên, Phùng Tú Toánh vô ý thức thét chói tai vang lên bưng kín chính mình bộ ngực đầy đặn, cũng cơ hồ lập tức tự xấu hổ đỏ mặt, “Người... Người chừng nào thì tỉnh hay sao?” Nàng xấu hổ đỏ mặt, lo lắng hỏi.

“Người vừa từ trong phòng đi lúc đi ra.” Dương Hoa không có nói với nàng lời nói dối.

“Vậy người không phải tất cả đều thấy được!” Phùng Tú Toánh vừa thẹn vừa vội kêu lên.

“Ừm...” Dương Hoa cũng xấu hổ đỏ mặt cúi đầu tỏ vẻ cam chịu. Phát sinh chuyện như vậy, hấn ngày hôm qua quyết định ở lại đến thời điểm nhưng một chút cũng không có dự liệu được.

“Người...” Thấy Dương Hoa thừa nhận, Phùng Tú Toánh quả thực xấu hổ nói không ra lời. Nàng xem thấy Dương Hoa, lại phát hiện mình chỉ là cảm thấy thẹn thùng, vậy mà cũng không có cớ nào tức giận.

“Ta xem ta còn là đi trước.” Dương Hoa cũng không biết nên cùng Phùng Tú Toánh nói cái gì, đành phải vội vàng hấp tấp đứng lên chạy đi chạy ra ngoài cửa.

“Người đứng lại!” Phùng Tú Toánh vừa vội vừa giận gọi hấn lại, “Chạy cái gì? Nhà của ta bên cạnh ở một nửa đều là đài truyền hình ở phía trong người, nếu cho bọn hấn gặp lại người cái dạng này chạy ra đi cho bọn hấn trông thấy, còn không biết muốn truyền ra cái gì Bất Quái ni!”

“Vậy làm sao bây giờ?” Dương Hoa lúc này cũng hoàn toàn mất hết chủ ý.

“Còn có thể làm sao? Chờ một lát người lại đi! Đi ra ngoài thời điểm bình tĩnh một chút, đừng làm cho người cảm thấy người phạm phải việc trái với lương tâm.” Phùng Tú Toánh nhỏ giọng nói.

“Ừ!” Dương Hoa tựa như gà con mổ thóc tựa như gặt đầu, trên mặt thẹn thùng màu đỏ nhưng vẫn là cời không đi xuống.

“Như vậy sao được? Người xấu hổ cái gì? Bị phía dưới những người kia chứng kiến còn phải rồi! Không phải là nhìn cái trần trường sao? Trước kia người chưa có xem?... Cho dù chưa có xem cũng không có gì lớn! Coi như là nhìn người thể người mẫu không thì xong rồi sao?” Phùng Tú Toánh vừa nói, một bên mình cũng cảm thấy dở khóc dở cười.

Được từ trên xuống dưới nhìn mấy lần, cái gì tiện nghi đều bị hấn chiếm đi. Kết quả quay đầu còn phải chính mình tự mình an ủi hấn: không có gì, nhìn tự nhiên! Chiếm tiện nghi người coi như có hại chịu thiệt...

Cái này tính toán chuyện gì đâu này?

Mặc kệ Phùng Tú Toánh như thế nào dở khóc dở cười, Dương Hoa ngược lại tại “Người bị hại” bản thân khuyên giải hạ dần dần tỉnh táo lại. Tuy nhiên phải nhìn... nữa Phùng Tú Toánh thời điểm hấn vẫn sẽ có chút ít xấu hổ, bất quá so về vừa rồi đến đã muốn muốn tốt hơn nhiều.

“Đúng rồi, người ngày hôm qua làm sao sẽ tại nhà của ta ở lại hay sao?” Phùng Tú Toánh tràn đầy thẩm phạm nhân biểu lộ. Nàng căn bản không nhớ rõ là mình gọi Dương Hoa trong nhà ở lại.

“Là người bảo ta lưu lại nha!” Dương Hoa cũng đồng dạng dở khóc dở cười trả lời.

“Ah? Ta lúc nào nói?” Phùng Tú Toánh về mặt mờ mờ.

“Đêm qua ah, chúng ta vừa ra nhà hàng người đã nói.” Dương Hoa liên tục không ngừng giải thích nói.

“Thật sự là ta nói hay sao?”

“Là người nói. Đúng rồi! Người còn nói có cái gì nghe lên đến về Vũ Huỳnh sự tình muốn nói cho ta. Sau đó nói ta phải đưa tiễn người trở về ở một đêm mới bằng lòng nói, kết quả vẫn còn trên xe taxi thời điểm người liền ngủ mất.”

“Ah! Hình như là có có chuyện như vậy.” Tại Dương Hoa nhắc nhở hạ, Phùng Tú Toánh cuối cùng nhớ ra một điểm ngay lúc đó sự tình. Nàng lập tức lại không có ý tứ cúi đầu xấu hổ bắt đầu đứng dậy.

Vốn là bức người gia đến trong nhà nàng ở, kết quả buổi sáng bắt đầu đứng dậy càng làm cái này mảnh vụn gốc đem quên đi. Nếu như Dương Hoa nói rất đúng lời nói thật, vậy hôm nay ăn được cái này thiệt thòi lớn hoàn toàn chính là nàng chính mình tạo thành, nàng ai cũng oán không đến.

“Nói Tề Vũ Huỳnh sự tình a.” Phùng Tú Toánh cảm giác được, nếu như tiếp tục tại vấn đề của mình thượng dây dưa, nàng sớm muộn đắc đem mình khiến cho về sau tại Dương Hoa trước mặt không ngượng đầu được lên, vì vậy tranh thủ thời gian thay đổi cái chủ đề.

“Ừm!” Dương Hoa cũng đang muốn nghe tin tức này, vì vậy hấn tranh thủ thời gian gật gật đầu, vánh tai chờ bên dưới.

“Đại khái là tại bốn năm ngày trước kia a. Cái kia Lí cái gì đến chúng ta đài truyền hình tìm đến Hồ Thường Hữu. Ta nghe được hấn trong phòng làm việc nói, Tề Vũ Huỳnh như thế nào như thế nào không để cho hấn mặt mũi, nàng như thế nào như thế nào xấu. Dù sao nói không ít Tề Vũ Huỳnh nói bậy. Sau đó hấn nói lại để cho hồ giám chế giúp hấn cái bề bộn, lại để cho một người bằng hữu của hấn đi ghi « loại thứ ba nhân loại » kịch bản, thuận tiện cũng trị Tề Vũ Huỳnh thoắt cái.”

“Ta ngay từ đầu nghe cái kia Lí cái gì nói chuyện, còn tưởng rằng Tề Vũ Huỳnh thật là một cái đại nhân vật phản diện nì. Kết quả bọn hấn nói xong nói xong, lại nhắc tới người tên. Sau đó ta đã cảm thấy không thích hợp. Cần thận vừa nghe, phía sau bọn họ vậy mà còn nói đến rất nhiều xấu xa sự tình. Hừ, cái kia họ Lý thật là không phải thứ gì. Hấn còn đáp ứng nói, chỉ cần Hồ Thường Hữu hỗ trợ, hấn có thể hỗ trợ đem bà Tề Vũ Huỳnh làm lên giường. Hấn còn cảm nữ nhân đến nếu ví dụ từ, nói mình câu dẫn nữ nhân có nhiều thủ đoạn. Giống như cái kia nữ cùng Tề Vũ Huỳnh còn nhận thức, gọi là vương... Vương Nhược Tích! Đừng! Cái kia nữ nhân gốc là nửa hồng không hắc nhị lưu diễn viên a?” Phùng Tú Toánh trong lời nói có lẽ hay là mang theo nàng trước sau như một cay nghiệt.

“Ừm! Nàng là cái diễn viên, cùng Vũ Huỳnh là bạn tốt.” Dương Hoa gật đầu nói.

“Vậy thì không sai được! Sau đó cũng không sao. Cái kia họ Lý lại để cho Hồ Thường Hữu đem bà Tề Vũ Huỳnh cho triệt hạ đến, sau đó hứa nàng một trương tám ngàn phiếu không, nói cho nàng giới thiệu đại bài đạo diễn ghi kịch bản phim cái gì. Trên thực tế tự lại để cho hồ giám chế xuất công không xuất lực, kéo đi Tề Vũ Huỳnh không buông tay, nhưng lại không cần phải nàng kịch bản. Họ Lý lời thề son sắt nói, đợi đến cuối cùng nàng cùng đường thời điểm, chỉ cần lừa gạt điểm thù đoạn nhỏ, Tề Vũ Huỳnh khẳng định đắc ngoan ngoan nghe hấn mà nói.”

“Stop đề..., nhìn xem Hồ Thường Hữu bình thường một bộ trung thực bộ dạng, kỳ thật cũng là một bụng ý nghĩ xấu. Vừa nghe đến có xinh đẹp nữ nhân, ngay ngữ điệu đều thay đổi. Bất quá hấn cũng thật là ngu có thể! Tự không suy nghĩ, nếu như Tề Vũ Huỳnh thật sự bức cho đến cần nhờ bán đứng thân thể mạng sống tình trạng rồi, cái kia họ Lý có thể thực đem bà Tề Vũ Huỳnh xinh đẹp như vậy nữ nhân tặng cho hấn? Chính hấn sẽ không đi hàng nhái người sao?”

“Bất quá nói trở lại, muốn là bọn hấn thật sự làm như vậy. Tề Vũ Huỳnh chỉ sợ ngoại trừ bán chính mình, thật đúng là sẽ không lộ có thể đi. Nàng đại học giống như không có tốt nghiệp sẽ không học bài chạy tới ghi kịch bản đi à nha. Vấn đề này làm thật là ngu xuẩn! Vạn nhất sau này khi không được biên kịch, ngay cái ăn cơm địa phương đều không có. Hừ, đừng nhìn Hồ Thường Hữu nhân phẩm không được tốt lắm, nhưng tại điện ảnh trong vòng thật đúng là rất có phân lượng. Đầu năm nay biên kịch nhiều hơn đi, cái nào đạo diễn thiếu nàng còn có thể buồn không có kịch bản? Nếu Hồ Thường Hữu thật sự nói chuyện lại để cho đạo diễn không cần phải nàng kịch bản... Nàng một ra đạo mới vài năm biên kịch, lại không có hậu trường, làm sao có thể đầu qua hấn?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Sơn cùng thủy tận nghi không đường (thượng)

Phùng Tú Toánh nói một hơi một đồng lớn đem bả Dương Hoa cho sợ tới mức đủ thương lời nói. Nếu như nàng nói đều là sự thật, cái kia Tề Vũ Huỳnh không phải nguy hiểm? Dương Hoa cũng phát hiện, Tề Vũ Huỳnh nếu như không có kịch bản nhưng ghi, chỉ sợ thật sự ngay nuôi sống biện pháp của mình đều không có. Nàng một không có bằng cấp, hai không có người thân, ba không có kinh nghiệm xã hội. Nếu như mất đi nửa thi triển năng lực cơ hội, nàng như vậy một cái nhu nhược nữ hài tử nhưng sống thế nào xuống dưới đâu này?

Muốn đến sáng hôm nay Tề Vũ Huỳnh tự muốn đem cái kia một tập kịch bản giao cho trương đạo diễn, hơn nữa quyết định nàng có thể hay không tiếp tục lưu lại « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ, lòng nóng như lửa đốt Dương Hoa lập tức đứng lên.

“Ta phải đi.” Hần vội vã vút xuống dưới câu nói đầu tiên hướng ra phía ngoài chạy tới. Lúc này đây chỉ sợ không có người có thể ngăn cản Dương Hoa dùng tốc độ nhanh nhất đuổi tới Tề Vũ Huỳnh bên người. Hần hiện tại chỉ muốn, nếu để cho Tề Vũ Huỳnh kịp thời biết rõ tin tức này, có lẽ nàng có thể nghĩ đến hóa giải cái này bấy rập phương pháp xử lý.

Tại gần hai tháng tiếp xúc ở phía trong, cho dù Dương Hoa không có đối với Tề Vũ Huỳnh sinh ra tình yêu, ít nhất hẳn cũng đã đối với cái này đơn thuần, thiện lương hơn nữa kiên cường nữ hài tử sinh ra một loại kết thân người loại quan tâm cùng ý thức trách nhiệm. Tuy nhiên hẳn cũng không có bao nhiêu năng lực, nhưng lại nguyện ý chỉ mình cố gắng lớn nhất bảo vệ nàng không bị thương tổn.

“Ai! Người đối với nàng thật tốt.” Phùng Tú Toánh lộ ra nửa thật nửa giả ghen ghét biểu lộ nói, “Ta làm sao lại không gặp được một cái lớn lên đẹp trai, rồi hướng ta tốt như vậy nam nhân đâu?”

“Người đừng nói giỡn rồi!” Dương Hoa nói những lời này thời điểm cũng đã đi ra cửa bên ngoài. Hần vội vã một đường chạy trước vọt vào thang máy.

“Ai!” Phùng Tú Toánh nhìn xem Dương Hoa bóng lưng, cười lắc đầu đóng lại đại môn. Trở lại trong phòng, trông thấy Dương Hoa ngủ nhiều nếp nhăn số pha, nàng đột nhiên lại nhớ tới vừa rồi chính mình đã từng không mảnh vải che thân ở trước mặt hẳn tượng người mẫu đồng dạng đi cái qua lại. Nàng tranh thủ thời gian chịu đựng trên mặt nóng hổi ý xấu hổ chạy đến số pha bên cạnh, cẩn thận bắt nó sửa sang lại thành Dương Hoa đến trước khi đến bộ dáng.

Ai! Người cũng thật là một cái nữ nhân ngọc! Sửa sang lại hết số pha, Phùng Tú Toánh lại cười khổ đối với trong gương tự người nói một câu như vậy, sau đó mới vô tình đi trở về trong phòng.

Dương Hoa dùng tốc độ nhanh nhất về tới Tề Vũ Huỳnh trong nhà. Đúng vậy hẳn đứng ở cửa ra vào ngay xoa bóp vài cái lên chuông cửa, lại đều không có người quản môn. Nàng chẳng lẽ đã muốn giao rơi bản thảo đi ra ngoài rồi? Dương Hoa nhanh chóng thẳng cong da đầu của mình.

Hần tranh thủ thời gian vội vàng vàng tìm ra cái chìa khóa mở cửa, sau đó vào cửa trông thấy Tề Vũ Huỳnh gian phòng đại đóng chặt, liền một đầu xông vào gian phòng của mình ở phía trong, thay cho trên người đồng dạng dính không ít mồ hôi quần áo, lập tức vừa muốn đi ra tìm Tề Vũ Huỳnh.

Nhưng lại tại hẳn sẽ phải lúc ra cửa, Tề Vũ Huỳnh gian phòng đại môn lại đột nhiên mở ra. Về mặt về giận dữ Tề Vũ Huỳnh mặc đồ ngủ đứng ở cửa ra vào, chăm chú nhìn chằm chằm Dương Hoa.

“Người... Người đang ở đây gia!” Kích động Dương Hoa thanh âm đều có chút run rẩy.

“Người cứ nói đi? Ta không giống có ít người, nhìn thấy xinh đẹp nữ nhân, ý đi ra ngoài cũng không biết đã trở lại! Vừa trở về tự lại muốn đi ra ngoài, như thế nào, gấp gấp như vậy sao?” Tề Vũ Huỳnh đối với Dương Hoa chính là một châu châm chọc khiêu khích.

“Ta... Ta nghĩ đến người không ở nhà nì. Muốn đi ra ngoài tìm người.” Dương Hoa đóng lại đại môn, đi đến Tề Vũ Huỳnh bên người nói xong, trên mặt lo lắng trong lúc biểu lộ không có có một chút làm bộ thành phần.

“Tìm ta? Hừ, ta xem người là tìm cái kia Phùng Tú Toánh a! Các người đem qua đi làm cái gì rồi?” Nghe được Dương Hoa nói như vậy, Tề Vũ Huỳnh cảm tức tựa hồ bình tức một ít, tuy nhiên lại y nguyên lạnh lùng trầm mặt.

“Đem qua nàng uống rượu rồi, cho nên ta đưa tiền nàng về nhà, sau đó lại đang nàng gia trụ liễu cả đêm. Vốn muốn gọi điện thoại cho người, về sau phát hiện không mang điện thoại.” Dương Hoa thành thật bàn giao nói.

“Hừ! Tại trong nhà nàng ở một buổi tối? Còn uống rượu rồi? Các người thật đúng là cô nam quả nữ, làm chai Liệt Hỏa a!” Tề Vũ Huỳnh tức giận

thoáng một tý tự biến thành càng thâm.

“Ngươi chó nói lung tung! Chúng ta không có gì!” Dương Hoa cũng gấp. Hắn trước kia cũng không thấy Tề Vũ Huỳnh nói qua như vậy không biết nhẹ nặng, cho dù hay nói giỡn, Tề Vũ Huỳnh cũng luôn luôn là rất có chừng mực.

“Như thế nào, làm cũng không dám thừa nhận sao? Hừ, ngươi cũng cùng cái kia họ Lý hỗn đản đồng dạng! Nam nhân không có một cái là đồ tốt.” Tề Vũ Huỳnh đỏ bừng cả khuôn mặt, kích động chỉ vào Dương Hoa hô to.

“Ngươi làm sao vậy?” Dương Hoa rốt cục phát hiện Tề Vũ Huỳnh trận này lửa giận bên trong không giống tầm thường, hắn lo lắng giải thích, “Ta thật sự cái gì cũng không còn làm. Ngươi có thể gọi điện thoại cho nàng hỏi nha! Ta nhận thức nàng mới một ngày! Nếu như ta thật sự là cái loại người này, ngày đó làm gì không đối với ngươi...”

Nói đến phần sau, quá mức sót ruột Dương Hoa cũng sợ không lựa lời nói bắt đầu đứng dậy. Lại nói đến một nửa, hắn mới nhớ tới mình tại sao có thể đối với Tề Vũ Huỳnh nói như vậy đâu này? Hắn lập tức hối hận, tiếc dùng khẩu, dùng tràn đầy áy náy ánh mắt nhìn xem Tề Vũ Huỳnh.

Nhưng Dương Hoa không nghĩ tới chính là, hắn nhắc tới Tề Vũ Huỳnh xấu hổ chuyện cũ, nàng chẳng những không có tức giận, biểu lộ lại ngược lại dần dần theo phần nộ biến thành hoà nghi. “Ngươi thật không có cùng nàng làm cái gì?” Tề Vũ Huỳnh ngữ khí đau xót lại để cho đối với nữ hài tử tâm lý cơ hồ đã không có giải Dương Hoa đều minh bạch, nàng là tại ghen.

Ghen? Không phải đâu! Nhất định là ta nghĩ sai rồi! Ta nghĩ sai rồi... Dương Hoa trong nội tâm lại là một hồi khản trương cùng hỗn loạn.

“Ah! Ngươi quả nhiên có lẽ hay là cùng nàng...” Tề Vũ Huỳnh thấy Dương Hoa vậy mà không nói, lập tức tự quyết lấy miệng lại kêu lên.

“Không có không có!” Dương Hoa thường nói căn bản không có trải qua đầu óc của hắn tự chạy ra, “Ta làm sao có thể! Vừa rồi ta là đang suy nghĩ chuyện gì.”

“Ngươi đang suy nghĩ gì?” Tề Vũ Huỳnh tức giận nhìn xem Dương Hoa hỏi.

“Ta...” Dương Hoa hé miệng vừa muốn nói thật. Nhưng đột nhiên nghĩ lại, hắn sao có thể đối với Tề Vũ Huỳnh nói, ta vừa rồi suy nghĩ ngươi có phải hay không tại ăn Phùng Tú Toánh dấm chua đâu này?

“Ta tại muốn chuyện của ngươi.” Dương Hoa không muốn nói dối, vì vậy tự dứt khoát dùng câu mơ hồ lời nói đùa bỡn đi qua.

Bất quá coi như là như vậy mơ hồ một câu, Tề Vũ Huỳnh trên mặt cũng là thoáng một tý tự bay lên hai đóa Hồng Vân, áp ứng nhìn xem Dương Hoa nói không ra lời.

“Đừng nói cái này rồi! Không còn kịp rồi!” Dương Hoa cũng không thời gian cùng Tề Vũ Huỳnh liếc mắt đưa tình, hắn sót ruột đối với nàng hô lên.

“Làm sao vậy?” Tề Vũ Huỳnh cũng cho Dương Hoa khản trương thái độ lấy khản trương lên.

“Ngươi đem ngày hôm qua kịch bản giao cho trương đạo diễn không có?”

“Còn không có đâu rồi, làm sao vậy?”

“Trước đừng cho hắn! Ngươi hãy nghe ta nói, đêm qua ta không có trở về, nhưng thật ra là Phùng Tú Toánh nói cho ta biết, ngươi cũng bị « loại thứ ba nhân loại » kịch tố khai trừ sự tình là cái bẫy. Là cái kia Lý công tử hắn tìm các ngươi giám chế nói muốn đem ngươi khai trừ. Hơn nữa cái kia hồ giám chế cũng căn bản tự không yên lòng, hắn không sẽ giúp ngươi tìm muốn kịch bản đạo diễn!”

“Ah?” Tề Vũ Huỳnh cũng bị Dương Hoa khóa nói lại càng hoảng sợ, “Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Nàng mặt mũi tràn đầy lo lắng hỏi. Tin tức này quan hệ đến nàng tương lai sinh kế, không thể cho nàng không coi trọng.

Cô! Ngay tại Dương Hoa đang định hướng Tề Vũ Huỳnh lặp lại buổi sáng mới từ Phùng Tú Toánh chỗ đó nghe được âm mưu thời điểm, một thanh âm vang lên sáng bụng tiếng kêu lại vừa vắn truyền vào lỗ tai của hắn. Nhìn thấy Dương Hoa nhìn mình lúc trên mặt kinh ngạc biểu lộ, Tề Vũ Huỳnh lập tức lại đỏ mặt cúi đầu.

Đêm qua nàng vốn muốn đợi Dương Hoa trở về cùng một chỗ ăn bữa tối, nhưng nhưng vẫn không thấy hắn trở về, hơn nữa thậm chí ngay cả cái điện thoại đều không có. Nàng quật cường trong phòng buồn bực ngồi cả buổi tối, thẳng đến đêm khuya hơn một giờ mới mang theo bụng đói kêu vang cảm giác cùng một bụng oán khí cùng ùy khuất đi ngủ, cũng chính bởi vì như vậy, buổi sáng nhìn thấy Dương Hoa thời điểm mới có lớn như vậy nóng tính.

Chương 4: Sơn cùng thủy tận nghi không đường (trung)

“Ngươi... Ngày hôm qua không có ăn cơm chiều?” Dương Hoa trở lại Tề Vũ Huỳnh trong nhà thời điểm mới được là buổi sáng hơn tám giờ một điểm, nếu như Tề Vũ Huỳnh buổi tối ăn được bữa tối, lúc này bụng của nàng tuyệt đối không thể có thể hội phát ra không lồ như vậy tiếng vang.

“Ừm” Tề Vũ Huỳnh cũng biết không thể gạt được đi, dứt khoát mày dạn mặt dày thẳng thắn thừa nhận.

“Cái kia ta đi cấp ngươi làm bữa sáng, một bên làm vừa nói. Thật sự là thực xin lỗi, đêm qua nếu như không phải ta quên dẫn điện thoại, lại không nhớ rõ điện thoại... Thực xin lỗi.” Dương Hoa hồ thẹn nhìn xem Tề Vũ Huỳnh, không ngừng xin lỗi.

“Tốt rồi, ta lại chưa nói trách ngươi.” Tề Vũ Huỳnh đỏ mặt đem bà Dương Hoa đẩy vào phòng bếp.

Trong lòng cái kia một cổ phần nộ phát tiết sau khi ra ngoài, bình tĩnh trở lại Tề Vũ Huỳnh mới tại trong đầu suy tư cử động của mình. Nhưng nàng càng nghĩ tiếp lại càng thấy đắc thẹn thùng. Lại nói tiếp, cho dù Dương Hoa không trở lại, nàng lại có cái gì quyền lực yêu cầu hẳn nhất định phải chào hỏi đầu này? Hơn nữa nàng vậy mà hội đợi Dương Hoa suốt cả đêm, không đợi đến hẳn còn phát lớn như vậy tính tình. Nàng cùng Dương Hoa có quan hệ gì nha? Nàng tại sao phải vì hẳn chỉ là ở bên ngoài ngây người cả đêm sinh lớn như vậy khí? Nghĩ đến chính mình làm một chuyện như thế không hiểu thấu, Tề Vũ Huỳnh tại tâm hoảng ý loạn đồng sự, khuôn mặt cũng từng đột nóng lên bắt đầu đứng dậy.

Dương Hoa ngược lại không có chú ý tới một mực cùng tại phía sau mình Tề Vũ Huỳnh e lệ bộ dáng. Đi vào phòng bếp về sau, hẳn lập tức tự cho nàng cùng chính hẳn chuẩn bị hai phần bữa sáng —— cho Tề Vũ Huỳnh cái kia phần tự nhiên là phong phú tới cực điểm. Một bên làm lấy cơm, Dương Hoa tự một bên đem hẳn theo Phùng Tú Toánh chỗ đó nghe được hương Tề Vũ Huỳnh từ đầu chí cuối lập lại một lần. Đương nhiên, trong lúc nói chuyện với nhau nâng lên cái kia chút ít về Tề Vũ Huỳnh xấu xa sự tình Dương Hoa tự bắt bọn nó tự động quá lo.

“Hò giám chế thật là thực nói gì hay sao?” Tề Vũ Huỳnh không thể tin tưởng mở to hai mắt nhìn xem Dương Hoa. Vị kia hò giám chế nàng cũng đã gặp mấy lần, tuy nhiên không có lưu lại quá sâu ấn tượng, thế nhưng không có cảm thấy hẳn là như vậy người xấu ah!

“Ta cảm thấy đắc Phùng Tú Toánh không phải gạt người. Hơn nữa nàng cũng không biết Lí Hồng Vĩ, tại sao phải bỏ trí hẳn?”

“Ta... Vậy phải làm sao bây giờ đầu này?” Tề Vũ Huỳnh suy nghĩ kỹ một hồi, lại một cái có thể giải quyết vấn đề biện pháp đều không nghĩ tới, chỉ có thể nhanh chóng tại nguyên chỗ thẳng đảo quanh.

Cho dù nàng biết rồi đem mình khai trừ ra kịch tổ là cái bẫy, nhưng nói như vậy Dương Hoa nói với nàng, nàng sẽ tin tưởng; nàng đối với trương đạo diễn nói, trương đạo diễn có tin hay không? Cho dù thối một bước nói, trương đạo diễn cũng tin nàng, hẳn lại có thể làm sao? Nàng kịch bản chất lượng có vấn đề là sự thật, Hồ Thường Hữu nếu như kiên trì muốn khai trừ nàng, trương đạo diễn cho dù muốn giúp bề bọn, đạo lý thượng cũng chân đứng không vững.

“Ngươi đừng vội.” Dương Hoa trông thấy Tề Vũ Huỳnh lo lắng bất lực bộ dáng, tranh thủ thời gian giữ chặt nàng, làm cho nàng tại trên ghế ngồi xuống, “Ngắm lại xem có hay không ai có thể giúp ngươi. Nếu như ngươi đem chuyện này nói cho trương đạo diễn, hẳn có thể hay không không rút lui ngươi xuống?”

Cho Tề Vũ Huỳnh trở thành hai tháng trợ thủ, Dương Hoa đảo đối với T thành phố đài truyền hình tình huống có một chút hiểu rõ. Nếu như Tề Vũ Huỳnh thật sự đã muốn theo cái kia bộ tình cảnh ở phía trong bị oanh đi, trương đạo diễn cũng hơn nữa không có biện pháp đem nàng một lần nữa mời về đi. Bởi vì đôi bên kịch chuyện như vậy đắc giám chế cùng đạo diễn hai người cùng một chỗ đồng ý.

Bất quá đồng dạng đạo lý, tại Tề Vũ Huỳnh còn không có bị oanh đi được dưới tình huống, nếu như trương đạo diễn một mực chắc chắn không cho nàng đi, hò giám chế cũng không có biện pháp. Dù sao hẳn cũng không thể không được trương đạo diễn cái này tại đạo diễn giới lần qua lần lại nhiều năm lão tư cách. Huống chi trương đạo diễn hiện tại đang tại đài truyền hình cao tầng ở phía trong được sủng ái, bọn hẳn còn trông cậy vào trương đạo diễn cho bọn hẳn lại kiểm tiền xem ti lệ mới cao đầu rồi, làm sao có thể tùy ý hò giám chế cho hẳn sử ngáng chân?

“Không được! Trương đạo diễn hẳn lần trước nói, hẳn đã muốn cùng hò giám chế đã nói rồi, nếu như kịch bản lại xảy ra vấn đề tự đôi bên kịch.”

“Nhưng lúc này rõ ràng cho thấy có tình huống đặc biệt ah!”

“Ai, được rồi.” Tề Vũ Huỳnh sầu mi khổ kiểm nói, “Hẳn giúp ta nhiều như vậy bề bọn, những này nhân tình ta còn không biết như thế nào trả nì. Lần này hẳn khẳng định cũng không có cách nào, đừng làm cho hẳn khó xử. Trương đạo diễn người này... Ai, hẳn tại trong hội nhân tế quan hệ cũng không có gì đặc biệt. Bằng không thì bằng hẳn tư lịch cùng năng lực, làm sao có thể hỗn lẫn lộn đến muốn tới đập tình cảnh hài kịch đầu này? Nếu như ngay cả một mời trương đạo diễn, ta đây thật sự không có biện pháp tha thứ chính mình rồi.”

Nàng đối với trương đạo diễn cùng hò giám chế quan hệ trong đó đương nhiên nếu so với Dương Hoa tình huống hơn. Bởi vì này bộ tình cảnh hài kịch là đài truyền hình đầu tư quay chụp, cho nên đại biểu đài truyền hình tham gia đến quay chụp bên trong hò giám chế rất lớn trình độ thượng chẳng khác gì là trương đạo diễn cổ chủ. Nếu như hò giám chế kiên trì muốn cho nàng xuống dưới, hơn nữa lại có đang lúc lý do, trương đạo diễn cho dù không tình nguyện, cũng không nên nói lời phản đối.

“Cái kia... Vương Nhược Tích đầu này? Đường Hân đầu này? Các nàng không phải minh tinh sao? Nếu như các nàng dẫn đường diễn đề nghị, nên vậy

có tác dụng a!” Dương Hoa cũng thuộc về cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, hẳn đương nhiên không hy vọng Tề Vũ Huỳnh thật sự bị người hãm hại ảo com không lấy.

“Ừm?” Dương Hoa vừa nhắc tới hai người kia, Tề Vũ Huỳnh con mắt lập tức sáng ngời.

Đúng vậy! Các nàng là phim truyền hình diễn viên chính, nếu các nàng chịu hỗ trợ ủng hộ chính mình, cái kia trương đạo diễn áp lực tự ít hơn nhiều. Tề Vũ Huỳnh đối với năng lực của mình y nguyên rất tự tin, nàng tin tưởng vững chắc chỉ cần cho nhiều nàng một chút thời gian, nhất định có thể viết ra cùng nguyên lai đồng dạng tốt kịch bản.

Đúng vậy tìm Vương Nhược Tích đảo không có vấn đề gì, tìm Đường Hân tự... Ngoại trừ lần trước tại trong nhà ăn cái kia hồi lâu nói chuyện phiếm bên ngoài, Tề Vũ Huỳnh sẽ không có cùng Đường Hân đã từng quen biết. Tùy tiện đi cầu người ta giúp lớn như vậy bề bộn, Tề Vũ Huỳnh cảm thấy nàng chỉ sợ chưa hẳn chịu đáp ứng.

“Ta đi tìm Đường Hân, người đi tìm Vương Nhược Tích. Người nói được không?” Dương Hoa cũng do dự một hồi mới nói. Hắn cảm giác mình đi tìm Đường Hân làm cho nàng hỗ trợ có chút hiệp ân nhìn qua báo hương vị, có thể tưởng tượng đến Tề Vũ Huỳnh đối mặt khốn cảnh, hẳn cuối cùng là một hạ quyết tâm. Ai, cho nàng lưu lại ấn tượng xấu tự lưu lại ấn tượng xấu a, dù sao về sau đại khái cũng sẽ không gặp lại. Dương Hoa trong lòng là nghĩ như vậy.

“Được rồi! Người còn là đừng đi tìm Đường Hân a.” Dương Hoa nghĩ thông suốt, nhưng Tề Vũ Huỳnh lại cắn cắn bờ môi nói, “Ta thử xem xem lại để cho Nhược Tích hỗ trợ là được.”

“Vì cái gì?”

“Không tại sao.” Tề Vũ Huỳnh kiên quyết lắc đầu. Chính cô ta cũng không hiểu vì cái gì, dù sao trong nội tâm chính là không hy vọng Dương Hoa đi gặp hẳn cái vị kia bạn học cũ. Bất quá chứng kiến Dương Hoa hơi kinh ngạc biểu lộ, nàng có lẽ hay là nói ra một cái lý do: “Ta cùng nàng không quen, nàng cũng chưa chắc chịu giúp đỡ ta bề bộn. Nếu người đến thăm đi tìm nàng, nhưng nàng hiện tại quả là khó xử, không thể đáp ứng lời mà nói..., về sau các người gặp mặt thời điểm không phải rất xấu hổ?”

“Ta cùng nàng còn có thể gặp lại mấy lần mặt đâu này?” Dương Hoa cười khở mở ra tay.

“Tóm lại từ bỏ!” Tề Vũ Huỳnh có lẽ hay là lắc đầu, trầm mặc một hồi lâu, đột nhiên lại đỏ mặt đối với Dương Hoa nói, “Bất quá vẫn là cảm ơn người.”

“Nên vậy, người là ta cô chủ chứ sao. Nếu như người thất nghiệp, ta nhưng làm sao bây giờ đâu này? Ha ha, ta cũng là vì chính mình ah.” Dương Hoa biết rõ lúc này không nên đem bà hào khí làm cho quá nặng trọng, tranh thủ thời gian cười toe toét cười rộ lên nói.

Hai người cười quy cười, Tề Vũ Huỳnh cuối cùng là một không có đáp ứng lại để cho Dương Hoa đi tìm Đường Hân. Giao hết kịch bản về sau, nàng tự lập tức trốn tiến gian phòng ở phía trong gọi một cú điện thoại cho Vương Nhược Tích, hai người lại đang trong điện thoại hàn huyên không sai biệt lắm có hơn một giờ. Nhưng đợi các nàng trò chuyện hết thiên, Tề Vũ Huỳnh đi vào trong phòng khách phóng trả lời điện thoại thời điểm, trong phòng Dương Hoa lại trông thấy Tề Vũ Huỳnh trong ánh mắt tựa hồ lóe lẹt quang.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Sơn cùng thủy tận nghi không đường (hạ)

“Nàng nói như thế nào?” Dương Hoa sốt ruột hỏi.

“Nàng nói, nàng hiện tại chính mình đều bản thân khó bảo toàn, cũng giúp không được ta bề bộn.” Tề Vũ Huỳnh hít vào một hơi, cố gắng làm cho mình không khóc lên.

“Như thế nào như vậy? Nàng làm sao sẽ bản thân khó bảo toàn đâu này?” Dương Hoa kinh ngạc hỏi lại.

“Nàng nói, nàng cùng Lí Hồng Vĩ ngay tại ngày hôm qua chia tay.”

“Vì cái gì?”

“Còn có thể vì cái gì? Ngày hôm qua nàng đập hết đùa giỡn, buổi tối khi về nhà tại khu náo nhiệt ở phía trong chứng kiến Lí Hồng Vĩ nắm nữ nhân tại đạo phố. Ngay từ đầu nàng còn tưởng rằng chỉ là hai người ngẫu nhiên đụng với, kết quả về sau mới nhìn đến bọn hắn vậy mà thẳng tắp đi vào trong

khách sạn đi. Sau đó buổi tối trở về, nàng hãy cùng tại trong điện thoại cùng Lí Hồng Vĩ đại náo náo một trận, hai người chia tay. Vì vậy sự tình, buổi sáng hôm nay nàng đến trường quay thời gian chậm không sai biệt lắm một giờ.”

“Bình thường đây cũng không phải là cái đại sự gì, nhưng cái kia Hồ Thường Hữu vừa vặn nắm lấy cơ hội đem nàng hung ác huấn một bữa. Nàng lại không phải là cái gì đặc biệt hồng minh tinh, T thành phố đám đùa giỡn đập nhĩ lưu nữ minh tinh khá nhiều loại, so nàng xinh đẹp, so nàng hội diễn đùa giỡn cũng có rất nhiều. Trước kia nếu không ta một mực giúp đỡ nói chuyện, kỳ thật trương đạo diễn thậm chí nghĩ đôi nàng. Hiện tại Hồ Thường Hữu còn nói nàng bất kính nghiệp, ta xem nàng cũng rất tránh khỏi đi qua.”

“Nàng kia định làm như thế nào?”

“Nàng cũng không biết. Hiện tại tình huống của nàng hiện tại hãy cùng ta đồng dạng, nếu như hồ giám chế kiên trì, cho dù trương đạo diễn muốn bảo vệ cũng không giữ được nàng. Nàng nói, nếu là thật không có biện pháp, cũng chỉ có trở về cầu Lí Hồng Vĩ tên hỗn đản kia. Ài, nàng trường cấp 3 một tốt nghiệp tựu đi ra đến kịch trong tổ kê chạy cò, đến bây giờ ngoại trừ diễn phim truyền hình căn bản cái gì cũng không biết, què quán lại đang ở nông thôn. Nếu là thật bị đá ra kịch tổ, ngoại trừ cùng Lí Hồng Vĩ hoặc là Hồ Thường Hữu lên giường, cũng chỉ có thể trở về trồng trọt. Đây! Nói nàng làm gì? Ta cũng không cùng nàng đồng dạng.” Nói đến đây Tề Vũ Huỳnh thật dài thở dài, lại tự giễu cười rộ lên.

Nghe đến đó, Dương Hoa trong nội tâm cũng đầy không phải tư vị. Hắn có lẽ hay là lần đầu cảm giác được chính mình thật sự rất không dùng, một điểm bề bộn cũng giúp không được. Chẳng lẽ thật sự tựu không có biện pháp nào? Chỉ có thể trở mắt nhìn hai cái nữ hài tử rơi vào trong cạm bẫy sao? Buồn rầu Dương Hoa suy nghĩ thật lâu, có thể nghĩ đến người có lẽ hay là chỉ có một —— Đường Hân.

Bất kể thế nào nói, đều được đi tìm Đường Hân một chuyến. Cho dù làm cho nàng cảm giác mình là hiệp ân nhìn qua báo hỗn đản, cũng tốt hơn nhìn xem hai cái nữ hài tử đi đến tuyệt lộ. Dương Hoa bắt đầu dĩ rồi lại kiên quyết nghĩ đến.

“Ài!” Tề Vũ Huỳnh thật dài thở dài, vô tình trở lại trong phòng trên giường nằm xuống. Nàng đã hoàn toàn tuyệt vọng, chỉ còn chờ trương đạo diễn phát đến chính mình bị đá ra kịch tổ thông tri.

Dựa theo đạo lý mà nói, ngoại trừ hội ghi kịch bản bên ngoài không có sở trường gì nàng hiện tại nên vậy sợ phải chết mới đúng. Cũng không biết như thế nào, Tề Vũ Huỳnh lại cảm giác mình một chút cũng không có cảm nhận được sắp thất nghiệp sợ hãi. Ngoại trừ cực độ thất vọng cùng một chút phẫn nộ, tâm tình của nàng vậy mà ra ngoài ý định bình thản. Giống như là cảm giác mình dù cho thất nghiệp không có công tác, cũng tùy thời cũng có thể tìm được một cái dựa vào đồng dạng. Ở này chính là hình thức tâm tình hạ, Tề Vũ Huỳnh lại nằm ở trên giường dần dần đang ngủ.

Tề Vũ Huỳnh vừa mới vừa đi vào gian phòng, đặt quyết tâm đi tìm Đường Hân Dương Hoa mượn gây ra dòng điện lời nói, dựa theo lần trước nàng tại trong nhà ăn cho Tề Vũ Huỳnh dấy số gọi cho. Điện thoại không có vang lên hơn mấy thanh âm, đầu kia tựu truyền đến Đường Hân cái kia nhu hòa thanh âm nhẹ nhàng: “Này! Xin hỏi vị nào?”

“Là Đường Hân sao?” Cầu người hỗ trợ Dương Hoa trong thanh âm còn có chút xấu hổ, “Ta là Dương Hoa.”

“Dương Hoa ah! Ha ha, nghĩ như thế nào khởi đến gọi điện thoại cho ta?” Đường Hân vừa nghe đảo cái tên này, lập tức rất kinh hi nở nụ cười.

“Ừm... Có kiện sự tình ta muốn cầu người hỗ trợ.” Dù cho chỉ là tại trong điện thoại nói ra nói như vậy, Dương Hoa cũng khó có thể mặt đỏ tới mang tai.

“Ah?” Đường Hân rất nhanh tựu bình tĩnh trở lại, mang theo vài phần vui vẻ hỏi, “Chuyện gì, người nói đi. Người là ta ân nhân cứu mạng sao! Có thể giúp người ta đây nhất định giúp.”

“Người bây giờ ở địa phương nào?” Dương Hoa nghe được Đường Hân trong điện thoại tựa hồ có chút tạp âm, không khỏi có chút bận tâm nàng đang tại chụp ảnh trong rạp. Nếu như hân đối với Đường Hân nói sự tình bị hồ giám chế nghe thấy, vậy làm phiền có thể to lắm.

“Ah, ta bây giờ đang ở trường quay.” Đường Hân trả lời quả nhiên không xuất ra Dương Hoa sở liệu.

“Ừm... Như vậy ah...”

“Như thế nào? Trong điện thoại không có phương tiện nói sao?” Đường Hân cười hỏi.

“Xem như thế đi.”

“Vậy hôm nay không có đùa giỡn đập, ta chính phải về nhà nì. Có chuyện gì, đến nhà của ta trò chuyện tốt rồi. Ừm, chỗ này của ta rời nhà gần. Người bây giờ tựu lên đường đi.”

“Ah... Cũng tốt.” Dương Hoa nghĩ nghĩ, cũng hiểu được cùng nàng gặp mặt nói chuyện hoàn toàn chính xác so tại trong điện thoại nói muốn đỡ một ít.

“Nhà của ta là phong lộ khu ba mươi hai số, người có thể đánh xe tới. Hi hi, người vẫn còn học bài a. Có hay không đánh tiền xe? Không đúng sự thật, đến nhà của ta về sau ta giúp người ra.” Đường Hân trong lời nói cũng mang lên vài phần tình nghịch.

“Không cần. Ta đây sẽ tới.” Dương Hoa xấu hổ cúp điện thoại, tùy tiện bắt một kiện có thể đi ra ngoài gặp người áo khoác choàng tại trên thân thể tựu vội vàng chạy ra ngoài.

Đội Dương Hoa đánh xe đến phong lộ khu ba mươi hai số thời điểm, hắn mới phát hiện, nguyên lai Đường Hân chỗ ở dĩ nhiên là một tòa tọa lạc tại vùng ngoại thành đại biệt thự. Từ bên ngoài thoát nhìn, cả ngôi biệt thự không sai biệt lắm đặc có hơn một ngàn mét vuông lớn nhỏ, hơn nữa tại biệt thự đằng

sau, còn có một tòa bị tường cao vây quanh đình viện.

Còn cho tới bây giờ chưa đi đến qua biệt thự Dương Hoa lúc này đây đảo coi như là mở dương ăn mặn, mà trông thấy hần ở đằng kia tòa nhà xa hoa trước biệt thự xuống xe tài xế xe taxi lại càng dùng kính dị trên con mắt hạ đánh giá hần mấy lần, muốn từ trên người hần nhìn ra một điểm cùng biệt thự chủ nhân liên lạc đến.

Tại trước cổng chính bồi hồi nửa ngày trời sau, Dương Hoa mới cuối cùng là nhìn thấy cái kia chính biệt thự dãy số bài ở dưới điện thoại. Bất quá không đợi hần cầm lấy điện thoại, đang giám thị trong màn ảnh chứng kiến hần Đường Hân cũng đã cho hần mở cửa.

Tuy nhiên Dương Hoa bị đột nhiên chính mình mở ra đại môn lại càng hoảng sợ, bất quá hần vẫn là đem kính dị áp trong lòng, cúi đầu đi vào biệt thự. Sau khi vào cửa, Dương Hoa đầu tiên nhìn qua chính là một rộng rãi đến hần căn bản không thể tin phòng khách. Hần kinh ngạc nhìn chung quanh lấy, muốn tìm đến Đường Hân tung tích. Lúc này Đường Hân mang theo vài phần vui vẻ thanh âm đột nhiên lại ở bên cạnh hần vang lên: “Đứng trong phòng khách tìm. Thẳng tấp đi về phía trước, ta ở bên ngoài nì.”

Lại bị lại càng hoảng sợ Dương Hoa ngẩng đầu nhìn phòng khách ở chỗ sâu trong cái kia phiến cực lớn cửa thủy tinh, không có ý tứ gãi gãi đầu, dựa theo Đường Hân phân phó đi tới đằng sau trong đình viện.

Chờ hần đi ra đình viện, Dương Hoa mới phát hiện, cùng với nói đây là một tòa đình viện, chẳng nói hần là một cái hoa viên cùng bể bơi kết hợp thể. Hần nửa phần trước phân, thì ra là Dương Hoa có thể trong phòng thông qua cửa thủy tinh trông thấy bộ phận là một tòa tu bổ thập phần chỉnh tề hoa viên, rồi sau đó nửa bộ phận lại là một gia đình bể bơi.

Đi vào đình viện Dương Hoa rất tự nhiên bắt đầu tìm kiếm Đường Hân bóng dáng. Đúng vậy chờ hần chứng kiến Đường Hân thòi điểm, lại cơ hồ sinh ra lập tức chạy đi chạy trốn ý niệm trong đầu. Hần chẳng thể nghĩ tới, vị kia đã muốn thành đại minh tinh bạn học cũ hội dùng như vậy một loại tư thái cùng mình gặp mặt —— Đường Hân vậy mà chỉ mặc một bộ gọi cảm tới cực điểm quần áo lót bikini đồ tắm, mang theo một thân vừa bơi xong về sau bọt nước, ngồi ở che nắng rạp phía dưới một bên chà lau một bên cười mím nhìn xem hần.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Vô tận hấp dẫn (thượng)

Tuy nhiên Dương Hoa buổi sáng mới nhìn rõ Phùng Tử Toánh trần truồng, nhưng Đường Hân như vậy một thân trang phục mang đến cho hần trùng kích lại một chút cũng không có yếu bớt. Ánh vào Dương Hoa trong mắt cùng trong đầu, là Đường Hân cái kia thanh thuần tú lệ gương mặt, bikini buộc vòng quanh đủ để cho người phún huyết giữa hai khe núi ^^, cân xứng thon dài hai chân, mảnh khảnh vòng eo cùng toàn thân tuyết trắng kiều nộn làn da. Mặc dù là tại mảnh liệt như thế ánh mặt trời hạ, mặc dù không có bất kỳ trang điểm, Đường Hân cũng vẫn là hoàn mỹ mà không thể bắt bẻ.

“Ngốc tử.” Trông thấy Dương Hoa vậy mà trừng trừng mắt mọc tại chỗ đó, Đường Hân nhin không được che miệng cười nhẹ nhàng làm bầm lâu bầu nói một câu.

“Người không phải tìm ta có việc sao?” Cách nửa cái bể bơi khoảng cách, Đường Hân thanh âm rõ ràng truyền vào Dương Hoa lỗ tai.

“Ah... Ah.” Dương Hoa bối rối tốt một hồi, mới mang theo vài phần e lệ, xấu hổ chậm rãi chuyển đến Đường Hân bên người.

Hần cũng không biết Đường Hân có phải là đã thành thói quen như vậy xuất hiện ở trước mặt người khác, cũng hiểu được là mình quá mức miễn cảm. Dù sao nàng như vậy ăn mặc, hấp dẫn là hấp dẫn điểm, nhưng nếu như phóng tới đại bài điện ảnh và truyền hình minh tinh góc độ đi lên nói, kỳ thật cũng căn bản tựu không coi vào đâu. Nhìn chút ít Hồng Kông minh tinh, cho dù xuyên thẳng mặc vào bikini thượng tạp chí bìa mặt lúc đó chẳng phải chuyện thường sao? Hần tại báo chí trên tạp chí đã gặp các nàng thời điểm, cũng chưa từng có cảm thấy các nàng như vậy xuất hiện ở trên tạp chí có cái gì không ổn.

Đường Hân cùng các nàng không là giống nhau sao? Thoạt nhìn cũng là người là đồ nhà quê, nhưng lại một đầu thâm uế tư tưởng. Dương Hoa tự giễu nghĩ đến. Đường nhiên, vô luận Dương Hoa như thế nào khai đạo chính mình, chờ hần đi đến Đường Hân bên người chứng kiến cái kia hoàn mỹ thân thể lúc, hần có lẽ hay là làm theo khẩu trương tìm đập như trống trong ngực điên cuồng gia tốc. Về phần xấu hổ, mặc dù Dương Hoa chính mình nhìn không thấy, cũng biết nhất định sẽ hồng cùng Hân Tử bờ mông đồng dạng.

Đợi Dương Hoa đi đến bên người, Đường Hân ngồi xuống cười tùm tùm nhìn xem hần, một mực đợi không sai biệt lắm nửa phút. Bất quá khẩu trương Dương Hoa có lẽ hay là chỉ là cúi đầu không ngừng lau mồ hôi, hầu kết khẩu trương thượng xuống đi động lấy, lại nửa câu lời nói cũng không nói đi ra.

“Người nói chuyện nha.” Đường Hân nhin không được lại che miệng nhẹ cười rộ lên.

“Ta... Ta nói cái gì...” Đứng ở chỗ nhìn chính mình, khéo cười tươi đẹp làm sao Đường Hân trước mặt, đỏ bừng cả khuôn mặt Dương Hoa khăn trương thiếu chút nữa liên tục bấp chân đều run. Hân chỉ lo cúi đầu, lại để cho tầm mắt của mình né tránh Đường Hân cái kia như một vùng hồ sâu loại con mắt, cái đó còn biết nên, phải hỏi chút gì đó?

“Người không là có chuyện tìm ta hỗ trợ sao? Người không nói, ta như thế nào giúp người chứ?” Đường Hân thanh âm cùng đáng tươi cười cũng còn là như vậy ngọt ngào động lòng người, một chút cũng không có bởi vì đứng trước mặt một cái Dương Hoa mà thay đổi.

“Phải. Là có chuyện muốn tìm người hỗ trợ...” Cùng người lúc nói chuyện, nhìn đối phương là một loại lễ phép, cho nên Dương Hoa vừa cùng Đường Hân nói chuyện, lập tức liền vô ý thức ngẩng đầu nhìn nàng. Đứng vậy ánh mắt vừa tiếp xúc với thân thể của nàng, hân lại lập tức xấu hổ muốn cúi đầu. Dù sao vô luận có nhìn hay không lấy Đường Hân, Dương Hoa đều cảm thấy không thoải mái cực kỳ.

“Người... Người có thể trước xuyên đeo bộ y phục sao?” Dương Hoa mặt đỏ lên nói, “Người mặc thành như vậy, ta... Ta nói không nên lời...”

Dương Hoa mới mở miệng, Đường Hân trên mặt cũng hơi chút mang đến điểm then thung màu đỏ —— bắt quá nàng về sau động tác hiển nhiên so Dương Hoa muốn tới hào phóng nhiều hơn. Tại phát ra một hồi gấp rút hiệt tiếng cười về sau, nàng sai lệch lệch ra đầu cười hỏi: “Lúc người tới, tại cửa ra vào có thấy hay không người nào?”

“Không thấy được...” Dương Hoa không rõ Đường Hân vì cái gì đột nhiên hỏi cái này dạng một vấn đề, nhưng hân có lẽ hay là đồ mặt trả lời.

“Ngày mai đưa tin thượng đại khái lại sẽ có cái trang đầu đi à nha, thân bí suất khí nam tử vì hành ngọc nữ mình tỉnh khu nhà cấp cao. Hi hi, Vương đại diện không nên khí muốn lấy dao giết chết người không thể.” Đường Hân tình nghịch nói, còn thè lưỡi.

“Ah!” Dương Hoa cho Đường Hân bị hù lời nói đều cũng không nói ra được. Hân thật không nghĩ đến, chính mình một cái tùy ý cử động vậy mà hội có khả năng cho Đường Hân thanh danh dẫn đến như vậy đại mặt trái ảnh hưởng.

“Không cần khăn trương” Đường Hân lại che miệng nở nụ cười, “Không có Xi căng đan danh nhân không phải danh nhân. Chỉ cần người không phải buổi tối tiến ta phòng, sau đó lưu lại qua đêm. Vậy thì không có vấn đề. Minh tinh cũng là người nha, cũng không thể không thấy nam nhân a?”

Vừa nói, Đường Hân một bên giỡn ra khai mở giống như chạm ngọc tựa như hai tay, sung sướng đuôi lưng một cái, sau đó liền nhẹ nhàng đứng lên hướng trong phòng đi đến. Nàng trần trụi mũi chân, một đường theo bể bơi bên cạnh tron bóng đá cẩm thạch mặt đất, đi vào hoa viên tu bổ vừa vặn đủ gót chân sâu trong bụi cỏ.

Nhìn xem Đường Hân như nồn nà loại trắng nồn lưng trắng, giao thoa lấy về phía trước di chuyển thon dài đùi ngọc, Dương Hoa căn bản vô pháp khống chế chính mình, tại một hồi miêng đắng lưỡi khô cảm giác phía dưới ngay nuốt vài nhử nước miếng. Nếu như là tại hai tháng trước kia, đại khái hiện tại ta đã bị một đạo thiên lôi bổ trúng cái ót mà chết đi à nha... Hân ngơ ngác nghĩ đến.

“Đi theo ta ah!” Đi đến cửa thủy tinh trước Đường Hân lại quay đầu, dùng mang theo một điểm hờn dỗi ý tứ hàm xúc thanh âm đối với còn đứng tại nguyên chỗ Dương Hoa hoán một tiếng.

Mỹ nhân ngoạn đầu nhìn lại cười một tiếng —— nguyên nay đã bị Đường Hân kích thích không biết làm sao Dương Hoa lần này càng là hoàn toàn ngây dại. Qua rồi cả buổi, thẳng đến lại che miệng cười rộ lên Đường Hân chuyển vào trong phòng khách, Dương Hoa mới lại một lần chặt vật cúi đầu, ba bước cũng làm hai bước đi theo nàng đằng sau vào phòng.

Kết quả vừa vào phòng, chỉ lo vội vã cúi đầu đi đường Dương Hoa thiếu chút nữa tựa một đầu đâm vào còn đứng tại cửa thủy tinh đằng sau chờ hân Đường Hân trên người. Cũng may Dương Hoa phản ứng rất nhanh, vừa nhìn thấy Đường Hân lại vẫn đứng ở quẹo vào địa phương không có rồi đi, hân tranh thủ thời gian tựa phanh lại bước chân.

Bắt quá chính là như vậy, hai người khoảng cách cũng là trước nay chưa có tới gần. Một mực cúi đầu nhìn xem dưới chân Dương Hoa ánh mắt vừa vặn nhắm ngay Đường Hân bộ ngực. Một đạo rõ ràng thâm thúy giữa hai khe núi ^^ lọt vào trong mắt của hân, Dương Hoa hô hấp lập tức dừng lại. Trên mặt một hồi khô nóng cảm giác cho hân biết, mặt của mình khẳng định lại toàn bộ đều đỏ. Hơn nữa, hân y phục trên người lại càng sớm đã bị mồ hôi tấp cả đều thấm ướt đầm. Về sau tuyệt đối không thể lại tiến gần bể bơi biệt thự, thật mất thể diện! Dương Hoa trong lòng không ngừng thề thề.

Mặc dù hai người khoảng cách cũng đã gần đến chỉ cần trong đó nhâm một cái lại đi về phía trước một chút như vậy có thể hôn môi trình độ, Đường Hân nhưng vẫn là động cũng không còn động. Nàng tựa đứng ở Dương Hoa trước mặt, mang theo vẻ mặt đáng tươi cười, tình nghịch đối với Dương Hoa nói: “Ta đi thay quần áo, người cũng không nên nhìn lên ah!”

“Ah, ừm!” Dương Hoa toát mồ hôi lạnh dốc sức liều mạng gạt đầu.

“Hi hi.” Đường Hân giảo hoạt cười đi vào phòng khách bên tay trái trong phòng thay quần áo, đóng cửa lại.

“Hô!” Dương Hoa lúc này mới cuối cùng là Panasonic thở ra một hơi. Hân xoa xoa tràn đầy mồ hôi cái trán, ở phòng khách trong khắp ngõ ngách, một chỗ bố trí vô cùng tượng quán bar trước quầy ngồi xuống.

Sau đó, không có việc gì Dương Hoa liền bắt đầu đánh giá chung quanh Đường Hân ở nhà này xa hoa phòng lớn. Đường nhiên, tại kiến trúc học phương diện không hề kiến thụ Dương Hoa ngoại trừ không ngừng đối với trong biệt thự tráng lệ trang trí lưu lười bên ngoài, cũng nhận thức không đến cái gì kiến trúc mỹ cảm.

Đội ước chừng bốn năm phút đồng hồ, Dương Hoa có lẽ hay là không gấp đi vào phòng thay quần áo Đường Hân đi ra. Hân không khỏi có chút tò mò nhìn phòng thay quần áo liếc, trong nội tâm miễn man suy nghĩ nghĩ đến, cái kia rốt cuộc là cái dạng gì đặc phòng thay quần áo, bên trong là không phải treo đầy đủ loại kiểu dáng quý báu nữ trang vân... vân.

Nhưng đội Dương Hoa thấy rõ phòng thay quần áo đại môn thời điểm, trong lòng của hân rồi lại là lộp bộp xuống. Đường Hân nằng vậy mà không có khóa phòng thay quần áo đại môn... Hoặc là phải nói, nằng căn bản cũng không có quan trọng phòng thay quần áo đại môn! Cái kia phiền đối với chỗ có nam nhân đều tràn ngập sức hấp dẫn của lại chỉ là khép!

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Vô tận hấp dẫn (trung)

Đường Hân nằng... Là có ý gì? Nghĩ đến Đường Hân tại tiền phòng thay quần áo trước kia đối với chính mình nói lời, Dương Hoa tim đập như trống trong ngực lại thốt nhiên gia tốc, nhanh đến ngay hân thậm chí cảm thấy đặc trái tim có phải là sắp theo trong mồm nhảy ra ngoài.

Mặc dù Dương Hoa rất ít tiếp xúc internet, mặc dù Dương Hoa là truyền thống bảo thủ giống như lão ngoan đồng loại nam nhân, hân ít nhất cũng theo đồng học trong miệng nghe được qua như vậy chê cười. Ngày nào đó, một vị nam sĩ đi một vị phu nhân trong nhà. Phu nhân đối với nam sĩ nói: "Ta đi tắm rửa, không khóa cửa. Ngươi ngàn vạn đừng nhìn lên, nếu không chính là súc sinh." Sau đó, nam sĩ quả nhiên rất thân sĩ không có nhìn lên, nhưng kết quả phu nhân giặt sạch nửa giờ tắm, lúc đi ra lại cảm tức đối với nam sĩ nói: "Ngươi ngay súc sinh cũng không bằng."

Vô số kỳ kỳ quái quái cách nghĩ tại Dương Hoa trong đầu đối tới đối lui. Từ vào Đường Hân ở biệt thự này về sau, đầu óc của hân sẽ không thanh tỉnh qua vượt qua một phút đồng hồ.

"Không nên không nên! Tình nguyện ngay súc sinh cũng không bằng, cũng không thể đương làm súc sinh!" Dương Hoa không ngừng lấy tay lau mặt của mình, đồng thời còn đã nghĩ niệm kính đồng dạng đối với chính mình thì thảo tự nói.

Cũng không biết Đường Hân rốt cuộc lại trong phòng thay quần áo thay đổi bao nhiêu bộ y phục, dù sao nằng lại đi lúc đi ra, đã qua không sai biệt lắm nửa giờ.

Trọng mới xuất hiện lại Dương Hoa trước mặt Đường Hân đối lại một kiện thập phần vừa người đai đeo váy. Tuy nhiên y nguyên lộ ra bả vai cùng bộ ngực đã ngoài mảng lớn da thịt, hơn nữa thông qua đai đeo váy nhìn lại, bên trong cùng đai đeo váy nhan sắc giống nhau màu hồng phấn nội y cũng ẩn ẩn có thể thấy được, nhưng là cùng vừa rồi bikini so sánh với lực sát thương tự nhiên xa xa không bằng.

Đã muốn trải qua bikini khảo nghiệm Dương Hoa cũng đủ để không đếm xỉa như vậy trình độ công kích, bất quá nhìn xem Đường Hân đi đến trước mặt, có lẽ hay là đây trong đầu miễn man suy nghĩ Dương Hoa y nguyên sững sờ nói không ra lời.

"Hiện tại ngươi có thể nói?" Đường Hân tựa hồ cũng không có chỉ trích Dương Hoa không bằng cảm thú ý tứ, chỉ là tại bên cạnh hân ngồi xuống, nhàn nhạt vừa cười vừa nói.

"Ừm, ừm." Dương Hoa tranh thủ thời gian gật gật đầu, thu thập xong khắp nơi Loạn Vũ suy nghĩ, trong lòng sửa sang lại thoảng một tý muốn nói nội dung bên trong đã mở miệng: "Ta muốn cho ngươi giúp bề bộn, nhưng thật ra là về « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ."

"Ah, kịch tổ ah... Ngươi là muốn giúp Vương Nhục Tích?" Đường Hân buổi sáng cũng nghe nói Vương Nhục Tích sự tình, cho nên Dương Hoa mới mở miệng, liền rất tự nhiên liền tưởng đến trên người nằng.

"Vâng, nhưng cũng không phải. Ta là muốn giúp Vương Nhục Tích, bất quá không chỉ là Vương Nhục Tích." Đối với như thế nào hướng Đường Hân nói rõ tình huống, Dương Hoa trên đường tới thượng cũng đã cân nhắc phi thường rõ ràng, cho nên hân nói chuyện lên tới cũng rất tinh táo, rất có trật tự.

"Chuyện gì xảy ra? Nghe ý của ngươi, giống như kịch tổ còn muốn có đại sự phát sinh tựa như." Đường Hân tò mò nhìn Dương Hoa.

"Tề Vũ Huỳnh cũng muốn bị khai trừ đi ra ngoài, ngươi không biết?" Dương Hoa có chút kinh ngạc, hân cảm thấy chuyện này nên vậy cả kịch tổ mỗi người đều biết mới đúng.

"Tề Vũ Huỳnh?" Nghe đạo cái tên này, Đường Hân biểu lộ có thể dùng kinh ngạc để hình dung. "Nàng làm sao có thể bị khai trừ? Cái này kịch bản là nằng thứ nhất sáng chế, trừ phi chính cô ta không muốn viết, bằng không thì ai có thể khai mở nằng? Nói sau, trương đạo diễn đem nằng sùng hỷ cùng nữ nhi của hân đồng dạng, làm sao có thể sẽ đồng ý khai trừ nằng?"

“Lời này lại nói tiếp tự có thêm” Dương Hoa thở dài, càng làm buổi sáng theo Phùng Tú Toánh chỗ đó nghe được tin tức đối với Đường Hân nói một lần. Mà ngay cả Hồ Thường Hữu cùng Lí Hồng Vĩ quyết định như thế nào đối phó Tề Vũ Huỳnh phương pháp xử lý cũng không còn sót xuống.

“Người nói đều thật sự?” Đường Hân cũng dần dần nghiêm túc lên, nàng rất chăm chú nhìn Dương Hoa hỏi.

“Ta là nghe một người bạn nói, nhưng là ta cảm thấy đặc nàng không có khả năng gạt ta.”

“Ừm, Hồ Thường Hữu...” Đường Hân nhíu mày, làm bầm lâu bầu tựa như nói, “Hắn người này ta lại là biết một chút. Trước kia cho mấy cái đại bài đạo diễn đương làm qua phó đạo diễn, nhưng lại tại mấy bộ đại trong phim trải qua công việc của đoàn kịch. Người không có bản lĩnh gì, nhưng là tại trong vòng nhân mạch rất rộng. Đài truyền hình đại khái chính là nhìn trúng cái này mới đem hắn chiêu mộ tiến đài ở phía trong đương làm thăm hỏi loại tiết mục tổng biên đạo a.”

“Vậy người khả năng giúp đỡ bè bọn sao?” Dương Hoa sốt ruột hỏi.

“Vương Nhượng Tích sự tình ngược lại đơn giản. Nhưng Tề Vũ Huỳnh...” Đường Hân cúi đầu xuống, dùng sức cắn cắn bờ môi, lại đột nhiên ngẩng đầu kiên quyết nói, “Đi! Ta giúp người! Đợi lát nữa ta liền cho gọi điện thoại cho Vương đại diện, hắn tại trong vòng quan hệ so Hồ Thường Hữu sâu nhiều hơn. Giúp Tề Vũ Huỳnh tìm mấy cái muốn kịch bản đạo diễn vấn đề không biết rất lớn.”

Trông thấy Đường Hân biểu lộ, Dương Hoa biết rõ nàng nếu như giúp chính hắn một bè bọn, nhất định sẽ hi sinh không nhỏ. “Thật khó khăn?” Hân hỏi.

“Người yên tâm đi. Người đối với ta đã mở miệng, chỉ cần ta có thể giúp đỡ bè bọn, ta như thế nào đều giúp.” Đường Hân nhìn xem Dương Hoa, trên mặt hiện lên một tia đỏ ửng.

“Nếu như thật sự quá khó xử coi như xong, thật sự.” Dương Hoa lắc đầu.

Tuy nhiên hắn không muốn làm cho Tề Vũ Huỳnh thất nghiệp, thế nhưng đồng dạng không muốn làm cho Đường Hân khó xử. Vốn hắn cảm thấy cầu Đường Hân hỗ trợ cũng đã phi thường quá mức, nếu như còn làm cho nàng vì giúp mình mà ăn được rất lớn thiệt thòi, hắn nói cái gì cũng không muốn. Dù sao Tề Vũ Huỳnh tình huống Dương Hoa rất hiểu rõ, mặc dù nàng thất nghiệp, trước kia tích súc cũng cũng đủ nàng cuộc sống rất lâu một thời gian ngắn mà không cần lo lắng như thế nào sống sót vấn đề. Mà trong đoạn thời gian này, Dương Hoa tin tưởng Tề Vũ Huỳnh nhất định có thể nghĩ đến những thứ khác mưu sinh chi đạo.

Nếu như thật sự không được đâu này? Cái kia cùng lắm thì ta dưỡng nàng cả đời... Phi phi phi, dưỡng nàng đến xuất giá đại khái là được rồi a. Dương Hoa trong đầu lại chuyển nổi lên kỳ quái ý niệm trong đầu.

“Nói cái gì khó xử đâu này?” Đường Hân cười nói, nàng dừng ở Dương Hoa ánh mắt tựa hồ giống như là tại nghiên cứu cẩn thận mặt của hắn, “Trước kia người đã giúp ta nhiều lần như vậy. Ta giúp người một lần chẳng lẽ còn sẽ cảm thấy khó xử sao?”

“Ta lúc nào đã giúp người? Nhiều lần như vậy...” Dương Hoa lại để cho Đường Hân nói mặt đỏ tới mang tai bắt đầu đứng dậy. Hắn nhớ rõ chính mình tựa hồ tổng cộng thì tại trường cấp 3 thời điểm đã cứu nàng như vậy một lần ah.

“Người không nhớ rõ? Hi hi, tiểu học thời điểm sự tình, còn có cấp 2 thời điểm sự tình, ta đều còn nhớ rõ rất rõ ràng nha.” Đường Hân cười hi hi, trên mặt đỏ ửng lại từng điểm từng điểm mở rộng lấy, “Tiểu học thời điểm, những kia nam sinh mỗi lần khi dễ ta, kết quả ta mỗi lần nói cho người biết về sau, người tan học thời điểm phải ta tìm bọn hắn đánh nhau. Ha ha, ngẫm lại người khi đó thật sự là buồn cười, vậy mà một người theo chân bọn họ nhiều người như vậy đánh nhau. Còn có cấp 2 thời điểm, mấy cái nam sinh tan học thời điểm muốn làm lộng kiếm ta, kết quả cũng là người đột nhiên chạy đến cùng bọn họ động thủ, đem bọn họ đều dẫn đến đuổi theo người. Còn có mấy lần...”

“Ah?!” Đường Hân vừa nói, Dương Hoa tự một bên thẳng phạm mớ hồ.

Ta có đã làm những chuyện này sao? Trí nhớ của hắn hoàn toàn bị Đường Hân lộng kiếm rối loạn.

Hoàn toàn chính xác, tiểu học thời điểm hắn thỉnh thoảng cùng những kia khác lớp, thậm chí cấp cao đệ tử đánh nhau phải không giả. Nhưng thứ nhất, cái kia tuyệt đối không phải hắn chủ động muốn đánh nhau, thứ hai, cái kia tuyệt đối không là bởi vì hắn nghe xong Đường Hân lời nói. Hơn nữa, hắn tiểu học thời điểm cùng Đường Hân nói chuyện số lần ít đến thương cảm, hai người rốt cuộc nói qua những thứ gì, Dương Hoa một điểm trí nhớ đều không có. Hơn nữa thì càng đừng đề cập cấp 2 thời điểm. Cả cấp 2, trong trí nhớ của hắn tự căn bản không có xuất hiện qua Đường Hân người này. Về phần Đường Hân nói những chuyện kia, hắn ngược lại hơn phân nửa đều có trí nhớ.

Chẳng lẽ thật sự trùng hợp như vậy? Khi đó không may sự tình, cho tới hôm nay lại đột nhiên hoàn toàn biến thành giúp người làm niềm vui rồi? Dương Hoa cảm thấy thật sự là làm cho người khó có thể tin.

Chương 5: Vô tận hấp dẫn (hạ)

“Hi hi, người khi đó tại sao phải giúp ta? Không cần gât ta ta nói người là trông thấy ta xinh đẹp, khi đó tự chính mình đều cảm giác mình rất bình thường.” Nói xong trong trí nhớ ngắt quãng, Đường Hân vừa cười lấy hỏi.

“Không biết... Trùng hợp a...” Dương Hoa mờ mịt nói.

“Kỳ thật có chuyện, ta vẫn muốn hướng người xin lỗi.” Nói đến đây, Đường Hân mặt đã hoàn toàn đỏ, tựa như một khóa chín cây đào mật.

“Ah?”

“Đúng đây cấp ba thời điểm...” Đường Hân nhìn xem Dương Hoa, tựa hồ là cố nén ngượng ngùng cảm giác nói xong, “Ngày đó lúc thi tốt nghiệp trung học, nhưng thật ra là ta có ý chờ người. Ta muốn hỏi người hội báo cái đó chỗ đại học, muốn đi theo người cùng một trường. Kết quả không nghĩ tới, cuối cùng vẫn là ta hại người, cho người không có thể tham gia kỳ thi Đại Học... Thực xin lỗi.”

“Ta... Không có... Không có gì.” Dương Hoa nhìn xem đỏ bừng cả khuôn mặt Đường Hân, chỉ cảm thấy đầu lưỡi của mình thẳng đánh cuộn, quấy thành một đoàn nói không ra lời.

Dương Hoa không biết nên nói cái gì, Đường Hân cũng nhìn chăm chăm hân trầm mặc. To như vậy trong phòng khách dần dần yên tĩnh trở lại, chỉ còn lại hai người đều kinh hoàng không ngừng trái tim vẫn còn phát ra “Bịch bịch” thanh âm.

“Khục! Hừ!” Dương Hoa đột nhiên cảm giác được tại đây hào khí bất thường, rất bất thường! Hân tranh thủ thời gian dùng sức ho khan vài tiếng, Vất hết óc suy nghĩ một cái nhưng đề hóa giải xấu hổ chủ đề: “Người mới vừa nói giúp Tề Vũ Huỳnh tìm đạo diễn muốn nàng kịch bản, ta biết rõ người khẳng định khó xử. Bất quá người có thể hay không hỏi một chút trương đạo diễn, đừng đổi Tề Vũ Huỳnh xuống đầu này? Nếu như trương đạo diễn nói nàng kịch bản không có vấn đề, vậy hân là tự không có vấn đề a.”

“Kịch bản có không có vấn đề không phải đạo diễn định đoạt.” Đường Hân cười khổ nhìn Dương Hoa liếc, lắc đầu, “Cái này bộ kịch tại T thành phố đài truyền hình trang web ở phía trong có một rất chuyên nghiệp diễn đàn, người không phát hiện qua?”

“Trông thấy qua ah.”

“Diễn đàn ở phía trong có một lại đề cho người xem đầu phiếu chuyên mục, kịch bản rút cuộc có không có vấn đề, chỗ đó đầu phiếu kết quả tại kết luận ở phía trong chiếm rất lớn tỉ trọng.”

“Ah! Như vậy ah.”

“Hon nữa người xem đầu phiếu còn có một tật xấu chính là quán tính rất nặng. Nàng phía trước liên tục vài tập nội dung đều không cho người xem thỏa mãn, cho nên, cái này một tập trừ phi nàng có thể viết ra so lấy trước kia chút ít rất tốt kịch bản, nếu không khẳng định có lẽ hay là quãng không hài lòng phiếu vé người xem càng nhiều. Người cảm thấy nàng mới kịch bản thế nào?”

“Chỉ sợ không được. Chính là cùng trước kia so với cũng có chút chênh lệch.”

“Cái kia Hồ Thường Hữu nhất định là có biện pháp đem nàng khai trừ ra kịch tổ.” Đường Hân rất chân thành nói.

“Ta biết rồi.” Nghe được Đường Hân cuối cùng kết luận, Dương Hoa tâm tình trầm trọng bắt đầu đứng dậy.

“Người yên tâm, bất kể như thế nào, ta sẽ hết sức giúp nàng.” Đường Hân nhẹ nhàng nói.

“Được rồi.” Dương Hoa đối với Đường Hân cười khổ một cái.

“Người thật sự không muốn làm cho ta hỗ trợ?” Đường Hân lộ ra thập phần thất vọng biểu lộ.

“Đừng làm khó dễ chính mình rồi. Người có thể nổi danh không dễ dàng, chớ vì ta chà đạp chính mình tiền đồ. Ta không muốn bởi vì nàng cho người được liên quan đến, huống chi chuyện của nàng khả năng còn có những biện pháp khác.” Dương Hoa nói tất cả đều là trong nội tâm lời nói. Ý của hân đơn giản là nói Tề Vũ Huỳnh vấn đề hân nghĩ biện pháp là được, không cần người phí tâm, nhưng những... này lời nói nghe vào Đường Hân trong tai rồi lại có khác một phen tư vị.

Tuy nhiên nàng là cái nổi danh đã muốn 4-5 năm đại minh tinh, nhưng trên thực tế tiếp xúc xã hội cơ hội lại ít đến thương cảm. Bởi vì nàng không chỉ có là mới tiến vào đại học năm thứ hai thời điểm cũng bởi vì diễn viên chính nhất bộ đại bán làm điện ảnh mà gặp may, hon nữa kinh tế người cùng vận tác công ty từ vừa mới bắt đầu chính là làm cho nàng đi thanh thuần ngọc nữ lộ tuyến, cho nên chẳng những làm cho nàng cơ hồ không có gì tiếp xúc xã hội cơ hội, mà ngay cả tiếp nhận phóng viên phỏng vấn cùng tham gia tổng nghệ tiết mục thời điểm cũng luôn có một vị kinh nghiệm phong phú lão luyện đi theo, giúp nàng ngăn cản những kia kỳ lạ quý hiếm cô quái vấn đề.

Cho nên Đường Hân mặc dù biết không ít, bình thường cũng luyện được một bộ cử chỉ có độ, tiến thoái có tiết đại minh tinh bộ dáng, nhưng chân chính

nói lên cùng người liên hệ kinh nghiệm đến, nói không chừng còn không bằng Vương Nhược Tích phong phú.”Người thực cảm thấy ta so nàng còn trọng yếu?” Đường Hân hỏi những lời này thời điểm, thanh âm cũng chỉ có con muỗi loại lớn nhỏ.

“Ah?” Dương Hoa không có nghe rõ Đường Hân nói gì đó.

“Người...” Đường Hân nổi lên dừng khí, tăng lớn âm lượng lại lặp lại khởi lời nói mới rồi. Nhưng nàng vừa mới nói lên một cái”Người” chữ, chuông điện thoại tự cắt đứt nàng.

Biết rõ Đường Hân trong nhà số điện thoại người số lượng có thể dùng một tay tính ra đi ra, hơn nữa bọn hắn lúc không có chuyện gì làm cũng tuyệt đối sẽ không đánh điện thoại của nàng. Nghe thấy tiếng điện thoại vừa vang lên, Đường Hân lập tức cũng biết là có chuyện trọng yếu. Nàng đành phải không tình nguyện dừng lại, đối với Dương Hoa nói:”Người chờ một chút.” Sau đó liền bước nhanh chạy đến cách đó không xa lời nói cơ bên cạnh nhân xuống miễn dần ra khóa.

“Này! Hân Hân! Là ta ah.” Trong điện thoại truyền tới là một cái té thanh té khí âm thanh nam nhân. Hắn lại để cho Dương Hoa không tự giác nhớ tới ba chữ: ồ là.

“Ừm, biết rồi! Vương đại thẩm!” Đường Hân cười hô.

“Phải chết rồi! Ta tại tòa soạn báo ở phía trong đâu rồi, người đừng gọi bậy!” Thanh âm lần nữa truyền đến, Dương Hoa không khỏi một hồi sồn hết cả gai ốc. Trước mắt hắn phảng phát hiện ra một cái nắm bắt thon dài ngón tay ngọc, còn hướng người cuồng vút mị nhãn bảy xích Đại Hán hình tượng.

“Làm sao vậy sao! Hừ! Lúc này gọi điện thoại đến tìm người ta!” Cùng với nói Đường Hân là ở cùng hắn nói chuyện, chẳng nói nàng là tại hướng đối phương làm nũng. Bất quá theo nàng ngay từ đầu kêu lên đối phương dòng họ ở phía trong, Dương Hoa có thể nghe được, vậy hắn là chính là Đường Hân vị kia thần thông quảng đại người đại diện.

“Ai u! Ta tiểu tâm can! Người còn hỏi ta cái đó?! Chính mình đem bả nam nhân... Phi phi phi! Không phải ta nói người, người có biết hay không, nếu như lần này không phải vừa vận bằng hữu của ta tại tòa soạn báo ở phía trong nhìn thấy, ngày mai đầu đề nhất định là người...” Vương đại diện quả nhiên tựa như cái đại thẩm đồng dạng lải nhải bắt đầu đứng dậy, hơn nữa vừa nhắc tới đến còn tự không dứt.

Dương Hoa ngồi ở trên mặt ghế nghe Vương đại diện đối với Đường Hân phàn nàn, chỉ cảm thấy càng ngày càng xấu hổ. Không có mấy phút nữa, hắn cũng có chút ngồi không yên. Dù sao hắn chính sự đã muốn xong xuôi, nên nói cho Đường Hân đều nói cho, Vương Nhược Tích sự tình nàng cũng đáp ứng rồi hỗ trợ. Về phần Tề Vũ Huỳnh, cái kia tựa hồ cũng không phải một cái nàng có thể giải quyết vấn đề. Nghĩ tới đây, Dương Hoa nhìn không được đi đến Đường Hân bên người, đối với nàng làm thủ hiệu, tỏ vẻ làm cho nàng chậm rãi trò chuyện, chính mình tự đi trước.

Nhưng Đường Hân sốt ruột đối với hắn dao động cái đầu, không chịu để cho hắn cứ như vậy rời đi. Hai người không tiếng động kịch cảm rất nhanh đã bị nhạy cảm Vương đại diện phát hiện.

“Ừm? Hân Hân, làm sao vậy? Người đang ở đây cùng với nói chuyện đầu này?”

“Là ta một cái bạn học cũ, tự lúc trước với người đề cập qua chính là cái kia Dương Hoa.”

“Ah, là hắn nha! Ai, Hân Hân ah! Người không biết, những ký giả kia ah, mỗi ngày đều ở ngoài cửa mặt trông coi, tự đợi đến tìm được người rồi tin tức cái đó. Người nhưng phải cẩn thận một chút, đứng rồi, lần trước ta cho sai người làm cho người cái kia chút ít quần áo thu được không có? Những thứ kia chuyên nghiệp xếp đặt thiết kế. Mùa hè, biết rõ người ưa thích mặc vậy. Bất quá ngàn vạn đừng xuyên đeo quá ngắn vậy, chú ý được đập đến đi chiếu sáng tâm! Về sau lúc ra cửa sẽ mặc ta đưa cho người những kia, biết không? Nói cách khác tự như lần trước cái kia minh tinh đồng dạng. Chính là lần trước bị người chụp ảnh còn không biết chính là cái kia, người nhưng ngàn vạn coi chừng...” Vương đại diện lại một người nói nhỏ lải nhải bắt đầu đứng dậy.

“Ta đi.” Nghe được Vương đại diện nói xong nói xong vậy mà cùng Đường Hân trò chuyện nổi lên rất tự nhiên chủ đề, xấu hổ Dương Hoa lại một lần đối với Đường Hân làm thủ thế, hơn nữa lúc này hắn còn kiên quyết đem lời nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Mới công tác ánh rạng đông (thượng)

“Người đừng đi ah!” Vừa nghe Dương Hoa lại muốn đi, Đường Hân nhanh chóng cũng kêu lên.

“Ah? Ai muốn đi?” Bên kia Vương đại diện nghe sững sờ, kịp phản ứng về sau tranh thủ thời gian đối với điện thoại kêu lên, “Đi ah? Đi tốt! Bye bye!” Vương đại diện người ngay tại tòa soạn báo ở phía trong, làm sao có thể nói ra lại để cho Đường Hân lưu lại Dương Hoa lời nói? Hắn ước gì Dương Hoa tranh thủ thời gian rồi đi Đường Hân gia, miễn cho sinh thêm sự cố.

Vương đại diện như vậy mới mở miệng, cho dù Đường Hân lại giữ lại, Dương Hoa cũng không còn như vậy da mặt dày tiếp tục tại trong nhà nàng ngốc đi xuống. Hân đối với Đường Hân khoát khoát tay, nói câu “Gặp lại”, liền xấu hổ rồi đi biệt thự. Chỉ còn lại có đồng dạng không có ý tứ lại lưu Dương Hoa Đường Hân đối với trong điện thoại Vương đại diện đại phát giận “Đều là người đều là người! Đem hắn đuổi đi rồi! Vui về đi à nha!” Ba~! Đường Hân căn bản là chưa cho Vương đại diện lại cơ hội nói chuyện, tựa trần đầy oán khí cúp xong điện thoại.

Ngồi trên xe taxi Dương Hoa cơ hồ lập tức tựa vô ý thức ở trong đại não đem vừa rồi tại Đường Hân trong nhà chỗ kinh nghiệm hết thấy đều vui sướng đi. Tại tiền vào cái kia tòa nhà biệt thự trước tiên ở phía trong hân tiềm thức tựa nhận định, mặc kệ Đường Hân có phải thật vậy hay không đối với hân có ý tứ, bọn hân cùng một chỗ khả năng đều là không, dù sao hân cùng với Đường Hân ở giữa chênh lệch thật sự là quá lớn chút ít.

Đợi cho Dương Hoa cuối cùng từ bắt buộc chính mình đình chỉ tự hỏi mà tạo thành đại não chỗ trống trung lúc tỉnh lại, xe taxi đã muốn chạy đến Tề Vũ Huỳnh gia dưới lầu.

Dương Hoa lúc về đến nhà, Tề Vũ Huỳnh đã muốn theo trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, chính một người nhìn xem rỗng tuếch vách tường ngăn người. Biết rõ Đường Hân cũng giúp không được nàng bề bọn Dương Hoa cũng không rõ ràng lắm rốt cuộc ứng làm như thế nào nói với nàng mới tốt, chỉ phải thờ dài, hướng gian phòng của mình đi đến.

“Người đã trở lại.” Dương Hoa vừa đánh thuê phòng đại môn, Tề Vũ Huỳnh hơi đáng chất thanh âm tựa truyền tới.

“Ừm.” Dương Hoa buồn bực thanh âm trả lời. Tuy nhiên vừa rồi tại Đường Hân trong nhà thời điểm, Dương Hoa cũng không có cảm thấy cự tuyệt Đường Hân hỗ trợ có cái gì không đúng, nhưng chờ hân chứng kiến Tề Vũ Huỳnh cái kia vô tình bộ dáng lúc, lại rồi lập tức khổ sở tự trách bắt đầu đứng dậy.

“Ài! Ta lập tức muốn thất nghiệp, người cái này trợ thủ cũng làm không được sao!” Tề Vũ Huỳnh cười khổ hỏi, “Đi ra ngoài tìm việc làm rồi?”

“Không có.” Dương Hoa trầm mặc một hồi mới nói, “Ta vừa rồi đi tìm Đường Hân.” Tuy nhiên ý thức của hân ở phía trong cảm thấy nói cho Tề Vũ Huỳnh chính mình đi tìm Đường Hân, nàng có thể sẽ tức giận, nhưng hân không muốn nói lời nói dối —— dù cho câu này lời nói dối trên thực tế chỉ cần hân hừ một tiếng. Nam tử hân muốn dám làm dám chịu, cái này là nguyên tắc của hân.

“Người đi tìm nàng rồi?” Tề Vũ Huỳnh đảo không có tức giận, chỉ là tựa hồ có chút thất vọng, “Đúng vậy, người cùng nàng là đồng học chứ sao...”

“Thực xin lỗi, nàng cũng giúp không được bề bọn.” Dương Hoa cười khổ mà nói, “Bất quá nàng ngược lại đáp ứng giúp Vương Nhượng Tích. Ít nhất Vương Nhượng Tích nàng mới có thể bảo trợ phần này tôi a.”

“Ah? Nhượng Tích?” Tề Vũ Huỳnh kinh ngạc nhìn Dương Hoa. Nàng một chút cũng không nghĩ tới Dương Hoa vậy mà hội giúp Vương Nhượng Tích bề bọn.

Nàng cùng Vương Nhượng Tích là bạn tốt, Dương Hoa cùng Vương Nhượng Tích là quan hệ như thế nào đâu này? Hai người bọn họ từ đầu tới đuôi bắt quá mới gặp mặt một lần, nói qua không cao hơn mười câu lời nói. Dương Hoa làm gì phải giúp Vương Nhượng Tích? Là vì ta? Tề Vũ Huỳnh chính mình cũng không biết vì cái gì, trong lúc nàng nghĩ đến cái này ý niệm trong đầu thời điểm, vậy mà kích động tâm đều nhanh nhảy ra ngoài.

“Người làm sao vậy?” Dương Hoa đột nhiên phát hiện Tề Vũ Huỳnh đột nhiên lộ ra rất kỳ quái biểu lộ, không khỏi đi ra phía trước hỏi.

Nhìn thấy Dương Hoa ánh mắt ân cần, Tề Vũ Huỳnh đột nhiên cảm thấy toàn thân đều có một loại tê tê, cảm giác rất thoải mái. Cảm giác được dị thường của mình, nàng tranh thủ thời gian cúi đầu xuống nói: “Không có gì.”

“Người nghĩ tới vạn nhất thật sự không có biện pháp ghi kịch bản rồi, về sau muốn không có?” Dương Hoa tại Tề Vũ Huỳnh bên người ngồi xuống, nhỏ giọng hỏi.

“Không có nghĩ tới.” Tề Vũ Huỳnh mang theo vài phần tiêu sái nhún vai, “Không được tựa lên trên cái máy tính huấn luyện cái gì, đi ra ngoài đương làm tên nhân viên chứ sao. Chính là cuộc sống khổ một điểm một điểm, dù sao không đói chết.”

“Đúng rồi, buổi sáng hôm nay không phải muốn giao kịch bản sao? Người nộp không có?”

“Không có nì.” Tề Vũ Huỳnh không sao cả cười nói, “Ta xem lúc này ta là bị khai trừ định rồi.”

“Vẫn là đem kịch bản giao cho trưởng đạo diễn a.” Dương Hoa nhìn xem Tề Vũ Huỳnh, kiên định nói.

“Dù sao nhất định sẽ bị đá ra kịch tổ, cái này một tập có hay không hân không đều không sao cả?” Tề Vũ Huỳnh đã muốn chán nản.

“Làm sao sẽ không sao cả! Làm sao người có thể không thử một lần tựa cho là mình không được đâu này?” Dương Hoa không thể tin tưởng Tề Vũ Huỳnh vậy mà sẽ nói ra nói như vậy. Cho tới nay, hân đều cho rằng Tề Vũ Huỳnh là một cái tràn ngập tự tin, tuyệt đối sẽ không phục người thua nì.

“Dù sao đã muộn.” Tề Vũ Huỳnh mang theo vừa bị nhục gãy về sau nghịch phản tâm lý, miễn cưỡng đối với Dương Hoa nói.

“Gọi điện thoại cho trương đạo diễn, nhìn xem còn có... hay không bỏ cứu cơ hội.” Dương Hoa cầm lấy trên mặt bàn điện thoại, đưa tới Tề Vũ Huỳnh trước mặt, chăm chú nhìn nàng.”Ta nhớ được là chính người tại « Hồng Vũ » ở phía trong ghi. Cho dù thua, cũng muốn thua rõ ràng, Tank bằng phẳng lay động. Nếu cứ như vậy bị khai trừ ra kịch tổ, người có thể An Tâm sao?”

“Ta... Ta gọi điện thoại là được.” Tề Vũ Huỳnh làm bầm lấy tiếp nhận điện thoại, ủy khuất quyết quyết miệng, rồi lại nhìn không được gương mặt lên vụng trộm chăm chăm vào Dương Hoa chăm chú lên gương mặt nhìn thật lâu. Nàng đột nhiên phát hiện, Dương Hoa chăm chú lên bộ dáng thật sự rất có nam nhân vị. Tuy nhiên bình thường Dương Hoa thoát nhìn cũng có vài phần suất khí, có thể cùng hần lúc này bộ dáng so sánh với, lực hấp dẫn kém xa lắm.

“Tề Vũ Huỳnh?” Tề Vũ Huỳnh vừa dùng di động bấm trương đạo diễn dãy số, bên kia lập tức tự truyền đến một tiếng tiếng sấm loại cự uống.”Người làm cái quỷ gì?”

Mặc dù là theo thanh âm đề-xi-ben ở phía trong, Tề Vũ Huỳnh cũng có thể nghe ra trương đạo diễn là giận thật à.”Trương đạo diễn, thực xin lỗi...” Nghĩ đến chính mình vậy mà lại cho trương đạo diễn thêm phiền toái, Tề Vũ Huỳnh hồ thẹn quả muốn khóc.

“Vũ Huỳnh, ta thật không nghĩ tới, người vậy mà là như vậy người. Ý định cứ như vậy nhận thua? Có phải là cảm thấy nhận thua rất nhẹ nhàng?” Theo cùng Tề Vũ Huỳnh hợp tác bắt đầu, trương đạo diễn liền từ đến chưa nói qua nàng một câu lời nói nặng, nhưng này thiên tại trong điện thoại hần nổi giận.”Nếu như người thật sự không muốn làm, có thể lập tức cuốn gói xéo đi! Bên ngoài rất nhiều là hội ghi kịch bản! Địa cầu không biết không có người sẽ không chuyên! Vừa rồi Đường Hân gọi điện thoại cho ta, người cùng lão Hồ sự tình ta biết rồi! Chẳng lẽ lại người còn chỉ sợ hần Hồ Thường Hữu? Hần tính toán cái thứ gì? Mẹ, chó má không phải hỗn đản! Nếu người ngay hần đều sợ, về sau người không xứng đương làm biên kịch! Đổi nghề đi bán đậu hủ được rồi! Kịch bản có chút vấn đề người sợ cái gì? Có ta đây! Ta là đạo diễn! Lão tử vỏ mười lăm năm điện ảnh, mười năm phim truyền hình, tốt kịch bản nát kịch bản đều đạo qua một đống rồi! Dùng điểm tâm, chẳng lẽ lại còn có thể đập không xuất ra một tập tốt TV sao?...”

Tề Vũ Huỳnh bị trương đạo diễn huấn nước mắt tượng cát đứt quan hệ hạt châu đồng dạng rầm rầm mất đi ra, nhưng nàng hai cánh tay có lẽ hay là bùng lấy điện thoại đặt ở bên tai, một lần lượt nói ba chữ:”Thực xin lỗi.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Mới công tác ánh rạng đông (trung)

Dần dần, trương đạo diễn nóng tính phát xon. Nghe thấy điện thoại bên kia Tề Vũ Huỳnh khóc khóc không thành tiếng, hần lại không khỏi đau lòng khỏi cái này lại nhu thuận xinh đẹp, lại có tài văn chương tiểu nha đầu đến.

“Ai, Vũ Huỳnh ah. Đừng trách Trương bá bá nói người. Ta tại đây đi làm nhiều năm như vậy, bài kiến biên kịch chính giữa tự tính ra người cực kỳ có tài văn chương. Ta thật sự là, không muốn xem lấy người...”

Nói xong, nghĩ tới chính mình trước kia những kinh nghiệm kia trương đạo diễn cũng nhìn không được nữa nức nở nghẹn ngào bắt đầu đứng dậy. Hần cũng là bởi vì tính tình quá bạo, cùng trong hội người làm không tốt quan hệ, danh khí lại không đủ lớn, kết quả tổng là bị người sử ngáng chân. Một đường theo điện ảnh đến đập phim truyền hình, cuối cùng lưu lạc giúp địa phương đài đập tình cảnh kịch, có thể nói là càng hỗn lẫn lộn càng quay đầu lại. Bây giờ có thể tại một chuyên này ở phía trong một lần nữa xuất đầu, hần cảm kích nhất người chính là Tề Vũ Huỳnh, cho nên mới một mực giúp đỡ nàng, không hy vọng chứng kiến tiểu cô nương này đã bị bất cứ thương tổn gì.

“Trương bá bá, thực xin lỗi! Thực xin lỗi!” Nghe thấy đầu kia trương đạo diễn nức nở nghẹn ngào thanh âm, Tề Vũ Huỳnh cũng nhìn không được nữa, ôm lấy Dương Hoa”Oa” một tiếng khóc lớn lên.

Mất thấy cái này Tề Vũ Huỳnh khóc thẳng ho khan, ngay điện thoại đều không có biện pháp tiếp tục nghe tiếp, Dương Hoa cũng chẳng quan tâm cái gì xấu hổ. Một bên đem nàng ôm vào trong ngực an ủi, hần một bên tiếp nhận điện thoại chính mình cùng trương đạo diễn lại nói tiếp.

“Trương đạo diễn, Vũ Huỳnh nàng...”

“Ừm, ta biết rõ, người không cần phải nói. Tốt lúc trước nàng còn có một tập kịch bản ở chỗ này của ta, ta đã cho nàng trước hồ lộng kiểm đi qua!” Trương đạo diễn lại dùng vũng vàng thanh âm nói ra,”Dương Hoa, làm cho nàng yên tâm. Cái này một tập kịch bản ta xem rồi, nhất định có thể cho nàng đập thành so trước kia rất tốt. Nói cho nàng biết, về sau dụng tâm ghi là được. Không cần phải lo lắng ghi không tốt, ta đây cái đạo diễn cũng không phải bất tài. Kịch bản có chút ít vấn đề, ta sẽ cho nàng tìm cách. Vậy trước tiên như vậy đi, ta sẽ chờ còn muốn đi trường quay. Gặp lại.”

“Vũ Huỳnh, đừng khóc. Trương đạo diễn nói còn có hi vọng nì!” Cúp điện thoại, Dương Hoa ôn nhu dùng cái này hay tin tức an ủi Tề Vũ Huỳnh.

“Ừm.” Tề Vũ Huỳnh không ngừng nghẹn ngào lấy, khẽ gạt đầu một cái, dùng khóc đến thoảng khăn giọng thanh âm ghé vào lỗ tai hắn nhẹ nói, “Cảm ơn người.”

“Nên vậy.” Dương Hoa nói xong câu này, hai người liền cùng một chỗ trầm mặc bắt đầu đứng dậy.

Tề Vũ Huỳnh cảm xúc dần dần khôi phục lại bình tĩnh, bắt quá đọi nàng dùng nước mắt, Dương Hoa rồi lại xấu hổ bắt đầu đứng dậy. Theo hai người hiện tại tình huống xem, hắn tựa hồ cùng Tề Vũ Huỳnh quá mức thân mật. Nhưng Tề Vũ Huỳnh lại một điểm không có chú ý tới tựa như, mặc dù dùng nước mắt, thực sự có lẽ hay là tượng một chích ôn thuận con mèo nhỏ đồng dạng ghé vào Dương Hoa trong ngực, thân thể chăm chú cùng hắn dán cùng một chỗ.

“Vũ Huỳnh?” Xấu hổ ở bên trong, Dương Hoa nhẹ nhàng kêu một tiếng, hi vọng Tề Vũ Huỳnh buông ra ôm cánh tay của hắn.

“Ừm?” Tề Vũ Huỳnh tuy nhiên trả lời, nhưng vẫn là ôm thật chặt Dương Hoa động cũng không còn động. Bất quá, hô hấp của nàng nhưng dần dần dần đập lên, dán Dương Hoa lồng ngực bộ ngực đã ở thờ hờ hững trung không ngừng phập phồng lấy.

“Ta... Ta muốn đi WC toa-lét.” Dương Hoa tại trong lúc bối rối tìm một cái vụng về tới cực điểm lấy cớ, theo Tề Vũ Huỳnh ôm ở phía trong giấy dựa lấy chạy thoát đi ra ngoài, lại một lần giống như bay xông vào trong phòng bếp.

Gần đây rốt cuộc là làm sao vậy? Dương Hoa một mặt dốc sức liều mạng dùng nước lạnh súc chính mình hỗn loạn đầu, một bên vô pháp không chế nghĩ đến. Tựa hồ liền từ đùng phải Tề Vũ Huỳnh... Không, hắn là càng sớm một chút thời gian bắt đầu, nữ nhân của hắn vận tựa như cùng phía trước năm thứ hai mươi bốn lật ra mỗi người đồng dạng, đột nhiên theo cực xấu biến thành vô cùng tốt. Liên tiếp đi vào trước mặt mình hấp dẫn lại để cho gần đây kiên định Dương Hoa cũng có chút ngăn cản không nổi.

Dù sao vô luận là Tề Vũ Huỳnh, Phùng Tú Toánh có lẽ hay là Đường Hân, các nàng từng cái đều thật sự là quá ưu tú. Ưu tú lại để cho Dương Hoa không có khả năng không động tâm. Nhất là Tề Vũ Huỳnh. Dương Hoa cùng nàng sớm chiều tương xử nhanh hai tháng, trong lúc chẳng những đã từng cùng nàng phát sinh qua rất thân mật tiếp xúc, nhưng lại nghe được qua nàng cùng loại hiển thân tỏ tình. Đến bây giờ, nàng lại biểu hiện ra rất ái mầu thái độ. Nếu như nói tại đây dạng một cái xinh đẹp nữ hài trước mặt, Dương Hoa còn một điểm nghĩ gì xấu xa đều không có, cái kia cũng không phải nói rõ hắn chính phái, mà là nói rõ hắn hướng giới tính có vấn đề.

Chẳng qua nếu như nói muốn tiếp nhận nàng, Dương Hoa trong nội tâm rồi lại thủy chung hoành lấy một cây gai, một cây lại để cho hắn không có biện pháp bỏ qua thật sâu đâm dưới đáy lòng đâm chọc. Cho nên hắn chỉ có thể giả ngu, cái gì cũng không nói, cái gì cũng không nghe.

Đội Dương Hoa tại nước cái đầm phía dưới trọn vẹn vọt lên năm phút đồng hồ, rốt cục làm cho mình tỉnh táo lại về sau, Tề Vũ Huỳnh cũng từ trong phòng đi ra. Lúc này, nàng đã hoàn toàn khôi phục bình tĩnh.

“Trung đạo diễn thật sự nói hắn dùng ta cho lúc trước hắn kịch bản rồi?” Nàng trong phòng khách tùy tiện tìm cái ghế dựa, ngồi xuống hỏi.

“Đúng vậy a. Ah, đúng rồi. Đó không phải là ta lần trước giúp người ghi...” Nói đến đây, Dương Hoa xấu hổ ngừng miệng. Hắn biết rõ, Tề Vũ Huỳnh là không thích nhất người khác động nàng kịch bản.

Tề Vũ Huỳnh một chút cũng không có tức giận. Ngược lại hai tay đưa bốn khăn trải bàn tia bên cạnh, cúi đầu nói: “Ai... Ta lại nhiều thiếu nợ người một phần tình. Ta thiếu nợ người bao nhiêu nhân tình rồi?”

“Đừng nói như vậy.” Dương Hoa tranh thủ thời gian khoát tay, “Vậy người thu lưu ta ở chỗ này ở, ta vừa muốn thiếu nợ người bao nhiêu người tình đầu này?”

“Lưu người ở, người cũng không phải không có làm sự tình. Mỗi ngày nấu cơm rửa chén, quét dọn gian phòng, giặt quần áo xếp chăn褥. Không phải cũng làm cho người làm sao? Còn có giúp ta sửa kịch bản...” Nói đến đây, Tề Vũ Huỳnh đột nhiên ngừng đầu, hơi đỏ mặt nửa hay nói giỡn tựa như nói, “Lại nói tiếp, người thật đúng là rất có lo liệu việc nhà đình phụ nam thiên phú. Dứt khoát người cưới ta, về sau tựa cả đời ở tại chỗ này cho ta lo liệu việc nhà đình phụ nam a.”

“Ha ha... Người đừng cảm ta hay nói giỡn.” Dương Hoa xấu hổ vừa hướng Tề Vũ Huỳnh cười, một bên vài bước đi trở về trong phòng, khóa cửa lại.

Tề Vũ Huỳnh với Dương Hoa hay nói giỡn tựa như cười, thẳng đến hắn hoàn toàn biến mất ở đằng kia phiến gian phòng đại môn sau lưng, nàng nụ cười trên mặt mới dần dần biến mất, biến thành một cái làm nũng tựa như quyết lấy miệng biểu lộ. “Ai cùng người hay nói giỡn rồi?... Thật sự là khối đầu gỗ!” Nàng nhỏ giọng lầm bầm lầu bầu lấy, cũng hờn dỗi tựa như chạy trở về trong phòng, giữ cửa khóa trái bắt đầu đứng dậy.

Bất quá từ nơi này lúc bắt đầu, Tề Vũ Huỳnh cuộc sống rốt cục lại trở về bình thường quỹ đạo. Buổi sáng, nàng đứng giờ rồi giường, bắt đầu ghi mới một tập kịch bản. Mà Dương Hoa thì là đã làm xong bữa sáng về sau đầu tiến Tề Vũ Huỳnh trong phòng, cho nàng đặt ở bàn máy tính bên cạnh.

Đến giữa trưa lúc, viết xong nửa tập kịch bản Tề Vũ Huỳnh tự dương dương đắc ý đem cả Dương Hoa gọi vào nhà ở phía trong sửa lỗi chính tả. Theo Tề Vũ Huỳnh trên mặt biểu lộ Dương Hoa có thể nhìn ra, nàng đối với cái này mới nhất một tập kịch bản rất có lòng tin.

Quả nhiên, chỉ là ngắn ngủn bảy ngàn chữ nửa tập kịch bản, Dương Hoa tự trọn vẹn khiến nó trêu chọc nở nụ cười bốn trở lại. Bất quá tại đây mới nhất nửa tập kịch bản ở phía trong, Dương Hoa lại kinh ngạc phát hiện, Tề Vũ Huỳnh vậy mà sử dụng chính mình đã từng hướng nàng đề nghị qua ý tưởng. Thì ra là tại nơi này vốn chỉ là cảm hai cái mơ hồ nhưng lại thấp phần đáng yêu nữ hài từ đến trêu ghẹo tình cảnh kịch ở phía trong, gia nhập một cái hoặc mấy cái bị hai cái nữ hài từ lấy ra trêu ghẹo nhân vật.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Mới công tác ánh rạng đông (hạ)

Tại Dương Hoa giúp Tề Vũ Huỳnh ghi cái kia nửa tập kịch bản ở phía trong, hẳn tựa sử dụng một nhân vật như vậy. Mà Tề Vũ Huỳnh tắc chính là hiển nhiên so Dương Hoa Cao Minh hơn. Vô luận là tại dẫn vào nhân vật thời cơ, phương thức hay là đang đối thoại cùng cầu đoạn xếp đặt thiết kế thượng, năng đều so Dương Hoa làm hoàn mỹ hơn. Bất quá duy nhất không được hoàn mỹ đúng là —— Tề Vũ Huỳnh lỗi chữ cùng câu có vấn đề hiện tượng hoàn toàn không có giảm bớt xu thế, hơn nữa sự xuất hiện của bọn nó tần suất tựa hồ vẫn cùng năng sáng tác tốc độ thành có quan hệ trực tiếp.

“Khó trách trương đạo diễn tổng khen ngươi là thiên tài biên kịch nì! Cực kỳ giỏi!” Xem xong rồi nửa tập kịch bản về sau, Dương Hoa nhìn không được đối với Tề Vũ Huỳnh giờ ngón tay cái lên.

“Đó là đương nhiên! Ta là kim bài biên kịch sao! Chỉ cần khôi phục trạng thái, nào có không viết ra được tốt kịch bản đạo lý?” Tại ghi kịch bản phương diện, Tề Vũ Huỳnh là từ đến cũng sẽ không khiêm tốn. Dương Hoa một ca ngợi, năng lập tức tựa dương dương đắc ý chiếu đơn bộ thu.

“Ừm! Cái này nửa tập ghi thật sự là không tệ!” Dương Hoa liên tục gật đầu, hẳn cũng cho tới bây giờ đều không hoài nghi tới Tề Vũ Huỳnh năng lực.

“Kỳ thật trong lúc này cũng có công lao của ngươi nì!” Tề Vũ Huỳnh vỗ Dương Hoa phía sau lưng, cười đối với hắn nói, “Ta phát hiện kỳ thật ngươi mới thực là thiên tài, chỉ là xem tivi kịch có thể nghĩ ra mở rộng tình tiết tốt đi một chút. Thoạt nhìn trước kia là ta xem thường ngươi, nên vậy thường xuyên hỏi một chút ý kiến của ngươi mới đúng!”

“Ngươi đừng cảm ta hay nói giỡn.” Dương Hoa lại tranh thủ thời gian lắc đầu.

“Ta là nói thật. Về sau ta nghĩ không ra tốt đi một chút thời điểm, tựa hỏi ngươi muốn.” Tề Vũ Huỳnh biểu lộ lại để cho Dương Hoa cũng nhìn không ra năng rốt cuộc là thật sự tại chăm chú nói một cái quyết định, có lẽ hay là đang nói đùa.

“Nếu ngươi cảm thấy ta khả năng giúp đỡ chút gì không, đương nhiên không có vấn đề.” Dương Hoa thân nhiên cười trả lời.

Cơm trưa về sau, Tề Vũ Huỳnh vì không trùng đoạn chính mình đột nhiên tán phát ra linh cảm, lại làm được trước mấy vi tính bắt đầu rằng rắc đánh chữ, mà Dương Hoa tắc chính là lại một lần lạng lè về tới trong trường học. Tề Vũ Huỳnh vấn đề đã muốn giải quyết, hiện tại đến phiên hắn giải quyết vấn đề của mình —— hẳn nhưng không muốn thật sự cả đời ở tại Tề Vũ Huỳnh trong nhà lo liệu việc nhà đình phụ nam.

Vẫn là dựa theo quy củ cũ, tiến trường học đại môn, Dương Hoa liền thẳng đến ở vào trường học phía đông nam học thuật trao đổi sở. Tại đó, thường xuyên hội có một chút thiếu người công ty đến thông báo tuyển dụng viên chức. Hơn nữa học thuật trao đổi bên ngoài phòng trên biển quảng cáo cũng sẽ thỉnh thoảng có một chút cùng thông báo tuyển dụng có quan hệ tin tức.

Trước mấy lần đến nơi đây thời điểm, Dương Hoa đều là hai tay trống trơn. Bất quá lúc này đây, vận khí của hắn tựa hồ rốt cuộc đã tới. Một trương tấm viết thông báo tuyển dụng công ty bảo hiểm hậu trường thao tác viên thông báo tuyển dụng thông cáo chính dán tại trên biển quảng cáo bắt mắt nhất trên vị trí.

Thông cáo thượng tinh tường viết, tổng cộng đem thông báo tuyển dụng bốn gã tốt nghiệp ở cái này trong trường học thuộc khoá này tốt nghiệp. Mà đến lúc này, Dương Hoa cảm thấy còn không có tìm được công tác cái kia chút ít trong đám bạn học phòng chừng cũng chỉ có số ít có thể cùng mình cạnh tranh. Hẳn lập tức kinh hi nhìn một chút thông cáo thượng ghi thông báo tuyển dụng thời gian. Vừa mới hôm nay là ngày cuối cùng! Dương Hoa tranh thủ thời gian xuất ra cái kia đài cũ nát hai tay điện thoại bấm cái kia trương tấm thông cáo năng lên cung cấp số điện thoại.

“Này, ngươi hảo. Bình an công ty bảo hiểm” Điện thoại bên kia truyền đến là một cái nam tử thanh âm.

“Ngươi hảo. Ta là Liên Hoa sinh viên đại học, thấy được các ngươi thông báo tuyển dụng thông cáo, đối với công ty của các ngươi chức vụ rất cảm thấy hứng thú.”

“Ừm, giới thiệu sơ lược thoả một tý tình huống của ngươi a. Biết sử dụng máy tính sao? Tốc độ viết chữ thế nào? Đối với lập trình cùng kho số liệu biết rõ bao nhiêu?” Bên kia nam tử hiển nhiên thập phần có kinh nghiệm, rất nhanh tựa nhóm ra mấy cái sơ bộ vấn đề lại để cho Dương Hoa trả lời.

“Nếu như quang đánh chữ hoa, ta tốc độ viết chữ đại khái là 100 chữ một phút đồng hồ a. Đối với lập trình chữ sao... Ta VB ngôn ngữ cùng hợp ngữ thành tích mới có thể cho ngươi thoả mãn, hơn nữa ta tại đại học năm 3 thời điểm còn đã tham gia trang web websites cùng mấy cái hữu ích, thiết thực Software xếp đặt thiết kế. Về phần kho số liệu... Ta sẽ giải thích không nhiều lắm.” Dương Hoa thành thật hồi đáp.

“Ừm... Người tới công ty của chúng ta tham gia phỏng vấn a.” Bên kia nam tử sau khi suy nghĩ một chút đối với Dương Hoa nói, “Theo trường học các người bác môn đi ra, ngồi 96 lộ xe buýt, đến Hoàng Hà lộ trạm hạ, sau đó sau đó người có thể chứng kiến công ty của chúng ta. Thông báo tuyển dụng nơi ngay tại công ty của chúng ta lâu một, người tiến đại sảnh có thể chứng kiến bảng hướng dẫn.”

“Tốt! Ta lập tức sẽ tới!” Lần đầu tiên bị thông tri có thể tham gia phỏng vấn Dương Hoa lập tức bị kích động chạy ra khỏi trường học bác môn. Hoàng Hà lộ cùng Liên Hoa đại học ở giữa khoảng cách rất xa. Mới vừa lên xe, Dương Hoa liền phát hiện nguyên lai Hoàng Hà lộ vậy mà tại 96 lộ xe buýt cái kia rậm rạp chằng chịt trạm bãi chính giữa xếp hạng đếm ngược vị thứ hai. Mà Liên Hoa đại học chỗ vùng ngoại thành, còn đúng lúc là 96 lộ xe buýt trạm thứ nhất. Bất quá cũng tốt tại nó là trạm thứ nhất, cho nên Dương Hoa coi như thoải mái tìm được rồi một cái chỗ ngồi.

Bất quá Dương Hoa xuất phát thời điểm đúng vậy giữa trưa giao thông giờ cao điểm, cho nên còn không có qua vài trạm đường, trong xe cũng đã tắt cả đèn ngồi đây. Đợi cho lái xe hết một phần ba lộ trình lúc, đã muốn người lách vào người chen đến ngay cả địa phương cũng bị mất.

Tại mùa hè, chen chúc xe buýt xe chỉ sợ là ngoại trừ sắt thép nhà máy bên ngoài nhất tượng chỗ địa phương. Ngồi tại vị trí trước người còn tốt một chút, những kia đứng lách vào cùng một chỗ người, xuống xe thời điểm quả thực hãy cùng mới từ trong nước vọt lên đồng dạng. Nhưng tự dưới tình huống như thế, lại vẫn có một vị bụng phệ phụ nữ có thai tại một cái nhìn về phía trên mười bảy mười tám tuổi nữ hài từ nằng hạ lên xe.

Hai người này một chen lên đến, xe người trên ngược lại thập phần thông tình đạt lý cho các nàng nhượng xuất một đầu nổi thẳng chỗ ngồi thông đạo. Ai nấy đều thấy được đến, người này phụ nữ có thai đã đến tuyệt đối lách vào không được trình độ.

Bất quá nhượng đường quy nhượng đường, phần nản y nguyên không thể tránh né. Đại đa số hành khách đều bất mãn hết sức nói vị này phụ nữ có thai trọng phụ: “Thật là một cái quỷ hẹp hòi! Lão bà bụng đều lớn Thành như vậy! Coi như là vay tiền cũng phải nhượng nàng đánh xe về nhà ah!”

Nghe được trọng phụ bị người như vậy phần nản, phụ nữ có thai tựa hồ cũng có chút bất đắc dĩ. Nàng cười khổ tại nữ hài nằng hạ hướng cái kia nơi chỗ ngồi đi đến. Mà cái kia trên chỗ ngồi người rất trùng hợp, đúng lúc là Dương Hoa.

Chứng kiến tình huống như vậy, Dương Hoa tự nhiên không có gì nhưng do dự —— mục chung, phải thoái vị. Vì vậy hấn rất tự giác đứng lên, lại để cho phụ nữ có thai ngồi vào vị trí của hấn.

“Cảm ơn.” Tuy nhiên phụ nữ có thai hưởng thụ đãi ngộ như vậy chỉ do nên vậy, bất quá đạo một tiếng tạ y nguyên không thể thiếu.

“Làm sao người không đánh xe đầu này? Ngồi xe buýt quá không có phương tiện đi à nha.” Dương Hoa với phụ nữ có thai cách làm có chút khó hiểu. Theo nàng cùng nữ hài cách ăn mặc đến xem, hai người tuyệt đối không phải không nề dùng tiền đánh xe cái kia loại người.

“Không xe nha. Đợi hơn một giờ, chờ đợi thêm nửa tỷ của ta đều muốn bị cảm nắng rồi! Người cho rằng ta nguyện ý ngồi xe buýt ah?” Phụ nữ có thai còn chưa kịp nói chuyện, cái kia mười bảy mười tám tuổi nữ hài ngược lại trước trừng Dương Hoa liếc, sau đó tức giận đối với hấn nói.

“Ah, như vậy ah.” Dương Hoa nhẹ gật đầu. Tại đây dạng nóng bức trong mùa hè, lại là giữa trưa, xe taxi hút hàng chút ít cũng là có thể lý giải.

“Hiểu Hiểu, đừng không có lễ phép.” Phụ nữ có thai mang theo vài phần trách cứ hương vị nhìn tiểu cô nương liếc, sau đó đối với Dương Hoa cười cười nói, “Thực xin lỗi.”

“Không có sao.” Dương Hoa cũng trở về nàng một cái đáng tươi cười.

“Người tính tình rất tốt ah, hiện tại người trẻ tuổi có rất ít người tốt như vậy tính tình.” Phụ nữ có thai không biết vì cái gì vậy mà cảm khái bắt đầu đứng dậy.

“Ha ha, phải không?” Dương Hoa có chút thật xin lỗi. Nhìn xem phụ nữ có thai, hấn cảm thấy kỳ thật nàng cũng so với chính mình lớn hơn không được bao nhiêu, vậy mà gọi mình “Người trẻ tuổi”.

“Ừm.” Phụ nữ có thai rất khẳng định gật đầu, vừa cười lấy hỏi, “Người là làm cái gì?”

“Còn không tìm được công tác nì. Bây giờ là đang định đi tham gia một cái phỏng vấn.”

“Ah? Còn không có công tác?”

“Ta thượng chính là Liên Hoa đại học, công tác khó tìm. Lần này phỏng vấn cũng không nhất định có thể thành nì.” Dương Hoa cười khổ mà nói.

“Stop đề., tạm lưu đại học.” Bên cạnh nữ hài từ nhiên đối Dương Hoa Đại học không có có một chút ấn tượng tốt, nghe được cái tên này, nàng lập tức lại nhỏ thanh âm nói thầm.

Nữ hài nói thầm thanh âm tuy nhiên không lớn, nhưng lại cũng khó có thể tránh được gần trong gang tấc phụ nữ có thai cùng Dương Hoa lỗ tai. Dương Hoa lập tức lộ ra xấu hổ biểu lộ, mà phụ nữ có thai thì là càng nghiêm khắc trừng nữ hài liếc.

“Nếu phỏng vấn không được, người định làm như thế nào?” Phụ nữ có thai tựa hồ rất là thương thức Dương Hoa nhẫn nại lực, lại có chút ân cần hỏi.

“Ừm, tiếp tục tìm công tác a.” Dương Hoa thờ dãi nói, “Bất quá, có thể hay không tìm được thật đúng là khó nói. Lần trước ta đi một nhà trong nhà ăn nhận lời mời đương làm nhân viên tạp vụ đều không ai muốn, chê ta tuổi quá lớn.”

“Ah? Ngươi lớn bao nhiêu?” Phụ nữ có thai kinh ngạc nhìn Dương Hoa liếc.

“Một tuổi hai mươi ba, qua một tháng nữa tựu hai mươi bốn.”

“Đó là rất lớn.” Phụ nữ có thai nhún mày, tựa hồ đang tự hỏi cái gì. Một lát sau, nàng đột nhiên theo tùy thân bao da ở phía trong móc ra một trương tấm danh thiếp đưa tới Dương Hoa trong tay, cười nói: “Nếu ngươi thật sự tìm không thấy công tác, tựu gọi điện thoại cho ta đi. Ta chỗ đó vừa vặn thiếu người nì.”

“Ừm?” Dương Hoa tiếp nhận danh thiếp nhìn thoáng qua, trên đó viết “Tô Thục Hoa, Phương Hoa quán bar tổng giám đốc, liên lạc điện thoại XXXXXXXX” chữ.

“Đây là ta cùng ta lão công mở quán bar. Mấy ngày hôm trước một cái tiểu nhị cùng khách nhân đánh nhau bị xào. Chúng ta đang cần cái người thích hợp nì. Ta xem ngươi ngoại hình không tệ, tính tình lại tốt, dù sao đương làm tiểu nhị lại không cần gì chuyên nghiệp kỹ thuật. Nếu ngươi có hứng thú có thể tới thử thử. Bất quá cũng không phải là cái gì tốt công tác, có thể tìm tới đương nhiên tốt nhất. Các ngươi là tháng 7 tốt nghiệp a, vị trí này ta giúp ngươi lưu một tháng. Chỉ cần ngươi nghĩ thông suốt, tùy thời tìm ta. Bất quá ngươi nếu tìm được công tác, cũng nhớ rõ gọi điện thoại cho ta biết.” Phụ nữ có thai, thì ra là Tô Thục Hoa đối với Dương Hoa cười nì.

“Tốt, nhất định. Cảm ơn ngươi.” Dương Hoa mang theo cảm kích biểu lộ, rất cẩn thận đem bả danh thiếp thu vào trong túi áo. Ít nhất cái này tựu có thể lý giải vì tại T thành phố tìm được một phần đủ để cho chính mình lưu lại công tác, hẳn rất hưng phấn nghĩ đến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Đánh võ mồm tụ hội (thượng)

Tuy nhiên đã được đến một phần công tác, nhưng là Dương Hoa y nguyên đến bình an công ty bảo hiểm tham gia phỏng vấn. Bất quá khi hắn biết được, tại chính mình trước kia đã có hơn ba mươi người đến phỏng vấn qua rồi về sau, Dương Hoa tựu biết mình hi vọng xa vời.

Dù sao “Vào trước là chủ” bốn chữ này tại phỏng vấn thời điểm có lẽ hay là rất có đạo lý. Nếu như tới trước người so đằng sau tham gia phỏng vấn không kém là bao nhiêu, cái kia nói như vậy giám khảo đều sẽ không dễ dàng thay đổi trong nội tâm đã muốn quyết định người chọn lựa. Dương Hoa mặc dù đối với năng lực của mình rất có lòng tin, thế nhưng chưa bao giờ hội cuồng vọng cho là mình nhất định có thể so sánh những người khác cường ra một đoạn.

Cũng may còn có một giữ gốc công tác. Tại đã trải qua nhiều lần như vậy thất bại kinh nghiệm về sau, hắn rốt cục có cơ hội y dựa vào năng lực của mình mà không phải người khác trợ giúp cùng bổ thí sinh tồn được. Nghĩ đến chính mình vừa rồi vậy mà tại trong lúc vô tình tìm được rồi một đầu mưu sinh chi đường, lại một lần đáp thượng xe buýt trở lại trường học Dương Hoa nhìn không được sờ lên trong túi áo cái kia trương tấm với hắn mà nói vạn phần quý giá danh thiếp, trong nội tâm hưng phấn không thôi.

Theo T thành phố bình an công ty bảo hiểm phân bộ đến Liên Hoa đại học ở giữa xe buýt không sai biệt lắm cần ngồi nửa giờ, hơn nữa Dương Hoa tham gia phỏng vấn dùng xong thời gian. Chờ hắn trở lại Tề Vũ Huỳnh trong nhà thời điểm, Tề Vũ Huỳnh đã sớm hoàn thành cái kia một tập kịch bản, chính bị kích động trong phòng cầm máy bộ y phục tại trên thân thể không ngừng khoa tay múa chân lắm.

“Ngươi đã về rồi!” Dương Hoa vừa vào cửa, Tề Vũ Huỳnh tràn đầy hưng phấn thanh âm tựu truyền tới, “Mau lại đây, giúp ta nhìn xem mặc áo quần này đẹp không?”

“Đẹp mắt.” Dương Hoa vài bước đi đến Tề Vũ Huỳnh cửa gian phòng, lập tức tựu cười nói. Chờ hắn nói xong đẹp mắt hai chữ, mới nhìn rõ Tề Vũ Huỳnh cầm trong tay là một việc màu vàng nhạt ngọn nguồn, dẫn màu cam toái hoa văn vẩy liền áo.

“Hừ! Ngươi đều không xem nói đẹp mắt!” Tề Vũ Huỳnh lại hai phần phản nản tám phần làm nũng giống như nói.

“Ta... Hắc hắc.” Dương Hoa không có ý tứ nở nụ cười vài tiếng. Hắn vừa rồi thật là không đợi thấy rõ Tề Vũ Huỳnh trong tay là cái gì quần áo liền mở ra miệng.

“Dù sao... Ngươi mặc cái gì quần áo đều rất tốt xem, không cần nhìn chỉ biết chứ sao.” Thấy Tề Vũ Huỳnh nhìn về phía trong ánh mắt của mình mang lên vài phần oán khí, Dương Hoa tranh thủ thời gian giải thích nói.

“Ừm! Cái này còn không sai biệt lắm.” Dương Hoa lời nói đối diện lên Tề Vũ Huỳnh khẩu vị, nàng lập tức lại mặt mày hớn hở bắt đầu đứng dậy, một bên ngâm nga bài hát, một bên tượng kiều vũ giống như cái kia lấy cái kia kiện váy tại phía trước gương gần đây so đi.

“Như thế nào đột nhiên nhớ tới hỏi ta xuyên đeo cái gì quần áo đẹp mắt đâu này? Mới mua?” Dương Hoa không có hiểu rõ Tề Vũ Huỳnh vì sao lại cao hứng như vậy, có chút sờ không được ý nghĩ hỏi.

“Không đúng vậy a, đương nhiên không phải rồi!” Tề Vũ Huỳnh trong cười tràn đầy hưng phấn, “Vừa rồi lúc chiều ta trong đại học một cái đồng học gọi điện thoại đến. Nàng nói muốn đem tại thành phố ở phía trong năm đó mấy cái bạn học cùng lớp đều thỉnh đến cùng một chỗ tụ tụ lại, đã tìm được hơn mười người người rồi, để cho ta cũng nhất định phải đi.”

“Ah? Ngươi không phải nói tại T thành phố không có người quen sao?”

“Vốn cũng không phải là người quen ah.” Tề Vũ Huỳnh có chút thật xin lỗi, “Ta vừa mới tiến đại học thời điểm ngay tại ghi kịch bản. Theo đại học từ đầu tựu ở bên ngoài thuê phòng ở, mỗi ngày không ngừng ghi, cho tới bây giờ đều không tại trong túc xá ở qua. Ngoại trừ khi đi học, bình thường cũng không còn cùng mấy cái đồng học đã từng quen biết. Ta ngay cả cái kia gọi điện thoại đến đồng học danh tự đều là hỏi về sau mới biết được, các nàng khẳng định cũng là cuối cùng mới tìm được ta.”

“Vậy ngươi thật đúng là đủ thương.” Dương Hoa đối với Tề Vũ Huỳnh lộ ra không thể làm gì đáng tươi cười, “Nếu không ta biết rõ ngươi, chỉ sợ nghe qua những này đều muốn hoài nghi ngươi có phải hay không đặc cái gì tự bế chứng.”

“Hắc hắc, ta đây không phải đang muốn đi tham gia các nàng đặc tụ hội chứ sao. Hơn nữa khi đó ta phải chính mình giấy học phí ah, có biện pháp nào? Bất quá khi thi thật là vào mê, cái gì ý niệm khác trong đầu đều không có.” Hồi tưởng lại chính mình đại học nhiều thế hệ, Tề Vũ Huỳnh không khỏi lộ ra hoài niệm biểu lộ.

“Ừm, nhiều giao vài người bằng hữu đối với ngươi mới có lợi.” Dương Hoa tượng một trường bối tựa như đối với Tề Vũ Huỳnh nói, “Yên tâm đi thôi.”

“Cái gì yên tâm đi ah! Ngươi phải theo giúp ta cùng một chỗ!” Tề Vũ Huỳnh đối với Dương Hoa đắc ý đắc cười.

“Ta đi làm gì? Cũng không phải bạn học ta. Đừng làm cho ta trang bạn trai ngươi cái gì, cái này phải đi ngươi hãy tìm người khác a.” Dương Hoa cũng coi như xem qua không ít sách, đối với cái này tình tiết tự nhiên biết không thiếu.

Bạn trai ba chữ kia theo Dương Hoa trong miệng nói ra, Tề Vũ Huỳnh lập tức có chút xấu hổ bắt đầu đứng dậy, nàng ngay từ đầu thật sự là nghĩ như vậy. Bất quá nàng hiển nhiên so Dương Hoa da dày hơn, ý đồ mỗi lần bị vạch trần, lập tức lại đổi giọng nói: “Ai bảo ngươi trang bạn trai ta rồi? Ta là cho ngươi cho ta làm hộ vệ.”

“Ngươi không suy nghĩ, ta thượng chính là ngành kỹ thuật đại học, những kia trong đám bạn học hơn phân nửa là nam sinh. Nếu để cho bọn hắn biết rõ ta không có bạn trai, còn không đều muốn nhào lên ah? Nếu là có cái gì rò rỉ, Bất Quái, ngươi đều được cho ta chống đỡ. Nói sau, buổi tối lúc trở lại, ngươi không biết xấu hổ để cho ta đi một mình đường ban đêm?” Tề Vũ Huỳnh phồng má đối với Dương Hoa nói.

Tề Vũ Huỳnh đổi giọng về sau, Dương Hoa còn thật sự không có ý tứ cự tuyệt nàng. Nếu như hắn có lẽ hay là không chịu đáp ứng, trái ngược với hắn đa tâm tựa như. Nghĩ một lát, Dương Hoa mang theo vài phần bất đắc dĩ nhẹ gật đầu: “Đi, ta đưa ngươi đi.”

Dương Hoa gật đầu một cái, Tề Vũ Huỳnh lập tức lại dương dương đắc ý ngâm nga bài hát tại phía trước gương cùng cái kia kiện váy liền áo nhảy lên vũ đến. Trông thấy nàng cái kia pho chờ mong gia tăng hưng phấn tới cực điểm bộ dạng, Dương Hoa cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nhún nhún vai, chạy vào trong phòng bếp làm bữa tối đi.

Từ nhận được cái kia thông đồng học gọi điện thoại tới về sau, Tề Vũ Huỳnh vẫn đắm chìm tại trong hưng phấn. Đương nhiên, cái này hưng phấn đối với nàng mà nói có song trọng ý nghĩa. Vô luận là những kia thật lâu chưa từng gặp mặt đồng học vậy mà có thể nhớ rõ mời nàng tham gia tụ hội, vẫn có thể cùng Dương Hoa cùng một chỗ công khai xuất hiện ở đồng học trước mặt, đều làm nàng chỉ cần nhớ tới liền không nhịn được hội cười ra tiếng.

Tại một cái cơ hồ mất ngủ ban đêm về sau, theo ngày hôm sau buổi chiều bắt đầu Tề Vũ Huỳnh tựu hiếm thấy ngồi ở trước bàn trang điểm cách ăn mặc chính mình. Dương Hoa trước kia chưa từng thấy đến qua Tề Vũ Huỳnh trang điểm bộ dạng. Đợi nàng dùng trọn vẹn ba bốn giờ, rốt cục tại năm giờ chiều nhiều thời điểm đem mình cách ăn mặc tốt về sau, hẳn cuối cùng là kiến thức nữ nhân trang điểm uy lực.

Trên thực tế, không hóa trang lúc Tề Vũ Huỳnh cũng đã tuyệt đối là nhất lưu mỹ nữ. Mà ở bỏ thêm một điểm nhân nhạ phấn lót, rồi hướng lông mi cùng tóc làm một phen tỉ mỉ cách ăn mặc về sau, nàng tái xuất hiện tại Dương Hoa trước mặt thời điểm, hẳn cơ hồ đều không có biện pháp theo trên mặt hẳn chuyên khai dời đi chỗ khác ánh mắt của mình.

Mà chúng lực hấp dẫn lại cùng kêu gọi hấp dẫn hoàn toàn bất đồng. Hắn cũng không phải kích thích người cảm quan, mà là thuần túy dùng một loại mỹ cảm đến làm cho không người nào có thể bỏ qua sự hiện hữu của nó. Cho dù là không có gì thẩm mỹ năng lực Dương Hoa cũng phải thừa nhận, lúc này đặc Tề Vũ Huỳnh thực có thể dùng “Sướng được đến làm cho người ta hít thở không thông” để hình dung.

Chương 7: Đánh võ mồm tụ hội (trung)

“Ngươi...” Dương Hoa muốn khoa trương Tề Vũ Huỳnh hai câu, nhưng lời nói đến bên miệng lại lại cảm thấy xấu hổ nói không nên lời, chỉ có thể cứng họng ngốc nhìn xem nàng.

“Phát cái gì ngốc! Chưa có xem sao? Đi thôi!” Bị Dương Hoa nháy mắt cũng không nháy mắt chăm chăm vào, Tề Vũ Huỳnh mang theo một tia ý xấu hổ sáng giọng.

Nghe được Tề Vũ Huỳnh thanh âm, ngây người tròn vện hơn mười giây Dương Hoa mới phát hiện mình ra đại dương tướng. Hấn tranh thủ thời gian xấu hổ sửa sang lại quần áo một chút, chuyển khai dời đi chỗ khác ánh mắt nói:“Tốt... Đi.”

Tề Vũ Huỳnh cái vị kia đồng học đem tụ hội nơi định tại T thành phố ẩm thực một đầu trên đường một nhà trong tửu điểm, cho nên hai người đối với đi trước tụ hội địa điểm lộ ngược lại rất quen thuộc. Đúng vậy không biết vì cái gì, bình thường vốn chỉ cần 30’ có thể chạy đến địa phương, lúc này đây lái xe lại tròn vện mở nhanh 50’ mới đuổi tới.

Trên đường đi, bọn hắn chiếc xe kia tốc độ cũng chậm còn giống con rùa đen đồng dạng, nếu như không phải trông thấy bên cạnh xe một cỗ tiếp một cỗ theo bọn hắn bên cạnh vượt qua đi, Dương Hoa thậm chí muốn hoài nghi có phải là T thành phố sửa đổi hạn nhanh chóng giao thông quy tắc. Mà chờ bọn hắn từ trên xe bước xuống, Tề Vũ Huỳnh trả tiền thời điểm, vị kia 30 tuổi cao thấp tuổi trẻ lái xe đơn giản chỉ cần đồ mặt chỉ lấy một nửa, sau đó bỏ chạy mệnh tựa như đem xe chạy ra.

“Ngươi...” Nhìn xem tuyệt trần mà đi xe taxi, Dương Hoa không khỏi đối với Tề Vũ Huỳnh lộ ra một cái dở khóc dở cười biểu lộ.

“Chuyện không liên quan đến ta ah!” Tề Vũ Huỳnh cũng đành chịu nhún nhún vai, tình nghịch cười cười.

Ngay tại hai người còn không có theo tài xế xe taxi cỗ quái biểu hiện ở phía trong trì hoãn quá mức đến thời điểm, cửa tửu điểm tự truyền tới một cao cao giọng nữ:“Tề Vũ Huỳnh!”

Hai người theo thanh âm nhìn lại, Tề Vũ Huỳnh ánh mắt vừa tiếp xúc với thanh âm tất cả người, nàng tự lập tức vui vẻ cười hướng nàng chạy tới.”Trình Tố Tố!” Một bên chạy trước, Tề Vũ Huỳnh cũng gọi ra tên của đối phương.

“Oa! Cách ăn mặc xinh đẹp như vậy! Ngươi muốn làm gì? Có phải là muốn hại làm bọn chúng ta đây bạn trai đem chúng ta đều vớt bỏ ah?” Trình Tố Tố tại trong đại học cùng Tề Vũ Huỳnh cùng một chỗ ăn nằm ở vài tiết khóa, xem như tương đối thực đồng học. Cho nên hắn trông thấy Tề Vũ Huỳnh, cũng không có gì cổ kị cùng nàng mở lên vui đùa.

“Ta nào có!” Nghe được tán dương, Tề Vũ Huỳnh tự nhiên cũng có vài phần đắc ý, bất quá tại vị này không tính quá thực đồng học trước mặt, ngoài nhiệm khiêm tốn có lẽ hay là tất yếu.

“Được rồi! Ngươi cũng đừng giả! Ta xem hôm nay ngươi gió này đầu là ra định rồi. Bất quá khi tâm ah, hôm nay ngay nam đồng học dẫn nữ đồng học bạn trai, còn có mấy chục nam nhân nì. Chú ý đem ngươi chia ăn.”

“Hắc hắc, làm sao sẽ đầu này? Ngươi không phải cũng đồng dạng xinh đẹp sao? Có ngươi đang ở đây, cái kia còn có thể đến phiên ta.” Tề Vũ Huỳnh cuối cùng là biên kịch xuất thân, nói lên khen tặng lời nói tới cũng là một bộ một bộ.

Dương Hoa ngược lại xem rất rõ ràng, vị kia Trình Tố Tố hoàn toàn chính xác cũng là cao gầy hơn nửa đầy đặn loại hình, nhưng tướng mạo tự bình thường điểm. Trên mặt hắn ngũ quan đều có vẻ có chút lớn, hơn nửa làn da cũng không giống suốt ngày buồn bực trong phòng không ra khỏi cửa Tề Vũ Huỳnh như vậy trắng nõn bóng láng, mặc dù là hóa trang, cũng che không được tất cả loang lỗ điểm một chút. Bất quá mã thí tăng bốc mặc cho ai cũng sẽ không cự tuyệt, Trình Tố Tố cũng đồng dạng vui vẻ cười tiếp nhận Tề Vũ Huỳnh khen tặng.

“Đó là bạn trai ngươi a!” Lúc này nàng thấy được đến gần Dương Hoa, cao thấp dò xét hắn vài lần về sau đối với Tề Vũ Huỳnh ái màu cười hỏi.

“Không phải, đó là ta trợ thủ. Dẫn hắn đi ra đương làm tấm mộc.” Tề Vũ Huỳnh nhìn xem Dương Hoa, cố ý nói ra.

“U! Vậy ngươi cái này tấm mộc tuyển nhưng thật không sai!” Trình Tố Tố che miệng nở nụ cười,”Muốn cái đầu có cái đầu, muốn thành sắc biến thành sắc. Hắc, chúng ta Vũ Huỳnh nhưng tình quý lắm, ngươi chú ý bảo vệ sao!”

“Ách, biết rõ, biết rõ...” Bị đánh thú Dương Hoa xấu hổ gật đầu, đi theo Tề Vũ Huỳnh sau lưng.

“Sau khi đi vào quẹo trái, tận cùng bên trong nhất một gian chính là chúng ta địa phương.” Trình Tố Tố hắc hắc cười cho Tề Vũ Huỳnh chỉ phương hướng,”Ngươi là đếm ngược thứ hai, còn kém một cái chúng ta có thể bắt đầu rồi.”

“Yes Sir~.” Tề Vũ Huỳnh đáp ứng, dắt một bà Dương Hoa về sau cùng hắn cùng đi tiến khách sạn.

Dựa theo Trình Tố Tố nói, hai người rất nhanh liền đi tìm được rồi cái kia tụ hội gian phòng. Sau khi vào nhà, bên trong đã muốn náo rùng rục ngồi

không sai biệt lắm có hai mươi người. Hơn nữa vốn là nghe nói là nữ sinh làm chủ tụ hội thượng, nam tính số lượng lại vẫn muốn hơi muốn đa tạ. Thoạt nhìn đại bộ phận tiếp nhận rồi mời nam sinh đều không có dẫn bạn gái đến, mà nữ sinh lại cơ hồ đều dẫn theo bạn trai đến.

Trong phòng người cũng trên cơ bản đều phân biệt rõ ràng chia làm 2 bộ phận. Một bộ phận chính là chút ít độc thân chạy đến nam sinh cùng cá biệt mấy cái không có bạn trai nữ sinh, một cái khác bộ phận thì là tụ hội chủ lực —— những kia mang theo bạn trai đến đây các nữ sinh cùng bạn trai của các nàng đám bọn họ.

Tề Vũ Huỳnh đi vào cửa không dùng bao lâu, rất nhanh lâu phát hiện 2 bộ phận hào khí hoàn toàn bất đồng. Độc thân nam sinh cùng nữ sinh cái kia một phần là hài hòa, song phương đều cười cười nói nói, một mảnh vui vẻ hòa thuận bộ dạng. Mà nữ sinh cùng các nàng bạn trai cái kia bộ phận nhưng lại biểu hiện ra cười cười nói nói ngậm ngậm, vụng trộm giương cung bạt kiếm.

Nhất là những kia các nam bằng hữu, không biết là xuất phát từ cái dạng gì trong nội tâm, tựa hồ toàn bộ đều ở giúp nhau ganh đua so sánh. Nếu như một cái nói hân thắng thu vào không nhiều lắm, chỉ có sáu bảy ngàn; lập tức sẽ nhảy ra một cái nói tuổi của hân lương thấp đáng thương, mới mười vạn; đón lấy lại sẽ có người phàn nàn, hân thật sự nghèo quá, ngay Mercedes-Benz đều nuôi không nổi, chỉ có thể đi BMW...

Tề Vũ Huỳnh chỉ ngồi ở bên cạnh bàn hơi chút nghe xong một hồi, lập tức liền đối với những kia dùng dương dương đắc ý khẩu khí vừa nói chính mình cỡ nào có tiền, còn một bên khóc than gia hỏa chẳng thêm ngó tới.

Nói thật, nàng căn bản là không cho rằng những người kia gian có mấy cái nói rất đúng lời nói thật. Đại bộ phận đều là nghe được người khác nói khoác, vì vậy nhìn không được cũng muốn nói khoác thoáng một tý mà thôi. Nói mình lương một năm mười vạn, nói không chừng chỉ là cầm ba bốn ngàn một tháng viên chức nhỏ, nói mình đi BMW, làm không tốt ngay Audi đều khai mở không được.

Đối trá! Tại Tề Vũ Huỳnh trong nội tâm cho những người này định nghĩa chính là hai chữ này. Nhưng nàng những kia nữ đồng học lại tuyệt không nghĩ như vậy. Tại bạn trai của các nàng giúp nhau tranh phong ganh đua so sánh đồng thời, các nàng cũng mở thứ hai chiến trường. Tề Vũ Huỳnh không muốn cùng những người kia quấy cùng một chỗ, cho nên cuối cùng nàng có lẽ hay là đi vào độc thân nam nữ cái kia một bộ phận.

Tề Vũ Huỳnh vừa đi đến bên cạnh, những kia đột nhiên nhìn thấy nàng nam sinh cơ hồ lập tức tựu toàn bộ đình chỉ đàm tiếu, cả đám đều thẳng ngoắc ngoắc chăm chăm vào nàng. Mà ngay cả mấy nữ sinh cũng là một bộ ngơ ngác bộ dạng, nhìn xem Tề Vũ Huỳnh nói không ra lời.

Một nhóm người này ở phía trong không có mấy cái ở trường học bãi kiến Tề Vũ Huỳnh, cho nên đều gây người một hồi lâu mới có một nam sinh nhiệt tình đứng lên cho Tề Vũ Huỳnh lại để cho một cái chỗ ngồi, đồng thời hỏi: "Người là cái nào lớp hay sao?"

"Ta là tam ban." Tề Vũ Huỳnh các nàng lần này tụ hội đồng học đều là một cái hệ, bất quá tại từng hệ ở phía trong còn có mấy cái Tiểu Ban.

"Tam ban? Ta thường đi tam ban ah, như thế nào trước kia chưa thấy qua người?"

"Ta một mực đều ở tại ra ngoài trường." Tề Vũ Huỳnh mỉm cười nói.

"Ah ah, đúng rồi! Ta nghe nói qua, người là Tề Vũ Huỳnh đúng hay không?" Một cái khác nam sinh bừng tỉnh đại ngộ tựa như nói.

"Đúng." Tề Vũ Huỳnh nhàn nhạt đối với mỗi người cười.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Đánh võ mồm tụ hội (hạ)

"Người là biên kịch a! Đúng rồi! « Hồng Vũ » là người ghi, còn có « loại thứ ba nhân loại ». Hả, cái kia bộ kịch ta thích nhất nhìn." "Ta cũng vậy rất ưa thích ah!" "Ta cũng vậy thích xem." Bên cạnh những thứ khác nam sinh vừa thấy có cơ hội, tranh thủ thời gian tất cả đều chen vào. Như vậy một cái xinh đẹp nữ đồng học vậy mà hội ra hiện tại bọn hắn những này người đàn ông độc thân trong hàng ngũ, một đám nam sinh quả thực hưng phấn nước miếng đều muốn chảy ra.

"Ah! Cái kia bộ kịch là người ghi! Ta cũng vậy thật sự rất thích ni!" "Đúng vậy a, ta cũng vậy mỗi ngày đều ở xem!" Mấy nữ sinh cũng hưng phấn riu ra riu rít lấy vây đến Tề Vũ Huỳnh bên người.

Tề Vũ Huỳnh bị vây tại bên trong, nàng kiệt lực ngẩng đầu lên, muốn tìm đến Dương Hoa vị trí, nhưng lại chỉ thấy một đám lạ lẫm đồng học. Nàng miễn cưỡng cười cười nói: "Cái kia muốn cảm ơn các người cố động."

Ngay tại Tề Vũ Huỳnh bị nàng đám fans hâm mộ bao bọc vây quanh thời điểm, ngồi ở một bên Dương Hoa rồi lại sinh ra một loại rất kỳ diệu thoát ly cảm giác. Hắn có thể tỉnh táo cảm giác được, người nơi này, chuyện nơi đây, đều cùng hắn không có bất cứ quan hệ nào. Hắn xuất hiện ở tại đây, không có người hỏi đến, hắn từ nơi này biến mất, cũng sẽ không có người để ý.

Ta làm gì còn phải ở lại chỗ này đâu này? Dương Hoa đột nhiên sinh ra ý nghĩ như vậy. Hắn rất muốn hiện tại liền mở ra khoảng cách hắn chỉ có vài bước xa đại môn, lập tức rời đi.

“Dương Hoa! Dương Hoa!” Nhưng vào lúc này, Tề Vũ Huỳnh mang theo lo lắng thanh âm lại truyền vào lỗ tai của hắn.

“Ừm! Ở đây.” Tề Vũ Huỳnh tiếng kêu lại để cho Dương Hoa bay tới giữa không trung suy nghĩ lập tức trở về bản thể. Hắn lắc đầu, tranh thủ thời gian đáp ứng một tiếng, hướng Tề Vũ Huỳnh chỗ đó lách vào tới.

“Hắn là vị ấy?” Trông thấy chen đến phụ cận Dương Hoa, mấy cái nam sinh rõ ràng biểu hiện ra một bộ rất có địch ý bộ dạng. Bất quá mấy nữ sinh đảo có phần có hứng thú đánh giá Dương Hoa, ánh mắt cũng đồng dạng ái mầu ở hắn và Tề Vũ Huỳnh trong lúc đó qua lại.

“Hắn là... Trợ thủ của ta.” Tề Vũ Huỳnh do dự một hồi, mới cười hướng mấy cái đồng học giới thiệu nói.

“Ah? Không phải bạn trai?” Mấy nữ sinh lập tức bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận hồi bắt đầu đứng dậy.

“Hắn...” Tề Vũ Huỳnh lại nhìn Dương Hoa liếc, lắc đầu mang theo vài phần không tình nguyện hương vị nói, “Không phải.”

Tề Vũ Huỳnh trả lời lại để cho một đám nam sinh tất cả đều nhẹ nhàng thở ra, rất nhanh, mấy cái nam sinh cơ hồ là dán nàng ngồi xuống, không ngừng nói với nàng lấy rất nhiều phát sinh ở đại học nhiều thế hệ chuyện cũ. Tề Vũ Huỳnh xấu hổ muốn cùng hắn đám bạn họ giữ một khoảng cách, lại phát hiện mình bị vây quanh tại một đồng nam trong đám bạn học, động cũng không nhúc nhích được.

Nhìn xem Tề Vũ Huỳnh bị mấy cái nam sinh gạt ra ngồi xuống, không biết như thế nào, Dương Hoa dần dần cũng hiểu được trong nội tâm không thoải mái bắt đầu đứng dậy. Chờ hắn chứng kiến Tề Vũ Huỳnh quăng đến trên mặt hắn mang theo xin giúp đỡ tựa như biểu lộ, Dương Hoa cũng nhịn không được nữa. “Vũ Huỳnh, tại đây không khí quá hồ đồ. Theo giúp ta đi ra ngoài đi một chút được không?” Hắn chủ động đi đến Tề Vũ Huỳnh bên người, cười đem nàng theo mấy cái nam sinh trong đồng kéo lên.

“Tốt!” Tề Vũ Huỳnh tranh thủ thời gian cũng cười ngọt ngào dắt Dương Hoa tay. Cứ như vậy, hai người vai sóng vai thân mật đi ra ngoài. Chỉ còn lại có một đám nam đồng học hai mặt nhìn nhau, mấy nữ nhân đồng học che miệng đối với không lấy thị thiên nga con cóc đám bạn họ bật cười.

“Như thế nào, ghen tị?” Vừa ra phòng đại môn, Tề Vũ Huỳnh cơ hồ lập tức tự cười đối với Dương Hoa nói bắt đầu đứng dậy.

“Ta...” Dương Hoa nghẹn lời. Không lâu lắm, hắn phát hiện mình lại vẫn nắm Tề Vũ Huỳnh tay, tranh thủ thời gian tượng điện giật tựa như buông lỏng ra.

Chứng kiến Dương Hoa then thùng bộ dáng, Tề Vũ Huỳnh cũng không lấy thêm nàng trêu ghẹo, cười cùng hắn cùng đi ra chuyển một hồi. Thẳng đến cuối cùng một vị khách nhân đã ở Trình Tổ Tổ cùng đi hạ đi vào khách sạn đại sảnh, bốn người mới cùng một chỗ trở lại trong bao gian.

Người vừa đến đủ, hai mươi mấy người người liền tại 2 bàn lớn trước phân biệt ngồi xuống. Tề Vũ Huỳnh lúc này đây cùng Dương Hoa cùng một chỗ được an bài tại một trương tám cơ hồ đều là nữ đồng học cùng các nàng bạn trai trên mặt bàn. Hai người vừa rụng ngồi, trong bữa tiệc nói chuyện thanh âm lập tức tự nhỏ lại. Những kia nguyên gốc cái kinh sức lực giúp nhau thổi phồng hoặc là giúp nhau ganh đua so sánh các nam bằng hữu đột nhiên đều nhỏ giọng bắt đầu đứng dậy, ánh mắt còn bắt chột hướng Tề Vũ Huỳnh cái phương hướng này bay tới.

Vậy là ai ah? Chưa thấy qua Tề Vũ Huỳnh các nữ sinh cũng rất nhanh chuyển đổi chủ đề, tất cả đều mang theo nghi hoặc biểu lộ mắt lé phết lấy nàng, thậm chí ngay tiếp theo lại để cho Dương Hoa cũng rước lấy không ít chú mục.

“Người tên là gì?” Rốt cục, đương làm bữa tiệc tiến hành đến một nửa thời điểm, một cái ngồi ở Tề Vũ Huỳnh bên cạnh không xa nam tử nhin không được đối với nàng hỏi vấn đề này.

“Ta gọi Tề Vũ Huỳnh, là nguyên lai tam ban.” Tề Vũ Huỳnh cười trả lời. Tề Vũ Huỳnh không cười vẫn còn tốt, nàng nụ cười này, cái kia hỏi vấn đề nam tử lập tức xem con mắt đều thẳng.

“Tam ban hay sao? Ta là bốn lớp, như thế nào chưa thấy qua người?” Tự ngồi ở đó nam tử bên người nữ đồng học lập tức không cao hứng trở lại, ở dưới mặt dùng sức bấm véo bạn trai một bả, lại lạnh lùng hỏi.

“Ta trước kia một mực ở tại ra ngoài trường.” Tề Vũ Huỳnh nói.

“Đương làm đệ tử, làm gì muốn trọ ở trường bên ngoài?” Cái kia nữ đồng học lộ ra một cái tràn đầy đùa cợt vị đáng tươi cười, “Bên ngoài không đứng đắn nữ nhân nhiều như vậy, người không sợ sao?”

Nàng mới mở miệng, người nào cũng biết nàng tại ám chỉ cái gì. Coi như là Dương Hoa có thể cũng nghe được, nàng đang nói Tề Vũ Huỳnh là không đứng đắn nữ nhân.

“Ta bình thường cơ bản không ra khỏi cửa, không có gì đáng sợ.” Tề Vũ Huỳnh đương nhiên cũng biết cái kia nữ đồng học ý tứ, trong nội tâm nàng một hồi cảm tức, nhưng lại không tốt trở mặt, đành phải đề nặng nóng tính nhân nhặt nói.

“Ah, không ra khỏi cửa ah. Cái kia làm sao người ăn cơm đâu này? Trọ ở trường bên ngoài rất dùng tiền a. Hoa gia ở phía trong tiền, còn là mình kiếm được?” Nữ sinh kia hay là đối với Tề Vũ Huỳnh châm chọc khiêu khích lấy.

Lần này Tề Vũ Huỳnh tức giận thật sự bị nàng trêu chọc đi lên. Nàng trước kia còn không có gặp được qua có ai như vậy rõ ràng vũ nhục nàng nì.”Ta năm một thời điểm mà bắt đầu đương làm biên kịch, cũng viết mấy bộ điện ảnh cùng mấy bộ phim truyền hình a. Đánh ra tới cũng không tính như thế nào hồng, phải một lần kim kê thưởng tốt nhất biên kịch đề danh, kết quả còn không có cầm lên thưởng. Rất hổ thẹn. Tiền chứ sao... Mấy năm này ta là kiếm được chừng trăm vạn, bất quá thì vừa đủ chính mình hoa. Ăn cơm đều rất khẩn trương đây này.” Tức giận dâng lên Tề Vũ Huỳnh cố ý học các nàng ngay từ đầu lúc bộ dạng nói.

Tuy nhiên Tề Vũ Huỳnh đánh trả thập phần hữu lực, nhưng là nàng dù sao vẫn là khuyết thiếu cũng đủ kinh nghiệm. Đã từng ném qua vô số lần tranh luận thiệt thòi Dương Hoa vừa nghe đến lời của nàng, lập tức chỉ biết nàng phạm vào cái sai lầm lớn.

Bởi vì nàng vừa nói như vậy, sẽ đem cả trên bàn lớn nữ sinh toàn bộ cho so không bằng. Những kia vốn là cũng bởi vì Tề Vũ Huỳnh tướng mạo xuất chúng mà âm thầm bắt bớ nữ đồng học đám bọn họ đương nhiên không có khả năng nhâm nàng như vậy làm náo động, cho nên vốn chỉ là nàng cùng nữ sinh kia một chọi một chiến tranh, lập tức tự biến thành nàng cùng cả bàn lớn thượng tất cả nữ nhân chiến tranh.

“U, không nghĩ tới cái bàn này thượng còn ngồi cái đại biên kịch ah. Thật sự là không dậy nổi. Ta nghe nói hiện tại tuyển thưởng chuyện ăn ở bên trong khá nhiều loại, động một chút thì là nữ biên kịch cùng ban giám khảo lên giường cái gì. Có thể có cái đề danh không sai. Nghe nói hiện tại nghĩ đến đề danh đều không dễ dàng nì.” Một nữ nhân khác cơ hồ lập tức tự chen vào.

Tại vừa mới bắt đầu tụ hội trước kia thời điểm, đám này vốn là giúp nhau trong lúc đó tự tuyệt không hữu hảo”Đồng học” cũng đã trong nội tâm đều tự ô lửa cháy. Cho nên tại vừa mới nhìn rõ chính mình bạn trai chăm chăm vào Tề Vũ Huỳnh động cũng không động thời điểm, nàng đã nghĩ hung hăng đá chính mình bạn trai một cước. Bây giờ nghe đến Tề Vũ Huỳnh vậy mà cùng nàng”Tỷ muội” nhao nhao bắt đầu đứng dậy, tự nhiên lập tức nhảy ra hát đệm, thuận tiện phát tiết trong lòng mình nóng tính.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Trợn mắt há hốc mồm trùng hợp (thượng)

Vốn là Dương Hoa cũng không có muốn gia nhập vào trận này hoàn toàn thuộc về nữ nhân ở giữa trong chiến tranh. Đúng vậy hần rất nhanh phát hiện, những nữ nhân kia các nam bằng hữu đã ở tâm tư đổ kị hoặc là đối với bạn gái sợ hãi hạ dần dần bắt đầu cũng gia nhập vào đối với Tề Vũ Huỳnh châm chọc khiêu khích trung.

Tề Vũ Huỳnh tuy nhiên vô luận lúc phản ứng có lẽ hay là lời lẽ sắc bén đều so tại đây bất cứ người nào mạnh hơn rất nhiều, đúng vậy nàng một người cùng một đám người giúp nhau trào phúng, hiển nhiên sẽ không chiếm đến tiện nghi. Rất nhanh, tại mấy nữ nhân đồng học liên thủ, các nàng ngay Tề Vũ Huỳnh cơ hội nói chuyện đều tước đoạt. Chỉ nghe thấy mấy người phụ nhân không ngừng dùng ám chỉ tính ngôn ngữ trực chỉ Tề Vũ Huỳnh cùng trước kia đập qua nàng kịch bản đạo diễn, diễn viên có quan hệ.

Nghe những nữ nhân kia ái màu lời mà nói..., bên bàn những kia uống một chút rượu nam bọn đều dùng khinh thường ánh mắt thỉnh thoảng xem Tề Vũ Huỳnh liếc, có chút thậm chí còn gia nhập đến các nữ sinh chủ đề ở phía trong, nói xong chút ít khó nghe lời nói.

Đến lúc này, Tề Vũ Huỳnh cảm thấy tay chân lạnh buốt, toàn thân từng đợt phát run. Nàng cực kỳ hối hận, chính mình lúc ấy tại sao phải đồng ý tới tham gia như vậy cái nhảm chán tụ hội. Trông thấy vốn là cao hứng bừng bừng lại tới đây Tề Vũ Huỳnh bị tức xanh cả mặt, Dương Hoa cũng rất không thoải mái. Hần biết rõ, nếu như không phải Tề Vũ Huỳnh thật sự đem những này đồng học làm bằng hữu đối đãi, nàng chắc chắn sẽ không làm cho... này điểm nhục mạ mà tức giận. Trước kia tại « loại thứ ba nhân loại » trên Forum BBS, Dương Hoa nhìn thấy mắng chửi người nói nhiều đi. Tề Vũ Huỳnh cho tới bây giờ tự vì những lời kia tức giận qua, ngẫu nhiên thậm chí còn hội cảm chúng đến trên ghẹo hai câu.

Hơn nữa, ngoại trừ tại bị chọc giận về sau nói mấy câu bên ngoài Tề Vũ Huỳnh căn bản cũng không có dẫn đến qua những nữ nhân kia. Đơn giản là bạn trai của các nàng đối với Tề Vũ Huỳnh sinh ra hứng thú, các nàng muốn liên hợp lại đối với Tề Vũ Huỳnh mọi cách vũ nhục. Dương Hoa cảm thấy các nàng làm thức sự quá phân ra.

“Ai, cho nên ta liền cho nói. Trên cái thế giới này có chút nữ nhân ah, chính là tiện. Vì một ít tiền cùng một điểm danh, cái gì đều chịu làm. Các người nói, cái kia cùng cao cấp kỹ nữ có cái gì khác nhau? Không đều là bán sao?” Về sau gia nhập vòng chiến nữ nhân vô cùng nhất hăng say, nàng một bên đại khẩu ăn đồ ăn, một bên còn khoa tay múa chân nói,”Bất quá các nàng đảo là mình cảm thấy rất tốt, còn rất tự hào đây này.”

Nghe đến đó, Dương Hoa nhìn Tề Vũ Huỳnh liếc. Sắc mặt của nàng là lạnh như băng, trong ánh mắt đã bắt đầu có nước mắt tại đảo quanh.”Miệng của người như thế nào thú như vậy đâu này?” Dương Hoa thật sự nhìn không được, hần nắm chặt lại Tề Vũ Huỳnh tay, lạnh lùng nhìn xem nữ nhân kia

nói,”Ăn vào con gián đến sao? Nói nhiều như vậy không đứng đắn lời mà nói..., chú ý miệng hội sinh đau nhức.”

Dương Hoa đột nhiên xuất hiện một câu lại để cho toàn bộ cái bàn mọi người nghe nhất thanh nhị sở. Bọn hắn vẫn thật không nghĩ tới, Tề Vũ Huỳnh bên người cái này một mực đều nén giận gia hòa vậy mà lại đột nhiên nhảy ra. Mà Dương Hoa những lời này, hiển nhiên thì cùng chọc tổ ong vò vẽ không có khác gì, lập tức tự đưa tới một mảnh căm thù ánh mắt.

“Người...” Bị Dương Hoa trào phúng nữ đồng học bạn trai tự nhiên không biết tùy ý người khác khi dễ chính mình bạn gái. Hắn cũng cơ hồ lập tức tự nhảy ra ngoài, muốn cùng Dương Hoa đại nhao nhao, nhưng là vừa lúc đó, ngoài ý muốn sự tình lại đã xảy ra.

Ngay từ đầu nữ sinh kia nói dứt lời về sau, liền gấp một chiếc bánh bỏ vào trong miệng. Cho nên ngay tại Dương Hoa nói ra câu nói kia thời điểm, nàng vừa lúc ở ăn cái gì. Mà khi Dương Hoa nói xong, bạn trai của nàng nhảy dựng lên chuẩn bị cùng Dương Hoa khai mở mắng thời điểm, nàng lại đột nhiên”Oa” một tiếng kêu lên.

Cái này hô to một tiếng lại để cho trên bàn lớn người tất cả đều đưa ánh mắt tập trung đến trên người của nàng. Mà tới gần nàng vài người cơ hồ lập tức tự tình tường trông thấy, vẫn còn nàng trên chiếc đĩa kẹp lấy mảnh bánh ở phía trong, lại vẫn có còn đang không ngừng ngoa nguẩy nửa chích kéo đi chán ghét phân màu vàng con gián.

Chứng kiến như vậy chán ghét trắng cảnh, nữ sinh kia cơ hồ đem ăn mấy cái gì đó tất cả đều phun ra. Phòng nhỏ ở phía trong cũng lập tức lâm vào một mảnh hỗn loạn. Bởi vì chán ghét mà thét lên nôn mửa tầng tầng lớp lớp, nữ sinh kia bạn trai lại càng lập tức tự vội vàng vàng rót một chén nước, lại để cho bạn gái súc miệng.

Nữ sinh nhìn cũng chưa từng nhìn tự một bà đoạt lấy chén nước,”Sùng súc” một ngụm ực mạnh đi vào. Nhưng không đợi nàng uống xong, một tiếng càng thêm bệnh tâm thần cuồng loạn kêu thảm thiết tự vang lên. Trong tay nàng ly bị vứt trên mặt đất đánh nát bấy, mà trong chén nước lại càng toàn bộ gọi tại nàng bạn trai uống nàng trên người của mình. Nguyên lai hai người kia đều không có chú ý tới, vừa rồi nàng bạn trai bụng tới dĩ nhiên là nóng hổi nước sôi.

Trợn vện uống một hớp lớn nữ sinh miệng cơ hồ lập tức đã bị bị phỏng nổi lên mấy cái sâu sắc bong bóng, mà nàng bị nước gọi đến bạn trai cũng không chịu nổi. Trong mùa hè vốn tự chỉ mặc tay áo ngắn trên cánh tay lập tức bị nóng đỏ một khối lớn.

“Đi bệnh viện! Đi bệnh viện ah!” Bị phỏng cả há mồm đều nổi lên huyết phao nữ sinh lớn tiếng khóc, dùng không rõ rệt câu không ngừng gọi, liều mạng gầy ở bạn trai bị thương cánh tay, lời kéo đồng dạng tượng mồ heo đồng dạng kêu thảm hân chạy ra nhà hàng.

Cái này trong lúc đó phát sinh biến cố lại để cho tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm. Tề Vũ Huỳnh cũng giống nhau là ngo ngác nhìn xem Dương Hoa. Khiếp sợ đã muốn làm cho nàng vừa rồi lòng tràn đầy lửa giận cùng cảm giác tị khuất hoàn toàn bị chôn.”Dương Hoa...” Nàng không biết làm sao kêu một tiếng tên của hắn.

Dương Hoa mình cũng không nghĩ tới, chẳng qua là một câu rất bình thường nói nhầm vậy mà sẽ ở không đến nửa phút trong thời gian biến thành hiện thực. Nữ nhân kia thật đúng là lại ăn con gián, trong mồm cũng nổi lên phao. Lời tiên đoán chuẩn xác ngay bản thân của hắn cũng bị bị hù dọa ra như phỏng.

Bàn ăn bên cạnh mặt khác ánh mắt của người lại càng đều là tả chăm chú vào Dương Hoa trên người. Mỗi người trong đầu đều ở muốn, người này rốt cuộc là người nào?

“Ủm! Không tệ, không tệ! Lại tăng mấy chục. Nếu có thể một ngày như vậy trưởng hơn mười, không dùng được hai mươi năm vận khí của hắn có thể cho lộng kiếm chính tới. Các người có thể không cần phải lo lắng hắn chết thời điểm hội oán khí ngất trời!” Vận khí quản lý trung tâm ở phía trong, tiền nữ tu chính chuyên gia chính thoải mãn một bên bẹp miệng, một bên dương dương đắc ý đối với trợn mắt há hốc mồm nổi mạch điện viên tiểu thư nói.

Tại trên yến hội vậy mà ăn vào nghiêm chỉnh chích con gián, đối với khách sạn mà nói tuyệt đối là không thể tha thứ sai lầm. Cuối cùng, có lẽ hay là khách sạn quản lý kinh doanh tự mình ra mặt, chẳng những cái này một bữa hoàn toàn miễn phí, hơn nữa còn chịu nhận lỗi cả buổi, cuối cùng lại cho đang ngồi mỗi một vị khách nhân bỏ đi mất một trương tám có thể khi bọn hắn khách sạn miễn phí tiêu phí một trăm đồng món ăn cuốn mới tính toán thôi.

Mà tham gia yến hội mọi người tại gặp được con gián về sau, cũng toàn bộ mất đi tiếp tục ăn cơm cùng vui đùa hứng thú. Vì vậy, lúc này đây tự hội liền cứ như vậy qua loa xong việc.

“Dương Hoa, người vừa rồi là chuyện gì xảy ra? Người không phải biết cái gì đặc dị công năng a...” Một về đến nhà, đẩy mình nghi vấn Tề Vũ Huỳnh cơ hồ lập tức tự không thể chờ đợi được mở ra máy hát.

“Ta cái đó biết cái gì đặc dị công năng?” Dương Hoa cười khò,”Nếu là thật như vậy thần, còn có thể hỗn lẫn lộn đến Liên Hoa trong đại học đương làm đệ tử sao? Trùng hợp a.”

“Cũng là...” Tề Vũ Huỳnh nghĩ nghĩ, cũng hiểu được là mình tại miên man suy nghĩ. Nàng không có ý tứ cười cười, rồi hướng Dương Hoa nói:”Bất quá người nói cũng thật sự là quá đúng.”

“Trùng hợp mà thôi.” Dương Hoa cũng có chút chột dạ lại bổ sung một câu.

Chương 8: Trợn mắt há hốc mồm trùng hợp (trung)

“Ừm, hẳn là trùng hợp.” Tề Vũ Huỳnh gật gật đầu nói, “Bất quá vẫn là cảm ơn người. Vừa rồi nếu không người, ta cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.”

“Bọn hắn thức sự quá phận a.” Dương Hoa nói, “Ta không nghĩ tới tính tình của người tốt như vậy, có thể chịu đựng một mực không nổi giận. Ta còn tưởng rằng người sẽ đem cái bàn đầu xóc hết lên nì.”

“Ta kỳ thật...” Tề Vũ Huỳnh đột nhiên thẹn thùng bắt đầu đứng dậy, “Kỳ thật chính là muốn nhìn người một chút có thể hay không đứng ra giúp ta.”

“Người gọi ta đi không phải là làm cái này sao? Ta còn sợ người trách ta đứng ra chậm nì.”

“Này, nặc kệ những thứ này.” Tề Vũ Huỳnh lại sáng sủa cười nói, “Minh trời xé chiều muốn truyền bá « loại thứ ba nhân loại », người nói ta có thể hay không gắng gượng qua đi?”

“Khẳng định không có vấn đề.” Dương Hoa cười lớn tiếng nói.

Dương Hoa nói không có vấn đề, hoàn toàn chính xác tự thật sự không có vấn đề. Tại ngày hôm sau buổi chiều kịch tập truyền ra về sau, vốn là tự phỏng vấn tỉ lệ cực cao T thành phố đài truyền hình « loại thứ ba nhân loại » chuyên đề trang web lưu lượng sáng tạo ra một cái đơn ngày mới cao. Các loại về nội dung cốt truyện thảo luận cũng là dị thường kịch liệt.

Tuy nhiên cũng có bộ phận người cho rằng « loại thứ ba nhân loại » như vậy thay đổi sáng tác phương thức là biên kịch giang lăng mới tận biểu hiện, nhưng càng nhiều là người lại cho rằng, đây là kịch tổ tại đối với đột phá mình tiến hành một lần mới nếm thử. Hơn nữa, lần này nếm thử là phi thường thành công. Bọn hắn đem cái này bộ tình cảnh hí kịch sáng tác lý niệm đồ lên một cái tiệm độ cao mới. Hơn nữa tại đây chính là hình thức một tập về sau, nguyên vốn đã đi về hướng khuôn sáo cũ con đường cuối cùng « loại thứ ba nhân loại » lập tức lại toả sáng mới thanh xuân.

Thậm chí cũng không có thiếu người xem cho rằng, trước kia cái kia vài tập thất bại kịch tập chính là biên kịch hoặc là đạo diễn tại đột phá mình con đường thương chỗ đi đường quanh co. Tại đây dạng đặc sắc mới kịch tập xuất hiện về sau, cái kia ngăn ngừa vài tập không tình màu nội dung hoàn toàn có thể hơn nữa tuyệt đối nên vậy bị bao dung giải thích.

Về phần nâng lên nói mình hoàn toàn bị « loại thứ ba nhân loại » mới kịch tập làm cho cười lật ra người xem lại càng chỗ nào cũng có. Những người này quan điểm đơn giản sáng tỏ. Bọn hắn mới không quan tâm rốt cuộc « loại thứ ba nhân loại » là hết thời có lẽ hay là đột phá nguyên lai cực hạn, chỉ cần hẳn đẹp mắt, bọn hắn tự không có bất kỳ ý kiến.

Mà khi thiên trên website đầu phiếu kết quả cũng trực tiếp thể hiện ra mới nhất một tập « loại thứ ba nhân loại » thu hoạch đặc cực lớn thành công. 75% người xem đầu phiếu nhận định, mới nhất một tập “Phi thường đặc sắc”; còn có 17% người xem cho rằng “Trương đối đặc sắc”; chỉ có 7% người xem cho rằng “Không quá đặc sắc”; mà đầu phiếu cho rằng “Hoàn toàn thất bại” người xem nhân số chỉ chiếm 1% không đến phần trăm.

Nói cách khác, vượt qua 90% người xem đều ủng hộ mới nhất truyền ra kịch tập. Mà chính là hình thức ủng hộ tỉ lệ ngoại trừ tại « loại thứ ba nhân loại » vừa mới phát sóng thời điểm bên ngoài còn chưa bao giờ xuất hiện qua.

Mặc dù đối với « loại thứ ba nhân loại » mới kịch tập cao ủng hộ tỉ lệ cũng không thể trực tiếp phản ứng tại cùng ngày cái kia một tập thu xem tỉ lệ chính giữa, nhưng là tại hai ngày sau đó, Tề Vũ Huỳnh viết cái kia một tập lần nữa truyền ra thời điểm, tác dụng của nó tự lập tức cho thấy đến. Điều tra cho thấy « loại thứ ba nhân loại » tại T thành phố thu xem tỉ lệ trên diện rộng bay lên, cơ hồ đạt đến hẳn trong lịch sử cao nhất tiêu chuẩn. Có nhiều như vậy người xem ủng hộ, trương đạo diễn lễ thắng khí hùng đem bà Tề Vũ Huỳnh cho bảo vệ xuống dưới, hô giám chế cũng không thể nói gì hơn.

Tại Tề Vũ Huỳnh trong nhà, nhận được tin tức Tề Vũ Huỳnh hưng phấn bận rộn cả ngày, tự mình làm một châu phong phú tới cực điểm bữa tối, cùng Dương Hoa hai người chúc mừng thành công của bọn hắn.

“Trăm phần trăm!” Đóng lại tất cả đèn, đốt ngọn nến về sau, cao hứng bùng bùng Tề Vũ Huỳnh giơ lên cao chén rượu, đối với Dương Hoa lớn tiếng gọi lấy.

“Trăm phần trăm.” Dương Hoa trông thấy Tề Vũ Huỳnh hưng phấn không thôi bộ dạng, cũng đồng dạng hết sức cao hứng. Bất quá, nụ cười của hắn ở phía trong lại còn mang theo một bị thương cảm giác. Tề Vũ Huỳnh vấn đề đã muốn triệt để giải quyết. Nàng đem có thể tiếp tục đảm nhiệm « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ duy nhất biên kịch, hơn nữa đã lấy được mới linh cảm, có thể đem hẳn hoàn mỹ tiếp tục nữa. Đến khi hẳn chính mình, cũng đã tìm được rồi công tác. Dương Hoa cảm thấy, là nên cùng Tề Vũ Huỳnh nói gặp lại thời điểm.

“Người thật sự rất lợi hại.” Uống xong một miệng lớn đầu xóc, ngọt, khổ ba vị đều đủ rượu nho, trên mặt bay lên đỏ ửng Tề Vũ Huỳnh mang theo một

điểm men say đối với Dương Hoa nói bắt đầu đứng dậy,”Ta vừa mới bắt đầu ghi kịch bản thời điểm, không sai biệt lắm vừa mới bắt đầu một trăm vạn lời bị người lui bản thảo. Có thể viết ra bộ thứ nhất tượng chính là hình thức kịch bản, ta dùng ba năm, nhưng lại một mực online đi theo một cái tiền bối đáng sau học. Người lần đầu tiên ghi kịch bản có thể ghi tốt như vậy, ta thực bội phục người. Có không có suy nghĩ qua làm biên kịch một chuyện này? Nếu như là người nguyên ý lời nói... Ta... Ta có thể đề nghị Trương bá bá cho người ghi vài tập thử xem”

“Đây không phải là đoạt chén com của người sao?” Dương Hoa cũng uống chút rượu về sau có chút hưng phấn, hân lập tức trêu ghẹo tựa như nói,”Như vậy sao được chứ?”

“Dù sao ta cũng vậy muốn thời gian nghỉ ngơi nhiều một chút.” Tề Vũ Huỳnh vừa nói, một bên tượng đánh bạo tựa như cho mình tưới một ngụm rượu,”Nếu người thật có thể đi, về sau mỗi tuần người tới ghi một tập tốt rồi.”

“Đừng nói giỡn. Biên kịch cái đó tốt như vậy đương làm. Ta nhưng cũng không như người vậy nhiều sáng ý.” Dương Hoa cười, dùng sức lắc đầu.

“Hào hảo tốt, không nói cái này. Trăm phần trăm! Ha ha!” Tề Vũ Huỳnh lại cười mím gờ lên chén rượu.

Cùng Tề Vũ Huỳnh uống xong một chén rượu, Dương Hoa cũng thừa dịp men say nói:”Vũ Huỳnh... Ta muốn nói cho người biết một việc.”

“Ừm! Người nói.” Nghe được Dương Hoa lời mà nói..., Tề Vũ Huỳnh đột nhiên toàn thân đều nóng lên. Nàng cúi đầu xuống, chờ Dương Hoa nói ra nàng muốn nghe đến câu nói kia. Lúc này, Tề Vũ Huỳnh chỉ cảm thấy tựa hồ có từng đợt dòng điện không ngừng thông qua thân thể của mình, lại đề cho tim đập của nàng không ngừng gia tốc, đồng tử cũng nhanh chóng phóng đại lấy.

“Ta tìm được rồi một phần công tác... Muốn mấy ngày nữa tựu chuyển ra đi.” Dương Hoa cúi đầu xuống, rầu rĩ nói.

“Ah? Người... Người muốn mang đi? Vì cái gì? Ở chỗ này của ta không tốt sao?” Tề Vũ Huỳnh lập tức đứng lên, không nghĩ qua là đụng lật ra chén rượu, đổ tưới rượu nho lập tức vung đầy đất. Nhưng Tề Vũ Huỳnh lại không có chút nào để ý, chỉ là lo lắng nhìn xem Dương Hoa.

“Không phải. Chỉ là... Ta muốn mình làm một chút sự tình. Tại người tại đây, ta cũng không giúp đỡ được cái gì.” Dương Hoa rất nhỏ thanh âm nói.

“Làm sao người có thể nói như vậy đâu này?” Tề Vũ Huỳnh đỏ bừng cả khuôn mặt hồ,”Người giúp ta nhiều lần như vậy, sao có thể nói giúp không được gì? Nếu như không có người, lần này ta không phải đã muốn xong chưa?”

“Đều đã qua.” Dương Hoa làm ra quyết định tựu sẽ không dễ dàng sửa đổi, hân lắc đầu kiên trì,”Hơn nữa, nếu như về sau người có phải cần địa phương, gọi điện thoại tìm ta thì tốt rồi.”

“Người đừng đi, được không nào?” Tâm hồn thiếu nữ đại loạn Tề Vũ Huỳnh hoàn toàn mất đi nàng trước sau như một nhanh nhẹn phản ứng, chỉ biết là dùng nhất khắc thiết thái độ giữ lại lấy Dương Hoa, nhanh chóng trong ánh mắt lại bắt đầu có mất nước mắt tại đảo quanh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Trợn mắt há hốc mồm trùng hợp (hạ)

Có lẽ Dương Hoa có thể tại tất cả mọi người châm chọc khiêu khích hoặc là vô số lần thất bại trước mặt kiên trì nguyên tắc của mình, đứng vậy tại trên thế giới cường đại nhất vũ khí —— nước mắt của nữ nhân trước mặt, phòng ngự của hân năng lực cũng giống như vậy yếu ớt. Nhất là quay mắt về phía Tề Vũ Huỳnh như vậy một cô gái tốt lúc, Dương Hoa đương nhiên không phải người có tâm địa sắt đá.

“Người... Người đừng khóc.” Tề Vũ Huỳnh nước mắt lại để cho Dương Hoa lập tức rối loạn một tắc vương,”Ta lưu lại, lưu lại còn không được sao?”

“Thật sự?” Tề Vũ Huỳnh lau nước mắt, tràn đầy hoài nghi hỏi.

“Ta chưa bao giờ nói láo.” Dương Hoa khẳng định nói.

“Ừm! Cái này còn không sai biệt lắm!” Tề Vũ Huỳnh tượng tiểu cô nương tựa như nở nụ cười. Vừa cười, 2 cái cánh tay còn không ngừng ở trên mặt bôi đến xóa đi.

“Ừ!” Dương Hoa tranh thủ thời gian cầm một trương tấm khăn giấy đưa tới trước mặt nàng.

“Đây không phải vừa muốn người hỗ trợ sao?” Tề Vũ Huỳnh tiếp nhận khăn giấy, lau nước mắt nói.

“Ai!” Dương Hoa thờ dãi. Chẳng lẽ lại thật sự muốn tại Tề Vũ Huỳnh trong nhà đợi một đời trước tử? Nàng kia như thế nào gả người đây? Không đúng! Hẳn là ta đây như thế nào lấy lão bà đầu này? Ai, thật phiền phức... Dương Hoa lại về mặt đau khổ suy nghĩ miên man.

Bất kể thế nào nói, lại để cho Tề Vũ Huỳnh nước mắt như vậy một nào, Dương Hoa theo trong nhà nàng chuyển ra đi kế hoạch là tạm thời mắc cạn. Hẳn không thể không tiếp tục lưu lại đương lâm gia đình của hân phụ nam.

Mà lúc này tại mặt khác một bên, đối phó Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhục Tích hai nữ nhân kế hoạch đều phá sản Hồ Thường Hữu nhưng lại buồn bực dị thường. Ngay tại « loại thứ ba nhân loại » kịch tập truyền ra trong ngày hôm ấy, Lí Hồng Vĩ thậm chí còn không đợi đến đầu phiếu kết quả đi ra cũng đã gọi điện thoại cho Hồ Thường Hữu.

Tại trong điện thoại, hân cái này vẫn bối lại đem Hồ Thường Hữu mắng mấu chó xối đầu, mà gần đây đối với người ra mặt cẩn thận Hồ Thường Hữu còn một chữ đều không dám cổ họng. Bất quá theo Lí Hồng Vĩ trong giọng nói, Hồ Thường Hữu biết rõ sự tình vẫn chưa xong. Cái kia ngang ngược tiểu gia hỏa là triệt để đem bà Tề Vũ Huỳnh cho hận lên, hẳn chắc là không biết cứ như vậy buông tay.

Trên thực tế, Lí Hồng Vĩ lúc này đối với Tề Vũ Huỳnh cảm giác đã muốn không còn là đơn thuần xx dục, mà là xen lẫn Du Vọng thống hận. Cái này chẳng những là bởi vì Tề Vũ Huỳnh bình yên vô sự tránh được hân cái này, nhưng lại bởi vì Vương Nhục Tích sẽ cùng hân lúc chia tay nói một câu nói: “May mắn lúc ấy nghe xong Vũ Huỳnh, đối với người ở lâu tưởng tượng.”

Nếu như không phải cái kia đáng hận Tề Vũ Huỳnh, Vương Nhục Tích làm sao sẽ một mực trông coi cuối cùng một đạo phòng tuyến không chịu cùng hân lên giường? Nếu như không phải Vương Nhục Tích như thế nào cũng không chịu cùng hân lên giường, hẳn như thế nào lại đi ra ngoài tìm những nữ nhân khác? Nếu như hân không có đi ra ngoài tìm những nữ nhân khác, làm sao sẽ ngay tiền đều không ném đến đã bị Vương Nhục Tích cho quăng? Cũng bởi vì Tề Vũ Huỳnh, hân tại Vương Nhục Tích trên người tìm nhiều như vậy tâm tư, mất nhiều như vậy tinh thần, tất cả đều trôi theo nước chảy. Cuối cùng, hết thảy đều là Tề Vũ Huỳnh cái kia tiểu kỹ nữ lỗi! Lí Hồng Vĩ càng muốn lại càng tức giận, hận không thể lập tức đem bà Tề Vũ Huỳnh bắt được trước mặt đến cưỡng gian.

Bất quá Lí Hồng Vĩ là gan không có lớn đến trình độ như vậy. Nghĩ tới nghĩ lui, hân cũng chỉ có thể tại trong đầu một lần lượt nghiêng răng nghiêng lợi mắng. Ngay tại Lí Hồng Vĩ đối với Tề Vũ Huỳnh phần nộ đạt đến đỉnh điểm thời điểm, trong túi áo điện thoại đột nhiên kịch liệt chấn động lên.

“Này!” Đang tại phần nộ chùng Lí Hồng Vĩ lấy điện thoại di động ra tức giận kêu một tiếng.

“U! Làm sao vậy? Lớn như vậy nóng tính?” Gọi điện thoại đến chính là Lí Hồng Vĩ tại trên bàn rượu nhận thức một vị bạn nhậu. Quan hệ của hai người không tệ, cũng có thể nói ngu ngốc ngu ngốc, mã tám mã, không có gì giấu nhau.

“Đừng nói nữa.” Lí Hồng Vĩ phiền muộn nói, “Cho nữ nhân lừa gạt.”

“Nữ nhân? Không phải đâu! Còn có nữ nhân nào dám đùa chúng ta Lí đại thiếu?”

“Còn không phải Tề Vũ Huỳnh cái kia tiểu lăng lợ.”

“Nàng ah. Như thế nào, người không phải buông tay sao? Lần trước ta hỏi người muốn hay không đối phó nàng, người còn nói người có biện pháp hay nil!”

“Cái này không phải là bị nàng đùa bốn sao?”

“Này, loại nữ nhân này, đối phó bắt đầu đứng dậy dễ dàng. Có cái gì nhưng đau đầu hay sao?”

“Ah? Người có biện pháp? Nói nói xem.”

“Tùy tiện tốn chút tiền, tìm mấy cái lặn lội giang hồ, đem nàng...”

“Đừng ra hết chủ ý cùi bắp! Muốn là bọn hân cho bắt được rồi, không phải đem bà ta khai ra đến, người cho rằng ta có thể chạy roi? Tốt xấu nàng cũng là danh nhân! Người biết cái kia phim truyền hình cả nước có bao nhiêu người đang nhìn?! Vấn đề này che đều che không ngừng!”

“Người đừng vội ah, ta chưa nói xong nil! Cũng không phải muốn người thực làm cho bọn họ cưỡng gian. Người tự làm cho bọn họ tùy tiện tìm người thiếu địa phương đem người chặn đứng. Sau đó đem nàng mê đi, bói ra y phục rớt. Lại tùy tiện tìm Bát Quái báo chí phóng viên, nói cho hân biết tại cái gì địa phương nào, ghi « loại thứ ba nhân loại » cô gái đẹp kia biên kịch muốn nhảy thoát y vũ, lại để cho hân đi chụp ảnh tắm. Cho dù mấy cái tiểu lưu manh cho bắt được rồi, vừa rồi không có thực thượng năng, nói cho cùng thì ra là cái tính quỷ rầy. Hướng nhẹ phán mới mấy tháng, làm không tốt còn có hoãn thi hành hình phạt. Trước đó theo chân bọn họ giải nghĩa sở, dùng nhiều ít tiền chẳng phải đuổi rồi? Hiện tại những kia lặn lội giang hồ, cái nào sẽ vì mấy tháng thời hạn thi hành án đem người thú nhận đến?”

“Móa! Tiểu tử người thật sự là một bụng ý nghĩ xấu!” Nghe xong vị kia bạn nhậu lời mà nói..., Lí Hồng Vĩ mặt mày hớn hờ mắng một câu. Ngay tại nghe kế hoạch này thời điểm, hân đã cảm thấy thập phần có thể thực hiện. Sau khi nghe xong lại một hồi muốn, hân cảm thấy là tuyệt đối có thể thực hiện.

Nghĩ vậy biện pháp chẳng những có thể dùng làm cho cực khổ chết Tề Vũ Huỳnh, còn có thể theo Bát Quái phóng viên cầm trong tay đến nàng *, Lí Hồng Vĩ lập tức tự tâm ngứa khó nhịn —— hân và Tề Vũ Huỳnh nói là trở thành nửa năm nam nữ bằng hữu, nhưng hân còn một lần đều không phát hiện qua Tề Vũ Huỳnh cởi quần áo ra cái dạng gì nil! Vì vậy hân qua loa lại cùng cái kia bằng hữu hân huyền hai câu, liên đối phương mời khách uống rượu đề nghị đều không có đáp ứng tự cúp xong điện thoại.

Một phủ lên điện thoại của bạn, hần lập tức tự mở ra trong điện thoại di động điện thoại số ghi chép, tìm được rồi một cái khác phi thường quen thuộc rượu thịt điện thoại của bạn.”Này, Thường ca. Hắc hắc, ta là Lí Hồng Vĩ. Có chút việc muốn tìm người hỗ trợ...”

Tề Vũ Huỳnh bình thường đi ra ngoài thời gian cũng không tính quá nhiều, bất quá nàng có một thói quen chính là thường xuyên sẽ ở thứ bảy hoàn thành một tập kịch bản về sau đi ra ngoài dạo phố. Cái thói quen này, chỉ cần là quen thuộc Tề Vũ Huỳnh mọi người sẽ biết.

Dương Hoa, Vương Nhược Tích đều từng tại thứ bảy lúc chiều bị nàng kêu lên đi đi dạo qua phố, mà Lí Hồng Vĩ tự nhiên cũng đồng dạng đối với nàng cái thói quen này thập phần hiểu rõ.

Bất quá vì bảo hiểm đề..., Lí Hồng Vĩ hay là đang thứ bảy thời điểm tự mình đến đến Tề Vũ Huỳnh gia dưới lầu theo dõi. Cứ dựa theo vị kia bạn nhậu đề nghị, hần đã muốn liên hệ rồi mấy cái nghe nói là thân thủ lợi lạc, hơn nữa đủ nghĩa khí Young and Dangerous, chỉ cần Tề Vũ Huỳnh đi ra ngoài, bọn hần có thể tìm một cơ hội đem nàng đánh cho bất tỉnh mạng đi. Về phần đập * đám chó săn phóng viên, đây còn không phải là theo gọi theo đến?

Bất quá trên thực tế Lí Hồng Vĩ vận khí cũng không được tốt lắm, hần liên tiếp tại Tề Vũ Huỳnh gia dưới lầu trông ba tuần sáu, một mực thủ đến chính hần đều không nhìn được, kết quả mới tại lần thứ ba thời điểm nhìn thấy về mặt tươi cười Tề Vũ Huỳnh từ thang lầu khẩu đi tới. Trong ngày mùa hè đi ra ngoài Tề Vũ Huỳnh ăn mặc một thân màu xanh nhạt sợi tơ hoá trang cùng một đầu đồng dạng nhan sắc váy ngắn, lộ tại váy bên ngoài hơn phân nửa mê người đùi chỉ bị một đầu màu da quần lót vật che chắn lấy, lại để cho núp trong bóng tối quan sát đến nàng Lí Hồng Vĩ nhìn không được ý nghĩ kỳ quái. Mà cái kia hần đã từng thấy qua một mặt người trẻ tuổi tác chính là cúi đầu theo ở phía sau, tựa hồ còn đối diện đi ở phía trước Tề Vũ Huỳnh đang nói gì đó.

Mẹ, thói XX! Lí Hồng Vĩ trong nội tâm ác độc mắng, chửi, một bên chậm rãi đi theo Tề Vũ Huỳnh sau lưng ở cư xá bên ngoài đi đến, một bên lấy điện thoại di động ra bấm mấy cái ngay tại phụ cận hoạt động tên côn đồ đây số.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Kỳ quái người xa lạ (thượng)

Theo Tề Vũ Huỳnh chỗ ở đến cư xá cửa ra vào cũng chỉ có một đầu đường nhỏ, cho nên Lí Hồng Vĩ có thể không nhanh không chậm cùng ở phía trước Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa, mà không cần lo lắng sẽ đem người mất dấu.

Tại trong điện thoại, mấy cái đã sớm thu Lí Hồng Vĩ chỗ tốt gia hỏa tự nhiên là miệng đầy đáp ứng. Mà Lí Hồng Vĩ vẫn chưa yên tâm một mực nhắc nhở lấy, thẳng đến nghe thấy xe máy motor phát động thanh âm mới cúp điện thoại.

Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa đi đường tốc độ không tính quá nhanh, theo gia đến cư xá cửa ra vào, hai người mặc dù là dùng bình thường bình thường tốc độ cũng cần đi không sai biệt lắm 10’. Mà thật vất vả mới có thể bài trừ đi ra một chút thời gian dạo phố Tề Vũ Huỳnh tự nhiên không có khả năng vào xem lấy chạy đi. Gần đây kịch bản sáng tác thuận buồm xuôi gió, đài truyền hình công tác thống kê thu xem tỉ lệ cũng lại một lần đột phá lịch sử cao nhất ghi chép —— Tề Vũ Huỳnh tâm tình đứng vậy trước nay chưa có thoải mái. Đọc theo đường lúc, nàng tựa như chích chim sơn ca đồng dạng tại Dương Hoa bên người vui sướng riu ra riu rít lấy.

Có Tề Vũ Huỳnh như vậy một cái hoạt bát nữ hài cùng tại bên người, Dương Hoa đương nhiên cũng khó có thể còn luôn đáng vẻ già nua nặng nề bộ dáng. Tại trong ngày mùa hè sáng lạn ánh mặt trời hạ, hần cũng cảm giác mình tựa hồ toàn thân đều tràn đầy sức sống.

Đi theo phía sau hai người Lí Hồng Vĩ như cũ là nghiêng răng nghiêng lợi hừ lạnh lấy:”Cao hứng a, cao hứng a! Đợi lát nữa các người tự cười không nổi.”

Nói xong, hần lại lấy điện thoại di động ra, bấm một cái Bát Quái phóng viên số điện thoại, sau đó lại đang trong điện thoại đem bà ngày đó bằng hữu đối với lời hần nói thêm mắm thêm muối nói một lần. Bất quá hần ngược lại chưa nói Tề Vũ Huỳnh hội nhảy thoát y vũ như vậy không hợp thói thường, mà là nói mình nghe nói nàng ý định cùng người ra ngoài, còn đánh tính toán lộ thiên yêu đương vụng trộm vân vân...

Đầu kia Bát Quái phóng viên vừa nghe có như vậy có ý tứ Bát Quái tin tức, tự nhiên lập tức đã tới rồi hứng thú, lập tức không ngớt lời đáp ứng. Lí Hồng Vĩ thân phận phóng viên là biết đến, cho nên hần không cho rằng Lí Hồng Vĩ hội có tâm tư cảm hần như vậy một cái tiểu phóng viên treu đùa. Hơn nữa hần cũng biết Lí Hồng Vĩ bị Tề Vũ Huỳnh quăng, trong nội tâm đối với nàng rất là ghen ghét, bạo nàng Bát Quái tự nhiên là vì chính hần giải hận.

Đợi phóng viên cúp điện thoại, Lí Hồng Vĩ lại ngẩng đầu nhìn thoáng qua thì ở phía trước không xa Tề Vũ Huỳnh. Hần cười lạnh khép lại điện thoại nắp, trong chớp mắt hướng cái kia hần tự mình chọn lựa, chuẩn bị lại để cho mấy tên kia vút xuống dưới bị đánh ngất xỉu Tề Vũ Huỳnh địa phương đi đến. Tuy nhiên hần lo lắng hội rước họa vào thân, không dám thân tự động thủ. Nhưng là lột sạch mỹ nữ quần áo như vậy làm cho người hưng phấn tràn điện, hần làm sao có thể cam lòng cho bỏ qua?

Đã muốn làm đầy đủ chuẩn bị Lí Hồng Vĩ rất nhanh liền đi tới việc địa phương... hần trước khả quan ẩn thân địa điểm, tuy nhiên chỗ đó hơi lộ ra nóng lên một ít, nhưng chỉ cần vừa nghĩ tới có thể trông thấy Tề Vũ Huỳnh bị cỡi tình quang bộ dạng, Lí Hồng Vĩ đã cảm thấy ăn một chút như vậy đau khổ là đáng giá. Tuy nhiên hần chơi đùa không ít nữ nhân, đúng vậy tượng Tề Vũ Huỳnh xinh đẹp như vậy lại có khí chất nhưng lại ít có. Đây cũng là hần chịu đi theo Tề Vũ Huỳnh trên người trọn vẹn tìm nửa năm thời gian mới lộ ra chân diện mục một trong những nguyên nhân. Mà bây giờ loại này dục Vọng chính giữa lại tăng thêm ghen ghét, hần thì càng khát vọng có thể hảo hảo nhục nhả Tề Vũ Huỳnh cái này lại để cho hần ăn được vô số đau khổ nữ nhân một phen.

Tại ẩn thân điểm trốn tốt về sau, Lí Hồng Vĩ thập phần lại kiên nhẫn cùng đợi. Hần biết rõ mấy tên kia đem bà Tề Vũ Huỳnh dẫn đến nơi đây cần một chút thời gian —— dù sao Tề Vũ Huỳnh bên người còn đi theo cái thoát nhìn rất khôi ngô nam nhân.

Bất quá theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, Lí Hồng Vĩ cũng dần dần mất đi kiên nhẫn. Đã là đầy người mò hỏi hần bức bối giờ tay lên đồng hồ, đã muốn hơn hai mươi phút đồng hồ trôi qua. Như thế nào còn chưa tới? Lí Hồng Vĩ có chút bất an nghĩ đến.

Trước kia hần đã muốn tự mình khảo nghiệm qua nhiều lần, mấy cái lưu manh chỉ cần lên mô-tô, 10' trong là nhất định có thể đuổi tới cái này cư xá. Mà cái cư xá cửa ra vào chính là đầu căn bản không có gì người đi đường đường cái, thì ra là tốt nhất ra tay địa điểm. Nếu như hết thấy thuận lợi, bọn hần nên vậy chỉ cần mười lăm phút có thể mang theo ngất đi Tề Vũ Huỳnh chạy tới nơi này.

Chẳng lẽ là gặp được phiền toái? Chẳng lẽ lại người kia là công phu cao thủ? Nghĩ đi nghĩ lại, Lí Hồng Vĩ mò hỏi không khỏi ra nhanh hơn. Hần tranh thủ thời gian lấy điện thoại di động ra, lại cho cái kia mấy tên còn đồ gọi điện thoại. Hần đã hiểu rõ rồi, chỉ cần đối diện truyền tới thanh âm một... không... Đúng, hần lập tức quay đầu bỏ chạy. Dù sao hần hiện tại số điện thoại mã là vài tuần trước kia mới chuyên môn bán, ai cũng không có biện pháp bằng cái này dây số nhận ra hần là ai đến.

Chuông điện thoại chỉ vang lên vài tiếng, đầu kia tự truyền đến Lí Hồng Vĩ cái này vài tuần đã muốn nghe chín thanh âm.

“Này! Hồng Vĩ ca sao?” Thanh âm trong điện thoại còn kèm theo xe máy motor phát ra âm 7”Ừ ừ” thanh âm cùng trên đường cái khí còi ô tô”” thanh âm.

“Như thế nào như vậy? Đến bây giờ còn chưa tới?”

“Này! Đừng nói nữa! Không may thấu rồi!” Nghe tiểu thanh niên lớn tiếng phàn nàn lấy, “Hôm nay cũng không biết như thế nào như vậy! Bình thường không có mấy chiếc xe đường cái, vậy mà đại nhét xe! Chúng ta sợ người sốt ruột đã nghĩ tranh thủ thời gian vượt qua đến. Kết quả qua đường cái thời điểm cho cảnh sát giao thông bắt được rồi, không phải nói chúng ta xông đèn đỏ! Còn phạt mấy trăm khối. Người nói chúng ta có oan uổng hay không?”

“Mấy trăm khối tính toán cái gì? Các người tranh thủ thời gian đến, ta cho các người!” Lí Hồng Vĩ thẹn quá hoá giận đối với điện thoại hô to.

“Này, chúng ta cũng gấp ah. Tiền là chuyện nhỏ, chính vội vàng nì.”

“VẬY các người bây giờ đang ở chỗ nào?”

“Ah? Chúng ta nhanh đến cái gì kia cư xá cửa ra vào.”

“Còn chưa tới cửa ra vào?” Lí Hồng Vĩ quả thực muốn tức sùi bọt mép. Hiện tại mới tới cửa còn có cái rầm rùng? Hai người kia chỉ sợ sớm đã chạy bóng dáng cũng bị mất.

“Đã đến, đã đến.” Nghe nghe ra Lí Hồng Vĩ ngữ khí bất thiện, tranh thủ thời gian kêu lên.

“Đừng đến không đến rồi! Tại cửa ra vào chờ đó cho ta!” Lí Hồng Vĩ tuy nhiên phẫn nộ, đúng vậy cũng minh bạch lúc này cùng mấy cái tiểu lưu manh phát giận cũng vô dụng.

Dù sao bọn hần đến lúc đó còn phải trở về, chỉ cần tại cửa tiểu khu phụ cận trông coi, nên vậy còn sẽ có một lần cơ hội. Lí Hồng Vĩ một bên hướng cư xá trước cửa tiến đến, một bên phiền muộn nghĩ đến. Tuy nhiên hần rất muốn ở chỗ này chờ xem Tề Vũ Huỳnh bị nhục nhả bộ dạng, nhưng là hần lại còn có rất nhiều xã giao lại để cho hần không có khả năng cả buổi chiều đều ngồi ở cái địa phương này. Hơn nữa tại như vậy nóng bức trong mùa hè, luôn ngồi ở bên ngoài cũng là phi thường khó chịu.

Nghĩ một lát, Lí Hồng Vĩ có lẽ hay là rất nghiêm khắc ở trong điện thoại giao đãi mấy tên kia. Làm cho bọn họ tại phụ cận chăm chăm vào, chỉ cần phát hiện Tề Vũ Huỳnh cứ dựa theo sự tình thương lượng trước tốt xử lý. Đang tại Lí Hồng Vĩ mặt, vài người tự nhiên là khúm núm đáp ứng. Bất quá mấy tên còn đồ làm sao có thể tại cửa ra vào làm đợi mấy giờ?

Ước chừng ngay tại Lí Hồng Vĩ điện thoại về sau nửa giờ, bọn hần tự phàn nàn nổi lên bốn phía. Vài người tiến đến cùng một chỗ vừa thương lượng, cảm thấy ở chỗ này làm đợi cũng không phải biện pháp, quyết định dứt khoát đi trước phụ cận ca trong sảnh khoái hoạt một hồi, đợi cho hơn năm giờ thời điểm rồi trở về. Đề nghị này rất nhanh ngay tại vài người chính giữa đã lấy được thông qua, bọn hần lập tức đem bà 2 cỗ xe xe máy tiện tay ném ở bên cạnh bãi đỗ xe một khóa, sau đó liền kẻ vai sát cánh hướng phụ cận một cái karaoke sở đi.

Chương 9: Kỳ quái người xa lạ (trung)

Tự cấp mấy cái tiểu lưu manh nói chuyện điện thoại xong về sau, Lí Hồng Vĩ vốn cũng muốn cho cái kia hán thông tri có Bát Quái tin tức tiểu báo phóng viên gọi điện thoại. Đúng vậy nghĩ lại, hán lại cảm thấy không ổn.

Nếu như hán lại gọi điện thoại thông tri đối phương, nói mình mới vừa nói sự tình sửa lại thời gian. Đây không phải là cơ hồ tương đương nói cho người ta, chuyện này là hán đang làm trò quỷ sao? Vạn nhất cái kia Bát Quái phóng viên phát hiện thân phận của hán, đem hán kéo đi ra làm sao bây giờ? Lí Hồng Vĩ nhưng không muốn đem mình kéo đến cái này giao du với kẻ xấu ở phía trong, hán là tiền đồ bừng sáng thái tử gia. Nếu như bởi vì vì một nữ nhân hủy thanh danh, vậy thì sâu sắc không đáng.

Dù sao cái kia phóng viên đi vào trong đó về sau tìm không thấy tin tức, hán chẳng phải chính mình về nhà sao? Nhiều lắm là mắng hai câu mẹ, cũng dẫn đến không xuất ra cái đại sự gì. Cân nhắc đến nơi đây, đang ngồi ở trên xe taxi hướng bằng hữu gia tiến đến Lí Hồng Vĩ lại từ từ khép lại vừa mở ra điện thoại nắp.

Không thể không thừa nhận, Lí Hồng Vĩ cân nhắc thật là có đạo lý. Nhưng là hán nghìn tính vạn tính, nhưng vẫn là tính toán sai rồi một việc. Chính là hán không có ngờ tới, cái kia phóng viên đuổi tới cư xá tốc độ vậy mà hội so với cái kia tên côn đồ còn nhanh.

Ngay tại Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa vẫn còn đường cái bên cạnh đợi xe taxi thời điểm, vị kia Bát Quái phóng viên cũng đã đuổi tới cư xá bên cạnh xuống xe, hơn nữa hán còn liếc tựu nhận ra đã từng tiếp nhận qua một lần TV phỏng vấn Tề Vũ Huỳnh.

Thật sự chính là đi ra yêu đương vụng trộm ah! Lúc này làm không tốt có thể trước trang đầu! Bát Quái phóng viên vừa nhìn thấy Tề Vũ Huỳnh tại Dương Hoa bên người cười cười nói nói ngâm ngâm bộ dạng, trong lòng lập tức chính là vui vẻ.

Bất quá hán là một cái rất có kinh nghiệm Bát Quái phóng viên, đương nhiên mình bạch tại người trong cuộc trước mặt không thể bạo lộ đạo lý. Cho nên thoáng một tý xe taxi, hán lập tức tựu giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì bộ dạng hướng trong khu cư xá đi đến.

Lúc này đúng vậy một giờ chiều nhiều, trong một ngày lúc nóng nhất. Cả cư xá trước cửa ngoại trừ Tề Vũ Huỳnh, Dương Hoa cùng vị kia vợ vàng chạy đến phóng viên bên ngoài tựu lại không có người nào. Mà phóng viên vừa mới hạ xe taxi, Tề Vũ Huỳnh tựu lập tức dắt lấy Dương Hoa hướng chiếc xe kia vọt tới.

Kết quả Dương Hoa bị Tề Vũ Huỳnh kéo một cái lão đảo, ngay đuổi đến vài bước mới điều chỉnh tốt trọng tâm. Bất quá hán có lẽ hay là rất không cần thận tâm vào này cái phóng viên trên người.

“Thực xin lỗi!” Dương Hoa tranh thủ thời gian hướng phóng viên xin lỗi.

“Không có sao, không có sao.” Phóng viên rất không muốn bị người thấy rõ mặt của mình, vì vậy lập tức ngay xếp đặt vài cái tay, trong chớp mắt liền hướng trong khu cư xá tiếp tục đi đến.

Nhìn xem phóng viên bỏ rồi bóng lưng cùng căng phồng túi áo, Dương Hoa hiểu kỳ nhủ mày. Hán vừa rồi đánh lên phóng viên thời điểm đụng phải hán giấu ở trong quần áo đại cameras, trên cánh tay còn bị cameras góc cạnh lacer~ có đau một chút.

“Làm sao vậy?” Phát hiện Dương Hoa vậy mà đứng ở ven đường, quay đầu lại nhìn xem người qua đường khởi xướng ngốc đến, Tề Vũ Huỳnh lại từ trong xe taxi đuổi ra đầu hô một tiếng.

“Không có gì, vừa rồi người nọ rất kỳ quái.” Dương Hoa quay đầu lại cười cười nói.

“Đi thôi đi thôi! Quân người ta làm gì? Ta còn bị đối nì.” Tề Vũ Huỳnh cười hi hi đem bà Dương Hoa kéo vào trong xe. Xe taxi lập tức mang theo hai cái mới hành khách hướng nội thành ở phía trong tiến đến. Mà vị kia phóng viên cũng tranh thủ thời gian từ trong tiểu khu lại lần nữa chạy ra, lo lắng ở ven đường đợi vài phút về sau cân lại mặt khác một chiếc xe taxi.

Theo Tề Vũ Huỳnh ở cư xá hướng nội thành ở phía trong đi chỉ có một đầu chủ cán đạo, cho nên đối với T thành phố rõ như lòng bàn tay phóng viên không dùng bao nhiêu thời gian tựu chỉ huy lái xe đuổi theo chở lấy Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa xe taxi kia. Sau đó hán liền lại để cho lái xe một đường xâu ở phía trước chiếc xe kia cái đuôi, không nhanh không chậm đi theo. Phóng viên lòng tràn đầy chờ mong lấy, hy vọng có thể đập đến hai Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa thân mật đi tới tiểu khách sạn... Thậm chí là tựa như gọi điện thoại cung cấp tin tức Lí Hồng Vĩ nói như vậy, tại nào đó góc vắng vẻ ở phía trong đã chiến ảnh chụp.

Lái qua hai con đường về sau, tiếp cận nội thành trên đường cái xe tựu dần dần nhiều lên. Cho nên Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh cũng không còn chú ý tới phía sau bọn họ dĩ nhiên thẳng đến đi theo dõi mắt. Đạt tới hai người định là đệ nhất trạm địa điểm, thì ra là Tề Vũ Huỳnh tại online phát hiện một nhà làm cho năng thấp phần hợp ý tiểu nhà hàng về sau, bọn hán tựu một trước một sau đi vào.

Theo dõi mục tiêu xuống xe, phóng viên cũng lập tức trả tiền rơi xuống xe taxi. Hắn tùy tiện tại quán cà phê bên ngoài tìm một cái tiệm bán báo, giả dạng làm bình thường người qua đường bộ dạng lật xem lấy báo chí, chỉ dùng khóe mắt quét nhìn thông qua cái kia phiên cực lớn cửa thủy tinh tiếp tục giám thị lấy bên trong hai người.

Viết cho tới trưa kịch bản Tề Vũ Huỳnh đã sớm đối không được. Tiến nhà hàng, nàng lập tức tự đoạt lấy menu bắt đầu ít đồ, mà thuần túy là cùng Tề Vũ Huỳnh đi ra đùa Dương Hoa tắc chính là rất tùy ý bốn phía quét mắt.

Cái này vài tuần ở phía trong, Dương Hoa tuy nhiên như trước đối với cái kia phần thật vất vả mới tìm được công tác nhớ mãi không quên, nhưng hắn có lẽ hay là giữ lời hứa, rốt cuộc không có hướng Tề Vũ Huỳnh đề cập qua chuyển ra đi sự tình. Mà Tề Vũ Huỳnh quan hệ với hắn tựa hồ cũng khôi phục Dương Hoa vừa mới chuyển vào trong nhà nàng lúc tình huống. Thì ra là ngoại trừ Dương Hoa thu thập gian phòng hoặc là giúp Tề Vũ Huỳnh sửa chữa kịch bản thời điểm, hai người đều là đều tự do tại đều tự do trong phòng, rất ít gặp mặt.

Cái này lại để cho Dương Hoa thở dài một hơi. Lúc trước hắn thật đúng là có chút bận tâm, nếu như Tề Vũ Huỳnh tiếp tục đối với chính mình bảo trì ái màu thái độ, hắn sẽ ở một ngày nào đó cầm giữ không được, thật sự cùng nàng phát sinh chút gì đó. Tuy nhiên Dương Hoa cũng có thể rất rõ ràng cảm giác được chính mình đối với Tề Vũ Huỳnh cũng có một chút tình yêu cảm giác, nhưng là mỗi lần hắn buổi tối nhớ tới chính mình đã từng ưng thuận lời hứa lúc, rồi lại hội hồ thẹn không thôi.

Có thể tiếp tục cùng nàng bảo trì bình bình đạm đạm hợp tác quan hệ tự tốt nhất rồi. Dương Hoa nhìn ngoài cửa sổ hồi hải dòng người, trong lòng nghĩ lấy.

Ừm? Đột nhiên, Dương Hoa một mực trôi đi bất định ánh mắt tại một cái phương hướng thượng ngừng lại. Người nọ là ai? Hắn nghĩ hoặc neho mắt lại, muốn nhìn rõ sơ cái kia chính ghé vào tiệm bán báo trước xem báo chí người gương mặt.

Dương Hoa còn nhớ rõ, vừa rồi tại cửa ra vào đánh lên chính là cái kia tên kỳ quái cùng tiệm bán báo trước cái kia người ăn mặc giống như đức quần áo. Hơn nữa hai người hình thể cũng thập phần tương tự.

Là trùng hợp a... Người nọ gương mặt giấu ở tiệm bán báo trong bóng ma, Dương Hoa không có thể xem quá rõ ràng. Bất quá hắn nghĩ nghĩ, rồi lại tự giễu cười cười, cảm thấy là mình quá đa nghi.

Người nọ làm gì muốn theo dõi bọn hắn đâu này? Tề Vũ Huỳnh lại không tính rất có tiền, cũng không phải đặc biệt nổi danh. Nếu như muốn nói xinh đẹp, Tề Vũ Huỳnh ngược lại rất đẹp, nhưng trên đường cái xinh đẹp nữ hài nhiều hơn đi, hắn làm gì vậy không phải đi theo bên người còn có cái bạn trai Tề Vũ Huỳnh không tha? Về phần Dương Hoa chính mình... Hắn thì càng nghĩ không ra có cái gì bị theo dõi lý do.

“Này! Uy! Nhìn cái gì cái đó? Như vậy mê mẩn?” Điểm hết gì đó Tề Vũ Huỳnh phát hiện Dương Hoa đang ngăn người, lập tức cười vron tay tại trước mắt hắn quơ quơ.

“Ừm? Không có gì.”

“Đội lát nữa ăn xong gì đó, chúng ta đi mua sắm phố a. Tà muốn mua vài đôi giày. Năm trước giày xăng-đan đều hư lắm rồi, đưa đi cho bọn hắn xây còn không chịu, nói cái gì là trách nhiệm của ta.” Tề Vũ Huỳnh tượng cái tiểu nữ nhân đồng dạng tại Dương Hoa trước mặt phàn nàn lấy, “Hiện tại mà ngay cả hàng hiệu cũng không bền chắc.”

“Được a, ta cùng ngươi đi.” Dương Hoa không sao cả cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Kỳ quái người xa lạ (hạ)

Chương 9: Kỳ quái người xa lạ (hạ)

Dù sao hắn đi ra vốn chính là vì cùng Tề Vũ Huỳnh, nàng nói đi nơi nào tự đi nơi nào chứ sao. Rất nhanh, hai người giải quyết hết cơm trưa, vừa rồi rảnh đi dạo lấy hướng chỉ có một đầu phố chỉ cách mua sắm phố đi đến. Phóng viên y nguyên rất có kiên nhẫn đi theo phía sau hai người. Dù sao hắn cũng đã truy đến nơi này, mặc dù biết rõ thu hoạch đắc cơ hội xa vời, hắn cũng phải tiếp tục đuổi xuống dưới.

Cùng nữ nhân dạo phố tuyệt đối không là một việc đơn giản phải đi, cái này cùng nữ nhân tương mạo cùng tính cách đều không có bất cứ quan hệ nào. Mặc dù là Tề Vũ Huỳnh loại này cơ hồ theo không ra khỏi cửa nữ nhân, đi dạo khỏi phố tới cũng đồng dạng kinh lực mười phần.

Đi theo bên người nàng Dương Hoa còn tốt một chút, tối thiểu có một mị lực mười phần mỹ nữ luôn trong người mặt cùng hân nói chuyện, đối với hân cười. Mà đồng dạng theo ở phía sau phóng viên đã có thể buồn bực. Hân một bên muốn trong đám nhân vật lộn, không thể để cho Tề Vũ Huỳnh theo trong tầm mắt biến mất, một bên còn muốn nhỏ tâm cước bộ của mình, không thể khoảng cách thân cận quá lại để cho Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa phát giác, nhưng lại thường xuyên đắc lộ một mình nhằm chán ở cửa hàng trước dừng lại chờ đợi.

Cũng may Tề Vũ Huỳnh cái kia một thân thanh xuân tịnh lệ cách ăn mặc cùng luôn động ở trên mặt ngọt ngào đáng tươi cười rất khả năng hấp dẫn ánh mắt, đại đa số người qua đường đều đưa ánh mắt tập trung ở trên người của nàng, cho nên phóng viên đảo không cần lo lắng chính mình theo dõi nàng cứ chỉ cô quái sẽ bị người vô tâm đánh vỡ.

Tháng sáu thì khí trời là hay thay đổi. Chậm rãi, vốn là ánh mặt trời sáng lạn là bầu trời bao la vậy mà âm xuống dưới. Mỗi người cũng có thể cảm giác được trong ngày mùa hè Lôi Vũ trước cái kia một cổ rất làm cho người ta ngực buồn bực cảm giác.

Mà lúc này, phóng viên kiên nhẫn cũng bị qua đi không sai biệt lắm. Hân bắt đầu có chút chán chừ bắt đầu đứng dậy, muốn lấy cùng đi theo cũng không có kết quả, có phải là cứ như vậy được rồi. Mà mang đến hậu quả chính là, tại một lần thất thần về sau, hân đột nhiên phát hiện phía trước Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa không thấy.

Bọn hân đi đâu vậy? Tuy nhiên phóng viên đã muốn nghĩ tới buông tha cho, đúng vậy tại hân còn không có hoàn toàn làm tốt trong nội tâm chuẩn bị thời điểm, mất đi theo dõi mục tiêu đồng dạng sẽ để cho hân sinh ra một lát bối rối.

Phóng viên lập tức vô ý thức nghĩ đến, Tề Vũ Huỳnh có phải là đi theo Dương Hoa trốn lên trốn đi. Hân lập tức cũng bước nhanh hơn, muốn tranh thủ thời gian đuổi tới phía trước đi xem có thể hay không lần nữa phát hiện Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh bóng dáng, nhưng hân còn chưa đi ra vài bước, lại đột nhiên hoảng sợ chứng kiến Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh đã muốn bước biết rõ lúc nào thay đổi tiến lên phương hướng, trước mặt hướng hân đã đi tới.

Tại phóng viên phát hiện Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh đồng thời, hai người cũng nhìn thấy hân. Dương Hoa lập tức tự nhận ra cái này từng tại cửa tiểu khu bá kiến một lần người xa lạ. Sau đó hân lại lập tức kinh ngạc nghĩ đến, vừa rồi tại tiệm bán báo bên cạnh nhìn qua người kia thật là hân? Hân theo dõi chúng ta làm gì?

Dương Hoa trong nội tâm nghi hoặc càng ngày càng nặng, hân chăm chú nhìn chăm chăm tên kia phóng viên, bước nhanh hướng hân đi đến. Đúng vậy hân cũng không nghĩ tới, người nọ vậy mà đang nhìn đến chính mình hướng hân đi qua về sau tự lập tức rất sợ hãi tựa như đào tẩu.

“Hân là ai ah?” Tề Vũ Huỳnh cũng theo Dương Hoa ánh mắt nhìn đến nhanh chóng đào tẩu phóng viên, không khỏi nghi hoặc hỏi.

“Chính là chúng ta tại cửa tiểu khu nhìn thấy chính là cái kia người.” Dương Hoa cau mày, có chút bận tâm nhìn xem Tề Vũ Huỳnh nói, “Hân giống như một mực đều ở theo dõi chúng ta. Không biết là chuyện gì xảy ra.”

“Theo dõi chúng ta?” Tề Vũ Huỳnh cũng kinh ngạc giờ lên lông mày. Nàng tuy nhiên mỗi ngày đều ở kịch bản ở phía trong ghi như vậy tình tiết, lại không nghĩ rằng qua một ngày kia chuyện như vậy cũng sẽ phát sinh tại trên người mình.

“Đúng vậy a. Hôn nữa hân còn giống như dẫn cái gì đó.” Dương Hoa gật gật đầu, thần sắc mặt ngưng trọng nói.

“Ah!” Tề Vũ Huỳnh bị hủ khẩu trương bắt được Dương Hoa cánh tay, “Hân không phải là cái gì biến thái hoặc là bệnh tâm thần a...”

“Không giống.” Dương Hoa lắc đầu, “Lúc đi ra ta đụng phải hân thoáng một tý, hân khi đó thoát nhìn rất phù hợp thường.”

“Vậy hân...” Tề Vũ Huỳnh nhìn xem Dương Hoa, thiên tài biên kịch đầu lập tức bắt đầu vận chuyển lại, “Trước kia ta cũng chưa từng thấy qua hân, nếu như hân không phải bệnh tâm thần, vậy khẳng định là có người tìm đến. Ai sẽ tìm người đối phó ta à? Tổng không phải là lần trước bị người chú ăn được con gián chính là cái kia người a.” Nói xong, Tề Vũ Huỳnh lại nhìn không được nhẹ nhàng nở nụ cười.

“Vậy cũng nói không chừng.” Dương Hoa thập phần hoài nghi nói, “Người tiếp xúc người là không nhiều lắm, nhưng cũng không phải không có người hận người.”

“Vậy người nói còn có ai hội làm như vậy?”

“Ừm... Cũng tỷ như cái kia hồ giám chế hoặc là Lí Hồng Vi.” Dương Hoa chỉ là nghĩ cái gì thì nói cái đó.

“YAA. A. A.! Ta còn thực đem bọn họ đều đem quên đi!” Nghe thế hai cái danh tự, Tề Vũ Huỳnh ngây ngốc một chút.

“Cũng có thể là ta nhạ cảm a.” Dương Hoa lắc đầu nói, “Không có việc gì tự tốt nhất rồi, về sau lúc ra cửa cẩn thận một chút.”

“Hi hi, dù sao về sau đi ra ngoài đều có người cùng ta sao, ta sợ cái gì?” Tề Vũ Huỳnh tinh nghịch đem bả tay vất chéo sau lưng nhìn xem Dương Hoa nói, “Cho dù có người nào đó muốn hại ta, không phải còn người nữa sao?”

“Ta...” Tề Vũ Huỳnh trong lời nói ái màu hương vị lại để cho Dương Hoa lại đỏ mặt, nhất thời nghẹn lời.

Hai người lại trên đường hơi chút đi một hồi, liền phát hiện bầu trời càng ngày càng âm trầm, một trận mưa lớn nhất thấy muốn đến. Phát hiện thời tiết biến hóa những người đi đường ào ào tán đi, Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa cũng dần theo vài chỉ chứa lấy giày cùng quần áo cái hộp đáp lên về nhà xe taxi.

Bất quá mùa hè Lôi Vũ tới cũng rất nhanh, không đợi Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh trở lại cư xá, mưa tầm tã mưa to cũng đã ào ào rơi xuống. Bởi vì Tề Vũ Huỳnh ở cư xá vẫn bán rõ ràng quy định không cho bắt lượn cái gì cỗ xe đi vào, cho nên đi ra ngoài lúc không mang ô che Tề Vũ Huỳnh đành phải lại để cho lái xe đem xe đứng tại cư xá đại môn đối diện mặt một nhà hàng tạp hóa bên cạnh, sau đó cùng Dương Hoa cùng một chỗ nhanh chóng vọt vào tiệm tạp hóa ở phía trong tránh mưa.

Nghe thỉnh thoảng truyền đến ù ù tiếng sấm, vừa rồi chạy ra xe taxi lúc bị ngâm một đầu mưa Tề Vũ Huỳnh một bên sửa sang lại tóc, vừa hướng tiệm tạp hóa nữ lão bản phản nản lấy thúng sáu ở phía trong cổ quái thì khí trời. Đúng vào lúc này, Dương Hoa lại chứng kiến, tung hoành tại cư xá bên ngoài đường đi mặt khác một mặt, mấy cái tiểu thanh niên ôm cái đầu nhanh chóng hướng cư xá đại môn chạy tới.

Tiệm tạp hóa vị trí ngay tại cư xá đối diện mặt, đứng ở cửa ra vào Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa vị trí cũng thập phần thấy được. Mấy cái tiểu thanh niên cơ hồ ngay tại Dương Hoa chứng kiến bọn hắn về sau lập tức tụ cũng nhìn thấy Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh.

Đang nhìn đến Tề Vũ Huỳnh thời điểm, tốc độ của bọn hắn đột nhiên chậm lại, vài người đều nhìn xem tiệm tạp hóa phương hướng. Dương Hoa có thể tình huống trông thấy, mấy người bọn hắn trên mặt lập tức lộ ra rất hạ lưu đáng tươi cười.

Tại vừa rồi chạy xuống xe thời điểm, Tề Vũ Huỳnh tất chân bị mưa lộng kiếm ướt một điểm, dính nước tất chân chăm chú cái bọc tại trên đùi bộ đáng làm cho nàng nhìn về phía trên vô cùng có sức hấp dẫn. Vốn là mấy cái đáng về lưu manh tiểu thanh niên sẽ đối với nàng thổi huyết gió, huyết sáo, hạ lưu cười cười cũng rất bình thường, nhưng là nghĩ tới trước kia theo dõi Tề Vũ Huỳnh người kia, Dương Hoa vẫn có một loại rất cảm giác kỳ quái. Hắn cảm thấy cái này vài cái tên tựa hồ cũng không chỉ là mấy cái tại T thành phố tùy ý có thể thấy được người trong giang hồ đơn giản như vậy.

Nhất là vừa rồi cái kia chạy trước tiên tiểu thanh niên trên mặt lộ ra mang theo ngoài ý muốn cùng tươi cười đặc ý, lại để cho Dương Hoa cảm thấy giống như là hắn một mực đều đang chờ Tề Vũ Huỳnh đồng dạng.

Hy vọng là ta đa tâm... Dương Hoa âm thầm cảnh giác lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Nguyên rửa trở thành sự thật (thượng)

Lại đang tiệm tạp hóa ở phía trong chờ đợi không sai biệt lắm hơn 10' sau, Lôi Vũ dần dần nhỏ lại. Tuy nhiên trên bầu trời có lẽ hay là tiếng sấm ù ù, nhưng phiêu tại trên đường cái mưa cũng đã không hề tượng vừa rồi như vậy có lẽ hay là hợp thành tuyến tựa như nện xuống đến, mà là biến thành tượng sương mù đồng dạng Mông Mông một mảnh.

Lau khô trên đầu mưa về sau, Tề Vũ Huỳnh nhìn nhìn bên ngoài dần dần đêm đen đến sắc trời, cảm giác được khả năng một lát nữa vũ còn có thể một lần nữa thành lớn. Nàng nghiêng đầu muốn, hướng tiệm tạp hóa bà chủ hỏi: "Có dù sao?"

"Đương nhiên là có. Người muốn vài bà?" Tiệm tạp hóa ở phía trong bà chủ nhìn xem Tề Vũ Huỳnh, trong ánh mắt tràn đầy vui vẻ.

"Ừm..." Tề Vũ Huỳnh bị bà chủ ánh mắt xem lập tức xấu hổ bắt đầu đứng dậy.

"Một bà?" Bà chủ cười mím cầm một bà dù đi ra. Nàng đương nhiên biết rõ Tề Vũ Huỳnh đang suy nghĩ gì, lấy ra dù nhỏ so bình thường một mình dù còn muốn nhỏ thượng một điểm.

"Ừm" Tề Vũ Huỳnh tranh thủ thời gian trả tiền, sau đó liền đỏ mặt, cười hi hi tiến đến Dương Hoa trước mặt nói: "Như vậy tự không sai biệt lắm, chúng ta đi thôi! Đừng một hồi xuống lần nữa nổi lên đến. Người dẫn ra gì đó, ta giúp người bụng dù."

"Ừm... Được rồi." Dương Hoa nghĩ không ra có lý do gì đến phản đối. Nhưng là tâm có chút suy nghĩ hạ, hắn cũng chỉ là mặt không biểu tình nhẹ gạt đầu, một chút cũng không có chú ý tới Tề Vũ Huỳnh đang nói nên vì hắn bụng dù lúc trên mặt lộ ra giao hoạt đáng tươi cười.

Nâng lên bao lớn bao nhỏ, Dương Hoa tâm sự nặng nề cùng mang theo vẻ mặt nụ cười ngọt ngào, cử động dù đi theo phía sau hắn Tề Vũ Huỳnh đi ra tiểu tiệm tạp hóa.

Vừa đi ra khỏi tiệm tạp hóa, dù lớn nhỏ lập tức tụ lộ ra đi ra. Đương làm Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa bảo trì một đoạn ngắn khoảng cách lúc, theo dù bốn phía rơi xuống mưa lập tức tích tấp đã rơi vào nàng rơi ở bên ngoài trên bờ vai.

Không lâu lắm, Dương Hoa cũng chú ý tới Tề Vũ Huỳnh vai phải bị mưa xối. Nhớ tới Tề Vũ Huỳnh một tháng trước gặp mưa về sau, nằm ở trên giường bệnh tiểu tụy bộ đáng, hắn không tự kim hãm được hướng Tề Vũ Huỳnh chỗ đó lại gần một điểm, thuận tiện nàng lại để cho dù hoàn toàn che khuất hai

người.

Cảm giác được Dương Hoa hướng chính mình tới gần tới, Tề Vũ Huỳnh đã sớm đem vai phải thượng cái kia một điểm không thoải mái quên không còn một mảnh. Nàng chịu đựng trong lòng nhảy loạn cảm giác, nhẹ nhàng tựa vào Dương Hoa trên người, khoác ở cánh tay phải của hắn. Hai người tựa như tình lữ đồng dạng, tại một bả ô che phía dưới giúp nhau ôm lấy hướng trong khu cư xá đi đến.

Tại Tề Vũ Huỳnh tựa ở Dương Hoa trên người thời điểm, Dương Hoa bị ngày mưa gió mát thổi có chút rét run cánh tay phải cơ hồ lập tức cũng cảm giác được nàng nhiệt độ cơ thể. Hắn vô ý thức nhìn Tề Vũ Huỳnh liếc, liền đã gấp nàng đem chính mình phải nửa người hoàn toàn dán tại cánh tay của mình thượng. Mà hai người thân cao chênh lệch cùng Tề Vũ Huỳnh hơi chút nghiêng dựa vào thân thể góc độ vừa vặn lại để cho Dương Hoa theo nàng trên thân cái kia kiện không tính thật chặt màu xanh nhạt lụa mỏng áo ở trước ngực lộ ra cái kia một đạo trong khe hở nhìn đi vào.

Một chích màu ngà sữa Bra-áo ngực cùng Bra-áo ngực biên giới một đạo không sâu sâu, vừa đứng giữa hai khe núi ^^ lập tức rơi vào trong mắt của hắn, mặc dù chỉ là vô tâm thoáng nhìn, nhưng Dương Hoa có lẽ hay là cơ hồ lập tức tự tạo đồ mật. Hắn tranh thủ thời gian chuyển khai dời đi chỗ khác đầu, cứng ngắc lấy cổ vẫn không nhúc nhích mắt nhìn phía trước.

Ánh mắt vừa mới chuyển tới chính diện, Dương Hoa lại đột nhiên phát hiện có một chút không đúng lắm. Tại hai người phía trước, vừa rồi hắn ở bên ngoài nhìn thấy qua bốn người kia ngay tại cư xá trước công chính mặt cách đó không xa đỗ xe trong rạp "Không có hảo ý" xem của bọn hắn. Nói đối phương không xấu hảo ý mặc dù là Dương Hoa chủ quan ước đoán, nhưng trong ánh mắt của bọn hắn lại hoàn toàn chính xác xác thực lộ ra một cổ sắc híp mắt híp mắt hương vị. Hơn nữa mấy người tay đều vác ở sau lưng, thoát nhìn thập phần quái dị.

Chứng kiến cái này vài người, sớm có cảnh giác Dương Hoa lập tức tự thả chậm tới gần đồ xe rạp bước chân. "Làm sao vậy?" Còn tựa ở Dương Hoa trên người, giúp hắn đập vào dù Tề Vũ Huỳnh lập tức phát hiện Dương Hoa hành động, mang theo điềm nghi hoặc ngẩng đầu hỏi.

"Coi chừng. Đỗ xe rạp chỗ đó mấy người kia có chút kỳ quái." Dương Hoa y nguyên duy trì lấy mắt nhìn phía trước động tác, chỉ là hơi chút giật giật bờ môi, nhỏ giọng đối với Tề Vũ Huỳnh nói.

"... Ừm!" Đang nói chuyện trước kia một mực cúi đầu nhìn dưới mặt đất Tề Vũ Huỳnh mê mang muốn trước nhìn thoáng qua, đương làm tầm mắt của nàng cùng mấy cái tại đồ xe rạp phía dưới tiểu thanh niên tiếp xúc thượng lúc, trong nội tâm cũng không khỏi đắc bay lên một cổ phản cảm cảm giác.

Tuy nhiên nhìn ra mấy cái tiểu thanh niên không quá bình thường, nhưng Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh lại cũng không thể bởi vì đối phương xem bọn hắn vài lần tự báo động a? Do dự một hồi, hai người có lẽ hay là chỉ có thể cúi đầu tiếp tục hướng đi về trước.

Tự khi bọn hắn đi qua đồ xe rạp bên cạnh cái kia đầu về nhà lúc phải trải qua hành lang lúc, Dương Hoa đột nhiên nhẹ nhàng đối với Tề Vũ Huỳnh nói một câu: "Chạy!"

Đồng dạng đã sớm đem bả thần kinh kéo căng đi lên Tề Vũ Huỳnh cơ hồ không có chút gì do dự cứ dựa theo Dương Hoa nói đi làm. Hai người bỏ qua cái thanh kia giá rẻ ô che, tại Mông Mông mưa nhỏ ở phía trong vùng ra chân chạy như điên.

Mấy cái thanh niên trông thấy Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh một mực chậm rãi hướng bọn họ bên này đã đi tới, còn tưởng rằng hai người căn bản không có phát hiện bọn hắn ý đồ. Tại đầu lĩnh một cái trên bả vai thượng vân cái hình xăm tiểu thanh niên ám chỉ hạ, bọn hắn một mực đều kiểm chế lấy trong nội tâm xao động, muốn đợi Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh hai người An Tâm đi qua về sau, từ phía sau lưng đánh lên bọn hắn.

Nhưng không có nghĩ rằng, hai người vậy mà đột nhiên phát lực chạy như điên, thoáng một tý tự làm rối loạn kế hoạch của bọn hắn. Mấy cái thanh niên lại muốn truy, nhưng lại không biết đầu lĩnh thanh niên lúc cái gì cái ý tứ, vì vậy đều là tả đem ánh mắt nhắm ngay đầu lĩnh thanh niên.

Trên thực tế, tại đầu lĩnh thanh niên lệ liếc nhìn Tề Vũ Huỳnh chân nhân thời điểm, cũng đã cho nàng gương mặt xinh đẹp cùng kêu gọi trang phục mê cơ hồ sững sờ thần. Đến lần thứ hai gặp lại Tề Vũ Huỳnh lúc, vừa hay nhìn thấy nàng mang theo mặt mũi tràn đầy ngọt cười nằm ở Dương Hoa trên bờ vai, mà Dương Hoa nhưng lại liếc nhìn qua tiểu nàng trong cổ áo, làm cho đỏ bừng cả khuôn mặt.

Trông thấy Dương Hoa biểu lộ, đầu lĩnh tiểu thanh niên ở đâu có thể không biết hắn nhìn thấy cái gì. Hắn lập tức là một hồi duhuo đốt người, hận không thể có thể lập tức xông đi lên đem bả cái kia nam nhân đáng ghét phóng sập đổ đối thành chính hắn. Tại toàn thân hùng kích thích tố sinh dục đều cho điều động dưới tình huống, hắn cái đó còn có thể nhìn được đem bả Tề Vũ Huỳnh phóng chạy?

"Mau đuổi theo ah! Đợi lỏng gà đầu này?" Đầu lĩnh thanh niên gầm lên giận dữ, giờ trước đó chuẩn bị cho tốt thiết côn nhanh chóng đuổi theo. Đừng nói là hắn thu Lí Hồng Vĩ tiền, nhất định phải giúp hắn làm việc, coi như là hắn tịch thu Lí Hồng Vĩ tiền, lúc này cái kia ngựa cùng mèo trào đồng dạng trong nội tâm cũng nhìn không được nữa muốn lên đi đùa giỡn Tề Vũ Huỳnh xuống.

Mấy cái tiểu thanh niên ngừng đến đại ca mời đến, cũng lập tức là một loạt trên xuống. Bất quá Tề Vũ Huỳnh vọt xuống dưới cái kia đem bả ô che lại vào lúc đó nổi lên điểm tác dụng. Hắn rơi trên mặt đất thời điểm vừa mới chặn xông lên phía trước nhất đầu lĩnh tiểu thanh niên đường đi. Lại để cho hắn không thể không theo bên cạnh đi vòng qua đuổi theo.

Như vậy, nguyên nay đã có vài chục bước khoảng cách Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa vừa vặn vượt qua một chỗ ngoặt, hai người tranh thủ thời gian xông vào một tòa lầu, chăm chú đem bả đầu bậc thang cửa chống trộm một khóa. Đợi đằng sau mấy tên côn đồ đuổi theo thời điểm, hai người đã sớm ngụy bóng dáng cũng bị mất.

Chương 1: Nguyên rủa trở thành sự thật (trung)

“Hô! Nguy hiểm thật cái đó!” Chạy vào thang lầu ở phía trong Tề Vũ Huỳnh một bên há mồm thở dốc, một bên còn liên tục vỗ ngực.

“Ừm! Không biết bọn hần muốn làm gì... Làm không tốt bọn họ là được mướn.” Dương Hoa theo cửa chống trộm trong khe hở nhìn xem còn ở bên ngoài đôi tới đôi lui tìm kiếm hai người tung tích mấy tên côn đồ, lo lắng lo lắng nói. Hần lo lắng những người này cho dù lần thất bại này rồi, về sau cũng còn có thể tìm cơ hội đối phó Tề Vũ Huỳnh. Mà hai người không có chứng cứ, lại không thể lại để cho cảnh sát đối phó bọn hần. Vạn nhất ngày nào đó thật sự bị bọn hần bắt được làm sao bây giờ? Dương Hoa bất tri bất giác liền nghĩ đến xấu nhất tình huống.

“Bị ai mướn hay sao?” Tề Vũ Huỳnh cũng thiếu thốn tiến đến Dương Hoa bên cạnh, theo cái kia trong khe hở nhìn xem tình huống bên ngoài, “Không phải là ta cái kia 2 cái gì đồng học a! Cho dù bọn hần ăn phải cái lỗ vốn, cũng không trở thành mướn người đối phó chúng ta ah! Hơn nữa bọn hần chịu thiệt, tổn hại, bất lợi cũng coi như không đến trên đầu chúng ta!”

“Hần không phải là bọn hần.” Dương Hoa cũng lắc đầu.

Tại đầu bậc thang nhìn lên hai người ở bên trong xì xào bàn tán, bên ngoài bốn còn giọng vũ tên côn đồ lại chửi ầm lên bắt đầu đứng dậy.

“Mẹ! Cho bọn hần chạy!”

“Được rồi! Mẹ, trở về đi! Đừng ở chỗ này gặp mưa rồi! Về sau lại tìm cơ hội!” Cùng Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh hai người chỉ có một môn chi cách thủ lĩnh cũng cảm tức đối với tán tại mấy cái lộ khẩu đồng bạn la lớn.

“Lão đại, cái kia họ Lý cái kia ở phía trong chúng ta như thế nào giao cho?” Dương làm vài người dần dần tụ tập đến dẫn đầu tiểu thanh niên bên người, lập tức có người hỏi.

“Còn có thể như thế nào giao cho?” Toàn thân dục Vọng khó có thể dẹp loạn tiểu đầu mục tức giận nói, “Tự trung thực nói với hần, người chạy. Về sau tìm cơ hội chúng ta nhất định giúp hần hoàn tất. Mẹ!” Cuối cùng hần còn nhịn không được lại mắng một câu.

“Bằng không thì muốn hay không tìm tiếp? Bọn hần đột nhiên cứ như vậy không thấy, ta cảm thấy đặc hần là tìm địa phương nào trốn đi. Chúng ta không bằng đến nhà nàng dưới lầu đi các loại..., nàng dù sao cũng phải về nhà!” Lúc này, cuối cùng một cái chạy về đến tiểu thanh niên lại không cam lòng nói.

“Đúng vậy! Con mẹ nó! Người được lắm!” Đầu lĩnh tiểu thanh niên vừa nghe lập tức lại hưng phấn lên, dùng mạng theo tràn đầy hùng kích thích tổ sinh dục thanh âm đối với đồng bạn hô to lấy, “Muốn là hôm nay có thể bắt được nàng! Đồ lót ai cũng chớ cùng lão tử đoạt, áo ngực sẽ để lại cho tiểu tử người thoát khỏi! Mẹ, nếu không họ Lý tiểu tử kia nói không cho thượng, lão tử thật muốn xức nàng... Mẹ, không nói không nói! Không thể thượng, mò mò được rồi đi!”

“Hắc hắc, chính là, dù sao đều đánh ngắt xiu rồi, sờ vài cái ai mẹ nó biết rõ? Thao, nàng thật là mẹ nó xinh đẹp. Đại ca, lúc này nhưng nhất định phải làm cho ta...”

Bên ngoài mấy tên côn đồ người một câu ta một câu ồn ào lấy hướng Tề Vũ Huỳnh trong nhà đi đến. Bọn hần gọi thanh âm tuy nhiên không lớn, đã có thể cách một cánh cửa Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh thật là nghe rành mạch.

Vừa mới nghe xong câu đầu tiên, Tề Vũ Huỳnh cũng đã bị cái kia mấy tên côn đồ đâm từ lời xấu xa xấu hổ cái đó bùng cả khuôn mặt. Bên cạnh Dương Hoa cũng cũng không khá hơn chút nào, đồng dạng cảm giác xấu hổ vô cùng. Mà nghe phía sau, mấy tên côn đồ lời nói đã muốn lại để cho Tề Vũ Huỳnh cơ hồ tức giận muốn lao ra bóp chết bọn hần. Nhưng nàng đương nhiên biết rõ vô luận chính mình có lẽ hay là Dương Hoa cũng không phải cái kia bốn còn cầm còn bồng cùng vũ khí tên côn đồ đối thủ, cũng chỉ có thể đem bà con tức này giấu ở trong lòng.

“Họ Lý... Lí Hồng Vĩ...” Nghe được cái tên này, Tề Vũ Huỳnh khí hăm răng đều ngứa. Tại đây nhanh một tháng ở phía trong, nàng đã sớm đem Lí Hồng Vĩ quên không còn một mảnh rồi, cho nên muốn rút cuộc là ai hội mướn người đối phó chính mình thời điểm, như thế nào cũng không thể nhớ tới tên của hần đến. Biết rõ vừa rồi cái kia mấy tên côn đồ nhắc tới họ Lý, nàng mới nghĩ đến là Lí Hồng Vĩ tên hỗn đản kia.

Bên ngoài, mấy cái vẫn chưa đi xa tên côn đồ lời nói còn loáng thoáng có thể truyền vào Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa hai người lỗ tai. Trong lúc bất tri bất giác, bọn hần cũng đã đem thoại đề kéo đến Tề Vũ Huỳnh nẫu thân thân lên rồi. Vài người vừa đi một bên thảo luận lấy cái dạng gì nữ nhân có thể sinh ra xinh đẹp như vậy con gái, mà nhắm vào Tề Vũ Huỳnh nẫu thân đâm từ lời xấu xa tự nhiên cũng đồng dạng tăng tăng lớp lớp, hơn nữa so nói Tề Vũ Huỳnh thời điểm càng thêm quá phận.

Nếu như chỉ là vũ nhục Tề Vũ Huỳnh bản thân, Tề Vũ Huỳnh đảo còn có thể chịu được, dù sao thì ra là xấu hổ một điểm. Hơn nữa chỉ cần nghĩ đến Dương Hoa tự tại bên người, nàng thậm chí còn mang theo một chút chờ mong. Nhưng khi mấy tên côn đồ đem thoại đề chuyển đảo Tề Vũ Huỳnh đã

chết đi mẫu thân trên người lúc, Tề Vũ Huỳnh cơ hồ không có nghe vài câu đã bị tức khóc.

Tề Vũ Huỳnh là một cái mồ côi cha gia đình sinh ra nữ hài, theo lúc còn rất nhỏ bắt đầu, mẫu thân trong lòng hấn chính là một hoàn mỹ nữ tính. Mà nghe được mẫu thân tại mấy người kia trong miệng bị tùy ý nhục nhã, trong nội tâm nàng tích đầy phần nộ, rồi lại chỉ có thể trốn ở thang lầu ở phía trong nghe mấy người kia lời nói. Vô pháp phát tiết lửa giận rất nhanh chuyển biến làm khuất nhục cùng không cam lòng, loại này làm cho người khó có thể chịu được cảm giác rất nhanh tự lại để cho Tề Vũ Huỳnh che miệng khóc lên.

“Hồn dân! Hồn dân!” Nàng phần uất nằm sấp vịn tại cửa chống trộm thượng, nhỏ giọng nhớ kỹ. Nước mắt theo nàng chiếc cảm thon chảy xuống, giọt giọt rơi trên mặt đất.

“Hoi quá đáng!” Mặc dù là gần đây tâm bình khí hòa Dương Hoa cũng bị mấy người kia lời nói và việc làm chọc giận, hấn cũng phần nộ đỏ bừng cả khuôn mặt, thì thảo tự nói lấy, “Hoi quá đáng...”

Đội mấy người kia đi xa chút ít, Tề Vũ Huỳnh quật cường tùy ý nước mắt tại trên mặt lưu không ngừng, trong miệng một lần lại một lần nhớ kỹ: “Bọn họ đều là nói láo! Bọn họ đều là nói láo...”

“Vũ Huỳnh...” Dương Hoa nhìn thấy Tề Vũ Huỳnh biểu lộ, không đành lòng thân thủ đi giúp nàng lau nước mắt. Nhưng động tác của hấn lại tựa hồ như lại để cho Tề Vũ Huỳnh sinh ra hiểu lầm. Nàng nhẹ nhàng một bước đi đến Dương Hoa trước người, đem bả đầu chôn ở trong ngực của hấn.

Tuy nhiên Dương Hoa một chút cũng không có nghe thấy Tề Vũ Huỳnh thút thít nỉ non thanh âm, đúng vậy nàng toàn thân run rẩy lại thông qua hai người dính sát tại nhất thể thân thể lại để cho Dương Hoa cảm giác được rõ ràng.

“Vũ Huỳnh, đừng khóc.” Dương Hoa không đành lòng an ủi Tề Vũ Huỳnh. Hấn có một loại cảm giác, cái kia một lần tại trong bệnh viện chiếu có hết sinh bệnh Tề Vũ Huỳnh về sau, nàng sẽ cùng hấn cùng một chỗ thời điểm tự sẽ có vẻ đặc biệt yếu ớt.

Hai tháng này, nàng đều đã khóc bốn năm lần... Nhớ tới những này, Dương Hoa thập phần tự trách. Hấn cảm thấy là của mình đã đến cho Tề Vũ Huỳnh gia tăng rồi rất nhiều phiền toái, cũng cho nàng mang đến rất nhiều làm phức tạp.

Nói với nàng tình huống, rồi đi nàng a... Giờ khắc này, Dương Hoa thở dài, nhẹ nhàng ôm lấy Tề Vũ Huỳnh. Sau khi hiểu rõ, hấn đối với Tề Vũ Huỳnh thái độ ngược lại không giống như trước kia như vậy câu thúc.

“Đám khốn kiếp kia luôn luôn báo ứng.” Cảm giác được Tề Vũ Huỳnh tựa hồ tại chính mình an ủi hạ dần dần bình tĩnh trở lại, Dương Hoa tiếp tục an ủi nàng, “Lão thiên gia sớm muộn cảm sét đánh từ bọn hấn.”

Lúc này, một đạo thiểm điện quang mang đột nhiên đem thang lầu đạo cái này nho nhỏ không gian chiếu giống như ban ngày. Ngay sau đó, một hồi bạo tạc nổ tung loại tiếng sấm tại Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh vang lên bên tai. Tại giống như bể âm hộp loại lầu nhỏ bậc thang lộ trình, hai người lỗ tai bị chấn ong ong vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Nguyên rửa trở thành sự thật (hạ)

Một hồi ào ào tiếng mưa rơi xen lẫn vài tiếng kinh hoàng thất thố kêu thảm thiết truyền vào Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh lỗ tai. Vừa dùng nước mắt Tề Vũ Huỳnh y nguyên cố gắng bảo trì cái kia bị Dương Hoa kéo tư thế. Khó khăn Dương Hoa mới có thể chủ động ôm lấy nàng một lần, Tề Vũ Huỳnh căn bản ngay vừa động cũng không muốn động, chỉ muốn cảm thụ lấy Dương Hoa lúc này cho nàng mang đến sự ấm cúng cảm giác an toàn. Bất quá bị vừa rồi tia chớp sáng ngời một chút Dương Hoa lại đem đầu có chút giờ lên, lại từ trong khe hở xem hướng ra phía ngoài.

Ngay tại Dương Hoa quay đầu thời điểm, lại là một đạo bạch sắc loang loáng xẹt qua. Vừa vận nhìn về phía khe hở bên ngoài Dương Hoa trong chớp lát kinh ngạc toàn thân đều cứng lại rồi.

Một đạo thiểm điện theo trên bầu trời rơi xuống, đón đầu bỏ vào mấy cái Chính Nhất bên cạnh kêu thảm một bên chạy trốn tên côn đồ bên người. Tuy nhiên tia chớp cũng không có trực tiếp bổ trúng bọn hấn, đúng vậy tia chớp mang đến uy lực nhưng vẫn là đem bọn họ bị hù cơ hồ tiểu trong quần. Hòn nữa điện quang đánh trúng bọn hấn phụ cận mặt đất lúc cái kia một hồi dòng điện cũng liên lụy bọn hấn, đưa bọn chúng điện toàn thân run lên, bộ lông đứng đầy.

Nhưng mà này còn cũng không có chấm dứt, lại để cho Dương Hoa giật mình hoàn toàn nói không ra lời tình huống là, tia chớp tựa như có thêm con mắt đồng dạng, đuổi theo cái kia mấy tên côn đồ không ngừng bỏ chạy. Khi bọn hấn chạy ra Dương Hoa ánh mắt trước kia, hấn trước sau tổng cộng nhìn thấy

ba đạo thiểm điện khi bọn hắc phụ cận nổ tung. Cuối cùng mấy tên côn đồ đã muốn cho bỏ kêu cha gọi mẹ, lớn tiếng kêu "Ta không phải thứ gì, ta lương tâm cho cậu ăn được..." Các loại... Lời nói.

Nếu như chỉ là một đạo sét đánh khi bọn hắc phụ cận, rất có thể đám côn đồ cùng Dương Hoa đều coi như là trùng hợp. Đúng vậy liên tục ba bốn đạo thiểm điện đều bỏ khi bọn hắc phụ cận, cái này không thể không cho Dương Hoa kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm, lại để cho đám côn đồ sợ hãi gào khóc thảm thiết.

Mấy tên côn đồ là một bên hô một bên theo ven đường hướng cư xá bên ngoài chạy ra đi. Đường làm mấy người trải qua cái kia tòa nhà trước lầu thời điểm, ghé vào Dương Hoa trong ngực Tề Vũ Huỳnh cũng nghe được thanh âm của bọn hắc.

Đột nhiên nghe được vừa rồi mới làm cho mình tức giận khóc lên gia hỏa vậy mà kêu cha gọi mẹ lớn tiếng kêu thảm, Tề Vũ Huỳnh không khỏi mê mang ngẩng đầu lên, nhìn xem liếc đã muốn ngờ ngác há to miệng Dương Hoa. Hai người cứ như vậy duy trì lấy ôm tư thế, không nhúc nhích. Có thể nói, nếu như đem bọn họ bôi thương màu đồng cổ, phóng tới cửa tiểu khu, lại tiến vào cư xá người nhất định sẽ toát ra một cái nghi hoặc ý niệm trong đầu: ồ? Chúng ta cư xá như thế nào đột nhiên nhiều ra cái pho tượng ah?

"Oa ha ha ha! Gọi các ngươi cho ta ngắt lời! Đám phá hư lão nương kế hoạch! Mẹ, lão nương ta bỏ chết các ngươi! Oa ha ha ha! Dương Hoa hỗn đản này thật đúng là thiên tài, hắc không nói ta đều nghĩ không ra cầm sét đánh đám này vương bát đản! Ta bỏ, ta bỏ! Ta bỏ bỏ bỏ! Oa ha ha ha!" Vận khí quản lý trung tâm ở phía trong, tiên nữ chuyên gia vẫn còn tiếp tục lấy sự điên cuồng của nàng. Bên cạnh nói mạch điện viên tiểu thư cũng trước sau như một lạnh run lấy.

"Dương Hoa..." Nửa ngày trời sau, có lẽ hay là Tề Vũ Huỳnh đầu tiên hô lên Dương Hoa danh tự. Tuy nhiên hai người tư thế rất ái mầu, nhưng là lúc này, Dương Hoa nhưng lại một điểm xấu hổ tâm tư đều không có. Hắc đã hoàn toàn bị vừa rồi hiện tượng quỷ dị làm cho hôn mê.

Chẳng lẽ ta thật sự như vậy linh? Dương Hoa khó có thể tin mở to hai mắt nhìn, vô ý thức nhìn một chút trước mặt hắc Tề Vũ Huỳnh. Hai người ánh mắt tiếp xúc, Tề Vũ Huỳnh cơ hồ lập tức tức tưng nhìn ra Dương Hoa trong ánh mắt khiếp sợ.

"Làm sao vậy?" Bởi vì Tề Vũ Huỳnh một mực đem bà vùi đầu tại Dương Hoa trong ngực, cho nên hắc không thấy được vừa rồi tia chớp.

"Không có... Không có gì." Theo một câu ứng phó phải đi lời ra khỏi miệng, Dương Hoa mặt bá thoáng một tý liền đỏ. Hắc từ nhỏ bắt đầu sẽ không nói qua lời nói dối, tuy nhiên câu này không phải nói dối, nhưng có thể tính toán che dấu.

"Bọn hắc đi?" Tề Vũ Huỳnh nghe mấy người kia gào khóc thảm thiết thanh âm càng ngày càng xa, không khỏi lại xoa xoa trên mặt vệt nước mắt, lộ ra một cái tình nghịch đáng tươi cười hỏi.

"Ừm..."

"Chúng ta đây cũng trở về đi." Tề Vũ Huỳnh kéo Dương Hoa tay, mở ra cửa chống trộm. Nhưng lại tại nàng mở cửa đồng thời, mãnh liệt gió lớn thổi qua cái kia vô hướng bên ngoài mở ra đại môn, thoáng một tý sẽ đem môn cho hoàn toàn kéo ra. Một hồi cuồng vũ lập tức quét tiến đến. Vừa vặn đứng ở cửa ra vào hai người liền giống bị quay đầu rót một chậu nước lạnh đồng dạng, lập tức bị ngâm cái thấm ướt.

Bị mưa che lại con mắt Dương Hoa ngay thử mấy lần mới xem như bắt lấy bị gió thổi mở đại môn, bắt nó một lần nữa chăm chú kéo lên. Đóng lại đại môn, hắc mới tính toán thở phào một cái. Dùng sức biến mất che kín con mắt mưa, hắc lại vô ý thức quay đầu sang hỏi Tề Vũ Huỳnh: "Làm sao ngươi..."

Dương Hoa lời nói chỉ nói đến một nửa, còn lại cái kia nửa thanh liên toàn bộ đều lưu tại trong nồm. Chứng kiến Tề Vũ Huỳnh bộ dạng, hắc cũng đã không cần phải nửa hỏi "Thế nào" rồi, bởi vì nàng toàn thân đều bị xối ướt đầm.

Cái kia kiện màu xanh nhạt sa chất hoá trang hoàn toàn dán tại Tề Vũ Huỳnh trên người, đã nghĩ quần áo nịt đồng dạng hoàn mỹ buộc vòng quanh thân hình của nàng. Hơn nữa dính nước sợi tơ hoá trang căn bản là thành trong suốt. Tề Vũ Huỳnh toàn thân da thịt cùng trên thân cái kia chích màu ngà sữa Bra-áo ngực tất cả đều lộ ra đi ra. Mà phía dưới váy ngắn cũng giống như vậy, chăm chú cái bọc tại trên đùi của nàng. Mà màu da quần lót liền lại càng đã muốn thùng rỗng kêu to, hoàn toàn biến thành trong suốt.

Bất quá lúc này đây ngược lại so nàng trước đó lần thứ nhất gặp mưa thời điểm lại để cho Dương Hoa nhìn qua thiếu, ít nhất nội y của nàng còn không có lộng kiếm âm ướt —— đương nhiên, cho dù là như vậy Tề Vũ Huỳnh cũng lại một lần bị Dương Hoa chiếm đi đại tiện nghi. Đợi Tề Vũ Huỳnh cũng biến mất dính đầy chính mình về mặt mưa lúc, nàng cơ hồ lập tức tức tưng chú ý tới tình huống của mình.

Đúng vậy Tề Vũ Huỳnh lại vượt quá Dương Hoa dự kiến không có lớn tiếng hét lên, chỉ là ngẩn ngơ kinh hô một tiếng "Ah!", sau đó liền nhanh chóng xấu hổ bắt đầu đứng dậy. Nhưng lại tại cái này để cho nhất Tề Vũ Huỳnh thẹn thùng thời điểm, trên lầu lại còn hết lần này tới lần khác truyền đến một hồi tiếng mở cửa.

Vừa nghĩ tới rất có thể lập tức sẽ có người xuống lầu, toàn thân hoàn toàn đi quang Tề Vũ Huỳnh lập tức bị hù trốn được Dương Hoa sau lưng, dùng thân thể của hắc đem mình hoàn toàn chắn đằng sau. Nhưng đầu bậc thang tựa một chút như vậy rộng, muốn là hai người bọn họ như vậy dán cùng một chỗ đứng, căn bản là không có biện pháp không làm cho nhân gia chú ý. Hơn nữa Tề Vũ Huỳnh cảm thấy mặc dù là đứng ở Dương Hoa sau lưng, người ta theo bị vài chén nhỏ đèn chong chiếu sáng trên bậc thang xem xuống đến, cũng đồng dạng có thể trông thấy nàng không ít xuân quang.

"Lão Trương, nhanh lên đi ah! Thời gian không còn sớm. Người ta còn đang chờ nì!"

"Ah, lập tức! Ta xuyên đeo cái gậy!" Trên lầu truyền đến hai nam nhân đối thoại thanh âm cùng một hồi không kiên nhẫn dậm chân thanh âm.

Mắt thấy bọn hán muốn xuống lầu, vừa thẹn vừa vội Tề Vũ Huỳnh đột nhiên buông ra Dương Hoa, cắn răng một cái, lại kéo ra cửa chống trộm, giống như bay đầy lấy mưa to liền xông ra ngoài.

“Vũ Huỳnh!” Dương Hoa không nghĩ tới Tề Vũ Huỳnh lại đột nhiên đến như vậy thủ đoạn, hán sốt ruột phát lực đuổi theo. Vài bước tự lên đến Tề Vũ Huỳnh bên người.

Cái này một trận mưa lớn giống như là thật sự từ phía trên thượng cầm nước hướng trên mặt đất gội đồng dạng, bốn phía đều là trắng xóa một mảnh Thủy Mạc. Mà lao ra cửa đi Tề Vũ Huỳnh căn bản không có chạy lên vài bước đã bị mưa cho hoàn toàn che lại con mắt. Nàng hít một hơi về phía trước dốc sức liều mạng chạy trước, sợ lúc này bên cạnh hội trải qua một cái gì người.

Nhưng là còn không có chạy lên vài bước, tại vừa rồi nàng tránh né mấy cái tiểu thanh niên truy kích lúc cũng đã lung lay sắp đổ giày cao gót rớt cục rớt cục không chịu nổi liên tục trọng áp, gót giày ầm ầm đứt gãy.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tình đến đậm đặc nơi (thượng)

Cao tốc chạy Tề Vũ Huỳnh đột nhiên mất đi ủng hộ điểm, chân lập tức phía bên trái bên cạnh nghiêng một cái. Sau đó nàng liền phát ra một tiếng tràn đầy bối rối kêu sợ hãi, về phía trước diện tích đầy mưa cùng giày bùn xi-măng mặt đường thượng té xuống.

Cũng may Dương Hoa ngay tại Tề Vũ Huỳnh sau lưng một điểm, chứng kiến Tề Vũ Huỳnh về phía trước trượt chân, hán vô ý thức thân thủ chụp tới, bắt được Tề Vũ Huỳnh cánh tay. Tuy nhiên mất đi trọng tâm Tề Vũ Huỳnh có lẽ hay là không tự chủ được về phía trước trượt đi ra ngoài, nhưng là may mắn là không có cả người đều nhào vào vô cùng bản trong nước bùn.

Lao ở Tề Vũ Huỳnh Dương Hoa lo lắng nhìn xem nàng, trên mặt tràn ngập ân cần cùng lo lắng. “Làm sao người dạng?” Hán lớn tiếng hỏi, cũng không quan tâm mưa tại hán lúc nói chuyện không kiêng nể gì cả rớt vào miệng của hán.

“Đau quá...” Tề Vũ Huỳnh dựa vào Dương Hoa, mặt mũi tràn đầy đều là thống khổ giờ lên nàng chân trái.

“Khả năng uy.” Dương Hoa nhìn thoáng qua Tề Vũ Huỳnh chân trái giày cao gót phía dưới cái kia rỗng tuếch gót giày bộ phận, lập tức lớn tiếng nói.

“Chúng ta... Đi...” Tề Vũ Huỳnh thống khổ đứng thẳng thân thể, nhưng nàng chân trái lại không có biện pháp lại điểm trên mặt đất. Giày cao gót tồn tại làm cho nàng mặc dù là tượng khắp khiêng chuyển trở về cũng là một loại hy vọng xa vời.

Mưa càng rơi xuống càng lớn. Cảm giác được trên người mình mưa đã bắt đầu mang lên vài phần hàn ý, Dương Hoa đột nhiên cúi đầu xuống đi, dùng sức ôm lấy Tề Vũ Huỳnh đùi, đem nàng cả người hoành lấy bế lên. Sau đó, hán liền không nói một lời hướng Tề Vũ Huỳnh gia phương hướng đi tới.

Sẽ thấy Dương Hoa đem Tề Vũ Huỳnh ôm ngang lúc thức dậy, đột nhiên cảm giác được chính mình hoàn toàn treo trên bầu trời Tề Vũ Huỳnh cũng không khỏi phát ra một tiếng thét kinh hãi. Nhưng rất nhanh nàng liền phát hiện, mình đã nằm ở Dương Hoa trong khuỷu tay. Chỉ sửng sốt vài giây đồng hồ, nàng tự quyền khỏi thân thể, đỡ bưng cả khuôn mặt dùng hai tay ôm lấy Dương Hoa cổ.

Tuy nhiên Tề Vũ Huỳnh như vậy một tư thế có thể cho Dương Hoa tình huống cảm giác được hán trước ngực chăm chú dán hai luồng mềm mại mấy cái gì đó, lại để cho hán hết sức khó xử, nhưng là Dương Hoa cũng biết, ôm Tề Vũ Huỳnh như vậy cái có hơn bốn mươi kg thể trọng người đi trước hơn 1000m, sau đó lại bò lên trên năm tầng lầu, nếu như Tề Vũ Huỳnh bản thân một thêm chút sức khí cũng không ra lời mà nói..., hán căn phải bị mệt mỏi tàn không thể.

Cân nhắc đến thể lực của mình cực hạn, Dương Hoa chấp nhận Tề Vũ Huỳnh cách làm. Mà Tề Vũ Huỳnh đầu này? Dương Hoa sẽ có cảm giác, nàng đồng dạng toàn bộ đều có. Hơn nữa, cảm giác của nàng còn càng thêm rõ ràng. Dương Hoa hai tay, một chịch ôm phía sau lưng của nàng, một cái khác chịch tác chính là ôm chân của nàng, hai người trước ngực cũng chăm chú dán cùng một chỗ... Tuy nhiên trên người mưa thỉnh thoảng truyền đến trận trận hàn ý, đúng vậy Tề Vũ Huỳnh lại vẫn cảm thấy toàn thân đều thẹn thùng từng đợt nóng lên.

Tại ôm Tề Vũ Huỳnh rốt cục lúc về đến nhà, Dương Hoa không phải không thừa nhận, giảm bớt đối với một nữ tính mà nói thật là trọng yếu phi thường. Nếu như không phải Tề Vũ Huỳnh thể trọng chỉ có không đến bốn mươi tám kg, hán chỉ sợ thật đúng là không có biện pháp bằng hai chân của mình bò lên trên năm tầng.

Bất quá khi nhưng, đương làm Dương Hoa đem bà Tề Vũ Huỳnh rốt cục ôm vào trong phòng thời điểm, hán cũng đồng dạng đã muốn kiệt sức. Miễn cưỡng tiếp tục ôm Tề Vũ Huỳnh hướng trong phòng đi vài bước, đem nàng phóng tới trên ghế sa lon, Dương Hoa thậm chí ngay đóng lại đại môn khí lực

đều không còn lại tợu không kịp thở nằm té trên mặt đất. Qua rồi một hồi lâu, hần mới miễn cưỡng đứng dậy, chuyển đến lớn bên cạnh biên tường hần một bà kéo lên, sau đó lại một lần nhanh đuổỉ vài bước đi đến sô pha bên cạnh, yếu đuổỉ ở phía trên.

“Đương Hoa...” Một lát sau, Tề Vũ Huỳnh mang theo vài phần thanh âm nức nở rớt cục vang lên, “Thực xin lỗi... Ta lại làm chuyện ngu xuẩn cho người quan tâm.”

“Ai...” Dương Hoa thở dài, không nói chuyện. Tề Vũ Huỳnh chuyện lần này làm thật là đủ không hiểu thấu. Hần cũng không biết Tề Vũ Huỳnh lúc ấy rốt cuộc đang suy nghĩ gì, như thế nào đột nhiên liền mở ra cửa đẩy lấy vũ lao ra rồi, nhưng lại chạy nhanh như vậy.

Nếu như không phải hần kịp thời đuổỉ đi lên, nếu Tề Vũ Huỳnh cái kia một giao ngã thực, mặt trên mặt đất cộ thoảng một tý làm sao bây giờ? Theo khi đó tình huống xem, đây tuyệt đối có khả năng. Nếu như chỉ phá điếm da khá tốt, bảo đường một đoạn sẽ không sự tình rồi, nhưng vạn nhất lưu lại cái sẹo đầu này?

“Ta về sau không biết rồi!” Tề Vũ Huỳnh ngồi dậy, nhìn xem nằm ở trên giường còn thở gấp không ngừng Dương Hoa ủy khuất nói. “Ai nha!” Tề Vũ Huỳnh ngồi lúc thức dậy không cẩn thận lại để cho cái kia chỉ chịu tổn thương chân phát thêm chút sức, lập tức tợu đau kêu lên.

“Làm sao vậy?” Nghe được Tề Vũ Huỳnh kêu đau, Dương Hoa cũng sốt ruột một lần lông lốc tợu bò lên. Nhưng vừa nhìn thấy Tề Vũ Huỳnh, hần vừa giống như chồ ở phía trong con cua đồng dạng đỏ mặt. Vừa rồi tại lên thang lầu thời điếm Tề Vũ Huỳnh một mực đều ôm chặt hần, vào cửa về sau hai cái sức cùng lực kiệt người vừa lại đều ngửa mặt nằm thở hỏn hỏn hồi lâu khí. Cho nên bọn hần ai cũng không có phát giác, lúc này Tề Vũ Huỳnh quả thực tợu so Dương Hoa lần đầu tiên trông thấy nàng thời điếm lỏ lỏ còn muốn triệt để.

Mặc dù nói Tề Vũ Huỳnh toàn thân cao thấp ngăn cản vẫn không thể nói đạt tới không mảnh vải che thân trình độ, nhưng cũng đã không kém là bao nhiều. Chẳng những trên thân cái kia chích âm ướt có thể bài trừ đi ra nước đến Bra-áo ngực rớt cuộc không có biện pháp bao ở nàng rất tròn bộ ngực đầy đặn, mà ngay cả phía dưới quần lót cũng bày biện ra hơi mờ trạng thái, lại càng không muốn dẫn ra đùi cùng bờ eo thon bé bỏng.

“Vũ Huỳnh...” Dương Hoa vô ý thức chăm chú lấy tay che lên ánh mắt của mình, trong miệng cũng xấu hổ kêu lên.

“Ah!” Tề Vũ Huỳnh cũng là mới vừa vạn phát hiện mình đi quang thật không ngờ triệt để, lập tức không tợu chủ được thét chói tai vang lên muốn đem toàn thân đều cuộn mình bắt đầu đứng dậy. Đúng vậy mới vừa vạn vừa động, cộ đến trên ghế sa lon chân lại để cho nàng lập tức phát ra một tiếng đau hô.

“Hừ hừ ừm... Dương Hoa...” Tề Vũ Huỳnh lại rỏm rỏ lấy chảy nước mắt. Bất quá cái này một hồi không là vì ủy khuất hoặc là hỏ thẹn, mà là vì đau... Đơn thuần, kịch liệt, toàn tâm đau. Vừa rồi liên tục hai cái va chạm làm cho nàng trên chân cảm giác đau đón thoảng một tý bạo phát đi ra, đau nàng trong đầu trống rỏng.

“Người...” Dương Hoa che liếc trông mắt, trong đầu ý niệm trong đầu một người tiếp một người chuyển. Nhưng nghĩ tới nghĩ lui, hần nhưng lại ngay cả như thế nào lại để cho Tề Vũ Huỳnh giải quyết hiện tại xấu hổ vấn đề đều không nghĩ tới —— hần cũng không thể lại để cho chân đều không có biện pháp chạm đất Tề Vũ Huỳnh trước đi tắm, đôi thân làm quần áo trở ra nói chuyện a?

Nghe Tề Vũ Huỳnh một bên đau rỏm rỏ, một bên còn nhỏ thanh âm kêu chính mình danh tợu, Dương Hoa cũng đành chịu. Đắc! Lúc này cái này tiện nghi muốn không chiếm cũng khó khăn! Hần mặt đỏ tới mang tai mở to mắt, tận lực lại để cho tầm mắt của mình nhắm ngay Tề Vũ Huỳnh chân mà không phải trên người nàng những thứ khác hần không nên xem bộ vị.

“Sung lên đi. Ta đi cầm điếm rượu thuốc lau cho người. Đợi lát nữa người một cái tắm rửa, đôi thân làm quần áo, sau đó ta đưa người đi bệnh viện. Kiểm tra hạ cộ phải là gãy xương” Tề Vũ Huỳnh cổ chân đã muốn sung hồi lâu cao, Dương Hoa chỉ tùy tiện nhìn thoảng qua có thể nhìn ra chỗ ấy không đúng.

Hai tháng này đến, Tề Vũ Huỳnh trong nhà tất cả mấy cái gì đó, ngoại trừ tiền mặt bên ngoài đều là Dương Hoa một người phụ trách thu thập, cho nên hần ngược lại so Tề Vũ Huỳnh chính mình còn biết gì đó ở nơi nào.

Không có một hồi, Dương Hoa liền từ sô pha bên cạnh tiểu tợu đựng lấy ra một lọ dầu hồng hoa cùng một lọ nghe nói là trương đạo diễn theo T thành phố một vị té đánh cao thủ ở đầu cầu đến “Té đánh rượu”.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2: Tình đến đậm đặc nơi (trung)

Nhưng vừa quay đầu lại, Dương Hoa mặt lập tức lại đỏ lên. “Người... Người đem cái kia quần lót liền thoát khỏi a...” Hần lắp bắp nói. Vô luận mực của

hắn đến cỡ nào đang lúc, nhưng lại để cho một cái đã muốn cơ hồ lộ ra trọn vẹn nữ hài tử đem bà nào đó bộ y phục cỡi... Cái này lại để cho Dương Hoa luôn có gan rất cảm giác kỳ quái.

Tề Vũ Huỳnh cũng giống như vậy xấu hổ đỏ mặt. Nhưng nàng thậm chí cũng không còn lại để cho Dương Hoa hãy ngo qua chỗ khác, coi như cái này hẳn mặt đem bà tay vuron vào dưới váy, ôm lấy quần lót liền bắt nó cỡi ra.

Dương Hoa còn không có chuẩn bị, Tề Vũ Huỳnh cũng đã đem bà tay vuron vào váy dưới. Chứng kiến tình huống như vậy, bất luận kẻ nào phản ứng đầu tiên đại khái đều là theo chân Tề Vũ Huỳnh tay nhìn sang. Kết quả chính là, Dương Hoa chỉ có thể dùng "Cái gì đều nhìn thấy" để hình dung.

Cái kia kiện váy ngắn đã bị xốc bắt đầu đứng dậy, một điểm quần lót liền lại bị thoát khỏi, còn lại cái kia kiện hơi mờ mờ đỏ đỏ thật là làm cho Dương Hoa muốn không nhìn thấu hẳn cũng khó khăn... Không nên không nên! Không thể nhìn loạn! Đại vị quần bách Dương Hoa đem bà đầu thấp thiếu chút nữa dùng đầu của mình đi đụng sàn nhà. Mang theo liên tiếp gấp công kích về sau một đầu hồ dán, Dương Hoa lão đảo cuối cùng là cợ đến Tề Vũ Huỳnh bên cạnh. Nhưng nhìn nàng kia song tu trường hết sức nhỏ bấp chân cùng Như Ngọc điều loại mỹ chân, trong đầu rồi lại lập tức là một hồi hỗn loạn.

Đần độn Dương Hoa làm ra một đồng lớn dầu hồng hoa cùng té đánh rượu bôi ở Tề Vũ Huỳnh trên chân, kết quả lau nửa ngày trời sau mới phát hiện, chính mình vậy mà đần độn, u mê bôi sai rồi chân.

Mà bên kia chính xấu hổ toàn thân nóng hồi Tề Vũ Huỳnh làm sao có thời giờ quan tâm Dương Hoa rốt cuộc là đem bà dầu hồng hoa bôi ở chính mình thế nào chỉ trên chân. Tim đập của nàng cơ hồ so lao nhanh bốn xử lý khi còn nhanh, hồi lâu đi qua quá khứ, trong đầu vẫn chỉ là có một làm cho nàng vừa thẹn oán muốn đào đất khe hở, lại kích động muốn chạy đi ra ngoài lại xối một lần mưa ý niệm trong đầu: cái này cái gì cũng làm cho hẳn cho nhìn lại rồi, cái gì tiện nghi cũng làm cho hẳn chiếm đi.

Bây suy nghĩ cả nửa ngày, bị Tề Vũ Huỳnh không rảnh đồng thể làm cho đầu óc choáng váng Dương Hoa mới cuối cùng là đem nàng bị thương cái kia chích chân cho xoa rượu thuốc. Nhưng xúc xong rượu thuốc về sau, hào khí ngược lại biến thành càng thêm xấu hổ bắt đầu đứng dậy.

"Vũ Huỳnh..." Dương Hoa xấu hổ cũng có thể theo hẳn ngữ điệu thượng biểu hiện ra ngoài, "Cái kia... Cái kia... Chính ngươi có thể tắm rửa sao?"

Bị Dương Hoa hỏi như vậy cảm thấy khó xử vấn đề, Tề Vũ Huỳnh cũng chỉ có thể gật gật đầu, không ngớt lời âm thầm không phát ra được. Thấy Tề Vũ Huỳnh gật đầu, Dương Hoa lập tức chạy vào Tề Vũ Huỳnh trong phòng, cho nàng cái kia một bộ nội y cùng một bộ tắm rửa áo khoác bỏ vào trong phòng vệ sinh. Sau đó lại cho nàng cất kỹ nước.

Lúc này, Dương Hoa mới chú ý dặt dứ lấy Tề Vũ Huỳnh, đem nàng đưa vào trong phòng tắm.

"Tắm rửa thời điểm cẩn thận, đừng ngã sấp xuống. Nhất là bắt đầu đứng dậy lau người thời điểm, rất dễ dàng trượt chân..." Dương Hoa cũng là có nén quần bách đối với Tề Vũ Huỳnh nói xong. Hẳn trước kia trọ chân gây chấn kinh nghiệm không ít, ở phương diện này đảo cũng có thể tính toán chạy về thủ đồ trong nhà tay...

Lao thao đem bà trọ chân về sau khi tắm cần phải chú ý vấn đề hướng Tề Vũ Huỳnh khai báo một lần. Dương Hoa rốt cục dùng sức giúp nàng đóng lại phòng tắm đại môn.

Nho nhỏ phòng tắm trong phòng cũng chỉ còn lại có Tề Vũ Huỳnh một người. Ngay tại Dương Hoa đóng cửa lại thời điểm, Tề Vũ Huỳnh nghẹn ngào kêu lên: "Dương Hoa!" Bất quá nàng cái này thanh âm la lên hoàn toàn bị Dương Hoa dùng sức đóng cửa thanh âm chỗ che dấu. Ở này trong tích tắc, đã tại kịch bản ở phía trong ghi qua vô số cùng loại tình tiết Tề Vũ Huỳnh tự mình bạch, nàng là triệt để bị Dương Hoa người này cho bao lấy.

Bất quá tuy vậy, cho dù Tề Vũ Huỳnh minh bạch mình là rơi vào Dương Hoa vòng tình ở phía trong rồi, chỉ cần nghĩ tới vừa rồi chính mình vậy mà lớn mật đến đang tại hẳn mặt bỏ đi duy nhất một đầu quần, nàng tự toàn thân đều tao nóng quá muốn đem mình nhét vào một đã khối băng ở phía trong đi. Trước kia, coi như là nàng cùng bạn trai quan hệ tốt nhất thời điểm, nàng đều cho tới bây giờ không có nghĩ tới tại trước mặt bọn họ dù cho chỉ là cỡi áo ra. Nhưng lúc này đây, Tề Vũ Huỳnh cũng không biết là làm sao vậy, tựa hồ cảm thấy ở trước mặt hẳn, hết thấy cũng không sao cả tựa như. Thậm chí buổi tối năm mơ thời điểm, nàng còn có thể mơ tới một ít trước kia ngay nghĩ cũng không dám nghĩ cảm thấy khó xử tràng diện.

Nếu hẳn muốn ta, ta sẽ đáp ứng không? Một bên cỡi y phục xuống đi vào Dương Hoa đã muốn thử qua độ ấm trong nước ấm, Tề Vũ Huỳnh một bên mơ mơ màng màng hỏi chính mình sao một vấn đề. Năm tiến trong bồn tắm, nàng hãy để cho chính mình thoải mái tựa vào bồn tắm lớn trên vách đá, sau đó liền về mặt si ngốc bộ dáng nhìn xem trần nhà nghĩ đến nữ hài tử tâm sự.

Tề Vũ Huỳnh trong phòng tắm thoải mái thoải mái ngâm lên tắm, nhưng bên ngoài Dương Hoa tự buồn bực. Trên thực tế hẳn cũng cùng Tề Vũ Huỳnh đồng dạng, toàn thân đều bị mưa xối ướt đầm. Hiện tại quần áo bị nhiệt độ cơ thể hồng cái nửa làm, mưa tăng thêm vừa rồi ôm Tề Vũ Huỳnh bỏ lâu lúc mờ mờ, dính bầy nhầy dán tại trên thân thể đặc biệt làm cho người ta khó chịu.

Dương Hoa vốn định đợi Tề Vũ Huỳnh ngâm xong rồi tắm sau khi đi ra, hẳn tự đi vào dùng hai ba phút xông cái mát, sau đó tự dẫn Tề Vũ Huỳnh thượng bệnh viện. Nhưng hẳn chuẩn bị cho tốt quần áo, đợi nửa giờ, kết quả trong phòng tắm một điểm động tĩnh cũng không có, Tề Vũ Huỳnh càng không ra tới ý tứ.

Một nữ hài tử tắm rửa, Dương Hoa tự nhiên không có ý tứ thúc nàng, đành phải chính mình trong phòng khách qua lại đập vào chuyễn, cảm muốn sự tình đến giết thời gian. Mà bây giờ hẳn suy nghĩ sự tình, đệ nhất kiện chính là vừa mới nhìn rõ cái kia vài đạo đuôi theo đám côn đồ bỏ đi qua lối. Một màn kia thật sự là thật là quý dị một điểm, lại để cho Dương Hoa không thể không hoài nghi mình có phải thật vậy hay không có chút siêu năng lực. Chuyển vài vòng, hẳn rốt cục quyết định cầm chút gì đó tới thử nghiệm xuống.

Cái kia ly thủy tình chờ một lát muốn toái rồi, cái kia ly thủy tình một hồi muốn toái rồi... Dương Hoa gắt gao chăm chăm vào trên mặt bàn ly thủy tình,

trong miệng tượng niệm kinh tựa như lẩm bẩm. Bất quá hần niệm hồi lâu, lý thủy tinh y nguyên hoàn hảo không tổn hao gì, ngay vết rạn cũng không có một người nào, không có một cái nào. Chẳng lẽ là đối với người hữu dụng? Dương Hoa nghĩ hoặc muốn.

Nhưng cảm ai làm thí nghiệm đầu này? Trong gian phòng đó tựa hồ ngoại trừ chính hần chính là Tề Vũ Huỳnh. Chẳng lẽ cảm Tề Vũ Huỳnh làm thí nghiệm? Cái này không tốt sao... Dương Hoa trong nội tâm bay lên một cỗ mâu thuẫn cảm xúc.

Dứt khoát cảm cái kia Lí Hồng Vĩ làm thí nghiệm tốt rồi, vậy mà muốn người làm loại chuyện như vậy, hừ! Không biết nhìn không thấy người lời nói có thể hay không linh... Dương Hoa vừa nghĩ vào đề niệm bắt đầu đứng dậy. Ngày mai Lí Hồng Vĩ muốn kéo một ngày bụng, ngày mai Lí Hồng Vĩ muốn kéo một ngày bụng...

“Ha ha! Nguyên vọng này tốt! Tốt oa! Dương Hoa tiểu tử này cuối cùng là thông suốt rồi!” Vận khí quản lý trung tâm ở phía trong, đặc ý tiên nữ chuyên gia âm hiểm cười, đồng thời thủ hạ còn không ngừng răng rắc gõ lấy cái kia khối phức tạp đảo cực điểm bàn phím.

“Ngài đây là... Theo ngày 10 tháng 7 lúc không giờ bắt đầu đến ngày 11 tháng 7 lúc không giờ trong lúc đó, toàn bộ nhân loại tất cả họ Lý tên Hồng Vĩ người, chỉ cần có kỳ ngộ tiêu chảy, chỗ có khả năng lớn nhất hóa... Ah!” Đợi nối mạch điện viên tiểu thư thấy rõ tiên nữ chuyên gia tại trên màn hình đưa vào tin tức, tại chỗ bị hù thiếu chút nữa tựa thành oán linh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tình đến đậm đặc nơi (hạ)

Cùng Dương Hoa sự tình cùng lâu như vậy, nối mạch điện viên tiểu thư ở đâu có thể không biết Dương Hoa chỉ có điều lúc muốn cho cái kia Lí Hồng Vĩ một người kéo một ngày bụng mà thôi. Nhưng tiên nữ chuyên gia lại đem cái này phạm vi khuếch trương lớn đến toàn bộ nhân loại.

Tìm tòi kết quả lúc, toàn bộ thế giới kể cả hải ngoại người Hoa ở bên trong tổng cộng có hơn ba nghìn cái gọi Lí Hồng Vĩ, vì vậy theo vào lúc ban đêm lúc không giờ bắt đầu, cái này hơn ba nghìn đám người ở bên trong tuyệt đại đa số mà bắt đầu ngồi chồm hổm nhà vệ sinh cuộc sống —— tuy nhiên nguyên nhân của bọn hần tất cả không giống nhau. Mà Dương Hoa chỗ nguyên rủa cái vị kia Lí Hồng Vĩ, cũng không có thể đào thoát cái này một vận mệnh bi thảm.

Ngay tại hần vừa mới tham gia hết một cái vũ hội, tại rạng sáng 0 giờ thời điểm lái xe khi về nhà, đột nhiên đi đến trên nửa đường một hồi trong bụng kịch liệt đau nhức. Sau đó hần liền muốn khởi chính mình vừa rồi tại vũ hội thượng ăn được không ít con hào cùng tạc gà khối, vì vậy đành phải vội vàng vàng tìm cái địa phương giải quyết. Nhưng không có nghĩ rằng, hần vào cái chỗ kia về sau, cái này cả ngày sẽ thấy cũng không thể đi ra ngoài. Một mực ngồi xồm sác mặt vàng như nến, đối trước ngực dán phía sau lưng mới xem như giải quyết vấn đề —— đương nhiên, những điều này đều là nói sau.

Đang nói ra “Lí Hồng Vĩ ngày mai hội tiêu chảy” những lời này thời điểm, Dương Hoa là không biết mình lời nói có thể hay không biến thành sự thật. Bất quá hần niệm vài tiếng về sau, tựa hồ cũng không có phát hiện có tình huống nào xuất hiện, vì vậy cả cười cười. Mà lúc này, muốn xong rồi tâm tư Tề Vũ Huỳnh cũng đứng lúc bọc một đầu sâu sắc khẩn trương, từ trong phòng tắm ôm lấy một chân, đơn chân nhảy lấy nhảy ra ngoài.

Dương Hoa lập tức cảm lấy tắm chuẩn bị cho tốt đôi giặt quần áo vọt vào trong phòng tắm. Vài phút về sau, hần liền dẫn Tề Vũ Huỳnh ra cửa.

Hai người lại lúc ra cửa, trời bên ngoài đã hoàn toàn đen lại, bất quá mưa to cũng sớm đã ngừng. Cho nên bọn hần rất nhẹ nhàng đánh cho một chiếc xe taxi, không có qua bao nhiêu thời gian liền đi tới bệnh viện.

X chiếu sáng tám biểu hiện, Tề Vũ Huỳnh mất cá chân xương cốt không có vấn đề. Vì vậy thầy thuốc cho nàng lại mở vài bình té đánh rượu, lại để cho Dương Hoa mang về cho “BẠN GÁI” nhiều lau lau, còn dặn dò Dương Hoa tốt nhất lỏng kiểm chút ít nước cho “BẠN GÁI” bong bóng chân các loại. Đối với “BẠN GÁI” như vậy một cái xưng hô, vô luận là Dương Hoa có lẽ hay là Tề Vũ Huỳnh cũng không có tâm phản đối.

Tại đi bệnh viện trên đường đi cùng về nhà trên đường đi, hai người đều không nói gì, đều tự nghĩ đến đều tự tâm tư. Nhưng vừa đến Tề Vũ Huỳnh gia dưới lầu, Tề Vũ Huỳnh mặt lại dần dần đỏ lên. Nàng vụng trộm phửi Dương Hoa liếc, hần nhưng vẫn là cúi đầu nhìn dưới mặt đất, một bộ như có điều suy nghĩ bộ dạng.

“Nghĩ gì thế?” Bởi vì Tề Vũ Huỳnh không phải gãy xương, cho nên thầy thuốc cũng không có đề nghị nàng trụ quai trọng, vì vậy sau khi xuống xe, nàng liền một mực bị Dương Hoa dắt đi lấy.

“Ah, không có gì. Ta vừa rồi suy nghĩ một điểm việc tư.” Dương Hoa cười cười xấu hổ. Nhìn thoáng qua Tề Vũ Huỳnh, lại nhìn thoáng qua thang lầu, hần lại một lần cúi xuống thân đi đem nàng bế lên. Y nguyên như lần trước đồng dạng, Tề Vũ Huỳnh cũng là lập tức quyền khởi thân thể ôm lấy cổ của hần. Nhưng là lúc này đây, Tề Vũ Huỳnh tâm đã muốn nhảy không hề tượng lần đầu tiên lúc nhanh như vậy rồi, nàng tựa hồ bắt đầu có một chút thói quen

cùng Dương Hoa tiếp xúc thân mật.

Tuy nhiên lên lầu thời điểm hai người đều không nói gì, nhưng là trong lòng của bọn hắn tuy nhiên cũng tình huống, ngày này tại trên người bọn họ chuyện đã xảy ra thật sự quá nhiều, là nhất định phải háo háo nói chuyện.

Về đến nhà, Dương Hoa cũng không có đem bà Tề Vũ Huỳnh trực tiếp đưa tiễn trở về phòng, mà là dựa theo nàng yêu cầu của mình, đem nàng đặt ở vừa mới bị Dương Hoa lau khô nước đọng trên ghế sa lon.

Buồng Tề Vũ Huỳnh, Dương Hoa ngay tại bên người nàng ngồi xuống. Hiện tại đối mặt Tề Vũ Huỳnh thời điểm, chính hắn cũng hiểu được có một chút nói không rõ đạo không rõ cảm giác —— loại cảm giác này lại để cho Dương Hoa rất có chút buồn bực.

Hai người cũng biết bọn hắn trong lúc đó có rất nhiều chuyện cần nói tình huống, hai người cũng đều có một bụng lời muốn nói. Đúng vậy sự thật hết lần này tới lần khác chính là, càng như vậy, hai người ngồi cùng một chỗ thời điểm càng nói không ra lời.

Dương Hoa ngay từ đầu chỉ là cúi đầu, ý định lại để cho Tề Vũ Huỳnh trước tiên là nói về hết nàng muốn nói. Đúng vậy đợi hồi lâu nhưng không thấy động tĩnh, hắn đành phải nghiêng mặt đi xem nàng. Lại không nghĩ rằng, Tề Vũ Huỳnh dĩ nhiên thẳng đến đều đang ngó chừng mặt của hắn nhìn xem.

2 tầm mắt của người tương giao, hắn thấy rõ Tề Vũ Huỳnh mặt. Lúc này đây nhìn thẳng Tề Vũ Huỳnh, có lẽ là Dương Hoa đối với nàng quan sát nhất cẩn thận một lần. Mà ngay cả nàng khoe môi treo lên cái kia một điểm mỉm cười độ cong, Dương Hoa cũng thấy rất rõ ràng.

Nếu như muốn dùng một cái lần để hình dung Tề Vũ Huỳnh gương mặt, thì phải là tinh xảo. Tuy nhiên nàng không giống Đường Hân như vậy thoát nhìn tựa làm cho người ta trù mến, cũng không giống Vương Nhược Tích như vậy có một đôi khiếp người tâm hồn mất to, nhưng là nàng ngũ quan lại làm cho người tìm không ra khuyết điểm. Con mắt, cái mũi, miệng, thậm chí lông mi, tất cả đều dựa theo chúng nên vậy có tỉ lệ cùng vị trí đối tại Tề Vũ Huỳnh trên mặt.

Có rất nhiều nữ nhân, đầu tiên mắt nhìn lại rất đẹp, hãy nhìn lâu lại hội có một loại không phối hợp cảm giác. Mà Tề Vũ Huỳnh không giống với, vô luận đối với nàng cái kia khuôn mặt vừa ý bao lâu, cũng giống nhau là như vậy tinh xảo, xinh đẹp như vậy. Đương làm trong ánh mắt của nàng còn mang theo một điểm si mê, trên mặt còn treo móc một tia e lệ thời điểm, mà ngay cả Dương Hoa cũng không khỏi phải xem vào mê.

Tề Vũ Huỳnh nhìn xem Dương Hoa con mắt, trên mặt ý xấu hổ càng ngày càng đậm. Dần dần, nàng chậm rãi nhắm mắt lại, có chút ngẩng đầu lên, môi anh đào mở ra một đường cùng đợi. Thờ hờ hển lại để cho Tề Vũ Huỳnh lồng ngực rất nhanh phập phồng, đóng chặt trên ánh mắt, xinh đẹp trường long ni cũng không ngừng nhúc nhích. Một lát sau nàng cảm giác được Dương Hoa tựa hồ còn không có gì động tác, vì vậy lại đem đầu hướng phương hướng của hắn hơi chút di động một điểm.

Nữ hài tử rút rè làm cho nàng rất nhanh liền đem hướng Dương Hoa tới gần động tác ngừng lại. Tuy nhiên Dương Hoa vẫn không có bất luận cái gì động tác, nhưng Tề Vũ Huỳnh cũng không nói một lời nào, nàng chỉ là lẳng lặng chờ, tựa hồ hội vĩnh viễn chờ đợi.

Dương Hoa hô hấp từ lâu trải qua dồn dập lên, trong lòng của hắn cực lực giãy dụa lấy. Dương Hoa cũng không lừa gạt người khác, cũng không có biện pháp lừa gạt mình. Thật sự là hắn thích Tề Vũ Huỳnh. Mặc dù phần này ưa thích cũng không hoàn toàn đúng tình yêu, cũng tuyệt đối không phải là đơn thuần tình bạn hoặc là thân tình. Nhưng này chứng rất rõ ràng cảm giác lại làm cho Dương Hoa càng thêm hoang mang, cũng càng gia tăng mâu thuẫn. Bởi vì trong lòng hắn, còn có một cái khác vô luận như thế nào đều không quên được nữ hài.

“Vũ Huỳnh...” Dương Hoa gian nan mở miệng. Hắn biết rõ, hắn không có hôn Tề Vũ Huỳnh, nhất định sẽ làm cho nàng phi thường khó chịu nổi. Hắn không là một cái sẽ ở thật là làm không đến hiểu rõ thời điểm tự chiếm nữ hài tử tiện nghi người —— tuy nhiên trước kia hắn đã muốn “Bị động” chiếm Tề Vũ Huỳnh rất nhiều tiện nghi...

“Vũ Huỳnh, ta thích ngươi. Thật sự.” Nhìn xem Tề Vũ Huỳnh trên mặt vốn là hạnh phúc biểu lộ dần dần biến thành ủy khuất cùng tan nát cõi lòng, Dương Hoa tranh thủ thời gian bổ sung một câu. Không biết vì cái gì, chứng kiến Tề Vũ Huỳnh thương tâm, Dương Hoa tâm thì tượng toái như vậy. Hắn tuy nhiên xấu hổ cái đồ thẩm mỹ, nhưng là nói những lời này biểu lộ cũng rất kiên quyết.

“Ừm?” Tề Vũ Huỳnh có chút ảo não, có chút không hiểu, cũng có chút kích động. Tại Dương Hoa nói một câu như vậy tiếp cận thổ lộ lời mà nói..., nhưng lại vừa rồi không có tại hành động trung làm ra cái gì tỏ vẻ về sau, nàng lộ ra một cái thập phần cổ quái biểu lộ uyển chuyển tỏ vẻ tự mình nghĩ hỏi vấn đề: ngươi muốn thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Mỗi tình đầu ước định (thượng)

“Đáng ghê tởm! Đáng ghê tởm ah! Chết tiết Dương Hoa! Lại đây chiêu thức ấy!” Nỗi giận tiên nữ tu chính chuyên gia nhìn màn ảnh thượng lại bắt đầu điên cuồng ngã xuống Dương Hoa vận khí giá trị giảm rú lấy.

Nàng thiên tân vạn khổ chăm chăm vào Dương Hoa, thật vất vả mới khiến cho hắn rốt cục đi tới một bước này. Thật không nghĩ đến, tại mấu chốt nhất trước mắt, cái kia đáng ghê tởm, chết tiết, vạn ác bất xá Dương Hoa vậy mà buông tha cho! Buông tha cho cơ hội như vậy, hắn nguyên vốn đã dâng lên hơn hai ngàn điểm vận khí giá trị lập tức lại cuồng ngã bảy trăm điểm. Tiên nữ chuyên gia hai tháng vất vả ở đây một giây trung ở phía trong thì có một nửa đều uổng phí.

“Lên a...! Ngươi do dự cái gì? Hôn nàng! Sờ nàng! Cởi y phục của nàng! Cùng nàng lên giường ah! Đem nàng...” Tiên nữ tại vận khí quản lý trung tâm ở phía trong bệnh tâm thần cuồng loạn hồ to lấy các loại khó nghe lời nói.

Tuy nhiên chuyên gia tiên nữ cơ hồ là nửa người điên, nhưng nàng vô luận nói như thế nào cũng là tiên nữ, hơn nữa còn là trời sinh chính là tiên nữ cái chủng loại kia..., cho nên vô luận là tiếng nói có lẽ hay là tướng mạo cũng đều tuyệt không phải bình thường đặc phạm nhân có thể so sánh. Như vậy một cái Thiên Tiên hạ phẩm siêu cấp mỹ nữ không phong độ chút nào rống lớn kêu các loại *, dâm uế, dâm loạn lời mà nói..., cơ hồ lập tức tựu đưa tới một nhóm lớn vận khí quản lý trung tâm ở phía trong Quý Hồn đám bọn họ tranh nhau vây xem, mà ngay cả bình thường không thể nào ra văn phòng đại môn Diêm vương cũng xen lẫn trong đám người lộ liễu một ít mặt.

Tiên nữ chuyên gia bệnh tâm thần cuồng loạn lại để cho đáng thương nỗi mạch điện viên tiểu thư cũng bị tai bay vạ gió, ở đằng kia một đám các đồng nghiệp kinh ngạc cùng ái màu cùng tồn tại ánh mắt nhìn soi mói, trên mặt hắn Quý Hồn đặc biệt màu trắng bệch đều thiếu chút nữa biến đỏ. Nhưng là nàng lại không thể bỏ đi, còn phải tội nghiệp chăm chăm vào màn hình lớn ở phía trong Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh, chỉ có thể ở trong nội tâm đối với chính mình khóc lóc kẻ lẽ khổ cho của mình nào.

“Ta... Ai!” Dương Hoa cũng không biết nên như thế nào hướng Tề Vũ Huỳnh giải thích hắn tâm tình bây giờ. Hắn còn chưa từng có muốn hiện tại mâu thuẫn như vậy, thậm chí cảm giác mình thập phần đáng ghê tởm.

“Ngươi nói đi, không việc gì đâu.” Tề Vũ Huỳnh cúi đầu xuống, nhỏ giọng nói ra một câu.

“Ta cũng không biết nên nói cái gì.” Dương Hoa ôm đầu của mình, thống khổ nói, “Vũ Huỳnh, thực xin lỗi. Ta biết rõ ta thích ngươi, thế nhưng quên không được nàng.”

“Nàng?” Tề Vũ Huỳnh cười khổ một cái, vốn là trên mặt một điểm kích động biểu lộ cũng dần dần âm đạm bắt đầu đứng dậy, “Là Đường Hân sao?”

“Không phải.” Dương Hoa dùng sức lắc đầu.

“Vậy là ai?”

“Ta trường cấp 3 lúc nhận thức một cái nữ hài.” Dương Hoa thấp lấy đỏ bừng cả khuôn mặt đầu, muốn cúi đầu nhận tội đồng dạng nói xong. “Tại gặp được trước ngươi, ta chỉ cùng nàng tán gẫu qua thiên, nói chuyện nhiều. Khi đó ta còn là lớp 11, nàng chuyển trường đến lớp chúng ta. Bởi vì ta tại lớp học vẫn luôn là một mình ngồi một cái chỗ ngồi. Cho nên hắn thứ nhất, sư phụ sẽ đem nàng an bài đến bên cạnh ta. Sau đó...”

“Ừm!” Tề Vũ Huỳnh tựa hồ nghe cũng có chút nhập thần.

“Sau đó lại đã xảy ra một sự tình...” Dương Hoa nói đến đây cũng là nói không tỉ mỉ, hơn nữa trên mặt màu đỏ phạm vi cũng càng lúc càng lớn, “Về sau đột nhiên có một ngày, nàng khi đi học đưa cho ta một tờ giấy, viết nàng yêu thích ta.”

“Vậy còn ngươi?”

“Ta...” Dương Hoa lại nghẹn lời bắt đầu đứng dậy, nhìn nhìn hồi lâu, hắn mới nhỏ giọng nói, “Ta cũng vậy ưa thích nàng.”

“Cái kia về sau đầu này? Các ngươi như thế nào không có cùng một chỗ?” Tề Vũ Huỳnh rất thất vọng, nhưng lại muốn đem cái này câu chuyện nghe được ngọn nguồn.

Dương Hoa trước kia cho tới bây giờ không đề cập qua hắn chuyện cũ. Cho dù Tề Vũ Huỳnh hướng hắn hỏi, hắn cũng luôn không chịu nói. Lúc này đây vậy mà sẽ chủ động nói ra hắn quá khứ tình yêu sử, Tề Vũ Huỳnh tự nhiên không muốn buông tha.

“Về sau...” Dương Hoa nở nụ cười khổ, “Không có về sau. Nàng tổng cộng ngay tại trường học của chúng ta chờ đợi một tuần lễ. Ta nhớ được nàng cho ta tờ giấy ngày đó vừa vận đến phiên ta trực nhật, kết quả ta ra cửa trường thời điểm tựu đã gặp nàng đợi ở cửa trường học. Nàng nói trong nhà nàng buổi tối không có người, hỏi ta muốn hay không đi nhà nàng. Ta không có đáp ứng.”

“Ai... Nàng nhất định rất thất vọng.” Nhớ tới tình huống của nàng, lại dùng mình bây giờ tình huống một đôi so, Tề Vũ Huỳnh không khỏi cũng vì cái này có thể nói đồng bệnh tương liên nữ hài tử thở dài.

“Ta không biết, nhưng là nàng giống như nở nụ cười.” Đoạn trí nhớ kia có thể nói là Dương Hoa cái này hai mươi mấy năm trong đời khắc sâu nhất một đoạn, hắn đem bà từng cái chi tiết, từ nhỏ đều nhớ rõ nhẹ nhàng Sờ Sờ, “Nàng nói, nàng ngày mai sẽ phải đi, rời đi trường học. Ta ngay từ đầu còn tưởng rằng chỉ là nàng tại giận ta, cho nên khi lúc chỉ là hướng nàng xin lỗi. Sau đó nàng để cho ta cam đoan, nhất định phải chờ hắn trở lại tìm ta. Ta đáp ứng. Về sau vẫn rất cuộc không có gặp nàng...”

“Nàng... Ngươi mới vừa nói đúng là nàng? Ngươi một mực đều ở đợi nàng?” Tề Vũ Huỳnh quả thực cực kỳ kinh ngạc.

Dương Hoa lớp 11 thời điểm... Cái kia là bao nhiêu năm trước? Hẳn niệm ba năm lớp 12, bốn năm đại học. Hơn nữa lớp 11, đã muốn tám năm qua đi, hẳn còn đối với năm đó nhận thức cô bé kia nhớ mãi không quên? Tề Vũ Huỳnh quả thực không thể tin tưởng, trên cái thế giới này thật là có chịu vì câu nói đầu tiên ngây ngốc chờ thêm tám năm người!

“Phải.” Dương Hoa nhìn xem Tề Vũ Huỳnh, vẻ mặt hồ thẹn màu đỏ, “Thực xin lỗi... Ta thật sự quên không được nàng.”

“Nếu nàng không trở lại tìm người đầu này? Người sẽ chờ nàng cả đời?” Nghe Dương Hoa nói đến đây, Tề Vũ Huỳnh một bên cảm thấy trong nội tâm ghen ghét không phải tư vị, nhưng một bên rồi lại bay lên một tia ngọt ngào hi vọng.

Nếu như Dương Hoa nói là sự thật, vậy hẳn là là của hắn mối tình đầu a... Thực tế kinh nghiệm bản cùng, nhưng lý luận trụ cột lại vô cùng phong phú Tề Vũ Huỳnh trong lòng nghĩ lấy. Trên sách không phải nói tất cả sao? Mối tình đầu tình nhân là cả đời cũng không có biện pháp quên. Nói như vậy, hẳn đến bây giờ còn có thể nhớ rõ cô bé kia tự hoàn toàn có thể lý giải.

Hắn không biết thật sự đợi cô bé kia cả đời a... Nghĩ tới đây, Tề Vũ Huỳnh đột nhiên cảm thấy cái mũi lại có điểm ê ẩm. Cái này cùng lúc đương nhiên là bởi vì ghen ghét, một phương diện khác lại là vì trong nội tâm một điểm cảm động. Nàng mặc dù biết Dương Hoa là ngượng ngùng mà truyền thống đại nam hài, thế nhưng không nghĩ tới hắn hội tình si đến loại trình độ này.

“Ta không biết... Nàng nói chỉ cần ta đợi đến 25 tuổi, đối với người một mực đều đã cho ta hội đợi nàng cả đời, đã cho ta cả đời này cũng sẽ không lại thích nữ hài tử khác. Vũ Huỳnh, ta... Ta cũng không biết nên nói như thế nào.” Dương Hoa đem mặt vui vào trong cánh tay, hẳn xấu hổ thầm nghĩ tìm một chỗ trốn đi, vĩnh viễn cũng không gặp lại người.

“Nàng xinh đẹp không?” Tề Vũ Huỳnh thờ dài, nhẹ giọng hỏi.

“Ừm.” Dương Hoa trung thực nhẹ gật đầu.

“Người bây giờ còn ưa thích nàng?”

“Ừm.” Dương Hoa có lẽ hay là gật đầu.

“Ta đây đầu này?” Tề Vũ Huỳnh nhìn về phía Dương Hoa.

“Ta không biết...” Dương Hoa cơ hồ lập tức lại cúi đầu.

“Ài! Không biết” vào lúc đó coi như là tốt đáp án đi à nha...” Tề Vũ Huỳnh lắc đầu, đột nhiên lại lộ ra tiểu cô nương tựa như tinh nghịch khuôn mặt tươi cười nói, “Người cũng đừng đau đầu. Hai mươi lăm tuổi đúng không? Còn có một năm mấy tháng mà thôi, ta cùng người cùng một chỗ đợi tốt rồi. Nếu như nàng đến lúc đó không hiện ra, người tổng không có lý do a! Hắc hắc, bất quá sao! Người cũng muốn làm tâm điểm, chú ý ta gặp được cái so người khá tốt, hãy theo người ta chạy trốn sao!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Mối tình đầu ước định (trung)

Nói xong lời cuối cùng, Tề Vũ Huỳnh lại kim lòng không được hưng phấn lên. Kỳ thật chỉ cần hơi chút cẩn thận giấu lại tự mình bạch, Dương Hoa đợi cái kia cái gì trường cấp 3 lúc nhận thức nữ đồng học, chỉ sợ hoàn toàn tự là chính bản thân hắn tại một bên tình nguyện.

Không nói trước cái kia nữ đồng học lúc trước lại để cho hắn “Đợi” đến cùng phải hay không đang nói đùa, cho dù nàng tại nói rất đúng rất nghiêm túc. Nhưng bây giờ tám năm qua đi, mười sáu tuổi tiểu cô nương cũng nên biến thành hai mươi bốn tuổi đại cô nương. Mối tình đầu mặc dù là rất khó quên mất, thật là có thể thật sự ngây ngốc trông coi mười sáu tuổi thời điểm ước định không tha ngu ngốc, đại khái là là Dương Hoa như vậy một cái.

Hơn nữa, cô bé kia lúc trước coi như là bởi vì muốn học bài, cho nên lại để cho Dương Hoa các loại..., cái kia đến bây giờ nàng nên vậy ngay đại học đều niệm xong đi à nha! Nếu trong nội tâm nàng thật sự còn có Dương Hoa, sớm nên tìm đến hắn. Làm sao có thể đến bây giờ còn ngay một điểm tin tức đều không có? Cho nên tổng hợp lại, Tề Vũ Huỳnh được ra kết luận chính là, cô bé kia lại đến tìm Dương Hoa cơ hội quả thực nhỏ đến có thể xem nhẹ trình độ.

Tuy nhiên vừa nghĩ tới Dương Hoa trong nội tâm còn chứa một nữ hài tử, Tề Vũ Huỳnh sẽ kim lòng không được sinh ra một cỗ ghen tuông, nhưng nàng cũng không phải là cái loại này hội đơn giản buông tha cho nữ nhân. Hơn nữa cho dù cô bé kia đến lúc đó thật sự xuất hiện, Tề Vũ Huỳnh

cũng có tự tin muốn cùng nàng tranh giành thưởng một tranh giành, huống chi nàng xuất hiện cơ hội còn như vậy xa vời?

Ngay tại Tề Vũ Huỳnh tại đó vui rạo rức tính toán như thế nào mới có thể đem bà Dương Hoa đem tới tay thời điểm, Dương Hoa nhưng dần dần ở trong trầm mặc đứng ngồi không yên bắt đầu đứng dậy. Đối với Tề Vũ Huỳnh thẳng thắn hết thảy, áp lực của hắn là giảm bớt, hãy nhìn đến Tề Vũ Huỳnh lúc, trong lòng của hắn xấu hổ cảm giác lại càng ngày càng nghiêm trọng.

Áy náy, áy náy còn có bất đắc dĩ cảm giác lại để cho Dương Hoa không biết nên thế nào mới có thể tiếp tục cùng Tề Vũ Huỳnh tiếp tục ở chung xuống dưới. Có lẽ ngẫu nhiên trông thấy mặt còn không sao cả, đúng vậy nếu như còn giống như bây giờ sớm chiều ở chung, Dương Hoa thật sự là vô pháp tiếp nhận. Hắn vừa rồi dù cho chẳng khác gì là cự tuyệt Tề Vũ Huỳnh chủ động thổ lộ nha! Hắn cũng không phải là cái loại này có thể mảy dạn mặt dày tiếp tục tại Tề Vũ Huỳnh gia tiếp tục ở lại đi không có lòng tự trọng nam nhân?

“Vũ Huỳnh...” Một lát sau, Dương Hoa rốt cục nói chuyện, “Ta muốn, ta còn là trước chuyển đi ra ngoài ở a.”

Tề Vũ Huỳnh còn chính bên lấy hai người tương lai tốt đẹp chính là mộng đầu rồi, đột nhiên nghe được Dương Hoa nói muốn chuyển ra đi, lập tức sững sờ. “Vì cái gì?” Nàng cuống quýt bắt được Dương Hoa cánh tay, tựa như sợ hắn chạy như vậy, “Người không phải đã nói không biết đi đâu sao?”

“Ta biết rõ.” Mỗi lần bị Tề Vũ Huỳnh bắt lấy cánh tay, Dương Hoa lập tức tự đồ mặt, hắn có một hạ không có thoáng một tý trộm liếc qua Tề Vũ Huỳnh nói quanh co bắt đầu đứng dậy, “Đối với người... Ta cảm thấy đặc...”

Tề Vũ Huỳnh không có một hồi cũng nghĩ thông suốt, luôn đem bà Dương Hoa buộc tại bên người cũng không phải chuyện tốt. Hơn nữa tự ái của hắn tâm lại mạnh như vậy, không có khả năng nguyện ý luôn cùng tại bên cạnh mình lo liệu việc nhà đình phụ nam. Nàng rốt cục phát phát tay kêu lên: “Ái! Tính một cái rồi! Mang đi tự mang đi a. Bất quá người phải đáp ứng ta!” Nói đến đây, Tề Vũ Huỳnh quyết nổi lên miệng. “Tìm được mới chỗ ở về sau, nhất định phải người thứ nhất tự a địa chỉ cùng mới số điện thoại nói cho ta biết. Còn có, mỗi ngày ít nhất phải đánh một chiếc điện thoại cho ta.”

“Ừm.” Dương Hoa nhẹ gật đầu.

“Đừng quang’ Ừm!’” Tề Vũ Huỳnh ngồi dậy, nàng duỗi ra ngón tay nhỏ, “Chúng ta tới... Ai nha! Hừ ừm...” Nàng vừa rồi ngồi lúc thức dậy, không cẩn thận quên trên chân của mình còn có thương rất nặng, kết quả vô ý thức đem bà chân về phía sau một bàn, lại để cho bị thương chân trái tại trên ghế salon đình một chút, lập tức đau nước mắt đều mất đi ra.

“Không có sao chứ!” Chứng kiến Tề Vũ Huỳnh đột nhiên lộ ra vẻ mặt thống khổ, Dương Hoa cũng một hồi khẩn trương, hắn tranh thủ thời gian chú ý đem Tề Vũ Huỳnh bị thương chân nâng lên, đem nàng bóng loáng mảnh khăn bấp chân khung tại chính mình trên đùi, dựa theo thầy thuốc tại trong bệnh viện giao cho hắn cái kia dạng, hơi chút làm một điểm rượu thuốc, nhu hòa một vòng một vòng cho nàng mát xa lấy.

Tề Vũ Huỳnh đỏ mặt nhắm mắt lại, vẫn không nhúc nhích cảm giác Dương Hoa tay tại trên da dẻ của mình cắt tới vạch tới xúc cảm. Hai người đều không phát ra một điểm thanh âm, trong phòng im ắng chỉ có tiếng hít thở.

“Giọt, giọt, giọt, cạch! Giờ Bắc kinh hai mươi hai điểm cả.” Đối diện cái kia gia đình ở phía trong đột nhiên một hồi cực lớn đồng hồ điện tử báo giờ thanh âm, đem bà hai cái đều ở lâm vào đều tự mạch suy nghĩ ở phía trong người trẻ tuổi thoáng một tý đều đánh thức.

Dương Hoa vội vàng buông ra Tề Vũ Huỳnh chân, nghĩ một lát, lại đỏ mặt đem nàng hoành bế lên, bước nhanh hướng Tề Vũ Huỳnh cái kia ấm áp phòng nhỏ đi vào trong đi. Tề Vũ Huỳnh cũng tượng trước kia hai lần đồng dạng, chăm chú ôm Dương Hoa.

“Sớm một chút nghỉ ngơi!” Dương Hoa chú ý đem bà Tề Vũ Huỳnh đặt ở trên giường của nàng, vội vàng hấp tấp vút xuống dưới một câu, đã nghĩ từ trong phòng chạy đi.

Nhưng hắn khôi thân, lại phát hiện Tề Vũ Huỳnh tay còn ôm lấy cổ của hắn. Đợi tầm mắt của hắn lại trở lại Tề Vũ Huỳnh trên mặt lúc, chỉ thấy nàng vẫn không nhúc nhích nhìn mình, si ngốc không biết đang suy nghĩ gì, gò má hồng quả thực như muốn nở ra huyết.

“Vũ Huỳnh, Vũ Huỳnh?” Phát hiện Tề Vũ Huỳnh vậy mà đột nhiên khôi xương sống đến, Dương Hoa không thể làm gì kêu hai tiếng tên của nàng.

“Ừm?” Tề Vũ Huỳnh lúc này mới nhớ tới chính mình còn treo tại Dương Hoa trên cổ, tranh thủ thời gian tượng điện giật đồng dạng bắt tay phân ra ra.

Theo vào cửa bắt đầu tự xấu hổ đến bây giờ Dương Hoa cũng không còn lại do dự, lập tức quay đầu theo trong phòng của nàng đi ra ngoài, lúc gần đi còn không có quên giúp nàng đóng lại đại môn. Mà đang ở Dương Hoa đem bà Tề Vũ Huỳnh gian phòng đại cửa đóng lại lập tức, Tề Vũ Huỳnh nhanh chóng nằm lên bên cạnh chân giường, đem đầu của mình che lại.

Ta... Ta suy nghĩ cái gì nha! Mông cái đầu Tề Vũ Huỳnh một điểm cũng không có chú ý đến, nàng đã muốn thẹn thùng ngay cổ đều đỏ.

Sáng sớm hôm sau, Dương Hoa cứ dựa theo hơn ba cái cuối tuần trước kia lấy được tám danh thiệp kia thưởng số điện thoại cho vị kia tên là Tô Thực Hoa nữ quản lý gọi một cú điện thoại. Bất quá tiếp hắn điện thoại lại là một người trung niên nam tính.

Nam nhân thanh âm lại để cho Dương Hoa nghe cảm thấy rất có kim loại đánh hương vị, trước mặt phẳng phát thấy được một cái mang theo đại kính râm, mặt không biểu tình, cơ thể như sắt, phẳng phát Arnold. Schwarzenegger loại con người kiên cường.

“Này, người hảo.” Con người kiên cường câu nói đầu tiên chỉ có ba chữ.

Nói lên tìm việc làm kinh nghiệm, Dương Hoa nếu như nhận thức thứ hai, chỉ sợ cả T thành phố cũng không có nhận thức dám nhận thức thứ nhất, cho

nên hấn rất nhanh hãy tiến vào nhân vật.”Ách, người hảo.” Dương Hoa mang theo một điểm mỉm cười nói,”Ta họ Dương, gọi Dương Hoa. Xin hỏi ngài nơi này là Phuong Hoa quán bar sao?”

“Đúng vậy.” Lúc này đây con người kiên cường lời nói lại vẫn lại giảm một chữ.

“Ách...” Cảm giác được đối phương thái độ tựa hồ có chút bất thiện, Dương Hoa không khỏi lo sợ bất an bắt đầu đứng dậy,”Là Tô Thục Hoa quản lý kinh doanh nói cho ta biết, các người nơi này có một phần nam nhân viên tạp vụ công tác, ta muốn hỏi một chút, hiện tại các người còn cần sao?”

“Chờ một chút.” Con người kiên cường vút xuống dưới ba chữ, liền đem microphone đặt ở trên bàn. Nghe microphone bên kia truyền đến rằng rắc rắc rắc mở khóa thanh âm, Dương Hoa trong nội tâm khẩn trương bất ổn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Mỗi tình đầu ước định (hạ)

Qua rồi một hồi lâu, mở khóa thanh âm cuối cùng là không có. Sau đó lại qua hơn mười giây, con người kiên cường mới cuối cùng là lại cảm lên ống nghe.”Ủm. Người gọi Dương Hoa, đúng không?”

“Đúng vậy.”

“Hôm nay tìm thời gian đến mặt thử một chút. Nếu như hợp cách, ngày mai sẽ có thể đi làm. Ta họ Hoàng.” Một câu nói kia, con người kiên cường rất cục nói nhiều hơn không ít chữ. Bất quá hấn vừa nói xong, tựa cúp xong điện thoại, nói liên tục thanh âm”Cảm ơn” cơ hội đều không cho Dương Hoa lưu lại.

Nghe trong điện thoại phát ra ục ục tiếng vang, Dương Hoa cũng không nhận là một hồi ác hàn. Cái này, đây là người nào cái đó? Khó trách cái kia trong quán rượu nhân viên tạp vụ sẽ cùng khách hàng đánh nhau...

Cúp điện thoại, Dương Hoa lập tức chuẩn bị xong rửa mặt dụng cụ hơn nửa đầu đến Tề Vũ Huỳnh bên giường, nhẹ giọng đem nạng đánh thức về sau, làm cho nạng ngay tại bên giường xử lý xong buổi sáng cá nhân vấn đề, sau đó đem nạng đỡ đến bình thường công tác trên mặt ghế, lại giúp nạng đem bả làm tốt bữa sáng đặt ở thân thủ có thể cầm bắt được trên mặt bàn. Đón lấy, Dương Hoa hướng Tề Vũ Huỳnh đánh cho cái bắt chuyện, liền rồi đi hướng Phuong Hoa quán bar tiến đến.

Phuong Hoa quán bar vị trí khoảng cách Tề Vũ Huỳnh gia cũng không phải xa, Dương Hoa chỉ làm ba trạm xe buýt liền đi tới tấm danh thiếp kia thượng viết Thành Hoàng (chỉ thần cai quản một thành) lộ 178 số. Bất quá 178 số cũng không phải chỉ có cái kia gian quán bar một nhà, trên mặt đất bộ phận là một nhà tiệm đồ cổ. Tại tiệm đồ cổ bên cạnh thang lầu đạo đi xuống tầng hầm ngầm thời điểm, Dương Hoa thuận tiện nhìn thoáng qua tiệm đồ cổ ở phía trong tình huống.

Nhìn qua kết quả không khỏi làm Dương Hoa hoài nghi hấn sẽ phải đi quán bar buôn bán tình huống cũng sinh ra hoài nghi. Bởi vì nhà này tiệm đồ cổ ở phía trong sinh ý cơ hồ có thể dùng trước cửa có thể gãy lưới bắt chim để hình dung. Trong phòng loạn thất bát tao chất đầy không ít dính đầy bùn đất ngọc khí đồ sứ, duy nhất một cái ước chừng hơn bốn mươi tuổi trung niên lão bản tựa ghé vào trên quầy không ngừng ngáp dài.

Đúng vậy đợi Dương Hoa đi vào tầng hầm ngầm, mở ra cái kia gian quán bar đại môn về sau, lo lắng của hấn lập tức tựa tan thành mây khói. Cái kia gian không tính quá lớn trong quán rượu ngồi không ít khách nhân, trong đó cũng không có thiếu trong tay người giờ bia, lớn tiếng cười cùng băng hữu đem bình rượu bình Đình Đương loạn hưởng.

Cùng trên mặt tiệm đồ cổ so sánh với, trong quán rượu hoàn cảnh thập phần không tệ. Tuy nhiên ánh sáng hơi lộ ra tối một điểm, nhưng không khí cũng rất mới lạ, một chút cũng không có đại đa số trong quán rượu tràn ngập nồng đậm thuốc lá vị.

Dương Hoa vừa đi vào quán bar, lập tức tựa thẳng tắp đi tới quầy bar phía trước. Đứng ở quán bar đài đằng sau một cái rất thanh tú nữ hài tử, trông thấy Dương Hoa đi tới, nạng lập tức mỉm cười dùng rất thanh âm êm ái hỏi:”Xin hỏi ngài muốn chút gì đó?”

“Ta gọi Dương Hoa. Là một vị Hoàng tiên sinh bảo ta đến phỏng vấn.” Tại là lần nữ hài tử trước mặt nói chuyện, Dương Hoa rất nhanh tựa xấu hổ bắt đầu đứng dậy.

“Ah, Hoàng tiên sinh là lão bản của chúng ta. Hấn ở bên kia.” Nữ hài tử cười duỗi ra cánh tay, hướng Dương Hoa chỉ chỉ bên cạnh một cái bọc nhỏ.

“Cảm ơn.” Dương Hoa đỏ mặt đối với nữ hài tử gật đầu một cái, tranh thủ thời gian trong chớp mắt chạy vào cái kia tiểu trong bao gian.

Cùng với nói cái kia là một cái trong quán rượu bọc nhỏ gian, chẳng nói hấn nhưng thật ra là một cái văn phòng. Trong phòng làm việc duy nhất một cái bàn đằng sau, quả nhiên ngồi một vị giống như Dương Hoa trong tương tượng như vậy mặt mũi tràn đầy nghiêm túc, thân hình cao lớn giống như là cái bóng rở vận động viên, hơn nữa nhìn bắt đầu đứng dậy tràn ngập lực lượng trung niên nam nhân.

“Người đã đến rồi.” Chứng kiến Dương Hoa tiến đến, trung niên nam nhân buông xuống trong tay bút, ngẩng đầu lên nhìn xem hấn nói. Trung niên nam nhân mới mở miệng, Dương Hoa chỉ biết hấn đứng là mình tại trong điện thoại nói chuyện với nhau qua cái vị kia con người kiên cường.

“Ngài khỏe.” Dương Hoa tranh thủ thời gian chủ động vươn tay ra, “Ta chính là cùng ngài thông điện thoại Dương Hoa.”

“Ừm. Mời ngồi.” Con người kiên cường tiếng nói y nguyên chém đinh chặt sắt. Dương Hoa tại con người kiên cường cho hấn chỉ ra tới trên vị trí ngồi xuống, sau đó liền lo sợ bất an nhìn xem con người kiên cường.

Con người kiên cường tựa hồ cũng chưa nghĩ ra như thế nào bắt đầu hỏi Dương Hoa vấn đề. Vì vậy hai người cùng một chỗ, trầm mặc một hồi lâu, con người kiên cường mới dùng một tiếng ho khan kéo ra phòng vấn mở màn: “Ách! Khục hừ! Trước tiên là nói về nói người là tại sao biết ta bà lớn a.”

“Ah, là như vậy. Ngày đó ta...” Con người kiên cường nhắc tới hỏi, Dương Hoa tự lập tức đem ngày đó mình cùng Tô Thực Hoa nhận thức quá trình giảng thuật một lần.

“Ah! Khó trách, khó trách!” Con người kiên cường một nhe răng, lộ ra một cái lại để cho Dương Hoa trong lòng run sợ đáng tươi cười, “Vợ của ta nhìn trúng người, sẽ không kém. Đi, người trúng tuyển. Có yêu cầu gì không? Cứ việc nói.”

Tự... Chính là như vậy phỏng vấn hay sao? Đơn giản như vậy tự thông qua phỏng vấn, Dương Hoa ngược lại bị con người kiên cường trò đùa thái độ cho lại càng hoảng sợ. “Ta không có yêu cầu gì...” Dương Hoa phản xạ có điều kiện nói một câu như vậy.

“Tốt!” Con người kiên cường đứng người lên cười lên ha hả.

Nhìn xem con người kiên cường tượng cái cột điện bằng sắt đồng dạng đáng người cùng râu ria xồm xàm, hung thần ác sát gương mặt, Dương Hoa vô ý thức nuốt xuống từng ngụm nước.

“Tiểu tử, rất không tồi.” Con người kiên cường thoả mãn chuyển cái vòng, theo bên cạnh trên kệ cầm hai giấy đặt ở Dương Hoa trước mặt —— đó là hai mướn hợp đồng.

“Mỗi tuần công tác bảy ngày, mỗi ngày công tác thời gian là từ xế chiều ba điểm đến tới 11:30. Tiền lương hãy cùng bị khai trừ người kia đồng dạng, hai ngàn một tháng. Đương nhiên rồi, người làm tốt, khách nhân còn sẽ có tiền bo cho.” Con người kiên cường ở bên cạnh hướng Dương Hoa giảng giải lấy hiệp ước, hợp đồng ở phía trong điều khoản, “Bữa tối cùng bữa đêm chúng ta quán bar có thể phụ trách, không quá bữa sáng cùng đồ ăn Trung Quốc người muốn tự mình giải quyết. Có không có vấn đề?”

“Có...” Dương Hoa nghĩ một lát, “Một người bằng hữu của ta chân bị thương, thầy thuốc nói nàng hai ngày này cần người chiếu cố. Ta muốn mấy ngày nữa lại đến thêm lớp, có thể chứ?”

“Đương nhiên không có vấn đề.” Con người kiên cường lại thử nỏi lên hấn rằng, lộ ra cái kia lại để cho Dương Hoa thoát nhìn cảm thấy tựa như yêu quái ăn thịt người trước chuẩn bị động tác đồng dạng biểu lộ.

“Cái kia ta đi trước.” Toàn thân rét run Dương Hoa lại để cho tầm mắt của mình theo cái kia con người kiên cường trước mắt chuyển khai dời đi chỗ khác, vội vàng hấp tấp chạy ra môn đi.

Kỳ thật tại vừa rồi cùng con người kiên cường trao đổi thời điểm, Dương Hoa có thể cảm giác được đối phương cũng không có ác ý, nhưng khi nhìn đến con người kiên cường cái kia hung ác tướng mạo, Dương Hoa lại luôn hội không tự giác cảm giác được toàn thân rét run.

“A? Nhanh như vậy sẽ trở lại rồi?” Tề Vũ Huỳnh còn tưởng rằng Dương Hoa đi tham gia phỏng vấn muốn dùng thời gian rất lâu, chứng kiến hấn vậy mà chỉ dùng một giờ không đến liền trở về trong nhà, lập tức kinh ngạc hỏi.

“Ah, hợp đồng đã muốn ký. Mấy ngày nữa đợi chân của người tốt một chút, ta liền cho đi làm.” Dương Hoa thay dép lê, lại giúp Tề Vũ Huỳnh đem nạng ăn xong bữa sáng về sau lưu lại bản chén đĩa đưa vào trong phòng bếp.

“Ừm.” Tề Vũ Huỳnh gật gật đầu, lại cười nói, “Nhớ rõ, tìm được chỗ ở muốn cho ta lưu số điện thoại.”

“Không có vấn đề.” Dương Hoa cũng nở nụ cười.

Vì chiếu cố Tề Vũ Huỳnh bị thương chân, Dương Hoa lại đang trong nhà nàng ở vài ngày. Mãi cho đến nàng có thể khắp khiêng thương xuống thang lầu rồi, hấn mới lo lắng ở gần đình vận chúc về sau chuyển ra Tề Vũ Huỳnh gia. Đương nhiên, trước khi đi, hấn cũng không còn quên cho Tề Vũ Huỳnh lưu lại chính mình mới chỗ ở số điện thoại cùng địa chỉ —— đó là hấn hai ngày trước mới trên mình lớp Phương Hoa quán bar phụ cận tìm được chỗ ở.

Bất quá Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh không biết là, ngay tại hấn chuyển ra Tề Vũ Huỳnh gia trước kia chính là cái kia buổi tối. Bởi vì tiêu chảy mà sắc mặt vàng như nền Lí Hồng Vĩ rốt cục lại cùng mấy cái cơ hồ bị sét đánh chết... rồi đám côn đồ lấy được liền lạc.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Cát hung khó phân biệt (thượng)

“Sự tình thế nào?” Lí Hồng Vĩ tại trong điện thoại di động bắt đầu hết sức hỏi.

Hai ngày này hẳn qua quả thực phiền muộn cực kỳ. Vốn là ngày đó không hiểu thấu tiêu chảy, kết quả ngồi trong toilet ở phía trong cả ngày đều không có thể đi ra ngoài. Sau khi trở về, phụ thân hẳn hỏi hẳn đi nơi nào. Lí Hồng Vĩ vô luận nói như thế nào, phụ thân hẳn cũng không chịu tin tưởng hẳn là trong nhà cầu ngồi xôm cả ngày. Cuối cùng, hẳn bị thổi mắng một trận, nhưng lại tại bị phạt trong nhà gây người hai ngày. Thẳng đến hôm nay hẳn mới thật không dễ dàng thừa dịp Lí phó thị trưởng tâm tình tốt thời điểm, lại để cho mẫu thân cầu một cái nhân tình theo trong nhà trộm chạy đến.

“Không được ah! Lí ca, không phải chúng ta không giúp đỡ, thật sự là...” Lí Hồng Vĩ nhắc tới khởi chuyện kia, mấy tên côn đồ lập tức bị hù toàn thân phát run. Ngày đó lỗi một đường truy của bọn hắn trọn vẹn bỏ hơn 10’ sau, một mực đem bọn họ bỏ ra cư xá mới tính toán bỏ qua. Mấy tên côn đồ toàn bộ té cắt té đứt, chạy chân đều mềm nhũn.

“Cái gì cái gì? Người lập lại lần nữa!” Lí Hồng Vĩ nghe thế sao không thể tưởng tượng sự tình, lập tức giận tím mặt.

Những này tên côn đồ phẩm tính hẳn còn có thể không biết? Ngày đó hẳn vừa đi, chỉ biết mấy tên côn đồ khẳng định qua không được một hồi tự đầu đi ăn chơi đàn điểm, bây giờ lại còn dám lấy cái gì “Sét đánh” đến qua la tặc trách, khi hẳn là người ngu sao?

“Lí ca, ta nói đều thật sự. Chắc chắn 100%, mấy người chúng ta huynh đệ đều ở sân, cái kia lỗi thật là một đạo ngay một đạo bỏ ah. Con mẹ nó chứ đều dọa đấy. Lí ca, như vậy xấu mặt sự tình, ta có thể lừa người sao?” Bên kia tên côn đồ đau khổ cầu khẩn, từ cũng không muốn nữa tìm Tề Vũ Huỳnh phiền toái.

“Tính một cái rồi!” Lí Hồng Vĩ cũng nổi giận, “Các người không chịu làm coi như xong! Ta sẽ tìm người khác.”

“Ai! Cảm ơn Lí ca. Trước kia chúng ta thu ngài tiền, hai ngày nữa nhất định trả lại cho người...” Tại Lí Hồng Vĩ cúp điện thoại trước kia, mấy tên côn đồ dốc sức liều mạng nói. Dù sao Lí Hồng Vĩ là thông qua lão đại của bọn hắn tìm được bọn hắn, hiện tại bọn hắn không chịu hỗ trợ, nếu Lí Hồng Vĩ dịch tức giận, tại lão đại chỗ đó nói điểm nói bậy, bọn hắn đã có thể xui xẻo.

Lí Hồng Vĩ ngược lại không có hứng thú cùng mấy tên côn đồ dây dưa, cúp điện thoại, hẳn thì ra là đối với microphone mắng hai câu: “Cái gì ngoan ý chơi đùa!” Xong rồi. Bất quá nghĩ tới nghĩ lui, hẳn thủy chung nuốt không trôi cơn tức này.

Gọi điện thoại cho Thường ca! Lại để cho hẳn tìm mấy cái tài giỏi đến. Lí Hồng Vĩ chăm chú nắm bắt điện thoại, cảm tức nghĩ đến. Rất nhanh, hẳn tự nhận xuống thường điện thoại của ca dây số. Vừa ý bên ngoài chính là, tối hôm đó điện thoại của thường ca dĩ nhiên thẳng đến đều tắt máy.

Như thế nào như vậy? Bình thường tìm hẳn uống rượu thời điểm luôn một tìm một người chuẩn, như thế nào hôm nay thật sự muốn dùng đến hẳn thời điểm, người đã không thấy tăm hơi? Tại lần thứ sáu gọi điện thoại cho Thường ca, hồi phục vì “Nên dùng họ máy đã đóng” về sau, Lí Hồng Vĩ khí quả thực thậm chí nghĩ đưa di động cho đập phá. Mang theo một bụng nóng tính, Lí Hồng Vĩ tức giận về tới trong nhà.

Tiến gia môn, hẳn liền chứng kiến Lí phó thị trưởng cùng phó thị trưởng phu nhân chính làm tại đại trong phòng khách một bên xem tivi một bên nói chuyện phiếm. Mà hai người trò chuyện chủ đề đúng lúc là T thành phố buổi chiều trong tin tức truyền bá nội dung.

“T thành phố cục công an ngày trước phá hoạch cùng một chỗ đặc biệt đại buôn lậu đội trộm cắp. Nên đội trọng yếu thủ lĩnh Thường Định Tín, Phương Khoan toàn bộ sa lưới, có quan hệ nên án kiện điều tra đang tại tiến thêm một bước trong tiến hành...”

Cái gì? Thường Định Tín bị bắt? Lí Hồng Vĩ quả thực kinh ngạc cái cảm đều nhanh rút xuống đất đi. Thường Định Tín hậu trường nhưng hẳn là biết đến nhà, K tình phòng công an cục trưởng. Luận quan hàm, so cha hẳn còn muốn lớn hơn nửa cấp Gào thét!

Cái gì kia phòng công an cục trưởng không biết cũng tiến vào a! Mẹ... Lí Hồng Vĩ cố nén trong nội tâm cảm giác bất an, làm ra làm bộ dạng như không có gì đi đến phụ thân hẳn bên người, chú ý làm kinh ngạc hỏi: “YAA. A. A..? Thường Định Tín bắt lại? Hẳn không phải có cái gì cục trưởng đương làm hậu trường sao?”

“Hừ! Cái loại người này làm sao có thể hội kết cục tốt, mấy ngày hôm trước cũng đã tiến vào! Bình thường bảo người quan tâm nhiều hơn điểm thời sự, ít đi ra ngoài ăn chơi đàn điểm, nhưng người vẫn không vâng lời! Người nhớ kỹ...” Lí phó thị trưởng thán lấy khí, đối với nhi tử tận tình khuyên bảo giáo dục bắt đầu đứng dậy.

Lí phó thị trưởng mở đầu một câu kia lời nói lại để cho Lí Hồng Vĩ nghe chính là kinh hồn táng đảm. Hẳn đột nhiên nghĩ đến, nếu như cái kia phòng công an cục trưởng cũng tiến vào, cái kia Thường Định Tín chẳng phải là chỉ vào nhìn qua cũng không có? Hẳn làm những chuyện kia nếu theo như chính quy

pháp luật phán bắt đầu đứng dậy, từ thượng mười lần đều dư dả. Hắn không biết cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, tìm đến nơi này của ta a!

Vừa nghĩ tới chính mình lại đem cá biệt chuỗi đưa vào Thường Định Tín tay ở phía trong, Lí Hồng Vĩ lập tức bị hù toàn thân thẳng đờ mồ hôi lạnh. May mắn mấy cái tiểu tử không có hoàn thành sự tình! Lão tử chính là liều chết không thừa nhận, lượng hắn cũng không thể làm gì ta. Lí Hồng Vĩ chợt dạ nghĩ đến.

“Người nghĩ gì thế? Ta đang nói chuyện người có nghe thấy không? Suốt ngày chỉ biết lêu lổng!” Trông thấy Lí Hồng Vĩ con mắt tại trong hốc mắt thẳng đảo quanh, rõ ràng tự người nói lời nói hắn một câu đều không nghe vào đi, Lí phó thị trưởng lập tức giận tím mặt, đối với nhi tử rống lên.

Nhưng Lí phó thị trưởng còn không có rống xong, chuông điện thoại lại đột nhiên vang lên.

“Hừ!” Hắn tức giận vút xuống dưới không không chịu thua kém nhi tử, đi đến sofa bên cạnh cầm lên điện thoại, “Này, xin hỏi tìm vị nào?”

“Là Lí phó thị trưởng sao?” Đầu bên kia điện thoại truyền đến chính là Lí phó thị trưởng rất quen thuộc T thành phố trưởng cục cảnh sát thanh âm.

“Ah, ta là ah. Sự tình gì?” Lí phó thị trưởng sắc mặt trầm xuống. Trưởng cục công an lúc này gọi điện thoại tới, chắc chắn sẽ không là chuyện tốt tình.

“Ah, là có chuyện như vậy tình. Chúng ta hôm nay mới bắt được chính là cái kia Thường Định Tín, hắn...” Trưởng cục cảnh sát tại trong điện thoại thao thao bất tuyệt nói bắt đầu đứng dậy.

Lí phó thị trưởng càng nghe sắc mặt lại càng âm trầm. Đến cuối cùng, đã muốn chỉ có thể dùng “Sắc mặt tái nhợt” để hình dung sắc mặt của hắn.

Trên thực tế, tại chuông điện thoại reo lên thời điểm, Lí Hồng Vĩ thì có chứng dự cảm bất tường. Chứng kiến phụ thân sắc mặt càng ngày càng khó coi, trong lòng của hắn lập tức âm thầm kêu khổ. Coi như là có tin tức xấu, như thế nào không tới sớm không tới trễ, hết lần này tới lần khác tại cha hắn đang tại đang tức giận thời điểm đến?

Răng rắc! Lí phó thị trưởng nghe xong cục trưởng báo cáo, lập tức xanh mặt không nói một lời đem cả điện thoại treo rồi. Nhìn thấy Lí thị trưởng khuôn mặt động tác, Lí Hồng Vĩ chỉ cảm thấy hai cái đùi bắp chân một hồi phát run. Lí phó thị trưởng trừng mắt liếc hắn một cái, trong lỗ mũi phát ra một cái nặng nề “Hừ” thanh âm, liền phẫn nộ đi trở về phòng.

Chẳng lẽ Tề Vũ Huỳnh còn thật sự có cái gì yêu pháp ma pháp không được? Buổi tối lúc ngủ, tâm thần có chút không tập trung Lí Hồng Vĩ trên giường lật qua lật lại nghĩ đến. Nhưng càng muốn hắn lại càng thấy đặc không an lòng.

Trước là chính bản thân hắn không hiểu thấu trên đường kéo gần hai mươi giờ bụng, làm cho hắn cơ hồ mất nước; sau đó chính là mấy tên côn đồ nói bọn hắn bị lừa một đường đuổi theo bỏ vài 10'; hiện tại Thường Định Tín cũng tiến vào... Không đúng! Nếu Tề Vũ Huỳnh năng có lớn như vậy bản sự, ngày đó nhìn thấy ta cùng Vương Nhượng Tích cùng một chỗ thời điểm còn không mượn lời đem cả ta cho bỏ?

Cái kia là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ lại là bên người nàng tiểu tử kia... Lí Hồng Vĩ đột nhiên lại mở mắt ra, từ trên giường một cái cơ linh tự ngồi dậy.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Cát hung khó phân biệt (trung)

Đúng vậy! Nhất định là tiểu tử kia. Lần trước Tề Vũ Huỳnh tự sát, là tiểu tử kia cứu. Tề Vũ Huỳnh còn nói hắn bị vận tốc vài chục km xe đụng phải vừa vụn, kết quả lại một chút sự tình đều không có. Lần kia cùng Vương Nhượng Tích cùng một chỗ thời điểm cũng có hắn, bất quá hắn giống như một mực đều ở phía xa xem náo nhiệt, hắn là cùng Tề Vũ Huỳnh còn không thực.

Hiện tại... Vạn nhất Tề Vũ Huỳnh lại để cho hắn đem cả ta xử lý làm sao bây giờ? Lí Hồng Vĩ nghĩ đi nghĩ lại tự sợ lên. Hắn nhớ lại chính mình ngày đó tiêu chảy kéo đến cuối cùng lúc cảm giác: toàn thân không còn chút sức lực nào, cháng váng đầu hoa mắt, cơ hồ ngay tay lái đều trào không yên. Nếu không bên cạnh vừa vụn có một cỗ xe taxi trải qua mang theo hắn vào bệnh viện, chỉ sợ hắn tắc tại cái đó hoang giao dã ngoại địa phương mất nước mà chết.

Không nên không nên! Lí Hồng Vĩ dưới đáy lòng đối với chính mình kêu to lên. Ngày mai nhất định phải đi tìm đạo sĩ làm cách làm, tránh tránh ma quỷ...

Dùng Lí Hồng Vĩ thị trưởng thư ký thân phận, tại T thành phố như vậy một cái tam giáo cửu lưu không chỗ nào mà không bao lấy đại đô thị ở phía trong, tìm một người đạo sĩ có lẽ hay là cực kỳ dễ dàng. Hắn chỉ là tùy tiện tại mấy người thuộc hạ trước mặt nhắc tới, giữa trưa ngày thứ hai đã có người giới thiệu với hắn một cái nghe nói “Thập phần có công lực” lão đạo sĩ.

Không đợi đến giữa trưa tan tầm, lòng như lửa đốt Lí Hồng Vĩ hãy theo cái kia vuốt mông ngựa cấp dưới cùng một chỗ ngồi xe chạy hơn ba mươi km đi vào T ngoại ô thành phố khu một cái tên là "Bạch Vân Quan" con đường nhỏ xem trước.

Đi vào đạo quan, bên trong cũng tượng mặt khác tất cả đạo quan đồng dạng, cung cấp lấy Tam Thanh tượng nặn. Bên cạnh có một trưng tấm hương án, lư hương ở phía trong còn cắm mấy cây bay thanh yên đàn hương.

Một cái toàn thân đạo trang lão đạo sĩ rất nhanh liền từ bên cạnh phòng nhỏ ở phía trong chuyển đi ra, sắc mặt nghiêm túc đối với Lí Hồng Vĩ hơi chấp tay: "Thí chủ mời ngồi."

"Ah, tốt." Lí Hồng Vĩ vẫn còn có chút khẩn trương. Hắn hoảng loạn rồi một hồi, sau đó mới ở phía sau trên ghế ngồi xuống.

"Thí chủ đến ta Bạch Vân Quan đến có gì muốn làm?"

Đang tại cấp dưới mặt, Lí Hồng Vĩ như thế nào không biết xấu hổ nói những kia hiếm có và kỳ lạ cổ quái sự kiện linh dị? Vì vậy hắn tranh thủ thời gian ho khan hai tiếng: "Khục hừ! Khục hừ!"

"Ah, ta nhớ ra rồi, ta buổi tối còn có chuyện. Đi trước, đi trước." Lí Hồng Vĩ cấp dưới cái đó còn có thể không rõ thủ trường ý tứ, lập tức đứng dậy, cúi đầu khom lưng một hồi về sau tụt chạy ra ngoài.

Đợi cái kia cấp dưới chạy bóng dáng cũng bị mất, Lí Hồng Vĩ mới lộ ra một bộ buồn rầu bộ dáng nhìn xem lão đạo sĩ: "Đạo trưởng, ta gần đây gặp được rất nhiều việc lạ."

"Ah?" Lão đạo sĩ tại Lí Hồng Vĩ bên người ngồi xuống, tựa hồ thập phần cao thâm hơi mất hí.

"Nói hai ngày trước a, ta không biết làm sao vậy, vậy mà tiêu chảy kéo cả ngày. Suốt hai mươi bốn tiếng đồng hồ ah! Còn có, ta vài người bằng hữu tại giúp ta làm chuyện thời điểm, vậy mà sẽ bị lôi đuổi theo bỏ vài 10'." Lí Hồng Vĩ kích động nói, "Đạo trưởng, người nói ta có phải là gặp tà rồi?"

"Ah?" Nghe Lí Hồng Vĩ nói xong, lão đạo sĩ cũng có chút kinh ngạc mở mắt, "Thí chủ nói... Người có bằng hữu gặp sét đánh?"

"Không có bị bỏ trứng, mà là cái kia lôi tựa như có thêm con mắt tựa như đuổi theo cái mông của hắn bỏ, nhưng mỗi một cái đều không thực bỏ của hắn." Lí Hồng Vĩ trực tiếp sẽ đem trong điện thoại mấy tên côn đồ lôi nói trích dẫn đã tới, cũng không thắng mình ngôn ngữ đến cỡ nào không văn nhã.

"Vậy mà hội có chuyện như vậy?" Lão đạo sĩ đã muốn theo vị kia giới thiệu Lí Hồng Vĩ đến người nào biết Lí Hồng Vĩ thân phận, hắn đảo không có cho rằng Lí Hồng Vĩ là nói dối.

"Đừng! Hơn nữa ta khẳng định đây là vì sao!" Lí Hồng Vĩ lời thề son sắt nói, "Chính là một gọi Dương Hoa gia hỏa. Đạo trưởng, người phải cứu cứu ta."

"Cái này..." Lão đạo sĩ mình cũng bị Lí Hồng Vĩ nói sự tình lại càng hoảng sợ.

Lại nói tiếp, hắn cũng không quá đáng chính là cái học chút da lông xuống núi lừa gạt người giang hồ con đường nhỏ. Mặc dù nói hắn hoàn toàn chính xác thật là sư theo Đạo Huyền tông đạo môn chính tông, nhưng hắn trên chân núi thời điểm cũng không quá đáng là nhà ông bà ngoại đệ tử, học đến tay cao nhất sâu mấy cái gì đó thì ra là cái bói toán hỏi ký, hơn nữa cái kia ngoạn ý chơi đùa rốt cuộc có đúng hay không, ngay lão đạo sĩ chính mình tâm lý đều không ngọn nguồn.

Khổng chế Thiên Lôi bỏ người? Lão đạo sĩ nghĩ nghĩ. Hắn khi còn trẻ thời điểm dường như nghe cái nào đã từng trà trộn vào qua nội gia tu luyện sư huynh nói qua, đây không phải là nội gia ở phía trong cao nhất sâu đạo pháp "Ngũ Lôi Oanh Đình" sao?

Không đúng không đúng. Ngũ Lôi Oanh Đình là nhất định sẽ bỏ tới lần lượt bỏ trên thân người. Người nọ còn có thể không chế lấy lôi không bỏ lấy người... Chẳng lẽ hắn đạo pháp đã đến đăng phong tạo cực (đạt tới đỉnh cao) trình độ? Lão đạo sĩ nghĩ đi nghĩ lại, sắc mặt thì có biến hóa.

Hắn hiện tại nhưng thật là tiến thoái lưỡng nan. Tiến, bằng hắn cái kia điểm bốn sự khẳng định không đối phó được cái kia vậy mà có thể nắm giữ Ngũ Lôi Oanh Đình loại này cao cấp đạo pháp ngư nhân; thối, nếu hắn thừa nhận chính mình không đối phó được một cái hai mươi tuổi mao đầu tiểu tử, chẳng phải là đem mặt tất cả đều mất hết rồi? Về sau còn có cái gì thể diện tại T thành phố hỗn lộn xuống dưới?

Hơn nữa sự tình nếu truyền ra ngoài, những kia trường kỳ đến Bạch Vân Quan tới dâng hương cái gì mình tinh nghệ nhân chỉ sợ cũng đều muốn chạy đến địa phương khác đi. Lão đạo sĩ càng muốn lại càng hối hận, tiếc, hắn làm sao sẽ không đánh nghe rõ ràng tụt tiếp như vậy cái phỏng tay nhiệt nóng khoai lang đầu này?

"Đạo trưởng? Đạo trưởng?" Chứng kiến lão đạo sĩ đột nhiên lại hí mắt phát khởi góc, sốt ruột Lí Hồng Vĩ tranh thủ thời gian dùng sức đẩy hắn vài cái.

"Khục!" Lão đạo sĩ ho khan một tiếng, mắt nhìn Lí Hồng Vĩ. Tuy nhiên trong lòng của hắn chột dạ, nhưng cũng không dám trực tiếp nói cho Lí Hồng Vĩ chính mình không được. Nhân châu xoay động, hắn lại nghĩ tới một cái mưu ma chước quỷ.

"Lý thí chủ, người có hay không vị kia Dương Hoa Dương đạo hữu ngày sinh tháng đẻ?" Lão đạo sĩ chú ý làm cao thâm hỏi.

"Có, có." Lí Hồng Vĩ tranh thủ thời gian xuất ra sớm liền chuẩn bị tốt Dương Hoa tư liệu.

“Ừm... Đôi đũa ta bói một quẻ.” Lão đạo sĩ thấy rõ Dương Hoa tư liệu, lập tức xuất ra mấy đồng tiền tại trên mặt bàn qua lại đã đánh mất bắt đầu đứng dậy.

Tuy nhiên lão đạo sĩ cảm giác mình không phải Dương Hoa đối thủ, nhưng trắc hấn ngày sinh tháng đẻ lão đạo sĩ lại cảm thấy là không có vấn đề. Bởi vì trắc chữ bát (八) cùng hạ chủ không giống với, vô luận cái dạng gì cao thủ, cũng không thể ngăn cản một người quan sát mạng của hấn lý. Như vậy cũng tốt so một cái vô lâm cao thủ, vô luận hấn công phu cao tới đâu, cũng không thể ngăn cản người khác núp trong bóng tối quan sát hấn. Nhưng nếu như có người muốn phóng ám khí đánh hấn, vậy thì là tìm cái chết.

Đã đánh mất mấy lần đồng tiền, lão đạo sĩ liền lại nhắm mắt lại, mặt mũi tràn đầy cao thâm véo chi được rồi bắt đầu đứng dậy. Bên cạnh Lí Hồng Vĩ thờ mệnh cũng không dám ra, chỉ là nhìn xem lão đạo sĩ tại đó không ngừng di động tới ngón tay.

Tính toán lấy tính toán lấy, lão đạo sĩ vốn là chú ý làm cao thâm sắc mặt dần dần biến thành kinh ngạc bắt đầu đứng dậy. Đây cũng không phải lão đạo sĩ chính mình trang, mà là hấn trước kia còn cho tới bây giờ không có gặp được qua kỳ quái như thế tướng mệnh.

Đối với xem bói, lão đạo sĩ cực có tâm đắc. Hấn tại Đạo Huyền tông tu luyện hai mươi năm, cũng chỉ luyện được như vậy hạng nhất bốn sự, đương nhiên là thuần thực vô cùng. Nhưng lúc này đây, hấn lại phát hiện mình như thế nào cũng trắc không xuất ra Dương Hoa rốt cuộc là cái gì mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Hung cát khó phân biệt (hạ)

Trước kia, cho dù hấn không có biện pháp tính toán rõ ràng người ta hỏi sự tình rốt cuộc là hung là cát, tối thiểu nhất cũng có thể tính ra người nọ cả đời là có phúc có lẽ hay là vô phúc. Nhưng Dương Hoa mệnh lại tính toán lão đạo sĩ là không hiểu ra sao. Hấn quẻ tướng vậy mà tại hai cái cực đoạn trong lúc đó gọi tới gọi lui. Thoảng một tý tựa hồ là ngôi sao may mắn cao chiếu, cả đời đều thịnh vượng phát đạt, hoa đào đầy trời đại cát chi tướng, nhưng quay đầu lại lại cẩn thận tính toán, rồi lại phát hiện dĩ nhiên là vận rủi nặng nề, nhận hết tra tấn đại hung chi tướng.

Lão đạo sĩ trọn vẹn được rồi 20', nhưng cái kia quẻ tướng sừng sốt không có tính ra kết quả, thủy chung tại đại cát cùng đại hung trong lúc đó qua lại nhảy. “Cái này... Điều này sao có thể?” Lão đạo sĩ đầu đầy mồ hôi, không tự giác làm bầm lều bầu.

Trên thế giới này chẳng lẽ còn có người có thể tu luyện tới hai mươi mấy tuổi có thể nghịch thiên cải mệnh trình độ? Cái này... Hấn sẽ không phải phát hiện ta tại tính toán của hấn mệnh cách a! Đột nhiên nghĩ đến vấn đề này, lão đạo sĩ bị hù can đảm đều nứt. Hấn tranh thủ thời gian thu hồi ngón tay, sau đó vừa giống như sợ chậm hơn một điểm tay cũng chưa có tựa như bắt tay rút vào trong tay áo.

“Cái này... Lý thí chủ, bản đạo đạo cơ nông cạn, thật sự vô lực đối phó người này.” Đầu đầy mồ hôi lão đạo sĩ cho Lí Hồng Vĩ thật sâu cục một cái cung, đối với hấn khẽ vờn tay, “Thứ cho bản đạo bất lực.”

Nhìn xem lão đạo sĩ một cái ót mồ hôi, Lí Hồng Vĩ cũng bị hù đủ thương. Chẳng lẽ tiểu tử kia thực lợi hại như vậy? Ta đây không phải xong đời? “Đạo trưởng! Người phải cứu ta, ra bao nhiêu tiền đều được ah. Đạo trưởng!” Lí Hồng Vĩ vẻ mặt cầu xin, đối với lão đạo sĩ cầu khẩn bắt đầu đứng dậy.

“Cái này... Bản đạo... Bản đạo...” Lão đạo sĩ tuy nhiên trong nội tâm sợ hãi, có thể tưởng tượng đến Lí Hồng Vĩ phó thị trưởng công tử thân phận, rồi lại không bỏ được như vậy buông tha như vậy một cái núi dựa lớn.

Bởi vì T thành phố là lịch sử danh thành, cho nên chung quanh đạo quan số lượng rất là không ít. Tuy nói những kia minh tinh nghệ nhân tín cái này không ít, quyền khởi tiền tới cũng thập phần hào phóng, nhưng là cạnh tranh nguyên rất kịch liệt. Nếu như có thể bắt lấy Lí Hồng Vĩ như vậy cái chỗ dựa, hấn cuộc sống sau này nhất định sẽ sống khá giả rất nhiều.

Nghĩ tới đây, lão đạo sĩ cắn răng một cái, đối với Lí Hồng Vĩ nói: “Bản đạo tuy nhiên đạo pháp không quan trọng, nhưng bản đạo sư môn lại có không ít tinh thông đạo pháp sư huyệch. Nếu là Lý thí chủ có thể...”

“Đi! Người muốn bao nhiêu tiền đều được!” Lí Hồng Vĩ hiện tại chỉ cầu bảo vệ tánh mạng, cái đó còn lo lắng mặt khác. Vừa nghe lão đạo sĩ nói có cửa, lập tức tưng kéo hấn lại tay áo kêu to lên.

Hiện tại, Đạo Huyền tông như vậy đạo môn chính tông cũng dần dần suy thoái, chẳng những khách hành hương đại giảm, nhập bất phu xuất, hơn nữa thanh danh cũng là ngày từng ngày rơi xuống suy sụp.

Tuy nhiên những tu luyện kia nhiều năm đầu lão đạo sĩ đám bọn họ còn kiên trì không chịu nhúng tay người bình thường sự tình, tuổi còn trẻ nội gia đệ tử cũng không có như vậy “Thanh tịnh vô vi”. Mấy năm này lão đạo sĩ trở về bái tổ sư thời điểm, không ít nghe những kia nội gia người trẻ tuổi phàn nàn

cuộc sống của bọn hắn đến cỡ nào kham khổ.

Cho nên chỉ cần đám kia lão gia này ngằm đồng ý, hắn vẫn có rất lớn nắm chắc thình đến một hai vị chính thức tinh thông đạo pháp tuổi trẻ nội gia đệ tử xuống núi hỗ trợ. Lão đạo sĩ nghĩ một lát, cảm thấy dựa vào chính mình vài chục năm nay cho Đạo Huyền tông dâng lên hương tư, những kia lão nhân đại khái cũng không thể quá mỏng mặt mũi của mình.

“Tiền tài vật ngoài thân... Bất quá đã Lý thí chủ giống như lần này nguy nan, chúng ta người tu đạo tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn.” Nghe thấy Lí Hồng Vĩ như vậy ra đi, nghĩ thông suốt lão đạo sĩ thì chỉ là đối trá khách sáo non nửa câu liền cắn răng đáp ứng.

Thiên ân vạn tạ Lí Hồng Vĩ vừa mới trong chớp mắt đi ra ngoài, lão đạo sĩ liền lập tức lại chuyển tới hậu trường, một bên thu thập lấy một cái lương lớn, một bên theo đạo bào dưới xuất ra một cái điện thoại di động, lớn tiếng kêu to lấy định ra rồi một trương tấm buổi chiều bay đi Đạo Huyền tông sơn môn chỗ về máy bay.

Ngay tại lão đạo sĩ bắt đầu thu thập hắn đi ra ngoài thùng lúc, Dương Hoa cũng kéo đi hành lý đi tới chính hắn mới chỗ ở. Đó là một gian hắn vài ngày trước mới tìm được tiểu phòng ở. Chủ thuê nhà là một vị năm mươi mấy tuổi lão thái thái, bởi vì trước đó không lâu nhận được rồi một cái cháu trai, cho nên vui rạo rức tìm được nhi tử trong nhà giúp hắn dẫn hài tử, phòng ở liền không đi ra.

Bởi vì nàng cũng không phải chuyên môn dựa vào ra thuê phòng kiếm tiền cái chủng loại kia... Người, cho nên tiền thuê nhà cùng bình thường trung canh cánh thiếu phòng ở so với muốn tiện nghi không ít. Dương Hoa cũng là trùng hợp mới vừa vận tìm được như vậy một cái nơi tốt. Chứng kiến quảng cáo thượng viết tiền thuê nhà giá tiền, Dương Hoa cơ hồ không có chút gì do dự mượn ra bản thân tại trong quán rượu dẫn tới tháng thứ nhất tiền lương giao mất trước ba tháng tiền thuê nhà.

Bởi vì trước đó đã biết Dương Hoa sẽ ở hôm nay chuyển vào đến, cho nên chủ thuê nhà một mực đều trong nhà chờ hắn. Vừa thấy Dương Hoa vào cửa, lão thái thái lập tức hòa khí cười đón chào: “Ah! Người đã đến rồi!”

“Đã làm phiền người.” Dương Hoa đồng dạng đối với cái này một mực đều rất hợp ái lão thái thái cười cười, sau đó liền đem thùng tùy tiện lôi vào trong một cái phòng.

Lão thái thái phòng ở là cùng Tề Vũ Huỳnh gia cấu tạo cơ hồ giống nhau 2 phòng ngủ 1 phòng khách. Chỉ có điều nàng 2 cái gian phòng đều so Tề Vũ Huỳnh chỗ ở muốn lớn hơn một chút, mà phòng khách tắc chính là muốn hơi nhỏ một ít. Cũng chính bởi vì đây là gian 2 thất phòng, cho nên lão thái thái tại Dương Hoa trụ tiền trước khi đến cũng đã nói với hắn tốt rồi, nếu có người muốn thuê phòng lời mà nói..., nàng có thể lại để cho một cái hộ gia đình trụ tiền đến.

“Phòng ốc rộng môn cái chìa khóa cùng người gian phòng cái chìa khóa ta đều đặt ở trên mặt bàn.” Dương Hoa một tiến gian phòng, chợt nghe đến cửa ngoài truyền tới lão thái thái thanh âm, “Nếu không có chuyện gì, ta tự đi trước.”

“Ừm, tốt.” Dương Hoa đáp ứng rồi một câu, sau đó chợt nghe đến một tiếng thanh thúy tiếng đóng cửa.

Hô! Cái này tính toán dần xếp ra rồi! Đem cả y phục của mình toàn bộ đều sửa sang lại tốt đặt ở trong tủ quần áo, càng làm giường chiếu sửa sang lại tốt về sau, có chút mệt nhọc Dương Hoa thoải mái hướng trên giường một nằm, nhắm mắt lại thoải mái đối với chính mình nói.

Hai giờ chiều, Dương Hoa quán bar tự như bình thường đồng dạng mở ra đại môn. Bất quá khi nhưng, vừa mới mở cửa thời điểm trong quán rượu vẫn là trống rỗng một mảnh. Buổi trưa những khách cũ cũng giống nhau cũng sẽ không đã đến.

Ngày đầu tiên đi làm Dương Hoa sớm 10’ đạt tới đạt Dương Hoa quán bar. Hắn vừa vào cửa, liền gặp được lần trước nhìn thấy chính là cái kia luôn tại quầy bar đứng phía sau nữ hài tử cùng vị kia con người kiên cường.

“Hắc, người đã đến rồi.” Nữ hài tử vừa thấy được Dương Hoa, lập tức cười cùng hắn đánh cho cái bắt chuyện, hiển nhiên là đã muốn theo con người kiên cường nào biết Dương Hoa sẽ phải trở thành nàng đồng sự tin tức.

“Người hảo.” Dương Hoa cũng xấu hổ cười cùng nữ hài tử đánh cho cái bắt chuyện. Hắn có lẽ hay là không có biện pháp khống chế chính mình, vừa thấy được là nữ hài tử đối với hắn cười, Dương Hoa cũng cảm giác được trên mặt lập tức nóng lên bắt đầu đứng dậy.

“Hi hi!” Dương Hoa mặt đỏ lên, nữ hài tử lập tức đối với con người kiên cường mặt mày hớn hớn xoa xoa đôi bàn tay chỉ. Con người kiên cường tắc chính là thật dài thờ dài, bắt đầu đi từ trong túi tiền xuất ra vài trương tiền nhét vào nữ hài tử trong tay. Từ trên mặt hắn vậy cũng cười buồn rầu biểu lộ thoát nhìn, tình huống như vậy khẳng định đã không phải là lần đầu tiên đã xảy ra.

Chương 5: Quán bar xảo ngộ (thượng)

“Các ngươi đây là...” Dương Hoa nhìn xem nữ hài tử theo con người kiên cường trong tay tiếp nhận tiền, không khỏi khỏi xương gốc đến.

“Hi hi. Ta nói ngươi vừa cùng nữ hài tử nói chuyện sẽ xấu hổ, lão bản không tin. Sau đó chúng ta tự đánh cuộc, hắc hắc!” Nữ hài vừa nói, một bên vui sướng hài lòng đem bả vài trương tấm tiền mặt thu vào trong túi áo.

“Ai! Nhạc nhi, có thể cho ta mượn ít tiền sao? Ta còn muốn đi bệnh viện tiếp Thực Hoa nì.” Con người kiên cường thua không miệng túi của mình, đành phải sầu mi khổ kiểm nhìn xem nữ hài tử hỏi.

Con người kiên cường trên mặt lộ ra cổ quái biểu lộ lại để cho Dương Hoa thiếu chút nữa không có cười ra tiếng âm đến. Hẳn thật sự không có biện pháp tưởng tượng, cái này trường tựa như cột điện bằng sắt tựa như con người kiên cường vậy mà sẽ ở một cái tiểu cô nương trước mặt lộ ra cái loại này tội nghiệp biểu lộ.

Mà ngay sau đó, tiểu cô nương nói ra lời nói thì lại để cho Dương Hoa thiếu chút nữa một giao ngã nhào trên đất thượng.

“Được a, tiền lãi muốn thu mỗi ngày 5%. Ngươi bây giờ còn thiếu nợ ta 137 khối sáu mao, nếu như ta lại cho ngươi mượn 30 khối tiền xe, thì phải là 167 bảy khối sáu mao ... Mỗi một ngày qua đều muốn gia tăng tám khối bốn tiền lãi.” Tiểu cô nương cười hi hi đối với con người kiên cường giương lên mấy tính.

“Được rồi...” Con người kiên cường vẫn là cái kia phó sầu mi khổ kiểm bộ dạng.”Ai, Nhạc nhi, có thể giảm điểm tiền lãi sao?”

“Không được!”

“Ai!” Thở dài, con người kiên cường không thể làm gì theo tiểu cô nương trong tay tiếp nhận 30 đồng tiền tiền xe, lúc này mới xoay người lại rồi hướng Dương Hoa thử khai mở răng, lộ ra cái kia cái tràn ngập thân mật, nhưng lại lại thập phần đáng sợ khuôn mặt tươi cười:”Ngươi đã đến rồi.”

“Ừm.” Dương Hoa có chút sợ hãi gật đầu.

“Ta muốn đi bệnh viện cùng Thực Hoa. Nhạc nhi, giới thiệu với hân thoáng một tý tình huống. Đi.” Con người kiên cường vẫn là như cũ, vài câu vô cùng đơn giản giao cho chấm dứt, lập tức liền từ hai người đầy mắt trước vô ảnh vô tung biến mất.

“Hừ! Tự chạy như vậy! Ngay phí dịch vụ cũng không chịu cho! Quý hẹp hòi! Quý hẹp hòi!” Trông thấy con người kiên cường chạy so con thỏ đều nhanh bóng lưng, Nhạc nhi lớn tiếng kêu. Đợi con người kiên cường cũng đã chạy ra quán bar, ngay bóng dáng đều mờ rồi, nàng còn không phục cửa đó diện khẩu phương hướng làm cái mặt quý, nhớ ra đáng yêu màu hồng phấn đầu lưỡi.

“Ách...” Dương Hoa vừa muốn nói chuyện, nhưng nhìn chung quanh một lần trong quán rượu tình huống, cái này mới phát hiện to như vậy trong quán rượu vậy mà cũng chỉ còn lại có hân và Nhạc nhi hai người, lập tức rất là xấu hổ. Trong lúc bất tri bất giác, hân lại một lần xấu hổ đỏ mặt.

“Hi hi, tại sao lại đỏ mặt?” Nhạc nhi nhìn xem Dương Hoa ý vị cười không ngừng.”Ngươi không thể làm như vậy được nha. Trong quán rượu cũng sẽ có rất nhiều độc thân nữ khách nhân. Nếu ngươi vốn là như vậy thẹn thùng, sẽ bị các nàng đùa chơi chết.”

“Ta... Ta tận lực sửa...” Dương Hoa miệng ngọạ ngượng, cơ hồ bị Nhạc nhi cười nói không ra lời.

“Ừm, vậy thì bắt đầu công tác a. Kể từ bây giờ đến bốn giờ chiều trước kia cũng sẽ không có khách nhân nào. Ngươi trước tiên có thể quét dọn thoáng một tý vệ sinh. Ai, cuối cùng có người có thể giúp ta quét dọn vệ sinh. Thân ah, cảm ơn ngươi, thỏa mãn nguyện vọng của ta.” Nhạc nhi hai tay ngón tay giao nhau cùng một chỗ, phóng ở trước ngực tượng cầu nguyện đồng dạng nhắm mắt lại, dùng nàng duyên dáng tiếng nói nhẹ nhàng nhớ kỹ.

Nhất niệm xong, nàng lập tức lại mờ mắt, tình nghịch đối với Dương Hoa một ngón tay đặt ở quán bar trong góc cái chỗ cùng ki, dụng cụ hốt rác:”Quét dọn vệ sinh công cụ tại đó.”

“Nha.” Dương Hoa nhìn thoáng qua, gật gật đầu.

“Chúng ta quán bar đâu rồi, vốn là có bốn công nhân. Thì ra là ta, một cái nam nhân viên tạp vụ, lão bản cùng Tô tỷ tỷ. Bất quá đâu rồi, hiện tại cái đó nam phục vụ bị khai trừ rồi, Tô tỷ tỷ tại chờ sanh, lão bản vừa muốn đến trong bệnh viện đi cùng nàng. Cho nên đâu rồi, cũng chỉ có ta và ngươi hai người. Bất quá đến xế chiều sáu điểm về sau, Tô tỷ tỷ muội muội sẽ đến hỗ trợ. Nàng là thế kỷ đại học sinh viên nha. Bình thường công tác của ngươi đâu rồi, chính là quét dọn quét dọn vệ sinh, cho khách nhân đầu chén rượu cái gì. Bất quá ngươi yên tâm, chúng ta tại đây đại đa số khách nhân đều rất dễ nói chuyện a!” Nhắc tới những kia thân mật lại khôi hài những khách nhân, Nhạc nhi lập tức lại”Khanh khách” nở nụ cười.

Nhìn xem cái mới nhìn qua này thì mới mười bảy mười tám tuổi tiểu cô nương cười vui vẻ như vậy, Dương Hoa cũng yên tâm không ít. Bất quá hân đối với Nhạc nhi lúc nói chuyện, vẻ này thẹn thùng sức mạnh nhưng vẫn là một chút cũng mỗi biến.

“Cái kia, nhạc... Nhạc nhi...” Đang gọi ra cái này thân mật xưng hô lúc, Dương Hoa cổ thiếu chút nữa đều tao đó,”Lão bản nói lúc làm việc cần thay quần áo, phòng thay đồ ở nơi nào đâu này?”

“Phòng thay đồ ah, ở bên kia.” Nhạc nhi thân thủ hướng quán bar chỗ sâu nhất một hẻm lãnh một ngón tay.

“Ừm, biết rồi.” Dương Hoa lại gật gật đầu, tranh thủ thời gian hướng Nhạc nhi chỉ phương hướng xoay người sang chỗ khác.

“Đúng rồi, ta họ Triệu, gọi Triệu Ái Nhạc. Về sau người có thể tựa như vừa rồi như vậy bảo ta nhạc nhi. Người tên là gì?” Dương Hoa vừa mới chuẩn bị bỏ đi, Nhạc nhi đột nhiên lại cười tủm tỉm gọi hắn lại.

“Ta họ Dương, gọi Dương Hoa.”

“Dương Hoa! Tốt, ta nhớ kỹ rồi.” Nhạc nhi nhìn xem Dương Hoa gật đầu cười, ý bảo hắn đổi một bộ quần áo có thể bắt đầu công tác.

Phượng Hoa quán bar tình huống tự cùng Nhạc nhi nói cho Dương Hoa đồng dạng, tại bốn giờ chiều trước kia, trong quán rượu cơ hồ một người khách nhân đều không có. Chỉ có hai cái ước chừng hơn ba mươi tuổi trung niên nhân tại Dương Hoa vừa mới quét dọn xong quán bar, đang chuẩn bị ngồi xuống nghỉ ngơi một hồi thời điểm đi đến.

Hai người vừa vào cửa, Nhạc nhi căn bản không chờ bọn họ phân phó tự lập tức lấy ra 2 chai bia cùng mấy khối điểm tâm đặt ở trong mâm. “Đầu đi qua đi.” Nàng đem bả trang tốt rồi gì đó kim loại bàn đặt ở Dương Hoa trước mặt, cười hi hi đối với hắn nói, “Cái kia hai cái là chúng ta tại đây khách quen, cơ hồ mỗi ngày đều muốn đến. Cái kia xuyên đeo đồ Tây đen họ Vu, xuyên đeo xám quần áo tây họ Ninh.”

Dương Hoa chú ý bụng lên chén đĩa, đem bả bia cùng điểm tâm đầu đến đó hai người ngồi cái bàn bên cạnh. Hai người cũng không có cùng Dương Hoa nói chuyện, chỉ là kỳ quái nhìn hắn một cái, sau đó liền phối hợp uống rượu nói chuyện phiếm bắt đầu đứng dậy.

Hai người nói chuyện phiếm thanh âm rất lớn, Dương Hoa còn chưa kịp đi xa, cho nên bọn họ trước vài câu đối thoại lại để cho Dương Hoa nghe nhất thanh nhị sở. Kết quả, còn chưa kịp đi đến vài bước, Dương Hoa tự cơ hồ cho hai vị này “Khách quen” khỏi hài đối thoại trên chộc thiếu chút nữa không có cười đựng ngả lăn cái bàn.

Hai người bọn họ nói chuyện là về cờ vây chủ đề. Tuy nhiên Dương Hoa không hiểu nhiều cờ vây, nhưng mấy vị nổi danh danh thủ quốc gia danh tự hắn nên cũng biết. Nhưng ngay từ đầu đi lên, ăn mặc xám quần áo tây Ninh tiên sinh tự không thể chờ đợi được phản nản bắt đầu đứng dậy: “Ngày hôm qua Thường Hạo ở dưới cái gì nước cờ dở ah! Như vậy rõ ràng một bước ‘Đào’ đều không đi tới. Nếu đi tới, không phải đã sớm đem hắc quân cờ phải góc cho ăn chết... rồi sao?”

“Đứng đấy!” Đồ Tây đen Vu tiên sinh lập tức cầm giận bắt bình tiếp xuống dưới, “Ta theo ta gia cái kia mới mười tuổi đại tiểu chất nữ bày sách dạy đánh cờ, đến một bước kia thời điểm nhà của ta tiểu chất nữ thăm nghĩ mười giây đồng hồ sẽ đem bạch quân cờ đào không có.”

“Ai nói không phải? Nhà của ta vương tài không có học qua quân cờ, xem tiếp sống đến một bước kia quân cờ thời điểm cũng biết ý vị hồ ‘Đào! Đào! Đào’ nì!” Ninh tiên sinh dùng sức nhẹ gật đầu, tiếp tục nghiêm trang phản nản lấy.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Quán bar xảo ngộ (trung)

Đằng sau hai người lại nói gì đó, đi xa Dương Hoa lại không nghe thấy, bất quá chỉ là phía trước cái này ngăn ngừa hai câu, cũng đã đầy đủ hắn nở nụ cười. Cái kia quái Nhạc nhi vừa nhắc tới những này khách nhân thời điểm chính là về mặt buồn cười bộ dáng, Dương Hoa trở lại quầy bar trước ngồi xuống, một bên điều trị vừa rồi xóa liễu khí thân thể, vừa nghĩ.

“Như thế nào như thế nào? Bọn họ lại nói gì đó buồn cười sự tình?” Nhạc nhi vừa nhìn thấy Dương Hoa bộ dạng, chỉ biết hắn khẳng định theo cái kia ấn dấu cực kỳ khủng khiếp Lão Ninh chỗ đó nghe được mới chê cười, tranh thủ thời gian lôi kéo cánh tay của hắn lại để cho hắn nói cho mình nghe.

Đột nhiên bị Nhạc nhi kéo cánh tay Dương Hoa lập tức vừa thẹn cái đồ thăm mặt. Hãy nhìn lấy cái này về mặt hoạt bát tiểu cô nương lôi kéo cánh tay của mình mở to hai mắt, hắn cũng chỉ tốt lấp bắp mở miệng nói bắt đầu đứng dậy.

Tuy nhiên Dương Hoa không có Ninh tiên sinh như vậy ấn dấu cảm giác, nhưng hắn lấp bắp nói chuyện biểu lộ lại cơ hồ cùng Ninh tiên sinh chê cười đồng dạng buồn cười. Nhạc nhi không có bị Dương Hoa nói ra được chê cười chọc cười, lại bị Dương Hoa biểu lộ làm vui vẻ.

Nhìn thấy Dương Hoa thẹn thùng bộ dạng, nghịch ngợm tiểu nha đầu lập tức có một câu không có một câu cảm hắn mở lên vui đùa, làm cho Dương Hoa cơ hồ cả buổi chiều đều không ngừng đầu lên.

Cũng may qua rồi 4h về sau, trong quán rượu người tự dần dần nhiều hơn, mà Dương Hoa lượng công việc tự nhiên cũng tùy theo tăng lớn. Đây mới khiến hắn thoát khỏi Nhạc nhi trên chộc. Buổi chiều hơn sáu giờ, ngay tại trong quán rượu khách nhân nhiều đến Dương Hoa cơ hồ bề bọn bắt quá thời

điểm, Nhạc nhi trong miệng nói "Tô tỷ tỷ muội muội" rồi cục đi tới quán bar. Dương Hoa liếc nhận ra, nàng chính là thiên tại xe buýt thượng nhìn thấy chính là cái kia đi theo Tô Thục Hoa bên người tiểu cô nương.

Bất quá tiểu cô nương kia tựa hồ đối với Dương Hoa ấn tượng giống như có lẽ đã giảm đi. Đang nhìn đến hán thời điểm, chỉ là hiếu kỳ cao thấp đánh giá ăn mặc quần áo lao động Dương Hoa một phen, liền chuyển tới quán bar trong phòng thay quần áo đổi lại quần áo lao động. Đợi nàng lại chuyển lúc đi ra, tiểu cô nương mới nhớ tới chính mình đã từng ở địa phương nào bái kiến cái này mới tới nhân viên tạp vụ.

"Ồ? Người thật đúng là đến nơi đây đương làm nhân viên tạp vụ nữa à!" Tiểu cô nương kinh ngạc nhìn Dương Hoa hỏi.

"Ừm, đúng vậy a. Tô..." Dương Hoa nói cái "Tô" chữ, lời nói liền đứng tại trên nửa đường. Hán cũng không biết nên xưng hô như thế nào tiểu cô nương này. Hán nhớ mang máng đã từng Tô Thục Hoa đã từng kêu lên nàng "Hiệu Hiệu", nhưng là Dương Hoa đã không biết là cái nào "XIAO" chữ, cũng không biết vậy có phải hay không thân nhân của nàng mới có thể gọi như danh.

"Nàng gọi Tô Thục Hiệu. Chúng ta cũng gọi nàng Hiệu Hiệu." Nhạc nhi hiển nhiên cũng không biết Dương Hoa cùng Tô Thục Hiệu ở giữa không thoải mái, cười tủm tỉm hướng vị này mới tới tiểu nhị giới thiệu Tô Thục Hiệu danh tự cùng nick name.

"Nhạc nhi!" Tô Thục Hiệu rất không cao hứng kêu một tiếng. Tại xe buýt ở phía trong, nàng tự đối với Dương Hoa không có gì hay ấn tượng. Hơn nữa tự từ ngày đó nàng biết rõ Dương Hoa tốt nghiệp ở thừa thải lưu manh của lưu manh Liên Hoa đại học về sau, tự đối với hán càng thêm cảnh giác.

"Hiệu Hiệu." Dương Hoa tuy nhiên đối mặt Tô Thục Hiệu thời điểm cũng có chút xấu hổ, bất quá nghĩ đến về sau khả năng còn có thể cùng nàng làm thượng thời gian rất lâu đồng sự, cũng chỉ có thể đỏ mặt hô nàng một tiếng.

"Ai! Bọn hán không phải nữ hài tử chính là ta thân thích, cho nên bảo ta Hiệu Hiệu. Người là nam nhân, niên kỷ lại so với ta lớn, bảo ta Tiểu Tô là được rồi, tránh khỏi làm cho người ta hiểu lầm." Dương Hoa vừa ra thanh âm, Tô Thục Hiệu lập tức đứng lên bàn tay đối với hán nói.

"Ai, Hiệu Hiệu. Trước kia cái kia..." Nhạc nhi vừa mê hoặc ngẩng đầu nhìn Tô Thục Hiệu nói nửa câu, tự lại để cho Tô Thục Hiệu vài cái ánh mắt làm cho nàng đem lời lại nuốt trở lại trong bụng.

"Tốt, Tiểu Tô." Dương Hoa cũng không còn cùng Tô Thục Hiệu so đo, mỉm cười một chút một lần nữa kêu lên.

"Ừm." Tô Thục Hiệu có lẽ hay là thần sắc lãnh đạm đối với Dương Hoa nhẹ gật đầu. Sau đó nàng càng làm đầu chuyển tới Nhạc nhi bên kia, lộ ra một nữ hài tử trong lúc đó thần mật đáng tươi cười, làm nũng giống như cầm lấy Nhạc nhi tay nói: "Nhạc nhi, hôm nay ta có mấy cái đồng học muốn tới, người cho bọn hán đánh cho Giảm Giá 20% được không? Ta nói cho bọn hán biết đây là ta anh rể mở quán bar, có thể giảm giá."

"Không nên không nên!" Nhạc nhi đầu lắc tựa như trống lúc lắc đồng dạng. "Người đồng học cũng không phải lão khách hàng, sao có thể cho bọn hán giảm giá đâu này? Nhưng lại đánh nhiều như vậy chiết khấu."

"Tốt Nhạc nhi, giúp ta một lần sao! Ta cũng không phải thường dẫn bọn hán đến." Tô Thục Hiệu ngẩng đầu, vẻ mặt cầu xin nhìn xem Nhạc nhi.

"Không nên không nên!" Nhạc nhi thần sắc kiên định, nói cái gì cũng không chịu nhả ra.

Một bên Dương Hoa nghe hai cái nữ hài tử đối thoại, không biết như thế nào lại liên tưởng tới Nhạc nhi trước kia cùng lão bản cái kia một phen nói chuyện với nhau. Nhạc nhi thoát nhìn chính là cái lại ôn nhu lại hoạt bát tiểu cô nương, không nghĩ tới dĩ nhiên là cái như vậy giảng nguyên tắc người. Dương Hoa lắc đầu, cảm thấy trong quán rượu này người tính tình thật là kỳ quái.

"Ai! Chỉ biết người sẽ không đáp ứng." Tô Thục Hiệu dùng cầu xin ánh mắt nhìn Nhạc nhi hồi lâu cũng không được đến đáp lại, đành phải thở dài, thu hồi trên mặt đáng thương biểu lộ, quyết lấy miệng xuất ra túi tiền, "Tháng này tiền xài vật tự thừa một chút như vậy. Người còn muốn xảo trá ta. Hừ!" Nói xong lời cuối cùng, Tô Thục Hiệu lại nhún cái mui.

"Này! Bên kia BOY! Tới!" Ngay tại hai cái nữ hài tử tại đó mồm mép bịp người thời điểm, mấy cái khách nhân rồi hướng Dương Hoa lớn tiếng kêu lên, còn không ngừng đập vào búng tay.

Dương Hoa tranh thủ thời gian cầm lấy ghi việc bán hướng khách nhân nơi đó chạy đi tới, lưu lại Tô Thục Hiệu cùng Nhạc nhi hai người tại quán bar trước sân khấu.

"Hiệu Hiệu, người thật giống như rất chán ghét hán nha. Làm sao vậy? Hán dẫn đến qua người?"

"Hán? Hán có cái này năng lực sao?" Tô Thục Hiệu khinh thường bĩu môi một cái, "Nhìn hán cái kia gầy không sót kỳ bộ dạng, ta đúng vậy vô thuật truyền thống Trung Quốc tam đoạn ni." Nói xong, Tô Thục Hiệu thị uy tựa như dùng sức quơ quơ cánh tay.

"Cái kia người làm gì thế nhắm vào hán? Trước kia người kia như vậy chán ghét, ta cũng vậy không gặp người không cho hán gọi người Hiệu Hiệu ah."

"Hán là Liên Hoa đại học. Học sinh của trường học kia, nhắc tới ta liền cho tức giận! Hừ, nguyên một đám bọn sự đều không có một điểm, còn luôn đến trường học của chúng ta đến nháo sự. Trường học của chúng ta không phải là cách trường học của bọn họ gần điểm, nữ sinh nhiều điểm sao!" Tô Thục Hiệu vẻ mặt tức giận, "Lần trước còn có mấy cái nghĩ đến đùa giỡn ta ni! Nếu không bọn hán chạy nhanh, hừ!"

"Hào hảo tốt, biết rõ người là đại hiệp nữ. Đã thành a?" Nhạc nhi che miệng đối với Tô Thục Hiệu cười không ngừng. "Bất quá ta xem cái đó, hán khẳng định không phải loại người như vậy..."

“Nhạc nhi, tri nhân tri diện bất tri tâm (biết người biết mặt không biết lòng)! Người coi chừng không nên bị người lừa gạt rồi.” Tô Thục Hiểu tượng cái Đại tỷ tỷ đồng dạng đối với Nhạc nhi tiến hành lý luận giáo dục.

“Đúng vậy a, ta sẽ bị người lừa gạt. Người không biết, đại hiệp nữ!” Nhạc nhi còn là một bộ bộ đáng cười mỉ mỉ. Nét mặt của nàng tựa hồ từ đầu tới đuôi sẽ không như thế nào biến qua.

“Này, Hiểu Hiểu!” Lúc này, vị kia khôi hài Ninh tiên sinh cùng Vu tiên sinh uống xong bia, vừa hay nhìn thấy quen thuộc Tô Thục Hiểu, lập tức đối với nàng quơ quơ trên tay vỏ chai rượu.

“Ai, lập tức!” Tô Thục Hiểu cùng cái này hai cái ả đầu quán bar khách quen cũng rất quen, lập tức đáp ứng một tiếng, theo Nhạc nhi trong tay tiếp nhận hai chai mới mở bia cho bọn hắn cầm tới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Quán bar xảo ngộ (hạ)

Tô Thục Hiểu đến trong quán rượu thời gian là buổi chiều sáu điểm. Mà sáu điểm về sau, đại bộ phận đi làm tộc đều tan việc. Cho nên tại Tô Thục Hiểu tiến vào quán bar về sau, trong quán rượu khách nhân rất nhanh tựu nhiều hơn. Mà tổng cộng chỉ có hai cái nhân viên phục vụ trong quán rượu, nàng cùng Dương Hoa tự nhiên bề bộn túi bụi, cơ hồ không chiếm được rảnh rỗi cơ hội.

Mãi cho đến ước chừng bảy điểm, trong quán rượu khách nhân lại dần dần ngồi đầy, bọn hắn mới xem như thở dài một hơi. Mà lúc này, Tô Thục Hiểu đã từng nhắc tới qua mấy cái đồng học cũng từ bên ngoài đi vào. Đến người là bốn nữ sinh, tiến quán bar, vài người lập tức nhìn chung quanh tìm kiếm lấy Tô Thục Hiểu. Chờ bọn hắn chứng kiến Tô Thục Hiểu, liền lập tức hướng nàng đi tới.

“Thục Hiểu.” Đi tuốt ở đằng trước nữ sinh vẻ mặt tươi cười chạy đến Tô Thục Hiểu bên người, dặt tay của nàng. Nhìn ra, quan hệ của các nàng rất tốt.

“Như thế nào đến bây giờ mới đến ah?” Tô Thục Hiểu nhìn xem bạn tốt, cố ý nhíu mày, u oán nói, “Ta cũng chờ vội muốn chết, còn nghĩ đến đám các người đem bà ta từ bỏ ư!”

“Làm sao có thể?” Tô Thục Hiểu nữ đồng học cũng làm ra chấn động bộ dáng, “Thục Hiểu, người vậy mà hội như vậy hiểu lầm ta, ta quá thương tâm.”

“Ha ha, được rồi! Tranh thủ thời gian tìm địa phương ngồi đi. Một hồi sẽ qua, nói không chừng tựu không có chỗ ngồi trống.” Tô Thục Hiểu cũng duy trì không đi xuống cái kia vẻ mặt thống khổ bộ dáng, “PHUZ” một tiếng bật cười.

“Ừm.” Đối với Tô Thục Hiểu đề nghị, nữ đồng học tự nhiên không có ý kiến, nàng nhẹ gật đầu.

Lúc này đằng sau cái kia ba cái đồng học cũng đi tới Tô Thục Hiểu chỗ quầy Bar bên cạnh, Tô Thục Hiểu nhìn xem chung quanh, cuối cùng là tìm được rồi một cái có thể ngồi xuống năm người chỗ trống, đem bà đồng học lĩnh tới. Sau đó, nàng lại trở lại, xụ mặt đi đến Dương Hoa bên người.

Nếu như không phải không đắc đã, Tô Thục Hiểu tuyệt không muốn cùng Dương Hoa liên hệ. Đúng vậy nàng cùng đồng học hẹn ước cùng nhau chơi đùa, cho nên đằng sau không có biện pháp tiếp tục hỗ trợ. Bởi như vậy, nếu không đứng Dương Hoa nói một tiếng, chẳng phải là có vẻ nàng rất không có lễ phép?

“Ta có đồng học đến rồi, đắc cùng cùng bọn hắn. Một mình người ứng phó được đến sao?” Tô Thục Hiểu đi đến một người tại quán bar nhất nơi hẻo lánh một trương tám bốn người bên cạnh bàn dựa vào nghỉ ngơi Dương Hoa bên người, khô khan hỏi.

“Người đi cùng bọn hắn tốt rồi.” Dương Hoa gật gật đầu, mang theo cái mỉm cười trả lời, “Ta ứng phó đến.”

“Cái kia đã làm phiền người.” Tô Thục Hiểu nói những lời này thời điểm, trên mặt một điểm thật có lỗi ý tứ đều không có.

Dương Hoa ngược lại cảm thấy không sao cả. Vừa rồi hắn cùng với Nhạc nhi nói chuyện phiếm thời điểm chỉ biết, Tô Thục Hiểu chỉ là bởi vì nơi này là tỷ tỷ của nàng quán bar, cho nên tại thiếu nhân thủ thời điểm tới hỗ trợ, cũng không phải quán bar chính thức công nhân. Đã như vậy, nàng đương nhiên là muốn khi nào thì đi tựu khi nào thì đi.

Cùng Dương Hoa đánh xong mời đến, Tô Thục Hiểu cũng không tính kết thúc nghĩa vụ, nàng thẳng đi trở về phòng thay quần áo, đổi về vừa mới tiến quán bar lúc cái kia thân thể kỳ đại học đồng phục.

Dương Hoa trông thấy Tô Thục Hiểu đi trở về mấy cái đồng học bên người, sau đó nàng mấy cái đồng học tựa hồ nổi lên một hồi hồng, còn không ngừng hướng bên này nhìn qua. Dương Hoa đối với mấy cái mới 17, 18 tuổi người trẻ tuổi cười cười, sau đó liền bị cách đó không xa một gã khách hàng gọi tới.

“Này, Thục Hiểu!” Đương làm Tô Thục Hiểu đi đến mấy cái đồng học bên người thời điểm, có lẽ hay là ngay từ đầu cùng nàng dắt tay chính là cái kia nữ đồng học trước hết nhất không có hảo ý cười nói, “Hắn là người nào? Hi hi, trường rất đẹp trai sao! Qua đi theo ta đám bọn họ còn muốn cùng hắn chào hỏi. Sợ hắn ghen sao?”

“Ah!” Còn lại ba người lập tức tập thể theo trong đàn đàn bài trừ đi ra một tiếng cực lớn hơi thở thanh âm. Nhưng lại cố ý cười hi hi đưa ánh mắt quàng hướng về phía xa xa Dương Hoa.

“Stop đề..., ta cùng hắn có thể có quan hệ gì? Liên Hoa đại học tốt nghiệp, đều hai mươi ba tuổi, còn đến nơi đây đương làm nhân viên phục vụ.” Tô Thục Hiểu về mặt khinh thường biểu lộ, “Các người cho dù muốn cho ta tìm bạn trai, cũng phải tìm tượng dạng đấy a!”

Tô Thục Hiểu vừa nói như vậy, nàng mấy cái đồng học cũng biết nàng đối Liên Hoa sinh viên đại học là cái gì quan cảm, vì vậy đều rất tự giác ngậm miệng lại, không có lại đề lên lời này mảnh vụn gốc. Đón lấy, vài người liền trò chuyện nổi lên gần đây trong trường học phát sinh tin đồn thú vị.

Ở này mấy cái đồng học nói chuyện phiếm cho tới vui vẻ nhất thời điểm, đối mặt quán bar đại môn ngồi xuống vài người đột nhiên ngẩng lên cả người. Tô Thục Hiểu bọn hắn chỗ ngồi vừa vặn có một bên quay mặt về phía quán bar đại môn. Cho nên cho dù là nói chuyện phiếm thời điểm, nếu có người đi vào quán bar rồi mà nói..., bọn hắn cũng có thể trông thấy. Kết quả, vị kia cùng Tô Thục Hiểu quan hệ tốt nhất nữ đồng học đã nhìn thấy hai nàng rất quen thuộc gương mặt đi vào quán bar —— trước « đô thị trinh sát » tiết mục người chủ trì Phùng Tú Toán, còn có gần đây dần dần bắt đầu gặp may « loại thứ ba nhân loại » thứ hai nữ nhân vật chủ yếu Vương Nhục Tích.

“Này! Uy!” Kích động nữ đồng học dùng sức vỗ gối tại chính mình đối diện, nhìn không tới sau lưng tình huống Tô Thục Hiểu, không ngừng dùng thủ thế cùng ánh mắt hướng nàng kêu gọi.

“Ừm?” Tô Thục Hiểu cùng ngồi ở bên người nàng một cái khác nữ đồng học quay đầu lại đi, hai người lập tức cũng sững sờ một hồi.

Tuy nhiên Tô Thục Hiểu cũng không quá quen thuộc Phùng Tú Toán, nhưng là cái kia bộ « loại thứ ba nhân loại » nữ nhân vật chủ yếu Vương Nhục Tích nhưng lại nàng quen thuộc không thể lại người quen. Trước kia, T thành phố đài truyền hình đã từng đối với Vương Nhục Tích tiến hành qua một lần đơn giản giới thiệu. Giới thiệu đã nói, nàng xuất thân bản hàn, hơn nữa trường cấp 3 còn không có tốt nghiệp tự bỏ học tiến vào giải trí giới kẻ chạy cò, hoàn toàn thông qua cố gắng của mình gây nên địa vị bây giờ cùng tiền đồ vân... vân.

Tô Thục Hiểu từng bái đúng là loại này dựa vào chính mình sinh tồn nữ cường nhân, cho nên tại xem xong rồi lần kia giới thiệu về sau, nàng tự thành Vương Nhục Tích trung thực người ủng hộ. Gần đây, theo « loại thứ ba nhân loại » nội dung cốt truyện đi về hướng phát sinh đột biến, tại mới hình thức kịch bản ở phía trong đại xuất danh tiếng Vương Nhục Tích thì càng được Tô Thục Hiểu yêu thích cùng tôn sùng.

Wang Nhuc Tich cùng Phùng Tú Toán tiến vào quán bar thời điểm ngược lại không nghĩ tới các nàng vậy mà có thể ở chỗ này trông thấy Dương Hoa. Hơn nữa trong quán rượu ngọn đèn cũng không tính thập phần sáng ngời, cho nên mãi cho đến Dương Hoa bùng lên hai chén các nàng muốn Đầm Tầu, đi đến khoảng cách không cao hơn ba mét vị trí lúc, song rồi mới đem đối phương cho nhận ra.

“Dương Hoa?!” Người thứ nhất nhận ra Dương Hoa chính là Phùng Tú Toán. Đột nhiên ở chỗ này trông thấy Dương Hoa, nàng kinh ngạc con mắt đều thẳng.

“Ừm?” Nghe được Phùng Tú Toán thanh âm, Vương Nhục Tích mới giật mình quái lạ quay đầu lại đi nhìn thấy đồng dạng sững sờ tại nguyên chỗ Dương Hoa.

“Các người... Các người tại sao lại tới nơi này hay sao?” Đồng dạng không nghĩ tới lại ở chỗ này trông thấy Phùng Tú Toán cùng Vương Nhục Tích Dương Hoa vài bước đi đến bên cạnh hai người, lắp bắp hỏi.

“Ta hiện tại lại đổi đi nơi khác a!” Phùng Tú Toán một bộ rất vui vẻ bộ dạng, cười hi hi nói, “Chủ trì một cái thăm hỏi loại tiết mục. Mỗi tuần truyền bá hai lần, ngày mai là phỏng vấn « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ chủ yếu thành viên. Ta hôm nay một ngày đang tìm các nàng thương lượng đến lúc đó vấn đề như thế nào an bài nì. Đây không phải vừa mới cùng Nhục Tích đàm hết chính sự sao? Tùy tiện tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút. Đúng rồi! Ngày mai phỏng vấn thời điểm, Đường Hân, trương đạo diễn, Vương Nhục Tích cùng Tê Vũ Huỳnh cũng sẽ ở, người nhất định phải nhớ rõ xem ah!”

“Đó là đương nhiên!” Dương Hoa nâng cốc phóng tới hai vị phụ nhân trước mặt, lại cười nói.

“Đúng rồi, Dương Hoa, làm sao người chạy đến nơi đây đám đương nhân viên tạp vụ rồi? Vũ Huỳnh đâu này? Các người không phải cãi nhau a?” Thăng hàng Phùng Tú Toán cùng Dương Hoa nói chuyện cáo một giai đoạn, một đoạn, Vương Nhục Tích tự không thể chờ đợi được đem cả thân thể của hắn ban đến mặt đối với phương hướng của mình, thập phần Bất Quái hỏi.

Chương 6: Phòng cho thuê xảo nghệ (thượng)

“Không có. Là tự chính mình muốn làm chút chuyện, luôn ở tại Vũ Huỳnh chỗ đó...” Dương Hoa nói xong, biểu lộ lại xấu hổ bắt đầu đứng dậy.

“Ah, nha.” Vương Nhượng Tích gật gật đầu tỏ vẻ giải thích, “Vâng, yêu đương thời điểm nha, mỗi ngày ở cùng một chỗ cũng dễ dàng nị dính.”

“Không có cái kia hồi sự...” Đột nhiên bị Vương Nhượng Tích nhắc tới yêu đương cái đề tài này, Dương Hoa càng xấu hổ.

“Ah? Không có? Đó là nàng đem người cho quăng?”

“Không có...”

“Đó là người đem nàng cho quăng?”

“...” Dương Hoa ngơ ngác nhìn xem Bát Quái Vương Nhượng Tích, triệt để bó tay rồi.

“Ah, thật có lỗi thật có lỗi... Hắc hắc, là ta nói sai lời nói.” Vương Nhượng Tích còn là một bộ không gì kiêng kỵ bộ dạng, không ngừng cười ha ha. Nàng cái này thứ hai nữ nhân vật chủ yếu gần đây bởi vì « loại thứ ba nhân loại » chuyển hình mà bay đi mau hồng, cái gì đến đã bắt đầu có đạo diễn tìm nàng liên lạc « loại thứ ba nhân loại » sau khi chấm dứt tám hẹn ước, tâm tình đương nhiên là một mảnh tốt.

“Ai, lại nói tiếp ta còn thật muốn cảm ơn người thì sao.” Đợi cho rốt cục cười xong rồi, Vương Nhượng Tích lại không quá không biết xấu hổ nhìn xem Dương Hoa nói, “Ta nghe Vũ Huỳnh nói, « loại thứ ba nhân loại » hội như hiện tại như vậy ghi, tất cả đều là người cho nàng sáng ý. Nàng còn nói chuyển hình Tập 1- kịch bản là người ghi, có phải thật vậy hay không?” Vương Nhượng Tích vẻ mặt chờ mong nhìn xem Dương Hoa.

Nữ nhân này thần kinh nhưng thật là lớn đầu... Dương Hoa trong lòng âm thầm mồ hôi lạnh. Như vậy trước mặt mọi người, nàng sao có thể hỏi ra như vậy tư vấn đề? Cho dù cái kia một tập kịch bản thật là hán ghi, cũng khó có thể đang tại Phùng Tú Toánh mặt nói ra ah!

“Cái kia... Ách...” Không am hiểu nói dối Dương Hoa xấu hổ trì hoãn thời gian. Hẳn biết rõ, coi như mình phủ nhận, nét mặt của hẳn cùng sắc mặt cũng sẽ bán đứng hẳn.

Tốt ở phía sau, Tô Thực Hiểu đứng ra vì Dương Hoa giải vây.

Kỳ thật đang nhìn đến Dương Hoa cùng Phùng Tú Toánh các nàng ngơ ngác cùng nhìn nhau thời điểm, Tô Thực Hiểu cùng bạn học của nàng trong nội tâm cũng đã hiểu kỳ sắp nhện không được. Bọn hẳn vậy mà nhận thức? Hơn nữa giống như quan hệ cũng không tệ lắm! Vài người trong nội tâm đều nghĩ đến. Nếu như không phải quan hệ rất tốt bằng hữu, gặp mặt thời điểm chắc chắn sẽ không lộ ra như vậy kinh ngạc biểu lộ.

Đón lấy, đội Dương Hoa đi đến Phùng Tú Toánh cùng Vương Nhượng Tích bên người bắt đầu cùng các nàng trò chuyện lúc thức dậy, vài người thì càng gia tăng hiếu kỳ. Các nàng tất cả đều đuôi dài lỗ tai đi nghe bên kia trên mặt bàn truyền đến đối thoại, bất quá cũng chỉ có thần kinh không ổn định tới cực điểm Vương Nhượng Tích thanh âm truyền vào lỗ tai của các nàng.

Vũ Huỳnh? Là « loại thứ ba nhân loại » biên kịch Tề Vũ Huỳnh sao? Người kia là bạn trai của nàng? Tô Thực Hiểu càng hướng xuống nghe lại càng thấy đặc không thể tưởng tượng nổi. Nhất là đến nghe thấy Vương Nhượng Tích nói cuối cùng câu kia thời điểm, nàng quả thực kinh ngạc cái cảm đều nhanh đến rơi xuống.

Nữ hài tử rất hiếu kỳ tâm luôn rất nặng. Đột nhiên nghe thế chừng bạo tạc tính chất tin tức, Tô Thực Hiểu đương nhiên lo lắng muốn biết kết quả. Nhưng Dương Hoa miệng chính là tại đó nhúc nhích đến nhúc nhích đi, cũng không biết nói cái gì đó. Sốt ruột Tô Thực Hiểu rốt cục nhện không được. Nàng quay đầu lại nhìn thoáng qua mấy cái đồng dạng cũng đã kèm nén không được đồng học, đứng lên hướng Dương Hoa bên kia đi tới. Tô Thực Hiểu khởi thân, nàng mấy cái đồng học cũng lập tức đi theo đứng lên.

“Dương Hoa.” Tô Thực Hiểu tuy nhiên nhận thức ngồi ở Phùng Tú Toánh cùng Vương Nhượng Tích, nhưng hai người bọn họ lại không biết Tô Thực Hiểu, cho nên gặp mặt thời điểm, Tô Thực Hiểu đương nhiên hay là trước cùng Dương Hoa chào hỏi. Mà đến nơi này thời điểm, Tô Thực Hiểu cũng không thấy phải cùng Dương Hoa chào hỏi đến cỡ nào làm cho người ta không thoải mái, trên mặt còn treo móm đáng tươi cười.

Kỳ thật Dương Hoa tại cùng Tô Thực Hiểu tiếp xúc thời điểm, một chút cũng chưa cho nàng lưu lại qua ấn tượng xấu. Nàng sở dĩ đối với Dương Hoa như vậy chán ghét, hoàn toàn là bởi vì Liên Hoa đại học tiếng xấu làm cho nàng vào trước là chủ cảm thấy Dương Hoa là một cái theo bọn lưu manh bọn côn đồ đồng dạng gia hỏa. Hiện tại đột nhiên phát hiện hẳn chẳng những cùng mấy cái nàng thập phần kính nể thậm chí có chút ít sùng bái nữ tính có quan hệ mật thiết, hơn nữa tựa hồ còn có chút năng lực, quan cảm tự nhiên đi theo thay đổi.

Dương Hoa một mực đều cảm thấy Tô Thực Hiểu đối với hẳn có địch ý, đột nhiên trông thấy nàng mang theo cười đi tới chào hỏi, tự nhiên có phần có vài phần kinh ngạc. Vì vậy hẳn kỳ quái nhìn xem Tô Thực Hiểu: “Các người đây là...”

“Oa, thật là Nhâm Mạn Mạn a!” Đi theo Tô Thục Hiểu đằng sau mấy cái tiểu nữ sinh đi đến phụ cận nhìn rõ ràng Vương Nhựt Tích thời điểm, cơ hồ lập tức tụm mặt đỏ lên, giúp nhau bắt lấy bên người đồng học tay, hạ giọng kích động hét rầm lên. Đương nhiên, các nàng kêu lên chính là Vương Nhựt Tích tại phim truyền hình ở phía trong nhân vật danh tự.

Các nàng một thét lên, vốn thập phần không có ý tứ Tô Thục Hiểu vừa vặn đối với Dương Hoa nghịch ngợm một le lưỡi, cũng cũng không cần lại giải thích thêm. Bất quá Dương Hoa ngược lại bị Tô Thục Hiểu đột nhiên xông chính mình giả trang chính là cái kia mặt quỷ cho lòng kiêu ngạo người một hồi. Thái độ của nàng như thế nào thay đổi bất thường rồi? Dương Hoa có chút buồn bực, trong nội tâm như thiểm điện xẹt qua mấy cái ý niệm trong đầu, nhưng cuối cùng vẫn là bất đắc dĩ buông tha cho hiểu rõ trước mặt cô bé này tâm tư ý định.

Phùng Tú Đình không biết những này đột nhiên vây quanh tiểu cô nương là chuyện gì xảy ra, gần đây mới bắt đầu gặp may Vương Nhựt Tích cũng đồng dạng còn không có gặp được qua cùng loại tràng diện.”Dương Hoa, các người đều biết?” Hai người không khỏi kỳ quái nhìn xem Dương Hoa hỏi

“Ách... Đây là Tiểu Tô, Tô Thục Hiểu.” Dương Hoa đối với hai người chỉ chỉ Tô Thục Hiểu,”Nàng là chúng ta quản lý kinh doanh muội muội, còn tại thế kỷ đại học học bài.”

“Ừm, ta hiện năm vừa mới thi lên đại học.” Tô Thục Hiểu nếu so với nàng mấy cái đồng học đều hào phóng, cười mở cười, hướng Vương Nhựt Tích đuổi ra một tay,”Mấy người chúng ta đồng học rất thích người diễn « loại thứ ba nhân loại ».”

“Cảm ơn.” Vương Nhựt Tích bình thường cũng không có gì cái giá đỡ, rất tự nhiên cùng Tô Thục Hiểu nắm tay, cười gật đầu nói.

“Đúng vậy! Chúng ta tốt sùng bái người!” Có Tô Thục Hiểu cùng Vương Nhựt Tích thành công trao đổi kinh nghiệm, đằng sau vài tiểu cô nương lập tức xông đi lên đem bà Vương Nhựt Tích vây quanh riu ra riu rít bắt đầu đứng dậy.

“Thục Hiểu, nhanh lên giúp ta cầm chi bút đến sao!” Cái kia cùng Tô Thục Hiểu đùa tốt nhất nữ đồng học quay đầu lại đẩy Tô Thục Hiểu, hưng phấn nói.

Tô Thục Hiểu cũng không muốn bỏ qua cái này cùng thần tượng nói chuyện phiếm cơ hội, cho nên tuy nhiên đồng học đẩy nàng, đúng vậy nàng cũng hay là đang tại chỗ mực nét mực dấu vết không chịu đi.

“Ta đi cầm a.” Dương Hoa vừa nhìn thấy Tô Thục Hiểu biểu lộ chỉ biết là chuyện gì xảy ra. Vốn hấn một người nam nhân bị bảy nữ nhân, nữ hài lách vào ở bên trong đã cảm thấy toàn thân cũng không được tự nhiên, vừa thấy có chuẩn đi cơ hội lập tức tụm bắt được không tha.

Dương Hoa mới mở miệng, mọi người tự nhiên tất cả đều vui vẻ. Tuy nhiên Vương Nhựt Tích có lẽ hay là cảm giác có chút kỳ quái, nhưng đợi nàng theo những kia tiểu cô nương dây dưa ở phía trong phục hồi tinh thần lại thời điểm, Dương Hoa đã sớm trượt ngay bóng dáng cũng không trông thấy.

Đội Dương Hoa lại lúc trở lại, bảy nữ nhân giống như có lẽ đã quen thuộc đi lên. Mấy nữ hài tử tự nhiên có lẽ hay là riu ra riu rít nói không ngừng, Vương Nhựt Tích cùng Phùng Tú Toánh hai người cũng đều mang theo vẻ mặt đáng tươi cười nói chuyện vui vẻ cực kỳ.

“Dương Hoa, không nghĩ tới người chuyển đi ra nha!” Đội Dương Hoa đi đến các nàng bên người thời điểm, Vương Nhựt Tích cười nói,”Ta còn tưởng rằng người còn ở tại Vũ Huỳnh chỗ đó nì!”

“Ừm, ta đem đến phụ cận ở.” Dương Hoa vừa nói, một bên đem bà ký tên bút đưa cho Tô Thục Hiểu,”Đúng rồi, các người làm sao sẽ đến nhà này quán bar đến hay sao?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Phòng cho thuê xảo ngộ (trung)

Kỳ thật tại Vương Nhựt Tích cùng Phùng Tú Toánh đi lúc tiến vào Dương Hoa ngay tại hiểu kỳ, hai nữ nhân này gia đồ không hề tại đây, chỗ làm việc cách cách nơi này lại càng cách xa vạn dặm, làm sao sẽ vô sự đầu chạy đến nơi đây đến uống rượu đầu này?

“Ah, ta cũng vậy dọn nhà!” Vương Nhựt Tích cười hắc hắc nói,”Ai, cùng cái kia Lí Hồng Vĩ chia tay về sau, ta vẫn lo lắng hấn tìm ta phiền toái. Hai ngày trước Vũ Huỳnh nói cho ta biết nói, hấn tìm người đi đối phó nàng. Có phải là có có chuyện như vậy?”

Dương Hoa lại không nói chuyện, trong nội tâm âm thầm thờ dài. Cái này Vương Nhựt Tích thật đúng là không gì kiêng kỵ ah, nói cái gì cũng dám trước mặt mọi người nói. Cũng không muốn muốn, hấn có thể trước mặt nhiều người như vậy nói Lí Hồng Vĩ tìm mấy cái tiểu lưu manh, ý định cường gian Tề Vũ Huỳnh sao? Cho dù hấn không lo lắng Lí Hồng Vĩ hội cáo hấn phi báng, cũng phải vì Tề Vũ Huỳnh mặt suy nghĩ ah!

“Ai, tự là sự tình này. Vũ Huỳnh gọi điện thoại cho ta về sau, ta vẫn đặc biệt lo lắng. Kết quả là tại hai ngày trước, ta lúc ra cửa phát hiện đằng sau còn thật sự có người một mực theo dõi ta. Bị hù ta đủ thương. Nghĩ tới nghĩ lui, ta cảm thấy đặc có lẽ hay là dọn nhà tương đối an toàn. Ta cùng Vũ Huỳnh không giống với, nàng có thể mỗi ngày trong nhà đàn ra, lúc nào đi ra ngoài người ta cũng không biết. Ta đúng vậy mỗi ngày đều muốn đúng giờ khởi công. Hơn nữa ta cũng không giống Vũ Huỳnh, tốt xấu bên người còn có cái người đi theo...” Vương Nhựt Tích đang tại mấy cái tiểu nữ sinh mặt, thao thao bất tuyệt nói.

Bất quá không đợi Vương Nhựt Tích đem lời toàn bộ nói xong, bên cạnh khách nhân tự lại một lần đem bà Dương Hoa gọi đi. Bị cắt đứt Vương Nhựt Tích rất phiền muộn nuốt xuống câu nói kế tiếp, buồn bực thanh âm không nói uống lên rượu đến.

Bất quá Tô Thục Hiểu nghe đến đó đã hiểu Vương Nhựt Tích ý tứ, nàng rất hưng phấn hỏi: “Người là nói, người ý định đem đến kẻ bên này đến ở?”

“Không phải ý định, là đã muốn quyết định!” Vương Nhựt Tích về mặt nghĩ mà sợ che ngực nói, “Tự ở bên cạnh không xa. Ta còn cố ý tìm một gian có người cùng thuê phòng ở. Gần đây trong khoảng thời gian này ta rất không dám một mình ở.”

“Ah? Còn cố ý tìm cùng thuê phòng ở? Nam nữ?” Phùng Tú Toánh đột nhiên giao hoạt cười tiếp đi lên.

“Nghe nói là nam.” Vương Nhựt Tích chẳng hề để ý nói, “Chủ thuê nhà nói là cái thoát nhìn trung thực bí ẩn làm người ta phát bực. Đây, không sao cả, dù sao có thể chính mình thuê phòng ở, tổng không đến mức quá kém cỏi a. Nhiều lắm là thì ra là bình thường hội phiền một điểm.”

“Hi hi. Người có phải hay không trông thấy Tề Vũ Huỳnh hiện tại hạnh phúc, cũng muốn tranh thủ thời gian sẽ tìm cái bạn trai ah?”

“Ai, ta là rất có cái này cách nghĩ. Cũng không biết cái kia cùng thuê gia hòa trường cái dạng gì. Bất quá không có sao, buổi tối trở về đại khái có thể gặp được.”

“Người muốn vội và như vậy lấy tìm bạn trai, như thế nào không dứt khoát mua một căn phòng, cũng tượng Tề Vũ Huỳnh như vậy tìm lớn lên đẹp trai, lại đủ sẵn sóc tiểu nam nhân cho người đương làm bảo mẫu đầu này?” Phùng Tú Toánh có lẽ hay là dùng năng trước sau như một cay nghiệt thái độ chế nhạo lấy Vương Nhựt Tích.

Phùng Tú Toánh trong lời nói nửa hay nói giỡn trào phúng vị ngay bên cạnh Tô Thục Hiểu đều đã hiểu, nhưng thần kinh không ổn định Vương Nhựt Tích có lẽ hay là một điểm phản ứng không có, thật sự tùy tiện trả lời khỏi vấn đề của nàng đến: “Vốn ta là ý định đến bên này trực tiếp mua gian phòng mới, bất quá kịch trong tổ vài người bằng hữu khích lệ ta đừng nóng vội. Bọn hắn nói là có bên trong tin tức, qua nửa năm nữa giá phòng có thể sẽ đại ngã. Cho nên ta liền cho trước tiên ở phụ cận tìm cái địa phương ở lại, chờ thêm năm về sau nói sau.”

Vốn mấy nữ nhân hài lấy được Vương Nhựt Tích cùng Phùng Tú Toánh kí tên về sau, đều có tư có vị nghe miệng rộng Vương Nhựt Tích tại đó bạo Bát Quái. Bất quá đợi Dương Hoa đi về sau, Phùng Tú Toánh cùng Vương Nhựt Tích nói chuyện tự dần dần biến thành cùng mua sắm tương quan nội dung. Những này chỉ có “Nữ nhân” mới cảm thấy hứng thú nội dung đương nhiên không khả năng hấp dẫn “Nữ hài” chú ý. Rất nhanh, đám nữ hài từ sẽ cảm vừa mới tới tay kí tên trở lại vị trí của các nàng, hưng phấn bắt đầu rồi giữa các nàng nói chuyện với nhau.

Cũng không lâu lắm, Vương Nhựt Tích cùng Phùng Tú Toánh rồi rồi đi tiểu quán bar. Mà mấy nữ hài từ nói chuyện với nhau tác chính là một mực tiến hành đến tới mười giờ hơn, con người kiên cường lão bản theo bệnh viện sau khi trở về.

“Tốt Nhạc nhi, người tự cho ta giảm giá khấu trừ sao! Người hẳn tâm xem ta đằng sau nửa tháng đều ăn bánh bao sao?” Đợi mấy nữ nhân hài đều chuẩn bị rồi đi rồi, cuối cùng tính tiền thời điểm, Tô Thục Hiểu lại dắt Nhạc nhi tay, làm nũng tựa như lúc tới lúc lui lấy.

“Hắc hắc, người hội ăn bánh bao?” Nhạc nhi tượng cái tiểu hồ ly đồng dạng giao hoạt cười, “Ta đúng vậy biết đến, trường học các người ở phía trong tự người nam sinh nhiều có thể theo lâu dạy học sắp xếp đến cửa lớn. Người theo liền mở miệng nói một tiếng, nguyện ý thỉnh cầu người ăn một tháng đây nữa hẳn toàn bộ tịch đều có! Còn có thể thiếu chút tiền ấy?”

“Nhạc nhi!” Tô Thục Hiểu đầy mẫn mẫn hứng nhìn xem Nhạc nhi, “Ta nói đừng đề cập những kia chán ghét quỷ, nhắc tới bọn hắn ta liền cho tức giận. Cả đám đều cảm giác mình là vật gì tựa như, một điểm cũng không biết tôn trọng người. Ta mới không biết dùng tiền của bọn hắn nì!”

“Hào hảo tốt, ta không đúng. Không nên dẫn ra bọn hắn.” Nhạc nhi có lẽ hay là cười hi hi, “Bất quá đâu rồi, xin lỗi có thể, giảm giá người cũng đừng nghĩ rồi!”

“Hừ! Xấu Nhạc nhi, quỷ hẹp hòi!” Tô Thục Hiểu rồi hướng Nhạc nhi dùng sức thè lưỡi, sau đó mặt mũi tràn đầy thịt đau từ trong túi tiền xuất ra một chiếc rất tú khí túi tiền, kết mất hóa đơn.

Mấy nữ nhân hài sau khi rời khỏi, trong quán rượu khách nhân khác cũng cũng dần dần bắt đầu rời đi. Mà cái kia hai cái đến sớm nhất Ninh tiên sinh cùng Vu tiên sinh thì là cuối cùng hai cái rời đi. Mãi cho đến đóng cửa thời gian, bọn hắn mới đúng giờ đi ra quán bar đại môn.

Với tư cách duy nhất nhân viên tạp vụ, Dương Hoa vốn định giúp Nhạc nhi thu thập thoắt một tý, bất quá Nhạc nhi lại làm cho hắn đi trước. “Trước kia cũng đều là ta một người thu thập, cái này là công tác của ta chứ sao. Cảm ơn người a.” Nhạc nhi cười hi hi đối với Dương Hoa nói.

“Ừm.” Đã Nhạc nhi nói như vậy rồi, Dương Hoa cũng không còn lý do phản đối, liền gật gật đầu đổi về bình thường quần áo đi về nhà.

Đi đến nhà mình dưới lầu, Dương Hoa lại đột nhiên phát hiện mình ở cái kia kiện trong phòng vậy mà đèn sáng.

Chẳng lẽ là chủ thuê nhà? Chủ thuê nhà giữa trưa không phải mới đến qua sao? Làm sao sẽ buổi tối lại đây? Dương Hoa rất kinh ngạc muốn. Hắn tính

tường nhớ rõ, dưới mình buổi trưa khẳng định không có lái qua đèn. Không phải là ăn trộm a!

Mang theo một bụng nghi hoặc, Dương Hoa nhanh chóng chạy vào thang máy. Đợi đi vào cửa nhà lúc, hắn cẩn thận từng li từng tí xuất ra cái chìa khóa, nhẹ nhàng cắm vào cái chìa khóa lỗ ở phía trong, sau đó lại nhỏ nhất tâm mở ra đại môn.

Vừa mở ra cách âm hiệu quả tương đối khá đại môn, Dương Hoa lập tức nghe được từ trong phòng truyền ra một thủ gần đây thập phần gấp may ca khúc được yêu thích. Nương theo lấy ca khúc được yêu thích âm nhạc, còn có TV ở phía trong đối thoại thanh âm cùng một nữ nhân thỉnh thoảng phát ra tiếng cười to.

Hồ! Không phải ăn trộm. Là chủ thuê nhà thân thích sao? Chuẩn bị ở chỗ này ở một đêm? Dương Hoa một bên nhẹ nhàng thở ra, vừa đi vào nhà ở phía trong, tiện tay gõ ở chung bạn cùng phòng cửa phòng. Tại trong quán rượu đứng mấy giờ, Dương Hoa đã muốn mệt chết đi rồi, hắn cũng không muốn tại như vậy nhao nhao trong hoàn cảnh ngủ.

“Đến rồi!” Bên trong nữ nhân nghe thấy gõ cửa, lập tức đáp ứng, sau đó lại huyền thuyên tựa hồ đối với lấy điện thoại rất nhỏ thanh âm nói một đồng.

Tại Dương Hoa nghe được câu đầu tiên “Đến” thời điểm, trong lòng của hắn thì có điểm cảm giác kỳ quái. Đợi cho trong phòng người đem cửa mở ra, hai người cùng nhìn nhau đầu tiên mất thời điểm, lập tức tất cả đều giật mình cao giọng kêu lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Phòng cho thuê xấu ngộ (hạ)

“Dương Hoa!”

“Vương Nhượng Tích!”

Hai cái kinh ngạc ở chung bạn cùng phòng sau khi kêu xong tự ngữ ngạc hai mặt nhìn nhau lấy, chỉ để lại trong điện thoại Tề Vũ Huỳnh thanh âm còn đang không ngừng truyền tới: “Này, uy uy? Nhượng Tích, ngươi vẫn còn nghe sao? Làm sao vậy? Uy?”

“Vũ Huỳnh, chính ngươi nói với hắn a. U-a.. aaa, ha ha...” Vương Nhượng Tích đem bả không dây thừng điện thoại ổng nghe giao cho Dương Hoa, sau đó đột nhiên tự tuôn ra một hồi cuồng tiếu. Nàng giữ cửa bành đóng lại, sau đó nhào lên trên giường một bên dùng sức vỗ chần, mền, một bên cười nước mắt đều nhanh rơi đi ra.

“Này? Uy uy?” Trong điện thoại Tề Vũ Huỳnh thanh âm dị thường rõ ràng, lại để cho Dương Hoa có một loại cảm giác dở khóc dở cười.

“Này, Vũ Huỳnh.” Dương Hoa cảm ổng nghe, xấu hổ gọi ra điện thoại bên kia Tề Vũ Huỳnh danh tự.

“Dương Hoa?” Tề Vũ Huỳnh tuy nhiên lập tức nghe ra Dương Hoa thanh âm, nhưng là nàng lại không thể tin được lỗ tai của mình.

“Đúng vậy a, là ta.” Dương Hoa bất đắc dĩ khẳng định Tề Vũ Huỳnh suy đoán.

“Làm sao ngươi cùng Nhượng Tích cùng một chỗ? Ah! Ngươi không phải là cùng Nhượng Tích thuê một căn phòng a!” Tề Vũ Huỳnh đã muốn kinh ngạc ngay ghen đều quên hết.

“Ta cũng không biết ah...” Dương Hoa dở khóc dở cười nói, “Sáng hôm nay ta chuyển lúc tiến vào chủ thuê nhà còn nói cho ta biết, nàng chỉ tìm được rồi ta một cái hộ gia đình nì.”

“Nhượng Tích hình như là buổi chiều mới tìm được chỗ đó. Hà, ngươi thực cùng nàng thuê một gian phòng ốc? Khó trách ta nói Nhượng Tích cho ta cú điện thoại này dây số như thế nào như vậy thực nì!” Kinh ngạc đi qua về sau, Tề Vũ Huỳnh lại vui vẻ.

“Đúng vậy a.”

“Ha ha! Cái kia thật đúng là thật trùng hợp!” Tề Vũ Huỳnh biết rõ Dương Hoa cùng Vương Nhượng Tích không phải cố ý muốn thuê một gian phòng ốc, cho nên hắn chẳng những một chút cũng không dầm chua, ngược lại cao hứng trở lại. Vương Nhượng Tích là bạn tốt của nàng. Bởi như vậy, nàng về sau đi gặp Dương Hoa thời điểm vừa vặn ngay lấy cơ hội giảm đi.

“Đúng vậy a, thật là tẩu xảo!” Ngay từ đầu xấu hổ về sau, Dương Hoa ngoại trừ cảm thấy trong đời trùng hợp thật là khiến người khó có thể tin bên

ngoài, cũng không còn ý khác. Dù sao cùng ai cùng một chỗ ở không phải ở đâu này? Chỉ cần chính hắn không thẹn với lương tâm là được rồi.

Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh trò chuyện vài phần chung, sau đó cơ hồ cười xóa liễu khí Vương Nhựt Tích rốt cục một lần nữa mở cửa theo trong tay hắn một lần nữa tiếp nhận ông nghe. Bất quá một cảm lại ông nghe, nàng tự lại đóng cửa lại, trở lại trong phòng cùng Tề Vũ Huỳnh nói đến nữ nhân ở giữa lặng lẽ lời nói.

Ngay tại Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhựt Tích bắt đầu giúp nhau chê cười đối phương, mà Dương Hoa tắc chính là giặt xong tấm đang định lên giường lúc nghỉ ngơi, một cái thập phần anh tuấn người trẻ tuổi đột nhiên đi tới trong đêm sắp đóng cửa Phương Hoa cửa quán bar.

“Ha ha, tốt đậm đặc linh khí ah.” Ngay tại con người kiên cường lão bản sắp đem bà điểm cửa đóng lại nháy mắt, người trẻ tuổi đột nhiên một bà nâng quán bar thiết miệng công. Hắn hắc hắc cười nhắm mắt lại, hít sâu một hơi. Một lát sau, hắn lại mở mắt ra, hơi mang theo vài phần đắc ý nói ra: “Không nghĩ tới tại loại này náo nhiệt trong đại thành thị cũng có thể nhìn thấy đồng đạo ah!”

Nghe được người trẻ tuổi lời mà nói..., con người kiên cường lão bản sắc mặt một chút cũng không có thay đổi, nhưng là hắn đóng cửa động tác lại ngừng lại. “Người là ai?” Hắn quay đầu, nhìn xem người trẻ tuổi lạnh lùng hỏi.

“Ta họ Không, người có thể bảo ta Không Dật Thu. Nếu như là muốn hỏi đạo hiệu lời mà nói..., cũng có thể bảo ta Nhất Thu đạo nhân.” Trông thấy con người kiên cường không hề ý đồ đóng cửa, người trẻ tuổi cũng buông lỏng ra hắn tiếp tục đại môn tay.

“Người muốn làm gì?” Con người kiên cường lão bản còn là một bộ lạnh như băng bộ dạng, hắn đem bà cả người đều chuyển tới, đối diện lấy người trẻ tuổi.

“Này uy! Chớ khẩn trương.” Người trẻ tuổi tranh thủ thời gian về phía sau nhảy ra một bước, y nguyên cười nói, “Ta cũng không nói muốn Hằng Yêu Phục Ma. Huống hồ, ta cũng không có ý định cùng loại người như người siêu năng tố ra tới gia hỏa động thủ. Ta đâu rồi, nhưng thật ra là đến tìm một người, hỏi hắn một sự kiện.”

“Chỗ này của ta không có người người muốn tìm.”

“Ah? Cái kia gọi Dương Hoa gia hỏa, mới một ngày đã bị người khai trừ rồi sao?” Không Dật Thu giả trang ra một bộ kinh ngạc bộ dạng hỏi.

“Hắn chỉ là người bình thường.” Con người kiên cường lão bản cảnh giác nhìn xem Không Dật Thu, “Người muốn tìm phiền phức của hắn?”

“Người bình thường? Người xem nhìn lầm đi à nha.” Không Dật Thu cười lạnh lắc đầu, “Có thể khu động Thiên Lô, nghịch thiên cải mệnh người sẽ là người bình thường? Chúng ta đây tính toán cái gì?”

“Nói hươu nói vượn!” Con người kiên cường lão bản lạnh lùng nói.

“Được rồi, vốn ta ý định khuya hôm nay sẽ đem sự tình giải hết. Bất quá người đã không chịu, ta đây ngày mai chờ các người khai trương thời điểm lại đến a.” Không Dật Thu nhún vai, “Bất quá người tốt nhất cùng trong quán rượu tiểu gia hỏa nói một tiếng, bằng không thì ngày mai chứng kiến ta thời điểm, chớ khẩn trương tiểu trong quần sẽ không tốt. Hả, hả, hả!”

Vừa nói xong, Không Dật Thu tự cười trong chớp mắt rồi đi. Bất quá hắn mới vừa vận biến mất tại theo quán bar thông hướng mặt đất quẹo vào nơi, Nhạc nhi lại đột nhiên gian xuất hiện ở con người kiên cường lão bản bên người, lạnh như băng nhìn xem Không Dật Thu phương hướng ly khai.

“Hiện tại Đạo Huyền tông cũng Đạo Lạc. Hừ! Cái rắm đại điểm tiểu quý, tự hung hăng càn quấy cùng nhanh đắc đạo lão Ngưu Tị Từ đồng dạng.” Nhạc nhi ngữ khí là lạnh như băng, biểu lộ cũng là lạnh như băng.

Con người kiên cường lão bản cũng là lần đầu đã gặp nàng dùng nói như vậy. “Được rồi, Nhạc nhi.” Con người kiên cường lão bản nhú mày, “Thực Hoa vẫn còn trong bệnh viện, ta không muốn dẫn đến phiền toái.”

“Ta biết rõ, ta biết rõ.” Nhạc nhi lại khôi phục cái kia phó cười hi hi bộ dạng nói, “Cho dù ta có thể thắng hắn, sau lưng của hắn còn có một bầy chỗ dựa lão Ngưu Tị Từ đâu rồi, có phải là? Yên tâm, chỉ cần hắn không tới tìm ta, ta không biết cho người dẫn đến phiền toái.”

“Ừm...” Nhìn xem Nhạc nhi cợt nhả bộ dạng, con người kiên cường lão bản bất đắc dĩ gật đầu, trong chớp mắt đi.

Dương Hoa ngày hôm sau vẫn là tượng ngày đầu tiên lúc làm việc đồng dạng, hai giờ chiều đến đúng giờ quán bar. Mà hắn mới vừa vận vào cửa, cũng cảm giác được trong quán rượu quý dị hào khí.

Lão bản không có đi bệnh viện cùng lão bà, mà là đang quán bar quây hàng bên cạnh vẫn không nhúc nhích ngồi. Trước mặt hắn tuy nhiên bày đặt một bát lớn bia, tuy nhiên lại vẫn là tràn đầy, một chút cũng không có uống. Nhạc nhi thì là lười biếng ghé vào trên quầy, thẳng đến Dương Hoa đi đến bên người nàng mới mở miệng hướng hắn đánh cho cái bắt chuyện. Mà ở quán bar ở giữa nhất trên vị trí, hôm nay vậy mà thái độ khác thường ngồi một người.

Đương nhiên, người này không phải người khác, đúng vậy đêm qua đã từng đến qua quán bar Không Dật Thu. Hắn muốn một ly Vodka, chính híp mắt chậm rãi thưởng thức nói. Chứng kiến Dương Hoa vào cửa, hắn lập tức tự mở to mắt, ngồi ngay ngắn.

“Người chính là Dương Hoa?” Không Dật Thu tuy nhiên không có thể theo Dương Hoa trên người cảm giác được bất luận cái gì linh khí, đúng vậy hắn lại một điểm không dám khinh thường.

Tuy nhiên lão đạo sĩ chỉ là ngoại môn đệ tử, nhưng là hần tại bói toán phương diện năng lực, Không Dật Thu nhưng lại biết đến. Hơn nữa tại lão đạo sĩ nói rõ Dương Hoa tại quẻ trong kia quẻ dị tượng mệnh về sau, Đạo Huyền tông tông chủ tự mình bói một quẻ, vậy mà trắc ra tới kết quả đã ở cái kia hai cái cực đoan trong lúc đó biến hóa không ngừng. Nếu như không phải cái kia một quẻ kết quả nhường Đạo Huyền Tông tông chủ lấp bấp kinh hãi, Đạo Huyền tông mấy vị trưởng lão cũng sẽ không khiến hần cái này được xưng trăm năm mới ra một cái tu đạo kỳ tài xuống núi xử lý, nhưng lại lại để cho hần đem cả Đạo Huyền tông đệ nhất đảm nhận tông chủ lưu lại pháp khí cũng dẫn theo đi ra.

Đột nhiên bị kêu lên danh tự, Dương Hoa nghi nhìn Không Dật Thu hồi lâu, mới xác thực tin chính mình trước kia chưa từng có bái kiến người này: "Người là?" Qua rồi một hồi lâu, hần mới nghi ngờ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Trong điện thoại di động người (thượng)

"Ta họ Không, Không Dật Thu. Chúng ta là lần đầu tiên gặp mặt." Không Dật Thu vừa nói chuyện, vụng trộm đã muốn một bên tại quan sát Dương Hoa phản ứng. Hần cảm thấy, nếu như Dương Hoa thật là tu đạo người trong, như vậy nên vậy có thể cảm giác được hần linh khí.

"Ah, cái kia có chuyện gì không?" Không Dật Thu nói cho hết lời, Dương Hoa càng thêm mê hoặc. Hần nghĩ không ra đối phương tìm đến mình cái này yên lặng vô danh nhân viên tạp vụ có thể có mục đích gì.

"Ta cũng là nhận ủy thác của người, muốn hỏi người một vấn đề." Không Dật Thu vừa quan sát lấy Dương Hoa biểu lộ, một bên trong nội tâm cũng âm thầm nói thầm.

Không Dật Thu đối với năng lực của mình là thập phần tự tin. Mặc dù là tại hảo thủ như mây Đạo Huyền tông, thực lực của hần cũng chỉ thiếu một ít có thể đứng vào Top 10 tên. Hơn nữa tại hần phía trước danh ngạch trung còn có mấy cái đã muốn tu luyện mấy trăm năm, nghe nói đã đến không thuộc mình cảnh giới lão quái vật cấp tổ sư gia. Nhưng hần dò xét hồi lâu, đứng vậy tại Dương Hoa trên người vậy mà một điểm linh khí đều không có phát hiện. Chẳng lẽ hần thật sự xây đến toàn thân linh khí tự mà không lộ, cái gọi là hóa khí là giả cảnh giới?

Đến lúc này, Không Dật Thu chỉ cảm thấy trong nội tâm bắt đầu bất an bắt đầu đứng dậy. Hơn nữa Dương Hoa nghi hoặc biểu lộ xem tại Không Dật Thu trong ánh mắt cũng tựa hồ giống như là hần đang chất vấn: "Người rốt cuộc muốn làm gì?"

"Người hỏi đi." Dương Hoa đột nhiên một câu lại để cho tâm thần có chút không tập trung Không Dật Thu lại bị lại càng hoảng sợ.

Hần tại trong túi áo kiết trương tấm nam cái kia một chiếc cái chìa khóa lớn nhỏ pháp khí. Đó chính là bọn họ Đạo Huyền tông trấn sơn chi bảo —— Phệ Hồn việt.

Nghe nói nó là Đạo Huyền tông đời thứ nhất Thủy tổ theo một cái tà ma trong tay thu được có được. Lúc ấy, cái kia cũng không thể nào lợi hại tà ma chỉ bằng lấy pháp khí này, trọn vẹn đối kháng sáng khoái lúc đã muốn khoảng cách mọc cánh thành tiên chỉ có một bước ngắn Đạo Huyền sư tổ ba ngày ba đêm. Hơn nữa cuối cùng, hần còn không phải bị Đạo Huyền sư tổ đánh gục, mà là vì sử dụng pháp khí quá độ đưa tới thiên kiếp, mới cuối cùng nhất bị đánh hôn phi phách tán. Gần kề theo Đạo Huyền tông cái này hạng nhất ghi lại ở phía trong, cũng có thể thấy được cái này nho nhỏ pháp khí rốt cuộc có đến cỡ nào kinh người năng lượng. Cho nên, Không Dật Thu tại cùng thực lực rõ ràng mạnh hơn hần con người kiên cường lão bản lúc nói chuyện mới có thể y nguyên kiêu ngạo như vậy.

Bất quá tại Không Dật Thu lúc ra cửa, Đạo Huyền tông mấy vị trưởng lão tự nhiên lần bàn giao hần. Phệ Hồn việt là tà vật, cái kia dùng hần đối kháng tổ sư tà ma cuối cùng nhất là bị Thiên Lôi oanh kích mà vong, mà thôi trước Đạo Huyền tông cái kia mấy vị đã từng sử dụng qua hần tổ sư, đều không ngoại lệ đều ở sử dụng về sau lập tức gặp được phạm trần kiếp, không phải tổn thương gân động cốt, chính là đạo pháp tổn hao nhiều.

Trong đó có một vận khí không tốt, sử dụng về sau trong ngày hôm ấy ngay tại một hồi đạo pháp so đấu trung bị xa nhục tại đối thủ của mình đánh chết. Không những mình đã đánh mất tánh mạng, hơn nữa liên lụy Đạo Huyền tông đại mất mặt. Nếu như không phải lúc này đây Dương Hoa tình huống thức sự quá kỳ dị, Đạo Huyền tông tông trưởng cùng các trưởng lão tuyệt sẽ không lại để cho Không Dật Thu sử dụng đồ chơi này.

"Ách... Tốt." Hoi có chút khản trương Không Dật Thu cố gắng đối với Dương Hoa làm ra một cái dáng tươi cười nói ra, "Không biết người cùng một vị gọi Li Hồng Vĩ tiên sinh có biết hay không."

"Ừm?" Nghe được Không Dật Thu nhắc tới cái tên này, Dương Hoa sắc mặt lập tức khó nhìn lên.

Dương Hoa luôn luôn là cái tính tình người rất tốt, cái này theo hần tại đại học trong bốn năm cùng mấy cái bạn cùng phòng quan hệ cũng có thể thấy

được đến. Mặc dù bọn hắn như vậy đối đãi hắn, hắn vẫn là nhẫn nhục chịu đựng, cứ như vậy đã tới. Duy chỉ có đối với Lí Hồng Vĩ người này, Dương Hoa một điểm ấn tượng tốt cũng không có. Một cái âm hiểm đến có thể tìm tiêu lưu mạnh cường gian chính mình trước bạn gái người, Dương Hoa chỉ cần nghĩ đến hắn tự sẽ cảm thấy chán ghét.

Kỳ thật tại Không Dật Thu gặp được Phương Hoa quán bar cái vị kia người mang dị năng lão bản cùng vị kia đồng dạng là tu đạo người trong Nhạc nhi lúc, ở sâu trong nội tâm tự đã sớm đem Dương Hoa trở thành một cái cao thủ trong cao thủ. Hắn tuy nhiên được vinh dự trăm năm khó gặp tu đạo kỳ tài, tại đạo pháp tu luyện công lực tiến triển cực nhanh, nhưng là Đạo Tâm tu luyện lại không phải có thể học cấp tốc. Hắn hiện tại tâm tính, y nguyên chỉ cùng cái hai mươi mấy tuổi tiểu tử không sai biệt bao nhiêu, cho nên trông thấy Dương Hoa nhũn nhũn không nói lời nào, Không Dật Thu liền nhìn không được càng khẩn trương lên.

“Nói như vậy, ngươi nhận thức hắn?” Không Dật Thu gắt gao nắm này chích Phệ Hồn việt. Hắn hiện tại trong lòng đã muốn khẳng định, Dương Hoa hoặc là tự thật là một cái người bình thường, hoặc là chính là một đạo pháp Cao Cường đạo hắn căn bản không có biện pháp phòng chừng gia hỏa.

Không Dật Thu biết rõ, những kia không phải chính đạo xuất thân đạo pháp Cao Cường gia hỏa hơn phân nửa thập phần cổ quái, hơn nữa thường thường xem nhân mạng như cỏ芥. Cho nên hắn không thể không chuẩn bị kỹ càng, vạn nhất Dương Hoa ra tay đối phó hắn, tự lập tức sử dụng Phệ Hồn việt lực lượng trốn chạy đề khỏi chết (đào mệnh). Dù cho trở lại Đạo Huyền tông về sau hội ngộ kiếp, cũng so trong tay hắn đưa tiễn rơi tánh mạng tốt hơn nhiều.

“Nhận thức.” Dương Hoa gật gật đầu, y nguyên rất cảnh giác nhìn xem Không Dật Thu. Tại gặp được Lí Hồng Vĩ đối với Tề Vũ Huỳnh sử dụng hèn hạ như vậy chiêu số về sau, Dương Hoa cũng không thể xác định hắn có thể hay không tại lần đầu tiên thất bại về sau lại tiến hành lần thứ hai ném thử. Mặc dù nói hắn và Lí Hồng Vĩ không cừu không oán, nhưng đột nhiên có người đẩy lấy danh nghĩa của hắn tìm đến Dương Hoa, hãy để cho hắn thập phần khẩn trương.

Hai người đều sờ không rõ đối phương chi tiết, cũng đều đối với mục đích của đối phương rất là kiêng kỵ. Dương Hoa cảnh giác lại để cho không khí khẩn trương tại hắn cùng Không Dật Thu trong lúc đó lan tràn ra.

“Hắn hi vọng ngươi có thể giơ cao đánh khẽ.” Không Dật Thu vừa nói, một bên đã làm xong tùy thời đào tẩu chuẩn bị. Trên thực tế, làm một người được chứng kiến chính thức cao nhân tu hành sĩ, Không Dật Thu đối với Dương Hoa kiêng kỵ nếu so với vị kia lão đạo sĩ càng thâm.

“Ừm?” Không Dật Thu lời nói lại để cho Dương Hoa sững sờ. Hắn vốn là còn tưởng rằng Không Dật Thu sẽ nói ra một ít thập phần quá phận uy hiếp, lại không nghĩ rằng dĩ nhiên là một câu bọc mủ lời nói. Dương Hoa tròn mắt há hốc mồm nhìn xem Không Dật Thu, trong đầu vô số ý niệm trong đầu ào ào xông ra.

Chẳng lẽ lại là Lí Hồng Vĩ tìm những kia tiêu lưu mạnh đối phó Tề Vũ Huỳnh sự tình bộc lộ rồi, hiện tại hắn cũng bị người khác cáo? Dương Hoa nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có khả năng này mới có thể lại để cho Lí Hồng Vĩ gọi người đến cầu chính mình.

“Không được!” Dương Hoa mặt đỏ lên, lại chém đinh chặt sắt nói.

Dương Hoa chém đinh chặt sắt cự tuyệt lại để cho Không Dật Thu trong nội tâm khẩn trương càng thêm cái gì. Nguyên vốn chuẩn bị hồi lâu khuyên bảo Dương Hoa lời mà nói..., đến lúc này hắn cũng thiếu thốn một câu đều nói không nên lời.

Nhìn xem Không Dật Thu biểu lộ cổ quái nhìn xem Dương Hoa, khẩn trương đến nói không ra lời, quán bar trước sân khấu Nhạc nhi nhìn không được che miệng bật cười. Nàng nhẹ nhàng chạy đến lão bản trước mặt, đối với Dương Hoa phương hướng của bọn hắn chép miệng: “Ngươi xem cái kia tiểu quý, không biết nghe Dương Hoa nói gì đó, khẩn trương thành cái dạng kia. Hắn không phải là thật sự cho rằng cái kia mới tốt nghiệp đại học tiểu gia hỏa biết cái gì pháp thuật a.”

“Không biết.” Con người kiên cường lão bản có lẽ hay là cái kia phó xụ mặt kẻ cơ bắp hình tượng.

“Ta trêu chọc hắn.” Nhạc nhi đối với ngang ngược càn rỡ Không Dật Thu một chút hảo cảm cũng không có, chứng kiến có cơ thừa dịp, lập tức vùng trộm cười tại quán bar phía sau quầy bấm véo vài cái ngón tay.

Con người kiên cường lão bản còn chưa kịp ngăn cản, Nhạc nhi pháp thuật cũng đã thi triển ra đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Trong điện thoại di động người (trung)

Khổng Dật Thu vốn nhìn xem đang nói hết câu kia không được về sau không nói nữa lời nói Dương Hoa tựa thập phần khản trương, đột nhiên trong lúc đó, hần cảm giác được một cỗ xuyên thấu lực rất mạnh pháp lực theo dưới chân bắt đầu hướng tứ chi của mình bách hải ăn mòn tới. Hơn nữa cái kia pháp lực nơi đi qua, đều bị lập tức sinh ra một loại hữu lực khó thi khó chịu cảm giác.

Lúc này, khản trương Khổng Dật Thu căn bản không có thời gian phân biệt này cỗ pháp lực rốt cuộc là từ chỗ nào đến. Hần sợ mình chỉ cần một cái chân chờ sẽ lâm vào vạn kiếp bất phục thật đáng buồn hoàn cảnh. Cho nên ngay không hề nghĩ ngợi, Khổng Dật Thu cứ dựa theo trước đó kế hoạch, nhanh chóng xuất ra cái kia chích đã muốn niết đỉnh đây mồ hôi Phệ Hồn việt, đồng thời dưới đáy lòng lớn tiếng đọc lên sử dụng Phệ Hồn việt chú ngữ.

Trên thực tế, tại Khổng Dật Thu a Phệ Hồn việt cảm lúc đi ra, con người kiên cường lão bản cùng Nhạc nhi chỉ biết sự tình không ổn. Hai người bọn họ nguyên lai còn tưởng rằng Khổng Dật Thu chỉ là muốn đến tìm phiền phức của bọn hắn, cho nên mới cầm Dương Hoa đương làm lấy cớ. Nhưng vừa nhìn thấy Phệ Hồn việt, hai người mới hiểu được, Đạo Huyền tông lúc này là động thật. Nếu như không là bọn hắn thật sự cho rằng Dương Hoa là thâm tàng bất lộ siêu cấp cao thủ, là tuyệt đối sẽ không vận dụng Phệ Hồn việt.

Cũng là đến lúc này, Nhạc nhi mới hối hận chính mình vừa rồi làm kiện lỗ mắng chuyện ngu xuẩn. Tại đối mặt một cái bị giả tưởng là siêu cấp đạo pháp cao thủ đối thủ lúc, Khổng Dật Thu nhất định là khản trương tựa như cái đựng một cái tựa bạo phát quả Boom. Mà Nhạc nhi vừa rồi chính là cái kia vốn chỉ là sẽ dễ cho hắn nhỏ nhỏ khó chịu thoáng một tý pháp thuật lập tức tựa biến thành hắn bộc phát đạo hỏa tác. Đợi hai người lại muốn ngăn cản Khổng Dật Thu thời điểm, trời đã tối.

Nhạc nhi cơ hồ đều bị sợ choáng váng. Nàng đương nhiên biết rõ Phệ Hồn việt sử dụng về sau hội là kết quả gì. Nếu như Dương Hoa thật là siêu cấp cao thủ khá tốt điểm, nhưng nếu như hắn chỉ là người bình thường, cái kia chỉ sợ ngay mình tại sao tử cũng không biết.

Phát động Phệ Hồn việt Khổng Dật Thu tại niệm xong chú ngữ đồng thời tựa đã làm tốt chạy trốn ý định, đúng vậy, hắn lại kinh ngạc phát hiện, Đạo Huyền tông trăm ngàn năm truyền thừa trước sau như một lĩnh nghiệm chú ngữ vậy mà không nhạy. Hắn chẳng những không có dựa theo Khổng Dật Thu tưởng tượng cái kia dạng phát động Phệ Hồn việt tác dụng, ngược lại không biết vì cái gì vậy mà bắt đầu đối với chính hắn sinh ra tác dụng.

Tại sao có thể như vậy? Khổng Dật Thu sợ hãi cảm giác được, tựa hồ có một cỗ lực lượng chính tại đem ý thức của mình hướng thân thể bên ngoài hút ra đi ra ngoài. Đây là tẩu hỏa nhập ma có lẽ hay là cần trả? Cứu mạng! Ta còn không muốn chết! Ngay tại Khổng Dật Thu chính sợ hãi mất hồn mất vía cơ hồ muốn bị hù dọa ra quần thời điểm, bị hắn chop trong tay Phệ Hồn việt trong lúc đó toát ra một đạo mãnh liệt loang loáng.

Tại Dương Hoa trong ánh mắt, hắn chỉ thấy đối diện cái kia tên kỳ quái người xa lạ trong tay một cái cái chìa khóa đồng dạng mấy cái gì đó đột nhiên lóe lên một cái, sau đó hắn tựa mềm té xuống.

Dương Hoa kinh ngạc nhìn ngã xuống Khổng Dật Thu, vô ý thức giúp đỡ hắn một bà. Nhưng hai người mới tiếp xúc, Dương Hoa cũng cảm giác được cái kia tên kỳ quái người xa lạ vậy mà toàn thân đều không có dùng ra một tia khí lực.

Không biết xảy ra chuyện gì Dương Hoa vội vàng đem hắn đỡ đến lời bọc bạch trên ghế sa lon ngồi xuống, sau đó cẩn thận từng li từng tí đi đến bên cạnh hắn, nhẹ nhàng lắc hắn hỏi: "Này, người không sao chứ?"

Khổng Dật Thu thân thể theo Dương Hoa thôi động lung lay một hồi, nhưng Dương Hoa tay vừa mới một thân thể của hắn, hắn lại vẫn không nhúc nhích ở nằm ở. Khản trương Dương Hoa chậm rãi vươn tay, dò xét dò xét cái mũi của hắn, lập tức muốn điện giật tựa như nhảy dựng lên.

"Lão... Lão bản, hắn chết... Chết... rồi!" Còn cho tới bây giờ chưa thấy qua người chết Dương Hoa bối rối kêu to chạy đến con người kiên cường lão bản bên người, hai tay kích động khoa tay múa chân lấy.

Nghe được Dương Hoa tiếng kêu, con người kiên cường lão bản cùng Nhạc nhi cũng đồng thời chấn động. Hai mặt nhìn nhau hai người, đều từ đối phương trong ánh mắt nhìn thấy khản trương cùng mê hoặc. Hai người bọn họ hiện tại trong đầu ý niệm trong đầu hoàn toàn đồng dạng. Thì phải là: chẳng lẽ là Khổng Dật Thu phát động pháp thuật thất bại?

Chỉ cần là tu luyện đạo thuật dị năng giả cũng biết, vô luận là sử dụng cái gì pháp khí, kỳ thật đều có sử dụng thất bại khả năng. Đúng vậy hai người cũng biết, tại Đạo Huyền tông trong lịch sử, còn chưa từng có qua sử dụng Phệ Hồn việt thất bại tiền lệ. Chính là vì Phệ Hồn việt là như thế tin cậy, cho nên Đạo Huyền Tông mới một mực bảo lưu lấy. Tuy nhiên nó là tà vật, nhưng là với tư cách lúc cần thiết dùng để làm cuối cùng đánh cuộc pháp khí y nguyên không gì đáng trách.

Bất quá con người kiên cường lão bản cùng Nhạc nhi khản trương cũng tuyệt đối không là bởi vì bọn hắn phát hiện Đạo Huyền tông tự cho là tin cậy Phệ Hồn việt kỳ thật cũng không đáng tin, mà là bởi vì bọn hắn đột nhiên phát hiện, cái này phiền toái lớn.

Khổng Dật Thu nếu quả thật chết ở chỗ này, bình thường sở cảnh sát tra hỏi không nói đến, Đạo Huyền tông khẳng định không thể từ bỏ ý đồ. Nếu như hắn dùng Phệ Hồn việt trốn về Đạo Huyền tông, sau đó gặp tai kiếp chết... rồi, Đạo Huyền tông nói không chừng còn sẽ không lại tìm tới tận cửa rồi. Nhưng hắn không minh bạch chết ở chỗ này, ngay Phệ Hồn việt lực lượng đều chưa dùng tới, Đạo Huyền tông nhất định sẽ cho là hắn là bị người ám toán.

Ai sẽ nghĩ tới, Phệ Hồn việt cũng sẽ có sử dụng thất bại thời điểm đâu này? Đến lúc đó Đạo Huyền tông người đến, cho dù con người kiên cường lão bản chịu giải thích, bọn hắn chỉ sợ cũng sẽ không tin tưởng —— nhất là đương lâm trong quán rượu này còn có Nhạc nhi cái này đạo môn ngoại tộc cùng Dương Hoa cái này mê đồng dạng gia hỏa thời điểm.

Đối với lão bản gọi xong, Dương Hoa lập tức lại dùng tốc độ nhanh nhất chạy về Khổng Dật Thu bên người, đối với hắn bắt đầu cấp cứu bắt đầu đứng dậy. Loay hoay hiểu rõ hồi lâu, Dương Hoa tuy nhiên không có thể đem hắn một lần nữa cứu tỉnh, nhưng là tại hắn một phen đập hạ, Khổng Dật Thu vậy mà thật sự lại sống lại. Chỉ có điều tại một lần nữa khôi phục hô hấp về sau, hắn một mực ngơ ngác nhìn xem trần nhà, không nhúc nhích.

Con người kiên cường lão bản cùng Nhạc nhi hai người lúc này cũng theo bên quây đi ra. Hai người cẩn thận kiểm tra rồi một phen Không Dật Thu tình huống, sau đó lại một lần hai mặt nhìn nhau. Phàm là nhân loại nhất định đều có "Tinh khí thần", mà Không Dật Thu tình huống hiện tại nhưng lại tinh khí cũng còn tại, "Thần" không biết chạy đi nơi nào.

Cái này lại là chuyện gì xảy ra? Nếu như không phải bận tâm đến hình tượng của mình, con người kiên cường lão bản đầu đầu cơ hồ thậm chí nghĩ rên rỉ vài tiếng. Tu đạo thân mình chính là một tập trung tư tưởng suy nghĩ định khí quá trình, chính thức tu đạo sĩ "Thần" có thể nói là trong thân thể của hắn trọng yếu nhất cũng là nhất vững chắc bộ phận.

Một cái tu đạo người nếu như mất đi thần, vậy cũng chỉ có 2 loại khả năng, loại thứ nhất chính là gặp được nguy hiểm, bất đắc dĩ mới chính mình bình giải đi cầu linh thần thoát hiểm, nhưng nếu như là loại tình huống này, Không Dật Thu linh thần nên vậy sẽ trả tại phụ cận mới đúng. Con người kiên cường lão bản cùng Nhạc nhi hai người cơ hồ đồng thời ngừng tay thượng kiểm tra động tác, yên tĩnh cảm giác một chút. Bất quá kết quả đương nhiên là hai người đều không có có thể phát giác được phụ cận có linh thần tồn tại.

Loại thứ hai chính là bị đạo pháp cực kỳ Cao Cường người đem hần thần cường ép theo trong thân thể hút ra đi ra ngoài. Nghĩ tới đây, Nhạc nhi kinh ngạc liếc qua vẫn còn Không Dật Thu cái kia cụ trống rỗng thể xác bên cạnh cho hắn làm cấp cứu Dương Hoa.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Trong điện thoại di động người (hạ)

"Lão bản, hần..." Nàng muốn nói lại thôi nói nửa câu, trong ánh mắt mê hoặc càng thêm

"Không biết." Con người kiên cường lão bản nhún nhún vai, dứt khoát lắc đầu. Hần hiện tại cũng quay mặt về phía Nhạc nhi đồng dạng mê hoặc.

Chẳng lẽ lại Dương Hoa thật đúng là cái thâm tàng bất lộ cao nhân? Nay, thôi đi! Nhớ tới Dương Hoa vừa mới phát hiện Không Dật Thu chết mất thời điểm cái kia bối rối bộ dáng. Con người kiên cường lão bản dưới đáy lòng đối với chính mình lắc đầu.

"Hần vừa rồi té bị thương rồi, muốn đi bệnh viện." Con người kiên cường lão bản ngắn gọn nói, "Gọi điện thoại gọi xe cứu thương."

Con người kiên cường lão bản lời nói này là đối Dương Hoa nói. Hần và Nhạc nhi đương nhiên cũng biết, Không Dật Thu tình huống hiện tại đi bệnh viện nhất định là đắc cái "Người sống đời sống thực vật" chẩn đoán bệnh báo cáo.

Dương Hoa không chút do dự, lập tức lấy điện thoại di động ra tự gảy 120 điện thoại. Rất nhanh, một cỗ xe cứu thương tự gào thét lên cảm nhận được Phương Hoa quán bar. Mấy cái áo khoác trắng vội vàng từ bên ngoài chạy vào, dùng cánh đem bà Không Dật Thu gior lên đi ra ngoài.

"Ai!" Nhìn xem Không Dật Thu nằm ở trên cáng cứu thương vẫn không nhúc nhích thân thể, con người kiên cường lão bản vẻ mặt đau khổ thờ dài. Hần cũng biết mình lúc này bộ dáng nhất định cười đã, đứng vậy tại không hiểu thấu chọc phiền toái lớn như vậy về sau, hần như thế nào cũng không có biện pháp không chế chính mình cái này thanh âm thờ dài.

Không Dật Thu mỗi lần bị khiêng đi, con người kiên cường lão bản cũng hãy theo đi bệnh viện. Nhạc nhi sắc mặt cũng có chút khó coi. Bất quá tại Dương Hoa ánh mắt nghi hoặc trước mặt, nàng có lẽ hay là rất nhanh tự điều chỉnh tâm tình của mình, lại tượng thật là làm không đến phát sinh qua đồng dạng nở nụ cười.

Tuy nhiên cái kia người xa lạ trên người từ đầu tới đuôi chuyện đã xảy ra lại để cho Dương Hoa thập phần kinh ngạc, đứng vậy hần cũng không biết mình phần này lòng hiếu kỳ ứng nên như thế nào tìm được giải thoát. Hời con người kiên cường lão bản cùng Nhạc nhi? Coi như hết, hần có thể hỏi cái gì đầu này? Người ta nhìn qua, mình không phải là cũng toàn bộ thấy được sao? Hơn nữa hần cùng với cái kia người xa lạ ở giữa khoảng cách còn thêm gần, xem còn rõ ràng hơn nì!

Nghĩ tới đây, Dương Hoa tự giấu cười cười. Lo sợ không đâu —— đây chính là hần cho mình vừa rồi cách nghĩ ở dưới lời bình. Quan cái kia cái người kỳ quái là chuyện gì xảy ra đầu này? Dù sao hần chưa làm qua cái gì, không thẹn với lương tâm thì tốt rồi. Như vậy, Dương Hoa rất nhanh tự đem mình ngày hôm sau đi làm lúc bắt đầu phát sinh cái kia một chút nhỏ nhỏ ngoài ý muốn tạm thời để tại sau đầu.

Qua rồi không có vài phút, Tô Thục Hiểu tự gọi điện thoại nói cho Nhạc nhi, nàng trong trường học tham gia bóng rổ đội cổ động viên ngày hôm sau muốn lần đầu tiên lên sân khấu, cho nên buổi tối cần lưu lại làm một lần cuối cùng tập luyện. Tô Thục Hiểu trong giọng nói tuy nhiên mang theo vài phần áy náy, bất quá càng nhiều là có lẽ hay là kích động. Nhạc nhi đương nhiên không biết quấy rầy Tô Thục Hiểu hào hứng, cho nên trong quán rượu công tác cũng chỉ phải phòng Dương Hoa một người gánh chịu.

Kết quả chính là, bình thường hẳn là ba người làm công tác cái này toàn bộ đặt ở Dương Hoa một người trên người. Đặc biệt bận rộn công tác chẳng những lại để cho hẳn rất ít có thể có thời gian nhớ lại cái kia kiện đột nhiên phát sinh, lại đột nhiên biến mất ngoài ý muốn, cũng làm cho hẳn mệt mỏi tại khuya về nhà về sau lập tức tựu thẳng tấp ngã xuống trên giường.

Bên cạnh Vương Nhược Tích có lẽ hay là mờ ra rất lớn tiếng âm nhạc, hơn nữa nàng còn một người trong phòng lớn tiếng hát lấy không có nhận thức phương ngôn ca khúc. Nhưng mặc dù Dương Hoa đối với Vương Nhược Tích chế tạo tạp âm thập phần phản cảm, hẳn cũng không muốn lại từ trên giường đứng lên.

Bất quá ngay tại Dương Hoa ngủ ngủ đến mơ mơ màng màng thời điểm, một hồi quen thuộc chuông điện thoại di động lại làm cho hẳn không thể không không rõ không muốn vươn tay ra, từ trong túi tiền lấy điện thoại cầm tay ra đặt ở bên tai "Này" một tiếng.

"Người để đi ngủ?" Đối diện truyền đến chính là Tề Vũ Huỳnh khoa trương thanh âm, "Oa! Bây giờ còn không tới 12h a!"

"Vũ Huỳnh ah." Dương Hoa lung lay đầu, cuối cùng là ngồi dậy, "Ai, hôm nay thật sự là quá mệt mỏi..."

"Nếu quá cực khổ lời nói cũng đừng làm." Bên kia Tề Vũ Huỳnh vừa nghe đến Dương Hoa nói mệt mỏi, thanh âm lập tức tựu dịu dàng thấm thiết bắt đầu đứng dậy, tựa hồ còn mang theo vài phần ủy khuất, "Người có lẽ hay là trở lại nơi này tốt rồi. Ai, chỗ này của ta hai ngày này cũng là rối loạn. Hiện tại buổi sáng cũng đã quen rồi, chờ người cho ta làm bữa sáng. Đến cơm trưa thời điểm lại một mực chờ người gọi ta, kết quả đến xế chiều đối bất đầu chán vắng đầu rồi, mới đột nhiên nhớ tới người không tại."

"Ah..." Dương Hoa phát ra một cái không biết là kinh ngạc có lẽ hay là khản trương thanh âm.

"Đúng rồi, người hôm nay xem chúng ta kịch tổ chính là cái kia thăm hỏi không có?" Tề Vũ Huỳnh đột nhiên rất hưng phấn hỏi.

"Ah!" Dương Hoa lại kinh hô một tiếng. Hẳn lúc này mới nhớ tới, ngày hôm qua Phùng Tú Toánh hoàn toàn chính xác nâng lên tại bốn giờ chiều khoảng chừng gì đó thời điểm hội truyền ra « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ một lần tập thể thăm hỏi. Bất quá hẳn vừa mới tiến quán bar lúc tựu phát sinh ngoài ý muốn cùng về sau Tô Thực Hiểu điện thoại lại để cho đầu của hẳn một mực hỗn loạn, ngay xem trực tiếp cũng quên.

"Không thấy?" Nghe được Dương Hoa cái kia thanh âm sợ hãi thán phục, Tề Vũ Huỳnh tâm lập tức nguội nửa thanh.

"Ai..." Dương Hoa thán lấy khí, mình cũng hồi hận, tiếc không thôi. Hẳn làm sao sẽ đem cả việc này cấp quên mất nửa nha?

"Không thấy coi như xong." Tề Vũ Huỳnh thật không có cần quấy, ngược lại an ủi khỏi Dương Hoa đến, "Về sau chúng ta kịch tổ khẳng định còn có phỏng vấn. Đến lúc đó người nhưng nhất định phải nhớ rõ xem."

"Ừm." Dương Hoa nặng nề hừ một tiếng.

"Người nếu là thật mệt mỏi như vậy, tựu nghỉ ngơi đi. Ngày mai nhớ rõ muốn gọi điện thoại cho ta." Tề Vũ Huỳnh nghe được Dương Hoa một điểm nói chuyện tình thần đều không có, thất vọng ngoài cũng không còn tiếp tục nói chuyện hào hứng. Nàng hậm hực nói xong cuối cùng một câu, tựu đã cúp điện thoại.

Thẳng đến Tề Vũ Huỳnh cúp điện thoại bệ bộn âm tại trong loa vang lên lúc thức dậy, Dương Hoa mới đột nhiên cảm giác tỉnh lại. Hẳn vừa rồi đối với Tề Vũ Huỳnh có phải là quá lạnh nhạt nhạt điểm? Cho dù chỉ là bằng hữu bình thường, ngoại trừ hừ hừ vài tiếng bên ngoài ngay câu ân cần thăm hỏi đều không có thái độ cũng thức sự quá phân ra.

Nghĩ tới đây, Dương Hoa lập tức vừa khản trương đưa di động nắm bắt đến, chuẩn bị cho Tề Vũ Huỳnh trở lại cái điện thoại, hướng nàng xin lỗi. Nhưng không đợi hẳn đem cả điện thoại theo lỗ tai bên cạnh dịch chuyển khỏi nửa thước, một cái thanh âm yếu ớt tựu lại để cho hẳn toàn thân bị hù một kích linh.

"Có thể nghe được sao? Có người có thể nghe được sao?"

"Ai? Người ở chỗ?" Dương Hoa khản trương trong phòng kêu lớn lên. Hẳn nghe rất rõ ràng, tuy nhiên cái thanh âm kia thập phần yếu ớt, tuy nhiên lại hoàn toàn chính xác thật là theo trong phòng của hẳn mà không phải bên ngoài gian phòng truyền tới.

Cái kia thanh âm yếu ớt y nguyên tiếp tục vang lên, Dương Hoa bối rối quét mắt bốn phía. Trong phòng của hẳn ngoại trừ tứ phía vách tường chính là tủ quần áo cùng giường chiếu. Trong tủ quần áo chất đầy y phục của hẳn cùng sách, dưới giường mặt cũng chật ních thùng, căn bản không có khả năng giấu người địa phương.

"Người rút cuộc tại nơi nào?" Trong phòng một vòng nhìn quét hết không có phát hiện bất luận cái gì tung tích, Dương Hoa sợ hãi từ trên giường nhảy xuống dưới, một bả xóc lên ga giường, tổ chất thần kinh tựa như dưới giường nhìn tới nhìn lui.

"Ta ở chỗ này!" Cái thanh âm kia tựa hồ cũng nghe được Dương Hoa vấn đề, hẳn cũng bắt đầu hơi chút lớn tiếng bắt đầu đứng dậy.

Lúc này, đem cả đầu nhét vào dưới giường Dương Hoa mới đột nhiên phát hiện thanh âm dĩ nhiên là theo điện thoại di động của hẳn ở phía trong truyền tới. Hẳn bị hù tay khẽ run rẩy, điện thoại "Đông" một tiếng rơi trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Đạo môn tuyệt học (thượng)

“Này, còn có người đang nghe sao? Còn có người có thể nghe được ta nói chuyện sao?” Trong điện thoại di động vẫn còn truyền ra cái kia thanh âm yếu ớt. Nhìn xem cái kia còn đang không ngừng phát ra âm thanh điện thoại, Dương Hoa đảo dần dần lại bình tĩnh trở lại. Là không phải mình vừa rồi không nghĩ qua là theo như sai cái gì khóa, kết quả thông qua điện thoại đi? Thần kinh quá nhạy cảm! Diễn hình thần kinh quá nhạy cảm!

Mang theo một vòng tự giễu đáng cười, Dương Hoa chậm rãi lấy khỏi điện thoại lần nữa đặt ở bên tai: “Này? Xin hỏi ngài vị nào?”

“Thật tốt quá, người có thể nghe được ta nói chuyện?” Đầu bên kia điện thoại người tựa hồ hưng phấn đều nhanh muốn khóc.

“Đúng. Ta có thể nghe thấy.” Đối phương cổ quái thái độ làm cho Dương Hoa cảm thấy buồn cười, bất quá hẳn có lẽ hay là rất kiên nhẫn trả lời.

“Thật tốt quá, thật tốt quá! Cái kia... Ta đây hiện tại ở địa phương nào?” Điện thoại người bên kia hỏi một cái lại để cho Dương Hoa cơ hồ cười ra tiếng vấn đề.

“Người ở địa phương nào ta làm sao biết?” Dương Hoa cười hỏi lại.

“Nhưng... Nhưng người không phải đang cùng ta nói chuyện sao?” Điện thoại người bên kia tựa hồ phi thường kinh ngạc Dương Hoa trả lời.

Người nọ lời nói lại để cho Dương Hoa bắt đầu hoài nghi mình có phải là đem bà điện thoại ghi bệnh viện tâm thần. “Thực xin lỗi, thực xin lỗi. Khả năng ta đánh sai điện thoại.” Tuy nhiên trong nội tâm đối với đối phương tâm trí rất là hoài nghi, nhưng Dương Hoa y nguyên tại liên tục xin lỗi về sau mới cúp điện thoại.

Bên này treo đi cùng cái kia quý dị gia hỏa điện thoại, Dương Hoa lập tức lại mở ra điện thoại sửa chữa, chuẩn bị cho Tề Vũ Huỳnh gọi điện thoại đi qua. Nhưng hẳn mới khẽ đảo khai mở điện thoại nắp, cái thanh âm kia vậy mà lại từ trong điện thoại di động truyền ra.

“Đừng tắt điện thoại, người đừng tắt điện thoại!” Lúc này trong thanh âm tràn đầy lo lắng, hơn nữa đối phương một mực vẫn còn nóng nảy hô to lấy.

Đột nhiên theo trong điện thoại truyền tới thanh âm lại để cho không hề chuẩn bị Dương Hoa lại lắp bắp kinh hãi. Hắn vừa mới mở ra điện thoại sửa chữa, đã không có ấn dây số, lại không có theo như trò chuyện khóa. Hắn như thế nào đem bà điện thoại đánh vào?

“Người còn có ở đây không? đừng tắt điện thoại, người hãy nghe ta nói!” Lúc này, phòng cách vách ở phía trong âm nhạc vừa vận tiến hành đến một đoạn cuối cùng, cho nên tại đây một lát yên tĩnh ở bên trong, thanh âm trong điện thoại có vẻ đặc biệt rõ ràng.

Cái thanh âm này... Dương Hoa đột nhiên nghĩ tới, đây không phải xế chiều hôm nay đi làm lúc đụng phải chính là cái kia người xa lạ thanh âm sao? Hắn bị hù lại là khẽ run rẩy, điện thoại lần nữa ngã trên sàn nhà.

“Người còn có ở đây không? Uy uy? Có thể nghe được ta nói chuyện ư!” Cái thanh âm kia vẫn còn trong điện thoại vang lên. Dương Hoa sợ hãi nhìn cái tay kia cơ một hồi lâu, mới do dự mà lại cầm lấy hắn đặt ở bên tai, “Ừm” một tiếng.

“Người hãy nghe ta nói, đừng tắt điện thoại.” Điện thoại ý niệm trong đầu người nghe được Dương Hoa thanh âm, lập tức lại kích động gọi quát lên.

“Ta trần truồng.” Dương Hoa chịu đựng làm cho mình sồn hết cả gai ốc cảm giác sợ hãi, miễn cưỡng nói ba chữ.

“Người là ai?” Thanh âm trong điện thoại hỏi.

“Ta là Dương Hoa.”

“Ah?!” Đầu bên kia điện thoại thanh âm có vẻ hoảng sợ vạn phần, “Người... Người thật là Dương Hoa?”

“Ừm”

“Nói như vậy, phải. Là người bắt ta hay sao?” Cái kia người xa lạ thanh âm tựa hồ bị hù cũng bắt đầu phát run, trong lúc đó, hắn tựa như khóc hô tựa như cầu xin bắt đầu đứng dậy, “Đại tiên, ta biết rõ sai rồi. Van cầu người bỏ qua cho ta đi!”

“Người nói cái gì nha?” Nghe thấy trong điện thoại gia hỏa còn nói ra một đồng không biết nói vân lời mà nói..., Dương Hoa nhủ mày. Hắn hiện tại cơ hồ nhưng để xác định, đối diện người kia đoán chừng là bị sợ điên rồi.

“Đương đại tiên, tôi tìm người phiền toái, hoàn toàn là Lí Hồng Vĩ người kia bức chúng ta nha. Người... Người cũng không thể toàn bộ trách ta nha!” Chỉ là theo trong thanh âm, Dương Hoa có thể tưởng tượng ra đầu bên kia điện thoại gia hỏa một bà nước mũi một bà nước mắt bộ dáng.

“Người rốt cuộc muốn nói cái gì ah?” Dương Hoa vẫn không thể mình bạch người kỳ quái này nói cái gì. Vừa gặp mặt thời điểm hấn tự làm cho mình buông tha Lí Hồng Vĩ, hiện tại lại làm cho mình buông tha hấn. Nhưng Dương Hoa nghĩ nửa ngày, cũng không còn cảm giác mình làm ra qua sự tình gì có thể làm cho bọn họ sợ hãi thành cái dạng này ah. Hơn nữa, coi như là vì Tề Vũ Huỳnh sự tình, vậy bọn họ cũng có thể đi cầu Tề Vũ Huỳnh, mà không phải để van cầu hấn Dương Hoa nha!

“Đương đại tiên, ta thề, chỉ cần người lần này buông tha ta. Ta còn có chúng ta Đạo Huyền tông về sau đều tuyệt đối sẽ không trở lên cửa tới tìm người. Hơn nữa, về sau người có yêu cầu gì, chúng ta nhất định hết sức giúp người làm được.” Bên kia Không Dật Thu còn là một bộ thề thề giá thức.

“Người muốn ta như thế nào bỏ qua người ah?” Dương Hoa quả thực sắp bị Không Dật Thu một bà nước mũi một bà nước mắt thanh âm bức cho điên rồi, hấn rốt cục nhìn không được rống lên, “Người nói rõ ràng được không! Ta như thế nào các người?”

Ngay tại Dương Hoa rống ra tới đồng thời, phòng cách vách ở phía trong Vương Nhược Tích cũng đang ca hát hát đạo cao trào nơi, âm hưởng thanh âm tăng thêm Dương Hoa rống lên một tiếng, chấn cả cái gian phòng tựa hồ cũng đang run rẩy.

“Đại tiên, ngài... Ngài đừng nói giỡn. Không phải ngài đem bà ta linh thần giam cầm tại cú điện thoại này ở phía trong sao?” Phát giác đạo Dương Hoa nóng tính, Không Dật Thu vội vàng dừng này có thể cho người nổi điên tiếng la khóc, đổi thành tội nghiệp cầu khẩn.

“Cái gì loạn thất bát tao!” Dương Hoa cho Không Dật Thu làm cho dở khóc dở cười, nhất là cái kia đại tiên xưng hô, lại để cho hấn không khỏi nghĩ nổi lên thường xuyên ở trường học của mình phụ cận lác lác cái kia chút ít giờ thầy tướng số chiêu bài thần côn.

“Người tính... Ý định lúc nào thả ta đi ra?” Không Dật Thu tựa hồ là tại hỏi dò.

“Cái gì thả người đi ra?” Dương Hoa không thể làm gì nói, “Ta thật không biết người là chuyện gì xảy ra. Người có thể tắt điện thoại sao? Ta còn có chút việc, cần dùng điện thoại.”

Dương Hoa không biết Không Dật Thu là sao có thể luôn hợp với hấn điện thoại đường thẳng trần truồng đoạn, nhưng bởi như vậy, tự không có biện pháp dùng di động gọi điện thoại cho Tề Vũ Huỳnh. Nhưng hấn rồi lại không muốn đến bên cạnh Vương Nhược Tích trong phòng đi dùng máy riêng. Vì vậy đành phải đối với Không Dật Thu cố sức giải thích, hi vọng hấn có thể chủ động cúp máy.

Dương Hoa vừa thốt lên xong, Không Dật Thu thanh âm tựa hồ đột nhiên tự biến mất. Nhưng trong điện thoại di động thực sự không có truyền ra tắt điện thoại về sau xúng đáng bề bọn âm. Buồn bức Dương Hoa đợi một hồi lâu, mới nghe thấy Không Dật Thu mang theo thanh âm nức nở lại một lần truyền ra.

“Người... Người thật sự không rõ ta đang nói cái gì?”

“Ta thật sự không rõ.” Dương Hoa thở phào một cái: thoát nhìn người kỳ quái này rốt cục nghĩ thông suốt.

“Người là người bình thường?” Không Dật Thu dẫn ra vấn đề này thời điểm, đã muốn cơ hồ ngay tại khóc lớn biên giới.

“Có ý tứ gì?” Dương Hoa y nguyên không hiểu thấu.

“Như thế nào... Tại sao có thể như vậy!” Rốt cục, trong điện thoại Không Dật Thu nhìn không được gào khóc khóc lớn lên.

Lúc này hấn rốt cuộc hiểu rõ, mình không phải là bị Dương Hoa thi triển pháp thuật cho giam cầm, mà là đang sử dụng Phệ Hồn việt thời điểm thất bại, bị Phệ Hồn việt cản trở cho rút ra linh thần. Đúng vậy hấn làm làm một người đã muốn có được tương đương pháp lực tu đạo sĩ, linh thần cũng sẽ không tại bị hút ra về sau lập tức tiêu tán, cho nên hấn tại vô ý thức dưới tình huống tự phụ thể đến khoảng cách gần đây vật thể thượng. Mà cái kia vật thể, đúng vậy Dương Hoa điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Đạo môn tuyệt học (trung)

“Người, người trước đừng khóc! Trước đừng khóc nha!” Dương Hoa nhanh cho một hồi gọi một hồi khóc Không Dật Thu lộng kiếm vội muốn chết.

Đến bây giờ mới thôi, hần và Không Dật Thu đối với lời hoàn toàn chính là Không Dật Thu một người tự quyết định, nhưng hần là một chữ đều không hiểu rõ.

“Ài! Việc đã đến nước này, ta cũng vậy không có gì hay che giấu.” Không Dật Thu khóc hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, lại tội nghiệp đối với Dương Hoa nói, “Ta họ Không, gọi Không Dật Thu, là Đạo Huyền tông thập lục đại đệ tử. Nếu như ngươi là người bình thường, khẳng định chưa từng nghe qua chúng ta Đạo Huyền tông danh tự. Ai, đến nơi này cái đầu năm, có năng lực tu đạo người đã không có mấy cái.”

“Ừm.” Vì để cho Không Dật Thu chủ động cúp máy, Dương Hoa không thể không nhẫn nại tính tình ép mình nghe Không Dật Thu nói những kia”Ăn nói khùng điên”.

“Chúng ta Đạo Huyền tông kỳ thật tại tu đạo một chuyến này ở phía trong có lẽ hay là rất có vài phần uy vọng, bất quá bây giờ ta thế hệ này nội môn đệ tử thì như vậy bảy tám cái, những thứ khác đều là ngoại môn đạo sĩ. Cũng chính là các người nói thần côn. Mấy ngày hôm trước, một cái ngoại môn lão thần côn đến trong cửa tìm được vài người quen, nói gặp một cái siêu cấp cao thủ muốn đối phó một người bình thường, cho nên đưa ra hi vọng chúng ta giúp hần điều giải điều giải. Kết quả là gặp ngươi. Ai, đáng đời ta lại nắm mồi. Đạo Huyền tông dùng mấy trăm năm đều không có chuyện gì Phệ Hồn việt, chính là cái tiêu cái chìa khóa đồng dạng mấy cái gì đó, đến nơi này của ta vậy mà dùng một lát tự xảy ra sự tình. Hiện tại ta linh thần cho cố định tại điện thoại di động của ngươi lên. Ngươi phải nghĩ biện pháp đem bà ta đưa về sư môn đi. Ta trong sư môn biết dùng người khả năng có biện pháp đem bà ta một lần nữa lộn ngược về thân thể thượng.” Tại biết được Dương Hoa căn bản không phải tự mình nghĩ giống như bên trong siêu cấp cao nhân về sau, Không Dật Thu đối với hần nói chuyện thái độ cũng đã xảy ra biến hóa vi diệu.

“Ừm, ừm.” Dương Hoa miễn cưỡng hừ hừ lấy.

“Ngươi không tin ta nói hay sao?” Không Dật Thu có thể nghe ra Dương Hoa trong thanh âm hoài nghi.

“Cái này... Ta...” Dương Hoa có chút do dự. Không Dật Thu theo như lời nói với hần mà nói thật sự là quá không thể tưởng tượng chút ít, hần không có khả năng lập tức tự toàn bộ tiếp nhận xuống, đúng vậy sự thật lại vừa bày ở trước mắt. Nếu như người kỳ quái này nói không phải nói thật, vậy hần sao có thể chiếm cứ điện thoại di động của mình không có biện pháp cắt đứt đầu này?

“Như vậy đi!” Nghe thấy Dương Hoa có lẽ hay là bán tín bán nghi thái độ, Không Dật Thu cắn răng một cái, quyết định bất cứ giá nào.

Cùng với cả đời đều bị vây hãm tại nơi này điện thoại di động ở phía trong sống không bằng chết, chẳng trái với thoáng một tý quy định, tại trước mặt người bình thường biểu hiện thoáng một tý hần đạo môn tuyệt học, làm cho hần đem mình đưa về sư môn. Chỉ cần có thể một lần nữa biến thành cá nhân, cho dù là về sau cả đời đều điện bích suy nghĩ qua, cũng so hiện tại cường ah!

“Ngươi đi đào một chén nước đến.” Không Dật Thu tại trong điện thoại kiên quyết nói.

“Ừm...” Dương Hoa tuy nhiên không biết Không Dật Thu muốn làm gì, nhưng lòng hiếu kỳ của hần cũng hoàn toàn chính xác bị treo ngược lên. Lúc này hần cũng quên sợ hãi, chỉ là dựa theo Không Dật Thu nói đi làm.

Nước rất nhanh tự chuẩn bị xong. Sau đó Không Dật Thu lại để cho Dương Hoa chuẩn bị một trương tấm rất bình thường giấy trắng, còn gọi hần cầm cây thước cùng com-pan ở phía trên vẽ lên một cái hết sức kỳ quái đồ án.

“Đưa di động microphone nhắm ngay đồ án trung ương.” Làm xong công tác chuẩn bị, Không Dật Thu còn nói.

Dương Hoa như trước nghe theo, đón lấy, hần tự nghe trong điện thoại vang lên Mini sao sao nhắc tới thanh âm. Còn không có một hồi, đặt ở trên bàn thủy tinh giấy đột nhiên “B-A-N-G... GG” thoáng một tý thiếu rồi bắt đầu đứng dậy. Nhưng lại không đợi giật mình Dương Hoa xong đi lên đập chết hần, tờ giấy kia đã bị thiếu đốt chỉ còn lại có một đồng màu xám trắng tro tàn.

Dương Hoa tranh thủ thời gian một bà nhấc lên điện thoại di động của mình, qua lại kiểm tra có phải là có cháy hồng địa phương. Sau đó chợt nghe đến Không Dật Thu mang theo vài phần đắc ý thanh âm lại truyền ra: “Đem bà vừa rồi thiêu hủy tờ giấy kia giấy xám hơi chút phóng một có một chút trong nước. Nhớ kỹ, chỉ có thể phóng một điểm.”

“Nha...” Dương Hoa cẩn thận từng li từng tí dùng hai ngón tay dính khời một nắm giấy xám ném vào trong chén.

“Gào thét! Lần này tiện nghi ngươi.” Không Dật Thu thanh âm đã dâm dăng, lại phải ý, “Đây là chúng ta Đạo Huyền tông bí phương. Chuyên môn cho những kia phương diện kia công năng có vấn đề nam nhân dùng. Cho dù là bảy tám chục tuổi lão nhân, chỉ cần một phần tư trương tấm A4 giấy sức nặng, có thể bảo vệ hần trong vòng một tháng sinh long hoạt hổ. Chẳng qua nếu như chỉ là một điểm một chút lượng, không có bệnh nam nhân uống cũng có cô bản bởi nguyên hiệu quả, cam đoan ngươi một uống hết, công hiệu lập hiện! Hơn nữa cái này nhưng tuyệt đối không có tác dụng phụ! Hắc hắc hắc.”

Không Dật Thu trong lời nói cho tuy nhiên cũng không có vấn đề gì, nhưng hần đang nói chuyện lúc cái kia dâm dăng hương vị cùng cuối cùng ba tiếng dâm dăng tiếng cười lại làm cho Dương Hoa cơ hồ muốn đưa di động theo gian phòng lập cho văng ra.

Ngay tại Dương Hoa quay mắt về phía chén kia biểu hiện ra không có gì biến hóa, chỉ là tại chén ngọn nguồn chìm một điểm giấy xám nước, do dự mà muốn hay không thực bắt nó uống hết thời điểm, cửa phòng của hần lại đột nhiên bị kéo ra. Trần trụi hai chân, khoác áo ngủ, mặt mũi tràn đầy lười biếng bộ dáng Vương Nhược Tích không hề cố kỵ vọt lên tiến đến, một chút cũng không khách khí xoay người ngã vào Dương Hoa trên giường.

“Ài! Một người ca hát thực nhàm chán! Hát ta đây cuồng hống đều ách.” Vương Nhược Tích thanh âm hoàn toàn chính xác có một chút khàn giọng, hơn nữa nét mặt của nàng ở phía trong còn tràn đầy đối với Dương Hoa nén giận, “Ai, cái này Vũ Huyên! Viết cái gì không tốt, hết lần này tới lần khác tại kịch

bản ở phía trong để cho ta ca hát. Hơn nữa còn là cái tiếng Quảng Đông ca! Nàng cũng không phải không biết ta ngũ âm không được đầy đủ, lần này nhất định là cố ý. Dương Hoa, đều tại ngươi! Ngươi phải bồi thường ta tổn thất! Khục hừ! Khục hừ!” Nói xong, Vương Nhược Tích còn lớn hơn thanh âm ho khan vài cái.

Vương Nhược Tích thậm chí ngay cả cửa cũng không gõ liền vọt vào gian phòng của mình đã muốn lại để cho Dương Hoa chấn động, đằng sau nàng bắn liên hồi tựa như chỉ trích càng làm cho hấn trạng Nhị hòa thượng sờ không được ý nghĩ. “Đâu có chuyện gì liên quan tới ta? Còn có, lần sau ngươi tiến gian phòng thời điểm có thể trước gõ cửa sao?” Nhìn xem Vương Nhược Tích tại trên giường mình bày ra chính là cái kia tràn ngập hấp dẫn tư thế, Dương Hoa mặt đỏ lên nói, “Vạn nhất... Vạn nhất ta tại thay quần áo đâu này?”

“Thay quần áo làm sao vậy?” Vương Nhược Tích quát quát miệng, mặt mũi tràn đầy khinh thường cao thấp đánh giá Dương Hoa một phen, “Tựa ngươi cái kia gây không sót mình thân thể, phía dưới còn có thể có nhiều hơn năng lực? Nhìn còn không phải cùng không thấy đồng dạng? Thì ra là Vũ Huỳnh, không biết như thế nào như vậy tựa vừa ý ngươi.”

“Ngươi... Ngươi ngươi...” Vương Nhược Tích lời nói đem bà Dương Hoa triệt để cho xấu hổ cái đỏ thắm mặt. Bị một cái so với chính mình nhỏ hai tuổi nữ hài tử ở trước mặt nói mình phương diện kia năng lực có vấn đề, cái này lại để cho Dương Hoa thật sự là không biết nên giải thích hai câu, có lẽ hay là không phân biệt giải.

“Hắc hắc, cho ta nói trúng rồi a!” Vương Nhược Tích không kiêng nể gì cả trên giường cười tiếu phủ hậu ngưỡng. Qua lại vận vẹo thậm chí làm cho nàng áo ngủ theo trên bờ vai trượt rơi xuống, lộ ra bên trong màu hồng phần nội y cùng làm cho người ta miệng đắng lưỡi khô giữa hai khe núi ^^ . Hai chân phía dưới, thập chích ngón chân cuộn sóng tựa như qua lại cuộn động lên, tựa hồ cố ý muốn hấp dẫn Dương Hoa chú ý.

Giải thích cũng không phải, không giải thích không phải Dương Hoa ở đâu là cái này nữ ma đầu đối thủ, tại cường đại như thế thể thể công hạ, da mặt cho tới bây giờ đều so giấy còn mỏng hấn cũng chỉ có thể mang theo cùng Quan Công đồng dạng đỏ thắm mặt mở cửa phòng chạy trời chết.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Đạo môn tuyệt học (hạ)

“Không xong!” Dương Hoa mới chạy đến ngoài cửa, trong điện thoại di động Không Dật Thu lại đột nhiên phát ra một tiếng kinh thiên động địa hô to. Đương nhiên, cái này thanh âm kinh thiên động địa hô to đối với Dương Hoa mà nói cũng chỉ là tương đương với bình thường tiếng nói lớn nhỏ.

“Làm sao vậy?” Dương Hoa bị Không Dật Thu đột nhiên phát ra thanh âm lại càng hoảng sợ, hấn liền vội hỏi.

“Chén kia cố bồn bồi nguyên nước nữ nhân phải không có thể uống! Tranh thủ thời gian đi vào bụng ra! Vạn nhất nàng khát nước cầm lấy đi uống tựa không xong rồi!” Không Dật Thu gấp đến độ la to bắt đầu đứng dậy.

“Ah!” Dương Hoa cũng chén Không Dật Thu hô to sợ tới mức luống cuống thần, hấn tranh thủ thời gian xoay người lại mở cửa phòng. Lại chỉ thấy còn mang theo mặt mũi tràn đầy nụ cười đắc ý Vương Nhược Tích chính cầm cái kia chích ly hướng bên miệng đưa đi.

“Đừng Uống.... uó... ơ!” Dương Hoa gấp đến độ hô lớn một tiếng.

“Làm sao vậy?” Vương Nhược Tích gần đây không được ổn định thần kinh căn bản là phản đối Dương Hoa gọi sinh ra bất kỳ phản ứng nào. Nàng có lẽ hay là một bên khó hiểu nhìn xem Dương Hoa, một bên đem bà lý đưa tiền đảo bên miệng sung sướng uống một hớp lớn, sau khi uống xong còn phát ra “Hả!” một tiếng thỏa mãn hơi thở thanh âm.

“Không có việc gì rồi!” Dương Hoa “Bành” một tiếng lại đóng cửa phòng, lo lắng đối với trong điện thoại Không Dật Thu hô to, “Nàng... Nàng uống hết rồi, làm sao bây giờ?”

“Ah!” Không Dật Thu cũng luống cuống thần, “Ngươi tranh thủ thời gian, tranh thủ thời gian khóa lại đại môn đi ra ngoài! Hàng vạn hàng nghìn đừng làm cho nàng nghe thấy được ngươi mùi. Đạo phù kia đối với nam nhân hiệu quả là cố bồn bồi nguyên, đối với nữ nhân hiệu quả... Tóm lại ngươi nhanh lên đi! Một hồi sẽ qua ngươi tựa đi không xong rồi!” Nói cuối cùng hai câu thời điểm, Không Dật Thu đã là gọi microphone đều nhanh phá.

“Nhưng... Đối với ngươi đi nàng làm sao bây giờ?” Dương Hoa cũng không phải là cái loại này sẽ ở bằng hữu gặp nguy hiểm thời điểm vứt xuống dưới bằng hữu trốn chạy để khỏi chết (đào mệnh) hỗn đản.

“Nàng nên làm cái gì bây giờ làm sao bây giờ! Không chết được! Ngươi đừng quản! Trốn a! Cho nàng bắt lấy cái mạng nhỏ của ngươi sẽ không có! Ngươi mất mạng, ta cũng vậy tựa xong đời!” Không Dật Thu sốt ruột phát hỏa, Dương Hoa điện thoại thật đúng là bắt đầu hơi nước.

Xem xét cái này tình hình, Dương Hoa lại càng hoảng sợ. Hẳn lúc này mới tranh thủ thời gian mất mạng xuất ra cái chìa khóa mở ra đại môn. Ngay tại người khác vừa mới từ trong nhà lao ra thời điểm, chỉ nghe thấy sau lưng truyền đến một tiếng ầm vang nổ mạnh. Toàn thân đều hiện ra màu hồng phấn Vương Nhược Tích lung la lung lay theo Dương Hoa trong phòng vọt ra. Nửa người trên của nàng đã là không mảnh vải che thân, áo ngủ cùng Bra-áo ngực tất cả đều không cánh mà bay. Hơn nữa nàng cũng căn bản ngay một tia vật che chắn ở chính mình bộ ngực ý tứ đều không có, chỉ là bốn phía quét mắt trong phòng khách mỗi hẻm lãnh.

Tuy nhiên Vương Nhược Tích trên mặt biểu lộ giống như là mất đi ý thức đồng dạng mê ly, nhưng nhìn thấy Dương Hoa lúc trong ánh mắt khát khao lại như là gặp được chuột mèo.

Mặc kệ Vương Nhược Tích dáng người dù thế nào tốt, ở trần mỹ nữ dù thế nào có lực hấp dẫn, Dương Hoa ý chí lực cùng trong điện thoại di động Không Dật Thu gầm rú hãy để cho hắn hung hăng đồng lại đại môn, sau đó từ bên ngoài đem hắc khóa trái bắt đầu đứng dậy.

Hô! Lúc này Dương Hoa cùng trong điện thoại di động Không Dật Thu mới đồng thời thở phào một cái.

“Nàng không có chuyện gì a...” Kiến thức Vương Nhược Tích vừa rồi cái kia làm cho người sợ hãi bộ dáng, Dương Hoa không khỏi lo lắng hỏi.

“Nàng có thể có chuyện gì? Tự mình giải quyết thoáng một tý thì tốt rồi. Bất quá, ta xem khuya hôm nay nhà các người lầu trên lầu dưới còn có bên cạnh hàng xóm đoán chừng là ngủ không được tốt cảm giác.” Không Dật Thu lười biếng trả lời.

“Vì sao...” Dương Hoa ngu xuẩn vấn đề mới hỏi ra một nửa, trong phòng truyền tới một tiếng cùng mèo kêu không sai biệt lắm tiếng rên rỉ tựa lại để cho hắn tại xấu hổ mặt đỏ tới mang tai đồng thời cũng ngừng miệng.

Theo một tiếng này bắt đầu, Dương Hoa thuê trong phòng thanh âm tựa giống như Trường Giang nước giống nhau không ngọt không dứt truyền ra. Nghe cái kia bình thường tại phỉn: @) ở phía trong mới có thể nghe được như khóc như khóc thanh âm, vừa mới gặp được Vương Nhược Tích nửa thân trần thân thể mềm mại Dương Hoa xấu hổ cơ hồ muốn hơi nước.

“Oa! Thanh âm thật không sai! Uy, cái kia nữ xinh đẹp không?” Không Dật Thu trong thanh âm tràn đầy dâm dăng. Dương Hoa cơ hồ đều có thể tưởng tượng đến hắn hai mắt ngó thành ánh trắng hình dạng, ngoài miệng treo một dây nước miếng Trư ca (bát giới) hình tượng.

“Nói chuyện nha.” Hỏi hỏi lâu Dương Hoa không có trả lời, Không Dật Thu lại sốt ruột hỏi, “Không phải là thanh âm hoàn mỹ, bộ dáng xong đời a! Nói nha nói nha! Nữ kia xinh đẹp sao?”

“Nàng... Xinh đẹp.” Dương Hoa xấu hổ hỏi lâu, mới nói quanh co nói.

“Nhiều xinh đẹp? Bộ dáng đáng người chống đỡ mà vượt các người trong quán rượu cái kia phía sau quầy tiểu nha đầu sao?”

“So Nhạc nhi tốt.” Dương Hoa ăn ngay nói thật. Vương Nhược Tích tướng mạo có lẽ không có thể so Nhạc nhi đẹp mắt ở đâu, nhưng ngày đó sinh diện ảnh dáng người cũng tuyệt đối là Nhạc nhi so sánh không bằng.

“Ah!” Không Dật Thu câu này cùng với phát đục mèo đục không sai biệt lắm cảm thán thanh âm sau khi truyền ra, sẽ không có tin tức.

“Này, chúng ta làm sao bây giờ? Có biện pháp nào không làm cho nàng an tĩnh lại? Cũng không thể ở bên ngoài ngốc cả đêm a!” Nghe trong phòng truyền tới thanh âm càng ngày càng *, Dương Hoa xấu hổ hỏi.

“Làm cho nàng yên tĩnh? Có biện pháp ah, hai cái biện pháp. Thứ nhất, người đi vào làm cho nàng phát tiết. Phát tiết xong rồi thì tốt rồi. Cái này nhanh, phòng chừng có như vậy ba bốn giờ có thể chấm dứt. Bất quá đợi nàng phát tiết xong rồi, phòng chừng người cũng không sai biệt lắm nên xong rồi. Đụng phải đồ chơi này nữ nhân... Hắc hắc hắc hắc! Ta nhớ được là ba năm trước đây a, có cái tên không cần thận uống xong phù thủy về sau chưa kịp giặt rửa ly, kết quả hắn lão bà dùng chén kia từ sụp đổ chén nước sôi uống. Ý tưởng mặt còn lại cái kia điểm cặn, ngày hôm sau tên kia tựu tiến bệnh viện. Nghe nói là thật thiệt thòi, giống như mãi cho đến cuối cùng đều không chữa cho tốt. Thứ hai, đợi chính cô ta phát tiết. Giống nhau là phát tiết xong rồi thì tốt rồi. Bất quá cái này phòng chừng buổi sáng ngày mai đều không nhất định có thể làm. Bà nội, may mắn vừa rồi cho người phóng đặc lượng thiếu, nếu như cái kia ngoạn ý chơi đùa nhiều hơn. Hừ hừ...”

“Ai, kia buổi tối có lẽ hay là tìm một chỗ ở a.” Dương Hoa bất đắc dĩ thờ dài.

“Như thế nào thờ dài rồi? Hắc hắc, nghĩ lên nàng? Kỳ thật cũng không phải không được. Hắc hắc, người tựu ở chỗ này chờ, đại khái bốn năm giờ về sau, người lại đi vào. Khi đó nàng khẳng định còn không có phát tiết xong, hơn nữa không sai biệt lắm mới có thể... Ai, đáng tiếc chúng ta người tu đạo không thể gần nữ sắc...” Không Dật Thu cuối cùng một câu ở phía trong tràn đầy tiếc nuối.

Ba~! Không đợi trong điện thoại Không Dật Thu chít chít méo mó xong, Dương Hoa tựu khép lại điện thoại sửa chữa, thanh âm của hắn thì kết một tiếng dừng lại. Kỳ thật Dương Hoa cũng không phải đối với Không Dật Thu cách nghĩ cảm thấy lòng đầy căm phẫn, hắn cũng không phải là cái gì ra vẻ đạo mạo biện hộ sĩ. Chính sự khác biệt, hắn là cảm giác mình tựa hồ cũng sắp chén Không Dật Thu nói có chút động tâm rồi.

Nếu là thật đối với Vương Nhược Tích làm chút gì đó, về sau nhưng như thế nào đối mặt Tề Vũ Huỳnh đâu này? Dương Hoa nghĩ đến đây cái vấn đề tựu toàn thân khẽ run rẩy, khăn trương phía dưới, hắn mới tranh thủ thời gian khép lại sửa chữa.

Bất quá nghĩ đến Tề Vũ Huỳnh, Dương Hoa lập tức lại nhớ lại chính mình còn không có gọi điện thoại hướng nàng xin lỗi. Liếc qua điện thoại, Dương Hoa nhăn cau mày, có lẽ hay là không có lại mở ra cái kia chán ghét sửa chữa.

Dù sao buổi tối muốn tìm địa phương ở, có lẽ hay là đến nàng chỗ đó lại ở một đêm tốt nhất. Lại thuận tiện hướng nàng nói xin lỗi đi... Mang theo ý nghĩ như vậy, Dương Hoa vội vàng rời đi trần ngập * sóng đều hành lang.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Vô cơ được oan (thượng)

Ngay tại Dương Hoa lúc rời đi, Địa phủ ở phía trong nổi mạch điện viên tiểu thư lại bắt đầu toàn thân phát run nhìn xem vị kia sắc mặt không ngừng biến ảo, không ngừng làm trên hạ hai hàng hàm răng qua lại ma sát lấy phát ra làm cho người toàn thân phát run "Chỉ chỉ" thanh âm tiên nữ chuyên gia. Nàng đã muốn cơ hồ có thể tưởng tượng ra tiên nữ chuyên gia hiện tại cái kia trương tầm bình tĩnh dưới gương mặt mặt thai nghén lấy lúc núi lửa bộc phát khủng bố bộ dáng.

Ngay tại Dương Hoa quyết định rời đi ba giây đồng hồ trong, vận khí quản lý trung tâm ở phía trong cũng đã trống không một "Quý". Tại đây ba giây đồng hồ ở phía trong, cướp đường mà chạy Quý Hồn đám bọn họ đem cả vận khí quản lý trung tâm thủy tinh vỡ vụn hơn hai mươi khối —— ai cũng không dám tại tiên nữ chuyên gia nổi giận thời điểm tới gần nàng trăm mét trong.

Tất cả mọi người còn nhớ rõ trước đó lần thứ nhất Dương Hoa ngộ nghịch tiên nữ chuyên gia ý tứ lúc, tiên nữ chuyên gia cuối cùng hành vi —— nàng lửa giận trực tiếp đưa tới Thiên Lô đem cả Địa phủ đều cho bỏ cái gà bay chó chạy. Nếu như lúc ấy không phải Diêm Vương đại nhân cũng đứng lúc ở đây, chủ yếu sét đánh tất cả đều hướng về phía Diêm Vương đại nhân đi, chỉ sợ vận khí quản lý trung tâm trong kia chút ít xem nào nhiệt tiểu quý tất cả đều đắc nguyên khí đại thương. Bất quá tiểu quý đám bọn họ không có việc gì, đáng thương Diêm Vương đại nhân tự..

Bất quá lúc này đây, lại để cho nổi mạch điện viên tiểu thư kinh ngạc chính là, tiên nữ chuyên gia cũng chỉ là nghiêng răng nghiêng lợi mắng vài câu, không có bão nổi.

"Tiên... Tiên nữ chuyên gia đại nhân, ngài không tức giận sao?" Đáng thương nổi mạch điện viên tiểu thư nhút nhát e lệ hỏi.

"Tức giận! Người cứ nói đi?" Tiên nữ chuyên gia nghiêng đầu lại đối với nổi mạch điện viên tiểu thư, cái kia trương tầm bởi vì phần nộ mà vận vẹo gương mặt lại để cho Quý Hồn nổi mạch điện viên tiểu thư thiếu chút nữa cho là mình đã gặp quỷ.

"Ta sẽ gọi người này đầu hàng, hội gọi hắn đầu hàng, hội..." Tiên nữ chuyên gia tựa như tại đối với chính mình tiến hành thôi miên tựa như lâm lâm quay đầu lại, sắc mặt tái nhợt gắt gao nhìn thẳng màn hình lớn.

Dương Hoa đến lại để cho Tề Vũ Huỳnh mừng rỡ. Tại Dương Hoa thành khẩn vì vừa rồi trong điện thoại lãnh đạm xin lỗi thời điểm, nàng tìm thật lớn khí lực mới không chế được chính mình không có kích động trực tiếp nhào vào trong lòng ngực của hắn đi.

"Khuya hôm nay, ta muốn ở chỗ này ở một đêm. Có thể chứ?" Dương Hoa có chút xấu hổ nói ra chính mình ý đồ đến, sau đó tự ngâm miệng lại.

Hắn kỳ thật rất muốn hướng Tề Vũ Huỳnh giải thích chính mình đưa ra yêu cầu này nguyên nhân, tuy nhiên lại lại thế nào đều không có biện pháp mở miệng. Chẳng lẽ muốn cùng Tề Vũ Huỳnh nói, Vương Nhược Tích đem cả vốn là hắn chuẩn bị chính mình uống tráng dương dược cho uống, hiện tại đang ở nhà ở phía trong phát xuân, cho nên hắn không dám trở về sao?

Ngay tại Dương Hoa nói xong yêu cầu đồng thời, Tề Vũ Huỳnh mặt lập tức tượng uống một lọ rượu xái đồng dạng hồng bắt đầu đứng dậy. Hắn đặc biệt đến xin lỗi, sau đó còn nói muốn ở một đêm.. Tề Vũ Huỳnh nâng lên cơ hồ hồng muốn nhỏ ra huyết khuôn mặt, vụng trộm phỉ Dương Hoa liếc. Hắn.. Hắn là có ý gì? Có phải là hắn muốn khuya hôm nay...

Muốn lách Tề Vũ Huỳnh xấu hổ trong đầu từng đợt mê muội. Hỗn loạn đầu óc hiện tại cũng muốn không rõ ràng lắm, vận nhất Dương Hoa thật là ý tứ kia, nàng là nên vậy kiên trì mình ở mẫu thân trước giường bệnh phát thê đầu rồi, cần phải ở ở tự dứt khoát cứ như vậy.

Chứng kiến Tề Vũ Huỳnh biểu lộ cùng sắc mặt, Dương Hoa đương nhiên lập tức tự mình bạch là Tề Vũ Huỳnh hiểu lầm chính mình ý đồ đến. Nhưng hắn có lẽ hay là không có biện pháp giải thích. Nói dối a... Coi như là thiện ý nói dối, cái kia cũng không phải hắn sở trường ah!

"Ta... Vũ Huỳnh, ta mới thuê trong phòng ra điểm vấn đề, cho nên mới tới tìm người. Người đừng hiểu lầm." Dương Hoa đỏ mặt, cúi đầu xuống lấp bấp giải thích nói.

"Ah, là như thế này ah." Tề Vũ Huỳnh này nằm lòng đang Dương Hoa giải thích hạ dần dần lắng xuống, sắc mặt cũng khôi phục bình thường, bất quá đáy lòng thất vọng lại không thể tránh được.

“Ừm.” Dương Hoa nhưng lại một điểm cũng không có chú ý đến Tề Vũ Huỳnh biến hóa trong lòng, hẳn có lẽ hay là gắt gao cúi đầu, ngay cũng không dám nhìn Tề Vũ Huỳnh liếc.

“Vậy người còn ở nguyên lại gian phòng a.” Tề Vũ Huỳnh giữ vững tinh thần, cười giữ chặt Dương Hoa đi vào hẳn đã sớm ở thói quen gian phòng.

Mặc dù là mình đã ở thói quen gian phòng, nhưng đêm nay thượng, Dương Hoa hoàn toàn, từ đầu, luôn luôn sẽ không ngủ lấy một giây đồng hồ tốt cảm giác. Vì cái gì ngủ không ngon? Cái này tính toán dùng đầu muốn phỏng chừng cũng có thể có thể mình bạch.

Một cái rõ ràng đã là nhâm quân ngất lấy nững nịu đại mỹ nhân đi nằm ngủ tại bên cạnh —— nàng khẳng định không khóa cửa. Tự từ ngày đó đau chân về sau, Tề Vũ Huỳnh sẽ thấy không khóa qua cửa phòng. Hơn nữa tại đến Tề Vũ Huỳnh gia trước kia, Dương Hoa còn nghe xong già như vậy hỏi lâu “Hiện trường trực tiếp”, chỉ sợ chỉ cần là cái nam nhân bình thường tự không khả năng còn có thể tượng bình thường như vậy chộp mắt ngủ. Dương Hoa còn có thể khổng chế ở chân của mình, không cho hẳn đem mình mang vào Tề Vũ Huỳnh trong phòng đi, biểu hiện đã muốn siêu việt người bình thường có thể hiểu được cực hạn.

Trên giường lật qua lật lại chuyển hồi lâu, như thế nào đều ngủ không được Dương Hoa cuối cùng vẫn là lấy ra cái kia chích hẳn rất không muốn gặp lại điện thoại. Bất kể như thế nào, không đem Không Dật Thu sự tình biết rõ ràng, hẳn vẫn không thể yên tâm. Hơn nữa, Không Dật Thu cũng đã hướng hẳn chứng minh rồi, người này nói lời cũng không phải “Chỉ do hư cấu”.

Do dự một hồi, Dương Hoa một lần nữa mở ra điện thoại sửa chữa.

“Người làm gì! Đem bà ta che ở bên trong!” Không Dật Thu đi lên câu nói đầu tiên thì xông cực kỳ khủng khiếp.

Ba~! Dương Hoa lập tức càng làm cái nắp cho đắp lên. Qua rồi năm phút đồng hồ, hẳn mới lần nữa đem bà cái nắp mở ra. Lúc này Không Dật Thu rốt cục trung thực. Hẳn đã muốn mình bạch, trận này nói chuyện quyền chủ động tại Dương Hoa mà không phải trong tay hẳn.

“Ai, Dương Hoa, Dương Hoa. Chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ sao! Không cần kích động như vậy a. Ha ha, ha ha.” Không Dật Thu hảo ngôn hảo ngữ cười theo.

“Người đang ở đây ta trong điện thoại di động, ta gọi điện thoại thời điểm, người có thể hay không nghe thấy?” Dương Hoa nghĩ nghĩ hỏi.

“Không thể.” Không Dật Thu nửa điểm cũng không dám do dự, tranh thủ thời gian trả lời, “Ta bây giờ là linh thần, nếu cùng những kia sóng điện từ trộn lẫn cùng một chỗ, lập tức tự tan thành mây khói. Người gọi điện thoại thời điểm, ta trốn cũng không kịp, cái đó còn dám xuất hiện nghe lên?”

“Ừm, cái kia tốt.” Dương Hoa gật gật đầu, “Người mới vừa nói ta đây đều tin. Ta đây như thế nào đem người đưa trở về?”

“Ai, đừng vội a.” Nói đến đây, Không Dật Thu thở dài, “Ta sư môn người xuất hiện tại khẳng định đã biết ta linh thần bị đoạt tin tức. Bởi như vậy, bọn hẳn khẳng định sợ người sợ phải chết. Nhưng người cũng không phải thực hội đạo thuật, về sau thấy bọn họ, chỉ sợ không đợi nói lên lời nói đã bị giết. Hơn nữa, ta vừa mới phát hiện, hiện đang cùng người nói chuyện nhưng thật ra là linh thần tương thông, người khác nghe không được. Cho dù ta sư môn người chịu nghe người đem nói cho hết lời, cũng không có biện pháp từ nơi này thứ đồ hư ở phía trong cảm giác được ta. Đến lúc đó bọn hẳn khẳng định nghĩ đến người lừa gạt bọn hẳn, tình huống bết bát hơn.”

“Vậy làm sao bây giờ?” Dương Hoa hỏi.

“Ừm...” Không Dật Thu trầm ngâm hồi lâu, “Hiện tại cũng không có biện pháp, không bằng người bái ta là a. Ta thu người cho chúng ta Đạo Huyền tông thập thất đại đệ tử. Sau đó có thể tùy tiện dạy người điểm Đạo Huyền tông ngoại môn đạo thuật, ta sư môn người xem xét có thể nhận ra.”

“Cái kia muốn là bọn hẳn hiểu lầm ta là từ trong miệng người khảo hỏi lên, hoặc là dùng cái gì hèn hạ phương pháp học được làm sao bây giờ?” Dương Hoa nghĩ nghĩ hỏi. Kỳ thật hẳn xem trong tiểu thuyết gian, cái gì thần Phật quỷ quái cũng có không thiếu. Cho nên đang tiếp thụ sự thực về sau, ý nghĩ của hẳn cũng dần dần bắt đầu linh hoạt bắt đầu đứng dậy.

“YAA. A. A..! Ta vẫn thật không nghĩ tới. Ai, này làm sao xử lý đầu này?” Không Dật Thu thanh âm vừa nghe chỉ biết hẳn bây giờ là một bộ sàu mi khổ kiểm bộ đáng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Vô có được oan (trung)

“Được rồi, đi một bước xem một bước a. Không được lời mà nói..., tự chính mình ngắm lại xem có hay không biện pháp trở lại trong thân thể đi.” Không Dật Thu thở dài nói.

“Bằng không thì ta mang người đi thân thể của người chỗ đó nhìn xem?” Dương Hoa chú ý thử thăm dò hỏi.

“Không cần. Ta hiện tại không nghĩ tới biện pháp như thế nào trở về nì. Chờ ta nghĩ ra biện pháp, sẽ nói cho người biết. Ai, sớm biết như vậy có thể như vậy, ta liền cho tu luyện Tam sư thúc thân hồn thuật. Trước như vậy đi, ai, nói chuyện lâu như vậy, ta linh thần bắt đầu hư nhược rồi. Ta phải đi mình tưởng cổ thần. Về sau nếu như có chuyện, người theo như người điện thoại di động của mình đây số có thể đánh thức ta. Lúc không có chuyện gì làm đừng tìm ta. Ta phải luyện luyện cổ Thần Thuật, về sau trở về bản thể thời điểm nắm chắc mới có thể lớn.” Câu nói sau cùng, Không Dật Thu chỉ dùng để lăm bằm lâu bầu phương thức nói ra được.

“Ừm, tốt.” Dương Hoa chính ước gì Không Dật Thu về sau không cần phải tái xuất hiện, đương nhiên là liên tục không ngừng đáp ứng. Bất quá, hần mà nói âm còn không có rồi, Không Dật Thu tựa đã sớm vô ảnh vô tung biến mất.

Dương Hoa lại nhẹ nhàng kêu vài tiếng, kết quả đều không có thể được đến Không Dật Thu đáp lại, sau đó, Dương Hoa tầm mắt của mình cũng dần dần mờ lung bắt đầu đứng dậy. Cuối cùng, hần cứ như vậy mơ mơ màng màng ở nửa mê nửa tỉnh trong lúc đó vượt qua cả đêm.

Sáng ngày thứ hai thời điểm, Dương Hoa hay là đang cái kia một hồi quen thuộc chuông điện thoại di động ồn ào trung tỉnh táo lại. Mỗi sáng sớm bảy điểm 30’ đúng giờ rời giường, đây là hần đã sớm đã thành thói quen.

Tựa giống như trước tại Tề Vũ Huỳnh gia thời điểm đồng dạng, Dương Hoa lại một lần thói quen đi tới phòng bếp. Đã làm xong bữa sáng chứa ở trong mâm. Lúc này Tề Vũ Huỳnh vừa vận theo gian phòng của nàng dùng sức xoa cõn giày không lớn mở con mắt đi tới, Dương Hoa vừa vận đem bữa sáng đặt ở trong phòng của nàng, sau đó tựa lập tức đem mình cái kia phần nhanh chóng giải quyết hết.

“Vũ Huỳnh, người bữa sáng ta đặt ở bàn máy tính từ bên cạnh. Cái kia ta đi trước.” Tề Vũ Huỳnh còn không có theo trong toilet đi tới, Dương Hoa cũng đã ăn xong bữa sáng, cách cái phòng bếp đối với nàng hô lớn một tiếng.

“Ồ! Được rồi.” Tề Vũ Huỳnh nghĩ không ra cái gì ngăn trở Dương Hoa lý do, cũng chỉ có thể một bên lau mặt vừa đi đi ra đưa hần vài bước.

“Người chân còn chưa khô, không cần đưa tiền ta.” Dương Hoa mắt nhìn Tề Vũ Huỳnh còn có chút sưng đỏ cổ chân, kiên quyết làm cho nàng lưu tại trong nhà.

“Vay người đi thông thả, nhớ rõ buổi tối gọi điện thoại cho ta.” Tề Vũ Huỳnh cũng biết mình hiện tại xuyên đeo cái này thân áo ngủ không thích hợp đưa tiền Dương Hoa đi ra ngoài, liền cười đứng ở cửa ra vào hướng hần khua tay nói đừng.

Vừa cùng Tề Vũ Huỳnh tách ra, Dương Hoa lập tức hay dùng tốc độ nhanh nhất đuổi trở về nhà. Hần thật sự là rất lo lắng Vương Nhược Tích tình huống. Tuy nhiên Không Dật Thu nói vô cùng thoải mái, nhưng Dương Hoa chính là như thế nào đều không có biện pháp đối với cái kia đã lỗ mạng lại không có lẽ gia hỏa sinh ra may mắn tin nhiệm cảm giác.

Đứng ở cửa nhà, Dương Hoa do dự hơn nửa ngày. Một mực đợi cho hần xác định trong nhà hoàn toàn chính xác đã muốn một điểm thanh âm cũng không có, hần mới quyết định mở ra đạo kia cửa phòng. Một mở cửa, hần lập tức liền mắt choáng váng. Tuy nhiên Dương Hoa rất rõ ràng Vương Nhược Tích đêm qua khẳng định rất điên, thế nhưng không nghĩ tới, nàng vậy mà sẽ phát điên ngay cái bàn đầu cho ném đi. Cả gian trong phòng khách khắp nơi đều là đánh nát miếng thủy tinh tấm. Những kia đồ dùng trong nhà, thủy tinh dụng cụ cơ hồ không có vài món còn có thể giữ lại hần vốn là bộ dáng.

Vương Nhược Tích đâu này? Vương Nhược Tích người nào vậy? Tuy nhiên trong phòng khách hỗn loạn lại để cho Dương Hoa rất là giật mình, nhưng làm hần càng khẩn trương nhưng lại Vương Nhược Tích hướng đi của. Trong phòng khách chỗ nào cũng nhìn không thấy thân ảnh của nàng.

Nàng không biết đã muốn đi trường quay đi à nha. Nghĩ đến Vương Nhược Tích ngày hôm qua tự nói với mình lời mà nói..., Dương Hoa nghi hoặc như vậy. Hần đóng cửa lại, chú ý lướt qua những kia đáng sợ miếng thủy tinh tấm, trở lại trong phòng của mình.

Nhưng một mở cửa phòng, Dương Hoa tựa thấy được một bộ lại để cho hần cơ hồ máu mũi tuôn ra hình ảnh. Vương Nhược Tích vậy mà không mảnh vải che thân nằm ở hần trên giường, cả người còn muốn ngai chính mình bạo lộ không đủ tựa như Trương Thành cái “Đại” chữ hình, đem cả toàn thân bí mật đều lộ ra đi ra. Xem hình dạng của nàng đảo là một bộ ngũ ngọt ngào âm áp bộ dạng, nhưng Dương Hoa trong phòng đồng bữa bọn lại tuyệt không so trong phòng khách kém. Đến tại giường của mình, Dương Hoa căn bản là không dám xem lần thứ hai. Hần chặt vật đóng cửa phòng, cầm một chiếc cái chổi bắt đầu quét dọn phòng khách.

RẦM, RẦM! Dương Hoa không nhúc nhích một lần cái chổi sẽ ném ra như vậy một thanh âm. Đầy đất miếng thủy tinh quét dọn bắt đầu đứng dậy tuyệt đối sẽ làm cho người mệt mỏi đủ thương. Dương Hoa lại sợ quét dùng sức làm hư sàn nhà, lại lo lắng trên mặt đất hội lưu lại hạ mấy khối thủy tinh cám, đâm tổn thương ưa thích cõn bỏ chân răng khắp nơi chạy loạn Vương Nhược Tích chân, thật sự là hai đầu khó xử.

Ngay tại Dương Hoa vừa mới đem cả thủy tinh cám quét dọn sạch sẽ, chuẩn bị một lần nữa đem cả trong phòng khách những cái bàn kia bàn hồi tại chỗ thời điểm. Phòng của hần đại môn lại đột nhiên bị kéo ra. Mặt mũi tràn đầy tái nhợt Vương Nhược Tích tượng nữ quý đồng dạng dùng ga giường chăm chú vây quanh chính mình xuất hiện ở cửa ra vào, trong hốc mắt mang theo nước mắt nổi giận dùng dùng nhìn xem Dương Hoa.

“Người tỉnh...” Dương Hoa mang theo mỉm cười “Tỉnh” chữ mới nói đến một nửa, Vương Nhược Tích cũng đã vọt tới trước mặt hần, một cái bàn tay phiến tới.

Dương Hoa hoàn toàn, từ đầu, luôn luôn sẽ không ngờ tới Vương Nhược Tích lại đột nhiên gian đến như vậy thủ đoạn. Hắn ngay trốn tránh động tác đều không làm ra đến, đã bị nàng một cái bàn tay nặng nề phiến trên mặt. Vương Nhược Tích lần này một chút cũng không có nương tay, sinh sinh tại Dương Hoa trên mặt ấn ra một cái mạng theo năm ngón tay chường ấn.

Đột nhiên đã trúng như vậy thoáng một tý Dương Hoa chỉ cảm thấy đầu óc bị đánh "Ổng" thoáng một tý, sau đó trước mắt mà bắt đầu kim tinh loạn mào. Chờ hắn tại nguyên chỗ đánh cho mấy cái chuyển, lão đảo rốt cục vịn cái bàn đứng vững, còn không có hắn tới kịp hỏi ngọn nguồn chuyện gì xảy ra, Vương Nhược Tích liền mang theo mặt mũi tràn đầy giận không được nước mắt chạy vào thuộc về trong phòng của nàng.

Bị một cái bàn tay rút hôn mê rồi Dương Hoa hồi lâu cũng không còn kịp phản ứng. Chờ hắn cuối cùng từ mắt nổi đom đóm trong trạng thái khôi phục lại thời điểm, Vương Nhược Tích đã muốn phốc trên giường khóc thành một đoàn.

"Này, ngươi là chuyện gì xảy ra?" Dương Hoa có chút cảm tức, cũng có chút không hiểu thấu. Hắn rất muốn biết rõ ràng mình rốt cuộc vì sao lại lần lượt một cái tát kia, nói chuyện ngữ khí tự nhiên không biết tốt hơn chỗ nào.

"Ngươi!" Vương Nhược Tích ngẩng đầu, phần nộ nhìn xem Dương Hoa, trong ánh mắt nước mắt có lẽ hay là không ngừng dừng mãnh tiến ra, "Ngươi không phải người!" Nàng khàn cả giọng hô lên một tiếng, sau đó lại ôm gối đầu khóc lên.

"Ta làm sao vậy?" Dương Hoa cảm giác gần đây như thế nào lão là có người nói với hắn những này không có bên cạnh không có tể lời nói.

"Ngươi ngày hôm qua... Ngươi ngày hôm qua đối với ta làm cái gì? Ngươi trong lòng mình còn không rõ ràng lắm!" Vương Nhược Tích tức giận gọi lấy, nguyên vốn là có chút ít khàn giọng thanh âm bởi vì này liên tục vài tiếng gọi lập tức biến thành càn khàn bắt đầu đứng dậy.

"Ta đối với ngươi..." Dương Hoa lúc này rốt cục minh bạch Vương Nhược Tích muốn nói cái gì. Hắn lại nở nụ cười khổ, một cái tát kia lần lượt thật đúng là oan uổng!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Vô cơ được oan (hạ)

"Hiện tại cũng đã muốn như vậy. Nói sau những thứ vô dụng kia cũng không có ý nghĩa. Ta cho ngươi hai con đường." Vương Nhược Tích ngược lại rất kiên cường tựa như ngồi dậy, cũng không quan Dương Hoa bị nàng kinh hãi há to miệng tròn mắt há hốc mồm bộ dạng, hút vài hơi khí mà bắt đầu phối hợp nói, "Đệ nhất chính là ta hiện tại báo động, ngươi đi ngồi chồm hổm ngục giam. Thứ hai chính là ngươi lập tức cùng Vũ Huỳnh kết hôn, chuyện tối ngày hôm qua ta quyền đương làm không có phát sinh qua. Bất quá ngươi về sau nếu còn dám câu ba đáp bốn, ta cũng vậy không báo cảnh rồi, tự chính mình động thủ giết ngươi." Nói xong lời cuối cùng, Vương Nhược Tích là nghiêng răng nghiêng lợi nhai lấy mấy cái chữ phát ra âm thanh.

Đương làm Vương Nhược Tích nói ra điều thứ hai thời điểm, Dương Hoa thật là có điểm bội phục nàng. Dương Hoa cũng không nghĩ tới, Vương Nhược Tích vậy mà tài cán vì Tê Vũ Huỳnh làm ra lớn như vậy hi sinh. Theo vừa rồi Vương Nhược Tích biểu hiện đến xem, thật sự của nàng là xấu hổ và giận dữ, thống khổ tới cực điểm. Đúng vậy nàng vì Tê Vũ Huỳnh hạnh phúc, vậy mà có thể đem mê gian loại này sẽ để cho mỗi một nữ nhân phần nộ tới cực điểm sự tình cũng có thể "Đương làm không có phát sinh qua" —— tuy nhiên Dương Hoa hoàn toàn, từ đầu, luôn luôn tự thật là làm không đến đối với nàng đã làm —— cái này không thể không cho Dương Hoa nói tiếng bội phục.

"Nhược Tích, ngày hôm qua... Ngày hôm qua ta thật là làm không đến làm!" Dương Hoa nói những lời này thời điểm cũng tao đồ mặt. Tuy nhiên thật sự là hắn thật là làm không đến làm, nhưng trong lúc vô tình nhìn qua nhưng một chút cũng không ít... Vương Nhược Tích toàn thân cao thấp với hắn mà nói, bây giờ là một điểm bí mật cũng không có.

"Ngươi không có làm? Ta đây làm sao sẽ nằm ở ngươi trên giường! Nếu ngươi thật là làm không đến làm, ta làm sao sẽ cả đêm đều với ngươi... Với ngươi..." Nghe được Dương Hoa lại vẫn dám chống chế, Vương Nhược Tích khí hận không thể lập tức bắt hắn cho giết, nhưng câu nói sau cùng nàng cũng nói không nên lời.

"Ta..." Dương Hoa lại nghẹn lời. Hoàn toàn chính xác, nếu như không phải chén kia phù thủy, Vương Nhược Tích chắc chắn sẽ không phát cả đêm xuân.

Nhưng cái kia phù thủy không phải ta làm cho, hơn nữa ta cũng không biết hắn sẽ có cái loại này hiệu quả ah! Dương Hoa không khỏi dưới đáy lòng vì chính mình kêu hai tiếng oan uổng.

"Như thế nào, không phản đối đi à nha!" Vương Nhược Tích nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Dương Hoa đột nhiên nhớ tới Vương Nhược Tích vừa rồi trong câu nói kia vấn đề. Cái gì gọi là "Cả đêm đều cùng hắn"? Hắn đêm qua nhưng rõ ràng là

tại Tề Vũ Huỳnh gia qua ban đêm! Cái gì oan ức cũng có thể vác, mê gian cái này oan ức hẳn cũng không thể vác.

“Không đúng!” Ngẩng tới đây, Dương Hoa tranh thủ thời gian kêu lên, “Ta đêm qua 12h về sau một mực đều ở Vũ Huỳnh trong nhà. Lúc nào với người ở cùng một chỗ?”

“Người không nên nói dối rồi!” Vương Nhược Tích phần nộ gầm rú lầy, “Người rõ ràng ngày hôm qua cả đêm đều theo ta cùng một chỗ!”

“Người gọi điện thoại cho Tề Vũ Huỳnh, chính người hỏi nàg.” Dương Hoa biết rõ lúc này chính mình cùng Vương Nhược Tích nói chuyện căn bản không dùng, dứt khoát liền trực tiếp cầm lấy bên cạnh điện thoại đưa tới trong tay nàg, “Ta buổi sáng hôm nay mới từ nàg chỗ đó trở về. Đêm qua ta có phải là cùng nàg cùng một chỗ, chính người hỏi nàg tốt rồi.”

“Ừm?” Dương Hoa thái độ cũng làm cho Vương Nhược Tích bắt đầu có chút kinh nghi bắt đầu đứng dậy, nàg hồ nghi tiếp nhận Dương Hoa đưa lên điện thoại, kiểm tra rồi hỏi lâu, vững tin không có vấn đề về sau mới gầy Tề Vũ Huỳnh gia dây số.

Tề Vũ Huỳnh điện thoại để lại tại máy tính bên cạnh, cho nên chuông điện thoại không có vang lên một hồi, nàg tự tiếp bắt đầu đứng dậy. “Này? Vì nào.” Tề Vũ Huỳnh thanh âm có lẽ hay là một điểm không thay đổi.

“Vũ Huỳnh, là ta, Nhược Tích.” Vương Nhược Tích lau khô nước mắt, dùng sức hừ hai tiếng.

“Ah, Nhược Tích nha. Làm sao vậy? Ờ? Các người hôm nay không phải muốn quay phim đấy sao? Như thế nào không có đi trường quay, trong nhà gọi điện thoại cho ta?” Tề Vũ Huỳnh lúc này mới từ điện báo biểu hiện ở phía trong xem sục đồ Vương Nhược Tích đây số.

“Nha. Ta muốn hỏi người, đêm qua, Dương Hoa có phải là một mực đều ở nhà của người?”

“Nhược Tích!” Tề Vũ Huỳnh lại để cho Vương Nhược Tích hỏi thật xin lỗi. Nàg cũng không biết Vương Nhược Tích chỗ đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì, chỉ cảm giác mình nếu như nói là, chẳng phải là sẽ để cho Vương Nhược Tích cảm thấy nàg cùng Dương Hoa trong lúc đó đã xảy ra chút gì đó?

“Ta là nói thật. Hẳn đêm qua tại không ở chỗ của người? Vũ Huỳnh, đừng gạt ta.” Vương Nhược Tích cơ hồ là một chữ một châu nói.

“Làm sao vậy?” Tề Vũ Huỳnh theo Vương Nhược Tích trong giọng nói nghe ra một điểm không đúng, nàg cũng thu hồi vừa rồi cái kia điểm ngưng ngừng, kinh ngạc hỏi lại.

“Người trả lời vấn đề ta hỏi trước đã, ta sẽ nói cho người biết làm sao vậy.”

“Hẳn đêm qua là ở nhà của ta. Đại khái 12h khoảng chừng gì đó thời điểm đến a. Còn nói trong nhà xảy ra chút việc. Cho nên muốn tại nhà của ta ở một đêm thượng.” Nói đến đây, Tề Vũ Huỳnh đột nhiên cũng rất Bất Quái nở nụ cười, “Hắc hắc, Nhược Tích, không phải người đêm qua dẫn bạn trai trở về, mới đem hán đuổi ra ngoài a. Yên tâm yên tâm, hẳn ngày hôm qua cả đêm đều ở chỗ này của ta, không có đi ra ngoài qua. Không biết trộm cắp lại người cùng bạn trai người.”

“Người xác định? Hẳn không biết tại người ngủ về sau vụng trộm chuồn đi?” Vương Nhược Tích có lẽ hay là chưa từ bỏ ý định hỏi.

“Xác định.” Nói hai chữ này thời điểm, điện thoại bên kia Tề Vũ Huỳnh đỏ mặt một mảng lớn.

Kỳ thật đêm qua, Tề Vũ Huỳnh trong phòng một đêm không ngủ làm sao dừng lại Dương Hoa một người? Nàg so Dương Hoa còn muốn quá phận, căn bản ngay một điểm buồn ngủ đều không có. Tuy nhiên cả buổi tối, nàg một mực đều bảo trì đồng dạng một tư thế đồng cũng không còn động, nhưng lỗ tai nhưng vẫn đều đuổi theo theo Dương Hoa trong phòng truyền đến dù cho một cái nhỏ nhất thanh âm. Mỗi lần nghe được theo Dương Hoa bên kia truyền đến giống như là xuống giường lúc phát ra cái chủng loại kia... Xoay người thanh âm thời điểm, Tề Vũ Huỳnh tim đập như trống trong ngực đều gia tốc gấp bội.

Nói xong xác định hai chữ, Tề Vũ Huỳnh đợi một sẽ phát hiện Vương Nhược Tích bên kia không có động tĩnh. Nàg nghi hoặc quyết quyết miệng hỏi: “Còn có chuyện gì?”

“Không có... Không có việc gì.”

Ba~! Vương Nhược Tích đã cúp điện thoại. Vừa rồi phần nộ theo Tề Vũ Huỳnh hoàn toàn chính xác định cái kia hai chữ toàn bộ tan thành mây khói, hơn nữa đến lúc này, nàg ngay ngắc đầu nhìn Dương Hoa liếc nhìn khí cũng không còn.

Nếu như Dương Hoa ngày hôm qua thật sự lúc tại Tề Vũ Huỳnh trong nhà, nàg kia chẳng lẽ là tại buổi tối nằm mơ thời điểm mộng du tiến Dương Hoa trong phòng đi? Nàg kia chẳng phải là tương đương làm cả đêm cùng Dương Hoa cùng một chỗ zuo yêu chun mộng, kết quả nàg chẳng những đem mình chun trong mộng nam nhân vật chủ yếu trở thành Dương Hoa bản thân, còn hung hăng quất hẳn một cái tát!

Đến lúc này, Vương Nhược Tích xấu hổ quả thực hận không thể đào mở một đầu đường hầm chui vào địa cầu trung tâm đi.

Mà Dương Hoa đầu rồi, hẳn cũng cùng Vương Nhược Tích đồng dạng, xấu hổ một câu đều nói không nên lời. Vương Nhược Tích vừa rồi cái kia lời nói hẳn nghe nhất thanh nhị sở. Dùng Dương Hoa phát hòa cùng cẩn thận, Vương Nhược Tích cũng có thể nghĩ ra được vấn đề, hẳn làm sao có thể không thể tưởng được?

Nếu như không phải đột nhiên vang lên chuông điện thoại lời mà nói..., rất có thể Dương Hoa cùng Vương Nhược Tích hai người sẽ một mực như vậy

xấu hổ ngồi xuống, thẳng đến một cái trong đó đối ngất đi mới thôi.

Chuông điện thoại vừa vang lên, Dương Hoa vội tranh thủ thời gian chạy tới cầm lên microphone.

“Này.” Hân nhẹ nhàng hô một tiếng.

“Ủm? Dương Hoa? Vương Nhược Tích có ai hay không?” Đối diện truyền đến chính là trương đạo diễn thủ hạ cái kia công việc của đoàn kịch lo lắng thanh âm. Đương lâm Dương Hoa còn ở tại Tề Vũ Huỳnh gia thời điểm, hân và trương đạo diễn thông qua không ít lần điện thoại, hai người đều đối với đối phương hết sức quen thuộc.

“Nàng tại.” Dương Hoa vội vàng đem điện thoại đưa cho Vương Nhược Tích.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Sự kiện linh dị (thượng)

“Nhược Tích tỷ! Ngươi làm sao còn chưa tới? Hân tỷ các nàng đều đến nửa giờ rồi! Hiện tại toàn bộ kịch tổ đều chờ đợi ngươi một cái! Trương đạo diễn tính tình ngươi không phải không biết rõ! Trước trận ngươi muộn, có lẽ hay là Hân tỷ giúp ngươi cầu tình mới đem ngươi bảo vệ đến. Lúc này hân nhưng lại tức giận. Nhược Tích tỷ, ngươi tranh thủ thời gian đến đây đi.”

“Ừ! Ta lập tức sẽ tới! Ngươi giúp ta trước cùng trương đạo diễn nói lời xin lỗi.” Vương Nhược Tích nghe đến đó cũng gấp, nàng tranh thủ thời gian hô đang muốn cúp điện thoại.

Nhưng đối diện công việc của đoàn kịch lại đột nhiên vừa sợ nghi hoặc bắt đầu đứng dậy: “Nhược Tích tỷ, cô họ của ngươi...”

“Ah! Ta... Ta ngày hôm qua...” Vương Nhược Tích lúc này mới nhớ tới, nàng hôm nay còn muốn tại trên đài ca hát. Nhưng cô họ của nàng... Ngày hôm qua vốn là hát nửa đêm thượng ca, về sau lại một điểm không ngừng lớn tiếng kêu ca đêm xuân, tăng thêm buổi sáng còn đối với Dương Hoa rộng to kêu to. Nàng hiện tại cuồng hống cùng với một chích phá cái chiêu không có gì khác nhau, đừng nói ca hát rồi, chỉ sợ liên đối lời kịch đều có khó khăn.

Vừa nghĩ tới trương đạo diễn cái kia Trương tổng là thói lấy bài tứ-lo-khờ mặt, Vương Nhược Tích vội phiên muộn muộn dùng đầu đi gặp trở ngại.

“Ai! Nhược Tích tỷ, trương đạo diễn hai ngày này không phải dặn đi dặn lại, cho ngươi nhất định đem bà cuồng hống bảo dưỡng được không nào? Làm sao ngươi còn... Ai! Được rồi, bằng không thì ngươi tới trước đi, nhìn xem đạo diễn nói như thế nào tốt rồi.”

“Tốt, tốt. Ta lập tức sẽ tới.” Vương Nhược Tích tranh thủ thời gian lau khô nước mắt, không ngớt lời đáp ứng.

Dương Hoa từ lúc nàng gọi điện thoại thời điểm cũng đã từ trong phòng lui ra ngoài. Trên mặt của hân còn có một mang theo năm ngón tay đầu chường ấn, nếu như không tranh thủ thời gian lộn kiểm roi, buổi chiều gọi hân như thế nào đi làm?

Nhưng chường ấn phiền tại trên mặt, không phải nói tiêu xuống dưới tựa tiêu xuống dưới hay sao? Dương Hoa cảm lo thuốc rượu tại trên mặt bày suy nghĩ cả nửa ngày, chường ấn y nguyên có lẽ hay là chường ấn, một điểm biến mất dấu hiệu đều không có.

Trên mặt bộ dáng không có cách nào khác đi làm, hết lần này tới lần khác hôm nay Dương Hoa vẫn không thể xin phép nghỉ. Ngày hôm qua Tô Thục Hiểu nói, hôm nay nàng chỉ có thể ở trong quán rượu đợi nhất nhiều nửa giờ, sau đó muốn đuổi tới sân vận động đi tham gia các nàng trường học bóng rổ trận đấu. Dương Hoa cũng không thể đem bà trong quán rượu sự tình toàn bộ ném cho Nhạc nhi một người a? Hân cũng không phải là cái loại này không có ý thức trách nhiệm người. Vạn bất đắc dĩ phía dưới, Dương Hoa cũng chỉ có thể không tình nguyện lấy điện thoại di động ra, nhấn xuống số điện thoại của mình.

“Ủm? Chuyện gì?” Bên kia Khổng Dật Thu một bộ không kiên nhẫn giá thức, “Nói nhanh một chút, ta còn muốn tiếp tục tu luyện nì!”

“Giúp ta cái bề bộn. Ta trên mặt làm cho người ta quạ cái chường ấn, có thể giúp ta tiêu tan sao?” Dương Hoa thành thật nói.

“Chường ấn? Làm sao sẽ làm cho người ta phiền chường ấn hay sao? Ngươi đối với cái kia little Girl động thủ động cước rồi?” Khổng Dật Thu lúc nói chuyện luôn mang theo nói không nên lời dâm đẳng vị.

“Không có, chỉ là trùng hợp hội. Ai! Ngươi cũng đừng quản. Nói đi, có biện pháp nào giúp ta bắt nó tiêu roi?” Tuy nhiên đã trúng một cái tát Dương Hoa

đối với Vương Nhược Tích cũng bất mãn hết sức, nhưng hân y nguyên không muốn ở sau lưng vạch trần người khác đoán.

“Ừm...” Không Dật Thu trầm ngâm một lát, “Biện pháp đương nhiên là có. Bất quá chúng ta Đạo Huyền tông cũng không chuyên môn giúp người khác tiêu sủng đạo pháp, cho nên đầu rồi, nếu dùng tới sẽ có chút tác dụng phụ.”

“Nói đi, cái gì tác dụng phụ?”

“Kỳ thật người trên mặt chương ấn kỳ thật nói trắng ra là chính là mạch máu vỡ tan, máu chảy không khoái, cho nên ta chỉ có thể cho người dùng điểm lưu thông máu thông mạch đạo thuật. Bất quá với ‘Huyết khí phương cương’, ý tứ chính là nếu huyết khí lung lay tới trình độ nhất định, khí lực hội thành lớn, hơn nữa người cũng dễ dàng kích động. Hơn nữa tiêu sủng phải cần đạo lực khẳng định không nhỏ, cho nên phòng chừng người hai mươi bốn tiếng đồng hồ trong đại khái khí lực có thể so với bình thường lớn hơn gấp hai ba lần.”

“Vậy coi như cái gì tác dụng phụ?” Dương Hoa khó hiểu hỏi, “Khí lực thành lớn không là chuyện tốt sao?”

“Ai nói hay sao? Thứ nhất, khí lực thành lớn về sau, người có thể không có thể khống chế tốt lực đạo rất khó nói. Cũng tỷ như, trước kia người rửa chén đĩa thời điểm muốn dùng ba phần lực, hiện tại cũng chỉ muốn một phần lực. Nếu như người còn dùng ba phần lực, chén đĩa lập tức tự tung bay. Thứ hai, khí lực thành lớn, cũng không phải nói thân thể của người có thể thừa nhận lên. Ngày mai ngày mốt, ta nói thuật hiệu lực thoáng qua một cái người khẳng định đắc toàn thân đau nhức.”

“Ừm, vậy thì bắt đầu a.” Dương Hoa gật đầu nói, “Dù sao ngày mai ngày mốt ta có thể xin phép nghỉ.”

“Cái kia tốt... Người hay là đi đảo chén nước, sau đó...” Không Dật Thu tựa như lần đầu tiên cho Dương Hoa chuẩn bị chén kia cô bồn bồn nguyên nước đồng dạng, lại để cho hắn làm ra một ly rót một điểm giấy xám nước.

Dương Hoa không chút do dự bụng chén lên uống một hớp lớn, sau đó liền cảm giác được toàn thân cũng bắt đầu nóng lên bắt đầu đứng dậy. Bất quá loại này nóng lên cảm giác giằng co đại khái sau nửa giờ tự dần dần biến mất —— hoặc là nói lại để cho Dương Hoa thói quen. Về phần Không Dật Thu nâng lên tác dụng phụ, Dương Hoa cũng có thể rất rõ ràng cảm giác được. Khí lực của hắn hoàn toàn chính xác thực đề cao không ít, cái kia trương tâm bình thường cần rất lớn khí lực mới có thể di chuyển cái bàn, hắn lúc này cơ hồ không có phí chuyện gì sẽ đem hắn mang lên nguyên lai trên vị trí.

Tại Dương Hoa uống xong chén kia lại để cho hắn hoàn toàn không thể yên tâm phù thủy về sau, Không Dật Thu tựa lại một lần biến mất. Bất quá tại xé chiều xuất phát đi quán bar đi làm trước kia, Dương Hoa trên mặt chương ấn cũng là hoàn toàn chính xác nhìn không thấy.

Đã không có Không Dật Thu, Phương Hoa quán bar hết thấy hầy cùng dĩ vãng không có bất kỳ khác biệt. Chỉ dùng hai ngày Dương Hoa cũng đã có thể thói quen chính mình thân phận mới. Nhân viên tạp vụ tuy là đơn giản công tác, bất quá bởi vì gian phòng này trong quán rượu những cái thú vị khách nhân, cho nên đảo tuyệt không không thú vị. Hơn nữa, đang cùng Dương Hoa tiếp xúc hai ngày sau đó, có chút tà ác nữ thành phần tri thức rốt cục lộ ra diện mục thật của các nàng.

Dương Hoa vốn cũng bởi vì Không Dật Thu cái kia đạo phù chú mà có chút khí huyết sôi trào, cho nên cái kia mấy vị Ngự Tả tuy nhiên bộ dáng cũng không thể tính toán tuyệt đỉnh xinh đẹp, nhưng các nàng khiêu khích (xx) lại làm cho Dương Hoa cảm thấy đặc biệt phiền muộn. Hắn căn bản không có biện pháp khống chế chính mình, chỉ cần thêm chút khiêu khích (xx), thân thể của hắn tự sẽ tự nhiên biểu hiện ra xứng đáng phản ứng. Thậm chí chỉ cần thối hai tiếng huyết sáo, mặt của hắn tự lập tức đỏ.

Tựa như Nhạc nhi tại Dương Hoa vừa mới tiến quán bar thời điểm nói đồng dạng, những cái đó chỗ đùa giỡn từ bảo cưỡi xe nhẹ đi đường quen tà ác các nữ nhân cơ hồ đều hỉ lộ Dương Hoa ở trước mặt các nàng ngay đầu đều nâng không nổi đến. Nhưng Dương Hoa càng là xấu hổ tim đập như trống trong ngực, các nàng lại càng hưng phấn. Mấy người phụ nhân thay nhau ra trận, một lần lại một lần kêu gọi Dương Hoa hướng các nàng bên cạnh bàn không ngừng đưa gì đó.

Dương Hoa một mực về mặt đau khổ, nhưng phía sau quỳ Nhạc nhi lại cười so bình thường còn muốn vui vẻ.

“Ai, nếu nhiều mấy cái tượng các nàng như vậy khách nhân hẳn là tốt!” Một bên điểm tính toán lấy tới tay thu vào, Nhạc nhi còn một bên cảm khái tựa như làm bầm lâu bầu lấy.

Mà trong quán rượu mặt khác một vị nhân viên tạp vụ Tô Thục Hiểu thì là đối với Dương Hoa gặp kiếp nạn một bộ làm như không thấy bộ dáng. Tuy nhiên nàng đối với Dương Hoa quan cảm đã muốn rất có cái thiện, bất quá giúp hắn xuất đầu đối phó mấy cái nữ yêu tinh, Tô Thục Hiểu cũng không cái kia rồi rảnh công phu. Hơn nữa tại trong quán rượu hỗ trợ cái này hai giờ, Tô Thục Hiểu căn bản cũng là không yên lòng. Nàng một lòng đã nghĩ ngơi lấy chính mình sắp đã đến lần đầu tiên bóng rổ đội cổ động viên chính thức biểu diễn nì!

Chương 10: Sự kiện linh dị (hạ)

Phải biết rằng, năng đúng vậy mất sức của chín trâu hai hổ mới từ toàn bộ trường trên trăm cái báo danh người chính giữa trở hết tài năng, trở thành một lần trúng cử đội cổ động viên duy nhất một gã tân sinh. Hơn nữa vì cái này, năng ngay nắm chắc võ thuật truyền thống Trung Quốc hiệp hội phó vị trí hội trưởng đều buông tha cho.

Về phần năng không nên tham gia bóng rổ đội cổ động viên không thể nguyên nhân, vậy thì không thể không nâng lên Tô Thục Hoa. Năm đó Tô Thục Hoa tự đọc chính là Tô Thục Hiểu hiện tại đọc cái này chỗ đại học, nhưng lại thành đội cổ động viên đội trưởng. Tô Thục Hiểu đối với Tô Thục Hoa sùng bái làm cho năng không chút do dự lựa chọn cùng tỷ đồng dạng con đường.

Cho nên, năng tuyệt đối không hy vọng lần đầu tiên biểu diễn xảy ra vấn đề. Cái kia rất có thể ảnh hưởng đến năng về sau phát triển, thậm chí sẽ dễ cho năng bị những thứ khác người mới theo đội cổ động viên ở phía trong chen đi ra.

Thời gian vừa đến 7:30, cùng các đội hữu hẹn ước tám giờ cả tại học thành phố sân vận động ngoài cửa gặp mặt Tô Thục Hiểu tự lập tức không thể chờ đợi được đổi tốt quần áo, cười hi hi hướng Nhạc nhi đánh cho cái bắt chuyện về sau rồi đi quán bar.

“Này, Hiểu Hiểu! Hiểu Hiểu!” Nhạc nhi ở phía sau lớn tiếng kêu, vừa ý nhanh chóng còn kém muốn ngồi hòa tiễn bay đến sân vận động đi Tô Thục Hiểu ở đâu còn có thể nghe thấy thanh âm của năng?

Vừa mới lại đang bị cái kia mấy người phụ nhân lừa gạt một trận Dương Hoa phiền muộn đi đến Nhạc nhi bên người, đã gặp năng một bộ lấy bộ dáng gấp gáp, không khỏi hỏi: “Làm sao vậy?”

“Ài! Là Hiểu Hiểu! Hiểu Hiểu năng mang thứ đó kéo tại trong quán rượu.” Nhạc nhi duỗi ngón tay chỉ bên quầy 2 chích lỏng mềm như nhung tiểu cầu.

Dương Hoa xem xét cũng nhận ra được, đó là những kia đội cổ động viên viên đám bọn họ cầm ở trong tay vung vẩy mấy cái gì đó. Tô Thục Hiểu tiến quán bar về sau một mực bắt nó chộp trong tay, về sau thay quần áo thời điểm, năng tiện tay bắt nó nhét vào phía sau quần.

“Làm sao bây giờ?” Dương Hoa nhìn xem Nhạc nhi, khó xử hỏi.

“Làm sao bây giờ? Cho năng đưa đi a.” Nhạc nhi thờ dãi, “Người đi đi! Tại đây ta đứng trước lấy.”

“Ừm, ta một đưa cho năng lập tức sẽ đến.” Dương Hoa gật gù đầu, ngay y phục cũng không còn đổi mượn khỏi cái kia 2 chích nhưng cầu nhanh chóng chạy ra ngoài.

Vừa ra quán bar, hần qua lại quét mắt một vòng không phát hiện Tô Thục Hiểu bóng dáng, liền lập tức ngăn cản một chiếc xe thẳng đến thành phố sân vận động.

Theo quán bar đến sân vận động cũng không có bao nhiêu khoảng cách, lái xe rất nhanh liền mang theo Dương Hoa đi tới sân vận động ngoài cửa. Tại đó, hần gặp được mặt mũi tràn đầy hưng phấn Tô Thục Hiểu cùng năng nhiều cái đồng học. Bất quá trong đó cũng không có Dương Hoa mấy ngày hôm trước tại trong quán rượu nhìn thấy qua bất luận cái gì một nữ hài tử.

Bởi vì tối hôm đó là T thành phố đại học cùng N thành phố đại học đội tiến hành một hội cả nước sinh viên liên kết, cho nên trình diện đang xem cuộc chiến sinh viên tương đương không ít. Sân vận động bên ngoài mặc dù không thể nói người ta tấp nập, cũng có thể được xưng tụng đám biển người như thủy triều bắt đầu khởi động. Dương Hoa lo lắng chen tới chen lui nói không chừng sẽ đem Tô Thục Hiểu cái kia 2 chích thoát nhìn cũng không thể nào rần chắc lỏng tờ cầu cho lách vào hư lăm rồi, nhưng đợi hồi lâu cũng không tìm được đột phá dòng người phong tỏa phương pháp, đành phải cách vài vòng người quát to lên: “Tiểu Tô! Tô Thục Hiểu!”

Dương Hoa gọi rất lớn tiếng, Tô Thục Hiểu mờ mịt nhìn chung quanh, rất nhanh tự thấy được giờ cái kia 2 chích nhưng cầu cao thấp lay động Dương Hoa. Bất quá khi nhưng, chứng kiến Dương Hoa cũng không chỉ là Tô Thục Hiểu một cái.

“Thục Hiểu, hần là ai ah?” Bên cạnh một người nữ sinh nhìn xem Tô Thục Hiểu, nghi hoặc hỏi.

“Hần là tỷ ta trong quán rượu tiểu nhị.” Tô Thục Hiểu một bên đáp lấy, một bên tranh thủ thời gian hướng Dương Hoa chạy tới. Chứng kiến Dương Hoa trong tay cái kia 2 chích lỏng tờ cầu, năng bị hù dọa hồi lạnh đều nhanh chạy ra. Nếu vào sân về sau mới phát hiện không mang cái này là tối trọng yếu nhất đạo cụ, năng chỉ sợ ngay khóc đều tìm không thấy địa phương.

Theo Dương Hoa trong tay tiếp nhận gì đó, lại là nghĩ mà sợ lại là hổ thẹn Tô Thục Hiểu đỏ mặt một giọng nói “Cảm ơn”, sau đó tự tranh thủ thời gian chạy trở về mấy cái đồng đội bên người.

“Thục Hiểu, chúng ta đội cổ động viên đúng vậy có quy định, tất cả đội viên cũng không chuẩn tại trường học bên ngoài tìm bạn trai. Người về sau có lẽ hay là thiếu lại để cho hần lộ diện tốt.” Đội Tô Thục Hiểu chạy về mấy cái đồng học bên người, rồi lập tức có người đứng ra tận tình khuyên bảo nói với năng.

“Làm sao có thể!” Tô Thục Hiểu tranh thủ thời gian dùng sức lắc đầu, “Ta cùng hần cái gì quan hệ đều không có, các người đừng đoán mò.”

“Biết rõ, chúng ta đương nhiên tin tưởng người. Cần phải là hần luôn luôn luôn tới trường học ở phía trong với người gặp mặt, tự coi như các người thực không có gì, giải thích cũng không nên nói. Trong trường học tự người như vậy một cái năm một đội viên. Những kia cấp cao đều chăm chăm vào người thi sao.” Một cái khác nữ sinh lập tức lại nói tiếp.

“Ừm, ta biết rõ.” Tô Thục Hiểu chẳng hề để ý nói.

Dương Hoa? Hần làm sao có thể thường xuyên đến trường học của chúng ta ở phía trong lộ diện? Hần cùng trường học của chúng ta một chút quan hệ đều không có. Huống hồ, hần mỗi ngày phải đi làm đến hơn mười một giờ khuya, ngày hôm sau buổi sáng còn không phải ngủ ở nhà lười cảm giác?

“Thời gian nhanh đến. Đầu vào đi thôi! Tranh thủ thời gian chuẩn bị một chút!” Ngay tại Tô Thục Hiểu trong lòng đem bà Dương Hoa đi nằng trường học khả năng hoàn toàn không nhận, chối bỏ mất thời điểm, cách đó không xa đội cổ động viên kêu dài một tiếng, sau đó liền đem một đám thanh xuân tịnh lệ đội cổ động viên viên đám bọn họ đều mang vào sân vận động ở phía trong.

Một bà cái kia 2 chiếc lông tơ cầu giao cho Tô Thục Hiểu trong tay, Dương Hoa liền chuẩn bị đón xe phản hồi quán bar. Hần đương nhiên biết rõ trong quán rượu công tác có nhiều bề bộn, nếu như ở bên ngoài chậm quá là mề thời gian, trở về khẳng định trở lại nhường một chút Nhạc nhi nén giận.

Nhưng hần còn chưa đi ra ba bước, trong túi áo điện thoại tự vang lên. Lúc này sẽ có người nào tới tìm ta? Dương Hoa nghi hoặc nghĩ đến, nhưng tay của hần đoán vừa mới đụng với điện thoại, tự lập tức tượng điện giật tựa như rụt trở về. Nếu như nhìn kỹ lời mà nói..., thậm chí có thể phát hiện con của hần đột nhiên co rút lại một chút.

Ta rõ ràng đã đem chuông điện thoại di động tắt đi nha! Hần làm sao có thể còn có thể vang lên? Dương Hoa không tự chủ được rung mình một cái. Dương Hoa trong tay điện thoại còn đang không ngừng đinh đông rung động, hần do dự hồi lâu, mới chịu đựng khăn trương đưa di động phóng tới lỗ tai bên cạnh.

“Này...” Dương Hoa “Này” chữ còn không có nói đến một nửa, đã bị một cái cự đại tiếng la cho lại càng hoảng sợ.

“Dương Hoa, làm sao người đến bây giờ mới đi ra?” Trong điện thoại truyền tới chính là cơ hồ Hung Bạo Không Dật Thu thanh âm.

“Thật có lỗi thật có lỗi, ta không nghĩ tới là người.” Dương Hoa gãi gãi đầu. Hần cảm giác mình hoàn toàn chính xác nên vậy nghĩ đến, tắt điện thoại di động thanh âm về sau còn có thể lại để cho tiếng chuông vang lên đến, chỉ sợ cũng chỉ có cầm hần chủ nhà Không Dật Thu.

“Đừng nói những thứ vô dụng kia rồi!” Không Dật Thu trong thanh âm phần nộ lập tức tự vô ảnh vô tung biến mất, nhưng là hần y nguyên lo lắng gào thét lớn, “Nhanh lên chạy! Phụ cận có rất nặng yêu khí, ta tại trong điện thoại di động đều con mẹ nó cảm thấy.”

“Cái gì? Chạy? Cái kia... Những người khác làm sao bây giờ?” Dương Hoa cũng cùng Không Dật Thu đồng dạng lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Đặc chế lá cây (thượng)

“Nên làm cái gì bây giờ làm sao bây giờ! Làm sao người nhiều như vậy nói nhảm, bảo người chạy cũng sắp chạy. Yêu quái chắc là không biết để ý tới người bình thường! Thật là xui xẻo, như thế nào ta thoảng một tý núi tự nhiên chuyện như vậy.” Không Dật Thu cảm tức lớn tiếng ồn ào lấy, “Yêu quái muốn hấp là linh khí. Có linh khí đều cũng có phúc duyên có linh căn người, hiện đại cái đó còn có người nào có phúc duyên linh căn? Trên người bọn họ ngoại trừ trọc khí chính là mùi hôi, yêu quái không có hứng thú! Hần tám phần là cảm giác được ta! Bà nội, nếu như bị hần hấp linh khí còn có thể có lệnh? Người tranh thủ thời gian chạy, nói cách khác mới sẽ liên lụy người bình thường nì! Đến đến rồi, không chịu thua kém yêu khí. Tranh thủ thời gian đánh xe trở lại người cái kia trong quán rượu đi! Mẹ, cũng không biết có thể hay không vứt bỏ người này.”

Không Dật Thu lời nói rốt cục thuyết phục Dương Hoa. Nghe được khả năng mình mới là mục tiêu duy nhất, Dương Hoa cuống quýt đánh cho một chiếc xe taxi. “Thành Hoàng lộ 178 số.” Vừa lên xe taxi, Dương Hoa tự cuống quýt đối với lái xe nói ra quán bar vị trí.

“Ừm.” Lái xe gật gù đầu, đạp xuống chân ga.

“Hô! Khá tốt!” Lúc này, trong điện thoại di động Không Dật Thu cuối cùng là thật dài thở một hơi.

“Làm sao vậy? Hần không có theo kịp?” Dương Hoa bùm lấy điện thoại nhỏ giọng hỏi. Hần sợ chính mình quá lớn tiếng sẽ để cho lái xe nghe được chính mình đối với Không Dật Thu nói lời. Lái xe nghe không được Không Dật Thu thanh âm, làm không tốt hội cho là mình có bệnh tâm thần các loại. Dương Hoa cũng không hy vọng để cho người khác sinh ra như vậy ngũ huy.

“Yêu quái kia không phải hướng về phía ta tới.” Không Dật Thu thanh âm khôi phục hẳn trước sau như một lười biếng giá thúc. “Hắn hình như là hướng cái kia tòa nhà sân vận động đi qua... Ah! Ta biết rồi! Hắn không phải cảm giác được ta linh khí, là cảm giác được Tô Thục Hiểu cái tiểu nha đầu kia linh khí!”

Càng đến nói cuối cùng, Không Dật Thu ngữ khí càng là dễ dàng hơn. Dù sao “Việc không liên quan đến mình, cao cao treo lên” là bọn hắn Đạo Huyền tông trước sau như một tôn chỉ. Đạo gia muốn “Thanh tịnh vô vi” nha, anh hùng cứu mỹ nhân cũng không phải là bọn hắn đạo sĩ nên làm sự tình.

“Cái gì?” Dương Hoa cũng tại trong điện thoại đối với Không Dật Thu phát ra một tiếng kinh ngạc nói cực điểm hô to. “Đồ xe!” Hắn vội vội vàng vàng đối với lái xe hô một tiếng, thậm chí không có đợi xe dừng lại tự đẩy ra xe taxi đại môn.

Tài xế xe taxi vài có lẽ đã phát động ô tô, nhưng đột nhiên trông thấy Dương Hoa mở cửa xe, hắn tranh thủ thời gian lại mãnh liệt một cước dẫm nát phanh lại thượng, đồng thời lớn tiếng kêu lên “Ai, ai! Ta nói người, người muốn làm gì?”

“Thực xin lỗi, ta có chuyện không ngồi xe.” Dương Hoa đã muốn chạy đi như bay đi ra ngoài, chỉ ném cho phiến muộn tài xế xe taxi một câu thanh âm càng ngày càng nhỏ tiếng la.

Sốt ruột Dương Hoa theo xe taxi bên cạnh hướng sân vận động chạy một hồi lâu, sau đó mới nghe thấy cơ hồ sắp đem bà yết hầu đều hô phá Không Dật Thu thanh âm “Này! Người dừng lại, dừng lại! Như người vậy đi qua làm gì? Muốn chết sao?” Không biết làm sao Không Dật Thu tại điện thoại khàn cả giọng đối với Dương Hoa gọi lấy. Đáng thương Không Dật Thu hô hồi lâu, nhưng điện thoại có thể phát ra lớn nhất thanh âm thì một chút như vậy, cho nên Dương Hoa chạy hồi lâu mới nghe thấy.

“Vậy làm sao bây giờ?” Dương Hoa dừng bước, trên mặt y nguyên thập phần lo lắng

Dương Hoa là bị người tích thủy chi ân, nhất định suốt tuôn tương báo người. Tô Thục Hoa cho hắn trong đời phần thứ nhất chính thức công tác, tại Dương Hoa xem ra, cái này đã muốn không thể dùng “Tích thủy chi ân” để hình dung. Cho nên vô luận như thế nào, hắn cũng không thể đem bà vị lão bản nương muối muối nhét vào trong nguy hiểm chẳng quan tâm

“Các người lát nữa, để cho ta cảm giác hạ vị trí của nó. Sau đó chúng ta từ phía sau quần đi vào, mang theo cái tiểu nha đầu kia chạy trốn. Cùng yêu quái xung đột chính diện, người tự đội đến cho nó đương làm điểm tâm a!” Không Dật Thu mang theo chỉ tiếc rên sắt không thành thép ngữ khí đối với Dương Hoa nói.

Cái kia chính yêu quái yêu khí chi đậm đặc ngay Không Dật Thu như vậy linh thần thể đều có thể cảm giác đến, có thể nghĩ hắn đến cỡ nào cường đại yêu lực. Không Dật Thu rất hoài nghi mặc dù là mình còn có nguyên vẹn thân thể cũng không phải cái kia yêu quái đối thủ. Dương Hoa tiểu tử này lại vẫn nằm mơ muốn anh hùng cứu mỹ nhân... Như thế nào mới có thể lại để cho tên ngu ngốc này an toàn chạy thoát? Không Dật Thu chỉ cần nghĩ đến cái này vấn đề tự cảm giác mình một cái đầu hai cái đại.

Bất quá Không Dật Thu không biết là, lúc này Địa phủ ở phía trong từ lâu loạn thành một đoàn. Cái kia yêu quái đột nhiên xuất hiện hoàn toàn vượt quá tất cả mọi người đoán trước bên ngoài. Lúc này mà ngay cả vị kia điên cuồng vận khí tu chính chuyên gia đại nhân cũng kinh hãi thẳng tút tóc của mình.

“Ah ah ah ah! Chết tiệt yêu quái! Các người tranh thủ thời gian! Vội vàng đem hắn toàn bộ tư liệu đều cho ta điều tra đến! Dừng nói với ta hắn đã muốn nhảy ra Ngũ Hành rồi! Chỉ cần hắn còn không có thành tiên, tự quy các người Địa phủ quản! Ngay lập tức đi, chính là đem bà tư liệu nhà kho lật qua, cũng phải bắt nó đả tư liệu cho ta tìm ra!”

Lúc này tiên nữ tu chính chuyên gia đại nhân phảng phất đã muốn hóa thân trở thành cầm trong tay roi da, cước đạp giày cao gót ác ma nữ vương. Tại nàng núi thờ biển gầm loại trong tiếng rống giận dữ, đáng thương đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ ào ào tứ tán chạy thực mạng. Bọn hắn một khắc cũng không dám chậm trễ vọt vào đã sớm tích đầy đặc tầng một tro bụi trong kho hàng, bắt đầu liều mạng ở bên trong tìm kiếm khỏi cái kia đáng ghê tởm yêu quái tin tức.

Đối với Không Dật Thu theo như lời nói, Dương Hoa cũng sớm đã không hề hoài nghi. Đã Không Dật Thu nói mình cùng yêu quái xung đột chính diện không có phần thắng, Dương Hoa tự tin tại đây thật sự có một cái chính mình không đối phó được yêu quái. Hắn tuy nhiên trong nội tâm thập phần lo lắng Tô Thục Hiểu an nguy, nhưng là y nguyên nghe theo Không Dật Thu lời khuyên, cảnh báo, tại sân thể dục bên ngoài trên quảng trường lo lắng cùng đợi.

Không Dật Thu chuyển đi này chính là tốt vài phút, Dương Hoa cơ hồ cũng hoài nghi hắn có phải là tại cố ý kéo dài thời gian. “Này, người nhanh một chút!” Dương Hoa nhìn không được đối với điện thoại quát to lên. Cái này hô to một tiếng lập tức đưa tới bên cạnh mấy người đi đường chú ý, bất quá đối với bọn hắn nghi hoặc ánh mắt, Dương Hoa đã muốn không cần thiết.

“Đến đến rồi!” Không Dật Thu bất mãn phàn nàn lấy, “Người nghĩ rằng chúng ta đạo pháp là dễ dàng như vậy thi triển sao? Muốn thời gian, hơn nữa chung quanh mạnh như vậy yêu khí, ta muốn là có điểm không cần thận, bị hắn phát hiện đã có thể nguy rồi...”

Tại như vậy giành giật từng giây thời khắc, hắn lại vẫn có tâm tư lái nhai... Nghe Không Dật Thu liên tục dài dòng, Dương Hoa cũng nhìn không được muốn đưa di động ngã trên mặt đất lại bước trên một chân. Nếu như không phải Dương Hoa tính tình thật sự quá tốt, phỏng chừng Không Dật Thu đã sớm hôn phi phách tán.

Lái nhai một hồi về sau, Không Dật Thu rốt cục cảm thấy Dương Hoa lo lắng cùng tức giận. Hắn tranh thủ thời gian lại không ngớt lời đã khởi liếc mắt đại khái “Hảo hảo tốt! Không nói nói nhảm, không nói nói nhảm. Yêu quái kia bây giờ còn không có tiến sân thể dục, hắn đang tại cửa chính chỗ đó trông coi. Ta phỏng chừng hắn là không thích sân thể dục ở phía trong cái kia cổ trục khí. Cho nên đầu rồi, người cũng phải ở chỗ này chờ. Đến bên trong đặc

trận đấu vừa xong, người trụ tranh thủ thời gian xông đi vào, mang theo cái tiểu nha đầu kia từ cửa sau chạy trốn. Hiện tại người đi theo trên cây vài miếng lá cây, sau đó lại đi siêu thị mua một cây tiểu đao đến.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Đặc chế lá cây (trung)

Đến lúc này, Dương Hoa thì tùy tiện Không Dật Thu như thế nào sai sử. Hắn dùng tốc độ nhanh nhất mua được đao nhỏ, sau đó lại tiện tay tại ven đường làm ra vài miếng lá cây.

“Cắt ngón tay, giọt vài giọt huyết đến trên lá cây. Động tác phải nhanh!” Không Dật Thu nóng nảy nói.

Dương Hoa cũng không dám trì hoãn, hắn xiết chặt ngón tay, cắn răng một cái trên ngón tay thượng mở ra một cái cái miệng nhỏ tử, hướng trên lá cây bài trừ đi ra vài giọt huyết.

“Tốt, hiện tại theo lá cây mạch lạc, lại để cho máu của người thoa khắp những kia gân mạch. Nhanh, muốn tại huyết cứng lại trước kia thoa khắp cả trương tâm lá cây gân mạch.” Dương Hoa huyết vừa mới nhỏ lên nhánh cây, Không Dật Thu liền lại dùng cang nóng nảy thanh âm nói ra.

Dựa theo Không Dật Thu nhắc nhở, Dương Hoa nhanh chóng hoàn thành yêu cầu của hắn. Đợi cho công việc hạng này hoàn thành, Không Dật Thu liền lại để cho Dương Hoa đưa điện thoại di động nhắm ngay lá cây, niệm lên Đạo Huyền tông cổ quái chú ngữ. Đợi Không Dật Thu chú ngữ niệm xong, trên lá cây vết máu lại đột nhiên như là bị hấp thu đồng dạng nhanh chóng biến mất không còn một mảnh.

“Ừm, tốt rồi.” Không Dật Thu thanh âm có vẻ thập phần mệt mỏi, “Đây là chúng ta Đạo Huyền tông chứng mục điệp, có thể che đây mang theo người linh khí. Người lại để cho cái tiểu nha đầu kia bắt nó dẫn tại trên thân thể, sau đó năng tựu an toàn. Yêu quái kia tìm không thấy linh khí, chính mình tựu sẽ rời đi. Yên tâm, yêu quái đối với người bình thường một chút hứng thú đều không có. Hấp người bình thường trọc khí, được kêu là càng hấp càng trở về —— hội hàng tu vi.”

“Này, người không sao chứ.” Dương Hoa có chút bận tâm hỏi.

“Ta không sao. Chỉ có điều vừa rồi cái kia là trung cấp đạo thuật, ta chỉ dùng linh thần hoàn thành có lẽ hay là quá hao tổn đạo lực. Ta phải thanh tu cố thần, người đi anh hùng cứu mỹ nhân a. Ah!” Nói xong, Không Dật Thu vậy mà sâu sắc đánh một cái ngáp.

Tít... tít...

Không Dật Thu ngáp một đánh xong, Dương Hoa điện thoại ở phía trong liền truyền ra bình thường bẻ bộn âm. Đến lúc này, Dương Hoa lại đột nhiên nhớ tới, hắn còn không có hỏi Không Dật Thu yêu quái kia trường cái gì bộ dáng. Hắn tranh thủ thời gian đối với điện thoại mãnh liệt xoa bóp vài cái mã số của mình, nhưng mấy lần theo như xong, Không Dật Thu có lẽ hay là một điểm phản ứng đều không có.

Phòng chừng hắn là quá mệt mỏi, đặc nghị ngơi thượng một hồi. Dương Hoa phiền muộn khép lại điện thoại sửa chữa. Thoạt nhìn sự tình phía sau vẫn phải là dựa vào chính hắn nha. Dương Hoa cầm lấy cái kia tấm đã muốn khôi phục đến bình thường bộ dáng đặc lá cây, bắt nó niết trong tay, chậm quá hướng sân vận động đi đến. Đợi Dương Hoa xuyên qua sân vận động đại sảnh đi đến đi đến cửa sau khẩu, lập tức tựu nghe được theo trong sân truyền đến một hồi rung trời tiếng gọi ầm ĩ. Trận bóng rổ mới chính tiến hành đến kịch liệt thời điểm, cách kết thúc còn sớm vô cùng nì.

Bất đắc dĩ Dương Hoa đành phải lần nữa lấy điện thoại di động ra cho Nhạc nhi gọi một cú điện thoại. “Này, Nhạc nhi sao? Ta chỉ sợ đặc chờ một lát mới có thể trở về. Tại sân vận động tại đây, ta gặp một ít chuyện.” Trong điện thoại đặc Dương Hoa mơ hồ không rõ phải nói lấy. May mắn Nhạc nhi không tại Dương Hoa bên người, nói cách khác, năng lại có thể miễn phí thưởng thức một lần Dương Hoa bản trở mặt tuyệt kỹ.

“Sự tình gì ah? Chỗ này của ta nhanh bận không qua nổi.” Nhạc nhi thanh âm có lẽ hay là như dĩ vãng đồng dạng ngọt ngào, chính là thoáng dẫn theo một điểm nóng nảy cảm giác.

“Ừm... Tóm lại là kiện chuyện rất trọng yếu.” Dương Hoa y nguyên lập lờ nói.

Không Dật Thu cho tới bây giờ đều không cùng hắn nhắc tới qua Nhạc nhi cùng con người kiên cường lão bản tình huống, cho nên Dương Hoa cũng không biết, Nhạc nhi đối với yêu quái sự tình có thể so sánh hắn giải hơn.

“Ừm, được rồi.” Nhạc nhi miễn cưỡng đáp ứng rồi Dương Hoa thỉnh cầu, “Bất quá người không đến đi làm lời mà nói..., ta nhưng là phải thay lão bản khấu trừ người tiền công ah! Giữ lại đến tiền công có thể coi là tại ta tặng ca phí ở phía trong.” Nhạc nhi lại bổ sung một câu.

“Ừ, tùy tiện a.” Dương Hoa đột nhiên chứng kiến một người mặc màu xanh da trời quần áo người hướng chính mình đã đi tới, hần bị hù tranh thủ thời gian gạt đầu đáp ứng rồi Nhạc nhi toàn bộ yêu cầu, một chút cũng không có cò kè mặc cả.

“Này, bên kia chính là cái kia! Người là ai? Tại sao lại ở chỗ này đứng?” Từ đối diện đi tới người đột nhiên giơ tay lên đèn pin chiếu sáng Dương Hoa mặt.

Bị đèn pin chiếu sáng đến Dương Hoa một cử động cũng không dám, hần cứ như vậy trạm tại nguyên chỗ chờ, mãi cho đến tại áo lam phục giờ đèn pin đi đến trước mặt. Lúc này Dương Hoa mới nhìn rõ ràng, nguyên lai người nọ là sân vận động bảo vệ, trên người hần tím quần áo là sân vận động bảo vệ chế ngự.

Hồ! Dương Hoa thật dài mở miệng khí.

“Người ở nơi này làm gì?” Bảo vệ dùng ánh mắt hồ nghi nhìn xem Dương Hoa, đèn pin tại trên người hần chiếu đến chiếu đi, một bộ đem hần trở thành ăn trộm giá thức.

“Ta ở chỗ này chờ người.” Dương Hoa trả lời thời điểm rất có chút khẩn trương.

“Chờ người?” Bảo vệ lại cao thấp đánh giá Dương Hoa một phen. Lúc này đây, hần thấy rõ Dương Hoa trên người trang phục.

Tại đến sân vận động thời điểm, Dương Hoa không có thay quần áo, cho nên hần mặc trên người có lẽ hay là cái kia thân trong quán rượu quần áo lao động. Cái này thân quần áo lại để cho bảo vệ an tâm điểm, cuối cùng là không có đem bỏ Dương Hoa trở thành ăn trộm bắt lại.

“Người đi ra bên ngoài đợi!” Bảo vệ lớn tiếng quát lớn Dương Hoa một câu, “Đứng ở chỗ này lén lút lút.” Vừa nói, bảo vệ vừa đi đến Dương Hoa đằng sau.

Dương Hoa biết rõ, cái này bảo vệ là lo lắng cho mình tại hần đi về sau đem bỏ cửa sau ổ khóa cạy mở tiến vào đi trộm gì đó. Chứng kiến cái kia bảo vệ quảng hướng chính mình không ánh mắt tín nhiệm, Dương Hoa không thể làm gì đi theo hần hướng sân vận động cửa chính đi đến.

Vừa đi, Dương Hoa trong nội tâm một bên cầu nguyện lấy cái kia Không Dật Thu nâng lên yêu quái nhưng ngàn vạn đừng đến tìm phiền toái cho mình. Kết quả, cái kia nhìn chung quanh, tâm thần có chút không tập trung bộ dáng rơi vào bảo vệ trong mắt, lập tức lại để cho bảo vệ đối với hần hoài nghi gia tăng rồi vài phần. Tại mãnh liệt hoài nghi hạ, bảo vệ không chút do dự đem Dương Hoa theo sân vận động trong đại sảnh đuổi đi ra ngoài.

Bất đắc dĩ Dương Hoa đành phải lại nhớ tới sân vận động bên ngoài trên quảng trường, hơn nữa càng làm cho Dương Hoa phiền muộn chính là, hần ngay tiến vào đại sảnh quyền lực cũng bị cái kia bảo vệ tước đoạt. Nghĩ đến cái kia tại ngoài cửa lớn cùng đợi Tô Thực Hiểu yêu quái, Dương Hoa cũng chỉ có thể cầu nguyện lão thiên gia lại để cho Tô Thực Hiểu theo sân vận động cửa sau rời đi.

Tại Dương Hoa lo lắng trong khi chờ đợi, sân vận động ở phía trong bóng rổ trận đấu rốt cục dần dần tiến vào khâu cuối cùng. Cuối cùng, theo một hồi tiếng hoan hô điệp tai nhức óc vang lên, bóng rổ trận đấu đã xong. Dương Hoa tranh thủ thời gian lần nữa hướng sân vận động đại sảnh chạy tới.

Rất nhanh, theo sân vận động ở phía trong tuôn ra dòng người tự cơ hồ chần chừ cả đại sảnh. Tại chen chúc trong dòng người, Dương Hoa kiệt lực phân biệt lấy Tô Thực Hiểu thân ảnh.

Tuy nhiên Dương Hoa trong đám người tìm thật lâu cũng không thể phát hiện Tô Thực Hiểu tung tích, đúng vậy hần lại thấy rõ ràng một cái từ bên ngoài đốc sức liều mạng hướng sân vận động ở phía trong lách vào đi qua người. Tại cơ hồ tất cả mọi người theo ở phía trong hướng ra phía ngoài thời điểm ra đi, người này dị thường cử động rất nhanh tự lại để cho Dương Hoa chú ý tới sự hiện hữu của hần.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Đặc chế lá cây (hạ)

Cái kia là một cái thoát nhìn ước chừng năm mươi tuổi cao thấp người già. Tại sân vận động trong đại sảnh, tựa hồ tổng cộng cũng chỉ có hần và Dương Hoa hai người nghịch lấy đám biển người như thủy triều phương hướng đi đi lại lại. Hai người khoảng cách cũng không tính xa, trong đại sảnh sáng ngời dưới ánh đèn, Dương Hoa rất thấy rõ ràng này cái người già gương mặt.

Đó là một trương tám hết sức bình thường mặt, thoát nhìn tựa như một cái rất bình thường rất bình thường giáo sư đại học hoặc là sân vận động bảo vệ. Hơn nữa trên mặt của hần cũng không có cái gì biểu lộ, bất quá đây chính là lại để cho Dương Hoa cảm giác được kỳ quái địa phương. Vô luận là tìm

người có lẽ hay là quên gì đó tại sân vận động ở phía trong, người bình thường trên mặt tổng nên vậy có một chút hoặc là lo lắng, hoặc là chờ mong biểu lộ, nhưng sắc mặt của hắn lại bình tĩnh làm cho người ta kinh ngạc.

Dương Hoa trực giác nói cho hắn biết, người này khẳng định có vấn đề. Dương Hoa khi còn bé thường xuyên cũng sẽ ở không may trước kia dự cảm thấy mình sắp sửa không may, cho nên hắn gần đây rất tương tín trực giác của mình. Vì vậy, đương làm Dương Hoa cảm giác được bên người người già có vấn đề thời điểm, hắn rất nhanh tựu làm ra quyết định.

Hắn không lại tiếp tục chính mình tìm tòi đám người, mà là ra sức lách vào đến lão nhân kia phía trước, hơn nữa thỉnh thoảng quan sát lão nhân, làm cho mình luôn nhìn xem hắn nhìn chăm chú phương hướng. Bởi như vậy, mặc kệ lão nhân kia có phải là Không Dật Thu trong miệng theo lời yêu quái, Dương Hoa ít nhất có thể cam đoan chính mình sẽ so với hắn sớm hơn chú ý tới Tô Thục Hiểu.

Cứ như vậy, hai người một mực theo dòng người chen vào sân vận động trong sân bóng rổ. Bất quá Dương Hoa so phía sau hắn lão nhân sớm vào mười mấy giây đồng hồ. Vừa tiến vào sân bãi, Dương Hoa lập tức nhìn thấy đang ngồi ở bên sân thu dọn đồ đạc Tô Thục Hiểu. Trên người nàng y nguyên ăn mặc thập phần loli hiện gọi cảm đáng người đội cổ động viên phục, tuy nhiên nửa người trên choàng một kiện ống tay áo vận động áo, nhưng là hạ nửa dưới váy ngắn y nguyên một chút cũng không có che khuất mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ sức sống mười phần hai chân.

Tô Thục Hiểu bên người còn ngồi mấy cái đội cổ động viên nữ đồng học, theo các nàng cao hứng bùng bùng biểu lộ cũng có thể thấy được vừa rồi trận kia bóng rổ trận đấu kết quả. Rất nhanh, đội cổ động viên viên đám bọn họ liền thu thập thứ tốt, tất cả đều đứng lên. Sau đó Tô Thục Hiểu liền thấy được hướng chính mình bước nhanh đi tới Dương Hoa.

Hắn không phải nên vậy đã sớm trở lại quán cà phê sao? Tô Thục Hiểu kinh ngạc nhú lông mày, không rõ làm sao sẽ ở phía sau còn có thể trông thấy Dương Hoa. Dương Hoa vì không cho Tô Thục Hiểu đồng học phát hiện dị thường, hắn rất cố gắng khắc chế chính mình lo lắng, làm cho mình cũng làm ra làm bộ dạng như không có gì. Bởi vậy, Tô Thục Hiểu cũng không có theo Dương Hoa biểu lộ thượng nhìn ra đang tại hàng lâm nguy hiểm

“Tiểu Tô.” Đi đến Tô Thục Hiểu bên người Dương Hoa bài trừ đi ra một cái đáng tươi cười. Trong lòng sót ruột cảm giác lại để cho Dương Hoa cái nụ cười này thoát nhìn thập phần miễn cưỡng. Hắn đến bây giờ cũng không còn nghĩ ra có thể dùng phương pháp gì lại để cho Tô Thục Hiểu kết quả hắn cái kia tấm lá cây.

“Dương Hoa? Làm sao ngươi còn ở nơi này?” Tô Thục Hiểu xấu hổ nhìn chung quanh các đội hữu liếc, sau đó tràn đầy uẩn nộ hỏi.

Kỳ thật cái này đảo cũng không thể trách Tô Thục Hiểu tức giận. Nàng trước kia tồn không ít thời gian mới khiến cho các đội hữu tin tưởng nàng cùng Dương Hoa trong lúc đó chỉ là ngay bằng hữu bình thường đều chưa nói tới đồng sự quan hệ, nhưng Dương Hoa vừa xuất hiện, những kia đội cổ động viên viên đám bọn họ lập tức lại tất cả đều đem bà nghi ánh mắt mê hoặc quang tới. Không có sao? Không có sao hắn làm sao sẽ tại sân vận động bên ngoài chờ ngươi hơn một giờ? Tô Thục Hiểu mình cũng cảm thấy vấn đề này không có biện pháp giải thích.

“Ah, ta không phải ở chỗ này chờ, phải. Là Nhạc nhi để cho ta dẫn gì đó cho ngươi.”

Chứng kiến Tô Thục Hiểu bên người mấy cái nữ đồng học xen lẫn hoài nghi cùng bất mãn ánh mắt, Dương Hoa rất rõ ràng Tô Thục Hiểu đôi mắt xấu hổ. Hắn vốn cũng muốn vung cái thiện ý tiểu sợ, làm cho Tô Thục Hiểu xuống đài. Đứng vậy cực kỳ không am hiểu nói dối Dương Hoa mới nói mấy chữ tựu cả làm bắt đầu đứng dậy, nhưng lại mặt đỏ lên.

Nếu như Dương Hoa không nói láo lời nói khá tốt, hắn một nói dối, ngược lại làm cho tất cả mọi người hoài nghi. Tô Thục Hiểu các đội hữu hoài nghi Tô Thục Hiểu cùng Dương Hoa trong lúc đó có phải là lại cái gì nói không rõ đạo không rõ ái màu, mà Tô Thục Hiểu thì là hoài nghi Dương Hoa người này có phải là đối với chính mình có cái gì tà ác ý đồ.

Ngoại trừ lần kia tại xe công cộng thượng không thoải mái chạm mặt bên ngoài, Tô Thục Hiểu cùng Dương Hoa duy một thời gian gặp mặt chính là chỗ này vài ngày từ sáu tới 10 giờ, trong quán rượu lúc làm việc. Mà sáu tới mười giờ thời gian đứng vậy trong quán rượu bận rộn nhất một thời gian ngắn, Tô Thục Hiểu lại gần đây đối với Dương Hoa không có gì hay ấn tượng, cho nên hai người nói chuyện số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay. Ngay cơ hội nói chuyện đều ít càng thêm ít, Tô Thục Hiểu đương nhiên không có biện pháp hiểu rõ Dương Hoa làm người.

Tuy nhiên chỉ cần là người sáng suốt có thể lập tức nhìn ra Dương Hoa đang nói láo, nhưng là ở đây đội cổ động viên viên đám bọn họ lại không ai đâm phá hắn. Tô Thục Hiểu cũng không còn vạch trần Dương Hoa nói dối, nàng chỉ là nhanh nhửu chắc mảy, biểu lộ nghiêm túc nhìn xem Dương Hoa. “Nhạc nhi cho ngươi dẫn cái gì cho ta?” Tô Thục Hiểu hỏi.

“Ừm... Phải.” Dương Hoa lúc này cũng xấu hổ không biết nên làm thế nào mới tốt.

Chẳng lẽ cứ như vậy ở trước mặt đem bà cái kia tấm lá cây đưa cho Tô Thục Hiểu? Nếu như làm như vậy, chi sợ chính mình không bị đương thành bệnh tâm thần, cũng sẽ bị coi như cố ý chạy đến đưa tiền đỉnh ước tín vật si tình chủng. Hơn nữa, dù cho đem bà lá cây giao cho Tô Thục Hiểu, nàng có thể hay không nhận lấy còn là một vấn đề. Nói không chừng nàng sẽ đem hắn trở thành là đồ bỏ đi, tùy tiện ném đi.

Vừa lúc đó, Dương Hoa khỏe mắt quét nhìn vừa vận thoáng nhìn cái kia bộ dạng khả nghi lão đầu theo sân bóng rổ ngoài cửa lớn đi đến. Trong nội tâm lo lắng lập tức lại để cho Dương Hoa quên xấu hổ cùng hết thấy hội do hành động của hắn đưa tới hậu quả. Hắn nhanh chóng từ trong túi tiền móc ra cái kia tấm lá cây, một bà nhét vào Tô Thục Hiểu trong tay.

Tô Thục Hiểu vô ý thức nhận lấy Dương Hoa truyền đặt mấy cái gì đó, đội nàng thấy rõ tới tay mấy cái gì đó về sau, lập tức càng làm chân mày cau lại —— không là vì Dương Hoa cho đồ đạc của nàng làm cho nàng cảm thấy không hiểu thấu, mà là nàng trước kia hoàn toàn chính xác theo Nhạc nhi cái kia ở phía trong nhìn thấy qua cùng loại mấy cái gì đó. Nhớ rõ là ở hai ba năm trước kia, Nhạc nhi vừa mới đến quán bar thời điểm, nàng tựa hồ suốt ngày đều tùy thân mang theo như vậy một mảnh lá cây.

Chẳng lẽ thật sự là Nhạc nhi lại để cho hắn đem bả cái này tẩm lá cây mang đến cho ta hay sao? Tô Thục Hiểu nghi hoặc ánh mắt rơi vào trên lá cây, thời gian rất lâu đều không có dịch chuyển khỏi.

Vốn là Tô Thục Hiểu các đội hữu đều cho rằng, tại Dương Hoa đưa cho Tô Thục Hiểu cái kia tẩm nhảm chán lá cây về sau, Tô Thục Hiểu sẽ lập tức rất căm tức bắt nó vứt qua một bên, sau đó tựa như đối phó lấy trước kia chút ít đến gần tiểu tử của nàng đồng dạng giận dữ mắng mỏ Dương Hoa một chầu thậm chí đánh cho hắn một trận. Nhưng chẳng ai ngờ rằng, Tô Thục Hiểu cái kia đến lá cây về sau vậy mà cau mày tự hỏi. Cái này tên kỳ quái cử động lập tức lại để cho các đội hữu tất cả đều càng hoài nghi nàng cùng Dương Hoa quan hệ trong đó, nhìn về phía Tô Thục Hiểu trong ánh mắt cũng mang lên vài phần bất mãn.

Chính kiến Tô Thục Hiểu không có đem lá cây ném đi ý định, Dương Hoa cuối cùng là nói lỏng một miệng lớn khí.

“Cái này ngươi lấy về a. Ta đây... Ta đi trước.” Dương Hoa tranh thủ thời gian nói một tiếng, sau đó xấu hổ theo trong sân bóng rổ đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Thiên Lô hàng lâm (thượng)

Bất quá Dương Hoa đương nhiên không có lập tức đi xa, hắn đối với Không Dật Thu đạo thuật rất cuộc có thể tạo được bao nhiêu tác dụng một điểm nắm chắc cũng không có. Tuy nhiên trước kia sự thật đã muốn chứng minh, Không Dật Thu người này đạo thuật đối với người bình thường rất hữu dụng, đúng vậy đối với yêu quái phát ra nỗi bao nhiêu tác dụng, Dương Hoa trong nội tâm không có ngọn nguồn. Hơn nữa Không Dật Thu còn đem bả yêu quái nói lợi hại như vậy, càng làm cho Dương Hoa tâm kinh nhục khiêu (run rẩy sợ hãi) ngoài đối với hắn tiểu xiếc hoàn toàn không thể yên tâm.

Đi ra sân bóng rổ về sau, Dương Hoa ngay tại sân bóng rổ sau đại môn mặt đứng vững. Tại trên vị trí kia, đại môn che ở đại bộ phận ánh sáng, tạo thành một cái bóng mờ. Cho nên nếu như không chú ý lời mà nói..., người bình thường đều rất khó chú ý tới ăn mặc màu đen mã giáp cùng màu đen quần dài Dương Hoa, mà Dương Hoa tác chính là có thể tại vị trí kia thoải mái quan sát đến sân bóng rổ cùng sân vận động trong đại sảnh tình huống.

Tại Dương Hoa rời đi về sau, một mực cảm lá cây sừng sờ Tô Thục Hiểu mới chú ý tới chung quanh mấy vị đồng học ánh mắt. Nàng thoáng một tý kịp phản ứng chính mình vừa rồi suy tư khẳng định bị mấy cái đồng đội hiểu lầm vì đối với Dương Hoa có ý tứ, vừa then vừa vội phía dưới nàng nhin không được mặt đỏ lên. Nàng rất muốn vội vàng đem lá cây vứt bỏ, đúng vậy lại không biết cái kia đến cùng phải hay không Nhạc nhi lại để cho Dương Hoa mang cho đồ đặc của nàng. Nhạc nhi tính tình Tô Thục Hiểu là biết đến, nếu quả thật đem nàng đưa tiền mấy cái gì đó ném đi, ngày mai gặp đến nàng khẳng định phải chịu lên tốt một chầu nén giận.

Coi như là Nhạc nhi giao đãi muốn tặng đồ, không thể đợi cho ta ra đại môn, cùng đồng học sau khi tách ra một lần nữa cho ta sao? Tiền thói lương nan Tô Thục Hiểu không khỏi trong lòng nén giận khỏi Dương Hoa lỗ mãng.

“Thục Hiểu, hắn không phải bạn trai ngươi a?” Đội cổ động viên ở phía trong một cái cùng Tô Thục Hiểu quan hệ tốt nhất nữ sinh lúc này đứng dậy, mang theo xấu hổ đáng cười hỏi. Tô Thục Hiểu do vì lần này một người duy nhất trúng cử chính thức đội viên tân sinh, có thể nói là đứng ở nơi đầu sóng ngọn gió thượng. Coi như là ở đây mấy cái đồng đội ở phía trong cũng chưa chắc sẽ không có muốn nhìn Tô Thục Hiểu chế cười người, cho nên hắn cũng chỉ có thể dùng loại phương thức này cho Tô Thục Hiểu một cái cơ hội giải thích.

“Không phải.” Mặt đỏ lên Tô Thục Hiểu vội vàng nói, “Hắn là tỷ ta trong quán rượu tiểu nhị, ta cùng hắn không có sao. Có thể là Nhạc nhi lại cảm hắn làm cái gì trò đùa dai a. Lần trước các ngươi không phải bá kiến Nhạc nhi đấy sao?” Nói xong cái này một câu, Tô Thục Hiểu cuối cùng thở dài một hơi. Nàng cảm giác được chính mình lý do này nên vậy có thể cho những thứ khác đồng đội tin tưởng.

Lấy trước kia cái nhân viên tạp vụ tại thời điểm, Nhạc nhi cũng rất ưa thích cảm hắn trò đùa dai, phỏng chừng lúc này đây Dương Hoa cũng giống như vậy tình huống a. Hơn nữa, nếu như không phải Nhạc nhi cố ý cảm Dương Hoa trò đùa dai lời mà nói..., hắn làm sao lại nghĩ bắt đầu đứng dậy cảm một mảnh lá cây đưa tiền cho mình đâu này? Tô Thục Hiểu càng nghĩ càng cảm giác mình cái khó lý cái khôn nghĩ ra được lý do tâm chính phần mười là đoán trúng.

“Ừm, đã cùng ngươi không có sao coi như xong. Đi thôi đi thôi!” Lúc này những thứ khác đội viên cũng ào ào phụ họa theo đuôi vài câu.

Tất cả mọi người minh bạch, chỉ cần Tô Thục Hiểu không thừa nhận người trẻ tuổi kia là mình bạn trai, nàng không có khả năng bởi vì làm một người có lẽ có đặc tội tên bị khai trừ ra đội. Cho nên tại không có bắt được thực chất chứng cứ dưới tình huống, không có người nguyện ý mạo hiểm đảm đương chỉ trích Tô Thục Hiểu vị này tương lai đội trưởng đứng đầu người chọn lựa chim đầu đàn.

“Ừm, được rồi.” Các đội hữu quyết định không truy cứu nữa chuyện này, Tô Thục Hiểu đương nhiên câu còn không được. Nàng tranh thủ thời gian cười

đáp một câu, sau đó liền cùng các đội hữu cùng một chỗ tiếp tục hướng sân vận động bên ngoài đi đến.

“Ài, Thực Hiểu, người còn cầm cái kia tấm phá lá cây làm gì nha?” Đi chưa được hai bước, một gã khác đội cổ động viên viên lại nhìn xem Tô Thực Hiểu trong tay lá cây, nửa hay nói giỡn tựa như nói.

“Ah, đúng.” Tại các đội hữu nhìn soi mói, Tô Thực Hiểu vội vàng đem cái kia tấm Dương Hoa giao cho mình lá cây tiện tay ném tới một bên, tuy nhiên trong nội tâm nàng cũng không muốn làm như vậy.

Ngay tại Tô Thực Hiểu đem bỏ lá cây vứt bỏ thời điểm, đứng ở cửa ra vào giám thị lấy sân bóng rổ Dương Hoa cơ hồ kinh hãi theo cửa ra vào mặt nhảy ra ngoài. Đúng vậy Dương Hoa có lẽ hay là dùng ý chí lực ngăn trở chính mình xúc động, bởi vì hiện tại vô luận hẳn lại làm cái gì cũng đã chậm.

Cái kia vốn là tại tiến vào sân bóng rổ về sau biểu lộ một mực thập phần mê mang lão đầu đã muốn một mực đem ánh mắt tập trung tại Tô Thực Hiểu trên người. Mặc dù Tô Thực Hiểu một lần nữa theo trên mặt đất nhặt lên cái kia tấm lá cây, chỉ sợ lão đầu kia cũng sẽ không đem ánh mắt theo trên người nàng dời.

Có lẽ là bởi vì sân vận động ở phía trong ngọn đèn quá mức sáng ngời, hơn nữa người chung quanh cũng quá nhiều, cho nên lão đầu tựa hồ cũng không có tại sân vận động ở phía trong tự đối với Tô Thực Hiểu ý tứ động thủ. Dương Hoa trông thấy hẳn lựa chọn một cái đã sẽ không theo ném Tô Thực Hiểu, cũng sẽ không bị cái kia một đám hưng phấn đội cổ động viên viên đám bọn họ chú ý tới khoảng cách, im ắng đi theo đám người đằng sau hướng sân vận động bên ngoài đi đến.

“Này! Không Dật Thu! Không Dật Thu! Nhanh lên đi ra!” Đứng ở sau đại môn mặt Dương Hoa lo lắng ở trên điện thoại di động không ngừng nhấn lấy mã số của mình, trong miệng cũng một mực nhẹ giọng hô hoán. Hắn đột nhiên nghĩ đến, vừa rồi Không Dật Thu nói qua, yêu quái đối với người bình thường không có hứng thú, thậm chí thập phần chán ghét người bình thường mùi trên người. Vậy hẳn là không phải có thể đợi cho đám kia đội cổ động viên viên đi về sau, ngăn chặn cửa ra vào không cho cái kia yêu quái tiếp tục cùng tại Tô Thực Hiểu các nàng đằng sau đầu này?

Hiện tại Dương Hoa chỉ hận Không Dật Thu lúc ấy chạy thật sự quá nhanh, cái gì cũng không kịp tự nói với mình tự biến mất cái không còn một mảnh. Cũng mặc kệ Dương Hoa thập phần lo lắng, trong điện thoại di động Không Dật Thu chính là bất vi sở động, kêu hồi lâu, hẳn một chút phản ứng cũng không có. Mất thấy đội cổ động viên viên đám bọn họ chạy tới đại môn bên cạnh, Dương Hoa đành phải ngừng động tác trên tay, hơn nữa tranh thủ thời gian xoay người sang chỗ khác mặt hướng vách tường, giả ra đang nghe điện thoại bộ dạng, tận lực làm cho mình không bị người khác chú ý tới.

Vừa rồi trận đấu thắng lợi mang đến hưng phấn lại để cho đội cổ động viên viên đám bọn họ rất nhanh tự quên Tô Thực Hiểu trên người phát sinh tiểu sự việc xen giữa. Các nàng ríu ra ríu rít liền từ sân bóng rổ đại môn nối đuôi nhau ra, ai cũng không có công phu chú ý trốn trong bóng đêm Dương Hoa.

Đương làm một đám nữ sinh tất cả đều đi ra sân bóng rổ, tiến vào sân vận động chính sở lúc, đi theo các nàng sau lưng lão đầu còn y nguyên tại trong sân bóng rổ. Bất quá lúc này, trong góc Dương Hoa chứng kiến hẳn nhanh hơn tiến lên bước chân. Rất hiển nhiên, lão đầu kia cũng không hy vọng lại để cho Tô Thực Hiểu đi ra tầm mắt của mình.

Người trẻ tuổi cùng đám kia nữ sinh ở giữa khoảng cách cũng không tính xa, đương làm những kia nữ sinh đi đến sân vận động đại sảnh cửa ra vào lúc, cái kia cổ quái lão đầu cũng muốn đi ra sân bóng rổ đại môn. Nhưng thẳng đến lúc này, trong điện thoại di động Không Dật Thu vẫn không có bất kỳ phản ứng nào. Lo lắng Dương Hoa rốt cục buông tha cho hướng Không Dật Thu xin giúp đỡ ý định. Hắn cắn răng một cái, theo chỗ tới đi tới, tại sân bóng rổ cửa ra vào ngăn chặn cái kia cổ quái lão đầu đường đi.

Dương Hoa nhảy ra ngoài thời điểm, cổ quái lão đầu vừa vận đi đến khoảng cách đại môn chỉ có một bước xa địa phương. Đột nhiên chứng kiến Dương Hoa xuất hiện ngăn chặn chính mình, hẳn kinh ngạc dừng bước.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Thiên Lô hàng lâm (trung)

“Người làm gì?” Cổ quái lão đầu tròn to mắt nhìn Dương Hoa hỏi.

“Người làm gì thể đi theo phía trước cái kia chút ít học sinh nữ?” Dương Hoa không có trả lời cổ quái lão đầu vấn đề.

“Ta lúc nào đi theo các nàng rồi?” Cổ quái lão đầu tựa hồ có chút chột dạ, tại Dương Hoa trước mặt chống chế bắt đầu đứng dậy.

“Người...” Dương Hoa bị lão đầu hỏi nghẹn lời. Hắn cũng không thể không hề căn cứ chỉ trích đối phương là yêu quái a? Vạn nhất Không Dật Thu tiểu tử kia phạm sai lầm nữa nha? Vậy hẳn không hiểu thấu chỉ trích một người bình thường lão nhân là yêu quái, chẳng phải là muốn bị đương thành bệnh tâm

thần đưa vào bệnh viện tâm thần đi?

Ngay tại Dương Hoa không biết nên ứng phó lão đầu vấn đề lúc, lão đầu lại đột nhiên thay đổi sắc mặt. Hắn khẩn trương ngừng đầu nhìn thoáng qua bên ngoài đại sảnh cửa ra vào, chỉ thấy Tô Thục Hiểu các nàng đã muốn cũng sắp muốn đi ra đại sảnh.

“Ta có việc gấp, người tranh thủ thời gian mở ra!” Lão đầu vừa hướng Dương Hoa lo lắng hô, vừa chạy ra ngoài đi.

Mất thấy lại kéo thương một hồi Tô Thục Hiểu muốn cùng bạn học của nàng cùng đi ra đại sảnh, Dương Hoa lúc này đương nhiên sẽ không để cho trước mặt lão đầu đuổi theo các nàng. Sân vận động đại sảnh bên ngoài ngừng lại rất nhiều xe taxi, một khi các nàng đáp lên xe taxi, vô luận lão nhân trước mặt có phải là yêu quái, hẳn đều không có biện pháp lại đuổi đi lên.

Bị Dương Hoa chặn đường đi, không có biện pháp rồi đi lão đầu rốt cục phát hỏa. Hắn lui về phía sau một bước, căm tức nhìn xem Dương Hoa, bày ra một bộ muốn đánh cho hắn một trận giá thức. Nhưng hắn cái giá đỡ còn không có kéo ra bao lâu, sắc mặt lập tức lại là biến đổi. Hơn nữa, lúc này sắc mặt của hắn so sánh với lần biến thành càng thêm triệt để, tại đèn huỳnh quang ở dưới gương mặt cơ hồ có thể dùng trắng bệch để hình dung.

“Không xong!” Sắc mặt đại biến cổ quái lão đầu cực độ ảo não lâm bầm lâu bầu một câu, hung hăng trợn mắt nhìn Dương Hoa liếc về sau, ra sức một bả hàng hắn đẩy ra, hướng ra phía ngoài mãnh liệt liền xông ra ngoài.

Dương Hoa vốn chứng kiến lão đầu ngay từ đầu động tác, còn tưởng rằng hắn muốn vung tay. Thật không nghĩ đến, mới qua rồi trong nháy mắt, lão đầu dĩ nhiên cũng lâm đột nhiên thay đổi chủ ý, dùng sức đẩy chính mình một bả. Không có dự liệu được lão đầu động tác Dương Hoa bị hắn đẩy ra, lão đảo lui về phía sau vào bước. Mà cái kia cổ quái lão đầu tự nhiên thì thừa dịp Dương Hoa bị đẩy ra thời điểm một cái bước xa liền xông ra ngoài, động tác nhanh nhẹn tựa như một cái hai mươi xuất đầu mao đầu tiểu tử.

Đội Dương Hoa đứng vững bước chân, lập tức chứng kiến cái kia cổ quái lão đầu đã muốn giống như bay hướng sân vận động cửa chính chạy tới. Hắn vừa vừa mới chuẩn bị xông đi lên bắt lấy cổ quái lão đầu, lại đột nhiên nghe được sân vận động môn ngoài truyền tới một hồi chói tai thét lên.

Cái kia cổ quái lão đầu căn bản còn không có rời đi sân vận động ni! Chẳng lẽ là ta đoán nhầm người? Dương Hoa bối rối lên, hắn tranh thủ thời gian đuổi theo cổ quái lão đầu chạy ra sân vận động.

Không đợi Dương Hoa chạy ra sân vận động, hắn cũng đã thông qua sân vận động đại môn xem đến tình huống bên ngoài. Mấy cái bị hù dọa dung thất sắc đội cổ động viên viên làm thành một cái nửa vòng tròn, thét chói tai vang lên sợ hãi nhìn xem chính giữa một người mặc đầu hình quần áo bệnh nhân, đáng người khô ngo, tướng mạo khủng bố trung niên nhân.

Tại nửa vòng tròn trung ương người trung niên kia đã muốn chăm chú bắt được Tô Thục Hiểu cánh tay. Vô luận mạng theo sợ hãi Tô Thục Hiểu như thế nào ra sức giãy dụa, nắm tay quả đấm tượng hạt mưa đồng dạng rơi vào trung niên nhân trên người, trung niên nhân cũng giống như căn bản không có cảm giác đồng dạng gắt gao bắt lấy Tô Thục Hiểu không tha.

Mỗi người đều nhận ra, người trung niên kia mặc trên người chính là bệnh viện tâm thần ở phía trong quần áo bệnh nhân. Mọi người không biết cái này bệnh tâm thần là như thế nào theo bệnh viện tâm thần ở phía trong chạy đến, tuy nhiên lại cũng biết bệnh tâm thần giết người là không phạm pháp. Cho nên những kia đội cổ động viên viên đám bọn họ chỉ là kéo cao cuồng hống ở bên cạnh lớn tiếng thét lên, không có một cái dám lên trước hỗ trợ đem bả trung niên nhân kéo ra.

Thấy như vậy một màn, Dương Hoa biết là chính mình tìm nhầm người. Cái này ăn mặc bệnh viện tâm thần quần áo bệnh nhân chỉ sợ mới được là Không Dật Thu trong miệng nói yêu quái, mà cái kia cổ quái lão đầu chỉ sợ cũng hơn phân nửa là cái cùng loại Không Dật Thu người như vậy. Phòng chừng hắn cũng là cảm thấy yêu quái khí tức, cho nên đi theo Tô Thục Hiểu bên người, muốn bảo vệ nàng không bị yêu quái xâm hại.

Mãnh liệt ảo não lại để cho Dương Hoa lần nữa nhanh hơn chạy động bước chân, lúc này hắn đột nhiên kinh ngạc phát hiện, chính mình toàn lực chạy thời điểm, tốc độ vậy mà nhanh đến ngay chính hắn đều không thể tin được.

Hắn cùng với lão đầu kia trong lúc đó vốn có nhanh năm mét khoảng cách xa, đứng vậy hắn cũng chỉ là vài bước tụt vọt tới lão đầu phía trước, thậm chí so với kia cái cổ quái lão đầu còn muốn trước lao ra sân vận động.

“Người làm gì? Người thả ta ra!” Tại Dương Hoa nhanh chóng tiếp cận Tô Thục Hiểu cùng cái kia ăn mặc bệnh tâm thần trang phục yêu quái lúc, Dương Hoa có thể tinh tường nghe được Tô Thục Hiểu mang theo khóc nước nở gọi.

Tô Thục Hiểu cũng không biết là chuyện gì xảy ra, tại bị cái kia bệnh tâm thần sau khi nắm được, nàng thậm chí ngay cả bình thường một phần ba khí lực cũng sử dụng không được. Nàng đứng vậy vô thuật truyền thống Trung Quốc tam đoạn nha, bình thường một quyền xuống dưới, ngay đội bóng rổ cái kia cường tráng cùng cột điện bằng sắt tựa như trung phong đều được nằm xuống, nhưng hôm nay thậm chí ngay cả một cái chi là hơi lộ ra cường tráng đặc trưng trung niên nhân tay đều gãy không xuất ra đi.

Tô Thục Hiểu cũng chẳng qua là cái mười tám tuổi còn chưa tới bình thường tiểu cô nương, bị một cái bệnh tâm thần cường ép lại không có lực phản kháng, đã bị kinh hãi có thể nghĩ. Nhìn xem người trung niên kia tràn đầy vết sẹo hung tàn gương mặt, nàng cơ hồ sẽ bị dọa khóc.

Trung niên nhân lại một chút cũng không có Lân Hoa tiếu ngọc ý tứ, hắn nhe răng cười lấy nhìn Tô Thục Hiểu một hồi, đột nhiên há to miệng dùng sức hướng nàng bả vai cắn tới.

Tại trung niên nhân làm ra cắn xuống đi động tác lúc, cái kia cổ quái lão đầu sắc mặt lập tức biến thành càng trắng rồi. Người ở chỗ này chính giữa hắn có thể là đội cái này quái vật rõ ràng nhất. Nếu như một lần nữa cho hắn hấp cô bé kia linh khí, chỉ sợ... Lão đầu lo lắng lần nữa nhanh hơn xông đi lên bước

tiến, nhưng là tốc độ của hắn lại thập phần có hạn. Mắt thấy hắn muốn kém một bước căn không nổi yêu quái kia động tác thời điểm, bên cạnh đột nhiên thoát ra một đạo bóng đen đưa hắn lại càng hoảng sợ.

Cổ quái lão đầu nhìn kỹ, xông đi lên dĩ nhiên là vừa rồi ngăn trở hắn đi đường tiểu tử. Hắn tốc độ chạy bộ đã muốn rất nhanh, thật không nghĩ đến cái kia ngăn trở hắn đi đường tiểu tử vậy mà chạy so với hắn còn nhanh, chỉ là một thời gian nháy con mắt, hắn dĩ nhiên cũng làm đã muốn siêu việt chính mình, chạy đến phía trước đi.

Chẳng lẽ... Chẳng lẽ tiểu tử này cũng là tu đạo hay sao? Trông thấy Dương Hoa cái kia không thuộc mình chạy bộ tốc độ, cổ quái lão đầu kinh ngạc không có biện pháp khép lại miệng của mình.

Bất quá lúc này Dương Hoa lại vô tâm cân nhắc chính mình dị thường uy mãnh, hắn chỉ là một nghĩ thầm lấy tranh thủ thời gian vẫn cứu mình tạo thành sai lầm. Nếu như bởi vì vì quan hệ của mình mà lại để cho Tô Thục Hiểu có cái gì không hay xảy ra, Dương Hoa tự không chỉ là vô pháp tha thứ chính mình đơn giản như vậy, hắn chỉ sợ hội cả đời đều trong lòng còn có hối hận, tiếc.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Thiên Lô hàng lâm (hạ)

Mắt thấy đến cái kia bệnh tâm thần miệng muốn cắn lại Tô Thục Hiểu trên người, Dương Hoa nhanh chóng dùng hết khí lực toàn thân. Dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới cái kia bệnh tâm thần cùng Tô Thục Hiểu bên người về sau, Dương Hoa nhưng căn bản không kịp tách ra cái kia bệnh tâm thần cùng Tô Thục Hiểu. Nếu như dùng sức đẩy cái kia bệnh tâm thần, rất có thể cùng giải quyết dạng lâm bị thương bị hắn nắm chắc Tô Thục Hiểu. Ý nghĩ này tại Dương Hoa trong nội tâm chỉ là một cái thoáng, hắn tự lại không có chút gì do dự, không hề nghĩ ngợi sẽ đem tay rời khỏi cái kia bệnh tâm thần trong mồm.

Bệnh tâm thần người cũng hoàn toàn, từ đầu, luôn luôn tự không nghĩ tới hội lại nửa đường tổn thương giết ra cái Trình Giáo Kim, đợi cho hắn nhắm mắt lại sung sướng một ngụm cắn xuống đi, mới phát hiện cửa vào không phải trong tưởng tượng mềm mại nhiều thịt nữ tính bả vai, mà là một chích tràn đầy xương cốt cứng tay. Bất quá bệnh tâm thần người một ngụm cắn trúng, Dương Hoa trên tay cũng lập tức bị cắn dọa một ít khối mang theo huyết da thịt.

Vốn tự huyết khí bốc lên Dương Hoa trên tay một phá khẩu tử, lập tức chính là theo trong vết thương đã tuôn ra không ít máu tươi, giọt giọt toàn bộ lọt vào này bệnh tâm thần trong mồm.

Tô Thục Hiểu vốn chứng kiến yêu quái kia đột nhiên đến cắn chính mình, đã muốn sợ hãi nhắm mắt lại. Qua rồi một hồi lâu nàng mới mở to mắt, chứng kiến cùng mình gần trong gang tấc Dương Hoa cùng một ngụm cắn lấy Dương Hoa trên tay bệnh tâm thần người.

Bị cắn một cái Dương Hoa hoàn toàn, từ đầu, luôn luôn tự không có cảm giác tới tay thượng đau đớn. Tại yêu quái cắn trúng chính mình về sau, hắn dùng lực một quyền nện ở đầu của đối phương thượng. Nếu như là bình thường Dương Hoa, một quyền này khả năng còn không có gì uy lực. Nhưng là bây giờ Dương Hoa nhưng lại khí lực gia tăng rồi vài lần, kết quả một quyền đánh lên bệnh tâm thần đầu, hắn tại chỗ tự thất tha thất thểu lui về phía sau vào bước. Đồng thời Dương Hoa dùng sức kéo một phát, đem bả cái kia bệnh tâm thần cầm lấy Tô Thục Hiểu tay gạt ra.

Đội bệnh tâm thần lão đảo vài bước, một lần nữa đứng vững về sau, hắn lập tức dùng tràn ngập oán độc cùng ánh mắt phẫn nộ nhìn xem Dương Hoa. Nhưng không lâu lắm, hắn lại chăm chú nhíu mày, không ngừng a tức lấy miệng, tựa hồ tại nhắm nháp cái gì.

Lúc này, những kia còn ở vào trong sợ hãi đội cổ động viên viên đám bọn họ tất cả đều tại hét lên, mà lão đầu tắc chính là y nguyên kinh ngạc há to miệng, không có từ cái này đột nhiên phát sinh một loạt trong biến cố phục hồi tinh thần lại. Chỉ có Dương Hoa dùng sức ôm lấy Tô Thục Hiểu, cảnh giác nhìn xem cái kia không biết muốn làm gì bệnh tâm thần yêu quái.

Rốt cục, cổ quái lão đầu người thứ nhất theo trong lúc khiếp sợ hồi phục xong. Chứng kiến yêu quái đã bị Dương Hoa đẩy cách Tô Thục Hiểu, hơn nữa hắn cũng không thể cắn trúng Tô Thục Hiểu, hắn lập tức tự muốn xông tới kết quả yêu quái kia. Đúng vậy hắn mới vừa vọt lên vài bước, lại một kiện quý dị sự tình lại để cho cổ quái lão đầu lần nữa sinh sinh phanh lại cước bộ của mình.

Cái kia chích bệnh tâm thần yêu quái tại bẹp hồi lâu miệng về sau, đột nhiên lộ ra cực độ hoảng sợ biểu lộ. Hắn sợ hãi nhìn Dương Hoa một hồi, đột nhiên duỗi ra ngón tay lấy Dương Hoa, tựa như phim truyền hình trong kia chút ít sắp trúng độc bỏ mình ảo rỗng đồng dạng tại cổ họng ở phía trong "Khanh khách khanh khách" vài tiếng. Sau đó hắn lại tràn đầy sợ hãi kêu thảm thiết một tiếng, vậy mà bắt đầu dốc sức liều mạng hướng xa xa chạy trốn bắt đầu đứng dậy. Đúng vậy hắn còn không có chạy ra rất xa, một đạo thiểm điện đột nhiên phá không mà đến, sinh sinh nện ở trên người hắn thượng. Chỉ thấy một hồi thanh quang lập loè về sau, sân vận động bên ngoài trên quảng trường tự phiêu khởi một cổ nồng đậm mùi khét lẹt.

Ồ? Làm sao sẽ đột nhiên đá khởi lôi đến hay sao? Phụ cận đại đa số vậy xem quần chúng đều ngẩng đầu nhìn sáng sủa không mây, trắng sáng treo cao là

bầu trời bao la. Tuy nhiên vừa rồi cái kia một đạo sét đánh rất khó giải thích, bất quá đối với không có cách nào giải thích “Hiện tượng tự nhiên”, mọi người cũng chỉ là trong lòng nghi hoặc một hồi như vậy thôi. Có thể là bởi vì nào đó trùng hợp tạo thành a, đại đa số người trong nội tâm đều nghĩ như vậy.

Khoảng cách gần nhìn thấy sét đánh sự kiện đội cổ động viên viên đám bọn họ toàn bộ đều sợ hãi giúp nhau ôm ấp lấy, cùng kêu lên phát ra một hồi có thể tưởng chừng “Cao nhất nữ cao âm” Guinness kỷ lục thế giới thét lên. Dương Hoa trong ngực Tô Thục Hiểu cũng hào không ngoại lệ gắt gao ôm lấy hắn, cơ hồ dùng hết lực nắm sát vị này ân nhân cứu mạng.

Về phần Dương Hoa, hắn ngược lại không có bị cái này một ít chuyện hù dọa. Không phải không thừa nhận, tại bất kể một lần “Người chết” về sau, Dương Hoa đối với thi thể sức chống cự gia tăng thật lớn, hắn cũng không có sinh ra quá cường liệt cảm giác sợ hãi. Hắn ôm chặt kinh hãi quá độ Tô Thục Hiểu, nhẹ nhàng vỗ nàng vài cái, làm cho nàng an tĩnh lại. Sau đó Dương Hoa lại đem kinh ngạc cùng nghi ảnh mắt mê hoặc nhắm ngay quỹ rạp trên mặt đất vẫn không nhúc nhích thi thể, trong nội tâm không ngừng buồn bực: ta vừa rồi không có chủ ý bị sét đánh nha, tại sao có thể như vậy hay sao? Ừm, đại khái là yêu quái này cùng Không Dật Thu đồng dạng, muốn sử dụng cái gì cường lực pháp thuật, kết quả thất bại a...

Mà ở sân một người duy nhất không có nghi hoặc, cũng không có sợ hãi người chỉ sợ sẽ là cái kia cổ quái lão đầu. Hắn hiện tại duy nhất cảm tưởng chính là kinh ngạc —— không gì sánh kịp kinh ngạc. Tại vừa rồi đạo kia lôi đem bà trước mặt yêu quái bỏ ngã xuống đất thời điểm, lão đầu thiếu chút nữa mỗi bị hù dọa mộng ngồi dưới đất.

Cái này... Cái này cái này... Cái này cái này cái này... Cái này cái này cái này đây là cái gì lỗi?

Cổ quái lão đầu lại một lần bị chính mình chỗ đã thấy sự tình kinh hãi há to miệng. Người khác không biết, nhưng hắn là rất rõ ràng. Yêu quái này đã muốn tu luyện hơn nghìn năm, chỉ thiếu một ít có thể thành ma. Dùng hắn đạo hạnh, bình thường sét đánh tại trên thân thể hãy cùng giải trừ đồng dạng. Nhưng mới rồi đạo kia lôi vậy mà thoáng một tý sẽ đem hắn cho nướng chín! Tại cổ quái lão đầu trong trí nhớ, chỉ có một loại lôi có thể đạt tới hiệu quả như vậy —— thì phải là Đạo gia Ngũ Hành Thiên kiếp lôi.

Ngũ Hành Thiên kiếp lôi xuất hiện tình huống có hai chủng. Loại thứ nhất chính là tiếp cận Phi Thăng siêu cấp đạo thuật cao thủ dùng chú pháp đưa tới làm như công kích vũ khí, loại thứ hai thì là siêu cấp đạo thuật cao thủ Phi Thăng thời điểm tự động từ trên trời giáng xuống, coi như trước khi phi thăng một lần cuối cùng khảo nghiệm.

Đương nhiên, trong truyền thuyết cái này loại thứ hai uy lực nếu so với loại thứ nhất lớn rất nhiều. Đứng vậy gần đây mấy trăm năm qua, Đạo gia lại không thấy người Phi Thăng, cũng không có vị cao thủ kia có thể luyện đến có thể triệu hoán Ngũ Hành Thiên kiếp lôi trình độ. Cho nên vô luận là loại thứ nhất có lẽ hay là loại thứ hai, uy lực rốt cuộc thế nào ai cũng không rõ ràng. Cổ quái lão đầu cũng chỉ là nghe nói qua cái này hai chủng uy lực kinh người Thiên Lôi, còn cho tới bây giờ đều chưa từng thấy thật sự Ngũ Hành Thiên kiếp lôi ở trước mặt mình xuất hiện —— hôm nay là lần đầu tiên đầu một lần.

Đối với yêu quái tu vi, cùng hắn đấu gần trăm năm cổ quái lão đầu là rõ ràng nhất. Của nó thật sự rất mạnh, nhưng lại không có cường đến có thể đưa tới Ngũ Hành Thiên kiếp lôi trình độ.

Không nói đến hắn vừa rồi căn bản không có hấp đến tiểu cô nương kia bao nhiêu linh khí, cho dù hắn vừa rồi hút hết nàng linh khí, do đó hóa thân thành ma, muốn dẫn động thiên kiếp cũng là “Còn kém một vạn năm”. Nếu không cổ quái lão đầu nào có năng lực đi theo hắn đến nơi đây, còn đánh tính toán muốn cái biện pháp tại hắn thành ma trước kia cùng hắn đồng quy vu tận?

Nói như vậy, vừa rồi cái kia đạo thiên lôi là có siêu cấp cao thủ đưa tới, đem yêu quái này một kích giết sát rồi? Cổ quái lão đầu đột nhiên nghĩ đến cái này lại để cho hắn ngay đánh cho mấy cái lạnh run ý niệm trong đầu. Cái này siêu cấp cao thủ ở địa phương nào?

Cổ quái lão đầu hoảng sợ khoảng chừng gì đó nhìn xem chung quanh của mình, đứng vậy hắn đương nhiên một điểm linh khí cũng không có cảm giác được. Đột nhiên, hắn không biết như thế nào cũng nhớ tới cái kia chích yêu quái tại trước khi chết nhìn về phía cái kia đã từng ngăn trở chính mình đường đi người trẻ tuổi cái nhìn kia.

Chẳng lẽ là hắn? Cổ quái lão đầu ánh mắt không tự giác chuyển dời đến Dương Hoa trên người.

Vừa rồi hắn ngăn trở ta đi đường, là vì sợ ta đối với cô bé kia bất lợi. Ừm! Nói hắn như vậy cũng sớm đã nhìn ra ta là đạo môn người trong... Cô bé kia linh khí sung túc, tựa hồ cùng hắn quan hệ mật thiết, nhưng trên người hắn lại một điểm linh khí cũng cảm giác không thấy. Bất quá tại yêu quái kia bị Ngũ Hành Thiên kiếp lôi đánh trúng trước kia, hắn tựa hồ đã từng trùng qua yêu quái kia liếc. Hơn nữa hắn vừa rồi tốc độ... Nói như vậy, chẳng lẽ lại hắn đã muốn tu luyện tới hóa khí là giả, vô ảnh vô hình Đại Thành cảnh giới?

Cổ quái lão đầu càng muốn lại càng thấy đặc trước mặt người trẻ tuổi này đứng vậy vị kia một sét đánh chết... rồi yêu quái tuyệt thế cao nhân. Đột nhiên hồi tưởng lại vừa rồi chính mình lại vẫn thiếu chút nữa cùng hắn động thủ, cổ quái lão đầu trên ột trong chốc lát tự hiện đầy mồ hôi lạnh. Không biết hắn có thể hay không mang thù... Cổ quái lão đầu mang theo một cái ột mồ hôi lạnh, tranh thủ thời gian vài bước đi đến Dương Hoa trước người hướng hắn chấp tay.

Chương 3: Thập thế người lương thiện (thượng)

Tại trên bầu trời sét đánh trúng cái kia bệnh tâm thần yêu quái về sau, Địa phủ ở phía trong lập tức vang lên giống như tại bóng đá trong trận đấu đội khách tại đội chủ nhà trước cửa ba mét nơi sút gôn đánh cho máy bay lúc, trên khán đài fan bóng đá đám bọn họ phát ra mang theo nghĩ mà sợ hãi thở thanh âm

“May mắn tìm được rồi yêu quái này tư liệu.” Tiên nữ tu chính chuyên gia nhìn xem cái kia vẫn còn tại hơi nước quái vật, đối với bên cạnh vây quanh một vòng đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ tượng một chích tức giận mẫu Sư đồng dạng gầm rú lấy, “Đều thất thần làm gì? Tranh thủ thời gian đi thăm dò, vật này là như thế nào xuất hiện hay sao? Hẳn như thế nào trùng hợp như vậy ngay tại Dương Hoa bên người xuất hiện? Cho ta tra! Nhanh đi!”

Tiên nữ chuyên gia gầm lên giận dữ, thuận tiện một cái phi chân ước lượng tại cách cách mình gần đây ngưu trên đầu người —— đây là nàng gần đây mới từ Diêm vương chỗ đó học được chiêu số. Vừa nhìn thấy tiên nữ cái kia khuôn mặt xinh đẹp gương mặt, tất cả đầu trâu mặt ngựa lập tức hoảng sợ rút lui ba bước, sau đó giống như một ổ ong vô vẽ loạn tràn vào đều tự văn phòng.

Đáng thương nỗi mạch điện viên tiểu thư chỉ có điều bị tiên nữ chuyên gia tràn ngập tức giận ánh mắt quét một chút, mặc dù nàng đã là nữ quý, cũng hiểu được một cô hàn khí truyền khắp toàn thân. Nàng tranh thủ thời gian giả trang ra một bộ nhìn mình chăm chăm trước mặt mấy tính màn hình tra tìm tư liệu bộ dáng, trong nội tâm không ngừng đối với từng có thể cầu nguyện thần tiên cầu nguyện lấy.

Cứ như vậy, vận khí quản lý trung tâm Siêu Siêu Siêu Siêu cấp máy tính lập tức ở tất cả thao tác viên điên cuồng thao tác trung tốc độ cao nhất khai mở động.

Đương làm cổ quái lão đầu đi đến Dương Hoa trước mặt thời điểm, Dương Hoa đang tại vì Tô Thục Hiểu đau đầu nì. Mới vừa rồi bị cái kia bệnh tâm thần người bắt lấy thời điểm, Tô Thục Hiểu bởi vì vì sợ hãi, cho nên tại Dương Hoa xuất hiện về sau, tựa như gặp được cứu tinh đồng dạng gắt gao ôm lấy hắn. Đứng vậy lúc này cái kia bệnh tâm thần chết... rồi, Tô Thục Hiểu khí lực dần dần khôi phục, trong nội tâm cảm giác sợ hãi thì tự nhiên mà vậy biến mất.

Lúc này nàng mới phát hiện, vừa rồi đột nhiên xuất hiện cứu mình người dĩ nhiên là cái kia nên vậy đã muốn rời đi Dương Hoa. Thấy rõ Dương Hoa gương mặt thời điểm, Tô Thục Hiểu không khỏi đón một chút. Đợi cho tầm mắt của nàng lại chuyển tới Dương Hoa cái kia bị sinh sinh tấp tới một khối da thịt, một mảnh huyết nhục mơ hồ trên tay lúc, nàng cũng nói không rõ trong lòng mình là chủng cái gì cảm giác. Kinh ngạc? Cảm kích? Cái này hai chủng cảm giác nhất định là có, bất quá Tô Thục Hiểu trong nội tâm dừng mảnh tiền ra cảm giác lại xa xa không chỉ cái này hai chủng.

Vốn là nàng đối với Dương Hoa quan cảm ngay tại một ngày trước kia đã xảy ra một lần rất biến hóa lớn, nhưng điểm này biến hóa cùng hiện tại so với, là lượng biến cùng biến chất khác biệt.

Tô Thục Hiểu cái kia chút ít đồng học tuy nhiên cũng được điểm kinh hãi, bất quá cùng Tô Thục Hiểu so sánh với hiển nhiên không coi vào đâu. Đạo kia sét đánh xuống về sau còn không có qua vài giây đồng hồ, hét chói tai vang lên đội cổ động viên viên đám bọn họ tụ tập cả đều đình chỉ luyện giọng huấn luyện, đưa ánh mắt tập trung vào dùng một cái cánh tay ôm Tô Thục Hiểu, đồng thời cũng bị Tô Thục Hiểu ôm thật chặt Dương Hoa trên người.

Nhìn xem cái này một màn quý dị, vốn là tạp âm lớn nhất khu trọn vẹn tĩnh mười giây đồng hồ. Theo khu vực này truyền tới thanh âm đầu tiên là Tô Thục Hiểu chú ý tới nàng các đội hữu nhìn về phía ánh mắt của mình lúc phát ra kinh hô.”Ah!” Nàng kinh kêu một tiếng, tranh thủ thời gian buông lỏng ra ôm Dương Hoa hai tay, mặt đỏ tới mang tai thối lui đến những kia đồng học bên người.

“Làm sao người còn ở lại chỗ này nhỉ?” Tô Thục Hiểu chủ động hỏi Dương Hoa một câu, bất quá lại để cho Dương Hoa ngoài ý muốn lúc, Tô Thục Hiểu trong giọng nói vậy mà không có gì trách cứ hương vị.

“Ách...” Dương Hoa xấu hổ kéo đi trường âm nói không ra lời. Hẳn tình huống Tô Thục Hiểu đồng học trong nội tâm đang suy nghĩ gì, cũng biết Tô Thục Hiểu đối với chính mình không có cảm tình gì, nhưng lại lại thủy chung nói không nên lời giúp Tô Thục Hiểu phân biệt lời nói đến. Nói dối thật sự không phải Dương Hoa trường hạo, nếu như ăn ngay nói thật, hẳn cảm thấy tình huống chỉ biết càng thêm không xong.

Dương Hoa do dự lập tức lại để cho Tô Thục Hiểu các học sinh càng thêm nổi lên nghi ngờ. Nữ nhân liên tưởng năng lực luôn cực kỳ phong phú. Chứng kiến Tô Thục Hiểu còn không có rút đi đồ ủng gương mặt, còn muốn muốn nàng trước kia đối đãi những kia dám can đảm chiếm nàng tiện nghi nam sinh hung tàn thủ đoạn, mà ngay cả hiểu rõ nhất Tô Thục Hiểu đồng học cũng không nhận bắt đầu hoài nghi khỏi Tô Thục Hiểu cùng Dương Hoa quan hệ trong đó.

Đúng vậy các nàng muốn hỏi, lại lại không tiện mở miệng. Bởi vì này thời điểm mở miệng chẳng khác nào là ở hoài nghi Tô Thục Hiểu cùng Dương Hoa quan hệ, ai mở miệng ai đắc tội Tô Thục Hiểu, cho nên không có người muốn làm cái này ác nhân.

Cảm giác được chung quanh đồng học càng ngày càng ánh mắt nghi hoặc, Tô Thục Hiểu không biết như thế nào vậy mà chột dạ bắt đầu đứng dậy. Không đứng không đứng! Ta cùng hắn không có sao, không có sao... Hắn có bạn gái, có bạn gái... Tô Thục Hiểu tranh thủ thời gian dùng nhỏ giọng lầm bầm lầu bầu đến làm cho mình thoát khỏi chột dạ làm phức tạp.

Dương Hoa, Tô Thục Hiểu, chung quanh đội cổ động viên viên đám bọn họ... Bọn hắn tất cả đều lâm vào một loại rất vì diệu lại rất xấu hổ hoàn cảnh, tất cả mọi người tại đều tự muốn tâm tư hoặc là nhỏ giọng nhắc tới, nhưng chỉ có không có người đứng ra nói chuyện. Tốt ở phía sau, vị kia còn không có

khép lại miệng cổ quái lão đầu vừa vịn đi đến Dương Hoa bên người, hần giúp hết thảy mọi người giải vây.

“Ách, cái này vị Đại tiên... Sinh.” Cổ quái lão đầu thiếu chút nữa tự nói sai rồi lời nói, khá tốt phản ứng của hần đó là “Tương đương nhanh nhẹn”, kịp thời tại “Đại tiên” đằng sau bỏ thêm cái “Sinh” chữ, làm cho người ta nghe vào tai đó ở phía trong giống như là “Tiên sinh”.

“Ừm? Cái kia... Người hảo.” Dương Hoa lúc này mới chú ý tới cái kia đã từng bị hần ngăn ở trong sân bóng rổ lão đầu đi tới trước mặt mình, hần tranh thủ thời gian quay mặt đi quay mắt về phía lão nhân kia, cùng hần hàn huyền.

“Ha ha.” Chứng kiến trước mặt người trẻ tuổi tựa hồ không có đem chính mình xử lý ý tứ, lão đầu giọng cười xoa xoa trên ót mồ hôi, “Không biết... Có thể hay không mượn một bước nói chuyện?”

“Tốt, tốt.” Dương Hoa hiện tại ước gì sớm một chút rồi đi, lão đầu mới mở miệng, hần lập tức liên tục không ngừng đáp ứng.

Dương Hoa đi theo lão đầu lại quay đầu lại hướng sân vận động đi đến. Nhìn xem hai người bóng lưng, đội cổ động viên ở phía trong cùng Tô Thục Hiểu quan hệ tốt nhất tên kia đội viên đột nhiên lại kêu lên: “Ah, đúng rồi! Vừa rồi ta nhìn thấy hai người bọn họ đều là theo sân vận động ở phía trong chạy đến. Thục Hiểu, ngươi nhận thức hần sao?” Nàng chỉ chỉ cổ quái lão đầu.

“Ừm, ta không biết.” Tô Thục Hiểu lắc đầu, “Bất quá Dương Hoa khả năng cùng hần rất thuộc a.”

“Ah, nguyên lai là như vậy ah.” Tên kia đội cổ động viên viên tranh thủ thời gian nặng nề nhẹ gật đầu.

Ở đằng kia vị Tô Thục Hiểu bằng hữu gật đầu về sau, xấu hổ liền dừng ở đây. Đã có người giúp Dương Hoa tìm được rồi cùng Tô Thục Hiểu không quan hệ ở lại sân vận động không lý khai lý do, như vậy lại truy cứu xuống dưới liền không có chút ý nghĩa nào, những người khác lập tức đem cái này tiểu sự việc xen giữa vứt qua một bên. Vừa rồi cái kia đạo thần bí tia chớp cùng cái kia bị sét đánh trúng thần kinh người bệnh rất nhanh đã trở thành các nàng mới chủ đề. Tại giúp nhau an ủi cùng cảm khái một hồi về sau, đội cổ động viên viên đám bọn họ đáp đến trường trường vì nàng đám bọn họ chuẩn bị xe công cộng rồi đi sân vận động. Về phần cái kia cụ đã bị sét đánh thi thể, cũng rất nhanh đã bị nghe hỏi chạy đến cảnh sát cùng thầy thuốc dẫn cách quảng trường.

“Cái kia... Cái này vị Đại tiên. Tiểu đạo vừa rồi lỗ mãng...” Đội cổ quái lão đầu đem bà Dương Hoa kéo đến một cái không người chú ý ẩn nấp nơi hẻo lánh, hần lập tức cung kính đội Dương Hoa chấp chấp tay, mang theo một bộ đối với hần có chút sợ hãi bộ dạng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Thập thể người lương thiện (trung)

“Ah? Người là?” Dương Hoa kinh ngạc nhìn cổ quái lão đầu hỏi. Hần có thể thế, chính mình trước kia cho tới bây giờ chưa thấy qua người này.

“Ách, tiểu đạo là Nam Hoa tông môn hạ, hiện tại yên ổn cư trường lão vị. Đa tạ đại tiên ân cứu mạng.” Lão đạo sĩ nhận định Dương Hoa là đạo môn người trong, vì vậy lúc nói chuyện không tự giác liền đem bộ kia khoe chữ hương vị cho đem ra.

“Nha... Nam Hoa tông...” Dương Hoa miễn cưỡng nhẹ gật đầu. Hần còn nhớ rõ Khổng Dật Thu cùng tự người nói qua hần là cái gì Đạo Huyền tông môn nhân, cái kia đã có Đạo Huyền tông, hiện tại trở ra một cái Nam Hoa tông cũng không kỳ quái.

Dương Hoa trên thực tế cũng không biết Nam Hoa tông là cái gì cái địa phương, nhưng khi nhìn đến cái kia giống như mô hình giống như dạng, một chút kinh ngạc đều không có biểu lộ, một bên lão đạo sĩ lại lập tức nhận định, Dương Hoa từng nghe nói qua Nam Hoa tông. Đã nghe qua Nam Hoa tông, vậy thì nhất định là bọn hần đạo môn người trong. Đúng vậy lão đạo sĩ nghĩ tới nghĩ lui, rồi lại nghĩ không ra cái nào chính tông đạo môn có thể làm ra như vậy một vị siêu cấp cao thủ.

“Xin hỏi đại tiên sư ra gì môn?” Lão đạo sĩ chứng kiến Dương Hoa đang nghe hết chính mình trên báo sư môn về sau không có tức giận ý tứ, liền lại cẩn thận từng li từng tí hỏi.

“Ách...” Dương Hoa gãi gãi đầu, “Ta kỳ thật không có học qua các người cái loại này...”

“Ah! Đại tiên nếu như không muốn hạ cáo, tiểu đạo tuyệt đối vô tâm hỏi nhiều.” Nghe được Dương Hoa trong giọng nói hơi có do dự, cổ quái lão đầu lập tức cho rằng Dương Hoa đối với hần bất mãn rồi, cuống quýt đem bà đầu dao động giống như trống lúc lắc đồng dạng nói.

Chứng kiến lão đạo sĩ một bộ bối rối bộ dạng, Dương Hoa cho là hần là đối với thái độ của mình không tín nhiệm, vì vậy đành phải lấy ra nhất đứng đắn

biểu lộ, rất nghiêm túc đối với lão đạo sĩ nói ra: "Ta thật sự không có học qua."

Dương Hoa về mặt bắt đầu dĩ rồi vào lão đạo sĩ trong ánh mắt, được kêu là rất không thoải mái, rất nghiêm túc biểu lộ rồi vào lão đạo sĩ trong ánh mắt, lập tức lại biến thành giả bộ.

Ah! Nguyên lai hắn là không muốn bạo lộ chính mình. Ủm! Đúng, hắn đã không phải từ danh môn chính tông trong môn phái ra tới cao nhân, cái kia khẳng định lo lắng chúng ta sẽ tìm hắn phiền toái, cho nên không thích cùng chúng ta những người này tiếp xúc. Lão đạo sĩ tự cho là đúng cảm giác mình nắm chặt Dương Hoa loại này "Tỉ thế cao nhân" tâm lý.

"Là là, đại tiên cho tới bây giờ không có học quá đạo thuật." Lão đạo sĩ vội vàng tượng gà con mổ thóc đồng dạng gật đầu không ngớt lời nói.

"Ách... Ta cũng không thể được đi?" Dương Hoa tuyệt không muốn cùng lão đạo sĩ tiếp xúc nhiều. Trong mắt hắn, cái này cổ quái lão đầu thần kinh tựa hồ cũng có chút vấn đề, luôn nói chút ít không hiểu thấu lời nói.

"Đại tiên tự tiện, đại tiên tự tiện." Cổ quái lão đầu nào dám ngăn cản một cái có thể "Triệu hoán" Ngũ Hành Thiên kiếp lôi siêu cấp cao thủ lộ? Dù sao hắn cảm giác mình nên đánh nghe cũng đã nghe được rồi, cái này một cao thủ đạo hạnh so lấy trước kia chút ít tà phái cao thủ cao nhiều hơn nhiều, nhưng cổ quái tính tình cũng muốn tốt hơn không ít.

Ah! Đúng rồi, hắn tu luyện đúng phương pháp, Đạo Tâm tiến nhanh, cho nên cổ quái tính tình mới có chỗ chuyển biến tốt đẹp. Tà phái bình cảnh vốn chính là Đạo Tâm tu luyện, nhất định là hắn tìm được rồi Đạo Tâm phương pháp tu luyện. Có Đạo Tâm, hơn nữa tà phái rất nhanh gia tăng đạo lực phương pháp, đạo hạnh tự nhiên tiến triển cực nhanh, cho nên hắn có thể tại trong thời gian thật ngắn trở thành chính là hình thức siêu cấp cao thủ.

Ủm! Nhất định là như vậy! Nhìn xem Dương Hoa dần dần đi xa bóng lưng, cổ quái lão đầu trong lòng đối với chính mình nặng nề gật đầu.

Dương Hoa theo sân vận động lúc rời đi đã là buổi tối thập điểm về sau, cho nên chờ hắn trở lại quán bar thời điểm, trong quán rượu khách người đã đi không sai biệt lắm.

"Người đi làm cái gì rồi? Dừng lâu như vậy?" Nhạc nhi một bên tính toán ngày này thu vào, một bên theo miệng hỏi.

"Ah, ta đừng phải một chút sự tình." Dương Hoa nói quanh co lấy trả lời.

"Ủm? Chuyện gì? Tay của người làm sao vậy?" Nhạc nhi kỳ quái nhìn Dương Hoa liếc. Mấy ngày nay xuống, nàng cũng đã đem bả Dương Hoa tính tình cho sờ thấu. Mỗi lần Dương Hoa một chỉ tay, đã nói lên hắn có cái gì không thể nói rõ sự tình gạt người.

Xem trên tay của hắn lại vẫn phá lớn như vậy một cái lỗ hồng, chẳng lẽ là vì Tô Thục Hiểu cùng người khác động thủ đánh nhau? Không phải đâu... Hắn cũng sẽ đánh nhau? Nhạc nhi cảm thấy đầu óc có chút chóng mặt...

"Cái kia... Đã muốn giải quyết." Dương Hoa có lẽ hay là nói quanh co lấy. Hắn cũng không thể đối với Nhạc nhi nói mình thấy được một chút yêu quái a?

"Tính toán a, tính toán a!" Nhạc nhi biết rõ theo Dương Hoa trong miệng hỏi không ra gì đó, dứt khoát liền buông tha. Nàng lại khôi phục lấy trước kia chừng cười hi hi bộ dáng đối với Dương Hoa nói: "Nhanh đến điểm tan tâm. Thu thập thoáng một tý cái bàn, sau đó tự đi về nghỉ ngơi đi. Hôm nay người cũng đủ mệt, bất quá hôm nay tiền công muốn khấu trừ điều một nửa nha."

"Nha." Dương Hoa bắt đầu dĩ gật đầu, cầm lấy chén đĩa đi vào quán bar trong đại sảnh. Hắn hiện tại rốt cuộc hiểu rõ, vì cái gì con người kiên cường lão bản mỗi lần nhìn thấy Nhạc nhi thời điểm tựa như chuột thấy mèo —— cái tiểu nha đầu này thật sự là quá hội nghiền ép người rồi, lão bản cũng không phải là của nàng đối thủ...

Quét dọn công tác dựa theo lệ cũ y nguyên giao cho Nhạc nhi xử lý, cho nên thu thập xong chén rượu cùng bình rượu về sau, Dương Hoa tự một lần nữa đổi về hắn bình thường mặc quần áo, hướng trong nhà đi đến.

Bởi vì gắn liền với thời gian quan hệ giữa, đợi Dương Hoa đi đến đường về nhà lúc, trên đường cái đi người đã rất ít. Cho nên vừa đi ra khỏi quán bar, Dương Hoa tự không thể chờ đợi được lấy điện thoại di động ra, nhanh chóng xoa bóp nhiều lần mã số của mình.

Vừa rồi hắn liên tục tìm Không Dật Thu nhiều lần như vậy đều không có thể tìm tới, điều này không khỏi làm Dương Hoa lo lắng khỏi an nguy của hắn đến. Vô luận như thế nào, Không Dật Thu coi như là đã giúp hắn mấy cái bề bộn, Dương Hoa cũng không hy vọng hắn cứ như vậy không minh bạch biến mất.

Tại sót ruột Dương Hoa liên tục gây nhiều lần điện thoại di động của mình dãy số về sau, Không Dật Thu thanh âm cuối cùng là lại truyền ra. "Ta tại, ta tại! Người đừng gây rồi!" Trong điện thoại Không Dật Thu mới vừa xuất hiện tự hỗn hển kêu to lấy.

"Ah! Người vẫn còn ah, thật tốt quá." Nghe được Không Dật Thu thanh âm, Dương Hoa thật dài thở một hơi.

"Nói nhảm, ta làm sao có thể không tại? Ta lại là muốn không tại, cũng không địa phương đi ah! Ta..." Không Dật Thu lại nhại phàn nàn lấy.

"Thành thành thành, người đang ở đây thì tốt rồi. Ta vừa rồi một mực sợ người người đều không đi ra, ta còn tưởng rằng người đã xảy ra chuyện gì rồi! Không có việc gì là tốt rồi." Dương Hoa tranh thủ thời gian cắt đứt Không Dật Thu phàn nàn.

“Vừa rồi ta dám ra đây sao?” Vừa nghe Dương Hoa lời mà nói..., Không Dật Thu thanh âm lập tức thay đổi cái làn điệu, “Lại là gần giống, gần thành, gần bằng ma lão Yêu, lại là Nam Hoa tông trưởng lão, ta nào dám có ngôn ah? Vô luận cho hai người bọn hấn trong đó gian ai phát hiện, ta đều là cái từ!”

“Ngươi không phải nói người khác cảm giác không thấy ngươi sao?”

“Cái này cũng nói không chính xác ah!” Nếu như Không Dật Thu có một thân thể, hấn hiện tại khẳng định đã muốn kích động nhảy, “Nam Hoa tông am hiểu đúng là linh thần thuật, vạn nhất bị bọn hấn cảm thấy đầu này? Chúng ta Đạo Huyền tông cùng Nam Hoa tông đấu mấy trăm năm, nếu ta bị bọn hấn âm thượng một đạo, bỏ mệnh việc nhỏ, mất mặt chuyện lớn! Ngươi hiểu, đại ca?” Không Dật Thu cuối cùng một câu mang theo rất rõ ràng “Chỉ tiếc rèn sắt không thành thép” hương vị.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Thập thể người lương thiện (hạ)

“Ah, nói như vậy vừa rồi chuyện đã xảy ra ngươi cũng biết? Vậy là ngươi cố ý xem ta không may sao?” Dương Hoa lông mày nhíu lại, bắt được Không Dật Thu tay cầm. Tuy nhiên hấn là cái người hiền lành, nhưng phản ứng cũng không chậm.

“Ách... Ta không có cố ý nhìn ngươi không may, dù sao có lão đầu kia tại ngươi lại không có việc gì...” Không Dật Thu thanh âm lập tức nhỏ, hấn ngưng ngừng lâm bầm hai câu, sẽ không không biết xấu hổ tiếp tục phàn nàn. Tuy nhiên hấn đương nhiên không phải có chủ tâm nhìn xem Dương Hoa không may, nhưng hoàn toàn chính xác trở thành rùa đen rút đầu, lời này không dám không để nghe nha!

“Đúng rồi, cuối cùng đạo kia lời là chuyện gì xảy ra? Là cái kia Nam Hoa tông lão đầu bỏ đầu sao? Hấn giống như... Rất kỳ quái.” Dương Hoa đến bây giờ cũng không còn hiểu rõ ngay lúc đó tình huống. Hấn thật lo lắng cái kia cổ quái lão đầu về sau còn sẽ tới làm phiền mình, vì vậy tranh thủ thời gian hướng Không Dật Thu hỏi.

“Hấn? Phi! Hấn cũng có bản lĩnh đó?” Không Dật Thu khinh thường ở trong điện thoại di động thối một tiếng, sau đó lại mang lên điểm nghi hoặc nói, “Bất quá vấn đề này thật đúng là rất kỳ quái. Ai, ta nói... Đại ca, không phải là ngươi một mực đều gạt ta a. Cái kia lời có phải là ngươi đưa tới hay sao?” Không Dật Thu hỏi dò. Hấn và Dương Hoa hỗn lẫn lộn cũng coi như chín, lúc nói chuyện tự nhiên không tượng lấy trước như vậy khẩn trương.

“Không phải ta.” Dương Hoa đơn giản hồi đáp.

“Vậy thì kì quái.” Không Dật Thu lâm bầm lâu bầu tựa như lâm bầm, “Đạo gia tam tông môn, Đạo Huyền tông, Nam Hoa tông, Thiên Vũ tông, gần đây ba trăm năm ngay hóa khí là giả cao thủ đều không xảy ra ah... Chẳng lẽ lại là tà phái hay sao? Không đúng không đúng, nếu như là tà phái, làm sao sẽ quản yêu quái sự tình? Thiên Lôi... Chẳng lẽ là thiên kiếp? Nhưng yêu quái kia yêu khí còn chưa tới có thể dẫn động thiên kiếp trình độ ah. Ừm, kỳ quái...”

“Hấn có phải hay không là hấp Tiểu Tô linh khí, sau đó...” Nghe được Không Dật Thu nhắc tới Dương Hoa không tự giác giúp hấn suy nghĩ rất hợp lý lý do.

“Tô Thực Hiểu? Không không không!” Trong điện thoại di động Không Dật Thu truyền ra một chuỗi dao động đầu thanh âm, “Nàng điểm này linh khí thì đủ yêu quái kia nhét cái hàm răng. Phòng chừng yêu quái kia là còn kém cuối cùng một điểm linh khí nhanh hóa thân thành ma rồi, kết quả bị cừu gia tìm tới cửa, cho nên mới không có biện pháp đành phải đi ra tìm người hấp linh khí. Ừm... Tô Thực Hiểu thế nào? Nàng không sao chứ.” Tại Dương Hoa quyết định đi cứu Tô Thực Hiểu thời điểm hấn đã muốn khép lại điện thoại sửa chữa, cho nên Không Dật Thu không biết Tô Thực Hiểu tình huống.

“Nàng không có việc gì, cũng may ta đến nhanh. Yêu quái kia cắn ta, không có cắn được Tiểu Tô.” Dương Hoa quơ quơ còn có chút đau đốn tay. Tại bao hết băng gạc về sau, trên tay huyết tị hồ trụ dần dần lưu thiếu đi, khả năng cái này cùng ngày hôm qua trong đêm cái kia chén phù thủy được lực dần dần bắt đầu tiêu tán cũng có quan hệ.

“Không có cắn được Tô Thực Hiểu?” Không Dật Thu thanh âm có vẻ đặc biệt kinh ngạc, “Hay kia là căn bản không có hấp đến Tô Thực Hiểu linh khí sao! Làm sao có thể đột nhiên dẫn xuất thiên kiếp đến đâu này? từ từ... Ngươi nói hấn cắn ngươi?” Nói câu nói sau cùng thời điểm, Không Dật Thu thanh âm đã muốn nóng nảy đều nhanh hợp thành một cái âm tiết.

“Đúng vậy.” Dương Hoa không rõ Không Dật Thu như thế nào gấp gáp như vậy?

“Không có khả năng... Không thể nào đâu... Hiện tại nơi này nhiều thể hệ còn có loại người này?” Không Dật Thu tựa như choáng váng đồng dạng thì thảo tự nói lấy, qua rồi một hồi lâu, hấn mới lại một lần lo lắng đối với Dương Hoa nói ra, “Ngươi... Ngươi tranh thủ thời gian về nhà, sau đó dựa theo ta nói làm.”

“Làm sao vậy?” Dương Hoa tuy nhiên còn đang kỳ quái Không Dật Thu đột nhiên xuất hiện lo lắng, nhưng là cước bộ của hắn còn là dựa theo Không Dật Thu yêu cầu gia tăng nhanh hơn rất nhiều.

Theo quán bar về đến nhà khoảng cách vốn tự không tính là quá lâu, cơ hồ là một đường chạy chậm về nhà Dương Hoa không dùng bao nhiêu thời gian tự chạy tới trong nhà. Mở cửa phòng, trong phòng một mảnh im ắng. Vương Nhược Tích trong phòng mở ra đèn, đúng vậy ngoại trừ trên TV đối thoại bên ngoài, vậy mà một điểm thanh âm cũng không có, bình thường gần đây nào rất lợi hại Vương Nhược Tích hôm nay ngoài dự đoán mọi người yên tĩnh.

Không Dật Thu lo lắng thúc giục lại để cho Dương Hoa cũng không còn thời gian quan tâm Vương Nhược Tích tình huống, hắn tiến gia môn, tự tranh thủ thời gian vọt vào gian phòng của mình, sau đó dựa theo Không Dật Thu yêu cầu lấy ra một tờ A4 giấy. Sau đó lại dùng com-pa cùng thước thẳng ở phía trên vẽ lên một cái rất kỳ quái đồ án.

“Trên tay người không phải có thương tích sao? Lách vào một giọt huyết đến đồ án trung ương.” Không Dật Thu tiếp tục lo lắng nói.

“Nha.” Trương Nhị hòa thượng sờ không tìm ý nghĩ Dương Hoa dựa theo Không Dật Thu nói làm.

Tại trong điện thoại di động Không Dật Thu đối với cái kia trương tâm chính giữa nhiễm một giọt huyết A4 giấy đọc lên một chuỗi độ khó cực cao chú ngữ về sau, A4 giấy lần nữa tại một mảnh trong ngọn lửa hóa thành tro tàn. Bất quá giấy lại không có hoàn toàn đốt sạch, tại tro tàn trung ương nhất, còn để lại một ít trương tâm nhuộm vết máu hình tròn trang giấy.

“Không sót rơi giấy là cái gì hình dạng?” Không Dật Thu dùng nhất lo lắng ngữ khí lớn tiếng hỏi.

“Hình tròn.” Dương Hoa trả lời.

“Hình tròn...” Không Dật Thu nghĩ một lát, “Chính tròn có lẽ hay là hình ê-líp?”

“Chính tròn.” Dương Hoa vừa cẩn thận nhìn cái kia trương tâm còn lại tiểu trang giấy một hồi, khẳng định nói.

“Chính tròn... Bà mẹ nó!” Theo trong thanh âm chi biết, Không Dật Thu đang mắng cái này một câu lúc sau đã kinh hãi trộn mắt hốc mồm.

“Đại ca, người bây giờ nguy hiểm.” Qua rồi một hồi lâu, tri hoãn quá mức đến Không Dật Thu mới lại một lần tràn đầy bất đắc dĩ đối với Dương Hoa nói ra.

“Vi cái gì?” Dương Hoa có lẽ hay là không hiểu ra sao.

“Cái này...” Không Dật Thu nhẫn nhịn hồi lâu mới lên tiếng, “Tròn đại biểu là người lương thiện chuyển thế, chính tròn là đại biểu đầy đặn luân hồi, thì ra là thập thế, cho nên người là thập thế người lương thiện chuyển thế.”

“Ừm, cái kia theo ta nguy hiểm có quan hệ sao?”

“Thập thế người lương thiện còn có thập thế hòa thượng, đối với yêu quái mà nói ý tứ đều đồng dạng.” Không Dật Thu chán nản nói ra, “Tây Du Ký xem qua không có? Người đối với yêu quái mà nói chính là Đường Tăng. Uống máu của người có thể làm cho bọn họ đạo hạnh lên nhanh, biết rõ vì cái gì trước kia cái kia chút ít yêu quái ah, đạo sĩ ah, đều dễ dàng như vậy thành tiên sao? Tự bởi vì các người loại người này nhiều a. Yêu quái uống các người loại người này huyết trưởng đạo hạnh, sau đó lại bị những kia lão đạo sĩ xử lý, lấy ra nội đan đến luyện công, cho nên mọi người đạo pháp trưởng đều đặc biệt nhanh. Không như hiện tại... Vài lửa, hiện ở thời đại này như thế nào còn sẽ có thập thế người lương thiện chuyển thế hay sao? Yêu quái thấy người, còn không đều cùng ong mật thấy hoa tựa như?” Nói xong nói xong, Không Dật Thu nhìn không được lại hùng hùng hổ hổ bắt đầu đứng dậy.

“Không có đáng sợ như vậy a...” Nghe Không Dật Thu vừa nói như vậy, Dương Hoa đảo thực có chút khản trương bắt đầu đứng dậy. Vừa mới kiến thức một cái yêu quái khủng bố, Dương Hoa nhìn không được liên tưởng đến chính mình bị một đám bệnh tâm thần vây vào giữa hút máu trắng diện, chỉ cảm thấy một hồi chán ghét.

“Không có đáng sợ như vậy? Hừ hừ, cái kia Nam Hoa tông lão đầu, ai biết hắn có hay không an cái gì hảo tâm? Ta xem hắn rất có thể nhìn ra người là thập thế người lương thiện.” Không Dật Thu tiếp tục tiến hành chính mình ác độc suy đoán, “Hắn không tiết lộ khá tốt, nếu như vấn đề này hắn tiết lộ ra ngoài, tại yêu giới một truyền ra, người tự đội đến những kia yêu quái tìm tới cửa a!”

“Vậy làm sao bây giờ?”

“Không biết, ta phải ngâm lại...” Không Dật Thu thì thào nói, “Phòng chừng lão nhân kia không có nhanh như vậy đem bà chuyện của người truyền đi. Mấy ngày nay ta trước hết nghĩ muốn, xem có thể hay không nghĩ đến cái gì tốt đối sách. Ai, nếu ta có thể trở về đến trong thân thể, có thể đến ta sư môn cầu viện. Nhưng bây giờ tình huống này, cho dù đi ta sư môn cũng vô dụng ah...” Thì thầm một hồi về sau, Không Dật Thu cùng Dương Hoa đánh cho cái bắt chuyện về sau tự lại trầm xuống.

Điện thoại truyền ra bình thường bẽ bộn âm, Dương Hoa đành phải bất đắc dĩ đem hắn một lần nữa thả lại túi áo.

Chương 4: Bề Ngoài Giống Như Cao Thủ (thượng)

Dương Hoa tay còn chưa kịp từ trong túi tiền lấy ra, chuông điện thoại di động tự lại để cho hắn tranh thủ thời gian lại đưa di động đem ra, Dương Hoa còn tưởng rằng là Không Dật Thu nghĩ tới biện pháp. Nhưng chờ hắn thấy rõ điện báo dây số về sau, lại không khỏi có chút thất vọng.

“Vũ Huỳnh ah.” Dương Hoa đưa di động phóng tới bên tai, vô tình đối với điện thoại bên kia Tề Vũ Huỳnh đánh cho cái bắt chuyện. Không Dật Thu buổi sáng cho hắn uống chén kia phù thủy được lực dần dần biến mất, thể lực tiêu hao Dương Hoa bắt đầu đụng phải mệt nhọc điên cuồng tập kích.

“Ừm.” Tề Vũ Huỳnh y nguyên tinh thần no đủ, thanh âm trong điện thoại tắc chính là thập phần ôn nhu, “Mệt lắm không? Cái kia bằng không ta ngày mai lại gọi điện thoại đến?”

“Không có việc gì.” Dương Hoa tạo ra chính mình không ngừng yêu cầu khép lại mí mắt, ủng hộ nói đạo, “Hôm nay trong quán rượu một cái khác đồng sự xin phép nghỉ, cho nên quả thật có điểm mệt mỏi. Không có sao, tâm sự vẫn là có thể.”

“Hi hi.” Tề Vũ Huỳnh vui vẻ nở nụ cười vài tiếng, rất tri kỷ nói, “Vậy người nghe thì tốt rồi, nói nhiệm vụ giao cho ta.”

“Ừm.” Dương Hoa tay giơ điện thoại, tay kia cởi vớ giày, sau đó thẳng tắp nằm chết dí trên giường.

“Ừm, nói chút gì đó tốt nì. Đúng rồi, tự bảo hôm nay kịch trong tổ sự tình tốt rồi...” Tề Vũ Huỳnh cười hi hi mở ra mấy hát. Tại Tề Vũ Huỳnh giống như bài hát ru con loại nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ ở bên trong, Dương Hoa cơ hồ lập tức liền ngủ mất.

Nghe được đầu bên kia điện thoại truyền đến Dương Hoa tiếng ngáy, Tề Vũ Huỳnh cũng chỉ tốt bất đắc dĩ cười cười, nhẹ nói câu: “Ngủ ngon.” Sau đó liền cúp điện thoại.

Sáng ngày thứ hai Dương Hoa lúc tỉnh lại, chỉ cảm thấy toàn thân tựa như kim đâm tựa như đau nhức. Hắn cố gắng trên giường ngồi thẳng thân thể, mọi mệt mỏi to mắt. Lúc này, hắn mới phát hiện tự giác thậm chí ngay cả quần áo cũng không còn cởi liền ngủ mất rồi, hơn nữa trong tay còn đang nắm mở ra điện thoại. Thân thể mệt nhọc cùng đau đớn lại để cho Dương Hoa căn bản ngay cũng không muốn nhúc nhích. Hắn cứ như vậy thẳng tắp trên giường ngồi ít nhất năm phút đồng hồ, sau đó mới làm ra đệ một động tác: nhìn thời gian.

Dương Hoa con mắt tại trên màn hình điện thoại di động khẽ quét qua: chín điểm 30’. “Ồ...” Hắn thật dài gọi ra một hơi. Theo trường cấp 3 đến bây giờ, tại tám giờ ba mươi phút về sau rời giường hôm nay có lẽ hay là đầu một lần.

Lại lười biếng nằm một hồi, Dương Hoa rốt cục một lần nữa giơ tay lên cơ, gảy quán bar dây số. Dùng hắn hiện tại nơi này trạng thái, hôm nay một ngày khẳng định khỏi phải nghĩ đến đi làm, cho nên xin phép nghỉ tự nhiên là ắt không thể thiếu.

“Này, Nhạc nhi sao?” Đầu kia điện thoại bị cầm sau khi thức dậy, Dương Hoa lập tức hỏi. Tuy nhiên đi làm thời gian là hai giờ chiều, nhưng là Nhạc nhi mỗi ngày buổi sáng cũng sẽ ở lão bản trong văn phòng xem tivi, đây là trong quán rượu nhân sở cộng tri sự tình.

“Ừm, là ta.” Không ngoài sở liệu, Nhạc nhi thanh âm truyền đến.

“Ai! Nhạc nhi, thân thể của ta thể không thoải mái, hôm nay muốn xin phép nghỉ một ngày.” Dương Hoa thở dài, rất thẳng thắn nói.

“Sinh bệnh rồi?” Nhạc nhi theo Dương Hoa trong thanh âm nghe ra hắn mệt mỏi, “Hoa tử, người phải chú ý thân thể nha.”

“Ah, ta biết rồi. Ngày mai ta liền cho có thể đi làm.”

“Người chú ý nghỉ ngơi. Nhớ rõ uống nhiều nước...” Nhạc nhi nhu thuận an ủi Dương Hoa vài câu, sau đó tự cúp điện thoại.

Dương Hoa xin phép nghỉ, lão bản muốn đi cùng trong bệnh viện đặc Thục Hoa tử. Thoạt nhìn khuya hôm nay trong quán rượu vừa muốn dựa vào chính mình cùng Hiểu Hiểu hai người chèo chống. Dương Hoa không tại, đến làm cho Hiểu Hiểu sớm một chút đến hỗ trợ.... Ai! Nghĩ tới đây, Nhạc nhi nhìn không được thở dài. Nàng một lần nữa cầm lấy điện thoại, cho Tô Thục Hiểu gọi cho.

“Này?” Chứng kiến là trong quán rượu số điện thoại, Tô Thục Hiểu rất nhanh tự tiếp nối lên điện thoại.

“Hiểu Hiểu sao? Ta là Nhạc nhi.” Nhạc nhi nói, “Hôm nay Dương Hoa xin phép nghỉ rồi, người có thể hay không sớm một chút đến?”

“Hắn sinh bệnh rồi? Làm sao sẽ sinh bệnh hay sao?” Tô Thục Hiểu hỏi liên tiếp hai câu, lại không có trả lời Nhạc nhi vấn đề.

Nhớ rõ đêm qua thời điểm Dương Hoa có lẽ hay là hảo hảo, chẳng lẽ là bởi vì bị cái kia bệnh tâm thần cắn một cái nguyên nhân? Nghĩ đến cái này nguyên nhân, Tô Thục Hiểu lập tức bất an bắt đầu đứng dậy. Nếu như hần là vì vậy sinh bệnh, có phải là nên vậy nhìn hần thoáng một tý? Đúng vậy nếu như ta dùng nghe được hần sinh bệnh tự đi tìm hần, có thể hay không bị người hiểu lầm giữa chúng ta có quan hệ gì? Tô Thục Hiểu trong nội tâm rất mâu thuẫn. Nàng đã có chút bận tâm, lại lại cảm giác mình không nên nữa tìm Dương Hoa.

“Ồ? Làm sao người đột nhiên quan tâm khỏi hần đến rồi?” Nhạc nhi thoáng một tý chột nghe ra, Tô Thục Hiểu đối đãi Dương Hoa thái độ cùng đêm qua khác nhau rất lớn.

“Cái kia... Ta nào có?” Tô Thục Hiểu vội vàng phủ nhận, sau đó tranh thủ thời gian lại tìm ra một cái mới chủ đề chuyển đi Nhạc nhi chú ý, “Ngược lại người, ngày hôm qua như thế nào hảo hảo nhớ tới lại để cho hần dẫn tấm lá cây cho ta?”

“Lá cây? Cái gì lá cây?” Nhạc nhi trong thanh âm tràn đầy nghi hoặc.

“Ừm? Người không có lại để cho hần dẫn? Hần nói là người lại để cho hần cho ta nha!” Tô Thục Hiểu kinh ngạc hỏi lại.

“Ah? Là dạng gì lá cây?”

“Đúng đấy rất bình thường lá cây nha, không có đặc biệt gì.” Tô Thục Hiểu nhủ mày nói, nàng bắt đầu hoài nghi Dương Hoa nói dối.

“Ah?” Nhạc nhi y nguyên rất không minh bạch.

“Nói hần như vậy cũng là nói dối sao? Thiết thời ta còn tưởng rằng hần cùng trong trường học kia những người khác không giống với!” Tô Thục Hiểu đột nhiên trong lúc đó tự bộc phát ra lại để cho khó có thể giải thích tức giận, nàng thờ phỉ phỉ nói xong.

Kỳ quái, Dương Hoa tại sao phải cho Tô Thục Hiểu một mảnh bình thường lá cây? Còn nói là mình lại để cho dẫn hay sao? Hần không phải cái biết nói dối người nha! Không hiểu ra sao Nhạc nhi chỉ cảm thấy chuyện này thập phần kỳ quặc. Nàng biết rõ Dương Hoa không phải cái biết nói dối người, nếu như hần nói dối, nhất định là có cái gì rất trọng yếu nguyên nhân, cho nên hần quyết định giúp Dương Hoa tròn cái này dối, trước tiên đem sự tình hiểu rõ.

“Ah! Đúng, ta ngày hôm qua thì lại để cho hần dẫn theo tấm lá cây cho người ấy nhì. Ha ha, vừa rồi ta xem tivi quên. Ha ha ha.” Ngay tại Tô Thục Hiểu chính tức giận thời điểm, Nhạc nhi phát ra một chuỗi thanh thúy tiếng cười nói ra.

“Ah? Nguyên lai thật là người nha!” Tô Thục Hiểu tức giận lập tức vô ảnh vô tung biến mất, nàng đối với trong điện thoại Nhạc nhi phản nản bắt đầu đứng dậy, “Người làm gì thế lại để cho hần dẫn tấm lá cây cho ta? Thiếu chút nữa để cho ta tại đồng học trước mặt xuống đài không được. Người nói ta giải thích thế nào nha, một cái nam sinh, cổ ý đưa tiền tấm lá cây đến...”

“Hảo hảo tốt, là ta không đúng.” Nhạc nhi có lẽ hay là cười tủm tỉm nói, “Ta đúng vậy hảo tâm nha. Ừm... Lá cây đâu rồi, đây chính là vận may của ta lá cây. Bằng không thì người buổi chiều đến thời điểm dẫn đến cho ta?”

“Ta ném đi.” Tô Thục Hiểu làm bằm lấy, “Lúc ấy nhiều như vậy đồng học nhìn xem, ta làm sao có thể cầm một mảnh lá cây trong tay sao! Đây không phải là cùng đồ ngọc đồng dạng?”

“Được rồi, được rồi. Ai, điều này cũng không có thể trách người.” Nhạc nhi bất đắc dĩ thờ dài nói, “Kia buổi tối sớm một chút đến. Đúng rồi, ngày hôm qua lần đầu tiên lên sân khấu tình huống thế nào? Còn thuận lợi sao?”

“Tuyệt không thuận lợi. Đêm qua ta thiếu chút nữa bị hù chết. Một cái bệnh tâm thần đột nhiên chạy đến, thiếu chút nữa tự cắn ta một ngụm.”

“Ah? Không thể nào! Người không phải võ thuật truyền thống Trung Quốc tam đoạn sao?” Tô Thục Hiểu lời nói lập tức lại để cho Nhạc nhi kinh ngạc bắt đầu đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Bê Ngoài Giống Như Cao Thủ (trung)

“Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, hần đột nhiên đã chạy tới bắt lấy ta. Sau đó ta đã cảm thấy giống như vừa chạy xong 1000m tựa như, toàn thân đều sử dụng không được khí lực.” Tô Thục Hiểu hỏi tường lại ngay lúc đó tình huống y nguyên lòng còn sợ hãi.

“Ah?!” Nghe đến đó, Nhạc nhi trong nội tâm có chút ngọn nguồn.

Tô Thục Hiểu cùng tỷ tỷ của nàng Tô Thục Hoa đều là hiếm thấy trời sinh liền mang theo linh khí người. Có được linh khí người thể chất hội so với bình thường người tốt tượng không ít, đây cũng là Tô Thục Hiểu rất ít tiến hành rèn luyện, đứng vậy thể dục thành tích nhưng vẫn ưu di nguyên nhân. Bất quá khi nàng linh khí bị giam cầm thời điểm, khí lực cùng thể năng cũng sẽ bởi vì mất đi linh khí ủng hộ mà hạ xuống.

Tại nơi này có được linh khí nhân loại đã muốn cơ hồ tuyệt chủng thời đại, sự xuất hiện của các nàng tự nhiên sẽ đưa tới càng nhiều là chú ý, gặp được nguy hiểm tỷ lệ cũng so với người bình thường lớn rất nhiều. Lúc trước, Tô Thục Hoa đứng vậy tại một lần nguy cơ trung mới cùng hiện tại con người kiên cường lão bản quen biết. Thoạt nhìn, theo tuổi tăng trưởng, linh khí càng ngày càng sung túc Tô Thục Hiểu cũng bắt đầu gặp được tỷ tỷ của nàng đã từng gặp được qua phiên thái.

“Cái kia về sau thế nào?” Nhạc nhi tiếp tục nóng nảy hỏi.

Theo Tô Thục Hiểu miêu tả đến xem, nàng hẳn là gặp một chút yêu quái. Đã Tô Thục Hiểu không có việc gì, cái này ý nghĩa có người đem bà yêu quái đánh lui hoặc là tiêu diệt. Hiện ở thời đại này, có loại năng lực này người cũng không nhiều!

“Về sau?” Tô Thục Hiểu đồn một chút, “Về sau Dương Hoa lại đột nhiên xông lại đem hắn đẩy ra. Sau đó cái người điên kia giống như bị hắn dọa chạy. Bất quá người đoán cuối cùng thế nào!”

“Thế nào?”

“Cuối cùng cái người điên kia không có chạy vài bước đã bị lôi cho bỏ tới. Thật sự, chính là bị tia chớp đánh tới rồi! Về sau hắn người làm sao dạng ta đều không dám xem, hình như là bị mấy cái cây thuốc khiêng đi.” Lúc nói chuyện Tô Thục Hiểu rất kích động. Cái này dù sao cũng là nàng lần đầu tiên nhìn thấy người chết. Lúc ấy nàng được kinh hãi, cho nên không có phản ứng gì, hiện tại lại hồi tưởng lại, cảm giác tự hoàn toàn bất đồng.

“YAA. A. A., người đừng nói nữa.” Nhạc nhi cơ hồ nhịn không được trong nội tâm khiếp sợ, tranh thủ thời gian dùng tựa hồ rất sợ hãi thanh âm lại để cho Tô Thục Hiểu ngừng lại. Sét đánh? Là thiên kiếp có lẽ hay là người đưa tới hay sao? Nhạc nhi ý nghĩ trong lòng cùng với ngày đó lão đạo sĩ giống như đúc.

“Ừm, cái kia buổi chiều thấy. Hắc hắc! Nhạc nhi, đừng nhát gan như vậy. Đây là chuyện tối ngày hôm qua.” Nghe được Nhạc nhi lại bị chính mình “Dọa” thanh âm đều phát run, Tô Thục Hiểu đảo nhìn cười không được. Nàng còn cảm thấy rất tự hào, chính mình lúc ấy vậy mà không có sợ hãi.

Lần nữa cúp điện thoại, Nhạc nhi trong nội tâm có thể nói là sóng lớn ngập trời.

Dương Hoa giả mạo danh nghĩa của mình cho Tô Thục Hiểu một mảnh lá cây. Tô Thục Hiểu đem bà lá cây vứt bỏ, sau đó gặp một người điên. Đón lấy, Dương Hoa lại từ kẻ điên trong tay cứu Tô Thục Hiểu. Cuối cùng, cái người điên kia bị một đạo thiểm điện đánh trúng, bị mất mạng tại chỗ.

Cái này vài món sự tình tại lúc ấy thoạt nhìn cũng chỉ là một mình phát sinh sự kiện ngẫu nhiên, nhưng bây giờ Nhạc nhi tại trong đầu bắt bọn nó hợp thành một đầu tuyến. Rất rõ ràng, cái này vài chuyện giúp nhau ánh chứng nhận cùng một việc, thì phải là Dương Hoa người này tuyệt đối không phải người bình thường!

Nhạc nhi ngồi ở trước tivi, con mắt vô ý thức xem tivi, đại não nhanh chóng suy tư về. Nếu như nói lúc ấy là vì Dương Hoa cảm thấy yêu quái tồn tại, cho nên hắn cho Hiểu Hiểu cái kia tấm lá cây.

Đúng! Hoàn toàn chính xác có một môn tác dụng là vật che chắn linh khí pháp thuật cần dùng lá cây đương làm môi giới. Nhạc nhi trong lòng khẳng định gào to một tiếng, tại vừa mới tiến quán bar công tác thời điểm, chính cô ta tự từng dùng qua pháp thuật này.

Sau đó Hiểu Hiểu không biết cái kia tấm lá cây có làm được cái gì, kết quả nàng ném xuống lá cây, đã bị cái người điên kia phát hiện. Ừm! Cái người điên kia nhất định là yêu. Nói như vậy, Dương Hoa vốn là không muốn cùng yêu quái kia động thủ... Kết quả cuối cùng hắn có lẽ hay là bắt đắc dĩ động thủ. Như vậy... Khó đạo thiên lôi thật là Dương Hoa đưa tới hay sao?

Một loạt suy luận lấy được cuối cùng nhất kết quả lại để cho Nhạc nhi kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm. Nàng trước kia vẫn cho là Không Dật Thu tên kia nói toàn bộ là nói dối, lúc này lại nhớ tới, chẳng lẽ Dương Hoa thật là tại cố ý che dấu năng lực của mình?

Đúng rồi! Dương Hoa hôm nay xin phép nghỉ chưa có tới đi làm, nghe thanh âm của hắn rõ ràng cho thấy bởi vì sử dụng đạo lực quá độ tạo thành mệt nhọc. Khẳng định đúng vậy! Hắn thật là có thể gọi Thiên Lôi cao thủ? Nhạc nhi đột nhiên phát hiện, nếu như đem bà Dương Hoa giả thiết thành một cái siêu cấp cao thủ lời mà nói..., cái kia theo hắn tiến vào quán bar bắt đầu đến bây giờ phát sinh tất cả chuyện kỳ quái tự tất cả đều có giải thích hợp lý.

Đúng vậy vừa nghĩ tới Dương Hoa xem thấy mình lúc nhún nhún nhó nhó bộ dáng, bị những kia tà ác nữ thành phần tri thức trên chọc mặt đỏ tới mang tai tình cảnh, nghĩ đến hắn tại Không Dật Thu giả chết thời điểm cái kia phẫn nộ hãi hùng, Nhạc nhi lại thể nào cũng không thể tin tưởng, hắn dĩ nhiên là một cái luyện đến hóa khí là giả cảnh giới siêu cấp cao thủ. Chẳng lẽ luyện đạo thuật không cần tu luyện Đạo Tâm đấy sao? Đến cảnh giới kia, cho dù Đạo Tâm dù thể nào kém cũng sẽ không giống hắn như vậy... Như vậy uất ức a!

Không nghĩ ra! Hoàn toàn không nghĩ ra! Luôn treo dáng tươi cười Nhạc nhi cũng buồn rầu nhún nhún, tại hai đạo xinh đẹp lông mi chính giữa vắn ra một cái đáng yêu “Xuyên” chữ.

“Làm sao vậy, Nhạc nhi?” Con người kiên cường lão bản đúng lúc lúc này theo trong văn phòng đi ra. Trông thấy Nhạc nhi thái độ khác thường cau mày, hắn không khỏi cười ha ha hỏi.

“Lão bản, người nói... Người nói Dương Hoa có thể hay không thật là Đạo gia người?” Nhạc nhi rất chăm chú nhìn con người kiên cường lão bản hỏi.

“Không thể nào!” Con người kiên cường lão bản lắc đầu, rất giới thiệu vấn đề trả lời, “Hắn không giống.”

“Đúng vậy vừa rồi Hiểu Hiểu nói với ta...” Nhạc nhi lập tức đem Tô Thục Hiểu mới vừa nói lời nói đối với con người kiên cường lão bản lập lại một lần. Hơn nữa tại tự thuật trong quá trình, nàng còn đem mình một loạt phỏng đoán cũng tất cả đều bỏ thêm đi vào.

“...” Nghe xong Nhạc nhi tự thuật, con người kiên cường lão bản tròn mắt há hốc mồm nhìn thấy nàng, hồi lâu không nói chuyện.

“Lão bản... Lão bản?” Nhạc nhi vươn tay tại ngây dại con người kiên cường lão bản con mắt phía trước quơ quơ.

“Ừm? Ừm!” Con người kiên cường lão bản thật vất vả mới từ đại não đình trệ trong trạng thái khôi phục lại, “Cái kia... Ta... Ta trước đi bệnh viện.” Nhìn nhìn hồi lâu, hắn còn là ý kiến gì đều không nói ra.

“Được rồi! Đi thôi, đi thôi!” Nhạc nhi phiền muộn nhìn lão bản liếc, đối với hắn phát phát tay. Cùng lão bản tương xử ba năm, Nhạc nhi ở đâu có thể không biết tính tình của hắn? Đối với chuyện không có nắm chắc, hắn là từ cũng không chịu phát biểu ý kiến.

“Không sao, chờ hắn ngày mai đến thời điểm, thử xem chẳng phải sẽ biết sao? Chỉ cần làm cẩn thận một chút, chắc là không có chuyện gì đâu...” Nhìn xem con người kiên cường lão bản bóng lưng, Nhạc nhi lâm bầm lâu bầu tựa như lâm bầm.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Bề Ngoài Giống Như Cao Thủ (hạ)

Đương nhiên, đối với Dương Hoa rốt cuộc tuyệt thế cao thủ thân phận lòng nghi ngờ không thôi không hề chỉ là Nhạc nhi một người. Ngay tại Nhạc nhi đối với TV không yên lòng thì thảo tự nói lúc, vị kia đã từng cùng Dương Hoa từng có gặp mặt một lần lão đạo sĩ rốt cục tại nhiều lần trấn trọc về sau về tới Nam Hoa tông sơn môn.

Vì đuổi giết cái kia chích sấp thành ma yêu quái, lão đạo sĩ đã muốn khoảng chừng ba năm chưa có trở về qua Nam Hoa tông. Hơn nữa hắn lại xuất phát thời điểm cũng đã đối với Nam Hoa tông tông chủ cùng các trưởng lão khác nhắc tới qua, cái kia chích yêu quái tu vi xa cao hơn hắn, truy yêu hành động dữ nhiều lành ít, kết quả tốt nhất cũng không quá đáng là miễn cưỡng cùng yêu quái đồng quy vu tận, cho nên sự xuất hiện của hắn lại để cho Nam Hoa tông cao thấp chấn động.

Tốt xấu lão đạo sĩ tại Nam Hoa trong tông cũng là trưởng lão cấp tai to mặt lớn, cho nên Nam Hoa tông tuy nhiên cùng cùng Đạo Huyền tông đồng dạng sự suy thoái, nhưng là Nam Hoa tông tông chủ có lẽ hay là tổ chức một nhóm lớn đệ tử đi ra ngoài nghênh đón vị này xa quy trưởng lão. Đương nhiên, trong đó chỉ có rất nhỏ một phần là chính thức đạo môn người trong, đại đa số lão đạo sĩ trên thực tế đều là đạo pháp lớp lý thuyết còn không có tốt nghiệp lão thần côn.

Vô luận tham gia trận này hoan nghênh hội nhân viên như thế nào tốt xấu lẫn lộn, dù sao biểu hiện ra thoát nhìn, tại vô số sáu bảy mươi tuổi, râu tóc hoa râm, thoát nhìn đạo cốt tiên phong lão đạo sĩ đám bọn họ tùm tùm hạ, vị này đi ra ngoài ba năm trưởng lão là “Vinh quy quê cũ”. Bất quá đợi cho cho ngoại nhân xem cái kia chút ít lễ nghi vừa kết thúc, Nam Hoa tông tông chủ tự lập tức đem lão đạo sĩ kéo vào Nam Hoa tông đằng sau mật thất.

“Lão Thích, người tại sao trở về rồi?” Tông chủ tròn mắt há hốc mồm nhìn xem vị kia lão đạo sĩ, hỏi một câu rất đau đớn nhân tâm lời nói.

Bất quá khá tốt, lão đạo sĩ biết rõ tông chủ là có ý gì. Lúc trước thời điểm ra đi, là chính bản thân hắn đối với tông chủ nói, yêu quái kia như thế nào như thế nào lợi hại, chính mình vừa đi như thế nào như thế nào nguy hiểm, cuối cùng còn buộc tông chủ cho mình mấy cái thân thích phát phụ cấp. Hiện tại hắn vậy mà đã trở lại, tông chủ tự nhiên muốn hỏi một chút hắn rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Nam Hoa tông cũng không phải là cái gì có tiền tông phái, liên tục phát ba năm phụ cấp, tông chủ dù sao cũng phải mình bạch vì cái gì rõ ràng hắn phải chết đắc lão đạo sĩ đột nhiên lại biến thành người sống a?

“Ừm, đã trở lại.” Lão đạo sĩ đối với tông chủ gật gật đầu, “Một lời khó nói hết cái đó!”

“Cái kia... Yêu quái kia bị người giết?” Tông chủ đầu lười tại trong mồm gù một hồi, cuối cùng lại ghen ra một câu đến.

Nam Hoa tông tông chủ mấy năm này một mực đều ở vì mở rộng Nam Hoa tông tài nguyên mà cố gắng, cho nên tiếp xúc cơ hồ tất cả đều là chút ít thế tục giới phú hào minh tinh. Dần dà, hắn nói chuyện làm việc cũng càng lúc càng giống cái người bình thường. Cũng tỷ như câu này “Yêu quái kia bị người

giết”, nếu như tại dĩ vãng, nhất định là muốn dùng”Yêu nghiệt nghiệp dĩ giết trừ?” Như vậy nửa vẫn không trắng câu đến thuyết minh.

Trên thực tế, còn không chỉ là tông chủ một người, Nam Hoa tông hiện tại từ trên xuống dưới nói chuyện làm việc đều cùng người bình thường không có gì khác nhau. Theo mấy năm trước bắt đầu, bọn hắn đem ba nội môn đệ tử cũng phái đi ra ngoài trang thần côn. Kết quả hiệu quả quả nhiên cùng những kia thay đổi giữa chừng lão thần côn không giống với. Ba năm trong lúc đó, Nam Hoa tông thu vào thoát một tỷ lật ra vài lần.

Nếu như không phải lo lắng sẽ bị đồng đạo đám bọn họ chế nhạo, ném đến kinh tế ngon ngọt Nam Hoa tông tông chủ cùng các trưởng lão hận không thể đem mình đều phái đi ra trang thần côn mới tốt. Bọn hắn những này chính tông đạo sĩ muốn tại sơn môn ở phía trong ăn dơ cây củ cái găm ổ bánh ngô, những cái này ngoại trừ biết nói bên ngoài cái gì cũng không biết thần côn thịt cá, tiêu điều tự tại —— dựa vào cái gì nha?

“Vâng, cũng không phải.” Bên ngoài ba năm lão đạo sĩ lại còn không có nhiệm thượng Nam Hoa tông hiện tại từ trên xuống dưới trên người tục khí, lúc nói chuyện vẫn là”Đạo cốt tiên phong”.

“Cái kia rốt cuộc chuyện gì xảy ra?” Tông chủ nhớ rõ chính mình tựa hồ là lần thứ ba hỏi vấn đề này.

“Ách...” Lão đạo sĩ trầm ngâm một hồi,”Cái kia yêu nghiệt nghiệp dĩ giết trừ, nhưng cũng không phải là Thích mẫu gây nên.”

“Ah ah, không phải người giết.” Tông chủ bừng tỉnh đại ngộ loại nhẹ gật đầu.

Ừm, yêu quái chết... rồi, không phải lão đạo sĩ giết. Lão đạo sĩ không cùng yêu quái động thủ, cho nên sống sót. Nhiều hoàn mỹ Logic suy luận nha! Tông chủ quả thực muốn cảm giác mình là Sherlock Holmes chuyên thể. Nhưng đầu mới chọn vài cái, động tác của hắn hoặc như là bị người xoa bóp cái tạm dừng khóa đồng dạng ngưng lại. Tông chủ đại nhân lại một lần cứng ngắc dờn qua đầu nhìn xem lão đạo sĩ, mặt mũi tràn đầy ngốc trệ hỏi:”Nếu như không phải người, vậy là ai giết?”

“Là một vị tiểu đạo hữu, hắn không chịu nói ra tông môn lai lịch. Ai!” Lão đạo sĩ thật dài thở dài,”Theo Thích mẫu suy đoán, hắn đã có hóa khí hoàn hù cảnh giới. Cùng cái kia yêu nghiệt giao đấu thời điểm, hắn chỉ là tùy ý vung tay lên, liền đưa tới Ngũ Hành Thiên kiếp lôi đem hắn tru sát...”

“Người... Người nói cái gì? Ngũ Hành Thiên kiếp lôi?” Nghe được cá danh từ này, Nam Hoa tông tông chủ liền giống bị thiêu rồi đứng quần đồng dạng kêu lên,”Hắn bao nhiêu niên kỷ? 150 tuổi? Hai trăm tuổi? Hai trăm năm mươi tuổi?”

“Vị kia đạo hữu thoát nhìn ước chừng chỉ có hai mươi cao thấp. Ai! Thích mẫu chỉ có thể cảm thấy không bằng..., ta nói môn đã có năm trăm năm không có xảy ra cao thủ như thế đi à nha...” Lão đạo sĩ ở một bên tiếp tục nói nhỏ lầm bầm.

“Hai mươi cao thấp?” Nam Hoa tông tông chủ trên đầu lập tức chảy ra đại lượng mồ hôi, mặt mũi tràn đầy đều là không thể tưởng tượng nổi biểu lộ,”Tuổi nhỏ như thế có thể luyện được cao như vậy đạo hạnh? Hắn như thế nào luyện hay sao?”

“Ừm... Kỳ quái đúng là, vị đạo hữu này tuy nhiên đạo hạnh cực cao, Đạo Tâm lại tựa hồ như...” Lão đạo sĩ nhíu mày dùng sức lắc đầu,”Hắn tựa hồ y nguyên không thể siêu phàm thoát tục, vậy mà đối với một người con gái trong lòng còn có lo lắng. Vấn đề này, Thích mẫu suy nghĩ một đường cũng nghĩ không thông... Ừm, tại sao có thể như vậy đâu này? Hóa khí hoàn hù chẳng lẽ không cần siêu phàm thoát tục Đạo Tâm sao? Cần sao? Không cần sao? Cần sao? Không cần sao?...” Nhíu mày lão đạo sĩ mạch suy nghĩ lâm vào tử tuần hoàn.

Nam Hoa tông tông chủ hiện tại cũng không còn công phu quan tâm lão đạo sĩ mạch suy nghĩ có hay không kịp thời. Hiện tại trong đầu của hắn trở lại vang lên tất cả đều là”Trên dưới hai mươi tuổi, có thể triệu hoán Ngũ Hành Thiên kiếp lôi cao thủ” những lời này.

“Đây là Đạo gia minh tinh nha! Nếu như có thể đem bả như vậy một thiếu niên cao thủ kéo đến chúng ta Nam Hoa tông đến, tăng thêm chúng ta Nam Hoa tông truyền thực lực, không ngoài một năm, hẳn khẳng định có thể giúp chúng ta tại thần côn giới hình thành lũng đoạn địa vị nha!” Nam Hoa tông tông chủ chỉ cảm giác mình trước mắt tựa hồ có vô số”\$” bay tới thổi đi.

Ngay tại không lâu trước kia, hắn vẫn còn vì Nam Hoa tông gặp phải càng ngày càng mạnh cạnh tranh áp lực đau đầu nì. Gần đây Đạo Huyền tông cùng Thiên Vũ tông tựa hồ cũng nghĩ thông suốt, ào ào bắt đầu phái ra nội gia đệ tử xuống núi hành động thần côn. Nam Hoa tông thị trường số định mức tăng trưởng tốc độ xuống giảm vô cùng nhanh. Bất quá bây giờ tốt rồi, chỉ cần có như vậy một cái Đạo gia minh tinh nơi tay, cái kia hai cái tông môn người còn có cái gì năng lực theo chúng ta Nam Hoa tông tranh giành?

Nam Hoa tông tông chủ hiện tại quả thực đã nghĩ ôm lão đạo sĩ hung hăng thân lên hai phần. Nhất định phải mau chóng ra tay, không thể để cho Đạo Huyền tông cùng Thiên Vũ tông đoạt trước! Nam Hoa tông tông chủ hung dữ nghĩ đến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Thăm bệnh nghe tin bất ngờ (thượng)

Dương Hoa cũng không biết mình lúc này tại những người khác trong ánh mắt đã muốn thành một cái sâu sắc hương bánh trái. Trên giường lại trọn vẹn 30' sau, hần rút cục vô tình rơi xuống đất.

Chờ hần rửa mặt xong, vừa mới ý định tại trở về trong phòng hảo hảo vuốt ve thoáng một tý chính mình đau nhức cánh tay cùng chân lúc, Vương Nhược Tích gian phòng đại môn cũng được mở ra. Về mặt buồn ngủ Vương Nhược Tích khoác kiện rộng thùng thình áo ngủ, một bên gấp dài một bên nhắm mắt lại hướng Dương Hoa bên này đã đi tới. Cái kia kiện áo ngủ lỏng lẻo suy sụp suy sụp động ở trên người nàng, chỗ cổ áo lộ ra một mảng lớn tuyết trắng phấn nộn da thịt. Trong lúc nàng giao thân xác có chút về phía trước nghiêng thời điểm, áo ngủ lập tức tự đập kéo xuống, lúc này lại theo cổ áo nhìn lại, muốn không nhìn thấy Vương Nhược Tích bộ ngực cũng khó khăn.

Đột nhiên chứng kiến Vương Nhược Tích lại ăn mặc khoa trương như vậy quần áo xuất hiện, Dương Hoa không khỏi rất là xấu hổ. Ngày hôm qua ban ngày chuyện đã xảy ra bây giờ còn y nguyên rõ mồn một trước mắt, hần muốn quên đều không thể quên được. Tối thiểu nhất, hiện tại hần toàn thân đau nhức chỉ ít có một nửa là bởi vì Vương Nhược Tích nguyên nhân.

Vương Nhược Tích đứng vậy Tề Vũ Huỳnh cái kia bộ kịch ở phía trong không thể thiếu nhân vật, nàng không đi đưa tin, trương đạo diễn căn bản không có biện pháp quay phim. Tựa như ngày hôm qua, nàng chỉ có điều biết rồi hơn 10' sau, trương đạo diễn tự lại để cho công việc của đoàn kịch gọi điện thoại thúc dục vài lần. Dương Hoa vốn cho là Vương Nhược Tích mỗi ngày đều muốn đứng giờ khởi công đi quay phim, cho nên mới mời một Thiên gia trong nhà nghỉ ngơi. Nếu như cho hần biết Vương Nhược Tích hôm nay vậy mà không đi khởi công, hần khẳng định vô luận như thế nào cũng phải tìm cái lý do không ở trong nhà đàn ra.

Đúng vậy hai người cứ như vậy mặt đối mặt đã đi tới, Dương Hoa cũng không thể làm như không thấy. Hần đành phải xấu hổ thuận miệng nói ra: "Ai, Nhược Tích, làm sao ngươi còn trong nhà?"

"Ah, Dương Hoa... U-a... aaaa!" Vương Nhược Tích mới nói ba chữ lại đột nhiên tượng làm sai sự tình gì tựa như một bả bưng kín miệng của mình, trên mặt biểu lộ tựa hồ khẩn trương cực kỳ khủng khiếp.

Dương Hoa đột nhiên phát hiện Vương Nhược Tích chỉ ít có một điểm chỗ tốt, thì phải là nàng tựa hồ cho tới bây giờ cũng sẽ không nhớ rõ một ngày trước xảy ra chuyện gì. Như vậy xấu hổ sự tình, nàng bây giờ lại tự trọng thật là làm không đến phát sinh qua đồng dạng. Nếu như đem ngày hôm qua tình huống phóng tới Tề Vũ Huỳnh trên người, nàng chỉ sợ không đợi Dương Hoa trông thấy, tự đổ mặt quay đầu trốn trở về trong phòng đi.

Với tư cách người trong cuộc Vương Nhược Tích đều không để ý, Dương Hoa cũng hiểu được là không phải mình nghĩ đến nhiều lắm. Dù sao cũng đã biết rõ ràng này cái hiểu lầm nha, tự khiến nó "Theo theo gió mà đến, theo gió mà đi" a. Hần và Vương Nhược Tích vô luận như thế nào đều được tại một cái mái hiên dưới tiếp tục ở lại đi, hai người cũng không thể một mực giúp nhau trốn tránh a.

"Cái kia... Ngươi không sao chứ?" Nghĩ thông suốt về sau, Dương Hoa gãi gãi đầu, cười hỏi.

Vương Nhược Tích y nguyên không nói chuyện, chỉ là dùng ngón tay không ngừng điểm hướng Dương Hoa sau lưng buông vệ sinh, đầu qua lại lay động lấy, phảng phất tại diễn kịch cảm.

"Ủm? Ngươi làm sao vậy?" Dương Hoa nghi hoặc quay đầu lại nhìn buông vệ sinh liếc, không rõ Vương Nhược Tích là có ý gì.

Vương Nhược Tích chia chia cổ họng của mình qua lại khoát tay, sau đó lại chia chia điện thoại, có lẽ hay là qua lại khoát tay. Trên mặt hần một bộ phiền muộn biểu lộ, nhưng chỉ có không chịu phát ra một điểm thanh âm.

Nếu như Vương Nhược Tích chỉ là đơn thuần khoát khoát tay, Dương Hoa nhưng có thể biết ý của nàng là không có sự tình, nhưng nàng lại là chỉ ýet hần, lại là chỉ điện thoại, như thế muôn màu muôn vẻ thủ thế, ngược lại đem bả Dương Hoa lộng kiếm hồ đồ rồi. "Ngươi có ý tứ gì ah? Có phải là để cho ta gọi điện thoại nói cho trương đạo diễn ngươi cuống hống ách muốn xin phép nghỉ?" Vương Nhược Tích không chịu nói lời nói, Dương Hoa cũng chỉ tốt dựa vào đoán.

Vương Nhược Tích đầu lập tức dao động còn giống trông lúc lắc đồng dạng, hai cánh tay cũng trên trời qua lại đong đưa lấy.

"Cái kia là có ý gì? Trương đạo diễn không cho ngươi nói chuyện?" Dương Hoa không có biện pháp, cũng chỉ tốt thuận miệng đoán bậy một câu.

Nhưng chỉ có Dương Hoa cái này đoán đắc cái này một câu lại để cho Vương Nhược Tích mang theo thoả mãn mỉm cười dùng sức nhẹ gật đầu. Đón lấy, nàng lại làm ra một chuỗi Dương Hoa căn bản không có biện pháp giải thích thủ thế.

"Ai, được rồi." Dương Hoa thật sự không có biện pháp cùng không nói lời nào Vương Nhược Tích câu thông, đành phải buông tha cho lần này đơn phương nói chuyện, lắc đầu, lần nữa vô tình hướng gian phòng đi đến.

Đình đông! Đình đông! Không đợi Dương Hoa đến giữa cửa ra vào, tiếng chuông cửa tự lại để cho hần lại một lần phiền muộn dừng bước. Vương Nhược Tích đã muốn vào buông vệ sinh, chính trêu ghẹo đánh răng rửa vạc Đình Đường loạn hưởng, trông cậy vào nàng mở cửa khẳng định không thực tế.

Tuy nhiên Dương Hoa hiện tại căn bản ngay một bước cũng không muốn nhiều đi, đứng vậy vang lên không ngừng chuông cửa hãy để cho hần không thể không lại một lần theo trong phòng khách xuyên qua không tính quá ngắn lối đi nhỏ đi tới trước cổng chính. Lúc này đến sẽ là ai? Không phải là nhân viên chào hàng a... Dương Hoa trong nội tâm một hồi phiền muộn. Vì cái gì những người này không tới sớm không tới trễ, hết lần này tới lần khác muốn tại

chính mình một nhất không nghĩ nhất động thời điểm đến đâu này?

Theo trước cửa phòng hướng đại môn chậm quá hoạt động thời điểm, Dương Hoa là lòng tràn đầy phẫn nân, nhưng chờ hần đi đến trước cổng chính, theo mắt mèo ở phía trong hướng ra phía ngoài xem xét, lại vừa lại kinh ngạc mở to hai mắt nhìn. Đứng ở ngoài cửa dĩ nhiên là Tô Thục Hiểu. Hơn nữa trong tay nàng còn cầm một đầu hoa quả, một bộ đến thăm thăm bệnh bộ dạng. Ngay tại Dương Hoa vì Tô Thục Hiểu xuất hiện mà kinh ngạc thời điểm, nàng y nguyên chấp nhất nhấn chuông cửa. Tại đình đông thanh âm dưới sự thúc giục, Dương Hoa tranh thủ thời gian mở cửa phòng ra.

“Tiểu Tô... Tại sao là ngươi nha?” Dương Hoa kinh ngạc nhìn Tô Thục Hiểu.

Dương Hoa cũng không phải vì Tô Thục Hiểu có thể tìm tới chính mình chỗ ở mà kinh ngạc, bởi vì tại ký công tác hợp đồng thời điểm, hần điền địa chỉ chính là trong chỗ này. Tô Thục Hiểu có thể theo con người kiên cường lão bản chỗ đó lấy tới địa chỉ của hần cũng không kỳ quái. Lại đề cho Dương Hoa kỳ quái chính là, Tô Thục Hiểu đối với chính mình ấn tượng một mực cũng không phải rất tốt, nàng làm sao sẽ đột nhiên nhớ tới đến thăm bái phỏng hăng sao?

“Như thế nào, không chào đón?” Tô Thục Hiểu cười mỉm hỏi ngược lại.

“Không không, đương nhiên hoan nghênh. Vào đi.” Dương Hoa tranh thủ thời gian cho Tô Thục Hiểu mở ra một con đường.

Tô Thục Hiểu thay dép lê, đi theo Dương Hoa đằng sau đi vào phòng khách. “Ồ? Ngươi tại đây còn có những người khác?” Tiến phòng khách, Tô Thục Hiểu lập tức tự nghe được trong phòng vệ sinh ào ào tiếng nước chảy, nàng không khỏi cười hỏi.

Cùng Vương Nhượng Tích cùng thuê sự tình, Dương Hoa tại trong quán rượu cho tới bây giờ đều không nhắc tới qua. “Ách, Vâng!” Hần xấu hổ gật đầu, sau đó sẽ không có thanh âm.

Dương Hoa tại trước mặt nữ nhân nói không ra lời, cái này Tô Thục Hiểu đã sớm theo Nhạc nhi chỗ đó nghe nói. Cho nên xấu hổ một hồi về sau, nàng đành phải mình mở miệng nói nói: “Ừm... Cái kia... Ta nghe Nhạc nhi nói, ngươi bị bệnh. Ngươi là tỷ ta tỷ tiểu nhị nha, vốn nên là tỷ ta tỷ hoặc là anh rể tới thăm ngươi. Bất quá bọn hần hiện tại cũng tại bệnh viện, không có biện pháp đến, cho nên ta liền cho thay thế bọn hần tới thăm ngươi thoáng một tỷ sao.”

Nói lời nói này thời điểm Tô Thục Hiểu nhin không được có chút xấu hổ, đến xem Dương Hoa kỳ thật cùng tỷ tỷ của nàng anh rể một chút quan hệ đều không có. Cái này là vì tỷ hiếm! Đúng! Tỷ hiếm! Tô Thục Hiểu cảm giác mình mặt có chút phát sốt, vì vậy tranh thủ thời gian cho mình tìm cái lý do.

“Nha.” Dương Hoa đảo không dám rất muốn, chỉ là câu nệ chọn hai cái đầu.

Lúc này, trong phòng vệ sinh tiếng nước chảy ngừng lại. Chỉ khoác áo ngủ Vương Nhượng Tích y nguyên nhắm nửa con mắt, mơ mơ màng màng từ phòng vệ sinh ở phía trong đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Thăm bệnh nghe tin bất ngờ (trung)

Phát giác Dương Hoa bạn cùng phòng đã xong rửa mặt, Tô Thục Hiểu vô ý thức hướng buồng vệ sinh đại môn nhìn thoáng qua, muốn đợi “Hần” sau khi đi ra chào hỏi. Kết quả, đương lâm Tô Thục Hiểu phát hiện Dương Hoa bạn cùng phòng dĩ nhiên cũng làm là mình từng có quá gặp mặt một lần thân tượng mình tình Vương Nhượng Tích lúc, nàng một câu “Ngươi hảo” còn chưa nói ra miệng tự sinh sinh lại bị nuốt trở vào.

Tô Thục Hiểu thẳng ngoắc ngoắc nhìn xem Vương Nhượng Tích, hần cái kia thân rộng thùng thình áo ngủ cách ăn mặc cho nàng mang đến cực lớn rung động. Chỉ sợ vô luận là ai đang nhìn đến như vậy một màn thời điểm, đều muốn hoài nghi thoáng một tỷ Dương Hoa cùng Vương Nhượng Tích trong lúc đó là quan hệ như thế nào. Mà lúc này, Vương Nhượng Tích cái kia cùng Dương Hoa cực kỳ tương tự chính là mỗi một bộ đáng tự lại càng dễ làm cho người ta lòng nghi ngờ.

Tô Thục Hiểu còn nhớ rõ, ngày đó nàng cùng mấy cái đồng học gọi Vương Nhượng Tích muốn kí tên thời điểm, Vương Nhượng Tích còn đã từng phẫn nân qua. Nói nàng cơ hồ không có ngày nghỉ, mà ngay cả chủ nhật cũng thường xuyên muốn tăng ca quay phim. Vậy hôm nay nàng làm sao sẽ trong nhà hay sao? Còn có Dương Hoa, hần làm sao sẽ trùng hợp như vậy, vừa lúc ở Vương Nhượng Tích ở nhà hôm nay muốn xin phép nghỉ? Nghĩ đi nghĩ lại, Tô Thục Hiểu sẽ không cầm dùng ánh mắt hoài nghi quét Dương Hoa liếc.

“Ta không có quấy rầy ngươi cái gì a.” Tô Thục Hiểu mặt mũi tràn đầy hoài nghi nhìn xem Dương Hoa hỏi.

Chứng kiến Tô Thục Hiểu quan sát Vương Nhựt Tích lúc ánh mắt cổ quái, Dương Hoa chỉ biết cái tiểu nha đầu này đem bà hai người bọn họ quan hệ cho muốn lệch. Nhưng hắn cũng biết đó căn bản không thể trách Tô Thục Hiểu, ai bảo Vương Nhựt Tích luôn trong nhà mặc thành cái kia bộ dáng? Cái này cho ai thấy được đều lòng nghi ngờ hắn và Vương Nhựt Tích trong lúc đó có ái muội.

Thấy Tô Thục Hiểu trong ánh mắt hoài nghi thành phần càng ngày càng nặng, Dương Hoa tranh thủ thời gian xấu hổ lắc đầu phân biệt: "Không có, không có. Không có quấy rầy." Nhưng Dương Hoa không giải thích khá tốt, hắn như vậy một giải thích, ngược lại làm cho người ta một loại giấu đầu hở đuôi cảm giác.

Tô Thục Hiểu lại một lần đưa ánh mắt nhắm ngay Vương Nhựt Tích, muốn nghe xem nàng nói như thế nào. Nhưng mơ mơ màng màng Vương Nhựt Tích nhưng căn bản tự chú ý tới Tô Thục Hiểu trong ánh mắt nghi hoặc, hơn nữa nàng cũng căn bản tự không nhớ rõ chính mình đã từng thấy qua Tô Thục Hiểu người này. Trông thấy trên ghế sa lon ngồi khách nhân đang nhìn mình, nàng tùy ý vươn tay nói một tiếng "Ngươi hảo", sau đó ngừng đều không ngừng, cứ như vậy lao đảo mở cửa phòng đi vào.

Ngày hôm qua lúc ban ngày Vương Nhựt Tích tại trường quay ở phía trong đã trúng trường đạo diễn tốt một hồi rần rạy, kết quả sau khi trở về phiên muộn như thế nào đều ngủ không được. Cũng may nàng không cần lo lắng ngày hôm sau quay phim vấn đề. Trường đạo diễn nói, trước đập những kia không có nàng đùa giỡn, làm cho nàng trong nhà hảo hảo dưỡng một ngày cuồng hống, hôm sau nữa trường quay. Bất quá Vương Nhựt Tích lại lo lắng mất ngủ sẽ để cho cuồng hống ách lợi hại hơn, cho nên ăn được vài miếng thuốc ngủ. Kết quả chính là buổi sáng sau khi thức dậy, đầu óc của nàng có lẽ hay là hỗn loạn.

Vào gian phòng về sau, Vương Nhựt Tích lập tức liền định rồi đến trên giường đi nằm một hồi. Đi hai bước về sau, nàng mới đột nhiên phát hiện tình huống không đúng lắm đâu. Ủm? Cái này giống như không là gian phòng của ta nha... Vương Nhựt Tích mở to mắt, ngơ ngác nhìn một chút chung quanh.

Ai, đi như thế nào đến Dương Hoa gian phòng đến rồi? Vương Nhựt Tích một bên gấp dài, một bên xoa huyết Thái Dương lại từ trong phòng lui ra ngoài. Vừa ra khỏi phòng, Vương Nhựt Tích liền phát hiện Dương Hoa cùng tiểu cô nương kia đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn mình. Nàng tranh thủ thời gian đối với Dương Hoa không có ý tứ cười cười, sau đó mở ra bên cạnh gian phòng của mình đại môn đi vào.

Vương Nhựt Tích đáng tuổi cười muốn biểu đạt có ý tứ là "Thật có lỗi thật có lỗi, đầu óc không thanh tỉnh, đi nhầm gian phòng". Đúng vậy cái nụ cười này rơi vào Tô Thục Hiểu trong ánh mắt, cái kia ý tứ đã có thể muôn màu muôn vẻ hơn. Hơn nữa Vương Nhựt Tích vừa rồi vậy mà đi nhầm gian phòng, nàng làm sao sẽ ngay gian phòng của mình tại đó đều không nhớ rõ đâu này? Rõ ràng cho thấy bởi vì lúc trước đi thói quen, cho nên lúc này mới có thể làm không rõ sao!

Nghĩ tới đây, Tô Thục Hiểu chỉ cảm thấy trong nội tâm có một cỗ lửa giận làm cho nàng nhìn không được muốn đánh Dương Hoa một chầu. Nàng còn tưởng rằng Dương Hoa bởi vì chính mình nguyên nhân bị thương, cho nên không có biện pháp đi làm. Đúng vậy mạo hiểm lớn như vậy phong hiểm theo trường học chạy tới thăm hắn, không nghĩ tới vậy mà là kết quả như vậy. "Không quấy rầy các ngươi, ta đi trước." Cảm tức Tô Thục Hiểu lập tức đứng lên cáo từ.

Đừng nói Tô Thục Hiểu bởi vì Vương Nhựt Tích cử động sinh ra hiểu lầm, Dương Hoa cũng giống nhau là trộn mắt há hốc mồm. Tại nhìn thấy Vương Nhựt Tích mở ra cửa phòng mình đi tới thời điểm, Dương Hoa thiếu chút nữa không có kinh ngạc nhảy dựng lên. Chờ hắn phải nhìn... nữa Tô Thục Hiểu ánh mắt nhanh chóng theo nghi hoặc biến thành kinh ngạc, sau đó lại từ kinh ngạc biến thành phần nộ, Dương Hoa chỉ biết cái này oan ức chính mình vác định rồi.

"Sự thật" bày ở trước mắt, cái gì giải thích cũng vô dụng.

"Cái kia... Tiểu Tô, ngươi hiểu lầm. Ta cùng Nhựt Tích nàng..." Nói đến đây, Dương Hoa lại hận không thể quất chính mình một cái vả miệng. Trước kia đi theo Tề Vũ Huỳnh gọi thói quen, hiện tại như thế nào đều sửa không đến, mới mở miệng chính là "Nhựt Tích". Nhưng lúc này gọi là nàng gọi thần thiết như vậy thời điểm sao?

Quả nhiên không ngoài sở liệu, Dương Hoa câu này "Nhựt Tích" vừa ra khỏi miệng, Tô Thục Hiểu cuối cùng một tia hoài nghi cũng không còn.

"Ủm, ngươi không cần giải thích. Kỳ thật ngươi cùng nàng trong lúc đó là quan hệ như thế nào không cần phải nói với ta." Tô Thục Hiểu xụ mặt nói, "Dù sao ta cũng vậy thay tỷ tỷ xem qua ngươi. Nếu hết, ngày mai sẽ nhớ rõ đứng giờ đi làm. Ta đi."

Lời nói nói đến nước này, Dương Hoa còn có cái gì nhưng giải thích hay sao? Ai, cái này oan ức tự công a, không phải là Xi căng đàn sao? Dù sao cũng không là lần đầu tiên chịu tiếng xấu thay cho người khác... Dương Hoa ngược lại rất có thể muốn mở. Hắn và Tô Thục Hiểu quan hệ vốn cũng không phải là quá tốt, hiểu lầm nhiều hơn nữa điểm cũng không sao cả.

Cất bước Tô Thục Hiểu, Dương Hoa thật dài thở một hơi. Hắn lại nhớ tới chính mình cái kia trương tấm thoải mái trên mặt giường lớn, sung sướng đã ngủ. Đợi Dương Hoa lần nữa mở to mắt thời điểm, bên ngoài trời đã tối đen. Cả ngày nghỉ ngơi lại để cho trên người hắn đau nhức cảm giác biến mất không ít.

Theo trong khe cửa thẩu ra tới ngọn đèn cho thấy, trong phòng khách đèn mở ra, trong phòng y nguyên im lặng một điểm thanh âm cũng không có. Dương Hoa không mặc y phục ra khỏi phòng, ý định cho mình lộng kiêu ít đồ điên điên một ngày không có ăn cái gì bụng. Nhưng vừa đi vào phòng khách, hắn đã nhìn thấy Vương Nhựt Tích há to miệng, cảm tấm gương, đối với ngọn đèn không ngừng hướng trong cổ họng chiếu đến chiếu đi.

"Nhựt Tích, ngươi làm gì đó? Cuồng hống còn chưa khỏe sao?" Dương Hoa nhìn không được hỏi.

"Ai..." Vương Nhựt Tích chán nản buông tấm gương, dùng khăn khăn thanh âm nói, "Thoạt nhìn nhất thời bán hội rất."

“Ai? Người làm sao nói rồi?”

“Được rồi, dù sao không nói lời nào cũng vô dụng. Hôm nay khẳng định rất.” Vương Nhựt Tích uể oải nói, “Không biết ngày mai đi trường quay sẽ bị trương đạo diễn như thế nào huấn nì. Ai, bị giáo huấn đảo là chuyện nhỏ, không có biện pháp quay phim nhưng làm sao bây giờ đâu này? Ai? Người hôm nay như thế nào không có đi làm?”

“Ta xin phép nghỉ.” Dương Hoa vừa nói xong, trong bụng tự phát ra lại để cho hắn rất là xấu hổ “Ọt ọt” một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Thăm bệnh nghe tin bất ngờ (hạ)

“Đi thôi, ra đi ăn cơm, ta mời khách. Coi như là vì chuyện ngày hôm qua hướng người xin lỗi.” Vương Nhựt Tích lập tức đối với Dương Hoa nói.

“Không cần a.” Dương Hoa từ chối lấy, hắn không quá nguyên ý cùng Vương Nhựt Tích đi ra môn.

Cũng không phải bởi vì giữa hai người xấu hổ, mà là Dương Hoa cảm thấy Vương Nhựt Tích là rất có danh tiếng minh tinh, hơn nữa cá tính lại khoa trương, cùng nàng ra đi ăn cơm phiền toái khẳng định không thể thiếu. Hai ngày này phát sinh rất nhiều hiểu lầm cùng xấu hổ đã muốn lại để cho Dương Hoa đủ đau đầu rồi, hắn cũng không muốn lại bị đám chó săn đám bọn họ đập đến cái gì nói không rõ đạo không rõ ảnh chụp.

“Đừng lè mề a! Coi như là theo giúp ta nói chuyện phiếm a.” Vương Nhựt Tích đối với Dương Hoa cười. Nàng trước kia đối với Dương Hoa cười thời điểm không phải mang theo đùa cợt chính là mang theo đắc ý, nhưng lúc này đây đáng tuổi cười dĩ nhiên là khó được đứng đắn cùng thân mật.

Nhìn xem Vương Nhựt Tích đầy đặn là chân thành khuôn mặt tươi cười, Dương Hoa lại nói không nên lời cự tuyệt lời nói. “Ừm.. Được rồi.” Hắn do dự một hồi, có lẽ hay là đáp ứng.

“Ừm, cái kia người chờ, ta đi thay quần áo.” Vương Nhựt Tích đứng dậy, vài bước đi vào gian phòng của mình.

Đội nàng lại lúc đi ra, Dương Hoa kinh ngạc cao thấp đánh giá Vương Nhựt Tích hai ba lượt. Tuy nhiên hắn biết rõ như vậy xem người ta rất không lễ phép, đúng vậy hắn lại như thế nào cũng nhìn không được nữa. Đây không phải bởi vì Vương Nhựt Tích cách ăn mặc quá mức gọi cảm mê người, mà là trang phục của nàng thật sự quá đứng đắn, rất giống cái tiểu thư khuê các.

“Làm sao vậy? Trước kia chưa thấy qua?” Trông thấy Dương Hoa giật mình bộ dáng, Vương Nhựt Tích nhìn không được nhẹ giọng nở nụ cười. Tuy nhiên lần này là cười nhạo, đúng vậy Dương Hoa lại như thế nào đều cảm thấy cùng dĩ vãng Vương Nhựt Tích cười pháp không giống với.

Đây là Vương Nhựt Tích sao? Nàng có phải là bị cái gì quý hôn bám vào người? Nhìn xem một thân màu cà phê ống tay áo bộ váy, còn đem bà bên trong áo somi nút thắt khẩu trừ chăm chú Vương Nhựt Tích, Dương Hoa trong đầu kinh ngạc chuyển ý nghĩ như vậy. Mang theo lòng tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi, Dương Hoa đi theo Vương Nhựt Tích ra cửa.

Cũng may Vương Nhựt Tích vẫn chưa tới Đường Hân cấp bậc, dưới lầu cũng không có mai phục suy nghĩ đập nàng ảnh chụp giải trí phóng viên. Đội cho hai người đi ra cư xá, Vương Nhựt Tích lập tức mang theo Dương Hoa lừa gạt đến bên cạnh một đầu trên đường nhỏ.

Đối với chỗ ở phụ cận tình huống, Vương Nhựt Tích hiển nhiên nếu so với Dương Hoa hiểu rõ hơn. Không có bao nhiêu thời gian, nàng liền mang theo Dương Hoa đi tới một gian thoát nhìn rất không tệ tiểu cửa nhà hàng khải.

Tuy nhiên nhà hàng vị trí tại T thành phố khu náo nhiệt, nhưng hai người đến nhà hàng thời điểm đã sớm qua rồi bữa tối thời gian, cho nên trong nhà ăn khách rất ít người. Còn sót lại mấy vị cũng đã uống đến mặt đỏ tới mang tai, căn bản chú ý không đến thân giải cách ăn mặc Vương Nhựt Tích.

Tiến nhà hàng đại môn, Vương Nhựt Tích đối với phía sau quỳ bà chủ cười một tiếng, hắn liền về mặt tươi cười cầm menu đi tới, đem hai người dẫn tới trong góc một cái rất khó bị chú ý tới vị trí ngồi xuống. Nhìn ra, Vương Nhựt Tích không là lần đầu tiên đến nơi đây.

“Ta vài ngày trước tại phụ cận tìm phòng ở thời điểm, cùng Hân tỷ cùng đi qua một lần. Ngày đó cũng không hôm nay vận khí tốt như vậy, vừa vào cửa đã bị người nhận ra rồi, kết quả kí tên đánh dấu nướng tay.” Sau khi ngồi xuống, Vương Nhựt Tích lập tức đối với Dương Hoa cười nói.

“Đường Hân làm sao sẽ với người cùng một chỗ tìm phòng ở hay sao? Nàng không sợ người đại diện lái nhái sao?” Nhắc tới Đường Hân, Dương Hoa

lập tức nhớ tới ngày đó tại trong điện thoại lái nhai không ngừng người đại diện, hần nhin không được bên khóe miệng mang theo vẻ tươi cười hỏi.

“Ta cũng không phải nam nhân, hần có cái gì nhưng lái nhai hay sao?” Vương Nhựt Tích cười nói, “Hần tỷ có xe nha, cho nên hần mang theo ta tìm phòng ở, tổng so tự chính mình ngồi cho thuê thuận tiện.”

“Ah, đúng. Nàng là cô xe tộc. Quan hệ của các người không tệ lắm.”

“Ha ha, Hàn tỷ là rất chiều cổ ta.” Vương Nhựt Tích cười nói, “Bất quá ta nghe nàng nói, lần trước là người cầu nàng giúp ta hướng trương đạo diễn biện hộ cho hay sao?”

“Ách... Xem như thế đi.” Dương Hoa có chút thẹn thùng.

“Cái kia đa tạ người.” Vương Nhựt Tích nhẹ nhàng cười, giờ lên trước mặt ly, dùng trà thay rượu uống một ngụm.

Vương Nhựt Tích đột nhiên biến thành khách khí như vậy, như vậy tiểu thư khuê các, ngược lại làm cho Dương Hoa có chút đứng ngồi không yên bắt đầu đứng dậy. Hần không tự giác liền nhớ lại “Tự sát” hai chữ này đến, cái này đột nhiên hiển hiện trong đầu ý niệm trong đầu đem bà Dương Hoa sợ hãi kêu lên một cái. “Nhựt Tích, người... Người không sao chứ.” Hần nhìn xem Vương Nhựt Tích, lắp bắp hỏi.

“Ta không sao ah.” Vương Nhựt Tích kỳ quái nhún lông mày, “Có thể có chuyện gì?”

“Không có việc gì là tốt rồi...” Dương Hoa cẩn thận từng li từng tí nói, “Người hôm nay... Giống như có chút là lạ. Người không cảm thấy sao?”

“Như thế nào, quá vẫn bình rồi?” Vương Nhựt Tích lại nở nụ cười.

“Ừm!” Dương Hoa nặng nề gật đầu.

“Giống nhau ta không vui thời điểm tự có thể như vậy. Ai...” Vương Nhựt Tích nhẹ giọng thở dài.

“Bởi vì cuồng hộng nguyên nhân? Trương đạo diễn có nên không đối với người như vậy a.” Dương Hoa an ủi Vương Nhựt Tích nói.

“Ai, luôn cho trương đạo diễn thêm phiền toái. Nếu là hần không huân ta, ta đã cảm thấy càng thực xin lỗi hần. Lần này ta nhưng làm hần lọt hố thảm rồi.” Vương Nhựt Tích phiền muộn ghé vào trên mặt bàn, khuấy động lấy trước mặt chén trà, “Vũ Huỳnh trước kia kéo bao lâu bản thảo người cũng biết, đoạn thời gian kia, trương đạo diễn đem bà tồn tại cất nổi biên tập thất cùng hậu kỳ chế tác vài tập toàn bộ xuất ra đi trên nệm. Vốn đài truyền hình chuẩn bị tháng sau truyền bá một tháng tình phẩm xem, để cho chúng ta đem bà tiến độ một lần nữa gấp trở về. Nhưng bây giờ lại ra cái này việc sự tình... Ai, nếu ngày mai đập không xuất ra đưa gần đến, mấy ngày nữa đài truyền hình nhưng là không còn gì đồ thả.”

Vương Nhựt Tích mặt ủ mày chau bộ dạng lại để cho Dương Hoa trong nội tâm rất băn khoăn. Cổ hộng của nàng biến ách, hần đặc phụ chủ yếu trách nhiệm. “Cái kia... Các người không thể tìm phổi âm diễn viên cho người phổi âm sao?” Dương Hoa hỏi.

“Không được.” Vương Nhựt Tích lắc đầu, “Trước kia thanh âm người xem đều nghe quen, đột nhiên đổi phổi âm sẽ có người mắng.”

“Như vậy ah.” Dương Hoa nhẹ gật đầu. Hần đột nhiên lại nghĩ tới trong điện thoại di động Không Dật Thu, không biết người này có thể hay không đem bà Vương Nhựt Tích cuồng hộng chữa cho tốt... Trong lúc bất tri bất giác, Dương Hoa đã đem đáng thương Không Dật Thu trở thành nào đó cùng loại với {Mèo lục lạc} vụn vặt sản phẩm công nghệ cao.

Đương nhiên, tại Vương Nhựt Tích trước mặt, Dương Hoa cũng không thể nói mình ý định hỏi một chút một cái ở tại điện thoại di động của mình ở phía trong đạo sĩ có cái gì không có thể chữa cho tốt người pháp thuật. Cho nên tại quyết định chủ ý về sau, hần sẽ thấy không có nói thêm cái gì.

Phiền muộn Vương Nhựt Tích tại lúc ăn cơm lại thờ dài thờ ngắn tốt một hồi, Dương Hoa ngược lại một thân thoải mái. Bữa tối sau khi chấm dứt về đến nhà, Dương Hoa lập tức lại lấy ra điện thoại di động.

“Lại có chuyện gì ah...” Lần này xuất hiện lúc, Không Dật Thu thanh âm lười biếng, một bộ rất phiền muộn bộ dạng.

“Ta bạn cùng phòng cuồng hộng ách rồi, người có biện pháp nào không trị?” Dương Hoa đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Bà mẹ nó! Người cho ta là bệnh viện ah!” Không Dật Thu vừa nghe lập tức nổi trận lôi đình, “Ta đang giúp người nghĩ đến như thế nào né tránh những kia yêu quái đầu rồi, người còn có tâm tư quan tâm mỹ nữ cuồng hộng! Ta là đạo sĩ, không phải ngoại khoa thầy thuốc!”

“Người nói có biện pháp nào không a.” Dương Hoa cũng lười giống như Không Dật Thu nói nhảm, vẫn là gọn gàng dứt khoát nói.

“Không có!” Không Dật Thu cầm giận bắt bình ném ra hai chữ.

Chương 6: Nhạc nhi nghi hoặc (thượng)

“Không có? Không thể nào đâu!” Dương Hoa đương nhiên không tin Không Dật Thu từ chối.

“Ta có nói hay chưa nếu không có.” Không Dật Thu tựa hồ quyết tâm không chịu hẫ trợ, ngữ khí cường ngạnh cực kỳ khủng khiếp.

“Đi, vậy coi như.” Dương Hoa nói những lời này thời điểm cũng mang theo điểm oán khí.

Vương Nhựt Tích cuồng hống sẽ bị lộ kiếm ách, nếu như nói có 90% là vì Dương Hoa lời mà nói..., như vậy tại cần Dương Hoa phụ trách cái này 90% ở phía trong, ít nhất lại có 90% là Không Dật Thu lỗi. Hiện tại Vương Nhựt Tích cuồng hống vấn đề ảnh hưởng đến không chỉ có riêng là nàng một người, mà là cả « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ. Không Dật Thu tiêu tử này vậy mà bỏ gánh mặc kệ, thật sự là quá không hiền hậu.

“Như thế nào, ngươi uy hiếp ta?” Vừa nghe ra Dương Hoa trong thanh âm oán khí, Không Dật Thu lo lắng lập tức nhựt vài phần, bất quá hấn có lẽ hay là gắng gượng nói, “Ngươi nhưng đừng quên ah, ngươi còn phải dựa vào ta nghĩ biện pháp giúp ngươi đối phó yêu quái liệt.”

“Vâng, ta muốn dựa vào ngươi đối phó yêu quái.” Dương Hoa lười biếng đáp một câu, sau đó lại nhện không được phản nản bắt đầu đứng dậy, “Như thế nào tại ngươi xuất hiện trước kia ta cho tới bây giờ đều không gặp được qua yêu quái?”

“Vậy là ngươi đang trách ta sao?” Không Dật Thu bất mãn hỏi lại.

“Ai trách ngươi rồi?” Dương Hoa bĩu môi một cái, “Ta chính là suy nghĩ, sau này có thể có nhiều hơn nhưng có thể gặp được những kia vật kỳ kỳ cổ quái.”

“Vật kỳ kỳ cổ quái? Ngươi mỗi ngày đều có thể gặp, chỉ có điều ngươi không biết mà thôi.” Không Dật Thu vừa nghe Dương Hoa lời mà nói..., lập tức vui vẻ.

“Ah? Lời này nói như thế nào?” Dương Hoa cảm giác được Không Dật Thu đắc ý, cũng có chút tò mò bắt đầu đứng dậy.

“Hắc hắc, ta cũng vậy không cần phải dấu diếm ngươi. Nói cho ngươi biết a, trong quán rượu cái kia hai cái —— chính là các ngươi lão bản cùng cái kia gọi Nhạc nhi tiểu nha đầu, hai cái đều là cao thủ. Cái tiểu nha đầu kia còn là chúng ta đạo môn. Bất quá nàng luyện chính là thiên môn, không phải chính tông đạo pháp. Nếu đơn thuần đạo hạnh, ta đều không phải là của nàng đối thủ nì!”

“Ah?!” Đột nhiên phát giác mình bình thường thường xuyên tiếp xúc hai người vậy mà tất cả đều là “Quái vật”, Dương Hoa thật đúng là bị lại càng hoảng sợ.

Trong điện thoại Không Dật Thu cảm giác được Dương Hoa kinh ngạc, lập tức lại cười đắc ý không ngừng.

“Đúng vậy ta cảm giác hai người bọn họ đối với người đều rất tốt nha.” Một lát sau, Dương Hoa lại mang theo vài phần nghi hoặc hỏi. Tuy nhiên bình thường con người kiên cường lão bản tướng mạo có chút đáng sợ, bất quá tiếp xúc mấy lần về sau, Dương Hoa cảm thấy hấn có lẽ hay là rất hòa thuận. Về phần Nhạc nhi, nàng ngoại trừ có chút keo kiệt bên ngoài, tựa hồ cùng bình thường tiểu cô nương cũng không có gì khác nhau.

“Ta chưa nói bọn hấn người không tốt ah.” Không Dật Thu y nguyên cười đắc ý nói, “Tu đạo cùng làm người không là một chuyện. Nói sau, người bình thường cuộc sống có thể so sánh tu đạo người thoải mái hơn rồi, bọn hấn đương nhiên không muốn làm cho người ta cảm thấy bọn hấn cùng người bình thường không giống với a.”

“Ta đây theo chân bọn họ cùng một chỗ, những kia yêu quái không thể không biện pháp tới tìm ta phiền toái sao?” Dương Hoa đột nhiên nghĩ đến vấn đề của mình, “Hoặc là, ta dứt khoát làm cho bọn họ giúp ta nghĩ biện pháp tốt rồi. Đúng rồi, cứ làm như thế.”

“Này này, ngươi điên ư? Làm cho bọn họ giúp ngươi nghĩ biện pháp? Bọn hấn bây giờ là đối với ngươi rất tốt, đúng vậy vạn nhất làm cho bọn họ biết rồi ngươi là thấp thể người lương thiện chuyển thể, ta nhưng không bảo đảm bọn hấn hội đối với ngươi như vậy. Nhất là cái tiểu nha đầu kia, nàng đúng vậy tà phái.” Dương Hoa lời nói lại để cho Không Dật Thu lập tức bối rối lên. Dương Hoa nếu xong đời, hấn thì đắc cùng theo một lúc xong đời, cho nên Dương Hoa an nguy hiện tại cùng hấn cái mạng nhỏ của mình đồng dạng trọng yếu.

“Phải không?” Lúc này đến phiên Dương Hoa nở nụ cười, “Bất quá ngươi ngay trị cuồng hống chuyên đơn giản như vậy đều không được, cho ngươi phụ trách an toàn ta nhưng lo lắng. Đã Nhạc nhi không thể hội, ta xem ta còn là tìm lão bản của chúng ta tốt rồi. Hắc hắc, hấn so với ngươi còn mạnh hơn nha.”

“Ngươi...” Không Dật Thu lúc này hổi hấn quả muốn gặp trở ngại, hấn làm gì không có việc gì tìm việc đem bà cái kia hai vị này tình huống nói cho Dương Hoa? Điều này cũng tốt, thực cho hấn bắt lấy tay cầm.

“Tốt rồi, ta nói đùa.” Trong điện thoại di động Không Dật Thu ảo não không lên tiếng, Dương Hoa lại cười nói, “Nói thật, Nhựt Tích cuồng hống ngươi có thể trị được không nào?”

“Có thể...” Không Dật Thu hữu khí vô lực ném ra một cái trường âm

Tuy nhiên Không Dật Thu đáp ứng rồi hỗ trợ, đứng vậy Dương Hoa rất nhanh rồi lại đứng phải vấn đề mới. Hắn đột nhiên phát hiện, mặc dù chính mình làm ra có thể chữa cho tốt Vương Nhục Tích cuồng hộng phù thủy, cũng rất khó tìm đến một hợp lý lý do làm cho nàng uống hết.

Hắn đương nhiên không thể chính mình đem bả nước đầu đến Vương Nhục Tích trước mặt, sau đó nhìn nàng uống hết. Bởi vì bởi như vậy, nếu như ngày hôm sau nàng phát hiện mình cuồng hộng tốt rồi, tự nhiên sẽ liên tưởng tới đêm qua Dương Hoa cố quải hành vi. Vô luận ở đằng kia về sau chính mình sẽ bị Vương Nhục Tích trở thành bán tiên có lẽ hay là yêu quái, cũng không phải Dương Hoa cam tâm tình nguyện nhìn qua kết quả.

Nếu như có thể tượng đêm hôm đó đồng dạng, chỉ là tùy tiện đặt lên bàn, Vương Nhục Tích tự chính mình cầm lên uống một hơi cạn sạch tự nhiên là tốt nhất. Sáng ngày thứ hai sau khi thức dậy, nàng phát hiện cuồng hộng đã muốn không hiểu thấu khôi phục về sau cũng chỉ hội tưởng rằng buổi tối nghỉ ngơi tốt. Nhưng vấn đề là, vạn nhất Vương Nhục Tích không chịu uống chén kia nước, hoặc là dứt khoát bắt nó rửa qua nhưng làm sao bây giờ đâu này? Bụng chén kia vừa mới làm tốt phù thủy trong phòng chuyển nửa ngày trời sau, Dương Hoa rốt cục mở cửa phòng đi ra ngoài.

Tiến phòng khách, hắn lập tức đem bả nước đặt lên bàn, sau đó lại chuyển trở về gian phòng của mình ở phía trong. Đón lấy, hắn lấy điện thoại ra gáy Tề Vũ Huỳnh dãy số.

“Này? Dương Hoa?” Tại lúc này thu được Dương Hoa điện thoại, Tề Vũ Huỳnh cao hứng rất nhiều cũng có chút ngoài ý muốn.

“Ừm, là ta.” Dương Hoa cười ha hả giải thích điện thoại sớm nguyên nhân, “Hôm nay thân thể của ta thể không thoải mái, cho nên muốn xin nghỉ rồi, không có đi mở công.”

“Ah, người sinh bệnh rồi?” Nghe được Dương Hoa nói mình không thoải mái, Tề Vũ Huỳnh trong thanh âm lập tức tràn đầy lo lắng, “Như thế nào không còn sớm điểm nói cho ta biết? Đi bệnh viện sao.”

“Ta không có gì, chính là ngày hôm qua hơi mệt quá mức rồi, hôm nay nghỉ ngơi một chút đã muốn không có việc gì.” Dương Hoa cười lại để cho Tề Vũ Huỳnh giải sầu, “Ngược lại Nhục Tích, nàng giống như tinh thần không thật là tốt.”

“Ừm, đúng nha! Buổi sáng hôm nay ta nghe nói. Nhục Tích nàng cuồng hộng ách. Ai, đều tại ta, làm gì hảo hảo không nên tại kịch bản lý gia trên một đoạn ca.” Tề Vũ Huỳnh có chút ảo não nói.

“Điều này cũng không có thể trách người.” Dương Hoa rất tự nhiên an ủi nàng, “Bất quá ta xem nàng tâm tình giống như thật không tốt, đợi lát nữa người cùng nàng nhiều trò chuyện một hồi thiên a, an ủi nàng xuống.”

“Ồ, làm sao người đối với Nhục Tích đột nhiên như vậy quan tâm đi lên?”

“Ách, cô hộng của nàng... Ta cũng có chút trách nhiệm, cho nên...”

“Như thế nào, người cùng nàng cãi nhau?”

“Không có không có. Là đã ra chút ngoài ý muốn...” Nói những lời này thời điểm cũng may Tề Vũ Huỳnh không tại Dương Hoa bên người, nói cách khác nàng nhất định có thể theo Dương Hoa cái kia trương tâm Quan Công tựa như đỏ thắm trên mặt nhìn ra không ít dị thường.

Dương Hoa không chịu mình nói xảy ra điều gì ngoài ý muốn, Tề Vũ Huỳnh liền không có tiếp tục nhiều hỏi tiếp, cười hi hi đáp ứng rồi Dương Hoa cùng Vương Nhục Tích nói chuyện phiếm thỉnh cầu. Kỳ thật tại nghe nói Vương Nhục Tích tâm tình không tốt lúc, nàng vốn cũng ý định rộng bao nhiêu an ủi nàng vài câu. Rất nhanh, Tề Vũ Huỳnh tự đã xong cùng Dương Hoa tuyến hồng ngoại điện thoại.

Nghe phòng cách vách từ ở phía trong truyền gọi điện thoại tới tiếng chuông, Dương Hoa bắt đầu ở trong nội tâm cầu nguyện, hi vọng kế hoạch của mình có thể thành công.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Nhạc nhi nghỉ hoặc (trung)

Vì cam đoan Vương Nhục Tích khát nước thời điểm nhất định sẽ uống chính mình tốt hơn đặt ở trên mặt bàn cái kia chén nước, vừa rồi ở ngoài cửa thời điểm, Dương Hoa cố ý đem bả máy đun nước ở phía trong nước tất cả đều sụp đổ cái sạch bong. Hiện tại căn phòng này từ ở phía trong ngoại trừ

bên ngoài trong chén chén kia thủy bên ngoài, cũng chỉ còn lại có nước uống

Dương Hoa tin tưởng, Vương Nhựt Tích tổng không đến mức tình nguyện uống nước uống cũng không uống chính mình tốt hơn đặt ở trên mặt bàn tình khiết nước a. U-a.. aaa... Đương nhiên, chén kia nước trên thực tế cũng không phải thoát nhìn như vậy tình khiết.

Cũng không biết rốt cuộc là Dương Hoa đối với Tề Vũ Huỳnh nói câu nói kia làm ra hiệu quả, có lẽ hay là hai nữ nhân cùng một chỗ thời điểm chính là tương đối có thể trò chuyện. Dù sao theo Dương Hoa cúp điện thoại về sau bắt đầu, Vương Nhựt Tích trong phòng tiếng nói vẫn nói nhỏ vang lên cái không ngừng. Tại Tề Vũ Huỳnh vài câu tốt nói an ủi về sau, đã là phá cái chiêu cuồng hống Vương Nhựt Tích rất dứt khoát lựa chọn vô đã mê lại sửt, đem ngày hôm qua bị đạo diễn răn dạy cùng liên tục hai ngày bị buộc lấy không nói gì phiền muộn toàn bộ hướng Tề Vũ Huỳnh phát tiết đi ra.

Nàng làm như vậy trực tiếp hậu quả chính là, tại một phen thật dài phản nản sau khi chấm dứt, lập tức cũng cảm giác được một hồi miệng đắng lưỡi khô.”Vũ Huỳnh, người đầu tiên chờ chút đã.” Tề Vũ Huỳnh còn chưa kịp nói chuyện, khát nước Vương Nhựt Tích trước hết làm cho nàng ngừng lại.

“Ừm?”

“Ta khát nước. Đi ra ngoài lồng kiếm rót nước, vừa uống vừa trò chuyện.” Vương Nhựt Tích nói xong, đem bà điện thoại đặt ở trên mặt bàn.

Bưng lên bên cạnh chén nước, Vương Nhựt Tích vài bước tự nhiên chạy ra khỏi phòng, chạy tới máy đun nước bên cạnh. Nàng nói chuyện phiếm nói chuyện chính hăng say đầu rồi, cái đó cam lòng cho đem bà thời gian lãng phí ở rót nước loại chuyện nhỏ nhất này thượng?

Đội Vương Nhựt Tích đề xuống máy đun nước thượng cái nút, phát giác phía dưới Thanh Thủy miệng chính là không xuất ra nước thời điểm, nàng mới nghi hoặc ngẩng đầu nhìn thoáng qua chính cùng mình con mắt đắm cao thùng nước.

Không rồi? Vương Nhựt Tích một hồi kinh ngạc, nàng rõ ràng nhớ rõ buổi tối lúc ra cửa còn có nửa thùng nước nì! Chẳng lẽ là ta nhớ sai rồi? Vương Nhựt Tích đối với trí nhớ của mình gần đây đều không có gì tự tin.

Không có nước uống làm sao bây giờ? Vương Nhựt Tích mở nắp ngẩng đầu quét mắt liếc chung quanh. Cổ họng của nàng vốn thì có điểm ách, vừa rồi lại nói một đại lời nói, hiện tại chỉ cảm thấy cổ họng ở phía trong ngứa đặc biệt khó chịu.

Dương Hoa cái kia chén nước để lại tại cái bàn chính giữa bắt mắt nhất trên vị trí, Vương Nhựt Tích ánh mắt trong phòng khách một vòng quét tới, lập tức tự thấy được cái kia chỉ này lúc thoát nhìn đặc biệt mê người chén nước.

Tại Dương Hoa xếp đặt thiết kế kế hoạch này thời điểm, hẳn đã từng nghĩ tới rất nhiều ngoài ý muốn tình huống. Bất quá trên thực tế vậy cũng chẳng qua là vô cùng đơn giản một chén nước mà thôi, Vương Nhựt Tích chứng kiến về sau, lập tức tự cách Dương Hoa trong cửa phòng đối với hẳn hô một tiếng:”Dương Hoa, bên ngoài cái kia chén nước người còn muốn sao?”

Cũng sớm đã tắt đèn nằm chết dí trên giường đi Dương Hoa không có trả lời Vương Nhựt Tích vấn đề, tuy nhiên thật sự là hẳn còn tỉnh lấy. Vương Nhựt Tích kêu hai tiếng, phát giác trong phòng không có người đáp lại, lại từ khe cửa trông thấy bên trong đã muốn tắt đèn. Nàng đương nhiên cho rằng Dương Hoa đã muốn nằm ngủ rồi, vì vậy cảm thấy mỹ mãn uống một hớp lớn nước, sau đó bụng còn lại non nửa chén trở lại trong phòng cùng Tề Vũ Huỳnh tiếp tục trò chuyện bắt đầu đứng dậy.

Không thể không nói, Không Dật Thu tiểu tử kia tuy nhiên nhân phẩm kém một chút, đúng vậy đạo thuật hoàn toàn chính xác làm cho người ta không phản đối. Uống xong chén kia phù thủy về sau không có qua bao nhiêu thời gian, Vương Nhựt Tích cuồng hống thì tốt rồi bắt đầu đứng dậy.

Trước phát hiện Vương Nhựt Tích chuyển biến tốt đẹp chính là Tề Vũ Huỳnh. Tại Vương Nhựt Tích lần thứ hai bắt đầu phản nản thời điểm, nàng đột nhiên phát hiện Vương Nhựt Tích thanh âm vậy mà dần dần biến thành không ách.

“Ai! Là ah!” Vương Nhựt Tích chính mình vốn đang không có phát hiện, thẳng đến Tề Vũ Huỳnh nhắc nhở nàng, nàng mới kịp phản ứng.”Ai, khực, hừ, ừm!” Vương Nhựt Tích liên tục phát mấy cái thán từ tới thử cuồng hống, sau đó liền phát hiện nàng thật sự đã muốn hoàn hảo như lúc ban đầu.

“Không nghĩ tới cuồng hống ách về sau hay là muốn nói chuyện ah!” Vương Nhựt Tích tự đáy lòng đối với Tề Vũ Huỳnh cảm khái bắt đầu đứng dậy,”Không lúc nói chuyện một chút cũng không thấy khá, không nghĩ tới hàn huyền với người thiên hàn huyền hồi lâu ngược lại tốt rồi. Lần sau không thể nghe những kia chó má thầy thuốc.”

“Ah, là.” Tề Vũ Huỳnh trong nội tâm mặc dù có điểm kỳ quái, đúng vậy cảm giác được bạn tốt tâm tình chuyển biến tốt đẹp, nàng cũng không còn công phu truy cầu những kia chi tiết, tỉ mỉ. Tùy tiện phụ họa vài tiếng về sau, cái đề tài này coi như là như vậy đi qua. Kế tiếp, hai nữ nhân tự nhiên từ nam biến bắc trò chuyện nổi lên cùng cuồng hống một chút quan hệ cũng không có đề.

Dương Hoa ngày hôm sau cùng một chỗ giường, tự chứng kiến Vương Nhựt Tích gian phòng đại môn mở rộng ra. Ăn mặc một thân cực khả năng hấp dẫn ánh mắt gợi cảm đai đeo váy Vương Nhựt Tích ngồi ở trước bàn trang điểm một bên cẩn thận miêu lấy lông mi, một bên nửa đi điều hừ hừ lấy đương thời lưu hành nhất khúc.

“Ai, người tỉnh rồi!” Vừa nhìn thấy Dương Hoa, Vương Nhựt Tích lập tức mặt mày hớn hở đối với hẳn đánh cho cái bắt chuyện. Tại thanh tú một bà đã muốn khôi phục ngọt ngào tiếng nói ngoài, vẫn không quên ký cho Dương Hoa ngay vút vài cái mị nhãn. Hiện tại Vương Nhựt Tích tâm tình chính giai, vừa nghĩ tới hôm nay đi kịch tổ không cần lần lượt trường đạo diễn răn dạy, nàng tự nhiên không thể tranh thủ thời gian lại để cho toàn bộ thế giới nhân dân cũng biết nàng Vương Nhựt Tích cuồng hống tốt rồi.

“Ah... Tỉnh.” Chứng kiến Vương Nhựt Tích lại khôi phục thái độ bình thường, Dương Hoa cũng không biết là nên vậy cao hứng có lẽ hay là khổ sở.

Tại đêm qua cái kia đón bữa tối về sau, Dương Hoa luôn nhìn không được cảm thấy Vương Nhược Tích có lẽ hay là tâm tình không tốt thời điểm tương đối đối người ưa thích. Nữ nhân này cao hứng thời điểm làm được sự tình Dương Hoa giống nhau đều không chịu đựng nổi. Nàng hưng phấn lên về sau, tổng là ưa thích làm ra chút ít khác người cử động đến khiêu khích (xx) Dương Hoa, sau đó tại đêm hôm làm cái mặt đỏ tới mang tai, chạy trốn chết về sau nằm lỳ ở trên giường vui vẻ cười cái tiền phù hậu ngưỡng. Dương Hoa đem bà Vương Nhược Tích cưỡng hòng chữa cho tốt, tương đương gián tiếp đem mình lại vùi đầu vào "Nước sôi lửa bỏng" ở phía trong đi.

Nghĩ đi nghĩ lại đã cảm thấy có chút buồn bực Dương Hoa tranh thủ thời gian chui vào buồng vệ sinh, muốn dùng cái này né tránh Vương Nhược Tích tiến thêm một bước khiêu khích (xx). Thật không nghĩ đến chính là như vậy một chiêu cũng vẫn không thể nào tránh được Vương Nhược Tích cái này ma nữ. Hắn vừa mới sát hết mặt từ phòng vệ sinh bên trong đi ra đến, tựa chứng kiến Vương Nhược Tích vác lấy một cái nhũ bao da, cười mím đứng ở cửa ra vào cho hắn đến này hôn gió.

Vốn động tác này cũng không có gì, nhưng Vương Nhược Tích lại cứ càng muốn giao thân xác dốc sức liều mạng về phía trước nghiêng. Nàng cái kia kiện đai đeo váy mặc lên người, vốn tựa lộ ra cả bả vai cùng non nửa bộ ngực đầy đặn. Hiện tại thân thể lại một nghiêng về phía trước, một đạo rõ ràng giữa hai khe núi ^^ lập tức tựa lộ liễu đi ra, cho Dương Hoa cảm giác chính là váy thượng xuôi theo tựa như cũng bị nứt vỡ đồng dạng.

Thấy như vậy một màn Dương Hoa không hề nghĩ ngợi tựa vội vàng đem mặt chuyển qua một bên đi, vài bước chui vào trong nhà. Tuy nhiên Vương Nhược Tích một chiêu này bởi vì mấy ngày hôm trước cũng thường xuyên sử dụng, cho nên dần dà lại để cho Dương Hoa sinh ra kháng tính. Nhưng Trời mới biết vạn nhất lại để cho Vương Nhược Tích phát hiện chiêu này mất linh về sau, nàng đằng sau có thể hay không còn có mặt khác càng quá phận chiêu số?

"Hi hi hi hi!" Chạy trốn chết Dương Hoa sau lưng lập tức truyền đến Vương Nhược Tích một chuỗi nhẹ nhàng mà tà ác tiếng cười, "Bye bye!" Đợi nàng cười đủ rồi, lúc này mới chính thức hướng Dương Hoa tạm biệt.

Ầm! Trầm trọng tiếng đóng cửa vang lên, trong phòng lại chỉ còn lại có Dương Hoa một người.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Nhạc nhi nghi hoặc (hạ)

Trong phòng chỉ còn lại có Dương Hoa một người thời điểm, hắn liền nhàm chán bắt đầu đứng dậy. Công tác về sau tự nhiên không thể so với ở trường học thời điểm. Trong trường học thời điểm, hắn có thể đọc sách hoặc là tự học, ngẫu nhiên cũng có thể đi ra ngoài cùng đồng học chơi một chút bóng rổ hoặc là bóng đá. Đúng vậy trong nhà, một người cuộc sống tất nhiên không thể tràn ngập sức sống.

Đến quán bar đi làm về sau, hắn cơ hồ mỗi ngày buổi sáng đều được một người tại nhàm chán trung vượt qua. Trên thực tế, trước kia vài ngày đã muốn lại để cho Dương Hoa cảm giác được mình ở lãng phí trong đời quý giá nhất sáng sớm cùng buổi sáng quang âm.

Đôi khi, Dương Hoa thậm chí đang suy nghĩ có phải là nếu tìm một phần có thể kiêm chức công tác, như vậy là hắn có thể đem bà thượng buổi trưa hợp lý lợi dụng, không đến mức sống uống nhân sinh cuộc sống.

Bất quá khi nhưng, đã có phong phú tìm việc làm kinh nghiệm Dương Hoa đương nhiên rất rõ ràng một phần chỉ ở buổi sáng đi làm công tác đến cỡ nào khó tìm, huống chi hắn có lẽ hay là cái kia sở hữu tên lưu manh đại học tốt nghiệp. Có người chịu thu lưu hắn cũng đã không sai, ở đâu đến phiên hắn nhắc tới yêu cầu?

Nhàm chán chuyển một hồi kiêm chức ý niệm trong đầu về sau, Dương Hoa sẽ đem hắn ném đến một bên. Lúc này, thanh thúy chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên. Dương Hoa xem xét dây số liền phát hiện, điện thoại là theo quán bar đánh tới.

Lúc này hội theo quán bar gọi điện thoại đến người chỉ có một, chính là mỗi sáng sớm đều đến đúng giờ quán bar xem tivi Nhạc nhi, cho nên Dương Hoa vừa mở ra điện thoại, lập tức nói nói: "Này, là Nhạc nhi sao?"

"Ừm, là ta." Đầu bên kia điện thoại truyền đến thật là Nhạc nhi thanh âm, "Thế nào, Dương Hoa bệnh của ngươi tốt rồi không có? Hôm nay có thể tới đi làm sao?"

"Ta ngày hôm qua cũng không có gì bệnh, chính là thân thể không thoải mái. Nghỉ ngơi một sáng sớm thì tốt rồi. Hôm nay nhất định đúng giờ đến." Nghe được Nhạc nhi thanh âm, Dương Hoa không khỏi nghĩ nổi lên đêm qua Không Dật Thu đối với nàng một phen trình bày và phân tích, trong nội tâm lo sợ ngoài với Nhạc nhi sinh ra một loại rất cảm giác kỳ quái.

Tại Dương Hoa trong ấn tượng, Nhạc nhi hình tượng đã muốn theo từ trước cái kia thanh xuân hoạt bát đáng yêu nữ sinh, biến thành một cái tùy thời khả năng lộ ra hai cây răng nanh hoặc là một đầu giấu đầu lòi đuôi Tiểu yêu tinh. Đương nhiên, cảm giác này đảo không thể nói là chán ghét. Có lẽ "Hiếu kỳ" cái từ này càng dán hợp Dương Hoa tâm tình bây giờ, bất quá hẳn cũng không thể bao hàm Dương Hoa toàn bộ cách nghĩ.

"Ah? Chúng ta đây tới giữa trưa quán bar thấy a." Nhạc nhi nói những lời này thời điểm, trong nội tâm nàng nghĩ đến có ý tứ là hai ý nghĩa.

"Ừm, tốt. Buổi chiều thấy." Dương Hoa lúc này còn không biết Nhạc nhi đã muốn đối với thân phận của hắn sinh ra hoài nghi, cho nên kiệt lực biểu hiện cùng bình thường hoàn toàn đồng dạng.

Cúp điện thoại, Nhạc nhi lông mày lập tức chăm chú vặn lại với nhau. Nếu như nói, ngày hôm qua một loạt phỏng đoán làm cho nàng đã có bảy phần hoài nghi Dương Hoa là một cái đạo thuật cao thủ lòi mà nói..., như vậy vừa rồi cái kia một thông điện thoại tự làm cho nàng hoài nghi trình độ bay lên đến chín phần.

Dựa theo Dương Hoa cá tính, hẳn không có khả năng cố ý kiểm soát không đi làm. Nếu như không là vì triệu hoán Ngũ Hành Thiên kiếp lòi tiêu hao dò xét đạo lực lòi mà nói..., dùng khuya ngày hôm trước lượng công việc, làm sao có thể lại để cho một người bình thường nghỉ ngơi cả đêm đều trì hoãn không đến? Trong quán rượu công tác hoàn toàn chính xác bề bộn nhiều việc, đúng vậy cũng không trở thành làm cho người ta mệt đến tỉnh về sau còn y nguyên mỗi một không chịu nổi trình độ.

Cho nên suy đoán kết luận là: Dương Hoa hoặc là sinh bệnh cho nên thân thể không thoải mái, hoặc là chính là đạo lực tiêu hao quá độ làm cho thân thể suy yếu. Bất quá, nếu như là sinh bệnh lòi mà nói..., Dương Hoa không có khả năng chỉ dùng thời gian một ngày tự hoàn toàn khôi phục. Như vậy, tại không nhận, chối bỏ rơi tất cả không có khả năng tình huống về sau duy nhất còn lại giải thích chính là: thật sự là hắn là vì đạo lực tiêu hao quá độ làm cho thân thể suy yếu.

Không thể nào... Nếu như hắn thật sự có lợi hại như vậy, đến nhà này tiểu quán bar tới làm gì?

Mặc dù tất cả chứng cứ cũng đã chứng minh rồi Dương Hoa là một cao thủ, Nhạc nhi trong nội tâm y nguyên còn có một bộ phận không muốn thừa nhận sự thật này —— nàng thật sự không thể tin, một cao thủ Đạo Tâm vậy mà có thể kém thành Dương Hoa như vậy.

Trừ phi hắn bình thường cái kia chút ít biểu hiện cũng là giả vờ, bằng không thì chính là trùng hợp. Nhạc nhi như vậy đối với chính mình nói. Đồng thời, trong nội tâm nàng cũng âm thầm lập lại một lần ngày hôm qua làm ra quyết định, nhất định phải tại xế chiều Dương Hoa đi lên lớp về sau hảo hảo thăm dò thoáng một tý, nhìn hắn đến cùng phải hay không hóa khí hoàn hạp cao thủ.

Đương nhiên, tại đây theo lòi thăm dò hoàn toàn là ngôn ngữ thượng. Nhạc nhi còn không có lớn mật đến dùng đạo thuật đi dò xét một cái có thể là hóa khí hoàn hạp cấp bậc cao thủ. Vạn nhất đem hắn chọc giận cũng không phải là đùa giỡn.

Cái này buổi sáng đối với Dương Hoa cùng Nhạc nhi mà nói là nhàm chán, nhưng là đối với tại Địa phủ vận khí quản lý trung tâm ở phía trong "Một đám quỷ" mà nói, cái này buổi sáng nếu như người sợ hãi. Đầu trâu mặt ngựa, Hắc Bạch vô thường, câu hồn sứ giả... Địa phủ công nhân viên chức đám bọn họ cả buổi sáng đều ở lạnh run nghe theo diêm Vương đại nhân trong văn phòng truyền đến tiên nữ vận khí tu chính chuyên gia rống lên một tiếng.

Nghe gần tại bên tai rống lên một tiếng, mấy cái tại Diêm vương ngoài cửa gác, không có biện pháp chạy trốn tới xa xa đi đầu trâu mặt ngựa bấp chân tựa như rút gân đồng dạng run lấy, hoàn toàn, từ đầu, luôn luôn dùng không được đến. Mấy cái quay mặt về phía Diêm vương văn phòng gác đầu trâu mặt ngựa rành mạch trông thấy, tại tiên nữ tu chính chuyên gia đi vào diêm Vương đại nhân văn phòng lúc, diêm Vương đại nhân cái kia trương tấm mặt đen một giây đồng hồ về sau tự biến thành trắng bạch, trên mặt còn cũng hiện đầy cây đậu đại mồ hôi.

Cái này "Theo Bao công đến Tào Tháo khoảng cách chỉ là một giây chùng" chê cười một mực Địa phủ ở phía trong truyền lưu thật lâu. Về sau, diêm Vương đại nhân một đoạn thời gian rất dài ở phía trong đều không có thể tại thuộc hạ của mình trước mặt ngẩng đầu lên.

Tiên nữ chuyên gia đối với diêm Vương đại nhân phần nộ gầm rú cũng là có nguyên nhân. Mà nguyên nhân này tồn tại còn muốn theo mấy ngày hôm trước đối với cái kia chích đột nhiên xuất hiện ở Dương Hoa trước mặt yêu quái nói lên.

Tại trải qua một phen vượt mọi khó khăn gian khổ sau khi kiểm tra, một vị vận khí quản lý trung tâm Quỷ Hồn chuyên gia phát hiện, cái kia chích yêu quái xuất hiện cùng cái kia đài Siêu Siêu Siêu Siêu siêu cấp cấp mấy vì tính thoát ly không được quan hệ. Tuy nhiên tiên nữ tu chính chuyên gia đã đem Dương Hoa vận khí tư liệu theo trong mấy vì tính dịch đi ra, hơn nữa lại để cho công trình sư đám bọn họ biên soạn chương trình, cảm mấy vì tính lại đối với Dương Hoa vận khí tiến hành xử lý. Đúng vậy cái kia đài không cam lòng mấy vì tính tại ngũ đông, ở ẩn đem gần một tháng về sau lại nhỏ lộ liễu thủ đoạn —— chính là chỗ này thủ đoạn thiếu chút nữa muốn Dương Hoa mệnh.

Biết được kết quả về sau, phần nộ tiên nữ chuyên gia tại Địa phủ ở phía trong lập tức chế tạo một phen "Tia chớp khủng bố". Sau đó tất cả Địa phủ công trình sư tự toàn bộ đều bị triệu tập lại, tại diêm Vương đại nhân dưới sự chỉ huy đối với mấy vì tính bắt đầu rồi kiểm tra. Tại tiên nữ tu chính chuyên gia uy lực dưới tác dụng, Địa phủ Quỷ Hồn công trình sư đám bọn họ một khắc cũng không dám lơ là biếng, ngày tiếp nối đêm kiểm tra rồi cả mấy vì tính tất cả linh kiện cùng linh kiện.

Cuối cùng được ra kết quả lại để cho vận khí quản lý chuyên gia tiên nữ lại một lần phát báo tố. Những công trình kia sư đám bọn họ vậy mà nói cho nàng biết, tất cả phần cứng thiết bị đều không có bất cứ vấn đề gì. Nếu có vấn đề, vậy thì nhất định là ra tại Software thượng.

Nhưng khi tiên nữ chuyên gia hỏi là người nào chịu trách nhiệm Software thời điểm, công trình sư đám bọn họ cho câu trả lời của nàng cùng với lúc trước cho Diêm vương đồng dạng: một thứ tên là tiên mặt. Đại môn gia hỏa, bốn mươi mấy năm trước hắn đã muốn chuyển thể. Vì vậy liền có tiên nữ chuyên gia tại diêm Vương đại nhân trong văn phòng gầm rú câu chuyện.

Đúng vậy gầm rú quy gầm rú, đã muốn tiếp được nhiệm vụ lại nhất định phải hoàn thành. Mặc dù có Siêu Siêu Siêu Siêu siêu cấp máy vi tính quá rồi, tiền nữ chuyên gia y nguyên đối với cái tạo Dương Hoa vận khí tin tưởng mười phần.

Ta cũng không tin sẽ thua bởi một máy tính! Tại gầm rú 30' sau, tiền nữ chuyên gia mặt âm trầm theo diêm Vương đại nhân trong văn phòng đi ra.

“Về sau nàng lại đến lời mà nói..., nói ta không tại.” Diêm Vương đại nhân một bên lau mồ hôi lạnh trên trán, một bên hung dữ phân phó lấy gác đầu trâu mặt ngựa. Đón lấy, hấn chết từ khóa lại phòng làm việc của mình đại môn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Mới tới nữ chiêu đãi viên (thượng)

Trong nhà nhàm chán vượt qua cả buổi sáng về sau, Dương Hoa tại hai giờ chiều đi làm đã đến giờ trước khi đến bước chân vào quán bar đại môn.

Tuy nhiên tại trong tư tưởng, vô luận là Dương Hoa có lẽ hay là Nhạc nhi đối với đối phương quan cảm cũng đã trong một đêm đã xảy ra long trời lở đất biến hóa, nhưng là tại vừa lúc mới bắt đầu, hết thảy y nguyên cùng trước kia giống như đúc. Dương Hoa tiến quán bar đại môn liền đi hướng về phía bên tay trái phòng thay quần áo, mà Nhạc nhi tắc chính là có lẽ hay là cười tủm tỉm đứng ở phía sau quầy loay hoay lấy máy tính cùng sổ sách.

“Này, thân thể không có việc gì rồi?” Đội Dương Hoa đôi mắt tốt rồi quần áo đi tới, Nhạc nhi lập tức cười vui đến hấn một tiếng.

“Ừm, không có việc gì.” Dương Hoa gật gật đầu.

Nhạc nhi rất nhanh liền phát hiện, Dương Hoa đối với thái độ của mình cùng hai ngày trước rõ ràng không hề cùng dạng. Cái này hai ba ngày xuống, Dương Hoa tại trước mặt nàng đã sớm không giống lần đầu tiên gặp mặt thời điểm như vậy câu nệ rồi, đúng vậy vừa rồi hấn chào hỏi thời điểm thậm chí ngay cả xem đều không dám xem chính mình liếc. Chẳng lẽ hấn biết rõ ta đã phát hiện bí mật của hấn rồi? Nhạc nhi nhìn không được suy nghĩ miễn man.

“Ha ha, người ngày hôm qua rốt cuộc là làm sao vậy? Ta nhớ được khuya ngày hôm trước người cũng không còn như thế nào làm việc nha. Chuyện sau đó có lẽ hay là ta một người làm đây này.” Có vừa rồi suy đoán, Nhạc nhi dò xét Dương Hoa thời điểm lập tức cẩn thận rồi rất nhiều, nàng cẩn thận lựa chọn lấy chính mình đột phá khẩu, kiệt lực tránh cho kích thích đến Dương Hoa thần kinh.

Tuy nhiên Nhạc nhi rất muốn biết Dương Hoa đến cùng phải hay không trong tưởng tượng siêu cấp cao thủ; nếu như thật sự là hấn là cao thủ, như vậy thì tại sao hội trà trộn vào quán bar đám đông nhân viên tạp vụ, nhưng là nàng cũng đồng dạng lo lắng, nếu để cho Dương Hoa xác nhận mình ở thăm dò hấn, có thể hay không thẹn quá hoá giận, tượng đối đãi Không Dật Thu như vậy đối đãi chính mình. Đơn thuần đạo lực, Nhạc nhi thực lực nếu so với Không Dật Thu mạnh hơn không ít, đúng vậy nói đến linh thần vững chắc, nàng cái này tà phái xuất thân cao thủ chỉ sợ còn chưa hấn so thượng Không Dật Thu.

Nếu như Dương Hoa thực lực đã muốn cường hoành đến có thể đem Không Dật Thu linh thần cường ép theo trong thân thể hút ra, cái kia hút ra nàng linh thần cũng sẽ không so với giao Không Dật Thu khó khăn bao nhiêu.

Đối mặt Nhạc nhi vấn đề, Dương Hoa trong nội tâm cũng là lo sợ bất an. Hấn cảm giác được Nhạc nhi có phải là tại khuya ngày hôm trước thời gian về sau, theo Tô Thục Hiểu nào biết chút gì đó. Hấn tuy nhiên cũng không lo lắng Nhạc nhi hội đối với chính mình bất lợi, nhưng lại sợ nàng hội phát hiện mình trong điện thoại di động Không Dật Thu.

Căn cứ Không Dật Thu thuyết pháp, Đạo gia chính tà chi tranh giành không có gì đạo lý nhưng giảng. Chính tà hai phái từ xưa đến nay tự giúp nhau xem không vừa mắt, tuy nhiên bởi vì đồng xuất đạo môn, còn không đến mức phát sinh đại hòa cũng, đúng vậy bỏ đá xuống giếng sự tình mọi người tuy nhiên cũng ưa thích lắm. Ai cũng không dám cam đoan nếu như Nhạc nhi phát hiện Không Dật Thu “Yếu ớt” linh thần, có thể hay không sinh lòng tà niệm, hi vọng đem hấn biến thành một kiện uy lực vô cùng pháp bảo hoặc là một khóa có thể đề cao tu vi đan dược.

“Ha ha, khuya ngày hôm trước... Ách, khuya ngày hôm trước tặng đồ cho Tiểu Tô thời điểm xảy ra chút việc. Cái này... Ngay lúc đó tình huống người hỏi Tiểu Tô a. Ha ha...” Dương Hoa cũng không biết trả lời như thế nào Nhạc nhi vấn đề, vì vậy dứt khoát sẽ đem hết thảy trách nhiệm đều đẩy đến đêm hôm đó sự kiện ở phía trong.

Hấn quyết định chủ ý, dù sao ta chính là đánh chết cũng không nói, nàng tổng không đến mức đối với một người bình thường sử xuất pháp thuật nghiêm hình bức cung a!

Dương Hoa lời nói này đối với chính hấn mà nói chẳng qua là đẩy úy, đúng vậy Nhạc nhi nghe vào tai đoá ở phía trong, ý tứ rồi lại không hề cùng dạng. Dương Hoa vừa nói, hấn không đến đi làm nguyên nhân chính là đêm hôm đó chuyện đã xảy ra, nhưng lại để cho Nhạc nhi đến hỏi Tô Thục Hiểu ngay

lúc đó tình huống, Nhạc nhi lập tức bắt nó trở thành cam chịu.

Nói như vậy, hẳn thừa nhận ngày hôm qua thì bởi vì đêm hôm đó sử dụng đạo lực quá độ mới không có tới đi làm sao? Dương Hoa vậy mà chịu như thế trực tiếp thừa nhận năng lực của mình lại để cho Nhạc nhi có chút kinh ngạc. Nàng nghĩ hoặc quết Dương Hoa liếc, trong lòng nghĩ lấy có phải là nên vậy thừa cơ hội này tiến thêm một bước hỏi tiếp.

Đã Dương Hoa đã có cam chịu ý tứ, như vậy nhiều hơn nữa hỏi một điểm, hẳn có phải là cũng sẽ không phản cảm đâu này? Ý nghĩ này đối với Nhạc nhi mà nói có rất lớn sức hấp dẫn, nàng kinh ngạc nhìn xem Dương Hoa, trong đầu không ngừng suy tư về làm như thế nào dẫn ra xảy ra vấn đề chi tiết, tỉ mỉ.

Ngay tại Dương Hoa bị Nhạc nhi ngưng mắt nhìn ánh mắt của mình xem trong nội tâm sợ hãi, nhìn chung quanh suy nghĩ tìm một chỗ tranh thủ thời gian trốn lúc thức dậy, Nhạc nhi ánh mắt lại lại đột nhiên theo trên người của hắn dời đi chỗ khác.

Chứng kiến Nhạc nhi trên mặt lộ ra có chút mang theo điểm kinh ngạc biểu lộ, Dương Hoa cũng không nhìn theo ánh mắt của nàng hướng cửa ra vào phương hướng nhìn sang. Sau đó, hắn tự chứng kiến một người mặc màu trắng váy liền áo thiếu nữ kéo đi một cái nhỏ loại nhỏ cặp da, mang theo về mặt mỉm cười theo cửa ra vào đi đến.

Nữ hài thoát nhìn ước chừng mười tám mười chín tuổi, cùng Nhạc nhi niên kỷ không sai biệt lắm. Bất quá cùng Nhạc nhi hoạt bát bất đồng, cái này đột nhiên xuất hiện nữ hài vô luận là tướng mạo có lẽ hay là động tác đều mang theo một loại hoàn toàn sự khác biệt khí chất. Dương Hoa chỉ nhìn nàng một cái, đã cảm thấy cái này nhất định là một cái rất ôn nhu rất văn tĩnh nữ hài.

“Lam Tiểu Kỳ?” Chứng kiến đi vào cửa đến người thiếu nữ kia, Nhạc nhi mang theo mặt mũi tràn đầy giật mình biểu lộ gọi ra tên của nàng.

“Này, Nhạc nhi. Đã lâu không gặp.” Đi vào cửa đến Lam Tiểu Kỳ mỉm cười kéo đi cặp da hướng Nhạc nhi đã đi tới.

“Làm sao người đến nơi đây rồi? Người không phải...” Nhạc nhi tiếp tục tròn tròn mắt, giật mình hỏi cùng mình khoảng cách càng ngày càng gần thiếu nữ.

“Ài, ta đương nhiên là có chuyện muốn làm” Lam Tiểu Kỳ đi đến bên quầy, cố hết sức đem bà cặp da mang lên trên quầy. Sau đó tầm mắt của nàng nhanh chóng đảo qua cả quán bar, cuối cùng đứng tại Dương Hoa trên người.

“Người chính là Dương Hoa à.” Lam Tiểu Kỳ mang theo một cái làm cho người ta như tắm gió xuân mỉm cười, rất có lễ phép đối với Dương Hoa nhẹ gật đầu.

“Ah! Đúng, ta chính là Dương Hoa.” Dương Hoa xấu hổ đưa ánh mắt theo Lam Tiểu Kỳ trên người thu trở về. Tại mấy ngày nay quán bar nhân viên tạp vụ trong sinh hoạt, Dương Hoa cuối cùng là rèn luyện ra một điểm đối với nữ nhân sức chống cự. Ít nhất đang cùng Lam Tiểu Kỳ chào hỏi thời điểm, hắn không có xuất hiện thật là mặt mặt xấu hổ trắng diện.

Hắn đối với Lam Tiểu Kỳ có thể gọi ra tên của mình cũng không kinh ngạc, đã Nhạc nhi cùng vị này Lam Tiểu Kỳ là nhận thức, nàng hội đem bà tên của mình nói cho bằng hữu cũng rất bình thường.

Cùng Dương Hoa đánh xong mọi đến, Lam Tiểu Kỳ vẫn không có theo trên người hắn dời ánh mắt, mà là rất có hứng thú nhìn từ trên xuống dưới hắn.

“Ta đi trước công tác.” Cảm giác được nếu như mình lại như vậy bị Lam Tiểu Kỳ xem tiếp đi, khả năng lại sẽ bị nàng xem mặt đỏ tới mang tai làm cho người ta chế nhạo, Dương Hoa tranh thủ thời gian tìm cái lấy cớ, chặt vật theo hai cái nữ hài trước mắt tránh qua, tránh né.

Đương nhiên, cái này chặt vật chẳng qua là Dương Hoa chính mình ý nghĩ trong lòng, tại hai cái nữ hài từ trong ánh mắt, một cái Dương Hoa như vậy siêu cấp cao thủ vô luận làm cái gì đều là hắn mục của mình. Tại các nàng xem ra, Dương Hoa theo bên cạnh hai người bỏ đi, chẳng qua là bởi vì không muốn cùng các nàng những này đạo môn người trong quá nhiều kết giao mà thôi.

“Tiểu Kỳ, sao người lại tới đây?” Dương Hoa vừa đi xa, Nhạc nhi lập tức gương mặt mắt hứng nhìn xem hư lắm rồi nàng chuyển tới Lam Tiểu Kỳ. Nếu như không phải Lam Tiểu Kỳ đột nhiên xuất hiện, chỉ sợ nàng hiện tại đã muốn lại để cho Dương Hoa thừa nhận chính mình đạo môn cao thủ thân phận.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Mới tới nữ chiêu đãi viên (hạ)

“Lão bản...” Quay mắt về phía quán bar đại môn phương hướng Nhạc nhi đầu tiên thấy được đi vào cửa đến con người kiên cường lão bản, nàng rất không tình nguyện theo Lam Tiểu Kỳ trên mặt đem ba ánh mắt chuyển khai dời đi chỗ khác, sau đó đối với con người kiên cường lão bản nhẹ gật đầu.

“Ách... Các người tiếp tục trò chuyện, ta trở về cảm ỉt đồ.” Con người kiên cường lão bản rõ ràng có thể cảm giác được Nhạc nhi tức giận, hấn tranh thủ thời gian mang theo mồ hôi lạnh hướng trong văn phòng chui vào, sợ lại bị Nhạc nhi cái này quỷ tinh linh nghĩ ra cái biện pháp gì sửa trị một chầu.

Bất quá con người kiên cường lão bản vẫn chưa đi thượng hai bước, Lam Tiểu Kỳ liền gọi hấn lại.”Ngài chính là lão bản của nơi này sao?” Lam Tiểu Kỳ đối với con người kiên cường lão bản rất lễ phép cười nói.

“Ừm, ta chính là. Người là?” Con người kiên cường lão bản rất không được tự nhiên trả lời. Hấn cũng cùng Dương Hoa đồng dạng, cực kỳ không thói quen cùng chưa quen thuộc nữ hài tử liên hệ.

“Ta gọi Lam Tiểu Kỳ, nghĩ tại ngài tại đây nhận lời mời một cái chức vị. Hi vọng ngài có thể đáp ứng.” Lam Tiểu Kỳ lời nói rất đơn giản, đúng vậy nàng vẫn tình nhu nhược khí chất lại làm cho con người kiên cường lão bản chống đỡ không nổi. Hơn nữa Lam Tiểu Kỳ trên người toát lên lấy linh khí cũng làm cho hấn không thể không cân nhắc đề nghị của nàng, hấn lập tức xin giúp đỡ tựa như nhìn Nhạc nhi liếc.

Nhạc nhi trở lại cho con người kiên cường lão bản một cái mắt hứng ánh mắt, sau đó sẽ đem đầu chuyển qua một bên, ý là”Chính người quyết định”. Tuy nhiên Nhạc nhi rất không muốn lại để cho Lam Tiểu Kỳ gia nhập, nhưng là nàng vô cùng rõ ràng, lại để cho con người kiên cường lão bản cự tuyệt yêu cầu của nàng cũng không thực tế. Dù sao làm làm một người độc lập tu đạo sĩ, bất kỳ một cái nào tu đạo môn phái cũng không phải hấn nguyện ý đắc tội đối tượng. Chỉ cần không đề cập tới xảy ra phần yêu cầu, con người kiên cường lão bản giống nhau đều cho những kia đồng đạo đám bọn họ cung cấp chút ít thuận tiện.

“Được rồi. Vậy người từ hôm nay trở đi đi làm tốt rồi.” Vừa nhìn thấy Nhạc nhi ngầm đồng ý, con người kiên cường lão bản tranh thủ thời gian vỗ Lam Tiểu Kỳ bả vai, nói ra một câu như vậy lời nói. Sau đó hấn tựu nhanh chóng chạy vào trong văn phòng, liền nói tạ cơ hội đều không cho Lam Tiểu Kỳ lưu lại. Vì vậy, Lam Tiểu Kỳ tại đến Phương Hoa quán bar về sau không đến mười phút chung trong thời gian liền nhanh chóng đã trở thành quán bar một thành viên.

Đối với kết cục như vậy Nhạc nhi cũng không hài lòng. Tuy nhiên lão bản làm ra quyết định lúc đã được đến nàng ngầm đồng ý, nhưng là nàng y nguyên rất không cao hứng quyết lấy mệnh, đồng thời dùng cảm thù ánh mắt nhìn vừa mới thành vì chính mình đồng sự Lam Tiểu Kỳ. Mà Lam Tiểu Kỳ cũng không cam chịu yếu thế, trên mặt hấn vốn là có vẻ vẫn tĩnh mà ôn nhu đáng tươi cười lúc này thoát nhìn vậy mà tràn đầy tà ác cùng khiêu khích hương vị.

Con người kiên cường lão bản lúc này đã sớm giống như bay trốn vào văn phòng. Tại khách sạn cùng cái mạng nhỏ của mình trong lúc đó, hấn lựa chọn sáng suốt hấn —— giữa hai nữ nhân này chiến tranh thật sự không phải hấn có thể chống đỡ.

Cảm nhận được hỏa vị Dương Hoa cũng như chấn kinh con thỏ giống nhau rất xa tránh qua, tránh né hai cái giống như bộc phát trước núi lửa hoạt động loại nữ nhân —— hoặc là nói nữ hài.

Tại không người khuyên can, cũng không có người quấy nhiễu dưới tình huống, tràn đầy địch ý hai vị thiếu nữ rốt cục tại tích súc một thời gian ngắn {điểm nội khí} về sau cơ hồ đồng thời đối với đối phương xuất thủ.

Tiêu chảy thuật —— Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ không hẹn mà cùng đồng thời lựa chọn các nàng học được trong pháp thuật có thể... nhất lại để cho một thiếu nữ mất mặt hạng mục. Tại trùng tiêu chảy thuật về sau, bị thi pháp đối tượng đem sẽ xuất hiện nghiêm trọng tiêu chảy tình huống.

Đương nhiên, tiêu chảy thân mình cũng không phải Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ mục đích. Đương làm một người tiêu chảy thời điểm, cái kia mấy ngày liền rầm thì mới được là lại để cho một vị cô gái xinh đẹp nhất không ngừng đầu được lên xấu hổ. Hai vị tà ác thiếu nữ không hẹn mà cùng hi vọng đối phương ở trước mặt mình ra một cái sắc sảo làm trò cười cho thiên hạ.

Hai cái đạo lực tương đương người tu đạo đồng thời đối với đối phương sử dụng đồng dạng pháp thuật, kết quả của nó đem là như thế nào đâu này? Trước kia cái kia chút ít tuyệt đỉnh những cao thủ lúc quyết đấu cũng từng gặp được qua giống nhau sự tình. Đối với những kia tại vách núi thượng hoặc là không người trong huyết động quyết đấu tuyệt đỉnh cao thủ mà nói, đương làm loại tình huống này xuất hiện thời điểm, bọn hấn sắp bị bách lâm vào lũng túng đạo lực chi tranh giành. Song phương đều chỉ có thể đem toàn bộ đạo lực vùi đầu vào không chừng mực đối với hao tổn trung. Nhất định phải một phương ngã xuống, loại này tiêu hao mới có thể đình chỉ.

Bất quá tựa hồ không ai chú ý tới, loại tình huống này xuất hiện có một thập phần không thấy được điều kiện tiên quyết —— thì phải là tại hai vị người quyết đấu bên người”Không ai” thời điểm. Cho nên, hôm nay trận này”Thục nữ đại tác chiến” từ vừa mới bắt đầu tựu trạch hướng hấn vốn là xứng đáng phương hướng.

Đương làm Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ đạo lực tại trong hai người gian gặp nhau về sau, hấn lại không thấy đối với Lam Tiểu Kỳ sinh ra tác dụng, cũng không có đối với Nhạc nhi sinh ra tác dụng. Hai thiếu nữ tựa hồ cũng đối với chính mình đạo pháp vậy mà không có sinh ra hiệu quả gì cảm thấy hết sức kinh ngạc, các nàng cơ hồ lại là không hẹn mà cùng kinh ngạc nhìn đối phương liếc, sau đó liền lần thứ hai”Tiêu chảy thuật, công kích”!

Đương nhiên, lúc này đây va chạm kết quả vẫn là hai người tất cả đạo lực đều đá chìm đáy biển. Ngay tại Lam Tiểu Kỳ cùng Nhạc nhi chính giúp nhau không phục chuẩn bị lần thứ ba tiêu chảy thuật công kích thời điểm, Dương Hoa điện thoại đột nhiên liều mạng vang lên.

Bình thường cái kia lười biếng”Đỉnh Linh Linh... Ba giây đồng hồ tạm dừng... Đỉnh Linh Linh... Lại ba giây đồng hồ tạm dừng...” Hôm nay đột nhiên biến thành”Đỉnh Linh Linh đỉnh Linh Linh đỉnh Linh Linh đỉnh Linh Linh!” Cơ hồ hợp với vang lên thành một chuỗi, hơn nữa thanh âm vang lên cơ hồ có thể đem người chết đều nhao nhao sống lại.

“Ách... Không có ý tứ, ta điện thoại.” Một mực quán bar trong góc trốn tránh hai cái đạo pháp thiếu nữ Dương Hoa mang theo một đầu mồ hôi lạnh giờ tay lên cơ, khó cần cười đưa đi động giờ lên bên tai.

“Ta ~ thao ~!” Dương Hoa còn chưa kịp đề xuống trò chuyện khóa, một câu mang theo thanh âm rung động thô tục thiếu chút nữa đem cả lỗ tai hắn đều cho tạc điếc.

“Làm sao vậy?” Dương Hoa không cần hỏi chỉ biết, nói thô tục người là ở tại trong điện thoại đi động Không Dật Thu —— bởi vì có thể làm như vậy người tự hấn một cái.

“Móa nó, là cái nào vương bát đần tại dùng đạo thuật công kích người?” Không Dật Thu giờ phút này thanh âm hoàn toàn có thể dùng “Tức sùi bọt mép” cái từ này để hình dung.

“Cái gì? Công kích ta? Ta như thế nào không có cảm giác?” Dương Hoa không hiểu thấu hỏi liên tiếp ba câu. Hắn cảm giác hồi lâu. Hết thấy bình thường ah, cái gì dị thường đều không ah!

“Chết bà rầu.. uu! Người đương nhiên không có cảm giác rồi! Ta cho người trở thành tấm mộc rồi! Cảm giác đều ở ta đây nhì nhì! Mẹ lại đây... Ai u ~” Không Dật Thu cuối cùng cái kia “U” lời đau thay đổi điều.

Đương nhiên, ngay tại Không Dật Thu kêu lên cái kia thanh âm “Ai u” thời điểm, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ chính giúp nhau tiến hành rồi đệ tam gậy “Đi thôi, tiêu chảy thuật” công kích.

Tuy nhiên hấn hiện tại mất đi thân thể, tiêu chảy thuật công kích không thể để cho hấn tiêu chảy hoặc là nói láo, đúng vậy cái kia đau bụng cảm giác linh thần nhưng cũng là có thể cảm giác được nha! Mà mấu chốt nhất chính là, hấn dụng phải đúng vậy hai người nhiều sống lần đại lượng tiêu chảy thuật công kích, loại này khủng bố công kích phương thức chỉ sợ sẽ là Jurassic khủng long chịu lên cũng phải té trên mặt đất đau cái chết đi sống lại.

“Mẹ! Con cộp không phát uy, người cho ta là con mèo bệnh ah! Ta ~ ai ~” lần thứ tư tiêu chảy thuật công kích rốt cục triệt để đốt lên Không Dật Thu lửa giận, tuyệt đối không thể lại như vậy tiếp tục nữa rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Không Dật Thu tuyệt chiêu (thượng)

Tại lần đầu tiên dụng phải đạo thuật công kích thời điểm, Không Dật Thu cũng đã phát giác, tại đối phó người của mình ở phía trong có Nhạc nhi một phần. Hơn nữa hấn còn cảm giác được, hướng về phía chính mình đến những công kích kia ở phía trong còn kèm theo một người khác đạo lực. Hơn nữa Không Dật Thu cơ hồ lập tức tự phân biệt ra được, người kia nhất định là bọn hấn Đạo Huyền tông đối thủ một mất một còn Nam Hoa tông người.

“Bà nội, cô gái nhỏ kia nhất định là cô ý! Cùng Nam Hoa tông đạo sĩ thú liên hợp lại cả gia gia ta... Ôi ~ ô ô u ~” Không Dật Thu một bên trong nội tâm nổi trận lôi đình nghĩ đến, một bên đau thẳng hừ hừ.

Vô luận Không Dật Thu dù thế nào căm tức, hấn cũng có tự mình hiểu lấy. Cái kia 2 không ngừng đối với hấn tiến hành tiêu chảy thuật công kích đạo sĩ cũng không một người là dễ trêu chủ, hai người đạo lực chỉ sợ đều so với hấn có được thân thể thời điểm cao hơn ra như vậy một đoạn. Bất quá hôm nay nếu như không đem cái này tâm ý đầu chỉ hỏa phát tiết đi ra ngoài, Không Dật Thu như thế nào cũng không chịu từ bỏ ý đồ.

Không có việc gì! Đạo gia bên cạnh ta còn có cái hoạt động linh lực kho ni! Chúng ta ai sợ ai? Không Dật Thu hung dữ nghĩ đến.

“Dương Hoa, nhanh! Giúp ta tìm giấy bút đến. Ai u ~” thừa dịp một cái tiêu chảy thuật công kích khoảng cách, Không Dật Thu tranh thủ thời gian đối với Dương Hoa gấp hậu hậu kêu lên. Hấn vừa rống hết một câu, lại một lớp bài son đào hải loại tiêu chảy cảm giác tự mãnh liệt đánh úp lại.

“Giấy bút? Ah ah!” Dương Hoa lập tức kịp phản ứng, Không Dật Thu khả năng muốn dùng chút ít phương pháp bảo vệ mình. Nghe Không Dật Thu cực kỳ bí thảm kêu đau, Dương Hoa cũng không đành lòng cự tuyệt yêu cầu của hấn.

Đúng vậy nhìn chung cả quán bar, tựa hồ cũng chỉ có Nhạc nhi quầy hàng chỗ đó có giấy bút. Nhưng là hiện tại tình huống... Dương Hoa nhìn thoáng qua tượng hai đầu trâu đực đồng dạng giằng co lấy Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ, không khỏi một hồi chột dạ.

Đi qua cảm giấy bút? Đây không phải là cùng muốn chết không có gì khác nhau sao? Dương Hoa là người hiền lành, cũng không phải là đầu đất, hấn mới không biết ở phía sau hướng Nhạc nhi hòng súng dụng lên.

Đứng vậy trong điện thoại di động Không Dật Thu tiếng kêu thảm thiết một tiếng lồi nặng một tiếng, một tiếng bi qua một tiếng. Dương Hoa trong nội tâm cũng không khỏi đồng tình khởi cái này không may "Lý học thiên tài" đến. Hắn mọi nơi quét mắt một phen, hy vọng có thể ở đâu trưng tấm rượ trên quầy bar chứng kiến giấy bút. Bất quá giấy bút không có tìm được, tầm mắt của hắn ngược lại đứng tại con người kiên cường lão bản văn phòng đại môn thượng.

Đứng rồi! Dương Hoa đột nhiên bùng tỉnh, lần trước hắn ký hợp đồng thời điểm, con người kiên cường lão bản không phải từ trong ngăn kéo cái kia ra một cây viết sao? Về phần giấy, vô luận như thế nào dạng, lão bản trong văn phòng tổng không biết ngay trang giấy đều không có a.

Một quyết định chủ ý, Dương Hoa lập tức tự hành động. Hắn vốn là tranh thủ thời gian tại trong điện thoại đối với đã muốn đau nhức nhanh muốn té xỉu Không Dật Thu báo cáo tin tức tốt.

"Người trước chóng điểm, ta lập tức mượn giấy bút đến."

"Người nhanh lên! Ai ui!" Không Dật Thu lúc này cái đó còn có tâm tư cùng Dương Hoa nói nhiều, gào thét thúc dục hai câu cứ tiếp tục ôm bụng gào khan đi.

"Lập tức là tốt rồi!" Dương Hoa vội vội vàng vàng vọt tới lão bản cửa phòng làm việc, một bả kéo ra văn phòng đại môn.

Tại Dương Hoa mở ra văn phòng đại môn thời điểm, con người kiên cường lão bản lúc này chính ở bên trong sát mồ hôi lạnh. Cũng may văn phòng đại môn coi như đủ kín... Cảm giác bên ngoài từng đột từng đột đạo lực thể công, con người kiên cường lão bản âm thầm may mắn chính mình lúc trước lựa chọn "Đà điều bả" cửa chống trộm làm vì phòng làm việc của mình đại môn là cỡ nào anh minh. Sắt thép cửa chống trộm giúp hắn chặn tuyệt đại bộ phận đạo lực, còn lại xông tới cái kia một điểm, dùng năng lực của hắn vẫn là có thể thoải mái ứng phó.

Cạch! Dương Hoa một bả kéo ra con người kiên cường lão bản cửa chống trộm. Ngay tại cùng trong nháy mắt, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ đồng thời từ không phục bắt đầu rồi đối với đối phương lại một lần công kích. Hai cái tà ác thiếu nữ hôm nay là hạ quyết tâm, không làm cho đối phương xấu mặt thế không bỏ qua.

Đương nhiên, lúc này đây công kích đối với Lam Tiểu Kỳ cùng Nhạc nhi mà nói, kết quả y nguyên cùng lúc trước hoàn toàn đồng dạng. Hai vị thiếu nữ đều không có cảm giác được bất cứ dị thường nào. Nhưng là Dương Hoa điện thoại ở phía trong, Không Dật Thu lại phát ra một tiếng kinh thiên động địa kêu thảm thiết.

"Lão bản, có thể cho ta một trang giấy sao?" Dương Hoa vội vội vàng vàng xông vào con người kiên cường lão bản văn phòng, đối với lão bản lo lắng hỏi đến. Đứng vậy hắn lại phát hiện, chính mình hỏi thăm vậy mà không có được lão bản trả lời. Hắn ngẩng đầu nhìn con người kiên cường lão bản liếc, lại phát hiện con người kiên cường lão bản nửa há hốc mồm, ngơ ngác nhìn xem cái kia phiến vẫn còn chậm rì rì sự trượt "Đà điều bả" cửa chống trộm, một bộ cái gì cũng không nghe thấy bộ dáng.

Ồ? Bình thường con người kiên cường lão bản phản ứng rất bình dị gần gũi nha! Hôm nay đây là làm sao vậy? Dương Hoa nâng lên lông mi nhìn xem con người kiên cường lão bản, sau đó hắn lại cẩn thận từng li từng tí lập lại một lần vấn đề của mình: "Lão bản, có thể cho ta một trang giấy sao?"

"Giấy..." Con người kiên cường lão bản tái diễn Dương Hoa lời mà nói..., vốn là sắc mặt ngăm đen dần dần theo ngăm đen biến thành vàng như nến, sau đó lại từ vàng như nến trở nên trắng bệch. Hắn chết từ cắn răng, hai bên huyết Thái Dương thượng nổi gân xanh, bộ mặt biểu lộ lại càng vô cùng hung tàn; đồng thời hắn mồ hôi trên trán châu cũng nhanh chóng từ nhỏ biến thành lớn, hơn mười giây trong thời gian tự biến thành đậu nành hạt.

"Ừm..." Nhìn xem con người kiên cường lão bản không ngừng biến hóa sắc mặt, Dương Hoa trong lòng không khỏi lo sợ. Hắn cho là mình hỏi vấn đề xúc phạm con người kiên cường lão bản trong lòng cái gì cảm kỵ, nhắm trúng hắn mất hứng.

"Giấy tại trong ngăn kéo, chính người cảm!" Ngay tại Dương Hoa sắp theo trong văn phòng chạy đi thời điểm, con người kiên cường lão bản đột nhiên theo cổ họng ở phía trong bài trừ đi ra một câu như vậy, sau đó một cái bước xa lên đến Dương Hoa sau lưng, vội vã hướng quán bar ở chỗ sâu trong WC toa-lét chạy tới.

"Lão bản đây là làm sao vậy?" Dương Hoa không hiểu thấu nhìn xem chạy so con thỏ đều nhanh con người kiên cường lão bản, bắt đầu dĩ nhưn vai. Lúc này Không Dật Thu tiếng kêu thảm thiết lần nữa nhớ tới, Dương Hoa tranh thủ thời gian nhanh hơn bước chân chạy đến lão bản trước bàn làm việc.

Con người kiên cường lão bản ngăn kéo cũng không có khóa lại, mà mở ra ngăn kéo về sau, Dương Hoa cũng không có nhìn kỹ bên trong rốt cuộc có chút gì đó này nọ. Hắn nhanh chóng ở một đồng có chữ viết hoặc là không có chữ văn bản tài liệu trong giấy tìm nhất trương phù hợp Không Dật Thu yêu cầu, sau đó lại cầm lấy lão bản đặt ở văn phòng trên mặt bàn bút máy.

"Tốt rồi! Giấy bút đều có rồi! Làm sao bây giờ?" Một chuẩn bị sẵn sàng, Dương Hoa lập tức đối với Không Dật Thu nói ra.

"Ừm! Tranh thủ thời gian, cho ta trên giấy vẽ... Ai... vẽ một đạo... Ai u... Thằng tấp..." Không Dật Thu ngắn ngủn tục tục giao cho lấy Dương Hoa cần trên giấy vẽ ra tới đồ án.

Cuối cùng, tại tất cả đồ án đều vẽ tốt rồi về sau, Không Dật Thu lại dùng âm điệu nhất ngữ khí đối với Dương Hoa hô: "Giúp ta giọt một giọt huyết đến đồ án chính giữa chỗ trống thượng."

"Ah? Một giọt huyết?" Dương Hoa sững sờ, trước kia Không Dật Thu dùng giấy thi pháp thời điểm nhưng cho tới bây giờ chưa bao giờ dùng qua huyết ah!

“Đúng, đừng hỏi nhiều như vậy! Ta... Ta nhanh đau chết! Ai u... Van người, nhanh lên!” Không Dật Thu hiện tại cho Dương Hoa cảm giác giống như là một cái ôm bụng trên mặt đất lăn qua lăn lại kẻ đáng thương.

“Được rồi, được rồi.” Dương Hoa không lay chuyển được Không Dật Thu cầu khẩn, đành phải cắn răng một cái, dùng sức trên ngón tay thượng cắn nát một cái tiểu giác góc. Sau đó dựa theo Không Dật Thu yêu cầu bài trừ đi ra một giọt giọt máu tại trong giấy.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Không Dật Thu tuyệt chiêu (trung)

Y nguyên giống như trước đây, giọt huyết dịch nhỏ lên giấy trắng về sau, Dương Hoa lần nữa dựa theo Không Dật Thu theo lời, đưa di động nhắm ngay tờ giấy kia tằm. Bất quá cùng trước kia bất đồng chính là, lúc này đây ở đằng kia đoàn đột nhiên bạo khởi ngọn lửa xuất hiện về sau, bị thiêu đốt hầu như không còn trang giấy vậy mà chỉ để lại rất nhỏ một mảnh tro tàn.

“Đem bả còn lại trang giấy tất cả đều bỏ vào trong nước đi.” Không Dật Thu hung dữ nói. Tuy nhiên ngữ khí của hắn hung ác giống như là đêm trăng tròn biến thân về sau người sói, nhưng là Dương Hoa có thể nghe ra, Không Dật Thu cái này hung ác nhằm vào đối tượng cũng không phải mình.

“Tranh thủ thời gian! Ai u!” Ngay tại Dương Hoa do dự, nếu như đem bả cái kia nghiêm chỉnh trang giấy tro tàn đều uống hết có thể hay không hiệu quả quá mạnh mẽ thời điểm, Không Dật Thu lần nữa dùng hết thắm một tiếng lại để cho Dương Hoa hạ quyết tâm. Hắn lại không chút do dự, lập tức cầm lấy lão bản trong văn phòng plastic chén, sụp đổ tràn đầy một chén nước về sau ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

Bất quá kỳ quái chính là, tại uống xong chén kia thủy hậu Dương Hoa nhưng không có cảm giác được bất cứ dị thường nào. Hắn liếm liếm trên môi lưu lại vài giọt chất lỏng, nghi hoặc lại giờ lên điện thoại hỏi Không Dật Thu: “Người vừa rồi cho ta hút cái kia nước có làm được cái gì?”

“Khắc khà-x-xxxxx khắc khà-x-xxxxx...” Không Dật Thu tiếng cười lại để cho Dương Hoa cảm thấy toàn thân một hồi rét run, “Đây chính là chúng ta Đạo Huyền tông tuyệt học. Mặt kính thuật! Tác dụng nha, chính là đem bả đối với chúng ta tới pháp thuật công kích bắn ngược trở về.”

“Mạnh như vậy?” Dương Hoa không khỏi có chút kinh ngạc, “Cái gì pháp thuật đều có thể bắn ngược trở về, các người Đạo Huyền tông không phải vô địch?”

“Cái gì vô địch nha! Muốn xem đạo lực cao thấp.” Bụng đau nhức đã muốn thật lớn giảm bớt Không Dật Thu trong lời nói tràn đầy đắc ý, “Nếu như người ta đạo lực tương đối cao, pháp thuật kia cũng không có gì dùng.”

“Ah? Ta nhớ được người lần trước không phải nói người không bằng Nhạc nhi sao?” Dương Hoa càng thêm kinh ngạc bắt đầu đứng dậy.

“Ta thì không bằng nàng.” Không Dật Thu cũng là thẳng thắn, “Hắc hắc, bất quá ta người được lắm huyết nha. Thập thế người lương thiện huyết nha, tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng làm ta đạo lực tăng phúc cái gấp hai ba lần không là vấn đề. Ta cùng tiểu nha đầu kia chênh lệch cũng không lớn, tăng cường gấp hai ba lần, hoàn tất nàng còn không phải dễ như trở bàn tay?”

“Ah? Người nói này sẽ lại để cho Nhạc nhi không may?” Dương Hoa cơ hồ giật mình kêu lên. Cái này... giúp Không Dật Thu mặc dù là nguyện vọng của hắn, nhưng là vì giúp Không Dật Thu lại để cho Nhạc nhi cùng vị kia mới tới đồng sự không may cũng không phải là Dương Hoa hi vọng nhìn qua.

“Ừm? Làm cho nàng không may làm sao vậy? Ta đây gọi sử dụng sở trường của người mà đánh bại người!” Mới vừa rồi bị cả chết đi sống lại, đang tại đang tức giận Không Dật Thu cơ hồ là theo trong lỗ mũi hừ một tiếng, “Chẳng lẽ lại người xem thượng cái tiểu nha đầu kia, đau lòng? Người...”

Ba~, Dương Hoa cơ hồ không có chút gì do dự ngay tại Không Dật Thu nói ra càng ái màu lời nói trước kia khép lại điện thoại sửa chữa. Dương Hoa nhất chịu không được đúng là người khác cảm hắn và nữ hài tử quan hệ trong đó tới lấy cười. Từ trước thống khổ mà bị thăm kinh nghiệm lại để cho hắn đường thành một cái rất đặc biệt thói quen. Vô luận là ai, chỉ cần ở trước mặt hắn cảm hắn và nữ hài tử quan hệ đến hay nói giỡn, hắn tự sẽ lập tức gần đoạn nói chuyện.

Bất quá, vô luận Dương Hoa như thế nào kiên quyết đối đãi Không Dật Thu, hết thảy đều đã đúc thành. Ngay tại Dương Hoa khép lại điện thoại sửa chữa đồng thời, bên ngoài Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ cũng cơ hồ đồng thời thay đổi sắc mặt.

Tiêu chày thuật cũng không không có Lân Hoa tiếc ngọc khái niệm, lập tức tự lại để cho hai vị như hòa như ngọc thiếu nữ đẹp phần bạch khuôn mặt đồng thời biến thành vàng như nền. Đón lấy, chỉ nghe đến một tiếng thanh thúy “PHUZ” tiếng vang tại trong quán rượu quanh quần bắt đầu đứng dậy, sau đó chính là một cổ tanh trời.

“Ừm!” Cầm lên lão bản trong văn phòng đi trở về quán bar trong đại sảnh Dương Hoa lập tức nhủ mảy.

“Ha ha! Là người!” Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ cơ hồ lại là đồng thời chỉ vào đối phương kêu lên.

Bất quá tại thét lên đồng thời, chỉ thấy Nhạc nhi nhanh nhẹn theo sau cái bàn mặt nhảy ra ngoài, giống như bay hướng WC toa-lét phương hướng chạy tới. Lam Tiểu Kỳ dù sao cũng là mới tới động đến, đối với quán bar hoàn cảnh không có Nhạc nhi quen thuộc. Cho nên đã muộn Nhạc nhi hai bước, kết quả bị Nhạc nhi một bả khóa đi nhà nhỏ WC đại môn, đem nằng khóa tại bên ngoài.

“Cái kia...” Nhìn xem văn tình Lam Tiểu Kỳ cái kia trắng bệch sắc mặt, Dương Hoa nhìn không được đi đến bên người nằng, chỉ chỉ đại môn phương hướng nhẹ nói, “Đi ra ngoài quẹo trái, đi đại khái không đến 20m thì có một gian nhà vệ sinh công cộng.”

Lam Tiểu Kỳ ngẩng đầu nhìn Dương Hoa liếc, trong ánh mắt cũng không biết đến tột cùng là cảm kích có lẽ hay là gương ngùng, sau đó liền tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, đồ mặt vội vàng chạy ra ngoài. Đối với nằng mà nói, hôm nay xem như đã gặp phải bình sinh đến nay khó khăn nhất có thể vô cùng nhục nhã. Bất quá Lam Tiểu Kỳ biết rõ, nằng cùng Nhạc nhi ở giữa chiến tranh chẳng qua là giờ mới bắt đầu, cuộc sống sau này còn dài mà!

Bất quá ngay từ đầu ta cùng cái kia chết tiệt Nhạc nhi đều không có cảm giác ah... Làm sao sẽ đột nhiên tự nhiên đều đã trúng công kích đầu này? Lam Tiểu Kỳ một bên chạy trước, trong nội tâm một bên cố gắng tự hỏi lấy —— đây cũng là nằng giảm bớt cái kia lệnh người không thể chịu đựng được tiêu chảy cảm giác phương pháp.

Chẳng lẽ lại là bởi vì hấn? Dương Hoa gương mặt tại Lam Tiểu Kỳ trước mắt chợt lóe lên. Ừm! Nhất định là hấn! Tựa như cổ tình linh cảm ứng đồng dạng, Lam Tiểu Kỳ cùng Nhạc nhi cơ hồ đồng thời trong lòng đối với chính mình nói một câu nói kia.

Tại sự kiện lần này về sau, Lam Tiểu Kỳ cùng Nhạc nhi ở giữa thù hận chỉ hòa càng đốt càng liệt, nhưng là hai cái tiểu nha đầu cũng chỉ là tại gặp thoáng qua thời điểm sẽ cho đối phương tới một thù hận ánh mắt, giúp nhau trong lúc đó ngược lại bình an vô sự bắt đầu đứng dậy.

Trên thực tế, giữa hai người gió êm sóng lặng hoàn toàn là bởi vì các nằng đối với Dương Hoa can thiệp thập phần có kỵ. Tại hai cái tiểu nha đầu xem ra, Dương Hoa là cảm thấy các nằng nào hơi quá đáng, cho nên mới ra tay đến cái tiểu trùng phạt đại giới. Tại sự kiện lần này về sau, vốn là tự có vẻ thập phần thần bí Dương Hoa vô luận là tại Nhạc nhi có lẽ hay là Lam Tiểu Kỳ trong nội tâm đều có vẻ càng thêm thần bí bắt đầu đứng dậy.

Tuy nhiên Lam Tiểu Kỳ đến tại trong quán rượu tạo thành một ít nhỏ nhỏ hỗn loạn, ngay con người kiên cường lão bản cũng bất hạnh trúng chiêu. Bất quá tạm thời xem ra, nằng còn không có cho Dương Hoa cuộc sống mang đến bất luận cái gì ảnh hưởng. Ngược lại là Tô Thục Hiểu, trong lúc nằng tại xé chiêu hôm đó đuổi tới quán bar về sau, phát hiện trong quán rượu lại nhiều thêm một vị thập phần xinh đẹp nữ chiêu đãi viên lúc, không khỏi kinh ngạc hướng Nhạc nhi hỏi thăm hỏi lâu.

Đương làm Tô Thục Hiểu nghe được sắc mặt có hơi trắng bệch Nhạc nhi nghiêng rằng nghiêng lợi nói đến Lam Tiểu Kỳ đã muốn đã trở thành quán bar một thành viên về sau, nằng ngược lại có vẻ thật cao hứng. Đội cổ động viên gần đây huấn luyện càng ngày càng gấp, mỗi ngày đến quán bar đến hỗ trợ đối với nằng chánh tuyến thân phận thập phần bất lợi. Hơn nữa, tại đây kiện trong quán rượu còn có một nằng thập phần thập phần không muốn trông thấy người.”Ah, ta đây về sau có thể không cần đến hỗ trợ?” Tô Thục Hiểu cười nói.

“Ah? Vì cái gì không đến nha?”

“Ta tại đội cổ động viên ở phía trong sự tình bề bộn nhiều việc. Gần đây đội bóng rổ bắt đầu trận đấu, chuyện của chúng ta thì nhiều lên.” Tô Thục Hiểu lôi kéo Nhạc nhi tay, lắc tới lắc lui lấy, làm nằng tựa như nói, “Dù sao các người cũng có một tân nhân nha, tự để cho ta chuyên tâm huấn luyện a.”

“Ai, được rồi được rồi, dù sao ta khuyên người người cũng không nghe.” Nhạc nhi nhủ mảy quay mặt đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Khổng Dật Thu tuyệt chiêu (hạ)

Chứng kiến Nhạc nhi mất hứng bộ dáng, Tô Thục Hiểu đương nhiên lại không thể không hảo ngôn hảo ngữ hống Nhạc nhi hỏi lâu. Mãi cho đến Nhạc nhi lại bị nằng mãi chịu không được, bất đắc dĩ lộ ra cảm nằng không có biện pháp khuôn mặt tươi cười lúc, Tô Thục Hiểu mới vui tươi hơn hờ cười đến trong quán rượu hỗ trợ đi.

Tự từ ngày đó ban ngày trong nhà cầu chảy nước cái long trời lở đất về sau, con người kiên cường lão bản tự cơ hồ không có lại tại trong quán rượu xuất hiện qua. Căn cứ hấn tại trong điện thoại thuyết pháp, quán bar bà chủ Tô Thục Hoa tiến nhập chờ sanh kỳ, cho nên hấn lên giá nhiều thời gian hơn trong nhà cùng lão bà —— bất quá chỉ sợ chỉ có lão trời mới biết, vị này con người kiên cường lão bản rốt cuộc là bởi vì sao duyên cớ mới không đến

quán bar.

Tuy nhiên Nhạc nhi mất đi con người kiên cường lão bản cùng Tô Thục Hiểu cái này hai cái xảo trá đối tượng, đối với Dương Hoa cũng thu hồi trêu tức chi tâm, bất quá cùng Lam Tiểu Kỳ cạnh tranh lại như cũ làm cho nàng mỗi ngày cuộc sống đều dị thường phong phú. Bởi vì "Dương Hoa can thiệp", các nàng không có cách nào tại đạo thuật thượng phân cao thấp, nhưng nữ hài tử nhiều kiểu lại luôn vô cùng vô tận —— nhất là xinh đẹp nữ hài tử.

Lam Tiểu Kỳ cùng Nhạc nhi hai người từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cho nên, đối với Nhạc nhi cá tính ở phía trong của nặng hơn người đặc điểm, Lam Tiểu Kỳ có thể nói rõ như lòng bàn tay. Nhằm vào Nhạc nhi cá tính trung cái này một người duy nhất sơ hở, Lam Tiểu Kỳ rất nhanh nắm kế cũng thi hành tương đương có thể đánh đánh kế hoạch của nàng.

Tại làm tới nhân viên tạp vụ về sau không có qua bao nhiêu thời gian, Lam Tiểu Kỳ chỉ bằng mượn nàng văn tĩnh khí chất cùng đáng yêu gương mặt chính phục đại đa số đến quán bar đến khách nhân tâm. Xinh đẹp, nhu thuận, đáng yêu... Chuẩn bị hết thảy hoàn mỹ nữ chiêu đãi viên ưu điểm Lam Tiểu Kỳ nhanh chóng đã lấy được "Phượng Hoa nữ thần" danh xưng. Tự giống như trước Tô Thục Hiểu đồng dạng, nàng mỗi ngày cũng có thể theo những kia xa xỉ khách trong tay người cầm bắt được tương đương số lượng tiền boa.

Trong quán rượu một cái khác có thể cầm bắt được tiền boa chính là Dương Hoa. Bất quá hẳn chỉ là ngẫu nhiên có thể được đến một ít, tại nam tính khách nhân chiếm tuyệt đại đa số trong quán rượu, hẳn kiếm được đến cái kia điểm bên ngoài khỏi cùng Lam Tiểu Kỳ so với chính là gặp dân chơi thứ thiệt.

Chứng kiến chiều nào lớp lúc Lam Tiểu Kỳ ở trước mặt mình đi qua lúc cái bọc... kia tràn đầy túi tiền cùng trên mặt khoe khoang tựa như đáng tươi cười, Nhạc nhi muốn dùng hoàn toàn cố gắng mới có thể mình làm ra làm bộ dạng như không có gì. Theo thời gian tích lũy, Nhạc nhi trong nội tâm bốc cháy lên lửa giận cũng một ngày hơn hẳn một ngày.

Rốt cục, tại Lam Tiểu Kỳ đi vào Phượng Hoa quán bar một tuần sau, Nhạc nhi làm ra một cái trọng đại quyết định. Nàng tại trong điện thoại hướng con người kiên cường lão bản đưa ra cùng Dương Hoa trao đổi công tác chức vị. Đương làm Nhạc nhi gọi điện thoại đến con người kiên cường lão bản trong nhà thời điểm, hẳn chính vừa mới đem bả một chích đánh tốt trứng gà rót vào trong nôi.

"Này, lão bản sao? Ta là Nhạc nhi."

"Ah ah, Nhạc nhi."

"Ta có kiện sự tình muốn cầu ngươi."

"Ah ah, có việc muốn cầu ta." Con người kiên cường lão bản dùng cổ kẹp lấy điện thoại, hết sức chăm chú chăm chăm vào trong nôi trứng gà, đồng thời còn chú ý dùng cái xẻng lật qua lại hẳn. Nhạc nhi theo như lời nói căn bản không có một câu trả qua đầu óc của hẳn.

"Ta muốn cùng Dương Hoa đổi thoả một tí chức vị. Ta đi đương làm nhân viên tạp vụ, hẳn để ý tới quầy hàng. Dù sao hẳn đến lâu như vậy, quầy hàng tại đây hẳn cũng rất quen."

"Ah ah, ngươi muốn cùng Dương Hoa đổi."

"Được không?" Nhạc nhi hỏi.

"Ah nha." Con người kiên cường lão bản căn bản đều không có sử dụng đại não tự hỏi liền trực tiếp đáp ứng rồi Nhạc nhi đề nghị. Tại trong điện thoại truyền tới "Tít..." cắt đứt thanh âm về sau, con người kiên cường lão bản mới mờ mịt ngẩng đầu đưa mắt nhìn thoả một tí phương xa —— ta mới vừa nói cái gì?

Vì vậy, Dương Hoa liền mang theo vạn phần kinh ngạc đã trở thành quán bar quầy hàng phục vụ viên. Mà Nhạc nhi tắc chính là mang theo vẻ mặt khiêu khích đáng tươi cười xuyên thẳng mặc vào nữ chiêu đãi viên phục thị đã trở thành Lam Tiểu Kỳ đồng bạn.

Một người là mới nhậm chức "Phượng Hoa nữ thần", một cái thì là nổi tiếng đã lâu "Phượng Hoa ma nữ" —— không có qua bao nhiêu thời gian, mỗi ngày có thể theo khách trong tay người kiếm được đến bao nhiêu tiền boa tự thành Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ "Thiếu nữ đẹp đại tác chiến" mới gan đưa so sánh mục tiêu.

Cái này một loạt biến hóa cho Dương Hoa đồng thời mang đến chỗ tốt cùng chỗ hỏng. Chỗ tốt chính là, công tác của hẳn cùng trước kia so sánh với muốn thoải mái hơn rồi, hơn nữa cũng không cần lại đối mặt những kia tà ác nữ thành phần tri thức khiêu khích (xx); chỗ hỏng thì là, nhẹ rảnh rồi công tác lại để cho Dương Hoa mỗi ngày ban ngày đều có vẻ càng thêm nhàm chán bắt đầu đứng dậy.

Tại trở thành quầy hàng phục vụ viên trước kia, bởi vì mỗi lúc trời tối vất vả, buổi sáng lúc Dương Hoa luôn còn có thể cảm giác được có chút mệt nhọc. Sau khi rời giường hẳn y nguyên sẽ cảm thấy có chút buồn ngủ. Cho nên dần dần ở bên trong, cho tới trưa tự qua rất nhanh đi. Đúng vậy tại nhẹ lòng đi xuống về sau, mỗi sáng sớm tinh thần của hẳn luôn thấp phần no đủ. Tại là như thế nào vượt qua buổi sáng quang âm đã trở thành Dương Hoa mới nan đề.

Trên thực tế, trước đó không lâu Dương Hoa tự căn nhắc qua tìm một phần có thể làm cho mình phong phú vượt qua từng buổi sáng kiêm chức. Bất quá khi đó nhàm chán cảm giác cũng không giống như bây giờ nghiêm trọng, cho nên ý nghĩ này cũng chỉ là một mực trong đầu hẳn đảo quanh, cũng không có bị phó chú thực tế. Đến lúc này, Dương Hoa rốt cục quyết định, hẳn nếu đi tìm một phần công tác.

Tìm việc làm quá trình vẫn không có vượt quá Dương Hoa sở liệu —— hẳn mỗi ngày đều bốn ba tại T thành phố các đại thông báo tuyển dụng địa điểm

trong lúc đó, tuy nhiên lại không có một nhà công ty chịu tiếp thu hần như vậy một cái tốt nghiệp ở lưu manh xuất hiện lớp lớp thế kỷ đại học, hơn nữa còn muốn cầu chỉ ở buổi sáng đi làm sinh viên chưa tốt nghiệp. Bất quá Dương Hoa cũng không phải một cái lời nói nhẹ nhàng buông tha cho người. Hần y nguyên tin tưởng vững chắc, chỉ cần mình kiên nhẫn tâm, tự nhất định có thể phát hiện một nhà thích hợp công ty của mình.

Cứ như vậy, suốt một tuần lễ đi qua. Tại Dương Hoa đến Phương Hoa quán bar tháng thứ nhất ngày cuối cùng, Dương Hoa nhận được rồi một cái tin tức tốt cùng một cái tin tức xấu.

Tin tức xấu là, hần vẫn không có tìm được chịu tiếp nhận công ty của hần. Mà tin tức tốt thì là, bởi vì Phương Hoa quán bar gần đây một tuần lễ buôn bán ngách tăng vọt, vậy mà vượt qua dĩ vãng nửa tháng thu vào, cho nên con người kiên cường lão bản tại kinh ngạc ngoài quyết định cho các vị cố gắng các nhân viên phát một số ban thưởng.

Cùng ngày buổi tối, số tiền kia tự phát đến ba gã người trẻ tuổi trong tay. Bất quá bởi vì con người kiên cường lão bản trước đó cũng không có thông tri bất luận kẻ nào hần hội phát cho khoản này tiền thưởng, cho nên tại tìm được số tiền kia về sau, ba người biểu lộ tất cả đều cực kỳ thể hiện cá tính của bọn hần.

Nhạc nhi là vẻ mặt cười tủm tỉm tiếp nhận tiền lì xì, sau đó rút ra bên trong tiền nhiều lần đếm mấy lần, cuối cùng mới mang theo nụ cười hài lòng bắt nó bỏ vào chính mình tiểu bao da ở phía trong. Lam Tiểu Kỳ thì là mỉm cười cầm qua tiền lì xì, sau đó hướng lão bản nói lời cảm tạ, đón lấy chẳng hề để ý ngay tính ra đều nỡ tính ra liền đem hần nhét vào túi áo. Về phần Dương Hoa, hần làm cùng đại đa số người có lẽ đều giống như đúc: tiếp nhận tiền lì xì, hướng lão bản nói lời cảm tạ, tính ra một lần số lượng, sau đó đem hần ước lượng nhập khẩu túi.

Cái này một số tiền thưởng số lượng rất là không nhỏ, Dương Hoa nghĩ đến ý niệm đầu tiên chính là bắt nó gửi về trong nhà đi hiếu kính cha mẹ. Bất quá tại buổi tối trong điện thoại, Dương Hoa cha mẹ lại kiên quyết cự tuyệt hần ý nghĩ này. Hai vị lão nhân kiên trì cho rằng, khi bọn hần còn có thể công tác thời điểm dùng nhừ tử tiền không phải tốt cha mẹ ứng việc. Vì vậy cái đề tài này tại Dương Hoa phụ thân lên tiếng về sau như vậy ngưng hần.

Vừa mới phủ lên cho cha mẹ điện thoại, Dương Hoa điện thoại tự lập tức lại vang lên. Lúc này đây điện thoại tới chính là Tề Vũ Huỳnh. “Này? Dương Hoa sao?” Không biết vì cái gì, gần đây tâm tình một mực rất tốt Tề Vũ Huỳnh trong thanh âm tựa hồ dẫn theo điểm sầu mi khổ kiểm hương vị.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Dương Hoa mới công tác (thượng)

“Làm sao vậy, Vũ Huỳnh?” Dương Hoa vừa nghe ra Tề Vũ Huỳnh trong lời nói ưu sầu vỹ, lập tức quan tâm hỏi.

“Ài, hôm nay ta lại bị huấn. Mới tới giám chế nói, ta kịch bản lỗi chữ quá nhiều, để cho ta ‘Phải’ sửa chữa. Nếu không hần muốn theo ta kịch bản phí ở phía trong khâu trừ đưa cho sửa chữa kịch bản biên tập tiền lương.” Đầu bên kia điện thoại Tề Vũ Huỳnh quyết lấy miệng, nửa làm nũng nửa phàn nàn đối với Dương Hoa nói. Nàng lần này gặp gỡ phiền toái đảo không nghiêm trọng lắm, chỉ có điều sự tình cách hai tháng về sau, lại một lần bởi vì kịch bản lỗi chữ vấn đề đã trùng rần dạy làm cho nàng có chút buồn bực mà thôi.

“Mới giám chế?” Dương Hoa vừa nghe đến cái từ này, lập tức tò mò, “Nguyên lai chính là cái kia hồ giám chế đâu này?”

“Hi hi, trương đạo diễn suy nghĩ mấy cái biện pháp đem hần đuổi đi.” Nhắc tới khỏi hồ giám chế, Tề Vũ Huỳnh cũng nhin không được bật cười lên, vừa rồi cái kia điểm ưu sầu lập tức hể quét là sạch.

Trương đạo diễn ngày đó tại trong điện thoại đúng vậy sinh động như thật cho nàng miêu tả hồ giám chế cuốn gói xéo đi lúc uể oải, kinh ngạc cùng ảo não cùng tồn tại sắc mặt. Đối với thiếu chút nữa đã bị hồ giám chế hủy diệt rồi cả đời Tề Vũ Huỳnh mà nói, thật sự không có chuyện gì so cái này còn làm cho nàng cảm thấy vui vẻ. Trên thực tế, nhìn mình người đáng ghét không may, sau đó lại nhìn có chút hả hê một phen, đây đại khái là trong lòng mỗi người đều tồn tại nho nhỏ nguyện vọng...

“Ah? Cái kia tốt.” Dương Hoa cũng theo Tề Vũ Huỳnh cười rộ lên, “Mới giám chế tên gọi là gì?”

“Hần gọi Lưu Trường Sinh, nghe nói cùng trương đạo diễn là trong đại học bạn học cùng lớp. Trước kia hần còn cùng mấy cái đại bài đạo diễn hợp tác qua, cũng là trong hội này lão tư cách.” Tề Vũ Huỳnh cười mỉm nói đến đây, sau đó đón một chút, trong giọng nói lại mang lên vài phần phiền não, “Bất quá hần tốt hung, so trương đạo diễn còn lợi hại hơn.”

Nghe Tề Vũ Huỳnh trong thanh âm vẻ này làm nũng vỹ, Dương Hoa tự không khỏi nhớ tới chính mình còn lại chiếu cổ bị thương chân Tề Vũ Huỳnh lúc nàng nằm ở trên giường gọi điện thoại bộ dáng —— ăn mặc một thân sợi tơ áo ngủ lười biếng tựa ở bên giường, dưới áo ngủ lộ tron bóng mảnh khảnh bắp chân, 2 chích hoàn mỹ chân ngọc còn luôn một khắc cũng không chịu nghỉ ngơi lác tới lác lui lấy. Ngẫu nhiên nàng còn có thể bởi vì kích động quá

độ, lay động kịch liệt chút ít, kết quả chạm được chỗ bị thương, đau phát ra thanh thúy” “Ai nha” một tiếng.

Mỗi lần đến lúc này, Dương Hoa luôn “Đau nhức cũng khoái hoạt lấy”, bởi vì là còn tại gọi điện thoại Tề Vũ Huỳnh mỗi lần hội dùng ủy khuất ánh mắt liếc hần một cái. Sau đó Dương Hoa sẽ tranh thủ thời gian cầm lấy rượu thuốc đi ra phía trước, tại Tề Vũ Huỳnh chân khóa thân thượng nhẹ nhàng xoa bóp một phen...

“Này? Uy uy? Dương Hoa ngươi còn có ở đây không?”

“Ah? Tại, tại!” Nghe được Tề Vũ Huỳnh tiếng kêu, tâm viên ý mã (đứng núi này trông núi nọ) Dương Hoa mới tranh thủ thời gian xấu hổ ứng hai tiếng.

Đáng chết đáng chết! Hần vậy mà sẽ ở cùng Tề Vũ Huỳnh thông điện thoại thời điểm muốn nằng muốn vào mê. Nếu như là đang tiếp thụ những kia nữ thành phần tri thức đám bọn họ ma quỷ rèn luyện trước kia, chỉ sợ lúc này hần đã muốn mặt đỏ tới mang tai giống như chừng chín con cua.

“Ừm? Ngươi vừa rồi đi làm cái gì rồi?” Tề Vũ Huỳnh vẫn đề hạt dẫn đầu nghi hoặc.

“Ách... Ta vừa rồi...” Dương Hoa hiện tại không đỏ mặt, lại đổi thành chảy mồ hôi. Hần đương nhiên không có ý tứ đối với Tề Vũ Huỳnh nói, ta vừa rồi muốn nhớ ngươi muốn vào mê, nhưng là muốn nói điểm che dấu lời mà nói..., hần rồi lại không biết nói cái gì cho phải, kết quả cuối cùng nhẫn nhịn cái đầu đầy mồ hôi.

“Ừm?” Tề Vũ Huỳnh cố ý chọn lấy một cái cao âm

“Ách...” Dương Hoa mồ hôi càng tăng nhiều. Vốn lúc này cũng đã là xuân hạ chi giao, nhiệt độ rất cao, tại không có mở điều hòa trong phòng, Dương Hoa thiếu chút nữa không có đem bả quần áo đều cho đồ mồ hôi ướt.

“Hi hi, tính một cái. Không đùa ngươi.” Có thể cảm giác được Dương Hoa tình huống Tề Vũ Huỳnh che miệng nở nụ cười vài tiếng, sau đó lại mang theo vài phần khản cầu hương vị nói, “Ừm, kỳ thật ta muốn cho ngươi giúp ta một cái bề bọn.”

“Nói đi.” Dương Hoa cười khổ một cái, lau trên ót mồ hôi lạnh.

“Ngươi có thể rút thời gian giúp ta sửa chữa hạ kịch bản sao? Tự chính mình thật sự không được ah. Ai...” Tề Vũ Huỳnh thờ dài. Theo cái này thờ dài một tiếng ở phía trong, tựa có thể biết nằng bỏ ra bao nhiêu vất vả.

“Sửa kịch bản? Ừm, được a.” Dương Hoa lúc này đảo đột nhiên nghĩ tới, đã chính mình mỗi ngày buổi sáng đều không có việc gì, đi giúp Tề Vũ Huỳnh sửa sửa kịch bản cũng không mất vì qua đi buổi sáng quang âm một biện pháp tốt nha!

“Ngươi đáp ứng rồi?” Tề Vũ Huỳnh cao hứng cơ hồ muốn nhảy dựng lên.

Dương Hoa đáp ứng rồi! Bởi như vậy, mình không phải là mỗi ngày đều có thể cùng hần gặp mặt sao? Hi hi! Nhất cử lưỡng tiện nha! Tề Vũ Huỳnh trong nội tâm tính toán nhò nhắt đánh Đinh Đường loạn hướng, chỉ có điều ai cũng không biết là được.

“Ừm, không có vấn đề.” Dương Hoa rất khẳng định đáp ứng rồi Tề Vũ Huỳnh thỉnh cầu.

“Vậy ngày mai buổi sáng thấy?”

“Tốt, ngày mai buổi sáng thấy.” Dương Hoa theo Tề Vũ Huỳnh trong thanh âm nghe ra nằng mừng rỡ, bất quá hần chỉ là đem bả cái này trở thành Tề Vũ Huỳnh vì kịch bản vấn đề tìm được giải quyết cảm thấy cao hứng mà thôi.

Sáng sớm hôm sau, Dương Hoa tựa tại chính mình đã từng ở qua hơn một tháng trong căn hộ gặp được tỉ mỉ cách ăn mặc qua Tề Vũ Huỳnh. Đây là Dương Hoa lần thứ hai trông thấy Tề Vũ Huỳnh hóa thượng đồ trang sức trang nhã bộ dạng. Lần đầu tiên trông thấy Tề Vũ Huỳnh trang điểm hậu cái kia tinh xảo gương mặt lúc, Dương Hoa cũng bởi vì kinh diễm mà ngây người hồi lâu; lần thứ hai chứng kiến cái kia trương tầm mỹ làm cho người ta hít thở không thông khuôn mặt tươi cười, Dương Hoa có lẽ hay là nhịn không được lại mất đi vào. Hần kim lòng không được ngừng lại rồi hô hấp, ngo ngác nhìn Tề Vũ Huỳnh chừng năm giây mới thờ gấp ra một khẩu đại khí.

“Làm sao vậy?” Tề Vũ Huỳnh trên mặt chỉ là nhàn nhạt cười, nhưng là trong nội tâm kỳ thật lại đã sớm trong bụng nở hoa.

Dương Hoa theo xuất hiện bắt đầu đến bây giờ, hết thấy biểu hiện đều quá làm cho nằng hài lòng chưa, một chút cũng không có phụ nằng sớm hơn bây giờ không đến tựa đem mình từ trên giường lộng kiếm bắt đầu đứng dậy, sau đó lại dùng đủ hai giờ trang điểm một phen khổ tâm.

“Ngươi... Rất đẹp.” Dương Hoa biết mình lại ra cái đại dương tướng, vì vậy tranh thủ thời gian muốn nói chút gì đó mình đánh trống lảng thoáng một tý, kết quả dưới tình thế cấp bách ghen ra một câu tiếng thông tục đến.

“Hi hi.” Tề Vũ Huỳnh lại mỉm cười ngọt ngào bắt đầu đứng dậy. Tuy nhiên Dương Hoa những lời này tục điểm, cũng không có gì tiêu chuẩn, bất quá nghe vào nằng trong lỗ tai lại hưởng thụ nhanh. Có thể làm cho Dương Hoa cái này người thành thật nói ra tán thưởng lời nói đến nhưng khó lắm!

Vội vàng hấp tấp đi tới trong phòng, sợ hãi lần nữa xấu mặt Dương Hoa nghiêm khắc đã khống chế chính mình ánh mắt phương hướng, thẳng tắp đi vào Tề Vũ Huỳnh trong phòng.

“Muốn ngươi hỗ trợ bản thảo vẫn còn chỗ cũ.” Tề Vũ Huỳnh cười hi hi đi theo Dương Hoa sau lưng vào gian phòng, chờ hần ngồi vào trước máy vi tính

về sau, Tề Vũ Huỳnh cũng đặt mông ở bên cạnh hắn trên giường ngồi xuống.

“Ta đây bắt đầu công tác.” Dương Hoa thẳng tắp ngồi thẳng thân thể, con mắt không nhúc nhích nhìn thẳng máy tính màn hình.

“Ừm!” Tề Vũ Huỳnh nhẹ nhàng gõ đầu, ánh mắt lặng lẽ bay đến nhìn xem máy tính màn hình Dương Hoa trên mặt.

Đại đa số người tại hết sức chăm chú làm một việc lúc đều làm cho người ta một loại rất đặc biệt cảm giác, mà ở Dương Hoa trên người, loại cảm giác này tựa hồ đặc biệt mãnh liệt. Tại trọ chân tu dưỡng trong đoạn thời gian đó, Tề Vũ Huỳnh cơ hồ mỗi ngày đều nằm ở trên giường nhìn xem hắn sửa chữa kịch bản. Nàng không thể không thẹn thùng thừa nhận, hết sức chăm chú Dương Hoa đối với nàng đặc biệt có lực hấp dẫn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Dương Hoa mới công tác (hạ)

Dương Hoa tuy nhiên bình thường chậm chạp điểm, nhưng hắn cũng không phải cái đồ ngốc. Chứng kiến Tề Vũ Huỳnh hôm nay cách ăn mặc như thế xinh đẹp, hắn chính là dùng tiểu não tự hỏi cũng có thể biết đó là cố ý vì hắn. Dương Hoa không phải không ưa thích Tề Vũ Huỳnh, đúng vậy hắn càng thích Tề Vũ Huỳnh, cái này tâm ý ở phía trong lại càng loạn. Nhớ ngày đó hắn tại sao phải chuyển ra đi? Không cũng là bởi vì sợ hãi chính mình ngày nào đó một cái cảm giữ không được tự phạm vào nguyên tắc tính sai lầm sao?

Ngồi tại máy vi tính Dương Hoa cố gắng bắt buộc chính mình không thêm nghĩ nữa Tề Vũ Huỳnh, đúng vậy loại chuyện này tự là như thế, càng hi vọng chính mình không thêm nghĩ nữa, hắn tự hết lần này tới lần khác càng đi trong đầu chui vào. Dương Hoa khóe mắt quét nhìn một cái không cần thận tự cùng Tề Vũ Huỳnh ánh mắt đụng phải vừa vụn.

Dù là Dương Hoa trải qua ngàn vạn tội lụy, cùng Tề Vũ Huỳnh cô nam quả nữ hai người đợi tại một cái nhỏ nhỏ trong phòng, cũng không phải do hắn không miên man suy nghĩ. Ánh mắt hai người vừa chạm nhau, Dương Hoa lập tức lại rơi xuống cái tim đập rộn lên, mặt đỏ tới mang tai kết cục.

Bất quá Tề Vũ Huỳnh nhưng lại một điểm cũng không có chú ý đến Dương Hoa ánh mắt cùng hắn sắc mặt biến hóa. Trên mặt của nàng chính có chút hiện ra hồng, chăm chăm vào Dương Hoa vẫn không nhúc nhích phát ra ngốc.

Dương Hoa rốt cục phát hiện, có Tề Vũ Huỳnh tại bên người, hắn căn bản là dùng nghĩ làm rất tốt sống. Tề Vũ Huỳnh ánh mắt một mực đều dừng lại tại trên mặt của hắn, xem hắn chỉ cảm thấy trên mặt từng đợt phát sốt. Chờ hắn lần thứ hai vùng trộm dùng khóe mắt lại nhìn Tề Vũ Huỳnh thời điểm, vậy mà phát hiện Tề Vũ Huỳnh không biết lúc nào đã muốn xấu hổ đỏ mặt.

Lúc này Tề Vũ Huỳnh cũng phát hiện Dương Hoa tại vùng trộm xem chính mình. Vì vậy, vốn là cũng rất yên tĩnh phòng nhỏ ở phía trong lập tức biến thành càng thêm an tĩnh. Dương Hoa gắt gao nhìn thẳng màn hình, nhưng căn bản không thấy trên màn hình có những thứ gì. Trong đầu hắn tất cả đều là tại vừa rồi cái kia Kinh Hồng thoáng nhìn lúc nhìn qua hình ảnh: Tề Vũ Huỳnh nửa cúi đầu, xinh đẹp trên gương mặt treo đầy ngưng ngung. Nhìn nàng bộ dạng này bộ dáng, chỉ sợ sẽ là thánh nhân cũng muốn động tâm.

Tuy nhiên Tề Vũ Huỳnh ăn mặc cũng không bạo lộ, đúng vậy vào lúc đó, cái kia kiện bình thường màu hồng phấn váy lại tản ra kinh người hấp dẫn. Nàng giống như là một chích treo ở trên cây đã muốn hồng thấu thành thực trái cây, đang lẳng lẳng chờ người nào đó ngắt lấy.

Mỗi lần cùng Tề Vũ Huỳnh một chỗ thời điểm cơ hồ đều là như thế này, Dương Hoa dưới đáy lòng thật dài thở dài. Hắn đau khổ dựa dụa, trong nội tâm cái kia cuối cùng một đạo phòng tuyến đã ở Tề Vũ Huỳnh cường đại thể công trước mặt nguy như chồng trứng, lung lay sắp đổ.

“Ta... Ta đi ra ngoài trước xuống.” Nhưng vào lúc này, đó bưng cả khuôn mặt Tề Vũ Huỳnh lại đứng lên bước nhanh đi ra ngoài. Dương Hoa kinh ngạc nhìn Tề Vũ Huỳnh nện bước mây móc bước tiến đi ra khỏi cửa, thẳng đến nàng đem cả cửa phòng nặng nề đóng lại. Một ra khỏi cửa phòng, Tề Vũ Huỳnh tự tranh thủ thời gian bưng kín chính mình nóng lên mặt, vừa rồi nàng trong đầu vậy mà trôi lên một cái lại để cho chính cô ta vừa thẹn vừa sợ ý niệm trong đầu: dứt khoát lại chủ động điểm, đem hắn...

Không nên không nên! Tề Vũ Huỳnh dốc sức liều mạng lắc đầu, hai tay tại trên mặt của mình bôi đến xóa đi, tự giống như vậy có thể đem cái kia ma quỷ nhét vào nàng trong đầu cách nghĩ vãi đi ra đồng dạng.

Ta lúc nào biến thành như vậy phóng đảng. Ai, mụ mụ... Tề Vũ Huỳnh vài bước chạy vào buồng vệ sinh, nhìn nhìn trong gương chính mình, sau đó đáng thương nhắm mắt lại cầu nguyện bắt đầu đứng dậy.

Tại vận khí quản lý trung tâm ở phía trong, đều là tả tiếng thờ dài đã không phải là lần đầu tiên xuất hiện; tiên nữ chuyên gia cũng đã không biết là bao nhiêu lần tại phần nọ điều khiển ngành sanh sanh đem trong tay bàn phím bài thành 2 đoạn. Đáng thương nói mạch điện viên tiểu thư vội vàng từ bên người đại trong hộp lại lấy ra một chiếc đồ dự bị bàn phím cho tiên nữ chuyên gia đón.

“Có phải là cái kia dài từ máy tính lại động kinh rồi?” Tiên nữ chuyên gia hung dữ trừng mắt đáng thương nói mạch điện viên tiểu thư hỏi.

“Ừm...” Vừa mới giúp tiên nữ chuyên gia đổi lại mới bàn phím nói mạch điện viên tiểu thư tội nghiệp nhìn xem tiên nữ chuyên gia nhẹ gật đầu. Từ lần kia sự kiện về sau, tiên nữ chuyên gia tựu cho nói mạch điện viên tiểu thư một cái nhiệm vụ —— giám thị Siêu Siêu Siêu Siêu siêu cấp máy tính nhất cử nhất động, phòng ngừa hấn lần nữa tại tiếp cận thành công thời điểm cho Dương Hoa đến như vậy xuống.

Đúng vậy Siêu Siêu Siêu Siêu siêu cấp máy tính nếu không phải dễ dàng đối phó như vậy chứ. Nói mạch điện viên tiểu thư tuy nhiên hết sức chăm chú giám thị Dương Hoa nhất cử nhất động, đúng vậy máy tính lại vậy mà lại thay đổi cái biện pháp hư mất tiên nữ chuyên gia chuyện tốt. Thật sự không thể trách cứ tiên nữ chuyên gia vô năng, là máy tính quá giao hoạt...

“Chết tiệt máy tính.” Nói mạch điện viên tiểu thư “Ừm” chữ vừa mới lỏ ra, tiên nữ chuyên gia tựu không hề nghĩ ngợi, một cước đá vào máy tính thùng máy thượng. Chỉ thấy một hồi điện hỏa hoa bùng hiện lên, trong thao tác gian lập tức cảnh linh tiếng nổ lớn.

“Cái này phá máy tính, thật không cảm á!” Tiên nữ chuyên gia tức giận phen nản lấy đi ra thao tác.

Một đám sớm có chuẩn bị Địa phủ công trình sư tại tiên nữ chuyên gia đi tới đồng thời lập tức nổi đuôi nhau mà vào. Chỉ thấy những này Quỷ Hồn tại đi qua tiên nữ chuyên gia bên người thời điểm, trên mặt đều hiển hiện lấy không tâm thường trắng bệch. Bọn này cực kỳ yêu phen nản, ngay Diêm vương đều cảm thấy đau đầu lải nhải quý đám bọn họ liên nhìn cũng không còn dám nhìn nhiều tiên nữ chuyên gia liếc.

“Phá hư nữ vương” “Nữ diablo” “Baal chi muội”... Tiên nữ chuyên gia một loạt cùng phá hư có quan hệ danh xưng đã sớm bị vận khí quản lý trung tâm mỗi vị nhân viên công tác chỗ biết rõ. Cho nên, bị năng phá hủy Siêu Siêu Siêu Siêu siêu cấp máy tính, Địa phủ công trình sư đám bọn họ cũng chỉ đường như nhận thức không may.

Đội Tề Vũ Huỳnh trong phòng vệ sinh đối với qua đời mụ mụ sám hối một phen về sau, trước máy vi tính Dương Hoa đã muốn tập trung tinh thần bắt đầu rồi công tác. Một khi tiến nhập công tác trạng thái, Dương Hoa sẽ không lại dễ dàng như vậy bị quấy rầy. Cho nên tuy nhiên trở lại trong phòng Tề Vũ Huỳnh y nguyên hội thỉnh thoảng đem e lệ ánh mắt quăng đến trên mặt hắn, cũng không có ảnh hưởng đến công tác của hắn. Một giờ sau, Dương Hoa rốt cục hoàn thành giúp Tề Vũ Huỳnh sửa chữa kịch bản nhiệm vụ.

“Tốt rồi.” Tại lần thứ hai kiểm tra sau khi chấm dứt, Dương Hoa rốt cục thờ phào một cái, đối với còn tại nhìn mình Tề Vũ Huỳnh cười nói.

“Ách... Nha.” Lại bắt đầu ngăn người Tề Vũ Huỳnh lúc này mới kịp phản ứng, nằng quăn bách đồ mặt ho khan một tiếng nói, “Cảm ơn ngươi.”

“Theo ta còn dùng nói cảm ơn sao?” Dương Hoa tiếp tục vừa cười vừa nói.

“Ừm. Cái kia... Vậy ngươi ngày mai lại đến chứ?”

“Đến.” Dương Hoa gật đầu một cái, ngắn gọn nói. Cùng con người kiên cường lão bản tiếp xúc lâu về sau, Dương Hoa rốt cục phát hiện hắn vì cái gì nói chuyện như vậy ngắn gọn. Bởi vì bởi như vậy, cùng nữ hài tử lúc nói chuyện tựu cũng không cảm thấy xấu hổ hoặc là không có ý tứ. Dương Hoa thì ra là học được một chiêu này về sau mới dần dần bắt đầu có thể ứng phó những kia nữ thành phần tri thức khiêu khích (xx).

“Tốt.” Tề Vũ Huỳnh cao hứng đập nổi lên tay, sau đó lại đột nhiên cảm giác mình hưng phấn quá độ, lập tức đối với Dương Hoa không có ý tứ thề lười.

“Cái kia... Cái kia ta đi trước...” Dương Hoa cảm giác được nếu như lại dùng xuống dưới chỉ sợ phải ra khỏi sự tình, vì vậy liền tranh thủ thời gian hướng Tề Vũ Huỳnh tạm biệt.

Dù sao về sau có rất nhiều cơ hội cùng Dương Hoa gặp mặt, Tề Vũ Huỳnh thì không vội tại nhất thời, nói sau nàng cũng nghĩ không ra cái gì tốt lý do đến giữ lại Dương Hoa. “Vậy được rồi. Ngày mai gặp.” Nàng hướng chạy tới cạnh cửa Dương Hoa phát phát tay.

“Như vậy xuống dưới sớm muộn phải ra khỏi sự tình, đắc muốn cái biện pháp...” Dương Hoa một bên hướng Tề Vũ Huỳnh khua tay nói dừng, vừa đi xuống thang lầu. Hôm nay là trong lòng của hắn cái kia cuối cùng một đạo phòng tuyến tiếp cận nhất sụp đổ một lần, cái loại này vô pháp ức chế xúc động cảm giác bây giờ còn đang Dương Hoa trong đầu lưu lại lấy, lại để cho trong lòng của hắn lo sợ bất an.

Tề Vũ Huỳnh là hắn không muốn thương tổn cô gái tốt, nhưng là hắn tại trường cấp 3 lúc nhận thức cô bé kia cũng giống nhau là hắn không muốn thương tổn. Cho nên, Dương Hoa cảm giác mình tối thiểu nhất nên vậy hết lòng tuân thủ hứa hẹn.

Mặc dù là đến buổi chiều lúc làm việc, Dương Hoa cũng y nguyên đang suy nghĩ lấy muốn như thế nào phòng ngừa chính mình bởi vì nhất thời xúc động mà phạm phải vô pháp văn hồi sai lầm.

“Dương tiên bối, một đánh lam dẫn.” Lam Tiểu Kỳ mang theo ngại ngùng đáng tuổi cười, đi đến trước quầy đối với Dương Hoa duỗi ra hai ngón tay. Tại chính thức tại quán bar đi làm về sau, nàng vẫn xưng hô Dương Hoa vì “Dương tiên bối”. Tuy nhiên Dương Hoa cảm thấy bị như vậy xưng hô có chút không được tự nhiên, đúng vậy tại Lam Tiểu Kỳ kiên trì hạ, dần dần nghe nghe cũng thành thói quen.

“Nha.” Đang ngăn người Dương Hoa vội vàng từ tủ rượu ở phía trong xuất ra vài chai bia.

“Đương tiên bối, ngươi cầm nhầm.” Không đợi Dương Hoa nâng cốc đưa lên, Lam Tiểu Kỳ tự nhẹ giọng nhắc nhở hần một câu.

“Nha...” Dương Hoa lúc này mới phát hiện mình vậy mà sai cầm một cái khác bài tử bia, hần vội vàng đem cầm sai rượu thả lại ngăn tủ, sau đó lại lấy ra lam dần.

“Đương tiên bối, ngươi có phải hay không có tâm sự?” Tại Dương Hoa cầm bia thời điểm, Lam Tiểu Kỳ ôn nhu hỏi.

“Ừm, phải” Dương Hoa cũng không có dấu điểm Lam Tiểu Kỳ, buồn rầu đối với nàng nhẹ gật đầu.

“Đợi lát nữa nói cho ta nghe một chút được không nào?” Lam Tiểu Kỳ đối với hần cười một chút, bung lên bia hướng mấy vị trung niên đại thúc cái bàn chỗ đó đi tới. Rất nhanh, Lam Tiểu Kỳ đang ở đó mấy vị trung niên đại thúc trong tiếng cười buông bia, sau đó lại nhớ tới Dương Hoa bên người.

Đối với Lam Tiểu Kỳ, Dương Hoa kỳ thật thật đúng là không có gì cảnh giác. Tuy nhiên hần biết rõ Lam Tiểu Kỳ là tu đạo nữ hài tử, nhưng lại không có giống Không Dật Thu như vậy đề phòng lấy nàng. Hần cảm thấy Lam Tiểu Kỳ chỉ là một rất đòi người ưa thích Tiểu muội muội. Trên mặt thường xuyên treo rất ngại ngùng đáng tươi cười, bình thường nói chuyện không nhiều lắm, người cũng rất yên tĩnh...

“Ồ! Tiểu Kỳ, ngươi đang ở đây cùng Hoa tử nói cái gì đó?” Ngay tại Dương Hoa chuẩn bị hướng Lam Tiểu Kỳ đảo kể khổ thời điểm, vừa mới thoát khỏi một vị khách nhân dây dưa Nhạc nhi đã đi tới, mang theo vẻ mặt hoài nghi biểu lộ nhìn xem Lam Tiểu Kỳ.

“Đương tiên bối có tâm sự, ta đang muốn cùng hần tâm sự nì. Ngươi cũng không tránh khỏi quá đa tâm đi à nha.” Lam Tiểu Kỳ không cam lòng yếu thế nhìn xem Nhạc nhi.

Ách... Ngoại trừ nàng cùng Nhạc nhi đụng phải cùng một chỗ thời điểm... Dương Hoa trong lòng bổ sung một cái điều kiện tiên quyết.

Kỳ thật vô luận là Nhạc nhi có lẽ hay là Lam Tiểu Kỳ đơn độc một người thời điểm đều là thật biết điều xảo nữ hài. Nhưng Dương Hoa cũng không biết vì cái gì, cái này hai cái nha đầu mỗi lần đụng phải cùng một chỗ cũng nên sát ra châm lửa hoa đến.

Bất quá tựa hồ trong quán rượu khách nhân tựa hồ đảo rất thích xem hai vị nữ chiêu đãi viên ở giữa tuồng, cho nên mỗi lần các nàng cãi nhau thời điểm đều có rất ít khách nhân phàn nàn, ngược lại có không ít khách nhân hội cảm các nàng thắng thua đến vụng trộm đánh cuộc. Người thua cũng nên mời lên một nhóm lớn người uống rượu —— đây cũng là quán bar buôn bán ngạch trên phạm vi lớn dâng lên một trong những nguyên nhân...

“Ah? Hoa tử ngươi có tâm sự nha.” Nhạc nhi nhìn xem Dương Hoa nở nụ cười, “Nói ra nghe một chút a. Nói không chừng ta có thể cho ngươi ra điểm chủ ý.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Thị trường xảo nghệ

Tại Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ hai vị thiếu nữ đẹp “Chân thành” ánh mắt nhìn soi mói, Dương Hoa không có kiên trì bao lâu tự đem bả phiền não của mình nói ra. Trong mắt hần, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ đều chẳng qua là tiểu muội muội. Trước kia chưa quen thuộc thời điểm khả năng còn có chút câu thúc, hiện tại thân quen về sau, hần đối với cái này hai cái tiểu nha đầu ngoại trừ quan tâm bên ngoài thật đúng là không có ý khác. Cho nên, đối với các nàng nói lên khổ cho của mình nào, Dương Hoa cũng không thấy đắc có cái gì khó vì tình —— bất quá khi nhưng, đang nói đến cảm tình phương diện vấn đề lúc, Dương Hoa nói thấp phần giấu điểm.

“Ah! Nguyên lai Đương tiên bối là lo lắng cùng Tề tỷ tỷ quan hệ bị người hiểu lầm nha.” Nghe xong Dương Hoa phàn nàn, Lam Tiểu Kỳ đoạt tại Nhạc nhi phía trước đã mở miệng.

Dương Hoa nói rất đúng, hần lo lắng cho mình buổi sáng đến Tề Vũ Huỳnh chỗ đó hỗ trợ thời điểm, cô nam quả nữ một mình ở chung sẽ xuất hiện “Vấn đề”. Lam Tiểu Kỳ đương nhiên sẽ không cho là Dương Hoa theo lời “Vấn đề” là hần cùng Tề Vũ Huỳnh ở giữa, nàng cho rằng Dương Hoa có ý tứ là sợ mỗi ngày buổi sáng cùng Tề Vũ Huỳnh gặp gỡ, nếu như bị người phát hiện hội truyền ra lời ra tiếng vào.

“Ừm, có thể nói như vậy.” Dương Hoa vẻ mặt đau khổ gật gật đầu.

“Cái này còn không đơn giản.” Lam Tiểu Kỳ vừa muốn nói chuyện, Nhạc nhi đột nhiên trách móc một câu. Bất quá trên mặt của nàng vẫn là một bộ không sao cả bộ dạng.

Gần đây Nhạc nhi sờ thấu Dương Hoa người hiền lành tính tình, tuy nhiên tại đạo thuật phương diện y nguyên không dám làm càn, nhưng là trong lời nói lại khôi phục "Phượng Hoa ma nữ" phong thái —— dù sao nàng lại không có một người nào, không có một cái nào muốn lôi kéo Dương Hoa tông chủ ở phía sau buộc.

"Ah?" Dương Hoa biết rõ Nhạc nhi luôn luôn là cái quý tinh linh, cho nên hẳn một cái "Đơn giản" ló ra, Dương Hoa liền lập tức tràn đầy chờ mong nhìn xem nàng, hi vọng nàng có thể nghĩ ra cái gì tốt biện pháp đến.

"Đừng đi trong nhà nàng sửa chữa nha, gọi nàng đem bà bản thảo chia người, người trong nhà giúp nàng sửa tốt rồi." Nhạc nhi nhếch miệng nói.

"Đối với người không có máy tính nha... Như thế nào phát?" Dương Hoa cười khổ mà nói.

"Dương tiên bối không có máy tính?" Lam Tiểu Kỳ vừa lại kinh ngạc một hồi.

Ngay Nam Hoa tông cũng đã mua 30 đài cao cấp máy tính, tông chủ còn mỹ kỳ danh viết "Khoa học cùng lý học đem kết hợp". Tất cả nội môn đệ tử cơ hồ nhân thủ một đài, Dương Hoa như vậy độc lập cao thủ làm sao sẽ ngay như vậy cơ bản trang bị đều không có đâu này?

"Đúng vậy a." Dương Hoa cười khổ mà nói, "Đây là ta tìm được phần thứ nhất công tác, cho nên..."

"Dương tiên bối cuộc sống thực đơn giản ah." Lam Tiểu Kỳ nhìn xem Dương Hoa trong ánh mắt tràn đầy sùng bái. Quả nhiên cao nhân chính là cao nhân nha, thoát nhìn không cần khổ là không thành được cao nhân. Lam Tiểu Kỳ trong nội tâm không khỏi có chút cảm khái bắt đầu đứng dậy.

"Ách... Đơn giản cũng là không tính là a." Dương Hoa bị Lam Tiểu Kỳ khoa trương tán dương làm cho có chút ngượng ngùng bắt đầu đứng dậy.

"Đúng rồi, ngày hôm qua chúng ta không phải mới phát tiền thưởng sao? Nếu như tăng thêm tháng này tiền lương, nên vậy có thể mua một máy tính." Nhạc nhi lúc này lại vừa đúng xen vào một câu miệng, cắt đứt Dương Hoa cùng Lam Tiểu Kỳ trao đổi.

"Đúng rồi!" Dương Hoa cũng là có Nhạc nhi nhắc nhở mới nhớ lại đến, ngày hôm qua hẳn còn dẫn tới một số số lượng xa xỉ tiền thưởng.

"Cái kia vấn đề chẳng phải giải quyết." Nhạc nhi rất đắc ý nhìn Lam Tiểu Kỳ liếc, sau đó đối với Dương Hoa nở nụ cười.

"Cảm ơn người." Dương Hoa rất nhanh liền quyết định, hẳn muốn dựa theo Nhạc nhi nói đi làm.

Ngày hôm sau buổi sáng, Dương Hoa y nguyên đúng hẹn đi tới Tề Vũ Huỳnh trong nhà. Mà nghênh đón hẳn cũng vẫn là cái kia cách ăn mặc giống như tiên nữ hạ phàm giống nhau Tề Vũ Huỳnh.

"Vũ Huỳnh, ta cảm thấy đặc... Ta cuối cùng là mỗi ngày đến người tại đây đến thật sự không quá thuận tiện, cho nên... Ta ý định mua một máy tính, về sau người đem muốn ta hỗ trợ sửa chữa bản thảo tại online chia ta được không?" Dương Hoa nói lời nói này thời điểm sợ sẽ làm bị thương đến Tề Vũ Huỳnh tâm, cho nên cơ hồ mỗi nói một chút cũng hội nhìn một cái Tề Vũ Huỳnh biểu lộ. Trong lòng của hẳn chuẩn bị, chỉ cần Tề Vũ Huỳnh lộ ra thương tâm bộ dạng tự lập tức đổi giọng.

Bất quá vượt quá Dương Hoa đoán trước, Tề Vũ Huỳnh ngoại trừ một điểm bất đắc dĩ bên ngoài vậy mà không có lộ ra cái gì không vui biểu lộ. Hơn nữa nàng cũng rất sung sướng đáp ứng Dương Hoa thỉnh cầu. Kinh ngạc Dương Hoa tại sau trên đường về nhà mới suy nghĩ cẩn thận Tề Vũ Huỳnh làm sao sẽ đột nhiên biến thành tốt như vậy nói chuyện.

Trên thực tế, Tề Vũ Huỳnh là hiểu lầm Dương Hoa ý tứ. Nàng chắc hẳn phải vậy đem bà Dương Hoa trong lời nói chính là cái kia "Không có phương tiện" trở thành "Qua lại lộ trình không có phương tiện", mà không phải "Cô nam quả nữ một mình ở chung không có phương tiện".

Tề Vũ Huỳnh biết rõ Dương Hoa mỗi ngày đều muốn tại quán bar công tác đến tối mười một giờ, cho nên khi về nhà luôn thập phần buồn ngủ. Hai ngày này, Tề Vũ Huỳnh cũng luôn đang cùng Dương Hoa thông hết điện thoại về sau ngủ, sau đó buổi sáng rất sớm tự bắt đầu đứng dậy. Kết quả mới gần kề hai ngày, nàng cũng đã cảm thấy tinh thần của mình một nhọc hỗn loạn.

Suy bụng ta ra bụng người, Tề Vũ Huỳnh cũng không đành lòng nhìn xem Dương Hoa mỗi lúc trời tối muộn như vậy về nhà, sáng ngày thứ hai sớm tự bắt đầu đứng dậy đuổi tới trong nhà nàng hỗ trợ. Đương nhiên, nàng cảm thấy nếu như mình lại kiên trì như vậy mỗi ngày ngủ trễ sáng sớm, sớm muộn hội tinh thần sụp đổ, cũng là nàng đáp ứng Dương Hoa đề nghị một trong những nguyên nhân.

Vô luận như thế nào, Tề Vũ Huỳnh đáp ứng rồi Dương Hoa đề nghị. Cái này là cuối cùng nhất kết quả. Mặc kệ trong lúc sản đã sinh cái gì hiểu lầm, Dương Hoa đều ở đi ra Tề Vũ Huỳnh gia đại môn thời điểm thật dài thở một hơi.

Xem nhìn thời gian, hôm nay giúp Tề Vũ Huỳnh đối xong kịch bản về sau thời gian còn sớm vô cùng. Vì vậy Dương Hoa liền lập tức đi trong ngân hàng lấy ra cái kia bút tới tay mới ba ngày tiền thưởng, vội vã thẳng đến T thành phố lớn nhất máy tính thị trường đi. Bất quá đợi Dương Hoa đến máy tính thị trường về sau mới phát hiện, hẳn cái kia điểm tiền thưởng tự hồ chỉ đủ mua một đài phối trí rất kém cỏi máy tính, nếu không tự nếu không có tiền công việc lên mạng thủ tục.

Dù sao sửa chữa bản thảo cũng chỉ cần một đài thấp đầu phối trí máy tính a. Dương Hoa như vậy an ủi chính mình, đi vào một nhà máy tính tiêu thụ trung tâm. Dương Hoa mặc dù không có quá nhiều mua sắm kinh nghiệm, nhưng là hẳn cũng biết, mua đồ tìm những kia náo nhiệt địa phương đi. Cho nên hẳn lựa chọn nhà này máy tính tiêu thụ trung tâm là nhất T thành phố máy tính trên thị trường náo nhiệt nhất một nhà.

Tại nhỏ nhỏ buôn bán trong đại sảnh chen vào không dưới ba mươi người, mấy vị nhân viên chào hàng chính nước bọt bay tứ tung hướng mỗi một vị khách hàng giải thích bọn hân cái kia nhãn hiệu máy tính tính năng đến cỡ nào tốt đẹp.

Rất ít tiếp xúc máy tính Dương Hoa cũng chỉ là biết rõ một ít cơ bản thao tác mà thôi, những kia nhân viên chào hàng trong miệng chuyên nghiệp thuật ngữ hân một chút cũng nghe không rõ. Cho nên hân căn bản là không có nghe những kia nhân viên chào hàng giảng giải, trực tiếp tìm được một vị người bán hàng, sau đó cho hân đưa lên một Trương Cường mới tìm người hỗ trợ viết xuống phối trí đơn.

Người bán hàng nhìn nhìn phối trí đơn, sau đó lại ngẩng đầu nhìn Dương Hoa liếc, ôn hoà vút xuống dưới một câu: "Người chờ một chút, ta đi giúp người tìm hàng" sau đó liền không có bóng dáng.

Bất đắc dĩ Dương Hoa đành phải trạm tại nguyên chỗ chờ, nhưng cái kia người bán hàng lại đi hồi lâu đều chưa có trở về. Nhắm chán phía dưới, Dương Hoa cũng chỉ tốt khắp nơi du đẳng lấy, nghe những kia nhân viên chào hàng đám bọn họ giảng giải cùng những khách cũ xì xào bàn tán.

Rất không nghe không sao, vừa nghe xong Dương Hoa lại hối hận, tiếc bắt đầu đứng dậy. Nguyên lai nhà này máy tính tiêu thụ trung tâm não nhiệt cũng không là bởi vì bọn hân máy tính đến cỡ nào vật mỹ giá rẻ, chính sự khác biệt, bọn hân tiêu thụ thấp đầu phối trí máy tính so địa phương khác thậm chí còn muốn mắc hơn mấy trăm khối. Chỉ bất quá đám bọn hân hôm nay chính đang tiến hành hạng nhất rút thưởng hoạt động hấp dẫn đại lượng khách hàng.

Tại hoạt động quy tắc chi tiết thưởng viết: phạm là hôm nay ở chỗ này mua máy tính khách hàng, đều có cơ hội tham gia bọn hân tiêu thụ trung tâm hiện trường rút thưởng. Phần thưởng đương nhiên chính là chút ít nhân viên chào hàng đám bọn họ chính đang cực lực thổi phồng cao cấp máy tính. Hơn nữa bọn hân đưa tiền còn không phải cả cơ, mà là linh kiện, chỉ có điều mua cả cơ khách hàng có thể đạt được tất cả linh kiện rút thưởng quyền.

Nghe rõ đây hết thảy Dương Hoa không khỏi lập tức sinh ra rút lui cảm giác. Bởi vì động vừa nghe đến, bọn hân tựa hồ dùng phương pháp như vậy đề cao mỗi vị khách hàng trúng thưởng tỷ lệ, đứng vậy trên thực tế lại không phải như thế. Bởi vì cái kia khoản cao cấp máy tính linh kiện thật sự là rất cao cấp, cao cấp đến cùng vượt ra khỏi hiện tại chủ lưu cơ hình một mảng lớn, cho nên cùng chủ lưu cơ hình linh kiện căn bản cũng không thể truyền hình hai trong một. Cho nên vạn nhất một vị khách hàng đánh lên đại vận trúng nào đó linh kiện, nếu như hân không đem những thứ khác linh kiện mua đủ, căn bản là chẳng khác gì là được một kiện đẹp mắt bài trí.

Khó trách những người kia đều là xem hơn, mua thiếu! Dương Hoa lúc này mới hiểu được trong đó mấu chốt. Hân lập tức âm thầm quyết định, chỉ chờ vị kia người bán hàng vừa về đến, lập tức cầm chính mình phối trí đơn rời đi.

Đứng, rồi đi. Dương Hoa vừa nghĩ, một bên rất tự nhiên hướng bên cạnh nhìn thoáng qua. Ai? Đây không phải là Tô Thục Hiểu sao? Cái này vô ý thức liếc vậy mà lại để cho Dương Hoa trong đám người nhìn thấy một vị người quen thân ảnh.

Tại Tô Thục Hiểu bên người còn có một vị Dương Hoa đã từng thấy qua một mặt nữ đồng học, bất quá hai người đều đi vô cùng chậm. Tô Thục Hiểu nữ đồng học cúi đầu, trong ánh mắt tựa hồ mang theo nước mắt, mà Tô Thục Hiểu thì tại bên cạnh của nàng đang nói gì đó.

Dương Hoa chỗ cái này tiêu thụ điểm đúng lúc là tiêu thụ trung tâm ở phía trong nhất tới gần đại môn một cái, chỗ trong vòng Tô Thục Hiểu cùng bạn học của nàng nghĩ ra môn, lại vừa vạn muốn theo Dương Hoa bên người đi qua.

"Tiêu Tô." Dương Hoa xấu hổ đối với Tô Thục Hiểu phát phát tay. Chứng kiến Tô Thục Hiểu bên người nữ đồng học sưng đỏ hai mắt, Dương Hoa cũng không dám lộ ra đáng tươi cười.

"Dương Hoa? Thật là tẩu xảo ah." Tô Thục Hiểu ngẩng đầu nhìn Dương Hoa liếc, miễn cưỡng đối với hân cười cười.

Kỳ thật ngày đó tại Dương Hoa gia nổi giận bùng bùng sau khi rời khỏi, Tô Thục Hiểu lại hồi tưởng lại cũng hiểu được rất không hiểu thấu. Nàng có lý do gì đối với Dương Hoa phát giận nha? Người ta một ngày trước buổi tối mới lại giúp người tặng đồ, lại cứu người một lần.

Nghĩ tới nghĩ lui không thể tưởng được lý do, Tô Thục Hiểu cũng chỉ tốt đem cả ngày đó hành vi quy về nhất thời xúc động. Nàng rất không tình nguyện thừa nhận, nàng tại Dương Hoa trước mặt bởi vì nhất thời xúc động ra một cái đại dương tướng. Vì vậy, hảo thắng tâm gần đây mãnh liệt Tô Thục Hiểu liền không muốn lại đối mặt Dương Hoa, bởi vì biết được làm cho nàng cảm thấy xấu hổ.

Bất quá lần này hai người mặt đối mặt đánh lên, Tô Thục Hiểu tự nhiên không có không chào hỏi đạo lý.

"Đúng vậy a, thật là tẩu xảo." Dương Hoa với Tô Thục Hiểu trở về cái đáng tươi cười, sau đó liền nhìn xem nàng đồng bạn bên cạnh hỏi, "Nàng làm sao vậy?"

"Ài..." Tô Thục Hiểu thở dài, "Chúng ta thay hội học sinh mua máy tính, kết quả gặp được ăn trộm, đem tiền đã đánh mất. Không sai biệt lắm có gần một vạn khối nì. Nhiều tiền như vậy, chúng ta cũng không biết làm như thế nào bổ sung."

"Ah!" Dương Hoa giật mình mở to hai mắt.

"Thục Hiểu, là lỗi của ta. Với người không có sao." Nữ sinh kia nghe được Tô Thục Hiểu lời mà nói..., lập tức lại vành mắt đỏ lên đáng thương nói.

Chương 1: Vận may khó ngăn cản (thượng)

“Người đừng nói như vậy.” Nhìn thấy đồng học thương tâm bộ dáng, Tô Thục Hiểu lập tức an ủi nàng nói, “Tiền bị trộm thời điểm ta liền cho tại bên cạnh người, cũng có trách nhiệm. Trở về ta giúp người cùng hội trưởng nói một tiếng, trách nhiệm này không thể toàn bộ chơi xấu một mình người trên người.”

“Không có tác dụng đâu.” Tô Thục Hiểu đồng học một chút cũng không có đem bả an ủi nghe vào đi, có lẽ hay là thương tâm nói, “Tiền là ở trên người của ta cột, dù nói thế nào cũng khẳng định phải bồi.”

Tô Thục Hiểu làm sao có thể không biết bạn học của nàng nói những này, vừa rồi lời an ủi cũng chỉ là hy vọng có thể lại để cho bạn tốt của nàng trong nội tâm sống khá giả một ít, không đến mức đối với người khác trước mặt khóc lên mà thôi. “Ai...” Mắt thấy an ủi không có hiệu quả, Tô Thục Hiểu cũng thật dài thở dài một hơi.

“Ai! Đúng rồi, người tại sao lại ở chỗ này?” Thán xong rồi khí, Tô Thục Hiểu đột nhiên lại quay đầu đối với Dương Hoa hỏi —— nàng còn là hy vọng có thể chuyển đi khai mở bạn tốt chủ ý.

“Ah, ta tới... Ta tới mua ít đồ.” Dương Hoa rất nhanh sẽ hiểu Tô Thục Hiểu mục đích, vội vàng đem cơ hồ thốt ra “Mua máy tính” ba chữ lại ngạnh sanh sanh nuốt trở vào. Bất quá hần cái khó ló cái khôn ngừng miệng, trên mặt biểu lộ lại bởi vì phản ứng không kịp mà có vẻ thập phần buồn cười.

Tô Thục Hiểu đồng học trông thấy Dương Hoa bộ dáng, nhin không được treo nước mắt “PHUZ” một tiếng bật cười.

“Nha.” Tô Thục Hiểu đối với Dương Hoa cười cười, “Vậy người mau lên, chúng ta đi trước.”

“Ah ah, tốt.” Dương Hoa mờ mịt nhẹ gật đầu.

Hắn rất muốn giúp Tô Thục Hiểu bằng hữu cái này bề bộn, bất quá nhưng không biết nên từ nơi nào giúp lên. Vừa rồi Tô Thục Hiểu nói rất rõ ràng, các nàng dẫn theo hơn một vạn khối đến phối máy tính. Vậy khẳng định là tương đương cao cấp cơ hình, cho dù Dương Hoa chịu trước đem bả tiền của mình kê lót cho Tô Thục Hiểu đồng học sử dụng, số lượng thượng cũng còn có rất lớn chênh lệch.

Ngay tại Tô Thục Hiểu cho Dương Hoa để lại một cái tạm biệt mỉm cười, đang chuẩn bị cùng nàng cái vị kia đồng học lúc rời đi. Cái kia người bán hàng thanh âm lại đột nhiên truyền tới “Ai, vị kia... Gọi Dương Hoa tiên sinh. Người máy móc lắp tốt rồi, đến trước sân khấu đi giao tiền.”

Dương Hoa kinh ngạc xoay người, cái này mới phát hiện người bán hàng không biết lúc nào lại nhớ tới phía sau quầy, hơn nữa vậy mà đã đem máy tính cho hắn lắp tốt rồi.

“Cái kia... Ta nghĩ đến nhà khác nhìn xem.” Nhìn xem người bán hàng trước mặt hủi đi đầy đất đóng gói hộp cùng trước mặt hần cái kia đài mới tính máy tính, Dương Hoa nói những lời này thời điểm không khỏi xấu hổ bắt đầu đứng dậy. Hắn thật sự là quá không có kinh nghiệm, tại mua máy tính trước kia không hỏi giá cả, hơn nữa hiện tại lại bỏ lỡ tốt nhất rồi đi thời cơ.

Quả nhiên, vừa nghe đến Dương Hoa nói ra nói như vậy đến, người bán hàng lập tức mất hứng. “Người vừa rồi tại sao không nói?” Người bán hàng cau mày, nổi giận đùng đùng kéo lại Dương Hoa, “Ta đều đem bả máy móc lắp tốt rồi, người mới nói không cần phải? Cái này không phải cố ý lừa gạt ta sao?” Người bán hàng lớn tiếng kêu la lập tức đưa tới một mảnh ở ngoài đứng xem, đang chuẩn bị rời đi Tô Thục Hiểu chú ý cũng bị hấp dẫn tới.

“Đúng vậy người cũng không còn hỏi ta nha!” Dương Hoa rất kinh ngạc giải thích. Hắn biết mình lúc này nói ra không cần phải máy tính yêu cầu, người bán hàng có thể sẽ không thoải mái, nhưng là cũng không nghĩ tới hắn vậy mà hội đang tại nhiều như vậy khách hàng mặt rống bắt đầu đứng dậy. Thái độ như vậy ác liệt, chẳng lẽ lại hắn không có ý định việc buôn bán rồi?

“Cái này phối trí đơn không phải người cho ta sao? Nói sau, vừa rồi ta hỏi người lắp không lắp, người lại không nói lời nào. Ai biết người là có ý gì?” Người bán hàng ỷ nguyên rất lớn tiếng, hơn nữa lại vẫn cường từ đoạt lý đem quá sai hướng Dương Hoa trên đầu khấu trừ bắt đầu đứng dậy, trên tay lại càng chăm chú dặt lẩy Dương Hoa cánh tay không cho hắn nhúc nhích.

Chứng kiến người bán hàng như thế này mà vô lý, vốn xin ý kiến phê bình ỏ lửa cháy Tô Thục Hiểu lập tức nhìn không được. “Này, người người này như thế nào như vậy?” Nàng biết rõ Dương Hoa không phải khối cãi nhau liệu chăm sóc, vì vậy không đợi Dương Hoa nói nữa tự lập tức lòng đầy căm phẫn đứng ra đối với cái kia người bán hàng nói ra.

“Ta thế nào?” Chứng kiến Tô Thục Hiểu đứng ra, người bán hàng lập tức nghiêm mặt.

“Cùng một chỗ làm sao vậy? Ta liền cho chưa thấy qua có người làm như vậy sinh ý, người ta không muốn mua, người còn không cho đi. Như thế nào? Muốn ép mua ép bán nha!” Tô Thục Hiểu mang theo vẻ mặt khinh thường nhìn xem cái kia người bán hàng.

“Cái gì gọi là ép mua ép bán? Hai người các người vừa rồi cùng hẳn là cùng một chỗ, đương nhiên giúp hẳn nói chuyện. Ta vừa rồi hỏi hẳn muốn hay không lắp, là chính bản thân hẳn không nói chuyện.” Người bán hàng y nguyên cứng ngắt lấy cổ nâng cao, “Hiện tại ta cái gì chuẩn bị xong người nói không cần phải, cái này chút ít hủy đi phong mấy cái gì đó người để cho ta bán ai đi?”

“Stop đề.., người hỏi hẳn muốn hay không? Ta vừa rồi nhưng một mực đều nhìn xem người thì sao, người cần bản ngay đầu đều không giờ lên!” Tô Thục Hiểu mang theo vẻ mặt giễu cợt nhìn xem người bán hàng. Vừa rồi cùng Dương Hoa lúc nói chuyện, nàng ánh mắt phương hướng đối diện lấy cái kia người bán hàng, nhưng một chút cũng không phát hiện cái kia người bán hàng có hỏi thăm Dương Hoa động tác, hẳn rõ ràng chính là muốn đem bả lỗi lầm của mình tất cả đều lại đến người khác trên đầu.

“Ài, tiểu cô nương này tại sao nói như thế lời nói. Vừa rồi ta xác thực nghe thấy hẳn xác thực hỏi chứ sao.” Vượt quá Tô Thục Hiểu đoán trước, phản bác thanh âm vậy mà đến từ phía sau nàng mặt khác khách hàng, hơn nữa tựa hồ phản đối nàng còn không chỉ một cá nhân.

“Đúng vậy a đúng vậy a, ta cũng vậy nghe được.”

“Ừm, tiểu cô nương trường rất phiêu lộng, làm như thế nào người như vậy không có phúc hậu đâu này?”

“Đúng đấy chính là...” Theo Tô Thục Hiểu sau lưng vậy mà truyền đến một mảnh đối với nàng tiến hành lên án công khai thanh âm

Tô Thục Hiểu kinh ngạc quét mắt nhìn những kia khách hàng một lần, sau đó ánh mắt mới rơi vào vị kia người bán hàng mang theo tươi cười đắc ý trên mặt. Chỉ là một lập tức, Tô Thục Hiểu sẽ hiểu. Tại đây khách hàng ở đâu là khách hàng? Chỉ sợ có hơn phân nửa đều là gian thương vì gấp rút tiêu mà tìm đến “Kê lừa gạt”. “Các người...” Nàng rất muốn lớn tiếng chọc thùng nhà này cửa hàng thủ đoạn nham hiểm, nhưng lại nói một nửa lại bị Dương Hoa thân thủ ngăn lại.

Dương Hoa cũng không phải không tức giận, nhưng nhìn thấy người bán hàng cái kia dương dương đắc ý đáng tươi cười, lại có chút bận tâm. Chính hẳn đảo không có gì, nhưng vạn nhất lại để cho Tô Thục Hiểu cùng bên người nàng chính là cái kia nữ đồng học ăn chút gì đó thiệt thòi, vậy thì không chỉ là tổn thất mấy trăm khối sự tình. Mua xuống cái kia máy tính cũng không quá đáng so địa phương khác mắc hơn một điểm mà thôi, Dương Hoa không muốn làm cho Tô Thục Hiểu cùng bạn học của nàng giúp mình thừa gánh phong hiểm.

“Được rồi.” Dương Hoa rất rõ ràng dùng ánh mắt đối với Tô Thục Hiểu biểu đạt lo lắng của mình, “Mua tự mua a.”

“Hừ.” Tô Thục Hiểu dùng phần nộ ánh mắt đảo qua phía sau mình mỗi người, không sợ hãi chút nào nghênh tiếp ánh mắt của bọn hắn. Nếu như không là vì cái kia đồng học, nàng mới không sợ những người này nì.

Biểu hiện ra Tô Thục Hiểu y nguyên tuyệt không chịu nhận thua tiếp tục cùng bọn gian thương dùng ánh mắt tác chiến, đúng vậy trong nội tâm nàng cũng thừa nhận, vừa rồi thật sự của mình quá vọng động rồi. Tuy nhiên tại đây chính là hình thức công chúng nơi rất không có khả năng thật sự đánh nhau, nhưng là một khi náo loạn rồi, đẩy xô đẩy tâng bốc định không thể tránh né, đến lúc đó có hại chịu thiệt tuyệt đối không phải là cái kia một đám đại nam nhân. Tại vừa rồi trong nháy mắt đó, Dương Hoa cân nhắc hoàn toàn chính xác nếu so với nàng càng chu đáo.

Đã Dương Hoa chịu trả tiền mua máy móc, người bán hàng cùng những kia “Kê lừa gạt” đám bọn họ cũng không muốn đem bả sự tình náo đại, dù sao bọn hắn còn muốn tiếp tục việc buôn bán. Vì vậy bên này Dương Hoa bắt đầu kiểm tiền cho người bán hàng, mà bên kia nhân viên chào hàng đám bọn họ cũng tiếp tục cho bọn hắn những khách cũ giảng giải cái kia đài siêu cấp máy tính ưu điểm.

“Đợi một chút!” Ngay tại Dương Hoa trả tiền, đang chuẩn bị đi ra cửa tìm người đem bả máy tính vận về trong nhà thời điểm, Tô Thục Hiểu lại đột nhiên lại kêu lên. Nàng cái này thanh âm gọi lập tức đưa tới tất cả mọi người nhìn chăm chú, tất cả mọi người dừng vì cái này quật cường tiểu cô nương vừa muốn náo xẩy ra chuyện gì đến.

“Các người không phải có cái gì rút thưởng sao? Như thế nào không gấp lấy ra?” Theo không chịu thua Tô Thục Hiểu hôm nay xem như cùng nhà này điểm đỉnh chắc rồi.

Nàng đương nhiên cũng biết, loại này rút thưởng trúng thưởng tỷ lệ vốn tự nhỏ nhất. Hơn nữa dựa theo chủ quán theo lời cái loại này rút thưởng phương thức, mặc dù rút trúng linh kiện cũng là bài trí. Bất quá bây giờ trong nội tâm nàng muốn đúng là, tình nguyện cầm cái bài trí về nhà, cũng không lại để cho bọn này gian thương lại chiếm một điểm tiện nghi.

Tô Thục Hiểu đưa ra yêu cầu đang lúc hợp lý, tuy nhiên buôn bán trong đại sảnh trong khách hàng gian có không ít đều là chủ quán mời đến người, nhưng cũng có một phần là chính thức khách hàng. Nhân viên chào hàng đám bọn họ đương nhiên không thể đang tại tất cả mọi người mặt cự tuyệt Tô Thục Hiểu yêu cầu, hơn nữa bọn hắn cũng không quan tâm lại để cho Tô Thục Hiểu tìm được “Trên tâm lý thắng lợi”.

Lần này gấp rút tiêu cũng không phải ngày đầu tiên tiến hành, trước kia cũng đã rút thưởng quất ba ngày rồi, nhưng đến bây giờ có thể rút thăm được phần thưởng rải rác không có mấy. Ngẫu nhiên có một hai cái rút thăm được một cái linh kiện, đang nhìn mặt khác linh kiện ngẩng cao giá cả về sau cơ hồ tất cả đều lựa chọn buông tha cho linh kiện, trao đổi thực dụng nhưng không đáng tiền trăm vạn giống như tổ cameras.

Rất nhanh, vài chiếc hộp lớn tử đã bị mang lên mặt bàn. Sau đó từ một cái nhân viên chào hàng tự mình tại mỗi một chiếc trong hộp ném vào một cái đại biểu trúng thưởng màu đỏ tiêu cầu. Đón lấy, hẳn dùng lực lay động cái hộp vài cái, thổi qua một bên.

Người bán hàng cơ hồ là mang theo trêu tức đáng tươi cười nhìn xem Dương Hoa đem bả tay vươn vào trong hộp. Trong lúc này có một trăm chiếc tiêu cầu, trúng thưởng tỷ lệ chẳng qua là 1%. Hẳn tự đợi đến xem Dương Hoa không thu hoạch được gì lúc, Tô Thục Hiểu trên mặt thất vọng biểu lộ nì.

Bất quá Dương Hoa tay theo con thứ nhất trong hộp cầm lúc đi ra, người bán hàng sắc mặt tự biến thành như là vừa ăn được một cái lớn sâu ăn lá đồng

dạng khó nhìn lên. Mà Tô Thục Hiểu tắc chính là ngẩng đầu lên quét đằng sau cái kia chút ít sắc mặt tất cả đều đột nhiên khó nhìn lên kẻ lừa gạt đám bọn họ liếc, tuyệt không che dấu đắc ý của mình.

“Chúc mừng vị này trong khách hàng chúng ta nhất sản phẩm mới, siêu đẳng thời Ngũ Đại máy tính CPU một chiếc.” Tuy nhiên trong nội tâm rất không thoải mái, đúng vậy nhân viên chào hàng đám bọn họ vẫn không có buông tha cái này tuyên truyền cơ hội thật tốt. Có thể tận mắt thấy có người trúng thưởng, đây là những thứ khác khách hàng là không thể kích thích.

Tại một mảnh đối trá chúc mừng trong tiếng, Dương Hoa đem cả tay vươn vào thứ hai chiếc cái hộp. Kết quả hần lấy thêm ra một cái nhỏ cầu thời điểm, người bán hàng sắc mặt lập tức theo ăn được một cái lớn sâu ăn lá biến thành như là ăn được 2 chiếc đại sâu ăn lá đồng dạng khó coi. Chứng kiến sau lưng cái kia bảy kẻ lừa gạt cùng người bán hàng tái nhợt sắc mặt, Tô Thục Hiểu biểu lộ quả thực có thể dùng thần thái phi dương để hình dung.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Vận may khó ngăn cản (hạ)

“Chúc mừng vị này khách hàng lại trúng chúng ta nhất sản phẩm mới, siêu đẳng thời Ngũ Đại máy tính bo mạch chủ.” Nhân viên chào hàng đám bọn họ lần nữa tăng lớn âm lượng, sau đó gắt gao chăm chăm vào Dương Hoa với vào đệ tam chiếc trong hộp đi tay. Nếu như không phải Dương Hoa xuyên đeo chính là ngắn tay T-shirt, chỉ sợ hần đều muốn hoài nghi Dương Hoa có phải là trước đó trong tay giấu kỹ trúng thưởng tiêu cầu.

Mặc kệ bên cạnh mọi người đối với Dương Hoa có bao nhiêu hoài nghi, dù sao hần lần thứ ba có lẽ hay là trúng thưởng. Nói thật, đương làm Dương Hoa lần thứ ba chứng kiến trong tay mình cầm lấy màu đỏ tiêu cầu thời điểm, ngay chính hần đều cảm thấy có chút mê muội, rất hoài nghi có phải là chủ quán đem cả trong rương máy cái gì đó cho lắm.

Thời xưa chỉ việc thi Hương, thi Hội, thi Đình liền tiếp giành được các chức Giải nguyên, Hội nguyên, Trạng nguyên, cái này là bao nhiêu xác suất? Trăm một phần vạn nha!

Lúc này đây, người bán hàng sắc mặt đã không phải là đơn giản tiến hành”Sâu ăn lá số lượng gia tăng một” biến hóa rồi, mà là trực tiếp biến thành phát hiện mình một ngum cắn xuống, lại phát hiện trong đồ ăn còn thừa lại nửa cái sâu ăn lá đồng dạng biểu lộ.

Nhân viên chào hàng đám bọn họ thập phần lý trí tri hoãn đằng sau rút thưởng, bọn hần vội vã chạy đến hậu trường mời ra tiêu thụ trung tâm quản lý kinh doanh. Vị này quản lý kinh doanh mới vừa hiện thân tựu lập tức hỗn hển đưa ra sẽ đối Dương Hoa tiến hành toàn thân kiểm tra. Đối với yêu cầu này, Dương Hoa đương nhiên không chịu. Mà chung quanh những kia chờ xem kịch vui thực những khách cũ cũng đồng loạt ồn ào, lại để cho quản lý kinh doanh cũng đành phải thôi.

Bất quá hần vẫn là đem tất cả nhân viên chào hàng đều tụ tập lại, đối với Dương Hoa vừa rồi rút thưởng cái hộp tiến hành rồi một lần kỹ càng kiểm tra. Đúng vậy kết quả đương nhiên là không hề tranh luận chứng minh Dương Hoa thanh bạch.

Tại đã chán kinh một phen về sau, kế tiếp Dương Hoa tiếp tục lại trúng tam nguyên, ngành sanh sanh gom góp ra một máy tính quá trình là hơn thiếu để ở sân khán giả cảm thấy có chút chết lặng.

Tựa hồ đột nhiên trong lúc đó, mọi người tựu thống nhất biến thành cắn chặt hàm răng, neho mắt lại đối với Dương Hoa tay nhiều lần dò xét bộ dáng. Mà ngay cả những kia một mực dắt cuống họng gọi nhân viên chào hàng cũng chăm chú ngậm miệng lại. Đến lúc này, ai cũng không tin Dương Hoa thật sự bằng vận khí trúng thưởng, mỗi người cũng hoài nghi hần tại ăn gian, đúng vậy lại nhìn không ra hần ăn gian phương pháp.

Mấy cái Hongkong điện ảnh xem tương đối nhiều khách hàng trong đầu thậm chí cảm thấy đắc Dương Hoa trên trán mơ hồ hiển hiện lấy hai cái thiếp vàng chữ to: đồ thần.

Tô Thục Hiểu lúc này đã sớm đắc ý ngay miệng đều không thể chọn. Nhìn xem chung quanh những người kia nghiêng răng nghiêng lợi rồi lại không thể làm gì bộ dáng, Tô Thục Hiểu tựu cảm giác mình lớn như vậy còn cho tới bây giờ không có như vậy giải khí qua.

“Cái kia... Ta có thể cảm bắt được phần thưởng sao?” Mắt nhìn người chung quanh hung ác ánh mắt, Dương Hoa cẩn thận từng li từng tí hướng đã muốn biến thành đầu gối quản lý kinh doanh hỏi thăm.

“Có thể...” Quản lý kinh doanh mang theo khó coi tới cực điểm sắc mặt đối với nhân viên mậu dịch làm thủ hiệu. Sau đó tựu chứng kiến nhân viên mậu dịch tượng mộng du đồng dạng mang theo đã hình thành thì không thay đổi biểu lộ, chết lặng giúp Dương Hoa đem cả tất cả lắp ráp tất cả đều cất vào một cái lớn trong hộp.

Cái hộp vừa để xuống tại trước mặt, khăn trương Dương Hoa không hề nghỉ ngơi, tranh thủ thời gian chạy ra đi tìm đến một gã vận chuyển công, giúp hắn đem bà 2 máy tính đều đóng gói chuyển vào chở tại tiêu thụ trung tâm bên ngoài trong xe tải.

Tiêu thụ trung tâm ở phía trong người ta tấp nập, lại im ắng không có một điểm thanh âm. Quý dị này hoàn cảnh lại để cho vận chuyển công nhân không khỏi tóc gáy đứng chống ngược, không hiểu thấu lắc đầu lăm bằm một câu: "Gặp quý!"

"Đi thôi!" Dương Hoa ở đâu còn dám tại tiêu thụ trung tâm ở phía trong ở lâu xuống dưới, tranh thủ thời gian một bà túm ở vẫn còn đặc ý Tô Thục Hiểu cùng nàng vị kia đồng học, đi theo vận chuyển công nhân sau lưng chạy ra ngoài.

Chờ đợi lo lắng Dương Hoa mãi cho đến ngồi lên xe mới thật dài mở miệng khí, hắn thật đúng là có chút lo lắng vừa rồi sẽ bị người tìm cái lý do giữ lại kiểm tra. Tuy nhiên hắn một điểm giả đều không làm, đúng vậy lão trời mới biết những người kia có thể hay không an một cái có lẽ có đặc tội danh tại trên người hắn? Dù sao, hắn vừa rồi đúng vậy đánh lên một vận một phần ức tỷ lệ! Hoàn toàn là vận khí? Nói ra ai mà tin Gào thét!

"Hắc hắc... Dương Hoa, thực ngại được lắm!" Ô tô vừa khởi động, thoát ly hiểm cảnh Tô Thục Hiểu lập tức hưng phấn dùng sức vỗ Dương Hoa bả vai.

"Ta làm sao vậy?" Dương Hoa kỳ quái hỏi lại.

"Hắc hắc, ngại còn biết rõ còn cố hỏi." Tô Thục Hiểu cười, quơ cánh tay nói, "Không cần lo lắng, ta là 100% ủng hộ ngại. Đám kia gian thương nên hảo hảo giáo huấn bọn hắn một chút!"

"Ta làm cái gì?" Dương Hoa vẫn còn có chút mờ mịt.

"Vậy ngại không phải mới vừa..." Tô Thục Hiểu nhìn xem Dương Hoa nở nụ cười, phui sau lưng cái kia chích chứa lấy máy tính đại thùng liếc.

"Ah, ngại nói cái này. Ách, kỳ thật ta không có..." Dương Hoa vừa mới chuẩn bị nói mình không có ăn gian, đúng vậy quay đầu tưởng tượng, lại lại cảm thấy thật đúng là không tốt xác định. Chính hắn cũng không tin mình có thể hoàn toàn bằng vận khí đánh lên một vận một phần ức giải thưởng lớn.

Có phải là Không Dật Thu tên kia sử cái gì chiêu? Dương Hoa rất tự nhiên liên tưởng đến "Một người duy nhất" có khả năng giúp hắn ăn gian gia hỏa.

"Ừm... Ngươi có thể đem cái này máy tính trước cho ta mượn đám bọn họ sao? Tiền chúng ta sau này trả ngại." Tô Thục Hiểu đón một chút, do dự mà đối với Dương Hoa hỏi.

"Được a." Dương Hoa một điểm không có do dự tự đáp ứng.

Đối với Dương Hoa đáp ứng sáng khoái như vậy, Tô Thục Hiểu một chút cũng không có cảm thấy bất ngờ. Đây cũng là vừa rồi nàng vấn đề lúc do dự nguyên nhân, nàng biết rõ, chỉ cần mình mở miệng khẩn cầu, Dương Hoa hơn phân nửa không biết cự tuyệt. Nếu như phạm sai lầm không phải là của nàng đồng học, mà là Tô Thục Hiểu chính mình, đánh chết nàng cũng sẽ không đối với Dương Hoa khai mở như vậy miệng.

Tuy nhiên Tô Thục Hiểu hạ quyết tâm, nhất định sẽ hãy mau đem cái kia máy tính tiền trả lại cho Dương Hoa, nhưng là cái này cũng không thể giảm bớt nàng xấu hổ cảm giác. Cho nên ở phía sau trên đường, nàng một mực đều không nói nữa.

Trên xe ba người cũng không biết, khi bọn hắn sau khi rời khỏi, nhà này máy tính tiêu thụ trung tâm ở phía trong lại xuất hiện một hồi càn loạn hỗn loạn. Tại Dương Hoa sau khi rời khỏi, trong thương trường xuất hiện một hồi tranh mua phong trào. Bởi vì mọi người vừa rồi đều thấy được Dương Hoa trúng thưởng quá trình, vì vậy những kia nguyên gốc thắng đều ở đang trông xem thế nào những khách cũ mang theo một tia may mắn cũng mua máy tính.

Tiêu thụ trung tâm quản lý kinh doanh tại vừa chứng kiến này cổ tranh mua phong trào thời điểm lộ ra hết sức vui mừng đáng tươi cười. Hắn cảm thấy, vừa rồi người kia tuy nhiên cho bọn hắn mang đến tổn thất, đúng vậy cũng cho bọn hắn mang đến khách hàng.

Bất quá khi đệ một khách quen lần nữa liền trúng sáu nguyên thời điểm, tiêu thụ trung tâm quản lý kinh doanh sắc mặt lập tức tự thanh. Đợt thứ hai khách hàng lại liền trúng sáu nguyên, tiêu thụ trung tâm vị kia mới hơn 40 tuổi quản lý kinh doanh tại chỗ bệnh tim phát tác bị người đưa vào bệnh viện. Coi đây là cơ hội, tiêu thụ trung tâm nhân viên mặt dịch đám bọn họ tranh thủ thời gian lớn tiếng tuyên bố, hôm nay gấp rút tiêu hoạt động dừng ở đây. Đón lấy, tại một đám khách hàng phản nộ kháng nghị trong tiếng, tiêu thụ trung tâm trình diễn vừa ra toàn bộ vai vô phụ.

"Hừ, nhanh như vậy gục rồi!" Ngay tại quản lý kinh doanh ngã xuống đồng thời, Địa phủ vận khí quản lý trung tâm ở phía trong truyền ra một tiếng tràn đầy khinh thường tiếng hừ lạnh, "Được rồi, bốn tiền nữ hôm nay tâm tình tốt, coi như số ngại gặp may!"

Đương nhiên, đây hết thảy cũng chỉ là tiên nữ chuyên gia đại nhân nhằm chán lúc phát tiết trong nội tâm phiền muộn tiểu xiếc. Đã sớm rồi đi này gia tiêu thụ trung tâm, hơn nữa thế về sau không bao giờ... nữa đi kia nhà tiêu thụ trung tâm mua đồ Dương Hoa đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả. Hắn duy nhất biết đến là, tại ngày nọ buổi chiều, đã có hơn hai cuối tuần không có đến quán bar đi làm Tô Thục Hiểu lại đã trở lại.

"Ồ? Tiểu Tô?" Chứng kiến đổi lại một thân nữ chiều dài viên phục thị Tô Thục Hiểu, Dương Hoa nhìn không được kinh ngạc kêu nàng một tiếng.

"Bảo ta Hiểu Hiểu a." Tô Thục Hiểu cười xoay đầu lại.

"Ngươi... Ngươi tại sao trở về rồi? Không phải nói huấn luyện bề bọn nhiều việc sao?"

"Không có biện pháp, ai kêu ta thiếu người nào đó một số tiền lớn đâu này? Ta phải kiếm tiền trả nợ nha!" Tô Thục Hiểu đối với Dương Hoa nghich

ngom chớp chớp mắt.

“Ah?” Dương Hoa nhin không được hiểu kỳ hỏi, “Cái kia bút tiền không phải người đồng học cột sao? Với người không có quan hệ gì a...”

“Người cho rằng toàn bộ thế giới tựa người một người tốt Gào thét!” Nghe được Dương Hoa nói ra như vậy xem thường người lời mà nói..., Tô Thục Hiểu không chút khách khí mắt trắng không còn chút máu, “Ta cũng sẽ không trốn tránh trách nhiệm. Đã lúc ấy ta cùng nàng cùng một chỗ, cái kia gánh chịu một nửa trách nhiệm cũng là nên vậy.”

“Nha.” Dương Hoa thành thành thật thật gật đầu, sau đó liền vội vàng từ Tô Thục Hiểu bên người chạy trốn.

Tô Thục Hiểu tiến đến không có ở trong quán rượu khiến cho quá nhiều chú ý, đại đa số khách nhân đều nhận thức vị này thường xuyên sẽ đến hỗ trợ tiểu cô nương. Cho nên, ngày này y nguyên cùng đi vắng đồng dạng “Bình tĩnh” đi qua.

Châm dứt quán bar công tác, Dương Hoa vô tình về đến nhà. Cùng đi vắng đồng dạng, trong phòng khách đèn sáng rõ, Vương Nhược Tích gian phòng trên TV truyền ra rất lớn tiếng đối thoại. Hần nhủ này, mang theo vài phần phiền muộn thần sắc mờ ra gian phòng của mình đại môn.

Bất quá hẳn một mở cửa phòng, tựa kinh ngạc ngây dại. Chỉ thấy ăn mặc cái kia kiện gọi cảm áo ngủ Vương Nhược Tích bàn lấy hai chân ngồi ở hẳn trước máy vi tính, không biết bởi vì nhìn thấy gì mà cười tiền phủ hậu ngưỡng. Bất quá Vương Nhược Tích lỏa lồ bên ngoài kêu gọi đuôi cùng áo ngủ cổ áo trong khe hở lộ ra gọi cảm giữa hai khe núi ^^ cũng không phải kinh ngạc đến ngây người Dương Hoa thủ phạm —— bởi vì Vương Nhược Tích lợi dụng chúng ta tấn Dương Hoa số lần quá nhiều, đã muốn lại để cho Dương Hoa sinh ra tương đương kháng tính.

Chính thức lại để cho Dương Hoa khiếp sợ trong đầu trống rỗng chính là: gần đây đều sạch sẽ sạch sẽ trong phòng lại bị ném đầy hạt dưa xác! Trên sàn nhà, trên mặt ghế, trên mặt bàn, thậm chí ngay trên giường đều không có thể may mắn thoát khỏi!

Đón lấy Dương Hoa tựa cảm tức trông thấy, cái kia đáng ghê tởm Vương Nhược Tích duỗi ra thon thon tay ngọc, theo bị máy tính màn hình ngăn trở một mặt về ra một hạt hạt dưa ném vào trong miệng, sau đó một bên khoa trương lay động lấy thân thể lớn thanh âm cười, một bên nhìn cũng không nhìn nghiêng đi miệng, đem cả hạt dưa xác nhẹ nhàng linh hoạt “PHỐC” một tiếng nhỏ ra đi ra ngoài. Hôn nữa thật vừa đúng lúc, cái kia hạt dưa xác chạy Dương Hoa đầu tựa đi, còn vừa vặn cùng Dương Hoa miệng đụng phải vừa vặn. Cái kia mang theo Vương Nhược Tích nước miếng hạt dưa xác cùng Dương Hoa đến cái tiếp xúc thân mật, cũng không biết có phải hay không là có thể tính toán một lần gián tiếp hôn môi.

Tục ngữ nói tốt, đem cả con thỏ ép hẳn còn muốn cắn người nì. Chứng kiến tình cảnh này, dù là Dương Hoa tính tình dù cho cũng nhin không được nữa nổi trận lôi đình.

“Vương Nhược Tích!” Dùng sức biến mất dính vào trên môi hạt dưa xác, khí thiếu chút nữa toàn thân phát run Dương Hoa phát ra hẳn từ lúc chào đời tới nay lớn nhất gầm lên giận dữ.

“Ah? Ha ha... Ha ha ha ha... Người... Người trở lại... Đã trở lại!” Vương Nhược Tích mang theo ngăn không được đáng tươi cười, một bên cuồng tiểu một bên thờ phỉ phò đối với Dương Hoa phát phát tay.

“Người không nên quá phận rồi!” Dương Hoa nổi giận dùng dùng xụ mặt đối với Vương Nhược Tích hô.

“Ai? Sao... Làm sao vậy?” Vương Nhược Tích vẫn không thể nào ngưng cười, hoặc là nói, nàng căn bản là không có thực đem cả Dương Hoa lừa gạt đương làm hồi sự.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Studio nghe tin bất ngờ (thượng)

“Người... Người đang ở đây trong phòng của ta làm gì?” Dương Hoa thở dốc một hơi, y nguyên sắc mặt nghiêm túc chằm chằm vào Vương Nhược Tích.

“Ta tại xem phim ah.” Vương Nhược Tích mang theo cười, lộ làm ra một bộ vẻ mặt vô tội, “Hắc hắc, người trong máy vi tính có Châu Tinh Trì điện ảnh toàn tập, xem chết cười ta.”

“Ta không phải nói cái này. Nơi này là gian phòng của ta, người tùy tiện vào đến còn chưa tính, dùng máy tính ta cũng không nói cái gì.” Dương Hoa tức giận nói xong, chỉ một ngón tay Vương Nhược Tích bên người lộn xộn vô cùng bản mặt đất, “Nhưng người đem phòng ta biến thành cái dạng này cũng hơi quá đáng.”

“Ồ, giận thật à ah.” Chứng kiến Dương Hoa rất nghiêm túc bộ dáng, Vương Nhược Tích nhủ lòng mày. Nàng vẫn thật không nghĩ tới Dương Hoa cũng sẽ nổi giận, nhìn nhìn lại chính mình tình huống chung quanh, Vương Nhược Tích cũng cảm giác mình là có chút quá phận.

“Ừm!” Dương Hoa theo trong lỗ mũi nặng nề hừ một tiếng, đồng thời hai mắt trừng mắt Vương Nhược Tích, hướng nàng tỏ vẻ lấy phần nộ của mình.

Kỳ thật, tự tiện sử dụng máy tính hoặc là làm dơ gian phòng đối với Dương Hoa mà nói đều là chuyện nhỏ. Quan trọng là..., Dương Hoa cảm thấy Vương Nhược Tích thật sự là quá không tôn trọng chính mình rồi. Từ chuyển vào căn phòng này từ về sau, nàng vẫn lấy chính mình không xem ra gì. Xem tại Tề Vũ Huỳnh phân thượng, Dương Hoa cũng một mực cũng không cùng nàng so đo. Nhưng lúc này đây, Dương Hoa cảm thấy nếu như mình nếu không cảnh cáo nàng thoáng một tý, về sau nàng chỉ sợ cũng muốn cang coi trời bằng vung.

Dương Hoa tính tình hoàn toàn chính xác phát ra rồi, đáng tiếc hấn phát giận đối tượng nhưng lại Vương Nhược Tích. Nếu như trương đạo diễn ở chỗ này, nhất định sẽ đối với Dương Hoa lắc đầu thờ dài! Bởi vì hấn biết rõ, Vương Nhược Tích người này... Ai cũng cảm nàng không có cách.

Ngay tại Dương Hoa tỏ vẻ ra phần nộ của mình về sau một giây, Vương Nhược Tích tự lập tức thu hồi tất cả đáng tươi cười. Nàng dùng một bộ tội nghiệp bộ dáng nhìn xem Dương Hoa, 2 chích ngập nước trong mắt to hàm chứa chân thành nước mắt, dùng vô cùng áy náy ngữ khí nói: “Dương Hoa, là ta sai rồi. Thật sự thực xin lỗi, còn không được sao?”

Vương Nhược Tích cái này trong nháy mắt biểu lộ biến hóa lại để cho Dương Hoa dở khóc dở cười, hấn biết rõ Vương Nhược Tích là đang diễn trò, đúng vậy nàng bộ dạng này biểu lộ cũng quả thật làm cho người mắng không xuất khẩu. Dương Hoa chỉ cảm thấy một ngụm hờn dỗi giấu ở trong lòng, muốn phát lại không phát ra được, đem hấn phiền muộn đủ thương.

“Người không chịu tha thứ người ta?” Vương Nhược Tích tựa hồ mắt thấy tự muốn khóc, nước mắt ngay tại nàng trong hốc mắt đảo quanh. Cái kia xinh đẹp trên gương mặt mang theo thương tâm gần chết biểu lộ, đặc biệt làm cho người ta cảm thấy trong lòng còn có áy náy.

“Ta...” Nhìn xem Vương Nhược Tích giờ phút này biểu lộ, Dương Hoa cũng không biết nên nói cái gì cho phải. Hấn một cái “Ta” chữ nói hồi lâu, thực sự không có “Ta” ra cái đạo đạo đến.

“Người muốn thế nào mới bằng lòng tha thứ người ta? Người nói nha, người ta chiều làm là được.” Vương Nhược Tích ăn nói khép nép nói, hai cánh tay nhẹ nhàng xoa bóp lấy áo ngủ mép váy, trên mặt lại vẫn hiện lên một tia đồ ỉm.

“Người...” Vương Nhược Tích đem lời nói đến đây cái phân thượng, Dương Hoa cũng cảm nàng không có cách. Cuối cùng, hấn cũng chỉ tốt tức giận ném ra một câu đến: “Người đem phòng ta quét sạch sẽ!” Sau đó liền dẫn một bụng không phát ra được tức giận trong phòng tìm cái coi như sạch sẽ địa phương ngồi xuống, nhìn xem Vương Nhược Tích quét dọn gian phòng.

“Tốt sao!” Dương Hoa lời của mới rồi, Vương Nhược Tích trên mặt thương tâm tự lập tức hể quét là sạch, nàng cười mỉm đứng lên, tại trong phòng bếp cầm cái chổi cùng ki, dụng cụ hút rác mà bắt đầu quét dọn Dương Hoa gian phòng.

Bất quá... Vương Nhược Tích quét dọn công phu thật sự là kém có thể. Nhìn xem nàng đồng một búa tây một gây quơ cái chổi, tội liên đới tại trên mặt ghé Dương Hoa đều thay nàng sốt ruột.

“Đề ta đánh đi.” Phiền muộn Dương Hoa nhìn đồng hồ, hấn cảm giác nếu quả thật muốn cho Vương Nhược Tích đem cả gian phòng này quét sạch sẽ, chỉ sợ hấn buổi sáng ngày mai cũng không nhất định có thể ngủ thượng cảm giác.

Trên thực tế, Vương Nhược Tích tự đòi đến Dương Hoa những lời này nì. Hấn mới mới mở miệng, Vương Nhược Tích tự lập tức mang theo mặt mũi tràn đầy đáng tươi cười, giờ lên cái chổi đưa tới Dương Hoa trước mặt.

“Ài...” Dương Hoa bắt đầu dĩ thời dài. Nếu như trương đạo diễn chứng kiến hấn lúc này biểu lộ, nhất định sẽ mất nước mắt lưng tròng cảm tay của hấn hô to: “Huỳnh đệ, người rốt cục cảm nhận được nỗi thống khổ của ta đi à nha!”

“Đúng rồi.” Vương Nhược Tích lúc này lại đột nhiên mang theo cầu khẩn biểu lộ, giữ chặt Dương Hoa cánh tay nói: “Cái kia... Vừa rồi điện ảnh ta còn không thấy xong, ngày mai ta còn muốn đón lấy xem, được không?”

Dương Hoa cánh tay bị Vương Nhược Tích bắt lấy, ngón tay trong lúc vô tình khoắc lên Vương Nhược Tích mảnh khảnh trên lưng, lập tức lại là một hồi xấu hổ. “Làm sao người không chính mình đi mua máy tính?” Hấn vội vàng đem cánh tay theo Vương Nhược Tích trong tay rút ra nói.

“Ta lười đi điện tử thị trường chứ sao. Ta lại không xe, mua máy tính phiền toái chết... rồi.” Vương Nhược Tích nói lẽ thẳng khí hùng.

Vương Nhược Tích lần này lời vừa ra khỏi miệng, Dương Hoa tự bị triệt để đánh bại. Hấn vốn cho là Tề Vũ Huỳnh cũng đã là nữ nhân lười biếng cực hạn, nhưng bây giờ nhìn lại, cùng Vương Nhược Tích vừa so sánh với, nàng đã muốn chịu khó có thể cho người bội phục rồi! Hiện tại Dương Hoa chỉ cầu Vương Nhược Tích về sau đừng có lại đến gian phòng của mình làm phá hư, cái kia máy tính nàng yêu chuyển tự mang đi a. Dù sao hấn cũng chỉ là mỗi ngày buổi sáng cần dùng máy tính, mà lúc kia đoạn Vương Nhược Tích cơ bản đều không ở nhà.

“Tính một cái rồi, người đem máy tính đem đến người trong phòng đi thôi. Về sau không có việc gì đừng hướng phòng ta chạy.” Dương Hoa cũng cảm Vương Nhược Tích không có cách, dứt khoát đã tới rồi cái mắt không thấy tâm không phiền.

“Hắc hắc, người thật sự là người tốt.” Vương Nhược Tích một chút cũng không chối từ, cười hi hi khoa trương Dương Hoa một câu tự phụ giúp đỡ ròng rọc bản máy tính trở về gian phòng của mình.

Quét dọn xong gian phòng, Dương Hoa vọt lên cái mát về sau liền hỗn loạn nằm ở trên giường đã ngủ. Chờ hán sáng ngày thứ hai lúc thức dậy, lại chỉ thấy Vương Nhục Tích mang theo 2 chiếc sâu sắc mắt quầng thâm, từ trong phòng lung la lung lay đi ra. Đêm qua đêm bà Dương Hoa trong phòng máy tính chuyển về phòng của mình về sau, nàng một bên đập đầu hạt dưa một bên xem tivi, thẳng đến hùng dũng mới lên giường nghỉ ngơi, giấc ngủ thời gian trước sau chưa đầy hai giờ.

“Nhục Tích, ngươi không sao chứ?” Chứng kiến Vương Nhục Tích một bước ba sáng ngời, đứng cũng không vững bộ dáng, Dương Hoa không khỏi lo lắng hỏi.

“Ah? Không có việc gì. Ah!” Vương Nhục Tích mờ mịt nhìn Dương Hoa liếc, đi theo chính là một sâu sắc ngáp.

“Thật sự không có việc gì?” Dương Hoa có lẽ hay là rất hoài nghi nhìn xem nàng.

“Ừm...” Vương Nhục Tích gật đầu, lung la lung lay vào buồng vệ sinh. Sau đó liền từ bên trong truyền ra nặng nề “Rầm” một tiếng, đón lấy, Vương Nhục Tích kêu đau thanh âm lập tức truyền đến: “Ai u!”

Dương Hoa tranh thủ thời gian hướng trong phòng vệ sinh nhìn thoáng qua, chỉ thấy Vương Nhục Tích chậm quá đứng lên, dùng sức xoa bờ mông.

“Nhục Tích, ngươi không sao chứ? Muốn hay không cho trương đạo diễn gọi điện thoại, thỉnh nửa ngày nghỉ?” Dương Hoa rất lo lắng nhìn xem Vương Nhục Tích hỏi.

“Không nên không nên! Sáng hôm nay đua giỡn nhiệm vụ nhanh vô cùng, nếu như ta xin phép nghỉ, buổi chiều trương đạo diễn không phải dùng nước bọt chìm ta không thể! Ai u...” Vương Nhục Tích một bên xoa chỗ đau, một bên rất kiên quyết cự tuyệt Dương Hoa đề nghị.

“Ngươi biết quay phim nhiệm vụ nhanh còn suốt đêm xem phim?” Dương Hoa nhìn xem Vương Nhục Tích, một bộ không thể tưởng tượng nổi biểu lộ.

“Ta cho rằng không có việc gì chứ sao...” Vương Nhục Tích rất nhỏ thanh âm xạo xạo nói.

“Ngươi còn tưởng rằng không có việc gì?” Dương Hoa nhìn xem Vương Nhục Tích hiện tại bộ dáng, lại liên tưởng khởi nàng đêm qua giầy vò, khí sẽ không đánh một chỗ đến, “Chính ngươi nhìn xem ngươi bây giờ là cái dạng gì nữa trời? Tự như ngươi vậy, đi studio có thể quay phim sao?” Dương Hoa một hơi đem bà đêm qua giấu ở trong lòng phiền muộn tất cả đều phát tiết đi ra. Hắn đi đến Vương Nhục Tích bên người, chỉ vào trong gương nàng cái kia 2 chiếc sưng lên con mắt nói.

“Làm sao ngươi cũng biến thành cùng trương đạo diễn tựa như.” Vương Nhục Tích quyết miệng nhìn nhìn trong gương chính mình, nhỏ giọng nói thầm một câu tự không ngôn ngữ. Coi hắn hiện tại cái này bộ dáng, cho dù đi studio cũng chỉ là lại để cho trương đạo diễn khó làm mà thôi. Bọn hắn đập chính là đô thị tình cảnh kịch, cho nên thợ trang điểm rất ít cho bọn hắn hóa đậm đặc trang, lớn như vậy mắt quầng thâm, đồ trang sức trang nhã khẳng định ngăn không được.

“Ta đây làm sao bây giờ?” Vương Nhục Tích tựa hồ không có chủ ý, đành phải lại quay đầu hỏi Dương Hoa.

“Gọi điện thoại xin phép nghỉ a!” Dương Hoa tức giận nói.

“Nha.” Cũng không biết là bởi vì quá mệt mỏi, còn là vì Dương Hoa hôm nay thái độ khác thường uy nghiêm, Vương Nhục Tích dĩ nhiên cũng làm tượng cái nghe lời tiểu cô nương đồng dạng cúi đầu đi ra ngoài, một chút cũng không có cùng Dương Hoa tranh luận. Cầm lấy bao da, Vương Nhục Tích mới tìm một hồi hãy mở mắt to ra mà xem la hoảng lên: “Ai nha!”

“Làm sao vậy?” Dương Hoa bị Vương Nhục Tích đột nhiên phát ra kêu sợ hãi lại càng hoảng sợ.

“Ta ngày hôm qua lúc trở lại đưa đi động quên ở studio. Trương đạo diễn điện thoại của bọn hắn tất cả trong điện thoại di động, vậy phải làm sao bây giờ đâu này?” Vương Nhục Tích nhanh chóng giờ bao da khắp nơi loạn chuyển.

“Gọi điện thoại hỏi Vũ Huỳnh.” Dương Hoa trả lời ngay.

“Đừng, đừng!” Vương Nhục Tích tranh thủ thời gian gảy này cái nàng hết sức quen thuộc Tê Vũ Huỳnh trong nhà dây số. Chuông điện thoại vang lên một lần lại một lần, đầu kia lại thủy chung không ai tiếp nghe; lại sửa gảy điện thoại, kết quả cũng giống như vậy.

“Nàng khả năng đi ra ngoài ăn điểm tâm.” Vương Nhục Tích tràn đầy khóc không ra nước mắt biểu lộ, “Nàng ăn xong bữa sáng khẳng định còn muốn tán một hồi bước mới có thể về nhà, cái kia lúc sau đã không còn kịp rồi! Ai... Có lẽ hay là được rồi.”

“Có muốn ta giúp ngươi một tay hay không đi studio xin phép nghỉ?” Dương Hoa kỳ thật cũng chỉ là thuận miệng vừa hỏi.

“Ừm?” Vương Nhục Tích như là thấy được cứu tinh đồng dạng nhìn xem Dương Hoa, “Tốt! Ngươi giúp ta cùng trương đạo diễn nói... Không nên không nên, ngươi không biết kiếm cơm. Như vậy, ngươi sau khi tới, giúp ta hỏi trương đạo diễn số điện thoại mã, sau đó gọi điện thoại về nhà nói cho ta biết. Ta lại chính mình gọi điện thoại cho trương đạo diễn xin phép nghỉ.”

Dương Hoa không nghĩ tới Vương Nhục Tích thật đúng là làm cho mình đi studio đi một chuyến, đúng vậy hắn hiện tại cho dù hối hận cũng không còn kịp rồi. “Được rồi, vậy ngươi ở nhà chờ ta điện thoại.” Vô luận dù thế nào không tình nguyện, từ trước đến nay giữ lời nói Dương Hoa cũng chỉ đường như nhận thức không may. Tại Vương Nhục Tích ánh mắt cảm kích ở bên trong, hắn nhanh chóng chạy trở về trong phòng, phủ thêm một kiện áo khoác liền đi ra ngoài thẳng đến studio đi.

Vương Nhược Tích một mực trong cửa sổ nhìn xem Dương Hoa thân ảnh biến mất ở phương xa, sau đó nàng mới về mặt đau khổ trở lại phía trước gương, nhìn xem trong gương chính mình, tự buồn bã tự oán nói: "Vương Nhược Tích, người thật đáng thương. Ai..." Thở dài một tiếng về sau, nàng tự một đầu ngã xuống giường, kéo qua chăn, mềm nằm ngáy o.. o... Bắt đầu đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Studio nghe tin bất ngờ (hạ)

Dương Hoa vội vàng chạy tới studio, thoáng một tý xe taxi, hần lập tức tự ở bên cạnh tìm được rồi vị kia đã từng thấy qua một mặt bảo vệ. Dương nhiên, Dương Hoa nhớ rõ chính mình đã từng thấy qua viên an ninh kia, đúng vậy bảo vệ lại không nhớ rõ hần đã từng thấy qua Dương Hoa. Dương nhiên, Dương Hoa vừa đi đến studio đại trường quay bên ngoài tự lập tức bị coi như người không có phận sự ngăn lại.

Cũng may Dương Hoa mục đích tới nơi này không phải là thấy trương đạo diễn cũng không phải thấy Đường Hân như vậy đại minh tinh, Vương Nhược Tích chẳng qua là yêu cầu hần đến gặp một lần vị kia phụ trách thúc muốn kịch bản, triệu hoán diễn viên tiểu công việc của đoàn kịch. Tại rất mất một phen lời lẽ về sau, bảo vệ rốt cục rất miễn cưỡng đáp ứng rồi Dương Hoa, giúp hần chuyển được này vị "Hoàng kịch vụ" điện thoại.

Tại trong điện thoại nghe nói một thứ tên là "Dương Hoa" tìm đến mình, Hoàng kịch vụ không khỏi gãi gãi đầu, mang theo rất ái màu đáng tươi cười theo trường quay ở phía trong đi ra.

"Hoàng kịch vụ." Vừa nhìn thấy vị này thường xuyên cùng chính mình thông điện thoại "Người quen biết cũ", Dương Hoa lập tức kêu lên tên của hần, sau đó nhiệt tình nghênh đón tiếp lấy.

Nhìn thấy Hoàng kịch vụ nụ cười trên mặt, bảo vệ tự nhiên không ngăn trở... nửa ngăn cản Dương Hoa, tùy ý hần vài bước đi vào trường quay ở phía trong.

"Ha ha, Dương Hoa người đã đến rồi." Hoàng kịch vụ ngữ khí giống như là sớm chỉ biết Dương Hoa sẽ đến đồng dạng.

"Ừm? Cái gì gọi là ta tới rồi? Ta là thay Vương Nhược Tích đến." Dương Hoa trượng Nhị hòa thượng sờ không tìm ý nghĩ, không hiểu ra sao nhìn xem Hoàng kịch vụ.

"Thay Vương Nhược Tích đến?" Hoàng kịch vụ nghe xong Dương Hoa lời mà nói..., cũng là một bộ không biết cái gọi là bộ dáng. "Người thay nàng tới làm gì?"

"Ah? Nàng hôm nay tới không được, ta thay nàng xin phép nghỉ nha!" Dương Hoa không hiểu thấu nói.

"Thay nàng xin phép nghỉ làm gì? Nàng hôm nay vốn cũng không cần đến nha." Hoàng kịch vụ trong ánh mắt tất cả đều là dấu chấm hỏi (???).

"Cái gì?" Dương Hoa tại chỗ kinh hãi trợn mắt há hốc mồm, đón lấy chính là một cổ lửa giận theo dưới lòng bàn chân xông lên.

Cái này Vương Nhược Tích cũng hơi quá đáng, vậy mà sử hèn hạ như vậy chiêu số đến lừa gạt chính mình. Thiết thời ta còn hảo tâm giúp nàng, nàng căn bản là đem bà ta trở thành món đồ chơi. Dương Hoa khí thiếu chút nữa toàn thân phát run. Hần hiện tại có chút hiểu rõ lúc trước Tề Vũ Huỳnh vì sao lại bởi vì Vương Nhược Tích kích động như vậy. Loại này bị bằng hữu phản bội cảm giác xác thực cực không dễ chịu.

"Cái kia... Ta đi trước." Dương Hoa miễn cưỡng đối với hoàng biên kịch bài trừ đi ra một cái khuôn mặt tươi cười, trong chớp mắt tự muốn rồi đi.

"Ai, ai. Đừng nóng vội đừng nóng vội. Nếu là Nhược Tích gọi người tới, vậy người ở chỗ này ngốc một hồi a. Đợi lát nữa khả năng còn muốn người giúp cái chuyện nhỏ." Hoàng biên kịch vội vàng kéo lại Dương Hoa, mặt mũi tràn đầy đều là đáng tươi cười.

"Muốn ta hỗ trợ?" Dương Hoa thiếu chút nữa cho là mình nghe lầm, vội vàng lại dùng ánh mắt hướng hoàng biên kịch hỏi thăm xuống.

"Đúng!" Hoàng biên kịch chém đinh chặt sắt dùng sức gật đầu một cái, rất khẳng định trả lời.

"Cái kia... Vậy được rồi." Dương Hoa nghĩ nghĩ, gật đầu đáp ứng xuống. Hần nghĩ đến, mình bây giờ đi về nhà làm gì đó? Chẳng lẽ muốn mắng Vương Nhược Tích một chầu sao? Coi như hết. Dương Hoa trong lòng đối với chính mình lắc đầu, hần giờ phút này rất không muốn gặp lại Vương Nhược Tích.

Vừa thấy Dương Hoa đáp ứng, hoàng biên kịch béo mặt tự cười tròn hơn. Hần sợ Dương Hoa hối hận tựa như dẫn hần vào trường quay, sau đó tại

studio hậu trường cho hắn tìm cái địa phương ngồi xuống.

“Người ở nơi này chờ một lát.” Hoàng kịch vụ vút xuống dưới những lời này, tự cười hấp tấp chạy.

Không lâu lắm, studio ở phía trong người tự dần dần nhiều lên. Nhân viên công tác khẩn trương bố cảnh cùng an bài ngọn đèn chụp ảnh. Một ít thoát nhìn rất giống là diễn viên người thì tại trường quay cùng phòng hóa trang ở phía trong ra vào vào, thỉnh thoảng vẫn cùng người bên cạnh nói giỡn hai câu.

Cái này studio ở phía trong có không ít người tại T thành phố cũng có thể tính toán đưa ra thị trường nổi tiếng minh tinh, bất quá Dương Hoa lại một cái cũng không nhận biết. Dần dần, Dương Hoa đợi có chút không nhìn được. Hắn rất muốn tiến trường quay đi tìm tìm Hoàng kịch vụ, hỏi hắn rốt cuộc đang giờ trò quý gì; tuy nhiên lại lại lo lắng cho mình bên này vừa đi, bên kia Hoàng kịch vụ sẽ tới tìm người.

Ngay tại Dương Hoa đang do dự thời điểm, một cái trường lấy râu quai nón Đại Hán vẻ mặt nghiêm túc đi tới. Hắn nhìn Dương Hoa liếc, lập tức xông hắn vẫy tay một cái nói: “Này, người! Vẫn ngồi ở ở đây làm gì? Tranh thủ thời gian theo ta tiến phòng hóa trang! Lập tức muốn quay phim rồi!”

“Ta? Ta cũng không phải...” Dương Hoa kinh dị nhìn xem râu quai nón, vội vàng đứng lên muốn giải thích hai câu, đúng vậy lời nói mới nói đến một nửa đã bị râu quai nón không kiên nhẫn cắt đứt.

“Đừng ta à của người! Tranh thủ thời gian theo ta đi!” Râu quai nón không khỏi phân trần, một bả túm khởi Dương Hoa tự sau này đài mặt khác một bên nam phòng hóa trang ở phía trong đi.

« loại thứ ba nhân loại » kịch tổ studio diện tích cũng không tính quá lớn, hơn nữa rất nhiều thiết bị đều thập phần đơn sơ. Đây là bởi vì tại « loại thứ ba nhân loại » Tập 1- bắt đầu phát ra trước kia, đài truyền hình cũng nhìn không tốt hắn thu xem ti lệ, cho nên cho đầu tư rất ít. Mà đợi hắn đổ về sau, kịch trong tổ thành viên đại số đều đã thành thói quen những này đơn sơ mấy cái gì đó. Cho nên tại mọi người kiên trì hạ, rất nhiều không sẽ ảnh hưởng công tác “Tự chế thiết bị” đều bị bảo tồn xuống dưới —— nói thí dụ như hắn phòng hóa trang.

« loại thứ ba nhân loại » kịch tổ nam nữ phòng hóa trang cùng với nói là 2 cái gian phòng, còn không bằng nói là dùng cứng rắn ngạnh giấy các-tông ngăn cách 2 chiếc đại hộp giấy nhỏ, chính giữa tầng kia hơi mỏng vách tường cách âm hiệu quả thật sự có hạn. Bất quá theo kịch tổ các thành viên cười xung, như vậy có lợi cho nam nữ diễn viên một bên trang điểm vừa hướng lời kịch.

Đương nhiên, Dương Hoa cũng không rõ ràng lắm gian phòng này đơn sơ phòng hóa trang còn có như thể diệu dụng. Cho nên vừa đi vào nam phòng hóa trang, hắn liền đối với theo phòng cách vách ở phía trong truyền đến ong ong tiếng ồn ào cảm thấy hết sức kinh ngạc. Bất quá nam phòng hóa trang ở phía trong mặt khác hai vị ngược lại bằng chân như vại, tựa hồ sớm đã thành thói quen hoàn cảnh như vậy.

“Ngồi xuống!” Râu quai nón đối với Dương Hoa một ngón tay bên cạnh còn sót lại một cái ghế, sau đó liền lập tức quay đầu, theo trang điểm trên đài cầm lấy lược cùng kéo.

Lúc này, Dương Hoa rốt cục nhận ra vị kia cơ hồ tại tháng gần nhất mỗi một tập « loại thứ ba nhân loại » ở phía trong đều sẽ xuất hiện nhân vật phản diện nhân vật. Nhìn xem cái kia nhân vật phản diện nhân vật đối với chính mình quảng đến thân mật đáng tươi cười, Dương Hoa trong nội tâm không biết nên khóc hay cười. Lại nói tiếp, này nhân vật hay là hắn chế tạo nên nì.

“Đừng động.” Nhìn thấy Dương Hoa ngồi xong, râu quai nón lập tức bắt đầu dùng lược cùng kéo đối với đầu của hắn tiến hành khẩn cấp xử lý. Bất quá hắn cũng chỉ là đem bả Dương Hoa tóc xén một điểm, sau đó hơi chút cải biến hắn kiểu tóc,.

Tại râu quai nón xử lý Dương Hoa đầu thời điểm, vị kia nhân vật phản diện minh tinh thị trang điểm đã xong công tác của hắn. Cũng không lâu lắm, nhân vật phản diện minh tinh đã bị công việc của đoàn kịch kêu đi ra ngoài. Sau đó nam phòng hóa trang ở phía trong liền chỉ còn lại có Dương Hoa, râu quai nón cùng với cái kia theo bên cạnh truyền đến một mực không ngừng ở dưới ong ong thanh âm.

“Không được! Ta không đáp ứng!” Ngay tại Dương Hoa cũng bắt đầu dần dần thói quen cái kia ong ong thanh âm, dần dần tại hắn thôi miên hạ sắp sửa ngủ thời điểm, một cái tràn đầy phẫn nộ cao quảng tám tiếng nói đột nhiên rõ ràng truyền tới.

Ủm? Thanh âm này rất quen tai ah. Dương Hoa mở ra đã muốn nửa khép thượng con mắt. Hắn cảm thấy thanh âm mới vừa rồi thật sự phi thường quen tai, chỉ tiếc cách tầng một plastic bản, người nói chuyện nói số lượng từ lại quá ít, cho nên nghe không đúng cắt.

Bất quá tại một hồi huyền thuyên về sau, cái kia đưa tới Dương Hoa chú ý thanh âm lại truyền tới: “Ai đều không được! Các người chính là đem bả Phan An tìm đến cũng không được!... Ta không nghe, ta không nghe!”

Tề Vũ Huỳnh? Nàng làm sao sẽ tại kịch tổ hay sao? Giật mình Dương Hoa kim lòng không được vừa động đầu, thị trang điểm thỉnh linh bị lại càng hoảng sợ. “Đừng động!” Râu quai nón nổi giận đùng đùng đối với Dương Hoa hô một tiếng, hắn vừa rồi thiếu chút nữa không có một kéo đâm tiến Dương Hoa da đầu ở phía trong.

Trời đất bao la, thị cắt tóc lớn nhất. Râu quai nón càng nộ, Dương Hoa đành phải nhìn xuống trong nội tâm rất hiếu kỳ, ngồi đằng hoàng lấy bất động. Bất quá hắn người ngồi không nhúc nhích, vừa ý lại đã sớm bay đến bên cạnh đi. Tề Vũ Huỳnh đến kịch tổ làm gì? Nàng tại cùng với cái nhau? Tại Dương Hoa trong đầu, hai cái sâu sắc dấu chấm hỏi (???) không ngừng qua lại bay múa lấy.

Râu quai nón một xử lý tốt Dương Hoa tóc, hắn tự lập tức không thể chờ đợi được theo phòng hóa trang ở phía trong chạy ra đi, sau đó cách nữ phòng hóa trang đại môn kêu một tiếng: “Vũ Huỳnh?”

Hắn một tiếng kêu bỏ đi, nữ phòng hóa trang ở phía trong tiếng ồn ào liên giống bị đóng đầu rồng nước uống đồng dạng kết một tiếng dừng lại. Qua rồi hồi lâu, bên trong mới lại truyền ra một hồi trầm thấp ơng ơng thanh âm. Sau đó Dương Hoa tự chứng kiến, Hoàng kịch vụ mang theo vẻ mặt đáng tươi cười từ bên trong đi ra. Hắn đối với Dương Hoa ái màu cười cười, đi đến trước mặt vỗ vỗ bờ vai của hắn, sau đó cái gì cũng không nói đã đi.

“Vũ Huỳnh?” Nhìn thấy Hoàng kịch vụ có thể theo nữ phòng hóa trang bên trong đi ra đến, Dương Hoa cũng không lại do dự, lập tức xốc lên rèm vải đi vào. Quả nhiên, hắn vừa vào cửa tự chứng kiến Tề Vũ Huỳnh đang ngồi ở một chích ghế ngồi tròn thượng, mấy nữ nhân thợ trang điểm tắc chính là tụ tập ở bên cạnh xì xào bàn tán. Chứng kiến Dương Hoa tiến đến, nữ thợ trang điểm đám bọn họ lập tức tập thể phát ra một hồi ái màu nhõng nhẽo cười, sau đó đem Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh hai người một mình nhét vào phòng hóa trang ở phía trong.

“Dương Hoa, sao ngươi lại tới đây?” Tề Vũ Huỳnh đỏ bừng cả khuôn mặt nhìn xem Dương Hoa, trên nét mặt tràn đầy ngượng ngùng.

“Ừm...” Chuyên nghiệp hóa trang sư đại thủ bút tăng thêm Tề Vũ Huỳnh thiên sinh lệ chất, Dương Hoa cũng bị như vậy một bức tranh mặt hấp dẫn.

“Nói chuyện nha, đừng nhìn ta như vậy.” Tề Vũ Huỳnh bị Dương Hoa xem nhin không được chuyển khai dòi đi chỗ khác đầu đi, trên mặt từng đợt phát sốt.

“Ách... Ah, ta là giúp Nhượng Tích xin phép nghỉ...” Phát ứng tới Dương Hoa một bên ảo não lấy chính mình thất thố, một bên xấu hổ trả lời.

“Nhượng Tích... Sáng hôm nay nàng không phải đều không có đùa giỡn sao?” Có một cái nhưng để hóa giải xấu hổ chủ đề, Tề Vũ Huỳnh lúc này mới quay mặt lại một lần nữa quay mặt về phía Dương Hoa. Bất quá trên mặt hắn ngượng ngùng đỏ ửng nhưng vẫn đều không có rút đi.

“Đúng vậy a. Ta bị nàng lừa gạt rồi.” Dương Hoa cười khò trả lời.

“Cái này Nhượng Tích...” Tề Vũ Huỳnh nhỏ giọng nói thầm một câu.

“Nàng làm sao vậy? Còn có, cái kia... Vừa rồi Hoàng kịch vụ bảo ta hỗ trợ, hỗ trợ cái gì?” Dương Hoa đến bây giờ cũng còn không có biết rõ ràng mình rốt cuộc ở lại studio ở phía trong làm gì.

“Ngươi hỏi hắn tốt rồi, ta muốn đi ra ngoài trước xuống.” Nghe xong Dương Hoa vấn đề, Tề Vũ Huỳnh càng ngượng ngùng bắt đầu đứng dậy. Tại xấu hổ đến cổ trước kia, nàng tranh thủ thời gian đứng lên, vội vàng theo phòng hóa trang ở phía trong chạy ra đi, chỉ vút xuống dưới Dương Hoa một người tại nữ phòng hóa trang ở phía trong tiếp tục không hiểu thấu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Kim bài áo rồng (thượng)

Tại nữ phòng hóa trang ở phía trong lại đợi một hồi, Dương Hoa cuối cùng là lại gặp được đi mà quay lại Hoàng kịch vụ. Nhìn xem Hoàng kịch vụ vẻ mặt vội vã thần sắc, Dương Hoa ngay vội vàng đứng lên hỏi: “Hoàng kịch vụ, ngươi rốt cuộc để cho ta ở chỗ này làm gì ah?”

“Nói nhảm.” Hoàng kịch vụ cười mắng một câu, “Tại studio còn có thể tìm ngươi làm gì? Đương nhiên là quay phim rồi!” Đón lấy hắn cao thấp đánh giá Dương Hoa một phen, thoả mãn nhẹ gật đầu, nói tiếp: “Ừm, không tệ không tệ. Là đẹp trai tiểu gia hỏa.”

“Quay phim?” Dương Hoa căn bản không nghe thấy Hoàng kịch vụ đằng sau hai câu tán thưởng, tại hắn nghe được Hoàng kịch vụ nhắc tới “Quay phim” hai chữ này thời điểm, người cũng đã hôn mê rồi. Thượng TV? Dương Hoa trước kia còn cho tới bây giờ không có tưởng tượng qua mình có thể gặp gỡ chuyện như vậy.

Hay nói giỡn! « loại thứ ba nhân loại » cả nước thu xem ti lệ còn có 20% nhiều ni! Nói một cách khác, cả nước xem tivi đám người ở bên trong gian, năm cái phải có một cái xem cái này bộ kịch. Cái kia đặc là bao nhiêu người? 30 triệu? 50 triệu? 100 triệu? Vừa nghĩ tới chính mình có thể sẽ tại nhiều như vậy mặt người trước mặt mảy rạn rõ, Dương Hoa tự có chút khản trương bắt đầu đứng dậy.

“Đúng vậy Hoàng kịch vụ, ta trước kia không có học qua diễn trò ah! Ta cũng sẽ không...” Dương Hoa lòi nói còn chưa nói đạo một nửa đã bị Hoàng kịch vụ từ trung gian cắt ngang.

“Lên đài ngươi dĩ nhiên là hội. Đây!” Hoàng kịch vụ hát lên đầu, làm ra cái “Thực bất ngươi không có biện pháp” biểu lộ, “Thì ra là cho ngươi chạy cái áo rồng mà thôi! Không cần nhiều hội diễn đùa giỡn. Ngươi ngắm lại Vương Nhượng Tích, nàng không phải chính là trường cấp 3 một tốt nghiệp tự đi kịch tổ kê chạy cò sao? Người ta cũng không còn học qua diễn trò, hiện tại không làm theo thành đại minh tinh?”

“Ta thật giỏi?” Dương Hoa y nguyên có chút hoài nghi.

“Này, tụt người đi!” Hoàng kịch vụ giựt giây lấy Dương Hoa, dùng sức phụ giúp hấn, đem hấn theo phòng hóa trang ở phía trong đẩy đi ra.

Hi hi hi! Phòng hóa trang bên ngoài, một đám nữ thợ trang điểm nhìn xem khăn trang Dương Hoa phát ra một hồi chim sơn ca loại tiếng cười, không khỏi lại để cho Dương Hoa xấu hổ cái toàn thân đỏ mề hôi.

“Ừm! Ta có thể làm! Ta có thể làm!” Dương Hoa vụng trộm cho mình hung hăng đắc cổ hai bả kính sức lực, cố gắng khắc chế lấy xấu hổ cảm giác. Tuy nhiên hấn như trước thập phần khăn trang, tuy nhiên lại rớt cục tại một đám nữ thợ trang điểm trước mặt đứng thẳng lên cái eo, đi theo Hoàng kịch vụ hướng trường quay trước sân khấu bố cảnh khu đi đến.

Tại « loại thứ ba nhân loại » trước sân khấu bố cảnh khu, Dương Hoa nhìn thấy chính mình trước kia cho tới bây giờ chưa thấy qua chụp ảnh tràng diện. Mấy vị diễn viên tại một cái muốn bị làm cứt miếng đồng dạng chỉ có một nửa trong phòng nhỏ vui cười tức giận mắng, mà trong đó có một người là Dương Hoa hết sức quen thuộc —— Đường Hân.

Đây là Dương Hoa hai tháng đến nay lần thứ hai nhìn thấy Đường Hân. Nàng lúc này chính ăn mặc tại « loại thứ ba nhân loại » cái này bộ kịch ở phía trong diễn xuất phục, trên mũi mang lấy một bộ dày đặc bình rượu ngon nguồn kính mắt.

Tại Dương Hoa chứng kiến Đường Hân thời điểm, Đường Hân cũng nhìn thấy Dương Hoa. Mà lúc này, Đường Hân phía trước một người lời kịch vừa vận niệm xong, nên đến phiên nàng niệm phía dưới một câu. Hãy nhìn thấy Dương Hoa đột nhiên xuất hiện ở trước mặt, Đường Hân lập tức sững sờ, một câu lời kịch kẹt tại trong cổ họng. Đợi nàng một giây chúng về sau lấy lại tinh thần tới thời điểm, lại như thế nào đều nghĩ không ra câu kia lời kịch là cái gì.

Trên đài ba cái diễn viên cùng một chỗ cùng nàng sững sờ vài giây đồng hồ, kết quả Đường Hân cũng chỉ tốt đối với nhà quay phim vung tay lên, mang theo áy náy đáng tươi cười nhìn xem tụt đứng ở bên cạnh cách đó không xa trương đạo diễn nói: “Thực xin lỗi, quên từ. Lập lại a.”

“Ừm.” Trương đạo diễn thập phần tha thứ gật đầu. Sau đó bên cạnh nhân viên công tác liền lập tức lại công việc lu bù lên. Diễn viên một lần nữa cảm lấy kịch bản đọc thuộc lòng lời kịch, nhân viên công tác bắt đầu khôi phục bố cảnh, nhà quay phim cũng giảng máy quay phim dời về lúc bắt đầu cơ vị. Trương đạo diễn bản thân cũng nhân cơ hội này tìm được một vị tham gia biểu diễn không lâu diễn viên, cẩn thận nói cho hấn còi ra vừa rồi biểu diễn chưa đầy chỗ.

Đội mấy vị vốn là tụ tập cùng một chỗ nhân viên công tác tản ra, Dương Hoa mới nhìn đến vừa rồi một mực bị bọn hấn ngăn trở Tề Vũ Huỳnh. Đón lấy, Dương Hoa tự chứng kiến Tề Vũ Huỳnh cười một chút, hướng hấn đi tới. Mà đối thành bên ngoài một bên, Đường Hân vậy mà đối với hấn cũng cười một tiếng, sau đó bụng lấy kịch bản đã đi tới.

“Dương Hoa.” Hai nữ nhân cơ hồ đồng thời gọi ra tên của hấn.

“Ách... Vũ Huỳnh, Đường Hân.” Dương Hoa xấu hổ gợn tay phải lên đối với hai người phân biệt vung một chút.

“Hi hi, ta biết rõ hôm nay ngươi khẳng định phải đến.” Đường Hân so Tề Vũ Huỳnh hơi chút sớm vài bước đi đến Dương Hoa bên người, mang theo nụ cười ngọt ngào nói.

“Ừm? Vì cái gì?” Dương Hoa tò mò nhìn Đường Hân, không rõ nàng vì cái gì nói như vậy. Chẳng lẽ nàng còn có thể biết trước, đã sớm tính toán đến buổi sáng hôm nay chính mình sẽ bị Vương Nhượng Tích mang lên một đạo?

“Đội lát nữa tụt đến phiên các ngươi lên rồi.” Đường Hân không có trả lời Dương Hoa vấn đề, chỉ là cười đối với hấn và đi đến bên người Tề Vũ Huỳnh chép miệng.

“Đúng rồi, ta còn không có hiểu rõ nì. Vũ Huỳnh, làm sao ngươi cũng tới quay phim hay sao? Cũng là đương... Đương làm áo rồng?”

“Không kém bao nhiêu đâu.” Tề Vũ Huỳnh cười hi hi trước đối với Dương Hoa nhẹ gật đầu, sau đó lại quay mặt lại đối với Đường Hân đánh cho cái bắt chuyện, “Hân tỷ.” Đường Hân niên kỷ cùng Dương Hoa tương tự, so Tề Vũ Huỳnh lớn hơn vài tháng, cho nên Tề Vũ Huỳnh về sau vẫn đi theo Vương Nhượng Tích cùng một chỗ gọi nàng “Hân tỷ”.

“Vũ Huỳnh, thật vất vả mới có cái ngày nghỉ, ngươi tính thế nào?” Đường Hân đối với Tề Vũ Huỳnh cười cười hỏi.

“Ta?... Ừm, còn chưa nghĩ ra.” Tề Vũ Huỳnh một le lưỡi.

“Hân tỷ! Tranh thủ thời gian chuẩn bị!” Vài người còn không có trò chuyện thượng hai câu, bên kia công việc của đoàn kịch tự kêu lên.

“Lập tức!” Đường Hân rất có phong độ quay đầu lại đáp ứng, sau đó bắt đắc dĩ đối với Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh gật gật đầu, “Vay các ngươi trước trò chuyện.”

“Hân tỷ gặp lại.” Tề Vũ Huỳnh đối với nàng khoát khoát tay, sau đó lại quay đầu lại nhìn xem Dương Hoa, nhưng không có lên tiếng.

Chứng kiến Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa đứng chung một chỗ, cơ hồ toàn bộ kịch tổ người cũng bắt đầu cách chi chốc lát tự vụng trộm ngấm bên này liếc. Bất quá Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh lúc này cũng không có hạ chú ý người chung quanh trên mặt biểu lộ.

“Vũ Huỳnh, làm sao ngươi cũng nhớ tới kẻ chạy cò rồi?” Dương Hoa tùy tiện tìm cái mới chủ đề.

“Ừm, cái này lại nói tiếp cũng thật phức tạp.” Tề Vũ Huỳnh cười nói, “Nhược Tích có không có nói cho người biết, chúng ta « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ chuẩn bị chúc mừng kịch tạo thành lập hai tuần năm?”

“Ừm, nghe nói qua.”

“Thì ra là vì vậy, cho nên tại đây tập ở phía trong, chúng ta kịch tổ chủ yếu thành viên đều muốn tại mới kịch tập ở phía trong diễn một cái nhân vật, ngay trương đạo diễn cũng chuẩn bị khách mời một cái nhân vật. Hắc hắc, cái này một tập ở phía trong muốn viết tiến nhiều người như vậy, nhưng mắt ta không ít đầu óc ư!” Tề Vũ Huỳnh tinh nghịch đối với Dương Hoa khoe khoang lấy.

“Ah!” Dương Hoa bưng tỉnh đại ngộ nhẹ gật đầu.

“Còn có, cái này một tập đập xong sau, kịch tổ sẽ tạm thời giải tán, toàn thể phóng một tháng nghỉ dài hạn. Ài, ta cũng vậy cuối cùng là có thể nghỉ ngơi một tháng!” Tề Vũ Huỳnh mang theo vẻ mặt hạnh phúc biểu lộ, sâu sắc đuổi lưng một cái.

Dương Hoa lúc này cũng nhớ lại đến, Vương Nhược Tích đã từng hướng hấn nhắc tới qua, « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ là chuẩn bị tiến hành một lần trong khi một tháng nghỉ ngơi. Tại nghỉ ngơi thời điểm, T thành phố đài truyền hình tác chính là chiếu cổ phát ra trước kia kinh điển kịch tập xem.

“Ai... Bọn hấn làm gì vậy đều như vậy xem chúng ta?” Dương Hoa đột nhiên đánh lên một cái nhân viên công tác ái màu ánh mắt. Tuy nhiên công việc kia nhân viên lập tức đem bả đầu uốn éo đến một bên, nhưng hấn động tác này ngược lại lại để cho Dương Hoa nổi lên nghi ngờ.

Nghe được Dương Hoa nhắc nhở, Tề Vũ Huỳnh đã ở studio ở phía trong quét mắt một vòng. Chứng kiến người bên cạnh cơ hồ tất cả đều ánh mắt lập loè, bên khóe miệng treo nhin không được vui vẻ, Tề Vũ Huỳnh trên mặt lập tức nổi lên tầng một mê người ửng đỏ sắc. “Còn không đều là Nhược Tích.” Nàng có chút quyết khởi miệng, lăm bầm một câu.

“Ah!” Dương Hoa lần nữa giật mình.

Hấn và Tề Vũ Huỳnh quan hệ trong đó, khả năng hiểu rõ nhất người chính là Vương Nhược Tích. Mà Vương Nhược Tích miệng rộng Dương Hoa đã muốn được chứng kiến không chỉ một lần. Đừng nói hấn và Tề Vũ Huỳnh trong lúc đó quả thật có như vậy điểm ái màu quan hệ, cho dù hấn và Tề Vũ Huỳnh trong lúc đó một điểm ái màu đều không có, theo Vương Nhược Tích trong mồm nói ra được sự tình cũng sẽ cho người cảm thấy hai người tựa như ngày mai sẽ phải kết hôn tựa như.

“Dương Hoa! Tề Vũ Huỳnh! Chuẩn bị!” Ngay tại Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh hai người lâm vào xấu hổ, cũng không biết nên nói cái gì tốt thời điểm, Hoàng kịch vụ thanh âm bay bổng truyền tới.

“Ah!” Dương Hoa tranh thủ thời gian lên tiếng, hướng Hoàng kịch vụ nơi đó đi tới. Mà Tề Vũ Huỳnh thì là bưng kín một trương tấm hồng nóng lên khuôn mặt, qua rồi hồi lâu mới ở bên cạnh mấy cái nhân viên công tác nhìn soi mói mở ra bước chân.

“Chuẩn bị một chút, đợi lát nữa nên các người thượng. Ừm... Dương Hoa, người nội dung cốt truyện là như vậy.” Một vị phó đạo diễn thừa dịp phía trước một tổ màn ảnh còn không có đập cho tới khi nào xong thôi cho Dương Hoa nói về hấn đùa giỡn.

“Người đi lên về sau, đang ở đó bàn lớn bên cạnh trên ghế ngồi xuống. Buông lỏng một điểm, trên mặt có thể hơi chút mang một ít dáng tươi cười, bắt quá đừng cười quá mức đâu. Sau đó chột nghe lấy các nàng niệm đối thoại là được rồi. Chú ý nghe, đợi cho Tề Vũ Huỳnh nói! Làm sao vậy, hấn chính là bạn trai ta’ thời điểm, người tựa đứng lên cùng nàng hôn môi. Cứ như vậy nhiều.”

“Nha... Ừm?” Dương Hoa trước trung thực lên tiếng, nhưng trong đầu đem bả phó đạo diễn tự nói với mình lời nói một chuyển, lại đột nhiên kinh ngạc kêu lên, “Tiếp... Hôn môi?” Dương Hoa nói những lời này thời điểm cơ hồ đều cả lăm.

“Đừng vậy, làm sao vậy? Kịch bản ở phía trong chính là chỗ này sao ghi, người chiếu diễn là được rồi.” Phó đạo diễn không hiểu thấu nhìn Dương Hoa liếc, sau đó tựa liền vội vội vàng vàng hướng thứ hai cần hấn chỉ đạo tạm thời diễn viên đi đến.

Hôn môi?! Cùng Tề Vũ Huỳnh? Dương Hoa chỉ nghe đến trong lỗ tai ở phía trong ông một tiếng, sau đó trong đầu tựa trống rỗng. Hấn vô ý thức đem bả ánh mắt chuyển hướng về phía đứng ở hấn bên tay trái cách đó không xa Tề Vũ Huỳnh. Chỉ thấy Tề Vũ Huỳnh mang theo mặt mũi tràn đầy đỏ bừng cúi đầu, bộ ngực 〇〇 không ngừng phập phồng lấy, hiển nhiên đang cùng hấn kịch động vận phần.

Tại nơi này « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ khẩn trương vận phần chuẩn bị tổ kế tiếp màn ảnh thời điểm, Địa phủ ở phía trong vận khí quản lý trung tâm ở phía trong cũng đồng dạng tràn ngập không khí khẩn trương.

“Hôm nay trận chiến đấu này, chỉ cho phép thành công, không cho phép thất bại!” Cầm trong tay roi da tiên nữ tu chính chuyên gia ngồi tại chính mình chuyên chỗ ngồi, ánh mắt hung ác đảo qua từng cái tại vận khí quản lý trung tâm đại trước máy vi tính mặt trận địa sẵn sàng đón quân địch Địa phủ viên chức.

Chương 3: Kim bài áo rồng (hạ)

Dương Hoa trong náo một mực đều chỗ trống lấy, mãi cho đến bên cạnh sốt ruột công việc của đoàn kịch lại để cho hân ngồi trên cái ghế thời điểm, mới máy móc dựa theo công việc của đoàn kịch yêu cầu làm đi lên.

Cùng Tề Vũ Huỳnh hôn môi... Dương Hoa tư duy ở phía trong quanh quẩn lấy một câu nói kia, vô pháp đình chỉ. Chờ hân ngồi trên ghế, suy nghĩ mới rút cục giống như thủy triều giống nhau dừng mãi vào Dương Hoa trong óc.

Theo trong nhà lúc Vương Nhượng Tích giả vờ giả vịt lo lắng, đến tiến vào trường quay lúc Hoàng kịch vụ trên mặt ái màu đáng tươi cười, rồi đến vừa rồi tại phòng hóa trang ở phía trong Tề Vũ Huỳnh cùng Hoàng kịch vụ trận kia kịch liệt cãi lộn... Cái này một loạt sự kiện tại Dương Hoa trong đầu bị xuyên cùng một chỗ. Sau đó hân tự mình bạch, thật sự của mình là bị Vương Nhượng Tích lừa gạt rồi. Nhưng là bây giờ còn muốn khởi lần này lừa gạt, Dương Hoa lại như thế nào đều không có biện pháp trách tội Vương Nhượng Tích.

Nói như vậy, nàng là sáng sớm liền chuẩn bị tốt muốn làm cho mình cùng Tề Vũ Huỳnh đến đập trận này hôn đùa giỡn. Dương Hoa trong nội tâm ý niệm trong đầu nhanh chóng chuyển động. Cái này Vương Nhượng Tích thật đúng là... Nghĩ được như vậy, Dương Hoa bên khóe miệng không tự giác hiện lên một tia bất đắc dĩ mỉm cười. Hân cũng không biết là nên cảm tạ Vương Nhượng Tích hảo tâm hay là nên quai nàng nhiều chuyện.

Đón lấy, Dương Hoa ánh mắt lại chuyển đến đã muốn đứng ở vũ giữa đài Tề Vũ Huỳnh trên người. Tuy nhiên Tề Vũ Huỳnh là lần đầu tiên quay phim, đứng vậy nàng tiến hành biểu diễn cũng tuyệt đối không là lần đầu tiên. Dương Hoa tại Tề Vũ Huỳnh trong nhà ở thời điểm, đứng vậy vô số lần đã từng gặp Tề Vũ Huỳnh cá nhân biểu diễn thanh tú. Biểu diễn chính mình kịch bản, hân là nàng cực kỳ sở trường hạng mục a. Dương Hoa ánh mắt bất tri bất giác dừng lại tại Tề Vũ Huỳnh trên người, ánh mắt cùng khóe miệng đáng tươi cười cũng đều chưa từng nại dần dần biến thành ôn nhu bắt đầu đứng dậy.

Chuẩn bị dùng để chúc mừng « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ chính thức thành lập hai tuần năm kịch tập quay chụp khăn trương tiến hành, mà Dương Hoa tắc chính là bảo trì hân tại trên mặt ghế nửa bên cạnh cái đầu tư thế ngồi, mang theo bên khóe miệng một tia hay thay đổi mỉm cười không nhúc nhích.

Từ quay chụp bắt đầu, Tề Vũ Huỳnh chú ý tự cơ hồ một mực đều không có rời đi Dương Hoa. Tuy nhiên nàng cực lực không để cho mình suy nghĩ cái kia hôn môi màn ảnh, đứng vậy lòng của nàng cũng không ngừng sai sử độc sức liều mạng nhúc nhích.

Vừa nghĩ tới chính mình vừa lúc mới bắt đầu như vậy tuyệt quyết cự tuyệt Hoàng kịch vụ, nhưng vừa nghe đến Dương Hoa thanh âm về sau, rồi lại thì thảo không nói lời nào trảng diện, Tề Vũ Huỳnh tự xấu hổ hận không thể có thể tiến vào trong đất đi.

Ta lúc ấy làm sao lại đáp ứng nữa nha? Cái kia... Đây không phải là tương đương đối với hết thảy mọi người thừa nhận ta thích Dương Hoa sao? Trong mồm nói xong do chính mình viết ra lời kịch, Tề Vũ Huỳnh trong nội tâm lại chuyển cùng lời kịch hoàn toàn không tương xứng ý niệm trong đầu, đem mình xấu hổ cái đỏ bừng cả khuôn mặt.

Nếu như không phải một màn này vừa vặn cần Tề Vũ Huỳnh”Tức giận đỏ bừng cả khuôn mặt”, chỉ sợ cùng bằng nàng lúc này sắc mặt, trương đạo diễn phải nhảy dựng lên hô to”Két! Két! Két!”.

Rốt cục, một màn này trảng cảnh quay chụp rất nhanh tự tiến hành đến hân cao triều nhất bộ phận. Tề Vũ Huỳnh”Khí đỏ bừng cả khuôn mặt” đối với cái kia nhân vật phản diện nhân vật hô lớn một tiếng:”Làm sao vậy, hân chính là bạn trai ta.” Sau đó liền ngay đi vài bước, đi đến Dương Hoa trước mặt.

Dương Hoa chú ý một mực đều đánh trúng tại Tề Vũ Huỳnh trên người, tuy nhiên hân cơ hồ không có cẩn thận nghe Tề Vũ Huỳnh nói lời kịch, đứng vậy đối với một câu kia giống như”Cao nhất chỉ lệnh” loại lời kịch, hân lại trí nhớ dị thường rõ ràng.

Nhìn xem Tề Vũ Huỳnh dần dần đi tiệm cận. Dương Hoa chỉ cảm giác mình thoáng một tý kích động lên. Một cỗ nhiệt huyết đột nhiên xông lên gương mặt của hân, tâm lại càng nhảy nhanh chóng. Hân nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn xem Tề Vũ Huỳnh, căn bản vô lực che dấu tình cảm của mình —— hân xác thực ưa thích nàng.

Tại Dương Hoa đối diện, đỏ bừng cả khuôn mặt Tề Vũ Huỳnh trong nội tâm kích động chỉ biết so Dương Hoa càng thâm. Trong nháy mắt này, nàng nghĩ tới rất nhiều, lại lại tựa hồ thật là làm không đến nghĩ đến. Bởi vì trước kia hai người cùng một chỗ lúc từng chút một tựa như tia chớp đồng dạng tại nàng trong đầu hoa tới. Nàng cơ hồ là vô ý thức đi đến Dương Hoa trước mặt, điên khởi mũi chân, có chút ngắc đầu, nhắm mắt lại. Bọn hân khoảng cách gần như thế, thậm chí cũng có thể nghe được đến đối phương thở hào hển.

Cái này trong nháy mắt cảm giác là làm cho người ta như thế quen thuộc, thế cho nên Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh hai người tất cả đều tựa hồ lại nhớ tới cái kia mưa sa gió giật thời gian; cái kia Dương Hoa lưng còng Tề Vũ Huỳnh đi lên thang lầu, sau đó tại trên ghế sa lon nhẹ nhàng thay nàng xoa bóp bị thương cổ chân ban đêm.

Tại cái đó ban đêm, Dương Hoa cự tuyệt Tề Vũ Huỳnh. Lúc này đây, hân y nguyên thật lâu chăm chú nhìn trước mặt người ấy.

Trong nháy mắt này, cơ hồ cả trường quay ở phía trong người tất cả đều vô ý thức ngừng lại rồi hô hấp. Mà Địa phủ ở phía trong, tại màn hình lớn trước

giám thị lấy Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh Địa phủ nhân viên công tác đám bọn họ cũng tất cả đều ngừng lại rồi hô hấp. Tiên nữ chuyên gia lại càng kim lòng không được theo nằng cái kia cái ghế trên nửa đứng lên, gắt gao niết lấy trong tay roi da, nửa há hốc mồm, kích động cấp tốc thờ hào hển.

Một giây đồng hồ thời gian tại lúc này xem ra dĩ nhiên là như thế dài đằng dặc, cho tới khi Dương Hoa ôm chặt lấy Tề Vũ Huỳnh, dùng sức hôn lên nằng kiều diễm trên môi lúc, mỗi người đều cho là bọn họ đã đợi một thế kỷ.

Dương Hoa rốt cục hôn Tề Vũ Huỳnh. Hắn ôm chặt lấy nằng, đem cả đời với áy náy của nằng cùng trù mệnh toàn bộ đều ở đây thâm tình mà dài dòng buồn chán vừa hôn ở phía trong truyền đạt cho Tề Vũ Huỳnh biết rõ.

Có trong nháy mắt, Tề Vũ Huỳnh cũng đã thất vọng rồi. Nằng thậm chí hoài nghi mình có phải là đã muốn về tới cái kia buổi tối, một mở to mắt, y nguyên hội nghênh đón Dương Hoa cự tuyệt. Bất quá đúng vậy loại này thất vọng lại để cho Tề Vũ Huỳnh tại bị Dương Hoa ôm vào trong ngực một sát na kia kích động cùng cảm giác hạnh phúc thăng lên đến đỉnh. Tại cảm giác được một cái sự ảm mờ môi hôn lên chính mình thời điểm, Tề Vũ Huỳnh thậm chí kim lòng không được chảy xuống một giọt kích động nước mắt.

Nằng cơ hồ cũng lập tức ôm lấy Dương Hoa, đem mình chăm chú cùng hân dấn cùng một chỗ. Hai người tận tình hưởng thụ lấy giờ phút này từ đối phương chỗ đó truyền đến ôn nhu cùng ý nghĩ - yêu thương.

Cái này vừa hôn trọn vẹn giằng co hơn mười giây, studio ở phía trong cũng yên tĩnh hơn mười giây. Mãi cho đến nhất trước phục hồi tinh thần lại trương đạo diễn lớn tiếng hô lên "Kết" cái chữ này, hân công tác của hân nhân viên mới đem theo đùa giỡn ở phía trong thoát khỏi đi ra.

Trương đạo diễn "Kết" thanh âm cùng một chỗ, Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa hai người cũng đồng thời trợn chán kinh đồng dạng buông lỏng ra đối phương. Không hề nghi ngờ, hai người mặt lúc này đều bởi vì kích động cùng thẹn thùng mà biến màu đỏ bừng. Giờ phút này lại hồi tưởng lại, ngay Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh mình cũng không quá tin tưởng, bọn hắn vậy mà trước mặt nhiều người như vậy tiếp vẫn liểu. Nhưng lại tại vừa rồi, bọn hắn thật sự đem cả hết thảy đều cho để tại sau đầu.

"Rất tốt! Vừa rồi biểu diễn rất tốt!" Gần đây rất ít ở trước mặt khách lệ người trương đạo diễn mang theo nụ cười hài lòng, không chút do dự đối với Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa hai người giờ ngón tay cái lên.

Bất quá Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh ai cũng không thể đối với trương đạo diễn khách lệ làm ra phản ứng. Chỉ lo cúi đầu xấu hổ Tề Vũ Huỳnh đã không có mới vừa nói "Làm sao vậy, hân chính là bạn trai ta" lúc khí phách, Dương Hoa cũng mất đi vừa rồi dùng sức ôm lấy Tề Vũ Huỳnh ra sức lúc dũng khí. Người chung quanh nụ cười trên mặt lại để cho hai người hiện tại thẹn thùng ngay đầu cũng không dám ngẩng lên.

Ngay tại studio ở phía trong trương đạo diễn hô lên cái kia thanh âm "Kết" đồng thời, tại Địa phủ vận khí quản lý trung tâm ở phía trong bộc phát ra một hồi cực lớn tiếng hoan hô.

Rốt cục... Cuối cùng thành công! Cả vận khí quản lý trung tâm nhân viên công tác đám bọn họ —— lên tới đầu trâu mặt ngựa, hạ đến nối mạch điện viên tiêu thư, tất cả đều kích động ôm cùng một chỗ, roi lệ đầy mặt. Tiên nữ chuyên gia cũng giống như là dùng hết toàn thân pháp lực đồng dạng, đặt mông đảo trở lại chỗ ngồi. Nằng xuất trần thoát tục trên gương mặt lại cũng hiển hiện lấy kích động đỏ ửng, trong tay roi da thì không lực rơi xuống mặt đất.

Đây hết thảy... Đây hết thảy đến thật sự là quá không dễ dàng. Nghĩ đến tại tiếp nhận Dương Hoa cái này bản án về sau chính mình kinh nghiệm tất cả phiền muộn; nghĩ đến theo đêm qua bắt đầu, chính mình tự hết sức chăm chú giám thị lấy cái kia đài chết tiết mấy tính không ngủ không nghỉ thống khổ; nghĩ đến tại hai người hôn môi trước cái kia một giây cơ hồ nhanh nhảy ra ngực tim đập như trống trong ngực... Tiên nữ chuyên gia hiện tại kích động đã nghĩ bay lên trời cao bên ngoài rống lớn gọi, chỉ có như vậy mới có thể phát tiết ra nằng kích động trong lòng.

"Vẫn chưa xong.. Vẫn chưa xong." Kích động tiên nữ chuyên gia bờ môi ngoa nguẩy, nhiều lần lẩm bảm như vậy ba chữ.

Theo trên võ đài đi xuống về sau, Dương Hoa vẫn đều ở vào đàn độn trong trạng thái. Đến studio đằng sau ngồi một lúc sau, Dương Hoa chỉ nghe đến Hoàng kịch vụ chạy đến trước mặt đối với chính mình cười hi hi nói một câu: "Tiểu tử thật không sai. Đi, không có việc gì. Nếu người vợ vả trở về, hiện tại có thể đi."

"Cái kia... Vũ Huỳnh đâu này? Nằng thế nào?" Dương Hoa quan tâm lời nói thuận miệng ra, bất quá vừa nói xong hắn lập tức tự hỏi hận cuồng quát. Đần! Đây không phải đem lời chuôi giao cho người ta trong tay sao?

"Ah! Nằng nha!" Hoàng kịch vụ cố ý đem "Nằng" chữ niệm vô cùng nặng, "Cũng với người đồng dạng, đợi lát nữa tự có thể trở về." Nói vừa xong, hắn mà bắt đầu nhìn xem Dương Hoa cười hắc hắc không ngừng.

"Nha." Dương Hoa tranh thủ thời gian trong chớp mắt, tại Hoàng kịch vụ trong tiếng cười buồn bực đầu giống như bay đi ra studio.

Trở lại đến đường lớn thượng, Dương Hoa lập tức đánh cho một chiếc xe. Nhưng mặc dù là ngồi lên xe taxi, hắn nhanh chóng tim đập như trống trong ngực vẫn không có bình phục. Dương Hoa trên môi y nguyên lưu lại lấy vừa rồi cái kia vừa hôn cảm giác. Hắn vô ý thức liếm liếm bờ môi, cho đến lúc này mới nhớ tới, cái kia vậy mà là nụ hôn đầu của mình.

Ta vậy mà thật sự hôn Tề Vũ Huỳnh rồi! Nghĩ đến cái này ý niệm trong đầu, Dương Hoa trong đầu tự bay lên một cỗ cũng không biết đến tốt cùng là hạnh phúc có lẽ hay là hổ thẹn cảm giác, lại để cho hắn trần trần mê muội.

Mang theo hỗn loạn đầu óc, Dương Hoa tựa như choáng váng đồng dạng thẳng liếc trông mắt về tới trong nhà. Vừa vào nhà, hắn gục ở phòng khách trên ghế sa lon phát khởi ngốc. Không biết qua rồi bao lâu, Vương Nhược Tích tiếng kêu mới xem như lại để cho Dương Hoa trở về thần.

“Đương Hoa, Đương Hoa?” Trông thấy Đương Hoa tâm hồn treo ngược cành cây bộ dạng, Vương Nhựt Tích nhìn không được mang theo cười đặt mộng ngồi ở bên cạnh hắn, sau đó dụng lực đẩy hắn hai cái.

“Ah!? Nhựt Tích?” Đương Hoa đột nhiên phát hiện bên người thêm một người, không khỏi bị lại càng hoảng sợ. Hắn kinh hô một tiếng, mới nhìn rõ bên người Vương Nhựt Tích.

“Người không sao chứ? Cùng Vũ Huỳnh diễn đối thủ đùa giỡn, cảm giác thế nào?” Đương Hoa cả kinh một tra tiếng kêu cũng đem cả Vương Nhựt Tích làm cho lại càng hoảng sợ, nàng khoa trương vỗ bộ ngực của mình, y nguyên mang theo mặt mũi tràn đầy nụ cười giảo hoạt hỏi.

“Ta không sao.” Bị nhắc tới “Cùng Tề Vũ Huỳnh đối thủ đùa giỡn”, Đương Hoa lập tức lại e lệ bắt đầu đứng dậy.

“Không phải đâu, cái này đỏ mặt?” Vương Nhựt Tích nhìn xem Đương Hoa, ôm bụng tại trên ghế sa lon dần theo hai chân cười không ngừng. Nàng tuyệt không quan tâm hình tượng của mình, thậm chí không quan tâm chính mình thon dài kêu gọi hai chân bởi vì khoa trương động tác mà hết đi hết quang.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Quán bar mới khách (thượng)

“Người... Người còn không biết xấu hổ nói!” Đương Hoa bị Vương Nhựt Tích cười xấu hổ cực kỳ, hắn mặt đỏ tới mang tai tranh luận lấy, “Người đem ta lừa gạt đến studio đi là có ý gì? Trương đạo diễn nói người buổi sáng căn bản là không có đùa giỡn!”

“Ta đúng vậy háo tâm, bằng không thì người chẳng lẽ nguyện ý nhìn xem Vũ Huỳnh cùng người khác diễn đối thủ đùa giỡn?” Vương Nhựt Tích chẳng hề để ý bêu môi.

“Ta...” Đương Hoa bị Vương Nhựt Tích sắc nói không ra lời.

“Hắc hắc, không phản đối đi à nha!” Vương Nhựt Tích lại che miệng trộm cười rộ lên, “Diễn Vũ Huỳnh bạn trai cảm giác thế nào?”

Vương Nhựt Tích hỏi thoải mái, nhưng Đương Hoa lại chính là ngậm miệng ba không nói lời nào. Kỳ thật, cho dù hắn có thể tìm tới phù hợp từ ngữ đem cả hôn môi lúc mất hồn cảm giác hình dung đi ra, cũng tuyệt đối sẽ không nói cho miệng rộng Vương Nhựt Tích biết rõ. Đúng vậy Đương Hoa càng là trầm mặc, Vương Nhựt Tích hứng thú lại càng đậm đặc. “Nói nha, nói sao!” Nàng nhõng nhẽo cười lấy tiến đến Đương Hoa trước mặt, không ngừng phụ giúp cánh tay của hắn.

Đương nhiên, Vương Nhựt Tích hỏi càng nhanh, Đương Hoa miệng tự bế càng chặt. “Người không phải đâu!” Vương Nhựt Tích cuối cùng rốt cục nhìn không được buông ra Đương Hoa cánh tay phát khởi bức tức, “Không phải là chạy cái áo rỗng sao! Về phần như vậy thủ khẩu như bình (giữ kín như bưng) sao? Ừm?” Vương Nhựt Tích nói xong nói xong, đột nhiên hô nghi gương lên lông mi.

“Các người chẳng lẽ không phải dựa theo kịch bản thượng ghi, Vũ Huỳnh nói ‘Hắn chính là bạn trai ta, thế nào’ sau đó tự xông lên ôm chầm dứt?”

“Cái gì cái gì? Ôm?” Nghe được Vương Nhựt Tích những lời này, Đương Hoa rốt cục nhìn không được, hắn kếm chút kính ngạc từ trên ghế salon nhảy dựng lên. Hắn diễn trò thời điểm nhưng không phải là cái gì ôm, mà là kết kết thật thật một cái nụ hôn dài!

“Ừm? Kịch bản thượng ghi chính là ôm ah! Như thế nào, các người không có dựa theo kịch bản đến?” Vương Nhựt Tích vừa nói một bên đứng lên chạy tiến gian phòng, rất nhanh mượn đến một xấp ấn lấy chữ chỉ đúc A4 giấy.

Chính mình trước nhìn một lần về sau, Vương Nhựt Tích đem cả kịch bản đưa tới Đương Hoa trước mặt, ngón tay lấy hắn là do Đương Hoa tới biểu diễn cái kia một đoạn. Hoàn toàn chính xác, kịch bản thượng ghi hoàn toàn chính xác thực rành mạch —— cái kia là một cái ôm.

“Đúng vậy cái kia phó đạo diễn rõ ràng là để cho ta cùng Vũ Huỳnh hôn môi...” Xem xong rồi kịch bản Đương Hoa kinh ngạc nói lộ liễu miệng. Mặc dù hắn cuối cùng nhanh dừng ngay, cái kia “Hôn” Chữ chỉ phát ra phía trước nửa cái âm tiết, cũng đã hết thấy đều chậm.

Riêng có “Bát Quái vương” danh xưng là Vương Nhựt Tích là tuyệt đối sẽ không nghe không rõ Đương Hoa ý tứ trong lời nói. “Hôn môi? Các người... Các người thật sự tiếp vẫn liệu?” Vương Nhựt Tích tròn to mắt nhìn Đương Hoa, một bộ hoàn toàn không thể tin bộ dạng.

Quần bách —— đây là Đương Hoa giờ phút này duy nhất cảm giác.

Lúc này xong đời, phỏng chừng ngày mai toàn bộ « loại thứ ba nhân loại » kích tổ mọi người muốn truyền, Tề Vũ Huỳnh muốn cùng chính mình sanh con. Dương Hoa thập phần hợp lý phỏng chừng lấy Vương Nhượng Tích tán lời đồn đãi năng lực. Đối mặt Bát Quái Vương Nhượng Tích, hấn vô cùng ảo não chính mình vừa rồi bởi vì nhất thời kích động khiến cho sai lầm.

Nhưng Dương Hoa không nghĩ tới chính là, Vương Nhượng Tích vậy mà dễ dàng liền bỏ qua hấn. Nàng lại không thấy lớn tiếng chê cười hấn quần bách, cũng không có cảm hấn và Tề Vũ Huỳnh quan hệ tới bất lộng kiểm hấn. “Nhất định là trương đạo diễn, cái này trương đạo diễn cũng thật sự là...” Vương Nhượng Tích một bên cười, một bên lắc đầu đi trở về nàng gian phòng của mình.

Một cửa phòng trên gian đại môn, Vương Nhượng Tích tự lập tức thu liễm dáng tươi cười biến thành một bộ vô tình bộ dáng. Nàng đặt mộng ngồi ở trước bàn trang điểm, đối với trong gương chính mình trái xem phải xem, sau đó còn vượn tay ra kéo khóa miệng của mình, bày ra một cái bộ dáng cười mỉ mỉ. Bát quái đội nàng vừa để xuống tay, lập tức lại khôi phục mới vừa vào cửa lúc biểu lộ.

Không đúng không đúng! Nên vậy cao hứng, cao hứng! Lại để cho Dương Hoa đi studio cùng Vũ Huỳnh diễn trò rõ ràng là chính mình xếp đặt thiết kế xiếc. Mục đích không phải là vì có thể làm cho Dương Hoa cùng Vũ Huỳnh đi đến cùng một chỗ sao? Hiện tại bọn hấn tiến triển thuận lợi ra ngoài ý định, nên vậy cao hứng mới đúng. Vương Nhượng Tích dùng sức vuốt mặt của mình. Qua rồi hồi lâu, nàng rốt cục đối với tấm gương lộ làm ra một bộ cùng bình thường đồng dạng khoa trương khuôn mặt tươi cười.

Ừm, cái này còn không sai biệt lắm. Vương Nhượng Tích duy trì lấy vẻ mặt như thế, một lần nữa mở cửa phòng đi ra ngoài. Bất quá lúc này, Dương Hoa cũng đã không ở phòng khách, trở lại trong phòng đi.

Vương Nhượng Tích vụng trộm đem bả lỗ tai dán tại Dương Hoa trên cửa phòng, chỉ nghe đến bên trong Dương Hoa đang tại thì thầm đang nói gì đó. Đang cùng Vũ Huỳnh thông điện thoại? Vương Nhượng Tích trong đầu hiện ra như vậy một cái ý niệm trong đầu, nàng tranh thủ thời gian lại rón ra rón rén chạy về phòng của mình.

Đương nhiên, trong phòng Dương Hoa cũng không phải cho Tề Vũ Huỳnh gọi điện thoại, hai người bọn họ đều cần một chút thời gian để tiêu hóa sáng hôm nay cái kia đoạn sự việc xen giữa. Cùng Dương Hoa thông điện thoại chính là Lam Tiểu Kỳ, hơn nữa nàng gọi cú điện thoại này đến thuần túy chính là vì liên lạc cảm tình.

Tổng cộng năm phút đồng hồ điện thoại, đánh sau khi xong Dương Hoa thậm chí nhớ không ra Lam Tiểu Kỳ rốt cuộc muốn cùng tự người nói cái gì. Tự hồ hai người vừa rồi ngoại trừ hàn huyên bên ngoài vẫn đang nói nói nhảm... Nghĩ một lát không bắt được trọng điểm, Dương Hoa đành phải bắt đầu đi lắc đầu.

Bởi vì lo lắng Vương Nhượng Tích trêu cợt, Dương Hoa cố ý trốn trong phòng giải quyết cơm trưa. Chờ hấn lần nữa chứng kiến Vương Nhượng Tích thời điểm, hấn đã muốn đổi tốt rồi quần áo, đang chuẩn bị đi ra ngoài.

Làm một người đang tại từng bước gặp may tiểu minh tinh, Vương Nhượng Tích có rất nhiều trang phục hè, trong đó tuyệt đại đa số đều là gọi cảm hình. Bất quá thân hình của nàng cũng quả thật làm cho nàng có đầy đủ vốn liếng xuyên đeo những kia đại đa số nữ nhân đều không dám xuyên đeo, cũng không cách nào mặc quần áo.

Ví dụ như hôm nay nàng đi ra ngoài lúc xuyên đeo cái này, cổ áo thượng mở rất sâu phân nhánh, tại phần eo địa phương lại chăm chú thắt, phía dưới làn váy thì là trương đương ngắn. Giống như vậy trang phục hè, ngực nhỏ trên thân phải rũ sụp lấy, hoàn toàn chống đỡ không đứng dậy; eo thô sẽ tại bó trên đai lưng mặt bài trừ đi ra một vòng dọa người thịt béo; chân lủng tung cũng không dám xuyên đeo ngắn như vậy váy đi ra ngoài.

Nghe nói cái này tại Châu Âu bán vô cùng tốt trang phục nhân hiệu tại cả Châu Á đều bán phổ biến đến đất, phỏng chừng tự rất có thể cùng trên mặt nguyên nhân trực tiếp tương quan. Cũng chỉ có Vương Nhượng Tích loại này đã sống cả mảnh liệt lại vòng eo hết sức nhỏ, nhưng lại ửng có một đôi cân xứng thon dài đùi đẹp nữ nhân dám mặc hấn, nhưng Châu Á nữ tính trung có thể có Vương Nhượng Tích như vậy đáng người thật sự không nhiều lắm.

“Gặp lại.” Vương Nhượng Tích y nguyên cùng trước kia đồng dạng, mang theo mặt mũi tràn đầy nụ cười sáng lạn dùng sức cúi hạ thân, một bên cất cao căn bản giày gót giày vừa hướng Dương Hoa phát tay.

“Gặp lại.” Đối với Vương Nhượng Tích động tác này, Dương Hoa đã muốn có được rất mạnh kháng tính. Tại suốt một tháng ngày qua ngày rèn luyện hạ, hấn rốt cục làm được có thể thờ ơ nhìn xem Vương Nhượng Tích nửa ngoặt gọi cảm hai chân cùng cổ áo lộ ra mê người giữa hai khe núi ^^, mang lên một cái dáng tươi cười đồng dạng đối với nàng khua tay nói biệt.

Bình thường, đương làm Vương Nhượng Tích rút lên gót giày, cái này tràn ngập hấp dẫn một màn đi ra lần này chung kết. Sau đó Vương Nhượng Tích hội mang theo vui vẻ cùng nụ cười hài lòng nghênh ngang rời đi. Đúng vậy hôm nay, ở này cái hai người đều đã thành thói quen trăng cảnh ở bên trong, ngoài ý muốn lại không hề dấu hiệu đột nhiên đã xảy ra.

Chỉ nghe đến thanh thúy “Hiz-khà-zzz a” một tiếng, cái kia vốn cũng đã mở rất sâu cổ áo lại bị Vương Nhượng Tích no đủ hai vú cho chống đỡ mở tuyến. Vì vậy, cái kia vốn chỉ là “Phá quần áo muốn ra” rất tròn no đủ bộ ngực tự thật sự “Phá quần áo ra”.

Dương Hoa cũng không nghĩ tới vậy mà có thể chứng kiến như vậy một màn. Hấn thậm chí chưa kịp nhắm mắt lại, nên nhìn qua không nên nhìn qua cũng đã tất cả đều thấy được.

Vì bảo trì dáng người, Vương Nhượng Tích cho tới bây giờ cũng không mang áo ngực, bất quá nàng trước kia cũng chưa bao giờ gặp đi quang tình huống. Hôm nay đột nhiên nghe được cái kia một tiếng giòn vang, Vương Nhượng Tích chỉ cảm thấy trước ngực buồng lỏng, sau đó tự chứng kiến đối diện Dương Hoa ánh mắt trì trệ, động ở bên khóe miệng dáng tươi cười cũng tựa hồ ngưng tụ thành điêu khắc. Nàng tranh thủ thời gian cúi đầu nhìn thoáng qua, cái này mới phát hiện mình vậy mà đến cái “Tank ngực lộ vú”.

“Ah!” Không hề ngoài ý muốn một tiếng hét lên. Vương Nhược Tích tranh thủ thời gian vây quanh ở bộ ngực, một chân mang giày cao gót, một chân trần trụ lảo đảo vọt vào gian phòng của mình. Đợi nàng lại lúc đi ra, đã muốn đổi lại một thân bà toàn thân đều cái bọc chăm chú nghiêm túc ngăn tay vấy dãi.

Chứng kiến Vương Nhược Tích cái này thân cách ăn mặc cùng nàng đồ mặt cúi đầu bước nhanh đi ra khỏi nhà tư thái, Dương Hoa nhìn không được dụi dụi mắt con ngươi. Hắn vốn là còn tưởng rằng Vương Nhược Tích sẽ đối với lần kia đi quang không thêm quan tâm, thậm chí hội cảm hắn tới bất lộng kiếm chính mình một phen nì. Nhưng như thế nào cũng không nghĩ tới, từ trước đến nay hào phóng Vương Nhược Tích vậy mà cũng có như thế con gái rượu thời điểm.

Bất quá đối với Dương Hoa mà nói, vừa rồi phát sinh một màn là một cái chính thức tiểu sự việc xen giữa. Hắn phát ra nổi tác dụng duy nhất chính là điều tiết tâm tình của hắn, lại để cho hắn không hề hấn sâu ở trên buổi trưa cùng Tề Vũ Huỳnh cái kia thâm tình vừa hôn ở phía trong vô pháp tự kiềm chế.

Đi vào quán bar thời điểm, Dương Hoa đứng vậy một thân thoải mái. Tại đi vào quán bar thời điểm, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ y nguyên như dĩ vãng đồng dạng tụ cùng một chỗ đánh vỗ mồm, người tới ta đi giúp nhau nói móc lầy. Dương Hoa nhìn xem hai cái tiểu nha đầu bắt đầu cười cười, trực tiếp đi đến phòng thay đồ ở phía trong đổi lại y phục.

Rất nhanh, trong quán rượu cái kia chút ít khách quen đám bọn họ ngay tại mở cửa về sau lục tục đi đến. Lam Tiểu Kỳ cùng Nhạc nhi cũng thu hồi trên mặt tức giận, thay mang theo đều tự đặc sắc đáng tươi cười, tại khách nhân chính giữa tượng 2 chích Hồ Điệp đồng dạng bay múa lầy.

Ngay tại trong quán rượu hào khí cùng tiếng huyền não cũng dần dần đạt tới mỗi ngày cường thịnh thời kì lúc, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ hai người lại đột nhiên ngừng lại. Hai người tựa như sững sờ đồng dạng ngơ ngác tại nguyên chỗ đứng một hồi, sau đó trao đổi một cái kinh nghi ánh mắt.

Rất nhanh, một vị lạ lẫm khách nhân liền vạch trần màn cửa đi đến.

Đi vào quán bar, hắn nhìn nhìn chung quanh, sau đó trực tiếp đi đến quầy bar bên cạnh ngồi xuống. “Hắc! Nhân viên tạp vụ, ta muốn một ly Vodka.” Hắn móc ra tiền mặt, giống như cười mà không phải cười nhìn xem Dương Hoa, trong miệng bay ra mấy cái rất du dương âm tiết.

“Tốt.” Dương Hoa lập tức theo dưới quầy mặt xuất ra một cái ly uống rượu, cho hắn rót một chén rượu.

“Cảm ơn.” Người xa lạ tiếp nhận rượu uống một ngụm, đối với Dương Hoa cười nói.

Dương Hoa vừa định trả lời người xa lạ một câu “Không cần cảm ơn”, lại đột nhiên phát hiện Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ hai cái tiểu nha đầu vậy mà không biết lúc nào cũng chạy tới trước quầy. Hai người tất cả đều mang theo lạnh như băng biểu lộ, một trái một phải kẹp lấy lạ lẫm khách nhân.

“Tại đây không chào đón người! Lập tức rời đi.” Nhạc nhi trong thanh âm cũng lộ ra một cỗ hàn khí.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Quán bar mới khách (hạ)

Nhạc nhi lạnh như băng ngữ khí cùng Lam Tiểu Kỳ trong ánh mắt nghiêm khắc tất cả đều lại để cho Dương Hoa chấn động. Hắn trước kia chưa từng có đã từng gặp Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ hai người đối với khách nhân phát quá tải, hôm nay cuối cùng là tăng kiến thức. Bất quá rất nhanh, Dương Hoa tự phát ứng tới, trước mặt mình vị này lạ lẫm khách nhân chỉ sợ không phải cái gì người bình thường. Hắn tranh thủ thời gian thập phần sáng suốt ngậm miệng lại, lẳng lặng nhìn Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ cùng vị khách nhân kia thương lượng.

“Để cho ta đi?” Lạ lẫm khách nhân đối với Nhạc nhi thử khởi răng cười cười, “Có lý do gì? Các người không phải quán bar sao?”

“Người không chịu đi, tự chó trách chúng ta không khách khí.” Nhạc nhi phui Dương Hoa liếc, cảm thấy có như vậy một cao thủ ở bên cạnh chỗ dựa, đứng khì lập tức tăng lên bắt đầu đứng dậy, nói chuyện cũng rất không khách khí.

“Ah? Các người đối với ta không khách khí?” Người xa lạ cũng phui Dương Hoa liếc, sau đó ánh mắt phân biệt đảo qua khoảng chừng gì đó Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ, mỉm cười, “Còn giống như không quá đủ tư cách.”

“Có đủ hay không tư cách người nói rất không tính toán.” Lam Tiểu Kỳ cũng chăm chú nhìn chăm chăm vị kia lạ lẫm khách nhân nói.

Lam Tiểu Kỳ cho Nhạc nhi hát đệm? Nếu như không phải cân nhắc đến trước mặt mình ba người này khả năng đều là quái vật, Dương Hoa chỉ sợ đã

muốn nhìn không được muốn dùng lực vắn về dụi mắt, sau đó véo chính mình một bả nhìn xem mình là không phải đang nằm mơ. Như thế nào hôm nay sự tình gì đều vắn đã tới?

“Ah? Nói như vậy, các người phải thử một chút.” Người xa lạ uống một hơi hết trong chén rượu, không nhúc nhích ngồi ở trên vị trí. Tuy nhiên trên mặt hắn treo đầy thân mật đáng tươi cười, nhưng không khí khẩn trương cũng tại hắn cùng với hai vị giương cung bạt kiếm thiếu nữ đẹp trong lúc đó nhanh chóng tràn ngập ra đến.

Mâu thuẫn phát triển đến một bước này, Dương Hoa đã hoàn toàn nhưng để xác định, vị kia người xa lạ khẳng định cũng là quái vật một trong. Nhìn xem hai bên người cùng nhìn nhau ánh mắt, Dương Hoa trong nội tâm tựu lo sợ bất an bắt đầu đứng dậy. Hắn cũng không biết nếu như hai bên đánh nhau có thể hay không tai họa chính mình đầu đáng thương ao nhỏ cá.

Nhớ tới lần trước Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ động thủ lúc Khổng Dật Thu kêu thảm thiết, Dương Hoa nhìn không được một hồi trái tim băng giá. Đúng vậy hắn hiện tại bị ba người kẹp ở giữa, lại là rất tiện cho động cũng không thể động vị trí, đành phải trơ mắt nhìn song phương địch ý tiếp tục làm sâu sắc. Bất quá cũng may hôm nay tình huống cùng lần trước có rất lớn bất đồng, quán bar cũng không phải chỉ có giúp nhau cầm thù vài người. Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ đứng bất động, những kia những khách nhân rất nhanh tựu kêu lên.

“Này, Nhạc nhi, bịa bịa!” Vị kia gần đây khô hạn Tương Tiên sinh không ngừng kêu loạn choạng trong tay vỏ chai rượu.

“Nhạc nhi.” Dương Hoa tranh thủ thời gian thừa cơ xuất ra bịa, đặt ở trong mâm đồ lên Nhạc nhi trước mặt.

“Hừ.” Nhạc nhi tràn đầy cảnh giác trừng vị kia y nguyên mặt mỉm cười khách nhân liếc, bưng lên chén đĩa đi. Nhạc nhi vừa ly khai, Lam Tiểu Kỳ cũng chỉ tốt nhủu mảy, theo nàng không thể làm gì bỏ đi đi.

Theo Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ rời đi, người xa lạ rốt cục buông lỏng thân thể, hắn cười xoay đầu lại đối mặt Dương Hoa, trong ánh mắt lóe ra thần sắc tò mò. Nhưng hắn chỉ là nhìn Dương Hoa một hồi, liền đứng dậy đi ra quán bar.

Người xa lạ vừa rời như thế nào cũng không chịu đi, nhưng là bây giờ rời lại nhẹ nhàng như vậy rời đi —— cái này lại để cho Dương Hoa không khỏi một hồi không hiểu thấu. Một lần nữa bắt đầu công tác Lam Tiểu Kỳ cùng Nhạc nhi cũng giống nhau là chăm chăm vào người xa lạ bóng lưng phát một hồi lâu ngốc, sau đó hai người đều là tà đem bả kính dị ánh mắt chuyển hướng về phía quầy bar đằng sau Dương Hoa.

Ngay tại người xa lạ đi ra quán bar lập tức, Dương Hoa một chỉ chứa tại trong túi áo điện thoại lại vang lên. Nhất định là Khổng Dật Thu. Dương Hoa vội vàng đem điện thoại lấy ra đặt ở bên tai.

“Bà mẹ nó!” Khổng Dật Thu vừa ra tới chính là một câu đầy mẫn mang theo khẩn trương thô tục.

“Vừa rồi cái kia rốt cuộc là người nào?” Dương Hoa cũng đã thành thói quen Khổng Dật Thu loại này xuất hiện phương thức, hắn không nhìn thẳng Khổng Dật Thu phản nản, mang theo nghĩ mà sợ hỏi.

“Người? Cái rắm người! Đó là yêu! Hơn nữa là rất mạnh yêu được không!” Khổng Dật Thu hớn hớn ở trong điện thoại di động kêu lên.

“Cái gì? Yêu?” Dương Hoa bị sợ một hồi tâm kinh nhúc nhích (run rẩy sợ hãi), “Hắn không phải rất phù hợp thường đấy sao?” Từ lần trước gặp được cái kia bệnh tâm thần yêu quái về sau, Dương Hoa tựu vẫn cho là yêu quái hóa thân trường thành về sau đều là bệnh tâm thần nì.

“Người đừng tưởng rằng yêu đều là bệnh tâm thần. Chúng có so người còn thông minh nì!” Khổng Dật Thu lớn tiếng hướng Dương Hoa ồn ào lấy, “Vừa rồi yêu quái kia theo như người nói cái gì? Mẹ, thiên hạ chẳng lẽ lại thật đúng là muốn đại loạn rồi? Như thế nào lão yêu quái cả đám đều xuất thế? Người có biết hay không, chúng ta Đạo Huyền tông ghi lại thượng, thế gian nhưng đã có không sai biệt lắm một trăm năm không có tiếp cận thành ma yêu quái hiện qua thân rồi! Như thế nào lúc này mới một tháng công phu ta liền cho thấy 2 chính?”

“Ta làm sao biết!” Dương Hoa cũng là một hồi buồn bực.

“Mặc kệ nhiều như vậy, trước tiên là nói về nói, yêu quái kia đối với người nói gì đó?” Khổng Dật Thu lại lo lắng hỏi.

“Hắn cái gì cũng chưa nói.” Dương Hoa nghĩ nghĩ, “Đúng đấy tiến tới tìm ta muốn một chén rượu, sau đó đã đi. Ah, đúng. Hắn vẫn cùng Nhạc nhi các nàng nhao nhao một hồi. Nói cái gì... Thử xem nhìn cái gì.”

“Ai ai ai, hắn cùng cái kia hai cái tiểu nha đầu trong lúc đó nói cái gì cũng không cần nói.” Khổng Dật Thu lần nữa cắt đứt Dương Hoa, “Hắn như vậy cái gì khác đều không nói?”

“Không có.”

“Kì quái... Cái gì cũng chưa nói, lại không có động thủ. Hắn đến tới nơi này làm gì? Ai, mặc kệ, hi vọng hắn hay là cố ý tới tìm người là tốt rồi.” Khổng Dật Thu trong giọng nói tràn đầy lo lắng.

“Nói thật, ta cảm thấy đặc rất kỳ quái.” Dương Hoa lúc này vừa vắn nhìn thấy Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ hai người quăng đến ánh mắt, không khỏi đối với Khổng Dật Thu tò mò hỏi, “Vừa rồi Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ chứng kiến yêu quái kia thời điểm, giống như cũng không có muốn ý tứ động thủ chứ sao. Các người Đạo gia cùng yêu quái rốt cuộc là quan hệ như thế nào ah?”

“Chúng ta cùng yêu quái? Tất cả mọi người là tu đạo nha, miễn cưỡng tính toán người trong đồng đạo a. Chỉ bất quá chúng ta những này đồng đạo trong

lúc đó ân oán rất sâu. Trước kia ta không phải đã nói với ngươi sao? Trước kia thời điểm đầu rồi, trên người mang theo linh khí hoặc là có người lương thiện huyết mạch vô cùng nhiều. Cho nên yêu quái hấp nhân linh khí, sau đó tu đạo người tự lấy nội đan của yêu quái. Về sau dẫn linh khí người biến thiếu đi, có thể tu đạo người cũng ít rồi, yêu quái số lượng thì càng thiếu đi. Cho nên mọi người tự dần dần bình an vô sự. Ước định mà thành quy củ, nước giếng không phạm nước sông a.” Không Dật Thu lười biếng giải thích nói.

“Nha.” Dương Hoa khẽ gật đầu một cái.

“Chết bà rầu.. uu, yêu quái kia không thật sự biết rõ ngươi là thập thế người lương thiện đi à nha!” Nguyên vốn đã dần dần bình tĩnh Không Dật Thu lúc này đột nhiên lại tượng nhớ ra cái gì đó tựa như chửi ầm lên bắt đầu đứng dậy,”Nam Hoa tông lão đầu kia không biết thật sự như vậy gà mẹ, đem ngươi là thập thế người lương thiện sự tình tiết lộ ra ngoài a!”

“Làm sao sẽ!” Dương Hoa lập tức phản bác nói,”Nếu như hắn biết rồi, vừa rồi đi như thế nào cái kia sao thống khoái?”

“Ta liền cho hoài nghi, hắn có phải là sợ ngươi hội đạo thuật. Tựa như lúc trước ta tới tìm ngươi thời điểm như vậy. Không được, vấn đề này nhất định đắc tìm Nam Hoa tông người lên tiếng hỏi sớ. Hãy nghe ta nói, ngươi tin tức này nếu là thật theo Nam Hoa tông tiết lộ ra ngoài, nhưng thì phiền toái!” Dương Hoa có thể nghe ra, Không Dật Thu thái độ hiện tại đã muốn không giống lúc bắt đầu như vậy mang theo hay nói giỡn hương vị, hắn là tại rất chân thành nói một việc.

“Đề làm chi khẩn trương như vậy?” Dương Hoa không quá có thể hiểu được Không Dật Thu đột nhiên xuất hiện bối rối.

Trước kia hắn không phải vẫn đang nói lo lắng Nam Hoa tông lão đầu đem bà chuyện của mình tiết lộ ra ngoài sao? Nhưng là mình mỗi lần tìm hắn hỏi kể thời điểm, hắn luôn ra sức khước từ, hôm nay như thế nào đột nhiên khẩn trương lên rồi?

“Trước kia ta nói lo lắng lo lắng, cái kia đều là lừa gạt ngươi! Ta vẫn cho là, cho dù lão đầu kia có thể đoán ra ngươi là thập thế người lương thiện cũng sẽ không nói ra đi, nhưng mới rồi cái kia yêu quái tới quá kỳ quái.” Không Dật Thu cố sức đối với Dương Hoa giải thích,”Ngươi có biết hay không một cái thập thế người lương thiện huyết nhục có thể nuôi sống bao nhiêu yêu quái? Có thể làm cho bao nhiêu yêu quái thành ma thậm chí thành tiên? Nếu như chuyện của ngươi bị tiết lộ ra ngoài, tu đạo giới khẳng định thiên hạ đại loạn! Mặc dù đối với đại đa số người bình thường không có ảnh hưởng gì, nhưng là chúng ta tất cả tu đạo người, còn có tượng Tô Thực Hiểu cái loại này trên người mang theo linh khí, tự tất cả đều nguy hiểm!”

“Ah, nghiêm trọng như vậy?” Dương Hoa giật mình không nhỏ.

“Tìm cơ hội đi xem đi Nam Hoa tông, tìm bọn hắn Nam Hoa tông tông chủ lên tiếng hỏi sớ.” Không Dật Thu lo lắng lo lắng đối với Dương Hoa nói ra,”Nếu quả thật đã bị tiết lộ đi ra ngoài rồi, ngươi tự làm cho bọn họ tranh thủ thời gian cho ta biết sự môn sớm làm chuẩn bị. Bất quá ngươi tốt nhất không cần phải quá sốt ruột, cũng không muốn quá lộ liễu, miễn cho người ta không có tiết lộ ra ngoài, tự chúng ta ngược lại thiếu kiên nhẫn dứt cái sớ.”

“Tốt.” Dương Hoa ngay vội vàng gật đầu hồi đáp. Hắn”Tốt” chữ vừa vừa nói xong, trong điện thoại liền truyền ra bình thường bẽ bộn âm, Không Dật Thu lại vô ảnh vô tung biến mất.

Tuy nhiên Dương Hoa đáp ứng rồi Không Dật Thu giúp hắn tìm cơ hội thượng Nam Hoa tông lên tiếng hỏi sớ sự tình, đúng vậy hắn tại quán bar công tác nhưng lại một tuần bảy ngày, một chút cũng tìm không thấy rồi đi cơ hội.

Từ vị kia yêu quái khách nhân lần đầu tiên tới cái kia thiên bắt đầu, hắn mỗi ngày đều đến Phụng Hoa trong quán rượu uống một chén. Bất quá lại để cho Dương Hoa cảm thấy lộn lộn chính là vị khách nhân kia vậy mà cho tới bây giờ đều không có làm ra qua bất luận cái gì làm loạn hành vi. Hắn chỉ là mỗi ngày đúng giờ đi vào quán bar, điểm một chén rượu, sau đó uống xong tự đi, dùng thời gian tuyệt không cao hơn năm phút đồng hồ.

Theo thời gian trôi qua, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ cũng dần dần tiếp nhận rồi cái này yêu quái tồn tại. Tựa như Không Dật Thu chỗ nói như vậy, mọi người nước giếng không phạm nước sông, giúp nhau trong lúc đó bình an vô sự.

Tại trải qua suốt một tuần lễ khẩn trương quay chụp về sau, « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ cuối cùng là đã xong bọn hắn để ăn mừng kịch tạo thành lập hai tuần năm mà quay chụp cái kia một tập dài đến sáu mươi lăm phút « loại thứ ba nhân loại hai tuần năm đặc biệt thiên ».

Ngay tại quay chụp chấm dứt trong ngày hôm ấy, « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ cử hành một hồi thập phần náo nhiệt chúc mừng hoạt động. Mà Dương Hoa đã ở Tề Vũ Huỳnh yêu cầu hạ mời cả đêm nghỉ, cùng nàng cùng một chỗ tham gia kịch tổ tại trường quay ở phía trong cử hành đại liên hoan.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Kịch tổ yến hội (thượng)

Trước kia Dương Hoa một mực đều cảm thấy, « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ dù thế nào đương làm hồng, cũng không quá đáng là ngành giải trí ở phía trong vương bài. Hơn nữa tình cảnh hài kịch cái này thế tài cũng làm cho người cảm thấy hẳn lực ảnh hưởng có hạn. Đứng vậy tại đây thiên buổi tối, Dương Hoa lại xem như thấy được « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ uy danh.

Cái gì gọi là nhân vật nổi tiếng tụ tập? « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ tối hôm đó trường quay ở phía trong là được! Cái gì gọi là phong quang vô hạn? « loại thứ ba nhân loại » chủ sáng nhân viên tối hôm đó có thể cảm nhận được cảm giác là được!

Không chỉ là ở tại T thành phố cái kia chút ít điện ảnh và truyền hình trong vòng đại bài minh tinh cùng đại bài đạo diễn, coi như là T thành phố bên ngoài minh tinh cùng đạo diễn cũng tới tương đương không ít. Hơn nữa những người này tuyệt đối không phải cá con tôm nhỏ, trong đó rất nhiều người danh khí cái gì thậm chí đã lớn đến có thể xưng là “Điện ảnh và truyền hình siêu sao” trình độ.

Không phải không thừa nhận, với tư cách nữ Số 1 Đường Hân tại « loại thứ ba nhân loại » cái này bộ kịch trung lấy được thành công lại để cho rất nhiều đã tại trong nước tương đương nổi danh đại bài minh tinh điện ảnh đối với gia nhập loại thứ ba nhân loại kịch tổ tìm đập thỉnh thịch. Dù sao Đường Hân tại gia nhập « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ trước kia cũng đã ăn ản có “Mối nhất đại ngọc nữ minh tinh chương môn nhân” danh vọng địa vị, mà nàng tại gia nhập kịch tổ về sau tại cả nước nhân khí tăng vọt tốc độ cực nhanh lại để cho tất cả nữ tính đồng hành không ngừng hâm mộ.

Không chút nào khoa trương nói, tuy nhiên Đường Hân cái này cả nửa năm thời gian không có tiếp đập bất luận cái gì điện ảnh, đứng vậy nàng danh khí so với dùng nửa năm này thời gian đập nhất bộ buồn bán mạng lớn đều trưởng nhanh. Điểm này theo nàng tám thù thượng cũng có thể thấy được đến. Từ gia nhập kịch tổ về sau, nàng tám thù tựu một đường lên nhanh, theo nguyên lai giữa dòng trình độ một mực trưởng cho tới bây giờ trong nước nữ minh tinh tám thù trước top 3.

« loại thứ ba nhân loại » thành công đương nhiên cũng cùng kịch trung vô số áo rỗng cùng tiểu nhân vật đám bọn họ phân không mở. « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ ở bên trong, ngoại trừ mấy vị nhân vật chủ yếu chưa từng có thay đổi, thay thế hơn người tuyển bên ngoài, những thứ khác phối hợp diễn có thể nói là “Làm bằng sắt doanh trại quân đội nước chảy binh”.

Bọn hần cơ hồ mỗi tháng đều muốn đến hí kịch học viện đi chọn ra mấy cái có thực lực người mới tiến kịch tổ diễn một ít biên giới tiểu nhân vật. Khả năng những này tiểu nhân vật tại một tháng quay chụp ở bên trong, tại màn ảnh trước mặt mây rạn rờ thời gian cộng lại cũng không quá đáng là hơn 10’ sau, bất quá cái này đã đầy đủ lại để cho khán giả đem bọn họ nhớ kỹ.

Những này theo loại thứ ba nhân loại kịch tổ trung đi ra tiểu nhân vật, do tại khuôn mặt của bọn hần bị cả nước người xem biết rõ, cho nên đại đa số tổ quay phim đều cực kỳ nguyện ý tìm bọn hần tại trong phim kẻ chạy cò thậm chí gánh cương một ít chủ yếu phối hợp diễn.

Về sau tại điện ảnh và truyền hình trong vòng thịnh truyền một truyện cười chính là, hiện tại Trung Quốc trong phim ảnh, nhân vật chủ yếu cũng không phải « loại thứ ba nhân loại »; nhưng phối hợp diễn đã có một nửa là « loại thứ ba nhân loại »; mà tất cả áo rỗng tác chính là tất cả đều là « loại thứ ba nhân loại ». Kết quả về sau cái này chế cười truyền đến truyền đi, thật là có không ít truyền thông bắt đầu xưng hô điện ảnh và truyền hình bên trong áo rỗng đám bọn họ vì “Loại thứ ba nhân loại”.

Mà « loại thứ ba nhân loại » kịch trong tổ đạo diễn cùng giám chế đương nhiên tại trong vòng lại càng chạm tay có thể bỏng. Đã sớm có không chỉ một nhà tài trợ thượng bán tiếng, nếu như trương đạo diễn chịu trở về vốn ban đầu đi, đi ra điện ảnh, muốn bao nhiêu đầu tư bọn hần tựu cho bao nhiêu! Mà vị kia rồi đi hồ giám chế sở dĩ đi cái kia sao thống khoái, cùng hẳn tại một vị tại cả nước uy danh hiển hách nổi tiếng đạo diễn trường quay ở phía trong lao đến một cái giám chế vị trí cũng phân không mở.

Về phần biên kịch Tề Vũ Huỳnh, có lẽ có thể nói như vậy, nếu như lần trước cùng nàng đối nghịch người không phải « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ hồ giám chế, nàng hoàn toàn có thể đương làm người nợ cái gọi là “Phong sát” thuyết pháp là ở nói láo. Nếu không đạo diễn đám bọn họ cũng biết nàng hiện tại chỉ là tập trung tinh thần ghi « loại thứ ba nhân loại » kịch bản, hơn nữa không ai dám động thủ đào trương đạo diễn góc tường, chỉ sợ đến trong nhà nàng cầu kịch bản người đã sớm giữ cửa đều cho đập vỡ.

Hơn nữa tại tối hôm đó « loại thứ ba nhân loại » trường quay ở phía trong, Dương Hoa có thể nhìn thấy không chỉ có riêng là điện ảnh và truyền hình siêu sao, còn có chính kinh lưỡng giới vô số ngư nhân. T thành phố thành phố lãnh đạo không sai biệt lắm đến một nửa, Z tỉnh Tỉnh ủy cũng phái ra một vị phó chủ tịch tỉnh cấp bậc đại biểu đến đây chúc mừng —— tỉnh cấp bậc quan lớn tham gia một cái tình cảnh hài kịch kịch tổ hai tuần lễ mừng mỗi năm điển, cái này ở trong nước chỉ sợ có lẽ hay là đầu một phần, đứng vậy ai kêu Z tỉnh chủ tịch tỉnh phu nhân cùng đệ nhất thường vụ phó chủ tịch tỉnh phu nhân đều là « loại thứ ba nhân loại » đáng tin fans hâm mộ đâu này? Ủng hộ chủ nghĩa xã hội khoa học tinh thần văn minh xây dựng sao! Cũng là nên vậy.

“Này, Vũ Huỳnh. Người trước kia... Có không có tham gia qua cùng loại tụ hội ah.” Bỗng nhiên nhìn thấy nhiều như vậy đại nhân vật, Dương Hoa tránh không được có chút trong nội tâm lo sợ. Nhìn xem những kia nổi tiếng gương mặt ở trước mặt mình đi tới đi lui, hẳn có gan đang nắm mơ cảm giác.

“Không có.” Tề Vũ Huỳnh nhỏ giọng trả lời. Nàng cũng là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều như vậy xã hội nhân vật nổi tiếng, điện ảnh và truyền hình minh tinh. Tại mới vừa rồi bị hai vị đại bài đạo diễn đến gần về sau, nàng giờ phút này so Dương Hoa còn muốn khẩn trương. Mang theo thùng thùng nhảy nhanh chóng tâm, nàng trốn ở Dương Hoa sau lưng, kéo cánh tay của hần, cảm hần coi như cao lớn thân thể cường tráng cho mình làm cái phông hộ thuẫn-lá chắn.

Bất quá khá tốt. Đối với những kia nhân vật nổi tiếng minh tinh đám bọn họ mà nói, Tề Vũ Huỳnh cái tên này có lẽ hay là không đủ vang dội, cho nên tiến lên đây tìm nàng nói chuyện phiếm người xa xa không bằng tìm trương đạo diễn, mới tới Lưu giám chế hoặc là Đường Hân hơn, thậm chí Vương Nhượng Tích bên người đều một mực so nàng tại đây náo nhiệt. Mà Tề Vũ Huỳnh bản thân cũng vui vẻ đắc cùng Dương Hoa dựa vào cùng một chỗ, lẳng lẳng hưởng thụ tại âm ỉ trong hoàn cảnh hai người thế giới cảm giác.

“Hắc hắc, Vũ Huỳnh! Dương Hoa!” Không biết lúc nào, Vương Nhượng Tích mang theo vẻ mặt thoải mái cười to, cùng cái kia tại kịch ở phía trong sấm vai Số 1 nhân vật phản diện minh tinh còn có một nữ nhân khác cùng đi đến bên cạnh hai người.

“Này, Nhượng Tích, Hoàng Cương.” Thấy được Vương Nhượng Tích, Tề Vũ Huỳnh cuối cùng từ Dương Hoa sau lưng đi ra.

“Tề biên kịch, Dương tiên sinh.” Nhân vật phản diện mình tình cùng nữ nhân kia đi đến Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh bên người về sau lập tức cũng cười đánh cho cái bất chuyện. Vị kia nhân vật phản diện mình tình Dương Hoa từng tại trường quay ở phía trong gặp qua một lần. Hắn là cái một cái trường vô cùng có cá tính, rất nhân vật phản diện trung niên nam nhân, mà bên người nữ nhân kia tác chính là là thê tử hắn.

“Ai, Vũ Huỳnh, đã nghỉ tốt chưa? Chúng ta thả giả đi nơi nào chơi đùa?” Vừa nhắc tới sắp đã đến ngày nghỉ, Vương Nhượng Tích thật hưng phấn cười nở hoa.

Tối hôm đó bởi vì trước đó cũng đã nhận được thông tri, có rất nhiều lãnh đạo sẽ tới sân chúc mừng, cho nên hắn ngược lại không dám xuyên đeo quá bạo lộ quần áo, mà là làm một thân rất vừa người màu đen lễ phục dạ hội. Cái này thân lễ phục dạ hội mặc ở cao gầy khêu gợi Vương Nhượng Tích trên người bản phụ trợ nàng còn có mấy phần cao quý trang nhã, bất quá một tầng thêm nụ cười trên mặt, lại không biết làm sao lại khấn trương vị. Nếu như nhất định phải hình dung, cũng chỉ tới rất không có phúc hậu đem bà”Làm đáng” hai chữ này đặt tại trên người nàng.

“Chưa nghĩ ra gì.” Nâng lên ngày nghỉ, Tề Vũ Huỳnh cũng là vẻ mặt tươi cười, “Ah, bất quá cuối cùng có thể nghỉ ngơi thật tốt nghỉ ngơi. Ngẫm lại thực vui vẻ nha, chỉ chớp mắt muốn hai năm.”

“Đúng đấy chính là.” Vương Nhượng Tích đột nhiên thu hồi dáng tươi cười, tự buồn bã tự kỷ bụng kín mặt, “Đều nhanh muốn biến thành lão thái bà.”

“Không thể nào! Ngươi so ta còn nhỏ ai! Nếu ngươi đều biến thành lão thái bà, ta đây làm sao bây giờ?” Tề Vũ Huỳnh cũng khoa trương cùng Vương Nhượng Tích mở lên vui đùa.

“Ngươi cho dù biến thành lão thái bà cũng không sao cả nha, ngươi cũng đã có người chiều cổ. Không giống ta, ai! Cơ khổ, cái kia linh đình...” Vương Nhượng Tích nói xong nói xong tự hát lên. Bất quá nàng ca hát đi điều đi không hợp thói thường toàn bộ kịch tổ cũng biết, vì vậy cái này một hát, bên cạnh bốn vị sẽ đem vừa mới uống vào trong miệng đồ uống đều cười phun tới.

“Đã thành, đã thành. Nhượng Tích.” Tề Vũ Huỳnh cười ghé vào Dương Hoa trên người, “Ngươi cũng đừng ai oán. Thừa dịp nghỉ tranh thủ thời gian đi tìm một người nha!”

“Tim? Nào có dễ dàng như vậy ah!” Vương Nhượng Tích theo trong lỗ mũi hừ một tiếng.

“Tốt rồi, đừng nói những kia mất hứng.” Tề Vũ Huỳnh cảm giác đạo Vương Nhượng Tích miệng rộng ở phía trong lại muốn chút ít không nên nói lời, tranh thủ thời gian cắt đứt nàng. “Nói nói ngươi có cái gì an bài a. Hoàng Cương, ngươi thì sao? Có ý kiến gì không không có? Nói ra tham khảo một chút.”

“Ha ha, ta vợ mang thai.” Hoàng Cương, thì ra là nhân vật phản diện mình tình rất thân mật cười, “Ta muốn cùng nàng đến Ngũ Đài sơn đi cho hài tử hứa nguyện, hi vọng hắn có thể cả đời bình an.”

“Nha.” Vương Nhượng Tích nhẹ gật đầu, “Nhìn không ra ngươi cũng rất chú ý gia đình sao!”

“Ha ha.” Hoàng Cương cười đối với mấy người phát phát tay, “Vương phó đạo diễn đang bảo ta đám bọn họ. Chúng ta tới trước bên kia đi xem. Các ngươi trò chuyện.” Nói xong, hắn liền dẫn mang thai thê tử cùng một chỗ hướng vương phó đạo diễn chạy đi đâu đi, đem bà Tề Vũ Huỳnh, Vương Nhượng Tích cùng Dương Hoa ba người một mình ném xuống dưới.

“Đúng rồi, Dương Hoa! Ngày nghỉ lập tức muốn đến. Ta xem ngươi có phải hay không nên vậy mời lên một tuần lễ nghỉ, cùng chúng ta Vũ Huỳnh hảo hảo chơi đùa ah?” Hoàng Cương vừa đi, Vương Nhượng Tích lập tức sẽ đem đầu mâu nhắm ngay Dương Hoa, nàng giáo hoạt cười hỏi.

“Xin phép nghỉ... Ừm...” Dương Hoa rất chân thành suy tư.

“Ngươi đừng nghe nàng!” Tề Vũ Huỳnh hờn dỗi vỗ Vương Nhượng Tích một chưởng, quay đầu đối với Dương Hoa nói, “Ngươi vừa mới tới đó làm hơn một tháng, nếu nhanh như vậy xin mời nghỉ dài hạn, lão bản hội mất hứng.”

“Ai! Đúng rồi!” Dương Hoa đột nhiên nhãn tình sáng lên, “Vậy không bằng ta mời lên hai ba ngày nghỉ, chúng ta tìm phong cảnh tốt, ngươi vừa lại không nhiều lắm địa phương đi du lịch a.”

“Tốt tốt!” Vương Nhượng Tích vừa nghe đến du lịch hai chữ này, trong ánh mắt tựa hồ cũng thả ra quang đến. Nàng vốn chính là cái không an phận người, hai năm qua mỗi ngày tại T thành phố quay phim, đã sớm muốn đi ra ngoài du lịch tám vài ngày.

“Chúng ta đi chỗ nào đâu này?” Nghe được Dương Hoa chịu xin phép nghỉ cùng chính mình đi ra ngoài, Tề Vũ Huỳnh trong nội tâm tựa như tưới mát đồng dạng. Nàng xem thấy Dương Hoa trong ánh mắt toát ra đến cái kia cô nị dính người hạnh phúc vị, lại để cho Vương Nhượng Tích chứng kiến về sau nhẹn không được thử khai mở rằng không ngừng”Ai ư” lấy nổi lên cả người nổi da gà.

“Nhượng Tích, ngươi phải chết rồi!” Tề Vũ Huỳnh đại oán phía dưới lại dẫn mặt mũi tràn đầy thẹn thùng cùng Vương Nhượng Tích cãi nhau âm ỉ vui thành một đoàn.

“Chúng ta... Đi Nam Hoa núi thế nào?” Đợi hai cái xinh đẹp nữ hài đùa giỡn xong rồi, Dương Hoa mới cười hỏi.

“Nam Hoa núi?” Nghe thế cái tuyệt không quen thuộc địa danh, Vương Nhượng Tích không khỏi nhếch miệng, “Địa phương nào?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Kịch tổ yến hội (hạ)

“Ách, ta là nghe một người bạn nói.” Dương Hoa gãi gãi đầu nói, “Còn có, chúng ta trong quán rượu một cái đồng sự chính là từ nơi ấy đến.”

“Ah nha. Vậy thì có sao, vậy thì sao hảo ngoạn không có?” Vương Nhựt Tích rất có hứng thú truy vấn.

“Hắn là có rất lớn đạo quan a.” Dương Hoa suy đoán nói. Trước kia hắn nghe Khổng Dật Thu giới thiệu qua, Nam Hoa núi tông chủ là tham tài nhưng lại rất xa xỉ lão đạo sĩ, nghĩ đến hắn đã nuôi nhiều như vậy thần côn, đạo quan quy mô có nên không quá nhỏ.

“Ah? Đạo quan?” Vương Nhựt Tích nghe thế cái cũng có hứng thú, lập tức cười tiếp được đi nói, “Không tệ không tệ. Hắc hắc, trước mấy cái tuần lễ, ta còn cùng Hân tỷ đi qua chúng ta ngoại ô thành phố một nhà đạo quan xin thăm nì. Chỗ đó lão đạo sĩ rất có ý tứ.”

“Ừm, đi chơi cũng không tệ.” Tề Vũ Huỳnh hiện tại dù sao là Dương Hoa nói đi nơi nào nàng tự đi nơi nào, “Ta cũng hiểu được rất có ý tứ. Tốt nhất là cái non xanh nước biếc địa phương. Chúng ta đây nói không chừng còn có thể đóng quân dã ngoại.”

“Ah? Đóng quân dã ngoại?” Vương Nhựt Tích vừa nghe, lập tức lộ làm ra một bộ sắc híp mắt híp mắt biểu lộ nhìn xem Tề Vũ Huỳnh, “Chúng ta Vũ Huỳnh có phải là ý định đến lúc đó đột nhiên nói? Ah nha, ta quên dẫn lều vải. Dương Hoa, chúng ta quen như vậy, ta buổi tối hãy cùng người ở một cái lều vải a’. Ừm, có phải là ah? Sau đó...”

Vương Nhựt Tích lời nói vừa nói ra khỏi miệng, không đơn thuần là Tề Vũ Huỳnh, ngay Dương Hoa mặt cũng xoát thoáng một tý tự do.

“Phải chết rồi! Người mới muốn làm như vậy!” Tề Vũ Huỳnh xấu hổ không ngừng thân thủ đi a Vương Nhựt Tích ngựa, làm cho nàng không có biện pháp nói tiếp xuống dưới.

“Ha ha... Ha ha ha...” Vương Nhựt Tích lại để cho Tề Vũ Huỳnh a cười tiền phủ hậu ngưỡng, nhưng miệng nhưng vẫn là một chút cũng không buông lỏng, bên cạnh cười mặt rút gân vừa nói, “Ta lại là muốn... Ha ha ha... Chỉ sợ có ít người đến... Ha ha... Đến lúc đó không cho. Nhất định phải chính mình... Chính mình trụ tiền người ta trong trường bóng.”

“Người còn nói, người còn nói!” Đang tại Dương Hoa mặt bị Vương Nhựt Tích nói trắng ra tâm sự, Tề Vũ Huỳnh vừa thẹn vừa giận a nàng ngựa a không ngừng.

“Ah, hảo hảo, không nói, không nói! Người tha cho ta đi!” Vương Nhựt Tích rốt cục bị Tề Vũ Huỳnh loay hoay chịu không được rồi, cánh tay của nàng bị Tề Vũ Huỳnh túm ở, trong tay bưng chén rượu không có cách nào khác hoàn thủ, nhưng chạy rồi lại chạy không thoát, đành phải tranh thủ thời gian lớn tiếng xin khoan dung bắt đầu đứng dậy.

Vốn là Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh đứng thẳng nơi hẻo lánh là toàn sân không... nhất bị người chú ý địa phương. Bởi vì Tề Vũ Huỳnh tuy nhiên cách ăn mặc thập phần xinh đẹp, nhưng khuya hôm nay trình diện oanh oanh yến yến ở bên trong, có hơn phân nửa tất cả đều là cả nước số thượng số điện ảnh và truyền hình vòng mỹ nữ. Trải qua chuyên nghiệp hóa trang sư sau khi hóa trang, mỗi người đều là đẹp như tiên nữ. Đem cả Tề Vũ Huỳnh phóng tới chính giữa, cho dù có thể vượt trội cũng rất có hạn.

Nhưng là bây giờ Vương Nhựt Tích cùng Tề Vũ Huỳnh hai vị một nào tương khởi đến, tại đây lập tức tự thành toàn trường tụ... nhất chú ý địa phương một trong. Bởi vì hôm nay chúc mừng sẽ là công khai tiến hành, cho nên các nơi truyền thông cũng phải ra không ít phóng viên giết. Tuy nhiên bọn hắn bị chắn trường quay vòng lớn bên ngoài, không thể khoảng cách gần tiếp xúc những kia minh tinh nghệ nhân, nhưng là trong tay bọn họ cameras nhưng vẫn đều không rảnh rỗi.

Hôm nay đại đa số minh tinh nghệ nhân đám bọn họ tại chính kinh lưỡng giới ngư nhân cùng với phần đông giải trí phóng viên Bát Quái đám chó chết trước mặt biểu hiện có lẽ hay là trung quy trung củ, vô luận nam nữ tất cả đều là phong độ nhẹ nhàng, cử chỉ có độ. Tượng Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhựt Tích như vậy đám lớn mặt hồ đồ thật đúng là không có mấy cái.

Vì vậy trong khoảng thời gian ngắn, loang loáng đèn nháy ngay Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhựt Tích tại đây ken kết lảo liên không ngừng, ngay tiếp theo đem cả Dương Hoa cũng cho vồ đi vào. Mà giới chính trị nhân viên quan trọng đám bọn họ cùng nam nữ minh tinh đám bọn họ cũng ào ào đưa ánh mắt chuyển tới, tất cả đều mang theo cười nhìn xem hai vị này trong vòng cũng biết là tri giao hảo hữu mỹ nữ vui đùa ẩm ỉ.

“Hừ! Bát Quái vương.” Phát hiện chung quanh người chú ý về sau, Tề Vũ Huỳnh lập tức trung thực xuống, chỉ là đang âm thầm “Hung ác” đối với Vương Nhựt Tích giả làm cái cái mặt quỷ.

“Ai, người thật sự là một điểm cũng không biết cảm ơn.” Vương Nhục Tích vẻ mặt đau khổ phủ mó lấy chính mình cái kia kiện lễ phục dạ hội —— mới vừa rồi bị Tề Vũ Huỳnh sửa trị tiền phủ hậu ngưỡng thời điểm, chén rượu ở phía trong rượu vung đầy người đều là. Hiện tại nàng là một thân mùi rượu, hơn nữa cũng không biết mình trở về rồi cuộc bị các phóng viên đập đi bao nhiêu.

“Ta như thế nào không biết cảm ơn rồi?” Tề Vũ Huỳnh vụng trộm hương trong sân phôi liếc, phát hiện phóng viên cùng tai to mắt lớn đám bọn họ chú ý cũng đã theo chính mình ở phía trong chuyển dời đi, lúc này mới một quyết miệng hỏi ngược lại.

“Há! Qua sông đoạn cầu ah!” Vương Nhục Tích không hề cố kỵ cá tính lại hiển lộ ra đến, “Nếu như không phải ta, người mấy ngày hôm trước có thể cùng Dương Hoa diễn thương đối thủ đua giỡn sao? Đúng rồi, giống như cái này một tập ngày mai sẽ phải phát sóng. Hắc hắc, sắp đang tại cả nước người xem mặt cùng chúng ta Hoa từ hôn môi cảm giác thế nào?” Nói xong, nàng còn chế nhạo dùng bả vai nhủ Tề Vũ Huỳnh xuống.

Đang tại đối phương mặt bị bên thứ ba nhắc tới chuyện này, Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa cơ hồ lập tức tự tất cả đều nhào cái đồ thăm mặt, kết quả lại bị Vương Nhục Tích nắm lấy cơ hội “Khanh khách khanh khách” hào hào đắc ý một phen.

Nếu như nói Dương Hoa nơi này là toàn trường không... nhất đề người chú ý nơi hẻo lánh lời mà nói..., như vậy Đường Hân vị trí chính là toàn trường nhất chú mục chính là địa phương. Cái này không chỉ là bởi vì Đường Hân tại giới văn nghệ ở phía trong địa vị cùng với nàng tại cả nước danh khí, cũng bởi vì tại Đường Hân bên người đứng cái vị kia tuổi trẻ tân duệ phái đạo diễn.

Từ nơi này vị đạo diễn đi vào trường quay một khắc này bắt đầu, hẳn cơ hồ sẽ không có cùng Đường Hân kéo ra qua một mét đã ngoài khoảng cách. Hai người theo yến hội bắt đầu một mực đàm tiếu đến bây giờ, chỉ cần là cá nhân có thể nhìn ra, vị kia mới đạo diễn đang tại đối với Đường Hân đại xum xoe.

Ngay người bình thường đều có thể nhìn ra sự tình đương nhiên không biết tránh được các phóng viên đứng phương pháp mắt. Ra sắc đám chó chết đương nhiên cũng lập tức có thể phát giác ra sự kiện này trung quý giá tin tức giá trị. Cho nên, cơ hồ toàn trường tất cả phóng viên ánh mắt đều một mực tụ tập trung ở hai vị này trên người.

Mà cũng có phóng viên lập tức nhớ lại, vị này tuổi trẻ tân duệ đạo diễn không phải là cái kia nương tựa theo « Hồng Vũ » cái này bộ đại bán điện ảnh một pháo gặp may Vương Thăng sao? Nói như vậy, chẳng lẽ hẳn cùng với Đường Hân tại quay chụp cái kia bộ Hồng Vũ hợp tác trong quá trình cũng đã tình cảm ám sinh?

“Ngọc nữ chương môn luyện thượng tân duệ đạo diễn, chia lìa ba năm có hi vọng lại lần nữa đất tay” —— ừm! Đây tuyệt đối là vô cùng tốt trang đầu tiêu đề.

Các phóng viên khừu giác thật là dị thường nhạy cảm, bọn hắn đoán một chút cũng đúng vậy. Vương Thăng thật là đang theo đuổi Đường Hân, hơn nữa đang theo đuổi Đường Hân đồng thời, hẳn còn có một cái khác nguyện vọng, thì phải là cùng Đường Hân lại lần nữa đất tay.

Từ võ « Hồng Vũ » một pháo gặp may về sau, cái này vừa mới nhập hành ba năm Vương Thăng tự lấy được lại để cho rất nhiều đại bài đạo diễn đều đồ mất thanh danh. Mà thanh danh mang đến cho hắn dĩ nhiên là là tuyệt bút tài chính cùng nói liên không dứt tầm hạn ước.

Tại trong ba năm này, Vương Thăng gánh cương ba bộ đại chế tác điện ảnh đạo diễn. Chúng mỗi một bộ đầu tư ngạch đều là « Hồng Vũ » mấy lần thậm chí mấy chục lần, diễn viên đội hình cũng cực kỳ cường đại, nhưng lại không có nhất bộ có thể làm cho hắn lần nữa lấy được « Hồng Vũ » thành tựu như vậy —— vô luận là phòng bán vé có lẽ hay là danh tiếng. Có thể nói, Vương Thăng ba năm này chính là tại ăn cái kia bộ « Hồng Vũ » vốn ban đầu.

Trải qua một thời gian ngắn rút kinh nghiệm xương máu về sau, Vương Thăng rốt cục “Tìm được” hẳn tại ba năm này nhiều lần thất bại nguyên nhân —— hẳn thiếu khuyết một cái cũng đủ ưu tú nữ nhân vật chủ yếu.

Nhớ ngày đó, Đường Hân tại « Hồng Vũ » ở phía trong miêu tả nhân vật đúng vậy bị gọi “Sản phẩm trong nước điện ảnh năm mươi năm đến kinh điển nhất ngọc nữ hình tượng”. Cũng có rất nhiều truyền thông lời thề son sắt khẳng định, nếu như không có Đường Hân tại « Hồng Vũ » ở phía trong biểu diễn, « Hồng Vũ » khả năng ngay lấy được hẳn hiện tại thành tựu một nửa đều không được. Vì vậy Vương Thăng làm ra quyết định, hẳn muốn cho Đường Hân lần nữa cùng hợp tác với mình, dùng mặt khác nhất bộ kinh điển điện ảnh đến văn hồi chính mình mặt trời sắp lặn danh vọng.

Bất quá Vương Thăng đương nhiên không phải đồ ngốc. Hiện tại đều trung quốc người cũng biết, Đường Hân tại « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ chạm tay có thể bùng. Mơ hồ đã có Trung Quốc vương bài đạo diễn tương đương đạo diễn làm sao có thể lãng không thả người? Nói sau, cho dù Đường Hân phải ra khỏi đến tái chiến điện ảnh vòng, coi hẳn giờ này khắc này địa vị giá trị con người, tìm cũng nhất định là trước mắt Trung Quốc nổi danh nhất mấy vị đạo diễn, như thế nào cho dù tới lượt không được hẳn cái này “Tân duệ”.

Vì vậy, vắt hết óc về sau, Vương Thăng rốt cuộc tìm được một cái đường cong cứu quốc phương pháp xử lý. Chỉ cần hẳn trước tiên đem Đường Hân cho đuổi tới tay, đợi hai người lâm vào tình yêu cuồng nhiệt, hẳn tự nhiên không cần lo lắng Đường Hân hội cự tuyệt chính mình mời.

Vốn là Vương Thăng vẫn còn vì như thế nào tiếp cận Đường Hân mà phát sầu, kết quả « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ tựa như đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi đồng dạng đem bả cơ hội giao cho trong tay hắn. Vương Thăng đương nhiên không muốn lãng phí cái này trời ban cơ hội tốt, cho nên theo yến hội ngay từ đầu, hắn tựa như cục tẩy đường đồng dạng chăm chú niêm trụ Đường Hân.

Tuy nhiên Đường Hân bị người chung quanh thỉnh thoảng quảng đến ánh mắt làm cho rất là xấu hổ, tuy nhiên nàng có thể cảm giác được Vương Thăng đối với chính mình thái độ ở phía trong ái mầu, nhưng là từ đối với vị này nâng đỡ chính mình đạo diễn cảm kích, Đường Hân cũng không có ý tứ cường ngạnh lại để cho hắn bỏ đi. Trên thực tế, lúc trước nói chuyện ở phía trong nàng đã muốn ám chỉ mấy lần, muốn cho Vương Thăng hết hy vọng rồi đi, đúng vậy vị này tân duệ đạo diễn lại như thế nào cũng không chịu đi.

Thậm chí nàng nói hai lần “Không có ý tứ, ta xin lỗi không tiếp được thoáng một tý”, Vương Thăng lại còn là một mực cùng ở sau lưng nàng. Đường Hân lễ phép đáp trả Vương Thăng vấn đề, trong nội tâm lại nghĩ đến nên vậy hướng ai cầu cứu.

Trương đạo diễn? Vừa rồi thử qua rồi, không dùng. Mới tới Lưu giám chế? Hân tựa như cái du mộc vươngong mắc hạt, sao có thể giúp mình giải vây? Những thứ khác những kia xã hội nhân vật nổi tiếng, bọn hân căn bản là làm không rõ tình huống, tất cả đều là một bộ mang theo ái màu thần sắc xem náo nhiệt bộ dáng. Buồn rầu Đường Hân không ngừng nhìn chung quanh lấy.

Đúng vào lúc này, Dương Hoa cái kia nơi hẻo lánh đột nhiên truyền tới một hồi Đường Hân vô cùng tiếng cười quen thuộc. Vương Nhượng Tích —— Đường Hân cách tường đều có thể nghe ra cái này Bát Quái bà thanh âm. Nàng vô ý thức hướng cái hướng kia nhìn thoáng qua, sau đó liền thấy được Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa. Vừa nhìn thấy đứng ở Tề Vũ Huỳnh bên người một thân quần áo tây cách ăn mặc Dương Hoa, Đường Hân con mắt lập tức sáng ngời.

Hi hi! Hân cũng tới? Đường Hân lập tức bung lên một chén rượu, mang theo nụ cười ngọt ngào hướng Dương Hoa bên người đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Bạn trai tạm thời (thượng)

“Dương Hoa! Vũ Huỳnh! Nhượng Tích!” Đi đến mấy người bên người không xa địa phương, Đường Hân lập tức tự hô lên tên của bọn hân.

“Ừm?” Mấy cái vẫn còn đàm tiếu bạn tốt cùng một chỗ đưa ánh mắt chuyển tới, kết quả thoáng một tý tất cả đều ngây dại.

Đương nhiên, bọn hân không là vì Đường Hân cùng vị nào gọi là Vương Thăng “Tân duệ đạo diễn” sững sờ. Làm cho bọn họ sững sờ, là ở phía sau hai người cái kia vô số song gât gao chăm chăm tới con mắt. Vạn chúng chú mục chính là cảm giác cũng không phải là mỗi người đều thừa nhận khỏi.

“Hân tỷ.” Vương Nhượng Tích dù sao được chứng kiến đại tràng diện nhiều hơn một chút, tại vài người ở phía trong, nàng trước hết nhất khôi phục lại, cười mỉm đối với Đường Hân nhẹ gật đầu.

“Đường Hân.” “Hân tỷ.” Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh cũng đi theo Vương Nhượng Tích đằng sau cười đánh cho cái bắt chuyện.

“Ta giới thiệu xuống.” Đến gần về sau, Đường Hân lập tức đứng ở Tề Vũ Huỳnh bên người, chỉ vào Vương Thăng giới thiệu nói, “Vị này chính là Vương Thăng, « Hồng Vũ » đạo diễn.”

“Ah! Nguyên lai người chính là Vương Thăng ah.” Tề Vũ Huỳnh còn là lần đầu tiên nhìn thấy cái này cảm chính mình kịch bản đi quay chụp đạo diễn.

Lúc ấy cùng còn không có ra nhà tranh Tề Vũ Huỳnh đàm kịch bản hợp đồng không phải nịnh trợ phương người chính là công việc của đoàn kịch giám chế, về sau « Hồng Vũ » đồ, nhưng Tề Vũ Huỳnh cũng đã theo trường học tốt nghiệp, đến T thành phố đến bé quan ghi bản thảo, cho nên một mực đều không có cùng đạo diễn đã gặp mặt.

“Ách, đúng. Ta chính là. Người là Tề Vũ Huỳnh? Kính đã lâu.” Vương Thăng đối với Tề Vũ Huỳnh thái độ rất lễ phép, tuy nhiên lại không có lộ ra ra bao nhiêu nhiệt tình.

Đối với kịch bản coi trọng trình độ không đủ, không đếm xỉa biên kịch tại thành công trong phim ảnh công lao, đây có lẽ là Trung Quốc điện ảnh giới truyền thống. Mà một truyền thống tại vị này tân duệ đạo diễn trên người thể hiện tự càng rõ ràng.

Hân có thể đem « Hồng Vũ » đồ tia công lao quy đến trên người mình, quy đến Đường Hân trên người, thậm chí quy đến cái kia chịu đủ tranh luận, đến bây giờ còn nửa hồng không hắc nam nhân vật chủ yếu trên người, tuy nhiên lại cho tới bây giờ không có nghĩ tới đem bà « Hồng Vũ » thành công quy công ở Tề Vũ Huỳnh kịch bản. Tại hân xem ra, chính hân viết ra kịch bản cũng chưa chắc có thể so với Tề Vũ Huỳnh viết ra kém bao nhiêu. Chính là vì như vậy nguyên nhân, hân cho tới bây giờ đều không nghĩ tới lại tiêu tốn thêm chút sức khí tìm Tề Vũ Huỳnh hợp tác.

“Đây là Vương Nhượng Tích, người vừa rồi chỉ thấy qua rồi. Vị này chính là Dương Hoa, ta tiểu học, cấp 2 cùng trường cấp 3 đồng học.” Đường Hân cuối cùng mới cười tủm tỉm giới thiệu Dương Hoa.

“Hạnh ngộ.”

“Hạnh ngộ.” Dương Hoa sớm liền phát hiện Vương Thăng đối với vốn là tự đứng ở chỗ này ba người không có hứng thú, cho nên hân cũng không có

nhieu cùng Vương Thăng tiếp lời hứng thú. Nói thật, vị này tân duệ đạo diễn không đếm xỉa Dương Hoa, Dương Hoa cũng đồng dạng không đếm xỉa hắn. Một cái bình thường ngay TV cũng không nhìn người, hắn nào biết được cái gì tân duệ đạo diễn lão nhuệ đạo diễn.

“Đường Hân, người vị này trường cấp 3 đồng học, bây giờ đang ở chỗ nào công tác?” Vương Thăng đối với Dương Hoa ngược lại rất có hứng thú, bất quá hứng thú của hắn hơn phân nửa sinh ra tự địch ý.

Nói thật, Dương Hoa tới hôm đó trải qua Vương Nhượng Tích diệu thủ cách ăn mặc, cả người thật đúng là có thể được xưng tụng là anh tuấn cao ngất, mặc dù là đứng ở Đường Hân bên người cũng có vẻ tương đương xứng. Rất hiển nhiên, Vương Thăng rất nhanh sẽ đem Dương Hoa cái này cùng Đường Hân có “Rất nhiều đi qua quá khứ” người trẻ tuổi trở thành chính mình đêm nay kinh địch một trong.

“Ah, ta là phương...” Dương Hoa mỉm cười đã nghĩ đối với vị kia Vương Thăng nói ra tình hình thực tế.

Vương Nhượng Tích “Bát Quái vương” danh xưng cũng không phải nói không, nếu đơn nói nhìn mặt mà nói chuyện năng lực, Vương Nhượng Tích tại nơi này cái vòng nhỏ hẹp ở phía trong năm người chính giữa tuyệt đối là mạnh nhất. Nàng rất nhanh liền từ Đường Hân thái độ ở phía trong phát hiện nàng chạy đến nơi đây đến nguyên nhân, sau đó liền quyết định giúp vị này gần đây rất chiều có chính mình Hân tỷ một bà. Nàng lập tức đã đánh mất một cái hội ý ánh mắt cho tựu trạm tại chính mình đối diện Đường Hân, đột tại Dương Hoa phía trước, cười ha ha lấy kêu lên: “Nha... Hân nha! Hân bây giờ là Tề Vũ Huỳnh trợ thủ, phụ trách sửa chữa và chỉnh lý kịch bản.”

Vương Nhượng Tích lời kia vừa thốt ra, Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh hai người tất cả đều kinh ngạc nhìn nàng một cái. Không biết nàng làm gì muốn nói dối. Mặc dù nhưng cái này Vương Thăng thoát nhìn cũng không làm cho người ưa thích, nhưng là chỉ bằng vừa rồi cái kia phiên khách sáo cùng chung quanh nhiều như vậy phóng viên, hắn cũng rất không có khả năng tại chỗ nói ra cái gì xem thường người lời nói đến. Nhưng này lúc Vương Nhượng Tích lại dùng sức ngắt Dương Hoa một bà, đem hắn đều đã đến bên miệng vẫn đề lại cho ngắt trở về.

Dù sao, Dương Hoa hiện tại tửu bảo thân phận nói ra rất không tính toán sáng rọi, cho nên nếu muốn lại để cho vị kia Vương Thăng “Tân duệ đạo diễn” biết khó mà lui, còn phải nói Dương Hoa là Tề Vũ Huỳnh trợ thủ. Dù sao Dương Hoa đã muốn một lần nữa bắt đầu giúp Tề Vũ Huỳnh sửa chữa bài viết, nàng nói như vậy cũng không tính toán nói dối, nhiều lắm thì có chút lẫn lộn đầu đuôi mà thôi.

Bất quá, coi như là Vương Nhượng Tích đã muốn nâng lên Dương Hoa địa vị xã hội, Vương Thăng y nguyên cảm giác mình thờ phào một cái. Tương Đường Hân như vậy đại minh tinh, có lẽ sẽ cùng trăm vạn phú ông truyền ra Xi căng đan; có lẽ sẽ cùng đại bài minh tinh điện ảnh đại bài đạo diễn truyền ra Xi căng đan; có lẽ sẽ cùng giới chính trị nhân viên quan trọng, nổi danh học giả truyền ra Xi căng đan; đúng vậy cùng một cái bề ngoài giống như tiêu bạch kiểm biên kịch trợ thủ sinh ra Xi căng đan, tại ngành giải trí ở phía trong tựa hồ còn không có tiền lệ.

“Ah, nguyên lai là Tề biên kịch trợ thủ. Không biết Dương tiên sinh là từ cái kia chỗ tốt nghiệp đại học?” Vương Thăng thân mật đối với Dương Hoa vươn tay ra.

“Liên Hoa đại học.” Lúc này Vương Nhượng Tích cũng không kịp ngăn cản, Dương Hoa lời nói thật tựu thốt ra.

“Liên Hoa đại học? Là T thành phố Đông Giao cái kia chỗ Liên Hoa đại học?” Vương Thăng trước kia cũng cùng rất nhiều T thành phố minh tinh nghệ nhân hợp tác qua, đối với T thành phố cái này sở hữu tên lưu manh đại học bao nhiêu nghe nói qua một điểm.

“Đúng.” Dương Hoa gật gật đầu.

Vì vậy, Vương Thăng nụ cười trên mặt tựu càng sáng lạn hơn. “Đường Hân, vậy các người không phải thật lâu đều chưa từng gặp mặt rồi?” Hắn cười quay đầu đối với Đường Hân hỏi.

“Cũng không có ah. Mấy ngày hôm trước hắn vẫn còn chúng ta tổ quay phim diễn cái nhân vật nì. Giống như, ngày đó Tề biên kịch đã ở a.” Đường Hân hữu ý vô ý liếc qua Tề Vũ Huỳnh.

Đường Hân cái này thoáng nhìn bị Vương Thăng xem tại trong mắt, kết quả liền lại để cho hắn hiểu lầm Đường Hân ý tứ. Vốn là Vương Thăng còn có chút kỳ quái, Đường Hân làm gì vậy đột nhiên chạy tới cùng một cái đã muốn cả bốn năm không gặp mặt bạn học cũ chào hỏi, hơn nữa nhìn bắt đầu đứng dậy hắn vẫn cùng Tề Vũ Huỳnh quan hệ không tệ. Trông thấy Đường Hân cái này thoáng nhìn, Vương Thăng cảm giác mình rất cuộc hiểu rõ. Nguyên lai mục đích của nàng không phải Dương Hoa, mà là Tề Vũ Huỳnh nha. Chẳng lẽ lại là vì các nàng hai cái bất hòa?

Trước kia, Vương Thăng tại trong hội cũng ít nhiều nghe nói qua một ít tương đạo diễn coi trọng Tề Vũ Huỳnh còn hơn coi trọng Đường Hân nghe đồn. Bất quá đối với những này nghe đồn hắn luôn luôn là cười trừ, cho tới bây giờ không có đương làm hồi sự. Tại hắn nghĩ đến, một cái biên kịch làm sao có thể cùng một cái đương làm hồng ảnh tinh sao đánh đồng? Hiện tại xem ra, Đường Hân thật sự cùng Tề Vũ Huỳnh có mâu thuẫn.

“Ah? Phải không? Nói như vậy, Dương tiên sinh còn ngẫu nhiên kiêm chức kẻ chạy cò công tác sao?” Vương Thăng cười tiếp nhận Đường Hân lời nói.

“Không có, ngày đó ta chỉ là ngẫu nhiên gặp gỡ mà thôi.”

“Đúng vậy a, ngẫu nhiên gặp gỡ, sau đó hãy cùng Vũ Huỳnh diễn cả sân đối thủ đùa giỡn, còn vỗ cái hôn môi màn ảnh nì!” Đường Hân trong lời nói đồ kị nhưng không phải bình thường đậm đặc. Có thể nói, nàng hiện tại có chút giả làm thực thì thật cũng giả ý tứ, mượn chuyện này hậu có thể giải thích vì “Cổ ý diễn trò” cơ hội, đem bà trong nội tâm nhẫn nhịn vài ngày ghen tuông hảo hảo phát tiết đi ra.

Tề Vũ Huỳnh kinh ngạc mở to hai mắt nhìn xem cái này dùng thanh thuần trừ danh minh tinh, không rõ nàng làm sao sẽ trước mặt mọi người nói ra đồ kị nông như vậy lời nói đến. Nàng đây là đang đối với Dương Hoa tỏ vẻ hảo cảm sao? Tề Vũ Huỳnh cảm giác mình trong nội tâm cảm giác là lạ.

Nếu như nói Đường Hân lời nói lại để cho Tề Vũ Huỳnh cảm giác được hết sức kỳ quái lời mà nói..., như vậy trong lời nói liên lụy tới mặt khác một vị người trong cuộc Dương Hoa cũng đã xấu hổ quá thực muốn tìm cái địa phương nào trốn đi mới tốt. Tề Vũ Huỳnh không biết cái kia ngày tại Đường Hân trong nhà tao ngộ, nhưng Dương Hoa chính mình lại còn nhớ rõ rành mạch. Vốn là gọi cảm tới cực điểm bikini hấp dẫn, sau đó lại là cảm thú cùng không bằng cảm thú lựa chọn... Dương Hoa rất hoài nghi, ngày đó vạn nhất chính mình một cái xúc động, có phải là có khả năng đem bà Đường Hân ngay tại chỗ từ hình. Tại rõ ràng biết rõ Đường Hân đối với chính mình tâm ý dưới tình huống, nằng trăn đầy đồ kị phản nản có vẻ đặc biệt chói tai.

“Thoạt nhìn Dương tiên sinh điểm phúc thật đúng là sâu nha.” Vương Thăng trêu tức nở nụ cười vài tiếng nói ra, “Tùy tiện đi studio chạy một vòng, có thể cùng Tề biên kịch đập thương thân mật đùa giỡn. Đúng rồi, Tề biên kịch, Dương tiên sinh không là trợ thủ của người sao? Như thế nào hân ngay kịch bản ở phía trong có cái gì cũng không biết? Ah, chẳng lẽ lại là người sửa lại về sau quên thông tri hân?”

Vương Thăng một phen ló ra, ở đây bốn người tất cả đều ngây người. Mà ngay cả một lòng muốn đem hân bỏ qua Đường Hân đều bị kinh hãi nhìn xem hân thẳng sững sờ. Cái này Vương Thăng... Hân như thế nào không hiểu thấu cùng Tề Vũ Huỳnh dính chắc rồi? Cho dù ghen, pháo oanh đối tượng cũng có thể là Dương Hoa nha!

Chứng kiến bốn người tất cả đều ngây ngốc nhìn mình, Vương Thăng cũng không khỏi đắc ngậy ngậy cả người. Đây là làm sao vậy? Ta là dựa theo Đường Hân ý tứ, giúp nằng lại để cho Tề Vũ Huỳnh xấu mặt nha! Vương Thăng đến bây giờ còn tưởng rằng, Đường Hân kéo hân tới có ý tứ là vì để cho hân hỗ trợ đối phó Tề Vũ Huỳnh nì.

Năm người mắt to trừng đôi mắt nhỏ giúp nhau nhìn hồi lâu, Tề Vũ Huỳnh mới người thứ nhất “PHUZ” một tiếng bật cười. Đón lấy cũng không lâu lắm, Đường Hân cũng là theo Tề Vũ Huỳnh nở nụ cười cái tiền phủ hậu ngưỡng, nằng dùng cánh tay đập ở Tề Vũ Huỳnh bả vai, cười nước mắt đều chảy ra.

Vừa nhìn thấy Tề Vũ Huỳnh cùng Đường Hân thân thiết như vậy, Vương Thăng lúc này mới phản ứng, chính mình vừa mới hoàn toàn bề ngoài sai rồi tình. Dù là hân da mặt dù đây, cũng không có ý tứ tiếp tục tại mới bị hân hung hăng đắc tội Tề Vũ Huỳnh trước mặt lưu lại. Phiên muộn nhìn Đường Hân liếc, Vương Thăng cũng chỉ tốt hậm hực bỏ đi.

“Ai, Vũ Huỳnh, người cười cái gì ah? Vừa rồi cái kia sao đâm người, người còn cười ra tiếng? Bất quá cũng thật là kỳ quái ah, hân không có việc gì tìm được người rồi tra làm gì?” Bất Quái Vương Nhượng Tích lại nhìn không được lòng hiếu kỳ, lôi kéo Tề Vũ Huỳnh hỏi bắt đầu đứng dậy.

“Ta... Ha ha... Ah, là như vậy.” Tề Vũ Huỳnh nở nụ cười hồi lâu mới trì hoãn quá mức đến, nằng vỗ bộ ngực 〇〇 thờ hồn hên mấy hơi thở, sau đó liền đem Vương Thăng đối với Đường Hân ý đồ đến hiểu lầm cho Vương Nhượng Tích giải thích một lần. Mặc dù chỉ là suy đoán, nhưng Tề Vũ Huỳnh cái kia tuyệt đỉnh biên kịch đầu lại đem tiền căn hậu quả toàn bộ cho phân tích cái minh bạch.

“Nguyên lai là như vậy. Hân thật đúng là đủ khôi hài.” Nghe xong Tề Vũ Huỳnh giải thích, Vương Nhượng Tích cũng nhìn cười không được đủ.

“Ai, Vũ Huỳnh. Người đã cũng biết rồi, ta đây nên cầu người sự kiện.” Đường Hân cười hi hi đi đến Tề Vũ Huỳnh bên người nói.

“Ừm.”

“Ta xem hân chắc là không biết dễ dàng chết như vậy tâm.” Đường Hân lại mang lên buồn rầu biểu lộ, “Cho nên, khuya hôm nay đem bà Dương Hoa cho ta mượn sử dụng a.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Bạn trai tạm thời (hạ)

“Ah?” Đường Hân lời nói lại để cho Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa lại một lần tròn mắt há hốc mồm.

“Hân... Hân tỷ.” Nghe thế sao ái màu lời mà nói..., Vương Nhượng Tích rất muốn cười, đứng vậy tại Đường Hân trước mặt nằng lại không dám cười ra tiếng, kết quả nghẹn đỏ bừng cả khuôn mặt, khóe miệng quất thẳng tới gân.

“Làm sao vậy? Vũ Huỳnh, người không phải hẹp hòi sao như vậy.” Đường Hân khóe miệng mang theo cười nhìn về phía Tề Vũ Huỳnh.

“Ta... Ta cùng hân lại không có quan hệ gì.” Tề Vũ Huỳnh nói những lời này thời điểm khuôn mặt hồng cơ hồ có thể nở ra huyết, “Người muốn hân cùng người tự hỏi hân tốt rồi.” Nằng cùng Dương Hoa nam nữ bằng hữu quan hệ mặc dù mọi người đều ngầm hiểu lẫn nhau, nhưng là dù sao biểu hiện ra hai người lại còn đều không có thừa nhận, cho nên Tề Vũ Huỳnh đương nhiên không thể tượng Dương Hoa bạn gái nói như vậy.

“Cái kia Dương Hoa, giúp đỡ ta được không?” Đường Hân vẻ mặt cầu khẩn thần sắc lại để cho Dương Hoa căn bản không đành lòng cự tuyệt. Nằng

vốn chính là dùng tuổi mới động lòng người nổi danh nữ tính, lúc này lại mang lên một bộ vẻ mặt u oán, đúng vậy làm cho người ta nhìn không được đau lòng đến thực chất bên trong.

Kết quả, Dương Hoa còn chưa kịp lên tiếng, Vương Nhược Tích tự đoạt tại trước giúp hắn đã đáp ứng.”Đi! Dương Hoa, Vũ Huỳnh để cho ta chiếu cố tốt. Người hào tốt chiếu cố chúng ta Hân tỷ. Đừng nghĩ lấy làm chuyện xấu ah!” Nói xong, nàng còn dùng lực đem bà Dương Hoa đi phía trước đẩy một bước nhỏ.

Cái này Vương Nhược Tích đến tốt cùng là cái gì người cái đó! Dưới đời này nào có nàng làm như vậy sự tình hay sao? Dương Hoa cơ hồ cho làm cho ngay trên ót đều chảy ra mồ hôi đến rồi, đúng vậy như là đã bị đẩy đi ra, Dương Hoa cũng không có ý tứ không để cho Vương Nhược Tích lưu mặt mũi. Nói sau, hắn vốn cũng rất muốn giúp Đường Hân một bà, vì vậy thì ôm ở đứng ở Đường Hân bên người.

“Cái kia... Đường Hân, người theo ta trạm cùng một chỗ, đối với hình tượng của người không có ảnh hưởng a.” Dương Hoa là cái rất vì người khác cân nhắc người.

“Người yên tâm được rồi.” Đường Hân cười ngọt cực kỳ.

“Vũ Huỳnh, ta đây ngày mai nữa tìm người.” Dương Hoa cúi đầu, tượng nhận tội đồng dạng đối với Tề Vũ Huỳnh nói.

“Ừm, không có sao.” Tề Vũ Huỳnh thân nhiên cười. Đúng vậy đợi cho nàng cùng Vương Nhược Tích cùng đi xa, rồi lại nhìn không được dùng sức quyết nổi lên miệng.

Đứng ở Đường Hân bên người, Dương Hoa vốn cho là chính mình sẽ rất có nom nớp lo sợ cảm giác, dù sao người ta hiện tại đúng vậy cả nước nổi danh nữ tính. Đúng vậy một lát sau về sau, hắn lại ngạc nhiên phát hiện mình thậm chí ngay cả một điểm khẩn trương đều không có. Chẳng lẽ là cùng nàng thật sự quá chín? Dương Hoa nhìn không được nhìn Đường Hân liếc.

Hoàn toàn chính xác, hai người tiểu học lúc ngồi cùng bàn nhiều năm như vậy, cấp 2 cùng trường cấp 3 lúc Dương Hoa cũng thường xuyên có thể xa xa trông thấy thân ảnh của nàng, đối mặt một cái quen thuộc như vậy người, thật sự rất khó đem nàng cùng”Nổi tiếng mình tinh diện ảnh” bốn chữ này liên lạc cùng một chỗ.

“Ta làm sao vậy?” Đường Hân kỳ thật một mực đều chú ý đến Dương Hoa động tác, Dương Hoa xem xét nàng, nàng lập tức liền phát hiện.

“Không có gì.” Bị bắt chặt chân ngựa Dương Hoa tranh thủ thời gian quay đầu, mắt nhìn phía trước lớn tiếng giải thích.

“Hi hi.” Đường Hân lại giả hoạt nở nụ cười.

Đường Hân cũng không phải là Tề Vũ Huỳnh, chỉ cần tìm một người nơi hẻo lánh có thể rời xa phiền toái. Vô luận nàng trạm ở địa phương nào, tổng là khuya hôm nay tiêu diễm. Rất nhanh, vốn là không người chú ý nơi hẻo lánh sẽ không lại an tĩnh.

Một vị giày Tây, một bộ thân sĩ phái đoàn lão đầu mang theo một cái cách ăn mặc cực kỳ xinh đẹp tuổi trẻ nữ tử mỉm cười hướng bọn hắn tại đây đã đi tới.

“Hân Hân, như thế nào trốn tới chỗ này rồi?” Đi đến Đường Hân bên người trước kia, lão đầu cười hô một tiếng.

“Trần bá bá.” Đường Hân lễ phép cười trả lời,”Ta không thích chỗ quá náo nhiệt.”

“Ha ha, ưa thích yên tĩnh tốt. Ách, không biết vị này xưng hô như thế nào?” Lão đầu đối với Dương Hoa cười hỏi.

“Hắn là ta trường cấp 3 đồng học. Trùng hợp đụng phải, sẽ tới tìm hắn tâm sự.”

“Ah? Theo chúng ta Hân Hân là cấp 3 đồng học? Uy, người nói thật, trường cấp 3 thời điểm có phải là đánh qua chúng ta Hân Hân chủ ý?” Lão đầu vui tươi hơn hờ cầm Dương Hoa trêu ghẹo.

“Không có không có.” Dương Hoa tranh thủ thời gian trả lời.

Nghe thế cái từ tiểu học chột nghe thói quen thường nói, Đường Hân nhìn không được”PHUZ” một tiếng bật cười. Trong lúc nhất thời tất nhiên là thiên kiều bá mị, đặc biệt mê người.

“Hân tỷ cười rộ lên tốt như vậy xem, ta cũng nhìn không được muốn ghen ghét.” Lão đầu bên cạnh tuổi trẻ nữ tử lập tức thuận thế đưa lên một câu mã thi tăng bốc.

“Ha ha. Tựa như người chó giễu cợt ta.” Đường Hân lập tức trở về đáp.

“Người trẻ tuổi, cơ hội khó được, hảo hảo nắm chắc.” Lão đầu đột nhiên hắc hắc cười dùng sức vỗ vỗ Dương Hoa bả vai, sau đó liền mang theo bị gọi”Uyển Như” nữ tử hướng nơi khác đi.

Đợi hai người đi xa, Dương Hoa mới thở phào một cái.”Vậy là ai nha?” Hắn hỏi Đường Hân.

“Một cái đạo diễn. Trước kia ta cùng hắn hợp tác qua một lần. Người khác rất có ý tứ, nhưng lại có một truyền thông rất ưa thích yêu thích.” Đường Hân

lúc nói chuyện tựa như chích giò hoạt tiểu hồ ly.

“Cái gì yêu thích?” Dương Hoa vấn đề mới hỏi lời ra, lập tức tựa xấu hổ xấu hổ bắt đầu đứng dậy.

Cái kia đạo diễn có cái gì yêu thích còn phải nói sao? Nhìn hắn cùng cái kia gọi tựa như nữ minh tinh ái màu bộ dạng sẽ biết —— nhất định là phong lưu không cực hạn ah.

“Hi hi, người biết a?” Đường Hân che miệng cười, nhìn về phía xấu hổ Dương Hoa.

“Ừm” Dương Hoa quần bách gật đầu.

“Bất quá hắn đối với ta rất tốt nha.” Đường Hân thả tay xuống, mang theo nhớ lại thần sắc nói, “Chúng ta lần đầu tiên hợp tác thời điểm, hắn tựa nói cho ta biết, nói ta nên vậy kiên trì đi thanh thuần lộ tuyến, còn nói hắn có thể giúp ta bề bộn.”

“Ah? Như thế nào giúp?” Dương Hoa cũng bị khơi gợi lên lòng hiếu kỳ.

“Hi hi, cái kia lúc nói với ta’ Người không phải đến ta trong phim ảnh diễn nữ nhân vật chủ yếu sao? Đạo diễn ảnh đập xong rồi, theo ta còn không có Xi căng đan truyền đi, người đang ở đây thanh thuần Ngọc Nữ phái địa vị tựa lời đều đánh bất động’.”

“Ah? Sau đó thì sao?” Dương Hoa bị vị lão đầu kia khôì hài lời nói làm vui vẻ.

“Sau đó ta đáp ứng nha.” Đường Hân nở nụ cười, “Về sau quả nhiên là, cả bộ đùa giỡn đập xong, phóng viên đều không có thể tìm tới chúng ta cái gì Bát Quái. Ta còn thiếu chút nữa nhận biết hắn đương làm cha nuôi nì.”

“Vậy làm sao không có nhận thức?”

“Hắn nói, nhận thức hắn đương làm cha nuôi đối với ta không tốt.” Đường Hân khuôn mặt đỏ lên, “Nhận thức hắn đương làm cha nuôi những nữ minh tinh kia phần lớn đều... Ai nha, người cũng biết a!”

“Nha.” Dương Hoa xấu hổ nở nụ cười.

Ở đằng kia vị thiếu chút nữa bị Đường Hân nhận thức làm cha nuôi đạo diễn đi về sau, cái gì đạo diễn diễn viên tựa một mảnh vụn gốc tiếp một mảnh vụn gốc ở Đường Hân tại đây tới tới lui lui. Bất quá nói đến nói đi, lời nói không vẫn là cái kia mấy bộ. Hoặc là chính là tán thưởng Đường Hân xinh đẹp, hoặc là chính là hâm mộ Đường Hân nhân khí cao, nhiều lắm là còn có mấy cái đại bài đạo diễn cười mời Đường Hân về sau có cơ hội cùng một chỗ hợp tác.

Cái kia tân duệ đạo diễn Vương Thăng ngược lại rất biết điều một mực đều không lại tới quấy rầy Đường Hân, nhưng là tầm mắt của hắn nhưng vẫn cũng chưa từng từ Đường Hân đứng địa phương dịch chuyển khỏi. Hắn cũng không ghen ghét đứng ở Đường Hân bên người Dương Hoa, lại đối với từng cái cùng Đường Hân nói chuyện đạo diễn quảng đi ghen ghét này ra ánh mắt. Hắn biết rõ mục đích của mình. Hắn là muốn cho Đường Hân tham gia diễn chính mình hạ một bộ phim, không thật sự muốn tìm Đường Hân lên giường. Cho nên Dương Hoa cho uy hiếp của hắn, còn không kịp nổi những kia mời Đường Hân hợp tác nổi tiếng đạo diễn một nửa.

Nhìn xem Đường Hân bên người nổi tiếng đạo diễn một người tiếp một người đèn kéo quân tựa như đôi lầy đôi lầy, Vương Thăng trong nội tâm cũng không biết nhiều nữa gấp. Động lòng người một sốt ruột, lại thường thường có thể đột nhiên biến thành thông minh bắt đầu đứng dậy —— cái khó ló cái khôn sao!

Cũng không biết như thế nào, Vương Thăng tựa chú ý tới vừa rồi một mực đều bị chính mình bỏ qua Dương Hoa. Thân là nổi danh đạo diễn, Vương Thăng đối với người các loại biểu đạt cảm tình mở ám nghiên cứu rất sâu. Hắn đột nhiên phát hiện, Đường Hân nhìn xem Dương Hoa thời điểm, ánh mắt kia cùng tứ chỉ ngôn ngữ trung biểu lộ ra ý nghĩ - yêu thương không thể là giả ra tới.

Ai! Đúng rồi!

Vương Thăng tay phải nắm tay, dùng sức nện tại chính mình bả tay trái thượng. Hắn đột nhiên nghĩ đến cái một cái tuyệt hảo chủ ý. Hắn làm gì nhất định phải làm cho mình ở Đường Hân chỗ đó lấy được đột phá đầu này? Lại để cho cái này Dương Hoa hỗ trợ không thì tốt rồi sao?

Kéo cái này Dương Hoa đến chính mình kịch bên trong diễn một cái phần diễn hơi chút nhiều điểm phối hợp diễn, sau đó lại để cho hắn đi thỉnh Đường Hân đi ra hỗ trợ tốt rồi! Hắn dù sao không phải tại « loại thứ ba nhân loại » ở phía trong chạy qua áo rỗng sao? Nghĩ tới đây, Vương Thăng cảm giác mình quả thực chính là một thiên tài. Hắn tranh thủ thời gian suốt quần áo, lại hướng Đường Hân chỗ đó đi tới.

Nhìn thấy Vương Thăng lại đi tới, Đường Hân lập tức một bước trốn đến Dương Hoa sau lưng, đem bả Dương Hoa cái này khối đại tấm chắn cho sáng đi ra. Dương Hoa trong nội tâm cũng có chút khản trương. Hắn lo lắng, vạn nhất Vương Thăng thật sự quyết tâm đang tại nhiều như vậy phóng viên mặt nào bắt đầu đứng dậy, phải làm gì?

“Ha ha, Dương tiên sinh. Vừa rồi ta đi gấp, không có với người hảo hảo tâm sự, thật sự là thất lễ.” Vương Thăng này dạn mặt dày vẻ mặt tươi cười cảm Dương Hoa tay.

“Ah?” Vương Thăng đột nhiên xuất hiện nhiệt tình lại để cho Dương Hoa mở to hai mắt nhìn. Cái này người làm sao rồi? Chẳng lẽ được kích thích quá độ, điên rồi? Vừa rồi không hiểu thấu hướng Tề Vũ Huyễn nã pháo, hiện tại lại càng không hiểu thấu cùng chính mình bộ khởi gần như đến.

“Ha ha, Dương tiên sinh làm biên kịch trợ thủ công tác, trách nhiệm rất nặng ah.” Quyết định chủ ý Vương Thăng miệng đầy nịnh nọt lời nói.

“Không có không có.” Dương Hoa lại là thường nói thốt ra.

“Không không không, Dương tiên sinh người có thể ở « loại thứ ba nhân loại » kịch trong tổ biểu diễn nhân vật, thoát nhìn người không chỉ có là tài văn chương xuất chúng, cái này hành động cũng rất làm cho người tin phục ah. Bội phục bội phục.”

“Không có không có... Vương tiên sinh mới được là tuổi trẻ tài cao, đáng giá bội phục.” Bị đối phương khen ngợi nhiều như vậy, Dương Hoa cũng nhin không được nữa nhẹ nhàng tổng xuất một câu mã thí tăng bốc.

“Đâu có đâu có... Dương tiên sinh có thể văn Năng Võ, lại là ghi kịch bản lại là diễn trò, ta không bằng, không bằng.” Vương Thăng lập tức cười một trương tám mặt tròn biến thành tròn hơn.

“Không có không có...” Nghe được Vương Thăng như vậy quá phận a dua, Dương Hoa thiếu chút nữa không có quần bách toát ra một thân mồ hôi lạnh.

“Đúng vậy đúng vậy...”

Nói chuyện tiến hành đến trình độ như vậy, Đường Hân cũng kim lòng không được nữa hé miệng, rất không thực nữ qua lại quét mắt 2 mới bắt đầu giúp nhau đập đối phương mã thí tăng bốc nam nhân. Mà lấy năng cực kì thông minh, cũng biết không thể mình bạch Vương Thăng rốt cuộc đang suy nghĩ gì.

“Cái kia... Dương tiên sinh, ta có cái yêu cầu quá đáng, hi vọng người có thể đáp ứng.” Cùng Dương Hoa giúp nhau nhượng bộ hồi lâu, Vương Thăng cảm giác được hóa hầu đã muốn đủ rồi, vì vậy hần rốt cục cười đem thoại đề kéo đến chính sự thượng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Lại tìm hiểu hân chỗ ở (thượng)

“Ừm, mời nói mời nói.” Vương Thăng như vậy khách sáo, Dương Hoa cũng đành phải đi theo hần khách sáo.

“Cái kia... Kỳ thật ta chỉ là muốn thỉnh Dương tiên sinh tại dưới mặt ta một bộ phim ở phía trong đảm nhiệm một cái trọng yếu nhân vật.” Vương Thăng không ngừng bên cạnh cười vừa nói, “Ta phát hiện, tại một bộ phim ở phía trong, phối hợp diễn là một cái rất trọng yếu tạo thành bộ phận. Chỉ có phối hợp diễn phát huy bọn hần tác dụng, một bộ phim mới có thể chân chánh lấy được thành công. Cho nên, Dương tiên sinh gia nhập đối với ta rất quan trọng yếu.”

Đương nhiên, Vương Thăng phen này nịnh nọt ngay quỹ đều sẽ không tin tưởng. Bất quá thiên xuyên vạn xuyên, mã thí tăng bốc không mặc, hơn nữa đối với quay chụp điện ảnh dốt đặc cán mai Dương Hoa đương nhiên cũng không có biện pháp nói ra nói cái gì đến phản bác Vương Thăng phen này về phối hợp diễn mới lý luận.

“Vương đạo diễn, người nói rất đúng. Đúng vậy ta không biết diễn trò ah.” Dương Hoa vẽ mặt đau khổ nói.

Vương Thăng một mời Dương Hoa tham gia diễn xuất, Đường Hân lập tức nhủ mảy. Nàng đương nhiên không cho rằng Vương Thăng vừa rồi cái kia phiến nịnh nọt lời nói là rất nghiêm túc, một cái phối hợp diễn làm sao có thể đáng giá Vương Thăng đại phế hoàng hốt chuyên mời? Đúng vậy Đường Hân cũng nhìn không ra Vương Thăng rốt cuộc muốn từ Dương Hoa trên người tìm được chút gì đó.

“Không biết diễn trò không sao. Ai mà không cũng không hội diễn đùa giỡn bắt đầu hay sao? Ta cảm thấy cho người tạo hình rất thích hợp diễn trò, người tới diễn trò nhất định sẽ có tiền đồ. Hơn nữa người cùng Đường tiểu thư quan hệ tốt như vậy, tin tưởng người nếu như tham gia diễn xuất, Đường tiểu thư nhất định sẽ ủng hộ người.” Vương Thăng tiếp tục khua môi múa mép cổ động lấy Dương Hoa.

Bất quá hần lời nói này cũng làm cho Đường Hân bưng tỉnh đại ngộ, nguyên lai người này mục đích hay là muốn tiếp cận chính mình, chỉ có điều lúc này hần chơi nổi lên đường cong cứu quốc thủ đoạn nham hiểm.

“Không, ta xác thực không thích hợp diễn trò. Hơn nữa cũng không còn ý định ở phương diện này phát triển.” Dương Hoa thật sự là hiểu rất rõ mình là cái gì liệu chăm sóc.

Diễn trò? Hần ngay vung cái nói dối đều xấu hổ, tại là lắm nữ hài tử trước mặt, chỉ là nói chuyện cũng đã đủ hần khăn trương rồi, đừng nói diễn trò thời điểm khẳng định còn không thể thiếu thân mật màn ảnh. Nếu cái nào biên kịch co lại phong, cho hần đến đoạn trên giường đùa giỡn, Dương Hoa rất hoài

nghe mình diễn sau khi xong còn có thể hay không trầm ổn.

“Không không không, cái này bề bộn người nhất định phải giúp ta.” Bất quá, vô luận Dương Hoa như thế nào chối từ, Vương Thăng chính là ấn định núi xanh không buông lỏng, kiên quyết muốn hấn gia nhập vào chính mình mới tắm áo rồng trong hàng ngũ.

“Vương đạo diễn, người tựa chớ miễn cưỡng hấn.” Đường Hân lúc này đứng ra cười giúp từ chối không xong Dương Hoa giải vây, “« loại thứ ba nhân loại » kịch trong tổ nhiều như vậy tốt phối hợp diễn, làm sao người không theo trong bọn họ chọn một cái?”

“Ừm, Đường tiểu thư nói đương nhiên có đạo lý...” Vương Thăng mới vừa mới chuẩn bị nói chuyện, đã bị vừa mới cùng Đường Hân bắt chuyện qua cái vị kia lão đạo diễn cắt đứt.

“Ài, đây không phải Vương Thăng sao? Tới tới, ta có chút việc tìm người thương lượng.” Lão đạo diễn cách rất xa kêu to Vương Thăng danh tự, sau đó còn đối với hấn không ngừng ngoắc.

“Ừm, không có ý tứ, ta hãy đi trước xuống.” Tuy nhiên Vương Thăng rất không muốn buông tha cho cái này rên rỉ khi còn nóng cơ hội, đứng vậy vị kia lão đạo diễn tại trong hội địa vị rất cao, hấn cũng không thể trước mặt mọi người không nể tình, đành phải lưu luyến không rời đối với Dương Hoa cùng Đường Hân tạm biệt. Trước khi đi còn không có quên bỏ sung một câu: “Ta sẽ chờ lại đến tìm Dương tiên sinh đón lấy trò chuyện.”

“Hấn thật là đủ quán người.” Đợi Vương Thăng đi xa, Dương Hoa mới thờ phào một cái, hướng Đường Hân phàn nàn nói.

“Đúng vậy a. Người có nghĩ là muốn né tránh hấn?” Đường Hân giả hoạt cười hỏi Dương Hoa.

“Muốn ah, dĩ nhiên muốn.” Dương Hoa liên tục không ngừng gật đầu. Hấn còn thật lo lắng cái kia Vương Thăng tiếp tục cùng chính mình nhõng nhẽo cứng rắn ngạnh ngâm, tìm chính mình đi làm cái gì trọng yếu phối hợp diễn.

“Ta có biện pháp.” Đường Hân đã tính trước nói.

“Ah? Biện pháp gì?”

“Ta đem mình quá chén, sau đó người tựa lấy cớ đưa tiễn ta về nhà, theo ta cùng đi là được rồi.” Đường Hân cười hi hi nhìn xem Dương Hoa nói ra.

“Cái này... Tốt như vậy sao?” Dương Hoa nhìn thoáng qua tại cửa ra vào trận địa sẵn sàng đón quân địch các phóng viên, cẩn thận từng li từng tí dò hỏi.

“Ta còn không sợ, người sợ cái gì? Không có việc gì!” Đường Hân điên khởi chân, đem bà bờ môi tiến đến Dương Hoa bên tai, “Đợi sẽ ra ngoài thời điểm, người đem ta chuẩn cha nuôi kêu lên. Như vậy những ký giả kia tựa không phản đối.”

Bị Đường Hân trong miệng khí tức phun tại trên lỗ tai, Dương Hoa chỉ cảm thấy bên tai một hồi ngứa, ngay bề bộn gật đầu nói: “Biết rồi.”

“Cái kia cứ định như vậy?” Đường Hân cười hi hi nhìn xem Dương Hoa, mặt cơ hồ đều cùng Dương Hoa dán lại với nhau.

Khoảng cách gần như vậy nhìn xem Đường Hân thanh thuần tinh xảo gương mặt, Dương Hoa chỉ cảm thấy một hồi say rượu tựa như mê muội, mà hấn đối diện Đường Hân trên mặt không biết như thế nào cũng hiện lên tầng một nhàn nhạt đỏ ửng.

“Ừm.” Nhìn xem kiều diễm ướt át Đường Hân, Dương Hoa miễn cưỡng bắt buộc chính mình bảo trì trấn tĩnh, nhẹ nhàng hừ một tiếng.

Dương Hoa bên này một đáp ứng, Đường Hân lập tức tựu hành động. Nàng gọi lại một cái bưng rượu bàn nhân viên phục vụ, từ phía trên cầm qua một bát lớn rượu brandy, sau đó hơi ngửa đầu liền toàn bộ uống vào. Một chén rượu vào trong bụng, Đường Hân trên mặt lập tức tựu bay lên hai đóa sâu sắc Hồng Vân, Liên Tuyết bạch phiến non trên cánh tay tựa hồ cũng lập tức lộ ra tầng một ửng đỏ sắc. Nàng thử về phía trước đi vài bước, lại lung la lung lay thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

“Còn không được.” Đường Hân quay đầu lại, lại lung la lung lay đi đến Dương Hoa bên người, dùng non mịn cánh tay đỡ Dương Hoa bả vai, nhú mày nhẹ nói.

“Người đã muốn uống rất nhiều!” Chứng kiến Đường Hân tựa hồ còn có lại đến một lý ý định, Dương Hoa khẩn trương khuyên can nói.

“Không, ta còn không có say nì.” Nhắm nửa con mắt, đỏ bừng cả khuôn mặt Đường Hân vung lên tay mịn, ném ra một câu con ma men thường thường động ở bên miệng danh ngôn.

“Ta đưa tiễn người trở về đi...” Chứng kiến Đường Hân đã muốn về say rượu lộ ra, Dương Hoa cuống quýt giá trụ nàng đi ra ngoài cửa.

Đúng vậy đi đến nửa đường, Dương Hoa một cái không chú ý, thỉnh linh lại bị Đường Hân tiện tay theo trên bàn quơ lấy một ly cang lớn chén Whiskey toàn bộ rót vào trong miệng.

“Ha ha.” Lại uống xong một ly Whiskey về sau, Đường Hân đột nhiên phát ra một tiếng lại để cho Dương Hoa sồn hết cả gai ốc tiếng cười, “Ta say a...” Vừa vừa nói xong, Đường Hân đầu tựu nặng nề tựa vào Dương Hoa trên bờ vai, toàn thân mềm nhũn tựa hồ mất đi toàn bộ khí lực.

Lúc này Dương Hoa lại chỉ dựa vào lấy một cánh tay căn bản không có biện pháp chống chọi Đường Hân. Mất thấy nàng muốn ngã xuống đất thượng, Dương Hoa cuống quýt dùng tay phải vịn quanh ở eo của nàng, dùng sức đem bà thân thể của nàng chống bắt đầu đứng dậy.

Vừa kéo ở Đường Hân hết sức nhỏ mềm mại vòng eo, Dương Hoa chỉ cảm thấy theo trên tay của mình lập tức truyền đến một cổ cảm giác khác thường. Chuyển xem qua con người, nhìn xem dựa vào tại chính mình trên bờ vai cái kia khuôn mặt xinh đẹp tinh xảo gương mặt, trong lỗ mũi nghe Đường Hân trên mái tóc truyền đến mùi thơm, Dương Hoa thực có một loại đang nằm mơ cảm giác.

Mấy tháng trước kia, hần nào dám tưởng tượng mình có thể cùng một cái như vậy nữ nhân xinh đẹp như thế thân mật dựa vào cùng một chỗ. Khi đó Dương Hoa, ngay nằm mơ thời điểm đều sợ nhìn thấy nữ nhân hội không may.

Ai, khi đó... Nghĩ tới đây, Dương Hoa đột nhiên ngẩng ngẩng cả người. Hần lúc này mới nhớ tới, hiện tại tựa ở trong lòng ngực của hần Đường Hân không đúng là mình? "Gặp nữ tất nhiên suy chứng" bộc phát đầu sỏ gây nên sao? Lần này lại cùng nàng thân thiết như vậy, ta không biết... Dương Hoa kim lòng không được toát ra một đầu mồ hôi lạnh.

Nhìn xem bên ngoài đám kia đã muốn giờ lên cameras, bộc lộ bộ mặt hung ác phóng viên đại quân, Dương Hoa đột nhiên rất hoài nghi mình ngày mai có thể hay không trở thành "Hồng nhan chịu nhục, ngọc nữ minh tinh bị vô sỉ khinh bạc; Fans hâm mộ tức giận, thần bí nam tử bị loạn đao phân thân." Như vậy một đầu tin tức nhân vật chủ yếu.

"Dương Hoa..." Say rượu Đường Hân đột nhiên gọi ra Dương Hoa danh tự, trong thanh âm đầy mặn mang theo bất lực cùng thương tâm.

"Liều mạng." Dương Hoa dùng sức lắc đầu, hung hăng cắn răng một cái, quyết định vô luận như thế nào cũng không thể vứt xuống dưới nàng mặc kệ.

Dựa theo Đường Hân trước đó phân phó, Dương Hoa cẩn thận từng li từng tí vịn nàng đi đến nàng vị kia "Chuẩn cha nuôi" bên người. Không cần hần mở miệng, vị kia đạo diễn cũng đã lại để cho bên cạnh Uyển Như tiểu thư nhận lấy Dương Hoa trong ngực Đường Hân.

"Chuyện gì xảy ra?" Lão đạo diễn cùng bên cạnh hần đang tại cùng hần tâm sự Vương Thăng đều kinh ngạc mở to hai mắt nhìn xem mặt mũi tràn đầy men say tựa ở Dương Hoa trên người Đường Hân.

"Nàng vừa rồi không cần thận uống nhiều quá." Dương Hoa bắt đắc dĩ nhìn xem kinh ngạc ba người.

"Ah, như vậy ah." Lão đạo diễn lo lắng nhẹ gạt đầu, "Cái kia lại để cho Uyển Như cùng một chỗ đưa tiễn nàng về nhà a. vân vân... Hai cái nữ hài tử từ một mình đi ta lo lắng, Dương Hoa, vậy thì phiền toái người một chút."

"Ừm, ta biết rồi." Dương Hoa cung kính gạt đầu hồi đáp, "Ta đi cùng Vũ Huỳnh các nàng chào hỏi."

"Tốt." Lão đạo diễn cười vỗ một cái Dương Hoa phía sau lưng.

Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhược Tích lúc này đang tại cùng một chỗ khác mấy cái kịch trong tổ nữ hài tử cùng một chỗ hưng phấn bàn về các nàng sắp đã đến ngày nghỉ an bài, đột nhiên chứng kiến Dương Hoa đi tới, Tề Vũ Huỳnh lập tức cười nghiêng đón hỏi: "Như thế nào? Hần tỷ chịu thả người đi?"

"Không có." Dương Hoa tràn đầy áy náy đối với Tề Vũ Huỳnh nói, "Thực xin lỗi, Vũ Huỳnh. Khuya hôm nay nhưng có thể hay không tiếp tục giúp người. Vừa rồi Đường Hân nàng uống rượu rồi, ta phải đưa tiễn nàng về nhà."

"Ừm?" Tề Vũ Huỳnh nhẹ nhàng nhún mày nhìn ngả vào Uyển Như trong ngực Đường Hân liếc.

"Thực xin lỗi." Dương Hoa lại thành khẩn hướng Tề Vũ Huỳnh nói một lần xin lỗi. Hần khuya hôm nay là bị Tề Vũ Huỳnh mời đến, tuy nhiên lại muốn bởi vì một nữ nhân khác rời đi —— đây là Tề Vũ Huỳnh rất không lễ phép, cũng rất không công bình.

"Được rồi." Tề Vũ Huỳnh triển khai một cái tha thứ khuôn mặt tươi cười, "Nàng là người đồng học nha, đưa tiễn nàng trở về cũng là nên vậy. Bất quá... Một mình người đưa tiễn nàng trở về? Có muốn hay không ta cùng người?"

"Không cần." Dương Hoa nhìn nhìn chung quanh nói, "Người nhưng là hôm nay buổi tối chủ tâm một trong, cứ như vậy rời khỏi không quá thuận tiện a."

"Ừm." Tề Vũ Huỳnh đương nhiên cũng biết mình không thể cứ như vậy không hề lý do rời đi, nàng đành phải bắt đắc dĩ gạt đầu, "Vậy được rồi, một mình người cẩn thận."

"Ừm. Ta là cùng bên kia Uyển Như tiểu thư cùng một chỗ đưa tiễn nàng trở về." Dương Hoa nhìn ra Tề Vũ Huỳnh tâm sự, lập tức cười một ngón tay còn ôm Đường Hân nữ tử đối với Tề Vũ Huỳnh nhỏ giọng giải thích nói.

"Nha." Tề Vũ Huỳnh lập tức lộ ra đáng tươi cười. Dương Hoa chịu hướng nàng giải thích, cái này tỏ vẻ trong lòng hần rất quan tâm cảm thụ của nàng, chỉ là điểm này cũng đã đủ để cho Tề Vũ Huỳnh trong nội tâm tràn đầy ngọt ngào.

Chương 7: Lại tìm hiểu hân chỗ ở (hạ)

Nhận được rồi Tề Vũ Huỳnh đồng ý, Dương Hoa liền An Tâm trở lại lão đạo diễn cùng lòng tràn đầy không cam lòng Vương Thăng bên người, mang theo Uyển Như cùng Đường Hân hai người cùng một chỗ theo trường quay cửa sau đi ra ngoài.

Vừa ra cửa sau, vị kia Uyển Như tiểu thư lập tức càng làm Đường Hân đẩy vào Dương Hoa trong ngực. "Giúp ta vịn nàng thoảng một tý, ta lấy xe cái chìa khóa." Nàng nhanh chóng cầm ra bản thân tiểu bao da, đón lấy bên ngoài u ám đèn đường ngọn đèn tìm kiếm một hồi.

Đột nhiên trong lúc đó thân thể mềm mại vào lòng, Dương Hoa nhìn không được lại là một hồi luồng cuống tay chân. Trong hỗn loạn, hắn cũng không biết nên vậy ôm lấy Đường Hân cái gì bộ vị mới tốt. Cuối cùng, hắn cuối cùng mới xem như vịn Đường Hân cánh tay đem nàng chống bắt đầu đứng dậy. Lần nữa đỡ lấy Đường Hân Dương Hoa lập tức nghe thấy được theo hô hấp của nàng trung truyền tới mùi rượu. Hân tràn đầy thương tiếc nhìn nàng một cái, chỉ nhìn thấy màu vàng dưới đèn đường Đường Hân mặt mũi tràn đầy say rượu ửng đỏ, nhắm nửa con mắt, ánh mắt mê ly, giống như có lẽ đã tại nửa mê nửa tỉnh trong lúc đó.

"Tìm được rồi sao?" Tuy nhiên trường quay nơi cửa sau cũng không có phóng viên qua lại, đúng vậy vịn Đường Hân Dương Hoa nhưng vẫn là tổng cảm giác chung quanh có người.

"Tìm được rồi." Uyển Như nói xong, bao da ở phía trong tựa vang lên một hồi cái chìa khóa va chạm phát ra đinh đông thanh âm, "Lên xe." Nàng mở cửa xe, giúp đỡ Dương Hoa đem bà Đường Hân đỡ đến xếp sau trên chỗ ngồi.

"Người vịn nàng ngồi ở phía sau, đem bà đầu của nàng áp thấp một chút, miễn cho một hồi rao đến trên đường lớn thời điểm bị phóng viên đập đến. Ta bị đập đến đều không có gì, nếu nàng cái dạng này bị chụp được đến, cái kia sẽ phải xui xẻo." Ngồi ở hàng phía trước vị trí lái thượng Uyển Như rất cẩn thận phân phó lấy.

"Nha." Dương Hoa liên tục đáp ứng, vội vàng lại để cho Đường Hân ở phía sau sắp xếp bình nằm xuống, đem đầu của nàng khung tại trên đùi của mình.

"Ừm..." Đường Hân đột nhiên thật dài thở gấp ra một hơi, nghiêng đi thân thể đưa tay vịn tại Dương Hoa đùi gốc. Cảm giác được theo trên đùi truyền đến tiếp xúc cảm giác, Dương Hoa thiếu chút nữa không có quần bách khăn trương đem bà Đường Hân đỡ lên trên mặt đất đi. Tốt tại cái tư thế kia đối với Đường Hân mà nói tựa hồ không quá thoải mái, nàng rất nhanh lại chuyển trở về.

Rất nhanh, ô tô tựa phát bắt đầu chuyển động. Tuy nhiên lúc này đã là mùa hè, bất quá T thành phố ban đêm y nguyên gió mát tập tập. Đợi cho ô tô khai ra các phóng viên vòng vây, Dương Hoa rốt cục có thể đem Đường Hân phủ chính ngồi xong, sau đó mở ra cửa sổ lại để cho gió thổi tiến trong xe. Như vậy một là có thể lại để cho Đường Hân tỉnh rượu, hai là có thể tán tẩn ra trong xe mùi rượu.

Tại gió mát quét ở bên trong, Đường Hân không lâu lẩm tựa mờ mắt. Bất quá nét mặt của nàng y nguyên mê ly, hiển nhiên cũng chưa xong toàn bộ khôi phục thanh tỉnh. Dương Hoa chú ý làm cho nàng tựa ở cửa sổ xe bên cạnh, sau đó liền ngồi thẳng thân thể không có nói nữa. Tại T thành phố đã muốn ở ba năm Uyển Như rất nhanh liền mang theo Dương Hoa cùng Đường Hân đi tới cái kia tòa nhà Dương Hoa đã từng đến qua một lần đại biệt thự ngoài cửa.

"Người vịn nàng vào đi thôi, ta phải nhanh đi về." Xe dừng lại, Uyển Như tựa xoay người lại đối với Dương Hoa nói.

"Có thể đợi ta một hồi sao? Ta đem nàng diu vào đi tựa đi ra." Dương Hoa vịn Đường Hân đi ra ngoài xe về sau hỏi.

"Tại đây xe taxi rất nhiều." Uyển Như đương nhiên minh bạch Dương Hoa ý tứ, nàng lập tức cười trả lời, "Không cần lo lắng người buổi tối không về nhà được. Xe này là Trần đạo diễn, ta muốn là không nhanh điểm trở về, vạn nhất yến hội tan cuộc đã có thể không xong."

"Vậy được rồi." Dương Hoa nghĩ nghĩ, cũng hiểu được làm cho nhân gia lại tại đây chờ không thích hợp. Dù sao hắn cùng Trần đạo diễn hoặc là vị này Uyển Như tiểu thư đều chưa quen thuộc, hơn nữa hắn cũng cảm giác mình rất không có khả năng sau khi đi vào vài phút có thể đi ra.

"Ta đi. Hào hảo chiếu cố chúng ta Hân Hân." Uyển Như đối với Dương Hoa lộ ra một cái khuôn mặt tươi cười, sau đó liền dao động khởi cửa sổ xe lái xe đi.

Đường Hân chỗ ở khu biệt thự vốn chính là T thành phố nhất xa xôi vùng ngoại thành, mà Dương Hoa bọn hắn lúc trở lại lại đã muốn thời gian không còn sớm. Cho nên khi Uyển Như đem xe khai mở sau khi đi, chung quanh tựa hồ cũng chỉ còn lại có Dương Hoa còn có trong lòng ngực của hắn Đường Hân. Ngoại trừ đèn kịt biệt thự, trống rỗng đường cái cùng yên tĩnh ban đêm bên ngoài, Dương Hoa cảm giác không thấy chung quanh của mình còn có cái gì. Không biết như thế nào, hắn đột nhiên liền nhớ lại Không Dật Thu trong mồm theo lời yêu quái đến.

"Không thể miên man suy nghĩ, không thể miên man suy nghĩ." Dương Hoa rùng mình một cái, vội vàng từ Đường Hân trên bờ vai đỡ xuống vừa rồi theo yến hội ở phía trong lúc ra cửa bảo vệ đưa lên bọc nhỏ. Tay vịn Đường Hân, tay bối rối lật ra nửa ngày trời sau, Dương Hoa cuối cùng từ bên trong tìm ra mở cửa cái chìa khóa.

Tiến biệt thự, Dương Hoa tranh thủ thời gian đóng lại đại môn, bật đèn điện. Sáng ngời ngọn đèn lại để cho cảm giác của hắn lập tức tốt hơn nhiều, tuy nhiên lại lại để cho Đường Hân cảm giác kém bắt đầu đứng dậy.

Ở bên ngoài thổi lâu như vậy gió, Đường Hân rượu là tỉnh không ít, đúng vậy dạ dày nhưng lại một hồi tiếp một hồi khó chịu. Nguyên nay đã tại nôn mửa biên giới Đường Hân đột nhiên trong lúc đó lại đã bị sáng tối kích thích biến hóa, nằng một cái nhin không được, tiện lợi sân đại khẩu ọe ỏi ra. Tại trên yến hội uống vào bụng những rượu kia không sai biệt lắm có hơn phân nửa đều bị nằng ọe đi ra, trong đại sảnh lập tức tràn ngập khỏi một cỗ khó nghe mùi rượu.

Ồi ra Đường Hân tựa hồ thanh tỉnh không ít, nằng về mặt đầu khổ, mờ mờ quay đầu nhìn thoáng qua vội vàng hấp tấp vịn nằng hướng trong góc trên ghế sa lon đi đến Dương Hoa liếc, kêu gọi một tiếng: “Dương Hoa?”

“Ừm, ta ở đây.” Chứng kiến Đường Hân hiện tại bộ dạng này khó chịu bộ dạng, Dương Hoa rất hối hận vừa rồi đồng ý nằng lợi dụng say rượu đến né tránh Vương Thăng quyết định. Hân cũng không nghĩ tới Đường Hân vậy mà thực sẽ đem mình quá chén, vốn là còn tưởng rằng nằng nhiều nhất chỉ là uống một chút rượu, sau đó trang giả vờ giả vịt.

“Chúng ta... Tại nơi nào ah?” Đường Hân lại mờ mờ nhìn liếc chung quanh.

“Nơi này là nhà của ngươi.” Dương Hoa vội vàng đem Đường Hân đỡ đến trên ghế sa lon nằm xong, sau đó mọi nơi xem xét lấy chung quanh, muốn tìm một chén nước vội tới Đường Hân súc miệng.

“Nha.” Đường Hân mơ mơ màng màng lên tiếng, sau đó liền rất khó chịu tựa như thở phì phò dùng cánh tay bưng kín con mắt, cũng không biết rốt cuộc có hay không nghe rõ Dương Hoa đang nói cái gì.

“Sáng quá rồi?” Dương Hoa cũng biết, say rượu người tựa hồ cũng có chút sợ quang. Ánh sáng mãnh liệt tuyến kích thích hội làm cho bọn họ cảm thấy rất khó chịu.

“Ừm.” Đường Hân lại hừ một tiếng.

“Ta đi tắt đèn.” Dương Hoa tranh thủ thời gian càng làm xa hoa xâu đèn hướng dẫn đóng lại, chỉ mở ra một chiếc u ám màu vàng tiểu đèn. Sau đó hân một dãy chạy chậm, đến cạnh góc tường máy đun nước ở phía trong tiếp một chén nước.

Lúc này Đường Hân nhanh nhắm chặt hai mắt, trên người còn ăn mặc tham gia yến hội lúc màu trắng lễ phục dạ hội. Ngọn đèn hôn ám, xinh đẹp gương mặt, kiều nộn da thịt, mềm yếu thân hình, nằm trên ghế sa lon Đường Hân mười phần chính là cái cỗ tích ở phía trong ngũ mỹ nhân. Tại tiểu đèn truyền đến mơ hồ màu vàng dưới ánh đèn, Dương Hoa chú ý vịn ngũ mỹ nhân ngồi dậy, sau đó uy lấy nằng uống xong một ngụm nước.

Đường Hân nhắm mắt lại thẩu hồi lâu khẩu, đón lấy dùng sức đem bã nước hướng bên cạnh nhỏ ra đi ra ngoài. PHỐC! Thủy tiễn chuẩn xác đánh trúng trước sofa cái bàn, tứ tán vẩy ra giọt nước rất không may tung tóe Dương Hoa về mặt.

“Ah, thực xin lỗi.” Đường Hân lộ ra vẻ mặt bối rối cùng thật có lỗi thần sắc, tranh thủ thời gian nhìn xem Dương Hoa vuron tay ra, muốn giúp hân lau đi trên mặt hân cái kia chút ít giọt nước.

“Không có sao, không có sao.” Dương Hoa tranh thủ thời gian bắt được Đường Hân tại chính mình trên mặt sờ loạn tay phải.

Đường Hân tay dán tại Dương Hoa trên mặt, Dương Hoa tắc chính là bắt lấy Đường Hân tay. Hai người thân thể cơ hồ chăm chú dán cùng một chỗ, mặt khoảng cách chưa đầy nửa thước. Đường làm hai người đột nhiên phát giác bọn hân vậy mà xuất phát từ như vậy một loại trạng thái thời điểm, tất cả đều dừng lại.

Dương Hoa có thể trông thấy, Đường Hân trong ánh mắt cơ hồ cũng đã hiện đầy màu đen. Mà trên mặt hân ứng đỏ tựa hồ cũng không hoàn toàn là bởi vì trên yến hội cái kia hai chén rượu.

“Ta thích ngươi.” Chỉ là một giây dừng lại, Đường Hân cũng đã bỏ nhào vào Dương Hoa trên người ôm chặt lấy hân.

Như vậy một cái đột nhiên ôm lại dễ cho Dương Hoa hoàn toàn mất đi phản ứng. Hai người gò má chăm chú dán cùng một chỗ, Dương Hoa chỉ cảm thấy trong đầu trống rỗng. Tuy nhiên hân cũng sớm đã có thể cảm giác được Đường Hân đối với chính mình có một chút như vậy ý tứ, nhưng là cũng như thế nào đều không nghĩ tới nằng vậy mà hội lớn mật như thế thẳng thắn.

Đột nhiên, vẫn còn trong lúc khiếp sợ Dương Hoa đột nhiên cảm giác được toàn thân buông lỏng, Đường Hân đã muốn buông hân ra. Nhưng lại tại Dương Hoa trong lòng cũng Panasonic một hồi, cho rằng Đường Hân chỉ là một lúc xúc động, sau khi nói xong liền định buông tha cho thời điểm, hân lại kinh ngạc phát hiện Đường Hân vậy mà kéo vấy cười lên chân của mình thượng.

Đường Hân dưới váy hạ tất chân màu da tại màu vàng dưới ánh đèn phản xạ ra mê người ánh sáng nhu hòa, trên thân màu trắng lễ phục dạ hội tại như vậy gần khoảng cách hạ cũng mơ hồ lại dễ cho Dương Hoa nhìn thấy hân phía dưới nội y. Nhắm mắt lại ngũ mỹ nhân tuy nhiên cũng bởi vì say rượu mà có chút lay động, tuy nhiên lại thập phần kiên định làm cho mình mê người bờ môi hướng nằng trong suy nghĩ Vương Tử tiếp cận.

“Đường Hân, ngươi đừng như vậy.” Dương Hoa kiệt lực về phía sau ngưỡng cái đầu, trốn tránh lấy ngũ mỹ nhân tiến công.

“Hắc hắc.” Luồng thứ nhất tiến công không có đắc thủ ngũ mỹ nhân đột nhiên mở to mắt lộ ra tràn đầy e lệ đáng tươi cười, cái này không khỏi lại dễ cho “Vương Tử” rất là xấu hổ.

Thẳng thắn nói, Dương Hoa lý trí tuy nhiên còn có thể chống cự Đường Hân hấp dẫn, đúng vậy hân với tư cách nam nhân nào đó bộ phận nhưng không

cách nào không chế đối với như thế mê người trắng cảnh làm ra phản ứng. Cười Dương Hoa trên người Đường Hân tự nhiên tại trước tiên liền cảm thấy Dương Hoa trên sinh lý biến hóa.

Ngồi thẳng Đường Hân nhõng nhẽo cười lấy, non mềm tay phải giữ ở lễ phục dạ hội phía sau lưng đai lưng nhẹ nhàng kéo một phát. Lễ phục dạ hội lập tức theo Đường Hân trên người rơi xuống, lộ ra bên trong khảm đường viền hoa màu trắng nội y, cùng với trên thân cũng bởi vì rượu cồn mà lộ ra màu hồng phấn tinh tế tỉ mỉ non mềm da thịt.

“Ta... Ta phải đi.” Cảm giác được chính mình sắp bị Đường Hân mượn rượu cưỡng gian Dương Hoa tranh thủ thời gian vội vội vàng vàng đẩy ra Đường Hân đứng lên. Bất quá trong lúc bối rối, tay của hắn có lẽ hay là đụng phải không nên bính bộ vị. Tuy nhiên vào tay nơi mềm mại cảm giác lại để cho Dương Hoa quần bách vạn phần, đúng vậy lúc này hắn đã muốn bắt chấp nhiều như vậy, có lẽ hay là kiên định đứng lên.

Bị đẩy ra Đường Hân không nói gì, chỉ là quật cường quyết khởi miệng nhìn xem Dương Hoa, hai người lại lẳng lẳng nhìn nhau một hồi. Ngay tại xấu hổ Dương Hoa vừa xoay người, chuẩn bị rời đi thời điểm, lại thỉnh linh bị sau lưng một cổ Đại Lực về phía trước mãnh liệt chụp một cái đi ra ngoài.

Dương Hoa căn bản không có biện pháp không chế chính mình trọng tâm. Hắn hoảng sợ về phía trước đảo đi, chỉ thấy trước mắt một chích cực lớn góc bàn từ xa mà đến gần. Sau đó lỗ tai hắn ở phía trong nghe được nặng nề “Đông” một tiếng, trước mắt một hồi sao Kim lập loè. Đón lấy... Hắn tự hoàn toàn mất đi ý thức.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Nhị Độ trùng kích (thượng)

“Chết bà rầu.. uu!” Tại Dương Hoa bị góc bàn đánh lên đầu, mất đi ý thức lập tức, Địa phủ ở phía trong lần nữa bộc phát ra cực lớn rống lên một tiếng cùng sấm sét vang dội.

Tại mẫn thiên phi vũ tía chớp cùng tiên nữ chuyên gia cao giọng rống kêu đi ra thô tục phụ trợ hạ, vận khí quản lý trung tâm ở phía trong chứng Quỷ Hồn đám bọn họ tiếng kêu thảm thiết có vẻ dị thường thê lương. Nghe nói, tại ngày này qua cầu Nại Hà Quỷ Hồn chính giữa có một nửa tại chuyển thể về sau đều y nguyên đối với như thế thê lương quỷ thanh âm ký ức hãy còn mới mẻ, tại chuyển thể về sau chỉ cần xem xét quỷ tâm sẽ bị hù toàn thân phát run.

Bất quá, tại một hồi điện quang lập loè về sau, tức sùi bọt mép tiên nữ chuyên gia y nguyên không chịu nhận thua. Mang theo hung ác tàn nhẫn ánh mắt, nàng lại lần nữa nặng nề đặt mộng ngồi trở lại chỗ ngồi của mình thượng. Cùng toàn thân phiêu tán nồng đậm mùi thịt vị đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ cùng một chỗ tiến hành phía dưới an bài.

Đội Dương Hoa lần nữa mở to mắt thời điểm, trời bên ngoài mới vừa vãn có chút tăng sáng. Sáng sớm Vi Quang theo trong cửa sổ chiếu nhập cực lớn biệt thự, cùng màu vàng nhạt ngọn đèn hỗn tạp cùng một chỗ.

Đau đầu! Cái này là Dương Hoa sau khi tỉnh lại cảm giác đầu tiên. Đây không phải cái loại này uống rượu rượu về sau trường đau nhức, mà là nóng rất như tê liệt đau. Sau đó Dương Hoa đã cảm thấy có chút không rõ, trong khoảng thời gian ngắn hắn còn không có kịp phản ứng chính mình người ở chỗ nào.

“Hi!” Dương Hoa vô ý thức đưa tay sờ thoáng một tý đầu, kết quả mới tay mới vừa vận đụng phải cái trán, đau đớn kịch liệt tự lại để cho hắn đảo rút lấy khi bắt tay rút trở về. Mở to mắt xem xét, trên tay vậy mà dính không ít máu tươi. Đầu rơi máu chảy... Dương Hoa hiện tại trạng thái chỉ có thể dùng cái từ này để hình dung.

Một ngẩng đầu nhìn thấy trước mặt gần trong gang tấc cái bàn chân, còn quỳ rạp trên mặt đất Dương Hoa tự tranh thủ thời gian muốn đứng lên. Đúng vậy hắn vừa mới hơi nghiêng thân, tay hướng trên mặt đất một chỉ, cũng cảm giác được chính mình tựa hồ đặt tại một cái thập phần mềm mại vật thể thượng, hơn nữa vật kia còn mang theo rất đặt tay lỏng bên cạnh.

Quay đầu xem xét, Dương Hoa tại chỗ biến thành một cái Thạch Đầu Nhân. Trong lúc đó toàn thân chỉ mặc quần áo lót cùng một đôi cực kỳ mê người màu da tất chân Đường Hân sắc mặt hồng nhuận phon phốt nằm ở bên cạnh hắn, chính mang theo nụ cười ngọt ngào sung sướng ngủ, mà Dương Hoa tay vừa vận xảo tới cực điểm cảm nàng dịu dàng nắm chặt bộ ngực.

“Ah!” Dương Hoa phát ra một tiếng kêu sợ hãi, vội vàng đem đã tại Đường Hân trên bộ ngực thả hồi lâu tay rút trở về.

“Úc... Không cần phải, Hoa ca.” Dương Hoa mới vừa vận đẩy mẫn mang theo hoảng sợ bắt tay theo Đường Hân trên ngực lùi về, Đường Hân dĩ nhiên cũng làm có chút nhú mảy, dùng nàng ngọt ngào tiếng nói nũng nịu nói một câu nói mớ.

“Cái gì không cần phải?” Bối rối Dương Hoa lúc này cái đó tới kịp phân biệt Đường Hân rốt cuộc là nói nói mới có lẽ hay là đã muốn tỉnh, hân cơ hồ là nhắm mắt lại vô ý thức trả lời.

“Ta ăn không tiến vào a.” Đường Hân ôn ôn vừa nói lấy, lại vẫn trở mình giao thân xác tượng một cái nhỏ mèo đồng dạng quyền bắt đầu đứng dậy.

Đường Hân lời nói lại để cho vốn cũng đã đầu đầu không rõ Dương Hoa càng hồ đồ rồi.”Ăn cái gì?” Hân mờ mờ mở mắt ra, nhìn xem nhẹ chau lại mày ngài Đường Hân, có lẽ hay là không có kịp phản ứng năng là nói nói mới.

“Không việc gì đâu, người phóng ra a.” Còn đang ngủ lấy Đường Hân đột nhiên triển khai một cái khuôn mặt tươi cười, mơ hồ không rõ thì thầm (cái này câu đoạn thật là tà ác, tại đây nhất định phải trích dẫn xuống. Biết rõ xuất xứ bằng hữu cũng đừng lộ ra...)

“Ah? Cái gì?” Thuận khiết Dương Hoa vẫn chưa hiểu Đường Hân rốt cuộc đang nói cái gì. Hân mê mang khoảng chừng gì đó chung quanh một hồi, sau đó mới kịp phản ứng, mình là tại Đường Hân gia.

Hân tranh thủ thời gian dụng cả tay chân bò tới trên ghế sa lon nằm xuống. Đón lấy, trí nhớ tựa như cùng thủy triều giống nhau dừng hẳn vào Dương Hoa trong óc. Hân nhanh chóng nhớ lại đêm qua phát sinh hết thảy. Theo đưa tiễn Đường Hân về nhà, đến cuối cùng xoay người lại bị người phốc ngã xuống đất, đầu đánh lên cái kia đáng sợ góc bàn.

Không cần phải nói, hân đương nhiên là bị uống rượu Đường Hân cho bỏ nhào. Thoạt nhìn thật đúng là người không thể bốc lên tướng, Dương Hoa cũng không nghĩ tới, thoạt nhìn giống như là một cái thuần khiết văn tĩnh nữ sinh điển phạm Đường Hân uống rượu về sau khỏi xướng rượu điên đến lại sẽ như thế hung mãnh.

Không đúng! Ta không có thị thân a! Dương Hoa đột nhiên nghĩ đến vấn đề này. Hân tranh thủ thời gian dùng tốc độ nhanh nhất kiểm tra một chút chính mình y phục trên người. Khá tốt... Đường làm Dương Hoa phát hiện quần của mình vẫn còn trên đùi lúc, không khỏi thật dài thở một hơi. Đường nhiên, tại đáy lòng của hân, một chút thất vọng cũng là tồn tại, bất quá cái này thất vọng rất nhanh tự bị chìm ngập tại mãnh liệt mà đến may mắn trung.

Nếu như hân bị Đường Hân như vậy đàn áp, u mê cho lên, khoản này hồ đồ trường còn thật không biết làm như thế nào tính toán. Có trời mới biết chuyện này vạn nhất chảy nước lợ ra đi, Đường Hân cái kia chút ít đáng tin đảm mê điện ảnh có thể hay không vọt tới đem mình loạn đao phân thây? Dương Hoa vừa nghĩ một bên nhẹ nhàng lấy tay phủ mờ lấy chính mình nóng rất đau đớn đầu.

Từ từ... Dương Hoa ngón tay đột nhiên lại đứng tại đầu của mình thượng. Đêm qua đưa tiễn Đường Hân về nhà, kết quả là bị cái bàn nặng nề đụng một chút, gặp nữ tất nhiên suy chứng không biết tái phát a? Dương Hoa đột nhiên hoảng sợ nghĩ tới vấn đề này. Hân tranh thủ thời gian gắt gao nhắm mắt lại, sợ phải nhìn... nữa trên mặt đất ngọc thể nằm ngang, tràn ngập hấp dẫn Đường Hân.

Đi nhanh lên người... Dương Hoa hiện tại trong lòng chỉ còn lại ý nghĩ này. Đúng vậy hân vừa đứng lên hướng ra phía ngoài đi không đồng nhất bước, Đường Hân vừa vận đuổi ra chân. Vì vậy Dương Hoa không nghĩ qua là vấp tại Đường Hân trên đùi, hướng bên cạnh một cái lao đảo lại té ngã trên đất.

Chân bị nặng nề vấp một chút Đường Hân rốt cục tại nghiêm trọng như vậy dưới sự kích thích tỉnh lại. Nàng cũng mờ mờ to mắt, đầu từng đợt đau đớn. Đường nhiên, nặng đầu đau đớn là say rượu mới tỉnh trường đau nhức.

“Ai...” Đường Hân thật dài thở gấp ra một hơi, giãy dụa lấy trên mặt đất ngồi dậy. Nàng rất nhanh cũng dựa theo Dương Hoa trước kia từng dùng qua đường lối, dụng cả tay chân bò lên trên sofa, sau đó liền lại một lần buồn ngủ nhắm mắt lại.

Đường Hân bỏ sát phương hướng vừa vận thông qua Dương Hoa trước mặt, chứng kiến Đường Hân dùng như vậy một cái mê người tư thế, nửa thân trần lấy thân thể theo trước mắt mình bò qua, Dương Hoa bị hủ tranh thủ thời gian lại gắt gao nhắm mắt lại, sợ chứng kiến bất luận cái gì một điểm thứ không nên thấy, đi ra ngoài về sau cũng sẽ bị loạn đao phân thây.

Bò lên trên sofa, nhắm mắt lại xoa nhẹ hồi lâu huyết Thái Dương về sau, Đường Hân rốt cục râm rì vài tiếng mở mắt. Say rượu về sau, đối với chuyện tối ngày hôm qua Đường Hân cũng chỉ có mơ mơ hồ hồ trí nhớ. Nàng tựa hồ nhớ rõ là Dương Hoa đưa tiễn chính mình về nhà, sau đó chính mình tựa hồ đối với hân nói không ít lời say, sau đó hân nói phải đi, nàng đã nghĩ ôm lấy hân không cho hân rời đi. Chuyện kể tiếp, Đường Hân cũng đều không có trí nhớ, nàng cảm giác mình ở đẳng kia về sau tựa hồ liền ngủ mất.

Đúng rồi, nếu là Dương Hoa đưa tiễn chính mình về nhà đến, hân ở đâu? Đi rồi chưa? Đường Hân lại vuốt vuốt đầu, thất vọng quét mắt liếc chung quanh. Nàng cho là mình ngày hôm qua không có thể ngăn cản Dương Hoa, kết quả hân có lẽ hay là đi.

Đúng vậy xem xét phía dưới, Đường Hân không khỏi kêu lên.”Ah!” Nàng hoảng sợ chứng kiến, Dương Hoa trên trán trần đầy đã muốn kết liễu xác vết máu, mà bản thân của hân tắc chính là nhắm mắt lại”Hôn mê” trên mặt đất. Đón lấy, nàng càng thêm hoảng sợ thấy được cái kia chích góc bàn thượng một mảnh vết máu.

“Dương Hoa, Dương Hoa!” Đường Hân cũng không để ý trên người của mình chỉ mặc nội y, cuống quýt lại một bước đi đến Dương Hoa bên người, quỳ trên mặt đất đem cả Dương Hoa đầu đỡ đến chân của mình thượng, dùng sức loạng choạng hân.

Nhưng đã bị gặp nữ tất nhiên suy chứng cả sợ Dương Hoa chỉ cảm thấy mặt của mình dán lên một mảnh nhu nị: dính bóng loáng làn da, lại nghe được Đường Hân kêu gọi, hân ở đâu còn dám mở to mắt? Chỉ có thể dốc sức liều mạng chứa hôn mê bộ dáng vẫn không nhúc nhích, trong nội tâm không ngừng cầu nguyện lấy Đường Hân tranh thủ thời gian đi gọi điện thoại gọi xe cứu thương, lại để cho thầy thuốc đem hân khiêng đi.

Quả nhiên không xuất ra Dương Hoa sợ liệu, Đường Hân tại rung hân một lúc sau đem hân lại nhẹ nhàng buông, sau đó vội vàng hấp tấp vọt tới điện thoại bên cạnh, cầm lấy điện thoại tự gấp cấp cứu trung tâm

Dương Hoa trên đầu một mảnh máu tươi đầm đìa bộ dáng đem bả Đường Hân sợ hãi. Nàng bán năng cho rằng nghe Đường Hân tại trong điện thoại nhanh chóng đều nhanh muốn khóc lên thanh âm, Dương Hoa trong nội tâm không khỏi một hồi rung động. Hân đột nhiên cảm thấy rất hồ thẹn, vậy mà hội làm bộ lừa gạt một cái đơn thuần nữ hài tử.

Bất quá Dương Hoa còn không có hồ thẹn tổn thương một hồi, Đường Hân tự cúp điện thoại lại chạy trở về Dương Hoa bên người. Nàng y nguyên quý ngồi dưới đất, đem bả Dương Hoa trên thân chăm chú ôm vào trong ngực.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi.” Đường Hân thương tâm chảy nước mắt, “Ta thật sự... Thật sự không nghĩ tới có thể như vậy. Dương Hoa, người ngàn vạn không cần có sự tình. Người tỉnh lại được không? Chỉ cần người tỉnh lại, ta tùy người muốn thế nào đều được.”

Nói xong câu này về sau, Đường Hân sẽ không có lại tiếp tục nói chuyện. Nhưng nước mắt của nàng theo cái kia trương tấm mang theo hoàn mỹ đường cong gò má chảy xuống, nhẹ nhàng giọt giọt rơi trong ngực Dương Hoa trên mặt.

Thăng thần nói, tại Đường Hân nói ra “Tùy người muốn thế nào đều được” những lời này trong nháy mắt, Dương Hoa trong nội tâm dâng lên xúc động cơ hồ tự lại để cho hân mở mắt. Nhưng này lúc, Dương Hoa lại đột nhiên nghĩ đến, vừa rồi Đường Hân gọi điện thoại đến cấp cứu trung tâm, cái kia bởi như vậy, những kia thầy thuốc chẳng phải là rất nhanh muốn ngồi xe cứu thương tới đón chính mình? Đón lấy, Dương Hoa liền muốn đến, nếu để cho những kia thầy thuốc tại lúc này, theo Đường Hân trong nhà đem mình một đại nam nhân tiếp đi ra ngoài, những kia tiểu báo các phóng viên nhận được rồi tin tức về sau hội viết như thế nào?

Nghĩ tới đây Dương Hoa cơ hồ bị dọa ra một tiếng mồ hôi lạnh, mãnh liệt hồ thẹn chăm chú nắm chặt lòng của hân. Hân cơ hồ bởi vì chính mình không hề căn cứ sợ hãi hại Đường Hân. Dương Hoa tranh thủ thời gian mở mắt, ánh vào hân mi mắt chính là một trương tấm mang theo vết nước mắt, gằn trong gang tấc mỹ lệ gương mặt. Dương Hoa căn bản chưa kịp tỏ vẻ phản đối, Đường Hân cũng đã thật sâu vừa hôn khắc ở trên môi của hân. Cảm giác được Đường Hân mềm mại thân hình cùng đồng dạng mềm mại bờ môi tất cả đều cùng mình chăm chú dán cùng một chỗ, cái này vừa hôn cho Dương Hoa tâm lý cùng sinh lý mang đến song trọng trùng kích lại để cho hân trọn tròn hai mắt, trong đầu lại lần nữa trống rỗng.

Đón lấy, theo bờ môi nơi truyền đến một tia nước mắt vị mặn lại để cho Dương Hoa trong nội tâm tựa như nặng nề đã trúng một búa. Không thể để cho cô bé này bị thương tổn. Trong lòng của hân không biết làm sao lại hiện ra một cái như thế rõ ràng ý niệm trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Nhị Độ trùng kích (hạ)

“Đường Hân, Đường Hân.” Dương Hoa tranh thủ thời gian dùng sức đem Đường Hân đẩy ra, mang theo vẻ mặt chăm chú cùng lo lắng nhìn xem rơi lệ đầy mặt nàng. Tại Dương Hoa quen thuộc nhất mấy người phụ nhân —— Tê Vũ Huỳnh, Vương Nhược Tích, Đường Hân ở bên trong, Đường Hân tuổi thọ là lớn nhất, nhưng có thể là bởi vì nàng tướng mạo nguyên nhân a, nàng cho Dương Hoa cảm giác lại như là tuổi của nàng tại vài người ở phía trong nhỏ nhất.

Đối với như vậy một cái Tiểu muội muội đồng dạng bằng hữu, Dương Hoa giờ phút này cảm giác cũng rất phức tạp. Một điểm yêu thương, một điểm thương tiếc, còn một điều hân cũng không nói lên được cảm giác.

“Người... Người thật sự tỉnh?” Trông thấy Dương Hoa đột nhiên tỉnh lại, Đường Hân kinh hi nước mắt lại tràn mi ra. Nàng kích động nhào vào Dương Hoa trong ngực, ôm chặt lấy hân. “Ta... Ta vừa mới sợ chết... rồi, còn tưởng rằng người được thương rất nặng.” Đường Hân mang theo khóc nức nở hướng Dương Hoa thổ lộ hết lấy lo lắng của mình.

Bị ôm lấy Dương Hoa lúc này lại xấu hổ không biết làm thế nào mới tốt. Dựa theo đạo lý mà nói, hân hiện tại nên vậy tượng cái thân sĩ như vậy đem bả Đường Hân nhẹ nhàng kéo, nhẹ giọng khuyên, cẩn thận an ủi. Đây là một nam nhân tại đối mặt một cái thút thít nữ nhân lúc phải kết thúc nghĩa vụ. Đúng vậy Đường Hân hiện tại tỉnh huông lại làm cho Dương Hoa căn bản làm không xuất ra ôm nàng động tác kia, vô luận tay của hân đụng phải Đường Hân ở đâu, đều cùng Đường Hân kiều nộn bóng loáng da thịt phát sinh trực tiếp tiếp xúc.

Dương Hoa chỉ có thể xấu hổ đem hai tay chống trên mặt đất, hai mắt tượng gác lính gác đồng dạng nhắm mắt cũng không nhắm mắt nhìn phía trước. Đợi cho Đường Hân cuối cùng từ trong sự kích động giảm bớt tới, Dương Hoa mới một bả túm qua bên cạnh Đường Hân ngày hôm qua cởi đi cái kia kiện lễ phục dạ hội, vung tay lên bắt nó cho Đường Hân choàng tại trên người.

Kích động Đường Hân cũng là lúc này mới ý thức tới, chính mình vừa rồi ôm lấy Dương Hoa thời điểm cơ hồ lúc người trần truồng. Nàng nhẹ nhàng kinh hô một tiếng, nắc cở đỏ bừng cả khuôn mặt, vội vàng đem cái kia kiện lễ phục dạ hội bọc tại trên người.

Đúng vậy cái kia bộ y phục đai lưng cũng tại đêm qua cũng đã bị Đường Hân ném tới không biết địa phương nào đi. Dương Hoa đưa cho Đường Hân thời điểm, nàng cũng tìm không thấy cái kia đai lưng, phủ thêm lễ phục về sau cũng chỉ có thể dùng tay bắt lấy trên người của nó, khiến nó không đến mức lại từ trên người té xuống, đúng vậy hạ nửa thân bộ váy lại không có biện pháp cùng trên thân quần áo liền cùng một chỗ. Cho nên, Đường Hân một đôi đùi ngọc y nguyên lỏa lồ lấy.

Tại Đường Hân sửa sang lại quần áo thời điểm, Dương Hoa vô ý thức đem bả đầu chuyển mở đi ra. Nhưng chờ hân sẽ đem ánh mắt quay lại Đường Hân trên người thời điểm, chỉ nhìn thoáng qua liền không nhìn được nuốt từng ngụm nước. Hiện tại Đường Hân cái này bộ đáng hóa trang cùng bộ đáng, cùng với nói là đã muốn mặc vào quần áo, còn không bằng nói là mặc một kiện hấp dẫn Dương Hoa đi bắt nó cởi quần áo.

Đường Hân tinh xảo trên gương mặt mang theo ngượng ngùng thẹn thùng biểu lộ; nàng hai tay bắt lấy quần áo cổ áo, lại như cũ lộ ra mê người bụng cùng đáng yêu rốn; tại miễn cưỡng che ở trên thân áo phía dưới, quần lót cùng hai chân tắc chính là hoàn toàn trần truồng lấy, chỉ có trên bàn chân còn treo một đôi tất chân. Cái này cực độ thanh thuần cùng cực độ kiều mỵ ở giữa tương phản sinh ra hấp dẫn lại để cho Dương Hoa cơ hồ xem ngây người.

Không phải không thừa nhận, tại thời khắc này Đường Hân thật là một cái đủ để điên đảo chúng sinh tuyệt đại vu vật. Chỉ sợ tất cả nam nhân đã gặp nàng lúc này bộ đáng, đều sinh ra đem nàng ôm vào trong ngực hảo hảo che chở xúc động.

Dương Hoa cũng kim lòng không được bị nàng hấp dẫn, dùng sức ôm lấy nàng. Đúng vậy ngay tại ôn hương vào lòng nháy mắt, vừa rồi ý nghĩ kia lại một lần tại Dương Hoa trong đầu hiện lên. Hân đột nhiên nhớ lại, đây cũng không phải là vượt ve an ủi thời điểm, đối diện Đường Hân cũng không phải một cái chính mình nên vậy sinh ra mơ màng đối tượng.

Vì vậy, hân tranh thủ thời gian buông lỏng hai tay của mình, nhẹ nhàng đẩy ra Đường Hân thân thể, rất chăm chú nhìn nàng nói: “Đường Hân, vừa rồi ngươi gọi xe cứu thương thời điểm... Ta kỳ thật đã muốn tỉnh.”

“Ah, khi đó ngươi tự tỉnh?” Đường Hân lại nhẹ giọng la hoảng lên, hơn nữa nàng còn đỏ bừng cả khuôn mặt bưng kín miệng của mình. Nàng nhớ tới chính mình khi đó nói một câu. Nàng nói, chỉ cần Dương Hoa tỉnh lại, nàng có thể tùy tiện hân thể nào cũng có thể.

Nói như vậy, những lời này cũng bị hân nghe qua rồi? Đường Hân vụng trộm liếc Dương Hoa liếc, sau đó liền từ Dương Hoa trong ánh mắt nhận được rồi khẳng định trả lời thuyết phục. Nàng lập tức xấu hổ toàn thân nóng hổi, lại không dám nhìn Dương Hoa con mắt, tranh thủ thời gian chuyển khai dời đi chỗ khác đầu chăm chăm vào bên cạnh mặt đất, sau nửa ngày đều không có nói sau ra lời nói đến. Dương Hoa lúc này cũng đồng dạng xấu hổ, tại hân nghĩ đến, vừa rồi Đường Hân cái kia lời nói tựa hồ giống như là chính mình giả bộ bất tỉnh lừa gạt đến đồng dạng.

“Vậy ngươi... Vậy ngươi... Muốn ta... Muốn ta...” Trầm mặc thật lâu, Đường Hân tựa như lại một lần uống rượu đồng dạng, mang theo mặt mũi tràn đầy ửng đỏ, cúi đầu ngăn ngừa tục tục nhỏ giọng nói xong.

“Đường Hân, lúc này ta thực sự đi.” Dương Hoa lo lắng cắt đứt Đường Hân vốn là tựa đứt quãng lời mà nói... “Nếu để cho phóng viên biết rõ ta đã trở thể như vậy còn ở lại ngươi tại đây, ngươi nhất định sẽ có phiền toái. Ta không hy vọng ngươi bị người hiểu lầm.”

“Ừm” Đường Hân trông thấy Dương Hoa rất nghiêm túc ánh mắt, không tự giác nhẹ gật đầu.

“Nếu như thầy thuốc đến rồi, ngươi tự nói cho bọn hân biết điện thoại không phải ngươi đánh.” Nói xong, Dương Hoa liền lung la lung lay đứng lên. Có thể là ngồi lâu nguyên nhân, đầu của hân còn hơi có chút mê muội.

“Ừm” Đường Hân nói cái gì đều không nói, chỉ là một thẳng gật đầu.

“Nghỉ ngơi thật tốt, chú ý đừng quan tâm” Cuối cùng, Dương Hoa đối với Đường Hân mỉm cười khoát tay áo, trong chớp mắt hướng đại môn đi đến.

“Dương Hoa!” Ngay tại Dương Hoa sắp mở cửa nháy mắt, Đường Hân đột nhiên gọi hân lại.

“Còn có chuyện gì?” Dương Hoa mỉm cười xoay người lại.

“Ta... Lời nói của ta nhất định sẽ chắc chắn! Còn có, ta sẽ không buông tha cho.” Đường Hân cúi đầu nổi lên thoáng một tý, sau đó lấy hết dũng khí dùng lớn nhất thanh âm đối với Dương Hoa hô lên. Bất quá mới một hô xong, nàng tự bụm mặt nhanh chóng chạy trở về gian phòng của mình. Trợn mắt há hốc mồm Dương Hoa thậm chí còn không có thể theo trong lúc kinh ngạc giải thoát đi ra, cũng đã nghe được theo biệt thự lầu hai truyền đến một tiếng cực lớn tiếng đóng cửa.

Đường Hân lời nói tại Dương Hoa trong đầu chuyển một hồi lâu, hân mới tính toán mình bạch Đường Hân tiền tiền hậu hậu những lời kia đến tột cùng là có ý gì. Mang theo một thân mồ hôi lạnh, Dương Hoa vội vàng từ Đường Hân trong biệt thự chạy ra ngoài.

Bất quá đợi cho Dương Hoa đi ra Đường Hân biệt thự, hân mới phát hiện mình hoàn toàn thất sách. Tại nơi này chim không ia phân hoang giao dã ngoại, tại nơi này đại đa số mọi người còn trên giường rạng sáng bốn giờ, đừng nói xe taxi rồi, chung quanh ngay cổ xe xe đạp đều tìm không thấy.

Nhưng vừa nghe xong Đường Hân kia phen tràn ngập tình cảm mãnh liệt tuyên ngôn Dương Hoa nào dám quay đầu lại nữa tìm nàng? Trái lo phải nghĩ, Dương Hoa cũng chỉ tốt phiền muộn tự nhận không may, đi bộ đi lại trọn vẹn năm km, tìm một giờ đi đến trung tâm chợ mới tìm được một chiếc xe taxi. Bất quá vị kia lái xe chứng kiến Dương Hoa đầu đầy là huyết bộ đáng, lại như thế nào cũng không chịu chờ hân.

Kết quả Dương Hoa đành phải lại đi bộ năm km, liều mạng mệnh đi trở về nhà. Tại một phen gầy vò về sau, Dương Hoa về đến trong nhà đã là sớm thượng đã hơn bảy giờ. Hân vừa mở cửa ra, lập tức tự nghe được bên trong Vương Nhược Tích rửa mặt tiếng xả nước.

“Đương Hoa?” Vương Nhựt Tích cũng nghe được Đương Hoa tiếng mở cửa, nàng lập tức hô lên một cái mang theo rõ ràng thẳng điều câu hỏi.

“Ừm.” Mỗi một Đương Hoa đặt mộng ngã vào trên ghế sa lon, hữu khí vô lực hừ một tiếng.

“Hừ, cam lòng cho đã về rồi? Đêm qua ngươi thật là được a!” Trong phòng vệ sinh Vương Nhựt Tích tựa hồ mang theo một bụng oán khí, âm dương quái khí trào phúng lấy Đương Hoa.

“Ta làm sao vậy?” Đương Hoa lại một mới lại chóng mặt, phản ứng thập phần trì độn. Bị Vương Nhựt Tích dẫn đâm chọc lời nói trào phúng hồi lâu, Đương Hoa cũng không còn hiểu rõ tại sao mình hội lần lượt bữa này châm chọc.

“Ngươi làm sao vậy? Ngươi làm sao vậy chính mình tình huống! Thiết thời Vũ Huỳnh ngày hôm qua còn cả đêm đều giúp ngươi nói tốt. Ngươi thật giỏi ah, điện thoại điện thoại tất cả đều không tiếp. Ta cho ngươi biết, đêm qua Vũ Huỳnh nghĩ đến ngươi đã xảy ra chuyện, nhưng trọn vẹn lo lắng cả đêm.” Vương Nhựt Tích một bên lau mặt, một bên mang theo mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ từ phòng vệ sinh ở phía trong đi ra.

“Ah!” Đương Hoa lúc này mới nhớ tới, hẳn ngày hôm qua cả đêm bất quy sẽ cho Tề Vũ Huỳnh mang đến bao nhiêu làm phức tạp. Cho dù Tề Vũ Huỳnh hoàn toàn tin tưởng hẳn, một chút cũng không nghi ngờ hẳn sẽ cùng Đường Hân làm ra hơn giới sự tình, vì an toàn của hẳn lo lắng cả đêm chỉ sợ cũng là không thể tránh khỏi.

“Ah!” Mới vừa nhìn thấy Đương Hoa bộ dạng, Vương Nhựt Tích cũng hét lên. “Ngươi... Ngươi đây là... Đây là làm sao vậy?” Nàng bối rối chỉ vào Đương Hoa đầu, lắp bắp hỏi.

“Ai... Đừng nói nữa.” Đương Hoa phiền muộn sờ lên trên đầu miệng vết thương, cũng nhìn không được nữa phần nản bắt đầu đứng dậy, “Ngày hôm qua đưa tiền Đường Hân về nhà, kết quả cho nàng làm cho một đầu đâm vào cái bàn góc trên. Hôn mê cả nửa đêm, buổi sáng 4h chung mới tỉnh. Kết quả lúc trở lại lại tìm không thấy xe, có lẽ hay là đi về tới. Chân đều thiếu chút nữa đi chặt đứt.”

“Ah? Cái kia... Cái kia Đường Hân đâu này?”

“Nàng? Đêm qua uống rượu rồi, gục ở bên cạnh ta, trong phòng khách ngủ cả đêm.”

“Không phải đâu, xui xẻo như vậy? Ngươi thật đúng là đã xảy ra chuyện?” Vương Nhựt Tích nhìn xem Đương Hoa phiền muộn bộ dáng đảo vui vẻ, khanh khách cười khanh khách không ngừng. Nàng vài bước đi đến Đương Hoa bên người, dùng khăn mặt chú ý đụng đụng Đương Hoa trên đầu miệng vết thương. “Còn đau không? Muốn hay không đi bệnh viện?”

“Chỉ sợ đắc đi xem đi.” Đương Hoa chiếu chiếu tấm gương, thờ dài, “Bất quá bây giờ bệnh viện đều còn chưa mở cửa, đợi lát nữa rồi nói sau. Đúng rồi, ta hiện tại muốn hay không cho Vũ Huỳnh gọi điện thoại đi qua? Nàng đã ngủ chưa?”

“Hào hảo tốt, biết rõ ngươi là đại tình thánh!” Vương Nhựt Tích cười đối với Đương Hoa làm cái chịu phục thủ thế, “Không cần gấp gấp như vậy a, ngươi trước đi rửa cái mặt, đem bả trên đầu những kia huyết sát bay sạch. Đợi lát nữa ta lại kêu lên Vũ Huỳnh cùng ngươi đi bệnh viện. Có lời gì, giữ lại thấy lại cùng Vũ Huỳnh giải thích a. Đây, nàng nếu trông thấy ngươi cái dạng này, ngươi ngay giải thích đều giảm đi.”

“Ừm.” Đương Hoa lại hữu khí vô lực hừ một tiếng.

“Đúng rồi, hôm nay là ta cùng Vũ Huỳnh ngày đầu tiên nghỉ. Ta xem ngươi cái dạng này cũng không có biện pháp đi quán bar đi làm. Không bằng dứt khoát lại xin phép nghỉ một ngày, buổi chiều theo ta cùng Vũ Huỳnh đi vùng ngoại thành Bạch Vân Quan một chuyến?”

“Bạch Vân Quan? Địa phương nào?”

“Ah, là đạo quan. Rất linh!” Vương Nhựt Tích lớn tiếng cường điệu lấy.

“Ah, được rồi.” Đương Hoa cũng biết T thành phố mình tình nghệ nhân rất nhiều đều ưa thích đi vùng ngoại thành đạo quan chùa miếu các loại... Địa phương cầu thần bái Phật, vì vậy cũng không lại truy vấn, đơn giản gật đầu đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Bạch Vân Quan chủ (thượng)

Phá vỡ đầu, lại đã đi vài chục Km đường Đương Hoa tại xử lý một phen miệng vết thương về sau, một ngã xuống giường liền trực tiếp ngủ từ tối. Mãi

cho đến hai giờ chiều, hân mới bị một hồi tiếng đập cửa đánh thức.

“Ai ah?” Dương Hoa mới đứng lên, nhìn thoáng qua lờ lợc đồng hồ báo thức, sau đó không mặc y phục mở cửa phòng ra.

“Ai, Dương Hoa người thật có thể ngủ ah.” Không ngoài sở liệu, quả nhiên là Vương Nhược Tích đứng ở cửa ra vào, cười hi hi nhìn xem như trước mặt mũi tràn đầy ủ rũ Dương Hoa.

“Ừm...” Dương Hoa sập nghiêm mặt đối với Vương Nhược Tích nhẹ gật đầu. Chẳng qua là ngủ nhiều một hồi đã bị nữ nhân này nói móc, thật sự là lại để cho hân cảm thấy phiền muộn. Nếu như không phải đêm qua ra nhiều như vậy tình huống, hân về phần đến bây giờ mới rời giường sao?

“Được rồi! Đừng về mặt đau khổ. Người ngủ đến bây giờ, còn muốn đi bệnh viện sao?” Vương Nhược Tích như trước cười nhìn xem Dương Hoa hỏi.

“Ừm, coi như hết.” Dương Hoa mò mò trên đầu miệng vết thương.

Tuy nhiên miệng vết thương rất lớn, nhưng là bây giờ ngay cảm giác đau đớn cũng đã biến mất không sai biệt lắm, Dương Hoa cảm giác một chút, cảm thấy không có vấn đề gì lớn. Khả năng lúc ấy đầu là bị điểm trùng kích, bất quá bây giờ đây chẳng qua là cái bình thường miệng vết thương mà thôi.

“Tùy người.” Vương Nhược Tích cười mở ra một mực chắn ở trước cửa thân thể, “Người xem xem ai đến.”

“Vũ Huỳnh?” Vương Nhược Tích nhường lối mở, Dương Hoa lập tức đã nhìn thấy đứng ở sau lưng nàng Tề Vũ Huỳnh.

Tề Vũ Huỳnh cũng đồng dạng nhìn lại lấy Dương Hoa, ánh mắt cùng trong lúc biểu lộ đều mang theo không thêm che dấu lo lắng. “Thế nào, còn đau không?” Có Vương Nhược Tích ở đây, Tề Vũ Huỳnh cũng không dám cùng Dương Hoa biểu hiện quá mức thân mật, chỉ có thể nhin lấy đi qua giúp Dương Hoa kiểm tra miệng vết thương xúc động, cách xa xa đối với hân hỏi.

“Đã muốn không có việc gì. Đêm qua thật sự là thực xin lỗi, hại người lo lắng.” Dương Hoa lại sờ lên miệng vết thương, cười khổ đối với Tề Vũ Huỳnh nói.

“Không việc gì đâu. Người bị thương nha, cái kia cũng không phải lỗi của người.”

“Oa! Tốt rồi tốt rồi! Hai người các người cũng đừng đau xót rồi! Lại như vậy đau xót xuống dưới, ta sẽ bị các người chua chết được!” Ngay tại Dương Hoa vừa định nói sau chút gì đó thời điểm, Vương Nhược Tích đột nhiên mang theo một bộ chịu không được biểu lộ lớn tiếng kêu lên.

“A! Nhược Tích người dám cười ta!” Tề Vũ Huỳnh bị Vương Nhược Tích nói ngượng ngùng, vì vậy nàng tranh thủ thời gian vài bước chạy đến Vương Nhược Tích bên người, lại vui cười lấy cùng nàng đùa giỡn bắt đầu đứng dậy.

Hai cái nữ hài tử không có nào thương một hồi, bị a ngửa a trực tiếp ngã xuống đất thương Vương Nhược Tích rất nhanh tự ngoạn ngoạn cúi đầu nhận thua. Đợi Tề Vũ Huỳnh dương dương đắc ý mang theo thắng lợi theo Vương Nhược Tích trên người đứng lên, mới nhìn rõ Dương Hoa không biết lúc nào đã muốn xấu hổ đem cả đầu chuyển qua một bên, giả trang ra một bộ đang xem ngoài cửa sổ phong cảnh bộ dáng. Sau đó Tề Vũ Huỳnh lập tức nhớ tới, đang tại Dương Hoa mặt cùng Vương Nhược Tích nháo thành nhất đoàn, có phải là cũng có chút quá... Không bị kiềm chế rồi?

Vương Nhược Tích cũng rất nhanh phát hiện Tề Vũ Huỳnh xấu hổ, nàng tranh thủ thời gian sửa sang lại thoáng một tý vừa rồi tại vui đùa ảm ỉ lúc bị kéo nhãn nhún nhún quần áo, nặng nề ho khan một tiếng.

“Thế nào, muốn hay không rửa cái mặt? Sau đó chúng ta tự xuất phát?” Vương Nhược Tích lại nhìn Dương Hoa liếc.

“Ừm, tốt.” Dương Hoa cũng không còn nói nhiều, vui vẻ gật đầu đáp ứng. “Bất quá ta muốn trước gọi điện thoại đi quán bar.”

“Ta giúp người đã gọi điện thoại a.” Vương Nhược Tích cười ha hả đẩy Dương Hoa một bả, đem hân trực tiếp đẩy vào buồng vệ sinh.

Bạch Vân Quan tại T thành phố phụ cận tất cả lớn nhỏ trong đạo quan tương đương nổi danh. Tuy nhiên hân quy mô cũng không lớn, trong đạo quan đạo sĩ cũng không nhiều, đứng vậy hân nổi danh tự nổi danh tại, hân có được một vị tướng mạo đạo cốt tiên phong, xem bói thần hồ kỳ kỳ quan chủ. Cơ hồ từng đến Bạch Vân Quan xin thăm thầy tướng số mình tinh nghệ nhân tại sau khi trở về đều đủ miệng nói khen vị này quan chủ xem bói bản lĩnh rất cao mình.

Cho nên, Bạch Vân Quan tại T thành phố thần côn giới danh tiếng có thể nói là số một, mỗi ngày khách hành hương đạo hữu cũng là nối liền không dứt. Nếu như không phải vị kia lão quan chủ vàng chiếu “Thiên Cơ không thể chảy nước lộ” tôn chỉ, mỗi lần xem bói đều muốn thu một hai ngàn khối nhiều, chỉ sợ Bạch Vân Quan này tòa con đường nhỏ xem cánh cửa đều sẽ bị người đập phá. Bất quá mặc dù hân thu phí cao như thế ngang, y nguyên có không ít mình tinh nghệ nhân chính khách cự thương thường xuyên đến đây.

Trên thực tế, cũng chính là bởi vì có Bạch Vân Quan vị này lão quan chủ tồn tại, mới khiến cho Đạo Huyền tông tại T thành phố vùng thâm căn cố đế. Phụ cận mấy cái hỗn lẫn lộn tương đối khá thần côn, cơ hồ đều cùng vị này quan chủ xưng huynh gọi đệ, mà Nam Hoa tông mấy vị thần côn khi bọn hân liên hợp chen ép tiếp theo thẳng đều không có thể hỗn lẫn lộn ra cái gì trò.

Mang theo Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh thượng Bạch Vân Quan xin thăm Vương Nhược Tích chính là nghe người ta giới thiệu vị này lão quan chủ đến cỡ nào cỡ nào linh nghiệm, cho nên mới nhất thời cao hứng muốn tới gom góp tham gia náo nhiệt.

Dương Hoa cùng Bạch Vân Quan cái vị kia lão quan chủ kỳ thật sớm đã có chút ít sâu xa. Trước kia, bị tiêu chảy, sét đánh người lộng kiếm sợ Lí Hồng

Vĩ tự từng tại Bạch Vân Quan cầu qua lão quan chủ hỗ trợ đối phó Dương Hoa. Bất quá, lúc ấy vị này lão quan chủ tại bấm véo hồi lâu ngón tay về sau tự roi xuống cái đầu đầy mồ hôi kết cục, về sau còn làm phiền hà được xưng "Đạo Huyền tông trăm năm nhất ngộ tu đạo thiên tài" Khổng Dật Thu.

Tại Khổng Dật Thu mất đi ý thức, Phệ Hồn viết thần bí mất tích về sau, Đạo Huyền tông cao thấp đối với Dương Hoa cái tên này từ nay về sau giữ kín như bưng. Mà lão quan chủ lại càng suốt nửa tháng đều hoảng sợ không chịu nổi một ngày, sợ Dương Hoa giết đến thăm tìm đến mình cho hả giận. Bất quá hơn một tháng đi qua quá khứ, Dương Hoa thủy chung không gặp bóng dáng, lão quan chủ cũng dần dần liền buông lỏng cảnh giác.

Hôm nay, hắc Bạch Vân Quan nghênh đón ba vị khách nhân. Trong đó hai vị là như hoa như ngọc đại mỹ nữ, mà một vị khác mang theo mũ lưỡi trai người trẻ tuổi cũng là tương đương anh tuấn. Mấy người vừa vào cửa, lập tức liền có một vị tiểu đạo đồng chào đón đem bọn họ mời đến phòng trước ngồi xuống.

Oa! Tại đạo quan đằng sau lưng lễ nhìn lên phòng trước ở phía trong khách nhân lão quan chủ sắc mặt híp mắt híp mắt ánh mắt tại Vương Nhượng Tích khẽ gọi bộ ngực 〇〇 cùng trên đùi dừng lại cả buổi, sau đó lại chuyển tới Tề Vũ Huỳnh trên mặt. Tầm tặc! Đáng tiếc đều dẫn theo kính râm. Lão quan chủ trong nội tâm tiếc nuối cực kỳ khủng khiếp. Bằng tương tượng hắc đã cảm thấy, Tề Vũ Huỳnh cái kia kính râm lấy xuống về sau nhất định là tương tằm khuynh quốc khuynh thành gương mặt.

Ai... Từ từ! Lão quan chủ ánh mắt đột nhiên lại quay lại đến vừa mới tháo xuống kính râm Vương Nhượng Tích trên mặt. Bất quá cái này một hồi, hắc nhưng không còn là bị sắc đẹp hấp dẫn, mà là vì mỗi ngày kiên trì xem tin tức cùng tất cả tổng nghệ loại tiết mục lão quan chủ nhận ra tại T thành phố đại danh đỉnh đỉnh « loại thứ ba nhân loại » nữ Số 2 Vương Nhượng Tích. Nhận ra Vương Nhượng Tích, như vậy bên người nàng Tề Vũ Huỳnh tự nhiên cũng rất nhanh đã bị lão quan chủ cho nhận ra được. Về phần Dương Hoa, lão quan chủ ngược lại nhất thời không có thể nhìn ra hắc là thần thánh phương nào.

Hừ hừ, may mắn bản quan chủ có dự kiến trước. Lão quan chủ lộ ra dương dương đắc ý đáng tươi cười. Thuận tay quơ lấy trên kệ phát trần. Hắc xem những kia tiết mục nguyên nhân ngay tại ở lần này. Xem tin tức, có thể cam đoan hắc nhận thức trước mắt T thành phố tất cả chạm tay có thể bóng chính khách thương nhân; xem tổng nghệ tiết mục tác chính là có thể cam đoan hắc nhận ra tất cả đương làm hồng nghệ nhân.

Nhìn thấy hai vị này lần đầu tiên đi vào đạo quan đương làm hồng minh tinh, lão quan chủ trong nội tâm lập tức tự tính toán khởi muốn thế nào mới có thể để cho hai người bọn họ từ nay về sau thành vì chính mình Bạch Vân Quan khách quen. Con mắt quay tròn chuyển vài vòng, lão quan chủ ánh mắt đột nhiên tự đứng tại đứng ở trong hai người gian, cùng hai người đều có vẻ thập phần thân mật Dương Hoa trên người. Hắc lập tức lông mày mở ra, này ra ý hay.

Bá! Lão quan chủ vung trong tay phát trần, bông bành như thần tiên loại theo đạo quan hậu trường chuyển tới phòng trước.

"Vị thí chủ này!" Lão quan chủ cố ý không đếm xỉa câu trong lòng của hắc thẳng ngựa Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhượng Tích, mang theo về mặt thần bí thẳng tấp hướng Dương Hoa đi tới.

"Ừm? Ách... Lão đạo trưởng." Đột nhiên chứng kiến một cái lão nhân gia hướng chính mình đi tới, Dương Hoa vội vàng từ trên chỗ ngồi đứng lên, do dự một lúc sau cung kính đánh cho cái bắt chuyện. Vô luận đối diện trạm có phải là cái thần còn đạo sĩ, kính già yêu trẻ đều là dân tộc Trung Hoa truyền thống mỹ đức chứ sao.

"Ha ha, thí chủ mời ngồi." Lão đạo sĩ trên mặt xuất trần thoát tục như thần tiên loại mỉm cười, ngao nghể đối với Dương Hoa khẽ vươn tay, rất có Đạo gia tiên bối phong phạm.

"Nha." Dương Hoa trong lòng có chút lo sợ, cũng không biết trước mặt vị này có phải thật vậy hay không Đạo gia cao nhân. Khổng Dật Thu bây giờ còn đang hắc trong điện thoại di động ở, cho nên Dương Hoa đối với mấy cái này lão đạo sĩ toàn bộ đều có chút cố kỵ.

"Ừm, ta xem thí chủ ấn đường đỏ lên, sắc mặt khô vàng, gần đây xác nhận mệnh phạm hoa đào." Đợi Dương Hoa ngồi xuống hạ, lão quan chủ lập tức lại là hất lên phát trần, mặt mũi tràn đầy thần bí nhìn xem Dương Hoa nói ra.

"Ồ?" Lão quan chủ vừa thốt lên xong, Vương Nhượng Tích lập tức tự kinh ngạc mở to hai mắt. Không nghĩ tới lão đạo sĩ này thật là có điểm môn đạo. Nàng không khỏi nghĩ nổi lên buổi sáng Dương Hoa cái kia phó cảnh tượng thê thảm. Bởi vì Đường Hân phá vỡ đầu, cái này không phải là mệnh phạm hoa đào sao?

"Hi hi, lão đạo trưởng người nói thực chuẩn." Vương Nhượng Tích lập tức vỗ tay đứng lên, "Tiếp tục tiếp tục, nhìn nhìn lại hắc còn phạm cái gì?"

"Ừm... Theo tướng mạo xem ra, vị thí chủ này là đại phúc chi tướng, trong cả đời gặp được rất nhiều quý nhân tương trợ. Chỉ có điều mệnh trung chú định phải có Đào Hoa Kiếp, nếu là có thể xử lý thích đáng, tự nhiên gặp dữ hóa lành; đúng vậy như xử lý không lo, chỉ sợ nhẹ thì chính mình thân bại danh liệt, nặng thì liên lụy chí thân hảo hữu." Lão đạo sĩ lại bày làm ra một bộ ra vẻ cao thâm bộ dạng nói xong.

Chứng kiến Vương Nhượng Tích bị chính mình một phen nói lộ ra mặt mũi tràn đầy khiêm tốn thụ giáo biểu lộ, lão đạo sĩ trong lòng lập tức cười trộm không thôi. Kỳ thật hắc không phải hội nhìn cái gì tướng? Cái kia một phen chỉ có điều tất cả đều là ăn nói lung tung.

Hắc trông thấy Dương Hoa đi theo hai cái đều xinh đẹp làm cho người ta nhìn không được ý nghĩ kỳ quái nữ minh tinh tiến đến, hơn nữa ba người trong lúc đó còn động tác thân mật, chuyện trò vui vẻ, rất hiển nhiên hắc là đang tại đi đào hoa! Đúng vậy đi đào hoa khẳng định cũng có không may thời điểm, hơn nữa tiểu tử này còn thoáng một tý tán hai cái xinh đẹp little Girl, nói hắc mệnh phạm hoa đào, hội bởi vì nữ nhân không may chắc chắn sẽ không nói sai.

Về phần nói tiểu tử kia là cái gì đại phúc chi tướng thì càng là đầy trời khai mở khăn. Hắc đi theo hai cái đại minh tinh đi tới, hơn nữa cùng các nàng quan

hệ còn tốt như vậy, nói hán có phúc khí chẳng lẽ còn có thể sai rồi?

Lão đạo sĩ trong nội tâm cười lật trời, đứng vậy Vương Nhượng Tích lại thật sự toàn bộ làm cho hán thực. Nàng vừa ăn kinh hải mở to hai mắt, một bên còn không ngừng liên tục gật đầu.

“Cái kia... Hán xử lý như thế nào mới gọi thoả đáng đâu này?” Vương Nhượng Tích nhìn xem lão quan chủ, tràn đầy mong đợi hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Bạch Vân Quan chủ (hạ)

Vương Nhượng Tích vẫn đề vừa ra khỏi miệng, lão quan chủ lập tức ở đáy lòng vì nàng kêu một tiếng tốt. Hán mắt hồi lâu lờ lờ, đợi đúng là nàng vẫn đề này. “Ừm, cái này sao...” Lão quan chủ lập tức tự phủ mo lấy tuyết trắng chòm râu cúi đầu trầm ngâm. Nhâm Vương Nhượng Tích dùng chờ mong ánh mắt nhìn hán rất lâu, lão quan chủ cũng là vững như bàn thạch, ngay con mắt cũng không lại trọn xuống.

Vương Nhượng Tích cũng là hỗn lẩn lộn ra tinh nhân vật, cũng không lâu lắm tự kịp phản ứng, lão quan chủ đây là “Thiên cơ bất khả lậu”. “Thiên cơ bất khả lậu” ý tứ, nói đúng là nên vậy muốn dùng tiền mặt đến mua Thiên Cơ.

Vốn là Vương Nhượng Tích đến nơi này chính là nghe xong kịch trong tổ nhiều người giới thiệu, cho nên nhất thời tâm động nghĩ đến ném thử mới lạ. Một ít tiền đối với nàng mà nói cũng không nói chơi, vì vậy nàng lập tức tự cười hi hi theo trong bọc móc ra một ngàn khối, cung kính đi đến trong chánh điện Tam Thanh tượng trước “Bỏ chỉ rương” bên cạnh liền chuẩn bị ném vào.

“Chậm đã!” Lúc này, lão quan chủ lại đột nhiên hét lớn một tiếng gọi lại Vương Nhượng Tích.

Sau đó, lão quan chủ liền dẫn về mặt ngạo nghệ đáng tươi cười theo vốn là ngồi địa phương đứng lên, chậm rãi đối với Vương Nhượng Tích nói ra: “Vị thí chủ này quả nhiên có tình. Cũng thế, bản đạo không thể không lộ bản lĩnh liền thu người tiền tài, hôm nay sẽ đưa vị thí chủ này một đạo Thiên Cơ.”

Trên thực tế, lão đạo sĩ trong nội tâm cũng có tính ra. Hán đối với Dương Hoa nói kia phen lời nói thuần túy là tại hồ trên người, ngay một điểm kỹ thuật hàm lượng đều không có. Lại để cho hán nói ra giải quyết Dương Hoa vấn đề phương pháp? Lão đạo sĩ hoàn toàn, từ đầu, luôn luôn ngay Dương Hoa đến cùng là đúng hay không đúng phải vấn đề cũng không biết, sao có thể nói đi ra giải quyết như thế nào? Bất quá cái này không có sao, dù sao Đạo gia cái kia chút ít kinh điển ở phía trong còn nhiều mà lập lòe nước đôi lí do thoái thác, hán chỉ cần cảm nhận kia ngoạn ý chơi đùa đi ra trước tiên đem người hồ lòng kiếm ở tự thành.

Bất quá hồ lòng kiếm quy hồ lòng kiếm, tiền này hán là tuyệt đối không thể thu. Lão đạo sĩ rất rõ ràng, hiện tại hán khả năng dựa vào vừa lên đến nói chuyện giật gân đem bà Vương Nhượng Tích Tề Vũ Huỳnh những người này hồ lòng kiếm ở, làm cho các nàng cam tâm tình nguyện đem tiền nộp đi ra. Đứng vậy sau chỉ cần hơi chút như vậy tượng tượng, chẳng lẽ các nàng còn không nghĩ ra được, hán kỳ thật cái gì cũng chưa nói? Cái kia bởi như vậy, các nàng nhất định sẽ cảm giác mình bị lừa, lại quay đầu lại cơ hội đã có thể cực kỳ bé nhỏ a!

Có thể làm cho nhiều như vậy minh tinh nghệ nhân chính khách phú thương thành vì chính mình khách quen, lão đạo sĩ đương nhiên là có chút ít môn đạo. Trước cảm một phen làm người nghe kinh sợ lí do thoái thác đem người hấp dẫn ở, sau đó lại giả ra hào phóng bộ dạng làm cho các nàng trong lòng còn có cảm kích. Đợi các nàng tiến nhập trạng thái, lấy thêm hán xem bói chân công phu đi ra lừa gạt tiền. Đây mới là lão đạo sĩ con đường phát tài.

Bởi như vậy, cho dù khách nhân sau khi trở về hồi tưởng, cũng sẽ cảm thấy lão đạo sĩ rất có chút ít thực tài thực liệu chăm sóc. Về sau gặp lại đến phiên toái thời điểm, tự nhiên sẽ nhớ tới hán vị này Bạch Vân Quan chủ.

Lão đạo sĩ trải qua đại lượng thực tế kiểm nghiệm một chút thủ đoạn quả nhiên thoả một tý sẽ đem Vương Nhượng Tích cho hồ cái đầu óc choáng váng. Vốn cũng đã chuẩn bị giao tiền nàng nghe được lão đạo sĩ đột nhiên lại nói không cần trả thù lao rồi, lập tức thật đúng là đem bà lão đạo sĩ cho trở thành cái “Đắc đạo cao nhân”. Mà ngồi ở một bên đắc Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh cũng không khỏi đắc mang lên vài phần kính dị thần thái.

“Ha ha, vị thí chủ này. Đạo Đức Kinh có mây ‘Có vô tướng sinh, khó dễ phối hợp, dài ngắn so sánh, cao thấp tương doanh, âm thanh âm Tương Hòa, trước sau tùy tướng, hằng cũng’. Đây cũng là ‘Phúc này họa chỗ y, họa này phúc tướng y’, nhân sinh cuộc sống sự tình mạc không như thế. Cái gọi là mệnh phạm hoa đào, ‘Vận’ ‘Sát’ trong lúc đó chỉ là một chữ chi kém. Chỉ cần vị thí chủ này vâng chịu tâm lòng son, làm việc không thẹn với lương tâm, là được gặp dữ hóa lành.”

Lão đạo sĩ đi đến Dương Hoa bên cạnh, mang theo mặt mũi tràn đầy giáo huấn hậu sanh tiểu bối biểu lộ chậm rãi mà nói. Một phen ở phía trong lại là nói có sách, mách có chứng, lại là túm vắn xâu tui sách. Cổ văn trụ cột không tề Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh còn tốt một chút, đến trường thời điểm cơ hồ sẽ không như thế nào nghe qua khóa Vương Nhượng Tích đã có thể hoàn toàn không có minh bạch lão đạo sĩ đang nói cái gì.

Tuy nhiên lão đạo sĩ trên thực tế cái gì cũng không nói, nhưng phen này tối nghĩa thâm ảo lời nói lại làm cho Vương Nhược Tích đối với hắn lại càng tin cái mười phần, nhìn xem lão đạo sĩ trong ánh mắt đều mang lên không che dấu được cung kính.

“Đạo trưởng, vậy ngài có thể hay không cho ta xem một chút tướng?” Vương Nhược Tích tranh thủ thời gian chạy đến lão đạo sĩ trước mặt, mặt mũi tràn đầy chờ mong nhìn xem hắn.

“Thí chủ mặt người sắc hồng nhuận phon phớt, tướng mạo phú quý. Gần đây nhất định Vô Bệnh không tai, chỉ sợ không cần xem tướng a. Nếu là thí chủ muốn xem mệnh lý, chỉ sợ bản đạo còn cần khỏi què lại vừa.” Lão đạo sĩ vừa nói xong, lại vuốt râu mép trầm ngâm.

Lúc này, một mực đều ở một bên ngồi không nói chuyện Tề Vũ Huỳnh đã bắt đầu âm thầm cười trộm. Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, cho nên hắn xem vốn tự so Vương Nhược Tích tỉnh tường. Hơn nữa nàng trở thành lâu như vậy biến kịch, bình thường vô luận là tin via hề còn là mình tận mắt nhìn thấy, dù sao tiếp xúc qua thủ đoạn nham hiểm tuyệt đối không tại số ít. Lão đạo sĩ này lừa gạt một chút thủ đoạn có thể đã lừa gạt Vương Nhược Tích, lại thoáng một tý đã bị nàng cho nhận ra được.

“Lão đạo kia sĩ căn bản chính là dựa vào há miệng da hồ trên người sao!” Tề Vũ Huỳnh vụng trộm tiến đến Dương Hoa bên tai, mang theo nhin không được vui vẻ đối với hắn nhỏ giọng nói ra.

“Ừm.” Dương Hoa cũng không khỏi đắc nhẹ gạt đầu. Cùng Không Dật Thu tiếp xúc lâu như vậy, hắn cũng cho tới bây giờ không có nghe Không Dật Thu nói qua bọn hắn Đạo gia thành thạo ở phía trong có người nào đó sẽ cho người xem quẻ thầy tướng số. Thường thường bị Không Dật Thu động ở bên miệng khinh bỉ cái kia chút ít thần côn người thường, bọn hắn mới được là làm loại chuyện này quân chủ lực.

“Ài, thật không nghĩ tới, thật là có nhiều như vậy mình tỉnh bị hắn dùng há miệng cho lừa dối. Thoạt nhìn người có lẽ hay là rất dễ dàng bị lừa.” Tề Vũ Huỳnh lại ngồi cách Dương Hoa tới gần điểm, ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng nói thầm lấy.

“Người không phải ý định làm chút gì đó a.” Dương Hoa quay đầu nhìn mặt mũi tràn đầy tỉnh nghịch Tề Vũ Huỳnh liếc, nghi ngờ hỏi.

“Làm sao sẽ nì. Đây là hắn bắt com chứ sao.” Tề Vũ Huỳnh đối với Dương Hoa giả làm cái cái mặt quỷ, “Ta làm sao sẽ hư hỏng như vậy. Chỉ có điều đợi lát nữa lúc trở về nhất định phải hảo hảo chê cười thoáng một tý Nhược Tích. Hắc hắc, lúc này nàng nhưng lại bị ta bắt được tay cầm”

“Vậy người không phải cùng nện người ta bắt com đồng dạng?” Dương Hoa cũng nhin không được nữa cùng Tề Vũ Huỳnh mở lên vui đùa, “Người đem người ta chi tiết nói cho Nhược Tích, phỏng chừng ngày mai toàn bộ kịch tổ người sẽ biết, ngày kia toàn bộ T thành phố điện ảnh và truyền hình vòng phải truyền khắp, ngày kia cả nước nhân dân đều phải biết rằng, T thành phố có một Bạch Vân Quan, Bạch Vân Quan ở phía trong có một chuyên môn hội múa mép khua môi công phu lão đạo sĩ.”

“Ồ?” Tề Vũ Huỳnh lộ ra thần sắc kinh ngạc, “Dương Hoa, người cũng học hội hay nói giỡn rồi? Ta còn tưởng rằng người một điểm ẩn dấu tế bào đều không có nì.”

“Không có ah, ta ở trường học thời điểm cũng thường xuyên cùng mấy cái đồng học trên ghẹo. Chỉ có điều cùng nữ hài tử chứ sao... Người là người thứ nhất.” Dương Hoa nhìn xem biểu lộ khoa trương Tề Vũ Huỳnh, không có ý tứ cười cười.

Hắn cũng hiểu được từ lần trước tại đùa giỡn ở phía trong cùng Tề Vũ Huỳnh hôn môi về sau, hắn đứng ở Tề Vũ Huỳnh trước mặt lúc tâm tính càng buông lỏng bắt đầu đứng dậy. Nếu như là hắn cô gái của hắn tử, cái đó sợ sẽ là mỗi ngày gặp mặt Vương Nhược Tích, hắn cũng nói không nên lời nói như vậy đến!

“Hi hi.” Tề Vũ Huỳnh che miệng, cười vui vẻ cực kỳ.

Bên kia Vương Nhược Tích vẫn còn cùng lão quan chủ trò chuyện. Đối với như vậy một cái rất có thể trở thành trường kỳ com phiếu vé khách hàng, lão quan chủ là có thêm 120 phần kiên nhẫn. Cuối cùng, tại lão quan chủ hào phóng chủ động nhượng bộ hạ, hai người rốt cục quyết định: bởi vì Vương Nhược Tích bọn hắn là lần đầu tiên đến, cho nên tại dựa theo giá gốc cho Vương Nhược Tích cùng Tề Vũ Huỳnh xem bói về sau, mặt khác miễn phí nhiều đưa tặng một quẻ cho đi theo hai người đã đến Dương Hoa.

Đối với kết quả như vậy, Vương Nhược Tích tự nhiên là mười hai vạn phần thoả mãn. Tuy nhiên nàng tịnh không để ý một hai ngàn đồng tiền, nhưng là hôm nay trong bọc của nàng cũng không còn chứa nhiều như vậy tiền mặt. Mà Bạch Vân Quan lại là tại rừng núi hoang vắng, phụ cận ngay cái quết thể địa phương đều không có. Tổng không đến mức ngồi xe trở lại nội thành ở phía trong lấy tiền lại đến a?

Thương định giá cả về sau, lão quan chủ lập tức cảm thấy mỹ mãn đến đạo quan đằng sau mang tới chính mình ăn com gia hỏa. Vài trương tấm hắn theo bị đồng đạo đám bọn họ đùa giỡn xưng là “Đạo Huyền tông thần côn lớp huấn luyện” trong đạo quan xuống núi thời điểm, do nội môn đệ tử đưa cho hắn đồng tiền. Căn cứ lão quan chủ kinh nghiệm, dùng loại này đồng tiền xem bói, xác suất trúng nếu so với bình thường tiền xu cao hơn một đoạn. Hôm nay nếu như không phải xem tại Vương Nhược Tích cùng Tề Vũ Huỳnh 2 đại mỹ nữ mình tinh trên mặt mũi, hắn là tuyệt đối không biết vận dụng cái này trân xem chi bảo.

Đội lão quan chủ từ trong sở tại chuyển tới chính sở, trông mong chờ Vương Nhược Tích lập tức đang ở đó trương tấm xem bói bên bàn cung kính ngồi xuống. Lão quan chủ mỉm cười, nhàn nhã dạo chơi đi đến bên cạnh bàn. Trước đối với Tam Thanh pho tượng giả mù sa mưa làm một phen “Cúng bái hành lễ”, sau đó mới từ ống tay áo ở phía trong lấy ra hắn đã muốn che nóng hổi đồng tiền, trong tay cao thấp dao động động.

Lão đạo sĩ bên này lay động đồng tiền, bên kia Dương Hoa điện thoại tựa như thông điện đồng dạng “Đỉnh Linh Linh đỉnh Linh Linh” bắt đầu vang lên không ngừng. Nhìn xem lão đạo sĩ cùng Vương Nhược Tích quảng đến bất mãn ánh mắt, Dương Hoa xấu hổ đối với hai người cười cười, cảm điện thoại

theo cửa lớn đi ra ngoài.

“Làm sao vậy?” Vừa ra đại môn, Dương Hoa đối với đột nhiên xuất hiện Không Dật Thu hỏi.

“Ngươi phụ cận có chúng ta Đạo Huyền tông người!” Không Dật Thu thanh âm khản trương Hề Hề. Hắn sợ Dương Hoa gặp được Đạo Huyền tông nội môn đệ tử, song phương gây ra hiểu lầm, sau đó Dương Hoa cứ như vậy không minh bạch bị treo rồi. Đây chính là một thí 2 mệnh ah!

“Đạo Huyền tông người?” Dương Hoa vừa nghe cũng khản trương lên, hắn nhìn chung quanh nhìn một chút chung quanh, “Ai? Ngươi là ai dám bọ họ Đạo Huyền tông hay sao?”

Dương Hoa mở ra điện thoại về sau, Không Dật Thu cảm ứng năng lực sâu sắc tăng cường. Hắn hơi chút cảm giác một hồi, vừa nghi hoặc làm bầm bắt đầu đứng dậy: “Hi! Không đứng lăm. Có chút nội môn đệ tử hương vị, đứng vậy cảm giác cũng không phải rất mạnh. Ai, ngươi bây giờ ở địa phương nào ah? Không phải tại trong quán rượu a?” Không Dật Thu cuối cùng tràn đầy nghi ngờ hỏi. Không Dật Thu ở tại trong điện thoại di động, cái khác đều không có phương tiện, chính là biết rõ thời gian rất thuận tiện. Cho nên hắn biết rõ, dựa theo bình thường tình huống, Dương Hoa vào lúc đó nên vậy tại trong quán rượu mới đúng.

“Ừm, ta hiện tại chính cùng Nhược Tích cùng Vũ Huỳnh tại một thứ tên là cái gì Bạch Vân Quan đạo quán nì.” Dương Hoa tranh thủ thời gian nhỏ giọng hồi đáp.

“Cái gì? Bạch Vân Quan?” Vừa nghe đến cái tên này, Không Dật Thu lập tức nghiêng răng nghiêng lợi theo cổ họng ở phía trong toác ra mấy chữ đến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Địa phủ kịch biến (thượng)

Chỉ cần vừa nghĩ tới Bạch Vân Quan vị này lão quan chủ, Không Dật Thu tự hận nghiêng răng ngửa. Tại hắn nghĩ đến, nếu như không là vì vị này quan chủ nguyên nhân, hắn Không Dật Thu làm sao sẽ bị tông chủ phái xuống núi đến, hiện tại có làm sao sẽ rơi vào cái người không ra người quỷ không ra quỷ kết cục? Bất quá, hắn một chút cũng không có cân nhắc, lúc trước nếu như không là chính bản thân hắn một lòng muốn xuống núi đến nơi phồn hoa ở phía trong đi tham gia náo nhiệt, như thế nào lại biến thành hiện tại cái dạng này?

Bất quá, mặc kệ Không Dật Thu rốt cuộc là bởi vì sao mới rơi vào kết quả như vậy, dù sao trong lòng hắn, vị này Bạch Vân Quan lão quan chủ đã muốn đã trở thành đầu của hắn số căm thù đối tượng. Cái gọi là cừu nhân tương kiến hết sức đỏ mắt, Không Dật Thu hôm nay đột nhiên nghe Dương Hoa dẫn ra đến một nhân vật như vậy, lập tức liền quyết định muốn cho hắn một cái đẹp mắt.

“Dương Hoa, lão đạo kia sĩ ta nhận thức, hắn chính là một không học vấn không nghề nghiệp thần côn. Không thích nghe hắn nói nhảm, đừng làm cho bằng hữu của ngươi mắc hắn mưu!” Không Dật Thu một bên oán hận cạ xát lấy răng, một bên một chữ một chữ đối với Dương Hoa nói xong.

“Ta biết rõ ah.” Dương Hoa lúc này cười hồi đáp, “Vũ Huỳnh nàng cũng biết. Chỉ bất quá hắn cũng chỉ là kiếm ăn mà thôi, cho nên chúng ta không có ý định chọc thủng hắn.”

“Ta mới không phải cho ngươi chọc thủng hắn. Ta muốn ngươi giúp ta lại để cho hắn xấu mặt! Giúp ta làm cho cực khổ chết hắn! Lại để cho hắn trọn đời không thể xoay người!” Không Dật Thu không che dấu chút nào chính mình hận ý. Nếu như không phải xem tại tất cả mọi người là Đạo Huyền tông đồng môn phân thượng, chỉ sợ Không Dật Thu hiện tại cũng đã làm cho Dương Hoa hỗ trợ, dùng đạo thuật đem bà lão đạo kia sĩ cho treo rồi.

Không Dật Thu cùng lão đạo sĩ có cừu oán, Dương Hoa cùng hắn lại không có sao. Nghe được Không Dật Thu thứ nhất là muốn đoạn người ta lao động chân tay, hắn vội vàng bưng kín microphone nhỏ giọng khuyên giải: “Cái này... Không tốt sao. Ngươi lại là khổ như thế chứ? Dù sao hắn cũng không còn lừa gạt tiền của chúng ta...”

“Hừ, hắn làm hại ta hiện tại không người không quỷ, ta không có muốn mạng của hắn cũng đã là tiện nghi hắn! Dương Hoa, ta cho ngươi biết a, thượng chúng ta Đạo Huyền tông để cho ta xuống núi tới giúp ngươi cùng cái kia gọi Lí Hồng Vĩ hỗn đản điều đình đúng là hắn! Ngươi rốt cuộc có giúp ta hay không cái này bệ bọn?” Không Dật Thu triệt để hướng Dương Hoa ngả bài.

“Cái này...” Dương Hoa có lẽ hay là rất do dự. Hại một cái cùng chính mình hào không quan hệ người, hắn không hạ thủ.

“Ngươi không chịu hỗ trợ?!” Theo trong thanh âm có thể nghe ra, Không Dật Thu là giận thật à.

“Cũng không phải không chịu...” Dương Hoa khó xử cực kỳ, “Đúng vậy...”

“Ai... Được rồi, được rồi.” Không Dật Thu thở dài một tiếng. “Chúng ta một người thối một bước. Người giúp ta sửa trị hần thoát một tý, lại để cho hần ra điểm làm trò cười cho thiên hạ. Ta giải khí hãy bỏ qua hần, được hay không được?” Không Dật Thu cũng biết Dương Hoa là hạng người gì, buộc hần đi hại người, thành công khả năng tiếp cận là không.

“Được rồi.” Đã Không Dật Thu đều nói như vậy rồi, Dương Hoa cũng đành phải bắt đầu dĩ đáp ứng. Dù sao hần hiện tại cùng Không Dật Thu giống như là một cái song sinh thể, giúp nhau đều có ý lại đối phương địa phương, hơn nữa Không Dật Thu trước kia đã giúp hần nhiều như vậy bề bộn, còn một mình hần tình cũng là nên vậy.

Ở bên ngoài cùng với Không Dật Thu hai người nói thầm nửa ngày trời sau, Dương Hoa rốt cục khép lại điện thoại lại nhớ tới trong đạo quan. Lúc này, Vương Nhượng Tích y nguyên vẫn ngồi ở vị kia lão đạo sĩ bên người. Bất quá lão đạo sĩ đã muốn cho nàng bói xong rồi quẻ, đang tại cho nàng giảng giải quái tử. Chứng kiến Vương Nhượng Tích về mặt bộ dáng trịnh trọng, chỉ biết nàng đã muốn đối với lão đạo sĩ lời tin bầy tám phần.

Chứng kiến đi mà quay lại Dương Hoa mặt mũi tràn đầy sầu khổ, Tề Vũ Huỳnh không khỏi lại đứng lên đến nhỏ giọng hỏi: “Làm sao vậy? Điện thoại của ai?”

“Một người bạn. Tìm ta cho hần hỗ trợ.” Dương Hoa cười khổ hồi đáp.

“Nha. Rất phiền toái?” Tề Vũ Huỳnh lo lắng nhìn xem Dương Hoa, nàng biết rõ Dương Hoa là trời sinh không biết cự tuyệt nhà của người khác cùng.

“Đúng vậy a, rất phiền toái.” Dương Hoa đối với Tề Vũ Huỳnh bắt đầu dĩ gạt đầu, “Vấn đề này lại để cho ta tự mình giải quyết được không?”

Dương Hoa ngoài miệng đối với Tề Vũ Huỳnh nói thoải mái, trong lòng lại đối với chính mình cười khổ không thôi. Cái này Không Dật Thu thật đúng là hội cho mình tìm phiền toái. Hần hiện tại chẳng những hối hận chính mình nhất thời mềm lòng đáp ứng rồi Không Dật Thu yêu cầu, thậm chí còn có chút hoài nghi, Không Dật Thu người này có phải là mượn trả thù lão đạo sĩ cơ hội chuẩn bị ngay cả mình cũng cho trả thù.

“Ừm, đương nhiên tốt rồi.” Tề Vũ Huỳnh cũng không phải cái loại này dây dưa không rõ nữ nhân, Dương Hoa mới mở miệng, nàng lập tức tự cười đáp ứng, tỏ vẻ không sẽ làm làm vượt hần chuyện của mình. Bất quá Tề Vũ Huỳnh rất nhanh liền phát hiện, Dương Hoa trên mặt cười khổ tại nàng đáp ứng rồi về sau ngược lại càng thâm.

Rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Tề Vũ Huỳnh vụng trộm nhìn Dương Hoa, trong nội tâm không ngừng buồn bực. Đúng lúc này, bên kia lão quan chủ rốt cục cho Vương Nhượng Tích nói quẻ tướng. Vương Nhượng Tích mang theo về mặt nụ cười hài lòng lui trở về Tề Vũ Huỳnh bên người trên chỗ ngồi, mà Dương Hoa tắc chính là lập tức đứng lên. Tại Tề Vũ Huỳnh ánh mắt kinh ngạc ở bên trong, hần mang theo vài phần vẻ mặt bắt đầu dĩ hướng cái kia trương tầm xem bói trước bàn đi đến.

“Ai, Vũ Huỳnh, không phải nói người trước tính toán sao? Hần như thế nào...” Vương Nhượng Tích đối với Dương Hoa cử động cảm thấy cực kỳ quái.

“Không biết, vừa rồi hần tiếp cái điện thoại, có thể là có việc muốn đi trước a.” Tề Vũ Huỳnh tùy tiện đoán cái lý do.

“Này, hần thật là bề bộn.” Vương Nhượng Tích bất mãn nhếch miệng.

“Ừm.” Tề Vũ Huỳnh cho dù cả Vương Nhượng Tích lúc nói chuyện, ánh mắt cũng không có theo Dương Hoa trên người rời đi.

Đương làm Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhượng Tích vẫn còn vì Dương Hoa kỳ quái hành vi mà kinh ngạc thời điểm, Dương Hoa chạy tới đạo trường trước mặt. “Đạo trưởng, người trước cho ta khởi một quẻ được không?” Dương Hoa ở đằng kia trương tầm xem bói trước bàn ngồi xuống, mang theo một bộ vì lão quan chủ mặc niệm bộ dáng nói ra.

“Đương nhiên có thể.” Lão quan chủ tuy nhiên cũng có chút nghi hoặc, nhưng vẫn là thông dong cười, tràn ngập tự tin nhẹ gạt đầu.

“Vậy thì phiền toái quan chủ.” Dương Hoa lúc này hoàn toàn là tại dựa theo trước đó cùng Không Dật Thu xếp đặt thiết kế lời kịch nói chuyện.

“Ừm.” Lão quan chủ nào biết được Dương Hoa ý nghĩ trong lòng. Dù sao tại hần xem ra, ai trước xem bói đối với còn không phải như vậy? Vì vậy, hần cơ hồ không có chút gì do dự tự lấy ra cái kia vài chiếc trắn xem chi bảo đồng tiền phóng trong tay, sau đó đối với Dương Hoa gật đầu hỏi: “Vậy trước tiên thỉnh thí chủ trên báo tính danh a.”

“Dương Hoa.” Dương Hoa nói ra tên của mình.

Nghe được Dương Hoa cái tên này, lão quan chủ tại chỗ trong nội tâm chính là “Lộ bộ” thoáng một tý, nhin không được một cái run rẩy, đem trong tay đồng tiền đều sợ tới mức lộ liễu một cái rơi trên bàn. Cái tên này với hần mà nói đúng vậy quá quen thuộc, nhưng thật là đáng sợ.

Lão quan chủ khẩn trương ngẩng đầu lên nhìn Dương Hoa liếc. Chỉ thấy hần mang trên mặt như có như không đáng tươi cười, lại để cho lão quan chủ cũng nhìn không ra sâu cạn.

“Như thế nào, đạo trưởng? Có vấn đề gì sao?” Dương Hoa vấn đề này cũng là Không Dật Thu gọi hần nói. Không Dật Thu không hề là đạo môn trung thiên tài, hần chỉ là bằng đoán cũng đã đem cả lão quan chủ nghe được Dương Hoa cái tên này về sau phản ứng hôn mê rồi cái thất thất bát bát.

“Không có gì, bản đạo chỉ là tại tự định giá thí chủ tôn kiêng kỵ.” Lão quan chủ đương nhiên không thể cùng Dương Hoa nói mình mới vừa rồi là bị sợ mất hồn, vì vậy tranh thủ thời gian che dấu một câu.

Không biết, không biết trùng hợp như vậy. Nói sau, vị kia đúng vậy hóa khí hoàn hư cấp bậc cao nhân, làm sao có thể vẫn cùng thế tục nữ tử cầu kết. Tuy nhiên cái kia hai nữ tử hoàn toàn chính xác... Lão quan chủ một bên an ủi chính mình, một bên còn nhịn không được lại nhìn chính mang theo đáng tươi cười cùng một chỗ xỉ xảo bàn tán Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhượng Tích liếc.

Nhìn trước mắt cái này hai cái nữ hài tử một cái hoạt bát, một cái gọi cảm, tướng mạo đáng người tất cả đều không thể bắt bẻ, lại vậy mà đều vây quanh ở một người nam nhân bên người. Điều này không khỏi làm đã muốn qua tuổi bảy mươi lão quan chủ nhịn không được đối diện trước cái này "Dương Hoa" sinh ra vài phần ghen ghét —— mặc dù hần mới vừa rồi còn bị Dương Hoa cái tên này dọa cái bị giầy vò.

"Nha." Dương Hoa xem lên trước mặt lão đạo sĩ bắt đầu đem trong tay đồng tiền hướng trên bàn ném đi, lập tức không đành lòng cúi đầu. Vừa rồi Không Dật Thu đối với hần nói rất rõ ràng, cái lão đạo sĩ này chỉ cần dám tính toán mạng của hần, nhất định sẽ bị sợ bị giầy vò.

Đúng vậy lúc này, vượt quá Dương Hoa dự kiến sự tình cũng đã xảy ra. Lão đạo sĩ liên tục quăng sáu hạ tiền đồng, đúng vậy trên mặt nhưng lại ngay cả một tia kinh ngạc dấu hiệu đều không có.

Trên thực tế, tại lão đạo sĩ cho Dương Hoa xem bói lúc, trong nội tâm cũng là từng đợt khẩn trương. Sợ cái kia quẻ tướng lại xuất hiện lần trước đồng dạng qua lại nhảy về phía trước cực đoan —— vậy cũng tự ý nghĩa, hần lần này đối mặt là một vị tùy thời có thể cầm một đạo lôi đem hần đạo quan đều bắn cho phi hóa khí hoàn hư cấp bậc cao thủ.

Bất quá khá tốt, lão đạo sĩ mãi cho đến đem cả tất cả quẻ đều cho quăng xong, cũng không có phát hiện bất luận cái gì một hào là có thể lại để cho quẻ tướng sinh ra cự biến hóa lớn.

"Ừm, quả nhiên không xuất ra bản đạo sở liệu." Ném xong rồi tiền đồng lão quan chủ ha ha cười đối với Dương Hoa nói, "Thí chủ gần đây quả nhiên là trúng mục tiêu hoa đào vô số. Chỉ sợ gần đây một thời gian ngắn, thí chủ là không có biện pháp thoát ly cái này đào hoa. Tuy nhiên lần này ký chính là tốt nhất đại cát, bất quá thí chủ nhớ lấy vừa rồi bản đạo nói, vận sát trong lúc đó, chỉ là một chữ chi cách..." Lão đạo sĩ đối với Dương Hoa tức ở phía trong quang quác nói một đồng, đúng vậy Dương Hoa lại nửa chữ đều không nghe vào đi. Hần chỉ là trong lòng kỳ quái, chẳng lẽ nói Không Dật Thu nghĩ sai rồi?

Đợi cho lão đạo sĩ rốt cục nói ra cuối cùng một câu: "Dương thí chủ, bản đạo lời nói đến thế. Thí chủ có thể trở về đi." Dương Hoa mới thở phào một cái, vội vàng bước nhanh đi trở về trong đại sảnh trên mặt ghế thái sư ngồi xuống.

Bất quá không có ngồi trên một hồi, lòng tràn đầy hiếu kỳ Dương Hoa tự đối với Vương Nhượng Tích đánh cho cái bắt chuyện, lại cầm điện thoại ra đạo quan.

"Không Dật Thu, Không Dật Thu." Dương Hoa vừa ra đạo quan, lập tức tự gãi số điện thoại của mình.

"Như thế nào? Dem hần hoàn tất rồi?" Xuất hiện lần nữa Không Dật Thu đầy đặn mang theo tà ác kích động lớn tiếng hỏi.

"Không có!" Dương Hoa bùm lấy microphone nhỏ nhất thanh âm nói, "Ngươi có phải hay không lầm rồi? Hần cho ta được rồi quẻ, đúng vậy một điểm phản ứng đều không có ah!"

Không Dật Thu vừa nghe lập tức lại kích động lớn tiếng kêu lên. "Cái gì? Tuyệt đối không có khả năng! Ngươi quẻ tướng là chúng ta tông chủ tự mình tính toán qua. Tuyệt đối sẽ không sai."

"Ah? Cái kia rốt cuộc là chuyện gì xảy ra đâu này?"

"Chẳng lẽ lại là có thay đổi gì?" Không Dật Thu cũng cảm không chính xác rốt cuộc chuyện gì xảy ra. Vừa rồi thật sự là hần cảm thấy lão đạo sĩ cho Dương Hoa thầy tướng số lúc cái kia điểm mơ hồ linh khí.

"Đã như vậy, cái kia không có biện pháp..." Dương Hoa chính hi vọng sự tình có thể chỉ đơn giản như vậy chấm dứt nì.

"Hừ, cái này quý lão đầu... Ồ?" Đột nhiên trong lúc đó, Không Dật Thu lại kéo ra khỏi một cái thật dài thẳng điều, dùng tràn đầy kinh ngạc ngữ khí lầm bầm lâu bầu tựa như nói một câu, "Lão nhân này đang làm gì đó? Cái này quẻ có thể tính không đúng!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 10: Địa phủ kịch biến (hạ)

“Như thế nào, có vấn đề gì?” Nghe được Không Dật Thu tràn ngập kinh ngạc thanh âm, Dương Hoa vội vàng dò hỏi.

“Phương pháp của hân... Ừm...” Không Dật Thu trầm ngâm hồi lâu mới chậm rãi nói ra, “Vừa rồi cho người tính toán thời điểm ta liền cho chú ý tới, dựa theo chúng ta Đạo Huyền tông bói toán phương pháp, hân là mỗi một quẻ trong tay đều là sáu chân. Nói trắng ra là nói cách khác những kia đồng tiền đặc trong tay run thượng sáu lần. Đúng vậy lão nhân kia cho người tính toán thời điểm tựa hồ có vài quẻ nhiều run một chút?”

“Cái này... Có phân biệt sao? Nhiều run thoáng một tý có phải là được coi là không chính xác?” Dương Hoa nghi hoặc phải hỏi nói.

“Cũng không thể nói như vậy. Chỉ bất quá chúng ta Đạo Huyền tông từ xưa truyền thừa mật pháp ở phía trong, xem bói chính là sáu chân. Bảy chân tám chân cũng có qua, nhưng là tính ra đến chỉ có điều xác suất trùng giảm xuống lợi hại, cũng không thể nói nhất định sẽ sai. Nay, xem bói loại chuyện này, vốn chính là ba phần đáng tin cậy đâu, bảy phần dựa vào mù mờ. Ngoại trừ những kia chính thức tiến vào hóa hư cảnh giới cao nhân, ai có thể tính toán chuẩn mệnh? Đừng nói hân một cái lão thần côn, coi như là chúng ta tông chủ cũng chỉ có thể nói ra một cái cực kỳ mong lung đại khái, nhưng lại mười lần bên trong luôn luôn như vậy một hai lần không chính xác.” Không Dật Thu rất là cảm khái nói.

“Thì phải là nói không có gì khác nhau rồi?”

“Ách... Khác nhau nhất định là có. Chỉ có điều, chúng ta Đạo Huyền tông cho tới bây giờ đều không có qua ghi lại, ai cũng không biết rốt cuộc là cái gì khác nhau.” Không Dật Thu bắt đầu dĩ nói.

“Dương Hoa! Dương Hoa!” Lúc này, trong phòng Tề Vũ Huỳnh cũng đã xong năng bói toán quá trình. Nàng tại bên cạnh bàn cùng Vương Nhược Tích đứng chung một chỗ, cười hi hi gọi Dương Hoa đi qua cho lão đạo trưởng hành lễ.

“Ah! Đến.” Dương Hoa tranh thủ thời gian đã xong cùng Không Dật Thu đối thoại, khép lại điện thoại, vài bước chạy đến bên cạnh hai người.

Cúi người chào về sau, lão đạo trưởng mặt mũi hiền lành đối với ba người cười đáp lễ lại. Sau đó ba người liền rời đi Bạch Vân Quan. Hô! Nhìn xem ba người rời đi bóng lưng, lão quan chủ thật dài thở một hơi. Trên thực tế, vừa rồi tự cấp Dương Hoa thầy tướng số thời điểm, lão quan chủ một mực đều khăn trương phải chết, sợ trên tay quẻ tướng sẽ xuất hiện lần trước đồng dạng biến hóa.

Kết quả hân xem bói thời điểm tay một mực đều phát ra run. Loại này run rẩy là vô ý thức, cho nên ngay chính hân cũng không có phát hiện, mình ở xem bói thời điểm nhiều chân một lần đồng tiền, cái này mới tạo thành Không Dật Thu kinh nghi.

Bất quá, đối với lão đạo trưởng bói toán kết quả kinh ngạc nhất người không phải Không Dật Thu cũng không phải Dương Hoa, mà là Địa phủ ở phía trong vận khí quản lý trung tâm các vị đầu trâu mặt ngựa, cùng với tiên nữ chuyên gia đại nhân. Bởi vì chỉ có bọn hân mới rõ ràng nhất, vị kia lão đạo sĩ tại bói toán thời điểm nhiều chân cái kia một lần, hoàn toàn là xuất phát từ vô tâm. Hơn nữa cũng chỉ có bọn hân mới rõ ràng, chính là bởi vì vị kia lão đạo sĩ nhiều chân một chút, cho nên lần này bói toán vậy mà nhận được rồi một cái cùng Dương Hoa xứng đáng vận khí chỉ số cực kỳ gần kết quả.

Mơ hồ trong lúc đó, tiên nữ chuyên gia cảm giác mình bắt được mấu chốt của vấn đề. Lão đạo sĩ nhiều chân cái kia thoáng một tý đến tội cùng là đối với bói toán quá trình tạo thành cái gì chính là hình thức ảnh hưởng? Toàn bộ hành trình giám thị Đạo Huyền tông các mỗi một lần nhắm vào Dương Hoa bói toán quá trình tiên nữ chuyên gia tại cực lớn trước máy vi tính đau khổ suy tư. Nhưng là, quang suy tư cũng không giải quyết được vấn đề. Tiên nữ chuyên gia đối với Đạo Huyền tông mật pháp hiểu rõ cũng thập phần có hạn.

Tiên nữ chuyên gia đang suy tư suốt một giờ đều không có kết quả về sau, rốt cục lại từ nàng chuyên chỗ ngồi đứng dậy, quơ trong tay roi da, giống như một đầu tóc nộ Bạo Long giống nhau đem đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ theo vận khí quản lý trung tâm ở phía trong đuổi đi ra ngoài. “Các người tất cả đều cho ta đi tìm!” Xinh đẹp tiên nữ chuyên gia rống giận, “Cho các người nửa ngày thời gian, đi thăm dò tất cả có quan hệ Đạo Huyền tông điển tịch! Vô luận như thế nào đều muốn đem bà cái lão đạo sĩ kia nhiều chân thoáng một tý tạo thành ảnh hưởng cho ta hiểu rõ!”

Đã sớm quen thuộc tiên nữ chuyên gia tính tình đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ tại nàng mới từ trên chỗ ngồi trạm lúc thức dậy cũng đã bắt đầu chạy trốn chết. Theo trong đại sảnh chen chúc ra đám người lần nữa lách vào nỗ vận khí quản lý trung tâm đại môn. Vô số đầu trâu mặt ngựa tại chen chúc trung bị thương, nhưng là bọn hân y nguyên kéo đi uy chân hoặc là ôm lấy bị giẫm vài cái đầu, dụng cả tay chân nhanh chóng leo ra vận khí quản lý trung tâm.

Ngay tại tất cả đầu trâu mặt ngựa đi ra ngoài về sau còn không có ba phút, vận khí quản lý trung tâm ở phía trong lại bắt đầu sầm sét vang dội. Cái kia theo vận khí quản lý trung tâm ở phía trong không ngừng truyền ra chói mắt bạch quang chiếu sáng nửa cái Địa phủ, sợ tới mức co lại trong góc đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ không ngừng lạnh run. Chỉ có nối mạch điện viên tiểu thư vẫn còn đang vận khí quản lý trung tâm trong đại sảnh tội nghiệp nhìn xem Hung Bạo tiên nữ chuyên gia.

Bởi vì linh lực của nàng quá yếu, cho nên đang cùng những kia đầu trâu mặt ngựa tranh đoạt trốn lộ thời điểm, chưa bao giờ một lần có thể thành công. Đúng vậy nối mạch điện viên tiểu thư thực sự phát hiện, tuy nhiên mỗi lần tiên nữ chuyên gia tức giận thời điểm, nàng đều chỉ có thể trốn ở bên cạnh bị hù phát run, nhưng những kia Lôi Điện vậy mà chưa từng có một lần rơi xuống qua trên người mình. Về sau, nối mạch điện viên tiểu thư thì dần dần thói quen tại tiên nữ chuyên gia tức giận thời điểm cùng tại bên người nàng.

“Hừ!” Tiên nữ chuyên gia đại nhân phát xong Lôi Điện, lại không kịp thở ngồi trở lại vị trí của mình, nhìn xem nối mạch điện viên tiểu thư thay đổi, thay thế nàng vừa rồi tại phần nộ có ích Lôi Điện chèn hồng bàn phím “Vật và người.” Tiên nữ chuyên gia đột nhiên xụ mặt nối tiếp tuyến viên tiểu thư nói một câu. Tại nối mạch điện viên tiểu thư kinh ngạc vạn phần trong ánh mắt, nàng mặt không biểu tình đem bà roi da chọc vào trở lại bên hông, sau đó liền cũng không quay đầu lại theo vận khí quản lý trung tâm đi ra ngoài.

“Ah!” Chứng kiến tiên nữ chuyên gia theo vận khí quản lý trung tâm bên trong đi ra đến, đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ tất cả đều bị hù hồn phi phách tán, nguyên một đám lại một lần dụng cả tay chân, giống như bay bỏ lại vận khí quản lý trung tâm ở phía trong.

Hừ! Gắt gao đóng lại đại môn về sau, đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ rốt cục thật dài ra một khẩu đại khí. Đón lấy, vận khí quản lý trung tâm ở phía trong bị sợ bị giầy vò đầu trâu mặt ngựa cùng Quỷ Hồn công trình sư đám bọn họ liền lớn tiếng nghị luận lên.

“Lão Nguru, làm ta sợ muốn chết!” Một vị Mã Diện viên chức đối với bên cạnh hần Nguru Đầu lớn tiếng thờ phỉ phò nói.

“Đúng vậy a! Mỗi ngày đều như vậy, không biết lúc nào cũng sẽ bị nằng đợi cho bỏ cái bị giầy vò.” Nguru Đầu một đôi nguru nhần ở phía trong cũng lóe ra sợ hãi ánh mắt, một đôi sừng trâu tựa như máy dò xét đồng dạng khoảng chừng gì đó lay động lay.

“Các ngươi bị phách đến coi như tốt, nhiều lắm là thì ra là bỏ cái bị giầy vò! Đây chính là Thiên Lôi, chúng ta những người này vạn nhất bỏ vừa vận, đã có thể hôn phi phách tán!” Mặt khác một vị Quỷ Hồn công trình sư lập tức lớn tiếng ồn ào bắt đầu đứng dậy.

“Đúng đấy ah! Nữ nhân này cũng hơi quá đáng!” Lại một vị Quỷ Hồn công trình sư lớn tiếng phản nản nói.

“Không thể tiếp tục như vậy được nữa. Nếu như lại như vậy xuống dưới, chúng ta sớm muộn sẽ bị nằng cho đùa chơi chết! Các ngươi nói có đúng hay không?” Lại một vị Nguru Đầu lòng đầy căm phẫn kêu lên.

“Đúng đúng! Không thể tiếp tục như vậy được nữa!” Phía dưới lập tức lên tiếng vô số.

“Lão Nguru, ngươi cùng Trần phán quan không phải rất thuộc sao? Nghe nói ngươi hay là hần tâm phúc.” Một vị Quỷ Hồn công trình sư đột nhiên tiến đến bên cạnh mình một vị Mã Diện bên người, nhỏ giọng hỏi.

“Đó là đương nhiên.” Mã Diện lập tức đắc ý nhẹ gật đầu.

“Ta xem, vấn đề này ngươi không bằng tìm xem Trần phán quan.” Quỷ Hồn công trình sư mang theo vẻ mặt trịnh trọng nói ra.

“Ah, tìm phán quan đại nhân? Nói như thế nào?” Mã Diện lập tức khiêm tốn cúi đầu xuống, nghe Quỷ Hồn công trình sư lời nói.

“Hừ hừ!” Quỷ Hồn công trình sư đắc ý lắc đầu, “Ngươi còn nhớ hay không đấy, lần trước diêm Vương đại nhân cũng bị cái kia bà nương chấn trong phòng làm việc mắng hồi lâu? Còn có tốt nhất lần, diêm Vương đại nhân tại chúng ta tại đây bị điện mặt đều tiêu.”

“Nhớ rõ. Đương nhiên nhớ rõ.” Mã Diện lại nằng nặng nhẹ gật đầu. Hai lần đó khủng bố kinh nghiệm hần đến bây giờ còn ký ức hãy còn mới mẻ.

“Theo ta thấy, kỳ thật diêm Vương đại nhân hiện tại cũng ước gì cái kia nữ nhân điên đi nhanh lên người. Chỉ có điều cái kia nữ nhân điên là chính bản thân hần mới về đến, cho nên diêm Vương đại nhân không có ý tứ chính mình chủ động ra mặt mà thôi. Trần phán quan cùng diêm Vương đại nhân lâu như vậy, phối hợp lại như vậy ăn ý, như thế nào lại không biết diêm Vương đại nhân tâm tư? Ngươi đi tìm Trần phán quan, nói chúng ta thật sự chịu không được cái kia nữ nhân điên điên kinh. Vì chúng ta an toàn cùng Địa phủ an bình, lại để cho hần cầu diêm Vương đại nhân thay đổi, thay thế một vị vận khí tu chính chuyên gia.”

“Ừm... Ừ... Ừ ừm!” Quỷ Hồn công trình sư mỗi một câu nói, Mã Diện muốn nặng nề gật đầu một cái. Đương làm Quỷ Hồn công trình sư nói cho tới khi nào xong thôi, Mã Diện đầu đã muốn điếm còn giống trống lúc lắc giống nhau.

“Thế nào?” Quỷ Hồn công trình sư nhìn xem Mã Diện hỏi.

“Đi!” Mã Diện mang theo vẻ mặt hần phải chết bị trắng, dùng sức quát.

Cứ như vậy, tại ba giờ về sau, Trần phán quan mang theo vẻ mặt đáng tuổi cười xuất hiện ở diêm Vương đại nhân trong văn phòng. “Đại hi, đại hi nha! Diêm Vương đại nhân!” Trần phán quan tiến văn phòng tự tranh thủ thời gian đóng lại đại môn, sau đó mặt mũi tràn đầy tươi cười đối với vẻ mặt đau khổ không ngừng tại trong đóng văn kiện vung vẩy đại ấn chương diêm Vương đại nhân hô.

“Cái gì hi không thích hay sao? Có lời cứ nói, có rắm thì phóng!” Diêm Vương đại nhân đầu đều không giờ lên.

Từ tiền nữ chuyên gia ngày đó tại diêm Vương đại nhân trong văn phòng bảo nổi về sau, diêm Vương đại nhân tự suốt một tháng đều không dám rời đi văn phòng nửa bước. Thời gian dài như vậy buồn bức xuống, diêm Vương đại nhân tâm tình đang khó chịu, đối với Trần phán quan tự nhiên không có sắc mặt tốt.

“Hắc hắc, cái này... Diêm Vương đại nhân. Vận khí quản lý trung tâm cái kia chút ít các nhân viên rốt cục chịu lên lớp giảng bài.” Trần phán quan trong ánh mắt cơ hồ là mang lên kích động nước mắt.

“Cái gì?” Diêm vương trong tay đại nhân con dấu cũng theo huyền trên không trung trong tay rơi trên mặt đất.

“Đại nhân, ta là nói, vận khí quản lý trung tâm công nhân viên chức đám bọn họ rốt cục chịu lên lớp giảng bài, yêu cầu thay đổi, thay thế một vị vận khí tu chính chuyên gia rồi!” Trần phán quan nói xong, vậy mà thật sự lệ nóng doanh trong mắt.

“Ah! Thật có chuyện này ư?” Diêm Vương đại nhân cũng kích động vọt tới Trần phán quan trước mặt.

“Chắc chắn 100% nha! Đại nhân!”

“Ô ô ô, thật tốt quá, thật tốt quá!” Diêm Vương đại nhân cùng Trần phán quan ôm cùng một chỗ khóc thành một đoàn.

“Đại nhân... Đại nhân, tranh thủ thời gian ghi tấu chương, sau đó đem cái này trưng tẩm có bọn hán tất cả mọi người kí tên thỉnh nguyện trên sách giao Nam Thiên môn a!”

“Ừm! Ừm! Lập tức là tốt rồi!” Diêm Vương đại nhân mang theo về mặt nước mắt ngồi vào cái khuôn mặt kia đại bản công tác đằng sau, nhanh chóng quơ trong tay phán quan bút,”Ồ ô ô, ta rất cực... Rất cực lại có thể tượng cái Diêm vương bộ dạng.”

Cái này trưng tẩm bao hàm lấy diêm Vương đại nhân nước mắt, lưu loát không dưới ngàn chữ tấu chương vậy mà chỉ dùng không đến mười phút chung tựu vung lên mà tựu, hiệu suất độ cao sáng tạo ra diêm Vương đại nhân ghi tấu chương tốc độ chỉ nhất.

Tại sau nửa giờ, lau nước mắt Trần phán quan liền mang theo cái kia trưng tẩm rồng bay phượng múa tấu chương cùng trân quý thỉnh nguyện sách, rồi đi Địa phủ, thẳng đến Nam Thiên môn mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Một đêm thành danh (thượng)

Tại vận khí quản lý trung tâm ở phía trong Trần phán quan vẫn còn Diêm vương trong văn phòng cổ động lấy ba thốn không nát miệng lưỡi thuyết phục Diêm vương ghi tấu chương thời điểm, Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh đám người đã ngồi xe taxi về tới nội thành.

“Vũ Huỳnh, cái kia lão thần tiên thật đúng là thần rồi. Hẳn giống như thật sự cái gì đều có thể tính ra đến, ngay cả ta khi còn bé sự tình đều có thể đoán được không ít. Cuối cùng còn nói ta sẽ tiếp tục gặp may xuống dưới, về sau vận khí hội càng ngày càng tốt nì.” Trên đường đi, Vương Nhượng Tích không ngừng dương dương đắc ý cười giảng thuật vị kia lão quan chủ cho nàng tính toán quẻ đến cỡ nào cỡ nào chuẩn.

“Hào hảo, biết rồi biết rồi.” Tề Vũ Huỳnh nhong nhẹo cười lấy phụ họa Vương Nhượng Tích.

“Đúng rồi, ta tính toán là sự nghiệp vận, Vũ Huỳnh người tính toán là cái gì?” Vương Nhượng Tích đẩy ra ngăn tại nàng cùng Tề Vũ Huỳnh chính giữa Dương Hoa, đem cả nửa thân thể đều thăm qua đến hỏi nói.

“Ta? Ta với người đồng dạng.” Tề Vũ Huỳnh khuôn mặt đỏ lên, cười đối với Vương Nhượng Tích nói ra.

Nhìn thấy Tề Vũ Huỳnh xấu hổ bộ dáng, Vương Nhượng Tích mới không tin nàng hỏi sẽ là sự nghiệp vận. Lập tức nàng lập tức phủ lên Bát Quái đáng tươi cười, dùng khước mắt nhìn xem Tề Vũ Huỳnh nói:“Thật là sự nghiệp, không phải tình yêu? Vũ Huỳnh, người cũng không nên gạt ta ah! Ta như thế nào giống như nghe thấy lão đạo trưởng trong miệng luôn’ Thử chủ bạn trai, thử chủ bạn trai’ đây này? Còn giống như nói cái gì... Hì... Kết hôn? Có phải là còn có cái gì hài từ cái gì hay sao? Ai nha, ta đây tựu không có nghe rõ...” Vương Nhượng Tích nói có cái mũi có mắt.

“Tốt oa, người nghe lên ta tư ần!” Bị Vương Nhượng Tích đang tại Tề Vũ Huỳnh lập tức ngồi không yên, mặt đỏ tới mang tai theo trên vị trí nhảy dựng lên, cùng Vương Nhượng Tích lại đánh thành một đoàn.

Cái này đã có thể khổ ngồi ở bên trong Dương Hoa, hai nữ nhân dùng vị trí của hán vì chiến trường, bốn chích đôi bàn tay trắng như phấn tại Dương Hoa trước mắt không ngừng tới lui lui, sau đó hai người còn không phải bởi vì đối phương Đại Lực lôi kéo dùng sức ngã sấp tại trên người hán. Tại đây tháng sáu trong mùa hè, ba trên thân người xuyên đeo vốn tựu ít đi, tất cả đều lách vào tại xe xếp sau chỗ ngồi, thân thể tiếp xúc vốn cũng đã thập phần kích thích. Lúc này lại một đùa giỡn, hai người thỉnh thoảng tại Dương Hoa trước mắt lác lư gọi cảm thân thể mềm mại cùng cái loại này cang thân mật thân thể tiếp xúc thật là làm cho hán một bên thống khổ một bên hưởng thụ lấy.

Xếp sau trên chỗ ngồi hai cái nữ hài từ đùa giỡn rốt cục lại để cho vị kia thoạt nhìn có hơn năm mươi tuổi đại thúc nhìn không được. Theo kính chiếu hậu ở phía trong chứng kiến cái kia hai cái xinh đẹp nữ hài từ tại đùa giỡn trung thỉnh thoảng lộ ra trắng nõn vai cùng hết sức nhỏ tuyết trắng vòng eo, đại thúc cảm giác mình ngồi ở người điều khiển trên vị trí đều hết sức khó xử, cang đừng dẫn ra cái kia bị 2 tiểu cô nương kẹp ở giữa tiểu từ.

“Khục hừ, khục hừ!” Người điều khiển đại thúc nặng nề ho khan hai tiếng.

“Khục hừ!” Dương Hoa tranh thủ thời gian cũng đi theo người điều khiển đại thúc đằng sau nặng nề ho khan một tiếng.

“Khục hừ khục hừ.” Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhượng Tích lúc này mới chấm dứt trận này lại để cho Dương Hoa mở rộng tầm mắt đùa giỡn, hai người cũng ngồi thẳng thân thể, bày ra nghiêm trang bộ dáng ho khan hai tiếng. Đón lấy, 2 tiểu cô nương lại cơ hồ đồng thời nhìn đối phương”PHUZ” một tiếng bật cười. Trong lúc nhất thời, ngày mùa hè xe taxi ở phía trong phảng phất lại nhớ tới cái kia Hoa nhi nở rộ mùa xuân.

“Vũ Huỳnh, người đừng đi trở về. Buổi tối đến chúng ta nơi nào đây tốt rồi. Chúng ta sẽ tìm vài người đến đánh chơi mạt chược. Ai nha, ta có bao lâu không có chạm qua chơi mạt chược rồi? Nhanh nửa năm đi à nha!”

“Ừm, không sai biệt lắm. Nhớ rõ chúng ta lần trước chơi mạt chược có lẽ hay là cùng Liễu Nguyệt Nga bọn hán cùng một chỗ. Ai, thời gian trôi qua thật là nhanh. Chỉ chớp mắt, tám tháng đã trôi qua rồi, Đường Hân đều tiến kịch tổ hơn nửa năm.” Nhắc tới chơi mạt chược, Tề Vũ Huỳnh không khỏi thở dài, lại hồi tưởng lại chuyện cũ.

“Ai, đúng vậy a. Cái kia khuya hôm nay chúng ta tìm ai đến chơi? Ừm... Dương Hoa có thể tính toán một cái. Còn một cái tìm ai đâu này?” Vương Nhựt Tích dùng hỏi thăm ánh mắt nhìn mắt Tề Vũ Huỳnh, sau đó lại chuyển nhượng đầu vô Dương Hoa một chương.”Này, người có thể hay không chơi mạt chược?”

“Ta không có đánh qua...” Dương Hoa cẩn thận lắc đầu. Hân hiện tại tuy nhiên tìm được rồi công tác, tuy nhiên là kẻ nghèo hân một cái, nào có tiền cùng cái này hai cái tiểu phú bà chơi mạt chược?

Kỳ thật nghĩ tới đây, Dương Hoa cũng không nhin có chút cảm khái. Hân như vậy một cái kẻ nghèo hân vậy mà không biết như thế nào cùng với hai cái năm nhập mấy trăm vạn nữ cường nhân hỗn lẫn lộn thành bằng hữu. Lời nói này nếu như nói về đến trong nhà đi, chỉ sợ những kia trước kia thân thích bằng hữu đều không một cái có thể tin tưởng.

“Không có đánh qua chơi mạt chược? Không phải đâu!” Vương Nhựt Tích phiền muộn nhìn xem Dương Hoa, “Chẳng lẽ muốn tìm hai người? Cái kia độ khó nhưng lớn. Người thật sự một chút cũng không biết?”

“Ta sẽ đảo là biết một điểm, chỉ lúc trước cho tới bây giờ không có chơi đùa. Hơn nữa, ta cũng vậy không có tiền...” Dương Hoa sờ lên đầu nở nụ cười khổ.

Nói thật ra, Dương Hoa hội đối với chính mình không có tiền cảm thấy thẹn thùng, lại sẽ không cảm thấy khác biệt người thấp hèn. Hân tựa hồ còn cho tới bây giờ đều không đối với bất kỳ người nào sinh ra qua phức cảm tự ti. Dương Hoa luôn tin tưởng vững chắc, mình là có năng lực làm ra một phen sự nghiệp, chẳng qua là cơ hội còn chưa tới mà thôi.

“Người hội là được rồi. Không có chơi đùa, hôm nay qua đi người chẳng phải chơi đùa rồi? Tiền nha, người nếu là thật không có tụ lại để cho Vũ Huỳnh giúp người ra.” Vương Nhựt Tích không chút do dự đem bà Dương Hoa làm như buổi tối chơi mạt chược chủ yếu thành viên quy định sẵn xuống dưới.

“Cái kia còn kém một cái tìm ai?” Tề Vũ Huỳnh với chơi mạt chược thập phần có hứng thú, mặt mày hớn hở hỏi.

“Tùy tiện, trở về rồi hãy nói tốt rồi. Dù sao kịch tổ nhiều người như vậy, chẳng lẽ còn tìm không thấy một cái có thể cùng chúng ta hay sao?” Vương Nhựt Tích phát phát tay, không sao cả nói. Bên này đối với Tề Vũ Huỳnh nói xong, bên kia nàng lại rơi quay đầu lại nhẹ nhàng vỗ lái xe phòng hộ cửa sổ, ngọt ngào hô một tiếng: “Lái xe đại ca! Phiền tới người khai mở nhanh lên, chúng ta vội vàng trở về xem tivi nì.”

“Được rồi!” Bị kêu một tiếng đại ca lái xe đại thúc lập tức mặt mày hớn hở một cố gắng lên môn, xe taxi lập tức dừng tiếp cận nội thành hạn nhanh chóng tốc độ bay thẳng hướng Vương Nhựt Tích cùng Dương Hoa gia.

Kỳ thật, Vương Nhựt Tích loại này yêu cầu lái xe cũng đã không phải là lần đầu tiên nghe được. Cơ hồ mỗi ngày đến nơi này cái bốn năm điểm thời điểm, đều có không ít đánh xe người vừa lên xe tụ vội vội vàng vàng thúc: “Nhanh lên nhanh lên, TV muốn bắt đầu”. Lái xe cũng biết, bọn hán trong miệng theo lời TV chính là xế chiều mỗi ngày theo sáu điểm bắt đầu, đúng giờ tại T thành phố đài truyền hình truyền ra tình cảnh hài kịch —— « loại thứ ba nhân loại ».

Đáng tiếc vị này mười năm như một ngày, mỗi ngày theo sớm hơn bảy giờ công tác đến xế chiều bảy điểm lái xe đại thúc nhưng không có thấy cái này cả nước thu xem tỉ lệ cao nhất tình cảnh hài kịch may mắn được thấy.

Tuy nhiên Vương Nhựt Tích là « loại thứ ba nhân loại » diễn viên chính một trong, bất quá nàng cũng là cái này tiết mục đáng tin Fans hâm mộ một trong. Hoặc là còn không bằng nói, nhìn cái này tiết mục về sau, nàng tự thành Tề Vũ Huỳnh đáng tin Fans hâm mộ. Đối với Tề Vũ Huỳnh biên kịch năng lực, Vương Nhựt Tích luôn luôn là bội phục đầu rạp xuống đất. Mỗi lần nàng quay phim thời điểm, kịch bản đều có thể trước hết để cho nàng cười trở mình một lần, sau đó đùa giỡn đập sau khi xong lại xem tivi lại biết cười trở mình một lần. Có thể nói, Tề Vũ Huỳnh tại kịch bản ở phía trong vì Vương Nhựt Tích xếp đặt thiết kế nhân vật kia hình tượng hoặc nhiều hoặc ít ảnh hưởng tới Vương Nhựt Tích cá tính. Tối thiểu nhất, nàng cái loại này đối với bên người việc vật mơ hồ cá tính có một nửa đều là tại đùa giỡn ở phía trong dưỡng thành.

Tại lái xe đại thúc hỗ trợ hạ, theo Bạch Vân Quan đến Vương Nhựt Tích trong nhà cái kia đoạn vốn là cần suốt một giờ lộ đơn giản chỉ cần chỉ dùng 45’ chung tựu đi đến. Tại năm điểm năm phút thời điểm, ba người rốt cục mở cửa phòng ra.

Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhựt Tích lập tức đều là tả vút bỏ trên chân cao căn bản giày, ngay dép lê cũng không xuyên đeo tụ vui cười lấy xông vào phòng khách, người ủng ta lách vào chiếm đóng trên ghế sa lon đối diện TV vị trí.

Trông thấy theo trong đạo quan đi sau khi đi ra vẫn thập phần hưng phấn Tề Vũ Huỳnh cũng đi theo Vương Nhựt Tích đi rồi bắt đầu đứng dậy, Dương Hoa cũng chỉ tốt cười khổ tại cửa ra vào giúp các nàng sửa sang lại tốt giày, sau đó mới đi tiến phòng khách.

“Ngồi ah, lập tức mà bắt đầu.” Vương Nhựt Tích quơ lấy điều khiển từ xa, đem bà kênh đổi đến T thành phố đài truyền hình, sau đó dụng lực vỗ bên người chỗ ngồi đối với Dương Hoa nói ra.

“Ah, lập tức sẽ tới.” Dương Hoa đối với Vương Nhược Tích cười cười, hít sâu một hơi đi vào phòng bếp. Hết đêm qua trắng đêm chưa ngủ, buổi sáng đi bộ đi mười km, buổi sáng chỉ ngủ năm giờ, buổi chiều lại cùng Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhược Tích đi dạo dạo quan đi dạo hơn hai giờ. Vừa rồi trong xe thời điểm hắn đã cảm thấy lại vậy hăm lại mệt mỏi, thật sự nếu không rửa cái mặt, Dương Hoa rất hoài nghi mình có thể hay không bỏ mộng hoi dính thượng sở pha liền ngủ mất.

Đội Dương Hoa lại từ phòng vệ sinh ở phía trong lúc đi ra, trên TV vừa vặn bắt đầu phát ra « loại thứ ba nhân loại » khúc chủ đề. Tề Vũ Huỳnh vội trộm đem cả ánh mắt theo trên TV chuyển dời đến Dương Hoa trên mặt, mang theo ngưng ngưng biểu lộ đối với hắn ý bảo một chút. Dương Hoa đi đến bên người nàng trên vị trí ngồi xuống, Tề Vũ Huỳnh do dự một chút, có lẽ hay là ôm lấy cánh tay của hắn, đem cả đầu gối lên hắn trên vai. Tuy nhiên buồn nôn Hê Hê tràng diện tựu phát sinh ở bên người, đúng vậy Vương Nhược Tích y nguyên hai mắt nhắm mắt cũng không nhắm mắt chăm chăm vào màn hình TV, không đếm xỉa bên cạnh hết thấy.

Đóng lại đèn điện, kéo lên bức màn về sau, ngồi ở đó chính bốn mươi hai thốn cực lớn rộng bình Plasma trước ti vi, làm cho người ta rất dễ dàng sinh ra một loại đang tại trong bao gian xem phim cảm giác.

Tuy nhiên « loại thứ ba nhân loại » hiệu quả không thể cùng đại chế tác buồn bán tám so sánh với, nhưng là tại đồng loại hình phim truyền hình chính giữa tuyệt đối là số một. Mà một tập « loại thứ ba nhân loại hai tuần năm đặc biệt thiên » vốn chính là Tề Vũ Huỳnh dùng điện ảnh hình thức viết ra kịch bản, hơn nữa hắn chiều dài cũng đúng lúc là cùng bình thường điện ảnh hoàn toàn giống nhau một giờ 30’. Trên thực tế, mặc dù đem cả cái này một tập theo « loại thứ ba nhân loại » cả hàng loạt kịch trung một mình lấy ra, hắn cũng sẽ là nhất bộ không tệ điện ảnh.

Tại Tề Vũ Huỳnh bút pháp thần kỳ cùng các vị « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ trung lão đưa giong cốt đám bọn họ ra sức biểu diễn hạ, trước ti vi ba người rất nhanh hãy tiến vào nhân vật.

Cái này một tập chủ yếu nội dung y nguyên cùng trước đây kịch tập đồng dạng, là hai vị “Nữ tiến sĩ” cùng kịch trung nhân vật phản diện xung đột. Nhưng là do ở phần đồng loại thứ ba nhân loại kịch tạo thành viên gia nhập, cho nên tại hai vị nữ tiến sĩ cùng nhân vật phản diện trong lúc đó lại gia nhập rất nhiều nhân vật. Những này nhân vật sắm vai người có chút hành động rất giống nhau, nhưng là cũng có chút lần đầu tiên tham gia diễn xuất kịch tạo thành viên biểu diễn thập phần vượt trội. Ví dụ như lần đầu tiên lên sân khấu diễn xuất Tề Vũ Huỳnh.

Tại cả bộ kịch ở bên trong, ngoại trừ lực lượng có sẵn trung bên ngoài, Tề Vũ Huỳnh tại kẻ chạy cờ kịch tạo thành viên trung phần diễn là nhiều nhất —— đây cũng là trương đạo diễn yêu cầu, hắn cảm thấy có Tề Vũ Huỳnh như vậy một cái như hoa như ngọc đại mỹ nữ tại, không lợi dụng bạch không lợi dụng. Cho nên theo bắt đầu đến phần cuối, rất nhiều lần đều xuất hiện thân ảnh của nàng.

Mở đầu mấy tổ màn ảnh về sau, Tề Vũ Huỳnh cũng đã tượng rất nhiều nhất đoạt màn ảnh phối hợp diễn đồng dạng làm cho người ta nhìn không được chờ mong nàng đăng sau biểu hiện. Mà rất nhanh, trên TV tựu xuất hiện một màn Dương Hoa dị thường quen thuộc trắng cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Một đêm thành danh (hạ)

Tại màn ảnh ở xa xuất hiện chính là Tề Vũ Huỳnh cùng vị kia nhân vật phản diện, hai người đứng ở trước bàn lớn tiếng tranh chấp lấy. Mà gần đầu thì là ngồi ở trên mặt ghế, trên mặt bất đắc dĩ mỉm cười Dương Hoa.

Lần đầu tiên tại trên TV chứng kiến chính mình, Dương Hoa còn thật sự có chút ít không lớn thích ứng. Hắn hết sức không để mắt đến trong màn ảnh chính mình, chỉ là đem ánh mắt tăng tại trong màn hình Tề Vũ Huỳnh trên người.

Không phải không thừa nhận, tại nơi này trong màn ảnh, Tề Vũ Huỳnh biểu hiện có thể nói hoàn mỹ. Vô luận là cái lộn sự tình trên mặt kích động ửng đỏ có lẽ hay là trong động tác biểu hiện ra ngoài kiên định cũng đã tại biểu diễn phương diện tiến dần từng bước. Đứng ở Tề Vũ Huỳnh đối diện cái vị kia chuyên nghiệp diễn viên đại nhân vật phản diện cũng ở đây một tổ dài đến hai mươi giây trong màn ảnh hoàn toàn bị dựng lên xuống dưới.

Trên TV du dương phối âm vang lên, Dương Hoa chuyển xem qua con người, dùng khoe mắt vội trộm phui liếc đầu tựu khung tại chính mình trên bờ vai Tề Vũ Huỳnh. Chỉ thấy nàng hết sức chăm chú xem tivi màn hình, trên mặt tựa hồ đầy mãn mang theo cảm động biểu lộ.

Không thể nào! Chẳng lẽ còn có người sẽ bị chính mình biểu diễn cảm động? Dương Hoa không khỏi trong nội tâm mờ mờ lạnh, tự kỷ hai chữ không biết như thế nào bỏ chạy tiến Dương Hoa trong óc. Hắn tranh thủ thời gian vậy vậy đầu, đem cái này đối với Tề Vũ Huỳnh rất không lễ phép ý niệm trong đầu quăng đi ra ngoài.

Đón lấy, chính là Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh hai người hôn môi màn ảnh. Hai người đang hôn trước còn có một giây đồng hồ dừng lại. Cái này một giây tại lúc ấy đối với kịch tạo thành viên mà nói giống như là đi qua một thế kỷ, mà giờ khắc này đối với Dương Hoa mà nói y nguyên tượng là một thế

kỹ dài như vậy. Xấu hổ Dương Hoa căn bản cũng không có xem tivi thương tráng cảnh, mà là cố sức nhìn xem Vương Nhựt Tích. Hắn không tự giác lo lắng Vương Nhựt Tích một hồi vừa muốn cầm cái này đương làm chủ đề trên ghêo mình và Tề Vũ Huỳnh. Bất quá Vương Nhựt Tích y nguyên vẫn không nhúc nhích chăm chăm vào màn hình, căn bản không có chú ý tới Dương Hoa ánh mắt.

Theo Dương Hoa xuất hiện ở màn ảnh thượng, đến hắn theo trong màn ảnh biến mất, trước sau tổng cộng có ước chừng một phút đồng hồ thời gian. Tại đây một phút đồng hồ đi qua quá khứ về sau, Dương Hoa trong nội tâm bất an mới tính toán thờ bình thường lại. Bất quá rất nhanh, hắn lại cảm thấy đến Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhựt Tích ánh mắt đang hôn màn ảnh sau khi chấm dứt tự đều là tập trung đến trên người mình. Nhất là Tề Vũ Huỳnh, nàng ngẩng đầu lên về sau, một trương tâm khuôn mặt cùng Dương Hoa khoảng cách cơ hồ cũng chỉ có không đến 10 cen-ti-mét. Trong cổ bị Tề Vũ Huỳnh hô hấp lúc phun ra khí lưu công ngứa, Dương Hoa tim đập như trống trong ngực lập tức lần nữa nhanh hơn.

Cũng may Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhựt Tích rất nhanh càng làm ánh mắt chuyển hướng màn hình, mới khiến cho Dương Hoa dài ra một khẩu đại khí. Bất quá lúc này, tiết mục đã muốn tiếp cận khâu cuối cùng. Không có qua 20', « loại thứ ba nhân loại hai tuần năm đặc biệt thiên » liền chậm rãi rơi xuống đại màn. Quen thuộc chấm dứt khúc vang lên, ba người lập tức đồng loạt phát ra một tiếng kéo dài thờ dài, từ trên ghế salon đứng lên.

“Ta đi bật đèn.” Dương Hoa suy đoán, phỏng chừng Vương Nhựt Tích vừa muốn lấy chính mình cùng Tề Vũ Huỳnh nói sự tình, vội vàng tìm cái lấy có theo bên cạnh hai người chuẩn bị. Đúng vậy đợi Dương Hoa mở ra đèn thờ về sau, lại phát hiện hai nữ nhân ánh mắt lại vẫn tập trung ở trên người mình, hơn nữa trên mặt biểu lộ còn làm cho người ta cảm giác hết sức kỳ quái.

“Làm sao vậy?” Dương Hoa tranh thủ thời gian sờ lên mặt của mình, cho rằng vừa rồi lúc xem truyền hình dính vào cái gì buồn cười mấy cái gì đó.

“Người...” Tề Vũ Huỳnh há to miệng, lại chỉ nói ra một cái không có gì ý nghĩa một chữ độc nhất. Bất quá lúc này, Dương Hoa đã nhìn ra, Tề Vũ Huỳnh trên mặt biểu lộ nếu như phân giải ra, thì phải là mê hoặc cùng kinh ngạc.

“Người có phải hay không học qua biểu diễn hay sao?” Vương Nhựt Tích mang theo cực độ nghi hoặc biểu lộ nghiêng thu hút phiết lấy Dương Hoa.

“Ta?” Dương Hoa vội vàng kinh ngạc dao động cái đầu, “Không có ah.”

“Không có?” Mặc dù Vương Nhựt Tích biết rõ Dương Hoa sẽ không nói dối, trong ánh mắt hoài nghi cũng không có rút đi.

“Làm sao vậy?” Dương Hoa trượng Nhị hòa thượng sờ không được ý nghĩ.

“Người nổi danh.” Vương Nhựt Tích đột nhiên rất bình thản nói ra một câu làm người nghe kinh sợ lời nói đến. Bên cạnh Tề Vũ Huỳnh cũng đồng thời nặng nề gật đầu một cái, vì Vương Nhựt Tích lời nói tăng thêm một cái hoàn mỹ lời chú giải.

Cơ hồ không có chút gì do dự, Vương Nhựt Tích nói xong câu nói kia tự lập tức xông về phóng tại gian phòng của mình ở phía trong máy tính. Dựa theo lệ cũ, tại mỗi một tập « loại thứ ba nhân loại » truyền bá xong sau một giờ trong đều là « loại thứ ba nhân loại » tại T thành phố đài truyền hình phía chính phủ trang chủ bình luận giờ cao điểm. Nàng muốn lên vòng tra một chút, nhìn xem là có người hay không cùng mình ôm lấy đồng dạng cách nghĩ.

Bằng tâm mà nói, Dương Hoa chỗ diễn nhân vật tại kịch tập trung xuất hiện thời gian thật sự rất ngắn, chỉ có không đến một phút đồng hồ; cái này nhân vật tại kịch tập trung phát huy đường sống cũng rất nhỏ, hắn chỉ có thể một mực ngồi ở trên mặt ghế, ngoại trừ cuối cùng đứng lên cùng Tề Vũ Huỳnh cái kia vừa hôn, liền một cái có thể biểu đạt cảm tình thân thể động tác đều không có.

Bất quá, chính là tại đây dạng một cái ít khả năng vượt trội áo rồng trên vị trí, có thể làm cho người nhớ kỹ diễn viên mới là một vị vĩ đại diễn viên. Không phải không thừa nhận, Dương Hoa tại trên màn hình biểu hiện siêu việt hoàn mỹ. Theo tại trên màn hình xuất hiện bắt đầu, hắn vẫn mang theo một cái mỉm cười. Từ đầu tới đuôi, nét mặt của hắn tựa hồ một điểm biến hóa đều không có, ngay khốc miệng cong lên độ cong tựa hồ cũng không có thay đổi. Đúng vậy, hắn làm cho người ta cảm giác nhưng lại có làm cho người kinh ngạc biến hóa.

Đương làm trong phim ảnh Tề Vũ Huỳnh cùng nhân vật phản diện vừa mới gặp mặt, bởi vì hắn mà tao ngộ rồi xấu hổ, trên mặt hắn mỉm cười ở phía trong đầy mãn mang theo bất đắc dĩ đáng ghét. Đúng vậy đợi cho Tề Vũ Huỳnh dần dần kiên định tín niệm, hắn trong tươi cười đáng ghét lại hề quết là sạch, chỉ làm cho người cảm giác được một loại nói không nên lời ôn nhu. Mà đến cuối cùng, Tề Vũ Huỳnh nói ra một câu kia “Làm sao vậy, hắn chính là bạn trai ta.” Thời điểm, Dương Hoa trên mặt cái kia pho dốc sức liều mạng áp chế kích động trong lòng, rồi lại không che dấu được chính mình một mảnh thâm tình biểu lộ tuyệt đối chỉ có thể dùng “Hoàn mỹ” hai chữ để hình dung. Không phải không thừa nhận, tại đây trong vòng một phút, Dương Hoa biểu diễn hoàn toàn che dấu Tề Vũ Huỳnh cùng vị kia nhân vật phản diện minh tinh.

Mà hai người tại biểu diễn trung tự phát gia nhập hôn môi lúc trước một giây chừng đối mặt lại càng về rộng điểm mắt chi bút, có sự hiện hữu của nó, cái này một phút đồng hồ siêu việt hoàn mỹ.

Nếu như lo lắng nữa đến cái này bộ phim truyền hình thu xem đám người có 40% đều là theo mười tám tuổi đến bốn mươi tuổi ở giữa nữ tính, như vậy trải qua chuyên nghiệp hóa trang sư xử lý về sau, ngoại hình anh tuấn cao ngất Dương Hoa không thể nghi ngờ hội trở thành cả kịch tập trung làm cho người ta chú ý nhất nhân vật. Phải biết rằng, « loại thứ ba nhân loại » ở phía trong xuất hiện đẹp trai tỷ lệ nhưng được công nhận so khách sạn trong thức ăn xuất hiện con gián tỷ lệ còn muốn nhỏ.

Ngay tại Vương Nhựt Tích xông tiến gian phòng ở phía trong về sau, Tề Vũ Huỳnh cũng lập tức theo ở phía sau chạy đi vào. Hai tuyệt mỹ gương mặt cùng một chỗ ghé vào này dài mười bảy in (inches) Monitor trước, gât gao chăm chăm vào trên màn hình « loại thứ ba nhân loại » bình luận kênh.

Bởi vì « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ trước đó đã đem cái này một tập « đặc biệt thiên » nội dung tại trên internet sao xôn xao, cho nên tới hôm đó, gần đây đều rất náo nhiệt « loại thứ ba nhân loại » bình luận bản nếu so với thường ngày nhân khí càng vượng. Không ngoài sở liệu chính là, Dương Hoa tại kịch tập trung cái kia một phút đồng hồ biểu diễn đã trở thành phần đông chủ đề chọn lựa đầu tiên. Bất quá thảo luận Dương Hoa hành động phải chăng

tính hảo vẫn còn tại tiếp theo, dù sao có rất ít người xem hội tượng Vương Nhượng Tích cùng Tề Vũ Huỳnh như vậy, xem xét cẩn thận Dương Hoa tại kịch bên trong bộ mặt biểu lộ. Càng nhiều là chủ đề hay là đang thảo luận Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh trong lúc đó rốt cuộc là quan hệ như thế nào.

Không ít xem qua « loại thứ ba nhân loại » người xem trước kia đều từng tại TV phòng vấn trung bá kiến Tề Vũ Huỳnh, biết rõ kịch trung vị kia xinh đẹp nữ phối hợp diễn chính là đại danh đình đình biên kịch, cho nên, bọn hắn đối với may mắn có thể cùng vị này mới sắc gồm nhiều mặt mỹ nữ biên kịch thâm tình vừa hôn áo rỗng diễn viên hứng thú mười phần. Dù sao Bát Quái là người mọi người ưa thích, tất cả mọi người rất muốn biết, vị này tướng mạo nhìn về phía trên có chút anh tuấn áo rỗng diễn viên tại trong hiện thực có phải là cùng cùng mỹ nữ biên kịch là một đôi người yêu.

Đón lấy, trên internet liền truyền ra bởi vì Dương Hoa gia nhập mà sửa đổi kịch bản tin tức nho nhỏ. Không biết là ai cho tới chỉ có ôm chính là cái kia phiên bản nguyên thủy kịch bản áp vào online. Vì vậy, cả bình luận khu một mảnh xôn xao. Đối với Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh trong lúc đó quan hệ suy đoán càng ngày càng nhiều.

Rất nhanh thì có người hiểu chuyện đem bá Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh hôn môi cái kia một phút đồng hồ một mình theo kịch trung làm ra đến, làm thành trên màn hình cung cấp mọi người “Nghiên cứu”. Vì vậy cùng ngày tại diễn đàn ở phía trong không sai biệt lắm tất cả người xem cũng đều quay đầu lại đi, cẩn thận nghiên cứu ở đằng kia trong vòng một phút Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh hai người biểu diễn. Sau đó bọn hắn tự kinh ngạc phát hiện, vị kia áo rỗng diễn viên biểu diễn thật sự là cực kỳ đặc sắc.

Tại tám giờ người hiểu chuyện chia cắt ra cái kia một phút đồng hồ trên màn hình trước kia, « loại thứ ba nhân loại » bình luận bản ở phía trong chủ đề đại đa số là thảo luận Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh quan hệ. Nhưng là tại tám giờ về sau, thảo luận Dương Hoa cái kia một phút đồng hồ biểu diễn chủ đề trụ vững công tăng nhiều, dùng không thể ngăn cản mãnh liệt xu thế bao phủ cả bình luận bản.

Tuy nhiên chuyện đã trải qua hết sức phức tạp, nhưng hắn mang đến kết quả lại cùng Vương Nhượng Tích tại xem xong rồi « đặc biệt thiên » về sau đối với Dương Hoa nói câu nói kia đồng dạng: hắn nổi danh.

Bất quá tại lúc kia, làm như người trong cuộc Dương Hoa cùng cùng hắn cùng tồn tại một gian phòng ốc ở phía trong hai vị phụ nhân lại cũng không tỉnh tương. Bởi vì đương làm Vương Nhượng Tích cùng Tề Vũ Huỳnh thất vọng phát hiện, diễn đàn ở phía trong có rất ít người tại thảo luận Dương Hoa tại kịch trung hành động thời điểm, các nàng tự tắt đi máy tính.

“Nhanh lên tìm người đến chơi mặt chược a!” Vương Nhượng Tích quát lấy miệng đầy Tề Vũ Huỳnh, “Đều 7: 30.”

“Ừm. Ta gọi điện thoại cho Lưu tỷ các nàng.” Tề Vũ Huỳnh lập tức lấy điện thoại di động ra, gầy tổ quay phim ở phía trong thủ tịch nữ thợ trang điểm đây số.

“Này?” Lưu tỷ cười mở thanh âm rất nhanh truyền đến.

“Lưu tỷ sao? Ta là Vũ Huỳnh ah.”

“Ah! Chúng ta đại biên kịch nha! Làm sao vậy? Vừa rồi ta xem TV, hi hi, rất không tồi sao! Về sau có không có tính toán thường xuyên đến khách mời hạ? Ta cam đoan không xuất ra nửa tháng người có thể hồng lộc nửa cái Trung Quốc.” Lưu tỷ cười ha hả cầm Tề Vũ Huỳnh mở ra vui đùa.

“Hay là thôi đi. Ta muốn phải đi diễn trò, ai tới ghi kịch bản nha?” Tề Vũ Huỳnh cũng cười trả lời, “Buổi tối có thì giờ rảnh không?”

“Như thế nào?”

“Ta cùng Nhượng Tích tại đây ba thiếu một nha!”

“Ah? Thực không có ý tứ, chúng ta ở đây cũng bắt đầu. Bằng không thì... Các người đến nơi này của ta?” Vừa nói, theo Lưu tỷ bên người tự truyền đến rắc... rắc... chơi mặt chược thanh âm.

“Ah, vậy coi như rồi, hôm nào a.” Tề Vũ Huỳnh khách sáo vài câu, cúp điện thoại, thất vọng nhìn Vương Nhượng Tích liếc.

“Lưu tỷ các nàng tới không được.” Vương Nhượng Tích ngược lại không sao cả nhếch miệng, “Bằng không thì, chúng ta gọi trương đạo diễn hoặc là hoàng biên kịch bọn hắn đến?”

“Ừm...” Tề Vũ Huỳnh cúi đầu lo lắng lấy.

Đình Linh Linh... Đình Linh Linh... Ngay tại Tề Vũ Huỳnh đang lo lắng thời điểm, trong nhà điện thoại lại trước vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Hương diễm chiến tranh (thượng)

Trong phòng khách Dương Hoa rất nhanh tựu cầm lên điện thoại, sau đó hần liền nghe được theo trong loa truyền đến một mảnh lộn xộn tiếng ồn ào, ở giữa còn kèm theo không ít “Bình bình bâng bâng” nện gì đó thanh âm.

“Này? Uy?” Đợi vài giây đồng hồ, lại phát hiện microphone đầu kia không có truyền ra bất kỳ thanh âm gì về sau, Dương Hoa không thể không lớn tiếng kêu lên.

“Ah... Các người... Lại náo lời nói... Đầu trước dừng tay...” Tại Dương Hoa kêu to về sau, theo microphone bên kia cũng chỉ là đứt quãng truyền đến như vậy đối thoại.

Dương Hoa nghe ra này cái thanh âm đứt quãng thuộc về Tô Thục Hiểu, đón lấy hần liền lập tức minh bạch cái kia tiếng ồn ào cùng nện gì đó thanh âm tồn tại. “Này? Uy uy? Có ai không?” Dương Hoa lập tức lại một lần đối với microphone bên kia quát to lên.

“Đúng vậy a, ta tại. Hoa ca.” Lúc này Tô Thục Hiểu rốt cục cầm lên điện thoại, nhanh chóng nói.

“Làm sao vậy?” Đối với quán bar tình huống lo lắng lại để cho Dương Hoa trực tiếp không để ý đến Tô Thục Hiểu đối với chính mình xưng hô thay đổi, hần lần nữa lớn tiếng hỏi.

“Là Nhạc nhi cùng tiểu Kỳ, các nàng hai cái... Các nàng hai cái đã đánh nhau!” Tô Thục Hiểu trong thanh âm tràn đầy lo lắng cùng lo lắng.

“Ah?” Dương Hoa kinh hãi trợn mắt há hốc mồm. Tuy nhiên hần biết rõ Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ hai người không đúng lắm giao, đúng vậy cũng không nghĩ tới các nàng vậy mà hội đang tại khách nhân mặt đánh nhau.

“Hoa ca, tỷ tỷ nàng vừa mới đau bụng vào bệnh viện, anh rồ cũng tới không được, người mau lại đây xem một chút đi!” Nói xong lời cuối cùng, Tô Thục Hiểu đều mang lên khóc nức nở. Bất kể thế nào nói, nàng cũng còn là một cái không mười tám tuổi tiểu cô nương.

Bình! Một tiếng cực lớn miêng thủy tinh liệt thanh âm tại trong điện thoại vang lên, chấn Dương Hoa một hồi kinh hồn táng đảm. Mặc dù là biết mình đi cũng chưa chắc có thể lại hiệu quả, hần cũng không dám lại tiếp tục do dự.

“Tốt, ta lập tức tới.” Dương Hoa đối với đầu bên kia điện thoại Tô Thục Hiểu hô một tiếng liền vội vàng hướng cửa ra vào phóng đi.

“Làm sao vậy?” Vương Nhượng Tích cùng Tề Vũ Huỳnh nghe đi ra bên ngoài Dương Hoa lo lắng tiếng quát tháo, cũng đều từ trong phòng chạy ra, kinh ngạc nhìn tại cửa ra vào nhỏ ra gót giày Dương Hoa.

“Ta làm việc trong quán rượu đã xảy ra chuyện. Đồng sự gọi điện thoại đến, ta phải đi xem.” Dương Hoa đối với hai người hô, người đã như gió lốc xông xuống thang lầu. Vương Nhượng Tích cùng Tề Vũ Huỳnh kinh ngạc liếc nhau, sau đó nở nụ cười khổ —— thoát nhìn các nàng khuya hôm nay chơi mặt chược kế hoạch thật đúng là nhiều tai nạn nì!

Dương Hoa vội vàng vàng đánh xe chạy tới quán bar, nhếch lên khai mở cái kia trương tấm rèm vải, tựu chứng kiến trong quán rượu một mảnh đông bừa bộn. Khách nhân đã sớm chạy không còn một bóng. Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ nguyên một trái một phải, cách vài bàn lớn nổi giận đùng đùng đối mặt lấy, thoát nhìn giống như là 2 chích tức giận tiểu gà trống. Trên thân 2 người quần áo lao động cũng đã bị xé rách tung toé, mắt thấy sẽ bị đập vỡ vụn, mà cánh tay của các nàng cùng trên mặt thậm chí còn có vài đạo xem xét cũng biết là móng tay tạo thành miệng vết thương.

Tô Thục Hiểu tắc chính là tràn đầy lo lắng đứng ở phía sau quầy, vừa nhìn thấy Dương Hoa xuất hiện, lập tức hô lớn một tiếng hướng hần chạy tới. “Hoa ca!”

“Hiểu Hiểu, chuyện gì xảy ra?” Dương Hoa đã sớm đã lấy được cùng những người khác đồng dạng xưng hô Tô Thục Hiểu quyền lực, đợi Tô Thục Hiểu chạy đến bên người, hần tranh thủ thời gian nhỏ giọng hỏi.

“Ta cũng không biết, một lúc mới bắt đầu khá tốt tốt.” Tô Thục Hiểu mang theo khóc nức nở nói, “Nhưng là không biết như thế nào như vậy, các nàng đột nhiên tựu đã đánh nhau. Vốn là tại trước quầy mặt đánh, sau đó còn giúp nhau ném gì đó. Ta khuyên như thế nào các nàng đều không nghe.” Nói xong nói xong, Tô Thục Hiểu nước mắt bất tri bất giác tựu mất đi ra.

Lúc này Dương Hoa mới chú ý tới, Tô Thục Hiểu trên trán có chút sưng lên một khối, hiển nhiên là tại khuyên can thời điểm gặp vạ lây. “Không có việc gì, không có chuyện gì.” Dương Hoa vội vàng từ bên cạnh một trương tấm còn không có bị đẩy đứt (o0o) trên mặt bàn lấy ra vài trương tấm khăn giấy, lại để cho Tô Thục Hiểu lau nước mắt.

“Nhạc nhi, tiểu Kỳ.” Dương Hoa lại để cho Tô Thục Hiểu ở lại cửa quán bar, chính mình vội bước chạy đến hai vị cảm tức đối phương thiếu nữ đẹp chính giữa, ngăn cản các nàng giúp nhau cắn thù ánh mắt.

Đúng vậy hai cái đánh đổ mắt thiếu nữ đẹp lại tựa hồ như căn bản là chú ý không đến Dương Hoa tồn tại, y nguyên hồng hộc đại khẩu thờ phỉ phò, gất gao chăm chăm vào đối thủ phương hướng.

Không đúng.

Nhìn chung quanh một chút Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ về sau, Dương Hoa trong nội tâm đột nhiên dâng lên một cỗ rất cảm giác kỳ quái. Hắn phát hiện, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ trong tâm mắt tựa hồ căn bản cũng không có chính mình. Đúng vậy điều này sao có thể đâu này? Mặc dù các nàng náo lại hung, chứng kiến chính mình chạy đến giữa các nàng, cũng có thể ít nhất chào hỏi a! Cho dù là "Cút ngay" hoặc là "Không cần ngại xen vào việc của người khác" —— nói như vậy tổng nên có một câu a?

Hơn nữa, Dương Hoa cũng vô pháp tưởng tượng, gần đây văn tĩnh Lam Tiểu Kỳ cùng gần đây sáng sủa Nhạc nhi trên mặt vậy mà cũng sẽ lộ ra như vậy hung ác biểu lộ.

"Hiểu Hiểu, người đi ra ngoài trước, chuyện nơi đây ta đến giải quyết." Cảm giác được không đúng Dương Hoa tranh thủ thời gian lại để cho Tô Thục Hiểu rời đi —— nàng ở chỗ này giúp không được gì, ngược lại chỉ biết vướng bận.

"Ừm." Tô Thục Hiểu nặng nề nhẹ gật đầu, nghe lời đi ra quán bar.

Một người duy nhất phi đạo gia nhân vật rời đi, Dương Hoa lập tức tự lấy điện thoại di động ra, thừa dịp Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ còn không có lần nữa đầu vô đương làm khẩu gọi ra Không Dật Thu.

"Chết bà rầu.. uu! Nặng nề sát khí ah!" Không Dật Thu mới vừa xuất hiện tự sợ hãi thần phục lấy hét lớn.

"Tiểu Không, tình huống không đúng." Dương Hoa khẩn trương giọng điện thoại đối với Không Dật Thu nói. Bởi vì Không Dật Thu niên kỷ so Dương Hoa nhỏ nửa năm, cho nên Dương Hoa một mực đều gọi hô hắn "Tiểu Không".

"Nói nhảm, ta đương nhiên biết không đúng! Nặng như vậy sát khí, sẽ đối với mới gặp quý!" Không Dật Thu tuy nhiên lời nói được rất xông, đúng vậy ngữ khí thực sự mang theo khẩn trương."Con mẹ nó người ở địa phương nào? Không chỉ nói con mẹ nó người ở Afghanistan hoặc là Iraq."

"Ta tại trong quán rượu." Dương Hoa trả lời.

"Quán bar?" Không Dật Thu tràn đầy trịnh trọng, rất chăm chú hỏi "Có phải là có cướp ngân hàng đắc tội phạm cùng cảnh sát giăng co?"

"Không có." Dương Hoa cũng đầy trịnh trọng, rất chân thành trả lời, "Là Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ tại giăng co."

"Ừm, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ... Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ?" Không Dật Thu vốn là vô ý thức lập lại một lần Dương Hoa trần thuật, sau đó liền trọng bị thiếu rồi cái đuôi đồng dạng kêu to lên, Dương Hoa hoàn toàn có thể tưởng tượng ra Không Dật Thu hỗn hển bộ dáng.

"Làm sao vậy? Không được sao?"

"Người nói đùa gì vậy? Cái kia hai cái con nhóc, trên người có thể có nặng như vậy sát khí? Vãi lúa, các nàng có lẽ hay là tu đạo!" Không Dật Thu tiếp tục ồn ào lấy.

"Ta làm sao sẽ biết rồi!" Dương Hoa bị Không Dật Thu chít chít méo mó não có chút căm tức, vì vậy không chút khách khí dùng càng lớn thanh âm lại để cho hắn ngừng miệng."Chuyện bây giờ chính là như vậy, cái kia hai cái tiểu nha đầu đã đánh nhau. Giải quyết như thế nào? Đợi sự tình giải quyết, hỏi lại nguyên nhân được không?"

Dương Hoa càng hỏa, Không Dật Thu lập tức tự trung thực xuống. Hắn hậm hực ứng hai tiếng:"Được rồi được rồi!"

"Nói đi, có biện pháp nào?" Trông thấy Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ lại lách qua chính mình, chậm rãi ở quầy hàng chạy đi đâu đến cùng một chỗ, Dương Hoa lại một lần lo lắng hướng Không Dật Thu hỏi.

"Ta xem là tại đây sát khí ảnh hưởng tới các nàng Đạo Tâm. Thử xem xem đem các nàng mê đi a, khả năng ngày mai sẽ tốt rồi." Không Dật Thu tựa hồ cũng rất không xác định.

"Người xác định?" Không Dật Thu ngữ khí lại để cho Dương Hoa nhìn không được nhiều hỏi một câu.

"Đương nhiên không xác định a!" Không Dật Thu tựa hồ cũng đang suy tư,"Nặng như vậy sát khí là chỗ nào làm được nì..."

"Cái kia có hay không có thể xác định làm cho các nàng tỉnh táo lại biện pháp? Các nàng đánh vô cùng không đúng. Giống như... Ừm, giống như gặp ma đồng dạng." Dương Hoa cau mày đối với Không Dật Thu miêu tả nói.

"Mê muội?" Không Dật Thu cả kinh, thì thào tự nói bắt đầu đứng dậy,"Mê muội... Chẳng lẽ lại không phải sát khí?" Niệm một hồi, hắn lại đột nhiên đối với Dương Hoa hô:"Giấy bút."

Cùng Không Dật Thu phối hợp nhiều lần như vậy, Dương Hoa sao có thể không rõ ràng lắm yêu cầu của hắn. Không Dật Thu vừa dứt lời, Dương Hoa cũng đã nhanh chóng vọt vào con người kiên cường lão bản trong văn phòng —— khá tốt con người kiên cường lão bản văn phòng đại môn cho tới bây giờ cũng không khóa lại.

Tại chỗ cũ tìm ra giấy cùng bút, Dương Hoa lần nữa tại Không Dật Thu dưới sự chỉ huy họa vẽ nổi lên đồ hình. Cùng lúc đó, bên ngoài Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ đã muốn lại bắt đầu chiến đấu. Hai người điên cuồng uốn éo đánh cùng một chỗ, giúp nhau lôi kéo lấy đối phương quần áo cùng tóc, dùng móng tay cùng hàm răng cắn xé lấy, một bộ không đem đối phương tại chỗ giết chết thì không bỏ qua giá thức.

“Nhanh, huyết.” Không Dật Thu cũng cảm thấy bên ngoài chiến đấu kịch liệt, tại Dương Hoa hoàn thành đồ hình về sau lập tức lo lắng hô to.

Lúc này đây, Dương Hoa không do dự chút nào liền cắn nát ngón tay lách vào vài giọt huyết tại đồ hình trung ương.”Hắc, không nghĩ tới ta cũng vậy có thể cứu chữa Nam Hoa tông người thời điểm” Tại bắt đầu niệm chú trước kia, Không Dật Thu còn cảm khái một câu.

Phù thủy rất nhanh đã bị điều chế ra được, nhưng là chân chính khó khăn công tác hiện tại giờ mới bắt đầu.”Không dùng được biện pháp gì, ngươi phải đem bả nước cho cái kia hai cái tiểu nha đầu rót vào đi.” Không Dật Thu trêu tức nói,”Hiện tại các nàng đều không dùng được đạo lực, hơn nữa phòng chừng đánh cũng sắp không còn khí lực. Ngươi đi qua một người một gây đánh ngắt xiu là được rồi.”

“Biết rồi.” Dương Hoa chú ý khép lại điện thoại, tiện tay theo trên bàn quơ lấy một chiếc bình rượu, rón ra rón rén đi tới cửa bên ngoài.

Lam Tiểu Kỳ cùng Nhạc nhi y nguyên tại giúp nhau uốn éo đập vào, hai người theo bên cạnh bàn lăn đến trên mặt đất. Nhạc nhi áo khoác đang không ngừng xé rách trung rồi cục bị kéo cuối cùng một hạt nút thắt, Lam tiểu Kỳ dùng sức kéo một phát, liền đem quần áo toàn bộ theo trên người nàng giật xuống dưới, mà chính nàng cũng bởi vì dùng sức quá mạnh lăn qua một bên, trên quần áo cuối cùng một hạt nút thắt cũng sụp đổ xuống dưới.

Nhạc nhi tựa hồ một điểm đều không để ý trên mình thân đã muốn chỉ còn không khỏi xé rách nội y, có lẽ hay là vừa người nhào tới. Kết quả, Nhạc nhi một phát bắt được đồng dạng đã muốn lung lay sắp đổ Lam Tiểu Kỳ áo khoác cùng nội y, Lam Tiểu Kỳ tức chính là bắt được Nhạc nhi trên thân vền vền dư che thể nội y, hai người đồng thời dùng sức một kéo.

Đương làm Dương Hoa theo lão bản trong văn phòng đi lúc đi ra, hần căn bản nhìn không tới đã muốn đánh trên mặt đất lăn qua lăn lại Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ. Chỉ có thể nghe được hai người trên mặt đất đánh nhau lúc cùng cái bản va chạm phát ra thanh âm cùng hai cái tiểu nha đầu quát. Hần giờ bình rượu chậm rãi tới gần hai người đánh lẫn nhau địa điểm, kết quả khi hần vừa chứng kiến hai cái tiểu nha đầu thời điểm, lại vừa vận trông thấy hai người giúp nhau lôi kéo lấy đối phương quần áo dùng sức về phía sau kéo một màn.

Đón lấy, hai cái mười tám tuổi thiếu nữ hoàn toàn trần trụi trên thân liền khắc sâu vào Dương Hoa mi mắt. Dương Hoa tại chỗ ngẩn ngơ. Mà như vậy chính là hình thức trong nháy mắt, hai cái trần truồng trên thân nữ hài tử tựa căn bản không để ý sự hiện hữu của hần, lần nữa hướng đối phương phóng đi, uốn éo đánh cùng một chỗ.

Hai cổ vừa mới phát dục hoàn toàn non mềm thân thể mềm mại tựa như có ý hấp dẫn hần, mang theo toàn thân mồ hôi trên mặt đất qua lại nhấp nhô. Gió bình rượu Dương Hoa lập tức hóa đá, đã trở thành một tòa điêu khắc.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Hương diễm chiến tranh (hạ)

Nếu như nói trước mắt hương diễm cảnh đẹp lại để cho Dương Hoa cơ hồ có phun máu mũi xúc động lời mà nói..., như vậy đương làm tư duy một lần nữa trở lại Dương Hoa trong đầu thời điểm, hần tựa cơ hồ buồn rầu muốn phát ra vài tiếng thống khổ rên rì.

Dựa theo Dương Hoa vốn cách nghĩ, hần hần là thừa dịp hai cái tiểu nha đầu đang tại đùa giỡn thời điểm, đối với hai người cái ót một người thoáng một tý, đánh ngắt xiu xong rồi. Nhưng bây giờ thì sao? Hai cái toàn thân đỏ mồ hôi đầm đìa tiểu nha đầu một mỗi ngựa mặt nằm trên mặt đất vù vù thờ, đại địa bảo hộ lấy các nàng cái ót không sẽ phải chịu bất luận cái gì hình thức công kích.

Dùng bình rượu gõ trán? Có thể hay không đánh cho bất tỉnh tựa hồ là cái vấn đề. Về phần dùng bàn tay cắt động mạch cổ... Cao thâm như vậy công phu Dương Hoa cũng sẽ không.

Làm sao bây giờ? Cảm bình rượu Dương Hoa lập tức mất đi chủ ý. Tầm mắt của hần vô ý thức rơi vào hai cái tiểu nha đầu trên người. Đúng vậy ánh mắt mới vừa vận cùng các nàng đụng nhau, Dương Hoa tựa cuốn quýt lại nhắm mắt lại. Hai cái tiểu nha đầu bốn bốn chân vền cùng một chỗ, đã hoàn toàn phát dục thiếu nữ bộ ngực theo các nàng thờ hạo hển không ngừng cao thấp phập phồng, tăng thêm bởi vì kịch liệt đánh nhau mà hiện đầy thân thể mồ hôi, trên mặt đất tạo thành một bộ cực kỳ * mà trần ngập hấp dẫn hình ảnh.

Không có biện pháp... Dương Hoa khẽ cắn môi, mãnh liệt giãy mở tròng mắt đi ra phía trước, trước bắt lấy Nhạc nhi cánh tay đem nàng theo trên mặt đất lôi dậy. Sau đó dùng bình rượu nhắm ngay nàng cái ót, đánh giá một tý khí lực về sau không chút do dự gõ xuống dưới.

Bang! Bình rượu cùng Nhạc nhi cái ót tiếp xúc, phát ra thanh thúy một tiếng. Tiểu nha đầu tại chỗ tựa cúi hạ đầu hôn mê bất tỉnh. Dương Hoa dò xét dò xét hơi thở của nàng, sau đó xấu hổ đem nàng ôm ngang bắt đầu đứng dậy, nhanh chóng chạy vào lão bản văn phòng.

Cánh tay dán chặt lấy thiếu nữ bóng loáng làn da, trong lỗ mũi ngửi ngửi nữ hài tử đặc biệt đồ mờ hôi hương —— không thể không nói, tại Dương Hoa âm Nhạc nhi lúc, đối với ý chí của hắn là hạng nhất thập phần gian khổ khảo nghiệm.

Vừa xông tiến văn phòng, Dương Hoa liền tranh thủ Nhạc nhi đặt ở trong văn phòng duy nhất một Trương lão bản trên mặt ghế, sau đó nhanh chóng xông vào phòng thay quần áo, theo Nhạc nhi trong tủ chén lấy ra y phục của nàng. Sau đó lại nhanh chóng chạy về văn phòng, nâng dậy Nhạc nhi giúp nàng đem cả T-shirt áo chụp vào đi lên.

Tuy nhiên Dương Hoa đã muốn hết sức làm cho chính mình hết sức đem ánh mắt tập trung ở y phục trong tay thượng, đứng vậy giúp một cái hôn mê nữ hài tử thay quần áo, muốn hoàn toàn bỏ qua roi thân thể nàng tình huống lại làm sao có thể? Bởi vì Dương Hoa bối rối cùng xấu hổ, ngược lại tạo thành tay của hắn cùng Nhạc nhi thân thể không ngừng va va chạm chạm. Mấy lần vốn không nên phát sinh tiếp xúc lại để cho Dương Hoa xấu hổ mặt đỏ tới mang tai. Hắn thậm chí có điểm hoài nghi mình có phải là biến thành tà ác rồi, thừa dịp Nhạc nhi hôn mê cơ hội lau nàng đầu.

Bất quá, Dương Hoa tốt xấu giúp Nhạc nhi mặc vào quần áo. Sau đó, hắn liền bùng lên phù thủy, niết khai mở Nhạc nhi miệng tất cả cho nàng tưới xuống dưới. Cũng không quan theo trong miệng tràn ra phù thủy theo khoe miệng của nàng chảy xuống, theo cần cổ một mực chảy đến trên quần áo.

Xử lý Nhạc nhi cái vấn đề hậu, có kinh nghiệm Dương Hoa y hồ lộ họa về hồ lô, càng làm Lam Tiểu Kỳ cũng biết tiến lão bản văn phòng tưới phù thủy. Sau đó, Dương Hoa cuối cùng là thật dài ra một khẩu đại khí.

Tại quán bar ở chỗ sâu trong, có một rất không tệ phòng nhỏ. Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ trước kia một mực đều cùng một chỗ ở tại trong phòng kia. Bất quá tới hôm đó, Dương Hoa cũng không dám làm cho các nàng lại cùng ở một cái phòng. Cân nhắc nửa ngày trời sau, hắn có lẽ hay là quyết định đem Nhạc nhi giờ lên hội nàng ở quen gian phòng nghỉ ngơi. Về phần Lam Tiểu Kỳ, Dương Hoa cầm trong quán rượu sô pha vì nàng đắp một trương tấm coi như thoải mái mềm giường, sau đó liền đem trong hôn mê tiểu nha đầu giờ lên đi lên.

Đón lấy, Dương Hoa hơi chút quét dọn thoáng một tý tàn cuộc, liền thở dài lấy đã khóa quán bar đại môn. Làm xong tất cả những chuyện này nhưng mất đi hết hắn không thiếu thời gian, đợi Dương Hoa đi ra quán bar thời điểm, trên mặt tiệm đồ cổ ở phía trong chuyện chính đến chín điểm cả tiếng chuông.

Khuya hôm nay thật đúng là nhiều chuyện... Dương Hoa nhìn cách đó không xa còn đang lóe lên không ngừng "Phượng Hoa quán bar" chiếu bài, cười khổ một cái liền chuẩn bị đánh xe về nhà.

"Hoa ca!" Bên cạnh đột nhiên truyền đến Tô Thục Hiểu tràn đầy lo lắng thanh âm.

"Hiểu Hiểu?" Dương Hoa quay đầu, chứng kiến Tô Thục Hiểu y nguyên mang theo mặt mũi tràn đầy lo lắng đứng ở cạnh góc tường. "Ngươi không có trở lại trường học?" Dương Hoa kinh ngạc hỏi. Vừa rồi Tô Thục Hiểu hơn một giờ cũng không có xuất hiện, hắn còn tưởng rằng nàng đã muốn ngồi xe trở lại trường học, không nghĩ tới nàng vậy mà hội một mực bên ngoài làm đợi.

"Không có. Nhạc nhi các nàng thế nào?" Tô Thục Hiểu lo lắng nhìn xem Dương Hoa hỏi.

"Không có việc gì." Dương Hoa có chút xấu hổ. Sớm biết như vậy Tô Thục Hiểu không có trở về, vừa rồi giúp Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ mặc quần áo sự tình hoàn toàn có thể cho nàng để làm.

"Các nàng... Hòa hảo rồi?"

"Không biết, vừa rồi ta đem các nàng đánh ngất xỉu." Dương Hoa cười khổ mà nói, "Ta đem cả Nhạc nhi khóa trái tại lão bản trong văn phòng, hi vọng các nàng buổi sáng mai tỉnh lại về sau có thể tỉnh táo lại." Nếu như Không Dật Thu tên kia phương pháp hoàn toàn chính xác hữu hiệu lời nói... Hắn trong lòng bổ sung một câu.

"Ài... Hy vọng là a." Tô Thục Hiểu vỗ vỗ ngực. Cái này hơn một giờ, nàng một mực đều đang không ngừng vì trong quán rượu ba người lo lắng.

"Có muốn hay không ta đưa tiễn ngươi trở lại trường học?" Dương Hoa đối với nàng lộ ra một cái trấn an đáng tươi cười hỏi.

"Ừm" Tô Thục Hiểu dùng sức nhẹ gật đầu.

"Cái kia đi thôi."

"Ngươi chờ một chút, ta trở về thay quần áo." Tô Thục Hiểu cười đối với Dương Hoa kéo một chút trên người cái kia kiện nữ chiểu đai viên trang làn váy.

"Ừm. Đúng rồi! Ta vừa rồi giữ cửa khóa. Cái chìa khóa tại trên người của ngươi sao?" Dương Hoa đột nhiên nhớ tới chính mình vừa rồi khóa môn.

"Ah, tại." Tô Thục Hiểu vội vàng đem tay vươn vào trong túi áo vừa sờ. Sau đó, động tác của nàng trì trệ. "Ta... Ta đem cả cái chìa khóa quên ở trong quán rượu." Tô Thục Hiểu ngưng ngắc nhìn xem Dương Hoa nói.

"Vậy thì đừng thay quần áo. Đi thôi." Dương Hoa cười đối với Tô Thục Hiểu phát phát tay.

"Không được! Ta căn cứ chính xác kiện đều ở trong quần áo nì. Gần đây trường học của chúng ta rơi xuống quy định, không có giấy chứng nhận không chính xác tiến cửa trường." Tô Thục Hiểu buồn rầu nhíu mày.

"Cái kia chúng ta đi tìm lão bản a, chỗ của hắn không phải nên vậy còn có một cái chìa khóa sao?"

“Hiện tại đi tìm hán không còn kịp rồi. Từ nơi này đi bệnh viện, lại từ bệnh viện trở về chỉ sợ cũng muốn một hai giờ, chờ ta cảm bắt được giấy chứng nhận, ký túc xá đã sớm đóng cửa.” Tô Thục Hiểu uể oải nói.

“Vậy làm sao bây giờ?”

“Được rồi! Dù sao ngày mai là chủ nhật.” Tô Thục Hiểu vốn cũng không phải là một cái ưa thích đa sầu đa cảm nữ hài, nghĩ một lát, nàng lại không sao cả cười rộ lên, “Cho ta mượn ít tiền tốt rồi, ta đánh xe đến bệnh viện đi tìm tỷ phụ của ta, đến trong nhà hán đổi phó một đêm a.”

“Ừm” Dương Hoa nói xong vừa sờ túi áo, kết quả lại sờ soạng cái không.

“Làm sao vậy?”

“Ta... Ta cũng vậy không mang tiền.” Dương Hoa vẻ mặt đau khổ lấp bắp trả lời.

“Ah? Vậy làm sao bây giờ?” Tô Thục Hiểu một bộ dờ khóc dờ cười biểu lộ.

“Đến trong nhà của ta đi lấy tốt rồi, nhà của ta cách cũng không xa.”

“Chỉ có thể như vậy.” Tô Thục Hiểu chỉ phải nhận mệnh đi theo Dương Hoa đằng sau hướng hán chỗ ở đi đến.

Tiến gia môn, đã đợi nhanh vội muốn chết Vương Nhựt Tích tựa lập tức vọt tới Dương Hoa bên người. “Rốt cuộc chuyện gì xảy ra, nói nói xem, nói nhanh một chút nói xem.” Vương Nhựt Tích vội vàng hỏi đến, hai mắt mở trợn tròn, đầy đủ hiện ra nàng đối với Bát Quái hướng tới.

“Không có việc gì.” Dương Hoa bắt đầu đi đối với Vương Nhựt Tích cười cười nói.

“Đều đã đánh nhau như thế nào không có việc gì? Nói nói xem, làm sao sẽ đánh nhau?” Vương Nhựt Tích y nguyên vội vàng chăm chăm vào Dương Hoa đặt câu hỏi, hoàn toàn không có chú ý tới ở ngoài cửa còn đứng lấy một cái đã từng thấy qua vài lần nữ hài tử.

“Ta cũng không rõ lắm. Ngươi hỏi Hiểu Hiểu a.” Dương Hoa cũng lười đắc ứng phó Bát Quái Vương Nhựt Tích, thập phần dứt khoát đem nàng giao cho đằng sau Tô Thục Hiểu.

“Ồ! Ngươi không phải lần trước đến nhà của chúng ta chính là cái kia...” Vương Nhựt Tích chứng kiến Tô Thục Hiểu, lập tức kêu lên.

“Vương...” Tô Thục Hiểu nhìn xem Vương Nhựt Tích, cũng không biết nên xưng hô như thế nào. Tại thần tượng trước mặt, Tô Thục Hiểu câu thúc hoàn toàn có thể lý giải. Gọi “Vương tiểu thư”, nàng cảm thấy dễ dàng làm cho người ta hiểu lầm, gọi “Vương tỷ” lại tựa hồ có vẻ quá mức thân mật. Do dự một hồi, nàng có lẽ hay là chỉ nói câu “Ngươi hảo”.

“Này, ngươi là Dương Hoa đồng sự, về sau đã kêu ta Nhựt Tích tốt rồi.” Vương Nhựt Tích gần đây bình dị gần gũi —— hoặc là không bằng nói không hề quy củ —— nàng lập tức hào phóng đối với Tô Thục Hiểu nói ra.

“Cái kia... Nhựt Tích tỷ.” Tô Thục Hiểu hay là đang “Nhựt Tích” đằng sau bỏ thêm một cái “Tỷ” chữ.

“Ừm, cái kia...”

“Ta gọi Tô Thục Hiểu, Nhựt Tích tỷ có thể bảo ta Hiểu Hiểu.” Rất có chút ít kích động Tô Thục Hiểu tranh thủ thời gian trên báo tên của mình cùng nick name.

“Được rồi, Hiểu Hiểu! Tiến đến tiến đến.” Vương Nhựt Tích cười đem bà Tô Thục Hiểu lại để cho vào trong nhà.

Vừa vào nhà, Tô Thục Hiểu liền thấy được nàng mặt khác một vị thần tượng —— « loại thứ ba nhân loại » biên kịch Tề Vũ Huỳnh. “Tề Vũ Huỳnh!” Nàng nghẹn ngào gọi ra thần tượng danh tự.

Nếu như nói, Vương Nhựt Tích là một cái lại để cho Tô Thục Hiểu cảm thấy khâm phục diễn viên lời mà nói..., như vậy Tề Vũ Huỳnh chính là một lại để cho Tô Thục Hiểu cảm thấy tâm phục khẩu phục biên kịch.

Cái này không chỉ... mà còn là vì Tề Vũ Huỳnh cùng nàng đồng dạng, đều tiến nhập một chỗ hàng hiệu đại học. Trên thực tế, tại nghe nói Tề Vũ Huỳnh theo tiến vào đại học bắt đầu tự độc lập sáng tác kịch bản kinh nghiệm về sau, Tô Thục Hiểu mình cũng đã từng không phục lắm thử qua ghi kịch bản làm việc như vậy. Đúng vậy nàng dùng suốt một tháng viết ra mấy cái gì đó, cuối cùng là một bị ném vào thùng rác. Từ đó về sau, Tô Thục Hiểu tự đối với Tề Vũ Huỳnh bội phục đầu rạp xuống đất.

“Ừm?” Trông thấy đột nhiên theo cửa ra vào xông tới một cái chính mình không biết tiểu cô nương, Tề Vũ Huỳnh hiểu kỳ mở tròng hai mắt, mang theo dáng tươi cười nhìn xem nàng cùng bên người nàng Vương Nhựt Tích.

“Đây là Dương Hoa đồng sự Tô Thục Hiểu.” Vương Nhựt Tích cười đem bà Tô Thục Hiểu đồ lên Tề Vũ Huỳnh trước mặt.

“Ngươi hảo, bảo ta Hiểu Hiểu là được rồi.” Tô Thục Hiểu lớn tiếng nói, đối với Tề Vũ Huỳnh vươn tay phải.

“Ah, bảo ta Vũ Huỳnh tốt rồi.” Tề Vũ Huỳnh cũng đưa tay ra đi, cùng Tô Thục Hiểu nhẹ nhàng nắm chặt.

Lúc này, Dương Hoa đã muốn từ trong phòng lấy ra túi tiền, đi đến Tô Thục Hiểu trước mặt cười hỏi: “Muốn bao nhiêu tiền?”

“Như thế nào? Muốn đi?” Vương Nhượng Tích kinh ngạc nhìn xem Dương Hoa, lại nhìn xem Tô Thục Hiểu.

“Ừm, nàng giấy chứng nhận nhét vào quán bar rồi, buổi tối trở lại không được trường học, cho nên ý định đến lão bản của chúng ta, thì ra là nàng anh rể nơi nào đây ở một đêm thượng.” Dương Hoa giải thích nói.

“Này! Còn đi cái gì anh rể chỗ ấy ah? Buổi tối cùng Vũ Huỳnh cùng đi nàng chỗ ấy ở tốt rồi. Được không?” Vương Nhượng Tích chẳng hề để ý quay đầu hỏi.

“Không biết... Không biết có thể hay không khuấy rầy Vũ Huỳnh tý.” Nghe được có thể có cùng thần tượng cả đêm cùng một chỗ cơ hội, Tô Thục Hiểu không khỏi khuôn mặt kích động đỏ bừng.

“Không có việc gì không có việc gì.” Vương Nhượng Tích không đợi Tề Vũ Huỳnh nói chuyện, tự tự chủ trương đáp ứng.

“Ừm, không có chuyện gì.” Tề Vũ Huỳnh cũng không nói gì, mỉm cười đối với Tô Thục Hiểu nhẹ gật đầu.

“Cái kia... Chúng ta bây giờ làm chút gì đó?” Quyết định hạ Tô Thục Hiểu nơi đi, Vương Nhượng Tích lại rất gian trá “Hắc hắc” nở nụ cười, ánh mắt không ngừng quét về phía Tô Thục Hiểu.

Nàng trong ánh mắt ý tứ thập phần minh xác —— hiện tại chúng ta chơi mạt chược nhân thủ nhưng đầy đủ hết.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Mỹ nhân say rượu (thượng)

Tuy nhiên Vương Nhượng Tích là nhìn trúng Tô Thục Hiểu, hi vọng nàng có thể trở thành chơi mạt chược trong đại quân một thành viên. Đúng vậy Tô Thục Hiểu bản thân nhưng không biết Vương Nhượng Tích vì cái gì luôn dùng mang theo ái màu cùng tình dục ánh mắt nhìn quét chính mình. Bị Vương Nhượng Tích vài lần quét xuống, Tô Thục Hiểu đột nhiên cảm giác mình đi theo Dương Hoa đến trong nhà của hắn đến có phải là đến nhầm.

Nghĩ đến trên TV đưa tin Vương Nhượng Tích cùng Tề Vũ Huỳnh ở giữa quan hệ thân mật, còn muốn đến nàng vậy mà sẽ cùng Dương Hoa một đại nam nhân không hề có kỵ ở cùng một chỗ, cái này... Nàng không phải là... Tô Thục Hiểu trong nội tâm không khỏi toát ra một ít làm cho nàng toàn thân khởi nổi da gà ý niệm trong đầu. Nàng sợ tới mức tranh thủ thời gian cúi đầu, không dám lại đáp lại Vương Nhượng Tích ánh mắt.

“Hiểu Hiểu, ngươi có thể hay không chơi mạt chược?” Vương Nhượng Tích thấy Tô Thục Hiểu vậy mà lộ làm ra một bộ lo lắng mà lại thẹn thùng bộ dạng, không khỏi gấp gáp hỏi.

“Ah? Chơi mạt chược?” Tô Thục Hiểu kinh ngạc ngẩng đầu cùng Vương Nhượng Tích liếc nhau một cái. Trong khoảng thời gian ngắn, nàng còn chưa hiểu tới Vương Nhượng Tích ý tứ.

“Đúng vậy, chơi mạt chược.” Vương Nhượng Tích dùng chờ đợi ánh mắt chăm chăm vào Tô Thục Hiểu, bên cạnh Tề Vũ Huỳnh cũng lộ ra cùng Vương Nhượng Tích đồng dạng biểu lộ. Hai vị này đại tỷ đầu cấp nhân vật đã muốn trọn vẹn nửa năm không có được qua nghỉ ngơi, trong thân thể chơi mạt chược trùng nhưng bị nín hổng. Các nàng khó khăn mới bắt được một cái cơ hội như vậy, đương nhiên sẽ không dễ dàng buông tha.

“Ừm, ta cùng tỷ tỷ của ta học qua một điểm” Tô Thục Hiểu giờ mới hiểu được tới vừa rồi Vương Nhượng Tích vì cái gì dùng như vậy ái màu ánh mắt nhìn chính mình. Nàng mình đánh trống lảng cười cười, thậm chí một câu “Thật nhiều tâm”.

“Vậy thì thật tốt quá!” Vương Nhượng Tích thiếu chút nữa không có cao hứng nhảy dựng lên, tuyệt không bận tâm mình ở mì phở trước hình tượng.

Bất quá tại gom góp nhân thủ hưng phấn kinh đi qua về sau, Vương Nhượng Tích rồi lại phát hiện vấn đề mới. Chơi mạt chược nhân thủ thật là đầy đủ hết rồi, nhưng trong đó hai người tuy nhiên cũng không có tiền đương làm tiền cờ bạc. Dương Hoa ngược lại không dám, dù sao hắn cùng hai người cũng đã như vậy chín, tùy tiện mượn ít tiền là tốt rồi. Đúng vậy Tô Thục Hiểu tất nhiên không thể dễ dàng. Vô luận như thế nào, nàng đều là một học sinh, kéo đi đệ tử bài bạc, Tề Vũ Huỳnh ngấm lại đã cảm thấy trong nội tâm bất an.

Bất quá, chơi chơi mạt chược nếu như không có điểm tặng thưởng cái kia còn có ý gì? Nghĩ tới đây, Vương Nhượng Tích lại chuyển nổi lên ý đồ xấu.

Thoát ý chơi mạt chược? Trước kia cùng Liễu Nguyệt Nga các nàng cùng một chỗ chơi thời điểm, bốn nữ nhân ngược lại trải qua cái này hoang đường sự tình. Bất quá hôm nay có Dương Hoa tại, đây nhất định không được.

Vậy làm sao bây giờ đâu này? Vương Nhượng Tích con mắt tại trong hốc mắt qua lại đập vào chủy. Bỗng nhiên, phòng trong góc vài chiếc chai bia chui vào tầm mắt của nàng, Vương Nhượng Tích lập tức nhãn tinh sáng lên.”Dương Hoa, đi mua một rương bia đến được không?” Nàng cười hi hi nhìn xem Dương Hoa hỏi.

“Làm gì? Bốn người chúng ta người uống không được nhiều như vậy a...” Dương Hoa mê nghi hoặc nhìn Vương Nhượng Tích.

“Ít nói nhảm a, cho người đi người tự đi.” Vương Nhượng Tích vài bước chạy đến bên cạnh bàn, theo bao da ở phía trong móc ra vài trương tấm tiền mặt nhét vào Dương Hoa trong tay, liền đẩy dẫn tảng đem hân lộng kiểm ra cửa.

“Nhượng Tích, người làm gì?” Đang tại Dương Hoa mặt, Tề Vũ Huỳnh cho bằng hữu lưu lại mặt mũi, đứng vậy tại Dương Hoa bị đẩy ra môn về sau, nàng cũng đây là nghi hoặc đối với Vương Nhượng Tích hỏi.

“Đợi lát nữa chơi thời điểm dùng ah.” Vương Nhượng Tích dùng Tề Vũ Huỳnh thân thể chặn mặt của mình, sau đó đối với Tô Thục Hiểu phương hướng một bữu môi.

“Nha.” Tề Vũ Huỳnh lập tức sẽ hiểu Vương Nhượng Tích ý tứ: đã không thể bài bạc, vậy thì dùng uống bia thay thế.

Rất nhanh, đầu đầy sương mù Dương Hoa cứ dựa theo Vương Nhượng Tích phân phó, bung lấy một rương bia không kịp thở chạy trở về. Vừa vào cửa, hân lập tức đem cả trăm trọng bia rương đặt trên mặt đất, sau đó phải dựa vào tại cạnh cửa thở gấp nổi lên khí thô. Cũng may hân tại đại học thời điểm không ít rèn luyện thân thể, bằng không thì hôm nay ngày này gãy vỡ cần phải muốn mạng của hân không thể.

“Đã về rồi! Vất vả vất vả.” Vương Nhượng Tích lớn tiếng tán thưởng hân hai câu, sau đó sẽ đem bia theo trong rương lấy ra, tại bên cạnh bàn chỉnh tề xếp thành một loạt.

Vừa rồi Dương Hoa lúc ra cửa, ba nữ nhân cũng đã chuẩn bị xong chơi mạt chược phải cần đầy đủ mọi thứ. Vương Nhượng Tích cái gì thậm chí đã cùng Tề Vũ Huỳnh cùng với Tô Thục Hiểu thương lượng tốt rồi, một hồi chơi mạt chược bắt đầu rồi về sau, ba người các nàng muốn”Giúp đỡ cho nhau”.

Cuối cùng Vương Nhượng Tích còn dùng rất ái màu ánh mắt nửa cười không cười nhìn xem Tề Vũ Huỳnh nói”Chỉ cần đem cả Dương Hoa quá chén rồi, khuya hôm nay tự lại để cho Hiểu Hiểu lưu ở chỗ này của ta, người đem Dương Hoa mang về thế nào?”

Lời kia vừa thốt ra, Tề Vũ Huỳnh đương nhiên lại là trong lòng một hồi nai con đi loạn. Nếu như không phải Tô Thục Hiểu ở đây, mặt đó tới mang tai Tề đại biên kịch khẳng định vừa muốn dụng cả tay chân, hảo hảo sửa chữa Vương Nhượng Tích một phen. Bất quá tại lúc ấy, nàng đương nhiên chỉ có thể ra vẻ đứng đắn ho khan vài tiếng, sau đó cười mắng Vương Nhượng Tích vài câu xong rồi.

“Bắt đầu bắt đầu.” Dọn xong bia, là hưng phấn nhất Vương Nhượng Tích cơ hồ là nửa kéo đi Dương Hoa vào tịch. Sau đó liền một hồi ào ào tiếng vang.

“Cái kia, quý cù là như vậy. Hồ bài người đại lý, điểm pháo người uống rượu. Nếu như là tự sờ hoặc là không có người điểm pháo bài, vậy thì Tam gia đều muốn uống. Uống bao nhiêu nha, chúng ta theo như chén kẻ. Bình hồ một phần ba chén, tự sờ nửa chén, gạch thượng nở hoa nghiêm chỉnh chén. Những thứ khác hồ pháp cứ dựa theo cái này tiêu chuẩn đến tính toán. Thế nào? Có không có vấn đề?”

“Không có.” Vương Nhượng Tích vừa nói ra phương pháp, đã sớm cùng nàng thương lượng qua rồi hai vị phụ nhân tự nhiên không có ý kiến. Về phần Dương Hoa, cái này chỉ biết là cơ bản quy tắc người cũng dẫn ra không xuất ra ý kiến gì.

Trên thực tế, đương làm Dương Hoa nghe xong Vương Nhượng Tích đối với thắng bại trừng phạt nói rõ về sau, hân vốn là không muốn thắng cái này ba nữ nhân. Bởi vì lần trước Đường Hân say rượu sau đáng sợ còn ở trong đầu hân ký ức hãy còn mới mẽ, cho nên Dương Hoa nghĩ đến, dứt khoát chính mình một đường thua rút cuộc, đem cả tất cả rượu đều uống hết, mãi cho đến đem mình triệt để quá chén. Dù sao hân nằm xuống, ván này chơi mạt chược cũng có thể tuyên cáo chấm dứt, ít nhất không biết tái xuất hiện lần trước như vậy làm cho người xấu hổ cực diện.

Tại lúc mới bắt đầu, Dương Hoa tự là dựa theo ý nghĩ của mình một mực làm như vậy xuống dưới. Tuy nhiên cơ hồ mỗi một phó bài hân đều có hồ cơ hội, đứng vậy hân nhưng vẫn đều gặt gao nắm bắt bài, như thế nào cũng không chịu hồ. Nhưng vấn đề là, Dương Hoa không hồ bài, điểm pháo sự tình khước đã luân bắt đầu hân.

Vài vòng chơi xuống, Dương Hoa hoàn toàn chính xác uống nhiều nhất, khoảng chừng 10 chén. Đứng vậy ba cái thông đồng lên nữ nhân cũng uống hết đi không ít. Biết... nhất đánh bài, uống ít nhất Vương Nhượng Tích cũng uống năm sáu chén bia.

Vài chén rượu hạ đồ, ba cái vốn tự mang một ít hưng phấn nữ nhân thì càng hưng phấn. Vốn là vẫn chỉ là lén lút, che che lấp lấp thông đồng hành vi tại rượu còn dưới sự kích thích cũng dần dần lớn mật bắt đầu đứng dậy. Mà uống suốt bốn chai bia về sau, từ lượng coi như không tệ Dương Hoa cũng là men say mười phần, ý thức dần dần biến thành mơ hồ. Nhìn xem ba nữ nhân đang tại hân mặt thông đồng một mạch, tựa hồ có chủ tâm muốn quá chén bộ dáng của hân, Dương Hoa tỉnh tỉnh bất tri bất giác tự mạo đi lên.

Rất cực, tại Vương Nhượng Tích một lần công khai ám chỉ về sau, Dương Hoa tức giận phát tác.”Nhượng Tích... Như người vậy quá... Không công bình đi à nha.” Kéo đi bởi vì say rượu mà có chút thành lớn đầu lười, Dương Hoa nói chuyện cũng mơ hồ không rõ.

“Có cái gì... Không công bình hay sao?” Vương Nhượng Tích mặt mũi tràn đầy men say cười ngây ngô lấy,”Người một đại nam nhân... Lòng dạ hẹp hòi”

“Đúng đấy chính là.” Gần đây e sợ cho thiên hạ bất loạn Tô Thục Hiểu cũng mượn men say về mặt tươi cười phụ họa lấy Vương Nhục Tích.

“Vũ Huỳnh, người nói có đúng hay không?” Vương Nhục Tích phát hiện Tề Vũ Huỳnh không nói chuyện, vì vậy lập tức quay đầu hỏi.

“Ah?” Tề Vũ Huỳnh đã muốn say nhanh đang ngủ, nghe được Vương Nhục Tích lời mà nói..., không khỏi mờ mịt theo trên mặt bàn ngẩng đầu lên lên tiếng, “Đúng vậy a.”

“Các người...” Tại ba nữ nhân kết phùng áp chế hạ, Dương Hoa cũng nói không ra lời. Hắn không có tiếp tục tranh luận xuống dưới, nhưng là trong nội tâm lại ồ lửa cháy. Này cô nóng tính tại ba nữ nhân y nguyên không biết thu liễm hành vi trung bùng nổ, cuối cùng hắn rốt cục quyết định không lại tiếp tục nhẫn đi xuống.

“Ta hò.” Tại đánh cho sáu vòng mấy lúc sau, Dương Hoa rốt cục lần đầu tiên hò bài. Lần này điểm pháo người là Vương Nhục Tích. Cẩn thận kiểm lại Dương Hoa bài về sau, Vương Nhục Tích không tình nguyện oán trách vài câu, bùng chén rượu lên uống một hớp lớn.

“Lại đến lại đến.” Vương Nhục Tích không phục quơ cánh tay.

Vì vậy bốn người lại đúc khởi Trường Thành. Bất quá cái này một bài, điểm pháo có lẽ hay là Vương Nhục Tích. Hơn nữa Dương Hoa còn bắt thủ đoạn tốt bài. Vương Nhục Tích không thể không một lần nữa đảo mẫn chén rượu, đem bả cả chén rượu đều uống vào.

“Lại đến lại đến...” Trong lúc bất tri bất giác, ván bài lâm vào tuần hoàn. Chỉ thấy liên tục vài phó bài đều là Dương Hoa không ngừng hò, mà Vương Nhục Tích tắc chính là không ngừng uống rượu. Còn không có nửa giờ công phu, Vương Nhục Tích uống rượu cũng đã so với trước bốn người đánh cho ba bốn giờ uống đều nhiều hơn.

Liên tục không ngừng thu hút rượu còn rốt cục lại để cho Vương Nhục Tích hoàn toàn say rồi, vốn là hưng phấn thần kinh tại rượu còn dưới tác dụng biến thành càng phần khởi bắt đầu đứng dậy. Nhưng là trước kia luôn thắng Vương Nhục Tích ở đâu có thể như vậy chịu phục? Vì vậy, như vậy tuần hoàn không ngừng tiếp tục lấy, Vương Nhục Tích tức giận cũng không ngừng tích lũy lấy.

Rốt cục, tại lại một lần bị Dương Hoa hò bài về sau, Vương Nhục Tích cũng phát tác. “Người chơi xấu!” Nàng nhảy dựng lên, loạng choạng thân thể say khướt hô to.

“Ai chơi xấu?” Tuy nhiên Vương Nhục Tích không có chỉ vào chính mình, nhưng Dương Hoa cũng biết nàng là nói ai, lập tức lập tức cũng nổi giận dùng dùng đáp lại nói.

“Ai trả lời ta liền cho nói ai!” Vương Nhục Tích đã muốn triệt để say, nàng híp mắt, quơ cánh tay.

“Được rồi, được rồi.” Mắt thấy Vương Nhục Tích tựa hồ muốn cùng Dương Hoa đánh nhau, đã muốn liên tục mấy vòng đều không uống rượu, còn có chút thanh tỉnh Tề Vũ Huỳnh tranh thủ thời gian khuyên giải nói.

“Được rồi? Không được!” Vương Nhục Tích nổi giận dùng dùng vung tay lên, nhấc lên váy, “Ba~” một tiếng đem bả chân dẫm nát Dương Hoa trên mặt ghế.

“Được rồi, được rồi. Người uống say.” Chơi mạt chược đánh tới cái này đương làm khẩu khẳng định không thể lại tiếp tục nữa, Tề Vũ Huỳnh ngay vội vàng đứng lên ôm lấy Vương Nhục Tích.

“Ta không có say! Người xem, ta còn có thể đi vòng!” Vương Nhục Tích bỏ qua Tề Vũ Huỳnh, thật đúng là lung la lung lay vòng quanh cái bàn đi cái vòng. Bất quá nàng đi đã hoàn toàn là bất quy tắc hình chữ S lộ tuyến.

“Ai, được rồi, người thật sự say. Thời gian cũng đã trễ thế như vậy. Ngày mai chúng ta còn muốn dạo phố nì! Rửa ngủ đi.” Tề Vũ Huỳnh nhìn thấy Vương Nhục Tích như thế bộ dáng, đuổi ngay sau đó khuyên giải nói.

“Dạo phố... Ừm... Dạo phố...” Đi một vòng Vương Nhục Tích lung la lung lay ngã vào trên ghế sa lon, xoa huyết Thái Dương đối với Tề Vũ Huỳnh nhẹ gật đầu, mơ hồ không rõ nói, “Được rồi. Vậy thì... Chơi đến nơi này.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Mỹ nhân say rượu (hạ)

Trông thấy nàng đã muốn nằm trên ghế sa lon một bộ buồn ngủ bộ dạng, Tề Vũ Huỳnh cảm thấy trấn an say rượu Vương Nhục Tích công tác đã muốn hoàn thành. Vì vậy, nàng liền ý định mang theo Tô Thục Hiểu đi về nhà nghỉ ngơi. Đúng vậy đợi nàng lại đưa ánh mắt chuyển hướng Tô Thục Hiểu thời điểm, lại phát hiện nàng đã muốn hỗn loạn đang ngủ.

“Ai, Hiểu Hiểu, Hiểu Hiểu!” Tề Vũ Huỳnh đẩy Tô Thục Hiểu hai bả, đem nàng theo trong lúc ngủ mơ đầy bắt đầu đứng dậy.

“Ừm?” Tô Thục Hiểu mang theo hơi hun men say, mờ mịt ngẩng đầu chung quanh.

“Nhà của người cách nơi này xa như vậy. Đã trễ thế như vậy, ta đưa tiễn các người trở về đi.” Buồn ngủ Dương Hoa dốc sức liều mạng xoa huyết Thái Dương, đối với Tề Vũ Huỳnh nói ra.

“Không cần, người tiễn ta thượng xe taxi là được.” Lúc này Tề Vũ Huỳnh rượu đã muốn tỉnh không sai biệt lắm, chứng kiến Dương Hoa mặt mũi tràn đầy đều là buồn ngủ bộ dạng, nàng cũng không muốn lại để cho Dương Hoa lại chạy tới chạy lui cái này một chuyến. Bất quá làm cho nàng cùng Tô Thục Hiểu hai người đi theo Dương Hoa gia đến trên đường dài như vậy đường ban đêm nàng rồi lại có chút khiếp đảm, vì vậy liền chiết trung (trong những ý kiến không giống nhau tiến hành điều hoà) một chút.

“Ừm, được rồi.” Dương Hoa miễn cưỡng đứng dậy, đem bả lại đang ngủ Tô Thục Hiểu dùng cánh tay mang lấy, đi theo Tề Vũ Huỳnh đằng sau ra cửa.

Nếu như không có Tô Thục Hiểu lời mà nói..., theo Dương Hoa gia đến trên đường cái này đoạn đường ban đêm sẽ là một lần rất không tệ hẹn hò cơ hội. Bất quá rất đáng tiếc, ý nghĩ bị rượu cồn ảnh hưởng có chút tê tê Dương Hoa không nhớ ra được đối lại phương hướng tự hỏi. Kỳ thật hẳn rõ ràng có thể đem Tô Thục Hiểu bỏ ở nhà cùng Vương Nhục Tích ở, mà chính mình một mình cùng Tề Vũ Huỳnh trở về trong nhà nàng.

Chỉ cần hẳn đưa ra yêu cầu như vậy, Tề Vũ Huỳnh chắc chắn sẽ không cự tuyệt. Trên thực tế, đương làm Dương Hoa đưa ra đưa tiễn hai người bọn họ lúc trở về, Tề Vũ Huỳnh trong đầu một mực không ngừng lóe ra ý nghĩ này. Nàng mấy lần muốn chủ động mở miệng nhắc nhở Dương Hoa, kỳ thật một đêm này, bọn họ là có thể một mình cùng một chỗ. Nhưng là Dương Hoa không mở miệng, Tề Vũ Huỳnh vẫn là đem đến bên miệng đề nghị lại nuốt trở vào. Đầu tiên là bởi vì nữ hài tử rụt rè, cái thứ hai là vì nàng sợ hải hội bị cự tuyệt.

Một cái đầu tê tê Dương Hoa, một cái nằm ngáy o.. o... Tô Thục Hiểu, một cái đầy mình tâm sự cũng không dám mở miệng Tề Vũ Huỳnh, ba người cứ như vậy không nói một lời đi qua cái kia một đoạn vốn hẳn nên tràn ngập lãng mạn tư tưởng đường ban đêm.

Đợi cho Tề Vũ Huỳnh cùng Tô Thục Hiểu ngồi vào xe taxi thời điểm, thấy rõ Tề Vũ Huỳnh trên mặt thất vọng Dương Hoa mới kịp phản ứng, hẳn vốn có thể cùng Tô Thục Hiểu đổi cái vị trí. Bất quá lúc này nói cái gì nữa cũng đã chậm. Xe taxi tựu đứng ở trước mặt, bọn hắn cũng không thể đem bả Tô Thục Hiểu đưa trở về, sau đó lại xuất hiện đi? Dương Hoa cũng chỉ tốt đối với Tề Vũ Huỳnh cười cười, tựu tượng cái gì cũng không biết đồng dạng phát tay hướng nàng tạm biệt.

Mang theo một chút ảo não cùng đầy người mỏi mệt, Dương Hoa tại đưa đến Tề Vũ Huỳnh về sau lại về đến trong nhà. Hẳn vốn tưởng rằng cái này tra tấn người một ngày có thể như vậy đi qua, về đến nhà, tỉnh về sau lại là một ngày mới. Đúng vậy mở cửa phòng về sau, Dương Hoa tựu phát hiện mình tính sai.

Vương Nhục Tích không biết chuyện gì xảy ra, vậy mà từ trên ghế salon lại bò lên, nhưng lại trong phòng đem bả âm hưởng thanh âm mờ ảo đại, dùng nàng cái kia đi điệu giọng hát lớn tiếng hát lấy vài thủ không biết tên ca khúc.

Mở ra đại môn lúc cái kia cực lớn tạp âm lại để cho Dương Hoa lập tức chăm chú vận nổi lên lông mày. Hắn tranh thủ thời gian đóng lại đại môn, vài bước vọt tới Vương Nhục Tích trước công chính.

“Vương Nhục Tích, Vương Nhục Tích.” Dương Hoa cầm tức gõ Vương Nhục Tích cửa phòng, hô to lấy tên của nàng.

“Ai ah? Ha ha...” Trong phòng truyền đến Vương Nhục Tích thanh âm, còn bắt chợt xen lẫn tràn đầy men say tiếng cười.

Dương Hoa dùng sức đâm vào Vương Nhục Tích cửa phòng, tại tạp âm nhạc đệm trung lớn tiếng rống giận: “Người nói còn có thể là ai?”

“Dương Hoa?” Trong phòng truyền đến Vương Nhục Tích tràn đầy kinh ngạc thanh âm, đón lấy, nàng liền mang theo mặt mũi tràn đầy đáng tươi cười mở cửa phòng ra, “Làm sao vậy?” Vương Nhục Tích không biết lúc nào đã muốn đổi lại cái kia kiện Dương Hoa hết sức quen thuộc áo ngủ, hơn nữa gần đây trạng thái chân không trên thân còn không có cái lên trước ngực nút thắt, bộ ngực đầy đặn cơ hồ tất cả đều theo sâu sắc rộng mở cổ áo lộ liễu đi ra.

Nếu như là bình thường, chỉ sợ Dương Hoa đang nhìn đến Vương Nhục Tích bộ dạng này bộ đáng thời điểm cho dù không chạy trốn chết, nói chuyện khí thế cũng muốn yếu hơn ba phần. Đúng vậy lúc này đây, còn mang theo bảy phần men say Dương Hoa lại một điểm không cho nhìn chăm chăm Vương Nhục Tích, một chữ một chữ nói: “Người đem thanh âm giảm đi. Người không nghỉ ngơi, người khác còn cần nghỉ ngơi!”

“Ta thật vất vả mới có thể có cái ngày nghỉ, thoải mái thoáng một tý cũng không được?” Vương Nhục Tích mang theo không thể tưởng tượng nổi biểu lộ nhìn xem đối với chính mình nổi giận Dương Hoa, một lát sau, lại không phục lớn tiếng ồn ào bắt đầu đứng dậy. Nàng luôn luôn là tốt động người, bình thường bởi vì công tác đặc quan hệ khiến cho hiểu động bản tính bị đè nén hồi lâu, hơn nữa rượu cồn kích thích cùng vừa rồi chơi mệt chực trên bàn nghẹn một bụng tức giận, hiện tại chính là ở vào nửa điên cuồng trạng thái.

Cãi nhau thường thường chính là như vậy, một người lớn tiếng, một người khác tựu càng lớn tiếng, vì vậy hai người đều dừng không được đến. Vương Nhục Tích một ồn ào mở, Dương Hoa càng cầm tức: “Người là giả bộ kỹ, như thế nào không vì cái gì khác người ngậm lại. Cho dù không cần nhắc ta, cũng phải cần nhắc hạ hàng xóm a!” Hắn cũng kích động đối với Vương Nhục Tích gọi quát lên.

“Stop đề...! Hàng xóm không có tới dẫn ra ý kiến, nguoi đảo tới trước!” Vương Nhược Tích vẻ mặt khinh thường bộ dáng đặc biệt làm cho người tức giận.

“Nguoi thật sự là không có thuốc chữa.” Dương Hoa xanh mặt dùng sức trừng mắt Vương Nhược Tích.

“Ta làm sao vậy? Tự không có thuốc chữa? Không phải là hát ca hát sao?” Vương Nhược Tích mắt thấy Dương Hoa tựa hồ không được, lập tức đứng lý không buông tha người tiếp tục dùng năng đã bắt đầu gù lên người nói dốt châm chọc khiêu khích, “Ta có thể so sánh những người khác thiệt nhiều. Người ta nói, đánh bài thời điểm nhất... Có thể nhìn ra nhân phẩm. Xem xét chỉ biết nguoi... Nguoi cái tên này bình thường trang giả... Giả đúng đấy, kỳ thật nhân phẩm kém! Rất kém!”

“Nguoi đem lời nói nói rõ ràng.” Tối hôm đó Dương Hoa xem như cùng Vương Nhược Tích dính chắc rồi, hai người cũng đã nhao nhao ra chân hóa.

“Như thế nào, nguoi còn không phục? Vừa rồi cái kia vài phó bài là như thế nào... Chuyện gì xảy ra?” Vương Nhược Tích đẩy ra Dương Hoa, đi trở về đến còn chưa kịp thu thập chơi mặt chược trước bàn chỉ vào cuối cùng cái kia một bộ Dương Hoa hồ rơi bài, “Hợp với hồ ta hơn mười phó, nguoi không phải lừa gạt lừa dối là cái gì?” Nói trắng ra là, Vương Nhược Tích đối với Dương Hoa này cổ nóng tính có lẽ hay là không có tiêu xuống dưới. Chế tạo tạp âm cùng cãi nhau, chỉ có điều đều là năng phát tiết cách mà thôi.

“Ta như thế nào lừa gạt lừa dối rồi? Nguoi chẳng phải tại bên cạnh ta sao?” Dương Hoa bị Vương Nhược Tích cái kia thoáng một tý đẩy cái lão đảo, trong nội tâm lửa giận càng thêm. Nghe được Vương Nhược Tích lời mà nói..., hấn tại chỗ tự phần nộ vọt tới bên cạnh bàn, dùng sức vỗ bàn gào lên.

“Stop đề...! Ta làm sao biết làm sao nguoi sử lừa dối?” Vương Nhược Tích mang theo vẻ mặt khinh thường nói ra.

“Hừ!” Thấy Vương Nhược Tích vung nổi lên giận, Dương Hoa cũng đồng dạng dùng khinh thường cười lạnh đáp lại năng.

“Nguoi cười cái gì cười?” Vương Nhược Tích lửa giận bị Dương Hoa cười lạnh trêu chọc hùng hực thiêu đốt đến đỉnh đầu, năng cũng dùng sức một vỗ bàn, tượng chích chọi gà đồng dạng gắt gao chằm chằm vào Dương Hoa.

“Ta liền cho cười nguoi! Làm sao nguoi dạng?”

Đỉnh Linh Linh... Đỉnh Linh Linh... Dương Hoa điện thoại đột nhiên như phát cuồng vang lên. Dương Hoa lấy điện thoại di động ra đến xem xét, không có dãy số —— là Không Dật Thu tiểu tử kia.

“Con mẹ nó nguoi ít đến đáng ghét! Chú ý lão tử đem nguoi đập phá!” Dương Hoa mở ra điện thoại rống giận một tiếng, sau đó nghe đều không nghe Không Dật Thu nói chuyện, hay dùng lực đưa di động ném tới trên ghế sa lon. Thịnh nộ Dương Hoa mình cũng không có phát giác, hấn vậy mà trách mắng thô tục.

“Hừ! Không có bốn sự gia hỏa, chỉ biết cầm nguoi khác hả giận!” Vương Nhược Tích tiếp tục khinh thường nói, “Có bản lĩnh lời mà nói..., nguoi lại thắng ta mười lần. Nguoi nếu có thể thắng, ta liền cho chịu phục.”

“Mọi người đi, nguoi không là nói nói nhảm sao! Hơn nữa, mới vừa rồi là vừa rồi!”

“Chỉ biết nguoi không dám!”

“Nguoi nói ai không dám?”

“Đi! Nguoi nói! Chúng ta tự sờ bài so lớn nhỏ. Nếu nguoi thua, chính mình mở ra cửa sổ đối với bên ngoài cho ta hô thập thanh âm! Ta Dương Hoa là con mẹ nó vương bát đản!” Dương Hoa lời của mới rồi, Vương Nhược Tích tự đặt mộng ngồi ở trên ghế, khiêu khích tựa như nhìn xem hấn.

“Vậy nguoi nếu bị thua đâu này?”

“Stop đề..., ta sẽ thua?” Vương Nhược Tích khinh thường thoáng nhìn miệng. Coi như là năng đã muốn say chỉ có thể động ngón tay, cũng biết sờ bài so lớn nhỏ loại này tinh khiết bằng vận khí đánh bạc pháp thua liền mười lần tỷ lệ có nhiều nhỏ.

“Như thế nào? Không có can đảm a?” Dương Hoa cũng học Vương Nhược Tích ngữ khí châm chọc năng.

“Nguoi nói ai?” Vương Nhược Tích bị kích thích lại đứng lên, thủ đoạn kéo áo ngủ mép váy, lộ ra hai đùi tuyết trắng “Ba~” một tiếng dầm nát trên mặt ghế, đối với Dương Hoa hô to, “Đi! Khuya hôm nay lão nương nếu bị thua! Tự thoát sạch sẽ vòng quanh T thành phố chạy trần truồng một vòng!”

“Hừ, quán T thành phố chạy trần truồng? Nguoi chạy hết sao?” Lòng tràn đầy là hỏa Dương Hoa khinh thường bĩu môi một cái, “Cũng không cần nguoi quán T thành phố, tự trong nhà học cầu bò. Không cần nhiều, bò ba vòng là được!”

“Đi, quyết định như vậy!” Vương Nhược Tích một xắn tay áo, nổi giận dùng dùng tiện tay theo trên bàn chơi mặt chược ở phía trong rút ra một trương tấm hướng trước mặt sáng ngời —— là bảy vạn. “Quy củ là chỉ mò dẫn con số bài. Sờ đến dẫn phong tự trọng sờ. Con số so lớn nhỏ, con số đồng dạng, vạn chữ so ống đại, ống so sợi đại.” Vương Nhược Tích chứng kiến bài về sau, lập tức tự chế định đối với mình tuyệt đối có lợi quy tắc.

“Hừ!” Dương Hoa trên thực tế cũng không còn nghĩ đến mình có thể thắng, hấn chỉ là dùng loại phương pháp này đến phát tiết lửa giận mà thôi. Tại đáp ứng Vương Nhược Tích thời điểm, hấn kỳ thật tự đã làm tốt sâu ra đầu đi rồng to chuẩn bị.

Bất quá hiệp một, Dương Hoa có lẽ hay là thắng. Chín vạn! Hẳn tự tay sờ đến một trương tám chính là lớn nhất bài.

“Bốn điều!” Ván đầu tiên thất lợi cũng không có lại để cho Vương Nhục Tích cảnh giác, nàng không chút do dự đem trong tay bảy vạn ném sang một bên, sau đó lại sờ soạng thứ hai bài tây.

“Năm vạn!” Dương Hoa y nguyên thủ thắng.

“Bảy đồng!”

“Bảy vạn!”

...

Tại hai người thân thủ như điện qua lại ở bên trong, chín hiệp rất nhanh tựu đã xong. Đúng vậy mãi cho đến cuối cùng, Vương Nhục Tích cũng không có lấy được bất luận cái gì một ván thắng lợi. Đương làm thắng bại đến cuối cùng một ván, Vương Nhục Tích mới rốt cục bối rối lên.

“Nhìn cái gì vậy!” Trông thấy Dương Hoa chăm chăm vào ánh mắt của mình, nàng miệng cộp gan thò hô một câu, nhắm mắt lại cầu nguyện hồi lâu mới cẩn thận từng li từng tí vươn tay ra.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Nhận làm lính phạt (thượng)

Rất đáng tiếc, Vương Nhục Tích cầu nguyện không có phát sinh bất cứ tác dụng gì. Tại nàng cảm bắt được bài lập tức, sắc mặt cũng đã trắng bệch. Nàng sờ đến chính là một trương nhất đồng, tại nàng định ra quy củ ở phía trong, đây là một trương tám ngoại trừ một đầu bên ngoài nhỏ nhất tiêu bài. Đúng vậy tại đây bài tây xuất hiện trước kia, nàng đã muốn sờ đến qua ba tờ một đầu. Nói cách khác, tại còn lại hơn tám mươi trương tám có thể tính toán con số bài lý, chỉ có duy nhất một bài tây so trong tay nàng cái này trương tám nhỏ.

Nói thật, đang nhìn đến cái này bài tây thời điểm, Vương Nhục Tích đã muốn triệt để tuyệt vọng. Nàng hít sâu một hơi, đem cả bài gất gao niết trong tay, nước mắt ngay tại trong hốc mắt đập vào chuyen.

Trên thực tế, trận này trò khôi hài tiến hành đến trình độ như vậy, Vương Nhục Tích rượu cũng đã tỉnh một nửa. Nàng đương nhiên minh bạch nếu như mình thua lời nói này tương là cỡ nào làm cho người ta xấu hổ tình huống.

Chỉ có điều, nàng vừa mới cùng Dương Hoa cãi nhau nhao nhao đến trình độ như vậy, nhưng lại đối với Dương Hoa chơi xấu mọi cách nhục nhã. Nếu như hiện tại nàng ngược lại chính mình chơi xấu lời mà nói..., không thể nghi ngờ chính là thật lớn sỉ nhục, về sau chỉ sợ đều không có biện pháp lại tại Dương Hoa trước mặt ngẩng đầu lên. Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, nàng còn có cuối cùng thoáng vượt qua 1% chiến thắng tỷ lệ, điểm này kỳ vọng làm cho nàng như thế nào cũng không chịu như vậy dùng chơi xấu chấm dứt.

Mang theo tâm thần bất định bất an tâm tình nhìn xem Dương Hoa vươn tay ra tùy tiện trên bàn sờ soạng một bài tây, Vương Nhục Tích mang theo ánh mắt tuyệt vọng nhìn xem Dương Hoa sắc mặt. Trên mặt bàn một đầu chỉ còn một trương tám, cái kia nếu như Dương Hoa sờ đến chính là cái kia còn sót lại một trương nhất đầu, nét mặt của hắn nhất định sẽ có biến hóa. Bất quá Vương Nhục Tích lại một lần nghênh đón thất vọng. Dương Hoa trên mặt ngoại trừ bởi vì say rượu mà sinh ra ửng đỏ bên ngoài, không có cái gì.

“Sáng bài a.” Dương Hoa y nguyên xụ mặt, gất gao chăm chăm vào Vương Nhục Tích.

“Dựa vào cái gì để cho ta trước, ngươi trước sáng.” Vương Nhục Tích cứng ngắc lấy môi từ chống. Hai tay của nàng vây quanh ở trước ngực, chấm chú bụng kín chính mình cổ áo, tựa hồ giống như là sợ buông lỏng tay, cái kia duy nhất một kiện che thể áo ngủ sẽ biến mất rơi đồng dạng.

Mãnh liệt khăn trương, sắp đã đến nhục nhã tăng thêm lưu lại trong thân thể rượu còn kích thích lại để cho Vương Nhục Tích toàn thân từng đợt khô nóng. Nàng biết mình mặt nhất định rất hồng, nhưng là y nguyên không chút nào thối mang đầu, chỉ hy vọng hắn đem nàng bởi vì nhục nhã mà sinh ra xấu hổ trở thành say rượu.

“Cùng một chỗ sáng tốt rồi.” Dương Hoa đột nhiên nhếch lên khóe miệng, lộ ra mang theo tự giễu cười, thoải mái đối với Vương Nhục Tích nói ra.

“Cùng một chỗ tựu cùng một chỗ. Ta tính ra ba cái.” Vương Nhục Tích tuy nhiên mang đầu, nhưng căn bản không dám xem Dương Hoa mặt. Nàng

dùng cuối cùng dùng khí kiên trì chính mình đánh bạc phẩm, sợ chỉ muốn nhìn thấy Dương Hoa trên mặt đắc ý tự sẽ khiến chính mình xấu hổ và giận dữ muốn tự sát.

“Một, hai, ba!” Nàng một chữ một châu tính ra hết ba cái con số, sau đó liền nhận mệnh nhắm mắt lại đem trong tay bài sáng đi ra. Nhưng không đợi Vương Nhục Tích lấy hết dùng khí, mở to mắt xem Dương Hoa trong tay bài, nàng chợt nghe đến Dương Hoa nhanh chóng nói một câu: “Người thắng.”

Cái gì? Vương Nhục Tích mang theo trong lòng cuồng hi, vội vàng mở to mắt, sau đó liền chứng kiến Dương Hoa tức giận đem cả bài nhét vào bài trong đồng, sau đó còn dùng lực hồ vài cái. Dương Hoa thẹn quá hoá giận biểu hiện lại để cho Vương Nhục Tích rất cực yên lòng. Tim được đường sống trong chỗ chết cảm giác làm cho nàng tựa như đột nhiên thoát lực đồng dạng, toàn thân đều chỉ cảm thấy từng đợt buồn rùn. Nếu như Dương Hoa thật sự thắng, Vương Nhục Tích cũng không biết mình rốt cuộc là thật sự hội thoát sạch sẽ quần áo trong nhà bỏ lên trên ba vòng, có lẽ hay là hội như vậy chơi xấu, liều mạng về sau không ngốc đầu lên được cũng không nhận nợ.

Cũng may hiện tại không cần ta tới tuyền. Vương Nhục Tích mang theo ba phần đắc ý, bảy phần vui mừng biểu lộ, chăm chú nhìn Dương Hoa mặt mũi tràn đầy lạnh như băng chậm rãi vài bước đi đến phía trước cửa sổ, sau đó mãnh lực kéo ra cửa sổ, hướng về phía bên ngoài dùng lớn nhất khí lực dựa theo nàng trước đó nói như vậy rống giận thập thanh âm: “Ta Dương Hoa là con mẹ nó vương bát đản!” Rống xong sau, Dương Hoa liền nhìn đều không lại nhìn Vương Nhục Tích liếc, tự trực tiếp đi trở về gian phòng của mình, nặng nề ngã lên đại môn.

Vương Nhục Tích vẫn đứng tại nguyên chỗ, nhìn xem Dương Hoa rống xong rồi cái kia thập thanh âm. Sau đó, nàng mới cảm giác được hai chân của mình đều bởi vì khẩn trương mà vô pháp không chế đập vào run. Nàng che kinh hoàng không ngừng trái tim, thật dài thở một hơi, về phía sau ngã ngồi tại trên ghế sa lon.

Lúc này, theo Dương Hoa mở ra cửa sổ ngoài truyền tới phụ cận vài tòa nhà lâu các bạn hàng xóm lớn tiếng chửi bới thanh âm: “Ai con mẹ nó lúc nửa đêm quý kêu! Cái kia gọi Dương Hoa người quý gào gì? Từ lâu nương sao? Con mẹ nó!” Tại trận trận hùng hùng hổ hổ trong tiếng rống giận dữ, Vương Nhục Tích tranh thủ thời gian một lần nữa đứng dậy, chạy tới đóng lại cửa sổ.

Có thể là chửi bới người thấy được phía trước cửa sổ Vương Nhục Tích yếu điệu thân ảnh, cho nên tại nàng đóng lại cửa sổ về sau, bên ngoài thanh âm tự dần dần biến mất. Tuy nhiên lấy được trận này tranh luận cuối cùng thắng lợi, đúng vậy Vương Nhục Tích lại vẫn đang cảm thấy từng đợt thất lạc. Vừa rồi khẩn trương làm cho nàng ra một thân mồ hôi.

Đại lượng rượu còn theo mồ hôi phát huy xuất thế bên ngoài, lúc này rượu của nàng kinh đã qua một nửa. Đương làm đại não vừa mới có thể một lần nữa tự hồi thời điểm, nàng đã muốn cảm thấy cả kiện sự tình hoàn toàn là nàng không đúng. Đầu tiên là bởi vì nàng thua không nổi, lãng không chỉ trích Dương Hoa phẩm cách, sau đó rồi hướng hấn châm chọc khiêu khích, đón lấy còn có ý ỡn ào không ngớt, không cho hấn nghỉ ngơi, cuối cùng buộc hấn tiến hành cực kỳ không công bình đánh cuộc, nhưng lại lại để cho hấn ra lớn như vậy làm trò cười cho thiên hạ... Đợi Vương Nhục Tích đem cả chuyện tại khôi phục thanh tĩnh trong đầu qua rồi một lần về sau, nàng quả thực xấu hổ muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

Lúc này, Vương Nhục Tích chỉ cảm thấy vừa rồi cái kia thò đầu ra hô to: “Ta là vương bát đản” người không phải là Dương Hoa, mà hấn là nàng. Nghĩ tới đây, nàng tranh thủ thời gian nhanh chóng chạy tiến gian phòng ở phía trong tất đi vẫn còn ỡn ào không ngớt âm hưởng.

Mang theo bởi vì xấu hổ mà mang đến toàn thân khô nóng cảm giác, Vương Nhục Tích cúi đầu, từ trong phòng một bên xoa nắn lấy góc áo, một bên lẻ mề đến Dương Hoa cửa phòng khẫu. Nàng do dự mà rốt cuộc muốn không cần phải hướng Dương Hoa xin lỗi. Tuy nhiên bình thường Vương Nhục Tích tựa hồ cái gì đều không để ý, nhưng kỳ thật nàng cũng là rất tốt mặt mũi nữ nhân. Tại điểm này thượng, Tề Vũ Huỳnh ngược lại so nàng muốn tốt hơn nhiều. Nếu như là Tề Vũ Huỳnh, vô luận nàng dù thế nào cảm thấy xấu hổ, cũng sẽ lập tức vì sai lầm của mình xin lỗi.

Tại Dương Hoa cửa ra vào bởi hồi hồi lâu, Vương Nhục Tích thủy chung hạ không được quyết tâm dù cho đựng thoáng một tý cái kia phiền binh thường nàng tùy tiện tiện sẽ xông đi vào đại môn.

Ngày mai nói sau tốt rồi... Dù sao ngày mai hấn phải đi làm, buổi sáng nhìn qua thời điểm, lời nói là tốt rồi nói nhiều hơn. Vương Nhục Tích rũ cụp lấy đầu, vừa lái còi ra chính mình một bên hướng gian phòng của mình đi đến.

Đúng vậy ngay tại Vương Nhục Tích bước chân di động đến cửa gian phòng thời điểm, nàng cả người lại đột nhiên tượng bị làm định thân pháp đồng dạng dừng lại. Chỉ thấy Vương Nhục Tích con mắt gắt gao chăm chăm vào sô pha bên cạnh một hẻm lạnh. Mà ở đằng kia nơi hẻm lạnh, có một trương tấm chơi mặt chược bài, tại chơi mặt chược bài bài trên mặt, rành mạch vẽ lấy một chích hồng lục giao nhau chim con —— chơi đùa chơi mặt chược người cũng biết, đây cũng là chơi mặt chược ở phía trong một đầu.

Ba tờ một đầu đã bị mò tới để ở một bên, còn có một trương tấm rơi ở chỗ này... Cái kia Dương Hoa trong tay cái kia bài tẩy làm sao có thể so một đồng còn nhỏ? Nói như vậy, thua vốn nên là là ta? Vương Nhục Tích chỉ cảm thấy trong đầu “Oanh” một thanh âm vang lên, tư duy lập tức toàn bộ rối loạn bộ. Nàng đột nhiên quay đầu lại đi, nhìn xem Dương Hoa gian phòng cái kia phiền đóng thật chặt lấy đại môn.

Trở lại trong phòng Dương Hoa trong nội tâm y nguyên nghẹn lấy một bụng hỏa. Ta làm sao lại nhất thời mềm lòng, thừa nhận là nàng thắng đầu này? Hung hăng ngã phồng trên môn về sau, Dương Hoa y nguyên cảm thấy chưa hết giận, hận không thể hung hăng quát chính mình hai cái miệng mới tốt.

Trên thực tế, hấn sờ đến chính là một trương tấm chín vạn, Vương Nhục Tích quy tắc trung lớn nhất bài. Đúng vậy đang sờ bài thời điểm, Dương Hoa chứng kiến Vương Nhục Tích sắc mặt tái nhợt cùng khuất nhục dục khóc biểu lộ, liền mềm lòng. Theo Vương Nhục Tích tuyệt vọng trong lúc biểu lộ, hấn tự đã đại khái đoán được nàng động vào là một trương tấm tiểu bài. Cho nên đang nhìn đến chính mình cuối cùng một bài tẩy thời điểm, hấn đã muốn chuẩn bị xong đem cả bài tùy tiện ném vào chơi mặt chược ở phía trong, sau đó thừa nhận chính mình thua.

Khó như thế chứ, dù sao nàng là Tề Vũ Huỳnh bạn tốt. Buộc nàng ở trước mặt mình ném lớn như vậy mặt, chẳng lẽ về sau không muốn lại cùng nàng gặp mặt sao? Lúc ấy Dương Hoa trong nội tâm hiện lên như vậy một cái ý niệm trong đầu.

Dương Hoa vốn tưởng rằng Vương Nhược Tích đối với chính mình phen này làm ra vẻ biểu diễn nên vậy cũng có chỗ giải thích. Nàng nên vậy ý thức được, là bởi vì chính mình nhất thời mềm lòng mới phóng nòng một con ngựa. Dù cho nàng không vì vậy mà trong lòng còn có cảm kích, tối thiểu nhất dùng nên vậy thuận thế hủy bỏ lần này tiền đặt cược a? Cho nên Dương Hoa mới cố ý thả chậm đi đến bên cửa sổ bước chân, muốn cho Vương Nhược Tích một cái ngăn cản cơ hội của mình. Đúng vậy, Dương Hoa lại không nghĩ rằng Vương Nhược Tích dĩ nhiên là như vậy không biết phân biệt. Nàng vậy mà thờ ơ nhìn xem, một điểm buông tha ý của mình đều không có.

Lúc này, Dương Hoa lừa giận lần nữa hừng hực thiêu đốt bắt đầu đứng dậy. Hấn dùng tận tất cả khí lực rống to, dùng cái này đến phát tiết bất mãn của mình cùng phần nộ. Trờ lại trong phòng, Dương Hoa lòng tràn đầy cảm tức nằm chết dí trên giường, thề về sau không bao giờ... nữa sẽ cùng Vương Nhược Tích như vậy không thể nói lý, không biết phân biệt, không biết cảm thấy thẹn nữ nhân nhiều nói nửa câu nói nhảm.

Soạt soạt soạt... Soạt soạt soạt... Ngay tại Dương Hoa còn trên giường mọc lên hòn dỗi thời điểm, một hồi tựa hồ mang theo điểm do dự tiếng đập cửa vang lên.

“Hừ!” Dương Hoa tức giận dùng chân, mền che lại đầu.

Soạt soạt soạt... Soạt soạt soạt... Gõ cửa người y nguyên kiên trì. Suốt năm phút đồng hồ trôi qua, nàng một điểm rời đi ý tứ đều không có.

Dương Hoa thề, mình đời này tự chưa thấy qua như vậy da dầy nữ nhân. Hấn chỉ có thể mang theo một bụng hỏa xoay người từ trên giường nhảy dựng lên, rống lớn nói: “Tiến đến tiến đến!”

Rắc tra! Cửa phòng bị nhẹ nhàng mở ra. Khoác áo ngủ Vương Nhược Tích mang theo vẻ mặt nhanh muốn khóc lên ủy khuất bộ dáng, mang theo làm cho người ta triu mến tới cực điểm tội nghiệp ánh mắt, hai tay chấp sau lưng do do dự dự dịch tiến đến.

“Ngươi còn tới làm gì?” Đang nổi giận Dương Hoa cái đó còn quản thượng Vương Nhược Tích là cái gì biểu lộ, hấn hiện tại chỉ cảm thấy chứng kiến nữ nhân này tự chán ghét.

“Dương Hoa, thực xin lỗi, ta sai rồi.” Vương Nhược Tích chậm rãi chuyển đến bên giường, dùng đáng thương thanh âm nói xong. Hai mắt còn bất chợt tượng phạm vào sai lầm học sinh trung học xem chủ nhiệm lớp như vậy sợ hãi phiết liếc Dương Hoa, mặt mũi tràn đầy đều là cầu xin tha thứ biểu lộ.

“Hừ.” Vương Nhược Tích thừa nhận sai lầm cứ động lại đề cho Dương Hoa nóng tính tiêu tan không ít, bất quá hấn y nguyên kiên trì chính mình không cùng nữ nhân này nói nhảm nhiều lời thề.

“Ừm...” Vương Nhược Tích ủy khuất nhìn xem Dương Hoa hừ một hồi, sau đó lại đáng thương nói, “Ta biết rõ vừa rồi ta làm sống khá giả phân, còn không phân biệt tốt xấu. Ta thật sự biết rõ sai rồi. Ngươi tha thứ ta được không?”

Kỳ thật nghe xong Vương Nhược Tích lời nói này về sau, Dương Hoa nóng tính đã muốn tiêu hơn phân nửa. Chỉ bất quá hấn rất muốn mượn cơ hội này giáo huấn Vương Nhược Tích một chầu, làm cho nàng về sau đừng có lại giầy vò chính mình, đúng vậy lại cảm thấy người ta đến thăm đến xin lỗi, chính mình đông kéo tây kéo đàm điều kiện tựa hồ có lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn hiềm nghi. Vì vậy hấn liền nhìn xem Vương Nhược Tích, do dự mà rốt cuộc có nên hay không nói điểm điều kiện.

Đúng vậy rất hiển nhiên, Vương Nhược Tích lại hiểu lầm Dương Hoa thái độ. Nàng cho rằng Dương Hoa hay là đang tức giận, không chịu tha thứ nàng. Vì vậy Vương Nhược Tích rất ủy khuất cắn cắn bờ môi, quyết định tựa như từ phía sau lưng xuất ra một cây không biết từ nơi nào dỡ xuống đến TV dây anten, do do dự dự đưa tới mặt mũi tràn đầy không hiểu thấu Dương Hoa trong tay.

“Cái kia bằng không thì, ngươi cảm thấy chưa hết giận... Tự đánh ta một chầu tốt rồi.” Vương Nhược Tích nói xong, nước mắt nói rơi tự rót xuống. Nàng chậm rãi cúi xuống thân đi, về phía trước nằm lý ở trên giường, đem bá gọi cảm đầy đặn bờ mông ộp vênh lên bắt đầu đứng dậy. Quay đầu lại nhìn xem Dương Hoa trên mặt tràn đầy ủy khuất cùng sợ hãi biểu lộ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Nhận lầm lĩnh phạt (hạ)

Không thể không nói, Vương Nhược Tích lúc này tư thế so nàng bình thường khiêu khích (xx) Dương Hoa thời điểm còn muốn kêu gọi nhiều. Cái kia quật khỏi bờ mông ộp cùng làm cho người ta triu mến ủy khuất biểu lộ thân mình đối với nam nhân tự là một loại hấp dẫn cực lớn, hướng chỉ, nàng nghiêng về phía trước thân thể còn lớn hơn đại tạo ra vốn là sẽ không cái lên cổ áo. Hai cái đầy đặn bán cầu cơ hồ tất cả đều từ bên trong lộ liễu đi ra, Dương Hoa nếu đứng ở giường đối diện cúi đầu, nhất định có thể theo cổ áo đem nàng xem cái sạch bong.

Nếu như nhất định phải hình dung, cái kia lúc này Vương Nhượng Tích chính là một toàn thân đều tản ra * khí tức Tiểu yêu tinh, hoàn mỹ thân thể cơ hồ không có một chỗ địa phương không phải tràn đầy cực độ khuê gọi hấp dẫn.

“Ngươi... Hồ đồ!” Nhìn xem Vương Nhượng Tích một bộ “Tùy ngươi thế nào” giá thức, Dương Hoa dở khóc dở cười dùng sức đem nàng vừa rồi lần lượt đưa tới tay TV dây anten hướng trên mặt đất dùng sức ném một cái.

Cứng rắn kim loại dây anten nện trên mặt đất bắn lên, lại vẫn thật sự thật vừa đúng lúc thoáng một tý đạn đánh tại Vương Nhượng Tích quật lão Cao trên móng đất.

“Ai u!” Vương Nhượng Tích lập tức phát ra một tiếng kêu nỳ kêu đau, sau đó treo nước mắt, tội nghiệp quyết khởi miệng nhìn xem Dương Hoa. Bất quá một cái trên mặt đất bắn ngược lại Ăn-ten chảo đâm vào trên móng đất có thể có nhiều đau như? Rất hiển nhiên, vừa rồi cái kia thanh âm kêu đau ở phía trong làm nũng cùng diễn trò ý tứ hàm xúc chiếm chủ yếu bộ phận.

Dương Hoa thật sự là giày vò bất quá Vương Nhượng Tích. Nói như thế nào hẳn cũng đều là một người nam nhân bình thường. Nhìn xem Vương Nhượng Tích bộ dạng này bộ dáng, hẳn chỉ cảm giác mình căn bản không có cách nào khác khổng chế mình làm vì nam tính trên sinh lý phản ứng. Mang theo như vậy làm cho người ta e lệ cảm giác giáo huấn một cái cơ hồ nửa thân trần nữ nhân? Dương Hoa da mặt còn không có dày đến cái loại này trình độ.

“Tốt rồi, tốt rồi! Ta tha thứ ngươi! Đã thành a? Ngươi đi nhanh lên a!” Dương Hoa không thể làm gì về mặt đau khổ đem bả Vương Nhượng Tích hướng ra phía ngoài oanh.

“Ngươi thật sự tha thứ ta?” Vương Nhượng Tích rốt cục một lần nữa đứng lên, xoay người chăm chăm vào Dương Hoa, còn rất lo lắng tựa như hỏi.

“Thật sự thật sự!” Dương Hoa giờ phút này một lòng chỉ nghĩ đến vội vàng đem Vương Nhượng Tích oanh ra đi, để cho mình ổn định thoáng một tý tâm tình, sau đó sớm một chút nghỉ ngơi. Hẳn bắt đắc dĩ không ngớt lời đáp trả, xuống giường mặc vào dép lê, tay trái bắt được Vương Nhượng Tích cánh tay, vừa muốn đem còn lại lấy không chịu đi Tiểu yêu tinh cho kéo ra ngoài.

Đúng vậy Dương Hoa về phía trước phóng ra một bước, lại vừa vặn một cước dẫm nát vừa rồi hẳn dùng lực vút trên mặt đất Ăn-ten chảo thượng. Dép lê mang theo dây anten trên mặt đất vừa trượt, hẳn lập tức mất đi cân đối về phía trước một cái lão đảo. Cái này vốn kỳ thật cũng không có vấn đề gì, chẳng qua là nho nhỏ mất đi cân đối, bản sẽ không để cho người ngã sấp xuống. Đúng vậy vừa vặn, cùng Dương Hoa do dự còn do dự mà không biết nên không nên đi ra ngoài Vương Nhượng Tích đuôi phải vừa vặn cùng Dương Hoa chân trái treo lại với nhau. Vì vậy Dương Hoa một cái lão đảo về sau lại bị vấp một chút, cả người trọng tâm toàn bộ hướng bên cạnh phía trước nhào tới.

Vương Nhượng Tích cũng đang bị Dương Hoa cái kia một cái lão đảo dẫn chỗ dựa không yên, kết quả nàng còn không có kịp phản ứng, đã nhìn thấy Dương Hoa đã muốn cả người hướng về cạnh mình ngã xuống. Nàng vừa vặn lại nương tựa sự cậy, căn bản không có biện pháp hướng lui về phía sau bước đến hoạt động cả trọng tâm, vì vậy cũng chỉ có thể giật mình mở to hai mắt, nhìn xem Dương Hoa đem mình một bả bỏ nhào.

Chứng kiến chính mình ngã sấp xuống phương hướng thượng đứng người, Dương Hoa vô ý thức vươn tay ra ngăn cản, muốn không cho hai người thân thể dựa vào cùng một chỗ. Đúng vậy hai cái đã muốn mất đi trọng tâm người muốn không dựa vào cùng một chỗ sao được? Dương Hoa ngăn cản cũng không còn sinh ra hiệu quả gì, hẳn chỉ cảm thấy hai tay bắt được cái gì mềm mại cái gì đó, sau đó cùng với Vương Nhượng Tích kề sát cùng một chỗ thẳng tắp ngã ở trên giường.

Đội Dương Hoa trong tâm mắt nhanh chóng di động cảnh vật một lần nữa ngừng lại, thì ra là hẳn và Vương Nhượng Tích đã muốn ngã xuống trên giường về sau, Dương Hoa cái này mới phát hiện, hẳn chẳng những cả người đều đặt ở Vương Nhượng Tích trên người, hơn nữa vừa rồi vươn đi ra hai tay còn thật vừa đúng lúc vừa vặn đặt tại Vương Nhượng Tích cái kia đây đạn trên ngực. Mặc dù là cách tầng một áo ngủ, cái kia mềm mại xúc cảm y nguyên không thể ngăn cản truyền lại đến Dương Hoa trên tay.

Đội Dương Hoa chú ý tới hẳn và Vương Nhượng Tích ái mầu tư thế cùng với chính mình song tay đè chặt vị trí lúc, lập tức lại một lần hóa đá. Đương làm Vương Nhượng Tích chú ý tới Dương Hoa cùng tư thế của mình, cùng với cảm giác được thân thể bị chạm đến khác thường lúc, nàng vốn là men say đã muốn cời không sai biệt lắm trên mặt lập tức lần nữa hiện đầy đỏ ửng. Trong lúc nàng cảm giác được theo trên đùi truyền đến mặt khác một loại dị thường xúc cảm lúc, nguyên nay đã hiện đầy cả trương tâm khuôn mặt đỏ ửng lập tức lần nữa nhanh chóng khuếch tán, không có qua một giây chùng, cổ nàng cùng bên tai cũng đã tất cả đều bày biện ra say lòng người ửng đỏ sắc.

“Ách!” Trộn vện tại Vương Nhượng Tích trên người nằm bốn năm giây về sau, Dương Hoa mới đột nhiên kịp phản ứng. Hẳn bối rối hô một tiếng, tranh thủ thời gian thu hồi hai tay, chặt vật về phía sau né ra, lão đảo đảo dựa vào ở sau lưng từ quần áo thượng.

“Thực xin lỗi! Ta... Ta không phải cố ý!” Dương Hoa bối rối lớn tiếng giải thích, hẳn thậm chí nhắm mắt lại, liền nhìn đều không dám nhìn nữa Vương Nhượng Tích liếc.

“Ta biết rõ.” Vương Nhượng Tích đứng người lên, đỏ bừng cả khuôn mặt sửa sang lấy vừa rồi hai người đảo cùng một chỗ lúc bị áp nhãn nhãn nhúm nhúm áo ngủ.

“Nhượng Tích, cái kia... Ta... Vừa rồi...” Nhận được rồi tha thứ Dương Hoa cuối cùng là mờ mắt. Hẳn quần bách cúi đầu liếc qua Vương Nhượng Tích, tiếp tục lấp bấp giải thích.

“Tốt rồi, tốt rồi.” Vương Nhượng Tích nắm bắt cổ áo, cúi đầu đồng dạng quần bách nói, “Yên tâm, ta biết rõ ngươi là vô tâm, nói sau vốn cũng là ta đến ngươi gian phòng đến. Cái kia trước kia sự tình, ngươi không trách ta a...”

Nghe được Vương Nhục Tích tựa hồ có rồi đi ý tứ, Dương Hoa liên tục không ngừng đem bà đầu điểm cùng trông lúc lắc đồng dạng.

“VẬY NGƯỜI CŨNG KHÔNG MUỐN ĐEM SỰ KIỆN KIA CÙNG VŨ HUỲNH NÓI NHA.” Vương Nhục Tích có lẽ hay là mặt mũi tràn đầy cầu xin biểu lộ nhìn xem Dương Hoa.

“Ừ!” Dương Hoa cái đó còn dám cùng Tề Vũ Huỳnh dẫn ra chuyện tối hôm nay tình. Hấn ước gì có thể bị người ngoài hành tình bắt đi, đem mình cùng Vương Nhục Tích khuya hôm nay toàn bộ trí nhớ đều biến mất mới tốt.

“Ta đây trở về ngủ.” Nhìn thấy Dương Hoa xấu hổ quần bách bộ đáng, Vương Nhục Tích e lệ cúi đầu, bước nhanh theo Dương Hoa trong phòng đi ra ngoài.

Đợi cho Dương Hoa gian phòng đại môn ở sau lưng nâng lên nửa đóng lại, Vương Nhục Tích tự cũng không khống chế mình được nữa trên mặt cơ thể. Cái kia tràn đầy ủy khuất cùng quần bách lập tức hề quét là sạch, nâng cúi người há to miệng, không tiếng động lộ ra cuồng tiếu biểu lộ cười lớn, hai tay còn tạo thành nắm tay quả đấm tại trước mặt dùng sức vung vài cái.

Vừa rồi phát sinh hết thảy —— theo vào cửa lúc tội nghiệp xin lỗi, đến dực nói còn hưu lại để cho Dương Hoa trừng phạt, thậm chí về sau Dương Hoa ngã sấp xuống về sau đem nàng phốc ngã xuống giường, đều hoàn toàn là Vương Nhục Tích thủ đoạn bày ra kiệt tác. Nàng biết rõ nếu như đơn thuần xin lỗi chỉ sợ không có biện pháp lại để cho Dương Hoa giải khí, cho nên tự lợi dụng thoág một tý chính mình tình xảo hành động.

Nàng đương nhiên biết rõ, dùng Dương Hoa cá tính, nàng như vậy chân thành mà lại đáng thương đưa đi lên cửa lại để cho hấn giáo huấn, hấn tuyệt đối không có khả năng vung vẩy khỏi cái kia căn bản thoát nhìn thấp phần đáng sợ kim loại côn đánh vào trên mông đít nàng. Về phần về sau lại để cho Dương Hoa bỏ nhào, cái kia thuần túy là Vương Nhục Tích ý tưởng đột phát. Nàng xem đến Dương Hoa ăn mặc dép lê xuống đất, liền cố ý đem bà cái kia căn dây anten đẩy đến Dương Hoa bước tiếp theo muốn bước đến vị trí, sau đó còn cố ý chen chân vào ngăn trở Dương Hoa chân trái, lại để cho hấn không có biện pháp điều chỉnh cân đối. Cùng Dương Hoa ở một tháng Vương Nhục Tích đương nhiên tình tường Dương Hoa tính tình, tại như vậy xấu hổ sự tình về sau, hấn khẳng định cái gì nóng tính đều tiêu tan.

Đương nhiên, trong lúc cũng không phải là không có phát sinh Vương Nhục Tích đoán trước bên ngoài có chuyện xảy ra —— nói thí dụ như Dương Hoa tay hội đúng lúc đặt tại trên ngực của nàng. Cái này là Vương Nhục Tích hoàn toàn không có chuẩn bị sự tình.

Mà lại về sau, đương làm Vương Nhục Tích đang cúi đầu phát tiết lấy sự hưng phấn của mình lúc, Dương Hoa vậy mà lại đột nhiên mở cửa phòng lại là hoàn toàn ngoài Vương Nhục Tích đoán trước...

Kinh ngạc quay đầu lại trông thấy nàng vốn tưởng rằng sẽ chết từ co lại trong phòng cả đêm cũng không dám ra ngoài môn Dương Hoa, Vương Nhục Tích tại chỗ tự mất choáng váng. Nàng hưng phấn hai tay còn nâng tại sóng vai trên độ cao, nhưng nụ cười trên mặt đã muốn toàn bộ đổi thành kinh ngạc.

Vừa rồi Vương Nhục Tích đi ra ngoài về sau, Dương Hoa đột nhiên phát hiện trên mặt đất cái kia căn dây anten là Vương Nhục Tích từ trong phòng TV thượng dỡ xuống đến ngoạn ý chơi đùa. Cái kia đài TV đúng vậy chủ thuê nhà vật lưu lại, cho nên Dương Hoa nghĩ đến tranh thủ thời gian thừa dịp Vương Nhục Tích còn chưa ngủ cảm giác, đem bà dây anten cho trang trở về. Đúng vậy một mở cửa phòng, hấn tự thấy được chính mình hoàn toàn không có dự liệu được một màn. Chứng kiến vốn tưởng rằng hội đầy mẫn mang theo thẹn thùng trở lại gian phòng lập tức nghỉ ngơi Vương Nhục Tích vậy mà ở bên ngoài hưng phấn vừa cười lại uốn éo, Dương Hoa cũng cùng Vương Nhục Tích đồng dạng mất choáng váng.

“Hừ!” Đợi Dương Hoa minh bạch chính mình lại một lần bị lừa về sau, trên mặt hấn sắc mặt giận dữ lập tức lại được đưa lên. Hấn lạnh lùng hừ một tiếng đem bà cái kia căn dây anten hướng Vương Nhục Tích trong tay một ném, sau đó liền lần nữa ngã lên cửa phòng.

“DƯƠNG HOA! DƯƠNG HOA! NGƯỜI NGHE TA GIẢI THÍCH...” Nhìn thấy Dương Hoa lại tức giận, Vương Nhục Tích lúc này mới thật sự bối rối lên. Nàng bỏ nhào vào trước cửa, dùng sức bên cạnh gõ bên cạnh hô. Đúng vậy Vương Nhục Tích gõ hồi lâu, Dương Hoa trong phòng một mảnh yên lặng, ngay một điểm thanh âm đều không có.

Vương Nhục Tích thất hồn lạc phách lui về phía sau vài bước, đặt mông ngã ngồi trong phòng khách trên ghế sa lon. Vừa rồi làm gì vậy như vậy khoa trương? Cứ như vậy im lặng đi qua không thì tốt rồi sao! Vương Nhục Tích lòng tràn đầy ảo não nghĩ đến. Lúc này thật là đem hấn dẫn đến lông. Nàng lại nhìn Dương Hoa cái kia đóng chặt lại cửa phòng liếc, nước mắt bất tri bất giác tự “PHỐC PHỐC” rơi xuống.

Thân thể đau đớn kỳ thật cũng không phải khiến người thút thút ni non trực tiếp nhất thủ đoạn. Hối hận, tiếc cùng ủy khuất mới được là dễ dàng nhất lại để cho người chảy nước mắt. Tuy nhiên Vương Nhục Tích tại giới văn nghệ ở phía trong lăn lộn nhiều năm, cho nên vì bảo vệ mình mà dưỡng thành rất kỳ quái cá tính, nhưng là cái gì là đúng, cái gì là sai nàng vẫn có thể phân rõ sớ. Hơn nữa nàng kỳ thật cũng cùng Tề Vũ Huỳnh đồng dạng, từ nhỏ tự mất đi gia đình, cho nên đối với bằng hữu xem so cái gì đều trọng yếu.

Hấn có thể hay không mang đi? Về sau cũng không gặp lại? Nghĩ đến bởi vì chính mình cần quấy cùng không biết tốt xấu rất có thể hội mất đi một cái mục tiêu rất chiếu cố bạn tốt của mình, hối hận, tiếc tượng châm đồng dạng không ngừng đâm lấy Vương Nhục Tích tâm. Tại trên ghế sa lon lặng lẽ ngồi một hồi, nàng dần dần nhìn không được khóc lên tiếng đến.

Hồ! Vương Nhục Tích tiếng khóc cùng một chỗ, Dương Hoa lại một lần mặt mũi tràn đầy kinh ngạc mở cửa phòng ra. “Nhục Tích, Nhục Tích?” Hấn tranh thủ thời gian kêu vài tiếng, bước nhanh chạy đến Vương Nhục Tích bên người, theo trên bàn cái kia qua cả bao khăn tay đưa tới trước mặt nàng.

“Hí... Hí...” Vương Nhục Tích nức nở theo Dương Hoa trong tay rút qua vài tờ khăn giấy, qua lại lau mặt.

“Ngươi tại sao khóc?” Dương Hoa rất là hối hận, tiếc nói, “Ta cũng là với ngươi hay nói giỡn, vừa rồi ta kỳ thật không có tức giận.”

“Thật sự?” Có người an ủi, Vương Nhược Tích nước mắt tự rơi nhanh hơn. Nàng một bên lau ngăn không được nước mắt, một bên dùng hoài nghi bộ dáng nhìn xem Dương Hoa hỏi.

“Ừm! Ta kỳ thật chính là muốn cũng lừa ngươi xuống.” Dương Hoa lại Vương Nhược Tích bên người ngồi xuống, an ủi nàng nói, “Đương nhiên không có tức giận.”

“Ta như vậy lừa ngươi, ngươi cũng không tức giận?” Vương Nhược Tích nước mắt hỏi.

“Này, ngươi nếu không gạt người không tình nguyện, cái kia có lẽ hay là Vương Nhược Tích sao? Ta đều đã thành thói quen.” Dương Hoa mang theo tha thứ mỉm cười nhẹ nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Liên tiếp (thượng)

Kỳ thật, vừa rồi Dương Hoa trong miệng mặc dù nói “Không có tức giận” “Thói quen”, nhưng là hắn cũng tình huống, đây chẳng qua là tại ngay lúc đó trạng thái hạ dùng để哄 Vương Nhược Tích lời nói.

Sự thật là, tại phát giác Vương Nhược Tích vậy mà đang nói xin lỗi thời điểm còn lừa gạt mình lúc, thật sự là hắn thập phần căm tức. Nhưng là ngã đến thăm về sau, hắn căm tức lại không biết làm sao lại đột nhiên biến mất. Hồi tưởng lại, Dương Hoa cũng cảm giác mình tức giận rất không có ý nghĩa. Nói cho cùng, cho dù Vương Nhược Tích đang nói xin lỗi thời điểm khiến điếm tâm mất, cái kia lại có cái gì quá không được đây này? Nàng chịu đến xin lỗi, cái này thân mình tự đại biểu cho nàng đã muốn nhận lỗi. Hắn còn trông cậy vào cái gì? Chẳng lẽ lại thật đúng là ý định lại để cho Vương Nhược Tích quật khởi bờ mông cho mình rút sao?

Lúc ấy nghĩ tới đây, Dương Hoa tự giễu cười cười, nóng tính cũng đã tiêu hơn phân nửa. Đón lấy chợt nghe đến Vương Nhược Tích ở bên ngoài khóc lên, đương nhiên, hắn phải đi ra ngoài an ủi xuống.

“Thực xin lỗi.” Vương Nhược Tích lau nước mắt, mang theo khóc có chút sưng đỏ con mắt lại một lần xin lỗi. Lúc này đây, nàng nhưng lại không có nửa điểm làm thanh tú ý tứ.

Vương Nhược Tích nghe rất rõ ràng, Dương Hoa lần thứ hai trả lời chỉ nói là hắn “Thói quen”, cũng không có nói hắn “Không tức giận”, cái này đã nói lên, ít nhất tại hắn hiểu được chính mình bị lừa trong một thời gian ngắn đó, hắn y nguyên rất tức giận. Chỉ có điều, về sau hắn nóng tính khả năng lại bình tĩnh. Nếu như là một cái cùng Dương Hoa không người quen, rất có thể sẽ bị hắn hàm hồ đi qua, bất quá thập phần hiểu rõ Dương Hoa Vương Nhược Tích lại sẽ không không rõ ý của hắn.

Một cái khóc mất nước mắt lưng tròng, hai mắt sưng đỏ nữ hài tử an vị tại bên người, ăn nói khép nép nhận lỗi xin lỗi —— đối mặt cảnh tượng như vậy, đừng nói là Dương Hoa, coi như là tùy tiện đối thành cái hỏa bạo tính tình người chỉ sợ cũng phát không dậy nổi hỏa đến. Dương Hoa cũng không biết nên, phải hỏi điếm thế là tốt hay không nữa, chỉ có thể không ngừng lần lượt từng cái một rút ra khăn giấy đưa cho nàng lau nước mắt.

Nếu như là Vũ Huỳnh lời nói... Nhìn xem Vương Nhược Tích khóc lê hoa đài vũ làm cho người ta triu mến bộ dáng, Dương Hoa không khỏi liên tưởng tới trên mình lần nhìn thấy Tề Vũ Huỳnh rơi lệ lúc, đem nàng ôm vào trong ngực an ủi tình cảnh. Đón lấy hắn lại nghĩ tới trong khoảng thời gian ngắn, Dương Hoa cũng là tâm tình lay động, bất tri bất giác ý nghĩ kỳ quái bắt đầu đứng dậy.

“Ta thật sự là hỗn đản.” Vương Nhược Tích khóc khóc, đột nhiên lại ảo não quơ 2 chích đôi bàn tay trắng như phấn nặng nề nện tại chính mình trên đùi, còn lớn hơn thanh âm chửi mình.

Hồi lâu đều không có nghe được Dương Hoa nói chuyện, sau đó lại chứng kiến Dương Hoa mặt không biểu tình 2 mắt nhìn dưới mặt đất, Vương Nhược Tích cho rằng Dương Hoa còn giận còn sót lại không tiêu, lập tức lại dốc sức liều mạng tự trách bắt đầu đứng dậy. Mang theo còn chưa hoàn toàn rút đi men say, suy nghĩ của nàng theo một cái cực đoan đi về hướng một cái khác cực đoan. Vốn chỉ là nghĩ đến chơi đùa một phen Vương Nhược Tích hiện tại một lòng chỉ nghĩ đến tìm được Dương Hoa hoàn toàn tha thứ, không hy vọng giữa hai người bởi vì chuyện tối hôm nay tình sinh ra bất luận cái gì ngăn cách.

“Làm sao vậy?” Đang muốn tâm tư Dương Hoa bị Vương Nhược Tích tố chất thần kinh tựa như phát tác lại càng hoảng sợ, cuống quýt quay đầu đi, một phát bắt được cánh tay của nàng. Hắn cũng sợ Vương Nhược Tích còn có men say không có tỉnh lại, nhất thời kích động làm ra cái gì làm bị thương chuyện của mình.

“Ta biết là ta không đúng. Vừa rồi cuối cùng cái kia cục rõ ràng là nguoi thắng. Nguoi nhường cho ta, đối với nguoi còn không biết tốt xấu. Sau đó nói xin lỗi thời điểm còn không có một điểm thành ý.” Vương Nhượng Tích cánh tay bị Dương Hoa bắt được, đã không có lau nước mắt tay, lưu không ngừng nước mắt lập tức theo khuôn mặt tụ tập đến nằng khéo kéo cái cằm thượng, sau đó giọt giọt rơi vào nằng rộng mở trong cổ áo.

“Nguoi nếu là thật sinh khí, cùng lắm thì... Cùng lắm thì ta bỏ là được.” Vương Nhượng Tích đột nhiên ủy khuất lớn tiếng khóc lên, vốn là tự lưu không ngừng nước mắt lại càng tượng phá áp đồng dạng theo trong ánh mắt mãnh liệt chảy ra. Nàng giãy dụa lấy theo trọn mắt há hốc mồm Dương Hoa trong tay rút ra cánh tay, hai tay nhanh chóng giải nổi lên trên áo ngủ nút thắt, hơn nữa tại trên ghế sa lon hai chân về phía trước một khúc muốn quỵ xuống.

Trông thấy Vương Nhượng Tích thật đúng là ý định bỏ, Dương Hoa bị hù tranh thủ thời gian một bả gắt gao vòng quanh ngực ôm lấy nằng —— tại tình huống này hạ hấn cũng chẳng quan tâm tay của mình là để lại Vương Nhượng Tích cái gì vị trí.

Tiểu nha đầu này thật đúng là muốn vòng quanh trong nhà bò lên trên vài vòng? Giật mình Dương Hoa phát lực đem bả đã muốn nửa quỵ xuống Vương Nhượng Tích kéo hội trên ghế sa lon, sau đó gắt gao đè lại nằng, như thế nào cũng không chịu buông tay. Hấn cho dù đối với ngoài cửa sổ nhiều hơn nữa hô hơn vài chục thanh âm “Ta là vương bát đản”, cũng khó có thể làm như vậy thiếu đạo đức sự tình!

Cảm giác được dưới thân thể mặt Vương Nhượng Tích vẫn còn giãy dụa, Dương Hoa nhanh chóng cúi đầu muốn ngăn cản nằng. Nhưng này một cúi đầu, lại vừa hay nhìn thấy tại trên ghế sa lon giãy dụa Vương Nhượng Tích dùng sức hướng lên một tháo chạy, đem bả đã muốn giải khai nút thắt áo ngủ cho xuống phía dưới cạp xắt đi ra ngoài, bộ ngực đã ngoài bộ phận tất cả đều tron bóng lộ ra đi ra.

“Này! Nguoi chó hồ nháo!” Cái này Dương Hoa nhưng cũng nhìn không được nữa, tranh thủ thời gian nghiêm nghị rống to bắt đầu đứng dậy. Nếu nếu không ngăn cản Vương Nhượng Tích, Trời mới biết nằng còn có thể làm ra cái gì khác người sự tình đến?

Dương Hoa tiếng la chấn cả phòng đều tựa hồ có chút phát run. Cái này gần trong gang tấc gằm lên rốt cục lại để cho Vương Nhượng Tích ngừng lại. Nằng nức nở, tràn đầy mọi một nhìn qua Dương Hoa.

“Nguoi... Nguoi trước đem bả y phục mặc bắt đầu đứng dậy.” Dừng một hồi, Dương Hoa lúc này mới luống cuống tay chân theo Vương Nhượng Tích trên người bò lên. Mà theo trên người nằng đứng lên quá trình lại để cho hai người đều hết sức khó xử, bởi vì Dương Hoa cả người đều treo trên bầu trời đặt ở Vương Nhượng Tích trên người, cánh tay gắt gao đứng vững trước ngực của nằng, bốn đầu chân lại càng lẫn nhau vén cùng một chỗ, tư thế muốn nhiều ái màu có nhiều ái màu.

“Ừm.” Tinh táo lại về sau, Vương Nhượng Tích lập tức ý thức được chính mình vừa rồi lại làm chuyện ngu xuẩn. Nàng tranh thủ thời gian dùng cánh tay lau nước mắt, tràn đầy ý xấu hổ dùng sức kéo lên áo ngủ.

“Nguoi rút cuộc muốn thế nào?” Đợi Vương Nhượng Tích đem bả quần áo một lần nữa mặc, không đợi nằng nói chuyện, Dương Hoa tự vẽ mặt đau khổ trước đặt câu hỏi.

“Ta... Ta muốn cho nguoi đừng ghi hận ta.” Vương Nhượng Tích cúi đầu, thái độ khác thường dùng giống như muỗi kêu thanh âm nói.

“Ta sẽ ghi hận nguoi? Tại trong lòng nguoi, ta là cái loại người này sao?” Dương Hoa từ trên ghế salon đứng lên, kích động nhìn Vương Nhượng Tích lớn tiếng hô lên.

“Ta biết rõ nguoi không phải, đúng vậy ta sợ...” Vương Nhượng Tích ngẩng đầu nhìn Dương Hoa, vừa mới sung đỏ trong ánh mắt tràn đầy ủy khuất.

“Khuya hôm nay cứ như vậy đi qua được không? Chúng ta đều không nhớ rõ khuya hôm nay phát sinh cái gì, về sau cũng không Chuẩn Đề. Ai dẫn ra ai là vương bát đản, được không?” Dương Hoa ngồi xổm xuống đi, chăm chú nhìn Vương Nhượng Tích con mắt. Hấn biết rõ chỉ có như vậy mới có thể để cho kích động Vương Nhượng Tích chính thức tin tưởng mình.

“Ừm.” Vương Nhượng Tích khẽ gật đầu một cái, trong ánh mắt còn có chút nghi kỵ.

“Cái đó!” Dương Hoa dứt khoát đứng lên, theo trên mặt bàn cầm lấy còn lại bia. Hấn lần lượt một lọ cho Vương Nhượng Tích, sau đó lạnh lẽo chính mình giờ lên mặt khác một lọ ngửa đầu rót hạ một miệng lớn.

“Chúng ta đem mình quá chén, buổi sáng ngày mai bắt đầu đứng dậy nên cái gì đều không nhớ rõ.” Một hóp bia lớn vào trong bụng, còn không có hoàn toàn rút đi cảm giác say lại tuôn ra đem đi lên, Dương Hoa trên mặt lập tức hiện ra say rượu ửng đỏ.

“Tốt!” Vương Nhượng Tích cũng căn bản không có nửa điểm do dự, cử động mở chai rượu tự sùng sục sùng sục uống xong non nửa bình.

Vừa rồi chơi mệt mỏi về sau, một rượu bia vốn là vẫn còn dư lại một nửa. Dương Hoa cùng Vương Nhượng Tích hai cái có chủ tâm muốn đem mình quá chén gia hỏa cứ như vậy một người một lọ ngồi ở trên ghế sa lon nguoi tới ta đi, một mực đem bả hơn phân nửa còn lại bia đều cho rót rơi xuống bụng —— đương nhiên, trong lúc hai người chạy WC toa-lét số lần cũng rất phải không thiếu.

Một lúc mới bắt đầu, hai người đều còn có chút ý thức. Đúng vậy uống đến cuối cùng, hai cái không uống được rượu người tư duy tự hoàn toàn biến mất, bọn hấn thậm chí không nhớ rõ buổi tối rốt cuộc là mấy giờ ngủ.

Sáng ngày thứ hai, Dương Hoa là bị một hồi nóng nảy chuông điện thoại di động đánh thức. Hấn mê mang mở to mắt, vuốt vuốt trán đau nhức đầu, vươn tay ra ở bên cạnh lục lọi điện thoại di động của mình.

Sờ soạn hồi lâu, Dương Hoa cuối cùng đem điện thoại trao trong tay, hần chạm rãi bắt nó đặt ở bên tai, mỗi một ném ra một cái trường âm: “Này...”

“Này? Dương tiền bối?” Trong điện thoại truyền đến chính là Lam Tiểu Kỳ mang theo ngượng ngùng thanh âm

“Ừm...” Dương Hoa hừ một tiếng, dụi dụi mắt con người về sau dùng sức đem chính mình chỉ bắt đầu đứng dậy. Hần còn nhớ mang máng, mình và Vương Nhược Tích đêm qua uống hết đi rất nhiều rượu, cho nên không có trở về trong phòng ngủ.

“Dương tiền bối, đêm qua... Cái kia... Có phải là người giúp ta cùng Nhạc nhi...” Chỉ nghe Lam Tiểu Kỳ thanh âm, Dương Hoa rượu có thể tưởng tượng ra tiểu cô nương kia mặt mũi tràn đầy ngượng ngùng bộ dáng

“Ta tới ta tới!” Trong điện thoại xuất hiện trong nháy mắt hỗn loạn, Nhạc nhi tựa hồ là chớp theo Lam Tiểu Kỳ chỗ đó đoạt được microphone, sau đó tự đối với microphone hô, “Hoa tử, đêm qua, có phải là người giúp chúng ta thay quần áo hay sao?”

“Ai ah!” Dương Hoa thật dài thở dài một tiếng. Cái này thật đúng là một lớp không bình, một lớp lại lên. Bên này Vương Nhược Tích sự tình còn không có bãi bình đâu rồi, bên kia Lam Tiểu Kỳ cùng Nhạc nhi vậy mà lại đã tìm tới cửa.

“Này, uy uy?” Nhạc nhi nghe thế bên cạnh không có thanh âm lập tức lại không ngừng hô. “Nhạc nhi! Cho ta!” Microphone tựa hồ đang tại bị qua lại cướp đoạt ở bên trong, truyền đến thanh âm cũng là lúc lớn lúc nhỏ.

“Dương tiền bối, buổi chiều lúc làm việc rồi nói sau.” Tựa hồ Lam Tiểu Kỳ thừa dịp Nhạc nhi không có phòng bị thời điểm một bả túm lấy microphone, sau đó nhanh chóng hô xong những lời này, tự phủ lên cái này có đầu không có đuôi điện thoại.

Hô! Khá tốt Lam Tiểu Kỳ cúp điện thoại... Dương Hoa thật dài thở gấp ra một khẩu đại khí. Ừm... Hần lúc này mới mở to mắt, nhìn chung quanh một chút chung quanh. Lại để cho hần kinh ngạc chính là, chung quanh vậy mà không thấy được Vương Nhược Tích bóng dáng. Chỉ có trên mặt đất ném lấy nàng cái kia kiện áo ngủ cùng một đầu không biết là ai đồ lót. Hơn nữa, vốn lập trên mặt đất bình rượu bị đánh trở mình đầy đất, những kia còn không có uống xong bia vùng trên mặt đất, làm cho đây mãi phòng khách đều là nồng đậm rượu còn mùi.

Đón lấy, Dương Hoa liền chú ý tới mình vậy mà cũng trần truồng trên thân, chỉ mặc một đầu đồ lót. Cái kia kiện buổi tối ngủ lúc xuyên đeo T-shirt vậy mà cũng không biết lúc nào rơi trên mặt đất, hơn nữa cũng đi theo Vương Nhược Tích cái kia kiện áo ngủ cùng một chỗ ngâm mình ở trong rượu.

“YAA. A. A..!” Dương Hoa kinh kêu một tiếng, vội vàng đem T-shirt theo trong rượu mò đi ra. Bất quá bị ngâm một đêm T-shirt hiển nhiên đã muốn không thể lại mặc. Gay mũi mùi rượu lại để cho hần hoàn toàn thanh tỉnh lại. Dương Hoa cũng không còn rất muốn, tranh thủ thời gian từ trên ghế salon nhảy dựng lên, nằm lên trên mặt đất ba bộ y phục, xuyên thẳng mặc vào dép lê tự hướng trong phòng của mình chạy tới —— máy giặt quần áo ngay tại phòng của hần đằng sau trên ban công

Đúng vậy, hần mới vừa vận chạy đến gian phòng của mình cửa ra vào, một cổ gay mũi chán ghét hương vị tự trước mặt đánh tới. Sau đó, Dương Hoa liền trợn mắt há hốc mồm trông thấy không mảnh vải che thân Vương Nhược Tích thẳng tắp nằm ở phòng của hần trên mặt đất, trên người cùng nàng lòi bọ bạch cái kia sàn nhà đều bị nhả rồi tinh rồi mù.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Liên tiếp (hạ)

Trông thấy Vương Nhược Tích thân thể trần truồng nằm ở một đồng nôn mửa uế vật ở phía trong, trên bụng còn dính lấy không ít nôn cùng vàng vàng bìa, Dương Hoa trên mặt biểu lộ được kêu là một cái xấu hổ. Vương Nhược Tích nằm xuống vị trí còn vừa lúc ở bên giường duy nhất một đầu trên hành lang, gắt gao ngăn cản Dương Hoa đường đi.

Hần đã muốn tranh thủ thời gian tiến lên đi đem bả Vương Nhược Tích cứu tỉnh, làm cho nàng tranh thủ thời gian đi tắm, thay đổi y phục. Tuy nhiên lại lại không có ý tứ đụng nàng thân thể trần truồng. Hơn nữa, say rượu Dương Hoa hiện tại đầu còn có chút đau nhức, bị Vương Nhược Tích nôn mửa mùi lạ một đám chọc, hần cũng hiểu được trong dạ dày từng đợt sôi trào.

“Nhược Tích, Nhược Tích!” Do dự một hồi, Dương Hoa có lẽ hay là chịu đựng nôn mửa cùng khó chịu nỗi cảm giác, chạy đến Vương Nhược Tích bên người nhẹ khẽ đẩy đẩy vai của nàng.

“Ừm!” Đang ngủ say Vương Nhược Tích ở đâu có thể dễ dàng như vậy đã bị đánh thức, cảm giác được trên bờ vai truyền đến khác thường, nàng phát tay sờ lên bả vai, sau đó lại vẫn trở mình.

“Đó...” Nhìn xem Vương Nhựt Tích ở đằng kia một đồng trong đồng nồn xoay người, khiến cho vốn là coi như vệ sinh bên trái thân thể cũng một mảnh đồng bừa bộn, Dương Hoa nhìn không được lớn tiếng nồn ra một trận. May mắn đêm qua bữa tối đã muốn tiêu hóa không sai biệt lắm, bữa sáng lại còn chưa kịp ăn. Nếu không nghe lời, hẳn nhất định sẽ nhìn không được nhà Vương Nhựt Tích một thân.

Dương Hoa cơ hồ đều muốn bội phục Vương Nhựt Tích nhẫn nại lực. Tại hoàn cảnh như vậy hạ nằng lại vẫn có thể ngủ cùng cái không có việc gì người đồng dạng. “Nhựt Tích, Nhựt Tích!” Giật mình sau khi xong, Dương Hoa có lẽ hay là lần nữa phát lực đẩy Vương Nhựt Tích phía sau lưng. Đương nhiên, dính vào nằng trên lưng uest vật cũng đi theo dính Dương Hoa thủ đoạn. Chán ghét cảm giác sâu sắc thấp xuống Dương Hoa phủ mị Vương Nhựt Tích trần trụi phía sau lưng quần bách cảm giác. Hẳn khả năng có lẽ hay là lần đầu thanh tỉnh vuốt một cái xinh đẹp trần truồng nữ nhân phía sau lưng, nhưng lại ngay cả một điểm e lệ ý tứ đều không có.

“Ừm!” Vương Nhựt Tích nhưng căn bản liền cảnh đều không lý Dương Hoa, hừ hừ một hồi lại xoay người một cái trở mình trở về, đem mình chính diện thân thể sáng tại Dương Hoa trước mắt, còn tiếp tục ngủ nằng cảm giác.

Đình đông, đình đông!

Ngay tại Dương Hoa dở khóc dở cười nhìn xem nằm ngáy o... o... Vương Nhựt Tích, không biết là nên vậy lại đẩy nằng vài cái cần phải dứt khoát đi lòng kiếm điểm nước lạnh đến đem nằng gội tỉnh thời điểm, bên ngoài lại đột nhiên truyền đến chuông cửa thanh âm.

“Nhựt Tích, Nhựt Tích.” Tại chuông cửa dưới sự thúc giục, Dương Hoa rốt cục vẫn phải dùng sức dùng cái kia chích không có dính vào uest vật tay vỗ vỗ Vương Nhựt Tích mặt.

“Ừm... Ừm?” Nôi tay cùng mặt tiếp xúc hạ, Vương Nhựt Tích rốt cục mở ra buồn ngủ con mắt, “Dương Hoa?” Trông thấy Dương Hoa gần trong gang tấc gương mặt, nằng thở dốc một hơi, sau đó liền chăm chú nhủ mảy. Sau khi tỉnh lại, nằng lập tức tựu nghe thấy được chung quanh gay mũi mũi thú.

Đình đông, đình đông! Tiếng chuông cửa vẫn còn tiếp tục vang lên.

“Ừm... Ai ah? Ah!” Vương Nhựt Tích vừa hướng Dương Hoa đặt câu hỏi, một bên vô ý thức lấy tay sờ soạng một cái mặt, sau đó nằng liền lập tức hét lên một tiếng, tròn tròn đôi mắt nhìn mình dính đây nồn bàn tay. Cái kia chích đã từng xinh đẹp như vậy tỉnh tề tử mị thon thon tay ngọc giờ phút này thoát nhìn nhưng là như thể làm cho người ta chán ghét. “Đó!” Nghe chính mình trên mặt chán ghét hương vị, Vương Nhựt Tích cũng nhìn không được nữa nồn ra một trận. Nằng muốn chèo chống lấy chính mình ngồi xuống, đứng vậy tay vừa mới khê chống đất, cũng bởi vì trượt và giữa mặt té xuống.

Bất quá lúc này, Vương Nhựt Tích lại chú ý tới Dương Hoa cầm trong tay lấy cái kia kiện thoát nhìn rất quen thuộc áo ngủ cùng đồng dạng quen thuộc đồ lót. Nằng vô ý thức cúi đầu nhìn thoáng qua thân thể của mình. “Ah!” Lại là một tiếng cao quảng tám thét lên, phát hiện mình bị Dương Hoa nhìn cái đạo chơi Vương Nhựt Tích vừa thẹn vừa vội co lại thành một đoàn, hai tay lúc lên lúc xuống gắt gao bảo vệ chính mình xấu hổ bộ.

Đình đông! Đình đông! Đình đông! Dương Hoa cùng Vương Nhựt Tích hai người trong phòng mề nheo, bên ngoài tiếng chuông cửa dần dần có vẻ không nhìn được.

“Chính người sát thoáng một tý, sau đó tùy tiện tìm kiện y phục mặc lên.” Nghe một tiếng nhanh giống như một tiếng chuông cửa, Dương Hoa bắt đắc dĩ đem trong tay quần áo tất cả đều ném cho ngăn lại hẳn đi đường đích Vương Nhựt Tích, “Chờ một chút! Đến đến rồi!” Dương Hoa một bên hô, một bên đóng lại gian phòng của mình đại môn, nhanh chóng chạy ra ngoài.

Vì vậy, Dương Hoa trong phòng cũng chỉ còn lại có Vương Nhựt Tích một cái. Đợi cho Dương Hoa chạy ra cửa đi, Vương Nhựt Tích mới dần dần buông lỏng cơ thể thành một đoàn thân thể, nằng vịn mép giường đứng lên, một bên dùng áo ngủ thượng vẫn còn tương đối khô ráo bộ phận lau sạch lấy trên người uest vật, một bên còn lòng tràn đầy khẩn trương nghe bên ngoài thanh âm. Nằng rất là lo lắng đến người là Tề Vũ Huyễn. Bởi vì các nằng đã nói buổi sáng cùng đi ra dạo phố. Vạn nhất Tề Vũ Huyễn tới gọi nằng, lại phát hiện nằng không mảnh vải che thân theo Dương Hoa trong phòng đi ra ngoài, thật không biết nằng hội nghĩ như thế nào!

Bất quá may mắn, tại cửa phòng mở ra về sau, từ bên ngoài truyền đến thanh âm là thuộc về vị kia lão thái thái chủ thuê nhà. Theo lão thái thái chủ thuê nhà cái kia lưu loát T thành phố thổ ngữ thì thăm theo trong miệng nằng bỗng xuất hiện, Vương Nhựt Tích dài ra một khẩu đại khí.

Nằng tranh thủ thời gian ấn lên đóng cửa, chịu đựng mãnh liệt ý xấu hổ, dùng trong tay quần áo bưng kín bộ ngực cùng hạ thân, nhanh chóng nhảy lấy chạy lên sân thượng, kéo lên bức màn về sau, ở bên cạnh trên ống nước dùng sức chà xát giặt rửa khỏi Dương Hoa cái kia kiện T-shirt. Tại trong tay nằng có thể xử dụng đầm đương khẩn mặt mảy cái gì đồ tựa hồ cũng chỉ có Dương Hoa T-shirt, nằng áo ngủ quá dày quá nặng, mà đồ lót tắc chính là có vẻ quá nhỏ.

Chủ thuê nhà lão thái thái lần này tới chủ yếu là đến thu Dương Hoa bọn hắn tháng thứ nhất phí điện nước. Bất quá tại sau khi vào cửa, chứng kiến Dương Hoa tỉnh ở trần bộ dáng, nghe thấy được cả phòng mũi rượu lúc, lão thái thái tựu không tự giác nhủ mảy.

“Ừm?” Đương làm Dương Hoa trong phòng khóa cửa thanh âm vang lên, lão thái thái lông mày tựu nhăn chắc hơn, trong ánh mắt cũng là tràn đầy nghi hoặc. Cái này phòng ở là nằng thuê, nằng đương nhiên biết rõ Dương Hoa cùng Vương Nhựt Tích hai người đều tự ở cái kia gian phòng ốc. Cái này giữa ban ngày, Vương Nhựt Tích cửa gian phòng mở rộng ra lấy, Dương Hoa cửa phòng tắc chính là đóng chăm chú, hơn nữa bên trong còn tựa hồ có người.

“Làm sao vậy?” Chứng kiến chủ thuê nhà lão thái thái vận cùng một chỗ lông mày, Dương Hoa chột dạ hỏi thăm.

“Khung phòng vài dặm một thay nện ở phía trong (trong phòng này cũng quá ô uest).” Lão thái thái thao lấy miệng đầy lưu loát T thành phố lời nói đối với Dương Hoa phản nần lấy.

“Ah ah, ta lập tức liền thu thập.” Dương Hoa liên tục không ngừng gật đầu đáp ứng. Hắn tuy nhiên sẽ không nói T thành phố lời nói, bắt quá ở chỗ này ở bốn năm, nghe hay là nghe hiểu.

“Vừa bấm đốc lời nói dày (hết thầy cũng khỏe)?” Lão thái thái gật gật đầu, hướng trong phòng khách thò đầu ra, thỉnh thoảng phiết lấy Dương Hoa gian phòng đại môn.

“Ừm, khá tốt, khá tốt.” Dương Hoa đốc sức liều mạng gật đầu. Hắn lòng tràn đầy chờ mong lấy lão thái thái đi nhanh lên người, tốt đem bà Vương Nhượng Tích theo gian phòng của mình ở phía trong phóng xuất, đúng vậy lão thái thái nhưng vẫn không ngừng cùng hắn lái nhai lấy, hoàn toàn không có đi người ý tứ.

Tại lão thái thái cùng Dương Hoa lời ong tiếng ve việc nhà thời điểm, Vương Nhượng Tích đã muốn dùng Dương Hoa cái kia kiện T-shirt sát tốt rồi thân thể, sau đó lại từ trên ban công tìm được rồi đồ lau nhà, đem bà trên mặt đất cái kia chút ít nồn mưa dấu vết lời cái sạch sẽ.

Tuy nhiên lúc này mùa hè, không mảnh vải che thân trong phòng đợi cũng sẽ không cảm thấy lạnh. Đúng vậy tại thuộc về Dương Hoa trong phòng người trần truồng, Vương Nhượng Tích có lẽ hay là như thế nào đều cảm thấy không được tự nhiên.

Trong phòng qua lại đánh cho hai cái chuyển về sau, nàng do dự mà đứng ở Dương Hoa tủ quần áo trước, từ bên trong tùy tiện lấy ra một kiện T-shirt cùng một đầu quần ngắn mặc trên người. Xuyên thẳng mặc vào về sau, phía dưới quần ngắn ngược lại khá tốt, nhưng trên thân thương cảm nhưng lại chăm chú kéo căng tại Vương Nhượng Tích trên người. Tại ép tới Vương Nhượng Tích có chút sự khó thở đồng thời cũng buộc vòng quanh nàng làm cho người ta phún huyết bộ ngực tạo hình.

“Người chờ một chút, ta đi lấy tiền.” Khó khăn, Dương Hoa mới đứng vững Bát Quái chủ thuê nhà. Tìm cái lấy tiền lấy có về sau, hắn tranh thủ thời gian tiến vào toilet xuất ra một đầu khăn mặt trở lại trong phòng của mình. Nhưng mở cửa phòng, lại vừa hay nhìn thấy Vương Nhượng Tích đem hắn cái kia kiện T-shirt theo trên người cởi ra.

“Ai!” Dương Hoa lập tức nhắm mắt lại.

“Người có hay không lớn điểm quần áo?” Vừa rồi té trên mặt đất thời điểm còn có vẻ rất thẹn thùng Vương Nhượng Tích giờ phút này đảo có vẻ không sao cả rồi, nàng dĩ nhiên cũng làm như vậy ở trần đi đến Dương Hoa trước mặt hỏi.

“Có, tại trong tủ quần áo! Có một kiện màu xanh da trời T-shirt. Ta xuyên đeo ngay lớn, người thử xem.” Dương Hoa còn tưởng rằng Vương Nhượng Tích hội dùng quần áo che thân thể, thật không nghĩ đến vừa mở mắt lại nhìn vừa vặn.”Làm sao người không che thoáng một tý!” Dương Hoa lập tức mặt đỏ lên.

“Cũng không phải cho người nhìn lần một lần hai. Sờ người đều sờ qua mấy lần rồi, còn có cái gì nhưng che hay sao?” Vương Nhượng Tích cũng không biết là đang nói nói nhằm có lẽ hay là hay nói giỡn, dù sao nàng mang theo về mặt về mặt không sao cả, tại trong tủ quần áo lấy ra Dương Hoa nói cái kia kiện màu xanh da trời thương cảm. Sau đó thoả mãn sửa sang lại góc áo, nằm chết đi Dương Hoa trên giường.

“Người... Không cần tắm rửa?” Dương Hoa nhìn xem trên giường Vương Nhượng Tích, khăn trương hỏi.

“Ta lấy y phục của người sát qua. Ngoại trừ nước lạnh có chút mát mẻ, kỳ thật cũng không có gì.” Vương Nhượng Tích y nguyên về mặt không sao cả trả lời.

“Ta đi ra ngoài đem tiền cho chủ thuê nhà.” Dương Hoa bắt đầu đi nhìn Vương Nhượng Tích liếc, không có nói cái gì nữa liền từ động ở góc tường áo khoác ở phía trong móc ra túi tiền, lại lần nữa về tới phòng khách.

Ngay tại Dương Hoa rời phòng về sau, Vương Nhượng Tích trên mặt về mặt không sao cả lập tức toàn bộ đều cởi cái sạch bong. Nàng mang theo một cái đống chất đáng tươi cười cuộn lên chân, hai tay vây quanh lấy đầu gối trên giường ngồi dậy.

Chuyện tối ngày hôm qua, nàng biết rõ Dương Hoa thật sự một điểm trí nhớ đều không có, đúng vậy chính cô ta trong đầu, lại còn một điều mơ hồ ngắt quãng.

Vương Nhượng Tích còn có thể nhớ rõ, tại đêm qua, đương làm Dương Hoa đã muốn say đến bắt đầu nửa điên điên cười nói mê sáng thời điểm, Vương Nhượng Tích trong đầu còn lại một điểm ý thức.

Khi đó, nàng mang theo tràn đầy men say đứng lên chê cười Dương Hoa.”Người xem người... Còn... Nói cái gì... Muốn uống rượu. Mới uống như vậy chút rượu sẽ say...”

“Ai nói ta say?” Dương Hoa cũng mang theo mặt mũi tràn đầy không phục biểu lộ đứng lên,”Ta khẳng định so người hậu... Hậu say.”

“Nhìn người cái kia bộ dáng.” Vương Nhượng Tích cười duỗi ra ngón tay,”Chúng ta đánh cuộc, người khẳng định... Khẳng định so với ta trước say!”

“Ta không đánh với người đánh bạc.” Dương Hoa vung tay lên, lại đem mình dẫn ngã lại trên ghế sa lon, hắn đã muốn ngay đứng cũng không vững, con mắt nửa khép lấy, đã muốn ở vào triệt để say đảo biên giới,”Người thua... Thua cũng không nhận nợ.”

“Hắc... Người lại nói ra... Người là vương bát đần. Hi hi... Hi hi hi...” Chứng kiến Dương Hoa ngã xuống, Vương Nhượng Tích cũng hướng tiền bỏ nhào tại trên ghế sa lon, mang theo say khướt cười tiến đến hắn bên tai bên cạnh cười vừa nói.

“Ta là vương bát đần!” Dương Hoa đột nhiên lớn tiếng hô một tiếng, sau đó lại dẫn gần như si ngốc đáng cười nói, “Ta thừa... Thừa nhận. Tới phiên ngươi.”

“Ừm? Tới phiên ta?” Vương Nhựt Tích cũng cười ngây ngô lấy, vứt bỏ trong tay rượu, lại giải khai áo ngủ nút thắt, “Đó!” Nàng còn cười lớn hô một tiếng, đem bả áo ngủ chỉ lên trời thượng ném đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Đêm đầu tiên Hôi Úc (thượng)

phiếu đề cử, phiếu đề cử ah!!!!

Đương làm Hôi Úc tiến hành đến nơi đây thời điểm, ngồi ở Dương Hoa trên giường Vương Nhựt Tích đem bả đầu gất gao vùi vào đầu gối của mình cùng cánh tay trong lúc đó. Lại chuyện phát sinh phía sau tình, làm cho nàng trở lại muốn lúc thức dậy chỉ cảm thấy thân thể bởi vì e lệ mà biến thành nóng hổi.

Vương Nhựt Tích đem bả áo ngủ ném tới không trung về sau, chứng kiến Dương Hoa nửa mở mắt ra con ngươi y nguyên còn mang theo ngây ngốc vui vẻ ngốc nhìn mình, nàng lập tức tức giận trong lòng.

“Sao... Như thế nào, ngươi còn... Muốn cái gì?” Uống đến say mềm Vương Nhựt Tích nhìn chằm chằm Dương Hoa, khiêu khích tựa như hỏi.

“Không có... Cái gì.” Dương Hoa đã muốn nhanh mắt mở không ra rồi, đầu của hắn không ngừng về phía trước từng điểm từng điểm, tùy thời đều có thể ngủ.

“Ta... Biết rồi...” Vương Nhựt Tích lại nhìn xem không ngừng “Gật đầu” Dương Hoa say cười lộ lên, “Ngươi... Là sắc lang...” Nàng vừa nói, một bên dùng ngón tay ôm lấy trên thân thể mình che giấu một đầu cuối cùng đồ lót, tại trên ghế sa lon quật khỏi bờ mông bắt nó theo trắng nõn thon dài hai chân còi xuống dưới.

Dương Hoa ánh mắt hoàn toàn mê ly rồi, trong ánh mắt của hắn tất cả đều là mơ hồ thế giới. Chứng kiến Vương Nhựt Tích trong tay đột nhiên nhiều hơn một cái màu xanh biếc mấy cái gì đó, hắn mờ mịt nửa khôi ngẩng đầu, “Ừm? Ngươi làm gì?”

“Ta... Khỏa thân... Khỏa thân bò... Hi hi.” Vương Nhựt Tích cười ngây ngô lấy từ trên ghế salon lăn đến trên mặt đất, sau đó liền thật sự tượng hai người trước kia đồ ước ở phía trong nói như vậy, tứ chi chạm đất, không mảnh vải che thân vòng quanh phòng khách bò lên.

Trên thực tế, nếu như không phải dùng như vậy tư thế, Vương Nhựt Tích chỉ sợ thật đúng là không có biện pháp trong nhà đi đến một vòng. Mặc dù là bò, nàng cũng đã hoàn toàn phân không rõ phương hướng. Nàng không có tuyến cái kia nổi thẳng Dương Hoa gian phòng rộng rãi hành lang, ngược lại hướng phía cái bàn dưới bò đi qua. Kết quả, nàng vừa vịn dầm vào bên cạnh bàn chính tề sắp xếp một hàng bình rượu thượng. Không những mình đã muốn tiếp cận thoát lực cánh tay một cái duy trì không được làm cho nàng nằm sấp ngã xuống đất, bị nàng toàn bộ đụng bình rượu cũng ngã trái ngã phải trở mình đầy đất, hai chai còn không có uống xong bình rượu ở phía trong, bia vùng đầy đất.

Tề trên mặt đất Vương Nhựt Tích đương nhiên bị rượu giới cho một thân, bất quá nàng lúc này đã muốn không biết quan tâm. Trên mặt đất lại một hồi, nàng lại lung la lung lay quỳ bắt đầu đứng dậy, tiếp tục hướng trước, theo cái bàn bên này chui vào, lại từ cái bàn bên kia chui đi ra, vòng quanh phòng khách bò lên nghiêm chỉnh vòng.

Mặc dù là Dương Hoa đã muốn say tiếp cận bất tỉnh nhân sự, nhưng hắn nửa mở trong ánh mắt chứng kiến Vương Nhựt Tích không mảnh vải che thân mê người thân thể dùng như vậy một cái cực độ dễ dàng làm cho người ta phạm tội tư thế từ đằng xa leo đến bên cạnh mình, trên sinh lý y nguyên nổi lên thấp phản bình thường nam tính phản ứng. Bất quá hắn lúc này đã muốn say chỉ có thể nửa nằm trên ghế sa lon, cười nhìn xem Vương Nhựt Tích, ngay lần xuống sô pha khí lực cũng bị mất.

“Đến, chúng ta... Đón lấy Uống.... uó... ng!” Vương Nhựt Tích một vòng bò xong, cứ như vậy trần truồng thân thể hướng trên ghế sa lon khế dựa, cùng Dương Hoa ái màu nằm cùng một chỗ, sau đó lại cầm lấy rượu trên bàn bình sùng sục sùng sục đem bả bên trong rượu toàn bộ uống vào.

“Ai...” Chứng kiến Vương Nhựt Tích lại uống lên rượu, Dương Hoa cũng cầm lấy trong tay bình rượu, hướng trong miệng sục đồ đảo, tuy nhiên lại một chút rượu cũng không còn còn lại, “Không có. A...” Hắn cử động mở chai rượu xuống phía dưới sục đồ đảo, ý bảo đã không có rượu.

“Không có?” Vương Nhựt Tích mở ra mê ly hai mắt, mắt nhìn Dương Hoa bình rượu, đột nhiên hoành thân cười lên Dương Hoa trên người, “Ta... Vừa

rồi dính... Dính không ít.” Nàng cười đem bả dính vào rượu thân thể hưởng Dương Hoa bên miệng tới gần, kết quả, hai người liền lẫn lộn ngã xuống trên ghế sa lon.

“Hi hi, người say, so với ta trước say...” Cùng Dương Hoa nằm sấp lại với nhau Vương Nhựt Tích căn bản là một chút cũng không khóa tâm mình là không phải là bị chiếm tiện nghi, nàng có lẽ hay là nhõng nhẽo cười lấy chê cười Dương Hoa.

“Ai... Ai nói hay sao?” Nâng lên cái này tại say rượu lúc có thể... nhất kích thích người chủ đề, Dương Hoa nguyên vốn đã triệt để uể oải tinh thần lập tức lại khôi phục một chút. Hắn giãy dụa lấy mờ mắt ra, nhìn xem Vương Nhựt Tích nói: “Ta... Cũng có thể... Có thể bỏ một vòng.” Vừa nói, Dương Hoa đánh cho cái tràn đầy từ khí chính là nấc.

“Hắc hắc.” Vương Nhựt Tích cười đem bả Dương Hoa T-shirt cho mảnh lực theo trên người hắn cỡi ra, sau đó dương tay ném đảo một bên, “Vây người bỏ... Bỏ cho ta xem...”

Lúc này hai người thân thể chăm chú dán cùng một chỗ, Dương Hoa tại Vương Nhựt Tích dưới thân thể mặt giãy dụa lấy, muốn lăn đến dưới ghế sa lon đi. Đúng vậy Vương Nhựt Tích cả người đều ghé vào trên người hắn, cái kia thêm chút sức khí giãy dụa chỉ là càng thêm kích thích hai người cảm giác mà thôi.

Nhìn xem say rượu Dương Hoa cái kia trương tấm đầy mẫn mang theo nam nhân vị gương mặt, cảm giác theo trên người hắn truyền đến nhiệt độ cơ thể, hơn nữa dưới khuôn mặt Dương Hoa không ngừng giãy dụa mang đến hai người thân thể trực tiếp ma sát, Vương Nhựt Tích chỉ cảm thấy trong đầu đột nhiên sinh ra một loại mãnh liệt vô pháp khống chế xúc động. Vừa rồi cái kia nửa bình rượu xuống lần nữa bụng, lý trí của nàng đã muốn cơ hồ hoàn toàn biến mất, đơn thuần Dục vọng khoảng chừng gì đó lấy hành vi của nàng. Đương làm Vương Nhựt Tích cảm giác được theo trên đùi truyền đến làm cho nàng toàn thân khô nóng cảm giác lúc, nàng đột nhiên ôm chặt lấy Dương Hoa, dộc sức liều mạng suru tâm lấy khoái cảm căn nguyên.

Đúng vậy vùng vẫy hai cái về sau, Dương Hoa sẽ thấy không nhúc nhích đạn đánh. Kỳ thật, hắn sớm đã đạt tới cực hạn. Một nhọc quá độ tăng thêm nghiêm trọng say rượu, mất đi khí lực toàn thân.

“Nha...” Chỉ còn lại có mãnh liệt Dục vọng Vương Nhựt Tích nhưng căn bản không có chú ý Dương Hoa có phải là đã muốn nhắm mắt lại. Dương Hoa không động đậy được nữa, nàng lập tức mình ôm lấy Dương Hoa giống một đầu rắn nước đồng dạng giãy dụa thân thể, lại để cho hai người thân thể nhiều lần ma sát, cảm giác theo thân thể từng bộ vị truyền đến nhanh cảm giác, đồng thời phát ra từng tiếng tràn ngập Dục vọng rên rỉ.

Tại Vương Nhựt Tích như thế kích thích ma sát hạ, Dương Hoa cũng vô ý thức ôm chặt trong ngực người ngọc. Hắn lần nữa hơi mờ mắt ra, ánh mắt mê ly nhìn Vương Nhựt Tích liếc. Bất quá cái nhìn này đối với Vương Nhựt Tích mà nói, đã đầy đủ kích thích hành động của nàng. Tầm mắt của 2 người chỉ nhìn nhau một giây, nàng tự không chút do dự dùng sức ôm chặt Dương Hoa hôn xuống dưới. Nhắm mắt lại Dương Hoa vô ý thức đáp lại lấy. Hai người mang theo từ khí chính là mỗi cùng lười vển cùng một chỗ, tựa như cùng bọn hắn vển thân thể đồng dạng qua lại tư cạ sát lấy. Ôm chặt cùng một chỗ hai người lẫn lộn rơi xuống trên mặt đất, đúng vậy lạnh buốt sàn nhà cũng không có tỉnh lại ý thức của bọn hắn.

Vương Nhựt Tích chỉ cảm giác thân thể của mình càng ngày càng nóng, tại một phen thật dài hôn nồng nhiệt về sau, nàng phát lực ngồi xuống, cười Dương Hoa trên lưng. Mang theo đầy người khô nóng cùng không thể chờ đợi được khát vọng, nàng mãnh lực kéo ra Dương Hoa đồ lót, sau đó liền không chút do dự cỡi đi lên.

“Ah...” Thân thể giao hợp, tại rượu còn dưới tác dụng bị phóng đại vài lần thân thể cảm giác lại để cho Vương Nhựt Tích lập tức phát ra một tiếng như khóc như tổ rên rỉ. Nàng cao cao nhô lên đẩy dạn bộ ngực 〇〇, hai tay đỡ tại Dương Hoa trên đùi, một bên phát ra như thút thít nỉ non loại yêu kiều, một bên nhanh chóng cao thấp rất động lên chính mình mê người vòng eo. Giống như thủy triều tuôn ra đến nhanh cảm giác lập tức đem hai người hoàn toàn bao phủ.

Đối với cái này hết thảy, Vương Nhựt Tích trong trí nhớ cũng chỉ có cực kỳ mơ hồ ngắt quãng. Nàng biết mình cùng Dương Hoa làm cái gì, nhưng là quá trình của nó lại mơ hồ không rõ. Hơn nữa, bọn hắn đến rốt cuộc đã làm gì bao lâu, làm mấy lần, về sau lại xảy ra chuyện gì, mà ngay cả Vương Nhựt Tích cũng không có bất kỳ trí nhớ. Nàng thậm chí cũng đối với chính mình bỏ vào Dương Hoa gian phòng, sau đó nhà trên đất đều là cảm thấy thập phần buồn bực.

Bất quá, nhớ lại tối hôm qua tất cả có thể trở về nhớ lại sự tình về sau, Vương Nhựt Tích trong nội tâm cũng không biết là cái gì tư vị. Dương Hoa đúng vậy nàng bằng hữu tốt nhất Tề Vũ Huỳnh đã muốn nửa xác định bạn trai!

Tuy nhiên Vương Nhựt Tích cũng thừa nhận, nàng đối với Dương Hoa rất có hảo cảm—— thậm chí, nếu như hắn không phải Tề Vũ Huỳnh chuẩn bạn trai, nàng rất có thể hội sớm tự hành động đem hắn của tới tay—— nhưng là vấn đề là, Vương Nhựt Tích nhưng để xác định, nàng bây giờ đối với Dương Hoa nhiều nhất chỉ là “Ưu thích” mà thôi, khẳng định không có Tề Vũ Huỳnh yêu sâu như vậy. Hơn nữa, đem qua đến cuối cùng thời điểm Dương Hoa đã hoàn toàn đã không có ý thức, tất cả đều là trên sinh lý tự động phản ứng.

Không biết cái này có tính không mê gian? Cái kia rốt cuộc là hắn mê gian ta, có lẽ hay là ta mê gian hắn đâu này? Vương Nhựt Tích trong đầu hiện lên một cái làm cho nàng dở khóc dở cười ý niệm trong đầu. Say rượu loạn tính. Đến cuối cùng, Vương Nhựt Tích cũng chỉ có thể như vậy cho tới hôm qua phát sinh hết thảy rơi xuống cái định luận.

Đúng vậy không đúng! Vương Nhựt Tích đột nhiên lại theo hai đầu gối trong lúc đó ngẩng đầu lên, ngơ ngác xem lên trước mặt vách tường. Đêm qua rõ ràng là nàng lần đầu tiên, đúng vậy như thế nào đã không có cảm thấy đau, lại không có bất kỳ vết máu đâu này?

Tại Lí Hồng Vĩ trước kia, nàng cho tới bây giờ không có giao qua bạn trai. Hơn nữa cũng là bởi vì nàng không chịu cùng đạo diễn cùng những kia tên các diễn viên giường, cho nên mới một mực giới văn nghệ ở phía trong lẫn lộn 4~5 năm, diễn cũng đều là cái loại này không phải ảo rỗng chính là phổi không thể tái phổi phổi hợp diễn. Thắng đến Tề Vũ Huỳnh xuất hiện, nàng mới chậm rãi theo nữ phổi hợp diễn trên vị trí đứng lên, được cái thứ hai nữ

nhân vật chủ yếu nhân vật. Mà cùng Lí Hồng Vĩ cùng một chỗ thời điểm, nàng một mực trong nội tâm đều bày đặt Tề Vũ Huỳnh tại quán bán hàng thảo luận những lời kia, cho tới bây giờ không có cùng hắn phát sinh qua bất luận cái gì thân mật sự tình ah...

Chẳng lẽ lại trước kia đã từng bị Lí Hồng Vĩ mê gian qua, ta không nhớ rõ? Nghĩ tới đây, Vương Nhược Tích thiếu chút nữa toát ra một thân mồ hôi lạnh. Đem mình lần đầu tiên cho mình rất có hảo cảm Dương Hoa nàng cảm thấy không sao cả. Kỳ thật Vương Nhược Tích rất xua đuổi khỏi ý nghĩ, dù sao nữ nhân nha, cũng nên có lần đầu tiên. Ở thời đại này, cũng không còn mấy người phu nhân chân tướng Tề Vũ Huỳnh như vậy truyền thống. Đúng vậy nếu như đem bà lần đầu tiên cho cái kia nàng hiện tại thâm nghĩ từng ngậm nước nhả tại trên mặt Lí Hồng Vĩ, nàng đã nghĩ lên tiếng khóc lớn, đầu gối trở ngại.

Bất quá ngay tại Vương Nhược Tích đang muốn khóc thời điểm, nàng đột nhiên lại ngừng lại. Bởi vì này lúc nàng nhớ tới tựa hồ ngay tại đoạn thời gian trước buổi tối, nàng đã từng mình ở trong nhà nào qua một buổi tối. Lần kia nàng còn sai đem mình tưởng tượng trở thành Dương Hoa.

Tựa hồ chính là đêm hôm đó, chính cô ta cho mình làm không ít rất quá phận mấy cái gì đó. Ví dụ như bên ngoài những kia ghế ngồi tròn ghế chân, còn có trong phòng bếp cái cán chổi... Nghĩ tới đây, Vương Nhược Tích "Bá" thoáng một tý xấu hổ cái đỏ bừng cả khuôn mặt. Nếu như chỉ là đơn thuần theo góc độ của nàng đến tương đối, đêm hôm đó nàng làm một chuyện có thể so sánh đêm qua quá phận rất nhiều nhiều nữa....

Được rồi, dù sao cũng đã trách oan qua hắn một lần, đêm qua coi như là lần kia đền bù tổn thất tốt rồi. Vương Nhược Tích bặm mặt, một thân thoải mái nghĩ đến.

Đình đông, đình đông!

Đúng lúc này, chuông cửa lại một lần vang lên. Trong phòng khách chủ thuê nhà vẫn còn thì thào cùng Dương Hoa lời nhải lấy, Vương Nhược Tích ngừng đầu lên, mờ mịt nhìn thoáng qua Dương Hoa cửa phòng, sau đó nàng chợt nghe đến Dương Hoa thanh âm truyền đến: "Ai, Vũ Huỳnh?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Đêm đầu tiên Hồi Ưc (hạ)

phiếu đề cử, phiếu đề cử ah!!!

Không xong! Vương Nhược Tích đột nhiên cúi đầu nhìn thoáng qua chính mình y phục trên người, nàng mặc trên người có lẽ hay là Dương Hoa T-shirt cùng quần ngắn, hơn nữa ngoại trừ Dương Hoa quần áo bên ngoài còn không lấy tấm sọt. Nếu để cho Tề Vũ Huỳnh phát hiện nàng tại Dương Hoa trong phòng, trần trụi ăn mặc Dương Hoa quần áo, nàng nên giải thích thế nào đầu này?

Tâm hoảng hoảng Vương Nhược Tích vội vàng từ trên giường nhảy xuống, giống như bay vọt tới máy giặt quần áo bên cạnh, đem bà mới thúc đẩy không có vài phút máy giặt quần áo chạy đến vậy khô cái kia vừa dờ.

Vài phút về sau, Vương Nhược Tích sẽ đem trên người Dương Hoa T-shirt cởi ra, đem bà chỉ vậy khô một lần, còn mang theo trắng nõn giặt quần áo nước áo ngủ cùng đồ lót lại lần nữa mặc vào người. Tuy nhiên đây đã là mùa hè, đúng vậy y phục ướt nhẹp khoác trên vai tại trên thân thể, cái kia lạnh buốt cảm giác hãy để cho nàng nổi lên cả người nổi da gà. Bất quá, Vương Nhược Tích vẫn là đem ướt sũng áo ngủ chăm chú khâu trừ tại trên người mình, sau đó giả trang ra một bộ thật là làm không đến phát sinh qua bộ dáng đánh thuê phòng đại môn đi ra ngoài.

Tại mở ra đại môn chứng kiến Tề Vũ Huỳnh thời điểm, Dương Hoa trong nội tâm cũng là một hồi bối rối, hắn không tự giác lộ ra kinh ngạc mà khẩn trương biểu lộ. Cùng Vương Nhược Tích đồng dạng, hắn cũng là muốn đến Vương Nhược Tích tại gian phòng của mình ở phía trong ăn mặc y phục của mình xuất hiện, khẳng định rất khó hướng Tề Vũ Huỳnh giải thích.

"Dương Hoa!" Xuất hiện ở ngoài cửa Tề Vũ Huỳnh ăn mặc một thân tịnh lệ màu trắng váy liền áo, lưng công nàng cái kia chính màu trắng tiểu bao da, đầy mắt mang theo ngọt ngào đáng tươi cười đối với Dương Hoa đánh cho cái bất chuyện. "Làm sao vậy?" Chứng kiến Dương Hoa vậy mà ngơ ngác nhìn mình, Tề Vũ Huỳnh lộ ra một tia ý xấu hổ, đối với Dương Hoa gắt giọng. Nàng đem bà Dương Hoa lỗi ngạc trở thành hắn bị chính mình mê hoặc mà ngán người.

"Không có... Không có việc gì." Dương Hoa cười cười xấu hổ, vội vàng đem Tề Vũ Huỳnh lại để cho vào nhà đến.

"Cái kia phòng tây đi liệt (cái kia ta đi trước)." Chứng kiến Tề Vũ Huỳnh đi vào phòng ở phía trong, tiền đã tới tay chủ thuê nhà lão thái thái cảm giác khẳng định không có Bất Quái hãy nhìn, liền mang theo vài phần tiếu nhố đứng dậy hướng Dương Hoa cáo từ.

"Ah, ngài đi thông thả." Dương Hoa tranh thủ thời gian vài bước chào đón, về mặt tươi cười đem bà chủ thuê nhà lão thái thái đưa đi ra ngoài.

Rắc tra.

Ngay tại chủ thuê nhà lão thái thái còn chưa kịp ra phòng khách, Dương Hoa gian phòng đại môn đã bị khoác ước sũng áo ngủ Vương Nhựt Tích một bà kéo ra, sau đó đã nhìn thấy Vương Nhựt Tích điềm nhiên như không có việc gì theo trọn mắt há hốc mồm ba người trước mặt đi qua, cũng không quay đầu lại đi tới trong phòng vệ sinh.

“Ách... Nhựt Tích?” Tề Vũ Huỳnh nửa kinh ngạc nửa lo lắng vươn tay ra, kêu một tiếng Vương Nhựt Tích danh tự.

“Ừm? Vũ Huỳnh?” Vương Nhựt Tích quay đầu, dùng sức vặn về liếc trông mắt, còn lớn hơn đại đuôi lưng một cái.

“Người đây là...” Tề Vũ Huỳnh nhìn xem Vương Nhựt Tích trên người cái kia kiện ước sũng áo ngủ, lo lắng hỏi.

“Ài...” Vương Nhựt Tích dùng sức xoa chính mình huyết Thái Dương, về mặt đau khổ nói, “Đêm qua các người đi về sau, ta cùng Dương Hoa trở về lại uống không ít, kết quả uống nhiều quá. Ài, đầu đau quá...”

“Ah!? Các người còn uống rượu ah!” Tề Vũ Huỳnh nhìn xem Vương Nhựt Tích, tràn đầy bất đắc dĩ đáng tươi cười, “Nhựt Tích người cũng thật sự là, ngày hôm qua say thành này dạng còn Uống... ướ... ng!”

“Ài, tốt Vũ Huỳnh. Ta đã hối hận còn không được?” Vương Nhựt Tích làm nũng tựa như quyết lấy miệng đối với Tề Vũ Huỳnh nói, “Uống nhiều quá thật sự là khó chịu. Bất quá Dương Hoa ngày hôm qua cũng uống nhiều quá a. Hắc hắc.” Vương Nhựt Tích lại giống như cười mà không phải cười nhìn xem Dương Hoa, tiếp tục đối với Tề Vũ Huỳnh nói ra: “Người hỏi một chút hán đêm qua ngủ ở đâu.”

“Ah? Người cũng uống nhiều quá?” Tề Vũ Huỳnh càng làm kinh ngạc ánh mắt quăng hướng Dương Hoa. Lúc này nàng cũng chú ý tới phòng khách trên sân nhà cái kia ngã trái ngã phải bình rượu cùng rơi vãi đầy đất đều là bia.

“Ừm...” Dương Hoa xấu hổ đối với Tề Vũ Huỳnh nhẹ gật đầu. Chuyện tối ngày hôm qua trong trí nhớ của hán trống rỗng, trừ hán ra cùng Vương Nhựt Tích hai người quay mặt về phía mặt uống rất nhiều bia bên ngoài, tựa thật là làm không đến.

“Vậy người ngày hôm qua ngủ ở đâu hay sao? Không phải chạy đến Nhựt Tích trong phòng đi a...” Tề Vũ Huỳnh đột nhiên mắt liếc thấy Dương Hoa, “PHUZ” một tiếng bật cười, trong phòng khách vốn là không khí khẩn trương lập tức vô ảnh vô tung biến mất.

“Không có... Ta đêm qua hình như là ngủ ở phòng khách trên ghế sa lon.” Tại Tề Vũ Huỳnh trong tiếng cười, Dương Hoa sờ lên đầu, xấu hổ trả lời.

“Ta đi trước tắm rửa, một thân mùi rượu.” Vương Nhựt Tích một bên phản nản lấy vừa đi vào trong phòng vệ sinh.

Vương Nhựt Tích vừa đi, nghe thấy không quen mùi rượu Tề Vũ Huỳnh lập tức chui vào cả trong nhà duy nhất còn không có mùi vị khác thường Vương Nhựt Tích trong phòng. Mà Dương Hoa vừa vận mượn cơ hội này đem bà còn đứng ở nơi đó lòng tràn đầy chờ mong lấy Bát Quái trình diễn chủ thuê nhà lão thái thái đưa đi ra ngoài.

Đội đưa xong chủ thuê nhà lão thái thái, Dương Hoa lại tranh thủ thời gian trở lại trong phòng của mình thay đổi một đầu đồ lót. Kỳ thật vừa mới lúc tỉnh lại, quần lót của hán thượng cũng dính không ít bia, một mực đều ẩm ướt lấy. Chỉ có điều ngay từ đầu Vương Nhựt Tích trong phòng, cho nên hán chỉ đổi kiện áo khoác, chụp vào đầu quần ngắn mà không có đổi đồ lót.

“Ah! Dương Hoa! Dương Hoa!” Dương Hoa mới vừa vận đổi tốt quần áo, đang chuẩn bị đem bà cái kia quần lót ném vào trong máy giặt quần áo thời điểm, lại đột nhiên nghe được Tề Vũ Huỳnh tại gian phòng cách vách kêu to lên.

Nghe được Tề Vũ Huỳnh trong thanh âm vội vàng, Dương Hoa cuống quýt ném đi trong tay mấy cái gì đó, giống như bay xông vào Vương Nhựt Tích gian phòng. “Làm sao vậy?” Cơ hồ là phá cửa mà vào Dương Hoa vài bước vọt tới Tề Vũ Huỳnh bên người, khẩn trương nhìn xem nàng.

“Không có việc gì, ta không sao.” Nhìn thấy Dương Hoa trong ánh mắt khẩn trương, Tề Vũ Huỳnh nhin không được lòng tràn đầy ngọt ngào che miệng nhẹ cười lộ lên.

“Làm ta sợ nhảy dựng...” Dương Hoa thở dốc một hơi. Bởi vì lúc trước kích thích, cho nên thần kinh của hán một mực đều kéo căng vô cùng nhanh. Tề Vũ Huỳnh một kêu lên, hán lập tức tựa khẩn trương cực kỳ khủng khiếp, sợ Tề Vũ Huỳnh xảy ra trạng hoảng sợ.

“Hi hi. Thực xin lỗi a!” Tề Vũ Huỳnh tinh nghịch đối với Dương Hoa nhử ra hạ đầu lưỡi, sau đó hưng phấn lôi kéo hán tại bên người ngồi xuống, chỉ vào máy tính màn hình không ngừng nói, “Người xem, người xem sao!”

“Ừm? Cái gì?” Dương Hoa cười lại để cho tầm mắt của mình theo Tề Vũ Huỳnh ngón tay di động đến máy tính trên màn hình, sau đó đáng tươi cười lập tức ngay tại trên mặt động lại. Đón lấy, hán liền lộ ra bị sợ đến ngơ ngác biểu lộ.

Máy tính trên màn hình biểu hiện đúng vậy đêm qua hán, Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhựt Tích cùng một chỗ xem « loại thứ ba nhân loại hai tuần năm đặc biệt thiên » ảnh sân khấu cùng bình luận. Nhưng là, cùng đêm qua bất đồng chính là, hiện tại máy tính trên màn hình đã muốn cơ hồ tất cả đều là về hán bài viết.

Chỉ có điều một buổi tối công phu, hán tựa hồ cũng đã bôi vì loại thứ ba nhân loại cái này bộ điện ảnh tại T thành phố dương danh. Mà Tề Vũ Huỳnh nhất định phải làm cho cho Dương Hoa xem chính là cái kia bài viết ở phía trong, trong đó cho càng làm cho Dương Hoa mặt đỏ tới mang tai.

Đó là mấy cái cực kỳ mê trai « loại thứ ba nhân loại » nữ Fans hâm mộ tại bài viết ở phía trong thét chói tai vang lên khắp nơi hướng người hỏi thăm Dương Hoa tại T thành phố chỗ ở, thậm chí có mấy cái còn phát ra khóc lớn biểu lộ nói xong cùng loại "Một cái có thể diễn xuất sâu như vậy tình, như thể cảm động tràn diện diễn viên, nhất định là một cái so biến cả còn muốn thâm trầm, so chúa Giê-xu còn muốn thiện lương nam nhân... Nếu như hân còn không có bạn gái rồi mà nói..., có thể thử xem cùng ta kết giao..." Các loại... Lời nói.

Về phần hân yêu cầu của hân Dương Hoa nhất định phải tại « loại thứ ba nhân loại » đằng sau kịch tập trung tiếp tục khách mời yêu cầu lại càng tăng tầng tầng lớp lớp, nhiều tính ra đều đếm không hết. Nhưng lại có rất lớn một bộ phận nữ người xem cấp tiến nói: "Nếu như Dương Hoa ở phía sau kịch tập ở phía trong không hiện ra, về sau tựu không bao giờ... nữa xem cái này bộ phim truyền hình rồi!"

Đội Dương Hoa thấy rõ bài viết toàn bộ nội dung, hân không khỏi vùng trộm phui Tề Vũ Huỳnh liếc. Mặc dù mình biểu diễn tìm được mọi người khẳng định lại đề cho Dương Hoa cũng có chút cao hứng cùng đắc ý, bất quá hân hiện tại trong lòng càng nhiều là có lẽ hay là không rõ.

Nói biểu diễn, Tề Vũ Huỳnh biểu diễn so với hân khẳng định không kém; nói hình tượng, Dương Hoa cảm giác mình tuy nhiên cũng coi như thượng thượng đối anh tuấn, đúng vậy cùng hóa trang về sau Tề Vũ Huỳnh xuất trần thoát tục mỹ lệ so sánh với, thật sự là quá không ngờ; nói diễn xuất thời gian, Tề Vũ Huỳnh lại càng cơ hồ có thể cùng hai đại nhân vật chủ yếu phân diễn so sánh với, mà hân bất quá là một ra sân chỉ có một phút đồng hồ áo rỗng. Cho nên Dương Hoa chính là lòng kiếm không rõ, như thế nào tựa hồ mỗi người đều đưa ánh mắt tập trung ở trên người hân, mà chỉ có rất ít vài người quan tâm Tề Vũ Huỳnh.

"Ai! Các người vợ chồng son tụ cùng một chỗ làm gì vậy đâu này?" Ngay tại Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh cùng nhìn nhau lấy thời điểm, trong phòng vệ sinh tùy tiện vọt lên cái mát liễn chạy ra khỏi đến Vương Nhượng Tích lại khoác như cũ ướt đầm áo ngủ, bị kích động chạy tới phía sau hai người.

"Chúng ta đang nhìn bài viết nè! Hả, Nhượng Tích, Dương Hoa thực nổi danh rồi! Người xem xem!" Tề Vũ Huỳnh treo kính hi đáng tươi cười, cho Vương Nhượng Tích nhượng xuất một vị trí.

"Ah!" Vương Nhượng Tích đại khái nhìn thoáng qua những kia bài viết tiêu đề, lập tức cười đắc ý bắt đầu đứng dậy, "Hắc hắc, ta nói a!"

"Đúng vậy Vũ Huỳnh, ta cảm thấy đắc... Ta đối với người diễn tốt. Tại sao có thể như vậy đâu này?" Dương Hoa hiếu kỳ đối với Tề Vũ Huỳnh hỏi trong lòng mình vấn đề.

"Ừm... Cái này..." Trên thực tế, Tề Vũ Huỳnh cũng hiểu được có chút buồn bực.

"Này!" Chứng kiến Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa hai người đều không hiểu rõ đơn giản như vậy vấn đề, Vương Nhượng Tích phiết quá mức đi, đầy năn nỉ mang theo tươi cười đắc ý nói, "Cái này còn không đơn giản? Các người muốn ah! « loại thứ ba nhân loại » cái này trong phim, cái gì nhiều nhất?"

"Cái gì?" Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh rất có ăn ý cùng kêu lên hỏi.

"Mỹ nữ quá!" Vương Nhượng Tích đắc ý loạng choạng đầu, cười lớn nói, "Ta, Đường Hân, còn có trước kia Nguyệt Nga còn có mấy cái phối hợp diễn, người nói cái nào không xinh đẹp? Cho dù ta cùng Tiêu Lâm các nàng thiếu chút nữa, Khả Hân tỷ cùng Nguyệt Nga nói như thế nào cũng là đều trúng thủ đô sắp xếp thượng số điện ảnh và truyền hình vòng mỹ nữ a! Mỹ nữ đã thấy nhiều, thẩm mỹ một nhọc luôn có sao! Cho dù người lại xinh đẹp, lại đề cho người xem nhìn cũng đã cảm thấy chỉ là nhiều hơn cái không sai biệt lắm nhân vật sao! Đúng vậy Vũ Huỳnh, không phải ta nói người. Người nói người kịch bản ở phía trong lúc nào đi ra qua đẹp trai? Cho dù có mấy cái, cũng không phải đại phối đàn chính là tiểu tạp chủng. Tượng Dương Hoa đẹp trai như vậy ca, diễn như vậy dạng một cái nhân vật, lại diễn sâu như vậy tình tốt như vậy... Vật dùng hiếm là quý sao! Hân muốn không hồng cũng khó khăn ah!"

Nói đến đây, Vương Nhượng Tích lại gấp rút liếc cười tiến đến Tề Vũ Huỳnh bên tai nhỏ giọng nói: "Nói sau, người xem xem phát bình luận đều là người nào? Nữ nhân ah! Nhìn người cái này bộ phim, còn có không sai biệt lắm một nửa đều là nữ nhân. Ta xem các nàng cũng là buồn bực đã lâu rồi. Hiện tại khó khăn bắt được một cái đẹp trai, cái đó còn có thể buông tha? Người mà khi tâm nha." Nói xong lời cuối cùng, Vương Nhượng Tích khuôn mặt đỏ lên —— nàng lại nghĩ tới đêm qua chính mình hoang đường.

Thật có lỗi, thật có lỗi! Đoạt bạn trai người lần đầu tiên... Đời này dẫn kiếp sau cho người làm trâu làm ngựa trả lại cho người... Vương Nhượng Tích trong lòng chính mình đối với chính mình nửa hay nói giỡn nửa rất nghiêm túc phát ra thề —— bất quá muốn nói áy náy, nàng cũng chỉ là có một chút như vậy. Dù sao nói cho cùng, có hại chịu thiệt lớn nhất còn không phải nàng? Nàng đều không lên tiếng, những người khác còn có cái gì có thể nói hay sao?

Wang Nhượng Tích trong lòng nhớ tới tâm tư, Tề Vũ Huỳnh cũng bị nói có chút ngượng ngùng. Vì vậy hai người cùng một chỗ trầm mặc xuống, mang theo còn đang suy tư Vương Nhượng Tích kia phen lời nói Dương Hoa, ba người trong phòng tượng ba tòa điêu khắc đồng dạng vẫn không nhúc nhích.

Đỉnh Linh Linh, đỉnh Linh Linh.

Giống như là có ý vì giảm bớt ba người ở giữa xấu hổ đồng dạng, chuông điện thoại vừa đúng vang lên. Vương Nhượng Tích tranh thủ thời gian một bả nhấc lên ống điện thoại, dùng nàng nhất ngọt thanh âm nói: "Này, vị nào?"

"Này, Nhượng Tích sao? Ta là Trương Khải! Dương Hoa có ở đó không?" Điện thoại bên kia thanh âm rõ ràng thuộc về trương đạo diễn.

Chương 7: Gặp lại Tú Dĩnh (thượng)

phiếu đề cử, phiếu đề cử ah!!!

“Ah, tại. Hấn tại.” Nghe được trương đạo diễn thanh âm, Vương Nhược Tích ở đâu còn có thể không rõ hấn ý đồ đến? Nàng lập tức những nhẽo cười lấy, cố ý dùng rất lớn thanh âm kêu lên.

“Ai?” Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh lại là cơ hồ đồng thời khơi mào lông mày hỏi.

“Hắc hắc.” Vương Nhược Tích không có trả lời hai người vấn đề, ngược lại cười dùng ái màu ánh mắt tại Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh trong lúc đó quét tới quét lui. Mãi cho đến đem bà Tề Vũ Huỳnh xem xấu hổ đỏ mặt quay đầu đi, giả trang ra một bộ xem máy tính bộ dáng, nàng mới đem microphone đưa tới Dương Hoa trong tay.

“Alô?” Dương Hoa lúc này còn không biết trong điện thoại là ai, tiếp nhận điện thoại về sau đành phải lại hỏi một câu. Trong ký ức của hấn, khoảng thời gian này tựa hồ nên vậy không ai sẽ tìm mình mới đúng.

“Dương Hoa sao? Ta là Trương Khải.”

“Ah, trương đạo diễn.” Nghe được thanh âm quen thuộc, Dương Hoa cũng nở nụ cười. Tại vừa mới thấy được những kia bình luận về sau, hấn đương nhiên cũng có thể suy đoán ra trương đạo diễn mục đích.

Nghe được Dương Hoa nói ra trương đạo diễn ba chữ, Tề Vũ Huỳnh lỗ tai cũng lập tức bị dựng lên.

“Ừm, khực hừ! Cái kia... Ngày hôm qua TV nhìn không có?” Trương đạo diễn do dự một hồi, mới ho khan một tiếng hỏi.

Vô luận nói như thế nào, hấn cũng là đại bài đạo diễn thân phận, vốn khuyên bảo Dương Hoa gia nhập kịch tổ hấn là công việc của đoàn kịch công tác. Mặc dù nói cùng Dương Hoa ở giữa quen thuộc lại để cho hấn làm ra tự mình khuyên bảo lựa chọn, bất quá hấn cũng không có ý tứ đi lên tự đi thẳng vào vấn đề.

“Ngày hôm qua TV? Ngươi là nói « loại thứ ba nhân loại »? Nhìn.” Dương Hoa đối với trương đạo diễn ấn tượng một mực rất tốt, cho nên hấn rất hữu hảo cười trả lời.

“Nhìn là tốt rồi. Vậy ngươi lên mạng chứng kiến những kia bình luận không có?” Trương đạo diễn đánh cho cái ha ha, sau đó bùm lấy microphone nhỏ giọng hỏi.

“Thấy được.”

“Cái kia có ý kiến gì không?” Trương đạo diễn cảm thấy Dương Hoa trả lời rất ra đi, lập tức mừng rỡ không thôi tiếp tục hỏi.

“Không có gì cách nghĩ. Ha ha, chính là cảm thấy có chút ngượng ngùng.” Dương Hoa cũng cùng trương đạo diễn đả khải ha ha.

Chính mình diễn trò là cái gì cái tiêu chuẩn, Dương Hoa trong lòng mình rõ ràng nhất. Trên thực tế, vừa mới nhìn đến trong máy vi tính cái kia bị nhiều chuyện người đoạn lấy xuống một phút đồng hồ ngắt quãng lúc, Dương Hoa cũng giật mình trợn mắt há hốc mồm.

Không phải không thừa nhận, vị kia râu quai nón thợ trang điểm không hổ là « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ thủ tịch nam thợ trang điểm, tại trải qua tay của hấn xử lý về sau, Dương Hoa ít nhất so bình thường bộ dáng đẹp trai gấp đôi có thừa. Tại màn ảnh thượng Dương Hoa, hiển nhiên chính là một thần tượng phái anh tuấn nam tính sao. Hơn nữa lúc ấy cái kia đủ loại mang theo thành thực nam nhân vị thâm trầm khí chất, Dương Hoa mình cũng là lại nhìn hồi lâu về sau mới bằng lòng định, cái kia máy tính trên màn hình diễn viên tự là mình.

Sau đó Dương Hoa mới giật mình nhớ tới, chính mình lúc ấy làm sao sẽ tại trên mặt biểu hiện ra như vậy cẩn thận tỉ mỉ biểu lộ. Khi hấn đem bà nhớ lại trung chính mình lúc ấy trong đầu nghĩ đến nội dung cùng mình tại trên màn hình biểu lộ đối ứng lúc thức dậy, cũng không khỏi đắc bị cái này một không gì sánh kịp trùng hợp sợ ngây người.

Chẳng lẽ thật sự trùng hợp như vậy? Nhiều lần nhìn mình ở đằng kia một giây chùng ở phía trong biểu lộ biến hóa, Dương Hoa mở to hai mắt nói không ra lời. Hấn hiểu được, lúc ấy chính mình biểu diễn hoàn toàn là vô ý thức... Hoặc là phải nói, nếu như lúc đương thời ý thức, chỉ sợ đánh chết hấn cũng không có biện pháp đối với màn ảnh làm ra như vậy hoàn mỹ biểu diễn đến.

“Không có cách nghĩ? Ha ha...” Dương Hoa trả lời cho trương đạo diễn mang đến một điểm nhỏ loại nhỏ đả kích, hấn lập tức gượng cười hai tiếng, sau đó điều chỉnh thoáng một tý tâm tính về sau lại hướng dẫn của hấn hỏi, “Người xem đối với ủng hộ của ngươi, cũng là khẳng định năng lực của ngươi sao!

Cái này... Ngươi sẽ không cảm thấy muốn đi chúng ta cái này nghề phát triển phát triển? Ngươi tạo hình không tệ, chơi ta đám bọn họ cái này đi kỳ thật cũng rất hợp thích.”

“Trương đạo diễn, ngươi đừng nói giỡn.” Dương Hoa tranh thủ thời gian tại trong điện thoại đối với trương đạo diễn cười nói, “Ta không phải cái kia khối liệu chăm sóc.”

“Ừm? Ai nói hay sao? Nhiều như vậy người xem đều nói ngươi đi, chẳng lẽ chính ngươi tự như vậy không tin rằng?” Trương đạo diễn dù sao cũng là kinh nghiệm chu đáo đạo diễn, xem xét tựa hồ dựa vào khuyên bảo không được, lập tức đổi thành phép khích tướng.

“Trương đạo diễn, ngài cũng đừng kích ta. Ta tự mình biết chính mình có bản lĩnh gì.” Dương Hoa nói rất thành khẩn. Kỳ thật hần mâu thuẫn giới văn nghệ, một mặt là bởi vì hần đối với năng lực của mình rất rõ ràng, một mặt khác cũng bởi vì hần không thích cái loại này bị quá nhiều người chú ý cảm giác. Dương Hoa chẳng qua là ngấm lại đương làm mình tỉnh cuộc sống, đã cảm thấy toàn thân đều phát lạnh.

Trên thực tế, đại đa số mọi người là như thế. Đương làm người không chiếm được chú ý thời điểm, hần hi vọng người chung quanh có thể chú ý tới mình, đúng vậy một khi mỗi người đều a ánh mắt tiêu điểm đặt ở trên người hần, vậy người này vừa muốn chịu không được a! Không thấy nhiều như vậy mình tỉnh nghệ nhân đều được hậm hực chứng sao?

“Ai, Dương Hoa... Lời nói không thể nói như vậy.” Trương đạo diễn không nghĩ tới chính mình xuất mã vậy mà cũng sẽ ném mùi thất bại, hần lập tức nóng nảy mất, tại chỗ tự xé toang hàm súc áo ngoài, “Ngươi xem, cái này diễn trò bốn sự cũng là luyện ra được. Ngươi bây giờ trụ cột tốt như vậy, không cần nhiều đáng tiếc? Ta cảm thấy cho ngươi có thể làm, đến chúng ta kịch tổ tới thử thử tốt rồi!”

“Trương đạo diễn, ta...” Đột nhiên phát giác trương đạo diễn biến thành cường thế bắt đầu đứng dậy, Dương Hoa lập tức cảm thấy không đúng, nhưng hần vừa muốn nói chuyện, bên kia trương đạo diễn lại cắt đứt hần.

“Dù sao lại không có cho ngươi gần đây báo lại nói. Nghi ngơi một tháng, sau đó đợi thông tri, cùng Nhượng Tích cùng đi kịch tổ thử vai. Tốt, cứ định như vậy. Chờ ngươi tin tức tốt.” Nói vừa xong, trương đạo diễn tự đã cúp điện thoại, còn lại Dương Hoa giờ phút ra “Ừ ừ” bẻ bộn âm microphone đối với đã muốn cười đoàn Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhượng Tích cười khổ.

Trông thấy Dương Hoa mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ bộ dáng, hai nữ nhân cười tiền phủ hậu ngưỡng, cơ hồ không thờ nổi. “Thế nào? Thấy... Kiến thức a?” Cuối cùng, có lẽ hay là Tề Vũ Huỳnh một bên đại khẩu thở phì phò một bên cười không ngừng hỏi Dương Hoa.

“Ừm?” Dương Hoa phiền muộn nhìn nằng một cái.

“Cùng trương đạo diễn cò kè mặc cả cảm giác thế nào?” Vương Nhượng Tích lúc này cũng cười mím dò xét quay đầu lại, giúp Tề Vũ Huỳnh vấn đề bỏ thêm cái chú thích.

“Ai...” Dương Hoa cười khổ thờ dài một hơi xem như trả lời, sau đó mặt mũi tràn đầy phiền muộn cúp điện thoại.

“Ngươi cứ như vậy không muốn diễn trò?” Vương Nhượng Tích nhìn xem Dương Hoa trong ánh mắt tựa hồ dẫn theo điểm thất vọng.

“Ta là có chút không muốn diễn trò, bất quá càng chủ yếu là ta thật sự không có bốn sự kia ah.” Dương Hoa cười khổ trả lời Vương Nhượng Tích nói, “Ngươi cũng không phải không biết, con người của ta... Nói không nên lời những kia lời kịch ah.”

“Ah!” Vương Nhượng Tích cùng Tề Vũ Huỳnh hai người đồng thời bừng tỉnh đại ngộ tựa như nặng nề nhẹ gạt đầu, sau đó tự cùng một chỗ trầm mặc bắt đầu đứng dậy.

Dương Hoa vừa nói các nàng mới nhớ tới, hần nói lão năng lực là kém một chút. Bình thường che dấu điểm sự tình gì đều xấu hổ chảy mồ hôi, lại để cho hần đi nói những kia buồn nôn Hề Hề lời kịch? Còn không bằng trực tiếp giết được hần đơn giản.

“Hả! Cái này cũng không có sao!” Trầm mặc một hồi về sau, Tề Vũ Huỳnh đột nhiên lại vỗ tay một cái cười nói, “Dù sao kịch bản là ta ghi, ta có thể ghi một cái không người nói chuyện vật sao! Tự lại để cho hần mỗi tập đều chỉ có biểu lộ cùng động tác, không có lời kịch tốt rồi! Dù sao trương đạo diễn cũng không phải muốn ngươi đi diễn cái gì trọng yếu nhân vật.”

“Ừm! Như vậy không sai!” Vương Nhượng Tích lập tức gật đầu tán thành.

“Ừm, mà nhân vật chúng ta ghi thành thân phận gì đâu này?” Vừa nói đến chính mình cảm thấy hứng thú chủ đề, không đợi Dương Hoa tỏ thái độ, Tề Vũ Huỳnh tự cũng tượng lấy dính trương đạo diễn thói quen đồng dạng, đem hần vứt qua một bên, phối hợp cùng Vương Nhượng Tích thảo luận.

“Ồ... Ta cảm thấy đặc trước ngươi miêu tả nhân vật kia sẽ không sai. Ngươi có thể đem kịch bản trong chính ngươi nhân vật ghi thành bị bệnh gì qua đời, sau đó hần tự độc thân...”

“Ừ, như vậy không sai. Ta cũng là nghĩ như vậy.” Tề Vũ Huỳnh nghe mặt mày hớn hớn, liên tục gật đầu.

Tuy nhiên Tề Vũ Huỳnh tại sáng tác thời điểm chưa bao giờ lại để cho bất luận bóng người nào vang lên ý nghĩ của mình, đúng vậy tại còn chưa có xác định sáng tác phương hướng thời điểm, nàng có lẽ hay là rất thích ý cùng Vương Nhượng Tích thảo luận nội dung cốt truyện.

“Đang sau chúng ta còn có thể...” Hai nữ nhân vui rạo rức tiến đến cùng một chỗ nhỏ giọng nói thầm khởi Dương Hoa về sau tại kịch bản ở phía trong vị trí, hoàn toàn không thấy bản thân của hần cách nghĩ.

“Này này, các người không là muốn đi dạo phố sao? Như thế nào còn không xuất phát? Đều nhanh mười giờ rồi!” Xấu hổ Dương Hoa cũng chỉ dùng tốt thúc giục các nàng đi nhanh lên người phương pháp đến nhỏ nhỏ tò về kháng nghị của mình.

“Ah nha!” Dương Hoa một nhấc nhỏ, hai nữ nhân lập tức phát điên che mặt cùng một chỗ từ trên giường nhảy dựng lên, “Xong đòi xong đòi! Lại không nhanh đi hôm nay giá đặc biệt hàng vừa muốn bán xong rồi!”

Tề Vũ Huỳnh sốt ruột trong phòng đập vào chuyển, mà Vương Nhượng Tích tắc chính là là một cái bước xa vọt tới tủ quần áo trước, giống như bay mở ra tủ quần áo muốn thay quần áo.

“Này! Người chờ một chút!” Kinh ngạc chứng kiến Vương Nhượng Tích vậy mà đang tại chính mình mặt mà bắt đầu cởi cái kia kiện áo ngủ, Dương Hoa tranh thủ thời gian hô to lấy chặt vật chạy thoát đi ra ngoài, lao đảo tháo chạy trở về gian phòng của mình. Một bên chạy, hẳn còn một bên nghe được từ phía sau lưng truyền đến một hồi hỗn tạp lấy hai nữ nhân mỹ diệu tiếng nói tiếng cười.

“Ai ư!” Nhìn xem Dương Hoa chặt vật bóng lưng, Tề Vũ Huỳnh bùm lấy cười đau đớn bụng hỏi, “Nhượng Tích, người không phải là thường xuyên như vậy cả hửn a?”

“Không sai biệt lắm cách vài ngày tự có một lần a.” Vương Nhượng Tích một bên nhanh chóng thay theo tủ quần áo lấy ra váy liền áo, vừa lái vui đùa tựa như cười trả lời.

“Ah? Khó trách hẳn chạy nhanh như vậy. Thoạt nhìn là sớm có chuẩn bị sao?” Tề Vũ Huỳnh y nguyên cười nói.

“Này, Vũ Huỳnh. Làm sao người một chút cũng không ăn giấm đầu này? Hửn là bạn trai người a!” Vương Nhượng Tích đột nhiên dừng tay lại ở phía trong động tác, quay đầu lại buồn bực nhìn xem Tề Vũ Huỳnh.

“Ăn người dấm chua? Coi như hết.” Tề Vũ Huỳnh lộ ra một cái bất đắc dĩ cười, “Ta còn không biết người là người nào sao? Hửn đã với người ngụ cùng chỗ nha, ta chính là cho người đem người những kia nghi ngờ thói quen sửa lại, người có thể nghe ta sao?”

“Người sẽ không sợ ta đem hửn đoạt?” Vương Nhượng Tích mang theo chính mình tiểu tâm tư, lại thử thăm dò hỏi cái càng thâm nhập vấn đề.

“Người muốn cướp?” Tề Vũ Huỳnh mang lên hay nói giỡn dáng tươi cười, “Cái kia bằng không thì, đem hửn chém thành hai khúc, hai ta một người một nửa? Người muốn bên trái có lẽ hay là bên phải?”

“Này! Ta cái đó một nửa cũng không muốn!” Đổi tốt quần áo Vương Nhượng Tích hậm hực cười cười, đối với Tề Vũ Huỳnh vung tay lên, “Đi nhanh lên a. Đúng rồi, muốn hay không đem hửn cũng gọi là thượng? Lúc trở lại chúng ta tự tránh khỏi cảm gì đó.”

“Ừm.” Tề Vũ Huỳnh thỏa mãn nhẹ gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Gặp lại Tú Dĩnh (hạ)

phiếu đề cử, phiếu đề cử!!!

Tại hai nữ nhân ý kiến đạt thành nhất trí về sau, các nàng rất nhanh đi ra bên cạnh trong phòng, cười ngồi đối diện tại trước giường ngăn người Dương Hoa kêu một tiếng: “Dương Hoa, cùng chúng ta đi dạo phố được không?”

Có thể cùng hai vị mỹ nhân dạo phố, tuy nhiên vất vả là vất vả một điểm, đúng vậy Dương Hoa cũng không có ý kiến gì. Nhất là đương làm Tề Vũ Huỳnh dùng chờ đợi ánh mắt nhìn xem hẳn lúc, Dương Hoa lại càng sinh ra một loại không thể cự tuyệt cảm giác. Tại một đôi lâm vào tình yêu cuồng nhiệt người yêu ở bên trong, loại này ý niệm trong đầu thật là dễ dàng sinh ra. Mà Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh trong lúc đó cái loại này tình chàng ý thiếp rồi lại dục nói còn hữu quan hệ, càng làm cho hai người đều đối với đối phương có có thể xưng là “Sứ mạng cảm giác” cảm giác.

“Ừm, ta thay cho quần áo.” Dương Hoa chỉ là nhìn Tề Vũ Huỳnh liếc, tự cười lên đáp ứng rồi.

“Tốt.” Hai nữ nhân lập tức thỏa mãn cười giúp Dương Hoa khép cửa phòng lại, sau đó cùng một chỗ tại cửa lớn chờ hẳn.

Cứ như vậy, ba người cùng nhau theo trong nhà xuất phát, đi 30’ lộ trình về sau, đi tới khoảng cách T thành phố trung tâm thương nghiệp không xa mua

sắm một đầu trên đường.

Tại xe taxi ở phía trong nghe hai nữ nhân hưng phấn nghị luận, Dương Hoa tự đã đại khái biết các nàng vì cái gì gấp gáp như vậy muốn lên phố bán gì đó nguyên nhân. Nguyên lai là Vương Nhược Tích mấy ngày hôm trước tại dùng Dương Hoa máy tính online lướt sóng thời điểm, thấy được một đầu nổi tiếng nữ trang Ghi Nghi nhân hiệu tại T thành phố đại lý thương tiến hành một loạt triển lãm bán hàng hoạt động tin tức.

Trước đây thật lâu, Tề Vũ Huỳnh tự thấp phần ưa thích cái này nhân hiệu thời trang, nàng trong tủ quần áo có vài kiện màu trắng đen Ghi Nghi bài phụ nhân áo khoác. Tuy nhiên nàng bình thường rất ít đi ra ngoài, cho nên không thể nào xuyên đeo loại này giống nhau dùng để tại tương đối chính thức nơi ăn mặc thời trang, nhưng là "Nữ nhân quần áo chê ít" —— những lời này mặc dù là đối với từ trước đến nay lười nhác Tề Vũ Huỳnh cũng là áp dụng. Bất quá mấu chốt nhất, đương nhiên là tại đại lý trạch đòi Ghi Nghi cái này thời trang nhân hiệu đại lý thương tại tuyên bố triển lãm bán hàng hoạt động đồng thời, còn tuyên bố bọn hắn cửa hàng đem đồng thời tiến hành mặt khác mấy cái nhân hiệu trang phục gấp rút tiêu hoạt động.

Thời trang, giảm giá, gấp rút tiêu —— cái này ba cái từ vĩnh viễn đều là cùng nữ nhân tràn đầy mua sắm dục vọng chặt chẽ tương liên. Đương làm cái này ba cái từ đồng thời xuất hiện thời điểm, vô luận là Tề Vũ Huỳnh có lẽ hay là Vương Nhược Tích đều không thể ngăn cản hẳn hấp dẫn.

Vốn là, Dương Hoa cho rằng Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhược Tích các nàng đi địa phương hẳn là một hoàn cảnh tương đối u tĩnh giữ độc quyền bán hàng. Bất quá đợi xe taxi chạy đến ba người chỉ định địa điểm lúc, Dương Hoa mới phát hiện, hẳn sai rồi. Hai người đến địa phương, dĩ nhiên là một cái quy mô không lồ thời trang tiêu thụ trung tâm.

Hơn nữa T thành phố kẻ có tiền... Lại sai rồi, hẳn là có tiền "Nữ" người thật đúng là không ít. Nhà này thời trang tiêu thụ trung tâm ở phía trong, cả bốn tầng lầu đại sảnh toàn bộ đều giống như chợ bán thức ăn đông dạng người ta tập nập. Ăn mặc đủ loại kiểu dáng hoặc là mát hoặc là mát lạnh trang phục hề, theo hai mươi tuổi đến sáu mươi tuổi các nữ nhân, nắm các nàng khuê trung hảo hữu, bạn trai hoặc là trượng phu tại thời trang thành ở bên trong không hề ừ rừ cao thấp đi dạo kiểm chế, còn bắt chợt dừng lại đối với các loại thời trang chỉ trở.

Mà Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhược Tích kéo đi Dương Hoa thẳng tắp chạy tới chính là cái kia nổi tiếng nhân hiệu tiêu thụ trong sảnh tình huống thì càng gia tăng quá phận. Bởi vì loại này nổi tiếng nhân hiệu lần này tại T thành phố triển lãm bán hàng hoạt động là số lượng có hạn đem bán, cho nên tại cái đó ước chừng có hai trăm mét vuông trong không gian, ngoại trừ chiếm đi đại lượng không gian móc treo quần áo bên ngoài còn lách vào không dưới năm mươi người. Không ít ăn mặc hàng hiệu trang phục xinh đẹp phụ nhân cũng cau mày, rồi lại không hề nhượng bộ chút nào người ủng hộ ta gạt ra. Tại thời trang trước mặt, nữ nhân là bình đẳng —— bề ngoài giống như đây là một vị T thành phố danh nữ người từng từng nói qua kinh điển cách ngôn.

Chứng kiến tiêu thụ trong sảnh tình huống, Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhược Tích cũng nghiêng răng nghiêng lợi triệt xấn tay áo."Dương Hoa, người hay là đang bên ngoài chờ xem" Đợi Tề Vũ Huỳnh đã làm xong nguyên vẹn vật lộn chuẩn bị, nàng mới quay đầu đối với Dương Hoa nói ra.

"Ừm." Dương Hoa giương mắt nhìn thoáng qua tiêu thụ trong sảnh tình huống, phát hiện bên trong cái kia năm mươi mấy người cơ hồ tất cả đều là nữ tính, lập tức vô ý thức đối với Tề Vũ Huỳnh đề nghị nhẹ gật đầu.

"Tốt. Chúng ta đây đi trước tuyển quần áo." Tề Vũ Huỳnh đối với Dương Hoa kiều mỹ cười, sau đó liền cùng Vương Nhược Tích cùng một chỗ vọt vào tiêu thụ trong sảnh.

Hai nữ nhân vọt vào đại sảnh về sau lập tức bắt đầu rồi các nàng chiến đấu, mà Dương Hoa lại chỉ có thể chán đến chết ở bên ngoài nhìn xem. Tại cửa ra vào đứng một lúc sau, Dương Hoa đã cảm thấy toàn thân cũng không quá quan tâm tự tại. Hẳn một đại nam nhân, một mình đứng ở một cái tất cả đều là nữ nhân tiêu thụ sở bên cạnh... Trước người sau lưng, thân trái thân hữu đó là nữ nhân. Cảm giác được những nữ nhân kia hướng hẳn quảng đến nghi hoặc bộ dáng, Dương Hoa không khỏi lại mạo một trán mồ hôi.

Nhìn nhìn tiêu thụ trong sảnh, Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhược Tích tựa hồ nhất thời bán hội còn ra không được, vì vậy Dương Hoa tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, hướng bên cạnh một người tương đối hơi ít địa phương đi đến. Dù sao các nàng hai cái sau khi đi ra chỉ cần quét mắt một vòng tự có thể tìm tới ta. Dương Hoa trong nội tâm nghĩ như vậy.

Đi đến cái kia chỗ vắng người, theo phần đông nữ tính ánh mắt kinh ngạc trung thoát khỏi ra tới Dương Hoa cuối cùng là nhẹ nhàng thở ra. Hắn xoa xoa trên ót mồ hôi lạnh, thở phào một cái về sau lại đánh giá đến tình huống chung quanh.

Hắn hiện tại chỗ đứng tựa hồ đúng lúc là tại một cái nữ trang nhân hiệu cùng một cái nam trang nhân hiệu chính giữa khu vực. Hai bên đều có tất cả một loạt phòng thay quần áo. Có lẽ, cũng chính bởi vì hắn vị trí này chính giữa tính mới đưa đến dòng người tương đối rất thưa thớt. Đại bộ phận người đến hẳn tại đây về sau đều là vội vàng đi qua, hoặc là đi bên trái nam trang nhân hiệu tiêu thụ điểm, hoặc là đi bên phải nhìn chút ít nữ trang.

Hồ! Vị này đưa không tệ. Dương Hoa trong lòng nghĩ lấy, tùy tiện tìm cái địa phương về phía sau khẽ dựa, sau đó liền nhìn không chuyển mắt chăm chăm vào vừa rồi Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhược Tích tiến vào cái gian phòng kia tiêu thụ sở. Bất quá nhìn không bao lâu, Dương Hoa lại cảm thấy có chút nhàm chán, vì vậy hắn lần nữa bắt đầu khoảng chừng gì đó chung quanh, hi vọng tìm một người có thể ngồi xuống nghỉ ngơi địa phương.

Đúng lúc này, một cái thân ảnh quen thuộc đi vào Dương Hoa tầm mắt —— đúng vậy vị kia hắn đã từng thấy qua một mặt nữ người chủ trì Phùng Tú Toánh.

Hôm nay trang phục của nàng cùng Dương Hoa mấy lần trước nhìn thấy nàng là một thân dí dỏm đồ thể thao hoàn toàn bất đồng. Chỉ thấy nàng mặc lấy một thân rất chức nghiệp hóa phụ nhân sáo trang đồ bộ, trên mặt còn mang theo sâu sắc kính râm, thân sắc vội vàng trong đám người xuyên thẳng qua lấy. Mà nàng tiến lên phương hướng vừa vận chính là Dương Hoa chỗ vị trí này.

"Phùng Tú Toánh." Chứng kiến nữ người chủ trì thẳng tắp hướng chính mình đã đi tới, Dương Hoa mỉm cười chủ động cùng nàng đánh cho cái bắt chuyện, hẳn đối với nữ người chủ trì phương hướng phát phát tay.

Đột nhiên nghe được một người gọi ra tên của mình, Phùng Tú Toánh bối rối ngẩng đầu lên, sau đó nàng liền thấy được tựa ở góc tường, đối với chính mình mỉm cười Dương Hoa. “Dương Hoa?” Nàng nghẹn ngào gọi ra Dương Hoa danh tự, sau đó vừa sợ quay đầu lại nhìn thoáng qua, đón lấy sắc mặt lại là biến đổi, nổi lên vài phần khẩn trương tái nhợt.

Phát giác Phùng Tú Toánh trong lúc biểu lộ bối rối, Dương Hoa nghi hoặc theo tầm mắt của nàng nhìn sang, nhưng lại chỉ thấy được người ta tấp nập. Hắn và Phùng Tú Toánh chỗ đứng bất đồng, mặc dù là theo đồng dạng phương hướng nhìn lại, nhưng nhìn gì đó góc độ lại hoàn toàn bất đồng. Dương Hoa mờ mịt thu hồi quơ tay phải, mang theo vài phần khó hiểu biểu lộ nhìn xem Phùng Tú Toánh.

Nhưng vào lúc này, Phùng Tú Toánh đột nhiên cắn cắn bờ môi, lấy xuống kính râm, nhanh chóng hướng Dương Hoa bên người đi tới. “Làm sao vậy?” Dương Hoa vẫn đề mới vừa vận hỏi lên, nàng đã bị Phùng Tú Toánh một bả dắt tay trái, hướng phòng thay quần áo phương hướng mãnh liệt tụt tới. Phùng Tú Toánh túm khí lực của hắn đại lại để cho Dương Hoa một cái lao đảo xông về trước đi, thiếu chút nữa không có té lộn trên đất.

“Đội lạt nữa hướng người giải thích!” Phùng Tú Toánh nóng nảy nói, nhìn xem Dương Hoa trong tầm mắt có vài phần áy náy, nhưng là càng nhiều là nhưng vẫn là lo lắng. Dương Hoa mới vừa vận điều chỉnh tốt trọng tâm, nàng sẽ không có một chút do dự kéo đi hắn tiếp tục hướng trước, vọt vào bên cạnh một gian không người nam trong phòng thay quần áo.

“Rốt cuộc sao...” Đội hai người vào nam phòng thay quần áo, Phùng Tú Toánh dùng sức đóng lại phòng thay quần áo đại môn, sau đó càng làm hắn khóa lại về sau, Dương Hoa mới giựt mình quải lạ mở to hai mắt nhìn xem Phùng Tú Toánh đặt câu hỏi. Hắn hoàn toàn không rõ, Phùng Tú Toánh làm gì khẩn trương như vậy.

“Ta...” Phùng Tú Toánh hít vào một hơi, tựa hồ đang muốn giải thích, nhưng này lúc từ bên ngoài đột nhiên truyền đến cực lớn tiếng đập cửa.

Đồng đồng đồng! Đồng đồng đồng! Cái này tạm thời còn không phải gõ Dương Hoa chỗ gian phòng này phòng thay quần áo đại môn, mà là đang gõ bên cạnh cái gian phòng kia phòng thay quần áo, chỉ có điều bởi vì phòng thay quần áo tất cả đều liền cùng một chỗ, cho nên tiếng đập cửa mới thông qua vách tường mặc tới.

Đương làm tiếng đập cửa vang lên, Phùng Tú Toánh lập tức lại ngậm miệng lại. Nàng khẩn trương nhìn sau lưng trối chặt phòng thay quần áo đại môn liếc, không có chút nào bởi vì tự giải nổi lên trên người mình cái kia kiện phụ nhân áo khoác nút thắt. Đúng vậy khẩn trương phía dưới, nàng lại như thế nào đều không giải được cái kia khẩu trừ chăm chú áo khẩu trừ.

Đội đi ra bên ngoài tiếng đập cửa đình chỉ, theo gian phòng cách vách ở phía trong truyền đến lớn tiếng cãi lộn thanh âm, nàng lập tức lại khẽ cắn bờ môi, phát lực đem ba áo khoác thượng nút thắt cho kéo xuống dưới, sau đó không hề nghĩ ngợi liền đem bị kéo nút thắt áo khoác theo trên người thoát khỏi xuống dưới.

Chứng kiến Phùng Tú Toánh đột nhiên ở trước mặt mình thoát khỏi áo, lộ ra bên trong màu đen gợi cảm nội y cùng cả cái nửa thân trần trên thân, hoảng sợ Dương Hoa trợn mắt há hốc mồm nhìn xem nàng, về phía sau ngay lui lại mấy bước thối lui đến góc tường.

“Người làm gì...” Dương Hoa một bên mở to hai mắt sợ hãi lui về phía sau, một bên còn kêu sợ hãi lấy.

“Ta một hồi giải thích cho người.” Cởi bỏ áo tiện tay ném vào phòng thay quần áo tiểu trong tủ chén Phùng Tú Toánh một bên lo lắng nói, một bên lại cời ra dưới thân nửa người váy.

“YAA. A. A..!” Dương Hoa bị hù tranh thủ thời gian nhắm mắt lại, lại không dám nhìn Phùng Tú Toánh lộ ra cùng trên thân đầy đủ màu đen đồ lót cùng nàng thon dài cân xứng hai chân.

“Một hồi ta sẽ giải thích cho người.” Đương làm tiếng đập cửa tại Dương Hoa bên này phòng thay quần áo cửa ra vào vang lên, Phùng Tú Toánh cơ hồ là vọt tới Dương Hoa bên người, gắt gao ôm lấy hắn, chưa cho hắn bất cứ cơ hội phản kháng nào tự dưng ra Đình Hương lười hôn vào Dương Hoa trên môi.

“Nhắm mắt lại, hôn ta! Cởi nội y của ta! Nhanh!” Phát hiện mình ôm Dương Hoa vậy mà sợ hãi mở to hai mắt, miệng gắt gao nhắm, hai tay còn tượng đầu hàng tựa như cử động lên giữa không trung, Phùng Tú Toánh tranh thủ thời gian một bên ghé vào lỗ tai hắn tràn đầy lo lắng cùng bối rối phân phó lấy, một bên đá bay còn treo tại trên chân giày cao gót, bối rối cời ra Dương Hoa trên quần đai lưng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Có khác ần tình (thượng)

“Ngươi... Ngươi rốt cuộc làm gì?” Đột nhiên cảm giác được Phùng Tú Toánh tay vậy mà tại cái hông của mình già không nên nét qua lại di động tới, nhưng lại thậm chí cùng hạ thể của mình phát sinh không nên phát sinh tiếp xúc, Dương Hoa lúc này thật đúng là bị tạo mặt đỏ tới mang tai.

Hắn luống cuống tay chân vươn tay ra trao Phùng Tú Toánh giải chính mình dây lưng hai tay, đúng vậy tại hai người thân thể hoàn toàn đè ép cùng một chỗ lúc, hắn lại như thế nào đều bắt không được Phùng Tú Toánh cánh tay, ngược lại tay của mình bị đè ép ở Phùng Tú Toánh đùi cùng mê người eo nhỏ thượng hung hăng sờ soạng vài bà. Hắn thậm chí không thể xác định, mình là không phải đã sờ cái gì tuyệt đối không nên động vào địa phương.

Rắc tra, cò-rắc! Phùng Tú Toánh rốt cục giải khai Dương Hoa đai lưng, sau đó nàng không chút do dự sẽ đem Dương Hoa quần một cối rất cuộc, sau đó lại gắt gao ôm lấy hắn.

Đồng đông đông, đồng đông đông! Bên ngoài tiếng đập cửa càng ngày càng không nhịn được. Hôn Dương Hoa hồi lâu, cũng ôm hắn hồi lâu, lại phát hiện hắn lại vẫn tượng căn bản đầu gối đồng dạng trừng mắt sợ hãi con mắt không động đậy, Phùng Tú Toánh vừa thẹn vừa giận vừa vội lần nữa ghé vào lỗ tai hắn nhẹ hô lên: “Ngươi nhanh lên ah! Ngốc cái gì?” Một bên gọi lấy, nàng một bên nâng lên chân, dùng sức kẹp lấy Dương Hoa eo, cả người đều động ở trên người hắn.

Tại Phùng Tú Toánh nóng nảy tiếng thúc giục cùng bên ngoài một tiếng nhanh giống như một tiếng tiếng đập cửa ở bên trong, Dương Hoa cũng luống cuống thần. Hắn thật đúng là không rõ, tại sao có thể có người đến gõ phòng thay quần áo đại môn.

Tại đại não trống rỗng ở bên trong, hắn vô ý thức dựa theo Phùng Tú Toánh phản phó ôm lấy nàng, sau đó còn dùng hai tay cối nàng phía sau lưng thượng Bra-áo ngực yếm khoá.

Tuy nhiên Dương Hoa tay cùng thân thể cùng mình tiếp xúc lại để cho Phùng Tú Toánh thẹn thùng không thôi, đúng vậy nàng sợ hãi trong lòng cảm giác lại biến mất không ít. Nàng lần nữa ôm chặt lấy Dương Hoa, dùng sức đẩy ra hàm răng của hắn, đem bà đầu lưỡi đuổi đi vào. Hai người tựa như một đôi háo sắc tình lữ đồng dạng, nửa thân trần lấy thân thể tại trong phòng thay quần áo đoàn hôn nồng nhiệt lấy.

Rốt cục, ở bên ngoài gõ cửa người tại liên tục gõ hơn mười giây về sau ngừng lại. Nhưng lại tại Dương Hoa cuối cùng là buông lỏng thân thể, vừa mới chuẩn bị đem bà đầu về phía sau ngẩng, chấm dứt cùng Phùng Tú Toánh phen này nước Pháp hôn nồng nhiệt thời điểm, lại chỉ nghe được “Oanh” một tiếng vang thật lớn. Phòng thay quần áo đại môn lại bị người một cước cho ước lượng ra!

Kinh ngạc Dương Hoa ngờ ngạc nhìn xem đứng ở cửa ra vào mấy cái nhuộm tóc vàng, ăn mặc một thân mở ngực hở hân trang, xem xét tự biết không phải là người tốt hai mươi mấy tuổi tiểu tử, vốn là như thế nào đều không giải được Phùng Tú Toánh yếm khoá tay vậy mà không biết như thế nào đột nhiên tự run lên, vậy mà thật sự đem bà nội y của nàng cối bỏ xuống dưới.

“X, một đôi tiện nhân! Vợ và như vậy, tại trong phòng thay quần áo làm! XXX!” Chứng kiến trong phòng thay quần áo tình huống, mấy cái tiểu thanh niên trên mặt lập tức lộ ra đồng thời mang theo dâm đảng cùng bất mãn biểu lộ. Mấy người tràn đầy hăm dọa nhìn ôm Phùng Tú Toánh giờ trò Dương Hoa, sau đó lại đang Phùng Tú Toánh trắng nõn phía sau lưng cùng mê người trên đùi hung hăng quét vài lần, lúc này mới lưu luyến cho hai người một lần nữa đánh lên phòng thay quần áo đại môn.

Nghe được sau lưng tiếng đóng cửa vang lên, Phùng Tú Toánh lúc này mới đem bà với vào Dương Hoa trong miệng phiên giang đảo hải (trần ngập sóng gió) hồi lâu Đinh Hương lưỡi lùi về, sau đó nâng lên tràn đầy đỏ bừng khuôn mặt nhỏ giọng ghé vào Dương Hoa tai vừa hỏi: “Bọn hắn đi?”

“Ừm, đi.” Dương Hoa cũng xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt, Phùng Tú Toánh cười trên người hắn, cái này ngừng đầu nói chuyện, vừa vặn đem bà nội y đi qua một nửa bộ ngực đặt ở trước mắt hắn. Hắn một cái không nghĩ tới, lập tức lại cái gì đều xem tại trong ánh mắt. Nói thật, loại này quần áo nửa mở, lộ ra đại bộ phận, lại vừa rồi không có toàn bộ lộ làm cho người ta kích thích cần phải so lộ ra trọn vẹn lúc làm cho người ta cảm giác mãnh liệt nhiều hơn.

Nhìn xem Phùng Tú Toánh cái kia còn treo móc đem rơi không rơi gợi cảm nội y hai ngọn núi, Dương Hoa lập tức sinh ra trực tiếp phản ứng sinh lý. Mà khi Phùng Tú Toánh lại một cái cúi đầu, cái kia gợi cảm nội y vừa vặn rơi xuống, đem trọn cái rất tròn bộ ngực đều bạo lộ tại Dương Hoa trước mắt. Lần này kịch liệt kích thích, chỉ sợ cũng xem như thần tiên hạ phàm cũng không có biện pháp nhịn xuống không dậy nổi phản ứng.

“YAA. A. A..!” Dương Hoa cùng một chỗ phản ứng sinh lý, động ở trên người hắn Phùng Tú Toánh đương nhiên cũng lập tức có cảm giác. Nàng tranh thủ thời gian đỏ bừng cả khuôn mặt theo Dương Hoa trên người nhảy xuống tới, vài bước vọt tới cửa phòng thay quần áo bên cạnh dùng ghế đứng vững môn, sau đó mới sửa sang lại thoáng một tý, đem bà nội y một lần nữa xuyên thủng trên người.

“Ngươi... Ngươi đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?” Đồng dạng đỏ bừng cả khuôn mặt Dương Hoa cũng vội vàng từ trên mặt đất một bà kéo dầm nát dưới chân quần, thuận thực bắt nó một lần nữa mặc vào đến, che ở chính mình tạo người bộ vị.

“Thực không có ý tứ.” Phùng Tú Toánh một bên xuất ra mới vừa rồi bị chính mình nhét vào trong tủ quần áo quần áo cùng váy, một bên mang theo mặt mũi tràn đầy đỏ bừng đối với Dương Hoa giải thích, “Cái này lại nói tiếp lời nói hơi dài.”

“Ừm? Nói như thế nào?” Dương Hoa lúc này đã muốn mặc quần xong, e lệ cảm giác cuối cùng là tốt hơn nhiều.

“Ai... Ngươi có thể hay không đi ra ngoài trước giúp ta bán cái may vá?” Phùng Tú Toánh đem bà y phục mặc tốt, nắm bắt cổ áo ngồi ở trong phòng thay quần áo trên ghế đầu đỏ bừng cả khuôn mặt hỏi.

“Ah, tốt.” Chứng kiến Phùng Tú Toánh áo cùng váy, Dương Hoa lập tức tỉnh ngộ. Nàng vừa rồi phát lực quá mãnh liệt, đem bà quần áo nút thắt cùng váy yếm khoá tất cả đều kéo rời, hiện tại chúng căn bản là xuyên đeo không được.

Đáp ứng rồi Phùng Tú Toánh về sau, Dương Hoa tranh thủ thời gian chạy đến lầu một đại sảnh, bán đi may vá sau đó lại lần nữa chạy về cái kia gian

phòng thay quần áo. Tiếp nhận may vá, Phùng Tú Toánh tựa hồ do dự một chút. Bất quá rất nhanh nàng còn là cái gì cũng không nói, cứ như vậy lại một lần cõi quần áo ra bắt đầu khe hở nổi lên nút thắt.

“Này uy! Ngươi tại sao không gọi ta nhắm mắt!” Đột nhiên lại chứng kiến Phùng Tú Toánh thân thể, Dương Hoa sợ tới mức tranh thủ thời gian xoay người sang chỗ khác, quay mặt về phía vách tường hô to.

“Vừa rồi ngươi cũng không nhìn sao? Nói sau cũng không có gì, ngươi không có đi qua bể bơi sao?” Phùng Tú Toánh đỏ mặt nói.

Kỳ thật, nàng nói như vậy đương nhiên chỉ là miệng. Ngay từ đầu nàng là lo lắng nếu để cho Dương Hoa nhắm mắt lại lời mà nói..., sẽ chọc cho đắc hân không khoái. Dù sao, nàng đối với Dương Hoa tính tình cá tính còn không có Tề Vũ Huỳnh hoặc là Vương Nhượng Tích như vậy quen thuộc. Nàng duy nhất biết đến, chính là Dương Hoa đã cứu nàng duy nhất một lần mệnh, sau đó vừa rồi lại giúp nàng một cái chiếu cổ rất lớn mà thôi.

“Tốt rồi, chúng ta đừng nói cái này được không?” Dương Hoa xấu hổ ngăn trở Phùng Tú Toánh nói tiếp xuống dưới, “Nói nói ngươi rốt cuộc chuyện gì xảy ra. Vừa rồi mấy cái là người nào?”

“Ah, ngươi còn không biết a, một tháng trước kia, chính là « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ thăm hỏi về sau, ta lại đổi đi nơi khác.” Phùng Tú Toánh một bên khe hở lấy trên quần áo nút thắt vừa cười nói.

“Ah? Vậy bây giờ ngươi làm gì?”

“Ta bây giờ là « phản hủ thanh âm » chuyên mục người chủ trì, người sắp đặt cùng một người duy nhất phóng viên.” Phùng Tú Toánh trong thanh âm mang lên vài phần đắc chí, “Lần trước ta một cái nhiệm không được, tại đài ở phía trong sau lưng lấy người mắng chúng ta chuyên mục bày ra, kết quả không biết như thế nào như vậy bị hân biết rồi. Kết quả hân tìm quan hệ, đem bà ta điều ra đi, còn giả bộ làm người tốt tựa như mở cho ta cái mới chuyên mục để cho ta gánh cương. Ta biết rõ hân là muốn làm cho cực khổ chết ta. Hắc hắc!”

“Vậy ngươi còn làm?” Dương Hoa kinh ngạc hỏi. « phản hủ thanh âm »... Cái này chuyên mục vừa nghe chỉ biết tính nguy hiểm mười phần.

“Ai, ai kêu hân tìm được ta uy hiếp nữa nha?” Phùng Tú Toánh nở nụ cười khổ, “Ngươi biết không? Ta từ tiểu học bắt đầu, mà ngay cả nằm mộng cũng muốn có thể có một chính mình chuyên mục. Hơn nữa, phản hủ có lẽ hay là ta muốn nhất làm sự tình một trong. Cho nên... Tuy nhiên ta biết rõ hân là chơi ta, cần răng cũng làm.”

“Cái kia vừa rồi những người kia?” Dương Hoa nhìn không được kinh ngạc quay đầu, nhưng vẫn chưa hoàn toàn trong chớp mắt, hân lại tranh thủ thời gian chuyên trở về —— bởi vì hân vừa vận nhìn thấy Phùng Tú Toánh cười vấy hình ảnh.

“Hi hi! Không có gì a!” Phùng Tú Toánh đối với Dương Hoa buồn cười biểu hiện những nhẽo cười một hồi lâu, “Vừa rồi những người kia đều là T thành phố một cái hậu trường thực cứng xã hội đen lão đại Hùng ca thủ hạ.”

“Ngươi không phải phản hủ sao? Tại sao lại cùng xã hội đen nhắc lên rồi?”

“Này, ngươi không biết. Hùng ca gần đây có thể là tiền đen lao đủ rồi, cho nên muốn tẩy trắng. Bất quá hân những số tiền kia không phải dễ dàng như vậy có thể lộng kiếm bạch hay sao? Cho nên hân tìm thành phố một cái đầu đầu. Không có ý tứ, ta không thể nói cho ngươi biết là ai.” Phùng Tú Toánh mang theo áy náy nói, “Muốn bao kế tiếp rất lớn xây dựng cơ bản công trình. Sau đó tiền của hân ở bên trong một chuyển, đi ra tụ biến thành đang lúc thu vào a.”

“Không phải đâu! Chẳng lẽ người nọ không biết hân là xã hội đen thủ lĩnh? Còn cùng hân lui tới?”

“Hắc!” Phùng Tú Toánh cười lạnh một tiếng, “Hùng ca hậu trường cứng rắn ngạnh ah, thành phố cũng có không ít người muốn nịnh bợ hân hậu trường nì.”

“Ah!” Dương Hoa bừng tỉnh đại ngộ, nặng nề nhẹ gạt đầu.

“Hừ, bất quá bọn hân cũng hung hăng càn quấy không được hai ngày.” Phùng Tú Toánh khe hở tốt rồi vấy mặc trên người, mang theo vẻ mặt quật cường và hung phấn đáng tươi cười nói, “Ta chụp ảnh Hùng ca hồi lộ cái kia đầu lĩnh băng ghi hình, đã muốn giao cho thành phố phản hủ cục cùng thành phố viện kiểm sát. Hơn nữa chúng ta tiết mục tổ cho hấp thụ ánh sáng. Ta xem bọn hân rất nhanh muốn không may.”

“Cái kia gần đây ngươi không phải rất nguy hiểm?” Dương Hoa lo lắng hỏi.

“Ha ha, tốt rồi. Ngươi có thể xoay người lại.” Phùng Tú Toánh mặc quần áo từ té đứng lên, vừa cười vừa nói, “Không có gì. Ta lúc ở nhà đều giữ cửa khóa tử, chỗ ở cũng có không thiếu bảo an. Nói sau, cho hấp thụ ánh sáng cũng đã bộc quang. Bọn hân cũng chỉ là nghĩ ra khí mà thôi, phản mà không có ta còn cầm băng ghi hình thời điểm nguy hiểm như vậy. Phỏng chừng ta trong nhà lại trốn hai ngày, đợi Hùng ca cùng cái kia đầu lĩnh bị bắt chặt sẽ không sự tình.”

“Ừm.” Dương Hoa y nguyên mang theo lo lắng.

Hân cùng với Phùng Tú Toánh tiếp xúc tuy nhiên không nhiều lắm, tuy nhiên lại cũng từng làm cho nàng đã giúp một cái không nhỏ bề bọn. Lúc ấy nếu như không phải nàng, Tề Vũ Huỳnh hiện tại khả năng đã muốn làm vào thập phần quần bách hoàn cảnh rồi, cho nên Dương Hoa một mực đều cảm giác mình thiếu nàng một phần nhân tình.

“Không có chuyện gì! Ngươi không cần lo lắng cho ta! Ta đều làm một tháng, cũng không có xảy ra việc gì. Tượng lần này lớn như vậy bản án, cũng

không phải thường xuyên có thể gặp được đến. Ta là vận khí tốt, cho nên mới đụng phải một lần. Bình thường cái này tiết mục thì ra là đưa tin chút ít không đến nơi đến chốn tham ô nhận hối lộ ah cái gì.” Phùng Tú Toánh cười ha hả nói, “Nói sau T thành phố trị an rất tốt. Hôm nay nếu không ta nhất thời chủ quan, hơn nữa bọn hán đã muốn bất cứ giá nào rồi, cũng sẽ không cho truy như vậy...”

Nói đến đây, Phùng Tú Toánh đột nhiên lại nghe đi ra bên ngoài truyền đến tiếng bước chân dồn dập. Nàng vốn là kinh ngạc mở to hai mắt, sau đó liền một cái bước xa vọt tới cạnh cửa. Tại Dương Hoa mang theo lo lắng cùng ánh mắt kinh ngạc ở bên trong, Phùng Tú Toánh đỏ bừng cả khuôn mặt tựa như phỉm (@) nữ nhân vật chủ yếu lớn tiếng như vậy rên rỉ lên, đồng thời nàng còn đối với Dương Hoa quơ hai tay, ý bảo lại để cho hán cũng cùng một chỗ phát ra một ít thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Có khác ần tình (hạ)

phiếu đề cử, phiếu đề cử!!!

Nếu như là đang nghe Phùng Tú Toánh nói ra nàng hiện tại đang tại làm lấy những công việc kia trước kia, Dương Hoa nhất định sẽ đối với Phùng Tú Toánh yêu cầu kinh nghi không thôi. Nhưng là tại biết rồi Phùng Tú Toánh gặp phải cực lớn nguy hiểm lúc, Dương Hoa cũng chẳng quan tâm mặt khác. Tuy nhiên hán cùng với Phùng Tú Toánh đồng dạng tao đồ bùng cả khuôn mặt, đứng vậy cũng buộc chính mình cùng Phùng Tú Toánh cùng một chỗ tượng một đôi đang tại xx yêu tình lữ đồng dạng rên rỉ lên.

Cửa ra vào người đẩy phòng thay quần áo đại môn hai bà, không có đẩy ra. Đón lấy, khi bọn hán nghe được bên trong truyền tới làm cho người ta nhìn không được muốn nuốt xuống vài nhò nước miếng mê người rên rỉ lúc, không khỏi lại ục ục thì thầm mắng đi ra. Nghe cái kia dần dần đi xa thanh âm, Phùng Tú Toánh cùng Dương Hoa mới xem như dài ra một khẩu đại khí.

Rất hiển nhiên, vừa rồi cái kia là trước kia đã muốn bỏ đi mấy cái tiểu lưu manh đang tìm một vòng cũng không phát hiện Phùng Tú Toánh về sau, rồi hướng trong phòng này bọn hán duy nhất không có gặp chính diện nữ nhân sinh ra hoài nghi. Bất quá đang nghe bên trong cái kia làm cho người ta huyết mạch phun trương tằm rên rỉ về sau, bọn hán hoài nghi có lẽ hay là biến mất. Dù sao, bọn hán cũng hiểu được Phùng Tú Toánh không có khả năng sẽ vì né ra bọn hán truy tung, sẽ theo liền tại trong thương trường tìm một người nam nhân xx yêu.

“Ai! Tốt rồi, bọn hán đi.” Lỗ tai kẻ sát tại phòng thay quần áo đại môn thượng Phùng Tú Toánh mãi cho đến hoàn toàn nghe không được mấy người kia tiếng bước chân rồi, lúc này mới bụm lấy nàng cũng bởi vì khăn trương mà dậy phục (V) bắt định bộ ngực 〇〇, đối với Dương Hoa đầy mãn mang theo nghĩ mà sợ biểu lộ nói ra.

“Ừm.” Dương Hoa đỏ bừng cả khuôn mặt đình chỉ rên rỉ, liền nhìn đều không dám nhìn nữa Phùng Tú Toánh liếc.

Vừa rồi phát sinh hết thảy đối với Dương Hoa như vậy một cái bất thiện tại cùng lạ lẫm nữ hài tử tiếp xúc nam nhân mà nói, thật sự là quá độ kích thích. Hán và Phùng Tú Toánh còn không có quen thuộc đến có thể tượng hán cùng với Vương Nhược Tích hoặc là Tề Vũ Huỳnh như vậy, mặc dù là chứng kiến thân thể trần truồng cũng chỉ là hơi có chút xấu hổ tim đập như trống trong ngực trình độ.

“Thật sự là xin lỗi rồi.” Phùng Tú Toánh nhìn ra Dương Hoa ngượng ngùng, sừng sốt một lúc sau mang theo bất đắc dĩ đáng tươi cười đối với hán xin lỗi.

Trên thực tế, ngoại trừ cái kia cường hiếp cùng ở bên trong nàng cỡi Dương Hoa quần động tác bên ngoài, từ đầu tới đuôi có hại chịu thiệt rõ ràng đều là nàng. Nàng chẳng những bị giờ trò sở soạn hồi lâu, nhưng lại cho Dương Hoa nhìn lộ ra trọn vẹn trên thân. Nhưng kết quả là, bị tổn thất nặng nàng lại vẫn muốn chủ động nói xin lỗi, Phùng Tú Toánh không khỏi cảm thấy cái này Logic thật sự là làm cho người ta vừa bức mình vừa buồn cười.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi! Là ta thực xin lỗi mới đúng!” Dương Hoa đương nhiên cũng minh bạch, sự tình vừa rồi ở phía trong tuy nhiên hán cũng ăn được điểm “Thiệt thòi nhỏ”, đứng vậy tiện nghi nhưng lại chiếm lớn. Vì vậy Phùng Tú Toánh một đạo xin lỗi, hán cũng tranh thủ thời gian đỏ mặt trái lại xin lỗi.

“Không có gì, đều là ta cho người làm chứ sao. Người vừa rồi lại đã cứu ta một mạng nì. Lại nói tiếp, ta đều thiếu nợ người hai cái mạng.” Nhìn thấy Dương Hoa khách sáo, Phùng Tú Toánh cái kia chút ít loại nhỏ không khoái rất nhanh tự tan thành mây khói, nàng lại dẫn điểm ngượng ngùng đối với Dương Hoa nói.

“Người về sau có lẽ hay là chú ý an toàn mới tốt.” Phùng Tú Toánh lời nói lại để cho giữa hai người xấu hổ tiêu tán không ít, Dương Hoa tranh thủ thời gian mang theo quan tâm đem ba lời nói xoay chuyển, triệt để hóa giải bọn hán ở giữa khăn trương hào khí.

“Ừm, ta biết rồi.” Phùng Tú Toánh cười đối với Dương Hoa nhẹ gật đầu.

Trầm mặc một hồi, nàng đột nhiên lại cười hỏi: “Cái kia, người tại sao lại ở chỗ này xuất hiện hay sao? Cùng Tề Vũ Huỳnh cùng đi sao? Nghe nói các nàng gần đây nghỉ có phải là?”

“Ừm.” Dương Hoa dùng một chữ trả lời Phùng Tú Toánh tất cả vấn đề.

Nhưng tại trả lời xong sau, hần rồi lập tức kinh kêu một tiếng nhảy dựng lên. Có Phùng Tú Toánh nhắc nhở, bị trước kia có chuyện xảy ra ảnh hưởng tâm thần đại loạn Dương Hoa mới đột nhiên nhớ lại, hần là cùng Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhượng Tích cùng đi cửa hàng! Theo các nàng hai cái đi vào cái kia gian tiêu thụ đại sảnh đến bây giờ đi qua quá khứ đã bao lâu? Một giờ? Có lẽ hay là hai giờ?

Dương Hoa khẩn trương tại trên thân thể lục lọi, lại phát hiện điện thoại di động của mình không có tại trên thân thể. Đón lấy hần lại nghĩ tới, chính mình đêm qua uống say thời điểm đưa di động ném vào trên ghế sa lon, vừa rồi xuất phát thời điểm bị Tề Vũ Huỳnh các nàng thúc nhanh, cần bản là không có mang đi ra.

“Làm sao vậy?” Nhìn thấy Dương Hoa tràn đầy sốt ruột bộ dáng, Phùng Tú Toánh nghi ngờ hỏi.

“Ta cùng Vũ Huỳnh các nàng cùng đi, nhưng mới rồi với người...” Dương Hoa nói xong, bắt đầu dĩ mở ra hai tay.

“Ah! Người không mang điện thoại, cho nên đem bà Tề Vũ Huỳnh cho đã đánh mất, có phải là?” Phùng Tú Toánh không hổ là phóng viên xuất thân, rất nhanh tựu quan sát ra Dương Hoa vấn đề chỗ.

“Ừm.” Dương Hoa gật gật đầu, tỏ vẻ bị Phùng Tú Toánh nói trúng rồi.

“Dùng trong tay ta cơ cho các nàng gọi điện thoại a.” Phùng Tú Toánh cười ở trên quần áo trong túi áo rút một hồi, xuất ra một chiếc rất thanh tú khéo léo điện thoại đưa cho Dương Hoa, “Trước kia phòng vấn các nàng thời điểm ta tồn tại Tề Vũ Huỳnh đây số.”

“Cảm ơn.” Dương Hoa tranh thủ thời gian tiếp nhận điện thoại, luống cuống tay chân theo chứa đựng dây số ở phía trong tìm ra Tề Vũ Huỳnh điện thoại gảy đi ra ngoài. “Này, Vũ Huỳnh sao?” Đầu bên kia điện thoại người vừa tiếp xúc với gảy ra dòng điện lời nói, Dương Hoa tựu cuống quýt hỏi.

“Này? Dương Hoa?” Tề Vũ Huỳnh trong thanh âm tràn đầy kinh ngạc. Rất hiển nhiên, nàng nhất thời vẫn không có thể giải thích vì cái gì tiếp khởi ghi rõ “Phùng Tú Toánh điện báo” điện thoại về sau, hội truyền đến Dương Hoa thanh âm.

“Đứng, đứng ta.” Nghe được Tề Vũ Huỳnh thanh âm, Dương Hoa nhẹ nhàng thở ra, “Vũ Huỳnh, người bây giờ tại nơi nào? Ta vừa rồi đụng phải một chút sự tình. Đem các người vứt xuống dưới rồi, thực thực xin lỗi.”

“Không có sao a.” Nghe ra Dương Hoa trong thanh âm áy náy, Tề Vũ Huỳnh trên mặt lại hiện lên dáng tươi cười. Nàng xem bên cạnh Vương Nhượng Tích liếc, đột nhiên che microphone nhỏ giọng nói: “Người theo ta... Về sau không cần nói xin lỗi.”

“Ừm, ta đây hiện tại tới tìm người.” Dương Hoa hiển nhiên cũng biết cái này xuất từ nổi tiếng « tình yêu câu chuyện » điển cố, hần lập tức trở về đáp.

“Tốt. Ta cùng Nhượng Tích tại Thương Thành cửa ra vào nì.”

“Lập tức sẽ tới.” Nói xong, Dương Hoa liền đưa di động trả lại cho Phùng Tú Toánh, sau đó chuyển khai mở đứng vững đại môn cái bàn. Đúng vậy động tác làm được một nửa, hần đột nhiên lại dừng lại. “Cái kia... Phùng tiểu thư...” Dương Hoa xoay đầu lại, rất lo lắng nhìn xem Phùng Tú Toánh.

“Bảo ta Tú Toánh thì tốt rồi. Ta cùng Vũ Huỳnh cùng Nhượng Tích cũng rất quen, không cần như vậy khách khí.”

“Ah, Tú Toánh. Ta cảm thấy đặc mấy người kia không biết cứ như vậy bỏ qua, bọn hần làm không tốt hội chờ ở cửa người xuống dưới cũng không nhất định.” Dương Hoa nhú nhú mày, dùng tràn ngập hoài nghi ngữ khí nói.

“Ah!” Dương Hoa lời còn chưa nói hết, Phùng Tú Toánh tựu nhẹ nhàng kinh hô một tiếng. Vừa rồi nàng lại là khẩn trương lại là hưng phấn, đem bà một chiều này đem quên đi. Hiện tại nhớ tới, đối phương có bảy tám nhân thủ, Thương Thành cửa ra vào lại chỉ có hai cái, muốn là bọn hần chia làm hai tốp bảo vệ cho trước sau cửa, nàng chỉ sợ thật sự là phi đầu phi không xong.

“Vậy làm sao bây giờ?” Phùng Tú Toánh nghĩ một lát, chỉ cảm thấy không có gì hay biện pháp. Mấy người kia đều biết nàng tướng mạo, cửa ra vào tựu lớn như vậy, nàng như thế nào mới có thể né tránh cái kia vài tầm mắt của người đầu này?

“Không thể gọi đến cảnh sát, sau đó bảo vệ người về nhà?” Dương Hoa thử thăm dò hỏi.

“Không được!” Phùng Tú Toánh vẻ mặt đau khổ đối với Dương Hoa nói, “Nếu báo động hữu dụng ta đã sớm báo. Bọn hần chứng kiến cảnh sát chắc chắn sẽ không ra tay. Nếu ta báo động, lại sự tình gì cũng không có, nhất định sẽ có phiền toái. Đãi ở phía trong hiện tại thật nhiều người đều chờ đợi xem ta xấu mặt nì. Hơn nữa Hùng ca thủ hạ cùng cảnh sát có không ít đều rất thuộc, không có tác dụng đâu!”

“Ừm... Nói như vậy, ta có biện pháp.” Dương Hoa nghĩ một lát, lại đã tính trước cười nói. Tuy nhiên hần tại trước mặt nữ nhân luôn có vẻ rất “Đầu gối”, đúng vậy tại tình huống khác hạ, hần cũng là biện pháp rất nhiều người.

Tại Phùng Tú Toánh nghĩ ánh mắt mê hoặc hạ, Dương Hoa lại hướng nàng muốn tới điện thoại, bấm Tề Vũ Huỳnh điện thoại. Tại trong điện thoại, Dương Hoa một năm một mười hướng nàng nói rõ Phùng Tú Toánh hiện tại đối mặt tình huống.

“Oa! Nguy hiểm như vậy?” Một mực một bên nghe lên điện thoại Vương Nhược Tích nhìn không được kinh ngạc lưu luyến. Nàng cũng biết, nhớ ngày đó Hongkong điện ảnh và truyền hình trong vòng cái kia chút ít ảnh hưởng cấp bậc mình tình đều không có biện pháp cùng người của xã hội đen chống lại, tượng các nàng loại này thậm chí còn không thể được xưng là “Đại minh tinh” tiểu nhân vật tại đối diện với mấy cái này người thời điểm đương nhiên lại càng thúc thủ vô sách.

“Ừm. Vũ Huỳnh, người xem xem cửa lớn có phải là có mấy cái nhiễm tóc, kiểu tóc kỳ quái, còn dẫn xích vàng từ ngâm lấy điều thuốc người?”

“Có.” Tề Vũ Huỳnh lập tức ngẩng đầu nhìn thoáng qua cửa ra vào, quả nhiên trông thấy trong góc trong đám người đứng mấy cái cùng Dương Hoa miêu tả tình huống tương tự chính là nhân vật. Hơn nữa theo bọn hắn ánh mắt hung ác cùng nhìn quét người chung quanh bấy động tác xem, cái này mấy cái hiển nhiên đúng vậy Dương Hoa lo lắng cái kia nhóm người.

“Cái kia... Việc này chỉ sợ còn muốn phiền tới người cùng Nhược Tích.” Dương Hoa đầy miễn cưỡng theo áy náy nói.

“Nói! Khả năng giúp đỡ bề bọn ta đây nhất định giúp!” Gần đây Bát Quái Vương Nhược Tích lúc này nhìn không được đối với trong điện thoại Dương Hoa lớn tiếng hô lên. Thú vị như vậy lại kích thích sự tình, nàng nhưng không muốn bỏ qua!

“Cái kia, Nhược Tích... Người lấy xuống kính râm còn có mũ, sau đó tại trong thương trường chạy một vòng a.”

“Ah?” Nghe xong Dương Hoa lời mà nói..., Vương Nhược Tích lập tức sẽ hiểu tính toán của hắn. Nghĩ đến Dương Hoa vậy mà sẽ dùng như vậy âm hiểm độc ác chiêu số, nàng nhìn không được bối rối hết lên một tiếng.

“Nhược Tích, không có ý tứ, đã làm phiền người.” Dương Hoa thật có lỗi nói.

“Nhược Tích? Hi hi hi hi!” Tề Vũ Huỳnh lại nhìn xem mặt mũi tràn đầy khổ tương Vương Nhược Tích, nhìn không được lại che miệng cười ngoặt eo. Dương Hoa muốn chiêu này xác thực rất thực dụng, bất quá cũng hoàn toàn chính xác quá tổn hại. Nhất là đối với sử dụng kế sách Vương Nhược Tích mà nói.

“Ta nói Dương Hoa, không có cái khác chiêu số sao?” Vương Nhược Tích về mặt đau khổ đoạt lấy Tề Vũ Huỳnh điện thoại, tràn đầy không vui hỏi.

“Không có.” Dương Hoa cũng hiểu được cái chủ ý này quả thật làm cho Vương Nhược Tích hi sinh rất lớn, bất quá... Hắn cũng thật sự nghĩ không ra biện pháp khác nha...

“Được rồi được rồi!” Vương Nhược Tích đột nhiên lớn tiếng, tựa hồ là mang lên hắn phải chết quyết tâm hô lên, “Ta đáp ứng rồi! Bất quá Dương Hoa, đợi lát nữa ta cùng Vũ Huỳnh muốn đi người cái kia gian quán bar ngồi một chút! Đến lúc đó như thế nào đền bù tổn thất chúng ta, chính người nhìn xem làm tốt rồi!”

Tích! Nói vừa xong, Vương Nhược Tích tự cúp xong điện thoại.

“Ah! Uy uy!” Lúc này đến phiên Tề Vũ Huỳnh nóng nảy, “Nhược Tích, làm sao người nói chúng ta cái đó?”

“Hắc hắc, tốt Vũ Huỳnh, người nhìn tâm xem ta một người chịu khổ sao?” Vương Nhược Tích đắc ý nhõng nhẽo cười lấy, một tay lấy biểu lộ theo cười to đến kinh ngạc, rồi đến vẻ mặt cầu xin Tề Vũ Huỳnh cánh tay gắt gao giấp tại cánh tay của mình phía dưới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Mỹ nhân tề tự (thượng)

phiếu đề cử!! Phiếu đề cử ah!!!!

Nếu như muốn hỏi một minh tinh: “Người chừng nào thì thống khổ nhất?” Chỉ sợ đại đa số minh tinh đều không chút do dự trả lời, khi bọn hắn bị một đám điên cuồng người sùng bái vây quanh thời điểm.

Tuy nhiên Vương Nhược Tích tại cả Thanh Thủy phạm vi danh khí còn không phải rất lớn, nhưng là tại T thành phố, tại đây khối « loại thứ ba nhân loại » thu xem tỉ lệ đạt đến 80% thổ địa thượng, “Vương Nhược Tích” ba chữ kia hãy cùng tất cả quốc tế cấp điện ảnh và truyền hình siêu sao danh tự đồng dạng vang dội.

Cho nên, đương làm Vương Nhượng Tích lấy xuống nạng mũ cùng kính râm, cang làm một mực đều che che lấp lấp, thấp nhìn dưới mặt đất đầu theo cỏ áo ở phía trong giờ lên lúc thức dậy, nạng cơ hồ lập tức tự bị điên cuồng đám fans hâm mộ bao vây.

“Vương Nhượng Tích!” “Nhâm Mạn Mạn!” Vô số nữ Fans hâm mộ hét chói tai vang lên hô lớn lấy Vương Nhượng Tích vốn tên là hoặc là nàng tại « loại thứ ba nhân loại » ở phía trong sắm vai nhân vật danh tự, điên cuồng hướng về nàng tại đây vây quanh tới.

Vương Nhượng Tích một bên gắt gao kẹp lấy Tề Vũ Huỳnh cánh tay không cho giẫy dụa lấy muốn chạy trốn Tề Vũ Huỳnh rời đi, một bên vẫn còn xinh đẹp trên gương mặt treo lên một giọng nói ngọt ngào đáng tươi cười, đối với chung quanh điên cuồng người sùng bái đám bọn họ không ngừng mỉm cười —— tuy nhiên nạng huyết Thái Dương thượng rất chướng tai gai mắt bởi vì dùng sức mà bạo nổi lên mấy sợi gân xanh.

Tề Vũ Huỳnh ra sức vùng vẫy mấy lần đều không có có thể theo Vương Nhượng Tích dưới cánh tay giẫy đi ra, sau đó nàng cũng đã cùng Vương Nhượng Tích cùng một chỗ bị điên cuồng đám mê điện ảnh vây quanh tại trung ương, dù cho có thể thoát khỏi Vương Nhượng Tích cánh tay, cũng không có cách nào thoát khỏi cái kia ít nhất có hơn trăm người vòng vây.

Tuy nhiên Tề Vũ Huỳnh cho hấp thụ ánh sáng ti lệ không có Vương Nhượng Tích cao như vậy, đứng vậy nàng hai ngày trước mới tại vừa mới truyền ra cái kia tập « loại thứ ba nhân loại hai tuần năm đặc biệt thiên » ở phía trong đại xuất danh tiếng, nhưng lại cùng một vị có thể nói cho tới bây giờ « loại thứ ba nhân loại » ở phía trong nhân khí cao nhất phối hợp diễn diễn một hồi hôn đùa giỡn, cho nên khi tức cũng có Fans hâm mộ đem bà vị này đại danh đỉnh đỉnh kim bài nữ biên kịch cho nhận ra được.

“Ah! Là Tề Vũ Huỳnh ah!” Tại đám fans hâm mộ lần nữa tăng lớn âm lượng trong tiếng hét chói tai, Tề Vũ Huỳnh vừa tức vừa giận lại không thể làm gì nhìn thoáng qua đối diện đám fans hâm mộ liên tiếp gật đầu mỉm cười, một bộ đại minh tinh phong thái Vương Nhượng Tích, cũng không khỏi không lấy xuống mũ cùng kính râm. Dưới loại tình huống này, nếu như còn một mặt che che lấp lấp, vạn nhất khiến cho nhiều người tức giận nhưng sẽ không tốt.

Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhượng Tích tại cửa ra vào xuất hiện rất nhanh chỉ làm thành tuyệt cầu hiệu ứng. Vây quanh ở bên cạnh hai người Fans hâm mộ càng ngày càng nhiều, cửa ra vào cũng bị chắn càng ngày càng kín.

Tại lầu bốn Dương Hoa đã sớm cùng Phùng Tú Toánh cùng một chỗ theo trong phòng thay quần áo đi ra, hai người một mực đều từ trên lầu chú ý đến dưới lầu trong đại sảnh tình huống. Khi bọn họ xem tới cửa đám người đã muốn dần dần ngăn chặn giao thông, thậm chí bởi vì quá mức chen chúc mà đứng ở trong đại sảnh thời điểm, Dương Hoa lập tức cười kéo Phùng Tú Toánh một bà. “Chúng ta đi.” Hắn đối với vừa mới đổi lại một thân vừa mua váy liền áo Phùng Tú Toánh nói ra.

“Ừm.” Phùng Tú Toánh tâm tình vui sướng đối với Dương Hoa nhẹ gật đầu. Xe của nàng tự đứng ở mua sắm thương cửa thành trên đường phố. Chỉ cần an toàn thông qua theo cửa ra vào đến đường đi cái kia ba mươi mét không đến khoảng cách, bọn họ tự an toàn.

Tại Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhượng Tích dưới sự trợ giúp, Phùng Tú Toánh thư thư phục phục theo cái kia ủng thành một đồng đám người vừa đi qua, còn thuận tiện dùng cười nhạo ánh mắt nhìn thoáng qua được vây quanh, vô luận như thế nào giẫy dụa cũng không có cách nào thoát khỏi ra tới cái kia bốn xã hội đen tiểu đệ. Sau đó, nàng càng làm ánh mắt chuyển hướng Dương Hoa, trong ánh mắt tràn đầy bội phục cùng thương thức, còn một điều điểm tiếc nuối.

Nói thật, Phùng Tú Toánh ngay từ đầu đối với Dương Hoa ấn tượng cũng không quá đáng cảm thấy hắn là một cái tâm địa thiện lương, đối đãi người khác rất ôn nhu, hơn nữa vận khí cực người tốt mà thôi. Mặc dù là đang cùng Tề Vũ Huỳnh nhiều lần nói đến hắn thời điểm, Phùng Tú Toánh cũng một mực đều bảo trì cái này mới bắt đầu ấn tượng.

Bất quá hôm nay chuyện này còn làm cho nàng phát hiện Dương Hoa hai cái đặc điểm, thì phải là cân nhắc sự tình chu đáo, đầu óc cũng rất thông minh. Mà đối với Phùng Tú Toánh mà nói, Dương Hoa cho lúc trước nàng lưu lại ấn tượng sẽ để cho nàng đối với hắn sinh ra hảo cảm. Mà phía sau cái này hai cái phát hiện tác chính là sẽ để cho nàng đối với Dương Hoa sinh ra hứng thú.

Tại xã hội này, sẽ cùng lạ lắm nữ hài tử nói chuyện tự xấu hổ nam nhân thật sự là quá ít. Nếu như không là vì nàng đã muốn biết rõ Dương Hoa đã có một vị hết sức xuất sắc bạn gái, tại trải qua nhiều lần như vậy tiếp xúc về sau, Phùng Tú Toánh là tuyệt đối sẽ không chú ý cùng như vậy một người tương mạo coi như anh tuấn nam nhân tốt thử phát triển một đoạn tình cảm lưu luyến —— hơn nữa bọn họ tựa hồ còn rất có duyên phận. Bất quá Phùng Tú Toánh cũng không phải cái ưa thích cùng người khác tranh giành bạn trai nữ nhân, nói sau nàng cùng Tề Vũ Huỳnh quan hệ cá nhân cũng xem là tốt.

Cho nên, Phùng Tú Toánh cũng chỉ có thể dùng tiếc hận ánh mắt nhìn xem Dương Hoa, trong nội tâm cảm khái chính mình bỏ lỡ một cái nhìn về phía trên rất đáng được phó thác chung thân đối tượng. Đương nhiên, nàng cũng nhận không được nữa sẽ nhớ: nếu như tại Dương Hoa lần đầu tiên cứu nàng thời điểm, nàng tự đưa ra lấy thân báo đáp, Dương Hoa hiện tại có thể hay không đã là bạn trai của nàng nữa nhà?

Này, đây cũng quá không hợp thói thường rồi! Phùng Tú Toánh lại dưới đáy lòng tự giễu đối với chính mình nói một câu. Khi đó nàng làm sao có thể sẽ biết Dương Hoa là cái hạng người gì? Một cái tượng nàng như vậy lý trí nữ nhân, đương nhiên không có khả năng sẽ ở một chút cũng không biết đối phương thời điểm hãy cùng hắn đàm hôn luận gả. Coi như là hiện tại, dù cho Dương Hoa không có bạn gái, nàng cũng nhất định sẽ trước dùng một đoạn yêu đương đến cùng hắn giúp nhau hiểu rõ, sau đó mới có thể quyết định hai người có phải là muốn cùng một chỗ.

“Tú Toánh, Tú Toánh?” Dương Hoa chứng kiến Phùng Tú Toánh lên xe về sau thì mang theo giống như cười mà không phải cười biểu lộ, một mực giờ xe cái chìa khóa ngăn người, không khỏi lo lắng nhẹ nhàng gõ hai cái trước mặt nàng cửa sổ xe.

“Ah? Ah!” Phùng Tú Toánh bị xe cửa sổ phát ra thanh thúy “Thùng thùng” thanh âm theo lúc miên man suy nghĩ nhao nhao tỉnh lại, chứng kiến Dương Hoa tràn đầy nghi hoặc biểu lộ, nàng lập tức đỏ mặt phát động ô tô. “Đi chỗ nào? Ta đưa tiễn người.” Nàng tồn không ít thời gian điều chỉnh tốt tâm tính, sau đó mới mặt mỉm cười xoay đầu lại, nhìn xem Dương Hoa hỏi.

“Đi Phuong Hoa quán bar. Ngươi có biết đường đi sao?” Dương Hoa nhìn thoáng qua trên ô tô kèm theo đồng hồ báo thức, sau đó liền đối với Phùng Tú Toánh nói ra. Hắn không có chối từ Phùng Tú Toánh hảo ý, để nhất đương nhiên là bởi vì quán bar khai trương thời gian nhanh đến rồi, hắn không muốn muộn; cái thứ hai là hắn cũng phải cho Phùng Tú Toánh một cái trả nhân tình cơ hội.

“Biết rõ.” Phùng Tú Toánh không có nói thêm nữa, một nhún ga đem ô tô theo bãi đỗ xe mở đi ra ngoài.

Phùng Tú Toánh đã từng cùng Vương Nhựt Tích cùng một chỗ đến qua một lần Phuong Hoa quán bar. Đối với nàng như vậy một cái đối với cả T thành phố cũng hết sức quen thuộc trước « đô thị trinh sát » người chủ trì mà nói, tìm một người đã từng đến qua một lần địa phương quả thực dễ như trở bàn tay. Không dùng thượng nửa giờ, nàng cũng đã mang theo Dương Hoa xuất hiện ở Phuong Hoa cửa quán rượu khau.

“Đến.” Phùng Tú Toánh nhìn thoáng qua bên cạnh Phuong Hoa quán bar đại chiêu bài nói.

“Ừm, cảm ơn.”

“Làm sao ngươi còn cảm ơn ta? Nên ta tạ ngươi mới đúng. Thiếu nợ ngươi hai cái mạng, ta nhớ lắm.” Phùng Tú Toánh cười mở miệng nói.

“Đừng nói như vậy.” Dương Hoa không có ý tứ sờ lên cái mũi, đây là hắn gần đây mới đã thành thói quen. Tại không có ý tứ thời điểm sờ cái mũi, như vậy có thể rất hữu hiệu giảm bớt hắn khẩn trương cảm xúc.

“Ta nói rất đúng sự thật chứ sao. Ta cũng không muốn làm cho người ta nói ta là không có tim không có phổi nữ nhân.” Phùng Tú Toánh tiêu sái lắc lắc nàng một đầu tóc dài, “Cái kia ta đi trước.” Trong miệng nàng nói xong, nhưng chân lại không giẫm lên chân ga, cũng tựa hồ không có lập tức rời đi ý tứ.

“Ah, cái kia... Muốn hay không đi vào ngồi thoáng một tý? Ta thỉnh cầu ngươi uống một chén. Vũ Huỳnh các nàng đợi lát nữa cũng muốn tới, ngươi nếu có rảnh rồi, đợi lát nữa cùng các nàng tâm sự?” Dương Hoa những này thuần túy là khách khí lời nói.

“Ah... Như vậy ah...” Phùng Tú Toánh lộ ra suy tư biểu lộ, sau đó nàng rất nhanh lại lộ ra thoải mái cười, “Được rồi, dù sao cũng không có chuyện gì. Đi vào ngồi xuống tốt rồi.”

“Ừm, hoan nghênh.” Tuy nhiên trước kia chỉ là khách sáo, nhưng Phùng Tú Toánh nguyên ý tiến quán bar ngồi một chút, Dương Hoa cũng đồng dạng hoan nghênh, hắn lập tức giúp nàng mở cửa xe.

Phùng Tú Toánh cười cười gây nột an toàn ra, đem xe khóa kỹ, sau đó liền cùng Dương Hoa cùng đi vào quán bar. Phuong Hoa quán bar chỗ đường đi vị trí cũng không tính tốt, cho nên xe cứ như vậy đứng ở ven đường cũng sẽ không có cảnh sát mở ra hóa đơn phạt.

Đương làm Dương Hoa đứng ở Phuong Hoa quán bar cái kia phiên đã muốn mở rộng đại môn cửa ra vào lúc, hắn nụ cười trên mặt dần dần biến thành xấu hổ. Lúc này hắn mới nhớ tới, tại trong quán rượu hắn còn có một chồng chất vấn đề chờ giải quyết.

Ngày hôm qua Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ đùa giỡn, hai người xé toái đầy đất quần áo, buổi sáng điện thoại, trong quán rượu bị đánh lộn xộn bài trí... Cái này một đồng sự tình đều không thăm thắp.

Sùng sục... Dương Hoa nhin không được nuốt xuống một miếng nước bọt, sau đó mới tại Phùng Tú Toánh nghi ánh mắt mê hoặc trung kiên trì xốc lên cửa quán bar rèm vải, đi vào.

“Hoa tử!” “Dương tiên bối!” “Hoa ca!” Dương Hoa mới vừa vào cửa, trong phòng cơ hồ đồng thời vang lên ba cái đều thuộc về mười tám tuổi thiếu nữ đẹp hơn tiếng nói tựa lại để cho da đầu của hắn một hồi run lên.

Trông thấy Dương Hoa mặt mũi tràn đầy phiền muộn bộ dáng, Phùng Tú Toánh không khỏi đối với hắn lộ ra một cái di dóm dáng tươi cười. Đón lấy, nàng lập tức quên vừa rồi mới đúng Dương Hoa nói “Thiếu nợ ngươi hai cái mạng” sự tình, đầy mắt mang theo lực bất tòng tâm biểu lộ, trực tiếp đi đến bên cạnh một trương tầm quán bar trước bàn ngồi xuống đến chuẩn bị xem nào nhiệt.

“Ah, Nhạc nhi, tiểu Kỳ, Hiểu Hiểu.” Dương Hoa miễn cưỡng ở bên miệng cổ ra một cái dáng tươi cười, đối với ba nữ tử theo thứ tự gật đầu.

Hắn sau khi vào cửa cũng đã chú ý tới, trong quán rượu đầy đất đồ bỏ đi cùng miếng thủy tinh, còn có đảo đầy đất cái bàn cũng đã bị 3 nữ hài tử thu thập xong, hiện tại quán bar thoát nhìn tựa cùng ngày hôm qua khai trương thời điểm không có gì khác nhau. Chỉ có điều Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ chế ngự bị xé nát rồi, cho nên còn chưa kịp mua mới chế ngự hai người đều ăn mặc bình thường xuyên đeo váy liền áo.

“Ta trước tiên là nói về! Ta trước tiên là nói về!” Ba nữ tử không ai nhường ai tranh chấp không dưới. “Hai người các ngươi đều đừng tranh giành! Để cho ta trước tiên là nói về!” Cuối cùng nhất, bởi vì Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ kiềm chế lẫn nhau, Tô Thục Hiểu đã lấy được trước lên tiếng quyền lực.

“Hoa ca...” Nàng đỏ bừng cả khuôn mặt cúi đầu đi đến Dương Hoa trước mặt, hai tay không ngừng nắm bắt chế ngự góc áo.

Không thể nào! Chẳng lẽ lại ta ngày hôm qua đối với nàng làm chút gì đó? Chứng kiến Tô Thục Hiểu cái này một bộ thẹn thùng tiểu nữ sinh bộ dáng, Dương Hoa thiếu chút nữa không có bị bị hù hai chân như nhũn ra.

Chương 9: Mỹ nhân tề tụ (hạ)

phiếu đề cử!! Phiếu đề cử ah!

“Hiều... Hiều Hiều, cái kia người sao... Làm sao vậy?” Dương Hoa khẩn trương ngay tiếng nói đều run rẩy bắt đầu đứng dậy.

“Đêm qua...” Tô Thục Hiều vừa nói, trên mặt đỏ ửng vẫn phát triển đến bên tai, nhưng lại càng ngày càng hồng, tựa hồ muốn nở ra huyết.

“Đêm qua... Làm sao vậy?” Dương Hoa cúi đầu nhìn xem thấp chính mình hơn phân nửa đầu, còn cúi đầu Tô Thục Hiều, nhanh chóng thiếu chút nữa không có bắt lấy nàng lay động bắt đầu đứng dậy.

“Đêm qua... Có phải là người lưng cổng ta theo nhà của người đến trên xe hay sao?” Tô Thục Hiều thanh âm tựa như con muỗi đồng dạng lớn nhỏ, cùng nàng bình thường trước sau như một biểu hiện hết đi hết hai cái cực đoan.

“Ừm, đúng a!” Dương Hoa khẩn trương nhìn xem Tô Thục Hiều.

“Ah, vậy thì không có chuyện khác.” Tô Thục Hiều đối với Dương Hoa gật gật đầu, có đầu không đuôi tựa chạy như vậy. Khiến cho Dương Hoa một hồi không hiểu thấu.

Kỳ thật Dương Hoa nào biết được, Tô Thục Hiều loại này mới mới vừa tiến vào hàng hiệu đại học không có mấy tháng, từ tiểu học bắt đầu chính là siêu cấp siêu cấp đệ tử tốt, hơn nữa gần đây tính cách cao ngạo nữ hài tử, đến bây giờ nhưng ngay nam hài tử tay đều không sờ qua nì! Kết quả đêm qua nàng chẳng những tại một cái “Nam sinh” trong nhà uống cái say mềm, nhưng lại lại để cho Dương Hoa lưng cổng nàng đi ít nhất có bốn năm trăm m.

Cái này “Cổng” trong chữ mang theo tiếp xúc thân mật tuy nhiên so “Ôm” có vẻ không bằng, thế nhưng không già thiếu! Ví dụ như, trước ngực của nàng nhất định sẽ dán chặt lấy Dương Hoa phía sau lưng, Dương Hoa hai tay nhất định sẽ cái móc ở hai chân của nàng, thậm chí nâng cái mông của nàng... Những này đối với một mực đem bà Tô Thục Hiều đương làm Tiểu muội muội tới chiếu cố, một điểm ý niệm đều không có Dương Hoa mà nói đương nhiên không biết là có cái gì. Đứng vậy đối với Tô Thục Hiều mà nói, nàng nhưng vẫn luôn là đem bà Dương Hoa trở thành cùng chính mình cùng tuổi, nhiều lắm thì lớn hơn mình hơn mấy tuổi đại nam hài. Cùng hấn phát sinh “Như thể thân mật” tiếp xúc, đã muốn sâu sắc siêu việt lại để cho Tô Thục Hiều cảm thấy thẹn thùng lẫn ranh.

Như vậy Thiên Nhất loại đại cảm thấy khó xử sự tình, Tô Thục Hiều là nhất định phải lên tiếng hỏi sở —— tuy nhiên nàng cũng biết, mặc dù hỏi rõ ràng nàng cũng không thể làm cái gì.

“Ta tới trước, ta tới trước!” Nhìn thấy Tô Thục Hiều hỏi xong vấn đề, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ lập tức lại cùng nhau ồn ào lấy cái bắt đầu đứng dậy.

“Các người chơi đoán số! Chơi đoán số quyết định đi!” Hai cái tiểu nha đầu cãi lộn lại để cho Dương Hoa cảm thấy trần trần cháng váng đầu hoa mắt, hấn nhẹn không được phát phát tay hô một tiếng.

Theo Dương Hoa gọi tiếng vang lên, hai cái tiểu nha đầu lập tức tựu an tĩnh lại. Các nàng lẳng lặng kéo tảng đá bỏ đến mấy cái hiệp, sau đó chiến thắng Nhạc nhi tựu dương dương đắc ý đối với quyết lấy miệng không phục Lam Tiểu Kỳ giương lên đầu, đi đến Dương Hoa trước mặt.

“Hoa tử, đêm qua...” Nhạc nhi vốn cho là mình có thể dễ dàng đem bà vấn đề hỏi lên, đứng vậy lời nói đến bên miệng mới phát hiện, nguyên lai những lời này muốn mở miệng xác thực rất khó.

Bất quá buồn bực nhất có lẽ hay là Dương Hoa, hấn tựu không rõ, vì cái gì những nữ hài tử này tìm chính mình thời điểm mới mở miệng toàn bộ là một cái lần điệu: đêm qua, lại thêm một cái im lặng tuyệt đối.

“Đêm qua, là ta đem người cùng Lam Tiểu Kỳ tách ra. Hai người các người quần áo... Cũng là ta giúp các người đổi.” Dương Hoa đỏ mặt một hồi, nhưng vẫn là rất thẳng thắn thừa nhận hết thảy.

“Cái kia... Không có việc gì.” Nhạc nhi há to miệng, nhưng cái gì cũng chưa nói đi ra. Do dự một hồi, nàng cũng đỏ mặt đi đến đứng ở trước quầy Tô Thục Hiều bên người.

“Dương tiên bối, đêm qua...” Cuối cùng Lam Tiểu Kỳ vẫn không có cô phụ Dương Hoa “Kỳ vọng”, há miệng chính là chỗ này câu.

“Đêm qua, là ta đem người cùng Nhạc nhi tách ra. Hai người các người quần áo cũng là ta giúp các người đổi.” Nói qua một lần lời mà nói..., lại lúc nói tựu không có bất kỳ khó khăn. Lúc này đây, Dương Hoa một điểm do dự đều không có tựu nhanh chóng thừa nhận sự thật.

“Nha.” Lam Tiểu Kỳ cũng trước mặt mặt hai vị thiếu nữ đồng dạng, đáp một tiếng về sau lập tức tựu đỏ mặt trong chớp mắt phải đi. Nhưng chuyển tới

một nửa, nàng rồi lại quay lại thân đến, đối với Dương Hoa khẽ gật đầu, cố nén làm cho nàng toàn thân khô nóng ý xấu hổ ôn nhu nói: "Dương tiên bối, tạ... Cảm ơn người."

"Không cần không cần. Ta cũng vậy không có làm gì." Dương Hoa tranh thủ thời gian khoát tay.

Ngay tại Lam Tiểu Kỳ cũng đỏ mặt đi đến trước quầy đi thời điểm, thấy được ba vị thiếu nữ theo thứ tự cùng Dương Hoa nói chuyện, sau đó lại tất cả sau khi nói xong tựa đồ bưng cả khuôn mặt chạy đến trước quầy đi thẹn thùng Phùng Tú Toánh thật sự nhìn không được, "PHUZ" một tiếng bật cười.

"Làm sao vậy?" Dương Hoa cũng bị Phùng Tú Toánh cười tăng cái đồ bưng cả khuôn mặt, tranh thủ thời gian quay đầu lại hỏi nói.

"Trước kia ta đều không nhìn ra, người đối với nữ hài tử thật sự chính là rất có lực hấp dẫn nha!" Phùng Tú Toánh cao thấp đánh giá Dương Hoa một phen, tượng xem xét chuyên gia tựa như nhẹ gật đầu, "Đã gây thơ lại có trách nhiệm tâm, còn ôn nhu săn sóc, trường cũng rất đẹp trai. Ừm... Ta đều có điểm hâm mộ Tề Vũ Huỳnh."

Nghe được Phùng Tú Toánh như vậy khích lệ, Dương Hoa tại chỗ đã nghĩ tìm một cái lỗ để chui vào, hắn thậm chí không biết mình là không phải nên vậy khiếm tốn hai câu, đem mình nói xấu một điểm.

"Như thế nào? Thẹn thùng?" Phùng Tú Toánh rất tà ác nhìn xem Dương Hoa cười hỏi.

"Không có không có." Dương Hoa thuận miệng đáp ra miệng của mình đầu tiên, sau đó máy móc xoay người hướng phòng thay quần áo đi đến. Cũng may Phùng Tú Toánh không phải Vương Nhược Tích, cho nên tại Dương Hoa sau lưng không có truyền đến lại để cho hắn muốn bộ dạng xun xoe chạy trốn đặc ý tiếng cười.

Rất nhanh, đổi lại quán bar nam chiêu đãi chế ngự Dương Hoa thông dong đi đến trước quầy, sau đó liền tại cách cách mình gần đây Nhạc nhi bên tai nói vài câu. Nhạc nhi ngẩng đầu nhìn Phùng Tú Toánh liếc, lập tức tiếp nhận Dương Hoa theo dưới quầy mặt xuất ra chén rượu cùng đồ uống đầu đến Phùng Tú Toánh trên bàn. Tại trải qua đêm qua về sau, Dương Hoa là cũng không dám nữa mời người uống bia.

Cười tiếp nhận Nhạc nhi bung tới đồ uống, Phùng Tú Toánh liền tại bên cạnh bàn tự rót uống một mình bắt đầu đứng dậy. Cân nhắc đến trong quán rượu tạm thời không có khách nhân nào, Dương Hoa do dự một hồi, có lẽ hay là đi đến Phùng Tú Toánh bên người cùng nàng trò chuyện nổi lên tiên.

"Tú Toánh, người bây giờ một người tại cái đó chuyên mục tổ, có phải là mệt chết đi?" Mở miệng câu nói đầu tiên, Dương Hoa cũng rất thông minh lựa chọn một cái song phương đều có hứng thú, lại sẽ không khiến cho xấu hổ chủ đề.

"Ừm, đương nhiên mệt mỏi." Phùng Tú Toánh cũng rất hài lòng Dương Hoa lựa chọn chủ đề, nàng cười đáp, "Bất quá có thể làm chính mình chuyện thích, mặc kệ nhiều mệt mỏi, kỳ thật trong nội tâm đều rất nhanh sống."

"Người sẽ không nghĩ tới chiêu mộ một người trợ thủ? Đài truyền hình ở phía trong không biết ngay cái trợ thủ cũng không an bài cho người a? Có người hỗ trợ, tối thiểu cũng điểm an toàn." Dương Hoa có lẽ hay là thực vì Phùng Tú Toánh an toàn lo lắng.

"Không có biện pháp, đây là có người cố ý chơi ta ah! Nào có dễ dàng như vậy chiêu mộ đến người?" Phùng Tú Toánh bắt đầu dĩ lặc đầu, "Đài ở phía trong lão phóng viên cũng biết ta đặc tội người, ai cũng không chịu tới giúp ta. Những kia người mới vừa nghe đến là phản hủ chuyên mục, lập tức trốn so con thỏ đều nhanh. Cho dù có một hai cái nguyện ý đến, hừ! Quý cũng biết bọn hân không phải muốn phản hủ, căn bản chính là muốn tán tỉnh ta. Ta nhưng không tin được những người kia. Vạn nhất ta chiêu mộ bọn hân tiến đến, ngày nào đó bọn hân sau lưng cho ta một đao, vậy thì không xong."

"Ừm... Cũng thế." Dương Hoa tràn đầy đồng cảm nhẹ gật đầu.

"Hắc hắc, người có biết hay không vì cái gì T thành phố đài truyền hình cho tới bây giờ mới có phản mục nát chuyên mục?" Phùng Tú Toánh đột nhiên lại cười chủ động hỏi.

"Không biết."

"Kỳ thật ba năm trước kia, T thành phố đài truyền hình tựa có một phản hủ tiết mục. Hơn nữa còn là nhiệt nóng điểm tin tức ngăn cản truyền ra. Lúc ấy là một nữ một nam hai cái phóng viên cùng một cái nữ chủ truyền bá phụ trách tiết mục. Thu xem tỉ lệ cao cực kỳ khủng khiếp, khi đó đã có thể so hồng châu nửa bầu trời « loại thứ ba nhân loại » kém mười cái điểm."

"Vậy bây giờ như thế nào không có đâu này?"

"Hừ, còn không phải bởi vì xã hội đen. Hắc bạch cầu kết nha!" Phùng Tú Toánh trên mặt tràn đầy lạnh lùng đáng tươi cười.

"Ah?"

"Đang ở đó cái chuyên mục truyền ra về sau nửa năm, người nam kia phóng viên đã bị giết. Nữ phóng viên khá tốt, chỉ là bị người chém hai tay, hoa tìm mặt. Bất quá thảm nhất chính là cái kia nữ chủ truyền bá, cho tuổi xuân được về sau bị hai mươi mấy người người cưỡng dâm. Chẳng những bị người vỗ dây lưng cả nước khắp nơi bán, hơn nữa về sau còn kiểm điều tra ra đã hoài thai. Bạn trai ngày hôm sau hãy cùng nàng chia tay, trong nhà cha mẹ cũng không nhận thức nàng cái này đứa con gái. Về sau mấy lần tự sát chưa toại, hiện tại đã muốn điên rồi. Người nói, cái này chuyên mục còn có người dám tiếp sao?" Phùng Tú Toánh trên mặt cười lạnh càng thâm.

"Ah!" Phùng Tú Toánh lạnh như băng thoại ngữ ở phía trong lộ ra đến nguy hiểm lại để cho Dương Hoa kim lòng không được kinh hô lên, "Vậy người..."

Dương Hoa nhìn xem Phùng Tú Toánh, trong nội tâm nhìn không được bội phục dũng khí của nàng. Hắn rất muốn khích lệ Phùng Tú Toánh buông tha cho, đúng vậy những lời này lại lại thể nào đều nói không ra miệng. Đối mặt như vậy một cái tràn đầy dũng khí đấu sĩ, hắn dù cho không muốn cổ vũ, cũng không muốn đã kích nàng ý chí chiến đấu.

“Như thế nào, lo lắng ta?” Phùng Tú Toánh nhìn Dương Hoa liếc, thoải mái cười nói, “Không có việc gì. Lần trước chuyện kia về sau, trong tình đều bị kinh động. Sau đó T thành phố đến một lần Anti-Triads tổng vệ sinh. Hiện tại chúng ta T thành phố còn lại những này xã hội đen, đều là một ít cá tôm nhỏ, so với lúc trước kém quá xa a! Bằng không thì ngại cho rằng hôm nay tới tìm ta làm sao sẽ tự như vậy vài người?”

“Ừm” Dương Hoa lông mày thâm tóa, nhìn về phía Phùng Tú Toánh trong ánh mắt y nguyên tràn đầy lo lắng.

“Tốt rồi tốt rồi, không nói những này không có ý nghĩa lời nói. Đừng chỉ nói ta. Nói nói làm sao ngại dạng a.” Phùng Tú Toánh như là bị xua tan tràn ngập tại hai người trên đầu về lo lắng giống nhau phát phát tay nói ra.

“Ta?” Dương Hoa cười cười, “Ngươi xem ta hiện tại chẳng phải sẽ biết. Vẫn là như cũ, đương làm nhân viên phục vụ. Ah, đúng rồi! Ngươi gần đây đều trốn trong nhà, không cần đi đài truyền hình sao? Trên đường không phải rất nguy hiểm?”

“Ha ha, đài ở phía trong đương nhiên biết rõ ta tình huống a! Ta tiết mục tuần lễ này tạm thời tìm cá nhân dẫn truyền bá. Này, bọn hắn truyền bá đều là chút ít không có ý nghĩa sự tình. Chúng ta tuần sau, những người kia đều bị bắt về sau lại trở lại đài truyền hình đi làm”

“Ah!” Dương Hoa tỏ vẻ giải thích. Đón lấy, hắn liền cùng Phùng Tú Toánh trò chuyện nổi lên một ít gần đây phát sinh chuyện lý thú.

Ngay tại Dương Hoa cùng Phùng Tú Toánh nói chuyện phiếm tiến hành đến thời điểm cao trào, cửa quán rượu mảnh vải đột nhiên lại một lần bị xóc lên. Đón lấy Dương Hoa tự kinh hi chứng kiến, Đường Hân, Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhục Tích ba người mang theo tràn đầy dáng tươi cười, một bên trò chuyện, một bên từ bên ngoài đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Tân Tiên giá lâm (thượng)

phiếu đề cử!! Phiếu đề cử ah!!

Ngay tại Phương Hoa trong quán rượu ngênh đón cái kia ba vị rất đặc thù nữ khách nhân thời điểm, tại Địa phủ vận khí quản lý trung tâm ở phía trong. Lòng tràn đầy đều là đặc ý tiên nữ vận khí tu chính chuyên gia đại nhân cũng kinh ngạc ngênh đón một vị nàng hoàn toàn không có dự liệu được khách nhân.

Lúc trước trong một ngày, tiên nữ tu chính chuyên gia đại nhân vừa mới lấy được ngay chính cô ta đều không thể tin thành công. Tại hai mươi bốn tiếng đồng hồ trong, nàng vậy mà thành công lại để cho Dương Hoa vận khí theo trước kia âm tám vạn một ngàn điểm trực tiếp tăng tới âm bảy vạn tám ngàn điểm, trọn vẹn tăng hơn ba nghìn điểm vận khí giá trị. Cái này tại một ngày trước kia, còn quả thực thật là tất cả mọi người vô pháp tưởng tượng thành công.

Tiên nữ chuyên gia vui rạo rực nghĩ đến, nếu như theo như chiều tốc độ như vậy phát triển xuống dưới, như vậy chỉ cần chừng một tháng, nàng có thể công thành lui thân. Đến lúc đó, cái này chính là vận khí tu chính chuyên gia giới cho tới nay đến nay chỗ lấy được lớn nhất thành công. Tại chuyên chỗ ngồi đặc ý cuồng tiểu tiên nữ chuyên gia đại nhân đã cơ hồ có thể mộng tưởng đến chính mình bị một đám đầy mỡ mang theo không che dấu được ghen ghét cùng hâm mộ tu chính các chuyên gia bao vây lại khen tặng tràng cảnh.

Bất quá đây hết thảy thành công tựa hồ cũng tới quá mức đột nhiên. Thế cho nên cuồng tiểu tiên nữ chuyên gia đại nhân trong tiềm thức kỳ thật cũng có một tí về lo lắng. Nàng hoàn toàn hiểu rõ, mặc dù là lần trước lại để cho Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh đang diễn trò trung hôn mỗi, nàng cũng là hao hết sức của chín trâu hai hổ, lại để cho tất cả vận khí quản lý trung tâm thao tác viên đều mệt mỏi cái bị giày vò mới thành công giải quyết tất cả vấn đề. Trong lúc cái kia đài chết tiệt máy tính đã từng mấy lần muốn phá hư chuyện tốt của nàng, may mắn nàng cùng những kia đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ hết sức chăm chú mới không có lại để cho cái kia đài chết tiệt máy tính thực hiện được.

Đúng vậy lúc này đây đêm hôm đó, nàng tuy nhiên cũng phát động tất cả đầu trâu mặt ngựa đi giám thị. Đúng vậy máy tính vậy mà ra ngoài ý định không có sinh ra bất kỳ phản ứng nào, tự làm cho nàng như vậy thuận thuận lợi lợi hoàn thành đêm đó bài tập. Ngay lúc đó thuận lợi thậm chí lại để cho toàn bộ vận khí quản lý trung tâm mọi người tại sùng sốt thật lâu về sau mới nhớ tới vì thắng lợi của bọn hắn mà cuồng hoan vui vẻ đến điên cuồng.

Đúng vậy đến buổi sáng hôm nay, đương làm tiên nữ chuyên gia tin tưởng tràn đầy lần nữa chấp hành kế hoạch của nàng lúc, cái kia máy tính rồi lại tại

nấu chột nhất thời khắc cản trở nàng. Tuy nhiên, lúc này đây máy tính cản trở tựa hồ cũng không muốn từ trước như vậy trực tiếp mà hữu hiệu, nhưng lại y nguyên lại để cho tiên nữ tu chính chuyên gia đại nhân có chút cảm tức. Bất quá, cái này nho nhỏ cảm tức rất nhanh liền bị nàng trước kia lấy được cực lớn thành công che dấu. Thậm chí, nàng đều không để ý đến những kia không có tìm được có quan hệ Đạo Huyền tông bói toán vấn đề bất luận cái gì ghi lại đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ vô năng, không có đối với bọn hắn nổi giận.

Bất quá, tiên nữ tu chính chuyên gia đại nhân đến hiện tại cũng không có suy nghĩ cẩn thận lúc ấy rốt cuộc là cái gì tạo thành máy tính ngày đó cả đêm "Trầm mặc". Rốt cuộc là bởi vì Dương Hoa cùng Vương Nhược Tích say rượu, có lẽ hay là cho rằng nàng lần trước phần nộ một cước kia, dị hoặc là trước kia nàng oanh kích cả vận khí quản lý trung tâm Lôi Điện?

Tất cả tư liệu thượng đều biểu hiện, đêm đó máy tính vận hành không có bất kỳ tình huống dị thường phát sinh. Cho nên, tiên nữ chuyên gia đại nhân cũng không có cách nào thông qua phân tích tư liệu phương pháp đến biết rõ cái kia đài chết tiết máy tính đến tốt cùng xảy ra chuyện gì.

Bất quá tiên nữ chuyên gia đại nhân cũng không phải là một cái hội làm cho... này chúng không hiểu thấu việc nhỏ mà quan tâm người. Nàng chỉ cần biết rõ, lúc trước hai mươi bốn tiếng đồng hồ trong nàng lấy được thật lớn thành công. Cái này là đủ rồi! Chuyên chỗ ngồi tiên nữ chuyên gia mặt mày hơn hờ lớn tiếng hô quát lấy những kia lười biếng đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ, làm cho bọn họ tiếp tục công việc, gặt gao giám thị lấy cái kia đài chết tiết máy tính.

Nhưng lại tại cái này tiên nữ chuyên gia đại nhân nhất đường làm quan rộng mở thời điểm, theo Nam Thiên môn phản hồi Trần phán quan lại mang theo mặt xám như tro biểu lộ đi vào diêm Vương đại nhân văn phòng.

"Trần phán quan, người đã trở lại? Sự tình làm thành không có?" Trón trong phòng làm việc trông mòn con mắt suốt một ngày Diêm Vương đại nhân vừa thấy được Trần phán quan, lập tức nước mắt lưng tròng bắt được tay của hắn, vạn phần vội vàng hỏi.

"Sự tình làm thành!" Trần phán quan nước mắt cơ hồ lập tức tràn mi ra, hắn lôi kéo diêm Vương đại nhân tay bị thiết nói, "Ngọc đế bệ hạ rất đồng tình chúng ta tạo ngộ." Sau đó hắn đem cả miệng tiến đến diêm Vương đại nhân bên tai, "Bệ hạ nói, vị kia tiên nữ chuyên gia đại nhân là Tề Thiên đại thánh Thiết ca đám bọn họ, Thái Thượng Lão Quân con gái nuôi... Hắn cũng đắc tội không nổi. Bệ hạ còn nói, làm cho nàng lưu tại Địa phủ cũng là bị bắt đắc dĩ, nếu như hắn đem cả tiên nữ chuyên gia đại nhân gọi trở về, Thiên giới chư vị tiên nhân nhất định sẽ đem cả mây xanh bảo điện đều cho xóc. Cho nên bệ hạ nói, vì Thiên giới an bình, diêm Vương đại nhân ngài tự..."

"Được cái đó?" Trần phán quan lời còn chưa nói hết, Diêm vương đã muốn hai tay cuur ở tóc của mình, một cái mặt đen lằn nữa biến thành tái nhợt đáng sợ.

"Bệ hạ nói, ngài tự vì Thiên giới an bình hi sinh một điểm a... Hắn đại biểu Thiên giới chư vị Đại tiên cảm tạ ngài. Hắn nhất định sẽ nhớ rõ ngài vì Thiên giới hòa bình yên ổn làm ra công hiến." Trần phán quan vừa nói, nước mắt tự ào ào không ngừng chảy xuống.

"Ô ô ô, bệ hạ..." Diêm Vương đại nhân nước mắt thì như trời mưa đồng dạng chảy, hai tay còn không ngừng xé rách lấy tóc của mình. Nghe xong Trần phán quan lời mà nói..., hắn đã muốn có thể chứng kiến chính mình âm đạm không ánh sáng, thể lương bị thâm tương lai.

"Bất quá diêm Vương đại nhân! Bệ hạ nói, hắn biết rõ đại nhân ngài thống khổ, cho nên hắn cho chúng ta phái tới một vị có thể ngăn được vị kia tiên tử giúp đỡ."

"Ừm? Tại nơi nào? Hắn tại nơi nào? Nhanh lên đem cả cứu tinh kêu đi ra!" Diêm vương tranh thủ thời gian ôm đồm lấy Trần phán quan gầy yếu cả vai, dùng sức lắc tới lắc lui lấy.

"Nàng... Nàng ở bên ngoài chờ đại nhân đâu."

"Ừm? Tốt! Ta muốn thân đi ra ngoài thấy hắn!" Diêm Vương đại nhân tranh thủ thời gian sửa sang lại quan bào, sau đó cẩn thận lau nước mắt, một lần nữa khôi phục hắn diêm Vương đại nhân uy nghi.

"Bất quá... Cái này... Đại nhân..." Trần phán quan cũng dùng nước mắt, đứng vậy nói chuyện lại ấp a ấp úng bắt đầu đứng dậy.

"Rốt cuộc làm sao vậy? Người ngược lại nói nha!" Diêm Vương đại nhân sốt ruột bất quá, lại một phát bắt được Trần phán quan quan phục cổ áo, tượng dẫn ra con gà con đồng dạng bắt hắn cho nói lên.

"Đại nhân... Đại nhân..." Trần phán quan bị dẫn ra tại giữa không trung, nghẹn nói không ra lời, hồi lâu mới đứt quãng hô, "Đại nhân người thấy chi biết!"

"Ừm! Cái kia còn dùng người nói nhảm!" Diêm vương bắt mắt nhìn Trần phán quan liếc, đem hắn phóng tới trên mặt đất. Sau đó hắn lại nghiêm chỉnh quần áo, lúc này mới cùng Trần phán quan cùng một chỗ mang theo mặt mũi tràn đầy đáng tươi cười đón đi ra ngoài.

"Ách, không biết tiên giới vị đại nhân kia giá lâm, không có từ xa tiếp đón, không có từ xa tiếp đón. Ha ha ha ha..." Diêm Vương đại nhân vừa mở cửa ra, cũng đã chòng chát nổi lên mặt mũi tràn đầy đáng tươi cười, híp mắt lớn tiếng hô lớn.

Đúng vậy đợi diêm Vương đại nhân lời nói hô xong rồi, hắn mới ngo ngắc mở to hai mắt khoảng chừng gì đó chung quanh. Sau đó nghiêng đi thân đi đem cả lỗ tai đưa đến Trần phán quan bên miệng, nghi hoặc nhỏ giọng hỏi: "Ồ? Người nói vị kia theo tiên giới đến đại nhân đâu?"

Diêm Vương đại nhân đợi hồi lâu, lại đã không đợi đến Trần phán quan trả lời, cũng không thấy được tiên giới đại nhân đang xuất hiện trước mặt. Vì vậy, hắn cảm tức quay đầu lại, nghĩ kỹ tốt mắng cái này hành sự bất lực Trần phán quan hai câu. Đúng vậy vừa quay đầu lại lại chứng kiến Trần phán quan vậy mà mang theo mặt mũi tràn đầy mồ hôi, có chút mang tay không ngừng hướng diêm Vương đại nhân ý bảo của hắn chính phía trước.

Đúng vậy diêm Vương đại nhân theo tay của hắn thế nhìn lại, nhưng vẫn là cái gì cũng không thấy được. “Người đâu này?” Lúc này diêm Vương đại nhân rốt cục phát hỏa, quay đầu lại đi tụt lớn tiếng đối với Trần phán quan rống lên một cuồng hống.

“Ở chỗ này nì! Mập mập chết bầm!” Ngay tại diêm Vương đại nhân đang chuẩn bị đối với mình cái này đặc lực thủ hạ bảo nổi thời điểm, theo cái kia cao cao nhô lên bụng nạm phía dưới lại đột nhiên truyền ra một tiếng non nót đồng âm —— ách, đương nhiên, cái này đồng âm trung bao hàm nội dung lại tuyệt không non nót...

“Ai? Ai ở đằng kia?” Diêm Vương đại nhân bị hù về phía sau mãnh liệt nhảy một bước, sau đó mới nhìn đến một người tướng mạo đáng yêu giống như là Baby đồng dạng “Tiểu” tiên nữ, mang theo mặt mũi tràn đầy không vui thần sắc, gắt gao cau mày, cao cao quyết lấy miệng, dùng “Hung ác” ánh mắt nhìn mình lom lom.

“Người mập mập chết bầm này chính là Diêm vương?” Đáng yêu tiểu tiên nữ cẩn thận đánh giá Diêm vương vài lần, sau đó há mồm chính là một câu lại để cho diêm Vương đại nhân dở khóc dở cười lời nói. Hắn có thể trả lời thế nào? Nó? “Yes”, vậy hắn chẳng phải thừa nhận mình là mập mập chết bầm? Nói? “Không phải”, vậy hắn rốt cuộc còn có phải là Diêm vương đâu này?

“Ah, đúng đúng! Vị này chính là Địa phủ đứng đầu, diêm Vương đại nhân.” Tinh thông nhìn mặt mà nói chuyện Trần phán quan ở đâu còn dùng Diêm vương phân phó, lập tức tụt nghênh đón đối với tiểu tiên nữ cúi đầu khom lưng nói. Vừa nói xong, hắn lại tranh thủ thời gian trở lại Diêm vương sau lưng, dùng chỉ có hai người có thể nghe được thanh âm nói: “Vị này chính là Ngọc đế bệ hạ thân muội muội, Vương Mẫu nương nương ư. Chúng ta không thể trêu vào.”

“Ừm.” Diêm Vương đại nhân tranh thủ thời gian vụng trộm cho Trần phán quan lần lượt cái “Minh bạch” ánh mắt, sau đó lập tức thu lại trên mặt không khoái, chống chất khởi một đồng nhỉnh nốt đáng tuổi cười nhìn xem chưa đầy hai thước cao tiểu tiên nữ nói ra: “Đã tiên nữ đại nhân đại giá quang lâm, vậy không bằng...”

“Hừ, không bằng cái gì?” Nhìn xem diêm Vương đại nhân trên mặt nhỉnh nốt đáng tuổi cười, tiểu tiên nữ lập tức đem nàng đáng yêu đến cực điểm mặt bần bất đầu đứng dậy, “Ca ca là bảo ta đến hỗ trợ, không phải để cho ta tới nghỉ phép! Người mập mập chết bầm này có phải là muốn cho ta tham gia người một quyền?”

“Ah, không có ý tứ này không có ý tứ này...” Diêm Vương đại nhân một bên đầu đầy toát mồ hôi lạnh giải thích, một bên lấy tay khuỷu tay hết sức đút Trần phán quan thoáng một tý, lại để cho hắn đi ra hoà giải.

“Ách, vị tiên tử này...” Trần phán quan bị Diêm vương một khuỷu tay đánh bụng đau đớn, rồi lại không dám gọi đi ra, chỉ có thể mặt nhăn nhim một trương tám mặt khô qua, đem bả eo thật sâu cong xuống dưới, theo cổ họng ở phía trong bài trừ đi ra mấy chữ.

“Muốn gọi chuyên gia đại nhân! Biết không? Luận chức vụ và quân hàm, ta nhưng cùng cái kia mập mập chết bầm là một cái cấp bậc!” Tiểu tiên nữ chỉ dùng khước mắt phỉ Trần phán quan liếc, sau đó sẽ không vui mừng nói.

“Ah, là Vâng! Chuyên gia đại nhân, cái kia... Người xem ngài có phải là đi trước thị sát thoáng một tý vận khí quản lý trung tâm công tác?” Trần phán quan mặt mũi tràn đầy tươi cười.

“Ừm!” Tiểu tiên nữ rồi mới miễn cưỡng nhẹ gật đầu, vung lên nàng phấn nộn tiểu cánh tay, “Phía trước dẫn đường!”

Cuối cùng đã đi! Nhìn xem Trần phán quan cùng tiểu tiên nữ đi xa bóng lưng, diêm Vương đại nhân khóc không ra nước mắt đặt mộng ngồi trên mặt đất. Trần phán quan ah Trần phán quan, người làm chuyện tốt! Vốn là chúng ta Địa phủ còn chỉ có một nữ nhân diện, hiện tại tốt hơn! Nữ nhân diện không có đuổi đi, lại tới nữa một cái tiểu bà cô...

Ta đây cái Diêm vương... Ta đây cái Diêm vương đương làm tốt số khổ ah! Diêm Vương đại nhân nghĩ đi nghĩ lại, một cái nhin không được, cái mũi đau xót tụt ngồi dưới đất gào khóc khóc lớn lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Tân Tiên giá lâm (hạ)

phiếu đề cử!! Phiếu đề cử ah!!!

Cùng Trần phán quan cùng một chỗ đi xa tiểu tiên nữ lại không có công phu quan tâm diêm Vương đại nhân thống khổ, nàng hiện tại tâm tư đã sớm bay

đến cái kia bị nàng xem thành là địch nhân lớn nhất tiên nữ chuyên gia thân lên rồi. Tiểu tiên nữ vừa đi theo Trần phán quan sau lưng qua lại ma sát lấy cao thấp lợi hàm răng, phát ra lại để cho Trần phán quan cuồng ra mồ hôi lạnh tí ti thanh âm, một bên tại siêu đẳng yêu mặt oa oa thượng lộ ra một cái "Hung ác" đáng tươi cười.

Tại Thiên cung ở phía trong, nàng là Ngọc đế thân muội muội, Vương Mẫu ư, cái nào tiên nhân dám không cho nàng ba phần? Nhưng chỉ có cái kia đáng ghê tởm nữ nhân điên, chẳng những không cho lấy nàng, lại vẫn từng tại Dao Trì trên yến hội uống rượu về sau dùng roi rút qua cái mộng của nàng! Lúc ấy thiếu chút nữa làm cho nàng nửa tháng đều không có thể xuống giường. Cho nên, tiểu tiên nữ đã sớm đối với tiên nữ chuyên gia ghi hận trong lòng rồi!

Đương làm cái mộng của ta là tốt như vậy đánh sao? Hừ hừ! Tiểu tiên nữ từng ngum từng ngum theo trong lỗ mũi thở phì phò. Lần này cuối cùng là bắt được cái kia nữ nhân điên tay cầm. Nghe nói nàng gặp rất khó giải quyết bản án, nếu nàng đem ba sự tình lòng kiềm nén, sau đó lại để ta làm đem ba vấn đề này giải quyết... Hừm hừm... Tiểu tiên nữ trong đầu ác độc nghĩ đến rất nhiều tà ác đến cực điểm làm nhục hình ảnh.

Ngay tại miên man bất định ở bên trong, tiểu tiên nữ đi theo Trần phán quan cùng đi vào trần ngập khăn trương hào khí cùng tiên nữ chuyên gia đại nhân điên tiếng cuồng tiểu vận khí quản lý trung tâm thao tác đại sảnh.

"Ah!" Đột nhiên chứng kiến tiểu tiên nữ cùng Trần phán quan cùng lúc xuất hiện tại thao tác đại sảnh, tiên nữ chuyên gia đại nhân tiếng cười đột nhiên liền kẹt tại cổ họng ở phía trong cất thành hai đoạn."Làm sao ngươi đến nơi đây rồi?" Nàng mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nhìn vị kia trong ánh mắt đều mang theo đắc ý tiểu tiên nữ.

"Như thế nào, ta vì cái gì không thể tới?" Tiểu tiên nữ cơ hồ lập tức trở về đánh tiên nữ chuyên gia, "Nghe nói ngươi bởi vì năng lực quá kém, không giải quyết được vấn đề, cho nên Nam Thiên môn không có biện pháp, đành phải phái ta tới hỗ trợ."

"Cái gì? Ta không giải quyết được? Ha ha ha ha!" Tiên nữ chuyên gia lập tức lại cười như điên, qua rồi rất lâu nàng tại tiểu tiên nữ hung dữ trong tầm mắt dừng lại tiếng cười, sau đó tràn đầy đắc ý một ngón tay máy tính màn hình, "Ngươi đại khái còn không biết a! Ngay tại ngươi trước khi đến, ta đã sâu sắc thay đổi cục diện rồi! Ta xem ngươi có lẽ hay là tranh thủ thời gian hội Thiên cung ở phía trong đi tìm những kia thoải mái địa phương làm nũng a! Đùng đến lớn người địa phương đến gây sự! Ta' Tiểu' muội muội!" Mặt mũi tràn đầy đều là đắc ý tiên nữ chuyên gia cuối cùng có ý đem ba cái kia "Tiểu" chữ niệm rất nặng, cái này lập tức lại để cho tiểu tiên nữ vốn là tuyết trắng đáng yêu trên khuôn mặt hiện lên tầng một phần nộ màu xanh.

"Hừ! Nếu như là ta, cái này hơn ba tháng thời gian, tên kia vận khí cũng sớm đã biến thành số dương rồi! Làm sao đến bây giờ mới có thể' Thay đổi cục diện'? Ta' Lão' tỷ tỷ!" Tiểu tiên nữ bị chọc giận tức giận chỉ giăng co một hồi, nàng biến đột nhiên lại mang lên tuyệt đối có thể mê đảo một mảnh phụ nữ trung niên đáng yêu đáng tươi cười, nhìn xem tiên nữ chuyên gia cười nói. Hơn nữa, nàng cũng cố ý đem ba cái kia "Lão" chữ niệm rất nặng.

"“ Tiểu' muội muội, ngươi thật sự là quá tự đại! Đó ha ha ha ha!" Tiên nữ chuyên gia mặt mũi tràn đầy thanh khí nở nụ cười.

"“ Lão' tỷ tỷ, ngươi cũng không so với ta kém nha! Ồ hi hi hi hi!" Tiểu tiên nữ cũng đầy mặt thanh khí cùng tiên nữ chuyên gia đồng thanh hòa cùng lấy những nhẽo cười không ngừng.

Tại cách ước chừng có 10m khoảng cách hai vị tiên nữ tu chính chuyên gia đại nhân trong lúc đó, phảng phất có vô số điện quang đang tại kịch liệt triển đấu. Đương làm tiếng cười của các nàng dừng lại thời điểm, lại vốn là ngồi đây đầu trâu mặt ngựa, quỷ khí mười phần vận khí quản lý trung tâm ở phía trong đã muốn cơ hồ trống không một quỷ, mà ngay cả vị kia một mực cúi đầu lau mồ hôi Trần phán quan cũng không biết tung tích. Chỉ có đáng thương nói mạch điện viên tiểu thư y nguyên mang theo sợ hãi ánh mắt, tại hai vị giăng co tiên nữ chuyên gia bên cạnh trên chỗ ngồi không ngừng cầu nguyện lấy.

"Diêm Vương đại nhân, ta xem..." Đầu đầy mồ hôi Trần phán quan lúc này đã sớm xuất hiện ở diêm Vương đại nhân trong văn phòng, nhìn xem cùng hai vị tiên nữ chuyên gia đại nhân đồng dạng đầu đầy nổi gân xanh, không ngừng quơ trên tay con dấu tại trên văn kiện điên cuồng nhấp không ngừng diêm Vương đại nhân, thập phần sầu lo nói.

"Ngươi nhìn cái gì?" Diêm Vương đại nhân trên tay con dấu đập lên văn bản tài liệu lúc thanh âm càng lớn. Hơn nữa, hần vốn là tự đen nhánh gương mặt hiện tại lại càng một mảnh màu đen, lại để cho cực âm hiển nhiên mặt mà nói chuyện Trần phán quan cũng căn bản thấy không rõ diêm Vương đại nhân có cái gì biểu lộ.

"Ta xem đại nhân, chúng ta Địa phủ về sau chỉ sợ hội vĩnh viễn không ngày yên tĩnh ah..." Nhìn không ra Diêm vương biểu lộ Trần phán quan lo lắng nói.

"Vĩnh viễn... Không... Ninh... Ngày..." Diêm Vương đại nhân một chữ một chữ nhớ kỹ, trên tay vung vẩy con dấu tốc độ chậm lại, đứng vậy vung vẩy khí lực lại càng lúc càng lớn. Hần nắm bắt con dấu cán cây gỗ ngón tay đều bởi vì dùng sức quá độ mà trắng bệch, khi hần đọc lên cuối cùng một cái "Ngày" chữ thời điểm, chỉ nghe đến "Rắc tra" một tiếng, con dấu cán cây gỗ bị diêm Vương đại nhân sức lực niết nát bấy.

"Ah!" Đùng lúc này, diêm Vương đại nhân phát ra một tiếng trần ngập phần nộ rống to, mang theo trần mi ra nước mắt gắt gao mắc kẹt Trần phán quan cổ, đem hần theo trên mặt đất mãnh lực nâng lên ba mét không trung, tượng vung dây thừng bộ đồng dạng điên cuồng qua lại vung vẩy lấy, đồng thời trong miệng còn như phát cuồng hô to:"Vĩnh viễn không ngày yên tĩnh? Vĩnh viễn không ngày yên tĩnh? Chỗ này của ta vì sao lại vĩnh viễn không ngày yên tĩnh? Ngươi nói nha! Vì sao lại vĩnh viễn không ngày yên tĩnh? Ah? Vĩnh viễn không ngày yên tĩnh!!! Ngươi nói nha! Vì cái gì? Vì cái gì?"

Địa phương trong phủ diêm Vương đại nhân tùy ý phát tiết lấy chính mình phần nộ thời điểm, Phương Hoa trong quán rượu cũng dần dần nhiệt nóng náo loạn lên. Đường Hân, Vương Nhược Tích cùng Tề Vũ Huỳnh đến lại để cho trong quán rượu ba vị thiếu nữ tất cả đều mừng rỡ. Phải biết rằng, Nhạc nhi, Tô Thực Hiếu cùng Lam Tiểu Kỳ nhưng tất cả đều là « loại thứ ba nhân loại » trung thực người xem. Bất quá, đêm qua bởi vì ba người gặp được ngoài ý muốn, cho nên bọn họ còn chưa kịp quan sát cái kia một tập « loại thứ ba nhân loại hai tuần năm đặc biệt thiên ».

“Vũ Huỳnh, các ngươi làm sao sẽ cùng Đường Hân cùng một chỗ hay sao?” Thừa dịp Đường Hân cùng Vương Nhựt Tích hai người đều bị ba vị hưng phần thiếu nữ triển trự liễu yêu cầu muốn kí tên thời điểm, Dương Hoa mỉm cười đi đến Tề Vũ Huỳnh bên người ngồi xuống hỏi.

“Ah, Hân tỷ cũng là đi nơi nào mua quần áo. Kết quả lúc ra cửa chứng kiến chúng ta bị vây vào giữa. Thật đúng là muốn may mắn mà Hân tỷ đâu rồi, nếu như không phải nàng mạo hiểm hỗ trợ, chỉ sợ ta cùng Nhựt Tích không biết muốn tới khi nào mới có thể trốn tới.” Tề Vũ Huỳnh đối với Dương Hoa thề lưỡi, tình nghịch cười. Nhớ tới lúc ấy cái kia bị vài trăm người vây quanh ở chính giữa không bỏ trống diện, nàng đến bây giờ còn có chút ít khăn trương.

“Ha ha...” Dương Hoa thật có lỗi đối với Tề Vũ Huỳnh cười, “Phiền toái các ngươi.”

“Còn nói loại lời này.” Tề Vũ Huỳnh cố ý giả ra không vui bộ dạng, quyết khởi miệng nói, “Cái kia tốt, làm sao ngươi đền bù tổn thất ta?” Nàng ngồi thẳng thân thể, một bộ nửa tai lắng nghe giá thức.

“Đền bù tổn thất...” Dương Hoa dừng ở Tề Vũ Huỳnh, trong nội tâm ý niệm trong đầu chuyển vô số, nhưng không biết ứng nên như thế nào mới có thể đối diện trước người yêu nhi tử về ấy náy của mình cùng cảm tình.

Lại nói tiếp, hẳn nên vậy hướng Tề Vũ Huỳnh xin lỗi sự tình thật sự là rất nhiều, nhiều ngay chính hẳn đều hằng hà. Tuy nhiên hẳn thủy chung không có cách nào quên vị kia trong lòng hẳn trước mắt mỗi tình đầu đầu vết thiếu nữ, nhưng là Dương Hoa nhưng có thể cảm giác được, Tề Vũ Huỳnh trong lòng hẳn phân lượng muốn nặng hơn.

“Ngươi... Ngươi nhắm mắt lại.” Dương Hoa đột nhiên mặt đỏ lên đối với Tề Vũ Huỳnh nói.

“Ừm?” Chứng kiến Dương Hoa sắc mặt cùng biểu lộ, Tề Vũ Huỳnh ý thức được một điểm gì đó, đúng vậy nàng lại cảm thấy như thế nào cũng không thể tin được. Mang theo lòng tràn đầy kinh hi cùng chờ mong, nàng chăm chú nhắm mắt lại, đem cả đầu hơi chút về phía trước nghiêng một ít.

Dương Hoa tranh thủ thời gian quét mắt một vòng chung quanh, thừa dịp tất cả người chú ý đều tập trung ở Đường Hân cùng Vương Nhựt Tích trên người thời điểm, nhanh chóng ở Tề Vũ Huỳnh trên môi nhẹ nhẹ một chút.

Cái này vừa hôn cảm giác cùng lần trước nhưng là hoàn toàn bất đồng. Dương Hoa sẽ chủ động hôn nàng, Tề Vũ Huỳnh mà ngay cả nằm mơ cũng không nghĩ ra. Cho nên mặc dù chỉ là cực kỳ ngắn ngủi vừa chạm vào, đúng vậy Tề Vũ Huỳnh lại cảm thấy cái kia lòng tràn đầy cảm giác hạnh phúc cùng toàn thân truyền đến vui sướng lại để cho thân thể của nàng tựa hồ nhẹ nhàng tựa như muốn bay tới bầu trời đi giống nhau.

Nàng đỏ bừng cả khuôn mặt mở mắt ra, lại chứng kiến Dương Hoa chính mang theo dáng tươi cười, tượng thường thức nàng then thùng thân thái giống nhau nhìn xem nàng. Chỉ có điều, sắc mặt của hẳn cũng đã hồng đến bên tai.

Chứng kiến Dương Hoa rơi tại trên người mình ánh mắt, Tề Vũ Huỳnh chỉ cảm thấy trên mặt lại là một hồi phát sốt, tuy nhiên trong nội tâm vô cùng thoả mãn, đúng vậy nàng nhưng vẫn là làm nũng tựa như trách móc bắt đầu đứng dậy, “Ngươi xấu! Ngươi xấu! Như vậy không phải đền bù tổn thất ta! Rõ ràng là chiếm ta tiện nghi!”

“Cái kia... Vậy ngươi muốn làm sao bây giờ?” Dương Hoa không thể làm gì nhìn xem Tề Vũ Huỳnh hỏi.

“Hi hi, ta muốn ngươi đáp ứng tham gia « loại thứ ba nhân loại » diễn xuất!” Tề Vũ Huỳnh giảo hoạt cười, nói ra điều kiện của nàng.

“Được rồi! Ta đáp ứng ngươi.” Dương Hoa không thể làm gì nhìn Tề Vũ Huỳnh liếc, cười khổ gật đầu đáp ứng. Hẳn không phải cái có thể nói không tính người, đã đáp ứng rồi Tề Vũ Huỳnh muốn cho nàng đền bù tổn thất, tự nhiên là nàng nói thế nào được cái đó.

“Cái kia cứ định như vậy!” Tề Vũ Huỳnh đột nhiên cười vỗ tay một cái đứng lên, tại Dương Hoa tròn mắt há hốc mồm nhìn soi mói đối với bên kia Vương Nhựt Tích cùng Đường Hân hưng phần hô to lên, “Nhựt Tích, Hân tỷ! Dương Hoa hẳn đáp ứng tham gia chúng ta kịch tổ diễn xuất rồi!”

“Vũ Huỳnh... Ngươi...” Dương Hoa ngơ ngác nhìn xem Tề Vũ Huỳnh, duỗi ra một ngón tay, tại ba cái tươi cười rạng rỡ nữ nhân trong lúc đó qua lại đứng đưa.

“Cái kia... Dương Hoa, không có ý tứ nha...” Tề Vũ Huỳnh che miệng cười không ngừng, “Tựa hồ” mang theo điểm ấy náy nhìn xem Dương Hoa, “Vừa rồi ta cùng Nhựt Tích tại bị người vây vào giữa thời điểm tự thương lượng tốt rồi, nhất định phải làm cho ngươi cũng nếm thử nổi danh tư vị mới được. Cái này biện pháp đâu rồi, là Hân tỷ dạy cho ta. Hi hi, ta biết rõ ngươi đáp ứng rồi chắc chắn sẽ không đổi ý.”

“Ah?” Dương Hoa dờ khóc dờ cười nhìn xem ba cái cười tiền phù hậu ngưỡng nữ nhân, cũng không biết rốt cuộc nên, phải hỏi điểm thế là tốt hay không nữa.

“Dương Hoa!” Lúc này, Đường Hân dần dần thu hồi dáng tươi cười, nện bước nhẹ nhàng bước chân đi đến Dương Hoa trước mặt.

Chương 1: Dật Thu chi nguy (thượng)

“Ừm?” Dật Thu nhìn thấy Đường Hân bộ mặt nghiêm nghị đi đến trước mặt mình, Dương Hoa không khỏi ngáy ngẩn cả người. Hân ngo ngác nhìn xem Đường Hân, trong nội tâm chuyển vô số ý niệm trong đầu.

“Dương Hoa, ngươi thật sự tựa như vậy không muốn làm một chút sự tình sao?” Đường Hân nghiêm túc trên gương mặt không có một tí hay nói giỡn hương vị.

“Ta không phải...” Dương Hoa đương nhiên minh bạch Đường Hân ý tứ, cho nên hân cười khổ muốn giải thích vài câu. Đúng vậy, hân mà nói còn không có theo trong miệng nói ra, cũng đã bị Đường Hân lần nữa cắt đứt.

“Vậy ngươi còn do dự cái gì?” Đường Hân vươn tay ra, lắc đầu nhìn xem Dương Hoa, “Chúng ta những thứ này giải người của ngươi biết rõ, ngươi là có tài hoa người, cho tới nay đều là vận khí không tốt, cho nên mới không có được cơ hội phát huy. Diễn trò, ghi kịch bản... Chúng ta những người này có thể làm, ngươi cũng có thể làm, thậm chí so với chúng ta làm còn tốt hơn. Đúng vậy những kia không biết người của ngươi đâu này? Cho dù chính ngươi không quan tâm người khác cái nhìn, chẳng lẽ sẽ không vì Vũ Huỳnh giấu lại sao? Ngươi hi vọng người khác cho rằng Vũ Huỳnh tìm một cái dạng ăn cơm chùa bạn trai sao?”

Dương Hoa nhìn xem không ngừng dùng một cái so một cái nghiêm khắc vấn đề đến chất hỏi mình Đường Hân, treo lên một nụ cười khổ, chậm rãi nói: “Ta chỉ phải không muốn quá nổi danh mà thôi. Hơn nữa ta cảm thấy đặc, diễn viên không là một cái thích hợp nghề nghiệp của ta.”

“Dương Hoa! Ta không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên là như vậy ích kỷ một người!” Nói xong, Đường Hân trên mặt vậy mà nổi lên một tia kích động đỏ ửng.

“Ta như thế nào ích kỷ?” Dương Hoa quả thực bị Đường Hân nói dở khóc dở cười. Hân nhìn thoáng qua bên cạnh Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhượng Tích, lại phát hiện hai người vậy mà đều là một bộ khoanh tay đứng nhìn bộ dáng.

“Ngươi cứ như vậy không muốn hi sinh sao? Vũ Huỳnh cùng Nhượng Tích đều nguyện ý vì ngươi bất chấp nguy hiểm cho như vậy người bao vây lại, chẳng lẽ ngươi không thể vì nàng đảm bảo họ làm một sự tình? Hơn nữa, chúng ta bây giờ chỉ là cho ngươi đi diễn trò mà thôi, cũng không phải nói cho ngươi đương làm cái gì đại minh tinh!” Đường Hân không hổ là bá kiến đại quen mặt minh tinh, các loại chất vấn cùng đạo lý lớn tựa như nhảy cây đậu đồng dạng theo trong miệng xông ra.

“Ta lại chưa nói ta không đi! Ta không phải đã muốn đáp ứng rồi sao?” Dương Hoa vẻ mặt đau khổ nói.

“Hãy nhìn ngươi vừa rồi bộ dạng, chỉ biết ngươi cho dù đi khẳng định cũng chỉ là ứng phó phái đi.” Đường Hân có lẽ hay là thờ phỉ phỉ nói.

“Ta là cái loại người này sao?” Dương Hoa cũng bị Đường Hân nói có chút giận, hân vốn là khổ lấy sắc mặt lập tức cũng biến thành nghiêm túc lên, “Ta đã đáp ứng rồi đi làm, tựa nhất định sẽ đem hết toàn lực. Ngươi cảm thấy ta là cái loại này hội không để ý người khác cảm thụ, chỉ muốn người của mình sao?”

“U-a... aaa... Cái kia... Vậy thì khi ta vừa rồi trách oan ngươi đã khỏe.” Dương Hoa đột nhiên bộc phát lại để cho Đường Hân xấu hổ một hồi, đúng vậy nàng rất nhanh tựu điều chỉnh tâm tình của mình, lần nữa đem cả nói chuyện nắm giữ đến tận tay mình, “Ngươi đã hội hết sức, cũng đừng có lại bày ra cái kia phở mặt khổ qua. Hình như là chúng ta bắt buộc ngươi đi làm đồng dạng.”

Trên thực tế không chính là các ngươi bắt buộc hay sao? Dương Hoa trong lòng đối với chính mình nói một câu, bất quá khi nhưng, lời này hân cũng sẽ không đang tại ba nữ nhân mặt nói ra.

“Ồ, Đường Hân...” Dương Hoa ngừng hồi lâu, chỉ là rất buồn bức nhìn xem Đường Hân. Hân mới vừa rồi bị huấn có chút đầu óc choáng váng, bây giờ trở về suy nghĩ một chút mới phát hiện, những lời này như thế nào cũng luận không đến Đường Hân đến đối với chính mình nói nha.

“Làm gì?” Đường Hân tựa hồ cũng nghĩ đến chính mình hơn giới hành vi, trên mặt cũng nổi lên một tia đỏ bừng. Bất quá nàng y nguyên quật cường hỏi lại Dương Hoa một câu, sau đó liền không đợi hân tái phát hỏi, tựu trực tiếp đi đến Tề Vũ Huỳnh bên người ngồi xuống.

Nhìn thấy Đường Hân cùng Tề Vũ Huỳnh tựa hồ đột nhiên trong lúc đó cũng rất hữu hảo tựa như thân thiết nói chuyện với nhau bắt đầu đứng dậy, Dương Hoa không khỏi sinh lòng kinh ngạc. Hai nữ nhân này đi như thế nào đến cùng đi rồi? Hân bất đắc dĩ nhìn xem liên tiếp gặt đầu Tề Vũ Huỳnh cùng trong miệng nói không ngừng Đường Hân, lắc đầu, vài bước đi trở về hân tại quán bar trước quầy vị trí.

Trên thực tế, Dương Hoa nếu như nghe được Tề Vũ Huỳnh cùng Đường Hân hai người đối thoại, nhất định sẽ chấn động cộng thêm toàn thân mồ hôi lạnh ứa ra. Bởi vì tại Đường Hân đi đến Tề Vũ Huỳnh bên người lúc, nàng câu nói đầu tiên là: “Thế nào, ta đem hân bãi bình.”

“Ừm! Ta nhìn thấy.” Tề Vũ Huỳnh nhẹ gặt đầu.

“Ngươi không cần cảm ơn ta. Ta cũng là vì tự chính mình.”

“Ừm! Ta biết rồi!” Tề Vũ Huỳnh lại nhẹ gật đầu.

“VẬY NGƯỜI CẦN PHẢI HÀO HÀO NẮM CHẮC NHA. HIỆN TẠI XÁC THỰC LÀ NGƯỜI CHIẾM ƯU THẾ, BẮT QUÁ TA SẼ KHÔNG BUÔNG THA CHO. HẮN ĐẾN KỊCH TỎ VỀ SAU, CƠ HỘI CỦA TA CÓ THỂ SO SÁNH NGƯỜI NHIỀU AH!” ĐƯỜNG HÂN MANG THEO VỀ TUIR CƯỜI NHÌN XEM TỀ VŨ HUỲNH, KHÔNG PHỤC NÓI.

“Ừm! Ta sẽ cẩn thận.” Nhớ tới ở mấy phút đồng hồ trước vừa mới từ Dương Hoa chỗ đó lấy được vừa hôn, Tề Vũ Huỳnh cũng nhịn không được nữa mang lên vài phần tươi cười đắc ý nói.

“Thoạt nhìn người rất tự tin chứ sao...”

“Đó là đương nhiên!”

“Hi hi hi hi!” Hai nữ nhân cùng một chỗ lộ ra giống như ánh mặt trời loại nụ cười sáng lạn.

Hoặc có lẽ là bởi ngày hôm qua đùa giỡn quan hệ, hôm nay mãi cho đến buổi chiều ba giờ hơn thời điểm, Phương Hoa trong quán rượu vẫn là chỉ có Tề Vũ Huỳnh, Vương Nhược Tích các nàng bốn nữ nhân ở bên trong uống rượu nói chuyện phiếm, còn bất chợt oản tù tì đồ xúc sắc. Ba vị thanh xuân thiếu nữ đẹp cũng tượng ba chỉ thấy được đại hồng hoa tiểu ong mật đồng dạng, vòng quanh bốn vị mình tinh đối tới đối lui. Chỉ có Dương Hoa vị này trong quán rượu duy nhất một vị nam sĩ tại phía sau quầy nhàm chán ngáp dài.

“Dương tiên bối, làm sao người một người ở chỗ này đây?” Tại mấy nữ hài tử chính giữa nhất nhu thuận Lam Tiểu Kỳ người thứ nhất phát hiện Dương Hoa nhàm chán, nàng từ trong đám người rời đi, trực tiếp đi tới Dương Hoa bên người ngồi xuống hỏi.

“Ta không rất ưa thích tham gia náo nhiệt.” Dương Hoa cười sờ lên cái mũi.

“Nha. Cái kia... Dương tiên bối, có thể hỏi người một chuyện không?” Lam Tiểu Kỳ ngại ngùng cười hỏi.

“Người hỏi đi.” Dương Hoa không sao cả trả lời. Hắn cho rằng, Lam Tiểu Kỳ lúc này tới hỏi, phỏng chừng hơn phân nửa là một ít về hắn và Tề Vũ Huỳnh ở giữa Bát Quái.

“Dương tiên bối, người có thể nói cho ta biết, đêm qua... Người là dùng biện pháp gì để cho ta cùng Nhạc nhi khôi phục thanh tỉnh đấy sao?” Lam Tiểu Kỳ nói xong, trên mặt lại hiện lên đỏ bừng.

“Ta đem các người đánh ngất xỉu.” Dương Hoa cười nói, “Sau đó ta liền cho...” Nói đến đây, hắn lại dừng lại một chút. Hắn đột nhiên nhớ tới, không thể đem mình là thập thể người lương thiện sự tình nói cho bất luận kẻ nào biết rõ. Vì vậy, Dương Hoa càng làm đã muốn cơ hồ nói ra khỏi miệng lời nói thu trở về, đổi thành một câu mơ hồ “Ta liền cho cho các người phục dụng một điểm nhỏ ngoạn ý chơi đùa.”

“Ah, nguyên lai là như vậy. Cảm ơn người, Dương tiên bối.” Tuy nhiên Lam Tiểu Kỳ đối với Dương Hoa giấu diếm có chút thất vọng, nhưng là trên mặt hắn cảm kích lại như cũ là chân thành hơn nữa thậm chí còn ần ần mang theo một ít Dương Hoa nói không nên lời ngưng ngưng hương vị.

“Đúng rồi. Ta lại là muốn biết, người cùng Nhạc nhi làm sao sẽ đánh nhau? Nhưng lại đánh cái kia sao hung?” Dương Hoa lúc này cũng nắm lấy cơ hội hỏi trong lòng nghi hoặc.

“Dương tiên bối người không có phát hiện?” Lam Tiểu Kỳ tựa hồ đối với Dương Hoa sẽ hỏi vấn đề như vậy có chút giật mình.

“Phát hiện cái gì?” Dương Hoa hiếu kỳ mở to hai mắt.

“Ah? Ngài thật sự không có phát hiện? Đêm qua, đến chúng ta trong tiệm uống rượu cái kia chính Chu Yểm pháp lực không kiểm soát.” Lam Tiểu Kỳ nói xong câu này lại thì thảo tự nói bắt đầu đứng dậy, “Chẳng lẽ là ta cùng Nhạc nhi bắt nó phát ra binh tai khí đều hóa giải rồi? Không có khả năng ah...”

“Chu Yểm?!” Dương Hoa ngay từ đầu còn bị Lam Tiểu Kỳ nói ra cá danh từ này cho làm cho sửng sò, qua rồi một hồi lâu hắn mới nhớ tới, chính mình trước kia tựa hồ từng tại một quyển sách thượng nhìn thấy qua. Hắn tựa hồ một loại rất cổ xưa yêu quái, nếu như bị nhìn thấy, thiên hạ sẽ xuất hiện binh tai (chính là chiến tranh).

Chẳng lẽ lại cái kia mỗi ngày tại trong tiệm uống rượu đứng là hắn? Dương Hoa thiếu chút nữa bị ý nghĩ của mình lại càng hoảng sợ. Trong sách nói, tên kia vừa ra tới thiên hạ muốn đánh trận chiến. Cái kia chính mình mỗi ngày trông thấy hắn, hắn là lần thứ ba thể chiến muốn bạo phát?

Theo cùng Không Dật Thu lần đầu tiên tiếp xúc cho tới bây giờ, Dương Hoa còn chưa từng có tượng giờ phút này đồng dạng cảm giác mình cần hắn. Hắn thật sự là có quá nhiều vấn đề cần hướng vị kia đạo môn thiên tài thỉnh giáo. Nhưng đáng tiếc, điện thoại di động của hắn lại cũng không tại trên thân thể.

“Dương tiên bối, đêm qua... Cảm ơn người ân cứu mạng, tiểu Kỳ nhất định Vĩnh Sinh không quên.” Nhìn thấy Dương Hoa niệm xong Chu Yểm danh tự về sau tự phát khởi ngốc, Lam Tiểu Kỳ cho là hắn chính đang suy nghĩ cái gì vấn đề trọng yếu. Lập tức liền không dám tiếp tục quấy rầy hắn, lập tức nhỏ giọng nói cuối cùng vài câu cảm tạ, sau đó cũng không quản hắn khi gió có không có nghe được, tự phối hợp cúi đầu chạy.

Tại quán bar trước quầy Dương Hoa cũng không có chú ý tới Lam Tiểu Kỳ rời đi, từ nghe được Chu Yểm danh tự về sau, hắn cũng có chút thất hồn lạc phách. Dù sao, chiến tranh có thể là trước mắt trên cái thế giới này người sợ nhất sự tình, nhất là đại chiến. Nghĩ tới nghĩ lui, Dương Hoa thật sự là vô pháp giải quyết trong nội tâm khẩn trương, chỉ cảm thấy thật sự nếu không tranh thủ thời gian tìm Không Dật Thu đem bả hết thấy đều lên tiếng hỏi sò, chỉ sợ chính mình làm gì đều tình không nổi tâm đến.

Nghĩ tới đây, Dương Hoa rút cục ngẩng đầu, quyết định đối với ba vị thiếu nữ hô: “Tiểu Kỳ, Nhạc nhi, Hiểu Hiểu!” “Ta đi về nhà một chuyến, các người trước ở chỗ này nhìn một chút.”

“Ừm?” Bị hô danh tự thiếu nữ cơ hồ là đồng thời ngẩng đầu lên.

“Dương tiên bối! Dương tiên bối!” “Hoa tử! Hoa tử!” “Hoa ca! Hoa ca!” Ba vị đối với Dương Hoa cách nghĩ hoàn toàn không biết gì cả thiếu nữ lo lắng đối với Dương Hoa bóng lưng kêu to lấy, đúng vậy Dương Hoa lại như cái gì cũng giống như không nghe thấy, nhanh như chớp theo trong quán rượu liền xông ra ngoài.

Vội vội vàng vàng chạy về trong nhà, Dương Hoa nhanh và gọn theo số pha trong khe hở gây ra chính mình cái kia bộ điện thoại. Hắn cơ hồ là không thể chờ đợi được mở ra điện thoại sửa chữa, sau đó thông qua mã số của mình. Đúng vậy, gần đây theo gọi theo đến Không Dật Thu lúc này nhưng không có cho Dương Hoa bất luận cái gì hồi phục.

“Này! Người đừng nói giỡn rồi!” Dương Hoa tràn đầy lo lắng đối với điện thoại microphone hô lớn một tiếng, lại bối rối gây hai ba lượt mã số của mình. Đúng vậy trong điện thoại di động vẫn là “Bình thường” bẽ bộn âm.

Không Dật Thu... Tại nơi này chính mình cần có nhất hần thời điểm, hần lại thật sự không thấy. Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?! Dương Hoa ngờ ngác giờ điện thoại, trong đầu trống rỗng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Dật Thu chi nguy (hạ)

đe cù! Đe cù!!

Ngay tại Dương Hoa khẩn trương không biết nên làm thế nào cho phải thời điểm, trong điện thoại di động lại truyền ra Không Dật Thu hữu khí vô lực thanh âm.”Ách...” Tuy nhiên hần chẳng qua là phát ra một tiếng mỗi một thờ dài, cũng đã đủ để cho Dương Hoa kinh hỉ vạn phần.

“Không Dật Thu, người vừa rồi chạy đi nơi nào?” Dương Hoa không thể chờ đợi được hỏi.

“Con mẹ nó, người còn không biết xấu hổ nói...” Lúc này Không Dật Thu mà ngay cả mắng chửi người thời điểm đều là một bộ sắp tắt thở giá thức,”Đêm qua... Con mẹ nó người làm cái gì máy bay?”

“Đêm qua... Đêm qua ta...” Bình thường Không Dật Thu hòa bạo chửi bậy không để cho Dương Hoa cảm thấy thật có lỗi, nhưng này hội hần lại bị Không Dật Thu vài câu hữu khí vô lực phân nân làm cho thật xin lỗi,”Thực xin lỗi, đêm qua ta uống rượu. Hơn nữa lúc ấy đang tại nổi nóng, thực xin lỗi.” Dương Hoa rất thành khẩn xin lỗi, liên tục nói hai lần thực xin lỗi.

“Không có thời gian nghe người nói nói nhảm...” Không Dật Thu nói xong câu này, lại đại khẩu thở hỗn hển vài tiếng khí thô,”Nói cho người biết, đêm qua người đi cứu cái kia hai cái tiểu nha đầu thời điểm, bị binh tai tại khí phụ thể. Mẹ. Lão tử hiện tại chỉ có linh thần, cho nên chỉ cần lại một hồi cứu chịu không được. Kết quả lão tử cũng chỉ có thể miễn cưỡng bảo vệ cho một điểm linh đài thanh minh, muốn tìm người cầu cứu. Bất quá con mẹ nó người cũng được ảnh hưởng tới. Cho nên, chuyện tối ngày hôm qua cũng không thể toàn bộ trách người...” Nói nhiều như vậy lời mà nói..., trong điện thoại Không Dật Thu lại bắt đầu đại khẩu thở gấp khỏi khí đến.

“Vậy người bây giờ thế nào?” Dương Hoa buồn rầu cau mày, lo lắng hỏi.

“Vốn, trên người của người thập thể người lương thiện huyết mạch chính là binh tai tại khí chính là khắc tinh. Đêm qua nếu như người tiếp ta điện thoại, lão tử còn có thể mượn máu của người khắc chế hần xuống. Nhưng bây giờ không được, tà khí đã muốn cùng lão tử linh thần đạo thể liều không sai biệt lắm. Cũng may lão tử thánh gần nhất có Thần Thuật luyện chịu khó, bằng không thì đã sớm linh diệt thần tàn. Ái, bất quá cũng không có gì dùng, lão tử có lẽ hay là sắp treo rồi.” Không Dật Thu trong thanh âm tràn đầy bi quan.

“Ah?!” Đột nhiên nghe được Không Dật Thu nói hần muốn”Tự”, Dương Hoa thiếu chút nữa kinh điện thoại đều rơi trên mặt đất. Vô luận như thế nào, hần cùng với Không Dật Thu coi như là sớm chiều tương xử hơn một tháng, quan hệ của hai người không là bằng hữu, lại hơn hần bằng hữu. Bình thường thời điểm Dương Hoa còn không thể nào cảm thấy, đúng vậy đột nhiên nghe được Không Dật Thu muốn biến mất, hần lại nhìn không được cảm thấy trong nội tâm rất là khổ sở. Hơn nữa, đương làm Dương Hoa nghĩ đến là do ở chính mình nguyên nhân mới khiến cho hần tao ngộ lớn như thế khó, lại càng cảm thấy đã hổ thẹn lại hối hận, tiếc.

“Có biện pháp nào không cứu người?” Dương Hoa bung lấy điện thoại, vội vàng hỏi.

“Đương nhiên là có biện pháp.” Không Dật Thu lại hữu khí vô lực mắng một tiếng, “Bằng không thì lão tử còn ra đến với người nói nhảm cái gì kình?”

“Người nói! Người nói!” Dương Hoa cơ hồ là dùng lớn nhất thanh âm rống lên.

“Lão tử một tháng này luyện cổ Thần Thuật coi như có chút dùng, cho nên nhất thời bán hội không chết được.” Lúc này, Không Dật Thu tinh thần hơi chút tốt rồi một điểm, nói chuyện cũng lưu loát không ít, “Trong vòng một tháng, người phải thượng Nam Hoa núi, tìm được Nam Hoa tông tông chủ Cực Dương đạo nhân... Cổ Thần Thuật là bọn hần Nam Hoa tông tuyệt chiêu đặc biệt. Người chỉ phải nghĩ biện pháp hướng Cực Dương đạo nhân cầu một trương tâm cổ thần phù, đến lúc đó phối hợp người thập thể người lương thiện huyết, lão tử chẳng những có thể bảo trụ mạng nhỏ, còn có thể tu vi tiến nhanh nì! Bất quá đừng trách lão tử không có việc gì trước nói cho người biết, Nam Hoa tông cổ thần phù nhưng là bọn hần đặc ý nhất chú pháp. Từ trước đến nay đều là chỉ ở nhất lúc cần thiết mới thi triển. Cái kia Cực Dương đạo nhân lão tiểu tử kia lại là cái lão tham tiền, người tìm hần cầu phù, cho dù hần chịu đáp ứng, cũng khẳng định phải hung hăng làm thiệt người một số.”

Không Dật Thu vừa nhắc tới tiền, Dương Hoa lại trầm mặc. Hoàn toàn chính xác, tiền đối với hiện tại Dương Hoa mà nói, là một cái vấn đề rất lớn.

Đi trước Nam Hoa tông xem một chút đi. Không được lời nói cũng chỉ phải mảy dạn mặt dày đi tìm Vũ Huỳnh cùng Nhược Tích mượn. Cái kia... Đây không phải là thật muốn “Ăn cơm bao (trai bao)” đến sao? Dương Hoa nghĩ đến cái này ý niệm trong đầu, không khỏi xấu hổ đầy mặt đỏ bừng. Tìm nữ nhân vay tiền? Nếu như không là vì Dương Hoa đối với Không Dật Thu trong lòng còn có áy náy, chỉ sợ đánh chết hần, hần cũng sẽ không khai mở cái này khẩu.

“Tốt. Ta thượng Nam Hoa tông giúp người cầu đạo kia phù.” Dương Hoa nghĩ một lát, có lẽ hay là chém đinh chặt sắt đối với Không Dật Thu nói.

“Cái kia chích Chu Yếm người không cần lo lắng.” Không Dật Thu cuối cùng cho Dương Hoa một cái lời khuyên, cảnh báo, “Hần tựa hồ không là vì thiên địa biến đổi lớn cho nên mới hiện thân nhân gian. Còn có chính là, đêm qua ta cho người bảo tồn cái kia chút ít phù xám, người có thể xả nước uống hết, sau đó hần tựa cũng không đối với người có ảnh hưởng.”

“Tốt.” Dương Hoa khăn trương bung lấy điện thoại, dùng sức nhẹ gạt đầu.

“Cực Dương đạo nhân tung tích, người có thể hỏi người trong quán rượu cái kia Nam Hoa tông xuất thân nha đầu. Đang tìm đến linh phù trước kia, không cần phải lại bảo ta rồi, ta phải dụng tâm cổ thần.” Không Dật Thu nói cuối cùng mấy chữ thời điểm, tựa hồ chính thừa nhận lấy tương đương thống khổ. Mà hần sau khi nói xong, Dương Hoa liền lại đang trong điện thoại nghe được bình thường bẽ bộn âm.

Được rồi! Nam Hoa tông... Cực Dương đạo nhân... Dương Hoa thờ dài, một lần nữa khép lại điện thoại sửa chữa, bắt nó ước lượng trở về túi áo. Mang theo lòng tràn đầy đối với Không Dật Thu lo lắng cùng không thể không hướng Tề Vũ Huỳnh mở miệng vay tiền ưu sầu, Dương Hoa đầy mặt khuôn mặt u sầu quay trở về quán bar.

Mà lúc này, trong quán rượu hào khí đang cùng Dương Hoa biểu lộ hoàn toàn sự khác biệt. Tuy nhiên thời gian đã đến bốn giờ hơn, trong quán rượu lại vẫn không có một vị khách nhân. Nhưng là bốn vị nữ nhân cùng ba vị thiếu nữ cuồng hoan vui vẻ đến điên cuồng lại tiến hành đến một cái cao trào. Đương lâm Dương Hoa đi vào quán bar đại môn thời điểm, chỉ nghe thấy từ bên trong truyền đến từng đợt tựa như chim hoàng oanh kêu gáy tiếng cười cùng tiếng nói chuyện.

“Hoa ca!” Trông thấy Dương Hoa vào cửa, ăn mặc hồng hắc hai màu nữ chiêu đãi viên trang phục Tô Thục Hiểu tựa như một chích xinh đẹp Hồ Điệp đồng dạng, mang theo mặt mũi tràn đầy vui sướng đáng tuổi cười một đường theo bảy người tụ tập bên cạnh bàn bay vào Dương Hoa trong ngực.

“Làm sao vậy?” Đột nhiên bị Tô Thục Hiểu ôm chặt lấy, Dương Hoa cũng có chút sững sờ. Một lát sau, hần mới cười khổ đem dán tại trên người mình Tô Thục Hiểu kéo xuống, sau đó hướng xa xa bên cạnh bàn mặt khác nãy cái nhìn mình bật cười nữ hải tử nhẹ gạt đầu.

“Tỷ tỷ của ta sinh! Mẹ con bình an. Anh rể vừa mới gọi điện thoại đến cho chúng ta biết! Ha ha! Ta bây giờ không phải là trong nhà bối phận nhất nhỏ! Ta cũng là di nhỏ rồi! Ha ha!” Tô Thục Hiểu hưng phấn dất lấy Dương Hoa giật nảy mình, một bộ tiểu cô nương bộ dáng.

“Ah? Vậy thì thật là chúc mừng!” Bỗng nhiên nghe được tốt như vậy tin tức, Dương Hoa trong nội tâm lo lắng cùng ưu sầu bị tách ra không ít. Hần với Tô Thục Hiểu cười, nhẹ nhàng sờ lên đầu của nàng nói.

“Ừm.” Tô Thục Hiểu hưng phấn một điểm cũng không có chú ý đến Dương Hoa động tác, nàng vừa cười lấy phiêu trở lại Nhạc nhi các nàng bên người, cùng hết thảy mọi người cùng một chỗ chia xé khoái hoạt.

Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhược Tích hai người tâm tình vốn vẫn đều rất không tồi, có thể ở trong quán rượu nghe thể dạng một cái tin tức tốt, hai người cũng tất cả đều lập tức hưng phấn lên. Tại Dương Hoa trước khi đến, Vương Nhược Tích thậm chí cũng đã chém đinh chặt sắt nói định rồi, muốn nhận thức cái kia mới vừa vận sinh ra tiểu cô nương đương làm con gái nuôi.

“Đúng rồi, tỷ phu của ta còn nói, một tháng này hần muốn trong nhà chiếu cố tỷ tỷ của ta, vẫn không thể đến quán bar đến. Cho nên, trong quán rượu sự tình tựa xin nhờ Hoa ca toàn quyền phụ trách rồi!” Tô Thục Hiểu lớn tiếng la hét, rồi hướng Dương Hoa thề lưỡi.

Đây không phải thêm phiền sao? Vốn là còn muốn lấy xin phép nghỉ đến Nam Hoa núi một du lịch Dương Hoa nhin không được lại nỡ nộ cười khổ. Tuy nhiên trước kia trong quán rượu sự tình vốn vẫn là hần cùng Nhạc nhi tại phụ trách, nhưng là tất cả mọi người không có có nói rõ, cho nên trách nhiệm của hần cũng không còn nặng như vậy. Nhưng là bây giờ con người kiên cường lão bản một câu, liền đem cả trọng trách đều đặt ở trên người hần, cái này gọi là hần như thế nào không biết xấu hổ xin phép nghỉ đâu này? Buồn rầu Dương Hoa chăm chú nhíu mày, sáu mi khổ kiểm nhìn xem cười náo thành

một đoàn các nữ nhân.

Bất kể như thế nào... Không Dật Thu mệnh còn là trọng yếu nhất. Quán bar sự tình... Ai, vô luận như thế nào cũng so ra kém một cái mạng. Dương Hoa quyết định chủ ý, mang theo về mặt cười khổ đi đến Nhạc nhi bên người, dùng có thể cho toàn trường cũng nghe được thanh âm nói: "Nhạc nhi... Có chuyện, ta muốn thương lượng với người xuống."

Chứng kiến Dương Hoa mặt mũi tràn đầy cười khổ, một mực vui chơi lấy các nữ nhân không khỏi đình chỉ các nàng đàm luận, tất cả đều nghi hoặc nhìn Dương Hoa. "Ừm? Chuyện gì?" Nhạc nhi cũng ngẩng đầu hỏi.

"Nhạc nhi, ta có một việc chuyện rất trọng yếu cần đi Nam Hoa núi. Cho nên, cần phải ly khai vài ngày. Người có thể hay không..." Dương Hoa nói xong nói xong, ngay cả mình cũng hiểu được thật xin lỗi —— con người kiên cường lão bản chân trước mới đem lá gan giao cho hắn, hắn chân sau muốn bỏ gánh.

"Nam Hoa núi?" Nghe được cá danh từ này, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ hai người tất cả đều ngây ngốc một chút. Chú ý của các nàng đều bị cái từ này hấp dẫn, Dương Hoa xin nghỉ phép tầm quan trọng đảo bị đặt ở tiếp theo.

"Ta có chuyện rất trọng yếu." Dương Hoa mang theo áy náy đối với Nhạc nhi nhẹ gật đầu.

"Nam Hoa núi?" Vương Nhược Tích nghe thế cái từ cũng sửng sốt một chút, nàng nghĩ một lát, đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ tựa như kêu lên, "Ah! Đúng rồi, lần trước người không phải còn theo ta cùng Vũ Huỳnh nói qua muốn đi đến nhi du lịch sao?"

"Ừm..." Vương Nhược Tích lời nói lại để cho Dương Hoa càng xấu hổ bắt đầu đứng dậy. Hắn biết mình rất có thể sẽ bị hiểu lầm vì, vì cùng Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhược Tích đi chơi cho nên mới xin phép nghỉ. Bất quá Không Dật Thu mệnh tại sớm tối, lúc này hắn cũng không có được nhiều như vậy.

"Này! Làm gì xin phép nghỉ ah!" Vương Nhược Tích nhìn xem Dương Hoa buồn rầu gương mặt, đột nhiên lại cười lớn hô lên, "Dứt khoát nâng cốc a quan thêm mấy ngày, tìm thứ bảy ngày chủ nhật thời điểm, chúng ta tập thể đi ra ngoài du lịch tốt rồi! Qua lại lộ phí ta toàn bộ bao hết!"

Trên thực tế, Vương Nhược Tích chính như Dương Hoa sờ liệu, cho là hắn là vì cùng Tề Vũ Huỳnh mới hướng Nhạc nhi xin phép nghỉ. Tuy nhiên nàng không có cảm thấy Dương Hoa lựa chọn có cái gì không đúng, nhưng là nếu là nàng một câu lẩm miệng tạo thành Dương Hoa xấu hổ, tự nhiên muốn giúp hắn thu thập tàn cuộc.

Đúng vậy Vương Nhược Tích lời nói này nói ra miệng, lập tức đưa tới Tô Thực Hiểu cùng Lam Tiểu Kỳ một hồi hoan hô, hai người hận không thể giờ hai tay lên hai chân tán thành. Mà Phùng Tú Toánh cũng gật đầu đồng ý Vương Nhược Tích du lịch kế hoạch. "Gần đây ta cũng đang muốn đi ra ngoài nì!" Nàng cười nói "Tại T thành phố quá nguy hiểm" Về phần Đường Hân, nàng đương nhiên sẽ không để cho Tề Vũ Huỳnh một mình tìm được cái này cùng Dương Hoa bồi dưỡng cảm tình cơ hội.

Người ở chỗ này ở phía trong, chỉ có Nhạc nhi lộ ra điểm không tình nguyện ý tứ. Bất quá nàng cũng rất nhanh ngay tại Tô Thực Hiểu khẩn cầu dưới ánh mắt mềm hoá. Có người mời khách nha! Miễn phí du lịch? Ừm... Không tệ. Kỳ thật đây mới là Nhạc nhi có thể thuyết phục chính mình lại trở lại Nam Hoa núi chủ yếu lý do.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Thu phục chiếm được Chu Yểm (thượng)

đề cử, phiếu đề cử ah!!

Cứ như vậy, tại Vương Nhược Tích ra sức ủng hộ hạ, đi Nam Hoa núi lữ hành cứ định như vậy xuống. Đội mấy người phu nhân lại tự cùng một chỗ bắt đầu thương lượng cụ thể hành trình xuất phát ngày lúc, trong quán rượu cũng dần dần bắt đầu có khách nhân. Đường làm Vương Nhược Tích cùng Đường Hân phát hiện các nàng lại bắt đầu bị một ít Fans hâm mộ vây đưa thời điểm, bốn nữ nhân cơ hồ lập tức tự làm ra theo quán bar rời đi quyết định.

"Dương Hoa, chúng ta đi về trước. Bye bye!" Vương Nhược Tích rất xa đối với Dương Hoa hô một tiếng, sau đó vừa cười lấy cùng mấy cái còn vây tại bên người Fans hâm mộ hàn huyên vài câu, liền cùng Tề Vũ Huỳnh bốn người cùng một chỗ rời đi quán bar.

Bởi vì Dương Hoa giờ phút này một thân quán bar nhân viên tạp vụ cách ăn mặc cùng hắn tại đùa giỡn ở phía trong cách ăn mặc hoàn toàn khác nhau, hơn nữa hắn tại trong quán rượu cũng gần đây không phải bị người chú ý thành viên, hơn nữa hôm nay trong quán rượu cũng không có tới bao nhiêu quen thuộc Dương Hoa khách quen. Cho nên, nếu là Vương Nhược Tích không cùng Dương Hoa đánh cuối cùng chính là cái kia mời đến, chỉ sợ đại đa số

loại thứ ba nhân loại đám fans hâm mộ còn không có nhận không ra Dương Hoa vị này ngay tại một ngày trước kịch tập ở phía trong mới đại xuất danh tiếng nam phối hợp diễn.

Bất quá tại Vương Nhược Tích phong tình vạn chủng đối với Dương Hoa nói cái kia thanh âm”Bye bye” về sau, cơ hồ nửa cái quán bar mọi người đem ánh mắt quăng đến Dương Hoa trên mặt. Đón lấy, cơ hồ lập tức liền có mấy vị nữ khách nhân đem bả Dương Hoa cho nhận ra được.

“Ai! Đây không phải ngày hôm qua đùa giỡn ở phía trong Hoa tử sao?” Mấy cái tướng mạo cũng không tính khó coi nữ khách nhân cơ hồ đoàn hết lên, tất cả đều dùng tràn đầy khát vọng ánh mắt nhìn xem Dương Hoa.

“Ừm?” Nữ những khách nhân thét lên lập tức đưa tới trong quán rượu khách nhân khác chú ý, mà ba vị thiếu nữ đẹp cũng cơ hồ đồng thời đưa ánh mắt chuyển hướng về phía trọn mắt há hốc mồm Dương Hoa. Các nàng đem qua bởi vì đột nhiên phát sinh ngoài ý muốn, cho nên không có thể xem lúc ấy phát ra tiết mục. Mà Dương Hoa chính mình không có đối với Nhạc nhi các nàng nhắc tới, mấy nữ hài tử lại rất ít lên mạng, đương nhiên sẽ không biết Dương Hoa tại kịch tập trung xuất hiện sự tình.

Bất quá cũng may Dương Hoa hiệu triệu lực còn không có cường đến Vương Nhược Tích các nàng trình độ như vậy, cho nên không cần nhận thức các nàng thường xuyên cần nhận thức cái chủng loại kia... Thống khổ. Làm một người nhân khí tăng vọt áo rỗng diễn viên, Dương Hoa thu hoạch đắc đãi ngộ cũng không quá đáng chỉ là bị trong quán rượu những khách nhân chỉ trỏ, hơn nữa thỉnh thoảng miết hơn mấy mắt mà thôi.

“Hoa ca, đây là có chuyện gì ah?” Bởi vì tại Tề Vũ Huỳnh kịch bản ở phía trong, Dương Hoa sắm vai nhân vật đùa giỡn tên đã kêu”Hoa tử”, vừa vặn cùng hần vốn tên là giống nhau, bởi vậy ba vị thiếu nữ đẹp nhất thời không có thể hiểu rõ những kia nữ khách nhân thét lên nguyên nhân. Tại giúp nhau nhìn mấy lần về sau, các nàng rốt cục đề cử ra Tô Thực Hiểu làm như đại biểu, hiểu kỳ hỏi vấn đề của các nàng.

“Nha... Ta tại « loại thứ ba nhân loại » bên trong diễn cái nhân vật, khả năng... Ra điểm danh a.” Dương Hoa gãi gãi đầu, đối với Tô Thực Hiểu bắt đầu dĩ cười nói.

“Ra’ Điểm’ danh?” Tô Thực Hiểu đầy mãn mang theo không tin ánh mắt quay đầu lại nhìn thoáng qua cùng ở sau người Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ, hai vị thiếu nữ cũng lập tức kiên định lắc đầu. Chỉ bằng vừa rồi mấy nữ nhân khách nhân cái kia một cuồng hống nếu tại ca hát trong trận đấu tuyệt đối có thể chiếm được cả sảnh đường ủng hộ thét lên cao âm, các nàng cũng đánh chết cũng không tin Dương Hoa chỉ là đã ra’ Điểm’ danh.

“Khách nhân đang gọi rồi, làm việc làm việc a!” Đột nhiên phát hiện ba vị thiếu nữ xem ánh mắt của mình biến thành không đúng bắt đầu đứng dậy, Dương Hoa cuống quýt tìm cái lý do, đem bả ba vị thiếu nữ đẹp theo bên người chỉ mở. Tại được chứng kiến con người kiên cường lão bản bị Nhạc nhi bóc lột thảm trạng về sau, Dương Hoa cũng không muốn trở thành nàng mục tiêu kế tiếp —— hưởng chi, bên người nàng còn có hai cái thoát nhìn rất có tiềm lực phát triển giúp đỡ.

Tuy nhiên rất không cam lòng, nhưng là đương làm Dương Hoa mang ra chính sự về sau, ba vị thiếu nữ đẹp có lẽ hay là đành phải đều phòng má giúp, không tình nguyện trở lại những khách nhân chính giữa tiếp tục khởi công tác của các nàng.

Ngày hôm qua Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ trận kia nghiêm trọng ẩu đã tựa hồ đối với quán bar sinh ý tạo thành tương đương trình độ ảnh hưởng, mãi cho đến hơn tám giờ tối, bình thường đến lúc này đã muốn tìm không thấy vị trí trong quán rượu y nguyên ngay một nửa chỗ ngồi đều không có người đầy.

Khách nhân rất thưa thớt, ba vị thiếu nữ đẹp tự nhiên thì nhàn rồi. Dương Hoa luôn cúi đầu không chịu phản ứng các nàng, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ trong lúc đó lại không có gì tiếng nói chung. Cho nên đến cuối cùng, ba người các nàng vậy mà đều không có việc gì bắt đầu đứng dậy.

Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ hai người đều tự đứng ở quán bar một hẻo lánh, chán đến chết quét mắt trong quán rượu tình huống, tùy thời chuẩn bị đi đến mỗi một vị kêu gọi khách nhân của các nàng bên người.

Bất quá, các nàng cũng không có đợi cho bao nhiêu khách nhân triệu hoán, lại đợi đến một cái các nàng nằm mơ cũng không nghĩ ra gia hỏa. Cái kia chích tạo thành quán bar đại hỗn loạn cùng trực tiếp khiến cho Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ trong lúc đó đại chiến Chu Yếm, vậy mà tại hần mỗi ngày đi vào quán bar lần trong thời gian lại một lần xuất hiện.

Chu Yếm xuất hiện lại để cho Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ chấn động, hai người cơ hồ không có chút gì do dự, tựa nhanh chóng theo quán bar 2 hẻo lánh đi đến cái kia chích Chu Yếm trước người, đem hần gắt gao gắn tại cửa quán bar. Mà đồng dạng giết mình Dương Hoa thì là ngơ ngác nhìn xem đứng ở cửa ra vào gương cung bặt kiếm ba người, trong nội tâm nghĩ đến hoàn toàn chính xác thực Không Dật Thu trong nhà đối với hần nói kia phen lời nói.

Đã cái kia chích Chu Yếm cũng không phải bởi vì vì nhân gian muốn chiến tranh cho nên mới xuất hiện ở trước mặt mọi người, như vậy hần tại sao phải mỗi ngày đến trong quán rượu đến đầu này? Tổng không đến mức thật sự mê lên tại đâyodka a!

Đương làm Dương Hoa còn đang suy tư Chu Yếm đi vào quán bar mục đích lúc, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ đã muốn phản nộ cùng hần triển khai thương lượng.

Đạo gia cùng Yêu Ma giới quan hệ cái này thượng trăm năm qua luôn luôn là nước giếng không phạm nước sông, cho nên lần trước cái này chích Chu Yếm muốn tới quán bar uống rượu các nàng không có quyền ngăn cản. Nhưng là, hần tại nháo sự về sau lại vẫn dám xuất hiện lần nữa, cũng không tránh khỏi quá không đem Phương Hoa trong quán rượu đạo môn những cao thủ đề vào mắt rồi! Tuy nhiên Lam Tiểu Kỳ cùng Nhạc nhi biết rõ thực lực của các nàng mặc dù cộng lại cũng không phải Chu Yếm đối thủ, nhưng tại phía sau của các nàng nhưng còn có một ai cũng sợ không rõ sâu cạn Dương tiên bối ni!

“Ngươi còn dám đến nơi đây?” Nhạc nhi đầu tiên phản nộ đối với Chu Yếm làm khó dễ.

“Sự tình lần trước, ta thật xin lỗi.” Chu Yếm mang trên mặt một ít hổ thẹn cùng âm đạm, nhưng là càng nhiều hơn là kiên định, “Đúng vậy ta hôm nay nhất định phải cùng hân nói chuyện.” Ánh mắt của hân thẳng tắp đã rơi vào Dương Hoa trên người.

Tại đối mặt cùng chung địch nhân lúc, Lam Tiểu Kỳ cũng không chút do dự đứng ở Nhạc nhi một bên. Nàng nhú mày, lạnh lùng đối với Chu Yếm nói ra: “Người chẳng lẽ không biết, người đã qua giới đến sao? Cũng là người muốn bức chúng ta Nam Hoa tông ra tay?”

“Ta nói rồi, ta thật xin lỗi. Nhưng là hôm nay ta nhất định phải cùng người kia nói chuyện. Nếu vì cái này Nam Hoa tông muốn ra tay, vậy các người tùy tiện tốt rồi.” Chu Yếm kiên định nói, từng bước một đi thẳng về phía trước.

Hai vị quán bar nữ chiêu đãi viên vậy mà hội ngăn đón một người khách nhân không cho hân vào cửa, đây đối với những kia thường thường tại trong quán rượu uống rượu khách nhân đến nói, còn thật sự là một việc mới lạ sự tình. Vì vậy, bọn hân đem ánh mắt tò mò quang hướng về phía Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ, giúp nhau hỏi đến đến tột cùng xảy ra chuyện gì.

“Tiểu Kỳ, Nhạc nhi!” Tại một mảnh “Ong ong” tư trong tiếng nói, Dương Hoa rốt cục nhìn không được gọi ra tên của hai người. Hân đối với Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ làm thủ thế, làm cho các nàng không cần phải lại ngăn đón cái kia chích Chu Yếm.

Trên thực tế, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ cũng đã là ở kiên trì từ chống đỡ. Các nàng làm sao có thể không biết, vạn nhất cùng Chu Yếm động thủ, chỉ sợ các nàng hai cái vừa muốn tạo ngộ một hồi tai ách. Dương Hoa thanh âm hợp thời vang lên, hai vị thiếu nữ lập tức nói lòng một khẩu đại khí. Các nàng tranh thủ thời gian hướng bên cạnh thối lui, lại lần nữa về tới nguyên lai đứng vị trí.

“Đa tạ.” Chu Yếm đi đến Dương Hoa bên người, mang theo một nụ cười khổ đối với hân nhẹ gật đầu.

“Không cần cảm ơn ta. Ta biết rõ nếu như đánh nhau, các nàng hai cái không phải đối thủ của người.” Dương Hoa nhân nhạ trả lời một câu, sau đó liền dựa theo quy củ cũ, cho hân lấy ra một ly Vodka.

“Ha ha... Người nói là không có sai.” Chu Yếm giờ lên chén rượu uống một hơi cạn sạch, “Đúng vậy người cảm thấy ta dám ra tay sao?” Hỏi xong vẫn đề, Chu Yếm lắc đầu. Hân cũng không có đợi Dương Hoa trả lời, tự vuốt vuốt trong tay chén rượu, cúi đầu phối hợp nói xuống dưới: “Chúng ta Chu Yếm vốn chính là Đạo gia ghét nhất linh yêu chủng tộc một trong. Bình thường cho dù không có việc gì, bọn hân cũng hận không thể đem chúng ta đều diệt mới khoái hoạt. Nếu như ta lại dẫn xuất điểm sự cố, chỉ sợ không xuất ra nửa tháng sẽ bị diệt.”

“Vậy người vì cái gì còn ra đến?” Dương Hoa kinh ngạc nhìn mặt mũi tràn đầy cười khổ Chu Yếm hỏi.

“Bởi vì ta thê tử muốn sanh con.” Dương Hoa kinh ngạc tựa hồ lại để cho Chu Yếm thấy được một tia hi vọng, hân ngẩng đầu, cổ lấy dũng khí nói, “Ta biết rõ đại tiên trên người của người mang theo thập thế người lương thiện huyết mạch. Cho nên... Ta muốn cầu đại tiên cứu cứu nội tử. Chỉ cần đại tiên chịu ra tay cứu trợ nội tử, ta nguyện ý thê, cả đời tuyệt không xuất thế làm hại. Hơn nữa về sau vô luận đại tiên có bất cứ phân phó nào, nhất định xông pha khói lửa không chối từ.” Chu Yếm mang theo bi thương biểu lộ, đau khổ cầu khẩn.

Tuy nhiên Chu Yếm loại này yêu quái cũng không làm cho người ưa thích, nhưng khi nhìn đến hân thương tâm như vậy, Dương Hoa cũng không phải không muốn hỗ trợ. Chỉ có điều đối với yêu quái sự tình, hân thật sự là dốt đặc cán mai. “Thê tử người sanh con, để cho ta như thế nào giúp người?” Nghĩ một lát, hân thờ dãi hỏi.

“Đại tiên khả năng không biết. Tiểu Yêu nội tử kỳ thật cũng là nhân loại bình thường. Tiểu Yêu tuy nhiên chân thân vì yêu, đúng vậy ngàn năm tu hành, cũng đã qua rồi hóa người cảnh giới. Từ tiểu yêu nhìn thấy nội tử, lúc ấy liền giết nấy mình, cho nên cam nguyện dùng tự hủy một nửa đạo hạnh, hóa thân thành người. Vốn tưởng rằng có thể như vậy cùng nội tử đất tay chung lão, đúng vậy không nghĩ tới, Tiểu Yêu hôm nay sinh bình tại tà khí lại... Ai...” Chu Yếm tràn đầy đắng chát thở dài một tiếng, lần nữa giờ lên Dương Hoa vừa mới cho hân chăm thượng rượu, cười khổ uống một hơi cạn sạch, “Nội tử mang thai về sau, Tiểu Yêu đã muốn kiệt lực dùng bản thân đạo hạnh áp chế nội tử trong cơ thể thai nhi tà khí. Chỉ tiếc Tiểu Yêu đạo hạnh nông cạn, đã muốn mất thấy vô pháp tiếp tục duy trì...”

Nói đến đây, Chu Yếm trong ánh mắt dần dần mang lên nước mắt. Hân nhắm mắt lại trì hoãn một hồi, sau đó mới hít sâu một hơi, lau đi nước mắt tiếp tục nói: “Đêm qua, Tiểu Yêu sở dĩ hội thất thủ lại để cho đại tiên hai vị đạo hữu bị tà khí xâm lấn. Thật sự cũng là bởi vì Tiểu Yêu đạo lực tiêu hao quá mức, vô lực áp chế trong cơ thể tà khí.”

Nghe thế nỉ, Dương Hoa đã hiểu Chu Yếm yêu cầu, hân bưng tỉnh đại ngộ tựa như gạt đầu một cái: “Ah, cho nên người muốn máu của ta tới giúp người áp chế tà khí.”

“Đúng! Đúng vậy ý này!” Chu Yếm vội vàng gật đầu nói.

Nhìn thấy Chu Yếm vội vàng, Dương Hoa trong lòng nghi kỵ thủy chung vô pháp tiêu tán. Nếu như Chu Yếm nói rất đúng sự thật, Dương Hoa đương nhiên nguyện ý giúp bề bọn lại để cho cái này một đôi người có tình bạch đầu giai lão. Nhưng là, nếu như hân là lừa gạt mình làm sao bây giờ? Dương Hoa cũng không khỏi không cân nhắc, lại để cho một chích thân mình cũng đã vô cùng lợi hại yêu quái tìm được máu của mình hội mang đến cho hân kết quả.

“Cái kia trước người tại sao không nói?” Chăm chú nhìn chăm chăm Chu Yếm nhìn hồi lâu, Dương Hoa rốt cục chậm rãi hỏi.

Chương 2: Thu phục chiếm được Chu Yếm (hạ)

“Ài, trước kia Tiểu Yêu không biết đại tiên người là như vậy... Như vậy...” Chu Yếm ngượng ngừng cười khổ hồi lâu, trong miệng tượng bị đứt một chích cây củ cải đồng dạng.

“Tốt như vậy nói chuyện?” Dương Hoa đối với Chu Yếm cười cười, lại cho hắn đảo mẫn rượu.

“Đứng, đứng.” Chu Yếm một bên khăn trương gạt đầu, một bên nhanh chóng giờ lên chén rượu một ngụm uống sạch. Sau đó hắn lại cười khổ mà nói bắt đầu đứng dậy: “Nếu như không phải nội tử đã muốn rất không nổi nữa, Tiểu Yêu chỉ sợ cũng không dám hưởng đại tiên mở miệng.”

“Được rồi, cho dù người nói là sự thật. Nhưng người để cho ta như thế nào mới có thể tin tưởng người đâu này?” Dương Hoa bình tĩnh nhìn Chu Yếm hỏi. Hắn cảm giác Chu Yếm nói cũng không phải lời nói dối, chỉ có điều Dương Hoa cá tính ở phía trong tuyệt không thiếu khuyết cẩn thận, cho nên tại làm ra như thế trọng đại quyết định trước kia, hắn cần đối với tình huống biết đến rõ ràng hơn chút ít mới được.

Theo Dương Hoa trong lúc biểu lộ, Chu Yếm cũng đã có thể chứng kiến hắn cẩn thận. Hắn đương nhiên cũng minh bạch Dương Hoa lo lắng, dù sao thập thế người lương thiện huyết tại hiện tại thời đại này, thì phải là bạo tạc tính chất vật nguy hiểm, vô luận là ai cũng khó có thể tùy ý bỏ thí, lại càng không dùng dẫn ra bỏ thí cho một cái tiếng xấu lan xa yêu quái.

Đúng vậy đối với thuyết phục Dương Hoa, Chu Yếm lại không có gì nắm chắc. Hắn đến bây giờ đều y nguyên cho rằng Dương Hoa là một vị hóa khí hoàn hư cấp đạo thuật cao thủ, cho nên Chu Yếm căn bản vốn không nghĩ tới, Dương Hoa trên thực tế là rất nguyện ý giúp bề bộn. Đạo gia thanh tịnh vô vi, không tranh quyền thế tư tưởng Chu Yếm vô cùng có hiểu rõ, cho nên hắn cảm thấy, không có lợi sự tình, Dương Hoa chắc chắn sẽ không làm.

“Tiểu Yêu... Tiểu Yêu...” Chu Yếm cắn răng niệm hai câu, hắn đột nhiên ngẩng đầu lên, về mặt kiên nghị nhìn xem Dương Hoa nói ra: “Tiểu Yêu nói những câu là thực. Chỉ cần đại tiên chịu cứu Tiểu Yêu nội tử, Tiểu Yêu nguyện đối với Đạo gia Tam Thanh tổ sư, khai thiên địa lúc Yêu Ma chỉ tổ thề, chung thân không chảy nước lệ đại tiên bí mật, không cùng đại tiên là địch. Về sau đại tiên nếu là có chỗ phản công, chỉ cần không trái với thiên địa luân lý, tại Tiểu Yêu năng lực trong, Tiểu Yêu nhất định tận tâm vì đại tiên cống hiến sức lực.”

Tuy nhiên Chu Yếm cho rằng Dương Hoa ý tứ chính là muốn hắn trả giá tương ứng một cái giá lớn, cho nên hắn mới phát như vậy một cái thẻ độc. Bất quá tại khỏi cái này thẻ thời điểm, hắn có lẽ hay là lưu lại tượng tượng, “Không trái với thiên địa luân lý, tại hắn năng lực trong phạm vi” —— phiên dịch tới chính là “Không làm chuyện xấu, vượt qua năng lực ta chuyện tốt, ta cũng vậy không làm” —— có cái này hai cái làm cam đoan, Chu Yếm cảm thấy dùng Dương Hoa năng lực, phỏng chừng cũng không sao có thể dùng thượng chỗ của hắn. Huống chi Đạo gia vốn tự thanh tịnh vô vi, Dương Hoa như vậy cấp bậc cao thủ, còn có thể có bao nhiêu sự tình? Cho nên Chu Yếm cho rằng, chính mình khỏi như vậy thẻ trên thực tế nói cách khác chút ít lời hay mà thôi, căn bản nói không có gì ý nghĩa.

Tuy nhiên Chu Yếm đầu óc không ngừng chuyển tiểu tâm tư, đúng vậy Dương Hoa ở đâu có thể biết? “Ài, người đây là?” Nghe được nghiêm trọng như vậy lời thề, Dương Hoa kinh ngạc nhìn thẳng hắn. Đón lấy hắn lại phát hiện, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ tầm mắt của 2 người cũng cơ hồ đồng thời tụ chuyển tới, hơn nữa hai cái tiểu nha đầu trên mặt kinh ngạc so với hắn còn muốn càng thêm.

“Đại tiên, Tiểu Yêu đã muốn lập nhiều trọng thề, đại tiên có thể tin không?” Chu Yếm chăm chăm vào Dương Hoa, trong mắt tràn đầy chờ mong.

Dương Hoa vốn chỉ là muốn lại để cho cái này chích Chu Yếm dẫn hắn đi gặp một lần cái kia vị nằm trên giường không dậy nổi thê tử, tốt xác định tình huống mà thôi. Nhưng hắn không nghĩ tới, cái này chích Chu Yếm hội xúc động như vậy, dĩ nhiên cũng làm khỏi xướng thẻ đến. Theo bên kia Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ biểu lộ xem, cái này chích Chu Yếm vừa rồi phát thẻ cũng không giống như người bình thường thẻ như vậy, cùng ăn cây đậu đồng dạng đơn giản, bên trong khẳng định có chút gì đó kỳ quái môn đạo.

“Hào hảo tốt! Ta tin tưởng người là được! Vậy người muốn ta như thế nào hỗ trợ?” Dờ khóc dờ cười Dương Hoa đối với Chu Yếm nhẹ gạt đầu. Người ta cũng đã cơ hồ chẳng khác gì là thẻ thuần phục rồi, hắn cũng không thể còn muốn tiếp tục làm khó dễ a?

“Tiểu Yêu chỉ cầu đại tiên ban thưởng lên đồng huyết vài giọt, làm cho Tiểu Yêu trở về thi triển pháp thuật, tiêu trừ nội tử trong bụng thai nhi trên người tà khí.” Chu Yếm vừa nói, một bên từ trong túi tiền lấy ra một chỉ chứa lấy một lượt nước bình nhỏ.

“Ừm, được rồi.” Dương Hoa thở dài, kết quả Chu Yếm truyền đạt bình nhỏ. Xem lấy trong tay cái kia chỉ tựa hồ là dùng để chở dầu hồng hoa bình nhỏ, Dương Hoa đột nhiên sinh ra một cái lại để cho hắn dờ khóc dờ cười cách nghĩ. Không Dật Thu tác pháp thời điểm muốn máu của hắn, hiện tại yêu quái này cách làm cũng muốn máu của hắn, hắn cảm giác mình giống như là một tòa núi quặng, cái gì đạo sĩ Yêu Ma thậm chí nghĩ đến đào hai cái.

“Đa tạ đại tiên, đa tạ đại tiên! Tiểu Yêu về trước đi cứu trợ thê tử, sau đó sẽ tới đại tiên bên người chờ đợi phân công.” Kết quả cái kia chỉ sáp nhập vào bốn năm giọt Dương Hoa huyết dịch bình nhỏ, Chu Yếm liên tục không ngừng một bên lui về phía sau, một bên bái nói lời cảm tạ.

“Này! Ngươi cũng đừng luôn ở bên cạnh ta ngắm lấy!” Nghe thế Chu Yếm ý tứ tựa hồ là muốn thành thiên cùng chính mình, Dương Hoa thiếu chút nữa không có bị hù tóc gáy đứng chống ngược.

Người này làm sao lại không có có một chút làm yêu quái giác ngộ đâu này? Nhưng hẳn là Chu Yếm a! Nhất hung mãnh thú một trong, thấy được muốn đánh trận chiến! Nếu cả ngày ở trước mặt hắn lúc ẩn lúc hiện, vẫn không thể đem người hù chết? Vạn nhất ngày nào đó hắn lại một cái không chế không nổi, Dương Hoa cũng không muốn cùng ngày đó Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ đồng dạng, biến thành mất đồ đánh nhau cuồng.

“Vâng, Tiểu Yêu mình bạch, Tiểu Yêu mình bạch!” Chu Yếm y nguyên dốc sức liều mạng gật đầu, “Tiểu Yêu về sau có lẽ hay là giống như trước đồng dạng, mỗi ngày đến quán bar một lần, đại tiên như có phân phó, Tiểu Yêu nhất định núi đao biển lửa, vì đại tiên cống hiến sức lực.”

“Hào hảo tốt, ngươi đi nhanh lên a, đi nhanh lên a!” Dương Hoa không thể làm gì vậy tay. Cái kia đại tiên danh xưng lúc này nghe vào tai dọa ở phía trong, hắn cảm thấy như thế nào nghe như thế nào không được tự nhiên.

Rốt cục, tại Dương Hoa đỡ khóc đỡ cười phát tay ý bảo cùng Chu Yếm không ngừng nói lời cảm tạ ở bên trong, hắn rời đi quán bar. Mà đã từng ném qua Chu Yếm thiết thời lớn Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ hai người lại cơ hồ đều xem mắt choáng váng. Hai người cùng nhìn nhau vài lần, đều từ đối phương trong ánh mắt thấy được khiếp sợ.

Đó là cái gì? Chu Yếm a! Coi như là tại mấy trăm năm trước, Đạo gia cường thịnh thời điểm, có thể làm cho hắn cúi đầu cường giả cũng không nhiều! Mà bây giờ cái này Đạo gia suy sụp thời đại, như loại này thượng cổ mãnh thú quả thực chính là không thể chiến thắng. Chỉ sợ cũng xem như Nam Hoa tông tông chủ cùng năm vị trưởng lão cộng lại cùng tiến lên, chống lại hắn phần thắng chỉ sợ cũng không lớn.

Cùng Dương Hoa ở chung lâu về sau, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ tại hắn tốt tính tình ảnh hưởng hạ, thiếu chút nữa sẽ đem Dương Hoa siêu cấp đạo thuật cao thủ thân phận quên. Lúc này đột nhiên chứng kiến hắn chính là tùy tiện ngoắc ngón tay, cái kia Chu Yếm tựa cúi đầu nghe theo rồi, hai vị thiếu nữ mới đột nhiên nhớ tới, cái này trường kỳ bị các nàng trêu ghẹo người trẻ tuổi đúng vậy hóa khí hoàn hư cấp tuyệt thế cao thủ ah!

“Ừm, cái kia... Hoa... Dương tiên bối, ngươi đem cái kia chích Chu Yếm làm sao vậy?” Nhạc nhi đến bên miệng một câu “Hoa tử” bị nàng ngạnh sinh sinh thu hồi đi, biến thành “Dương tiên bối”.

Câu này “Dương tiên bối” nếu theo văn tĩnh Lam Tiểu Kỳ trong miệng nói ra, Dương Hoa cảm thấy còn rất dễ nghe, đúng vậy theo luôn luôn là cái tiểu ma nữ Nhạc nhi trong miệng nói ra, nhưng lại như thế nào nghe như thế nào không được tự nhiên. Hắn tranh thủ thời gian vung tay lên, ngăn trở Nhạc nhi tiếp tục độc hại chính mình thánh giác thần kinh: “Ngươi có lẽ hay là bảo ta Hoa tử a.”

“Ah, Hoa tử.” Nhạc nhi lập tức cười đối với Dương Hoa gật đầu một cái. Bất quá một đôi xinh đẹp mắt to nhưng vẫn là đầy mẫn mang theo hiếu kỳ tại Dương Hoa trên mặt dò xét không ngừng.

“Ta giúp hắn một điểm bề bộn, kết quả hắn đã phát tài cái trọng thù. Bất quá về sau có thể yên tâm, tối thiểu hắn không biết lại tại quán bar quấy rối đi à nha.” Dương Hoa cười đối với Nhạc nhi nói.

“Ah nha.” Nghe Dương Hoa hơi hột nói bất hàng phục Chu Yếm quá trình, Nhạc nhi tâm “Thùng thùng” nhảy lợi hại. Nàng tại chính mình trong tưởng tượng giúp Dương Hoa “Chế tạo” một bộ “Dùng đầu Chu Yếm” trang cảnh.

“Lần sau hắn đến thời điểm các ngươi cũng đừng có ngăn đón hắn, lại để cho hắn khách nhân của hắn nhìn thấy nhiều không tốt.” Nhìn thấy Nhạc nhi hiểm thấy lộ ra một bộ khiêm tốn thụ giáo bộ dáng, Dương Hoa lập tức nắm lấy cơ hội nhắc nhở nàng vài câu.

“Ừ.” Nhạc nhi cũng liên tục không ngừng điểm ngẩng đầu lên.

Mặc dù đối với tại Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ các nàng mà nói, cái này cùng Chu Yếm giảng co, tận mắt nhìn đến hắn bị bất hàng phục cả đêm có thể là các nàng đời này cho tới bây giờ kích thích nhất cả đêm, nhưng là đối phương Hoa quán bar mà nói, một đêm này lại không thể nào náo nhiệt.

Dương Hoa hiển nhiên không hề giống Vương Nhược Tích các nàng như vậy có minh tinh hiệu ứng, hơn nữa Phương Hoa quán bar vắng vẻ vị trí cũng khiến nó rất ít có thể được đến mới khách nhân quang lâm. Tại không ít lão khách nhân đều không có trình diện dưới tình huống, tối hôm đó chẳng những trong quán rượu một mực đều không có ngồi đầy, hơn nữa đến mười giờ hơn thời điểm, những khách nhân mà bắt đầu dần dần tan cuộc. Còn chưa tới mười giờ rưỡi, trong quán rượu khách nhân cũng đã đi thất thất bát bát. Tô Thực Hiểu bởi vì ngày hôm sau còn có đội cổ động viên huấn luyện, cho nên rất sớm rồi đi quán bar.

Trông thấy trong quán rượu lãnh lãnh thanh thanh bộ dạng, Dương Hoa không khỏi thờ dài. Không nghĩ tới lão bản đem cả trách nhiệm giao cho hắn tại đây đệ một buổi tối, tình huống sẽ là như thế này.

“Dương tiên bối, bằng không thì ngươi đi về trước đi.” Lam Tiểu Kỳ đứng ở Dương Hoa bên người, cũng thờ dài đối với Dương Hoa nói ra, “Nơi này có ta cùng Nhạc nhi là được rồi.”

“Ừm... Được rồi.” Dương Hoa do dự một hồi, đối với Lam Tiểu Kỳ cười khỏ gật gật đầu, “Vây làm phiền các ngươi.”

Trong quán rượu tình huống đã là như vậy, hắn đứng ở nơi đó hiển nhiên cũng sẽ không có cái gì khởi sắc. Cùng với đem cả thời gian lãng phí ở làm đứng ở phía sau quầy phát lãng thượng, chẳng sớm một chút hội gia đi cùng cùng Tề Vũ Huỳnh các nàng. Mang theo ý nghĩ như vậy, Dương Hoa rất nhanh đổi về quần áo, dọc theo đã muốn đi thói quen đại đạo một đường quay lại gia trang.

Đương làm Dương Hoa trông thấy dưới lầu ngừng lại cái kia 2 cỗ xe quen thuộc ô tô lúc, là hắn biết Đường Hân cùng Phùng Tú Toánh khẳng định cũng

còn trên lầu chưa có chạy. Kết quả là giống như Dương Hoa dự đoán cái kia đang, hần vẫn chưa đi đến cửa nhà, cũng đã nghe được theo trong phòng khách truyền tới oanh thanh yến ngữ cùng mấy người phụ nhân tiếng cười như chuông bạc. Trong đó hỗn tạp lấy, còn có thỉnh thoảng truyền đến lớn tiếng thờ dài hoặc là cực kỳ đặc ý tiếng hoan hô.

Thoạt nhìn các nàng đùa còn rất vui vẻ chứ sao... Dương Hoa vừa nghĩ, một bên rút ra cái chìa khóa mở ra cửa lớn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Quyền điểm trưởng (thượng)

Ngay tại Dương Hoa đem bả cái chìa khóa cắm vào cái chìa khóa lỗ ở phía trong, phát ra "Rắc tra" một tiếng vang nhỏ thời điểm, trong phòng tiếng động lớn thanh âm huyền ảo đột nhiên trong lúc đó liền giống bị làm Tĩnh Âm chú đông dạng đột nhiên biến mất.

Đúng vậy thanh âm lập tức biến mất nhưng lại không có thể lại để cho Dương Hoa dừng lại động tác của hần, thậm chí, hần còn chưa kịp phát hiện trong phòng thanh âm biến mất, cũng đã nhéo một cái cái chìa khóa, đẩy ra đại môn.

"Ah!" Dương Hoa còn chưa kịp đi qua hành lang, nhìn rõ ràng trong phòng rốt cuộc có những thứ gì, cũng đã bị một tiếng bình địa nổi lên thét lên sợ hãi kêu lên một cái. Hần chỉ cảm thấy màng nhĩ của mình bị chấn trận trận phát vang lên, trước mắt một mảnh sao Kim.

Khung đương lâm! RẦM! Cái bàn cùng cái ghế bị nhấc lên phản trên mặt đất, chạy bộ lúc va va chạm chạm thanh âm liên tiếp vang lên, nương theo lấy bốn nữ nhân cao giọng thét lên thanh âm, trong phòng một mảnh hỗn loạn.

Tại "Oanh" một tiếng đem cửa phòng gát gao đóng lại thanh âm về sau, cơ hồ muốn bị phá vỡ Dương Hoa màng tai tiếng thét chói tai cuối cùng là biến mất. Không hiểu kinh ngạc Dương Hoa lúc này mới mang theo kinh nghi biểu lộ chậm rãi bước đi thông thả vào nhà ở phía trong, sau đó hần tự thấy được một bộ lại để cho hần nhìn không được đại xuất một đầu mồ hôi lạnh hình ảnh.

Một mảnh hỗn loạn trong phòng khách, trừ bỏ bị vung đầy đất bãi xỉ phế cùng bị đẩy ngã trên đất cái bàn bên ngoài, lại vẫn ném lấy đầy đất quần áo. Mà Dương Hoa cơ hồ liếc tự nhận ra được, những này nhìn quen mắt quần áo tại xế chiều hôm nay bốn nữ nhân lúc rời đi tựa hồ còn chính mặc ở trên người các nàng nì! Mà để cho nhất Dương Hoa mặt đỏ tới mang tai tìm đập như trống trong ngực nhanh hơn đúng là, hần liếc tự ở phòng khách đối diện đại môn phương hướng thấy được cái kia kiện từng tại trong phòng thay quần áo bị chính mình tự tay cởi qua một lần thuộc về Phùng Tú Toánh màu đen gọi cảm nội y. Mà đối thành bên ngoài một cái phương hướng thượng còn có một kiện màu trắng nội y không biết thuộc về mặt khác trong ba người vị nào.

Cái này mấy người phụ nhân rốt cuộc đang đùa cái gì nha! Dương Hoa tranh thủ thời gian dờ khóc dờ cười mang theo Quan Công tựa như đồ thẩm mật chui vào gian phòng của mình. Sau đó liền nghe được bên cạnh nhẹ nhàng tiếng mở cửa. Cũng không biết là ai chạy ra ngoài, tất tất lăm điều lăm điều nhặt lên trên mặt đất quần áo về sau, vừa nhanh bước chạy về Vương Nhục Tích trong phòng đã khóa đại môn. Sau đó lại qua hồi lâu, Dương Hoa mới lần nữa nghe được Vương Nhục Tích gian phòng đại môn mở ra thanh âm.

"Dương Hoa, có thể đi ra." Theo môn ngoài truyền tới Tề Vũ Huỳnh trong thanh âm tràn đầy ngưng ngưng.

"Khục hừ!" Dương Hoa nặng nề ho khan một tiếng, cái này mới một lần nữa trở lại trong phòng khách. Sau đó hần tự chứng kiến bốn nữ nhân tất cả đều ngồi ở trên ghế sa lon không nói lời nào.

Vương Nhục Tích đỏ mặt, gắt gao cúi thấp đầu, con mắt chăm chú chăm chăm vào sàn nhà. Mặt khác ba nữ nhân tác chính là tất cả đều dùng tràn ngập oán niệm ánh mắt chăm chăm vào Vương Nhục Tích, Tề Vũ Huỳnh cùng Phùng Tú Toánh hai người còn mang theo mặt mũi tràn đầy ửng đỏ.

Thấy như vậy một màn, Dương Hoa lập tức có chỗ lĩnh ngộ. Chắc là Vương Nhục Tích nói hần khẳng định phải đến mười một giờ về sau mới có thể trở về, cho nên lôi kéo mấy người phụ nhân cùng nàng cùng một chỗ trong nhà hồ đồ. Thật không nghĩ đến tới hôm đó quán bar ít người, hần sớm về nhà, kết quả lại để cho mấy nữ nhân hải cùng một chỗ tao ngộ rồi một lần xấu hổ.

"Khục hừ!" Cảm giác được trong phòng khách ngưng trọng mà xấu hổ hào khí, Dương Hoa lại nặng nề ho khan một tiếng, "Ách, ha ha... Vũ Huỳnh, các ngươi có hay không thương lượng tốt, chúng ta đi Nam Hoa núi lữ hành... Lúc nào xuất phát?" Đồng dạng cũng xấu hổ vạn phần Dương Hoa cố gắng làm cho mình mang lên một cái thoải mái đáng tươi cười, đối với Tề Vũ Huỳnh hỏi.

"Ah, chúng ta..." Tề Vũ Huỳnh ở đâu có thể không rõ Dương Hoa thoải mái hào khí ý đồ, nàng tranh thủ thời gian muốn theo Dương Hoa lời nói tiếp được đi, đúng vậy nói hai chữ, lại đột nhiên nhớ tới các nàng căn bản còn không có thương lượng chuyện này. Vì vậy, câu nói đầu tiên như vậy nửa vờ nửa đùa ở giữa không trung, như vậy năm người càng thêm xấu hổ bắt đầu đứng dậy.

“Ha ha, chúng ta còn không có thương lượng tốt. Đang chuẩn bị chờ người trở lại tới nghe một chút ý kiến của người nì!” Cuối cùng, có lẽ hay là Đường Hân cười nhận lấy Dương Hoa vấn đề.

“Ah nha. Nguyên lai là như vậy ah, thoát nhìn ta trở về rất là thời điểm. Ha ha ha ha.” Dương Hoa tranh thủ thời gian thừa cơ nở nụ cười vài tiếng. Vì vậy, một phòng ở phía trong đám nữ hài tử cũng cùng một chỗ phát ra một hồi uyển chuyển cười khẽ, trong lúc nhất thời đầy phòng đều là chim hoàng oanh kêu gáy loại dễ nghe tiếng cười.

“Chúng ta đây không bằng tự thứ bảy này xuất phát thế nào?” Vương Nhượng Tích đối với Dương Hoa cười hỏi, “Hiểu Hiểu nàng không phải nói cuối tuần Lục Hòa cuối tuần ngày đều không có chuyện gì sao? Chúng ta tự định ra chủ nhật thế nào?”

“Tốt! Không có vấn đề.” Vương Nhượng Tích vừa nói xong, mặt khác ba vị phu nhân liền phụ họa theo đuôi nói. Đã bốn nữ nhân đạt thành nhất trí, Dương Hoa thì không hề tỏ vẻ mặt khác ý kiến. Vì vậy, du lịch thời gian liền xác định xuống.

“Dương Hoa, người hôm nay như thế nào sớm như vậy sẽ trở lại rồi?” Về lễ hành chủ đề vừa kết thúc, bị mặt khác ba vị đồng bạn cảm tức rất lâu Vương Nhượng Tích tranh thủ thời gian ủy khuất đối với Dương Hoa hỏi.

Hôm nay xác thực là nàng nói cho mấy người đồng bạn Dương Hoa sẽ không trở về sớm như vậy, nếu không thể đem bà Dương Hoa sớm về nhà nguyên nhân biết rõ ràng, Vương Nhượng Tích chỉ sợ chính mình đợi lát nữa hội chết không nhắm mắt —— nàng đã làm tốt bị Tề Vũ Huỳnh các nàng quần công chuẩn bị.

“Ah, đêm qua Nhạc nhi cùng tiểu Kỳ các nàng nào quá lợi hại. Hôm nay trong quán rượu không có khách nhân nào, cho nên ta liền cho trước đã trở lại.” Dương Hoa đối với Vương Nhượng Tích không có ý tứ cười cười. Hắn đột nhiên tập kích lại để cho một phòng nữ hài toàn bộ ra đại dương tương, đảo thật sự là “Phi thường thành công”.

“Ah? Trong quán rượu không có khách nhân? Không phải đâu!” Vương Nhượng Tích kinh ngạc nói, “Lần trước ta cùng Tú Toánh đi thời điểm ngay chỗ ngồi địa phương đều thiếu chút nữa tìm không thấy nì! Cái này chẳng phải mới một tháng trước kia sao?”

“Khả năng hai ngày nữa thì tốt rồi a. Hôm nay không ít lão khách nhân đều không có tới, cho nên mới phải như vậy. Dự hai ngày nữa bọn hắn cảm giác không sai biệt lắm, nên vậy hội lại đến.”

“Có muốn hay không chúng ta cho người giúp đỡ chút? Hắc hắc, Vũ Huỳnh, người không phải mới vừa còn nói mấy ngày nay không biết đi nơi nào giết thời gian sao?” Vương Nhượng Tích không có hảo ý nhìn xem Tề Vũ Huỳnh nói ra.

“Các người? Như thế nào hỗ trợ?” Dương Hoa kinh ngạc nhảy lên lông mi, không biết rõ Vương Nhượng Tích ý tứ. Tại hắn nghĩ đến, Vương Nhượng Tích có nên không nói ra cái gì hi sinh chính mình, thành toàn quán bar đề nghị a.

“Người xem, loại thứ ba nhân loại nhân vật chủ yếu đoàn, nơi này có ba người... Không đúng, ba cái nữa. Dương Hoa hiện tại tuy nhiên còn không phải, bất quá ta xem cũng sắp. Hân tỷ nàng có hợp đồng trong người có thể bất luận, đối với người cùng Vũ Huỳnh nhưng lại tự do thân cái đó! Các người quán bar có thể làm một cái « loại thứ ba nhân loại » chủ đề hoạt động chứ sao. Đến lúc đó chỉ cần ta cùng Vũ Huỳnh đi chuyển thượng một vòng, các người nhà này tiểu quán bar khẳng định lập tức tự phát hỏa.” Vương Nhượng Tích tựa như một quân sư tựa như vì Dương Hoa bày mưu tính kế.

“Kỳ thật ta nếu như muốn tham gia mê điện ảnh hoạt động lời mà nói..., mình cũng có thể tác chủ.” Nghe được Vương Nhượng Tích đem chính mình bài trừ bên ngoài, Đường Hân lập tức cười tùm tùm nhìn xem Tề Vũ Huỳnh bổ sung nói, “Cái đó và chân dung quyền hiệp ước, hợp đồng không có gì xung đột, không có cái đó nhà công ty tới tìm các người phiên toái, chỉ cần ta nói phục người đại diện đồng ý ta dự hợp là được rồi.”

“Ha ha, Hân tỷ nếu có thể dự hợp... Dương Hoa, không phải ta nói, các người cái kia tiểu quán bar không phải cho chống đỡ nỗ không thể.” Nghĩ đến chủ ý của mình có thể sẽ mang đến tiếng vọng, Vương Nhượng Tích quả thực cười miệng đều không khép lại được, nàng quên hết tất cả tận tình liên tưởng lấy, “Hắc hắc, Vũ Huỳnh, ta xem người không bằng cảm nhà này quán bar ghi một tập kịch bản được! Sẽ đem tràng cảnh đặt ở trong quán rượu. Thuê hắn đập thượng nghiêm chỉnh tập, lại để cho quán bar chiêu bài xuất hiện cái lần một lần hai, vậy thì thật là nghĩ không ra danh cũng khó khăn ah!”

“Đừng nói giỡn!” Tề Vũ Huỳnh cũng bị hưng phấn cả phòng chạy tới chạy lui, gặp người tự lòi kéo cánh tay lay động Vương Nhượng Tích run nở nụ cười, “Nếu ta còn không có nổi danh thời điểm hoặc là cái này bộ kịch không có nổi danh thời điểm có thể tiến hành. Hiện tại? Nghĩ cũng đừng nghĩ! Kịch bản ở phía trong chỉ cần xuất hiện chân thật địa điểm danh tự, người xem đầu tư phương có thể hay không lập tức sẽ cảm danh tự đi kéo tài trợ. Thành phố hiện tại đầy trời quơ chi phiếu nghĩ tại « loại thứ ba nhân loại » ở phía trong mặt mày rạng rỡ công ty khá nhiều loại! Nhà này tiểu quán bar... Không được!”

“Nha... Như vậy ah.” Vương Nhượng Tích bị Tề Vũ Huỳnh nói có chút mất hứng, bất quá nàng rất nhanh lại hưng phấn lên, chạy đến Dương Hoa trước mặt, mặt mũi tràn đầy dẫn cười không ngừng hỏi, “Ta đây vừa rồi chủ ý thế nào? Người nói được hay không được, được hay không được?”

“Ta xem việc này hay là hỏi lão bản của chúng ta a.” Nhìn thấy Tề Vũ Huỳnh cùng Đường Hân hai người cũng lộ ra vài phần rất có hứng thú biểu lộ, Dương Hoa cũng rất là tâm động. Bất quá chuyện lớn như vậy, hắn làm không được chủ, còn phải hướng con người kiên cường lão bản xin chỉ thị xuống.

Trên thực tế, đương làm Vương Nhượng Tích nâng lên vì “Phượng Hoa quán bar” ghi một tập kịch bản thời điểm, Dương Hoa càng cảm thấy dắc trong nội tâm rất có một cỗ xúc động. Hắn tại quán bar công tác hơn hai tháng, mỗi ngày nhìn thấy cái kia chút ít thú vị khách nhân cùng chuyện thú vị, Dương Hoa thật sự là cảm thấy có rất nhiều nhưng ghi vào kịch bản ở phía trong mấy cái gì đó. Hắn mỗi lúc trời tối cùng Tề Vũ Huỳnh thông trong điện thoại, cơ hồ có một nửa giờ gian đều là tại nói với nàng trong quán rượu các loại chuyện lý thú, hơn nữa mỗi lần đều có thể đem bà Tề Vũ Huỳnh trêu chọc “Khanh khách khanh khách” cười không ngừng.

Chỉ tiếc, « loại thứ ba nhân loại » hiển nhiên không có khả năng đem bà trong quán rượu phát sinh những chuyện kia toàn bộ ghi vào kịch bản ở phía trong đi. Cái kia hai cái mơ hồ tiểu nữ sinh cùng những kia phối hợp diễn đám bọn họ cho dù là tại Tề Vũ Huỳnh sinh hoa hay dưới ngòi bút, chỉ sợ cũng không có cách nào biểu hiện ra Phương Hoa trong quán rượu cái loại này tràn đầy tiếng cười hào khí.

Đáng tiếc Vũ Huỳnh không có thời gian ghi cái này... Dương Hoa nhìn thoáng qua Tề Vũ Huỳnh, chỉ cảm thấy thập phần tiếc hận. Hắn thậm chí cảm thấy đắc, nếu như đem bà phát sinh ở Phương Hoa trong quán rượu sự tình viết ra, rất có thể có thể so với « loại thứ ba nhân loại » càng có ý tứ.

“Dương Hoa, Dương Hoa!” Chứng kiến Dương Hoa vậy mà đột nhiên phát khởi ngốc, Vương Nhượng Tích không hài lòng vỗ vỗ bờ vai của hắn, “Người tranh thủ thời gian hồi sao! Tranh thủ thời gian hồi!”

Vương Nhượng Tích vừa nói, một bên còn hầu nhanh chóng đem bà Dương Hoa điện thoại theo hắn trong túi áo sờ soạn đi ra phóng trong tay hắn. Vì vậy, tại Vương Nhượng Tích dưới sự thúc giục, Dương Hoa đành phải cười gián đoạn tự hỏi, tại chỗ bấm con người kiên cường lão bản điện thoại.

“Này?” Rất nhanh, theo điện thoại bên kia tự truyền đến con người kiên cường lão bản đầy đặn mang theo hạnh phúc cùng hưng phấn thanh âm.

“Này, lão bản sao? Ta là Dương Hoa.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Quyền điểm trưởng (hạ)

“Ừm, ta là. Ha ha, nguyên lai là Dương Hoa ah. Ta đang muốn tìm người nì!” Trở thành phụ thân về sau, nguyên gốc hướng ít nói ít lời, cũng không chịu nhiều lời một chữ con người kiên cường lão bản hôm nay cũng dài dòng bắt đầu đứng dậy.

“Ừm? Lão bản người muốn tìm ta? Có chuyện gì?” Nghe được con người kiên cường lão bản lời mà nói..., Dương Hoa cười hỏi. Hắn vô ý thức nhớ tới Vương Nhượng Tích các nàng tại trong quán rượu thảo luận hồi lâu “Nhận thức con gái nuôi” sự tình.

“Dương Hoa ah, ta có kiện sự tình muốn cùng người thương lượng một chút, người không cần phải cảm thấy khách khí ah.” Con người kiên cường lão bản y nguyên đang cùng Dương Hoa nói xong không biết cái gọi là nói nhảm.

“Ngài cứ việc nói.” Nghe được con người kiên cường lão bản nói đến “Đừng làm như người xa lạ” bốn chữ này, Dương Hoa lập tức cảm thấy vai có lẽ đã nhưng để xác định hẳn là vì “Nhận thức mẹ nuôi” sự tình, vì vậy lập tức liền cười trả lời.

“Ừm... Cái này, sự tình là như vậy.” Con người kiên cường lão bản ngưng ngừng cười, tựa hồ là tại sửa sang lại mạch suy nghĩ, đón lấy hắn ho khan một tiếng. “Khục hừ, ừm... Dương Hoa ah, người đến quán bar tới cũng có đoạn thời gian. Cảm giác người ở nơi này cũng làm không sai. Cái kia, cùng Nhạc nhi các nàng ở chung cũng không tệ. Ta cùng Thực Hoa cũng hiểu được người người này rất không tệ. Cho nên ta có cái cách nghĩ...”

“Ừm, ngài tiếp tục.” Nghe con người kiên cường lão bản lái nhai, Dương Hoa một mặt cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, một mặt còn bảo trì mỉm cười biểu lộ. Nhanh đến chính đề. Hắn trong lòng đối với chính mình nói.

“Kỳ thật cũng không phải là cái gì đại sự... Chính là... Hắc hắc, ta cùng Thực Hoa muốn đi ra ngoài du lịch xuống. Chúng ta đi ra ngoài thời điểm, người giúp ta chiếu cố vào nhà trọ thế nào? Nói đúng là, trong tiệm sự tình, người tác chủ là được rồi.”

“Ah, tốt. Không có vấn đề.” Dương Hoa tuy nhiên rất sáng khoái đáp ứng xuống, đúng vậy nghe được lão bản nói vậy mà không phải nhận thức mẹ nuôi sự tình, trong lòng của hắn không khỏi có chút kinh ngạc. “Lão bản, người không là xê chiều hôm nay mới tại trong điện thoại nói qua việc này đây sao?”

“Ah, ha ha, ta nói không phải đi ra ngoài du lịch một ngày hay hai ngày...” Con người kiên cường lão bản cùng Dương Hoa đập vào ha ha, “Ta là tính toán đợi Thực Hoa làm xong trong tháng về sau, cùng nàng còn có Đình Đình cùng đi hoàn du thế giới. Cho nên...”

Nghe được đầu bên kia điện thoại con người kiên cường lão bản trong miệng toát ra “Hoàn du thế giới” bốn chữ này, Dương Hoa tại chỗ chỉ cảm thấy trong đầu “Ồng” một tiếng. Hắn kim lòng không được há to miệng, rất chóng tai gai mắt phát ra hô to một tiếng: “Ah? Cái gì?”

Dương Hoa hô to lập tức đem bên cạnh hắn bốn nữ hài tử chú ý toàn bộ hấp dẫn tới, các nàng cũng tất cả đều tràn đầy nghi hoặc nhìn Dương Hoa, không biết sự tình gì vậy mà sẽ để cho hắn kinh ngạc thành như vậy.

“Cho nên... Chúng ta muốn cho người đang ở đây chúng ta không tại thời điểm đại lý điểm trưởng công tác.” Con người kiên cường lão bản hoàn toàn

không nghĩ tới bên này Dương Hoa phản ứng, chỉ là phối hợp nói,”Người xem, Thực Hiểu nàng vẫn còn đến trường, Nhạc nhi niên kỷ lại quá nhỏ, tiểu Kỳ mới đến trong tiệm không có vài ngày. Hơn nữa, Nhạc nhi cùng tiểu Kỳ các nàng hai cái lại mâu thuẫn, tuy nhiên cũng cùng người quan hệ tốt. Cho nên, cái này điểm trường cần phải người tới đương làm không thể...”

Nghe theo con người kiên cường lão bản trong mồm nói ra được cái kia một bộ bộ lý do, Dương Hoa đột nhiên trong nội tâm đột nhiên giật mình —— lời nói này khẳng định không phải con người kiên cường lão bản chính mình muốn nói, chỉ sợ hơn phân nửa có lẽ hay là vị lão bản nương kia ý tứ. Tại con người kiên cường lão bản đại đoạn trình bày và phân tích ở bên trong, hốt hoảng Dương Hoa chỉ nghe được một câu”Nhanh thì một năm, chậm thì ba năm”.

Cuối cùng, con người kiên cường lão bản cuối cùng là đem lời tất cả đều nói xong. Cảm giác được đầu bên kia điện thoại Dương Hoa không có thanh âm, hần thử thăm dò lại hỏi một câu:”Cái kia cứ định như vậy?”

“Ah? Ừm.” Bị con người kiên cường lão bản làm cho đầu choáng váng Dương Hoa cứ như vậy đàn độn, u mê đáp ứng xuống.

“Tốt!” Nghe được Dương Hoa đáp ứng, con người kiên cường lão bản tựa như nói lỏng một khẩu đại khí tựa như cười nói,”Vụ này mai bắt đầu người chính là điểm trường. Ừm... Tiền lương nha, đương nhiên muốn trường. Về sau quán bar lợi nhuận bên trong, người cùng Nhạc nhi, tiểu Kỳ, Hiểu Hiểu bốn người chia đều sáu thành tốt rồi. Đây đều là Thực Hoa quyết định, người nhưng ngàn vạn đừng chối từ. Còn có, về sau quán bar sự tình người nói tính toán, không cần phải sẽ tìm ta cùng Thực Hoa. Hắc hắc! Vậy cứ như thế.”

Lời của mình vừa nói xong, con người kiên cường lão bản tựa như hần lần đầu tiên cùng Dương Hoa thông điện thoại lúc như vậy, không có một lần nữa cho Dương Hoa bất luận cái gì cơ hội nói chuyện liên đơn phương ngưng hần liên lạc. Thẳng đến trong điện thoại”Ục ục” tiếng vang một hồi lâu, Dương Hoa mới phát hiện, chính mình vốn ý định hỏi con người kiên cường lão bản sự tình vậy mà còn chưa kịp mở miệng. Bất quá bây giờ nhìn lại, khai mở không mở miệng cũng không sao cả. Nghĩ đến con người kiên cường lão bản đã đem trách nhiệm áp tại chính mình trên bờ vai, Dương Hoa bắt đầu đi khép lại điện thoại. Hần mới ngẩng đầu, tựa lập tức nghênh đón bốn đối với tràn đầy hiếu kỳ cùng ánh mắt mong chờ.

“Thế nào, thế nào?” Nhất hần nhanh chóng Vương Nhục Tích cơ hồ đem mặt tiến tới Dương Hoa dưới mũi mặt.

“Lão bản còn chưa nói đâu rồi, sẽ đem điện thoại treo rồi.” Dương Hoa mang theo chờ dẫn thần sắc đảo qua ở đây bốn vị nữ cường nhân.

“Ah? Hần sao có thể như vậy đâu này?” Vương Nhục Tích vừa vội rồi,”Lại gọi điện thoại cho hần!”

Dương Hoa ngăn trở Vương Nhục Tích xúc động hành vi, lại còn y nguyên mang theo chờ dẫn biểu lộ nói:”Bất quá lão bản nói, về sau trong quán rượu sự tình, để cho ta quyết định.”

“Ah?! Chúng ta đây nói sự tình...”

“Nên vậy... Có thể a.” Lúc này Dương Hoa đầu óc thập phần hỗn loạn, hần cũng không biết mình rốt cuộc có hay không suy nghĩ kỹ càng hết thấy, dù sao gặp được sự tình gì đều trước đồng ý nói sau. Sau đương làm Dương Hoa lại hỏi tường lại ngay lúc đó tình huống, hần thậm chí hoài nghi nếu như Tề Vũ Huỳnh hỏi hần muốn hay không ngày mai sẽ đi kết hôn, hần cũng đồng dạng hội gật đầu đáp ứng.

Bất quá rất đáng tiếc, Tề Vũ Huỳnh không có có thể bắt ở cái này thiên tái nan phòng cơ hội tốt. Trên thực tế, đương làm bốn nữ nhân nhìn thấy Dương Hoa gật đầu thời điểm, cũng đã hưng phấn gọi thành một đoàn. Không phải không thừa nhận, đương làm tự cùng một chỗ vui đùa nữ nhân nhân số vượt qua ba cái thời điểm, cái kia vô luận như thế nào cũng sẽ không có tẻ ngắt hiện tượng xuất hiện. Các nàng tổng có thể tìm tới một ít làm cho các nàng hưng phấn sự tình đến thảo luận.

Không dùng bao nhiêu thời gian, bốn nữ nhân cũng đã đã định tại Dương Hoa trong quán rượu tiến hành trận kia « loại thứ ba nhân loại » chủ đề hoạt động thời gian cùng đều tự sắm vai nhân vật. Phùng Tú Toánh với tư cách « loại thứ ba nhân loại » trung thực người ủng hộ một trong cũng tham dự tiến đến. Đường Hân thậm chí tại chỗ trực tiếp lấy ra điện thoại, cho nàng vị kia”Nữ nị” người đại diện gây điện thoại.

Bất quá Đường Hân cú điện thoại này hiển nhiên đã trở thành quán bar hoạt động một cái bước ngoặt. Vốn là còn lo lắng cho mình người đại diện hội không đồng ý lần này hoạt động Đường Hân đang nói sáng tỏ tình huống về sau, vậy mà nhận được rồi vị kia người đại diện ra ngoài ý định ủng hộ. Nàng cái vị kia bị đùa giỡn xưng là”Vương đại thẩm” người đại diện thao lấy đề ở sân tất cả mọi người sồn hết cả gai ốc nữ nị tiếng nói, tràn đầy hưng phấn to vẻ, hần phải chịu trách nhiệm vận tác lần này chủ đề hoạt động, muốn cho Đường Hân hảo hảo lộ một bả mặt.

Đón lấy, vương đại thẩm còn nhắc lên”Liên lạc đài truyền hình truyền ra quảng cáo, cử công hội chiêu đãi ký giả, tìm mê điện ảnh hiệp hội đến trợ trận, lại để cho chuyên nghiệp hóa trang sư xếp đặt thiết kế trong quán rượu tất cả nhân viên phục vụ hình tượng...” Văn văn và văn văn rất nhiều chi tiết, tỉ mỉ.

Đại vương đại thẩm đem bả kế hoạch của hần tất cả đều hưng phấn sau khi nói xong, ở đây năm vị người trong cuộc đã sớm tất cả đều ngây ra như phỗng. Nếu như dựa theo hần nói làm như vậy, vậy lần này hoạt động chẳng phải biến thành vì « loại thứ ba nhân loại » mấy vị thành viên trọng yếu cử hành đại quy mô tuyên truyền hoạt động sao?

“Cái này... Có phải là hội nào quá lớn?” Mới vừa vặn gặp may không lâu Vương Nhục Tích còn chưa từng có đã tham gia lớn như vậy quy mô tuyên truyền hoạt động, bỗng nhiên nghe được”Vương đại thẩm” như vậy có”Sáng ý” an bài, nàng không khỏi trong nội tâm lo sợ, bất an đối với Đường Hân hỏi.

“Ah? Ta cảm thấy đặc không sai biệt lắm có thể làm a.” Đường Hân có chút không thể xác định. Tuy nhiên nàng bài kiến quen mặt không ít, đúng vậy tại một gian tiểu trong quán rượu cùng mê điện ảnh tiếp xúc gần gũi, nàng trước kia không có thử qua, cho nên trong nội tâm cũng không còn ngọn nguồn.

“Dương Hoa, cũng là người quyết định a.” Vương Nhượng Tích nghĩ nghĩ, đem bả bóng cao su lại đá trở lại Dương Hoa chỗ đó.

Kết quả, vẫn còn đang trong hoảng hốt Dương Hoa lại một lần gật đầu: “Ách, ừm. Nên vậy... Có thể a.”

“Cái kia cứ định như vậy?” Bốn vị tất cả đều cảm không chính xác nữ cường nhân lại giúp nhau người nhìn sang ta, ta nhìn sang người, sau đó tượng thương lượng tốt giống nhau nhất tề nhẹ gật đầu, “Cứ định như vậy!”

Mặc dù là tại cả nước hữu hiệu nhất tỉ lệ kinh tế người chính giữa, “Vương đại thẩm” cũng là người nổi bật một trong. Hạng nhất thanh thế như vậy to lớn tuyên truyền hoạt động, tại hần ra sức ủng hộ hạ, vậy mà mới dùng hai ngày cũng đã hết thầy đầy đủ hoàn mỹ.

Tại vượt qua thanh tịnh hai ngày sau đó, ngày này sáng sớm, Phương Hoa quán bar y nguyên giống như trước đồng dạng chăm chú giam giữ đại môn. Đứng vậy tại Phương Hoa quán bar đóng chặt lại ngoài cửa lớn, lại sắp xếp nổi lên đội ngũ thật dài. Hơn nữa cả chỉ trong đội ngũ người tựa hồ cũng vô cùng hưng phấn, một mực riu ra riu rít nói không ngừng, lại để cho vị kia một mực ngủ, ngay tiệm đồ cổ lão bản cũng kinh ngạc mở ra hần mòng lưng hai mắt, nghi hoặc quét mắt hưng phấn đám người. Mà ở Phương Hoa quán bar trong cửa lớn, tác chính là có một bày chuyên nghiệp thợ trang điểm, lấp đặt thiết bị công nhân cùng nhà thiết kế khăn trương bận rộn lấy.

Mới nhậm chức quyền điểm trưởng Dương Hoa chính thống khổ nhắm hai mắt, tùy ý một vị thập phần xinh đẹp nữ thợ trang điểm qua lại loay hoay lấy đầu của mình. Cùng Dương Hoa cùng tiến lên T thành phố đài trực tiếp tiết mục, hơn nữa trong lúc còn muốn mỗi người cùng Dương Hoa ôm một lần —— cũng đã nhìn rồi cái kia một tập « loại thứ ba nhân loại hai tuần năm đặc biệt thiên » ba vị thiếu nữ chỉ là muốn muốn đã cảm thấy nhịn không được muốn tìm đập rộn lên, ngồi ở quán bar trước quầy đánh giá so bình thường anh tuần ít nhất gấp đôi nhắm chắc hai mắt Dương Hoa, ba vị thiếu nữ quả thực kích động hai con mắt đều nhanh phải đổi cổ tình hình.

Dương Hoa còn nhớ rõ, ngay tại các nàng xem hết tiết mục, chính mình ngày hôm sau đến quán bar thời điểm, ba cái tiểu nha đầu nhìn xem ánh mắt của hần tự lại để cho hần một hồi sồn hết cả gai ốc —— cái kia quả thực cực kỳ giống Vương Nhượng Tích uống xuân dược phù thủy đêm hôm đó ánh mắt. Mà các nàng đi đến Dương Hoa trước mặt đều là tả một tiếng “Điểm trưởng tốt” càng làm cho Dương Hoa tại chỗ tự biến thành đầu gỗ cọc.

Về sau, ba cái vốn cũng đã lại để cho Dương Hoa cảm thấy rất dính người tiểu nha đầu vậy mà càng thêm dính rời hần đến. Dương Hoa rất là hoài nghi, nếu như không phải hần năm lần bảy lượt làm cho các nàng đi chào hỏi khách khứa, cái kia ba cái tiểu nha đầu có thể hay không cả buổi tối đều không để ý những kia thiếu chút nữa cảm tức đến lật bàn khách nhân.

Ngày nào đó buổi tối, Dương Hoa cảm thấy ba cái tiểu nha đầu giống như là hận không thể đem mình cùng các nàng dán cùng một chỗ tựa như. Nhất là Tô Thực Hiệu, Dương Hoa đều không rõ, cái này ngay từ đầu rõ ràng đối với chính mình ấn tượng cực kém thế kỷ đại học học sinh giỏi như thế nào cũng bất tri bất giác cùng chính mình niêm hồ đi lên.

“Ai u! Tranh thủ thời gian tranh thủ thời gian, tiếp qua hai giờ muốn khai trương! Phóng viên đều đến rồi, cũng không thể chậm trễ thời gian!” Một vị trưởng lấy mặt mũi tràn đầy chòm râu dài, thể trọng tới thiếu nhất có một trăm kg béo nam nhân nắm bắt Lan Hoa Chi theo bên cạnh trong phòng thay quần áo vội vàng chạy tiến đến, không ngừng dùng có thể nị: dính người chết thanh âm thúc giục.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Tuyên truyền tạo thế (thượng)

phiếu đề cử ah, phiếu đề cử ah!!! Các vị đem bả phiếu đề cử cho ta đi!

Chắc hẳn vị này mập mạp thân phận đã muốn không cần nhiều hơn nữa làm giới thiệu, hẳn dĩ nhiên là là được xưng tại Trung Quốc tất cả minh tinh kinh tế đám người ở bên trong gian có thể xếp tiến tiền tam “Vương đại thẩm”. Đương nhiên, hần vốn tên là cũng không gọi “Vương đại thẩm” mà gọi là “Vương Đại Thịnh”. Trước mắt trong tay của hần tuy nhiên minh tinh phần đông, nhưng là Đường Hân nhưng vẫn được sủng ái nhất. Ai kêu nàng đã tuổi trẻ lại xinh đẹp đầu này? Mới hai mươi ba tuổi có thể lấy được địa vị bây giờ, Vương Đại Thịnh đã bắt đầu ước mơ “Quốc tế minh tinh điện ảnh người đại diện” thậm chí “Quốc tế siêu sao người đại diện” danh hiệu.

Tại Vương Đại Thịnh xem ra, tìm được một cái “Quốc tế minh tinh điện ảnh” danh hiệu đối với Đường Hân mà nói quả thực tựa giống như lấy đồ trong túi loại dễ dàng. Không nói đến nàng ở trong nước nhân khí đến cỡ nào tràn đầy, tự đơn nói danh tiếng, nàng tại điện ảnh và truyền hình trong vòng cũng là ít có tốt. Vương Đại Thịnh một mực tin tưởng vững chắc, Đường Hân muốn trở thành quốc tế minh tinh điện ảnh, duy nhất thiếu đúng là nhất bộ do đại bài đạo diễn đạo diễn, có thực lực hùng hậu đầu tư phương đầu nhập món tiền khổng lồ, hơn nữa có thể làm cho nàng hoàn toàn phát huy thực lực tốt điện ảnh mà thôi.

Cũng chính là vì đạt tới cái mục tiêu này, Vương Đại Thịnh mới một mực không để cho Đường Hân rời đi « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ. Bởi vì nếu như

đi ra ngoài tiếp điện ảnh, vạn nhất nhận được nhất bộ nát tẩm, đối với hắn vì Đường Hân vất vả kiến tạo ngọc nữ hình tượng khẳng định đại có ảnh hưởng. Cho nên, chỉ cần là còn không tìm được khẳng định đã trầm trở khen ngợi còn gọi là tòa phiến tử, Vương Đại Thịnh tự cũng không lại để cho Đường Hân tiếp đập. Tại « loại thứ ba nhân loại » kịch trong tổ đội, tối thiểu có thể rèn luyện Đường Hân hành động, hơn nữa bảo trì ở trong nước tràn đầy nhân khí cùng hài lòng danh tiếng. Hơn nữa, bởi vì « loại thứ ba nhân loại » đạt được lớn đầu tư, Đường Hân cầm bắt được thu vào cũng không thể so với điện ảnh ít hơn nhiều.

Vì cho Đường Hân kiến tạo một loại vận sức chờ phát động cảm giác, Vương Đại Thịnh có thể nói nhọc lòng. Hắn cơ hồ bắt được hết thầy có thể bắt lấy cơ hội vì Đường Hân tiến hành lớn nhất hạn độ tuyên truyền. Ví dụ như lúc này đây, Vương Đại Thịnh sẽ đem một kiện vốn chỉ là muốn đùa giỡn đồng dạng việc nhỏ cho biến thành giống như cùng truyền thông đại chiến bình thường là lớn hoạt động.

“Đã thành, đã thành! Hết thầy sẵn sàng, nhanh đi ra ngoài.” Tại vương đại thẩm dưới sự thúc giục, ở đây nhân viên công tác đám bọn họ nhanh chóng hoàn thành cuối cùng công tác chuẩn bị, sau đó liền tại hiện trường chỉ huy tiếng chào hỏi trung vội vàng theo quán bar quanh năm trời chật cửa sau chạy ra ngoài.

Dương Hoa nhìn xem trong gương chính mình không ngừng cười khổ, tại bị hình tượng nhà thiết kế bày suy nghĩ cả nửa ngày tạo hình về sau hắn cơ hồ đều có điểm hoài nghi trong gương người kia đến cùng phải hay không chính mình rồi. Tuy nhiên hôm nay cho hắn xếp đặt thiết kế hình tượng nữ thợ trang điểm chưa hẳn tự so với kia ngày râu quai nón lợi hại hơn, nhưng vấn đề là, ngày đó hắn bắt quá là cái nhỏ nhỏ áo rỗng nhân vật, hơn nữa bởi vì vội vàng lên sân khấu, cho nên râu quai nón không có bao nhiêu công phu đến loay hoay hắn. Nhưng là hôm nay cái này xinh đẹp nữ hình tượng nhà thiết kế đứng vậy theo buổi sáng chín điểm mà bắt đầu, trọn vẹn tại trên người hắn loay hoay hơn ba giờ, quang hoa tại đầu hắn thượng thời gian thì có không sai biệt lắm một giờ.

Mặc vào vương đại thẩm tìm quen thuộc nhà thiết kế xếp đặt thiết kế, hơn nữa chuyên môn làm theo yêu cầu tiệm mới trường chế ngự, Dương Hoa tại phòng thay quần áo trước gương cười khổ cao thấp dò xét chính mình. Hắn cảm giác, cảm thấy lúc này thấy thể nào mình tại sao tượng phim truyền hình ở phía trong bộ tiểu sinh.

Nghĩ đến phim truyền hình, Dương Hoa không khỏi lại liên tưởng tới đêm qua Vương Nhược Tích nói cho Phương Hoa quán bar ghi kịch bản sự tình. Mặc dù là cho tới bây giờ, Dương Hoa cũng y nguyên thực vì Tề Vũ Huỳnh không thể ghi nhất bộ dùng Phương Hoa quán bar làm chủ thể kịch bản mà tiếc hận. Hắn thậm chí cũng rất xúc động cân nhắc qua chính mình thao bút đến ghi cái này bộ kịch kịch bản. Đáng tiếc càng về sau, Dương Hoa lại thật đáng tiếc chặt đứt ý nghĩ này.

Bởi vì hắn hiện đang tiếp thụ trương đạo diễn mời, muốn tại tháng sau tự khôi phục quay chụp « loại thứ ba nhân loại » kịch trong tổ đảm nhiệm một cái trường kỳ xuất hiện phối hợp diễn. Tuy nhiên tại một phen cò kè mặc cả về sau, trương đạo diễn cùng vị kia rất nghiêm khắc giám chế đều đồng ý hắn chỉ là mỗi ngày buổi sáng đến trường quay tham gia quay chụp thỉnh cầu, nhưng là cái này cũng đã là Dương Hoa có thể lấy ra toàn bộ thời gian. Buổi sáng đi trường quay, buổi chiều cùng buổi tối đều muốn tại quán bar công tác —— hắn ở đâu còn có ghi kịch bản nhân hạ đầu này?

“Chuẩn bị xong không có? Dương Hoa, Dương Hoa! Ai u, tiểu tử tông!” Vương đại thẩm lại đang quán bar trong đại sảnh lo lắng hô lên. Cái kia đủ để giết người âm điệu lại để cho Dương Hoa tranh thủ thời gian đình chỉ hết thầy tự hỏi, theo trong phòng thay quần áo chặt vật liền xông ra ngoài.

“Đến rồi, đến rồi!” Dương Hoa một bên chạy một bên hô.

Chờ hắn chạy vào chính sở, mới nhìn rõ ba vị thiếu nữ đẹp đã sớm tất cả đều chuẩn bị kỹ càng. Ba người toàn bộ ăn mặc đồng nhất hình thức váy ngắn chế ngự, tựa như thanh xuân kịch ở phía trong nữ nhân vật chủ yếu đồng dạng mang theo tràn đầy tinh thần phấn chấn cùng thanh xuân sáng lạn đáng tươi cười, chính tề đứng ở trước quầy.

Vừa thấy được Dương Hoa xuất hiện, ba người lập tức đều là tà thiếu nợ hạ thân đi: “Điểm trường tốt.”

“Ách... Các người tốt.” Đã muốn cảm giác được khẩn trương cả người đều nhanh chết lặng Dương Hoa miễn cưỡng tại trên mặt bài trừ đi ra một cái mỉm cười, với ba người khẽ cười nói.

“Két, két, két! Không đúng! Không đúng!” Dương Hoa lời còn chưa nói hết, bên kia vương đại thẩm cũng đã cơ hồ là nhảy cẫng chạy tới Dương Hoa bên người, hoa chân múa tay Hân Hân nói, “Đây không phải tập luyện rất nhiều lần sao? Người phải nói, các người tốt, sau đó đi qua cùng các nàng lần lượt ôm! Như vậy có thể thể hiện ra các người trong quán rượu đoàn kết hào khí!”

“Ah, ah...” Vương đại thẩm cái kia cực kỳ nam nhân tạo hình cùng hắn cực kỳ nữ nhân tiếng nói tổ hợp thật sự là nhân gian cực kỳ có lực sát thương vũ khí một trong, mặc dù là Dương Hoa cũng chỉ có một đường tan tác, tranh thủ thời gian đối với hắn liên tục gật đầu.

“Lập lại!” Vương đại thẩm Lan Hoa Chỉ vung lên, Dương Hoa cũng chỉ phải lại nhớ tới trong phòng thay quần áo.

Đương làm Dương Hoa lần nữa đi đến ba vị thiếu nữ đẹp trước mặt thời điểm, theo trong ánh mắt của các nàng thấu ra tới đã muốn không còn là chỉ lúc trước cái loại này hưng phấn, mà là buồn cười vui vẻ. Hiển nhiên, đang nhìn vừa rồi vương đại thẩm kia phen nói trận lời đình sau khi biểu diễn, ba vị thiếu nữ đẹp đều bị vị này thú vị người đại diện làm vui vẻ. “Điểm trường tốt.” Các nàng lại thiếu nợ hạ thân đi hô một tiếng.

“Các người tốt.” Ba vị thiếu nữ trong ánh mắt truyền đến nhàn nhạt cười nhạo hương vị ngược lại làm cho Dương Hoa dễ dàng không ít, hắn cũng lộ ra mang theo điểm tự giễu đáng tươi cười, nhẹ nhàng đi đến ba vị thiếu nữ bên người, mở ra hai tay cùng các nàng lần lượt ôm một lần. Đối với đã muốn dần dần thói quen đem ba ba vị thiếu nữ đều đương làm Thành muội muội đối đãi Dương Hoa mà nói, như vậy ôm cũng không có lại để cho hắn cảm giác không có ý tứ.

Ngược lại là ba vị thiếu nữ tại ôm về sau đều có chút thận thùng bắt đầu đứng dậy. Dù sao các nàng xuyên đeo mới chế ngự đều là ngắn tay áo cùng lộ ra

non nửa đùi váy ngắn, hơn nữa chất liệu cũng không có Dương Hoa trên người cái kia gian điểm trường phục dày đặc. Tại ôm thời điểm, các nàng cảm nhận được từ chi tiếp xúc cảm giác có thể so sánh Dương Hoa Cường liệt hơn.

“Tốt, tốt!” Vương đại thẩm không ngừng phồng lên chuông. Hắn đối với Dương Hoa cùng ba vị thiếu nữ cái này một lần biểu hiện phi thường hài lòng, 2 chích mắt nhỏ đều cười nhanh híp lại.

“Ừm, ta xem ba người các người cũng rất có thiên phú, có hứng thú hay không hướng điện ảnh và truyền hình vòng phát triển.” Vương đại thẩm nói những lời này thời điểm, thần thái ngữ khí mười phần chính là một cảm kẹo que hấp dẫn tiểu cô nương quá thú vị.

Cực phẩm, tất cả đều là cực phẩm ah! Loại này thanh xuân thiếu nữ đẹp tổ hợp, căn bản ngay hành động đều không cần có. Dựa vào khuôn mặt cùng tuổi ưu thế tuyệt đối, các nàng chỉ cần tùy tiện tìm nhất bộ thanh xuân kịch diễn thoáng một tý, khẳng định lập tức có thể hồng! Qua lại đánh giá ba vị trên mặt mang một ít đồ ủng thiếu nữ đẹp, vương đại thẩm nhìn không được hai mắt Tiểu Tinh tinh ứa ra.

“Không có.” Ba vị thiếu nữ đẹp liếc nhìn nhau, cùng kêu lên cười cực tuyệt vương đại thẩm đề nghị, lại để cho vương đại thẩm một trương tấm khuôn mặt tươi cười lập tức vừa khổ dưới đi.

“Vương tổng, bên ngoài phóng viên đến rồi! Mở cửa thời gian cũng sắp đến rồi. Ngài tranh thủ thời gian cũng rút lui a!” Một cái vương đại thẩm người đại diện công ty thư ký vội vội vàng vàng chạy đến vương đại thẩm bên người, đối với hắn nhanh hô vài câu.

“Ah ah, tốt! Ta lập tức đi ngay. Đúng rồi! Người đi nhắc nhở Hân Hân, làm cho các nàng vào bàn thời điểm cẩn thận, đừng làm cho có chút gì không nên nét gia hỏa chiếm tiện nghi! Người đến lúc đó tại Hân Hân các nàng bên người chiếu cố thoáng một tý!” Vương đại thẩm cũng lộ ra bối rối thần sắc, tranh thủ thời gian kéo đi tên kia cao gầy cái thư ký sau này môn chạy, một bên chạy còn vừa hướng hắn khẩn trương phân phó lấy.

“Dương Hoa, tranh thủ thời gian chuẩn bị! Nhớ kỹ ôm! Ôm!” Lâm lúc ra cửa, vương đại thẩm còn không có quên lớn tiếng đối với Dương Hoa tiến hành một lần cuối cùng nhắc nhở.

Như thế nào càng lúc càng giống đập TV rồi? Dương Hoa dở khóc dở cười lần nữa trở lại phòng thay quần áo. Vương đại thẩm vừa đi ra khỏi quán bar, đã sớm chờ ở phía sau môn các phóng viên liền chen chúc mà vào, ào ào chiếm trước có lợi nhất địa hình.

Đương làm! Đương làm! Đương... Quán bar trong đại sảnh đồng hồ thạch anh xao hưởng liễu cả 12h tiếng chuông, Dương Hoa hít sâu một hơi, đẩy ra phòng thay quần áo đại môn đi ra ngoài.

Ngay tại hắn đi ra phòng thay quần áo đại môn lập tức, một mảnh loang loáng đèn liền thiếu chút nữa không có đem hắn sáng ngời té trên mặt đất. Các phóng viên đương nhiên biết rõ, vị này quán bar lão bản chính là « loại thứ ba nhân loại » ở phía trong một đêm thành danh phối hợp diễn, hơn nữa hắn đã cùng « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ đạt thành hiệp nghị, về sau đêm trường kỳ tại kịch trung sắm vai nhân vật. Bởi như vậy, hắn tự nhiên có lẽ đã nhất định là muốn trở thành gặp may mình tinh rồi, cho nên các phóng viên không chút nào tiếc rẻ tại vị này có song trọng thân phận điểm trường trên người lãng phí lấy cuộn phim.

Liên tục loang loáng đèn qua đi, Dương Hoa bị tránh trước mắt một mảnh tuyết trắng, cái gì cũng nhìn không tới. Bất quá như vậy cũng tốt, nhìn không thấy rất nhiều phóng viên, hắn ngược lại không có khẩn trương như vậy. Dựa vào hai tháng qua đối với quán bar quen thuộc, Dương Hoa lại để cho hai chân của mình mang theo chính mình đi tới ba vị thiếu nữ đẹp trước mặt. Kế tiếp hết thấy tựa như tập lúc đã muốn đã làm vô số lần tình huống đồng dạng, bọn hắn giúp nhau chào hỏi, sau đó ôm. Cuối cùng, tại một mảnh loang loáng đèn lập lòe bên trong, Dương Hoa tự tay mở ra quán bar đại môn.

Trước hết nhất đi tới tự nhiên là Đường Hân, Vương Nhược Tích, Tề Vũ Huỳnh ba vị này nhân vật chủ yếu. Tại các nàng tất cả đều tại quán bar bắt mắt nhất trước quầy ngồi xuống về sau, lập tức lại là một mảnh loang loáng đèn sáng lên. Đập hết mấy tổ ảnh chụp, các phóng viên liền bị mấy vị nhân viên công tác tạm thời dẫn cách quán bar. Đón lấy, mới được là ngoài cửa chính tổng đám fans hâm mộ nổi đuôi nhau mà vào.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Tuyên truyền tạo thế (hạ)

Theo nhóm lớn Fans hâm mộ dừng mãnh vào, Phương Hoa trong quán rượu thoáng một tý liền náo nhiệt lên. Tựa như Vương Nhược Tích trước đó nói đồng dạng, nhà này nhỏ nhỏ Phương Hoa quán bar cơ hồ lập tức đã bị chống đỡ nổ.

May mắn có lẽ hay là vương đại thẩm đối với cái này sớm có chuẩn bị, hắn mời đến đội cảnh sát ngũ rất hữu hiệu duy trì trong quán rượu bên ngoài trật tự. Đương làm quán bar dung lượng đã muốn đầy mãn phụ tải lúc, bọn hắn đã giúp bề bọn ngăn cản người phía sau bày, lại để cho đám mê điện ảnh tam thời chờ đợi. Hơn nữa, vương đại thẩm công ty một ít biết ăn nói thư ký đám bọn họ còn ở bên cạnh không ngừng khuyến bảo lấy những kia chờ không

được đám fans hâm mộ: mỗi một tổ người sau khi đi vào, cùng thần tượng đám bọn họ tiếp xúc thời gian chỉ có một tiếng đồng hồ, cho nên đi vào trước cũng không có ưu thế, ngược lại là hậu đi vào, có thể có đầy đủ thời gian nghỉ kỹ nhìn thấy các nàng về sau muốn nói gì lời nói, làm chuyện gì, như thế nào tại thần tượng trước mặt biểu hiện mình.

Bọn hắn thậm chí dùng rất có kích động tính ngữ khí nói xong, nếu như cái này một giờ hoạt động xếp đặt thiết kế tốt, có lẽ có thể đặc biệt tìm được thần tượng đám bọn họ ưu ái, đặc biệt làm cho bọn họ nhiều lưu lại một thời gian ngắn cũng nói không chừng!

Trong một khuyển bảo, quán bar bên ngoài đám fans hâm mộ cũng dần dần bình tĩnh trở lại. Bất quá bình tĩnh này cũng không có duy trì bao lâu, bởi vì rất nhanh, những kia đối với chính mình có nguyên vẹn tự tin, muốn cùng Đường Hân các nàng đưa trước bằng hữu, thậm chí tương tượng lấy có thể âu yếm đám fans hâm mộ mà bắt đầu vất hết óc suy tư sau khi vào cửa mỗi một bước hành động chi tiết, tỉ mỉ.

Bất quá cũng không lâu lắm, bảo vệ nhân viên cùng thư ký đám bọn họ liền phát hiện một cái thấp phần làm cho bọn họ kinh ngạc hiện tượng. Ở ngoài cửa ít nhất sắp xếp hơn trăm thước hàng dài ở bên trong, vốn cũng chỉ chiếm ba thành không đến bọn tiểu tử đối với bọn họ kích động tính khuyển bảo tiếng vọng cũng không mãnh liệt, chỉ có vì số không nhiều mấy người trên mặt bức thiết thần sắc mong đợi xi xào bàn tán.

Ngược lại là những nữ hài tử kia, nhất là tuổi trẻ xinh đẹp nữ hài tử, tựa hồ đặc biệt kích động. Chẳng những trên mặt tràn đầy vội vàng biểu lộ, hơn nữa rất nhiều trong miệng còn đang không ngừng thi thảo tự nói lấy, giống như là tập luyện đồng dạng.

“Này, tiểu Trương. Người nói những này tiểu nha đầu đều làm sao vậy? Cả đám đều đi theo ma tựa như? Chẳng lẽ lại cái này thế đạo thay đổi, hiện tại không thịnh hành tiểu tử yêu xinh đẹp nha đầu, sửa tiểu cô nương yêu xinh đẹp nha đầu rồi?” Bảo vệ trung một vị lớn tuổi chút ít trung niên đại thúc dạo qua một vòng, rốt cục trở lại quán bar cửa sau chỗ đó, tràn đầy nghi hoặc cho một cái tuổi trẻ đưa lên điều thuốc thơm, sau đó cười hỏi.

Vị này tiểu Trương luôn luôn là bảo vệ trong công ty nhất một người trẻ tuổi một trong, « loại thứ ba nhân loại » cái này bộ kịch lại càng một tập không sót xem, cho nên trung niên đại thúc mới tìm hắn hỏi ra trong lòng nghi hoặc.

“Này, cái gì tiểu cô nương, xinh đẹp nha đầu.” Tiểu Trương tiếp nhận thuốc lá, đốt về sau hít thật sâu một hơi, thần thần bí bí cười nói, “Ngài nhưng nghĩ lầm rồi. Máy ngày hôm trước, kịch ở phía trong không biết làm sao lại ra cái đẹp trai tiểu gia hỏa. Người nói, xem cái này bộ kịch phần lớn đều là tiểu cô nương, ba bốn trăm tập ở phía trong tự ra hẳn như vậy một cây dòng độc đinh. Người nói người này còn không đem cả những kia tiểu cô nương cho mê điên rồi? Ngày hôm qua bạn gái của ta còn theo ta oán, nói muốn cho ta cho nàng khai mở cái cửa sau phóng nàng đi vào liếc mắt nhìn nì.”

“Ah!” Trung niên bảo vệ lập tức lộ ra bùng tình đại ngộ biểu lộ.

“Ta nói với nàng, tự người cái kia tướng mạo, còn là đừng đi ra ngoài dọa người đi à nha. Người có người gia Tề Vũ Huỳnh một nửa xinh đẹp sao? Trên đời này, cũng chỉ có ta thiết tình đối với người tốt, người muốn là ưa thích người ta so với ta đẹp trai so với ta có tiền, người tự đi tốt rồi! Ta không ngăn cản lấy người. Bình thường ta nếu là dám nói như vậy, nàng không phải theo ta âm ỷ cả đêm không thể. Hắc, nhưng đêm qua người đoán cứ như vậy?”

“Dù thế nào?”

“Hắc, nàng cả đêm ở ta trong ngực, gọi nàng làm gì tự làm gì, nghe lời hãy cùng chích như mèo nhỏ.” Nhớ tới chuyện tối ngày hôm qua, tiểu Trương thiếu chút nữa nhạc vui mừng không ngậm miệng được.

“Cái kia tiểu tử người không phải sướng rồi?” Trung niên bảo vệ buồn cười cười vỗ tiểu Trương đầu một bả.

“Giống nhau giống nhau.” Tiểu Trương trong miệng khiêm tốn nói, nhưng trên mặt đắc ý và thỏa mãn biểu lộ lại hiển nhiên cùng trong miệng hắn lời nói một chút cũng không tương xứng.

“Coi như là có chuyện như vậy, như thế nào những kia tiểu gia hỏa đều không có gì kích động đâu này?” Cùng tiểu Trương khai mở xong rồi vui đùa, trung niên bảo vệ lại lầm bầm lầu bầu.

“Hắc, kỳ thật tại đây còn có cái duyên cớ nì.” Tiểu Trương chính nói đến cao hứng, thấy trung niên bảo vệ còn có nghi hoặc, lập tức lại xen vào nói đạo, “Người xem, những kia nam như thế nào đều không có gì kích động. Bởi vì bên trong ba cái nữ nhân vật chủ yếu đều lợi hại ah. Đường Hân, Vương Nhược Tích, Tề Vũ Huỳnh, ba vị này cái nào không phải lại có danh, lại có tiền hay sao? Không có điểm cân lượng nam nhân, nghe thấy thấy này danh đầu trong nội tâm tự hù rồi, có mấy cái dám đánh các nàng chủ ý hay sao? Còn có cân lượng kẻ có tiền, ai có rãnh đến gom góp cái này oán nhiệt? Bất quá tiểu tử kia tự không giống với lúc trước. Hắn hiện tại tuy nhiên danh khí lớn, tiềm lực đủ, mà dù sao chỉ là tiềm lực cổ. Online truyền thuyết, hắn đại học cũng còn không có tốt nghiệp, một mực đều ở trong quán rượu làm công, cho nên tạm thời là đã không có tiền cũng không còn bạn gái. Thì ra là loại này, đánh hắn chủ ý tiểu cô nương mới nhiều a! Nhất là những kia đối với tướng mạo của mình gia thế có chút tự tin, cái này tâm ý tự đã có thể càng linh hoạt.”

“Ah! Khó trách những kia tiểu cô nương cả đám đều kích động thành như vậy. Nguyên lai còn có vừa nói như vậy.” Trung niên bảo vệ lúc này mới tính toán bùng tình đại ngộ. Hắn bẹp bẹp miệng, mang theo vài phần hâm mộ từ cửa sau khe hở hướng trong quán rượu nhìn thoáng qua, ánh mắt lại vừa vẩn rơi vào bị một đám nữ hài tử bao quanh Dương Hoa trên người.

Theo nhóm đầu tiên mê điện ảnh tiến vào quán bar bắt đầu, trên thực tế cả hoạt động tiến trình vẫn lại để cho tất cả mọi người thấp phần kinh ngạc. Mà ngay cả kinh nghiệm phong phú vương đại thẩm cũng hoàn toàn không có dự liệu được, Dương Hoa vậy mà hội trong lúc vô tình liền trở thành cả hoạt động bên trong nhân vật chủ yếu. Mà bà vị vốn là dự tính trở thành nhân vật chủ yếu nữ hài tử, Đường Hân còn tốt một chút, Vương Nhược Tích cùng Tề Vũ Huỳnh tắc chính là triệt để đã trở thành lá xanh.

Hoặc có lẽ là bởi trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường nguyên nhân, mặc dù là thông minh như Tề Vũ Huỳnh, cũng là mãi cho đến hoạt động tiến hành đến một nửa thời điểm mới nghĩ tới tiểu Trương đối với trung niên bảo vệ nói những lời kia. Nhìn xem Dương Hoa bị một đồng nữ hải tử dây dưa luống cuống tay chân, đầu đầy là mồ hôi hạt vạt bộ dáng, một thân thoải mái Vương Nhược Tích cùng Tề Vũ Huỳnh không khỏi nhìn nhau cười một tiếng.

Trên thực tế, Dương Hoa cũng hoàn toàn không có dự liệu được chính mình sẽ như thế được hoan nghênh. Cho nên, đương làm đệ một nữ hải tử tìm tới hân, mang theo vẻ mặt cuồng nhiệt mà kích động ửng đỏ, trắng ra hướng hân tác hôn thời điểm, Dương Hoa thiếu chút nữa không có làm cho nàng bức cho chạy đến phòng thay quần áo đi.

Cuối cùng, tại cái mới nhìn qua kia bất quá mười tám mười chín tuổi, tướng mạo rất là thanh tú nữ hải tử không thuận theo không buông tha yêu cầu hạ, Dương Hoa không thể không tại trên trán của nàng nhẹ khê hôn một cái. Nhưng này nhẹ nhàng vừa hôn tựa hồ lâm rồi đại sự. Dương Hoa không nghĩ tới, chính mình một hôn đi, nữ hải tử kia vậy mà kích động tại chỗ tựa khóc lên. Nàng "Oa" một tiếng khóc lớn đem cả Dương Hoa mang theo bên cạnh Đường Hân, Tề Vũ Huỳnh các nàng tất cả đều bị hù thiếu chút nữa theo trên chỗ ngồi nhảy dựng lên.

Nhìn xem chân tay luống cuống Dương Hoa cùng khóc lê hoa đài vũ tiểu cô nương, người ở chỗ này cơ hồ tất cả đều tưởng rằng Dương Hoa đối với người ta tiểu cô nương làm chút gì đó. Đội bảo vệ vội vàng vàng đã chạy tới, mới từ nức nở nghẹn ngào lấy ngay lời nói đều nói không nổi liền tiểu cô nương trong mồm hỏi rõ chân tướng sự tình.

Sau đó, vì duy trì Dương Hoa hình tượng, hoạt động người chủ trì không thể không trước mặt mọi người đem cả tình huống vừa rồi hướng các vị trong lòng còn có nghi hoặc đám mê diện ảnh giải thích một lần. Đón lấy, tại trong quán rượu 90% nữ hải tử chính giữa lập tức tựa tràn ngập nổi lên một cổ thập phần quý dị hào khí. Không có mấy phút nữa, Dương Hoa tựa bị một đám cơ hồ hai mắt đều ghen ghét màu đỏ bừng nữ nhân bao vây.

Theo mười sáu mười bảy tuổi đến hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, xinh đẹp khó coi, có bạn trai không có bạn trai... Dù sao có người ồn ào, đại bộ phận nữ nhân lập tức tựa cùng một chỗ hướng ứng bắt đầu đứng dậy.

Nhìn xem những nữ nhân kia kích động cơ hồ đều bóp méo gương mặt, đã muốn thối lui đến cạnh góc tường Dương Hoa kiệt lực về phía sau tránh né lấy. Lỡ tai hân ở phía trong nghe những nữ nhân kia hoặc là nữ hải thiên kì bách quái yêu cầu, trên mặt vẫn không thể trần trường lấy một cái khóc đồng dạng khó coi đáng tươi cười.

"Oa ha ha ha ha! Cái này sẽ là của ngươi biện pháp?" Tại Địa phủ ở phía trong, tiên nữ tu chính chuyên gia đã sớm nhìn xem trên màn hình lớn Dương Hoa chật vật không chịu nổi bộ dáng ôm bụng cười eo đều thẳng không đứng dậy. Nếu như không phải cân nhắc đến hiện trường còn có mấy trăm vạn khí quản lý trung tâm viên chức nhìn xem, tiên nữ tu chính chuyên gia hận không thể đến trên mặt đất đi qua lại lần qua lần lại đến phát tiết chính mình nhìn không được cuồng tiểu dục vọng.

Trên chỗ ngồi tiểu tiên nữ cũng nhìn màn ảnh thượng Dương Hoa, đáng yêu tròn trên mặt sắc tái nhợt. Tại áp dụng kế hoạch này thời điểm, nàng một chút cũng không nghĩ tới sự tình vậy mà hội phát triển trở thành như vậy. Bị tiên nữ tu chính chuyên gia như thế cười nhạo, tiểu tiên nữ hận không thể phát mấy trăm đạo Thiên Lôi xuống dưới đem cả những kia đáng ghê tởm nữ nhân tất cả đều cho đánh chết.

"Cái kia... Chuyên gia đại nhân." Một vị Ngưu Đầu mang theo đầu đầy mồ hôi sợ hãi rụt rè đi đến tiểu tiên nữ bên người.

"Cái gì?" Tiểu tiên nữ trong ánh mắt bắn ra hung ác ánh mắt, đem cả Ngưu Đầu bị hù cổ co rụt lại, thiếu chút nữa không có dọc theo bậc thang lăn xuống đi.

"Phải.. Là lần này kế hoạch về sau Dương Hoa vận khí chỉ số biến hóa công tác thống kê." Ngưu Đầu trên tay nắm bắt một trương tám Địa phủ giấy, nhưng trong lòng bàn tay mồ hôi cơ hồ cũng đã đem cả giấy cho Lộng Triều.

"Nói!" Tiểu tiên nữ dùng sức vỗ lan can.

"Ách... Lần này kế hoạch về sau, Dương Hoa sự nghiệp vận tổng giá trị bay lên 130 điểm, tiền tài vận tổng giá trị bay lên hai trăm tám mươi điểm... Tình yêu vận tổng giá trị... Tình yêu vận tổng giá trị..." Ngưu Đầu mang theo dục khóc biểu lộ nhìn xem tiểu tiên nữ, trong miệng cả lăm hồi lâu cũng không nói ra hậu Văn Lai.

"Nói!" Tiểu tiên nữ sắc mặt càng khó coi.

"Tình yêu vận tổng giá trị giảm xuống bốn trăm sáu mươi điểm. Vận khí tổng hợp lại tổng giá trị giảm xuống mười tám điểm." Tại tiểu tiên nữ một rống uy lực hạ, Ngưu Đầu nhanh chóng đem cả đăng sau nội dung toàn bộ báo đi ra.

"Ngươi... Ngươi..." Tiểu tiên nữ sắc mặt biến thành càng ngày càng thanh, càng ngày càng khó coi.

Ngưu Đầu trên mặt đã muốn ào ào chạy xuống mồ hôi, vận khí quản lý trung tâm ở phía trong tất cả viên chức lúc này cũng đã đình chỉ đình đầu hết thảy công tác, toàn bộ đều bày ra một cái chạy nước rút tư thái, chỉ còn chờ tiểu tiên nữ vừa nổi dóa tựa lập tức toàn thể đại đào vong.

"Ngươi... Ngươi..." Tiểu tiên nữ tiếp tục nhớ kỹ.

Chuẩn bị, đếm ngược lúc bắt đầu... Vận khí quản lý trung tâm các nhân viên trong nội tâm cũng đồng loạt hô to lấy.

"Ngươi..."

Ba...

“Ngươi...”

Hai...

“Ngươi...”

Một...

“Ô oa! Ngươi khi dễ ta! Oa! Các ngươi đều khi dễ ta! Ta không để ý tới các ngươi! Ta muốn đi nói cho ca ca, ta muốn đi nói cho mẹ mẹ! Oa!” Ngay tại cả vận khí quản lý trung tâm các nhân viên cũng đã chuẩn bị bắt đầu chạy trốn chết thời điểm, tiểu tiên nữ lại đột nhiên tuôn ra một tiếng “Oa” khóc lớn, nước mắt theo ánh mắt bão táp ra.

Nàng dùng cánh tay không ngừng lau nước mắt, trong đầu buồn bực khóc lớn lấy theo vận khí quản lý trung tâm ở phía trong liên xông ra ngoài. Sau lưng chỉ để lại một đồng ngáy ra như phồng vận khí quản lý trung tâm các nhân viên ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, sau đó “Rầm rầm” rớt bễ trên đất kính mắt tấm.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chuyện cũ như khói (thượng)

các vị, phiếu đề cử, phiếu đề cử ah!!

Ngay tại vận khí quản lý trung tâm con mắt tấm toái đầy đất thời điểm, tại diêm Vương đại nhân trong văn phòng, diêm Vương đại nhân đang cùng Trần phán quan Chính Nhất khởi phiên muộn lấy.

“Ai, có lẽ hay là tiền nhiệm Ngọc đế đại nhân tốt...” Diêm Vương đại nhân một bên thở dài thở ngắn, một bên mang theo hai hàng thanh nước mắt lác đầu.

“Đúng vậy a.” Trần phán quan cũng tràn đầy đồng cảm một bên rơi lệ một bên gật đầu, “Ta mấy ngày nay mới nghe nói, thái thượng hoàng đệ hạ chính là bị hai vị này cả không có biện pháp, cho nên mới mời suốt một vạn năm ngày nghỉ, lại để cho Ngọc đế đệ hạ kế vị, chính mình đến thế giới khác chơi chuyển thế đi. Nghe nói, Ngọc đế đệ hạ tiền nhiệm trước kia còn đã từng triệu kiến qua Tề Thiên đại thánh, hỏi hắn hiện tại có nguyện ý hay không ngồi cái này Linh Tiêu Bảo Điện. Nhưng Tề Thiên đại thánh vậy mà cũng nói, hắn hiện tại chỉ có hứng thú đương làm Phật gia, không có hứng thú đương làm Ngọc đế...”

“Ài...” Nghe xong Trần phán quan trầm trọng tự thuật, diêm Vương đại nhân thở dài một tiếng, chấp qua hai tay, mang theo mặt mũi tràn đầy kiên nghị cùng hai hàng thanh nước mắt trông về phía xa Địa phủ quỷ khí thăm thăm cảnh sắc.

Đương làm nhân viên công tác tại buổi tối mười một giờ đứng đêm cuối cùng tại trong quán rượu ăn uống no đủ các phóng viên hữu hảo mời ra quán bar thời điểm, bị giằng co cả ngày Dương Hoa mệt nhọc đến cực điểm đặt mông ngồi ở quán bar trên ghế sa lon.

Bên ngoài bảo vệ nhân viên cùng nhân viên công tác đám bọn họ tại Vương Đại Thịnh dưới sự chỉ huy xua đuổi lấy y nguyên loạn rùng rục ồn ào không ngớt đám fans hâm mộ, mà y nguyên ở lại trong quán rượu mấy người phụ nhân tắc chính là toàn bộ cũng nhìn không được tiến đến cùng một chỗ riu ra riu rít nghị luận hôm nay ngày này sự tình, còn bất chợt nhìn thấy ngã vào trên ghế sa lon há mồm thờ dốc Dương Hoa bật cười.

Trước đó ai cũng không nghĩ tới, hôm nay bận rộn nhất người là Dương Hoa, bị giày vò thăm nhất người vậy mà cũng là Dương Hoa. Một lúc mới bắt đầu, những kia không có chuẩn bị cho tốt nữ hài tử coi như khách khí, chỉ có điều dẫn ra một ít hôn môi ah, kí tên ah các loại thông thường yêu cầu. Nhưng về sau, những kia ở bên ngoài đợi hơn một giờ, lại nghe được những kia từ bên trong đi ra ngoài nữ hài tử nghị luận các nữ nhân lại đi vào thời điểm, cơ hồ tất cả đều là mắt đỏ thừng tập giết Dương Hoa bên người. Hơn nữa các nàng đưa ra yêu cầu cũng là thiên kì bách quái. Thậm chí có mấy nữ hài tử kích động quơ một đôi vừa mua mới quần áo cái kéo lớn, khóc hô nói, nhất định phải theo Dương Hoa trên người lộn kiếm ít đồ trở về lưu làm kỷ niệm.

Lời này không nói không sao, mấy cái nữ hài một kêu đi ra, tại chỗ sẽ đem vốn cũng đã chân nhũn ra một mối Dương Hoa bị hù đặt mông ngồi trên mặt đất. Mấy cái mặt thiếu chút nữa đều bị dọa tái rồi bảo vệ cũng là tranh thủ thời gian dốc sức liều mạng xông đi lên ôm lấy cái kia mấy nữ hài tử, không làm cho các nàng làm ra việc ngốc. Nhưng cuối cùng sau khi nghe ngóng mới biết được, nguyên lai mấy người nữ hài tử này chỉ là muốn tại Dương Hoa trên người cái kia kiện thoát nhìn rất anh tuấn điểm trường phục thượng rọc xuống một ít tấm, sau đó lại thỉnh Dương Hoa bọn hắn trên thẻ tre tên lưu làm kỷ niệm mà thôi.

Bất quá, như thể náo nhiệt tràng diện thật ra khiến vương đại thẩm hết sức hài lòng. Tuy nhiên Đường Hân hôm nay cũng không có trở thành trên thực tế nhân vật chủ yếu, nhưng là cái này không có sao. Chỉ cần nhận thức hôm nay cuồng nhiệt hào khí các phóng viên bút pháp thần kỳ vừa động, Đường Hân tự nhiên có thể trở thành tinh sao trung ngôi sao.

Tóm lại, ngày này đối với vương đại thẩm mà nói, coi như là nào đó trình độ thượng thật lớn thành công. Nhưng đối với Dương Hoa mà nói, nhưng lại chính công tra tấn.

“Dương Hoa, ngươi không sao chứ?” Cuối cùng, có lẽ hay là Tề Vũ Huỳnh trước hết nhất đi đến Dương Hoa bên người, tại hân chỗ bên cạnh ngồi xuống, nhẹ nhàng đem bả đầu tựa ở trong lòng ngực của hân hỏi.

“Không có gì, chính là mệt chết đi.” Dương Hoa cười khổ đối với mặt mũi tràn đầy quan tâm thần sắc Tề Vũ Huỳnh nói.

“Cái kia khuya hôm nay chúng ta sẽ không quấy rầy ngươi. Cho ngươi nghỉ ngơi thật tốt một đêm.” Tề Vũ Huỳnh ngẩng đầu tinh nghịch đối với Dương Hoa cười cười, “Ta cùng Nhượng Tích, Hân tỷ các nàng ý định cùng một chỗ đến trong nhà của ta đi chơi một ngày. Một mình ngươi về nhà nghỉ ngơi được hay không được?”

“Ừm” Dương Hoa hữu khí vô lực đối với Tề Vũ Huỳnh nhẹ gật đầu. Vương Nhượng Tích không quay về? Thật tốt... Đã không có cái kia đại a đầu làm ầm ĩ, thoát nhìn khuya hôm nay có thể ngủ cái an ổn cảm giác. Dương Hoa quả thực muốn lớn tiếng ca ngợi Tề Vũ Huỳnh quyết định anh mình thân vô.

“Nhạc nhi, các ngươi đâu này? Khuya hôm nay có hứng thú hay không đến ta nơi nào đây chơi thoáng một tý?” Tuổi trẻ đám nữ hài tử luôn dễ dàng chơi đến cùng một chỗ. Tại một ngày như vậy về sau, Tề Vũ Huỳnh các nàng cùng ba vị thiếu nữ đẹp cũng đã rất quen thuộc lạc.

“Tốt, tốt!” Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ lập tức thật hưng phấn hưởng ứng nói.

Các nàng tuy nhiên đều là đạo môn cao thủ, có lẽ trên thực chất mà nói, y nguyên đều là mười tám tuổi không đến tiểu cô nương. Nghe được có cùng thần tượng cùng nhau chơi đùa nhạc vui mừng cơ hội, nào có không vui đạo lý?

“Ta không thể đi.” Tô Thục Hiểu lại mang theo điểm tiếc nuối biểu lộ nói ra, “Trường học của chúng ta đội bóng rổ ngày mai buổi sáng có trận đấu, cho nên muốn sáng sớm”

“Ah, nguyên lai như vậy.” Tề Vũ Huỳnh mang theo tiếc hận thần sắc nhẹ gật đầu. Đêm hôm đó, nàng cùng Tô Thục Hiểu cùng một chỗ ở một đêm. Hai người tiếp xúc thời gian nếu so với Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ dài hơn. Hơn nữa, Tề Vũ Huỳnh cũng rất thương thức Tô Thục Hiểu cái này hay thắng tâm rất mạnh nữ hài tử. Nàng cảm thấy hai người bọn họ cá tính trên nhiều khía cạnh ngược lại thập phần tương tự.

“Hiểu Hiểu, hôm nay đã trẻ thế như vậy, một mình ngươi trở về an toàn sao?” Gần đây đối với an toàn xem vô cùng trọng Vương Nhượng Tích nghe được Tô Thục Hiểu nói phải đi về, lập tức liền nghĩ đến vấn đề về an toàn.

“Nên vậy không có vấn đề a. Trước kia ta cũng vậy là một người trở về.” Tô Thục Hiểu cười nói.

“Ta xem, có lẽ hay là ta đưa tiễn ngươi đi trường học a.” Dương Hoa thở hắt hắt mấy hơi thở, súc một hồi khí lực về sau từ trên ghế salon ngồi xuống nói ra, “Ngươi bình thường đều là 10 điểm không đến tựu đi, khi đó trên đường ngươi còn không thiếu ni. Hiện tại cũng hơn mười một giờ, trên đường một người đều không có, ngươi một nữ hài tử quá không an toàn.”

“Ừm, Dương Hoa ngươi đưa tiễn Hiểu Hiểu trở về tốt nhất.” Vương Nhượng Tích đối với Dương Hoa làm như có thật nhẹ gật đầu, sau đó lại quay đầu hỏi Tô Thục Hiểu, “Hiểu Hiểu, ngươi cảm thấy thế nào?”

“Ah?” Tô Thục Hiểu vụng trộm nhìn Dương Hoa liếc, hơi không thể nhận ra khẽ gật đầu một cái.

Đội trong quán rượu mấy người thảo luận tốt trong chốc lát mấy người đều tự hành động mục chính là về sau, bên ngoài Vương Đại Thịnh vừa vặn vặn đuổi rồi đi các phóng viên, mang theo mặt mũi tràn đầy vui tươi hơn hờ đáng tươi cười đi đến.

“Rất tốt! Rất tốt! Hôm nay mọi người biểu hiện đều rất tốt.” Dưới sự hưng phấn Vương Đại Thịnh tựa hồ cũng quên dùng hân đặc biệt tiếng nói độc hại mọi người lỗ tai, lúc nói chuyện vậy mà mang lên vài phần hào khí.

“Vương đại thẩm, ta buổi tối muốn cùng Vũ Huỳnh các nàng cùng đi chúc mừng thoáng một tý, được hay không được?” Đường Hân thừa dịp hân cao hứng thời điểm tranh thủ thời gian lược thuật trọng điểm câu.

“Đi, đương nhiên đã thành.” Vương đại thẩm nụ cười trên mặt một chút cũng không thay đổi, bất quá trong thanh âm rồi lại mang lên này cỗ làm cho người ta sồn hết cả gai ốc nị dính kinh.

“Vương đại thẩm, chỉ biết ngươi tốt nhất rồi.” Đường Hân vừa nghe đến vương đại thẩm lời mà nói..., lập tức cười ngọt ngào hướng bên cạnh hân nị: dính tới.

“Ai u ai u! Ta tiểu tâm can, ngươi cũng đừng giầy vò ta.” Vương đại thẩm tranh thủ thời gian hướng bên cạnh mở ra, đối với vài người khác cười nói, “Bên ngoài phóng viên cũng mê điện ảnh cũng đã giúp các ngươi đuổi đi. Các ngươi yên tâm đi ra ngoài, tận tình chơi a. Ai, ta còn có sự tình khác, sẽ không cùng các ngươi.”

Vừa nói, vương đại thẩm vừa hướng mọi người làm cái tự ngãi tự oán biểu lộ, lấy điện thoại cầm tay ra gọi một cú điện thoại đi ra ngoài. Sau đó, theo hướng đại môn đi đến vương đại thẩm trong mồm tự huyền thuyên toát ra một đồng lớn người ở chỗ này ai cũng nghe không hiểu ngôn ngữ.

“Các người đừng nhìn hần cái này bộ dáng. Vương đại thẩm nhưng hần là Trung Quốc đệ nhất ngoại ngữ học viện tốt nghiệp, hơn nữa lấy được song ngữ hệ học vị học sinh giỏi. Về sau vẫn còn Châu Âu trước sau tổng cộng đọc sáu năm sách. Nghe nói, hần có thể thuần thục vận dụng ngôn ngữ thì có bảy tám chủng, có thể cùng người miễn cưỡng trao đổi mười hai mười ba chủng, biết rõ da lông tự nhiên vô số kẻ. Hơn nữa, hần tại Châu Âu du học thời điểm cho mấy cái quốc gia đại bài đạo diễn đương làm qua phiên dịch. Gần đây hần đang định cùng nước Pháp một nhà điện ảnh công ty hợp tác, lại để cho hần dưới cơ hai cái nghệ nhân đến bên kia đi đập phim văn nghệ nì!” Chứng kiến mọi người thấy lấy vương đại thẩm bóng lưng lúc trong ánh mắt thần sắc tò mò, Đường Hân nhin không được cũng rất tinh nghịch thề lưỡi nói ra.

“Oa!! Lợi hại như vậy!” Kể cả Tề Vũ Huỳnh cùng Tô Thục Hiểu ở bên trong toàn thể nhân viên tất cả đều tại nghe xong được Đường Hân lời nói về sau tròn tròn tròng tròng, đều là tả nhin xem vương đại thẩm cái kia vốn là có vẻ thập phần buồn cười bóng lưng. Lúc này, cái kia tròn vo bóng lưng tựa hồ trong lúc đó cũng chưa có buồn cười hương vị, có vẻ dị thường cao lớn bắt đầu đứng dậy.

“Ai u, đều chăm chăm vào người ta làm gì? Chán ghét! Đi, đi!” Đáng tiếc, vương đại thẩm cái kia cao lớn bóng lưng nhưng không có có thể tại trong mắt mọi người duy trì quá lâu. Vẫn chưa ra khỏi thạch lâm quán bar, hần đột nhiên vừa quay đầu lại, vẫn về trắng kiện Lan Hoa Chỉ một điểm, đầy mẫn mang theo “Thẹn thùng” dáng tươi cười một câu “Phải giết tử” tự triệt để lại để cho hần “Cao lớn bóng lưng” trong lòng mọi người sụp xuống.

“Khục... Đi thôi đi thôi!” Chứng kiến mọi người trên mặt kinh ngạc cùng khâm phục lập tức biến thành xấu hổ, Đường Hân tranh thủ thời gian đứng lên, lớn tiếng ho khan lấy vì vương đại thẩm vẫn hỏi rồi hần trong lòng mọi người cuối cùng một điểm hình tượng.

“Ừm, đi thôi. Dương Hoa, Hiểu Hiểu, bye bye.” Đã cùng vương đại thẩm thỏa đàm, sắp lại để cho hần đảm nhiệm chính mình người đại diện Vương Nhục Tích tự nhiên cũng muốn đứng lên vì năng nề nhất vị người đại diện vẫn hỏi một điểm hình tượng.

Vì vậy, tại hai vị đại minh tinh mời đến hạ, một đám tràn đầy hưng phấn nữ hài vui cười lấy đầu tiên rồi đi quán bar. Không định trắng đêm cuồng hoan vui vẻ đến điên cuồng Dương Hoa cùng Tô Thục Hiểu tắc chính là giữ lại —— bọn hần còn muốn thu thập quán bar.

“Hoa ca, người hôm nay mệt mỏi như vậy, có lẽ hay là ta đến thu thập xong.” Dương làm trong quán rượu chỉ còn lại có Tô Thục Hiểu cùng Dương Hoa hai người thời điểm, Tô Thục Hiểu khuôn mặt ửng đỏ đối với giấy dựa lấy muốn đứng lên Dương Hoa nói ra.

“Ai, không được.” Dương Hoa lắc đầu, hít sâu một hơi có lẽ hay là đứng lên.

Tuy nhiên hần từ giữa trưa 12h quán bar mở cửa cho tới bây giờ, suốt mười một giờ đều không có nghỉ ngơi qua, nhưng là lòng tự trọng nguyên lại để cho hần không thể cho phép mình ngồi ở trên ghế sa lon nhin xem một nữ hài từ một mình hoàn thành vốn nên là hai người hoàn thành nhiệm vụ.

“Tranh thủ thời gian a.” Dương Hoa đối với Tô Thục Hiểu cười cười, “Nếu như không nhanh điểm lời mà nói..., trường học các người nhưng phải đóng cửa.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chuyện cũ như khói (hạ)

các vị, tất cả phiếu đề cử đều lấy ra a!! Các vị cố gắng lên đầu phiếu ah!

“Ừm!” Tô Thục Hiểu nhìn thoáng qua quán bar trên quầy đồng hồ thạch anh, sau đó nặng nề nhẹ gạt đầu.

Đón lấy, hai người liền bắt đầu công việc lu bù lên. Tại ước chừng mười một giờ 20’ thời điểm, Dương Hoa rút cục cùng Tô Thục Hiểu cùng một chỗ rồi đi Phương Hoa quán bar.”Trường học của chúng ta 12h đóng cửa. Không cần phải gấp, mới có thể vượt qua.” Chứng kiến vừa ra quán bar, Dương Hoa cũng rất vì chính mình sốt ruột tựa như nhanh hơn tiến lên bước chân, Tô Thục Hiểu không khỏi cười đối với hần nói ra.

“Có lẽ hay là nhanh một chút.” Dương Hoa đối với Tô Thục Hiểu lắc đầu, “Người trước kia từng có giảm phải điểm trở lại trường học kinh nghiệm không có?”

“Không có.” Tô Thục Hiểu với Dương Hoa lay động đầu. Nàng cũng mới mới vừa tiến vào đại học không đến một năm, duy nhất một lần không có đứng giờ trở lại trường học chính là Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ đánh nhau cái kia ngày. Lúc khác, nàng gần đây đều ở mười một giờ trước kia cũng đã trở lại tới trường học.

“Ta đúng vậy từng có kinh nghiệm.” Dương Hoa cười khổ, một bên tiếp tục nhanh hơn bước chân vừa hướng Tô Thục Hiểu nói, “Trước kia tại đại học thời điểm, buổi tối cho mấy cái bị khấu trừ tại trong quán Internet đồng học đưa tiền. Kết quả lúc trở lại mới phát hiện, lầu ký túc xá sớm 10’ đóng cửa. Khi đó phòng thường trực ở phía trong tối như mực một người đều không có, mấy người chúng ta đành phải tại cửa ra vào chờ đợi cả đêm. Đứng đề cập nhiều chật vật.”

“Đó là Liên Hoa đại học a. Trường học của chúng ta có nên không như vậy.” Tô Thục Hiểu nhíu mày, cảm thấy Dương Hoa dùng hấn chỗ trường học đến cùng thể kỷ đại học đối lập cũng không quá phù hợp.

“Ta cảm thấy đến độ không sai biệt lắm. Kỳ thật bất kể là thể kỷ đại học có lẽ hay là Liên Hoa đại học, xem đại môn phòng thường trực lão đại gia lão đại mục không phải đều không sai biệt lắm sao?” Dương Hoa cười đối với Tô Thục Hiểu nói, “Bọn hấn cũng không quá nhiều tổ chất bằng cấp khác biệt.”

Tuy nhiên Tô Thục Hiểu đối với Dương Hoa suy đoán y nguyên không cho là đúng, nhưng là vì dùng phòng ngủ vạn nhất, nàng còn là theo chân bước nhanh hơn. Đợi hai người ngồi trên xe taxi, Tô Thục Hiểu lại nhìn thoáng qua thời gian: mười một giờ 25’. “Từ nơi này đến trường học của chúng ta, ngồi xe không sai biệt lắm chỉ cần 20’. Cho dù sớm 10’ đóng cửa cũng không còn sự tình.” Nàng mở miệng khí, vừa cười vừa nói.

“Ừm.” Dương Hoa gật gật đầu, mỗi một dựa vào trên xe, nhắm mắt lại không có nói nữa.

Xe taxi tại trong bóng đêm một đường đi về phía trước, chung quanh cơ hồ không có có một chút thanh âm. Tô Thục Hiểu cũng làm cho mình xếp đặt cái tương đối thoải mái tư thế dựa vào lại trên ghế ngồi, bắt quá ánh mắt của nàng nhưng vẫn đều mờ to, ánh mắt vừa vắn rơi vào Dương Hoa trên mặt.

Tại không có bất kỳ sự tình tái sinh thời điểm, người liên hội tự nhiên mà vậy bắt đầu muốn một ít bình thường không có nghĩ qua cô ý chợt nảy ra, nhớ lại rất nhiều bình thường bị bỏ qua chi tiết, tí nữ. Dương làm xe taxi ở phía trong hoàn toàn yên tĩnh về sau, nhìn xem Dương Hoa ngăn người Tô Thục Hiểu trong đầu đột nhiên thoáng một tý hiện ra rất nhiều trí nhớ ngắn quảng. Theo nàng cùng Dương Hoa lần đầu tiên tại xe công cộng ở phía trong gặp mặt, mãi cho đến vừa rồi Dương Hoa mỗi một nằm trên ghế sa lon nghỉ ngơi trắng cảnh.

Lặng lặng Hồi ức lấy những này ngắn quảng, Tô Thục Hiểu không khỏi rồi hướng Dương Hoa sinh ra vài phần hiếu kỳ.

Tại gần đây một thời gian ngắn tiếp xúc ở bên trong, nàng rõ ràng có thể cảm giác được Dương Hoa không là một cái người ngu —— chính sự khác biệt, tuy nhiên tại nữ hài tử trước mặt hấn có vẻ tương đương ngốc, đúng vậy tại cái khác nhiều khi, hấn đều biểu hiện tương đương thông minh. Hơn nữa, hấn không phải là cái loại này chỉ có tiểu thông minh lại không chịu ăn một điểm khổ người lười, cũng không có bất kỳ sẽ ảnh hưởng thành tích học tập thói quen xấu.

Một cái người như vậy làm sao có thể hội luân lạc tới Liên Hoa đại học như vậy nổi tiếng lưu manh trong trường học đâu này? Nếu như nói là kinh tế nguyên nhân, Liên Hoa đại học học phí cũng không so mặt khác đại học tiện nghi bao nhiêu ah! Tô Thục Hiểu chỉ cảm thấy như thế nào đều nghĩ mãi mà không rõ.

Xe taxi mở hơn 10’ sau, đợi chớp mắt Dương Hoa mở to mắt thời điểm, đã đem vấn đề trong lòng nhãn nhin thật lâu Tô Thục Hiểu lập tức làm cho mình cùng Dương Hoa ngồi tới gần chút ít, hiếu kỳ hỏi: “Hoa ca, có thể nói nói người vì sao lại tiến Liên Hoa đại học sao?”

“Kỳ thi Đại Học phải nhiều như vậy điểm ah.” Bỗng nhiên bị Tô Thục Hiểu hỏi cái này lại để cho hấn tại chính mình hai mươi mấy năm trong đời nhất canh cánh trong lòng vấn đề, Dương Hoa nhin không được lộ ra một cái tràn đầy tự giễu dáng tươi cười.

“Đúng vậy làm sao sẽ đâu này?” Tô Thục Hiểu mặt mũi tràn đầy đều là không tin, “Ta cảm thấy đấy, Hoa ca người vô luận như thế nào dạng cũng có thể tiến một chỗ tốt hơn nhiều trường học ah.”

“Vận khí không tốt.” Dương Hoa bắt đắc dĩ cười trả lời. Hấn cái kia ba lượt kỳ thi Đại Học, ngoại trừ dùng “Vận khí không tốt” bốn chữ này đến khái quát bên ngoài, tựu không... nữa càng chuẩn xác từ.

“Phát huy thất thường?”

“Xem như thế đi.” Dương Hoa không muốn lại tiếp tục thảo luận vấn đề này, liền qua loa lấy hồi đáp.

Tô Thục Hiểu rất nhanh cũng ý thức được chính mình đường đột, nàng ngưng ngừng cười cười, đem bả ánh mắt chuyển hướng ngoài xe. Lúc này xe taxi chạy tới thể kỷ đại học chỗ cái kia đầu trên đường. Từ trước cửa sổ xe hướng ra phía ngoài nhìn lại, có thể mơ hồ chứng kiến treo ở giữa không trung bị đèn đường chiếu lờ lờ tỏa sáng “Thể kỷ đại học” bốn thiếp vàng chữ to.

Thể kỷ đại học tại T thành phố là tốt nhất đại học một trong, bất quá cùng đại bộ phận thật đại học đồng dạng, hấn sân trường chiếm diện tích phi thường lớn, vị trí khu vực lại cũng không tính toán quá phồn hoa. Tại đại học cửa chính bên ngoài là một đầu rộng lớn mà bận rộn đường cái, bất quá khi ô tô vượt qua một chỗ ngoặt, hướng khoảng cách nữ sinh lầu ký túc xá thêm gần một ít cửa hông mở đi ra thời điểm, bọn hấn rất nhanh tựu đi vào một con đường mặt gỗ ghè, hai bên hiện đầy quán cơm nhỏ, tiệm Internet cùng với quầy bán quà vặt cái hẻm nhỏ.

Tuy nhiên lúc này đã muốn tiếp cận 12h, bất quá thể kỷ đại học cửa hông bên ngoài trong quán Internet —— tựa như tất cả đại học bên ngoài tiệm Internet đồng dạng —— y nguyên tràn đầy ngồi ý định cả đêm không về các sinh viên đại học. Đương nhiên, bởi vì tiếp cận lầu ký túc xá đóng cửa thời gian, cho nên trên đường cũng không thiếu theo trong quán Internet phi tốc lao tới, hướng trường học mãnh liệt chạy tới đệ tử.

“Sư phó, dừng một cái!” Đột nhiên, vẫn nhìn ngoài cửa sổ Tô Thục Hiểu lo lắng đối với lái xe hô to lên.

Lúc này mặt đường tình huống vốn cũng không phải là rất tốt, hơn nữa hai bên đèn đường lâu năm thiếu tu sửa, tất cả đều mờ mờ vô cùng. Cho nên tại Tô

Thục Hiểu không hề dấu hiệu trong tiếng kêu to, khăn trương lái xe còn tưởng rằng là phía trước có vấn đề gì, tranh thủ thời gian mạnh lực đạp xuống phanh lại.

Chính tại nhìn ngoài cửa sổ ngăn người Dương Hoa hoàn toàn không có bất kỳ chuẩn bị, cường đại quán tính đưa hắn nặng nề quăng đi ra ngoài. Một đầu đâm vào lái xe trên ghế ngồi, phát ra "Đông" một tiếng. Mà có chỗ chuẩn bị Tô Thục Hiểu cũng cũng không khá hơn chút nào, đồng dạng lại để cho đầu cùng phía trước chỗ ngồi đụng một cái.

Bất quá Tô Thục Hiểu lại vô tâm phàn nàn lái xe sai lầm, ô tô vừa mới dừng lại, nòng cơ hồ lập tức hay dùng tốc độ nhanh nhất mở cửa xe, hướng bên cạnh phía trước một nhà tiệm Internet vọt tới.

Đội bị đụng thất điên bát đảo Dương Hoa khó khăn mới từ xe chỗ ngồi dưới đứng lên, hắn vừa hay nhìn thấy Tô Thục Hiểu hướng về phía tiệm Internet phương hướng chạy tới. Đón lấy Dương Hoa lại kinh ngạc phát hiện, ở đằng kia gia tiệm Internet cửa ra vào, hai cái nữ hài tử chính kịch liệt uốn éo đánh cùng một chỗ. Hắn một người trong tựa hồ hắn còn đã từng thấy qua một mặt. Tại các nàng bên cạnh, một cái người cao nam sinh không biết làm sao đứng ở nơi đó, tựa hồ đang tại đau khổ khuyên giải. Bên cạnh cũng không có thiếu nam sinh mang theo trêu tức biểu lộ nhìn xem náo nhiệt.

Chứng kiến Tô Thục Hiểu đã muốn cơ hồ chạy tới cái kia hai cái nữ hài tử bên người, Dương Hoa cái đó còn dám do dự? Hắn tranh thủ thời gian móc ra tiền đến giao mất tiền xe, sau đó cũng vội vã hướng Tô Thục Hiểu phương hướng đuổi tới.

Đội Dương Hoa chạy ra vài bước, hắn rốt cục nghĩ tới. Cái kia hắn cảm giác đã gặp mặt nữ hài tử chính là lần trước hắn đến sân vận động đi cho Tô Thục Hiểu tặng đồ thời điểm, cái kia đứng ở bên người nòng đội cổ động viên thành viên.

Lúc này, Tô Thục Hiểu đã chạy đến bên cạnh hai người. Đáng tiếc, sự xuất hiện của nàng tựa hồ cũng không thể hóa giải hai vị nữ sinh ở giữa thù hận, các nàng ngược lại đánh càng thêm kịch liệt cùng hung hãn. Vốn đang chỉ là uốn éo cùng một chỗ, tượng đầu vật vận động viên đồng dạng phân cao thấp hai cái nữ hài lúc này vậy mà vung vẩy nổi lên hai tay, dùng móng tay của các nàng công kích lẫn nhau. Hơn nữa, hai người còn một bên đánh một bên giúp nhau la hét ầm ĩ lấy.

Đội Dương Hoa dần dần chạy tới gần, hắn mới nghe rõ hai cái tràn đầy phẫn nộ nữ hài tử trong miệng gọi lấy nội dung.

"Gái điểm thú! Đuột người khác bạn trai! Không biết xấu hổ!"

"Stop đề...! Người quái dị! Bị quăng đã bị quăng! Nhìn người trường cái kia đức hạnh, cũng không đi vung ngâm nước tiểu chiếu chiếu!"

Chỉ cần nghe thế hai câu, Dương Hoa liền minh bạch sự tình nguyên nhân gây ra. Rất hiển nhiên, vị kia người cao nam sinh là trong đó một vị trước bạn trai, nhưng là hôm nay tại trong quán Internet lại bị bạn gái phát hiện hắn cùng với vị kia đội cổ động viên thân mật quan hệ. Kết quả tại tiệm Internet bên ngoài, 2 tên nữ sinh mà bắt đầu trận này vô đầu.

"Phương Lâm Lâm!" Tô Thục Hiểu đứng ở khoảng cách hai người nửa thước xa địa phương, bắt lực nhìn xem các nàng, hô vài tiếng bằng hữu của mình danh tự, nhưng không biết làm như thế nào khuyên bảo. Tại biết rõ rằng chân tướng sự tình về sau, nàng mà bắt đầu hối hận vừa rồi nhất thời xúc động đã chạy tới khuyên can. Loại này đuột bạn trai việc tư, cũng không phải là nàng nên vạ quăn. Tuy nhiên vị kia đuột người khác bạn trai nữ sinh là nàng tại đội cổ động viên ở phía trong một trong những bằng hữu tốt nhất.

Tuy nhiên Tô Thục Hiểu cũng không có tham dự đến trong trận chiến đấu này ý định, nhưng là sự xuất hiện của nàng hiển nhiên lại để cho vị kia bị cướp đi bạn trai nữ sinh rất là hoảng sợ. Loại này hoảng sợ kích thích nàng cật lực, kết quả, vốn là tựu chiếm cứ ưu thế béo nữ sinh rất nhanh sẽ đem so nàng yếu đi một vòng Phương Lâm Lâm uốn éo trở mình tại đất.

Đón lấy, nữ sinh kia lập tức liền muốn vừa người nhào tới, đặt ở Phương Lâm Lâm trên người, làm cho nàng hảo hảo nếm thử sự lợi hại của mình. Nhưng là bởi như vậy, nguyên vốn định khoanh tay đứng nhìn Tô Thục Hiểu lại bị buộc đứng dậy. Mặc kệ như thế nào, nàng cũng không thể nhìn mình bằng hữu bị một cái khác nữ sinh cuồng đánh mà thờ ơ a?

Rất bất đắc dĩ, Tô Thục Hiểu không thể không trạm tiến lên đi, một phát bắt được này vị béo nữ sinh cánh tay, sau đó thuận thế néo một cái, đem tay của nàng vận đến sau lưng. Tuy nhiên Tô Thục Hiểu đáng người thoát nhìn so Phương Lâm Lâm còn muốn mảnh mai một ít, nhưng nàng võ thuật truyền thống Trung Quốc tam đoạn danh hiệu cũng không phải là đến không. Chỉ là một động tác, nàng cũng đã một mực chế trụ vị kia béo nữ sinh. Béo nữ sinh lập tức phẫn nộ quay đầu lại nhìn Tô Thục Hiểu liếc, không che dấu chút nào phẫn nộ của mình.

"Lâm Lâm, người không sao chứ?" Mang theo lòng tràn đầy đối với vị kia béo nữ sinh thật có lỗi, Tô Thục Hiểu hay là trước ân cần thăm hỏi té trên mặt đất mặt mũi tràn đầy thông khổ đồng đội.

Đúng vậy Tô Thục Hiểu lại không nghĩ tới, đương làm Phương Lâm Lâm theo trên mặt đất bò sau khi thức dậy, nàng đệ một động tác dĩ nhiên cũng làm là phẫn nộ lớn tiếng gọi lấy, ở đằng kia tên bị chế trụ béo nữ sinh trên mặt hung hăng bắt một bả. Chứng kiến béo nữ sinh trên mặt xuất hiện năm đầu rõ ràng vết máu, Tô Thục Hiểu tại chỗ tựu sợ ngây người.

Chương 6: Sinh sự từ việc không đâu (thượng)

đề cừ, phiếu đề cừ ah!!

Bị chính mình người bạn tốt kia hành vi sợ hãi kêu lên một cái Tô Thục Hiểu ngơ ngác thả cầm lấy béo nữ sinh tay. Cảm thấy mình trên mặt nóng rất đau nhức béo nữ sinh một cảm giác được chính mình hai tay lần nữa tự do, liền lập tức ở chính mình trên mặt sờ soạng một cái. Đón lấy, nàng đem dính vào máu tươi để tay tại trước mắt xem xét, lập tức “Oa” một tiếng đại khóc lên.

Lòng tràn đầy sợ hãi béo nữ sinh cơ hồ dùng hết khí lực toàn thân đẩy ra bên người Tô Thục Hiểu, oán hận nhìn chăm chăm nàng cùng Phương Lâm Lâm liếc liếc khóc lớn lấy hướng trong trường học chạy tới.

Đối với nữ hài tử mà nói, trên mặt bị thương chỉ sợ là nhất làm cho các nàng sợ hãi sự tình. “Mặt mày hốc hác” cái từ này ở đằng kia chút ít vốn tự không thể nào xinh đẹp nữ hài tử trong nội tâm lại càng thực tế có vẻ khủng bố. Thử nghĩ, nếu như tại một Trương Nguyên vốn là không thể nào xinh đẹp trên mặt lại thêm vài đạo vết thương, còn có ai nguyện ý nhìn nhiều cô gái như vậy từ liếc?

Béo nữ sinh tại sợ hãi dưới sự kích thích đẩy Tô Thục Hiểu khí lực là to lớn như thế, thế cho nên nàng một bả liền đem Tô Thục Hiểu theo vốn là trạm địa phương đẩy liên tục lui về phía sau vào bước. Nếu như không phải Dương Hoa nhìn thấy tình huống không ổn, tranh thủ thời gian nghiêng tiến lên đẩy từ phía sau lưng đỡ Tô Thục Hiểu, chỉ sợ nàng cũng sẽ một giao té lăn trên đất.

Bên cạnh vậy xem các nam sinh hiển nhiên cũng không nghĩ tới sự tình hội phát triển trở thành kết quả như thế. Khi bọn hắn chứng kiến béo nữ sinh trên mặt cái kia năm đạo vết máu thời điểm, cũng lập tức cùng một chỗ hú lên quái dị, sau đó tranh thủ thời gian cho nàng nhượng xuất một đầu trốn về trường học thông đạo. Ở phía sau, ai cũng không muốn cùng một cái đã muốn nhanh bị sợ điên rồi nữ nhân gây khó dễ.

“Lâm Lâm... Lâm Lâm, người...” Ngã vào Dương Hoa trong ngực Tô Thục Hiểu trợn mắt há hốc mồm nhìn xem sắc mặt tái nhợt, còn nhìn thẳng cái kia béo nữ hài đào tẩu phương hướng, mặt mũi tràn đầy cười nhạo Phương Lâm Lâm.

“Thục Hiểu? Làm sao người đến bây giờ mới vừa về? Ký túc xá đã có thể phải đóng cửa.” Mãi cho đến cái kia khóc đào tẩu béo nữ sinh bóng lưng biến mất ở trường học cửa lớn, Phương Lâm Lâm mới xoay đầu lại thay hơi chút ôn hòa chút ít gương mặt đối với Tô Thục Hiểu hỏi.

“Ta... Chúng ta quán bar hôm nay có chút việc, cho nên ta cùng Hoa ca đi chậm chút.” Tô Thục Hiểu cố gắng làm cho mình trấn định một chút, sau đó nàng đối với Dương Hoa miễn cưỡng cười cười, nhẹ nhàng đẩy ra hấn đỡ lấy hai tay của mình đứng lên.

Đứng ngoài quan sát các nam sinh nhìn thấy Phương Lâm Lâm cùng Tô Thục Hiểu bắt đầu rồi hữu hảo bắt chuyện, lúc này mới nhớ tới ký túc xá muốn đóng cửa sự tình, vì vậy tranh thủ thời gian lại bắt đầu tập thể bộ dạng xun xoe hướng lầu ký túc xá phương hướng mãnh liệt chạy bắt đầu đứng dậy.

“Ah? Hoa ca?” Đợi cho đứng ngoài quan sát các nam sinh đều đi hết sạch, Phương Lâm Lâm rồi mới hướng Tô Thục Hiểu lộ ra một cái ái màu đáng tươi cười, khoi mào lông mày nhìn xem nàng hỏi, “Hắn là... Người... Ừm?”

“Không phải, người đừng hiểu lầm!” Tô Thục Hiểu đầu lập tức nhanh chóng rung bắt đầu đứng dậy.

“Này, người dấu điểm ta có ý gì? Hắn là các người quán bar hay sao? Chúng ta đây trước kia là không phải báỉ kiến?” Phương Lâm Lâm không sao cả cười đối với Tô Thục Hiểu nói.

Bởi vì Dương Hoa chỗ đứng tương đối ám, bởi vậy Phương Lâm Lâm một mực đều không có thể thấy rõ hấn tướng mạo. Bất quá nàng còn có thể lờ mờ có thể nhớ lại, lần đầu tiên đội cổ động viên tại T thành phố sân vận động biểu diễn thời điểm, từng có quá một thứ tên là Dương Hoa nam sinh tìm đến qua Tô Thục Hiểu.

“Lâm Lâm người không sao chứ? Vừa rồi té không có?” Tô Thục Hiểu cũng không muốn cùng Phương Lâm Lâm tại nơi này chính cô ta đều cảm thấy rất khó nói tình huống vấn đề thượng đây đưa xuống dưới, vì vậy tranh thủ thời gian đoạt tại Dương Hoa nói chuyện trước kia hỏi.

“Ta?” Phương Lâm Lâm mượn theo trong quán Internet bắn ra ngọn đèn nhìn nhìn trên người mình, sau đó đối với Tô Thục Hiểu mỉm cười, “Này, không có việc gì. Chính là quần áo vừa rồi làm dơ rồi, trở về một giặt rửa là tốt rồi.”

“Lâm Lâm, ký túc xá lập tức phải đóng cửa, chúng ta đi về trước đi.” Cái kia người cao nam sinh đột nhiên tại lúc này sợ hãi rụt rè xen vào một câu miệng. Hắn cùng với Tô Thục Hiểu cũng nhận thức, cho nên tại đối với Phương Lâm Lâm lúc nói chuyện, đồng dạng đối với Tô Thục Hiểu lộ ra một cái xấu hổ đáng tươi cười.

“Hồi đi làm gì? Phải đi về người tự mình một người trở về! Khuya hôm nay ta muốn chơi suốt đêm!” Người cao nam sinh lời của mới rồi, Phương Lâm Lâm cũng không quản Tô Thục Hiểu cùng Dương Hoa ở đây, lập tức trở về đầu cầm tức đối với hấn rộng giận bắt đầu đứng dậy.

“Lâm Lâm, ngày mai chúng ta buổi sáng còn có nhiệm vụ nì. Không quay về sao được? Hơn nữa, ngày mai Đường Đào nhưng là phải lên sân khấu.” Chứng kiến Phương Lâm Lâm sau lưng nam sinh cho mình truyền đạt xin giúp đỡ ánh mắt, Tô Thục Hiểu đành phải cười khuyên giải Phương Lâm Lâm

Ở sau lưng nàng nam sinh là thế kỷ đại học đội bóng rổ chủ lực đội viên một trong, vào ngày mai có trận đấu dưới tình huống, hấn nào dám ra ngoài bất quy?

“Thục Hiểu, ta mặc kệ chuyện của ngươi, ngươi cũng đừng quản ta.” Phương Lâm Lâm căn bản là không có ý định nghe Tô Thục Hiểu khuyên bảo, nàng lạnh lùng quay đầu lại đối với Tô Thục Hiểu nói một câu, sau đó tự lại quay đầu đi nhìn xem cái kia người cao nam sinh, một chữ một chữ hỏi: “Ngươi là theo giúp ta, có lẽ hay là không cùng?”

Nam sinh chân tay luống cuống đứng ở chỗ nào, mặt mũi tràn đầy đều là do dự thần sắc. Rất hiển nhiên, ngày mai trận đấu cùng bạn gái lời nói chính trong lòng hấn tiến hành kịch liệt đấu tranh.

Trên thực tế, hôm nay sự tình cũng căn bản không thể trách cứ Phương Lâm Lâm hội phát lớn như vậy tính tình. Bởi vì đang cùng nam sinh này kết giao thời điểm, Phương Lâm Lâm mặc dù biết hấn trước kia từng có một cái lại để cho hấn rất phiền muộn bạn gái, nhưng căn bản cũng không biết hấn vậy mà không cùng trước kia bạn gái nói qua chia tay sự tình. Bởi vì hấn sai lầm khiến cho chính mình thiếu chút nữa đang tại nhiều như vậy nam sinh mặt bị quần áo một châu, cái này lại để cho từ nhỏ bị sủng đến lớn Phương Lâm Lâm như thế nào nuốt hạ con tức này?

Bất quá, nhìn thấy Phương Lâm Lâm chẳng những không nghe khuyên bảo cáo, còn xông chính mình nổi giận, Tô Thục Hiểu tại chỗ tự kéo Dương Hoa cánh tay, quay đầu lôi kéo hấn cùng đi. Nói đến tính tình cá tính, Tô Thục Hiểu cũng không phải là Tề Vũ Huỳnh cái loại này ôn nhu sẵn sác, người ngoài vì thiện loại hình. Nàng tuyệt đối là điển hình “Người kính ta một xích(0, 33m), ta kính người một trượng; phạm nhân ta một bước, ta trừng phạt người thập bước” nữ hài tử. Ngươi cùng nàng hảo ngôn hảo ngữ, nàng tự cũng về mặt ôn hoà cùng ngươi nói chuyện; ngươi cùng nàng phát giận? Tính tình của nàng so ngươi còn muốn lớn hơn liệt!

Nếu như không phải xem tại Phương Lâm Lâm bình thường tại đội cổ động viên ở phía trong cùng quan hệ của mình một mực rất tốt phân thượng, đối mặt như vậy rất không nói đạo lý hành vi, Tô Thục Hiểu chỉ sợ tại chỗ tự muốn chút ít lời khó nghe đến.

Dương Hoa bị Tô Thục Hiểu ngay lời tóm kéo ra ngoài thật xa, vốn tự còn một mực như nhũn ra hai chân thất thất thểu thểu bước vài bước, thiếu chút nữa không có một té ngã đảo. Chứng kiến bên người Dương Hoa thiếu chút nữa đứng tại trên người mình, Tô Thục Hiểu cái này mới phát hiện, nàng lại đem đối với đồng học cảm tức giận chó đánh mèo đến Dương Hoa trên người. “Ah! Hoa ca, thực xin lỗi.” Tô Thục Hiểu lập tức tràn đầy hối hận, tiếc đối với Dương Hoa xin lỗi.

“Không có gì, không có gì.” Dương Hoa cười khò ồm vững bước từ.

“Tốt, ngươi không chịu theo giúp ta có phải là?” Lúc này theo hai người sau lưng đột nhiên lại truyền đến Phương Lâm Lâm tràn ngập phẫn nộ tiếng la, “Vậy chúng ta xong rồi! Ngươi trở lại tìm ngươi người quái dị a!”

“Lâm Lâm, ta chưa nói không cùng ngươi ah!” Người cao nam sinh cũng biết, vừa rồi chuyện đã xảy ra là hấn không đúng. Hấn không có cùng trước kia bạn gái đem lời nói rõ, kết quả lại để cho Phương Lâm Lâm ra đại sự. Cho nên đối mặt thịnh nộ bạn gái, hấn cũng chỉ có thể hảo ngôn hảo ngữ theo ý của nàng.

“Vậy ngươi lập tức theo ta đi.” Phương Lâm Lâm một bả tóm ở người cao nam sinh cánh tay.

“Lâm Lâm, nhưng ngày mai... Ngươi không thể...” Người cao nam sinh bắt đắc dĩ tận lấy cuối cùng cố gắng. Hấn biết rõ, nếu như buổi tối cả đêm không về, ngày mai huấn luyện viên cho dù không đem hấn khai trừ ra đội bóng rổ, cũng nhất định sẽ đem hấn đánh tiến thay thế bổ sung tổ.

“Tốt! Ta cũng vậy không với ngươi nói nhảm” Phương Lâm Lâm trầm mặc một hồi, đột nhiên nghiêng răng nghiêng lợi nói, “Ta ta sẽ đi ngay bây giờ thế kỷ khách sạn thuê phòng, ngươi muốn tới sẽ tới, không đến về sau cũng đừng sẽ tìm ta.”

Nói vừa xong, Phương Lâm Lâm tự vút xuống dưới nam sinh kia, vài bước liền từ Tô Thục Hiểu cùng Dương Hoa bên cạnh hai người chạy qua, ngược lại so với bọn hấn trước chạy lên đường cái.

“Lâm Lâm!” Bị Phương Lâm Lâm một phen dọa sợ nam sinh mãi cho đến Phương Lâm Lâm chạy lên đường cái, kêu xe taxi về sau mới kịp phản ứng, vội vàng bước nhanh đuổi theo tiến đến. Đúng vậy không đợi hấn giữ chặt Phương Lâm Lâm, hấn cũng đã ngồi trên xe taxi, hơn nữa lại để cho lái xe đem xe khai mở động.

Mất thấy đã muốn đuổi không kịp xe taxi, người cao nam sinh tranh thủ thời gian lại quay đầu lại ngăn cản vẫn còn hướng trường học đi Tô Thục Hiểu cùng Dương Hoa. Nhìn xem cái này mặt mũi tràn đầy khổ tướng người cao nam sinh, Tô Thục Hiểu nhú mày. Phức tạp như vậy việc tư, nàng không có công phu lẫn vào, cũng không muốn lẫn vào. Chuyện của mình tự mình giải quyết, đây là Tô Thục Hiểu trước sau như một tín điều.

“Thục Hiểu, cầu ngươi giúp ta khuyên nhủ Lâm Lâm a.” Người cao nam sinh lại ngăn đón Tô Thục Hiểu đau khổ cầu khẩn.

“Đường Đào, ngươi vừa rồi cũng nhìn thấy, ngươi nói ta hiện tại nói cái gì nàng hội nghe sao?” Tô Thục Hiểu nhú chặc mày nói.

“Ta đây làm sao bây giờ?” Người cao nam sinh không liệu qua lại đập vào chuyễn, có lẽ hay là gặt gao ngăn ở Tô Thục Hiểu trước mặt, tượng bắt lấy cuối cùng một cây cây cỏ cứu mạng đồng dạng chết sống không cho nàng rời đi.

“Ai, ngươi tranh thủ thời gian đuổi theo nàng ah! Sau đó hò hét nàng quá! Ngày mai gặp đến huấn luyện viên, ngươi còn muốn tốt lấy cơ ah!” Tô Thục Hiểu nhìn xem ngăn cản đường đi của bọn hấn từ đều không cho mở Đường Đào, không thể làm gì vì hấn ra cái điểm quan trọng.

“Đừng! Đừng!” Sớm tự không có chủ ý Đường Đào lúc này chỉ sợ cũng xem như nghe được cái gì chủ ý cùi bắp đều trở thành điểm màu vàng tử, vừa

nghe đến Tô Thục Hiểu lời mà nói..., hấn lập tức liên tục không ngừng điểm ngẩng đầu lên. Sắp đến Đường Đào cho đến lúc này mới cho Dương Hoa cùng Tô Thục Hiểu hai người tránh ra một lối đường, thả bọn họ đi tiến cửa trường đại học.

Đường Đào nhường lối mở, Tô Thục Hiểu cơ hồ lập tức liền vọt vào trường học, hướng ký túc xá phương hướng chạy tới. Nhưng là, thế sự thường thường tự là như thế, đương làm một người càng sốt ruột thời điểm, thêm phiền vấn đề thì càng nhiều.

Ngay tại Tô Thục Hiểu dùng chính mình toàn thân cuối cùng khí lực, dọc theo tối như mực sân trường con đường nhỏ hướng lầu ký túc xá chạy như điên thời điểm, lại thỉnh linh cùng nghiêng trong đất lao tới một cái bóng đen đụng phải cái dây cột lòng.

Tô Thục Hiểu lúc này đã bị đối phương cái kia thân thể cao lớn cho bắn đi ra, về phía sau một giao té lăn trên đất. Mà cái kia đụng vào Tô Thục Hiểu bóng đen nhưng chỉ là đang nhìn bị nâng đụng vào người liếc về sau, lại tiếp tục đầu cũng sẽ không hướng ra ngoài trường chạy ra ngoài.

“Ai!” Thấy rõ bóng đen kia gương mặt về sau, Tô Thục Hiểu cũng chỉ có thể bùm lấy chính mình bị đụng đau nhức bụng, ngồi dưới đất lộ ra bất đắc dĩ cười khổ. Bị vừa rồi lại để cho Phương Lâm Lâm không nể nang béo nữ sinh đánh ngã, gục, nâng ngoại trừ tự nhận không may bên ngoài còn có thể nói cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Sinh sự từ việc không đâu (hạ)

đề cử, đề cử. Ngày mai bắt đầu VIP khôi phục một thiên bốn chương.

“Hiểu Hiểu, coi chừng.” Đang ở đó cái béo nữ sinh theo bên cạnh xông lúc đi ra, Dương Hoa cũng đã lớn tiếng nhắc nhở Tô Thục Hiểu. Chứng kiến béo nữ sinh đem Tô Thục Hiểu đánh ngã, gục, Dương Hoa vội vàng chạy lên tiến đến, đem bà Tô Thục Hiểu theo trên mặt đất giúp đỡ bắt đầu đứng dậy.

“Không có sao chứ?” Tại đen kịt trường học trên đường nhỏ, Dương Hoa cũng thấy không rõ Tô Thục Hiểu có hay không té bị thương, chỉ có thể nâng dậy nâng về sau cúi đầu hỏi.

“Khá tốt. Ai ui!” Tô Thục Hiểu cố gắng muốn đứng thẳng thân thể, đứng vậy đứng ở một nửa rồi lại ôm bụng kêu đau một tiếng khom người xuống. Bất quá cũng may trên người nàng ngoại trừ bụng bị đụng từng đợt phiên giang đảo hải (trần ngập sóng gió) loại đau đớn bên ngoài, những địa phương khác tựa hồ cũng không có bị thương.

“Muốn hay không đi bệnh viện nhìn một chút?” Dương Hoa nghe được Tô Thục Hiểu cái kia thanh âm kêu đau, không khỏi lo lắng.

“Không có việc gì.” Tô Thục Hiểu cùng tỷ tỷ của nàng học qua một điểm trung y, biết mình chỉ là bị đập lấy dạ dày. Tuy nhiên tạm thời hội rất khó chịu, bất quá trên thực tế cũng không có trở ngại.”Ai, bất quá ta xem ta là tới không kịp chạy về ký túc xá.” Bị Dương Hoa vịn trạm tại nguyên chỗ nghỉ ngơi một hồi, nàng lấy điện thoại cảm tay ra nhìn đồng hồ, sau đó cười khổ ngẩng đầu nói.

“Đi xem a.” Dương Hoa cũng chỉ có thể cổ vũ Tô Thục Hiểu một câu, sau đó dắt díu lấy nàng chậm rãi hướng nữ sinh ký túc xá đi đến.

Đội hai người dùng con rùa đen giống nhau tốc độ chuyển đến nữ sinh ký túc xá cửa ra vào thời điểm, nghênh đón bọn hấn chính là đồng thật chắc đại môn cùng một tòa tối như mực lầu ký túc xá.

“Làm sao bây giờ?” Dương Hoa nhìn xem Tô Thục Hiểu khổ cười hỏi.

“Người không phải nói trước kia cùng mấy cái đồng học bị giam ở bên ngoài qua rồi cả đêm sao? Các người lúc ấy làm sao bây giờ hay sao?” Tô Thục Hiểu hỏi lại Dương Hoa nói.

“Chúng ta...” Dương Hoa nghĩ nửa ngày, có lẽ hay là cười sò lên cái mũi, không có tiếp tục nói hết. Thật sự là hấn đã từng trải qua một lần tình huống như vậy, nhưng là lần kia hấn là cùng mấy cái nam sinh bị giam tại bên ngoài túc xá mặt, cho nên vài người ngay tại lầu ký túc xá cửa ra vào ngồi nói chuyện phiếm khoác lác vượt qua cả đêm cũng không có gì. Nhưng Tô Thục Hiểu là nữ hài tử, nhưng lại chỉ là một người, nàng chẳng lẽ lại cũng muốn tại lầu ký túc xá bên ngoài ngồi trên một đêm?

“Nói nha.” Tô Thục Hiểu cười đẩy Dương Hoa.

“Chúng ta...” Dương Hoa tự giễu tựa như cười, đang chuẩn bị đem bà lúc ấy hấn và mấy cái đồng học ngồi ở cửa ra vào nói chuyện phiếm chuyện lý thú nói cho Tô Thục Hiểu nghe, đứng vậy ngẩng đầu, lại vừa vận trông thấy tại nữ sinh ký túc xá tầng 2 hành lang thượng, vậy mà mở ra một cánh cửa sổ.

Dương Hoa chú ý lập tức đã bị cái kia phiền cửa sổ hấp dẫn. Hắn trong lòng đoán chừng một chút cửa sổ cùng mặt đất khoảng cách, sau đó quay đầu, chỉ chỉ cửa sổ cười đối với đang dùng ánh mắt mong chờ nhìn xem hắn Tô Thục Hiểu hỏi: "Người cảm thấy, nếu như ta nâng người, người có thể leo đi lên sao?"

Đột nhiên nghe được cùng mình trong tưởng tượng hoàn toàn bất đồng nội dung, Tô Thục Hiểu kinh ngạc theo Dương Hoa ngón tay phương hướng nhìn sang, sau đó liền đồng dạng chú ý tới cái kia phiền mở ra cửa sổ.

"Hai người chúng ta người khả năng không được." Tô Thục Hiểu đoán chừng một chút, sau đó lắc đầu cười nói, "Bất quá ta nếu tìm đồng học đến giúp hạ bệ bọn, nên vậy có thể bỏ đi lên."

"Vậy người gọi điện thoại tìm nàng đám bọn họ."

"Ừm." Tô Thục Hiểu gật gật đầu.

"Này?" Đầu bên kia điện thoại rất nhanh tựu truyền đến Tô Thục Hiểu đồng học mơ mơ màng màng thanh âm.

"Này? A Ninh, ta là Hiểu Hiểu."

"Ah? Hiểu Hiểu? Người chạy đi nơi nào? Ta còn tưởng rằng người khuya hôm nay không trở lại nữa! Lâu ký túc xá đều đóng cửa!" Trong điện thoại nữ sinh vừa nghe đến là Tô Thục Hiểu lập tức kích động tỉnh lại.

Rất nhanh, tại đây một hồi kích động gọi về sau, lâu ba trong một cái phòng tựu sáng lên khẩn cấp đèn.

"A Ninh, ta hiện tại bị giam ở bên ngoài sao! Người giúp ta cái bệ bọn được không?" Tô Thục Hiểu làm nũng tựa như đối với bạn cùng phòng nói.

"Như thế nào giúp nha?" A Ninh có chút ủ rũ, "Người biết quy củ. Qua rồi 12h, lâu quản không biết mở cửa."

"Hắc hắc, ta ý định trở mình lâu hai cái kia phiền cửa sổ, người đem giường của ta đơn cầm bắt được lâu hai vưon ra đến, để cho ta cầm lấy leo đi lên." Tô Thục Hiểu nói đến đây thời điểm vậy mà nhin không được cảm thấy hưng phấn lên.

"Bò lên? Tốt, tốt! Người chờ, ta lập tức sẽ tới!" A Ninh vừa nghe xong Tô Thục Hiểu lời mà nói..., vốn là sùng sốt một chút, sau đó lập tức cũng hưng phấn kêu lên.

Yên tĩnh trong đêm rất nhanh truyền đến một hồi nóng nảy xuống thang lâu lúc "Thùng thùng" thanh âm. Đơn từ nơi này đầu trần tuyến bước ở phía trong có thể nghe ra những kia nhận được điện thoại nữ sinh tâm tình. Tại trong đêm bò lâu ký túc xá cửa sổ? Đối với những kia thể kỷ trong đại học học bài đám nữ hài tử mà nói, đây quả thực quá kích thích!

Rất nhanh, mấy nữ sinh đầu tựu từ lâu hai cửa sổ nhỏ ở phía trong đưa ra ngoài. Khẩn cấp đèn ngọn đèn cũng chiếu sáng tại lâu một đứng Dương Hoa cùng Tô Thục Hiểu. Nhìn thấy mấy cái đối với chính mình ngoác ý bảo đồng học, Tô Thục Hiểu tình nghịch đối với các nàng thề lưỡi.

Bất quá, Tô Thục Hiểu rất nhanh liền phát hiện, nàng mấy cái đồng học nhưng tựa hồ một chút cũng không có chú ý tới nàng. Đang ở đó chén nhỏ khẩn cấp đèn ngọn đèn chiếu sáng Dương Hoa gương mặt thời điểm, mấy nữ sinh tựu tất cả đều mang theo kinh nghi biểu lộ xì xào bàn tán bắt đầu đứng dậy. Mà lúc này, Dương Hoa điện thoại lại thật vừa đúng lúc vang lên.

Chứng kiến trên điện thoại di động Tề Vũ Huỳnh dây số, Dương Hoa đối với Tô Thục Hiểu bất đắc dĩ cười, đưa di động đặt ở bên tai.

"Dương Hoa, Hiểu Hiểu tới trường học rồi?" Theo bên kia truyền đến nếu không phải Tề Vũ Huỳnh thanh âm, mà là Vương Nhượng Tích cái kia mang theo cười to lừa gạt thanh âm.

Tại yên tĩnh trong đêm, tuy nhiên điện thoại trong loa thanh âm cũng không lớn, đúng vậy y nguyên có thể truyền ra rất xa. Dương Hoa trong điện thoại di động thanh âm cùng một chỗ, trên lầu các nữ sinh lập tức đình chỉ đối thoại, cả đám đều vãn tai nghe.

"Ừm, đến. Ta đang đứng nàng lâu ký túc xá hạ nì." Dương Hoa nói.

"Ah, vậy người bây giờ tới hay không Vũ Huỳnh ở đây?" Vương Nhượng Tích có lẽ hay là mang theo dùng không được đến cười to nói.

"Làm gì?" Dương Hoa không rõ Vương Nhượng Tích làm gì hảo hảo nhớ tới gọi mình đi Tề Vũ Huỳnh gia, hắn không phải trước đó nói tốt rồi không đi đây sao?

"Ah, ta là muốn nói cho người biết. Vũ Huỳnh nàng vừa rồi mà khi lấy mọi người chúng ta mặt nói, chỉ cần người đang ở đây một giờ trong xuất hiện ở trước mặt nàng, người muốn thế nào cũng có thể." Vương Nhượng Tích tựa hồ là cố ý lớn tiếng kêu đi ra lời nói từng chữ từng chữ tất cả đều rõ ràng truyền vào này chút ít ghé vào trên cửa sổ tiểu nữ sinh đám bọn họ trong lỗ tai.

"Người nói cái gì ah!" Dương Hoa đương nhiên biết rõ những kia tiểu nữ sinh hoàn toàn có thể nghe được điện thoại di động của mình ở phía trong Vương Nhượng Tích nói từng chữ, hắn tại chỗ tựu xấu hổ bùm lấy microphone hô một tiếng.

"Ta nói cái gì người còn không có nghe rõ?" Vương Nhượng Tích lại một lần tăng lớn âm lượng "Ta nói, Tề Vũ Huỳnh mới vừa nói rồi! Chỉ cần người có

thể ở một điểm trước kia đuổi tới nàng chỗ ở, người muốn nàng làm gì cũng có thể!”

Vương Nhược Tích rống ra tới thanh âm là to lớn như thế, thế cho nên Dương Hoa ngay che đầu che không ngừng. Cả câu nói để ở sân mấy nữ hài tử toàn bộ cũng nghe được trong lỗ tai. Chứng kiến Tô Thục Hiểu lộ ra xấu hổ biểu lộ, Dương Hoa trên ót lập tức toát ra to như hạt đậu giọt mồ hôi.

“Nhược Tích, người dọa nói cái gì! Ta lúc nào nói qua lời này rồi!” Lúc này trong điện thoại lại truyền tới Tề Vũ Huỳnh vừa then vừa vội phân biệt thanh âm, nàng tựa hồ là một bà theo Vương Nhược Tích trong tay túm lấy điện thoại, “Dương Hoa, người đừng nghe Nhược Tích nói bậy, ta... Ta cũng không nói qua... Cái kia... Kỳ thật ta cũng không phải không muốn... Ai... Ta...” Đang khẩn trương cùng lo lắng phía dưới, gần đây dùng hay nói trứ danh Tề Vũ Huỳnh vậy mà cũng nói năng lộn xộn bắt đầu đứng dậy.

“Ha ha ha ha!” Trong điện thoại Vương Nhược Tích vẫn còn cười to không ngừng, “Người nói chuyện rồi, người nói chuyện rồi! Mới 30 giây! Hắc hắc hắc hắc! Vũ Huỳnh, người thua!”

Cái gì loạn thất bát tao hay sao? Không đợi lòng tràn đầy xấu hổ, lại dờ khóc dờ cười Dương Hoa sửa sang lại tình huống cái này một trận không hiểu thấu điện thoại rốt cuộc là có ý gì, điện thoại cũng đã không biết bị ai cho phù lên. Đón lấy, đương làm Dương Hoa chính vừa mới chuẩn bị đưa đi động thu vào túi áo thời điểm, chợt nghe lên trên lầu ba nữ sinh đột nhiên đều là ta phát ra một tiếng âm rách phía chân trời thét lên, “Ah! Hoa tử! Thật là Hoa tử ah!” Mấy nữ sinh tất cả đều kích động ôm lại với nhau, tựa như muốn từ trên lầu nhảy xuống đồng dạng.

Theo ba vị nữ sinh tiếng thét chói tai vang lên, trong lúc đó cả tòa nữ sinh ký túc xá mỗi trong một cái phòng, đèn điện tất cả đều một chiếc tiếp một chiếc sáng lên. Trợn mắt há hốc mồm Dương Hoa thậm chí còn chưa kịp phản ứng rốt cuộc xảy ra chuyện gì, lầu hai cửa sổ cũng đã bị vô số theo trong túc xá lao tới nữ sinh chen chúc lấy chân, lấp, bịt.

Đón lấy, Dương Hoa xuất hiện tin tức tựa như vô tuyến điện đồng dạng tại nữ sinh lầu ký túc xá ở phía trong truyền bá lấy. Rất nhanh, càng lớn tiếng thét chói tai theo nữ sinh trong túc xá truyền ra, càng nhiều là nữ sinh mở ra cửa sổ, xông lên sân thượng. Có thậm chí chỉ mặc đơn bạc nội y tụt chạy ra khỏi gian phòng, giờ giống như đèn pha giống nhau khẩn cấp đèn trên lầu tượng trong ngực giam hải đăng đồng dạng hướng dưới lầu qua lại chiếu xạ lấy. Mà lầu hai trước cửa sổ, những kia gan lớn nữ sinh đã muốn tách ra đám người, tựa hồ đang chuẩn bị theo cửa sổ nơi nhảy xuống.

Mất thấy một hồi đại quy mô bạo động muốn thành hình, Tô Thục Hiểu tranh thủ thời gian một phát bắt được bị khẩn cấp đèn ngọn đèn sáng ngời hoa mắt con người Dương Hoa, tại các nữ sinh phá tan trời chặt lầu ký túc xá đại môn trước kia, nửa kéo đi Dương Hoa nhanh chóng dốc lòng cầu học trường cửa hông chạy tới.

Hai người một đường chạy thực mạng ra trường học, Tô Thục Hiểu lúc này mới buông ra Dương Hoa tay. Sau đó hai người cùng một chỗ cái gì cũng không để ý, cứ như vậy ngồi ở phía ngoài cửa trường lối đi bộ thượng, dựa vào cùng một chỗ đại khẩu thở hỗn hển.

“Hiểu Hiểu, trường học các người... Vũ vũ... Trường học các người nữ sinh cùng... Vũ vũ... Cũng thật lợi hại a.” Nhớ lại vừa mới nhìn đến cái kia chút ít chỉ mặc nội y muốn theo trên ban công nhảy xuống nữ sinh, Dương Hoa nghĩ mà sợ đối với Tô Thục Hiểu hỏi.

“Ừm... Không phải... Hô, không phải các nàng lợi hại... Là người gần đây quá nổi danh.” Kéo đi Dương Hoa chạy xa như vậy, Tô Thục Hiểu tiêu hao thể lực là Dương Hoa vài lần, nàng cơ hồ toàn thân đều thoát lực.

“Buổi tối người trở lại không được ký túc xá, đi ta chỗ đó ở a. Dù sao Nhược Tích không tại. Người có thể ở gian phòng của nàng. Ngày mai ta buổi sáng đưa tiễn người về là tốt.” Nghi ngại một hồi, làm theo khí Dương Hoa đối với còn dựa vào tại chính mình trên bờ vai há mồm thở dốc Tô Thục Hiểu nói.

“Ừm, được rồi.” Tô Thục Hiểu cũng vẫn còn có sợ hãi gật đầu, thân thủ lại để cho Dương Hoa đem chính mình lôi dậy.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Phải chăng xe trái pháp luật (thượng)

【 phiếu đề cử, phiếu đề cử ah!!! 】

Trên thực tế, đương làm Tô Thục Hiểu ngồi trên cái kia cỗ xe từ đằng xa ra xe taxi lúc, nàng cũng đã rất bắt đầu có chút hối hận. Không... Có lẽ không nên đem bá ý nghĩ của nàng xưng là hối hận, mà nên vậy xưng là ngượng ngừng thích hợp hơn một ít.

Gần đây cùng nam sinh vẫn duy trì một khoảng cách Tô Thục Hiểu ngồi ở Dương Hoa bên người thời điểm, tâm vẫn bịch bịch nhảy không ngừng. Tô Thục Hiểu không phải không thừa nhận, sắp đã đến cả đêm ở chung cuộc sống đối với nàng mà nói là một cái thật lớn kích thích.

Coi như là hiện tại, nàng hồi tưởng lại lần trước tại Dương Hoa trong nhà say rượu về sau, lại để cho Dương Hoa lưng công đi mấy trăm mét tình huống đều sẽ cảm giác đặc xấu hổ mặt đỏ tới mang tai. Nhưng lần này nàng vậy mà đáp ứng rồi cùng Dương Hoa tại cùng một cái trong phòng ở lại suốt cả đêm! Tại Dương Hoa cũng leo lên ngồi xe taxi, tựa ở Tô Thục Hiểu bên người thời điểm đối với nàng mỉm cười thời điểm, Tô Thục Hiểu chỉ cảm giác mình mặt thoáng một tý liền giống bị đặt ở trên lửa sấy nướng đồng dạng bị phỏng dọa người. Nàng vội vàng đem đầu chuyển khai dời đi chỗ khác một bên, giả bộ như nhìn xem ngoài xe bộ dạng, không dám lại để cho Dương Hoa xem thấy mình xấu hổ màu đỏ bừng gương mặt.

Đây chính là cùng một cái nam sinh ở chung nha! Làm sao người hội dễ dàng đáp ứng đâu này? Lúc này, đây trong đầu cũng đã mơ hồ Tô Thục Hiểu quả thực tự không rõ, vừa rồi nàng làm sao sẽ không hiểu thấu thậm chí ngay cả một điểm cự tuyệt cách nghĩ đều không có.

“Hiểu Hiểu? Người không sao chứ?” Chứng kiến Tô Thục Hiểu vào trong xe về sau vẫn quay đầu, tựa hồ rất thông khổ tựa như nhìn ngoài cửa sổ, Dương Hoa không khỏi ân cần hỏi han. Hắn rất lo lắng Tô Thục Hiểu bụng bị đập lấy địa phương nào, nhớ rõ vừa rồi hắn vận Tô Thục Hiểu trở lại lâu ký túc xá hạ thời điểm, nàng vẫn ôm bụng.

“Ta không sao.” Tô Thục Hiểu đầu đều không về nhỏ giọng đáp.

Lúc này, Tô Thục Hiểu đã muốn chú ý tới, phía trước lái xe tựa hồ đang tại theo kính chiếu hậu ở phía trong rất ái màu nhìn xem nàng cùng Dương Hoa. Ánh mắt kia ở phía trong hương vị rất không đúng.

“Bằng không hay là đi bệnh viện kiểm tra một chút đi.” Trong xe một mảnh hắc ám, Dương Hoa thấy không rõ lắm nghiêng thân thể Tô Thục Hiểu giờ phút này trên mặt biểu lộ. Cho nên hắn chứng kiến Tô Thục Hiểu ngay cả động cũng bất động, đương nhiên cho rằng tiểu cô nương nói “Không có việc gì” chỉ là làm cho mình giải sầu lời nói.

“Ta nói không có việc gì.” Vừa thẹn vừa vội Tô Thục Hiểu lớn tiếng đối với Dương Hoa kêu lên.

Trên thực tế, Tô Thục Hiểu còn không có kêu ra tiếng thời điểm, Dương Hoa cũng đã ý thức được, hắn vừa rồi nói một câu làm cho người ta nghe sẽ cảm thấy phi thường ái màu lời nói.

Tại như vậy cái trong đêm đen, hắn một đại nam nhân cùng một cái tiểu cô nương theo trong đại học lao tới, chạy đến trên đường cái ngăn lại một chiếc xe taxi muốn đi bên ngoài nhà trọ —— cái này vốn cũng đã đủ làm cho người ta xa tư. Nhưng hắn vừa rồi lại vẫn hỏi Tô Thục Hiểu muốn hay không đi bệnh viện kiểm tra thoáng một tý! Đây không phải rõ ràng làm cho người ta hoài nghi hắn và Tô Thục Hiểu trong lúc đó có quan hệ sao? Chứng kiến phía trước miệng của tài xế góc trên hiện lên cái kia một tia cơ hồ có thể gọi là cười nhạo đáng tươi cười, Dương Hoa xấu hổ đối với Tô Thục Hiểu nói một câu “Ah... Thục xin lỗi.”

Đúng vậy Tô Thục Hiểu lại một chút phản ứng cũng không có, y nguyên vẫn không nhúc nhích nhìn ngoài cửa sổ. Cảm giác được Tô Thục Hiểu lãnh đạm, Dương Hoa cười khổ lắc đầu, đem cả ánh mắt chuyển hướng ngoài cửa sổ. Kỳ thật, nếu như là tại chỉ có hai người thời điểm, hoặc là thay đổi một khác một ngày, Tô Thục Hiểu chắc chắn sẽ không như vậy đối đãi Dương Hoa. Hoặc là nói, nếu như tại lúc khác Dương Hoa dùng đồng dạng thái độ quan tâm nàng thoáng một tý, Tô Thục Hiểu cho dù không biết cảm ơn, ít nhất cũng sẽ cho Dương Hoa đưa lên một cái cảm kích đáng tươi cười.

Nhưng là lúc này, Tô Thục Hiểu tâm lại tất cả đều là loạn. Tại quán bar bên ngoài Dương Hoa cho cảm giác của nàng có thể cùng tại trong quán rượu thời điểm hoàn toàn bất đồng. Tại trong quán rượu lúc, nàng có thể đem Dương Hoa trở thành là một minh tinh hoặc là thần tượng, vô luận đối với hắn biểu hiện như thế nào thân mật cũng sẽ không lại để cho Tô Thục Hiểu cảm thấy không ổn.

Đúng vậy lúc này, tại Tô Thục Hiểu trong mắt, Dương Hoa lại chính là một cái bình thường người, một cái cùng nàng tuổi không kém nhiều nam sinh. Cho nên trước kia làm dễ dàng ra quyết định làm cho nàng cảm giác được, mình cùng Dương Hoa đã muốn biểu hiện quá phận thân mật rồi, cho nên hiện tại Tô Thục Hiểu chỉ muốn cùng Dương Hoa giữ một khoảng cách. Nàng cơ hồ là vô ý thức nói ra hoặc là làm ra một ít đối với Dương Hoa mà nói cực kỳ lãnh đạm, thậm chí là rất đau đớn người lời nói hoặc là sự tình.

Tuy nhiên Tô Thục Hiểu trong nội tâm cũng rất muốn cùng Dương Hoa nói “Không có sao”, thậm chí quay đầu lại đi nói một câu “Thục xin lỗi”, nhưng là nội tâm của nàng e lệ lại làm cho nàng hoàn toàn không quay đầu lại đối mặt Dương Hoa dũng khí. Nàng sợ hãi chỉ cần mình vừa quay đầu lại, tựa sẽ khiến phía trước vị kia lái xe sinh ra càng nghiêm trọng hiểu lầm. Tâm loạn như ma Tô Thục Hiểu thậm chí không có cân nhắc, nàng tại sao phải quan tâm như vậy lái xe cách nhìn.

Tô Thục Hiểu thái độ lãnh đạm lại để cho Dương Hoa rất là xấu hổ. Hắn đành phải cũng đồng dạng đem cả đầu chuyển hướng một bên, lẳng lặng nhìn ngoài cửa sổ. Tại thanh tịnh trong đêm, xe taxi ở phía trong thư thích hoàn cảnh rất nhanh tựa lại để cho mỗi một hai người buồn ngủ bắt đầu đứng dậy. Cũng không lâu lắm, Tô Thục Hiểu tự hai mắt nhắm lại đang ngủ. Nàng vốn là ngồi thẳng thân thể bụ lên Dương Hoa, đầu tắc chính là thoải mái gối lên trên vai của hắn.

“Đến địa phương bảo chúng ta.” Một hồi bối rối đánh úp lại, Dương Hoa đối với lái xe mơ mơ màng màng kêu một tiếng, sau đó cũng cùng Tô Thục Hiểu đồng dạng ngủ thật say.

Tuy nhiên Tô Thục Hiểu đã sớm phần buồn ngủ, nhưng là từ đến đều không có qua tại trên xe taxi ngủ kinh nghiệm nàng cũng rất khó có thể ngủ an ổn. Xe taxi không phải trên mặt đất sinh ra xóc nảy luôn hội đem Tô Thục Hiểu giựt mình tỉnh lại. Đương nhiên, loại này bừng tỉnh chỉ là ngăn ngừa một cái chớp mắt, rất nhanh nàng lại sẽ ở mảnh liệt buồn ngủ dưới tác dụng khép lại hai mắt. Bất quá, đương làm Tô Thục Hiểu đột nhiên cảm giác được mình mơ thấy bị nhiều lần xóc nảy cứu tỉnh thời điểm, nàng mơ hồ một hồi, sau đó liền mở mắt.

Tại phát giác chính mình vậy mà cả người đều dán tại Dương Hoa trên người, đầu còn tựa tựa hồ đồng dạng tựa ở trên bả vai hắn thời điểm, Tô Thục Hiểu trái tim lại là một hồi nhảy loạn. Mà khi mặt đỏ tới mang tai Tô Thục Hiểu vừa mới chuẩn bị vội vàng từ Dương Hoa trên người bắt đầu đứng dậy,

để tránh bị người hiểu lầm thời điểm, nàng động tác lại lại đột nhiên dừng lại.

Cái này là địa phương nào? Theo dựa vào cửa sổ xe trông được đến bốn phía một mảnh tối như mực tình hình, Tô Thục Hiểu lập tức tự tình táo lại.

Tại Phương Hoa quán bar chỗ Thành Hoàng lộ cùng thế kỷ đại học trong lúc đó, Tô Thục Hiểu sớm đã đi không biết bao nhiêu cái qua lại. Nhưng nàng lại chưa từng có nhìn thấy qua có loại này có đại mọc thành bụi, khắp nơi đều tối như mực con đường. Cho nên vô luận đây là nơi nào, dù sao hẳn đều khó có khả năng là Dương Hoa ở Thành Hoàng đường, cũng khó có thể là từ thế kỷ đại học đến Thành Hoàng lộ ở giữa bất kỳ một cái nào địa phương.

Tại trong đầu sinh ra như vậy một cái ý nghĩ thời điểm, Tô Thục Hiểu phản ứng đầu tiên chính là lập tức chất vấn vị kia lái xe, hẳn rồi cuộc đem bọn họ dẫn tới địa phương nào.

Đúng vậy ngay tại nàng đang chuẩn bị kinh gọi lúc đi ra, thứ hai đột nhiên theo trong óc duỗi ra xuất hiện ý niệm trong đầu lại để cho Tô Thục Hiểu lại buông tha cho quyết định này: nàng không thể để cho lái xe phát hiện nàng đã muốn tỉnh.

Bất cóc! Bất cóc! Cướp bóc! Mưu sát... Một loạt máu chốt từ nhanh chóng nhảy vào Tô Thục Hiểu trong óc. Lòng cảnh giác rất mạnh tiểu cô nương nghĩ tới đây, toàn thân đều khẩn trương cứng ngắc lại.

Buông lỏng... Buông lỏng! Tô Thục Hiểu một bên không ngừng đối với chính mình nói xong, một bên theo trong cửa sổ xe quan sát đến tình huống bên ngoài. Nhưng là trong đêm tối, nàng cũng chỉ có thể nhìn thấy từng dãy thấp bé nhà trệt cùng thưa thớt mấy cây cây cối.

Tại cẩn thận quan sát vài giây đồng hồ về sau, Tô Thục Hiểu cũng đã xác định, tại đây chỉ sợ đã muốn khai ra T thành phố nội thành, đi tới T ngoại ô thành phố bên ngoài là một loại khu công nghiệp phụ cận. Tô Thục Hiểu lập tức tự mình bạch, nàng cùng Dương Hoa đáp lên một cỗ xe trái pháp luật, mà phía trước cái vị kia lái xe, chỉ sợ cũng không phải người lương thiện. Nghĩ tới đây, Tô Thục Hiểu tranh thủ thời gian nửa nhắm mắt lại giả trang làm ngủ bộ dạng, đồng thời nhẹ nhàng đụng đụng Dương Hoa cánh tay.

Lúc này, Tô Thục Hiểu tâm cũng đã sắp nhảy ra trái tim. Nàng sợ phía trước lái xe sẽ phát hiện nàng đã muốn tỉnh lại. Bởi vì lái xe chỗ ngồi bị vòng phòng hộ một mực bảo hộ lấy, hơn nữa hẳn thể trạng hiển nhiên so nàng cùng Dương Hoa đều muốn cường tráng, cho nên muốn bạo khởi làm khó để chế ngự lái xe cơ hồ là nhiệm vụ không thể hoàn thành. Chỉ sợ chỉ có mở cửa xe nhảy xe mới có thể chạy đi.

Bất quá, Tô Thục Hiểu lúc này đã muốn chú ý tới, bởi vì mặt đường tình huống không tốt, khó coi, lái xe lái xe tốc độ cũng không phải quá nhanh. Cho nên chỉ cần lái xe không hề nhanh hơn độ, nàng cùng Dương Hoa rất có thể có thể chạy ra tìm đường sống.

Trên xe Dương Hoa ngủ tự thể vốn cũng rất không thoải mái, cho nên hẳn đương nhiên cũng không có ngủ chết như vậy. Tô Thục Hiểu đụng một cái hẳn, hẳn cơ hồ lập tức tự chuyển tỉnh lại. Người thứ nhất rơi vào Dương Hoa trong mắt cảnh tượng, chính là tại thông qua cửa sổ xe xuyên đeo vào mộng lung dưới ánh trăng, Tô Thục Hiểu dựa vào tại chính mình trên bờ vai, một trương tâm khuôn mặt cùng mình cơ hồ dán cùng một chỗ, nhắm nửa con mắt, mộng lung nhìn mình hình ảnh.

Chứng kiến như vậy một bộ tràng cảnh, Dương Hoa rất tự nhiên nhú mày, một câu "Chuyện gì xảy ra" cũng đi theo đến bên miệng. Tô Thục Hiểu chứng kiến Dương Hoa lại muốn mở miệng nói chuyện, nàng cơ hồ khẩn trương tâm đều muốn nhảy ra ngoài! Vạn nhất lại để cho phía trước lái xe phát hiện bọn họ hẳn đã muốn tỉnh lại, nhanh hơn lái xe tốc độ, cái kia nhảy xe độ khó đúng vậy thành dãy số nhân bay lên!

Lúc này lấy tay che Dương Hoa miệng đã muốn không còn kịp rồi, khẩn trương tới cực điểm Tô Thục Hiểu không hề nghĩ ngợi tự gom góp qua mặt đi, dùng miệng của mình ngăn chặn Dương Hoa miệng.

Đột nhiên bị Tô Thục Hiểu cưỡng hiếp, Dương Hoa không khỏi hoảng sợ mở to hai mắt, đến bên miệng lời nói cũng bị chặn trở về. Hẳn hoàn toàn không có thể hiểu được, cái tiểu nha đầu này rồi cuộc muốn làm gì.

"Chúng ta bị ép buộc rồi, người không nên cử động. Không cần phải kinh ngạc!" Đợi Tô Thục Hiểu đưa tay chuyển đi lên che Dương Hoa miệng về sau, nàng mới lại cẩn thận từng li từng tí chuyển đến Dương Hoa bên tai, nhỏ giọng đối với hẳn nói. Tô Thục Hiểu trên mặt hoàn toàn là nghiêm túc, không có có một chút e lệ hoặc vui đùa thành phần.

"Ah? Chúng ta đây tại nơi nào?" Đột nhiên theo trong lúc ngủ mơ bị tỉnh lại Dương Hoa hoảng sợ dùng ánh mắt hướng Tô Thục Hiểu hỏi đến. Hẳn lúc này vừa vặn đưa lưng về phía cửa sổ xe, hoàn toàn nhìn không tới tình huống bên ngoài.

"Không biết." Mượn ánh mặt trăng Tô Thục Hiểu xem mình bạch Dương Hoa vấn đề, nàng khẽ lắc đầu.

"Làm sao bây giờ?" Dương Hoa lại một lần dùng ánh mắt tiếp tục hỏi thăm.

"Chuẩn bị nhảy xe." Tô Thục Hiểu chém đinh chặt sắt đối với Dương Hoa ý bảo.

"Người xác định chúng ta thượng xe trái pháp luật rồi?" Dương Hoa cuối cùng y nguyên dùng ánh mắt hỏi đến.

"Xác định." Tô Thục Hiểu lần nữa ngẩng đầu nhìn ngoài cửa sổ, sau đó trả lại cho Dương Hoa một cái ánh mắt kiên định.

Xe taxi y nguyên trong bóng đêm chạy lầy, ai cũng không dám xác định, phía trước còn có... hay không lái xe đồng lõa đang đợi bọn họ. Tại đây chính là hình thức dưới tình huống, nhảy xe cơ hồ là duy nhất có thể làm được lựa chọn. Vì vậy, Dương Hoa cho Tô Thục Hiểu chuyển tới một cái ánh mắt kiên định. Hai người đặt thành nhất trí, Dương Hoa cơ hồ không có chút gì do dự liền mở ra cửa xe, sau đó liền dẫn Tô Thục Hiểu nhảy ra ngoài.

Bành! Một tiếng roi xuống đất nổ mạnh truyền đến, hấn phía sau lưng đầu tiên nặng nề ngã ở ven đường trong bụi cỏ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Phải chăng xe trái pháp luật (hạ)

【 đề cử, đề cử ah! 】

Nếu như không phải Tô Thục Hiểu như thế chém đinh chặt sắt khẳng định bọn hấn đã muốn ngồi trên một cỗ xe trái pháp luật, hay hoặc là Dương Hoa trước đó không có chứng kiến ven đường cái kia tươi tốt bụi cỏ, hấn chắc chắn sẽ không như vậy dứt khoát cùng với Tô Thục Hiểu cùng một chỗ nhảy xuống xe đi.

Bất quá dù là Dương Hoa nhìn đứng chạp đất điểm, hơn nữa xe taxi tốc độ xe cũng chậm nhiều lắm là so xe đạp nhanh một chút như vậy, hấn cũng hay là đang trên mặt đất liên tục lộn mấy vòng, bị ném hai mắt sao Kim ứa ra. Mà Tô Thục Hiểu tựa hồ cũng so Dương Hoa cũng không khá hơn chút nào, đồng dạng chỉ có thể ghé vào trong bụi cỏ thở hổn hển.

Cót ketchz! Ngay tại Dương Hoa cùng Tô Thục Hiểu hai người nhảy xuống xe đi thời điểm, tài xế xe taxi ngay tại dưới sự kinh hãi cốt ketchz một tiếng hét sức thẳng xe lại.

“Này, hai người các ngươi làm gì, không muốn sống nữa?” Phan lại xe tài xế xe taxi cơ hồ lập tức tự dất cuồng hống kêu lên. Hấn một bả kéo dây an toàn, nhanh chóng theo người điều khiển trên vị trí liên xông ra ngoài, vài bước bỏ chạy đến hai cái ngã vào bụi cỏ đoàn người trẻ tuổi bên người, đối với hai người chửi ầm lên: “Các ngươi chính là muốn tự sát, cũng không muốn tìm chúng ta xe taxi ah! Mẹ ơi! Nếu đem bả lão tử cửa xe cho đánh rơi, lão tử tìm ai đi?”

Nghe tài xế xe taxi mắng to, Dương Hoa thật đúng là có khổ đều không nơi tở. Hấn mới vừa rồi bị Tô Thục Hiểu đánh thức thời điểm, vốn tự có lẽ hay là hỗn loạn. Kết quả cho Tô Thục Hiểu đột nhiên xuất hiện một phen giật mình, căn bản không có trải qua suy nghĩ cẩn thận tự hỏi hấn cứ như vậy vô cùng đơn giản bị thuyết phục. Nhưng đợi cho nhảy ra xe taxi, Dương Hoa mới phát hiện, cái này không tự đúng là mình nhà bên cạnh cái kia tám phá bỏ và dời đi nơi khác mà sao? Chỉ cần xa hơn trước lái qua nửa cái phố, xe taxi muốn lái vào hấn ở cư xá rồi!

Như vậy phát hiện thật là làm cho Dương Hoa dở khóc dở cười, hấn cố gắng hồi lâu, rốt cục khắc phục toàn thân đau nhức, lưng la lưng lay đứng lên, cười khổ liền chuẩn bị hướng lái xe xin lỗi.

Chứng kiến ngã vào trong bụi cỏ Dương Hoa đứng lên hướng chính mình đã đi tới, mắng hồi lâu tài xế xe taxi đột nhiên cảm thấy một hồi chột dạ. Lúc này, cũng không phải là Dương Hoa cùng Tô Thục Hiểu đem hấn đương làm bọn cướp, mà là lái xe đem bả Dương Hoa cùng Tô Thục Hiểu đương làm bệnh tâm thần.

Liên tưởng tới những kia tài xế xe taxi bị ép buộc ah, phân thân ah các loại... Thảm án, hấn tranh thủ thời gian phần nộ trùng Dương Hoa cùng đồng dạng loạng choạng ý định đứng lên Tô Thục Hiểu liếc, sau đó liền hùng hùng hổ hổ lái xe đi, ngay tiền xe đều không có tìm hai người muốn.

Tài xế xe taxi vừa đi, cường chống đứng lên Dương Hoa lập tức lại một lần ngã sấp xuống tại trong bụi cỏ. Thở hổn hển hồi lâu thở mạnh về sau, Dương Hoa nửa chi khỏi thân thể, nhìn xem đầu đầy đều là cỏ xanh Tô Thục Hiểu, bật cười.

“Hoa ca...” Tuy nhiên biết rõ Dương Hoa cười là vì làm cho mình buông lỏng tâm tình, nhưng Tô Thục Hiểu lúc này lại cười không nổi. Nàng miễn cưỡng chi khỏi trên thân, mặt mũi tràn đầy hồ thẹn nhìn xem Dương Hoa.

Nàng tối hôm đó ra sai lầm thật sự là nhiều lắm. Vốn là không hiểu thấu đáp ứng rồi Dương Hoa cùng hấn cùng một chỗ qua đêm, sau đó lại đem bả sai lầm của mình giận chó đánh mèo đến Dương Hoa trên người, đặc tội với hấn đủ, bây giờ lại cái kia còn mơ hồ vậy mà giết giết hấn cùng mình cùng một chỗ theo trên xe taxi nhảy xuống tới.

Một té ngã xong sau, Tô Thục Hiểu ngược lại ngã thanh tỉnh lại. Hiện tại lại hồi tưởng lại vừa rồi quá khứ một giờ ở phía trong biểu hiện, Tô Thục Hiểu quả thực đều cảm thấy nhanh không mặt mũi thấy người, nàng cũng không hiểu mình tại sao lại đột nhiên biến thành xúc động như vậy. Kỳ thật Tô Thục Hiểu cá tính một mực đều rất xúc động, chỉ có điều tại vừa rồi cái kia một giờ ở phía trong, nàng có chút làm tầm trọng thêm mà thôi.

“Hiểu Hiểu, ngươi không sao chứ?” Dương Hoa dần dần dừng lại buồn cười tiếng cười, miễn cưỡng chuyển đến Tô Thục Hiểu thân vừa hỏi.

“Ta không sao...” Nghe Dương Hoa quan tâm, nghĩ đến vừa rồi trong xe đối với hấn kỳ quái thái độ, Tô Thục Hiểu thiếu chút nữa không có xấu hổ muốn đào cái động dúi đầu vào đi.

“Ừm.” Dương Hoa nhẹ gật đầu. Vừa rồi nhảy xe thời điểm tốc độ xe cũng không tính quá nhanh, chính mình lại ở dưới mặt trở thành đệm lưng, cho nên Dương Hoa cũng hiểu được, Tô Thục Hiểu có nên không bị thương.

Đúng vậy, ngay tại hai người đang chuẩn bị theo trong bụi cỏ bò lúc thức dậy, Dương Hoa lại đột nhiên nghe được bên cạnh Tô Thục Hiểu kêu đau một tiếng, đã muốn leo đến một nửa thân thể lại thoáng một tý ngã trở về.

Tô Thục Hiểu lúc này cũng đã phát hiện, lưng của nàng tựa hồ tại vừa rồi nhảy xe thời điểm bị thương, bất quá hơi vừa dùng lực, một cổ đau nhức cảm giác truyền đến tựa lại để cho gân dây tự xưng là nhẩn nại lực rất mạnh nàng nhin đau không được kêu lên.

“Người làm sao vậy?” Dương Hoa cuống quýt đi đến đi đem bà Tô Thục Hiểu theo trên mặt đất giúp đỡ bắt đầu đứng dậy, lo lắng hỏi.

“Giống như trên lưng cho đựng một chút.” Tô Thục Hiểu cười khổ thân thủ vuốt vuốt lưng. Dương làm đầu ngón tay đặt ở lưng cơ thể thượng thời điểm, lại là một cổ đau nhức truyền đến.”Hi!” Nàng đảo hút một hơi hơi lạnh.

“Bị thương? Muốn đi bệnh viện sao?” Chứng kiến Tô Thục Hiểu mặt mũi tràn đầy thống khổ bộ dạng, Dương Hoa lo lắng hỏi.

“Không cần.” Tô Thục Hiểu lắc đầu.

“Ai! Cũng thế.” Nhìn nhìn chung quanh, Dương Hoa rồi hướng Tô Thục Hiểu cười khổ,”Hiện tại tìm không thấy xe rồi, ta vịn người trở về đi.”

Tô Thục Hiểu nhìn Dương Hoa liếc, tràn đầy xấu hổ đem bà cánh tay gác ở trên bà vai hấn. Nhưng không đợi động tác của nàng còn không có làm xong, bị tác động vết thương truyền đến đau đớn tựa làm cho nàng nhin không được phát ra một tiếng kêu đau.”Ai ư!”

“Thế nào? Làm sao người dạng?” Dương Hoa tranh thủ thời gian buông Tô Thục Hiểu cánh tay, không ngừng cúi đầu vội hỏi.

“Ta không sao.” Tô Thục Hiểu gắng gượng lấy đối với Dương Hoa nói ra.

“Có muốn hay không ta cõng người?”

“Không cần!”

“Được rồi, ta vịn người, người chậm một chút.” Nhìn xem mặt mũi tràn đầy kiên quyết Tô Thục Hiểu, Dương Hoa còn có thể nói cái gì? Hấn cũng chỉ tốt hơn trước đỡ lấy nàng một cái cánh tay, hướng gia phương hướng chậm rãi từng bước một chuyển đi qua.

Tìm cũng không biết bao lâu, quy nhanh chóng tiến lên hai người thật vất vả mới xem như chuyển trở về Dương Hoa trong nhà. Vừa mở ra đốt đèn, Dương Hoa lập tức vịn Tô Thục Hiểu đến trên ghế sa lon nằm xuống. Sau đó Tô Thục Hiểu mới phát hiện, vịn nàng Dương Hoa trên người, trên đầu cũng tất cả đều treo đầy màu xanh biếc cùng màu nâu cây cỏ rễ cỏ. Trên người cái kia kiện cũng không tính quá dây thương cảm tắc chính là vừa lúc ở trên lưng bị thổi phá một cái động lớn, trong động khẩu lộ ra một khối tím xanh sắc.

“Hoa ca, thực xin lỗi! Thực xin lỗi!” Chứng kiến Dương Hoa bộ dạng này bộ dáng, Tô Thục Hiểu mặt mũi tràn đầy mang theo xấu hổ màu đỏ, không ngừng đạo lấy xin lỗi.

“Hiểu Hiểu, hiện tại bị thương chính là người. Người trước gục xuống.” Dương Hoa một bên bắt đầu dĩ phát phát tay phân phó một câu, một bên mở ra bên cạnh ngăn kéo, từ bên trong xuất ra một lọ rượu thuốc. Đón lấy, hấn chú ý thân thủ đi áp một chút Tô Thục Hiểu phía sau lưng.

“Hi!” Tô Thục Hiểu hút không khí thanh âm lập tức vang lên. Cái này cũng trực tiếp cắt đứt nàng xin lỗi.

“Rất đau?” Dương Hoa tràn đầy áy náy nhỏ giọng hỏi.

“Ừm” Tô Thục Hiểu mặt mũi tràn đầy đắng chát nhẹ gật đầu. Liền từ Dương Hoa vừa rồi cái kia đựng một cái cảm giác đến xem, nàng ngày mai là không cần trông cậy vào có thể đi tham gia đội cổ động viên biểu diễn. Chính mình lúc nào vậy mà biến thành đàn như vậy rồi, vậy mà liên tiếp nhiều lần phạm thấp như vậy cấp sai lầm? Chẳng những đem mình biến thành bộ dạng này không may bộ dáng, cũng làm hại Hoa ca bị thương. Hiểu thắng Tô Thục Hiểu nghĩ đến những này tự trách không thôi, đầu óc nhanh muốn khóc lên.

“Hiểu Hiểu...” Tuy nhiên Dương Hoa rất đơn giản tựa hiểu rõ Tô Thục Hiểu bị thương địa phương, nhưng là cái này lại làm cho hấn cảm thấy càng thêm khó xử bắt đầu đứng dậy. Lưng tổn thương vị trí này lại nói tiếp cũng không tính xấu hổ, đúng vậy trên thực tế thật là để cho nhất người xấu hổ bộ vị.

Bởi vì vô luận là địa phương nào tổn thương, cho dù là rất làm cho người ta khó có thể mở miệng địa phương, cũng tổng là có thể chính mình cảm lọ thuốc rượu giải quyết. Đúng vậy duy chỉ có trên lưng bị thương, cái này ai cũng không có biện pháp chính mình cho mình bôi thuốc rượu, chỉ có thể để cho người khác hỗ trợ.

“Ừm, Hoa ca!” Chính lòng tràn đầy ảo não, cảm thấy thập phần thực xin lỗi Dương Hoa Tô Thục Hiểu bỗng nhiên nghe được Dương Hoa kêu tên của mình, lập tức lên tiếng đáp. Nàng hận không thể Dương Hoa có thể làm cho nàng làm chút gì đó, tốt giảm bớt trong nội tâm nàng chịu tội cảm giác.

“Cái kia, Hiểu Hiểu...” Dương Hoa cũng không biết lời này ứng làm như thế nào mở miệng, hấn cảm rượu thuốc, xấu hổ cả lẫn lộn,”Ừm, thương thế của người... Thương thế của người... Cái kia... Muốn không để cho ta...”

Tuy nhiên Dương Hoa cả làm lại để cho hấn cả câu nói đều phá thành mảnh nhỏ, đúng vậy Tô Thục Hiểu ở đâu còn có thể không rõ ý của hấn. Trên lưng của nàng truyền đến trận trận khó có thể chịu được đau nhức, vô luận như thế nào đều nên vậy trước kiểm tra thoáng một tý tình huống. Nhưng là bây giờ tại đây có thể đã gặp nàng phía sau lưng, ngoại trừ Dương Hoa còn có ai?

Nhưng là phải kiểm tra phía sau lưng, đây không phải là muốn còi quần áo sao? Nghĩ được như vậy, Tô Thục Hiểu mặt tựa như uống rượu xái đồng dạng nhanh chóng đỏ bừng bắt đầu đứng dậy. Lại để cho một cái nam sinh xem nàng lồ lộ phía sau lưng? Tô Thục Hiểu ngay không hề nghĩ ngợi qua cái này.

“Ta còn là gọi điện thoại lại để cho Nhạc nhi các nàng tới đây một chút a.” Chứng kiến Tô Thục Hiểu trên mặt bay lên Hồng Vân, Dương Hoa xấu hổ nói.

Lúc này hấn mới kịp phản ứng, mặc dù mình một mực đều đem bà Tô Thục Hiểu đương làm muối muối, nhưng Tô Thục Hiểu chưa hấn hỏi nghĩ như vậy. Vì vậy, Dương Hoa rất nhanh cũng nhớ tới tại Tề Vũ Huỳnh gia cuồng hoan Nhạc nhi bọn hấn, vì vậy lập tức từ trong túi tiền móc ra điện thoại.

“Không cần.” Tô Thục Hiểu lại đột nhiên đỏ bừng cả khuôn mặt dùng loại nhỏ tượng con muỗi đồng dạng thanh âm nói, “Dù sao đi bệnh viện kiểm tra lời mà nói..., thầy thuốc cũng không hoàn toàn là nữ. Tự đem người là thầy thuốc tốt rồi.” Nói xong lời nói này về sau, đừng nói Dương Hoa rồi, mà ngay cả Tô Thục Hiểu mình cũng cảm thấy gượng mình.

Lại xúc động! Lại xúc động rồi! Nói dứt lời về sau Tô Thục Hiểu cơ hồ lập tức mà bắt đầu trong lòng đối với chính mình hô to. Nàng chỉ cảm thấy xấu hổ ngay ngón chân đều ở nóng lên. Lại để cho Dương Hoa kiểm tra, đây không phải là rõ ràng đưa cho hấn chiếm tiện nghi sao? Tô Thục Hiểu làm sao có thể không biết? Nhưng chỉ có trong nháy mắt đó đột nhiên xuất hiện ý niệm trong đầu, nàng sẽ đem lời nói nói ra. Lúc này nàng thật là chỉ là một lúc xúc động.

Tô Thục Hiểu cũng không hiểu, nàng làm như vậy rốt cuộc là vì cái gì. Là vì lại để cho Dương Hoa chiếm tiện nghi của nàng, làm cho nàng giảm bớt đối với Dương Hoa chịu tội cảm giác? Có lẽ hay là trong lòng của nàng vốn tự chờ mong lấy như vậy một màn xuất hiện?

“Hiểu Hiểu...” Nhìn xem đỏ bừng cả khuôn mặt Tô Thục Hiểu, Dương Hoa đảo lâm vào một cái càng xấu hổ hoàn cảnh.

Hấn nếu như hiện tại giúp Tô Thục Hiểu kiểm tra, rõ ràng là hội chiếm tiện nghi; mà người ta Tô Thục Hiểu nói tất cả, đem hấn làm thầy thuốc, nếu như hấn không giúp Tô Thục Hiểu kiểm tra, đây không phải là tương đương đang nói..., trong lòng của hấn đối với Tô Thục Hiểu có xấu xa ý niệm trong đầu? Dương Hoa mê nghi hoặc nhìn Tô Thục Hiểu, trong nội tâm cũng suy đoán nàng vừa rồi kia phen lời nói ý tứ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Hiểu Hiểu tâm (thượng)

【 đề cử, đề cử!! 】

Phải làm gì? Tô Thục Hiểu không ngừng hỏi mình. Tuy nhiên Tô Thục Hiểu xấu hổ ngay đầu đều nhanh muốn giờ lên không, nhưng là nàng nhưng cũng biết, mình không thể lật lọng. Bởi vì nếu lại nói đến nơi này cái phân thượng lại lại để cho Dương Hoa đi tìm Nhạc nhi đến, đây không phải là tương đương tại chỉ trích Dương Hoa có lệch ra tưởng tượng sao? Chuyện như vậy, đối với Dương Hoa cũng sớm đã đầy mãn mang theo áy náy Tô Thục Hiểu như thế nào làm được?

Tô Thục Hiểu trực giác lại nói cho nàng biết, dưới tình huống như thế chính là không thể kéo dài, càng kéo dài bọn hấn lại càng xấu hổ. Nhưng khi nhìn đến thanh lý trên người cô đại về sau, Dương Hoa hướng nàng quảng đến trong tâm mắt mê hoặc, Tô Thục Hiểu trong nội tâm tựa như có một cái nhỏ con thỏ đang khắp nơi loạn nhảy đồng dạng, nhảy cực nhanh.

Theo vừa bắt đầu cực độ chán ghét đến bây giờ tín nhiệm, thậm chí có chút ít ý lại... Trên thực tế, đối với Dương Hoa rốt cuộc là dạng gì cảm giác, Tô Thục Hiểu mình cũng nói không rõ ràng. Bất quá, nàng nhưng có thể khẳng định, nàng bây giờ đối với Dương Hoa không có có một chút phản cảm. Hơn nữa bởi vì trước kia đối với Dương Hoa các loại hiểu lầm cùng Dương Hoa về sau giúp nàng mấy lần bề bộn, Tô Thục Hiểu một mực đều dưới đáy lòng đối với hấn tồn lấy một phần áy náy. Nàng rất hy vọng có thể tìm được một cái cơ hội hảo hảo hoàn lại Dương Hoa một phần nhân tình.

Chỉ có điều, tại biết rõ Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa quan hệ mật thiết dưới tình huống, Tô Thục Hiểu một mực cố ý bảo trì cùng Dương Hoa khoảng cách, cho nên hấn đến bây giờ đều không có thể tìm tới một cái có thể làm cho nàng tiếp nhận phù hợp cơ hội.

Khi nàng nhìn thấy Dương Hoa trên mặt mê hoặc lại dần dần biến thành xấu hổ, tựa hồ nếu giờ lên điện thoại thời điểm, Tô Thục Hiểu nhện không được lại kêu lên. Vô luận như thế nào, nàng cũng không thể lại tiếp tục gia tăng đối với Dương Hoa áy náy rồi! Tô Thục Hiểu đúng vậy cho tới bây giờ cũng

không chịu nợ nhân tình phần, thiếu nợ Dương Hoa nhân tình mãi cho đến hôm nay đều không có trả hết nợ, nàng đã muốn cảm thấy thập phần xấu hổ. Nếu như còn tiếp tục như vậy lời mà nói..., nàng quả thực cũng không biết làm như thế nào đền bù tổn thất mới có thể bình phục trong lòng mình áy náy.

“Hoa ca...” Mặt đỏ tới mang tai Tô Thục Hiểu rất nhanh tự hạ quyết tâm.

“Ừm?” Dương Hoa đem trong tay rượu thuốc đặt ở trên mặt bàn, ngơ ngác nhìn xem Tô Thục Hiểu tại trên ghế sa lon xoay người ngồi dậy.

Thế kỷ đại học đồng phục chia làm đông hạ hai mùa khoản tiền chắt chắt thức, hán mùa hạ nữ thức đồng phục là một bộ không tính quá dày tím sắc ngắn tay nửa người váy, mặc lên người rất có thể phụ trợ ra trong ngày mùa hè học sinh nữ đám bọn họ hoạt bát linh động đáng yêu bộ dáng.

Đồ bưng cả khuôn mặt Tô Thục Hiểu một ngồi xuống tự nhìn Dương Hoa liếc, sau đó liền vươn tay ra, giải khai trên giáo phục quần áo nút thắt. Nàng thân mình chính là dẫn theo trả nhân tình khoản nợ tâm tư, cho nên cần bản cũng không có nghĩ đến muốn mở miệng lại để cho Dương Hoa rời đi.

Nhìn xem kiểu điểm uớt át Tô Thục Hiểu cởi bỏ áo hai hạt uốn éo khẩu trừ, đồng phục cổ áo lập tức rộng mở, lộ ra bên trong một chiếc đơn giản màu trắng Bra-áo ngực. Mới vừa vặn phát sinh dục thành thực nữ hài bộ ngực cũng không có Vương Nhược Tích như vậy gợi cảm đầy đặn, đúng vậy tại mười tám tuổi thiếu nữ kiều nộn tuyết trắng như Dương Chi loại da thịt làm nổi bật hạ, dịu dàng nắm chặt bộ ngực thiếu nữ sức hấp dẫn lại không thấy chút nào giảm bớt. Tô Thục Hiểu cá tính vốn tự thập phần phối hợp cái này thân đồng phục làm cho người ta cảm giác, lại tại hoạt bát đáng yêu ở phía trong trộn lẫn mặt mũi tràn đầy xấu hổ khó dẫn nổi biểu lộ cùng tràn ngập hấp dẫn nội y cảnh tượng, bộ dạng này hình ảnh làm cho người ta mang đến mãnh liệt chinh phục dục vọng quả thực giống như là tại cố ý câu phạm nhân tội đồng dạng.

Tô Thục Hiểu cởi bỏ đệ nhất cúc áo, lộ ra nội y biên giới về sau, nàng tự quay đầu đi, xấu hổ cần bản không dám sẽ cùng Dương Hoa ánh mắt tiếp xúc. Tại một cái nam sinh trước mặt chủ động cởi áo nói đây lưng —— đương làm Tô Thục Hiểu nghĩ đến mình bây giờ đang tại làm là dạng gì sự tình lúc, tay của nàng vẫn còn mấy móng vận động, trong đầu lại đã bị mình người can đảm cử động vừa thẹn vừa sợ mê đi.

Cởi bỏ tất cả cúc áo, Tô Thục Hiểu cơ hồ là dùng khí lực toàn thân dùng sức nhanh chóng cởi đồng phục, sau đó một lần nữa ghé vào trên ghế sa lon, đem cả đầu thật sâu vùi vào cánh tay của mình ở phía trong. Vừa rồi những kia người can đảm cử động lại để cho Tô Thục Hiểu mình cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Vừa nghĩ tới nàng vậy mà hội chính mình chủ động cởi quần áo cho một cái nam sinh xem, Tô Thục Hiểu tuyết trắng trên lưng trắng tựa hồ cũng ần ần lộ ra một mảnh thẹn thùng ửng đỏ.

Chứng kiến Tô Thục Hiểu thẹn thùng cử động cùng nàng đầy đặn mang theo thiếu nữ kiều nộn phía sau lưng thượng tới gần vai trái nơi một mảnh kia tím thâm sắc vết thương, Dương Hoa cười khổ một cái. Hần trần đầy ần cần đi ra phía trước, tại thượng thể của nàng nơi chú ý sụp đổ chút ít rượu thuốc, sau đó liền nhẹ nhàng cho nàng xoa bóp bắt đầu đứng dậy.

“Ai! Đau nhức!” Đương làm Dương Hoa ngón tay cùng Tô Thục Hiểu vết thương đụng phải cùng một chỗ, Tô Thục Hiểu lập tức phát ra một tiếng kêu đau.

“Ta nhẹ một chút, nhẹ một chút.” Tuy nhiên Dương Hoa phản đối cùng Tô Thục Hiểu như vậy một cái Tiểu muội muội da thịt thân cận có cái gì không có ý tứ, nhưng Tô Thục Hiểu kêu đau hãy để cho hán một hồi luồng cuồng tay chân.

“Ừm” Tô Thục Hiểu ôm đầu nhẹ nhàng hừ một tiếng.

Dương Hoa về mặt đau khổ nhìn nàng một hồi, do dự mà lại duỗi thân nhẹ tay xoa nhẹ thượng thể của nàng nơi xuống. “Ồ!” Tô Thục Hiểu phát ra một tiếng kêu đau đớn, hiển nhiên là đang cực lực nhịn đau.

“Người nếu cảm thấy đau nhức lời mà nói..., có lẽ hay là kêu đi ra thoải mái một điểm.” Dương Hoa vội vàng đem tay lại rút trở về, nhìn xem Tô Thục Hiểu trong ánh mắt tràn đầy thương tiếc.

“Ừm. Ai khực khực...” Dương Hoa lại để cho Tô Thục Hiểu lên tiếng, nàng tự nhiên thì không hề cố nén, lập tức cau mày hừ hừ lên.

“Người kiên nhẫn một chút.” Đối một hồi, Dương Hoa lại trên tay sụp đổ điểm rượu thuốc đối với Tô Thục Hiểu nói.

Tuy nhiên tại sau khi bị thương đụng phải vết thương sẽ rất đau, nhưng là rượu thuốc hay là muốn hơi chút xoa bóp thoáng một tý mới có thể rót vào vết thương, phát huy tác dụng, cho nên Dương Hoa cũng chỉ tốt hơi chút trên tay bỏ thêm thêm chút sức khí, nhẹ nhàng xoa bóp khỏi cái kia một khối tím xanh sắc da thịt.

Trên thực tế, loại này đụng tổn thương địa phương, thì ra là phía trước vài cái đụng với thời điểm sẽ cảm thấy đặc biệt đau. Nếu là một mực đều tiếp xúc lấy, một lúc sau cảm giác đau đớn cũng sẽ dần dần bắt đầu giảm bớt. Cho nên Dương Hoa xoa bóp một lúc sau, Tô Thục Hiểu cũng đã cơ hồ cảm giác không thấy đau đớn.

Đương làm một người cảm giác được kịch liệt đau đớn thời điểm, nàng tự nhiên trong đầu trống rỗng, cái gì đều không thể tưởng được. Đúng vậy đối đau đớn giảm bớt, các loại ý niệm trong đầu sẽ tương gặp hấp nước bọt biển đồng dạng tràn vào một lần nữa bắt đầu tự hỏi trong đầu. Tô Thục Hiểu lúc này đã muốn có thể tình huống cảm giác được, Dương Hoa tay tại trên lưng của nàng nhẹ nhàng vuốt ve. Tuy nhiên đây chẳng qua là vì nàng sát được mà phải tiếp xúc, nhưng là đối với mười tám tuổi thiếu nữ mà nói, cùng một cái cùng mình tuổi kém bất quá bốn năm tuổi nam sinh như thể thân mật tiếp xúc lại sẽ để cho nàng tim đập như trống trong ngực không thôi.

Rất nhanh, bởi vì đau đớn mà tạm thời quên thẹn thùng Tô Thục Hiểu tự lại một lần cảm thấy trên mặt khởi xướng thiếu đốt đến. Nàng muốn biết Dương Hoa có hay không chú ý mình thẹn thùng bộ dáng. Vì vậy thiếu nữ vụng trộm nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn Dương Hoa liếc. Kết quả nàng lại vừa hay nhìn thấy nghiêng người ngồi ở trên ghế sa lon Dương Hoa tràn đầy cẩn thận chăm chăm vào nàng tổn thương địa phương, tự hồ sợ không nghĩ qua là làm

đau nằng.

Trong nháy mắt, Dương Hoa cái kia phó chăm chú ân cần bộ dáng chiếm cứ Tô Thục Hiểu cả trong óc. Một loại giống như tâm động không phải tâm động, giống như thẹn thùng không phải thẹn thùng, giống như cảm kích không phải cảm kích cảm giác xông lên đầu, nằng chỉ cảm thấy đột nhiên tự có một loại muốn cho Dương Hoa ôm thật chặt chính mình, đem mình kéo che chở xúc động. Sau đó, Tô Thục Hiểu mặt bả thoáng một tý tự Toàn Hồng rồi, nằng vội vàng đem nằng đầu mới vùi vào trong cánh tay, bắt đầu tỉnh lại. Nằng đứng vậy Tô Thục Hiểu! Theo không chịu thua Tô Thục Hiểu ah! Tại sao có thể có muốn bị người khác ôm, bị người khác bảo vệ ý niệm trong đầu đầu này? Tô Thục Hiểu không ngừng chất hỏi mình tại sao hội sinh ra như vậy cảm thấy khó xử cách nghĩ.

Đương nhiên, Tô Thục Hiểu trước kia vụng trộm vừa nghiêng đầu, chính hết sức chăm chú vì nằng sát văn vết thương Dương Hoa cũng không thể cảm giác được, nhưng nằng đằng sau cái kia vừa nghiêng đầu mang đến thân thể chấn động lại làm cho Dương Hoa cảm thấy. Nhưng Dương Hoa ở đâu có thể biết Tô Thục Hiểu ý nghĩ trong lòng? Hắn đương nhiên cho rằng, là động tác của mình quá lớn, làm đau cái này chiều chuộng tiểu nha đầu.

“Như thế nào? Ta làm đau ngươi?” Dương Hoa tràn đầy áy náy lần nữa phóng nhẹ xoa bóp lực lượng, nhẹ giọng hỏi.

“Không có.” Tô Thục Hiểu con muỗi đồng dạng thanh âm truyền ra. Nếu như là hai ngày trước, chỉ sợ Tô Thục Hiểu mình cũng sẽ không tin tưởng, nằng vậy mà cũng sẽ có một ngày dùng như vậy thanh âm lấy người nói chuyện. Từ sau trên lưng truyền đến cảm giác ngứa, lại để cho Tô Thục Hiểu nhận không được vận vẹo uốn éo thân thể.

“Ừm, cái kia không sai biệt lắm.” Dương Hoa lại xoa nhẹ vài cái, cảm giác rượu thuốc đã muốn đều đều sát lên Tô Thục Hiểu vết thương, liền cười nói với nằng nói.

“Tốt.” Tô Thục Hiểu cái đầu nhỏ ở phía trong cũng sớm đã bị các loại kỳ quái cảm thấy khó xử ý niệm trong đầu chiếm hơn nửa, hơn nữa nằng giờ phút này đã muốn cơ hồ cảm giác không thấy trên lưng đau đớn. Vì vậy, hoàn toàn, từ đầu, luôn luôn tự không nhớ ra được vết thương nằng nhận một bên đáp ứng, một bên rất tự nhiên thân thủ chống được số pha muốn làm cho mình ngồi xuống.

Kết quả, trên lưng vết thương cơ thể ăn một lần lực, Tô Thục Hiểu lập tức vừa đau hô một tiếng nghiêng ngã xuống trên ghế sa lon. Lần này chỗ bị thương của nằng ăn khí lực rất không nhẹ, từ nơi ấy truyền đến một cổ khó có thể chịu được vừa chua xót lại trường đau đớn lại để cho tiểu nha đầu cơ hồ nhận không được muốn rơi ra nước mắt đến.

Mới vừa vặn quay đầu đi, thậm chí còn chưa kịp từ trên ghế salon đứng lên Dương Hoa nghe được cái kia thanh âm tê tâm liệt phế kêu đau, còn tưởng rằng Tô Thục Hiểu lại xảy ra vấn đề gì. Hắn bị hù vội vàng đem rượu thuốc để qua một bên, cũng chẳng quan tâm Tô Thục Hiểu trên người chỉ mặc trẻ trung thiếu nữ áo ngực, dùng sức nâng eo cùng cô lại để cho tiểu nha đầu tại trên ghế sa lon nằm xuống.

“Hiểu Hiểu! Làm sao vậy? Làm sao vậy?” Hắn khẩn trương hỏi lấy.

“Vừa rồi không cẩn thận đụng phải bị thương địa phương.” Tô Thục Hiểu chăm chú nhíu mày, về mặt đau khổ nhìn đau nói.

“Ai, sau này khi tâm một điểm.” Dương Hoa đối với tiểu nha đầu cười khổ mà nói, “Mấy ngày nay nghỉ ngơi nhiều, cánh tay cũng không muốn quá dùng sức. Đứng lên đi, ta vịn ngươi đi nghỉ ngơi. Ngày mai nắm Vũ Huỳnh đưa tiền ngươi trở lại trường học, sau đó ngươi ở trường học nghỉ ngơi hai ngày, tạm thời cũng đừng đến quán bar đi làm.”

“Hoa ca...” Tô Thục Hiểu nhẹ nhàng hoán một tiếng, ánh mắt rơi tại trên thân thể mình. Phát hiện mình vậy mà chính diện nửa thân trần lấy nằm ở Dương Hoa trước người, Tô Thục Hiểu lại cảm thấy một hồi ngượng ngùng. Đón lấy nằng rồi lại phát hiện, Dương Hoa tuy nhiên đây hẳn mang theo ân cần nhìn xem nằng, tuy nhiên lại một điểm bị nằng đã động, thậm chí thẹn thùng ý tứ đều không có.

“Hoa ca, ta có phải là không có Vũ Huỳnh tỷ đẹp mắt?” Đang chuẩn bị đem bả Tô Thục Hiểu diu vào Vương Nhục Tích gian phòng nghỉ ngơi Dương Hoa đột nhiên nghe được, theo Tô Thục Hiểu trong miệng sâu kín toát ra như vậy một cái lại để cho hắn không biết nên trả lời như thế nào vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Hiểu Hiểu tâm (hạ)

【 phiếu đề cử, phiếu đề cử!! Buổi tối VIP còn có một chương đổi mới. 】

“Ách...” Dương Hoa nhìn về mặt ửng đỏ Tô Thục Hiểu, không khỏi cứng họng bắt đầu đứng dậy, “Ngươi... Làm sao ngươi hỏi như vậy.” Hắn ngay người hỏi lâu mới lắp bắp hỏi.

“Hoa ca, ta chỉ là muốn biết rõ...” Tô Thục Hiểu cũng không biết mình khuya hôm nay là làm sao vậy. Nàng chỉ cảm thấy theo đáp ứng cùng Dương Hoa một mình cùng một chỗ qua đêm thời điểm bắt đầu, nàng tự hoàn toàn mất đi một tác vuông. Sai lầm một cái hợp với một cái, cái gì bình thường không dám nói lời mà nói..., không biết làm sự tình, nàng nói tất cả, làm. Thậm chí, trong xe nàng còn tự chủ trương hôn Dương Hoa.

Nàng làm những chuyện này rốt cuộc nghĩ muốn cái gì? Tô Thục Hiểu chỉ cảm thấy trong đầu rất hỗn loạn, cái gì cũng nghĩ không thông, bất quá quật cường của nàng hòa hảo thẳng bản tính làm cho nàng kiên trì.

“Hiểu Hiểu, ngươi còn không có lớn lên ni.” Nhìn xem cúi đầu Tô Thục Hiểu, Dương Hoa cười khở ngồi vào bên người nàng, sờ lên đầu của nàng. Nhưng Tô Thục Hiểu cúi đầu không nói lời nào, hai mắt cũng tránh né lấy tầm mắt của hắn.

“Hoa ca...” Ngay tại Dương Hoa cho rằng Tô Thục Hiểu đã muốn khôi phục lại bình tĩnh thời điểm, tiểu nha đầu đột nhiên lại ngẩng đầu lên nhìn xem hắn, đỏ bừng cả khuôn mặt hoán hán một tiếng.

“Ừm?”

“Chuyện tối hôm nay, ngươi cái gì không muốn nói cho người khác biết được không?” Tô Thục Hiểu dùng khăn cầu thanh âm nói.

“Ừm.” Cho dù Tô Thục Hiểu không nói, Dương Hoa đương nhiên cũng sẽ không đem đêm nay phát sinh hết thảy nói ra.

“Cái kia, ta đã nói với ngươi lời nói ngươi đều cam đoan không biết nói cho người khác biết?” Tô Thục Hiểu lại tiếp tục hỏi.

“Ừm. Nhất định không nói cho người khác biết.” Dương Hoa bắt đắc dĩ nhìn xem ngồi thẳng người, quật cường nhiều lần hỏi không ngừng tiểu nha đầu.

Nghe được Dương Hoa hứa hẹn, Tô Thục Hiểu vốn là ngồi thẳng tắp thân thể giống như là đã trút giận đồng dạng lại mềm nhũn xuống dưới. Sau nửa ngày, nàng còn nói ra một câu Dương Hoa hoàn toàn không có thể hiểu được lời nói: “Cái kia... Hoa ca, thực xin lỗi.”

“Hiểu Hiểu, ngươi làm sao?” Dương Hoa lo lắng ngồi vào Tô Thục Hiểu bên người, hắn đối với cái này tuổi nữ sinh hiểu rõ nhưng cơ hồ không có bao nhiêu, cũng không biết có phải hay không là chính mình vừa rồi uyển chuyển nói nàng không bằng Tề Vũ Huỳnh xinh đẹp làm cho nàng bị thương tự tôn.

“Hoa ca, kỳ thật ta vừa rồi tự muốn nói với ngươi.” Tô Thục Hiểu cúi đầu, hai tay ôm đầu gối, điềm đạm đáng yêu nói, “Hôm nay ta cũng không biết là làm sao vậy. Luôn phạm sai lầm, còn liên lụy ngươi bị thương.”

Này, chính là chỗ này cái nha! Thoạt nhìn không là cái vấn đề lớn gì. Dương Hoa thở dài một hơi. Hắn mỉm cười đối với Tô Thục Hiểu nói, “Ta lại không có việc gì. Ngược lại chính ngươi bị trọng thương, lại nói tiếp, có lẽ hay là ta không có đem ngươi chiếu cố tốt ni. Nên vậy ngươi trách ta mới đúng...”

“Hoa ca... Ngươi đừng nói như vậy.” Nghe được Dương Hoa lại vẫn nói loại lời này, càng tự trách Tô Thục Hiểu gấp đến độ thân thủ đi che Dương Hoa miệng. Nhưng nàng vừa động cánh tay, lập tức lại xúc động vết thương.

“Ai!” Đau đớn truyền đến, Tô Thục Hiểu bụm lấy phía sau lưng té xuống, lại vừa vịn rót vào an vị tại bên người nàng Dương Hoa trong ngực. Ôn hương vào lòng, Dương Hoa đảo là vì khăn trương mà không có một tia ý niệm, nhưng Tô Thục Hiểu rồi lại là một hồi tim đập rộn lên.

“Hiểu Hiểu... Ngươi chớ lộn xộn. Thương thế của ngươi tối thiểu cần nghỉ ngơi cả đêm mới có thể động cánh tay.” Dương Hoa cười khở, chú ý đem Tô Thục Hiểu lại lần nữa giúp đỡ bắt đầu đứng dậy.

“Hoa ca, ngươi có phải hay không cảm thấy ta rất phiền?” Nhìn xem Dương Hoa trên mặt cười khở, Tô Thục Hiểu sâu kín hỏi.

“Làm sao sẽ ni.” Dương Hoa lắc đầu, mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ. Hắn xác thực cảm thấy, tối hôm đó Tô Thục Hiểu quán người nhanh. Bất quá nói đến phiền, Tô Thục Hiểu cho cảm giác của hắn đến còn chưa tới cái kia trình độ.

“Hoa ca, ta... Ta cũng không biết ta là làm sao vậy.” Tô Thục Hiểu không biết tại sao lại kích động lên, nàng dùng sức dúi đầu vào hai đầu gối trong lúc đó, qua rồi một hồi lâu lại đột nhiên nâng lên đến. Nhưng này lúc, mắt của nàng vành mắt ở phía trong đã có nước mắt tại đảo quanh.

“Hiểu Hiểu, ngươi rốt cuộc làm sao vậy?” Dương Hoa hoàn toàn bị Tô Thục Hiểu lộng kiếm hồ đồ rồi. Không phải mới vừa khá tốt tốt sao? Như thế nào chỉ chớp mắt tự muốn khóc? Dương Hoa buồn rầu nhìn xem Tô Thục Hiểu dục khóc biểu lộ, chỉ có thể dùng chính mình ôn nhu nhất ngữ khí đi hóng nàng. Đúng vậy hắn lại không nghĩ rằng, hắn càng là ôn nhu, đối với Tô Thục Hiểu càng săn sóc chiếu cố, lại càng lại để cho Tô Thục Hiểu cảm thấy khó chịu.

Lòng của thiếu nữ tư Dương Hoa một chút cũng sờ không rõ, nhưng Tô Thục Hiểu lúc này lại hoàn toàn chính xác khó chịu nhanh. Nàng cố gắng làm nhiều chuyện như vậy, thậm chí làm cho mình có thể trả Dương Hoa một cái tình, lại để cho trong lòng mình dễ chịu một điểm. Đúng vậy không nghĩ tới, kết quả là nàng nhưng vẫn là bị Dương Hoa chiếu cố. Mà ngay cả lại để cho Dương Hoa chiếm chút ít tiện nghi cách nghĩ, nàng vậy mà cũng là một bên tình nguyện —— từ đầu tới đuôi, Dương Hoa tựa hồ tự căn bản không có đem nàng trở thành một cái hội bị chiếm tiện nghi nữ nhân, mà là trở thành một cái cần chiếu cố Tiểu muội muội. Thậm chí ngay nàng tự cho là rất có lực hấp dẫn nửa thân trần thân thể mềm mại tại Dương Hoa xem ra cũng không đáng một hề.

Tuy nhiên việc này tại Dương Hoa xem ra không có gì lớn, đúng vậy Tô Thục Hiểu càng muốn lại lại càng thấy đắc, thua thiệt Dương Hoa phản tình nhưng lại càng ngày càng nhiều. Mà càng làm cho nàng cảm thấy khó chịu chính là, nàng hiện tại ngay như thế nào còn phần này nhân tình cũng không biết. Vô luận là phương diện nào, tựa hồ nàng ngoại trừ cho Dương Hoa thêm phiền toái bên ngoài, đều không làm được cái khác. Nàng căn bản nghĩ

không ra có cơ hội gì có thể giúp đỡ Dương Hoa bề bộn. Trong lúc bất tri bất giác, Tô Thục Hiểu trong nội tâm cũng đã đều bị Dương Hoa bóng dáng cho chiếm hết.

Nhìn xem Dương Hoa, Tô Thục Hiểu trong nội tâm lại dâng lên một cổ xúc động. "Hoa ca, người... Người lại để cho ta giúp người làm chút gì đó a, cái gì đều được! Bằng không thì, ta cảm thấy đặc trong nội tâm khó chịu." Tô Thục Hiểu chịu đựng làm cho nàng toàn thân nóng lên ngượng ngùng cùng dục khóc cảm giác, nhìn xem Dương Hoa nhanh chóng nói.

Nếu như Tô Thục Hiểu lời nói này lại để cho Vương Nhượng Tích mà nói, chỉ sợ Dương Hoa dù cho không lập tức chạy trời chết, cũng mang theo một đầu cây đậu cười to mở hời kinh hoàng lui về phía sau. Đúng vậy, lời nói này theo mười bảy tuổi rồi Tô Thục Hiểu trong miệng nói ra, căn bản là không có đem bà tiểu nha đầu đương làm người trưởng thành đối đãi Dương Hoa có lẽ hay là nghe không hiểu ý của nàng. "Hiểu Hiểu, người muốn làm cái gì? Người bây giờ có thương tích, có lẽ hay là đợi thương thể tốt lên rồi nói sau." Dương Hoa chỉ là ân cần nhìn xem Tô Thục Hiểu trả lời.

Tô Thục Hiểu cũng cho Dương Hoa thái độ lỏng lẻo nóng này, nàng xem thấy Dương Hoa, trong nội tâm ý niệm trong đầu tia chớp giống nhau chuyển. "Hoa ca... Ta là sinh viên, không là tiểu hài tử rồi!" Tô Thục Hiểu đột nhiên không phục nhô lên ngực, đối với Dương Hoa lớn tiếng trách móc đi ra.

"Ừm, ta không có nói người là tiểu hài tử ah." Dương Hoa càng thêm cho Tô Thục Hiểu như vậy trọng Nhị hòa thượng sỡ không tìm đầu óc. Hắn chỉ cảm thấy Tô Thục Hiểu hôm nay nói chuyện như thế nào tất cả đều lời mở đầu không đáp hậu lời nói đầu này?

"Ta..." Tô Thục Hiểu thiếu chút nữa chưa cho Dương Hoa mớ hồ trả lời khi khóc lên. Nàng cổ thời gian dài như vậy dừng khí, cổ nén lâu như vậy e lệ, vậy mà tất cả đều uổng phí. Thiệt thời hân còn là một hai mươi bốn tuổi nam nhân đâu! Nàng đem lời nói đến đây trình độ, như thế nào vẫn không rõ?

"Hiểu Hiểu? Người rốt cuộc muốn làm gì? Người ngược lại nói nha!" Dương Hoa nhìn xem Tô Thục Hiểu thoáng một tý mặt mũi tràn đầy e lệ, thoáng một tý mặt mũi tràn đầy hổ thẹn, thoáng một tý lại mặt mũi tràn đầy phiền muộn bộ dáng, cũng giống nhau là dở khóc dở cười.

"Ta..." Tô Thục Hiểu cổ hời lâu dừng khí, nhưng cuối cùng là một dở khóc dở cười buông tha cho.

Nàng vừa rồi đúng vậy là ám chỉ Dương Hoa xâm phạm chính mình a! Nói như vậy nếu như dùng giấu diếm phương pháp nói ra, nàng ngược lại còn có thể cố lấy một ít dừng khí, nhưng là phải trắng ra nói ra miệng... Dưới đời này có chuyện như vậy sao? Tô Thục Hiểu dở khóc dở cười nghĩ đến, lại để cho một nữ hài tử rõ rệt đối với một cái nam sinh nói, người xâm phạm ta đi, tùy người làm cái gì, ta đều không phản kháng... Trừ phi là cô bé từ thiện tình ưa thích nam sinh kia!

Nghĩ tới đây, Tô Thục Hiểu đột nhiên ngăn cản cả người, nàng vô ý thức lại ngẩng đầu nhìn Dương Hoa liếc. Lúc này, nàng rốt cục hỏi chính mình một cái chính xác vấn đề: mình là không là ưa thích thượng hân?

Không đúng! Không đúng! Ngay tại Tô Thục Hiểu hỏi chính hân một vấn đề thời điểm, ý thức của nàng ở phía trong tự có một thanh âm bắt đầu quát to lên. Dương Hoa rõ ràng là có bạn gái nha! Hơn nữa Vũ Huỳnh tỷ còn với người quan hệ rất tốt! Làm sao người có thể ưa thích hân đâu này? Nhưng là không thể phủ nhận, Tô Thục Hiểu sẽ nghĩ tới vấn đề như vậy, chính cô ta trên thực tế cũng đã minh bạch, Dương Hoa trong lòng hân đã muốn không chính là một cái bình thường đồng sự hoặc là bằng hữu đơn giản như vậy.

Bằng tâm mà nói, Dương Hoa cụ có rất nhiều mê hoặc Tô Thục Hiểu cái tuổi này nữ hài tử ưu điểm: có phong độ, đủ sắc sảo, tướng mạo rất có vài phần suất khí, đôi khi sẽ có vẻ rất u buồn, hơn nữa tựa hồ còn ửng có rất nhiều giấu dưới đáy lòng bí mật. Cho nên, đương làm Tô Thục Hiểu chính mình đánh bại chính mình đối với tất cả nam sinh thành lập cảm tình phòng tuyến thời điểm, nàng rất nhanh tự triệt để rơi vào tay giặc. Hoàn toàn chính xác ưa thích hân, nhưng là tuyệt đối sẽ không thừa nhận! Cái này là Tô Thục Hiểu đang nhìn quang mê ly nhìn xem Dương Hoa trọn vẹn một phút đồng hồ về sau, nàng lấy được kết luận.

"Hiểu Hiểu?" Nhìn thấy Tô Thục Hiểu nhìn chăm chăm vào chính mình không nói lời nào, sắc mặt trong chốc lát hồng trong chốc lát trắng, Dương Hoa không khỏi lại cẩn thận đặc kêu gọi nàng một tiếng.

"Ừm? Hoa ca!" Dương Hoa kêu gọi lại để cho Tô Thục Hiểu cả kinh, nàng cái này mới hồi phục tinh thần lại, sắc mặt rất nhanh khôi phục bình tĩnh.

Tại một phen giây dựa về sau, nàng rốt cục giải khai đầu mình trong kia cái hệ đặc nhất nhanh bé tắc. Vì vậy trong lúc đó, Tô Thục Hiểu hồ đồ rồi cả đem đầu óc tự tỉnh táo lại. Tuy nhiên vừa rồi lấy được kết luận lại để cho tiểu nha đầu cảm thấy rất là buồn rầu, nhưng nàng rồi lại mơ hồ cảm thấy, cái này tổng so ngay tâm ý của mình đều không làm rõ được tốt hơn nhiều.

"Nay trời rất tốt rồi, người hay là trước đi nghỉ ngơi được không?" Nhìn thấy Tô Thục Hiểu giống như có lẽ đã quên vừa rồi kia phen làm cho người ta mơ hồ đối thoại, Dương Hoa dứt khoát đã tới rồi một chiều về sau thoát xác, tùy tiện tìm cái lấy cố liền định lảng tránh rơi tất cả vấn đề.

"Ừm." Tô Thục Hiểu đỏ mặt nhẹ gật đầu. Lúc này lại cảm nhận được Dương Hoa quan tâm, Tô Thục Hiểu chẳng những không có một điểm khó chịu, ngược lại cảm thấy tựa như lại mùa xuân ở phía trong thổi như gió, có gan cảm giác rất thoải mái. Nàng biết mình không biết lại đối với Dương Hoa trong lòng còn có áy náy, bởi vì nàng đã muốn bỏ ra có thể trả giá nhất vật trân quý —— thiếu nữ mối tình đầu thiện tình.

"Ah, người đem quần áo trước mặc vào đi." Dương Hoa vừa định đem bà Tô Thục Hiểu nâng dậy đến, lại đột nhiên nhớ tới, nàng còn một mực đều không chỉ mặc nội y. Vì vậy, Dương Hoa lập tức lại luống cuống tay chân cầm lấy đồng phục đưa tới.

"Ta cánh tay không nhúc nhích được, người giúp ta mặc được không?" Tô Thục Hiểu nhìn xem Dương Hoa, trên mặt hồng hồng nói.

Chương 9: Khách uống rượu dật sử (thượng)

phiếu đề cử ah phiếu đề cử ah!

“Ừm, được rồi.” Dương Hoa bất đắc dĩ mà lại tràn đầy thương tiếc đối với Tô Thục Hiểu cười cười, vờn tay tưởng tá phục triển khai, nhẹ nhàng cho Tô Thục Hiểu khoác trên vai trên vai.

Đương nhiên, vì để cho Tô Thục Hiểu có thể đơn giản mặc xong quần áo, Dương Hoa không thể không đem nàng từ trên ghế salon giúp đỡ bắt đầu đứng dậy, sau đó đi đến trước mặt nàng. Tại Dương Hoa cho Tô Thục Hiểu không mặc y phục thời điểm, hai cánh tay của hắn vừa vờn vờn quanh lấy Tô Thục Hiểu hai vai, tựa như chính đem nàng chăm chú ôm vào trong ngực đồng dạng.

Cảm giác Dương Hoa gần trong gang tấc hô hấp cùng hai tay của hắn cùng mình bả vai thỉnh thoảng đụng vào, Tô Thục Hiểu chỉ cảm thấy kích động cảm giác giống như là cả người đều nhanh muốn phiêu lên đồng dạng. Nàng gắt gao cúi đầu, cái trán đều chống đỡ tại Dương Hoa trên cổ.

“Cánh tay đừng bắt đầu đứng dậy, cẩn thận một chút.” Dương Hoa lại không chú ý tới Tô Thục Hiểu dị thường, hắn cho Tô Thục Hiểu mặc quần áo xong, lập tức vịn cánh tay của nàng, chú ý làm cho nàng bắt tay đuổi đi vào. Đã muốn đối với Dương Hoa mở rộng cửa lòng Tô Thục Hiểu tận tình cảm thụ được hắn ôn nhu cùng quan tâm, một lòng nhảy nhanh chóng.

“Hoa ca, người ôm ta đi qua được không?” Y phục mặc tốt, Tô Thục Hiểu thậm chí cũng không có đem cúc áo cài lên, ngay tại Dương Hoa bên tai thở khí như lan nói.

“Ừm.” Dương Hoa cũng không còn muốn quá nhiều.

Kỳ thật hôm nay tại trong quán rượu thời điểm, Tô Thục Hiểu tự có vẻ đặc biệt dính người. Bất quá Dương Hoa khi đó còn có thể xem mình bạch, nàng hoàn toàn chính là ghé vào một đồng nữ hài tử bên trong truy tình. Cho nên Tô Thục Hiểu lúc này lại trong nhà làm ra như vậy tư thái, Dương Hoa cũng cho rằng bất quá là tiểu nha đầu truy tình quá độ biểu hiện mà thôi. Hắn ôm ngang khỏi Tô Thục Hiểu lúc, chẳng những không như lần trước ôm Tề Vũ Huỳnh lúc như vậy trong lòng còn có gọn niệm, ngược lại cảm thấy có chút buồn cười. Không nghĩ tới ta lúc ấy cái kia đầy trong đầu hồ dán một phút đồng hồ cũng có thể tạo thành loại kết quả này. Dương Hoa một bên ôm Tô Thục Hiểu đi về hướng Vương Nhượng Tích gian phòng, một bên tại bên miệng treo lên một cái tự giễu đáng tươi cười, nhìn không được nhẹ khê lắc đầu.

U buồn! Dương Hoa lúc này trên mặt cái kia tự giễu biểu lộ rơi vào Tô Thục Hiểu trong mắt, cái kia tuyệt đối chính là có thể... nhất là để cho thiếu nữ mê muội u buồn. Tuy nhiên Tô Thục Hiểu biết mình rất không có khả năng cùng Dương Hoa cùng một chỗ, nhưng nhìn đến hắn lúc này mang theo u buồn gương mặt, nàng còn là cả mọi người hâm đi vào. Vừa mới ý thức được chính mình mới tình đầu bắt đầu rồi tiểu nha đầu lúc này trong mắt, trong nội tâm cũng trong đầu ngoại trừ Dương Hoa tự không thể chấp nhận những vật khác.

“Hoa ca...” Trong mê ly, bị phóng trên giường Tô Thục Hiểu còn gọi là Dương Hoa một tiếng.

“Ừm? Làm sao vậy?” Dương Hoa đã muốn xem như mình bạch, cái tiểu nha đầu này khuya hôm nay không đem hắn cả tàn là sẽ không bỏ qua hắn. Vừa rồi Tô Thục Hiểu ôm lưng của hắn, tay vừa vờn khoác lên hắn bị thương địa phương. Tuy nhiên cảm giác đau đớn không muốn vừa rồi hắn đụng Tô Thục Hiểu vết thương như vậy sẽ cho người nhảy dựng lên, đúng vậy về này đau xót trưởng cũng không chịu nổi.

“Trước kia ta buổi tối một người lúc ngủ, tỷ tỷ đều hôn ta thoáng một tý, bằng không thì ta sẽ sợ. Người... Người có thể hay không cùng...” Tô Thục Hiểu nhìn xem Dương Hoa, trong ánh mắt mãi khóa chờ mong cùng cầu xin.

“Ừm, tốt!” Vừa nghe đến có thể nhẹ nhàng như vậy tự vượt qua kiểm tra, Dương Hoa ở đâu còn dám do dự. Hắn lập tức cười đi đến Tô Thục Hiểu bên người, tách ra có chút tán loạn mái tóc, tại trên trán của nàng nhẹ nhàng hôn một chút. “Ngủ ngon.” Dương Hoa đi tới cửa bên cạnh, cười nhìn bị chính mình vừa hôn hôn đỏ bừng cả khuôn mặt Tô Thục Hiểu liếc, sau đó liền nhẹ nhàng giúp nàng đóng lại đèn điện cùng cửa phòng.

Đóng cửa thanh âm vang lên, Tô Thục Hiểu lập tức xấu hổ dùng gối đầu bụng kín mặt của mình. Trong nhà thời điểm, theo Tô Thục Hiểu mười tuổi bắt đầu, tại chính cô ta mãnh liệt yêu cầu hạ, Tô Thục Hoa sẽ thấy không có hôn qua trán của nàng. Trời ạ! Vừa rồi nàng vậy mà nói dối!

Cảm giác trên trán cái kia nhẹ nhàng vừa hôn dư vị cùng trên mặt nóng rất nhiệt độ, Tô Thục Hiểu mang theo mới tình đầu mừng thầm cùng lòng tràn đầy thiếu nữ ngượng ngùng dần dần đang ngủ.

Trở lại trong phòng Dương Hoa nhưng không có Tô Thục Hiểu thư thái như vậy. Đã không có Khổng Dật Thu trợ giúp, hắn cũng không có biện pháp làm cho mình cái kia chút ít vết thương rất nhanh khôi phục. Mà càng làm cho Dương Hoa thống khổ chính là, hắn bị thương địa phương cũng là phía sau lưng, căn bản không có biện pháp trên mình được.

Đi tìm Tô Thục Hiểu, làm cho nàng hỗ trợ? Coi như hết! Dương Hoa hiện tại chỉ cầu Tô Thục Hiểu đừng biến thành thứ hai Vương Nhượng Tích, cũng đã cảm ơn trời đất. Hẳn ở đâu còn có đảm lượng đi trêu chọc cái kia đánh người tiểu bà cô?

Chính mình cho mình bày suy nghĩ cả nửa ngày, Dương Hoa cuối cùng là tùy tiện cho mình làm điểm rượu thuốc đi lên. Đón lấy hẳn một bên thay quần áo một bên lấy điện thoại ra, cho Vương Nhượng Tích gảy tới.

“Này? Nhượng Tích sao?” Nghe được theo Vương Nhượng Tích bên người truyền đến nữ hài tử ca hát thanh âm, Dương Hoa cười hỏi.

“Ừm! Dương Hoa? Người thanh âm lớn một điểm.” Vương Nhượng Tích tựa hồ là rất khó nghe Thanh Dương hoa thanh âm, nàng trả lời thanh âm rất lớn, nhưng lại mang theo tràn đầy vui vẻ.

“Người ở chỗ đâu này? Buổi tối còn trở lại không?” Dương Hoa cũng chỉ tốt tăng lớn âm lượng.

“Ta? Ta cùng Vũ Huỳnh các nàng tại karaoke ca hát nì! Thế nào? Có hứng thú hay không gia nhập thoáng một tý?” Vương Nhượng Tích trong thanh âm còn trộn lẫn vô cùng lớn tiếng cười.

“Ta? Coi như hết!” Dương Hoa cũng không muốn lẫn vào đến một đám nữ nhân điên chính giữa đi, bắt quá hẳn ngược lại hiếu kỳ hỏi một câu, “Người không phải ngũ âm không được đầy đủ sao? Như thế nào còn ca hát?”

“Này, ta đương nhiên không hát! Các nàng mấy cái hát, ta phụ trách điều tiết hào khí ah!” Vương Nhượng Tích tiếng cười một mực sẽ không cái ngừng.

“Ah ah, nguyên lai là như vậy...” Dương Hoa gật đầu nói, “Ta là muốn hỏi người ah, ngày mai buổi sáng, người có thể hay không xin nhờ Đường Hân lái xe tới tiếp thoáng một tý Hiểu Hiểu, hoặc là tự chính mình nói với nàng cũng được. Vừa rồi buổi tối ta đưa tiễn nàng lúc trở về, các nàng trường học đóng cửa, cho nên ta đem nàng tiếp về nhà ở người trong phòng. Buổi sáng ngày mai tốt nhất là sáu bảy điểm thời điểm đem nàng đưa qua, miễn cho chậm trễ nàng chuyện của ngày mai.”

“Ah, tiếp Hiểu Hiểu đi trường học sao! Đây còn không phải là một câu! Ta giúp người cùng Hân tỷ đã nói.” Vương Nhượng Tích vừa nói xong, tựa để điện thoại xuống, tựa hồ là đi cùng Đường Hân nói sự tình đi. Qua rồi một hồi lâu, nàng mới mang theo một chuỗi “Khanh khách khanh khách” tiếng cười lại cầm lên điện thoại: “Ừm, Hân tỷ nói nàng biết rồi. Yên tâm đi, buổi sáng ngày mai chúng ta sẽ giúp người nhắc nhở nàng.”

“Tốt.” Dương Hoa nói xong liền cúp xong điện thoại, hẳn thật sự là không có khí lực cùng Vương Nhượng Tích nói chuyện phiếm. Cho mình lên cái đồng hồ báo thức, Dương Hoa cũng đóng lại gian phòng của mình đèn điện.

Ngày hôm sau sáng sớm, say khướt Vương Nhượng Tích đã bị Đường Hân cùng Tề Vũ Huỳnh cho chống trở về. Hai người không có ý tứ nhìn Dương Hoa liếc, sau đó liền đem Vương Nhượng Tích khung đến nàng trên giường mình.

“Nhạc nhi cùng tiểu Kỳ các nàng đem qua cũng điên rồi một ngày, ta xem hôm nay là không đứng dậy nổi.” Lâm lúc ra cửa, Đường Hân nhìn xem mặt mũi tràn đầy cười khổ Dương Hoa nói, “Ta xem hôm nay các người quán bar có lẽ hay là không cần phải mở cửa đi à nha.” Tạm thời lấp đặt thiết bị, ngừng kinh doanh một ngày’ bài tử vừa rồi đưa tiễn Nhạc nhi các nàng lúc trở về ta cùng Vũ Huỳnh đã giúp người phủ lên.”

“Ta biết rồi.” Dương Hoa gật gật đầu. Sau đó Đường Hân cùng Tề Vũ Huỳnh mang theo Tô Thục Hiểu rời đi, to như vậy trong phòng liền chỉ còn lại có Dương Hoa cùng nằm ở trên giường nằm ngáy o.. o... Vương Nhượng Tích.

Không cần đi công tác, không ai có thể nói chuyện phiếm, cũng không cần ứng phó bình thường Vương Nhượng Tích mãi mãi không chừng mực trò đùa dai... Dương Hoa đột nhiên phát hiện, hẳn ngày này tựa hồ cũng tìm không thấy vượt đi qua phương pháp.

Hắn nhàm chán mở ti vi nhìn một hồi, nhưng rất nhanh rồi lại bắt nó đóng lại. Buổi sáng những kia nhàm chán phim truyền hình hoặc là tin tức thật sự là vô pháp khiến cho hứng thú của hắn. Nôn nóng Dương Hoa trong phòng qua lại bước đi thông thả lấy vòng, ánh mắt không ngừng đảo qua trong nhà mỗi một vật. Cuối cùng ánh mắt của hắn đã rơi vào Vương Nhượng Tích trong phòng trên máy vi tính.

Cơ hồ chính là đang nhìn đến máy tính lập tức, một cái ý niệm trong đầu tựa như như thiểm điện xẹt qua Dương Hoa trong óc. Đã nhàm chán như vậy, vì cái gì không ghi ít đồ đâu này? Ngay tại ngày hôm qua, hẳn không phải nghĩ tới một cái tuyệt hảo đề tài sao?

Tại Dương Hoa sinh ra dạng này cách nghĩ về sau, một cổ sáng tác xúc động tựa như có thể không chế chiếm cứ trong đầu của hắn. Hắn cơ hồ là lập tức tựa chạy tới trước máy vi tính ngồi xuống, mở ra một phần trước kia hắn đã từng sửa chữa qua Tề Vũ Huỳnh truyền cho hắn kịch bản.

Một lần nữa tại trong đại não qua rồi một lần ghi kịch bản bình thường cách thức về sau, Dương Hoa trình trọng ở hắn mới xây kịch bản văn đương thượng viết xuống đã sớm tại hắn trong đầu quanh quẩn trăm ngàn lần kịch bản tên: khách uống rượu đặt sử.

Quay mắt về phía chỗ trống văn đương trang, Dương Hoa chỉ là hơi chút suy tư thoáng một tý liền lập tức động thủ, bắt đầu ở trên máy vi tính nhanh chóng gõ khởi chữ đến. Hắn căn bản là không cần quá nhiều ý tưởng nội dung cốt truyện —— bởi vì tại mỗi lúc trời tối, khách nhân đi không sai biệt lắm, công tác rảnh rồi thời điểm, hắn sẽ nhiều hứng thú đem bả một thiên kinh nghiệm sự tình trong đầu qua một lần. Hơn nữa, Dương Hoa cũng thường xuyên hội kim lòng không được đem những này câu chuyện trong đầu sửa sang lại thành kịch bản, hơn nữa cho chúng nó biên thượng tập tính ra.

Có thể nói, tuy nhiên Dương Hoa chưa từng có chính thức động thủ ghi qua kịch bản, đúng vậy tại trong óc của hắn, lại sớm đã có bốn mươi năm mười tập kịch bản thô bản thảo. Cho nên hắn hiện tại cần làm, chẳng qua là đem bả đã sớm trong đầu nhiều lần vô số lần kịch bản thô bản thảo chuyển đến trong máy vi tính mà thôi.

Tại Tề Vũ Huỳnh trong nhà sửa chữa kịch bản kinh nghiệm đầy đủ rèn luyện Dương Hoa đánh chữ tốc độ, mà hắn đã từng xem qua cái kia số lượng từ dùng trăm vạn ký do thiên tài biên kịch Tề Vũ Huỳnh tự tay viết ra kịch bản cũng làm cho Dương Hoa hoàn toàn nắm giữ kịch bản sáng tác phải cần một ít tiêu kỹ xảo. Cho nên, đương làm Dương Hoa bắt đầu tiến hành hắn sáng tác lúc, hắn tiến độ là nhanh chóng.

Theo buổi sáng bảy điểm bắt đầu, Dương Hoa tụt hoàn toàn đắm chìm tại hắn kịch bản trong thế giới. Dương Hoa cũng không biết mình là không phải sẽ cùng Tề Vũ Huỳnh đồng dạng, một bên sáng tác, một bên vô ý thức biểu diễn ra kịch bản trong kia chút ít nhân vật động tác hoặc lời kịch. Hắn chỉ biết là, khi hắn rất cực bởi vì mãnh liệt đói khát mà không thể không gián đoạn sáng tác, quay đầu đi nhìn thời gian lúc, đúng vậy bốn giờ chiều 30’.

Hồ! Dương Hoa thật dài gọi ra một khẩu đại khí. Hắn cảm thấy có chút kinh ngạc, vậy mà trong lúc vô tình, hơn chín giờ cứ như vậy đi qua. Bất quá nhìn xem trong máy vi tính cái kia suốt hai vạn năm nghìn chữ một tập kịch bản, Dương Hoa cũng đối với chính mình thành quả hết sức hài lòng.

Hắn thoải mái gật đầu, đem văn đương tồn tại bản, sau đó quay đầu đang chuẩn bị đi cho mình tìm một chút ăn, lại tại chỗ bị kinh hãi thiếu chút nữa một giao té lảo đảo trên đất. Bởi vì hắn vừa quay đầu, vừa vận động thấy không biết lúc nào đã muốn từ trên giường bò lên Vương Nhược Tích một trương tấm xinh đẹp gương mặt cơ hồ tụt dán tại trên vai của mình, hai mắt còn nhắm mắt cũng không nhắm mắt chăm chăm vào máy tính màn hình.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Khách uống rượu dật sử (hạ)

phiếu đề cử phiếu đề cử ah... Hôm nay VIP nên vậy hội đòi mới chương một. Ân... Đang tại ghi

“Nhược Tích!” Đột nhiên chứng kiến Vương Nhược Tích đầu xuất hiện ở trước mặt, Dương Hoa phản ứng đầu tiên đương nhiên không phải kinh hãi, mà là hoảng sợ. Nói thật, hắn là quả thật bị mãnh nhiên xuất hiện ở trước mặt đầu sợ hãi kêu lên một cái.

Bất quá, Dương Hoa cái kia thanh âm kêu gọi lại tựa hồ như không có sinh ra kết quả gì. Vương Nhược Tích có lẽ hay là nửa thấp lấy thân thể, duỗi dài đầu nhìn màn ảnh, tựa hồ đang xem Dương Hoa vừa ghi kịch bản.”Hi hi!” Nàng còn đột nhiên nở nụ cười.

“Nhược Tích?” Chứng kiến Vương Nhược Tích trên mặt cái kia buồn cười đáng tươi cười, ngã ngồi tại đất Dương Hoa cười khổ còn gọi là nàng một tiếng.

“Ài? Dương Hoa!” Thăng đến xem xong rồi kịch bản cuối cùng một chữ, Vương Nhược Tích mới xoay đầu lại, đầy mặt mang theo đáng tươi cười thân thủ đem bả Dương Hoa theo trên mặt đất cho kéo lên.

“Nhược Tích, người chừng nào thì tỉnh hay sao?” Một lần nữa tại trên mặt ghé ngồi xong Dương Hoa không hài lòng vuốt vuốt chính mình ngã đau bờ mông, nhũn nhũn hỏi.

“Ta? Ừm... Người viết đến’ Đường tiên sinh nói: ai nha ông trời của ta cái đó, người đừng dẫn ra Phụng Hoa quán bar chính là cái kia điều tử sư đi à nha! Uống người khác rượu đòi tiền, uống rượu của hắn muốn chết ah!” những lời này thời điểm” Vương Nhược Tích vừa nói, một bên còn che miệng cười khanh khách không ngừng.

“Ah? Sau đó người vẫn ở bên cạnh nhìn xem?” Dương Hoa giật mình hỏi lại.

Hắn nhớ rõ, Vương Nhược Tích nói cái kia đoạn lời kịch tựa hồ là tại kịch bản ở giữa nhất một đoạn. Nếu như nàng theo khi đó vẫn đứng ở sau lưng nhìn xem, cái kia sợ không phải đã qua bốn năm giờ rồi?

“Đương nhiên đã không có!” Vương Nhược Tích cười hi hi nói,”Sau đó ta đi ra ngoài ăn cơm, lại bảo dưỡng một chút tóc. Đây không phải vừa trở về sao. Hi hi, ta phát hiện ta nhìn thấy 2 đoạn đều rất trâu chọc. Như thế nào, người cũng ý định ghi kịch bản rồi?”

“Này, nhân rồi không có việc gì, tự tự làm mình vui mà thôi.” Dương Hoa đối với Vương Nhược Tích không sao cả cười cười nói. Cô! Lời còn chưa nói hết, Dương Hoa bụng trước đưa ra một tiếng kháng nghị.”Ta đi lộng kiếm ít đồ ăn. Người muốn hay không?” Dương Hoa lập tức không có ý tứ vuốt bụng đứng lên.

“Ta không cần.” Dương Hoa vừa ly khai chỗ ngồi, Vương Nhược Tích lập tức tụt ngồi lên, một đường đem bả Dương Hoa vừa ghi bản thảo đồ lên đỉnh, bắt đầu lại từ đầu xem khởi hắn vừa viết xong kịch bản đến.

Cả ngày nước cơm không tiến, Dương Hoa cũng sớm đã đói chịu không được. Hắn cũng chẳng quan tâm Vương Nhược Tích muốn làm gì, dù sao lúc

này đặc trước nhét đầy cái bao tử quan trọng hơn. Vì vậy, Dương Hoa vút xuống dưới tại máy vi tính mặt xem kịch bản thô bản thảo xem mùi ngon Vương Nhược Tích, bước nhanh xông vào phòng bếp, trước cho mình làm một đại bát mì.

Đóng lại phòng bếp cái kia phiền mang theo cách âm cùng phong bế khói dầu 2 đại tác dụng đại môn, Dương Hoa tự ngăn cách rồi, hần bắt đầu hết sức chuyên chú đối phó nổi lên bụng vấn đề. Đợi Dương Hoa bùng lấy nhiệt khí cuộn cuộn mặt, một bên đại khẩu ăn một bên bước chậm bước đi thông thả trở lại Vương Nhược Tích gian phòng lúc, tự chỉ thấy Vương Nhược Tích chính ôm bụng, tại máy vi tính mặt không ngừng hai tay vỗ bàn máy tính, cười lẫn làm một đoàn.

“Dương Hoa...” Vương Nhược Tích tay ôm bụng, tay vỗ mặt, cố gắng lại để cho dừng lại cười to, quay đầu đối với nhìn xem nàng ngăn người Dương Hoa.

Vương Nhược Tích coi như là đã bắt đầu dùng sức lấy tay véo mặt của mình, cũng không có cách nào làm cho mình đình chỉ cười to. Nàng xác thực cảm thấy Dương Hoa cái này Tập 1- kịch bản ghi quá trâu chọc. Dương Hoa hần cũng thật sự là dám ghi, cả Tập 1- quả thực giống như là một cái dùng trôi chảy nội dung cốt truyện công chúng nhiều hải hước xuyên liên cùng một chỗ chê cười bách khoa toàn thư, cơ hồ chia đều mỗi mười câu đối thoại ở phía trong muốn có một truyện cười, nhưng lại ăn nặn tổ đều có. Đã có cảm danh nhân kinh điển đến ác như vậy “Trêu chọc người chơi”, cũng có tràn đầy trí tuệ u lãnh lạnh yên, đương nhiên, cái loại này bình thường bình thường chê cười đối thoại lại càng hạ bút thành văn, hiện đây cả kịch bản hai vạn năm nghìn chữ.

Vương Nhược Tích chỉ là xem kịch bản, cũng đã thiếu chút nữa đem mình cười đoạn khí. Nàng thật sự là khó có thể tưởng tượng, nếu như đập thành TV, tăng thêm một ít cá tính diễn viên biểu diễn, cái này bộ kịch hội trâu chọc thành bộ đáng gì nữa. Nếu như thời gian lại ngắn một điểm, đây quả thực đều có thể cầm bắt được trung ương đài truyền hình tết âm lịch liên hoan tiệc tối rút lui tiểu phẩm. Vương Nhược Tích không biết như thế nào, trong đầu tự toát ra như vậy cái cách nghĩ.

“Người cái này kịch bản ghi thật là... Khanh khách khanh khách... Người không biết... Không phải là chính mình lảng không nghĩ ra nhiều như vậy chê cười à!” Vương Nhược Tích cuối cùng vẫn là không có có thể không chế ở chính mình cười thân kinh, nàng một bên đại khẩu thờ phỉ phò, một bên dứt quãng hỏi.

“Quán bar là chê cười lớn nhất sinh ra đời mà ah!” Dương Hoa nghiêm trang trả lời Vương Nhược Tích vấn đề. Cái khác quán bar tình huống hần không biết, nhưng là tại Phương Hoa trong quán rượu, mấy người bọn hần cơ hồ mỗi ngày đều có thể theo những khách nhân trong mồm nghe được bảy tám cái mới chê cười. Dương Hoa cần làm, chẳng qua là đem những này chê cười dùng nội dung cốt truyện xuyên đến cùng một chỗ, khiến chúng nó tại nội dung cốt truyện ở phía trong phát huy đều tự tác dụng mà thôi.

“Ài! Người như vậy ghi... Cái này kịch bản cũng không hay diễn?” Vương Nhược Tích ôm bụng, không ngừng thờ phỉ phò nói, “Người bây giờ đây chính là 60’ trường kịch bản. Muốn cho diễn viên tất cả đều trên mặt không mang theo một điểm đáng tươi cười diễn xuất đến... Ai u, a... Ta xem đạo diễn khẳng định phải buồn bực. Ai đạo diễn cái này kịch bản, ai tự đợi đến NG đến khóc đi.”

“Không có người nói nghiêm trọng như vậy a!” Dương Hoa nhìn xem Vương Nhược Tích cái kia khoa trương cười, lòng mảy may kinh ngạc khóa lại với nhau.

Ta như thế nào không có cảm thấy có tốt như vậy cười? Dương Hoa không hiểu thấu gãi gãi đầu. Tuy nhiên thật sự là hần là ở một cổ xúc động dưới tác dụng, tất cả đem mình tại trong quán rượu nghe được vô cùng nhiều chê cười đều viết đi vào, đúng vậy hần cũng không còn cảm thấy có Vương Nhược Tích nói khoa trương như vậy ah... Chẳng lẽ là ta ấn dấu tế bào có vấn đề? Nhìn xem cười cái không để yên Vương Nhược Tích, Dương Hoa không khỏi hoài nghi.

Bất kể là không phải Dương Hoa ấn dấu tế bào có vấn đề, dù sao Vương Nhược Tích là một mực cười đủ nửa giờ mới cuối cùng là ngừng lại. Sau đó, nàng mà bắt đầu thúc giục Dương Hoa tiếp tục ghi đằng sau.

“Nhanh lên ghi, người nhanh lên ghi sao!” Vương Nhược Tích một bên nũng nịu nói, một bên dùng chính mình có đủ nhất uy lực vũ khí —— nàng kêu gọi thân thể mềm mại không ngừng ở Dương Hoa trên người thẳng lại thẳng khư.

“Ta ghi ah, nhưng như người vậy ta viết như thế nào?” Dương Hoa dờ khóc dờ cười nhìn xem Vương Nhược Tích hỏi lại.

“Hào hảo tốt, ta lập tức tự đi ra ngoài.” Vương Nhược Tích lập tức nghiêm, mặc đồ ngủ cố ý giả bộ làm làm ra một bộ vẻ mặt nghiêm túc, trả lại cho Dương Hoa chào một cái, sau đó mới nhanh như chớp chạy ra phòng. Đón lấy, trong phòng khách tự truyền đến Vương Nhược Tích tại trong điện thoại một bên cười một bên cùng người nói chuyện phiếm thanh âm. Dương Hoa không cần nghĩ cũng biết, có thể cho Vương Nhược Tích tại trong điện thoại cười cái kia sao không kiêng nể gì cả nhất định là Tề Vũ Huỳnh.

“Này...” Dương Hoa cười lắc đầu. Sau đó hần tựa như buổi sáng đồng dạng một lần nữa mở một cái chương và tiết, lại bắt đầu dần dần đắm chìm đến hần trong đầu cái kia tràn ngập tiếng cười “Phương Hoa quán bar” ở phía trong.

Lúc này đây, đem Dương Hoa theo thế giới của hần ở phía trong tỉnh lại vẫn là đói khát. Bất quá hần nếu không phải bởi vì đã đói bụng chịu không được mới hồi phục tinh thần lại, mà là vì tại hần bụng đói kêu vang thời điểm, một cỗ nồng đậm mùi cơm chín đột nhiên bay vào cái mũi của hần. Dương Hoa vô ý thức quay đầu lại đi truy tìm này cỗ mùi hương nơi phát ra, sau đó tự chứng kiến Vương Nhược Tích về mặt đáng tươi cười đứng ở cửa ra vào, trong tay còn nâng một vẫn còn tại bốc hơi nóng bát cơm.

“Hi hi, ăn cơm a ăn cơm a!” Thấy Dương Hoa ngừng lại, Vương Nhược Tích lập tức nhõm nhẽo cười lấy gỗ chén.

“Ừm” Dương Hoa gật gật đầu, nhìn thoáng qua thời gian: tám giờ tối. Bất tri bất giác hần lại vượt qua gần bốn giờ. Bất quá tốc độ của hần ngược lại y

nguyên rất nhanh. Bốn giờ hoàn thành hơn một vạn chữ kịch bản, mặc dù là đối với đã thành thói quen công việc hạng này Tề Vũ Huỳnh mà nói, Dương Hoa một ngày như vậy gần bốn vạn chữ sáng tác tốc độ cũng chỉ có thể dùng "Kinh người" hai chữ này để hình dung.

"Ghi đến đâu rồi a? Tập 2 xong chưa?" Dương Hoa mới ngồi xuống bắt đầu ăn cơm, Vương Nhược Tích tự không thể chờ đợi được hỏi.

"Nhanh xong rồi." Dương Hoa một bên bới cơm một bên hàm hàm hồ hồ đáp.

"Oa, người tốc độ thật là nhanh!" Vương Nhược Tích mở to hai mắt nhìn, một bộ kinh ngạc bộ dáng. Bất quá rất nhanh, nàng lại lộ ra nụ cười giảo hoạt, không để cho phản đối tựa như đối với Dương Hoa nói: "Người viết xong kịch bản, tất cả đều trước muốn cho ta xem qua."

"Vì cái gì?" Dương Hoa cũng không phải đối với đem bà kịch bản trước cho Vương Nhược Tích xem qua có nghi vấn, mà là kỳ quái Vương Nhược Tích nói chuyện ngữ khí. Nàng nói như thế nào như vậy chắc chắn, tựa như không để cho nàng xem không được tựa như? Đói khát Dương Hoa một bên hướng trong miệng nhét cơm vừa nghĩ.

"Còn không biết xấu hổ hỏi vì cái gì?" Vương Nhược Tích thanh âm đã ôn ỉn mà lại xộp giòn, hơn nữa tựa hồ còn mang lên vài phần u oán hương vị, "Người ta xử nữ cơm đều cho người ăn được, người còn không biết xấu hổ cò kè mặc cả!"

PHỐC! Vương Nhược Tích lời của mới rồi, Dương Hoa tự một cái nhin không được, trong miệng cơm phun ra một bàn.

"Khục khục khục khục khục!" Dương Hoa nắm bắt cuống họng ho khan không ngừng lấy, tay phải dùng sức nện lấy trước ngực của mình, còn dùng tràn đầy ánh mắt khiếp sợ nhìn xem Vương Nhược Tích. Đang nói vừa rồi câu nói kia thời điểm, Vương Nhược Tích cố ý đem "Xử nữ" cùng "Cho người" bốn chữ này thanh âm niệm thật lớn, lại đem cái kia "Com" chữ cùng "Ăn" chữ cho nhẹ nhàng dẫn tới. Kết quả Dương Hoa vừa nghe tự biến thành "Người ta xử nữ đều cho người...". Lời này nghe vào Dương Hoa trong lỗ tai, hửn sao có thể không bị bị hù tại chỗ cười sặc sụa?

"Người... Người người người..." Dương Hoa vừa vội vừa sợ nhưng lại bị hạt cơm bị nghẹn, chặt vật luồng cuống tay chân hồi lâu mới ngẩng đầu lên. Hửn hoảng sợ nhìn xem Vương Nhược Tích, bị hù miệng đều không nghe sai sử.

"Ta làm sao vậy?" Vương Nhược Tích còn quyết khởi miệng nhìn xem Dương Hoa, trên mặt tất cả đều là không vui.

"Ta... Ta lúc nào với người..." Dương Hoa muốn nói "Ta lúc nào với người ăn nằm ở giường", nhưng hửn nhĩn nhìn hồi lâu, đằng sau mấy cái chữ cũng cuối cùng là không có có thể nói đi ra, ngược lại đem bà mình đã sặc mặt đỏ bừng nghẹn thành màu gan heo.

Wang Nhược Tích chính mình cố ý chế tạo hiểu lầm, chính cô ta đương nhiên minh bạch. Dương Hoa vừa hỏi, nàng lập tức ác nhân cáo trạng trước: "Cái gì theo ta ah! Ta là nói, người vừa rồi ăn là ta lần đầu tiên làm cơm! Làm sao người đây trong đầu đều là âm uế tư tưởng?"

"Ta... Ta ta..." Khó trách hửn vừa mới nghe được Vương Nhược Tích trong lời nói hàm hàm hồ hồ tựa hồ dẫn cái gì chữ đi qua, nguyên lai là chôn cái địa lôi cho mình giẫm! Dương Hoa bị Vương Nhược Tích một phen trách móc, còn thật không biết nên nói cái gì đến phản bác, chỉ có thể tràn đầy phiền muộn nhìn xem lại cười đắc ý không ngừng Vương Nhược Tích.

"Đừng 'Ta' rồi! Hửn, người như vậy sắc! Ta nhất định phải nói cho Vũ Huỳnh!" Vương Nhược Tích còn không y không buông tha nói tiếp.

"Người..." Dương Hoa chăm chăm vào Vương Nhược Tích, một cổ nóng tính giấu ở trong lòng phát tác cũng không phải, không phát tác cũng không phải, cả hửn là dở khóc dở cười.

"Như thế nào? Muốn cho ta không nói cho Vũ Huỳnh? Đi! Đáp ứng hai ta cái... Không, ba điều kiện!" Vương Nhược Tích dương dương đắc ý vươn ba ngón tay.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Tham kiến đại thẩm (thượng)

"Hào hảo tốt! Người nói người nói." Nghe được Vương Nhược Tích lại vẫn dám mảy dạn mặt dày dẫn ra điều kiện, Dương Hoa thật sự là cho nàng có chút tức giận. Hửn dứt khoát khoát tay áo, nói liên tục ba cái "Tốt" chữ, cũng là muốn nghe xem cái này Tiểu yêu tinh rốt cuộc còn có thể chơi ra hoa chiêu gì.

"Điều kiện thứ nhất nha, chính là các người lát nữa đắc theo ta đi, hơn nữa trước mười hai giờ không chính xác người rồi đi ta ánh mắt. Đương nhiên rồi, đi nhà nhỏ WC thời điểm có thể ngoại lệ, nhưng là thời gian không thể vượt qua mười lăm phút." Vương Nhược Tích dương dương đắc ý thu hồi một

ngón tay.

“Đi theo người? Người muốn làm gì đi?” Dương Hoa mang theo mặt mũi tràn đầy bị khí ra tới đáng tươi cười hỏi lại.

“Đi tìm Vũ Huỳnh các nàng ah. Vừa rồi chúng ta hẹn ước, hôm nay gặp ở chỗ cũ mặt. Hắc hắc, Hân tỷ, Tú Toánh còn có vương đại thẩm cũng sẽ đến nha.” Vương Nhượng Tích lắc đầu bày tỏ cười nói.

“Ừm, tốt ta đáp ứng. Cái kia còn gì nữa không?” Dương Hoa có ý nặng nề gật đầu một cái, sau đó dùng tràn đầy bất đắc dĩ ngữ khí nói ra.

Vương Nhượng Tích nói ra Tề Vũ Huỳnh cùng Đường Hân danh tự, Dương Hoa chỉ biết nàng điều kiện này chỉ sợ là trước kia Tề Vũ Huỳnh các nàng cũng đã thương lượng tốt rồi. Nghĩ đến chính mình đêm qua đều không có cùng Tề Vũ Huỳnh đi chúc mừng, Dương Hoa trong nội tâm cũng rất muốn đền bù tổn thất nàng thoảng một tý, vì vậy liền biết thời biết thế đáp ứng.

“Điều kiện thứ hai, tựu là lúc sau người viết kịch bản, muốn người thứ nhất cho ta xem qua, Vũ Huỳnh cũng không thể so với ta trước chứng kiến!” Nói điều kiện này gặp thời hậu, Vương Nhượng Tích quyết lấy miệng một bộ tuyệt đối không cho phép cò kè mặc cả bộ dáng.

Trên thực tế, Vương Nhượng Tích vừa rồi cố ý đem lại nói thành “Ta xử nữ đều cho người” đã là vì muốn cho Dương Hoa bị lừa, cũng là muốn cho mình tìm về một điểm tâm lý cân đối. Vô luận như thế nào, trong đời của nàng cùng nam nhân lần đầu tiên đứng vậy quả thật cho Dương Hoa, hơn nữa vì Tề Vũ Huỳnh, nàng còn rất tự trách đã làm xong một mực đem bà chuyện này vui dưới đáy lòng ý định. Lớn như vậy tiện nghi cho Dương Hoa chiếm đi rồi, nàng lại chỉ có thể có khổ tự mình biết —— Vương Nhượng Tích đương nhiên cũng muốn cho mình ủy khuất tâm linh tìm một điểm an ủi.

“Tốt, ta đây cũng đáp ứng rồi. Cái kia đệ tam kiện đâu này?” Dương Hoa lại gật đầu. Hắn cùng Vương Nhượng Tích vốn chính là ở tại cùng một cái dưới mái hiên, cho nên Dương Hoa cảm thấy, coi như mình không chịu đáp ứng, Vương Nhượng Tích nếu như đơn giản chỉ cần muốn nhìn, hắn cũng không có biện pháp ngăn cản. Tổng không đến mức bởi vì này chút ít sự tình hãy cùng nàng trở mặt a! Nói sau, Dương Hoa cũng rất hoài nghi cái này kịch bản mình rất cuộc có thể kiên trì ghi bao lâu.

“Đệ tam kiện? Đệ tam kiện...” Vương Nhượng Tích không ngừng dùng ngón tay đốt bờ môi, trên mặt lộ ra rất tình nghịch suy tư biểu lộ.

“Nói nhanh một chút, mười giây đồng hồ không nói tựu tự động hết hiệu lực nha.” Nghe xong Vương Nhượng Tích trước hai cái không tính quá phận yêu cầu, Dương Hoa cũng hết giận hơn phân nửa, bất quá hắn có lẽ hay là cố ý nhìn xem bề ngoài thúc giục Vương Nhượng Tích, làm cho nàng cũng sốt ruột một phen, “10, chín, tám, bảy...” Dương Hoa cố ý đem con số số nhanh chóng.

“Người tính ra nhanh như vậy làm gì? Ta muốn là tùy tiện nói điều kiện người có thể đáp ứng không?” Vương Nhượng Tích vừa thấy Dương Hoa còn không có vài giây đồng hồ chín nhanh đếm tới 0 rồi, vội vàng tiến lên một phát bắt được hắn vươn ra tính toán ngón tay vừa vội vừa giận hô to.

“Vậy người nhanh lên muốn ah.” Dương Hoa nhìn xem Vương Nhượng Tích hắc hắc nở nụ cười —— mục đích đạt tới, hiệu quả rõ rệt.

“Ừm, cái kia... Cái điều kiện thứ ba chính là người về sau không chính xác khi dễ ta!” Vương Nhượng Tích hiển nhiên là bị Dương Hoa đột nhiên bộc phát khôn khéo cho lộng kiếm nóng này, nàng một dặm chân, nóng này nói.

“Ah? Ta khi dễ người?” Dương Hoa khoa trương kêu lên, “Mỗi lần đều là người phạt phòng ta được không? Ta lúc nào khi dễ qua người?”

“Dù sao có tác chính là sửa chi, không tác chính là gia tăng miễn.” Vương Nhượng Tích cầm lấy Dương Hoa ngón tay không thuận theo không buông tha nói, “Người có đáp ứng hay không?”

“Hắc, được a!” Dương Hoa lại vui vẻ, điều kiện này không phải cũng chưa nói đồng dạng sao? Thoạt nhìn hắn thật đúng là đem bà Vương Nhượng Tích trên chọc nóng này. Hắc hắc, cái này thật đúng là hiếm thấy. Dương Hoa nhìn không được dưới đáy lòng cười một tiếng.

Thấy Dương Hoa đáp ứng rồi tất cả điều kiện, Vương Nhượng Tích lập tức lập tức lại quán quít lấy hắn móc tay cam đoan, sau đó mới mặt mũi tràn đầy cười tủm tỉm chui vào trở lại nàng trong phòng của mình xem Dương Hoa cái kia tập mới hoàn thành một nửa kịch bản đi.

Dương Hoa ăn cơm tối xong, Vương Nhượng Tích cũng đứng lúc xem hết kịch bản. Nàng mang theo nụ cười hài lòng đi tới cửa, đối với Dương Hoa nói ra: “Ta muốn thay quần áo trang điểm. Người cũng chuẩn bị hạ tốt rồi, đợi lát nữa 8:30 thời điểm chúng ta cùng lúc xuất phát, ta cùng Vũ Huỳnh các nàng hẹn ước buổi tối chín điểm gặp mặt.”

Như là đã đáp ứng rồi Vương Nhượng Tích, Dương Hoa tự nhiên không biết đối ý. Đợi Vương Nhượng Tích đóng lại nàng gian phòng đại môn, Dương Hoa cũng trở về trong phòng thay đổi một thân đi ra ngoài lúc xuyên đeo T-shirt. Nữ nhân thay quần áo trang điểm thời gian luôn nếu so với nam nhân dài hơn. Tại Dương Hoa quản lý tốt rồi hết thấy, sau đó lại trong phòng khách nằm chán qua lại chuyển bốn năm vòng mấy lúc sau, Vương Nhượng Tích rút cục đổi tốt rồi quần áo, một lần nữa mở cửa phòng đi ra.

“Hoặc!” Chứng kiến Vương Nhượng Tích cái này thân cách ăn mặc, Dương Hoa cũng nhìn không được nữa giật mình khen một tiếng. Tuy nhiên hắn đã sớm xem quen Vương Nhượng Tích gọi cảm mê người cách ăn mặc, nhưng là hôm nay nàng cái này thân màu đen cao xiên lễ phục hãy để cho hắn cảm thấy kinh diễm vô cùng.

Vương Nhượng Tích trên thân trước sau như một gọi cảm cùng mê người tựu không cần phải nói. Cái này thân lễ phục phía dưới màu đen váy dài xẻ tà nơi, tại đi đường lúc mới sẽ lộ ra thon dài trắng nõn hai chân mới được là Vương Nhượng Tích xuyên thẳng mặc vào hắn về sau nhất câu người địa phương. Hắn không hề giống Vương Nhượng Tích trước kia xuyên đeo cái chúng loại kia... Váy ngắn, một đôi đùi từ trung gian bắt đầu vẫn lóa ló lấy, tuy nhiên gọi cảm, nhưng lại quá mức bạo lộ.

Chỉ là tại Vương Nhượng Tích đi đường thời điểm, nàng thon dài mê người hai chân mới có thể theo váy xê tà nơi lộ ra một cái chớp mắt. Mà ở làm cho người ta Kinh Hồng thoáng nhìn về sau, hẳn lại sẽ lập tức đem cái kia câu người * giấu ở làn váy trong lúc đó. Loại này cho người xem, rồi lại vĩnh viễn không cho người nhìn rõ ràng mông lung hấp dẫn mới được là có thể... nhất trên chốc nhân tâm ngứa.

Theo cửa gian phòng đi đến cửa lớn đi giày, tựa như vậy vài bước công phu, ngay Dương Hoa cũng nhìn không được chăm chăm vào Vương Nhượng Tích thỉnh thoảng lộ ra một đường xuân quang đuôi nhìn vài mắt. Lòng thích cái đẹp mọi người đều có, bất quá khả năng cũng chỉ có loại phương thức này hấp dẫn mới có thể để cho Dương Hoa tâm động không chế không nổi cặp mắt của mình. Nếu như Vương Nhượng Tích thay đuôi tất cả đều bạo lộ bên ngoài váy ngắn, chỉ sợ Dương Hoa đạo đức điểm mấu chốt cũng sẽ không khiến hắn không kiêng nể gì cả dò xét hai chân của nàng.

Vương Nhượng Tích ở đâu có thể không rõ chính mình bộ y phục này mê người nơi đến tốt cùng ở địa phương nào? Mặc này một đôi nhẹ nhàng khoan khoái cao căn bản giày xăng-đan về sau, nàng vừa quay đầu lại phát hiện Dương Hoa thỉnh thoảng miết hướng chính mình hai chân động tác, lập tức trộm cười rộ lên. Sau đó, Vương Nhượng Tích còn cố ý khiêu khích (xx) tựa như lại xoay quanh đi hai bước, sau đó mới mỉm miệng cười hỏi: "Thế nào, đẹp không?" Vấn đề của nàng tuy nhiên chỉ có một, nhưng hỏi nội dung nhưng lại hai phương diện. Đầu tiên là hỏi Dương Hoa bộ y phục này có đẹp hay không, thứ hai đương nhiên là hỏi chân của nàng có đẹp hay không.

"Ách..." Nhìn lên bị phát hiện Dương Hoa xấu hổ cực kỳ khủng khiếp, hắn về mặt đau khổ gãi gãi đầu, thành thật trả lời: "Đẹp mắt." Hắn tuyệt đối thừa nhận, vô luận là cái này lễ phục có lẽ hay là Vương Nhượng Tích mê người hai chân đều đương làm thượng "Đẹp mắt" hai chữ này lời bình.

"Hắc hắc, coi như người thật tình mắt. Đây chính là ta tham gia kịch tổ một vòng niên kỷ niệm thời điểm, chúng ta kịch tổ thủ tịch thợ trang điểm cố ý lấy, nhờ người quen, tại nước Pháp tìm danh gia cho ta chuyên môn xếp đặt thiết kế. Nếu không hôm nay muốn cùng vương đại thẩm đàm hợp đồng, ta đều không bỏ được xuyên ra đến nì!" Vương Nhượng Tích hưng phấn mặt mũi tràn đầy là cười, trong phòng chuyển mấy vòng, tựa như một chiếc chỉ khâu hoạt tính linh.

"Người đi đàm hợp đồng, như thế nào còn muốn ta cùng nha? Vũ Huỳnh các nàng đâu? Cũng đi đàm hợp đồng?" Nghe được Vương Nhượng Tích lời mà nói..., Dương Hoa không khỏi nổi lên nghi ngờ.

"Đúng vậy a!" Vương Nhượng Tích hắc hắc cười không ngừng: "Ta cùng Vũ Huỳnh tình huống không kiểu như là bậc cao nhất. Ta đâu rồi, là gần đây nổi danh nha, cho nên cũng nên tìm người đại diện. Đã cùng Hán tỷ quen như vậy, chúng ta giao tình lại tốt, cho nên hẳn sẽ đem vương đại thẩm giới thiệu cho ta sao. Vũ Huỳnh tình huống muốn phức tạp không ít. Vương đại thẩm hình như là đặc biệt thương thức Vũ Huỳnh bộ dạng, cho nên hẳn là chủ động tìm tới Vũ Huỳnh, muốn cùng nàng ký kết đây này!"

"Ah? Cái kia Vũ Huỳnh đáp ứng rồi?" Dương Hoa có lẽ hay là đầu lần nghe nói đến đây chút ít tin tức, không khỏi đối với cái này sinh ra hứng thú.

"Đương nhiên rồi! Vương đại thẩm cho Vũ Huỳnh hiệp ước, hợp đồng đúng vậy rộng thùng thình lại để cho Hán tỷ đều cảm thấy ghen ghét nì! Hắn nói hẳn có thể cam đoan Vũ Huỳnh tương lai trong vòng năm năm tất cả kịch bản đều có đại bài đạo diễn tiếp nhận, hơn nữa cam đoan nàng kịch bản phim mỗi một bộ đều có không thua kém 30 triệu quay chụp tài chính cùng không thua kém năm mươi vạn thu vào, phim truyền hình bản mỗi một tập thu vào cũng không thua kém năm vạn. Vũ Huỳnh cần cho hẳn mới bất quá là mỗi bộ kịch bản tiền lời 5%, hơn nữa hiện tại « loại thứ ba nhân loại » còn không tính ở bên trong!" Vương Nhượng Tích nói những điều này thời điểm dùng đều là sợ hãi thần phục ngữ khí.

"Cảm giác đây không phải rất bình thường sao? Vũ Huỳnh tựa là mình làm cũng có thể có như vậy tiêu chuẩn a!" Dương Hoa nhìn xem Vương Nhượng Tích, lại nghi ngờ hỏi: "Lần trước ta đi hai tuần niên kỷ niệm thời điểm, không phải mới nhìn đến thiết nhiều đạo diễn tìm Vũ Huỳnh nói chuyện hợp tác sao?"

"Ài, người không biết tình huống!" Vương Nhượng Tích móp méo miệng, đối với Dương Hoa phát phát tay: "Vũ Huỳnh nàng hiện tại danh khí mặc dù lớn, đúng vậy nói thu vào khẳng định không đạt được vương đại thẩm nói ra chính là cái kia tiêu chuẩn. Trung Quốc tựa giống với hiện tại Vũ Huỳnh cho « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ kịch bản, có thể cầm bắt được một tập hơn ba vạn a. Cái này tại hiện tại ghi tình cảnh hí kịch biên kịch ở phía trong đã là đầu số một, hơn nữa còn là trương đạo diễn nhìn không được cho nàng tranh thủ, năm trước nàng cầm tiền còn chỉ có hiện tại một nửa nì.

Nói sau Vũ Huỳnh trước kia ghi « Hồng Vũ », tuy nhiên chúng ta cũng biết là Vũ Huỳnh kịch bản tốt. Nhưng người đi ra ngoài hỏi một chút, có mấy người biết rõ cái kia điện ảnh biên kịch gọi Tề Vũ Huỳnh hay sao? Mọi người đều biết Vương Thắng, biết rõ Đường Hân. Nhưng ở trong nước, biết rõ Tề Vũ Huỳnh không có mấy cái! Người biết cái kia điện ảnh tổng phòng bán vé là bao nhiêu? 140 triệu! Người biết Vũ Huỳnh cầm bao nhiêu tiền? Mới mười bốn vạn vừa xuất đầu! Tại Trung Quốc làm biên kịch chính là có chuyện như vậy. Điện ảnh ra thành tích, tất cả mọi người khoa trương đạo diễn, là đạo diễn công lao; điện ảnh đập nát rồi, tất cả mọi người mắng biên kịch, là kịch bản đồ bỏ đi!"

"Nha." Nhìn xem Vương Nhượng Tích vì Tề Vũ Huỳnh cảm giận bất bình kích động bộ dáng, Dương Hoa lại nhỏ loại nhỏ bội phục Tề Vũ Huỳnh một bả. Hồi tưởng lại lần trước Vương Nhượng Tích hiểu lầm hắn về sau nói kia phen lời nói, Dương Hoa không phải không thừa nhận, Tề Vũ Huỳnh giao bằng hữu ảnh mắt hoàn toàn chính xác rất chuẩn.

"Đi đi." Chứng kiến Dương Hoa vậy mà mang theo mặt mũi tràn đầy trầm tư hình dáng nhìn mình không động đậy, Vương Nhượng Tích đảo thật xin lỗi. Nàng tranh thủ thời gian kêu hai tiếng, cười khoác ở Dương Hoa cánh tay đem hắn ném ra đại môn.

Chương 10: Tham kiến đại thẩm (hạ)

phiếu đề cử ah phiếu đề cử!

Hai người một đường lại không có bất kỳ dừng lại, ra cư xá đại môn về sau tựu đáp thượng xe taxi, hướng ngày hôm qua Vương Nhượng Tích các nàng đi rồi một đêm karaoke đi.

Lớn như vậy, Dương Hoa có lẽ hay là lần đầu đi vào karaoke ca sở. Bất quá muốn thừa nhận, lúc này karaoke cùng Dương Hoa trong tưởng tượng đáng hoàn toàn bất đồng. Tại Dương Hoa trong tưởng tượng cùng khi còn bé tin via hè có được trong ấn tượng, hẳn một mực đều cho rằng karaoke cũng là một loại cùng quán bar không sai biệt lắm địa phương. Bất quá vào đại sảnh về sau, Dương Hoa mới biết được, nguyên lai karaoke cũng sớm đã diễn biến thành bực nhỏ gian hình thức.

Một cái xinh đẹp phục vụ viên tiểu thư rất nhanh ngay tại chỉ dẫn hạ đem Dương Hoa cùng Vương Nhượng Tích mang vào vương đại thẩm bọn hắn trước đó định ra phòng. Đợi Dương Hoa cùng Vương Nhượng Tích đi tới thời điểm, hai người mới phát hiện vương đại thẩm cùng Đường Hân cũng sớm đã đến. Mà ở vương đại thẩm bên người, còn ngồi một nam một nữ hai cái người xa lạ.

Vị kia nam sĩ là giày Tây, cao lớn anh tuấn, một bộ thành công nhân sĩ bộ dáng, cô gái xa lạ thì là kiều thái ngàn vạn, quần quít lấy vương đại thẩm ghé vào lỗ tai hẳn không ngừng đang nói gì đó, còn bất chợt che miệng nhong nhong cười. Nếu là luận tướng mạo đáng người, cô gái xa lạ so về Vương Nhượng Tích đến chỗ thua kém một chút, bất quá nàng mặc quần áo ngược lại so Vương Nhượng Tích còn dám lộ. Chẳng những ở chánh diện bộ ngực trung tâm mở một cái cơ hồ thông đến rốn đại cổ áo, lộ ra hơn phân nửa bộ ngực đầy đặn; bóng loáng trên lưng trắng lại càng ít lấy tấm sợi, một xoay người lại thời điểm tựu xuân quang lộ ra, thậm chí có thể theo bên cạnh mơ hồ đã gặp nàng rất tròn bộ ngực sữa.

“Ah, Nhượng Tích, Hoa tử, các người tới rồi!” Vừa nhìn thấy Vương Nhượng Tích cùng Dương Hoa, vương đại thẩm lập tức mặt mày hớn hở đối với hai người chỉ chỉ bên người chỗ ngồi, ý bảo lại để cho hai người dán hẳn ngồi xuống.

Vương Nhượng Tích cố nhiên là hẳn thập phần thường thức diễn viên, mà Dương Hoa lại càng hẳn muốn lôi kéo đối tượng. Dùng Vương Đại Thịnh khôn khéo, hẳn ở đâu có thể nhìn không ra, Đường Hân cái này hẳn súng ái nhất tiểu nha đầu một khóa phương tâm cũng sớm đã một mực thất ở cái này thoát nhìn có phần có vài phần anh khí tiểu tử trên người. Mà lại để cho Vương Đại Thịnh càng kinh ngạc thì còn lại là, hôm trước tại trong quán rượu vượt qua một ngày sau đó, hẳn vậy mà phát hiện Dương Hoa bên người hồng nhan tri kỷ còn không dừng lại Đường Hân một cái! Tề Vũ Huỳnh đừng nói rồi, ngay Vương Nhượng Tích, Phùng Tú Toánh cái này hai cái nha đầu tựa hồ cũng là đối với hắn như gần như xa.

Tại kinh ngạc tại Dương Hoa đối với những nữ hài tử này lực hấp dẫn đồng thời, Vương Đại Thịnh còn đối với Dương Hoa tiềm lực hết sức tò mò. Theo Đường Hân trong miệng, nhưng hẳn là nghe qua không ít về Dương Hoa sự tình. Lúc trước trong hai tháng, Đường Hân cơ hồ mỗi lần cùng hắn thông điện thoại hoặc là gặp mặt thời điểm đều muốn đem bà Dương Hoa nâng lên mười mấy lần.

Tại Dương Hoa trên người phát sinh mọi chuyện cần thiết, Vương Đại Thịnh cơ hồ đều có nghe thấy. Theo hắn trợ giúp Tề Vũ Huỳnh viết ra vậy cũng dùng xưng là “Cải biến « loại thứ ba nhân loại » kịch bản phong cách” cái kia một tập kịch bản, đến hẳn tham gia « loại thứ ba nhân loại » diễn xuất, chỉ dùng một phút đồng hồ liền trở thành « loại thứ ba nhân loại » quay phim đến nay nhất hồng phối hợp diễn. « loại thứ ba nhân loại » theo quay phim đến bây giờ, cơ hồ mỗi tập đều muốn đối phối hợp diễn, tham gia diễn xuất phối hợp diễn ngàn vạn. Có thể tại nhiều như vậy trong đám người trở hết tài năng, Vương Đại Thịnh tuyệt không tin hẳn hoàn toàn bằng vận khí có thể làm được.

Đối với cái này dạng một cái có thể diễn có thể biến nhân tài, tuy nhiên Vương Đại Thịnh bây giờ còn không có ý định cùng Dương Hoa ký kết, nhưng cũng đã đem hắn liệt vào trọng yếu khảo sát đối tượng một trong. Hơn nữa, cho dù không đề cập tới Dương Hoa tại năng lực phương diện đối với Vương Đại Thịnh lực hấp dẫn, bằng vào Đường Hân cùng Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa quan hệ, Vương Đại Thịnh cũng phải cùng hắn thành lập khởi quan hệ tốt đẹp. Cho nên, hắn mới đứng còn xưng không được đại minh tinh Dương Hoa đặc biệt khách khí.

“Ha ha, Hoa tử, Nhượng Tích, ta đến đem cho các người giới thiệu.” Vương Đại Thịnh nhặt của hắn Lan Hoa Chi, cười cười nói nói dịu dàng đối với đây người nói da gà tất cả đứng lên Dương Hoa cùng Vương Nhượng Tích nói xong.

“Vị này đâu rồi, là Suzanne.” Vương Đại Thịnh đầu tiên kéo qua này cái ăn mặc bạo lộ lả lẫm nữ tinh tay, cười nói: “Nàng là công ty của chúng ta tìm kiếm ngôi sao gần đây mới phát hiện người mới. Nhượng Tích, về sau người muốn nói thêm nhỏ ra nàng một điểm nha.”

“Nhượng Tích tỷ.” Suzanne nũng nịu hô Vương Nhượng Tích một tiếng.

“Ha ha, vương đại thẩm người còn khách khí với ta cái gì? Xinh đẹp như vậy Tiểu muội muội, về sau có cơ hội ta nhất định sẽ chiều cổ nàng a!” Vương Nhượng Tích cũng cười đối với Suzanne trừng mắt nhìn nói. Trong nội tâm nàng cũng có chút kỳ quái, Vương Đại Thịnh làm sao sẽ tại nàng cùng Tề Vũ Huỳnh ký kết thời điểm dẫn người mới này đến cùng các nàng gặp mặt.

“Ha ha, ta đã cùng Vũ Huỳnh còn có trương đạo diễn đều thương lượng qua rồi. « loại thứ ba nhân loại » mở lại đập thời điểm, Suzanne sẽ ở các người kịch trong tổ tham gia chừng một tháng diễn xuất, thì ra là diễn một cái hội xuất hiện 10 tập khoảng chừng gì đó phối hợp diễn. Ai nha, Nhượng Tích người cũng biết a! Các người kịch tổ thu xem tỉ lệ cao, tiền vào có thể bồi dưỡng nhân khí sao!” Vương Đại Thịnh tựa như khám phá Vương Nhượng Tích rất

hiếu kỳ đồng dạng, cười ha hả nói với nàng.”Suzanne là người mới, cho nên mới muốn xin nhờ người nhiều chiều cố chứ sao.”

“Ah! Nhất định, nhất định!” Vương Nhựt Tích lúc này mới chợt hiểu hiểu ra tựa như cười lẫn nửa đối với Vương Đại Thịnh gật đầu.

“Hoa từ ah, ta biết rõ người cũng đáp ứng rồi tương đạo diễn tiếp tục tại « loại thứ ba nhân loại » ở phía trong diễn xuất nhân vật. Người bây giờ nhân khí cao như vậy, cũng muốn nhiều chiều cố Suzanne thoả một tý nha.” Vương đại thẩm tiếp tục dùng hân”Phải giết từ” thanh âm đối với Dương Hoa nói xong, đến cuối cùng còn đối với Dương Hoa”Kiều mỹ” nháy mắt, lại để cho Dương Hoa toàn thân nổi da gà rơi đầy đất.

“Tốt, tốt.” Dương Hoa ngay không hề nghĩ ngợi, tự tranh thủ thời gian đối với vương đại thẩm liên tục điểm nổi lên đầu.

“Cái kia, tiếp theo là vị này.” Vương đại thẩm rồi hướng hai người chỉ chỉ bên cạnh nam tử, vẻ mặt tươi cười giới thiệu nói,”Vị này chính là ta tại Châu Âu du học lúc đồng học Ngụy Anh Kiệt, bây giờ là nước Mỹ Tramon điện ảnh công ty Châu Á thị trường khai phát bộ người phụ trách. Lần này đến T thành phố đến chủ yếu là cùng đài truyền hình đàm tiến cử bọn hân công ty mấy bộ mảng lớn sự tình. Nghe nói khuya hôm nay sẽ có ba vị xinh đẹp mình tình điện ảnh dự họp, cho nên hân mới cố ý nói muốn đến xem. Hắc hắc, Nhựt Tích, nếu là có hứng thú muốn đi Âu Mỹ phát triển, người có thể cùng hân hảo hảo tâm sự, nhưng hân là nhận thức rất nhiều đạo diễn. Vô luận là điện ảnh có lẽ hay là TV, chúng ta anh kiệt đều giao du rất rộng ah!”

“Ah! Hạnh ngộ.” Vương Nhựt Tích cũng cười đối với Ngụy Anh Kiệt nhẹ gật đầu.

“Ha ha, Vương tiểu thư người hảo.” Ngụy Anh Kiệt nhiều hứng thú cao thấp đánh giá Vương Nhựt Tích một phen, nghiêng đầu rất thường thức nói,”Vương tiểu thư, người so Đường Hân thích hợp hơn xuất ngoại phát triển. Đường tiểu thư, thứ cho ta nói thẳng, hình tượng của người tuy nhiên càng phù hợp Châu Á người đối với mỹ nhân thường thức quan điểm, nhưng là tại Âu Mỹ, có lẽ hay là Vương tiểu thư như vậy kêu gọi mỹ nhân càng có lực hấp dẫn.” Ngụy Anh Kiệt một bên rất có phong độ cười, một bên đem Vương Nhựt Tích cùng Đường Hân làm một phen tương đối.

“Ha ha, Ngụy tiên sinh người quá đề cao ta.” Vương Nhựt Tích lập tức không có ý tứ khiêm tốn bắt đầu đứng dậy.

“Không không, ta không phải cất nhắc người. Là sự thật như thế.” Ngụy Anh Kiệt đối với Vương Nhựt Tích cười nói,”Ta ở trong nước nhìn thấy xinh đẹp nữ nhân cũng không thiếu, bắt quá Vương tiểu thư người hân là ta cho tới bây giờ nhìn thấy thích hợp nhất đi Âu Mỹ phát triển một cái. Hình tượng của người rất thích hợp phong cách của bọn hân.”

“Ha ha, Ngụy tiên sinh... Người nói như vậy ta muốn ngưng ngừng.” Gần đây người can đảm Vương Nhựt Tích cũng còn cho tới bây giờ không có thứ qua làm cho người ta ở trước mặt như vậy khích lệ. Hơn nữa còn là có Đường Hân xinh đẹp như vậy nữ hài tử ở bên cạnh thời điểm bị người thẳng thắn nói nàng nhiều hấp dẫn, nàng lập tức thì có điểm xấu hổ bắt đầu đứng dậy.

“Vương tiểu thư, làm sao người như vậy ngại ngừng đầu này? Ta rõ ràng nghe Đại Thịnh nói, người đúng vậy hân bá kiến nhất sáng sủa mỹ nữ nì!” Ngụy Anh Kiệt cười lớn nói,”Chẳng lẽ người chỉ là tại Đại Thịnh trước mặt mới sáng sủa? Khó mà làm được ah! Ta muốn ghen!”

Tại đây chính là hình thức hào khí ha, Vương Nhựt Tích cùng Ngụy Anh Kiệt lập tức tự thấp phần vui sướng bắt chuyện bắt đầu đứng dậy, Đường Hân đã ở Ngụy Anh Kiệt cùng Vương Nhựt Tích hai người dốc hết sức mời hạ gia nhập nói chuyện, ba người cùng một chỗ đứng vậy vui vẻ hòa thuận.

“Ha ha, Hoa từ, người không cần phải cảm thấy không vui.” Chứng kiến Vương Nhựt Tích cùng Đường Hân đều bị Ngụy Anh Kiệt dụ đi được, mà Dương Hoa một mình một người ngồi trong góc tựa hồ rất nhàm chán cúi đầu, Vương Đại Thịnh lập tức mang theo vẻ mặt nhõng nhẽo cười tiến đến bên cạnh hân.

“Ai?” Dương Hoa chính đang suy nghĩ của hân ngày đó vẫn chưa xong thành kịch bản thảo thảo đằng sau làm như thế nào ghi đầu rồi, đột nhiên bị Vương Đại Thịnh vỗ hạ bả vai, lập tức kinh ngạc ngẩng đầu lên.

“Ha ha, Hoa từ. Người không cần phải cảm thấy Anh Kiệt hân cùng Hân Hân cùng Nhựt Tích quá thân cận, hân chính là người như vậy a.” Nói đến đây, Vương Đại Thịnh giảm thấp xuống thanh âm tiến đến Dương Hoa bên tai,”Kỳ thật ta cùng hân quan hệ tốt cũng là có nguyên nhân. Người đừng nhìn hân tại trước mặt nữ nhân như vậy có phong độ, lại tiêu sái lại ẩn dấu. Người đi qua nói với hân hai câu thử xem, giống như người vậy đẹp trai, ta đảm bảo hân nói cho người không được ba câu nói muốn xấu hổ tim đập như trống trong ngực, lời nói đều cũng không nói ra được.”

Vương Đại Thịnh đối với Dương Hoa giữ ra hân đồng bạn nội tình, đương nhiên là sợ Dương Hoa hội bởi vì ghen gây ra cái gì chuyện không vui tình. Dù sao, zhan có dục là mỗi người đàn ông đều có. Cùng chính mình cùng đi bạn gái, tại còn không có ngồi vững vàng thời điểm đã bị một người đàn ông khác cướp đi nói chuyện phiếm, chỉ cần là cái nam nhân tự sẽ cảm thấy không thoải mái.

Tối hôm đó nhân vật chủ yếu đều cùng Dương Hoa có ngàn vạn lần liên lạc, Vương Đại Thịnh rất lo lắng, nếu như Dương Hoa thật sự dám chạy lên nào, cùng Ngụy Anh Kiệt làm âm ỉ bắt đầu đứng dậy... Dùng Ngụy Anh Kiệt cái kia nhìn thấy đẹp trai sẽ không mệnh cá tính, cuối cùng chỉ sợ ai cũng không biết hội gây ra cái gì cười to lời nói.

“Ah?!” Nghe xong Vương Đại Thịnh lời mà nói..., Dương Hoa lập tức tự lấp bấp kính hải. Hân mang theo đầu đầy mồ hôi lạnh nhìn Ngụy Anh Kiệt liếc, lại thật vừa đúng lúc vừa vận cùng tầm mắt của hân đụng vào nhau. Dương Hoa tại chỗ tự bị hù vội vàng đem đầu chuyển cái 180°, gắt gao nhìn xem mặt khác một bên vách tường, như thế nào cũng không chịu lại quay đầu trở lại đi.

Không nghĩ tới, thật không nghĩ tới! Ngụy Anh Kiệt loại này mở lên đến thành thực ôn trọng, lại ẩn dấu khô hài nam nhân vậy mà cũng là thủy tinh... Dương Hoa thật sự vô pháp giải thích Ngụy Anh Kiệt cách nghĩ, nhưng là hân nhưng có thể thề, từ cũng không cùng loại người này lui tới.

“Hắc hắc.” Chứng kiến Dương Hoa cái kia phò khăn trương bộ dáng, Vương Đại Thịnh biết rõ hân là an tâm. Vì vậy hân cũng nhõng nhẽo cười lấy ngồi vào đang tại cao giọng đàm tiểu Ngụy Anh Kiệt cùng Vương Nhựt Tích bọn họ trung gian, bốn người cùng một chỗ đàm luận.

“Hắc hắc, người nói kịch bản? Hôm nay ta nhìn thấy Dương Hoa đúng vậy trong nhà ghi kịch bản nè! Ta cảm thấy đặc cái kia cái kịch bản mới gọi có ý tứ!” Trong lúc đó, trong trầm tư Dương Hoa chợt nghe đến Vương Nhược Tích dương dương đắc ý thanh âm truyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Ca sở tin đồn thú vị (thượng)

!!

“Ah, Hoa tử người đã ở ghi kịch bản?” Vừa nghe xong Vương Nhược Tích lời mà nói..., vương đại thẩm lập tức nhiều hứng thú đưa mắt nhìn sang Dương Hoa.

“Ừm.” Dương Hoa gật đầu cười, “Lúc không có chuyện gì làm viết chơi mà thôi.”

“Lúc nào nhất định phải cho ta xem xem xét.” Vương đại thẩm vỗ Dương Hoa bả vai, tràn đầy đáng tươi cười nói.

“Nhất định nhất định.” Vương đại thẩm tay cùng Dương Hoa bả vai đụng nhau, Dương Hoa chỉ cảm thấy toàn thân tóc gáy đều dựng lên. Hắn tranh thủ thời gian dùng sức gật đầu, trong miệng không ngừng nói.

“Đại thẩm người nhất định phải xem thật kỹ nhìn hẳn kịch bản, ta cảm thấy đặc không thể so với Vũ Huỳnh ghi kém.” Vương Nhược Tích còn ở bên cạnh thêm mắm thêm muối nói.

“Nha.” Vương Đại Thịnh nghe được Vương Nhược Tích cho Dương Hoa đánh giá như vậy, lập tức đối với Dương Hoa kịch bản càng có hứng thú bắt đầu đứng dậy.

“Ta mới viết một chút, Nhược Tích là quá khen ngợi ta. Chờ ta lại ghi nhiều một chút, nhất định đưa cho người xem qua.” Dương Hoa tranh thủ thời gian cười sau này né một bước, hắn cũng không muốn lại cùng Vương Đại Thịnh có bất kỳ từ chi tiếp xúc.

“Tốt. Cái kia những lời này ta nhưng nhớ kỹ.” Vương Đại Thịnh cười vỗ tay một cái.

Dương Hoa không chịu lộ ra tay hẳn đầu kịch bản chi tiết, tỉ mỉ, những người khác tự nhiên cũng không tiện nói thêm nữa. Vì vậy mấy người lại trò chuyện khởi bọn hắn vừa rồi đang tại nói điện ảnh phương diện chủ đề. Cũng không lâu lắm, Tề Vũ Huỳnh đã ở karaoke phục vụ tiểu thư dẫn dắt hạ đầy ra cái này bực nhỏ gian đại môn. Người vừa đến đủ, Vương Đại Thịnh lập tức tự đem thoại đề một chuyện, cùng mấy người nói đến chuyện đứng đắn. Đương làm lời của bọn hắn đề đi vào họp đồng chi tiết, tỉ mỉ thời điểm, cùng họp đồng đàm phán không quan hệ Dương Hoa, Đường Hân, Ngụy Anh Kiệt, Suzanne tự nhiên rồi.

Suzanne cùng Ngụy Anh Kiệt hai người vị trí rất gần, hơn nữa nhận thức thời gian cũng so những người khác lâu, vì vậy hai người rất Hân Hân cho tới cùng một chỗ. Dương Hoa tác chính là một người tiếp tục ngồi trong góc muốn hẳn kịch bản. Không có việc gì Đường Hân lấy điện thoại di động ra tự tự làm mình vui một hồi, không khỏi lại ngồi vào Dương Hoa bên người.

“Dương Hoa!” Nàng mỉm cười vỗ Dương Hoa bả vai.

“Ừm?” Chính đây trong đầu đều là nội dung cốt truyện Dương Hoa đột nhiên bị đập thượng bả vai, lập tức vô ý thức run rẩy một chút.

“Làm sao vậy, nghĩ gì thế? Nhìn người một mực đều mắt hồn mất vía.” Đường Hân cười hỏi. Tối hôm đó, nàng mặc chính là một bộ rất tươi mát màu trắng quần lụa mỏng, mặc dù không có Vương Nhược Tích như vậy phong tình vạn chủng, cũng rất tốt sản ra năng thanh thuần mỹ lệ —— vậy đại khái cũng là Ngụy Anh Kiệt nói nàng không thích hợp đến Âu Mỹ phát triển một trong những nguyên nhân.

Trên thực tế, đã từng thấy qua Đường Hân cái kia thân bikini cách ăn mặc Dương Hoa biết rõ, hẳn vị này đại minh tinh đồng học nếu là thật sự gọi cảm bắt đầu đứng dậy, nhưng một chút cũng không thể so với Vương Nhược Tích kém —— dám mặc bikini nữ nhân, tuyệt đối sẽ có thực tài thực liệu chăm sóc.

“Ta, ha ha, ta đang muốn ta cái kia kịch bản nè. Không biết như thế nào như vậy, ngay từ đầu viết về sau, thì có điểm dừng không được đến cảm giác.” Dương Hoa với Đường Hân cười nói.

“Hi hi, người nói như vậy, ta còn thực muốn nhìn người một chút ghi kịch bản rốt cuộc là cái dạng gì nữa trời nè.” Đường Hân mỉm cười ngẩng đầu, một

bộ trần ngập mơ màng bộ dáng

“Ha ha, chờ ta nhiều hơn nữa ghi điểm, nhất định cảm cho ngươi xem” Dương Hoa đem bả đối với vương đại thẩm nói lời rồi hướng Đường Hân nói một lần.

“Ừm, tốt lắm. Đúng rồi, ngươi ngày hôm qua tổn thương thế nào? Ta đưa tiền Hiểu Hiểu lúc trở về, nghe nàng nói ngươi cũng bị thương.”

“Ta không sao. Ngươi xem, ta không phải cũng có thể đi ra chơi sao?”

“Không có việc gì là tốt rồi...”

Dần dần, Dương Hoa cùng Đường Hân nói chuyện phiếm nội dung cũng tiến nhập hai người bọn họ việc tư phạm vi. Bất quá, cái này hai đôi nói chuyện phiếm còn không có tiến hành thượng một hồi, Ngụy Anh Kiệt tự nhận được một chiếc điện thoại. Hân đưa T thành phố đến trợ thủ đắc lực đột nhiên thông tri hân, cùng T thành phố đài truyền hình đàm phán có mới tiến triển, lại để cho hân tranh thủ thời gian đi đánh nhịp. Vì vậy, người bận rộn Ngụy Anh Kiệt đành phải tràn đầy thật có lỗi đứng lên, hướng ở đây mỗi người xin lỗi một phen về sau tự vội vàng đi.

Ngụy Anh Kiệt vừa đứng lên đến, cùng hân tương trò chuyện thật vui Suzanne với vương đại thẩm cáo từ, đi theo Ngụy Anh Kiệt cùng một chỗ rời đi. Rất hiển nhiên, Vương Đại Thịnh cho nàng xếp đặt thiết kế con đường chính là cùng Ngụy Anh Kiệt nhiều thân cận, mưu cầu đến Âu Mỹ phát triển.

Hai người này vừa ly khai, tiểu trong bao gian lập tức tự có vẻ rộng rãi rất nhiều. Mà Ngụy Anh Kiệt cùng Suzanne đi không lâu sau, cùng Tề Vũ Huỳnh, Vương Nhượng Tích cơ bản thỏa đàm hợp đồng vương đại thẩm cũng đột nhiên xoay đầu lại hướng Đường Hân vừa cười vừa nói: “Hân Hân, ngươi cùng bọn hân ở chỗ này ngồi thoáng một tý, ta trước đi xem đi công ty.”

Đường Hân đương nhiên biết rõ, vương đại thẩm là vội vả muốn đem hợp đồng tranh thủ thời gian đã định. Dùng cá tính của hân, nói chuyện thỏa về sau, khẳng định lập tức phải trở về công ty đem bả hợp đồng đánh tốt, lấy ra ký tên. Nhìn thấy Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhượng Tích cũng không có nói lời phản đối, Đường Hân tự nhiên là biết thời biết thế nhẹ gật đầu: “Ah, tốt.”

Vì vậy, Vương Đại Thịnh vừa cười lấy đối với tất cả mọi người xin lỗi một phen, liền dẫn về mặt gió xuân tươi cười đắc ý hấp tấp rời đi karaoke. Sau đó, tiểu trong bao gian cũng chỉ còn lại có Dương Hoa cùng ba vị phụ nhân.

“Hắc hắc! Vũ Huỳnh, ngươi nhận thua không nhận thua?” Vương Đại Thịnh vừa đi ra khỏi cửa đi, chứng kiến trong phòng lại không có người ngoài Vương Nhượng Tích lập tức tự cười lớn từ trên ghế salon nhảy dựng lên. Nàng xem thấy Tề Vũ Huỳnh, hô lên một câu lại để cho Dương Hoa hoàn toàn nghe không rõ.

“Hào hảo tốt, ta nhận thua. Vậy ngươi nói, muốn làm sao bây giờ?” Ngay tại Dương Hoa trương Nhị hòa thượng sờ không được ý nghĩ thời điểm, Tề Vũ Huỳnh lại quyết lấy miệng đáp Vương Nhượng Tích một câu. Mà Dương Hoa cái này mới phát hiện, bên cạnh mình Đường Hân vậy mà đã ở vị bật cười.

“Đường Hân, này sao lại thế này?” Dương Hoa không hiểu thấu đối với Đường Hân hỏi.

“Hắc hắc!” Đường Hân che miệng cười không ngừng, “Ngươi đương nhiên không biết a! Đêm qua mấy người chúng ta một mực đánh cuộc ấy nhỉ! Kỳ thật một lúc mới bắt đầu, là Vũ Huỳnh cùng Nhượng Tích đánh bạc ngươi có thể hay không cùng các nàng đi ra đến. Vũ Huỳnh nói ngươi sẽ không ra đến, Nhượng Tích nói nàng có thể gọi ngươi ra đi theo ta đám bọn họ. Kết quả đầu rồi, đêm qua đương nhiên là Nhượng Tích thua, kết quả chúng ta tự phạt nàng uống ba chén rượu cốc-tai. Bằng không thì ngươi cho rằng Nhượng Tích làm sao sẽ uống say thành này dạng, ta cùng Vũ Huỳnh lại một chút việc đều không có? Bất quá Nhượng Tích không phục, nói nàng khuya hôm nay nhất định có thể đem ngươi kêu đi ra, Vũ Huỳnh tự lại cùng nàng đánh bạc. Hắc hắc, Dương Hoa, này sẽ ngươi nhưng làm Vũ Huỳnh cho hại!”

“Ah! Nhượng Tích, khó trách!” Dương Hoa lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, mình bạch Vương Nhượng Tích vì sao lại tại trêu chọc hết hân về sau còn muốn hân đáp ứng cùng nàng ra tới điều kiện.

“Làm sao vậy? Ta đúng vậy chính đang lúc đương làm đem ngươi kêu đi ra rồi, một chút cũng không có bắt buộc ngươi ah! Là chính ngươi đáp ứng ta ra tới, đúng hay không?” Vương Nhượng Tích nhìn xem Dương Hoa, cười ngọt thành một đường nhỏ trong ánh mắt tất cả đều là uy hiếp.

Tuy nhiên Dương Hoa cũng không úy kỵ Vương Nhượng Tích uy hiếp, nhưng hân cũng biết tham dự đến nữ nhân trong chiến tranh gian là thập phần nguy hiểm. Chọc thủng Vương Nhượng Tích nói dối tuy đơn giản, tuy nhiên lại chẳng những không thể nịnh nọt Tề Vũ Huỳnh, còn đắc tội Vương Nhượng Tích. Nữ nhân chiến tranh, cần phải lại để cho nữ nhân đi tiến hành. Mang theo ý nghĩ như vậy, Dương Hoa lựa chọn trầm mặc.

Rất hiển nhiên, Dương Hoa trầm mặc là thập phần sáng suốt. Bởi vì tại ngày hôm qua đem bả Vương Nhượng Tích quá chén về sau, Tề Vũ Huỳnh cũng đã sớm đã làm xong hôm nay làm cho nàng gầy vò một phen chuẩn bị. Nàng biểu hiện ra quyết lấy miệng, một bộ rất ủy khuất bộ dạng, trong nội tâm lại không có gì không khoái.

“Ngươi nói sao! Tranh thủ thời gian! Không nên quá phận ah!” Tề Vũ Huỳnh một bên quyết miệng nói xong, một bên lại nhin không được mở miệng uy hiếp.

“Ừm...” Vương Nhượng Tích rất chân thành tự hỏi lấy.

“Mười giây đồng hồ thời gian, quá thời hạn không hậu!” Tề Vũ Huỳnh đột nhiên kêu to lên, “10, chín, tám...”

“Oa! Ngươi cùng Dương Hoa cố tình linh cảm ứng sao?” Vương Nhượng Tích lập tức nhìn xem Tề Vũ Huỳnh kêu lên, “Ta hôm nay uy hiếp hân thời điểm,

hắn cũng thế...” Nói đến đây, Vương Nhựt Tích đột nhiên một chiều, tranh thủ thời gian bưng kín miệng của mình. Bất quá lúc này cũng đã chậm. Chẳng những là Tề Vũ Huỳnh, mà ngay cả Đường Hân cùng Dương Hoa hai người cũng cùng một chỗ cười ở trên ghế sa lon lăn qua lăn lại.

Lúc này Vương Nhựt Tích thua nhưng oán không được người khác, chỉ có thể trách nằng miệng mình quá lớn, vậy mà chính mình đem bả”Uy hiếp” hai chữ này cho nói ra.

“Hừ! Xấu xấu, hai người các người thông đồng tốt rồi, mỗi lần thua đều là ta!” Lúc này đến phiên Vương Nhựt Tích bắt mẫn quyết khởi miệng.

“Hắc hắc, Dương Hoa nhưng cái gì cũng chưa nói ah!” Cười lật ra Tề Vũ Huỳnh đối với Vương Nhựt Tích giả làm cái cái mặt quỷ,”Là người miệng mình lớn, còn không biết xấu hổ nén giận người khác!”

“Ài, ta đây cũng phải giúp Dương Hoa cùng Vũ Huỳnh lời nói lời nói.” Đường Hân cũng nhin không được nữa lần vào đi vào thêm mắm thêm muối.

“Hừ... Dù sao mấy người các người đều là hợp lại khi dễ ta một cái. Thành thành thành, ta liền cho nhận biết. Nói đi, lúc này vừa muốn như thế nào khi dễ ta?” Vương Nhựt Tích quyết lấy miệng, tâm không cam lòng tình không muốn nhìn Tề Vũ Huỳnh liếc. Đón lấy lại lộ ra vẻ mặt cầu khẩn khổ tương”Vũ Huỳnh, đừng có lại để cho ta uống rượu cốc-tai. Hôm nay lúc thức dậy đầu đều nhanh đau chết.”

“Hắc hắc, không uống rượu đương nhiên được rồi!” Tề Vũ Huỳnh cúi đầu chịu đựng cười, dùng thon dài ngón tay ngọc một ngón tay cửa ra vào,”Chúng ta hôm nay đơn giản điem. Người đuổi ra đầu đi, đối ngoại mặt hồ năm thanh âm” Vương Nhựt Tích là miệng rộng bả” là được rồi. Đơn giản a?”

Tề Vũ Huỳnh cái này biện pháp nghe tuy nhiên rất ác độc, nhưng trên thực tế có lẽ hay là cho Vương Nhựt Tích để lại mặt mũi. Bởi vì nơi này là karaoke, các phòng đại môn cách âm hiệu quả đều vô cùng tốt. Cho nên Vương Nhựt Tích ở chỗ này hô to, ngoại trừ nhân viên công tác bên ngoài, phòng chừng cũng không còn vài người có thể nghe được.

Vương Nhựt Tích chính mình đương nhiên cũng mình bạch Tề Vũ Huỳnh dụng tâm lương khổ, vì vậy cũng chỉ là bắt mẫn làm bầm vài câu, tự đứng lên nhần nhần nhỏ nhỏ đi tới cửa, nhẹ nhàng nâng cốc a phòng đại môn kéo ra một cái khe nhỏ ke hờ. Nàng phiên muộn quay đầu lại nhìn Tề Vũ Huỳnh liếc, sau đó liền nguyện đánh bạc chịu thua quát to lên”Vương Nhựt Tích là miệng rộng bả! Vương Nhựt Tích phải...”

Ngay tại Vương Nhựt Tích gọi vào tiếng thứ hai thời điểm, thanh âm của nàng lại đột nhiên kết một tiếng dừng lại, cả người đều xấu hổ sừng sờ ở này ở phía trong, trên mặt cũng là hồng đến cổ căn bản. Bởi vì ngay tại Vương Nhựt Tích hô lên tiếng thứ nhất thời điểm, nàng tự chứng kiến trương đạo diễn mang theo « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ mấy cái công việc của đoàn kịch cùng mới tới nghiêm khắc giám chế cùng một chỗ theo quẹo vào nơi trong thang máy đi ra.

Đương làm « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ chủ yếu thành viên buồn bức chứng kiến Vương Nhựt Tích đứng ở một cái gian phòng cửa ra vào nhần nhần nhỏ nhỏ xong của bọn hắn hô to”Vương Nhựt Tích là miệng rộng bả” thời điểm, tất cả đều trước sừng sờ một chút, sau đó nhin không được tại chỗ tuôn ra một mảnh ngừng đều dừng không được đến tiếng cuồng tiếu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Ca sở tin đồn thú vị (hạ)

Tại một mảnh tiếng cuồng tiếu nhạc đệm ở bên trong, trong thang máy lục tục lại chạy ra mấy vị kịch trong tổ nữ thợ trang điểm cùng mấy cái vài ngày trước tại hai tuần năm hội chúc mừng thượng đã từng gặp mặt đạo diễn cùng diễn viên, tổng cộng ước chừng có mười mấy người. Tân duệ đạo diễn Vương Thăng, vị kia cùng Đường Hân quan tâm thập phần không tệ họ Trần đạo diễn cùng với bên cạnh hắn Uyển Như tiểu thư cũng thỉnh linh liền trong đó.

Tại ca trong sảnh nhìn thấy Vương Nhựt Tích, trương đạo diễn bọn hắn tự nhiên muốn đi lên chào hỏi, thuận tiện cũng phải nhìn xem rốt cuộc là ai cả cái này miệng rộng bả ra lớn như vậy làm trò cười cho thiên hạ. Vì vậy, người liền can liền tại trương đạo diễn dưới sự dẫn dắt thẳng tấp hướng Vương Nhựt Tích chỗ phòng đã đi tới.

“Trương ... Trương đạo diễn.” Xấu hổ đến cổ căn bản Vương Nhựt Tích xấu hổ xấu hổ nhìn đi đến phụ cận Trương Khải cùng Lưu giám chế liếc, mở ra phòng đại môn đem bả người liên can tất cả đều thả đi vào.

Vương đại thẩm cho Dương Hoa bọn hắn bao xuống vốn chính là lớn nhất cái chừng loại kia... Phòng, cho nên tuy nhiên thoáng một tý trào vào mười mấy người, cũng chỉ là có vẻ thập phần náo nhiệt, lại cũng không chen chúc.

“Trương đạo diễn, Lưu giám chế.” Bỗng nhiên chứng kiến kịch tổ chủ yếu các thành viên xuất hiện, Đường Hân cùng Tề Vũ Huỳnh cũng tranh thủ thời

gian cùng một chỗ đứng lên, đối với mỗi người đều gật đầu đánh cho cái bắt chuyện.

“Ha ha, Vũ Huỳnh, Đường Hân, vừa rồi Nhục Tích là như thế nào như vậy? Đối với cửa ra vào...” Trương Khải rất hiếu kỳ tâm đến hân đi vào phòng thì nhìn đến cuối cùng rồi, hân cơ hồ vừa mới ngồi xuống hạ liền mang theo buồn cười đáng tươi cười hỏi.

“Hắc hắc, nàng là nguyện đánh bạc chịu thua. Vũ Huỳnh cùng nàng đánh cuộc, kết quả nàng thua. Chúng ta phạt nàng nì!” Ở chỗ này, Đường Hân vô luận tuổi có lẽ hay là danh khí đều là trong số ba nữ lão đại, cho nên trả lời trương đạo diễn vấn đề nhiệm vụ đương nhiên rơi xuống nàng trên vai.

“Ah?” Trương đạo diễn trên mặt cũng hiện lên một cái đáng tươi cười, “Nhục Tích, ngươi cùng Vũ Huỳnh đánh cuộc gì? Thua thảm như vậy?”

“Chúng ta đánh bạc... Hắc hắc, chúng ta đánh bạc chính là...” Vương Nhục Tích vừa rồi không có Tề Vũ Huỳnh nhanh trí, nàng cái đó có thể trả lời ra trương đạo diễn cái này làm cho người ta xấu hổ tìm đập như trống trong ngực vấn đề. Xấu hổ kéo vài tiếng trường âm, Vương Nhục Tích thủy chung không có ý tứ nói ra bản thân ăn gian thật muốn, vì vậy nàng cũng chỉ rất ngừng hướng Tề Vũ Huỳnh chỗ đó nháy mắt xin giúp đỡ.

“Trương đạo diễn, ta cùng Nhục Tích là lấy Dương Hoa khuya hôm nay sẽ tới hay không đánh cuộc nì. Kết quả nàng thua cuộc, cho nên chúng ta phạt nàng đối với bên ngoài gọi năm thanh âm... Hi hi.” Tề Vũ Huỳnh nhìn xem Vương Nhục Tích, thoải mái cười giúp nàng giải vây.

“Ah! Nguyên lai là có chuyện như vậy.” Trương đạo diễn làm cho có thâm ý nhìn Dương Hoa liếc, sau đó cười đối với hân nói ra, “Hoa tử, ngươi cũng không nên thiên vị Vũ Huỳnh ah.”

“Đúng đấy chính là sao! Hai người bọn họ liên hợp lại khi dễ ta, trương đạo diễn, ngươi phải giúp ta ah!” Vừa nghe trương đạo diễn trong lời nói có chút giúp mình hương vị, Vương Nhục Tích lập tức tiến lên làm nũng đến.

“Trương đạo diễn, ta nào có khi dễ nàng! Rõ ràng là chính cô ta thua sao!” Tề Vũ Huỳnh cũng không y không buông tha đối với trương đạo diễn làm nũng.

“Hắc hắc, bắt quá Nhục Tích ah. Cái này nguyện đánh bạc chịu thua, từ xưa như thế ah!” Trương đạo diễn cái này tại điện ảnh và truyền hình trong vòng lần qua lần lại hai mươi mấy năm lão bán quẩy ở đâu còn có thể không rõ tại hai vị ái tướng trong lúc đó muốn tìm cân đối đạo lý? Vừa mới giúp Vương Nhục Tích một câu, trông thấy hai vị ái tướng đều quyết khởi miệng đến làm nũng, lập tức lại tranh thủ thời gian giúp Tề Vũ Huỳnh một bà. Tất cả đánh năm mươi đại bản, tất cả đều vui vẻ.

“Ha ha! Nhục Tích, thanh âm của ngươi thật đúng là không tệ đâu rồi, vừa rồi cái kia vài tiếng nhưng nghe ta đây bên tai đều xộp giòn. Không đi ca hát thật sự là lãng phí tài liệu!” Gần đây không gì kiêng kỵ lão đạo diễn chứng kiến hai cái nữ hài tử làm nũng lúc vũ mị bộ dáng, nhìn không được lớn tiếng cảm Vương Nhục Tích mở câu vui đùa. Ngày đó tại Dương Hoa đưa tiền Đường Hân sau khi rời khỏi, hân và Vương Nhục Tích nói chuyện với nhau thật vui, quan hệ của hai người rất là không tệ.

Trần đạo diễn câu này khích lệ Vương Nhục Tích lời nói tiếng nói mới roi, trong bao gian lập tức tự vang lên một hồi mạnh hơn liệt tiếng cười. Những kia kịch tổ bên ngoài người khả năng không rõ ràng lắm, nhưng là « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ trong, người nào không biết Vương Nhục Tích là nổi danh ngũ âm không được đầy đủ?

Chứng kiến « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ các thành viên đột nhiên bộc phát ra tiếng cười, mấy cái không thuộc về « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ đạo diễn đám bọn họ không khỏi bất minh sở dĩ nhìn cười tiền phù hậu ngưỡng trương đạo diễn bọn hân liếc. Bất quá, tại bên người công việc của đoàn kịch đối với mấy vị đạo diễn nói rõ tình huống về sau, bọn hân cũng lập tức tất cả đều cười không ngậm miệng được.

“Trần đạo diễn, ngươi cũng giễu cợt ta!” Bị đâm trúng chỗ đau Vương Nhục Tích đỏ bừng cả khuôn mặt đối với cười không ngừng những khách nhân đậm chân.

“Ha ha! Trần đạo diễn, ngươi nếu không có nghe đủ, giống như Vương tiểu thư nàng còn có vài tiếng không có gọi hết a. Trương đạo diễn nói tất cả nguyện đánh bạc chịu thua, chúng ta nhưng còn có sướng tai nì.” Lúc này, vị kia tân duệ đạo diễn Vương Thăng đột nhiên lại toát ra một câu.

Hân vừa mới nói xong, mấy nữ nhân thợ trang điểm cùng kịch tổ công việc của đoàn kịch đám bọn họ tiếng cười tự càng lớn. Vương Nhục Tích miệng rộng tại kịch trong tổ đều cũng có tên. Có thể đã gặp nàng xấu mặt, đối với bọn họ mà nói tự nhiên là có thể coi như về sau nói chuyện trung rất thú vị hài hước.

Đúng vậy Vương Thăng câu này lời vừa nói ra, trương đạo diễn, Tề Vũ Huỳnh cùng vừa rồi cảm Vương Nhục Tích hay nói giỡn Trần lão đạo diễn tuy nhiên cũng cùng một chỗ trong lòng nhủ mảy.

Cái này Vương Thăng như thế nào như vậy không biết nặng nhẹ? Tuy nhiên Vương Thăng bản ý là đập Trần lão đạo diễn mã thí tăng bóc, nhưng hân vẫn là cùng trương đạo diễn trao đổi một cái bắt nắn ánh mắt.

Tốt xấu Vương Nhục Tích cũng là một cái đang lúc hồng nữ minh tinh điện ảnh, cùng bằng hữu khai mở hay nói giỡn là có thể, trong lúc vô tình bị đánh vỡ cũng có thể cười một tiếng chi. Nhưng là Vương Thăng vừa nói như vậy, không phải là là buộc nàng trước mặt mọi người xấu mặt sao? Tại đây chẳng những có « loại thứ ba nhân loại » hơn phân nửa kịch tạo thành viên, còn có bốn năm vị cả nước các nơi đạo diễn ở đây, lại để cho Vương Nhục Tích đương làm của bọn hân mặt ném lớn như vậy người, về sau nàng tại trong hội còn thế nào ngượng đầu?

Đúng vậy Vương Thăng vừa rồi câu nói kia lại đem cả hai người bọn họ danh tiếng đều giơ lên đi ra, hơn nữa hân lại là cùng hai người cùng một chỗ đến nơi đây trong vòng hảo hữu, những người khác cũng cười cực kỳ vui vẻ, cho nên Trương Khải cùng Trần đạo diễn tuy nhiên trong nội tâm bất mãn, lại không có phương tiện bác bỏ Vương Thăng.

Tề Vũ Huỳnh cùng Trương Đạo diễn cách nghĩ cũng giống như vậy, nhưng nàng nhưng lại cùng Vương Nhược Tích đánh cuộc người. Tại người chung quanh toàn bộ đều chờ đợi xem Vương Nhược Tích chế cười thời điểm, nàng nếu như nói hủy bỏ đồ ước, đây không phải là rõ ràng đem cả tất cả mọi người đắc tội? Cho nên, Tề Vũ Huỳnh cũng chỉ có thể phiến muộn nhìn lướt qua những kia cười không ngừng lũ tiểu tử, tâm trong lặng lẽ cầu nguyện lấy Vương Nhược Tích có thể tìm tới một cái hóa giải xấu hổ phương pháp xử lý. Nếu quả thật không được, nàng cũng chỉ cũng may thời khắc cuối cùng đứng ra. Nàng đắc tội với người không sao, không thể để cho Vương Nhược Tích về sau đều không ngốc đầu lên được ah!

Chứng kiến Vương Nhược Tích mặt mũi tràn đầy xấu hổ cũng không biết làm sao, bên cạnh những kia cũng không phải rất quen thuộc công việc của đoàn kịch cùng thợ trang điểm đám bọn họ cười vui vẻ như vậy, Dương Hoa nhủ mày nhìn không được. Hẳn chẳng những có thể nghĩ đến Trương Đạo diễn bọn hắn nghĩ đến, hơn nữa có lẽ vẫn còn so sánh Tề Vũ Huỳnh hiểu rõ hơn Vương Nhược Tích làm người. Cô bé này bình thường đối với bạn tốt khả năng tùy tiện cái gì đều không để ý, nhưng là thực ở trước mặt người ngoài, nàng nhưng lại cực sĩ diện người. Nếu không Vương Nhược Tích vì cái gì mỗi lần đi ra ngoài trước kia đều muốn tỉ mỉ chuẩn bị, không đem mình cách ăn mặc hoàn mỹ vô khuyết cũng không chịu đi?

Nghĩ được như vậy, Dương Hoa mang theo cười đứng lên nói ra: “Ha ha, Vương Đạo diễn. Vũ Huỳnh vừa rồi cùng Nhược Tích đánh cuộc đồ ước nói là ta sẽ tới hay không tại đây. Kỳ thật Nhược Tích nói là ta hôm nay lại muốn tới nơi này. Chỉ có điều nàng đối với ta lừa gạt chút ít quỷ kế bị khám phá, cho nên cũng chỉ có thể nói là thua một nửa. Vừa rồi Nhược Tích đã muốn hoàn thành đồ ước, ta xem các người còn là đừng bức nàng tiếp tục bêu xấu. Bằng không thì nàng cũng không phải là nói ta cùng Vũ Huỳnh hợp lại khi dễ nàng, còn muốn tăng thêm các người ba vị Đạo diễn sao.”

Dương Hoa cùng « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ các thành viên vốn tự chưa quen thuộc, cho nên hắn đứng lên nói lời nói này tự nhiên không tồn tại đắc tội với người vấn đề.

“Ah! Không tệ lắm, tiểu tử! Biết rõ thương hương tiếc ngọc! Không tệ không tệ! Rất có ta lúc tuổi còn trẻ phong thái sao!” Dương Hoa vừa dứt lời, Trần lão đạo diễn tựa đầu cười lớn vỗ tay lên, “Tốt! Tiểu tử, xem tại mặt mũi của người thương, chúng ta tự không truy cứu a! Ai! Trương Khải, chúng ta còn là đừng quấy rầy người ta a! Một đồng nghiệp ngồi ở chỗ này, huyền não người ta người trẻ tuổi đều nhạc vui mừng không đứng dậy.”

“Ừm, cũng là cũng là!” Vừa nhìn thấy Vương Nhược Tích có thể có cái dưới bậc thang, Trương Khải ở đâu còn có không gạt đầu ứng thừa Đạo lý? Hắn cũng lập tức cười lên, một lần nữa kéo lên một đồng nghiệp vì không có trò hay xem mà tiếc nuối tấp a miệng kịch tổ các thành viên phần phật dụ đi được. Lâm lúc ra cửa, hắn còn không có quên cười đối với Dương Hoa giờ ngón tay cái lên.

Đại kịch tổ một đại bang tử người đi cái sạch sẽ, Vương Nhược Tích lúc này mới ra một khẩu đại khí. Nàng tràn đầy đáng tươi cười đi đến Dương Hoa trước mặt, thoải mái đối với hắn một giọng nói “Cảm ơn”.

“Này, nên vậy chứ sao.” Dương Hoa mang theo điểm không có ý tứ cười trả lời. Tiếp nhận Vương Nhược Tích nói lời cảm tạ, hắn thật là có điểm không quá thói quen.

“Ừm! Thương hương tiếc ngọc, nên vậy chứ sao.” Đường Hân dùng khoe mắt liếc Dương Hoa liếc, tràn đầy oán niệm nhỏ giọng thầm nói. Lời của nàng thanh âm không lớn, nhưng là ở đây vài người tuy nhiên cũng nghe rành mạch.

“Ai, đúng rồi! Nhược Tích người trong nhà thời điểm không phải nói Tú Toánh hôm nay cũng tới sao? Như thế nào đến bây giờ cũng còn không gặp nàng?” Chứng kiến Đường Hân quăng đến mang theo đồ kị ánh mắt cùng Tề Vũ Huỳnh tràn đầy vui vẻ biểu lộ, Dương Hoa tranh thủ thời gian cho mình tìm cái mới chủ đề.

“Ai! Đúng a!” Cũng có chút ngượng ngùng Vương Nhược Tích lập tức tràn đầy kinh ngạc lên tiếng trả lời, “Ta rõ ràng cùng nàng hẹn ước là 9:30 ở chỗ này gặp mặt. Hiện tại cũng nhanh mười giờ rồi, nàng như thế nào còn chưa tới?”

“Không phải là đã xảy ra chuyện a!” Biết rõ Phùng Tú Toánh công tác tính nguy hiểm Đường Hân cùng Tề Vũ Huỳnh cũng vốn là sững sờ, sau đó tất cả đều lo lắng bắt đầu đứng dậy.

Tề Vũ Huỳnh cảm lấy điện thoại cho Phùng Tú Toánh gọi điện thoại, nhưng là trong nhà nàng máy riêng tiếp không thông, đánh điện thoại di động của nàng tắc chính là một mực đều đường dây bận. Kết quả như vậy lại để cho bốn người không khỏi càng lo lắng, tự khi bọn hắn thương lượng chuẩn bị đi Phùng Tú Toánh chỗ ở tìm tới đến tốt cùng thời điểm, Tề Vũ Huỳnh điện thoại đột nhiên vang lên, biểu hiện lại là một cái lạ lẫm dãy số.

“Này? Vũ Huỳnh sao?” Điện thoại vừa mới chuyển được, Phùng Tú Toánh mang theo khăn trương thanh âm lập tức truyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Trí cỡi miệng hổ (thượng)

“Ân, ta chính là.” Vừa nghe đến Phùng Tú Toánh như thế khẩn trương thanh âm, Tề Vũ Huỳnh cũng lập tức khẩn trương lên. Nàng tại trong điện thoại nóng nảy nhỏ giọng hỏi.

“Vũ Huỳnh, ta bị người chặn trong nhà, hiện tại ra không được rồi, các người chơi a.” Phùng Tú Toánh khẩn trương hơn nữa bắt đầu nói lấy.

“Tú Toánh, người không sao chứ?” Tề Vũ Huỳnh mở to hai mắt nhìn, lo lắng hỏi.

“Ừm, ta không sao. Bọn họ đều là tại nhà của ta dưới lầu mai phục lắm. Trong lầu có bảo vệ, bọn hắn còn không dám xông tới. Bất quá ta xem bọn hắn tựa hồ lúc này là hạ quyết tâm không ly khai cửa nhà ta khẩu. Ta cũng vậy không có biện pháp đi ra ngoài, phòng chừng đắc theo chân bọn họ hao tổn thượng một hồi.” Phùng Tú Toánh đối với Tề Vũ Huỳnh cười khổ một tiếng.

“Cái kia muốn là bọn hắn một mực không đi làm sao bây giờ? Người không có báo động?” Tề Vũ Huỳnh lại ân cần hỏi.

“Một mực không đi? Ta cũng không biết.” Phùng Tú Toánh cười khổ, “Ai, bọn hắn lại không có hành động gì, tựu chỉ là tại cửa nhà ta ngoại trạm lấy, hơn nữa nhà của ta gian phòng bên cạnh còn cho bọn hắn thuê roi xuống, bên ngoài bọn hắn chỉ chứa một người nhìn xem. Báo động có làm được cái gì? Cảnh sát không có tội danh bắt bọn họ.”

“Cái kia... Chẳng lẽ lại người cứ như vậy theo chân bọn họ hao tổn sao?” Tề Vũ Huỳnh rất là vì Phùng Tú Toánh lo lắng.

“Ai... Ta đã theo chân bọn họ hao tổn cả ngày rồi, theo buổi sáng bắt đầu sẽ không có xảy ra cửa.” Phùng Tú Toánh trong thanh âm tràn đầy đáng ghét, “Bọn hắn cắt điện thoại của ta tuyến, hơn nữa một mực đều ở gọi điện thoại di động của ta, để cho ta căn bản đánh không xuất ra điện thoại đi. Ta cũng là thật vất vả mới bắt được một cơ hội cho các người gọi điện thoại.”

“Cái gì? Người theo buổi sáng sẽ không xảy ra cửa? Cái kia người hôm nay ăn cơm chưa?”

“Khá tốt, ăn được 2 bao mì ăn liền.”

“Như vậy sao được?” Tề Vũ Huỳnh nhìn không được la hoảng lên.

“Không có biện pháp... Ta cũng vậy không nghĩ tới bọn hắn vậy mà hội đến chiều này, cho nên trong nhà chỉ chuẩn bị vài bao mì ăn liền.” Phùng Tú Toánh cười khổ.

“Vậy người chuẩn bị làm sao bây giờ, vạn nhất bọn hắn một mực không đi, người vẫn bị đối?” Tề Vũ Huỳnh kinh hỏi.

“Đúng vậy a. Còn có thể làm sao?”

“Chúng ta ở chỗ này giúp người muốn nghĩ biện pháp. Nhất định đem người theo trong nhà làm ra đến!” Tề Vũ Huỳnh ngẩng đầu nhìn bên cạnh một mực đều ở cẩn thận nghe Dương Hoa cùng Đường Hân bọn hắn liếc.

“Ai, các người còn là đừng mạo hiểm rồi! Bọn hắn có bảy tám người, hơn nữa những người này đều là không muốn sống.” Phùng Tú Toánh cường khởi động một cái dáng tươi cười đối với Tề Vũ Huỳnh nói, “Đối hai ngày cũng không chết được người, ta chờ bọn hắn đi trở ra cũng không còn sự tình.”

“Không được, vạn nhất bọn hắn không đi đâu này? Người đừng tắt điện thoại, theo chúng ta giữ liên lạc, chúng ta cái này đi qua.” Tề Vũ Huỳnh sốt ruột nói, đem bà điện thoại bỏ vào túi áo muốn xuất phát.

“Vũ Huỳnh, xúc động không giải quyết được vấn đề!” Vương Nhược Tích kéo lại Tề Vũ Huỳnh, trên mặt cũng đầy là lo lắng. Vừa rồi Tề Vũ Huỳnh cùng Phùng Tú Toánh đối thoại thanh âm rất lớn, tại nơi này cách âm hiệu quả rất tốt phòng nhỏ ở phía trong, mỗi người đều nghe nhất thanh nhị sở.

“Đúng vậy a, Vũ Huỳnh! Chúng ta cùng người của xã hội đen nếu như liều mạng khẳng định là không được. Vẫn phải là trước hết nghĩ cái biện pháp, Vũ Huỳnh người có biện pháp không có?” Đường Hân cũng tức thời khuyên can, lại để cho Tề Vũ Huỳnh dần dần tỉnh táo lại.

Dương Hoa lúc này đã muốn nghĩ tới Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ hai cái tiểu nha đầu, hắn vút xuống dưới ba cái thét chói tai vang lên thảo luận khởi đối phó xã hội đen đám bọn họ phương pháp nữ sinh, lặng lẽ đi một mình đến nơi hẻo lánh lấy ra điện thoại.

“Này, Nhạc nhi sao?”

“Ừm, Hoa ca?” Tại xem xong rồi Dương Hoa diễn cái kia một tập « loại thứ ba nhân loại » về sau, Nhạc nhi cái tiểu nha đầu này hãy theo Tô Thục Hiểu gọi lên Hoa ca.

“Ta muốn cho người giúp ta một cái bề bộn.” Dương Hoa nói những lời này thời điểm, cũng hiểu được có chút chột dạ. Hắn biết mình tại Nhạc nhi trong lòng là cái thần bí cao thủ, cho nên lần này trái lại cầu nàng hỗ trợ, Dương Hoa rất lo lắng nàng hội như vậy đem mình nhìn thấu.

“Ừm? Hoa ca, người để cho ta hỗ trợ?” Quả nhiên, Nhạc nhi trong giọng nói lập tức thì mang theo không gì sánh kịp kinh ngạc.

“Đúng vậy a, giúp ta đối phó mấy cái xã hội đen.” Dương Hoa lúc nói chuyện đã muốn rất khẩn trương.

“Xã hội đen? Hoa ca chính người không có biện pháp đối phó?” Nhạc nhi nghi hoặc nhanh.

“Ừm... Ta... Chỗ này của ta có chút vấn đề.” Dương Hoa xấu hổ dùng lập lờ phương thức che lấp lấy.

“Ah! Ta biết rồi! Hoa ca ngươi là không muốn suy giảm tới tánh mạng của bọn hần.” Nhạc nhi bưng tỉnh đại ngộ tựa như kêu lên, nàng đảo là mình giúp Dương Hoa tìm cái lý do.

“Ah... Ách.” Dương Hoa tự nhiên là hừ hà lấy, đã không có thừa nhận cũng không còn phủ nhận.

“Ai, Hoa ca... Không phải ta không muốn hỗ trợ, đúng vậy chúng ta đạo môn đạo thuật đối phó đạo môn trung nhân cùng yêu quái đều không cần phù thủy có thể. Nhưng là đối phó người bình thường, cũng là muốn làm cho bọn họ đem bả phù thủy uống hết mới được... Cái này Hoa ca ngươi khả năng không biết...” Nhạc nhi thật khó khăn nói.

“Ta biết rồi.” Dương Hoa cũng gật đầu bất đắc dĩ. Hần làm sao có thể không biết Nhạc nhi nói những kia, Không Dật Thu chế tạo phù thủy, hần cũng không hiểu được uống qua bao nhiêu.

Nhạc nhi giúp không được gì, Dương Hoa đành phải lại không có nài về tới ba cái rú ra rú rít nữ nhân bên người. Lúc này Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhược Tích bọn hần đều vẫn không có thể thảo luận ra kết quả. Vài người tựa hồ tất cả nghĩ ra một ít thiêu điểm quan trọng, nhưng là đều lại bị mặt khác vài người không nhận, chối bỏ mất. Ví dụ như Vương Nhược Tích đề nghị nói hướng phòng cách vách từ ở phía trong trương đạo diễn bọn hần xin giúp đỡ, kết quả Tề Vũ Huỳnh cùng Đường Hân đều cho rằng cái kia một phòng ở phía trong người đều là kịch tổ tình hoa, vô luận là ai bị thương cũng không tốt. Cứu Phùng Tú Toánh tuy trọng yếu, Nhưng cũng không thể để cho người khác bốc lên phong hiểm. Mà Đường Hân đề nghị hướng vương đại thẩm cứu trợ, tự nhiên cũng bị hai người khác dùng đồng dạng lý do phủ quyết.

Nghe mấy người phụ nhân kịch liệt tranh chấp, Dương Hoa cười khổ nhủ thầm. Hần đi đến Tề Vũ Huỳnh bên người, theo nàng trong túi áo móc ra cái tay kia cơ.”Này, Tú Toánh, ngươi còn có ở đây không?” Dương Hoa đi đến trong góc nhỏ giọng hỏi.

“Ừm, ta còn tại.” Nghe được Dương Hoa thanh âm, Phùng Tú Toánh tựa hồ đặc biệt nhiều vài phần tiều tụy.

“Những người kia đối với ngươi tương mạo... Ừm, hiểu rõ bao nhiêu? Các ngươi là nhận thức rất rõ ràng, hay là đám bọn hần chỉ thấy qua ngươi ảnh chụp?” Dương Hoa cảm giác mình tựa hồ có chút ý kiến, nhưng lại không quá rõ ràng.

“Nhất định là chỉ thấy qua ta ảnh chụp.” Phùng Tú Toánh chắc chắn nói, “Ta chỉ biết kiến hần một người trong người một mặt, hơn nữa người kia lúc ấy khẳng định không thấy được ta.”

“Ừm.” Dương Hoa nhẹ gật đầu, lại đưa di động trả lại cho Tề Vũ Huỳnh.”Các ngươi nghe một chút đề nghị của ta thế nào?” Dương Hoa nghĩ một lát, cảm giác được đã đem ý nghĩ của mình hoàn toàn sửa sang lại tinh tường về sau, đối với Tề Vũ Huỳnh các nàng lớn tiếng nói.

Dương Hoa đột nhiên mở miệng lại để cho ba cái cái lộn nữ nhân đều dọa một đầu, các nàng cơ hồ là cùng một chỗ dừng lại, sau đó ngơ ngác nhìn Dương Hoa tốt một hồi.

“Ừm, ngươi nói.” Qua rồi hồi lâu, có lẽ hay là Đường Hân trước hết nhất phát ứng tới, dùng tràn đầy chờ mong ánh mắt nhìn xem Dương Hoa nói ra.

“Ta có cái cách nghĩ. Chúng ta có thể...” Dương Hoa dùng rất nhanh tốc độ đem bả kế hoạch của mình đối với ba nữ nhân nói một lần.

“Cái này... Cái này được không?” Nghe xong Dương Hoa kế hoạch, người thứ nhất nói chuyện chính là Tề Vũ Huỳnh. Nàng xem thấy Dương Hoa, trên mặt tràn đầy lo lắng. Tại Dương Hoa trong kế hoạch, những người khác cũng còn tính toán an toàn, đúng vậy Dương Hoa bản thân bốc lên phong hiểm lại không nhỏ. Đương nhiên, Phùng Tú Toánh gánh phong hiểm cũng cùng Dương Hoa không sai biệt lắm.

“Ta cảm thấy đặc không sai biệt lắm có thể làm.” Dương Hoa rất chân thành nói.”Ta vừa rồi hỏi Tú Toánh, nàng nói những người kia chỉ là thấy qua hình của nàng, không biết bản thân nàng. Vũ Huỳnh ngươi đáng người cùng Tú Toánh không sai biệt lắm, cho nên chỉ muốn động tác của chúng ta nhanh một chút, bọn hần khẳng định phát hiện không được.”

“Ừm... Ta cũng hiểu được không sai biệt lắm có thể làm.” Vương Nhược Tích lúc này cũng nhẹ gật đầu, cười đối với Tề Vũ Huỳnh nháy mắt, “Ngươi tự tin tưởng ta cùng Hân tỷ tốt rồi.”

“Được rồi.” Chứng kiến Vương Nhược Tích cùng Đường Hân đều tràn đầy tự tin, Tề Vũ Huỳnh cuối cùng cũng gật đầu, “Dương Hoa, ngươi... Ngươi nhất định phải coi chừng.” Nàng cúi đầu xuống, lo lắng đối với Dương Hoa nói.

“Yên tâm, ta không có việc gì.” Dương Hoa cười dắt Tề Vũ Huỳnh tay, “Kỳ thật bọn hần tại phòng người ở phía ngoài chỉ có một. Cho dù dù không đông, chúng ta cũng có thể trốn rồi. Ngay cả có có thể sẽ chặt vật một điểm mà thôi.”

“Ừm.” Tề Vũ Huỳnh nhẹ gật đầu, nắm thật chặt Dương Hoa tay.

Muru kể vừa nói định, bốn tin tưởng mười phần, hơn nữa đối với chuyện này ôm chơi đùa tâm tính nam nữ trẻ tuổi lập tức tự xuất phát. Đương nhiên, Đường Hân cũng không còn quên trước cho vương đại thẩm gọi điện thoại. Bất quá tại trong điện thoại, nàng cũng không có nói cho vương đại thẩm sự thật chân tướng.

Rất nhanh, bốn người an vị lấy Đường Hân cái kia cỗ xe BMW đi tới Phùng Tú Toánh ở cư xá. Dựa theo lâu tên cửa hiệu mã, mấy người không dùng bao nhiêu thời gian liền đi tìm được rồi mục tiêu của bọn hần địa phương. Đón lấy, Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh, Đường Hân cùng Vương Nhược Tích lập tức chia làm hai tổ bắt đầu chia nhau hành động.

Tại Phòng Tú Toánh cửa nhà trông coi đúng vậy Hùng ca thủ hạ. Đám này Hùng ca thủ hạ được xưng có thể... nhất đánh cũng không... nhất muốn tên các tiểu đệ đương nhiên biết rõ, bọn hắn trông coi cái gian phòng kia trong phòng nữ nhân, chính là gần đây dẫn đến Hùng ca cảm tức ngã vài chích mấy ngàn khối đồ cổ bình hoa nữ phóng viên.

Theo trên tấm ảnh, bọn họ cũng đều biết cái này nữ phóng viên là xinh đẹp little Girl. Mà khi bọn hắn trước khi lên đường, Hùng ca cũng đã thả lời nói: "Chỉ cần các người bắt lấy cái kia nữ, tùy cho các người xử trí như thế nào. Chỉ cần cuối cùng đem bà đầu lười của nàng cùng song tay mang đến cho ta là được! Vô luận đã xảy ra chuyện gì, lão tử phụ trách cho các người bãi bình."

Hùng ca lời nói này vừa ra, bảy cái đứng vậy tại như lang tự hồ hai mươi xuất đầu niên kỷ tuổi trẻ lập tức tụ tới sức mạnh. Bọn hắn tại Phòng Tú Toánh gia cửa ra vào trông cả ngày, trong nội tâm tự nhớ thương lấy xinh đẹp nữ phóng viên giữa cả ngày. Mỗi lần đến phiên người nào ở bên ngoài trông coi thời điểm, tự hận không thể đem bà con mắt đều áp vào Phòng Tú Toánh cánh cửa kia thượng, chỉ hy vọng nàng có thể tranh thủ thời gian mở cửa.

Bất quá cũng tự là bởi vì bọn hắn quá nóng vội, cho nên buổi sáng mới bỏ lỡ tốt nhất một cái cơ hội. Khi đó Phòng Tú Toánh vừa mới mở cửa, một cái thiếu niên nhà gia hỏa tự nhiên tới, kết quả bị họ Phòng Tú Toánh tranh thủ thời gian lại đóng cửa, cái này mới tránh thoát một kiếp.

Tại buổi tối mười một giờ thời điểm, vừa vặn đến phiên ngoại hiệu gọi "Hồ Tam" tên côn đồ đang trực canh cổng. Chứng kiến ở bên cạnh thúc cái không dễ yên sụp hai. Vốn chính trong phòng cùng mấy cái huynh đệ Đầu Địa Chủ (Landlords-Bà Tú Lơ Khe) đầu đến nhẹ nhàng vui vẻ nơi Hồ Tam hùng hùng hồ hồ đem bà vị trí tặng cho hắn, bất đắc dĩ ngáp dài ra cửa.

Bất quá Hồ Tam mới vừa vặn tại cửa ra vào đứng không có năm phút đồng hồ, theo chín điểm về sau tự cơ hồ lại không có người đi qua trên hành lang vậy mà đột nhiên đã tới rồi một nam một nữ. Hôn nữa lại để cho Hồ Tam kinh ngạc chính là, cái kia nữ lại vẫn dùng cái sâu sắc mũi che cái đầu. Chứng kiến hai người này cách ăn mặc, Hồ Tam lập tức tự cảnh giác lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Trí cỡi miệng hồ (hạ)

Đội hai người đến gần, Hồ Tam rồi lại nhíu mày. Hắn nghe thấy được trên thân 2 người về này nồng đậm bia hương vị. Hôn nữa lúc này hắn cũng đã chú ý tới, hai người kia trung cũng mang theo nữ nam nhân tựa hồ có thể tiến hành, nhưng nữ nhân cũng đã như là say không được bộ dáng.

"Ai, tiểu huynh, người nói gian phòng rốt cuộc tại nơi nào ah?" Nhìn chằm chằm vào hai người xem Hồ Tam chỉ nghe đến phía trước người nam nhân kia đột nhiên nhỏ giọng ở nữ nhân bên tai nói ra.

"Làm sao người vội và như vậy ah!... Hi hi... Ta không phải đang tại tìm sao? Cứ như vậy một hồi rồi, người nhìn nữa nhần không được?... Hắc hắc, một hồi cho người thoải mái đủ được không? Người phải để cho ta thoải mái mới được nha..."

Cái kia gọi "Tiểu huynh" nữ nhân trong thanh âm đầy đặn mang theo lại để cho Hồ Tam toàn thân mềm mại ôn ền kinh sức lực, tựa hồ tràn đầy men say cảm nam nhân giễu cợt. Hôn nữa, nàng tựa như căn bản không thấy được Hồ Tam đồng dạng, không kiêng nể gì cả nói lại để cho hắn toàn thân huyết dịch đều xông vào nào đó bộ vị khiêu khích (xx) ngôn ngữ. Nhìn xem nữ nhân kia một thân màu đen lễ phục dạ hội cho thấy có lỗi có lỗi đáng người, nhất là cái kia lễ phục dạ hội dưới làn váy một đôi ăn mặc màu da tất chân như ẩn như hiện mỹ diệu hai chân, lại để cho Hồ Tam tâm viên ý mã (đứng núi này trông núi nọ) ngoài không khỏi hung hăng chằm chằm vào cặp kia chân nhìn mấy lần.

"Ah!" Kia nam nhân tựa hồ cũng bị nữ nhân khiêu khích (xx) toàn thân bốc hỏa, lập tức không thể chờ đợi được chăm chú ôm nữ nhân.

Kết quả, đúng vào lúc này, kia nam nhân lại không cẩn thận động tay động chân đụng mất trên đầu nữ nhân mũ, lập tức lộ ra phía dưới một trương tấm khuyh quốc khuyh thành gương mặt. Ngay tại Hồ Tam xem chính tâm say thần mê thời điểm, nữ nhân kinh kêu một tiếng, khom người xuống nhặt lên cái kia mũ lại dẫn tại trên đầu.

Hồ Tam có thể rành mạch chứng kiến, tại nữ nhân khom người xuống thời điểm, bên cạnh hắn kia nam nhân một đôi ánh mắt gian tà thẳng ngoắc ngoắc tự hướng nàng trong cổ áo nghiêng mắt nhìn. Vừa nghĩ tới vậy cũng ác nam nhân có thể nhìn qua xuân quang cùng cái kia xinh đẹp nữ nhân tiêu chuẩn hoàn mỹ đáng người, Hồ Tam đã cảm thấy trong nội tâm lại ghen ghét lại hâm mộ, ngứa tựa như có chích móng vuốt tại liễu mạng cong đồng dạng. Đúng vậy Hùng ca phân phó Hồ Tam cũng biết, cho nên hắn tuy nhiên lại ghen ghét lại hâm mộ, nhưng cũng không dám đối với vậy đôi "Cầu nam nữ" hành động thiếu suy nghĩ.

Ngay tại Hồ Tam chính tâm ngứa khó nhịn, rồi lại không thể nào chảy nước hòa đương làm khẩu. Phía trước vậy đối với nam nữ lại nói chuyện. "Ai? Tiểu huynh, a như cùng a hân đầu này? Như thế nào không có đi lên?" Kia nam nhân tựa hồ rất nóng vội giống như nhíu mày, còn không ngừng quay đầu lại

về phía sau nhìn xem.

Lúc này, Hồ Tam thoáng một tý tự nhận ra phía trước kia nam nhân tướng mạo. Đây không phải gần đây rất hồng chính là cái kia diễn « loại thứ ba nhân loại » nam phối hợp diễn sao? Ah! Bên cạnh hân nữ nhân là « loại thứ ba nhân loại » ở phía trong cô gái đẹp kia biên kịch ah! Vậy hân nói a như cùng a hân phải..

“Ha ha...” Tề Vũ Huỳnh uống rượu như vậy nói tiếp, “Các nàng... Các nàng còn ở phía sau a... Ngươi thật là hoa tâm. Ta một cái còn chưa đủ sao? Không nên các nàng hai cái cũng cùng đi... Ngươi có thể làm sao?”

Vừa nghe đến nói như vậy, Hồ Tam trong đầu thoáng một tý liền vọt vào một đồng cực kỳ đậm đặc trắng diện. Hân nhìn xem Dương Hoa ánh mắt thì càng ghen ghét. Vừa nghĩ tới hân vậy mà có thể một người hoàn tất cùng « loại thứ ba nhân loại » ở phía trong hai cái nữ diễn viên —— một cái làm dáng tận xương gọi cảm mỹ nhân cùng một cái thanh thuần tịnh lệ ngọc nữ minh tinh —— còn có mỹ nữ biên kịch, Hồ Tam một đôi ba giác góc trong mắt liền không nhận được phún ra giết người loại ngọn lửa.

“Ừm.” Dương Hoa tựa hồ cũng có một chút say, hân cứ như vậy tại Hồ Tam trước mặt thân mật ôm Tề Vũ Huỳnh cùng nàng cùng một chỗ về phía trước mặt đi tới.

Mãi cho đến Tề Vũ Huỳnh cái kia duyên dáng bóng lưng biến mất tại mắt của mình giới ở bên trong, Hồ Tam mới phiền muộn quay đầu mắng một câu mẹ. Bất quá, tại nơi này Hồ Tam buồn bực nhất, toàn thân tà hỏa không... nhất theo phát tiết thời điểm, hân lại đột nhiên nghe được một tiếng lại để cho hân toàn thân đều xóp giòn mất tiếng rên rĩ.”Ah... Hân tỷ, không cần phải... Không nên đụng chỗ ấy...”

Chỉ là cái này vô cùng đơn giản một tiếng cơ hồ bé không thể nghe rên rĩ, Hồ Tam hồn cũng đã bay mất một nửa. Hân tràn đầy khát vọng bốn phía truy tìm lấy rên rĩ nơi phát ra, sau đó mới xác định, cái này như khóc như khóc tiếng rên rĩ là từ hành lang phía trước một cái queo vào nơi truyền đến. Hồ Tam lúc này mới nhớ tới, nơi đó là khẩn cấp thang lầu cửa vào. Trong lỗ tai nghe cái kia làm cho mình dự hoặc đột người rên rĩ, Hồ Tam chỉ cảm thấy thân thể của hân nào đó bộ vị chính đang bay nhanh nổi lên biến hóa.

“Ah... Hân tỷ, không cần phải... Sẽ có người nhìn qua.” Làm cho người ta toàn thân mềm mại, dự hoặc đột người nũng nịu rên rĩ vẫn còn tiếp tục lấy, Hồ Tam trong nội tâm đã ở làm cuối cùng chống cự. Hân hiện tại đã muốn đầy trong đầu đều là « loại thứ ba nhân loại » trong kia 2 mỹ nữ diễn viên chính quần áo nửa mờ, hai câu thom ngào ngọt thân thể mềm mại nửa thân trần lấy giúp nhau ma sát, dục sức liều mạng xoắn cùng một chỗ, một bên lớn tiếng rên rĩ, một bên phát tiết lấy vô cùng vô tận dục vọng trắng diện.

“Ah! Hân tỷ... Người ta muốn không được! Không cần phải...” Vương Nhược Tích đột nhiên phát ra một tiếng so vừa rồi cao vút hơn rên rĩ, trong thanh âm cũng đã mang lên khóc nước nờ.

“Tiểu Tích, thân hình của ngươi thật tốt! Ta nhanh yêu chết rồi! Nhanh, ta cũng vậy muốn! Nhanh cho ta! Nhanh... Ah...” Đường Hân một tiếng rên rĩ triệt để nát báy Hồ Tam tất cả phòng tuyến.

Cái kia vốn tự gọi cảm xinh đẹp Vương Nhược Tích cũng thì thôi! Không nghĩ tới ngọc nữ minh tinh vậy mà cũng có như vậy đậm đặc trắng diện. Hai nữ nhân kia giống như có lẽ đã một đường điên cuồng lấy lên lầu. Tại trên bậc thang mất trật tự ném lấy một chích màu ngà sữa cao căn bản giày xăng-đan cùng một chích màu da tất lụa óng dài. Chứng kiến như vậy tràn đầy tính ám chỉ vật phẩm, Hồ Tam ở đâu còn có thể do dự, hân cơ hồ là vô ý thức “Đang đang đang” bò lên trên lầu, nhưng là lúc này hân lại như cũ không có thể trông thấy hân kỳ vọng bên trong hương điểm trắng diện. Hân chỉ có thể nhìn thấy một người mặc màu xanh da trời váy liền áo, trên chân còn thiếu một chích giày nữ nhân liền giống bị người xong rồi đồng dạng ngã vào trong thang máy.

Đúng vậy ngay tại Hồ Tam xông vào lối ra khẩn cấp cửa vào lúc, lại không có thể trông thấy trong tưởng tượng cái kia hương điểm trắng diện. Hai nữ nhân kia giống như có lẽ đã một đường điên cuồng lấy lên lầu. Tại trên bậc thang mất trật tự ném lấy một chích màu ngà sữa cao căn bản giày xăng-đan cùng một chích màu da tất lụa óng dài. Chứng kiến như vậy tràn đầy tính ám chỉ vật phẩm, Hồ Tam ở đâu còn có thể do dự, hân cơ hồ là vô ý thức “Đang đang đang” bò lên trên lầu, nhưng là lúc này hân lại như cũ không có thể trông thấy hân kỳ vọng bên trong hương điểm trắng diện. Hân chỉ có thể nhìn thấy một người mặc màu xanh da trời váy liền áo, trên chân còn thiếu một chích giày nữ nhân liền giống bị người xong rồi đồng dạng ngã vào trong thang máy.

“Ai nha, Hân tỷ, ngươi làm gì?”

“Hắc hắc, trong thang máy ngươi cứ yên tâm không ai có thể thấy được chưa! Xem ta cảm kéo cao su đem bà giám thị lỗ ngăn trở!”

Tại cửa thang máy chậm rãi khép lại trước kia, hai nữ nhân cuối cùng vài câu đối thoại truyền vào Hồ Tam lỗ tai. Nghe được nói như vậy, tâm ngứa khó nhìn Hồ Tam tự nhiên biết rõ trò hay không có nhìn, vì vậy hân cũng chỉ có thể dưới đáy lòng chửi ầm lên vài câu, hậm hực lại lần nữa xuống lầu đi trở về cương vị của mình. Bất quá, mang theo như thế phiền muộn tâm tình, hân trở về tốc độ đương nhiên sẽ không giống hân đến thời điểm nhanh như vậy.

Đương làm Hồ Tam một lần nữa trở lại chính mình tầng trệt lúc, hân vừa hay nhìn thấy này một đôi ôm cùng một chỗ “Cầu nam nữ” từ phía trước chuyển phản trở về. Cái kia hưởng hết điểm phúc nam nhân tựa hồ vẫn còn cau mày phân nản lấy cái gì, còn nữ kia người lại chăm chú rúc vào nam nhân trong ngực, một bộ rất ủy khuất bộ dáng.

Đợi cho cùng hai người gặp thoáng qua, Hồ Tam mới nghe tình kia nam nhân trong miệng phàn nàn: “Làm sao ngươi dẫn đường hay sao? Căn bản vốn cũng không phải là tầng lầu này sao! A hân a như các nàng là không phải đã đến lầu lên rồi?...”

Hừ! Các nàng chẳng những lên trên lầu đi, còn kém điểm cho lão tử nhìn hiện trường chun cung đùa giỡn nì! Nghe được kia nam nhân phàn nàn, Hồ Tam nhìn không được trong lòng lại ghen ghét hung hăng thối cái kia may mắn nam nhân một câu. Vừa ngoan hung ác chăm chăm vào nữ nhân kia bóng lưng nhìn mấy lần về sau, mới lưu luyến không rời đem ánh mắt quay lại Phùng Tú Toánh gia cái kia phiền đông chặt lại đại môn thượng. Xa xa, Dương Hoa

ôm nương tựa tại trong lòng ngực của hân nữ từ dần dần từng bước đi đến, rất nhanh tựa rẽ vào cái ngõ, đi vào trong thang máy.

Đương nhiên, lúc này ngã vào Dương Hoa trong khuỷu tay đương nhiên cũng sớm đã không còn là cùng hân cùng đi Tề Vũ Huỳnh, mà là đổi thành cùng Tề Vũ Huỳnh thân cao tương tự, dáng người tương đương Phùng Tú Toánh.

Trên thực tế, Vương Nhục Tích cùng Đường Hân vừa mới bắt đầu tại đầu bậc thang dùng có thể... nhất kích phát nhân thú tính ngôn ngữ khiêu khích (xx) Hồ Tam thời điểm, Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh, Vương Nhục Tích cùng Đường Hân, Phùng Tú Toánh ba tiểu tổ cũng đã toàn bộ thông qua điện thoại giúp nhau thông tri lấy chuẩn bị kỹ càng.

Dương Hoa tại hành lang quẹo vào nơi giám thị lấy Hồ Tam hành động. Tề Vũ Huỳnh tắc chính là cỡi nàng theo Vương Nhục Tích chỗ đó mượn tới gọi cảm lễ phục dạ hội giao cho Dương Hoa, chính mình tắc chính là đổi lại Dương Hoa trong tay plastic dần ở phía trong mặt khác một kiện váy liền áo.

Tại Hồ Tam rất cục nịnh không được bị hấp dẫn sau khi rời khỏi, Dương Hoa lập tức dùng điện thoại di động của hân thông tri Vương Nhục Tích cùng Đường Hân, làm cho các nàng hai cái có thể kịp thời đào tẩu. Đồng thời hân nhanh chóng vọt tới đã muốn đã sớm chuẩn bị kỹ càng Phùng Tú Toánh trước cửa nhà, lại để cho cũng sớm đã chờ tại cửa ra vào Phùng Tú Toánh nhanh chóng đổi lại Tề Vũ Huỳnh váy cùng mũ. Mà ở Phùng Tú Toánh thay quần áo thời điểm, Tề Vũ Huỳnh sớm đã chạy đến cửa thang máy cùng đợi, tại Hồ Tam còn không có lúc xuống lầu tựa đáp thượng Đường Hân cùng Vương Nhục Tích ngồi xuống thang máy cùng một chỗ hướng lầu một đi.

Đội Phùng Tú Toánh đổi tốt rồi quần áo, Dương Hoa liền tượng vừa rồi ôm Tề Vũ Huỳnh như vậy ôm nàng, sau đó hai người liền tại không đến 30 giây trong thời gian cho Hồ Tam trình diễn vừa ra về sâu thoát xác.

Đương làm Dương Hoa cùng Phùng Tú Toánh ngồi dưới thang máy lâu, sau đó lại một đường ôm đi vào cư xá ga ra, ngồi trên Phùng Tú Toánh xe về sau, Phùng Tú Toánh mới một bà lấy xuống mũ, cùng Dương Hoa hai người đồng thời thật dài ra một khẩu đại khí.

“Cảm ơn rồi!” Phùng Tú Toánh một bên đem ô tô phát động, vừa hướng Dương Hoa vừa cười vừa nói.

“Không cần cảm ơn.” Dương Hoa nhìn xem Phùng Tú Toánh, cũng có chút ít thật xin lỗi. Vừa rồi vì tranh thủ nhanh nhất thay y phục tốc độ, cho nên tại mở cửa phòng tiếp nhận Dương Hoa quăng ra cái kia kiện gọi cảm lễ phục dạ hội lúc, Phùng Tú Toánh lại ở trước mặt hân trình diễn vừa ra nội y thanh tú. Hơn nữa Dương Hoa còn nhớ rõ là hân phân phó Phùng Tú Toánh, muốn “Trước đó làm tốt hết thảy chuẩn bị, dùng tốc độ nhanh nhất thay quần áo”, cho nên tuy nhiên mục đích là vì cứu người, nhưng nghe y nguyên như là Dương Hoa cố ý chiếm Phùng Tú Toánh tiện nghi đồng dạng.

“Đi thôi! Đừng nhăn nhó nhó rồi!” Phùng Tú Toánh biết rõ Dương Hoa làm người, lập tức cười vỗ bờ vai của hân, dùng sức đạp xuống chân ga, “Vũ Huỳnh các nàng đã tại đi quán bar trên đường. Có cái gì đều đến quán bar nói sau!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Cuồng hoan chi dạ (thượng)

Rất nhanh, đang quen thuộc con đường Phùng Tú Toánh dẫn đạo hạ, Dương Hoa tựa cùng nàng cùng một chỗ về tới quán bar. Mà Đường Hân, Vương Nhục Tích cùng Tề Vũ Huỳnh ba người tắc chính là còn muốn so Dương Hoa các nàng còn muốn mau hơn không ít.

Trong rượu a, Vương Nhục Tích đối diện lấy Đường Hân xin khoan dung tựa như ăn ăn cười không ngừng. Mà Đường Hân thì là vẻ mặt xấu hổ đuối theo Vương Nhục Tích đùa giỡn. Tề Vũ Huỳnh tắc chính là một người tại trên ghế sa lon uống đồ uống, một bộ “Việc không liên quan đến mình, cao cao treo lên” bộ dáng nhìn xem Vương Nhục Tích bị Đường Hân vừa thẹn vừa giận đánh không ngừng.

“Ai! Đây là làm sao vậy?” Mới mới vừa vào cửa, Dương Hoa thiếu chút nữa bị Đường Hân ném tới một chịch plastic chén đánh trúng đầu. Hân chặt vật củi đầu tránh thoát bay thẳng chính mình cái ót plastic chén, cuống quýt hỏi.

Đường Hân thấy nện sai rồi người, cũng chỉ là cho Dương Hoa đưa lên một cái thật có lỗi ánh mắt, nhưng vẫn là không thuận theo không buông tha tiếp tục đuối lấy Vương Nhục Tích dồn sức đánh. Vương Nhục Tích nhưng lại một chút cũng không dám hoàn thủ tựa như không ngừng chạy trốn, bị đánh trúng tựa liền tiếp xin khoan dung.

“Rốt cuộc làm sao vậy?” Dương Hoa cùng Phùng Tú Toánh không hiểu thấu ngồi vào Tề Vũ Huỳnh thân vừa hỏi.

“Hắc hắc, Nhục Tích nàng đáng đời.” Tề Vũ Huỳnh nghĩ tới chính mình vừa rồi trên xe nghe được cái kia lại để cho Đường Hân thiếu chút nữa không biết xấu hổ tại chỗ cùng với Vương Nhục Tích tại trên đường cao tốc đánh nhau sự tình, lập tức vừa cười đem bà vừa uống hết đồ uống cho phun tới.

“Người không phải lại để cho Nhượng Tích cùng Hân tỷ nghĩ biện pháp đem bà người kia dẫn đi sao?”

“Đúng vậy a! Ta cảm thấy đắc người nọ nên vậy cũng xem qua « loại thứ ba nhân loại », cho nên nghe được Đường Hân cùng Nhượng Tích xuất hiện, nên vậy hội nhện không được đi xem... Đúng rồi, Vũ Huỳnh, ta còn không có hỏi người thì sao! Vừa rồi tại trên bậc thang, người rút cuộc nói với ta cái kia là những thứ gì ah?” Dương Hoa nói xong, đột nhiên lại dờ khóc dờ cười nhìn xem Tề Vũ Huỳnh hỏi.

Vừa rồi tại cái đó tên côn đồ bên người thời điểm, Tề Vũ Huỳnh đột nhiên nói ra cái kia lời nói thiếu chút nữa không có lại để cho hắn tại chỗ tự lộ ra sơ hở. Cái này nhưng cùng hắn ngay từ đầu kế hoạch thời điểm nói cho Tề Vũ Huỳnh hoàn toàn không tương xứng ah! Kia phen giấu điểm ám chỉ vừa nói ra khỏi miệng, Dương Hoa tại chỗ tự ngây người, chỉ có thể dùng râm rì thanh âm đến miễn cưỡng phối hợp Tề Vũ Huỳnh, lúc này mới cuối cùng không có đem trình diễn nên.

“Hắc hắc!” Nghe xong Dương Hoa vấn đề, Tề Vũ Huỳnh một bên dùng khăn tay chùi miệng, một bên còn nhện không được cười không ngừng. “Người đây cũng không nên trách ta! Muốn trách người thì trách Nhượng Tích, tất cả đều là nàng nghĩ ra được chủ ý!”

Tại đi Phùng Tú Toánh gia thời điểm, Dương Hoa cùng Đường Hân hai người ngồi ở hàng phía trước chính tay lái phụ trên vị trí, mà Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhượng Tích tắc chính là ngồi ở phía sau. Lúc ấy Vương Nhượng Tích tự ghé vào Tề Vũ Huỳnh bên tai nói với nàng như vậy cái thay đổi bản kế hoạch. Lúc ấy Tề Vũ Huỳnh hoàn toàn chính xác cũng lúc xấu hổ mặt đỏ tới mang tai. Bất quá cần nhắc đến cái này thực sự có thể hữu hiệu gia tăng Dương Hoa cùng Phùng Tú Toánh lần thứ hai đào tẩu trình độ an toàn, vì vậy nàng tại chỗ tự kiên trì đáp ứng rồi.

“Này, Vũ Huỳnh! Làm sao người có thể nói như vậy! Người đúng vậy cũng đồng ý!” Vừa nghe đến Tề Vũ Huỳnh tất cả đem bà trách nhiệm đẩy sạch sẽ, Vương Nhượng Tích không khỏi lớn tiếng kêu lên oan uổng. Bất quá nàng như vậy vừa gọi, làm trẻ nãi trốn tránh, vừa lúc bị Đường Hân bắt tại chỗ. Đường Hân đổi bàn tay trắng như phấn lập tức không gián đoạn rơi vào nàng trên lưng, đánh Vương Nhượng Tích liên tục xin khoan dung.

“Tốt người một cái Vương Nhượng Tích! Ra như vậy cái chủ ý cùi bắp, trước đó cũng không theo ta thương lượng một chút! Người vừa rồi... Người mới vừa nói cái kia chút ít đều là cái gì nha...” Đường Hân một bên xấu hổ cùng Vương Nhượng Tích đùa giỡn, một bên gào lên.

“Ai u! Đau! Hân tỷ, ta đây cũng là vì Dương Hoa cùng Tú Toánh tốt! Bởi như vậy, người kia trở về thời gian không phải dài rất nhiều sao? Bằng không thì Dương Hoa cùng Tú Toánh sao có thể dễ dàng như vậy liền chạy ra khỏi đến?”

“Nhượng Tích, người rút cuộc làm gì rồi?” Vương Nhượng Tích cùng Đường Hân tiến hành kia phen thiếu chút nữa lại để cho Hồ Tam dụ hoặc đốt người biểu diễn lúc, Dương Hoa đang cùng Tề Vũ Huỳnh giám thị lấy Hồ Tam động tĩnh, cho nên hắn ngược lại không rõ lắm hai người biểu hiện.

“Hắc hắc, cũng không có gì.” Dương Hoa vừa hỏi đến kiệt tác của mình, Vương Nhượng Tích lập tức tự đắc ý, nàng ăn ăn cười, một bên trốn tránh Đường Hân đổi bàn tay trắng như phấn một bên lại nửa thật nửa giả rên rỉ lên, “Ta cũng không quá đáng chính là kêu vài tiếng” Ah, không cần phải... Hân tỷ... Ta nhanh không được... Hân tỷ không cần phải” chứ sao. Hân tỷ, người lúc ấy không phải cũng phối hợp rất tốt sao?”

Tại một đám bằng hữu trước mặt, Vương Nhượng Tích da mặt quả thực dày hẳn cùng tường thành đồng dạng, như thế * tiếng kêu nàng cũng có thể trước mặt mọi người biểu diễn. Kết quả nàng lúc đó đi ra, Dương Hoa tại chỗ tự xấu hổ cái đỏ mặt tía tai, mà phía sau nàng nói đến Đường Hân phối hợp, Đường Hân lại càng xấu hổ mặt đỏ tới mang tai, nắm tay nhỏ ý vị hướng trên người nàng mời đến.

“Đúng rồi, Vũ Huỳnh. Người cùng Nhượng Tích các nàng lúc xuống lầu không có đụng phải nguy hiểm gì a.” Trông thấy Đường Hân cùng Vương Nhượng Tích hai người nào vui sướng, Dương Hoa cũng cười không có lại phản ứng cái này hai cái mồm mép bịp người nữ hài tử, đem bà đầu chuyển hướng Tề Vũ Huỳnh hỏi.

“Hắc hắc, người còn hậu sợ lên rồi?” Tề Vũ Huỳnh cười nói, “Có thể có chuyện gì? Máy cái dưới lầu giám thị trông thấy ba người chúng ta cùng đi ra nhưng thật ra vô cùng kinh ngạc. Bất quá mục tiêu của bọn hắn lại không phải chúng ta ba cái, nhận rõ người về sau bọn hắn còn có thể thế nào? Bất quá người đây muốn đa tạ Tạ Nhượng Tích, nếu không nàng suy nghĩ cái biện pháp, lại để cho bảo vệ đem bà mấy người kia từ trong tiểu khu tạm thời oanh ra đi, người cùng Tú Toánh chỉ sợ cũng không có biện pháp như vậy bình an đi ra.”

“Đúng đấy!” Vừa nghe đến Tề Vũ Huỳnh nói đến đắc ý của mình nơi, Vương Nhượng Tích lập tức lại lớn tiếng cười kêu lên, “Người ngay từ đầu còn nói cái gì điều đi cái kia xem tại Tú Toánh cửa nhà người về sau tự cùng một chỗ xuống ni! Ta nói a, trên lầu có bảy tám người, dưới lầu làm sao có thể không có? Nếu không ta nói tách ra đi, chúng ta không phải làm cho người ta gia hận diệt không thể!”

“Hào hảo tốt, biết rõ người là đại công thần! Đã thành a?” Tề Vũ Huỳnh cười nói.

“Thực xin lỗi, phiền toái các người cho ta bốc lên lớn như vậy phong hiểm.” Phùng Tú Toánh không có ý tứ đối với mỗi người đều gật đầu nói tạ.

“Nói cái gì lời nói? Chúng ta là bằng hữu sao! Nên vậy!” Vương Nhượng Tích lập tức kêu to lên.

“Ừm!” Tề Vũ Huỳnh cũng nặng nề gật đầu, nàng luôn luôn là coi trọng nhất bằng hữu nữ nhân.

Đường Hân cũng cùng Vương Nhượng Tích nào có chút mệt mỏi. Nàng oán trừng Vương Nhượng Tích liếc, sau đó lại khi khi một tiếng bật cười, đi đến Phùng Tú Toánh bên người nói: “Ha ha, Nhượng Tích lời này nói không sai. Người cũng không cần tự trách, chúng ta đây không phải đều không có chuyện gì sao? Nếu đối với người, chúng ta còn gặp không được như vậy mạo hiểm kích thích sự tình ni!”

“Bất quá, các người tại những người kia trước mặt lộ liễu tương. Ta xem các người cũng sẽ có nguy hiểm.” Phùng Tú Toánh lo lắng nhìn thoáng qua bên người vài người bằng hữu, “Ta ở bót canh sát ở phía trong bằng hữu nói, bọn hắn đã muốn chuẩn bị xong, tuần lễ này sẽ hành động. Hơn nữa hắn nói với ta, Hùng ca cái kia nhóm người ở phía trong có mấy cái canh sát nằm vùng, nhất định có thể đem bọn họ một mẻ hốt gọn. Cho nên chỉ cần hành động của

bọn hấn vừa kết thúc, chúng ta tựu an toàn. Bất quá gần đây một thời gian gần các người tốt nhất đều chú ý an toàn, chuẩn bị ít đồ, tận lực không cần phải đi ra ngoài.”

“Cái gì gọi là không cần phải đi ra ngoài ah?” Vương Nhược Tích lập tức lại nhìn xem mặt mũi tràn đầy lo lắng Phùng Tú Toánh nở nụ cười, “Đi ra ngoài mới an toàn nhất được không? Người đã quên? Chúng ta còn có cái đi ra ngoài du lịch kế hoạch liệt! Chúng ta cũng đã cùng Hân tỷ thương lượng tốt rồi, chúng ta khuya hôm nay nhạc vui mừng sau khi xong tựu tập thể đi trong nhà nàng ở một đêm. Hắc hắc, trong nhà nàng có bảo tiêu, không cần lo lắng. Sáng sớm ngày mai, chúng ta sẽ đem Nhạc nhi các nàng kêu lên, cùng lúc xuất phát đi Nam Hoa núi! Chơi hấn một tuần lễ rồi trở về, đến lúc đó thế giới đã sớm thanh tịnh!”

“Ừm! Tốt như vậy!” Vương Nhược Tích lời nói lập tức nhận được rồi tất cả mọi người ủng hộ. Dương Hoa cũng nhẹ gật đầu, cho rằng tạm thời trước rồi đi T thành phố hội càng thêm an toàn.

“Đừng rồi! Cái kia Thực Hiểu đâu này?” Vương Nhược Tích nâng lên Nhạc nhi, Dương Hoa không khỏi nhớ tới bị thương Tô Thực Hiểu. Nàng vốn cũng là đáp ứng rồi hội cùng bọn họ cùng đi Nam Hoa núi, nếu như đem nàng vứt xuống dưới, có phải là sẽ để cho tiểu nha đầu thương tâm đâu này? Dương Hoa chỉ là cảm thấy, muốn nàng như vậy niên kỷ tiểu cô nương, trên tâm lý tựa hồ rất dễ dàng bị thương tổn.

“Ai nha! Đúng vậy a, Tô Thực Hiểu bị thương làm sao bây giờ? Đem nàng vứt xuống dưới? Không tốt sao! Đã nói cùng đi.” Vương Nhược Tích lại cả kinh một tra kêu lên.

“Ừm, đúng vậy a. Không tốt lắm..”

“Đúng vậy ở lại T thành phố xác thực rất nguy hiểm ah. Làm sao bây giờ?” Mấy người phụ nhân lại riu ra riu rít thảo luận mở.

“Ừm..” Dương Hoa trầm ngâm một hồi, đột nhiên lại nhớ tới Nhạc nhi. Tuy nhiên Nhạc nhi không có biện pháp giúp bề bọn đối phó những kia cùng hung cực ác kẻ bất cộc, hỗ trợ trị liệu Tô Thực Hiểu thương thế tổng là có thể a!

Dương Hoa lấy điện thoại di động ra, vừa cẩn thận sau khi suy nghĩ một chút, trước bấm Tô Thực Hiểu dãy số —— hấn đặc đầu tiên xác định Tô Thực Hiểu thương thế thế nào. Điện thoại vang lên hai tiếng về sau, rất nhanh tựu chuyển được.

“Này? Hoa ca sao?” Theo điện thoại đầu kia truyền đến chính là Tô Thực Hiểu mang theo cười ngọt ngào thanh âm, tựa hồ tâm tình của nàng một chút cũng không có đã bị thương thế ảnh hưởng. Hơn nữa, Tô Thực Hiểu lời của mới rồi, điện thoại bối cảnh ở phía trong lập tức truyền đến nhiều cái không ngừng hỏi “Là ai là ai” nữ hài tử thanh âm.

“Ha ha, Thực Hiểu. Trên lưng tổn thương thế nào?” Cảm giác được Tô Thực Hiểu Tâm Tình Không Tệ, Dương Hoa không khỏi cười hỏi.

“Ừm, thiệt nhiều. Hắc hắc, giống như cũng không là cái vấn đề lớn gì. Buổi trưa động cánh tay cũng đã không đau, ta mới vừa rồi còn đi sân bóng tham gia biểu diễn ấy nhì.” Tô Thực Hiểu cười trả lời.

“Ah? Tốt rồi?” Tô Thực Hiểu khỏi hấn tốc độ lại để cho Dương Hoa lấp bắp kinh hãi, hấn vô ý thức mở to hai mắt nhìn hỏi.

“Đúng vậy a.” Tô Thực Hiểu một bộ đương nhiên khẩu khí, “Ta luyện võ thuật truyền thống Trung Quốc thời điểm chính là như vậy a! Khi đó ta bị thương so cái này nghiêm trọng thời điểm đều có, bất quá giống nhau thì hai ngày, nhiều lắm là ba ngày thì tốt rồi. Hắc hắc!” Tiểu nha đầu tại trong điện thoại cười. Có thể làm cho Dương Hoa ăn được cả kinh, nàng đúng vậy thập phần chỉ đắc ý.

“Ah ah!” Nghe thế Dương Minh hoa có chút minh bạch, hấn không khỏi nhẹ gật đầu. Đoán chừng là Tô Thực Hiểu ngày đó sinh linh khí sự dư thừa thể chất lại để cho thương thế của nàng khỏi hấn so với bình thường người nhanh đến nhiều. Bất quá Dương Hoa cũng lập tức nhớ tới một cái lại để cho hấn có chút buồn bực vấn đề: vì cái gì hấn cái này thập thể người lương thiện thể chất thật không có Tô Thực Hiểu tốt như vậy đâu này?

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Cuồng hoan chi dạ (hạ)

“Này? Hoa ca người còn có ở đây không?”

“Vẫn còn vẫn còn.” Tô Thực Hiểu tại trong điện thoại ngọt ngào tiếng kêu lại để cho Dương Hoa tranh thủ thời gian phục hồi tinh thần lại, nghe được Tô Thực Hiểu không có việc gì, hấn đương nhiên tăng lớn âm lượng, đem bốn tranh luận không ngớt nữ người chú ý lực đều hấp dẫn tới.

“Ha ha, thiếu chút nữa đã quên rồi chính sự. Ngươi còn nhớ rõ lần trước chúng ta thương lượng nói đi Nam Hoa núi sự tình sao? Chúng ta ý định buổi sáng ngày mai tựu xuất phát, ngươi đã thương thể tốt lên rồi, cái kia cùng đi chứ? Chúng ta ý định chơi lâu một chút, bắt quả ngươi nếu như đến lúc đó trước tiên có thể trở về.”

“Ngày mai sẽ xuất phát ah...” Tô Thục Hiểu tựa hồ đang suy nghĩ. Nhưng bên người nàng đám nữ hài tử cũng đã thét chói tai vang lên vây đến điện thoại bên cạnh. Trong điện thoại bắt đầu không ngừng truyền đến “Oa, có phải là Hoa tử, có phải là Hoa tử” hoặc là “Oa, Thục Hiểu ngươi cùng Hoa tử rốt cuộc là quan hệ như thế nào ah” như vậy thanh âm.

“Tốt, ta ngày mai có thời gian, với các ngươi cùng đi.” Tô Thục Hiểu hiển nhiên là cho bên cạnh đồng học quần không có biện pháp, nàng rất nhanh trả lời thuyết phục một câu, sau đó tựu nghèo rồi điện thoại.

Cầm đã muốn phát ra “Ừ ừ” thanh âm điện thoại, Dương Hoa rồi hướng mấy người phụ nhân cười khổ một bả. Cái này Tô Thục Hiểu, cũng thật là quá vọng động rồi, ngay lúc nào gặp mặt, như thế nào gặp mặt đều không nói, cứ như vậy đem bả điện thoại cho treo rồi.

“Thục Hiểu nàng nói như thế nào?” Không có thể nghe thấy Tô Thục Hiểu trả lời thuyết phục Tề Vũ Huỳnh gật đầu hỏi.

“Nàng bảo ngày mai có thời gian, có thể theo chúng ta cùng đi.” Dương Hoa thành thật trả lời.

“Sau đó thì sao?” Mấy người phụ nhân nhẹ gật đầu, ánh mắt lại còn dừng lại tại Dương Hoa trên mặt động cũng không còn động.

“Sau đó? Sau đó cũng chưa có.”

“Ah? Cứ như vậy không có a?” Vương Nhượng Tích kinh ngạc hỏi lại.

“Đúng vậy a, ta xem chúng ta buổi sáng ngày mai đặc tìm người đi đón thoả một tý Thục Hiểu.” Dương Hoa bắt đầu đi trả lời.

“Ta đi a. Hắc hắc, tiểu nữ tử được chửi vị lớn như vậy ân, cũng phải có điều báo đáp mới được là.” Phùng Tú Toánh cười chủ động đứng ra, đối với vài người hữu mô hữu dạng làm cái ấp nói ra. Tại đây cũng chỉ có nàng cùng Đường Hân hai người chính mình có xe, hơn nữa cũng biết lái xe. Lại để cho Đường Hân tiến đại học hiển nhiên là đưa dê vào miệng cạp, cho nên Phùng Tú Toánh chủ động gánh vác trách nhiệm này.

“Đúng rồi, còn không có thỉnh giáo, cứ ta ra tới cái này biện pháp là ai nghĩ ra được đâu này?” Đợi tất cả mọi người đồng ý làm cho nàng đi đón Tô Thục Hiểu đề nghị về sau, Phùng Tú Toánh vừa cười lấy hỏi.

“Đương nhiên là chúng ta Hoa tử đầu tiên làm ra sơ thảo đề án, sau đó do ta tiến hành cuối cùng nhất sửa bản thảo hoàn thành a!” Vương Nhượng Tích lập tức nhảy ra ngoài, nâng cao nàng đầy đặn bộ ngực OO tràn đầy kiêu ngạo nói.

“Ah! Khó trách ta nói, thậm chí có người có thể nghĩ ra như vậy dâm đẳng biện pháp! Nguyên lai là Nhượng Tích muốn nha!” Phùng Tú Toánh nhìn xem Vương Nhượng Tích, che miệng hắc hắc cười không ngừng.

“Ta muốn làm sao vậy! Trên người của ngươi cái kia kiện lễ phục dạ hội còn là của ta nì! Thế nào, ăn mặc cảm giác có phải là không tệ?” Vương Nhượng Tích cao cao ngóc lên đầu, dương dương đắc ý nói.

“Ừm, ta đây cần phải hảo hảo cảm ơn ngươi.” Phùng Tú Toánh cố ý đối với Vương Nhượng Tích nặng nề nhẹ gật đầu, sau đó nàng lại lộ ra chân thành khuôn mặt tươi cười đối với mặt khác người ở chỗ này nói, “Lúc này thật là muốn cảm ơn các ngươi. Nếu không các ngươi hỗ trợ, chỉ sợ ta lúc này muốn chạy đều chạy không được.”

“Này! Tú Toánh, ngươi còn nói lời này làm gì? Đến, khuya hôm nay chúng ta hảo hảo nhạc vui mừng vui lên!” Đường Hân cũng hưng phấn đứng người lên, cao giọng hai tay kêu lên. Tại vài người ở phía trong, Đường Hân là ngoại trừ Vương Nhượng Tích bên ngoài nhất phóng mở một cái, mà nàng ca xướng cũng tương đối khá. Cho nên, tối hôm đó đệ nhất chi ca việc nhân đức không nhường ai quan hệ Đường Hân trong tay.

Sau đó, Phùng Tú Toánh cùng Tề Vũ Huỳnh đã ở đều tự lên đài lộ liễu vài tay, mà Dương Hoa đã ở Vương Nhượng Tích giục giây hạ tiếp nhận Mike Cao Ca một khúc. Cuối cùng, ngay tại ngũ âm không được đầy đủ Vương Nhượng Tích hát lên cái kia thủ nàng ở nhà luyện mất trăm lần về sau mới có thể trao chuẩn điệu tiếng Quảng Đông ca thời điểm, vương đại thẩm rốt cục mang theo vẻ mặt đáng tươi cười phong trần mệt mỏi đã trở lại.

Chúng kiến trong phòng nhiều hơn một khuôn mặt quen thuộc, chính cao hứng lấy vương đại thẩm một chút cũng cảm thấy không có ngoài ý muốn. Hân mặt mày hơn hờ cùng đứng dậy Phùng Tú Toánh đánh cho cái bắt chuyện: “Ai u, đây không phải Phùng Tú Toánh sao? Ngươi cũng tới? Ngồi, ngồi!” Sau đó hân theo dưới cánh tay kẹp lấy cặp công văn ở phía trong xuất ra 2 chiếc cặp văn kiện, tại Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhượng Tích trước mặt hai người trình trọng buông.

“Các ngươi nhìn kỹ xem bên trong điều khoản. Nếu như có vấn đề gì, lập tức tựu nói ra, ta lập tức tựu sửa chữa.” Làm khởi chính sự thời điểm vương đại thẩm ngữ khí là cẩn thận tỉ mỉ —— tuy nhiên thanh âm của hân ở phía trong y nguyên mang theo làm cho người ta toàn thân khởi nổi da gà kiêu mỵ hương vị.

Đương nhiên, Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhượng Tích hai cái tại giới văn nghệ ở phía trong làm vài năm, cũng là người biết chuyện. Mọi người đều biết tại ký hợp đồng thời điểm, giao tình quy giao tình, công sự nhập vào của công sự tình. Cho nên hai người cũng không chối từ, mở ra công văn kẹp cẩn thận xem nổi lên bên trong văn bản tài liệu.

Đội Dương Hoa, Đường Hân các nàng ba người đều tự một khúc ca tất, vương đại thẩm đã ở mấy người mãnh liệt yêu cầu hạ hát một khúc. Xem hết

hợp đồng hai người mới trình trọng đối với vương đại thẩm gật đầu một cái, thoả mãn ở cuối cùng một tờ thượng ký xuống tên của mình.

“Tốt, cái kia hai vị mỹ nữ sau này sẽ là ta Vương thị giải trí công ty hữu hạn ký kết nghệ nhân. Vì cầu chúc mọi người về sau hợp tác vui sướng, chúng ta trăm phần trăm!” Hợp đồng ký thỏa, vương đại thẩm lập tức không nhéo cười lấy giờ lên hân sớm đã phân phó phục vụ viên chuẩn bị cho tốt bia, cùng Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhược Tích hai người cười lớn chạm cốc về sau cùng một chỗ uống một hơi cạn sạch. Đón lấy hân lại nhìn một chút đồng hồ, đúng vậy buổi tối 11: 30.

“Ha ha, Vũ Huỳnh, Nhược Tích, các người tiếp tục chơi. Hân Hân, khuya hôm nay tiêu phí gọi lão bản ký ở công ty trên trường.” Vương đại thẩm một bên cho mỗi cái hân nâng lên danh tự người ném đi mị nhãn, một bên đứng lên, gật đầu lần nữa đẩy ra phòng đại môn.”Ta cùng nước Pháp bên kia sự tình còn không có thỏa đàm, 12h thời điểm còn muốn về công ty tiếp tục cùng đám kia phiên người chết nước Pháp lão khai mở trên màn hình hội nghị qua điện thoại. Không có ý tứ, không có ý tứ! Xin lỗi không tiếp được rồi! Ha ha, Hoa tử, Tú Toánh, các người đùa vui về lên chút. Ta đi trước!”

Nói vừa xong, vương đại thẩm tựa biến mất tại phòng cửa ra vào. Đón lấy, chỉ còn lại có Dương Hoa cùng bốn vị mỹ nữ người phụ nhân ở bên trong tiểu trong bao gian rất nhanh liền trở thành cười vui Hải Dương. Vô luận là vừa mới miệng hồ thoát hiểm Phùng Tú Toánh còn là vừa vận ký xuống hợp đồng Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhược Tích đều dị thường hưng phấn. Ba cái hưng phấn nữ nhân lôi kéo Đường Hân cùng một chỗ bá ở 2 chiếc Microphone hát cái không để yên. Mà Dương Hoa tắc chính là trong lúc vô tình lại một mình một người ngồi trong góc tự hỏi khởi hân kịch bản đến.

Trên thực tế, ở đây bốn nữ nhân đều rất muốn kéo Dương Hoa tới cùng một chỗ. Nhưng vấn đề nhưng lại, đương làm cái này bốn nữ nhân cùng một chỗ thời điểm, những người khác cố kỵ Tề Vũ Huỳnh cùng Dương Hoa quan hệ; Tề Vũ Huỳnh lại lại cảm thấy cường lại để cho Dương Hoa gia nhập các nàng mấy người phụ nhân cuồng hoan vui về đến điên cuồng không quá phù hợp, vì vậy ai cũng không có ý tứ đối với Dương Hoa khai mở cái này miệng.

Mà Dương Hoa bản thân cũng là cùng Tề Vũ Huỳnh đồng dạng cách nghĩ, cảm giác mình một người nam nhân gia nhập vào bốn nữ nhân cuồng hoan vui về đến điên cuồng ở phía trong đi quá không thích hợp. Hôn nữa hân còn lúc này vừa vận lại đầy trong đầu đều là cái kia bộ vừa mới thành hình kịch bản, cho nên Dương Hoa cuối cùng là một cường chế trong nội tâm cái kia phần hưởng hết điểm phúc xúc động, ngồi trong góc phát khởi ngốc.

Bất quá, Dương Hoa ngốc cũng cũng không thể trên tóc quá lâu. Bởi vì ngay tại Vương Nhược Tích các nàng ca xướng đến nhất nhẹ nhàng vui về thời điểm, bọn hân cái này phòng đại môn đột nhiên bị người đẩy ra. Nghe được ghé lô đại môn bị nhẹ nhàng đẩy ra lúc phát ra “Z.. CHÀ. z.” Một tiếng, mấy cái chính hưng phấn nữ hài tử tất cả đều hoảng sợ quay đầu lại đi.

Vô luận các nàng dù thể nào hưng phấn, vừa rồi tại Phùng Tú Toánh trước cửa nhà mạo hiểm cũng y nguyên tồn tại ở các nàng trong tiềm thức. Cho dù các nàng trong miệng không nói, nhưng trong đầu lại vẫn còn có chút lo lắng, sợ những kia chăm chăm Phùng Tú Toánh hơi người hội tìm tới tận cửa rồi.

Đương nhiên, vào cửa đến cũng không phải là những người kia, Hùng ca thủ hạ còn không có thần thông quảng đại đến cái loại này trình độ. Đẩy ra mấy người ghé lô đại môn, là vị kia vừa rồi mới thiếu chút nữa lại để cho Vương Nhược Tích xấu mặt tân duệ đạo diễn Vương Thăng. Theo hân tham đầu tham nảo hướng trong phòng xem giá thức thoát nhìn, hân tựa hồ tại mấy người đi ra cửa cứu Phùng Tú Toánh thời điểm tựa đã tới một lần.

“Vương đạo diễn, mời đến a.” Tuy nhiên Đường Hân cũng rất không thích cái này đạo diễn, nhưng là e ngại hân nâng hồng nhân tình của mình cùng tất cả mọi người cùng chỗ một vòng mặt mũi, nàng có lẽ hay là không thể không cười lên đem hân theo ngoài cửa kêu tiến đến.

“Ah, các người đã trở lại nha.” Vương Thăng lúc này mới thoải mái đẩy cửa ra, cười cùng một cái khác Dương Hoa cũng không nhận ra tướng mạo thập phần anh tuấn người trẻ tuổi đi đến.

“Tần Phong?!” Vừa nhìn thấy người trẻ tuổi kia, Đường Hân, Vương Nhược Tích, Phùng Tú Toánh cùng Tề Vũ Huỳnh bốn nữ nhân tất cả đều cùng một chỗ kêu lên. Trong đó Đường Hân, Vương Nhược Tích cùng Tề Vũ Huỳnh sau khi kêu xong còn giúp nhau kinh ngạc liếc nhau một cái. Các nàng tuyệt đối không nghĩ tới, Vương Thăng vị này tân duệ đạo diễn vậy mà sẽ đem « Hồng Vũ » bên trong vị kia bị được tranh luận nam nhân vật chủ yếu cho thỉnh đến nơi này.

“Hân là ai ah?” Tại vài người ở phía trong một người duy nhất không nhận ra Tần Phong Dương Hoa không khỏi kéo qua cách cách mình gần đây Tề Vũ Huỳnh nhỏ giọng hỏi.

“Hân chính là « Hồng Vũ » nam nhân vật chủ yếu Tần Phong ah! Ta không phải còn mang người cùng một chỗ xem qua « Hồng Vũ » sao!” Tề Vũ Huỳnh tiến đến Dương Hoa bên tai nhanh chóng nói.

Nhưng người khi đó một mực nói nơi này là chi tiết, tỉ mỉ nơi đó là chi tiết, tỉ mỉ, cũng không còn để cho ta chú ý nam nhân vật chủ yếu ah! Hôn nữa, với người cùng một chỗ xem « Hồng Vũ », cái kia đều là ba tháng trước kia sự tình a! Nghe xong Tề Vũ Huỳnh lời nói Dương Hoa cái này mới nhận ra người trẻ tuổi kia, bất quá hân hay là đang trong nội tâm oán trách vài câu. Đương nhiên, Dương Hoa cũng không còn đem bả trong lòng của hân phần nản nói ra miệng đến.

“Ha ha. Đường Hân, đã lâu không gặp.” Tần Phong đầy mặt đáng tuổi cười đi đến bốn vị xinh đẹp nữ hài tử chính giữa, đối với Đường Hân vươn tay ra. Bất quá đầu của hân lại một khắc không ngừng ở mặt khác 3 nữ hài tử trên mặt lần lượt chuyển một lần, trong miệng cũng không ngừng nói: “Người là Vương Nhược Tích a! Ta cảm thấy cho người tại « loại thứ ba nhân loại » ở phía trong biểu diễn tương đối khá. Ha ha, vị này nhất định là Tề Vũ Huỳnh. Diễn Hồng Vũ về sau ta vẫn thậm chí nghĩ trông thấy người, bất quá tiếc nuối chính là, một mực đều không cơ hội nhìn thấy chân nhân, chỉ ở TV thăm hỏi ở phía trong bài kiến người mấy lần. Vị tiêu thư này là Vũ Huỳnh cùng Đường Hân bằng hữu a, là bằng hữu của các nàng, cũng tựa là bằng hữu của ta. Về sau nếu có chuyện gì, tựa tới tìm ta tốt rồi.”

“Này! Tốt rồi, tất cả mọi người ngồi xuống trước đã.” Đường Hân cười ha hả đối với Vương Thăng cùng Tần Phong vẫy tay một cái, lại để cho hai người ở bên cạnh trên ghế sa lon ngồi xuống. Nhưng là Dương Hoa lại chú ý tới, nàng cũng không có đi cùng Tần Phong nắm tay, mà đổi thành bên ngoài 3 nữ hài tử thân sắc tựa hồ cũng có chút quái dị.

Kỳ quái!... Gần đây đều không quan tâm giải trí giới Bất Quái tin tức Dương Hoa nghi hoặc nhìn về mặt tươi cười, điềm nhiên như không có việc gì Tần Phong một mắt, tại Tề Vũ Huỳnh bên người ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Thất chi giao tí

“Vũ Huỳnh, các người làm sao vậy đều? Cái kia Tần Phong... Hắn chuyện gì xảy ra?” Chứng kiến bên người mấy nữ hài tử trên mặt quái dị biểu lộ, Dương Hoa không khỏi lại thừa dịp Đường Hân cùng Vương Thăng bắt đầu nói chuyện phiếm đương làm khẩu, nhẹ nhàng kéo Tề Vũ Huỳnh tay áo, nhỏ giọng tại nàng bên tai hỏi. Hắn đã muốn đã nhìn ra, mấy nữ hài tử xấu hổ chỉ sợ có hơn phân nửa đều là vì vị này đột nhiên xuất hiện nam nhân vật chủ yếu.

“Ah đúng! Người không biết.” Tề Vũ Huỳnh chú ý nhìn Vương Thăng cùng Tần Phong liếc, sau đó dùng Đường Hân cùng Vương Nhược Tích thân thể ngăn trở chính mình, cũng quay đầu đi tại Dương Hoa bên tai nhỏ giọng nói, “Nhưng hắn là trong vòng nội danh Hoa Hoa Công Tử! Lúc trước diễn « Hồng Vũ » thời điểm, hắn hãy cùng kịch trong tổ mấy nữ nhân phối hợp diễn thông đồng. Khi đó Vương Thăng cùng Hân tỷ cũng còn là vô danh tiểu tốt, chỉ có hắn tại trong vòng còn có chút danh khí, cho nên ai cũng không cần biết hắn. Hắn đương làm Hoa Hoa Công Tử cũng đảo mà thôi, làm người còn không biết kiểm điểm. Về sau hắn công khai cùng hai cái nữ phối hợp diễn tại trên đường cái xuất đầu lộ diện, kết quả tiến khách sạn thuê phòng thời điểm cho phóng viên vỗ vừa vặn. Người nói, « Hồng Vũ » ở phía trong nam nữ nhân vật chủ yếu vốn đi đúng là ngây thơ lộ tuyến, hắn lớn như vậy gièm pha gây ra đến, thanh danh tự nhiên không tốt. Hơn nữa đừng nhìn hắn trường rất đẹp trai, nhưng hành động thật sự không được tốt lắm, cuối cùng chẳng phải rơi đến bây giờ như vậy cái nửa vùi cục diện?”

“Ah! Thì ra là thế!” Nghe Tề Vũ Huỳnh nói như vậy, Dương Hoa cái này sẽ hiểu.

Tần Phong người này tiếng xấu bên ngoài, dùng Đường Hân ngọc nữ chương môn thân phận, đương nhiên không muốn cùng một vòng tròn ở phía trong nội danh Hoa Hoa Công Tử sinh ra bất luận cái gì cũng xuất hiện. Mà những thứ khác như là Vương Nhược Tích, Phùng Tú Toánh, các nàng tuy nhiên không cần tượng Đường Hân như vậy tị hiềm, có thể cùng một cái Hoa Hoa Công Tử ngồi cùng một chỗ, trong nội tâm khẳng định bao nhiêu hội dẫn chút ít cảnh giác. Nội tâm cảnh giác toát ra đến, trên mặt biểu lộ tự nhiên sẽ có biến hóa.

Trên thực tế, Tần Phong đến cũng là lại để cho Vương Thăng trong nội tâm có cực khổ nói. Hắn lần nữa tìm đến Đường Hân, mục đích đương nhiên là vì lần nữa thử thuyết phục nàng tham gia chính mình mới kịch diễn xuất —— dù cho không lo nữ nhân vật chủ yếu, diễn một cái phản diện nhiều điểm nữ phối hợp diễn cũng được ah!

Vương Thăng muốn rất rõ ràng: dựa theo loại thứ ba nhân loại quay chụp phương thức, chỉ cần hắn cũng đem cả kịch tổ an trí tại T thành phố tiến hành quay chụp, lại để cho Đường Hân biểu diễn một cái nữ phối hợp diễn lời mà nói..., nàng đương kỳ có nên không có vấn đề. Dùng Đường Hân tại cả nước nhân khí, chỉ cần nàng chịu tại cả bộ trong phim ảnh lộ thượng 10’ 20’ mặt, nhất định sẽ có thật nhiều nàng mê điện ảnh tranh nhau mua phiếu.

Bất quá, Vương Thăng không nghĩ tới chính là, Tần Phong người này không biết theo cái gì cách nghe được hắn muốn quay phim mới tám, đang tại xem xét nam nữ nhân vật chủ yếu tin tức.

Vì vậy, vị kia đã có không sai biệt lắm non nửa năm cũng không có đùa giỡn nhưng đập Hoa Hoa Công Tử an vị lấy máy bay tìm tới tận cửa rồi, một đường theo Vương Thăng trong nhà đuổi tới T thành phố. Hôm nay cũng không biết hắn theo ai chỗ đó nghe được Vương Thăng, « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ còn có mấy cái trong vòng bằng hữu đến ca sở đến tin tức, vì vậy liền trực tiếp mày dạn mặt dày tìm tới.

Bất quá Tần Phong da mặt mặc dù dày, người cũng không phải đàn, hắn cũng không có trực tiếp xông vào trong rạp, đang tại nhiều như vậy đạo diễn mặt tìm Vương Thăng muốn nhân vật, mà là một mực bên ngoài rạp mặt chờ. Hắn vốn là ý định là thừa dịp Vương Thăng đi nhà nhỏ WC thời điểm chặn đứng hắn, giả ra “Vô tình gặp được” bộ dạng cùng hắn hảo hảo tâm sự. Nhưng Tần Phong lại không nghĩ rằng, Vương Thăng đi ra ngoài về sau vậy mà không phải thẳng đến WC toa-lét, mà là hướng bên cạnh không xa một cái khác trong bao gian đi tới.

Lần này Tần Phong nhưng đã tới rồi hứng thú. Cái kia trong rạp ngồi chính là ai? Hắn mang theo đây trong đầu rất hiếu kỳ đi ra phía trước, tại Vương Thăng tự muốn đẩy ra Tề Vũ Huỳnh chỗ chính là cái kia phòng đại môn lúc gọi hắn lại.

Kết quả, Vương Thăng chứng kiến Tần Phong tại chỗ tự rưng rưng. Trong lòng của hắn âm thầm kêu khổ, đúng vậy e ngại mặt mũi lại lại không thể trực tiếp đem hắn đuổi đi. Dù sao, Tần Phong tại trong hội tiếng xấu cũng chỉ là Hoa Hoa Công Tử mà thôi. Vương Thăng trước kia tốt xấu cùng hắn hợp tác qua một lần, nếu như gặp mặt sẽ đem người đuổi đi, chỉ sợ hắn bạc tình bạc nghĩa xấu thanh danh bỏ chạy đều chạy không thoát.

Vì vậy, vạn bất đắc dĩ Vương Thăng cũng chỉ tốt mang theo Tần Phong vào Tề Vũ Huỳnh phòng. Bất quá Vương Thăng cũng biết, có Tần Phong ở đây,

khích lệ Đường Hân gia nhập liền mình nhiều chuyện nữa không thành được, cho nên hần còn không bằng tạm thời trước không mở miệng thì tốt hơn. Đợi Tần Phong cái này Hoa Hoa Công Tử đi, hần lại cùng Đường Hân đàm chuyện đứng đắn.

Đúng vậy Tần Phong ở đâu chịu đi? Chứng kiến Đường Hân thời điểm là hần biết, Vương Thăng nhất định là đưa cho hần mới tấm tìm nữ nhân vật chủ yếu. Cho nên hần cũng ngồi đợi lấy Vương Thăng mở miệng dẫn ra mới tấm sự tình, tốt thừa cơ cho mình lao cái nhân vật —— cho dù không phải nam nhân vật chủ yếu, phần diễn đủ điểm nam phối hợp diễn cũng được ah! Hần còn có non nửa năm không có khởi công rồi!

Vì vậy, hai cái đại trong lòng nam nhân đều tự nghĩ đến bằng cừu chương, cứ như vậy tại Dương Hoa bọc của bọn hần thời gian hao tổn lên.

Vương Thăng cùng Tần Phong như vậy một hao tổn thượng, mấy nữ hài tử đã có thể buồn bực. Các nàng cũng không có ý tứ nói rõ oanh Vương Thăng đi —— tốt xấu hần là cùng trương đạo diễn cùng đi, không nhìn tăng mặt còn muốn xem Phật mặt ni! Nhưng là có hai cái ngoại nhân tại đó tại đây, các nàng làm sao có thể không biết xấu hổ tượng chỉ có bằng hữu của mình thời điểm đùa làm càn như vậy?

Đúng vậy vài người ngồi cùng một chỗ đương nhiên không thể không nói lời nói nha! Kết quả, Đường Hân cũng chỉ tốt cùng Vương Thăng bọn hần trò chuyện nổi lên một ít tin đồn thú vị việc ít người biết đến hoặc là trong hội tin tức nhỏ nhỏ loại này không đến nơi đến chốn chủ đề. Trò chuyện trò chuyện, vài người chủ đề rất tự nhiên tựu chuyển đến bọn hần cũng hết sức quen thuộc « loại thứ ba nhân loại » thượng.

Nói đến « loại thứ ba nhân loại », Vương Thăng cùng Tần Phong đương nhiên vừa muốn hết sức khích lệ Đường Hân cùng Vương Nhục Tích diễn kịch đắc. Mà hai cái nữ hài tử tự nhiên cũng khiêm tốn nói, « loại thứ ba nhân loại » thành công là toàn kịch tổ công lao. Các nàng hai cái cũng không quá đáng là vận khí tốt mà thôi. Sau đó, Vương Nhục Tích sẽ đem Tề Vũ Huỳnh đẩy đi ra nói: “Vũ Huỳnh kịch bản ở bên trong nhưng nổi lên đại tác dụng liệt!”

“Ha ha, cũng thế. Tề biên kịch không thể bỏ qua công lao.” Vương Thăng nụ cười trên mặt có vẻ rất già, hần gần đây đối với biên kịch không cho là đúng.

Nhìn thấy Vương Thăng cái kia phó khô cần đáng tươi cười, vốn đang đối với Vương Thăng không có gì ấn tượng xấu Vương Nhục Tích không khỏi không cao hứng trở lại. Vô luận là ai, trong nội tâm tự hào cùng sùng bái mấy cái gì đó bị người khác miệt thị lúc, cảm giác luôn sẽ rất không thoải mái.

“Vương đạo diễn, không phải ta nói, người nếu cảm bắt được nhất bộ Vũ Huỳnh kịch bản đi điện ảnh. Cho dù không nói là lại nhất bộ « Hồng Vũ », tôi thiếu cũng sẽ không so Trần đạo diễn gần đây cái kia bộ « bốn mươi tuổi thanh xuân » kém.”

Vương Nhục Tích lấy ra nói cho Vương Thăng nghe, đúng vậy Đường Hân vị kia nổi tiếng cha nuôi đạo diễn một tháng trước kia mới lên ánh nhất bộ phản ánh trung niên nhân cuộc sống phiền tử. Cái kia bộ phim phòng bán vé cùng bình luận điện ảnh tiếng vọng tuy nhiên không bằng « Hồng Vũ », nhưng tại gần đây một hai năm đến, nhưng lại ít có có thể hai đầu ning nọt tác phẩm một trong.

“Ừm, ha ha. Đáng tiếc Tề biên kịch không có thời gian cho ta ghi kịch bản ah!” Vương Thăng cũng nghe ra Vương Nhục Tích trong lời nói không cam lòng, hần lập tức vừa cười vừa nói. Tuy nhiên bây giờ là hần câu Đường Hân tham gia diễn xuất, nhưng Vương Thăng đầu gì cũng là mấy năm gần đây ít có thanh niên tân duệ đạo diễn, tại trong vòng danh vọng tương đương độ cao. Đột nhiên bị còn không thể nói là đương làm hồng minh tinh Vương Nhục Tích không mềm không cứng rắn ngạnh trên đỉnh một câu, trong lòng của hần không khoai có thể nghĩ.

“Đúng rồi, Dương Hoa, người gần đây không phải đã ở ghi kịch bản sao? Chuẩn bị lúc nào cảm đến cho ta xem một chút?” Đường Hân xem xét Vương Thăng cùng Vương Nhục Tích tựa hồ tại Tề Vũ Huỳnh vấn đề thượng muốn ồn ào ra không thoải mái, tranh thủ thời gian đứng ra khi cùng sự tình lão.

“Ah? Dương Hoa người cũng bắt đầu ghi kịch bản rồi?” Tề Vũ Huỳnh vừa nghe nói Dương Hoa ghi kịch bản, lập tức kinh hi xoay đầu lại.

“Ừm, hôm nay một ngày không thể không sự tình sao? Cho nên trong nhà ghi ít đồ cho hết thời gian.” Dương Hoa cười trả lời.

“Nhất định phải cho ta xem một chút.” Tề Vũ Huỳnh đối với Dương Hoa nói xong, trên mặt còn mang theo một bộ không cho phép cự tuyệt biểu lộ.

Trên thực tế, tại một lần nữa quay đầu lại nhìn Dương Hoa cho nàng ghi cái kia phần kịch bản về sau, Tề Vũ Huỳnh cũng đã cảm thấy Dương Hoa ở phương diện này thiên phú, đôi khi nàng thậm chí còn cảm thấy Dương Hoa mạch suy nghĩ so nàng còn muốn lung lay hơn, điểm quan trọng cũng càng cổ quái. Biên kịch bên trong quái tài —— đây là Tề Vũ Huỳnh cho Dương Hoa lời bình.

Chỉ có điều khi đó Tề Vũ Huỳnh trong nội tâm vẫn muốn đều là cùng Dương Hoa ở giữa cảm tình, về sau Dương Hoa đột nhiên rời đi lại để cho nàng lòng rối loạn một hồi. Đợi nàng định hạ tâm lại thời điểm, Dương Hoa tại trong quán rượu công tác cũng đã ổn định lại rồi, cho nên Tề Vũ Huỳnh cũng một mực đều không nhớ ra được khích lệ Dương Hoa làm ghi kịch bản nghề. Đột nhiên nghe được Dương Hoa bắt đầu ghi kịch bản, nàng không khỏi lòng tràn đầy mong đợi.

“Vũ Huỳnh, người cũng không thể cùng ta đoạt! Dương Hoa đáp ứng ta, hần kịch bản về sau để cho ta người thứ nhất chứng kiến.” Vừa nghe đến Tề Vũ Huỳnh cũng phải nhìn kịch bản, Vương Nhục Tích lập tức ồn ào bắt đầu đứng dậy.

Mặc kệ Vương Nhục Tích đối với bằng hữu đến cỡ nào tốt, cá tính đến cỡ nào sáng sủa, lần đầu tiên cứ như vậy lại để cho Dương Hoa không minh bạch chiếm đi, nàng cũng khó có thể một điểm không quan tâm. “Người thứ nhất xem Dương Hoa kịch bản” chính là nàng bây giờ có thể cho mình tìm được lớn nhất, cũng là duy nhất tâm lý cân đối, cho nên cái này là nàng độc chiếm, ai cũng không thể đụng, Tề Vũ Huỳnh cũng không được!

“Ah? Thoạt nhìn vị này... Tiên sinh kịch bản ghi không có tệ nha.” Nhìn thấy mấy nữ hài tử đều tranh nhau muốn xem Dương Hoa kịch bản, Tần Phong đột nhiên cũng gượng cười xen vào một câu miệng.

Tần Phong là Hoa Hoa Công Tử, bất quá cũng là người thông minh. Hắn tiến phòng về sau không bao lâu cũng đã phát hiện, tại đây bốn nữ nhân chỉ sợ tất cả đều bao nhiêu đối với cái kia ngồi ở một bên tiểu tử có ý tứ. Nhìn thấy Dương Hoa bên người có nhiều mỹ nữ như vậy tương bồi, nói không ghen ghét đây tuyệt đối là giả dối. Đúng vậy Tần Phong cũng minh bạch, hiện tại với hắn mà nói, ăn cơm so câu dẫn nữ nhân quan trọng hơn.

Năm đó hắn thông đồng nữ phối hợp diễn nữ nhân vật chủ yếu đám bọn họ dựa vào là cái gì? Không đơn thuần là cái khuôn mặt kia anh tuấn da mặt, còn có hắn Tần Phong tại trong hội danh khí cùng danh xe khu nhà cấp cao! Tượng hắn như vậy nổi danh Hoa Hoa Công Tử, bên người bạn gái thay đổi lần lượt, tiêu dùng tự nhiên không thể thiếu. Năm năm không mở công, hắn hiện tại cũng nhanh ngay ăn cơm tiền cũng bị mất, cái đó còn có tâm tư thông đồng nữ nhân?

Cho nên, đương làm Tần Phong phát hiện Dương Hoa mới được là mấy người phụ nhân trung tâm lúc, hắn lập tức liền có hiểu ra, trong nội tâm cũng chuyển nổi lên băng cửu chương: Vương Thăng muốn nịnh bợ Đường Hân, Đường Hân ưa thích tiểu tử kia, tiểu tử kia hiện tại vô danh khí tốt nịnh bợ...

Một quyết định như vậy tâm tư, Tần Phong lập tức tự không chút do dự hành động. Hắn trước dùng một câu hấp dẫn tất cả người chú ý, sau đó vừa cười lấy tiếp tục nói: "Không biết Dương tiên sinh kịch bản viết xong về sau, ý định xử lý như thế nào? Có phải là đã cùng vị nào đạo diễn đàm tốt hợp tác rồi? Ha ha, Dương tiên sinh nhận thức nhiều như vậy bạn tốt, nghĩ đến là nhất định không có vấn đề."

Tần Phong phối hợp nói, nhưng ngựa của hắn cái rầm đập mặc dù vang lên, Dương Hoa lại không thể nào cảm thấy hứng thú. Bởi vì tại Dương Hoa nghe được Tề Vũ Huỳnh nói, Tần Phong cùng hai cái nữ hài tử cùng một chỗ thuê phòng thời điểm, hắn cũng đã vào trước là chủ đối với người này không có cảm tình gì.

"Ha ha, ta chỉ là tự mình một người viết chơi, đến bây giờ còn không có thực bắt nó đập ra tới ý định nì." Dương Hoa nhàn nhạt một câu đem bà Tần Phong mã thí tăng bóc cho lại đề cho tới.

Dương Hoa vừa nói hắn không có ý định tự chụp mình kịch bản, Tần Phong còn chưa kịp nói chuyện, Vương Nhục Tích đảo trước không vui. Nàng dùng khóe mắt liếc mắt Dương Hoa, bất mãn nói: "Ái, Dương Hoa, ngươi tại sao nói như thế đâu này? Ta cảm thấy cho ngươi ghi rất không tồi ah! Nếu ngươi không tin rằng, ta giúp ngươi giao cho trương đạo diễn nhìn xem. Ta cũng không tin như vậy kịch vốn không có đạo diễn nguyện ý muốn."

"Ah? Dương tiên sinh ghi là cái gì kịch bản ah? Ta mới tầm tự nhiên đã có công ty xác định nguyện ý đầu tư. Bất quá kịch bản ta còn thật sự không có chọn xong." Nghe được Vương Nhục Tích như thế tán thưởng Dương Hoa kịch bản, Vương Thăng thật cũng không cảm có chút tâm động.

Tuy nhiên Vương Thăng gần đây không biết là biên kịch tại trong phim ảnh tác dụng đến cỡ nào trọng yếu, đúng vậy hắn cũng minh bạch, kịch bản dù sao cũng là điện ảnh một cái trọng yếu tạo thành bộ phận. Nếu có kịch bản có thể lựa chọn, vô luận như thế nào hắn cũng sẽ không lựa chọn kém nha! Hơn nữa, Vương Thăng có thể so sánh Tần Phong còn muốn sớm hơn ý thức được Dương Hoa tại Đường Hân trong lòng địa vị!

"Ah, ta cũng là bắt chước Vũ Huỳnh, ghi chính là tình cảnh hài kịch kịch bản." Dương Hoa vừa cười vừa nói. Tuy nhiên hắn trung thực trả lời vấn đề, nhưng trong lòng một chút cũng không có trông cậy vào Vương Thăng cái này nổi danh điện ảnh đạo diễn sẽ đem tình cảnh của hắn hí kịch kịch bản cảm lấy đi đập.

"Tình cảnh hài kịch?" Quả nhiên, Vương Thăng vừa nghe đến Dương Hoa nói xong, lập tức tự không tự giác lộ ra khinh thường thần sắc.

"Tình cảnh hài kịch làm sao vậy?" Vương Nhục Tích chính là không cam lòng Vương Thăng loại này xem thường người thái độ. Nhất là hắn đối với tình cảnh hài kịch loại này miệt thị thái độ làm cho Vương Nhục Tích thực tế nổi giận. Tề Vũ Huỳnh cùng Đường Hân hai người nhìn thấy Vương Thăng biểu lộ, trên mặt cũng khó coi.

Vương Thăng đương nhiên rất nhanh tự ý thức được, chính mình trong lúc vô tình lại dút cái sọt. Xem thường tình cảnh hài kịch, đó không phải là xem thường Đường Hân hiện tại đang tại làm công tác sao? Vương Thăng trong lòng không ngừng âm thầm kêu khổ, tranh thủ thời gian lại dẫn mỉm cười giải thích: "Ha ha, ta là nói, tình cảnh hài kịch kỳ thật cũng không tệ. Bất quá chúng ta điện ảnh đạo diễn chỉ sợ cũng không quá hội đập cái này."

"Có cái gì có thể hay không đập hay sao? Trương đạo diễn chẳng lẽ cũng không phải là điện ảnh đạo diễn rồi? Hiện tại hắn đập « loại thứ ba nhân loại » đúng vậy cả nước phim truyền hình ở phía trong thu xem quán quân! Kỳ thật Vương đạo diễn, ngươi không biết là không ngừng ném thử mới gì đó cũng là một cái điện ảnh đạo diễn phải cần tổ chức sao?" Tề Vũ Huỳnh cùng Đường Hân bởi vì « Hồng Vũ » quan hệ còn không có ý tứ đối với Vương Thăng nói nặng lời, nhưng Vương Nhục Tích còn chưa có không có đã tham gia « Hồng Vũ » diễn xuất, hơn nữa nàng cũng không còn ý định về sau cùng Vương Thăng cái này làm cho nàng khó chịu gia hòa hợp tác, cho nên hắn lập tức tự rất rõ ràng lại để cho Vương Thăng biết mình bất mãn.

Vương Nhục Tích một phen trách móc thật đúng là lại để cho Vương Thăng có chút nói không ra lời. Dù sao Trương Khải đập tình cảnh hài kịch làm được thành tích ở nơi nào bày đặt, hắn một cái liên tục vô 2 bộ thâm hụt tiền điện ảnh đạo diễn có tư cách gì xem thường người ta công tác?

"Ha ha, ta sao có thể cùng trương đạo diễn so? Hắn nhưng được công nhận toàn tài ah! Tuy nhiên ta cũng vậy rất muốn ném thử tình cảnh hí kịch, đúng vậy chỉ sợ chính mình không có cái kia năng lực." Vương Thăng cười khan hai tiếng, dùng nâng lên trương đạo diễn phương thức tránh khỏi xấu hổ.

"Ta cảm thấy đặc a... Vương đạo diễn, kỳ thật làm cái gì cũng có lần đầu tiên. Không thử thử làm sao biết được hay không được đâu này? Vương đạo diễn ngươi bộ thứ nhất « Hồng Vũ » tự lấy được lớn như vậy thành công, ngươi trước đó có thể nghĩ đến sao?" Vương Nhục Tích y nguyên bất mãn nói lý. Bất quá nàng cũng đã ý thức được chính mình vừa rồi có chút quá mức, cho nên trong lời nói cho Vương Thăng để lại mặt mũi.

"Nhục Tích, ngươi tự đừng làm khó Vương đạo diễn a." Nhìn xem hòa bạo vị mười phần Vương Nhục Tích, Đường Hân gấp vội vàng đứng lên khuyên nhủ. "Ha ha, Vương đạo diễn, Nhục Tích nói cũng không còn sai. Vậy ngươi mới tâm ý định đập cái gì đề tài?" Đường Hân rất có kỹ xảo chuyển di chủ đề.

“Ah, ta muốn nếm thử một chút đập nhất bộ nhẹ hài kịch.” Có Đường Hân cho bạc thang, Vương Thăng nào có không thừa cơ xuống đài đạo lý, hân lập tức cười nói, “Ta trước 2 bộ phim đều là « Hồng Vũ » thức trầm trọng phong cách, phòng bán vé cũng không phải quá tốt. Cho nên, có lẽ hay là muốn đập nhất bộ nhẹ hài kịch thử xem.”

“Nguyên lai là như vậy...” Đường Hân lại tiếp nhận chủ đề cùng Vương Thăng hàn huyên. Về sau, mọi người tự ngầm hiểu lẫn nhau lại không có nhắc tới bất luận cái gì chính sự. Cũng không lâu lắm, tự biết lại không có cơ hội khuyên bảo Đường Hân gia nhập liên minh chính mình mới tám Vương Thăng liền bắt đầu đi đứng dậy hướng mọi người cáo từ. Vương Thăng vừa ly khai, đồng dạng tự biết không được hoan nghênh Tần Phong cũng lập tức đứng dậy cáo từ, bất quá trước khi đi, hân lại đột nhiên xoay người lại chủ động cùng Dương Hoa nắm tay.

“Dương tiên sinh, Vương tiểu thư như vậy tôn sùng người kịch bản, ngay cả ta cũng hiểu được rất ngạc nhiên. Ta muốn, người có thể hay không tìm cái thời gian đem bà kịch bản cho ta cũng nhìn một chút?” Lúc nói chuyện, Tần Phong vẻ mặt đáng tươi cười.

Hân cũng là tại đi ra ngoài nháy mắt mới đột nhiên sinh ra một cái ý niệm trong đầu. Cùng với đi theo Vương Thăng phía sau cái môn, đôi mắt - trông mong chăm chăm vào một cái rất có thể vĩnh viễn cũng rơi không đưa tới tay phổi hợp diễn, làm gì không đi tìm cái kia gọi Dương Hoa hay sao? Theo Vương Nhược Tích cùng Tề Vũ Huỳnh thái độ thoát nhìn, hân kịch bản tám chín phần mười là muốn có đạo diễn tiếp nhận. Chỉ cần cùng hân mặc lên gần như, có biên kịch đề cử, hân Tần Phong muốn tìm cái nhân vật đã có thể đơn giản nhiều hơn! Nếu như vận khí tốt, nói không chừng còn có thể hỗn lẫn lộn cái nam nhân vật chủ yếu đương đương!

“Ah, tốt.” Dương Hoa đối với Tần Phong khách khí nhẹ gật đầu.

Hân ở đâu có thể biết Tần Phong hiện tại ý nghĩ trong lòng? Dựa theo Dương Hoa xem ra, tượng Tần Phong như vậy Hoa Hoa Công Tử, cùng chính mình lôi kéo làm quen (nghĩa xấu) nhiều lắm là cũng chính là vì nịnh nọt Đường Hân các nàng. Làm sao có thể thực tôn xem chính mình kịch bản?

Khách sáo một hồi, Vương Thăng cùng Tần Phong liền từ ca sở trong bao gian biến mất. Bất quá, vốn cũng bởi vì Dương Hoa không tham dự mà hào hứng không cao đám nữ hài tử cũng đã triệt để mất đi tiếp tục tại ca trong sân vui đùa xuống dưới ý niệm trong đầu. Xem nhìn thời gian cũng đã tiếp cận đêm khuya hai giờ, nghĩ đến ngày mai lẽ hành kế hoạch, mấy nữ hài tử liền vui cười lấy rồi đi ca sở.

Năm người thừa lúc Đường Hân cùng Phùng Tú Toánh 2 bộ xe đi tới Đường Hân ở khu nhà cấp cao. Một sau khi vào cửa, còn là lần đầu tiên báỉ phòng Đường Hân chỗ ở Tề Vũ Huỳnh, Phùng Tú Toánh cùng Vương Nhược Tích tất cả đều lộ ra cùng Dương Hoa lần đầu tiên tới lúc như vậy biểu lộ.

“Oa! Hân tỷ, người ở phòng ở lớn như vậy nha! Chỉ một mình người ở?” Vương Nhược Tích một bên mọi nơi nhìn quanh một bên sợ hãi thần phục lấy hỏi.

“Đúng vậy a, chỉ có một mình ta ở.” Đường Hân cười nói, “Mấy ngày hôm trước vốn đang có một bảo mẫu. Bất quá bởi vì ta gian phòng nha, cho nên làm cho nàng cũng nghỉ, trở về thăm người thân.”

“Không phải nói có bảo tiêu sao? Bọn hân nghỉ ngơi ở đâu?” Phùng Tú Toánh cũng một bên đánh giá gian phòng này khu nhà cấp cao vừa nói.

“Bọn hân phân tam ban ở bên ngoài thay phiên công việc, bình thường không ở nơi này.” Đường Hân cười trả lời.

“Ah!” Phùng Tú Toánh gật gật đầu.

“Haiz, đừng như vậy câu thúc ah! Hơn nữa! Vũ Huỳnh, Nhược Tích, các người cũng không phải ở không dậy nổi như vậy phòng ở a! Hắc hắc, đều tùy tiện, tùy tiện a! Tại đây nhưng tuyệt đối không có người quấy rầy chúng ta!” Chứng kiến vài người bằng hữu nhìn chung quanh cẩn thận từng li từng tí bộ dáng, Đường Hân đầu tiên cười lớn cời giấy ra, trần trụi chân chạy tới trên ghế sa lon đặt mông ngồi xuống, còn giỡn ra khai mở nàng hoàn mỹ thân thể, sung sướng duỗi lưng một cái. Đón lấy nàng mở ra âm nhạc cùng TV, vốn là im ắng trong nhà thoáng một tý tự nhiên nóng nảy lên.

Có Đường Hân dẫn đầu, ba cái còn có hứng thú tiếp tục nữ hài tử cái đó còn có chịu đựng không tha tứ đạo lý? Người trẻ tuổi vốn chính là mang theo vài phần cả gan làm loạn tinh thần phấn chấn, vì vậy mấy người lập tức cũng cùng một chỗ hoan hô đá rơi xuống giày, cùng một chỗ chạy đến cái kia chích tựa như cực lớn thụ sàng: giường ngủ đồng dạng trên ghế sa lon hoành thất thụ bát nằm xuống.

Bất quá mấy nữ hài tử làm càn lại làm cho Dương Hoa xấu hổ bắt đầu đứng dậy. Hân nhưng không am hiểu ứng phó loại này bốn xinh đẹp nữ hài tử nằm trên ghế sa lon giúp nhau vui cười đùa giỡn tràng diện—— nhất là khi hân trông thấy cái kia chích mấy nữ hài tử nằm ở phía trên điên sô pha thời gian. Đêm hôm đó, đó búng cả khuôn mặt Đường Hân nói câu kia “Lời nói của ta đều chắc chắn” vẫn còn bên tai tiếng vọng, cho nên chứng kiến cái kia chích sô pha thời điểm Dương Hoa cảm thấy đặc biệt xấu hổ.

“Hắc hắc, kỳ thật chỗ này của ta âm hưởng có thể so sánh ca sở những kia thiết nhiều rồi! Nghe nói biệt thự này đều cũng có nhà thiết kế chuyên môn xếp đặt thiết kế, âm hưởng hiệu quả ah, hồi âm ah cái gì đều có chú ý. Các người có muốn thử một chút hay không?” Đường Hân một chút cũng không có chú ý tới Dương Hoa biến hóa, nàng theo bên cạnh trên mặt bàn cầm lấy Microphone đối với vài người bằng hữu lộ ra vẻ mặt hấp dẫn biểu lộ.

“Tốt tốt!” Không biết hát ca Vương Nhược Tích người thứ nhất tương ứng bắt đầu đứng dậy. Có nàng dẫn đầu, Tề Vũ Huỳnh cùng Phùng Tú Toánh tự nhiên không có cự tuyệt ý niệm trong đầu.

“Khục hừ...” Bị không đề ý tới Dương Hoa tràn đầy xấu hổ nặng nề ho khan một tiếng. Hân đồng hồ sinh vật cũng sớm đã tiến vào làm bán thời gian ngủ trạng thái, hiện tại chỉ cảm thấy trần trần bối rối đánh úp lại, đầu óc mơ hồ cực kỳ khủng khiếp.

“YAA. A. A..! Dương Hoa, thiếu chút nữa đem người đem quên đi.” Cơ hồ ngay tại Dương Hoa tiếng ho khan vang lên đồng thời, mấy nữ hài tử tự cùng một chỗ nhông nhẹo cười lấy la hoảng lên. Hiển nhiên, các nàng vừa rồi cũng là cố ý không để mắt đến Dương Hoa gốc cây không hiểu phong tình

đầu gối.

“Đường Hân, người tìm cái gian phòng cho ta ngủ đi. Các người tiếp tục chơi, đừng động ta tốt rồi.” Đã là nửa mê nửa tỉnh ở giữa Dương Hoa bắt đắc dĩ nhìn xem mấy cái trêu chọc cô gái của mình từ.

“Ồ? Người thật muốn đi ngủ?” Đường Hân lòi ra một cái thẳng điều, tựa hồ có âm mưu gì tựa như hỏi.

“Sao... Làm sao vậy?” Dương Hoa bị nàng hỏi một hồi chợt dạ, trong mơ mơ màng màng cũng không biết có phải hay không là mình nói sai cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Tiên nữ đồ ước

“Người nếu quả thật muốn đi ngủ, hãy đi đi.” Đường Hân một bộ “Người bỏ qua trò hay” đáng tuổi cười lại để cho Dương Hoa hồ nghi không thôi. Nhớ tới mấy ngày hôm trước hần đi vào cửa nhà mình lúc nhìn qua cái kia trên đất quần áo, Dương Hoa nhìn không được lại hoài nghi, có phải là cái này mấy người phu nhân vừa muốn chơi cái gì chuyện gì quá phận tình.

Không thể nào... Nhìn không tới người thời điểm chơi đùa cũng có thể tiến hành, đang tại mặt chơi đã có thể quá... Dương Hoa nhìn xem Đường Hân, thật lâu cũng không nói ra lời đến. Bất quá tuy nhiên trong nội tâm cũng có một cỗ xúc động lại để cho hần ngửa nhanh, nhưng Dương Hoa lý trí vẫn có thể không chế được hần dục vọng.

“Khục hừ!” Hần cũng không biết mình là không phải đối với Đường Hân lộ xảy ra điều gì không nên lộ ra biểu lộ, tranh thủ thời gian ho khan một tiếng để che dấu.

“Hi hi, Dương Hoa, người nghĩ đến cái gì rồi? Vừa rồi biểu lộ rất sắc ah!” Từ tiểu học thời điểm bắt đầu, Đường Hân tựa hồ liền từ đến không thấy được Dương Hoa tại bất luận cái gì một nữ hài tử trước mặt lộ ra vừa rồi cái loại này sắc sắc biểu lộ. Trong nháy mắt đó sắc híp mắt híp mắt biểu lộ rơi vào ánh mắt của nàng ở phía trong, chính hưng phấn Đường Hân nào có không lấy ra trêu chọc Dương Hoa một phen đạo lý?

“Ta... Ta nghĩ đến đám các người muốn chơi...” Dương Hoa xấu hổ đỏ mặt nói không ra lời. Cái gì gọi là ta suy nghĩ cái gì? Rõ ràng là người một mực ám chỉ ta, các người muốn chơi rất sắc trò chơi được không?! Dương Hoa xấu hổ ngoài cũng có chút buồn bực.

“Người nghĩ rằng chúng ta muốn chơi cái gì? Chơi cái gì?” Chứng kiến Dương Hoa xấu hổ bộ dáng, Đường Hân cũng nhìn không được nữa chơi tâm lại lên, chăm chăm vào không ngừng truy vấn.

“Ah! Dương Hoa người hảo sắc ah!” Vương Nhược Tích đột nhiên quát to một tiếng, tiến đến Tề Vũ Huỳnh bên tai đi nói nhỏ một hồi.

Vương Nhược Tích lời vừa mới dứt, Tề Vũ Huỳnh tự lập tức xấu hổ đỏ mặt, nắm lại nắm tay quả đấm dùng sức nện cho Vương Nhược Tích vài cái. Vương Nhược Tích đương nhiên là nhõng nhẽo cười lấy tránh qua, tránh né, kết quả lại bị đồng dạng hiểu kỳ Phùng Tú Toánh ôm đồm tới. Đón lấy Phùng Tú Toánh cũng làm ra cùng Tề Vũ Huỳnh đồng dạng sự tình.

Mất thấy ba nữ nhân bắt lấy chính mình sai lầm lại đang trên ghế sa lon nháo thành nhất đoàn, Dương Hoa cái này tâm ý ở phía trong cũng đừng dẫn ra nhiều xấu hổ. Mà Vương Nhược Tích về sau lại một tiếng nửa hay nói giỡn hô to càng làm cho hần lập tức mặt đỏ lên, cũng chẳng quan tâm chính mình căn bản không biết đường, cứ như vậy nhanh chóng đi đi lên lầu, tùy tiện tìm cái gian phòng mở ra đại môn chui đi vào. Tại đùa giỡn bên trong Vương Nhược Tích hô lời nói là: “Dương Hoa người nếu là thật muốn cùng chúng ta cùng nhau chơi đùa mang một ít kích thích trò chơi lời mà nói..., ta xem nơi này là không ai hội phản đối ah! Vũ Huỳnh, Tú Toánh, các người nói có đúng hay không?”

Nam nhân đều là tốt mặt mũi, Dương Hoa đương nhiên cũng không ngoại lệ. Không nói đến Dương Hoa vốn cũng không phải là cái loại này có thể buông ra đến chơi vô già đại hội loại hình trò chơi người, cho dù trong lòng của hần thật sự có như vậy điểm muốn hưởng hết điểm phúc ý niệm trong đầu, bị Vương Nhược Tích một chút như vậy phá, cũng chỉ tốt tranh thủ thời gian xám xịt chạy trốn —— nếu không nghe lời chẳng phải là tương đương tại bốn vị mỹ nữ trước mặt thừa nhận mình là “Sắc lang”? Đây cũng không phải là cái gì sáng rọi danh hiệu! Nhất là khi hần cũng đã thừa nhận là mình nửa một người bạn gái Tề Vũ Huỳnh đã ở sân thời điểm, Dương Hoa thì càng là chỉ có thể trốn nhanh chóng.

Đóng lại đại môn, Dương Hoa tranh thủ thời gian thờ hồn hần mấy hơi thở làm cho mình bình phục lại. Đón lấy hần liền đánh giá thoáng một tý chính mình xông vào gian phòng này. Gian phòng lớn nhỏ cho một người ở vừa vặn phù hợp, tại phòng trung ương bày đặt một trương giường lớn, bên cạnh tắc chính là bày biện một chích bàn máy tính cùng một chích tủ đầu giường. Giường đối diện trên tường treo một chích phi tiêu tiêu cái bia, trên mặt cắm ba chích phi tiêu, còn có một đài máy chạy bộ cùng không ít thích hợp nữ hài tử vận động khí giới tất cả đều ngay ngắn rõ ràng bày đặt tại tiêu cái bia hai bên trong không gian.

Theo trong phòng bài trí xem, đó cũng không phải Đường Hân phòng ngủ, mà là một gian cùng loại tổng hợp lại hữu nhân thất, hoạt động thất cùng khách phòng gian phòng. Máy vi tính trên bàn mở ra, bất quá màn hình cũng đã bị đóng lại.

Nhìn đến đây, Dương Hoa cúi đầu thở gấp ra một khẩu đại khí, thoát nhìn hân không có chạy sai địa phương. Khóa lại đại môn về sau, Dương Hoa liền ngồi trên này trương tấm thoải mái giường lớn, bắt đầu chuẩn bị thoát y ngủ. Đúng vậy, ngay tại hân vừa mới nằm xuống, chính thư thư phục phục hai mắt nhắm lại chuẩn bị hưởng thụ mộng đẹp thời điểm, cực lớn tiếng ca lại đột nhiên vang lên. Chỉ nghe đến Vương Nhược Tích cái kia ngũ âm không được đầy đủ cuồng hống "Úc" một tiếng, Dương Hoa tựa như lò xo đồng dạng từ trên giường nhảy bắt đầu đứng dậy.

"Ai nha đại tỷ, ngươi cũng đừng lại hát liệt! Nghe người khác ca hát đòi tiền, nghe ngươi ca hát muốn chết ah!" —— câu này thoát thai tại têt âm lịch liên hoan tiệc tối chề cười lúc này rớt cục lại đề cho Dương Hoa chính thức cảm nhận được ý của nó. Thì ra là tại đồng thời Dương Hoa mới bừng tỉnh đại ngộ, vừa rồi dưới lầu thời điểm Đường Hân làm gì hội dùng quý dị như vậy ánh mắt nhìn chính mình. Cảm tình nàng không phải muốn nói mình hội bỏ qua cái gì chiếm tiện nghi cơ hội, mà là đang nói "Ngươi thượng đi ngủ thử xem, ta đảm bảo ngươi nhất định ngủ không được" nha!

Tuy nhiên Vương Nhược Tích chế tạo cực lớn tạp âm cũng chỉ có như vậy một tiếng, đón lấy tựa biến thành Tề Vũ Huỳnh cùng Đường Hân các nàng nông thanh âm lời nói nhỏ nhẹ uyển chuyển tiếng ca. Đúng vậy trong lỗ tai nghe những nữ hài tử này tiếng ca, Dương Hoa y nguyên trên giường lật qua lật lại, lại chính là ngủ không được.

Phiền muộn sau nửa ngày, Dương Hoa lại lần nữa từ trên giường bò lên. Dù sao ngày mai đi Nam Hoa núi, trên đường cũng sẽ có rất nhiều thời gian có thể ngủ. Đã buổi tối ngủ không được, vậy thì dứt khoát đem bà lại ghi một hồi kịch bản tốt rồi. Dương Hoa vừa nghĩ, một bên rất dứt khoát trực tiếp đi đến trước máy vi tính. Thoáng nhớ lại thoáng một tý chính mình trước kia trong nhà lúc ghi cái kia nửa thanh bản thảo về sau, hân lặc lư con chuột, mở ra một mực đóng máy tính màn hình.

Màn hình sáng lên, khắc sâu vào Dương Hoa trong mắt màn hình bối cảnh là một trương tấm « loại thứ ba nhân loại » ảnh sân khấu. Ảnh sân khấu ở bên trong, bên trái là Tề Vũ Huỳnh đang cùng vị kia phối hợp diễn mặt đỏ tới mang tai tranh luận lấy, mà bên phải thì là Dương Hoa ngồi ở trên mặt ghế, mang theo ôn nhu đáng tươi cười nhìn màn hình gần Tề Vũ Huỳnh màn ảnh.

"Này." Dương Hoa bắt đầu dĩ cười, nhẹ khê lặc đầu. Hân rất nhanh mở ra trong máy vi tính văn đương, dùng một cái chỗ trống văn bản tài liệu bao trùm màn hình.

Bên ngoài bốn vị phu nhân bên trong, ngoại trừ Vương Nhược Tích bên ngoài, mặt khác ba cái ca xướng đều tương đối khá. Dương Hoa đem các nàng tiếng ca trở thành trong quán rượu nhạc đệm âm nhạc, một bên nghe một bên nhanh chóng ở trên màn hình gõ ra bản thân trong đầu văn tự.

Đương làm Dương Hoa đắm chìm đến thế giới của mình ở phía trong lúc, ngoại giới tiếng ca liền không thể lại ảnh hưởng hân. Không... Có lẽ Tề Vũ Huỳnh các nàng mộng lung mà duyên dáng tiếng ca ngược lại làm cho Dương Hoa có một loại thật sự đã muốn đưa thân vào Phương Hoa trong quán rượu cảm giác, càng thêm kích thích hân linh cảm. Tại nửa giấc ngủ trạng thái hạ, Dương Hoa liền giống bị thôi miên đồng dạng. Trước mắt của hân không ngừng chớp động lên từng bước từng bước đầy nham mang theo vui sướng cùng sung sướng đáng tươi cười bóng người, trên màn hình văn đương cũng nhanh chóng đổi lấy đi.

Ngay Dương Hoa chính mình cũng không biết mình đến tột cùng viết bao lâu, dù sao đương làm bối rối lần nữa đánh úp lại, hân thật sự vô pháp tiếp tục kiên trì thời điểm, tựa cả người ghé vào máy tính trên bàn phím đang ngủ.

Trên thực tế, đương làm Dương Hoa đi lên thang lầu thời điểm, tại Địa phủ vận khí quản lý trung tâm ở phía trong, tiểu tiên nữ cũng đã ôm bụng bắt đầu nở nụ cười. Lần trước tiểu tiên nữ tại tiên nữ tu chính chuyên gia trước mặt ra một cái sâu sắc làm trò cười cho thiên hạ, nhưng lại bị cười nhạo khóc tại chỗ cái mũi. Lúc này nàng đem bà tu chính quyền hành giao cho tiên nữ tu chính chuyên gia, thực sự đồng dạng đã gấp nàng thi triển tất cả vốn liếng cũng không thể thay đổi cục diện.

Cơ hội tới! Nhìn xem tiên nữ tu chính chuyên gia sắc mặt càng ngày càng thanh, tiểu tiên nữ trong nội tâm cũng đắc ý cuồng tiếu không ngừng. Đây chính là ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây. Vận may mỗi năm chuyển, hôm nay đến nhà của ta nha! Đương nhiên, biểu hiện ra tiểu tiên nữ vẫn không thể cuồng bật cười, bất quá nàng đã muốn nhin không được muốn chờ mong tiên nữ tu chính chuyên gia triệt để thất bại trong tích tắc.

Tiên nữ tu chính chuyên gia lúc này trong nội tâm cũng là nhanh chóng tựa như kiến bò trên chảo nóng. Nàng đã muốn cho Dương Hoa sáng tạo ra vô số cơ hội, đúng vậy người này chính là không biết nắm chắc! Vô luận là tại ca trong sảnh thời điểm, có lẽ hay là tại Phùng Tú Toánh một mình khi ở trên xe, có lẽ hay là hậu đi tới Đường Hân trong nhà thời điểm... Tiên nữ tu chính chuyên gia mỗi một lần đều trong lòng nghiêng rằng nghiêng lợi hô to: "Ngươi nhanh ah, nhanh ah! Thượng! Nhiều mỹ nữ như vậy ngay tại trước mặt! Biến thành lưu manh, hỗn đản, sắc lang, ác ôn... Con mẹ nó ngươi ngược lại lên cho ta ah!"

Đến cuối cùng, tiên nữ tu chính chuyên gia nhin không được đem bà thô tục đều mắng đi ra. Đúng vậy Dương Hoa cái kia đầu gỗ nhưng vẫn là thờ ơ chạy tới trên lầu bắt đầu ghi hân văn về. Loại này cũng không phải là máy vi tính quấy rối, mà là do ở Dương Hoa chính mình nguyên nhân mà bỏ qua cơ hội đặc biệt lại để cho tiên nữ tu chính chuyên gia cảm thấy phiền muộn.

Tuy nhiên sự nghiệp vận cũng là có thể thay đổi Dương Hoa vận khí một loại phương thức, đúng vậy cái kia ngoạn ý chơi đùa thấy hiệu quả thật sự quá chậm! Hơn nữa, cái kia đài chết tiệt máy vi tính quấy rối phương thức cũng sẽ càng nhiều. Sáng tạo hạng nhất sự nghiệp cùng hủy diệt hạng nhất sự nghiệp hai người, người phía trước mặc dù trả giá gian khổ cùng cố gắng cũng chưa chắc thành công, hân lại chỉ cần một cái tiểu sai lầm có thể đem bà hết thảy hủy diệt.

Cho nên, vô luận là tiên nữ tu chính chuyên gia có lẽ hay là mới tới tiểu tiên nữ, hoặc là nói tất cả vận khí tu chính chuyên gia cơ hồ cho tới bây giờ đều không có người tại sự nghiệp vận phương diện đánh qua chủ ý. Tại vận khí tu chính giới công nhận đúng là, dùng tình yêu vận đến tu chính vận khí là

phương tiện nhất mau lẹ, hơn nữa đơn giản thực dụng phương thức. Cho nên tại Dương Hoa bắt đầu ghi hấn kịch bản thời điểm, tiên nữ tu chính chuyên gia cũng chỉ là tùy tiện sáng tạo ra vài một cơ hội. Hơn nữa, mặc dù về sau Dương Hoa kịch bản cùng Vương Thăng gặp thoáng qua, nàng cũng không có quá mức so đo.

Đúng vậy Dương Hoa tại bốn vị mặc hấn ta cần ta cứ lấy như hoa như ngọc đại mỹ nữ trước mặt cái kia phần thờ ơ đầu gối tương lại làm cho tiên nữ tu chính chuyên gia nhìn không được muốn điên. Coi như là tại tiên ma lưỡng giới, cũng chưa từng có người kia có thể làm cho nàng như thế tức giận.

Tiên nữ tu chính chuyên gia xanh mặt cúi đầu tự hỏi, tiểu tiên nữ tắc chính là cố nén cười ý từ nhìn thẳng trước mặt mảnh màn hình. Đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ một bên lạnh run, một bên đã làm xong tùy thời Cước Đế Mạt Du chuẩn bị. Địa phủ vận khí quản lý trung tâm ở phía trong hoàn toàn yên tĩnh... Yên tĩnh..."Oa ha ha ha ha ha!" Ngay tại tiên nữ tu chính chuyên gia lửa giận đạt đến đỉnh điểm, xinh đẹp trên đầu đã muốn sắp bị tức toát ra khỏi xanh thời điểm, tiểu tiên nữ đột nhiên khoa trương cuồng nở nụ cười.

Tiên nữ tu chính chuyên gia ánh mắt lúc này mới rơi ở phía xa máy tính trên màn hình, sau đó liền phát ra một tiếng kinh thiên động địa rống giận!"Dương Hoa ngươi tên vương bát đản này!" Thật sự nhìn không được tiên nữ tu chính chuyên gia đem bá thô tục mắng mở miệng —— tại siêu cấp máy tính trên màn hình, Dương Hoa đã muốn ghé vào trên bàn phím đang ngủ...

"Oa ha ha ha ha ha! Ta' Lão' tỷ tỷ, cái này sẽ là của ngươi biện pháp? Lại để cho hấn ngữ? Ai nha! Thật sự là biện pháp tốt! Biện pháp tốt nha!" Tiểu tiên nữ tại tiên nữ quản lý chuyên gia bên người không kiêng nể gì cả cười tiền phủ hậu ngưỡng, cũng là hận không thể ôm bụng khi đến mặt đi đây đó lẩn qua lẩn lại mới tốt.

"Ngươi... Ngươi..." Tiên nữ tu chính chuyên gia vốn là như ngọc trên trán rất chướng tai gai mắt tuôn ra mấy sợi gân xanh, nàng nghiêng răng nghiêng lợi nhớ kỹ, theo trong cổ họng phát ra tràn ngập phẫn nộ"Khanh khách" thanh âm, trong lỗ mũi khí lại càng từng ngum từng ngum ra lấy.

Phía dưới đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ lần nữa chuẩn bị kỹ càng, mỗi người đồng loạt trong lòng hô to.

"Ba!"

"Ngươi..." Tiên nữ tu chính chuyên gia y nguyên nổi gân xanh nhớ kỹ.

"Hai!"

"Ngươi..." Tiên nữ tu chính chuyên gia đã muốn theo trên chỗ ngồi đã giờ tay lên.

"Một!"

"Các ngươi hết thảy đều đi tìm chết đi ah ah ah ah ah ah ah!" Tự tại Địa phủ ở phía trong đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ toàn bộ đồng loạt trong lòng hô to ra"0" cái chữ này thời điểm, tiên nữ tu chính chuyên gia tượng lò xo đồng dạng theo trên chỗ ngồi nhảy dựng lên, quơ roi da tại vận khí quản lý trung tâm ở phía trong chế tạo một lần Lôi Bạo.

Rắc! Oanh! Băng! Dù loại kiểu dáng hoặc lớn hoặc nhỏ Lôi Điện tại cả vận khí quản lý trung tâm ở phía trong bay múa lấy. Mặc dù là đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ đã muốn dùng hết khí lực toàn thân liều mạng còn giống đại môn phương hướng chạy, cũng y nguyên có không ít Ngưu Đầu Nhân bị điểm gặp phía sau cái mông cái đuôi. Đáng thương Ngưu Đầu đám bọn họ bị bị phóng liều mạng vọt tới trước, Mã Diện đám bọn họ tất bị Ngưu Đầu trên đầu sừng đỉnh trúng bờ mông, đau kêu thảm một tiếng chạy trời chết. Địa phủ vận khí quản lý trung tâm ở phía trong lâm vào giống như Tây Ban Nha đấu trường đồng dạng trong hỗn loạn...

Đáng thương nói mạch điện viên tiểu thư co lại trong góc trốn mất nhìn tiên nữ tu chính chuyên gia đại nhân dùng Lôi Bạo tùy ý chà đạp cả vận khí quản lý trung tâm. Hiện tại trên thế giới tượng hấn như vậy đặc biệt nam nhân khác nhưng thật hiếm thấy... Cũng thật sự là làm khó hai vị tiên nữ tu chính chuyên gia đại nhân nữa nha! Nói mạch điện viên tiểu thư trong nội tâm thật dài thở dài, dùng nàng nữ quý chỗ độc hữu chính là u oán ánh mắt nhìn màn ảnh thượng đang tại nằm ngáy o... o... Dương Hoa.

Vận khí quản lý trung tâm ở phía trong đầu trâu mặt ngựa cùng Quỷ Hồn công trình sư đám bọn họ rất nhanh tự chặt vật chạy thoát cái sạch sẽ. Đương làm quản lý trung tâm ở phía trong ngoại trừ tiên nữ tu chính chuyên gia bản thân bên ngoài cũng chỉ còn lại có tiểu tiên nữ cùng nói mạch điện viên tiểu thư thời điểm, tiên nữ tu chính chuyên gia tức giận rốt cục phát tiết xong rồi. Nàng không kịp thở đặt mông ngồi trở lại đến trên mặt ghế, phẫn nộ đẩy lấy chỗ ngồi bên cạnh mặt đất.

"Ha ha ha ha,' Lão' tỷ tỷ, xem ra ngươi cũng chả có gì đặc biệt! Chỉ biết cảm những kia đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ phát giận, ngươi thật đúng là một mực cũng không có thay đổi qua nha!" Tiểu tiên nữ y nguyên tại không kiêng nể gì cả chằm chọc lấy tiên nữ tu chính chuyên gia đại nhân.

"Ngươi!" Tiên nữ tu chính chuyên gia cảm tức theo trên chỗ ngồi lại bắn lên, tượng đầu bò đồng dạng hai mắt đỏ bừng nhìn xem tiểu tiên nữ.

"Như thế nào? Ngươi vừa rồi mắng thô tục, đúng vậy vì lật thiên giới thần tiên thực nữ đặc biệt điều khoản Chương 7: đệ 132 đầu ah! Dựa theo Thiên giới quy củ, ngươi là cũng bị thi thượng hần chú, một tháng không chính xác nói chuyện ah!" Tiểu tiên nữ dương dương đắc ý nhìn xem tiên nữ vận khí tu chính chuyên gia đại nhân, có chủ tâm là muốn đem nàng tức điên.

"Ta nói' Tiểu' muội muội, ngươi là muốn có chủ tâm khí ta đúng hay không?" Đúng vậy tiểu tiên nữ chuyên gia lại nói nhưng lại nhiều hơn điểm, tiên nữ tu chính chuyên gia đại nhân bị tức qua rồi đầu, ngược lại khám phá nàng thủ đoạn, nhìn xem tiểu tiên nữ chuyên gia nở nụ cười.

"Hừ! Ngươi không được tự để cho ta tới, thiên kinh địa nghĩa! Mau tránh ra mau tránh ra!" Lúc này tiểu tiên nữ cũng không quan tâm tiên nữ tu chính

chuyên gia công kích, trực tiếp một cái nàng còn không có phát dục bộ ngực OO, kiều ngạo hướng tu chính chuyên gia trên vị trí đi đến.

“Ai nói ta không được!” Tiên nữ tu chính chuyên gia nhanh bị tiểu tiên nữ hung hăng càn quấy thái độ cho giận điên lên, nàng gắt gao lại ngồi trở lại trên vị trí, như thế nào cũng không chịu lại để cho.

“Như thế nào? Người muốn trái với tu chính chuyên gia giới quy định? Một người một lần, đây chính là tu chính chuyên gia giới cơ bản nhất cạnh tranh điều khoản. Người về sau không muốn làm?” Tiểu tiên nữ cố ý giận tái mặt đến xem lấy tiên nữ tu chính chuyên gia.

“Ai muốn trái với quy định!” Vừa nhắc tới vận khí tu chính chuyên gia giới quy định, tiên nữ tu chính chuyên gia thật đúng là đứng lên. Tuy nhiên nàng có thể không quan tâm giới luật của trời, tuy nhiên lại không muốn mất đi vận khí tu chính chuyên gia danh hiệu.

“Hi hi!” Tiểu tiên nữ dương dương đắc ý đẩy ra tiên nữ tu chính chuyên gia ngồi lên vị trí của nàng, cuối cùng còn nhìn xem tiên nữ tu chính chuyên gia đắc ý phản hồi một câu, “Như thế nào? Không phục?”

“Hừ!” Tiên nữ chuyên gia xinh đẹp gương mặt đã muốn cho khí đến vận vẹo không được bộ dáng. Nàng tức giận đứng ở nơi đó nhìn xem tiểu tiên nữ chỉ huy đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ phản hồi cương vị. Ngay tại những người kia vào cửa trước kia, tiên nữ tu chính chuyên gia đột nhiên nhìn xem tiểu tiên nữ nở nụ cười.

“Như thế nào?” Tiểu tiên nữ bị tiên nữ tu chính chuyên gia cười trong nội tâm sợ hãi bắt đầu đứng dậy. Lần trước bị uống rượu tiên nữ tu chính chuyên gia treo ngược lên đánh đòn khó chịu nỗi cùng cảm giác đau đớn cảm giác nàng bây giờ còn không có quên nì.

“Hừ! Người cảm thấy, chúng ta hiện tại biện pháp có thể làm cho tên kia chuyển chỗ tới đây sao? Người biết cho dù chúng ta có thể thành công, tên kia cần bao lâu mới có thể đạt tới không bay lên oán khí điều kiện?” Tiên nữ tu chính chuyên gia mang theo vẻ mặt âm hiểm đáng sợ cười nhìn xem tiểu tiên nữ.

“Vài thập niên a.” Tiểu tiên nữ không sao cả trả lời.

“Hắc hắc, người cũng biết muốn vài thập niên nha! Chẳng lẽ lại người muốn vài thập niên một mực đều chăm chăm vào cái này làm cho người ta cảm tức gia hỏa?”

“Như thế nào?” Tiểu tiên nữ nghe ra tiên nữ tu chính chuyên gia trong lời nói Huyền Cơ, không khỏi ngắc đầu hỏi.

“Người có biết hay không, phạm nhân nếu như yêu mến tiên nữ, vận khí muốn khấu trừ bao nhiêu?”

“Đương nhiên biết rõ, nếu như là tiên nữ yêu mến phạm nhân, cái kia phạm nhân vận khí muốn khấu trừ một vạn hai nghìn điểm cả; nếu như phạm nhân yêu mến tiên nữ, vận khí muốn khấu trừ hai vạn bốn nghìn điểm cả.” Tiểu tiên nữ báo xong rồi con số về sau rồi lại dùng nàng đáng yêu bàn tay nhỏ bé gãi gãi đầu, “Ta có phải là nhớ lầm rồi? Như thế nào phạm nhân yêu mến tiên nữ, vận khí ngược lại khấu trừ càng nhiều đâu này?”

“Hắc hắc, bởi vì tiên nữ một khi đi thế gian, pháp lực tự toàn bộ tiêu tán. Tiên nhiệm Ngọc đế, thì ra là người cái kia ngu xuẩn phụ thân vì phòng ngừa tiên nữ chủ động hạ giới đi tìm những cái kia nàng ưa thích nam nhân, cho nên mới ra như vậy cái thiêu điểm quan trọng. Đây là thiên điều quy định, cùng vận khí thân mình không quan hệ!” Tiên nữ tu chính chuyên gia tràn đầy âm hiểm nhìn xem tiểu tiên nữ, “Bất quá như vậy cũng tốt, thuận tiện chúng ta.”

“Ừm? Ý của người là?” Tiểu tiên nữ tràn đầy nghi hoặc nhìn tiên nữ tu chính chuyên gia đại nhân.

“Hai chúng ta đánh cuộc, từ giờ trở đi, ai có thể trước hết để cho vận khí của hắn thành công bay lên một ngàn điểm đã ngoài. Người thua đã đi xuống đi tìm cách lại để cho cái kia vương bát đản yêu mến! Hai vạn bốn nghìn điểm nha! Ít nhất có thể tiết kiệm vài chục năm công phu!” Tiên nữ tu chính chuyên gia mắt liếc thấy tiểu tiên nữ, một bộ “Không sợ người không đáp ứng” bộ dáng.

“Người điên ư? Tiên nữ một mình hạ giới, một khi bị phát hiện, giới luật của trời ở phía trong quy định nhẹ nhất trừng phạt cũng là luân hồi cả đời! Nhất nặng, nói không chừng muốn luân hồi thập thế, nhưng lại khả năng rơi vào súc sinh đạo nì!” Tiểu tiên nữ trợn to mắt nhìn tiên nữ tu chính chuyên gia.

“Sợ cái gì? Đừng nói hiện tại hạ giới không dễ dàng như vậy bị bắt chặt. Coi như là chúng ta bị bắt chặt rồi, cũng có thể tại đồ ước ở phía trong quy định sao! Bị trừng phạt tiên nữ chuyển thế về sau, một người khác phải chịu trách nhiệm làm cho nàng tại rơi vào luân hồi về sau một giờ trong chết mất, thẳng đến trừng phạt chấm dứt mới thôi! Dù sao một giờ cả đời luân hồi, coi như là thập thế luân hồi trọng phạt, cũng không đến một ngày có thể đã trở lại. Người nói có đúng hay không?” Tiên nữ tu chính chuyên gia tiếp tục hấp dẫn tiểu tiên nữ.

Đối với đạt được thắng lợi, nàng đứng vậy tin tưởng mười phần. Dù sao nàng đã từng thắng qua một lần mấy vì tính, đứng vậy tiểu tiên nữ lại đến bây giờ liền hỏi đề ra ở địa phương nào đều còn không biết nì!

Còn bên kia mặt, tiểu tiên nữ nhưng cũng là có chút tâm động. Dù sao hiện tại lập tức muốn đến phiên nàng thao túng Dương Hoa vận khí. Tiểu tiên nữ chuyên gia căn bản cũng không biết cái kia đài siêu cấp mấy vì tính hội ở lúc mấu chốt quấy rối sự tình, mà nàng lại đã tại trong nội tâm ý tưởng một cái rất kế hoạch hoàn mỹ, nàng cho rằng là nhất định có thể cho Dương Hoa cái kia đầu gối mắc câu.

“Tốt! Đánh bạc!” Tiểu tiên nữ tin tưởng tràn đầy nhìn xem tiên nữ tu chính chuyên gia nói.

“Cái kia một lời đã định!” Tiên nữ tu chính chuyên gia sợ tiểu tiên nữ hối hận giống như vượn tay ra cùng nàng vỗ tay một cái, sau đó lại kiều cười nói, “Ah ha ha, ta ‘Tiểu’ muội muội, người mất đi pháp lực về sau cái kia phó bộ dáng nhưng mỹ ngay cả ta đều muốn ghen ghét nì. Thật sự là tiện nghi tiểu tử kia.”

“Ồ hi hi, ta’ Lão’ tỷ tỷ, tiện nghi hần còn không biết là ai nì!” Tiểu tiên nữ không cam lòng yếu thể phản kích nói.

Hừ hừ! Lúc này nàng nhưng xui xẻo! Hai vị mặt mỉm cười tiên nữ chuyên gia đại nhân đều trong lòng dương dương đắc ý nghĩ đến. Đương nhiên, lúc này chính nằm sấp tại mấy vị tính ngủ say lấy Dương Hoa nhưng một điểm cũng không biết, tại Địa phủ ở phía trong đã có hai vị tiên nữ đang xắn tay áo lên ý định lại để cho hần yêu mến trong đó một vị.

Đương làm sáng ngày thứ hai Dương Hoa lúc tỉnh lại, ngoài cửa sổ đã muốn vung vào một mảnh ánh mặt trời. Lúc này đúng vậy tháng sáu ngon nguồn tiết, trong phòng điều hòa tuy nhiên một mực đều mở ra, nhưng ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người y nguyên sẽ cho người cảm giác được nóng bức.

“Ah!” Dương Hoa duỗi lưng một cái, theo trên bàn phím bò lên.

Một trương tấm chăn lông theo trên người hần chảy xuống mặt đất, Dương Hoa nhìn thoáng qua, cười đem hần nhặt lên ném trên giường. Sau đó, Dương Hoa liền nhìn thấy trước mặt mấy tính trên màn hình cả bình cả bình chữ. Nhìn xem những này, Dương Hoa không khỏi liu lười. Đây đều là ta ngày hôm qua ghi sao? Tuy nhiên hần lơ mờ còn nhớ rõ chính mình ngày hôm qua đã từng tại mấy vị tính viết không ít gì đó. Thế nhưng không nghĩ tới có thể có nhiều như vậy. Hần tự tay điểm khai mở số lượng từ công tác thống kê, thậm chí có gần ba vạn chữ.

Oa! Dương Hoa mình cũng kinh hải kêu một tiếng. Hần còn nhớ mang máng chính mình tựa hồ là buổi sáng hơn sáu giờ, trời mới vừa tờ mờ sáng thời điểm ngủ. Nếu như như vậy định đứng lên, hần chẳng phải là tại hơn năm giờ ở phía trong viết nhiều như vậy? Quá khoa trương. Dương Hoa đem kịch bản lưu trữ, sau đó lặc đầu đứng dậy, lại duỗi lưng một cái.

“Dương Hoa, người tỉnh rồi!” Ngay tại Dương Hoa vừa sửa sang lại tốt quần áo, đang chuẩn bị lúc ra cửa, phòng của hần đại môn đảo trước bị người kéo ra. Tề Vũ Huỳnh mặc một bộ mắt lạnh đồ tắm, mang chút lầy chút ít ngượng ngùng xuất hiện ở Dương Hoa trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Tiên quân quốc tế

Xem lấy trong tay còn treo móc một cái nhỏ lặn vòng Tề Vũ Huỳnh một thân khêu gọi đồ tắm cách ăn mặc, Dương Hoa thiếu chút nữa ngay máu mũi đều chảy ra. Hần ngơ ngác trừng mắt Tề Vũ Huỳnh, lắp bắp nhớ kỹ: “Vũ... Vũ Huỳnh, người... Người đây là?!”

“Đêm qua nào đến muộn như vậy, buổi sáng lúc thức dậy lại đặc biệt nhiệt nóng. Cho nên Hân tỷ nói, để cho chúng ta nghỉ ngơi một ngày, buổi sáng ngày mai ra lại phát. Vừa vặn Hân tỷ nơi này có bể bơi, cho nên chúng ta trước hết đi ra bên ngoài bơi lội a.” Tề Vũ Huỳnh khuôn mặt hồng hồng, dùng lại có chút ít ngượng ngùng, lại có chút ít chờ mong ánh mắt nhìn xem Dương Hoa. Uớt sũng tóc áo choàng rơi xuống, trên người cái kia kiện lộ ra bờ eo thon bé bóng đồ tắm cùng nàng tốt đến làm cho người ta đẹp mắt làn da lại càng có vẻ đặc biệt mê người.

Tề Vũ Huỳnh cái này một thân gọi cảm mê người cách ăn mặc lại để cho Dương Hoa ánh mắt cũng không biết nên đi địa phương nào phóng. Vô luận xem địa phương nào, cũng làm cho Dương Hoa cảm giác mình có phải thật vậy hay không muốn ngày hôm qua mấy nữ hài tử chê cười đồng dạng ‘Rất sắc’. Cuối cùng hần đành phải nhìn xem Tề Vũ Huỳnh ứng đồ gương mặt, hơi có chút quần bách hỏi: “Đêm qua thăm có phải là người giúp ta đắp lên hay sao?”

“Ừm” Tề Vũ Huỳnh khẽ gật đầu một cái.

“Cảm ơn.” Dương Hoa dừng lại hồi lâu, mới quần bách nói ra một câu như vậy.

“Không cần.” Tề Vũ Huỳnh lặc đầu, “Hân tỷ các nàng đều ở trong hoa viên đầu rồi, người cũng cùng đi a. Ừ, buổi sáng Tú Toánh đi đón Thực Hiểu thời điểm giúp người mua đồ tắm.” Tề Vũ Huỳnh nói xong, đồ tắm đem bả một đầu kiểu nam đồ tắm quần ngắn nhét vào Dương Hoa trong tay.

Theo Tề Vũ Huỳnh trong tay tiếp nhận cái kia tượng đồ lót quá nhiều tượng quần ngắn kiểu nam đồ tắm quần ngắn, Dương Hoa chỉ cảm thấy một hồi dờ khóc dở cười —— mặc dù là đồ tắm, nhưng đó cũng là đồ lót nha! Lại để cho nữ hài tử cho mình đưa tiền loại vật này, hần triệt để bó tay rồi.

“Cái kia... Ta hãy đi trước.” Đem bả quần ngắn nhét vào Dương Hoa trong tay, Tề Vũ Huỳnh cũng xấu hổ đỏ mặt. Nàng tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, trong chớp mắt hướng hậu viện bể bơi đi đến, đồ bưng trên mặt về thất vọng chột lóc lên.

“Vũ Huỳnh!” Nhìn xem Tề Vũ Huỳnh không rảnh bóng lưng, Dương Hoa cũng mặt đỏ lên gọi lại nàng.

“Ừm?”

“Người thật sự thật xinh đẹp!” Hấn lấy hết dũng khí, lớn tiếng đối với Tề Vũ Huỳnh hô lên. Khích lệ Tề Vũ Huỳnh xinh đẹp đối với Dương Hoa mà nói cũng không là lần đầu tiên, đúng vậy đây cũng là trực tiếp nhất một lần.

Dương Hoa lớn tiếng như vậy gọi lập tức thông qua cửa sổ thủy tinh truyền đến phía dưới tại bên bể bơi một bên hưởng thụ tắm nắng một bên nhỏ giọng tâm sự đám nữ hài tử trong tai. Vì vậy, bên bể bơi lập tức tuôn ra một hồi gấp rút hiệt tiếng hoan hô. Tại liên tiếp hô lên trong tiếng, Tề Vũ Huỳnh nguyên vốn là có một chút hồng sắc mặt lập tức tựu hoàn toàn biến thành một chích chín mọng táo đỏ. Mang theo cũng không biết là hạnh phúc có lẽ hay là ngượng ngùng tâm tình, nàng nhanh chóng chạy đi xuống lầu. Đón lấy, tại Dương Hoa trong phòng liền tràn đầy bên bể bơi đám nữ hài tử vui đùa âm ỉ thanh âm.

Tuy nhiên Dương Hoa kết quả cái kia quần bơi, đúng vậy theo trong cửa sổ chứng kiến dưới lầu một đám nữ hài tử ăn mặc đồ tắm thiên kiều bá mị trang diện, Dương Hoa cảm giác mình có lẽ hay là không được tốt.

Người khác đừng nói rồi, dùng Vương Nhược Tích cá tính, tại cơ hội như vậy trước mặt, nàng làm sao có thể không hảo hảo thanh tú thoáng một tý chính mình cái kia ngạo nhân dáng người?

Nghĩ tới đây, Dương Hoa trước mắt cũng đã không tự giác nhớ tới lần trước hấn tại bên bể bơi chứng kiến Đường Hân ăn mặc cái kia thân bikini lúc trang diện. Hấn còn nhớ rõ, lúc ấy chính là Đường Hân như vậy dáng người xuyên thẳng mặc vào bikini cũng đã làm cho mình nổi lên phản ứng sinh lý. Nếu như hơn nữa một cái dáng người càng thêm hóa bạo, ăn mặc cũng càng gia tăng bạo lộ Vương Nhược Tích, còn có Tề Vũ Huỳnh cùng Phùng Tú Toánh cái này hai cái điển sau khi thức dậy cũng đồng dạng e sợ cho thiên hạ bất loạn nữ nhân, Dương Hoa đều thậm chí hoài nghi mình có thể hay không tại chỗ cũng bơi vì chảy máu mũi quá độ mà bỏ mình.

Vừa nghĩ tới dưới lầu cái kia bikini trang cánh, Dương Hoa chỉ cảm thấy một hồi miệng đắng lưỡi khô. Hấn làm nhanh lên ra không dưới lâu quyết định, sau đó cho mình rót một chén nước. Nhưng Dương Hoa quyết định không dưới lâu, bên bể bơi các cô gái lại cũng đều một mực chờ hấn xuất hiện nì! Cùng Tề Vũ Huỳnh đùa giỡn một phen về sau, mấy cái đôi mắt - trông mong nhìn xem cái kia phiến cửa thủy tinh nữ nhân rất nhanh liền phát hiện, Dương Hoa vậy mà một điểm xuống ý tứ đều không có.

“Dương Hoa, người làm gì thế đầu này? Chậm như vậy? Có phải là muốn Vũ Huỳnh đi lên giúp người thay quần áo ah?!” Từ trước đến nay không che dầy miệng Vương Nhược Tích khí vận đan điền, đối với Dương Hoa cửa sổ chính là hô to một tiếng.

PHỐC! Dương Hoa vừa uống hết một ngụm nước lập tức tựu toàn bộ phun tại Đường Hân máy tính trên màn hình. Hấn tranh thủ thời gian luống cuống tay chân đi lau cái kia tấm màn hình, nhưng tay còn chưa kịp lau trên màn hình cái kia tầng hơi nước, lại ngay tại trong hơi nước thấy được một cái rõ ràng dấu môi son bộ dáng. Dương Hoa lập tức tựu xấu hổ phát hiện, dấu môi son vị trí đúng vậy bởi cảnh thượng cái kia trương tấm ảnh sân khấu ở phía trong đầu của hấn thượng. Đây rốt cuộc là ai lưu lại hay sao? Đường Hân có lẽ hay là Tề Vũ Huỳnh? Dương Hoa vừa nghĩ, một bên luống cuống tay chân đem cả màn hình lau cái sạch sẽ.

“Dương Hoa! Dương Hoa! Người nếu không xuống, chúng ta thật là lại để cho Vũ Huỳnh lên rồi!” Vương Nhược Tích một tiếng kêu so một tiếng lớn.

“Đến rồi, đến rồi!” Dương Hoa bắt đầu dĩ thò đầu ra kêu một tiếng. Lúc này hấn mới nhìn đến, trên thực tế dưới lầu cũng không phải chỉ có Vương Nhược Tích các nàng một đám hiểu biết nữ hài tử. Vương đại thẩm, Suzanne cùng vị kia Ngụy Anh Kiệt cũng thỉnh linh chính trong đó.

Chỉ có điều Ngụy Anh Kiệt cùng vương đại thẩm hai người tựa hồ không có bao nhiêu hứng thú cùng đám nữ hài tử vui đùa âm ỉ, hai người mang theo kính râm, nằm ở tạm thời gia tăng hai mát trên giường thư thư phục phục hưởng thụ lấy tắm nắng. Suzanne cùng Phùng Tú Toánh tại trong bể bơi bơi lội, ba cái buổi sáng mới đến Đường Hân trong nhà tiểu nha đầu tắc chính là đều ngồi ở bên bể bơi hưng phấn giúp nhau bàn về cái gì. Sáu chích trần trụi tiểu cước nha không ngừng đã khởi chút ít bọt nước, lại để cho vốn tựu tràn đầy thanh xuân tinh thần phấn chấn tiểu nha đầu càng thêm vài phần hoạt bát.

Ba vị đến từ « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ nữ nữ tắc chính là ngồi ở bể bơi mặt khác một bên che nắng tản phía dưới nói chuyện phiếm, ngoại trừ Vương Nhược Tích ngẫu nhiên thò đầu ra đối với trên lầu hô một cuồng hống bên ngoài, mấy người tất cả đều là một bộ tự nhiên tự đắc bộ dáng.

Bất quá có thể là bởi vì có người ngoài quan hệ, Đường Hân cùng Vương Nhược Tích đều ăn mặc tương đương bảo thủ đồ tắm. Đừng nói là Dương Hoa trong tưởng tượng bikini rồi, Vương Nhược Tích xuyên đeo cái kia kiện liền thể đồ tắm thậm chí ngay eo đều không có lộ ra, bất quá nàng hóa bạo dáng người ngược lại y nguyên tại đồ tắm giống như đúc phác họa hạ làm cho người ta xa tư.

Hồ, cái này khá tốt. Dương Hoa thờ phào một cái. Thuận thực thay Tề Vũ Huỳnh vừa cho mình đưa tới quần bơi cùng lặn kính, tùy tiện lý dưới tóc liền đi đi xuống lầu.

“Này! Hoa từ người xuống a! Người thật đúng là” Thiên hô vạn hoán thủy đi ra” ah! Ta đều nhanh nhẹn không được muốn cho Vũ Huỳnh trở lên đi mời người một lần.” Vương đại thẩm nằm địa phương vừa vận đối diện lấy cái kia phiến cửa thủy tinh, Dương Hoa thoáng một tý lâu, hấn liền kiều vừa cười vừa nói.

Vương đại thẩm mang theo kính râm thời điểm vô pháp sử dụng cái kia kiều mỹ ánh mắt, cho nên tuy nhiên thanh âm của hấn y nguyên nị: dính thắm người, đúng vậy lực sát thương lại đại giảm. Dương Hoa y nguyên có thể cười trả lời hấn:”Ha ha. Thật có lỗi thật có lỗi! Là ta động tác quá chậm.”

“Ừm, đến là tốt rồi. Không cần phải xen vào chúng ta a, đi cùng Hân Hân các nàng tâm sự a. Mấy cái tiểu nha đầu nhưng đợi người đã nửa ngày!” Vương đại thẩm cười dùng đầu gật Đường Hân phương hướng của các nàng.

“Ha ha.” Dương Hoa vừa cười chuẩn bị trở về đáp, lại đột nhiên trông thấy vương đại thẩm bên người Ngụy Anh Kiệt vậy mà tại vụng trộm hưởng chính

mình ở phía trong dò xét. Hắn tại chỗ tựa lại càng hoảng sợ, toàn thân tóc gáy thiếu chút nữa đều đảo đứng lên.

Bởi vì tại năm một thời nhiễm bệnh quan hệ, cả đại học bốn năm Dương Hoa đều rất chú ý rèn luyện thân thể. Mà hắn lại vừa vặn có tiếp gần 180 centimet tiêu chuẩn thân cao, cho nên hắn tuyệt đối có được tại Châu Á đám người ở bên trong gian tương đương tiêu chuẩn nam nhân hình thể. Nhớ tới vương đại thẩm đêm qua mới tự nói với mình Ngụy Anh Kiệt cái kia dọa người ham mê, Dương Hoa tranh thủ thời gian liền đẩy cởi lời nói đều không nói bỏ chạy đến Tề Vũ Huỳnh bên kia đi. Hắn thà rằng đối mặt mười cái ăn mặc bikini Vương Nhượng Tích, cũng không muốn đối mặt một cái có cái loại này dọa người hảo sắc Ngụy Anh Kiệt.

“Người cuối cùng chịu xuống a!” Vừa thấy được Dương Hoa, Vương Nhượng Tích lập tức quyết lấy miệng, không hải lòng phản nản nói.

“Ai, Nhượng Tích...” Dương Hoa cười khò sờ lên cái mũi.

“Được rồi, được rồi! Ngồi đi.” Đường Hân cười chỉ chỉ bên cạnh chỗ ngồi. Tại đây chỉ sợ chỉ có trong nội tâm nặng ít nhiều biết một chút Dương Hoa không chịu xuống nguyên nhân, dù sao ngày đó ăn mặc bikini hấp dẫn Dương Hoa đứng là nàng nha!

“Vương đại thẩm cùng Ngụy Anh Kiệt bọn hắn đến đây lúc nào? Ta như thế nào cũng không biết?” Sau khi ngồi xuống, Dương Hoa sợ Vương Nhượng Tích còn nói ra cái gì làm cho mình xấu hổ lời nói đến, vì vậy tranh thủ thời gian đoạt ở phía trước hỏi.

“Bọn họ là sớm tới tìm. Vương đại thẩm nói Ngụy tiên sinh bọn hắn công ty nhất bộ đại chế tác điện ảnh nhìn trúng ta, cho nên muốn hỏi một chút ý kiến của ta. Nghe nói, Ngụy tiên sinh đã muốn xem qua kịch bản rồi, hắn cảm giác tương đối khá, hơn nữa cái kia nhân vật cũng rất thích hợp ta hiện tại phong cách. Bất quá ta không muốn rời khỏi « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ, vương đại thẩm cũng có ý tứ này. Cho nên hai người bọn họ tự đến nơi này của ta theo ta cùng một chỗ thương lượng một chút.”

“Ah? Vậy các người thương lượng thế nào?” Bỗng nhiên nghe được tin tức như vậy, Dương Hoa cũng không nhịn vì Đường Hân cao hứng. Dù sao, ở trong nước chụp ảnh Từ cùng tham gia Hollywood đại chế tác điện ảnh, hai người ở giữa khác biệt có lẽ hay là rõ ràng.

“Ừm... Không sai biệt lắm a. Hiện tại còn kém cùng trương đạo diễn thương lượng. Bất quá trương đạo diễn chỗ đó tốt hơn xử lý, ta gần kịch tổ trước kia hãy cùng hắn hẹn ước, chỉ cần tự chính mình muốn đi, hắn sẽ không ngăn lấy ta. Về phần đi sau một khoảng thời gian rồi trở về nhà, nên vậy cũng không là cái vấn đề lớn gì.” Đường Hân cười trả lời.

“Vậy chúc mừng người! Lập tức muốn Thành Quốc tế siêu sao nha! Thật sự là không thể tưởng được!” Dương Hoa cũng “Hắc hắc” cười nói.

“Cái gì quốc tế siêu sao nha!” Đường Hân che miệng cười lắc đầu, “Ta bây giờ còn đến không được diễn nhân vật chủ yếu trình độ. Chỉ là tương đối trọng yếu phối hợp diễn mà thôi, nửa giờ trong phim ảnh, ta có đại khái ba chừng mười phút đồng hồ xuất hiện thời gian a. Nếu không bọn hắn công ty gần đây định dùng nhất bộ đại chế tác đến tiến quân trong nước thị trường, cái này nhân vật ta cũng chưa chắc có thể cầm bắt được ni!”

“Vậy cũng rất rất giỏi a!” Vương Nhượng Tích lúc này lại nhìn không được cảm tán thưởng nói, “Có thể ở Hollywood đại chế tác trong phim ảnh biểu diễn chính diện nhân vật, hơn nữa còn là trọng yếu phối hợp diễn, chỉ sợ cả nước cũng không có mấy người a!”

“Ha ha, các người đừng nói là ta...” Đường Hân bị Vương Nhượng Tích khoa trương có chút không có ý tứ, đang định khiêm tốn hai câu. Lúc này mấy người cũng nghe được đối diện vương đại thẩm tràn đầy vui vẻ kêu một tiếng “Hân Hân, Nhượng Tích, các người đều tới đây một chút.”

“Ai! Đến rồi!” Nghe được vương đại thẩm triệu hoán, Đường Hân cùng Vương Nhượng Tích lập tức đồng loạt đáp một tiếng, sau đó đứng dậy hướng cái kia vừa đi đi. Bất quá tại đứng lên trước kia, Vương Nhượng Tích vẫn là cùng Đường Hân trao đổi một cái mê hoặc ánh mắt.

Vương đại thẩm gọi Đường Hân đi qua đương nhiên có thể lý giải vì hắn đã cùng Ngụy Anh Kiệt đàm phán biến thành, cho nên gọi Đường Hân đi qua làm quyết định sau cùng. Nhưng Vương Nhượng Tích cũng cùng một chỗ bị kêu lên đi sẽ không miễn làm cho người ta có chút khó hiểu. Đang thương lượng hợp đồng loại này rất vấn đề riêng tư thượng, vương đại thẩm làm gì muốn đem Vương Nhượng Tích như vậy cái người không liên quan sĩ cũng gọi là đi qua ni.

Mang theo đầy trong đầu nghi hoặc, hai vị đồ tắm mỹ nữ vai sòng vai vượt qua bể bơi đi đến vương đại thẩm bên người. Che nắng rạp hạ ngược lại chỉ còn lại có liền nhau mà ngồi Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh hai người.

Bất quá hai người còn không có nhận thức thượng trong chốc lát hai người thể giới cảm giác, Tề Vũ Huỳnh đã bị Phùng Tú Toánh gọi rơi xuống nước. Ba vị mỹ nữ trong nước bơi lội, còn có ba vị đồ tắm thiếu nữ tại bên cạnh ao hắt nước chơi đùa, như vậy một bộ sắc đẹp có thể ăn được hình ảnh rơi vào Dương Hoa trong mắt, hắn cũng nhìn không được nữa tìm đập như trống trong ngực lợi hại.

Chỉ chốc lát sau, theo vương đại thẩm bên kia truyền đến một hồi Hân Hân tiếng cười. Chỉ thấy Đường Hân cùng Vương Nhượng Tích đều tự cầm lấy một chiếc đặt lên bàn chén rượu, cùng vương đại thẩm cùng Ngụy Anh Kiệt hai người đụng một cái, sau đó liền đầy mặt mang theo đáng tuổi cười lại quay lại đến Dương Hoa bên này. Mà vương đại thẩm cùng Ngụy Anh Kiệt tác chính là cười đứng dậy, hướng trong phòng khách đi đến.

“Như thế nào? Chính sự đàm xong, bọn hắn muốn đi?” Đợi Đường Hân cùng Vương Nhượng Tích đi đến bên người, Dương Hoa không khỏi cười hỏi.

“Không có!” Đường Hân cười trả lời, “Ngụy tiên sinh nói muốn đi kiện tập thể hình, cho nên vương đại thẩm cùng hắn lên lầu, đến phòng tập thể thao đi.”

“Ah!” Dương Hoa không sao cả gật đầu.

“Đợi lát nữa bọn hắn đi, ta thay bikini cho người xem được không?” Đường Hân đột nhiên tiến đến Dương Hoa bên tai nhanh chóng nhỏ giọng nói một

câu, sau đó nàng lại ngẩng đầu, cười hi hi nhìn xem Dương Hoa.

“Khục khục!” Đường Hân đột nhiên tập kích thiếu chút nữa đem bà Dương Hoa nhào cái đồ thăm mặt, hấn tranh thủ thời gian dùng ho khan che dấu chính mình thất thố, sau đó quay đầu đối với Vương Nhược Tích hỏi: “Nhược Tích, vừa rồi vương đại thẩm gọi người đi làm gì rồi?”

Vương Nhược Tích nghi hoặc nhìn một chút mặt mũi tràn đầy xấu hổ Dương Hoa cùng cười cùng tiểu hồ ly đồng dạng Đường Hân, sau đó mới mang theo nét mặt hưng phấn trả lời: “Vừa rồi vương đại thẩm nói, loại thứ ba nhân loại mới tắm mở lại đập thời điểm. Hân tỷ khả năng chính giữa hội vắng họp 2 đến ba tháng thời gian, đến Hàn Quốc đi lấy ngoại cảnh, quay chụp cái kia bộ Hollywood đầu tư phiên tử. Trương đạo diễn đã muốn đáp ứng rồi, hơn nữa vương đại thẩm nói, trương đạo diễn đáp ứng đến lúc đó để cho ta gánh cương « loại thứ ba nhân loại » nữ Số 1. Để cho ta hảo hảo cố gắng.”

“Haiz, Nhược Tích, vậy cũng muốn chúc mừng người!”

“Hắc hắc, đều là năm Hân tỷ phúc sao!” Vương Nhược Tích hiển nhiên với cái này được đến không dễ cơ hội cảm thấy thập phần hưng phấn, một mực cười hắc hắc không ngừng, theo trở lại che nắng rạp hạ về sau, miệng vẫn đều không khép lại. Đối với Đường Hân vừa rồi tại Dương Hoa bên tai nói câu nói kia cũng không có nhiều hơn truy cứu.

Vương đại thẩm cùng Ngụy Anh Kiệt thập phần hợp tác ở sau khi lên lầu tự không còn có hạ tới quấy rầy bọn hấn, một người duy nhất mọi người không quá quen thuộc Suzanne đã ở bơi một hồi lặn về sau liền đi lên lầu tìm Ngụy Anh Kiệt. Vương Nhược Tích cùng Đường Hân đều nhận được rồi làm cho người ta hưng phấn tin tức tốt, Tề Vũ Huỳnh cùng Phùng Tú Toánh bơi lội sau khi chấm dứt, trở lại Dương Hoa bên người lúc tâm tình lại càng thập phần không tệ sai. Hơn nữa ba cái lần đầu tới đến như vậy khu nhà cấp cao, tại bên bể bơi vui đùa âm ỉ thiếu nữ, Đường Hân gia trong hậu hoa viên lập tức chính là một mảnh vui vẻ hòa thuận tràn diện.

“Hoa tử! Người đi lên thoáng một tý!” Ngay tại bốn che nắng tản ở dưới nữ hài chính nói tới cao hứng thời điểm, vương đại thẩm lại đột nhiên từ trên lầu nhô đầu ra, cũng không để ý này sẽ lại để cho bốn nữ hài tử cho hấn bao nhiêu nén giận, đối với che nắng tản ở dưới Dương Hoa đã kêu một tiếng.

“Ah? Ah! Đến.” Nghe được vương đại thẩm kêu gọi, Dương Hoa vốn là sững sờ, sau đó hấn lại đột nhiên nghĩ đến cái kia trong phòng Ngụy Anh Kiệt. Không phải là cái kia Ngụy Anh Kiệt muốn làm cho mình đi lên cùng hấn tập thể hình cái gì a? Nghĩ đến cái này đáng sợ ý niệm trong đầu, Dương Hoa nôi da gà lập tức rơi đầy đất.

“Làm sao vậy?” Chứng kiến Dương Hoa cái kia mặt mũi tràn đầy sợ hãi bộ dáng, khoảng cách Dương Hoa gần đây Tề Vũ Huỳnh lập tức ân cần hỏi.

“Cái kia... Ngụy tiên sinh hấn...” Tại người khác sau lưng nói nói bậy cũng không phải là Dương Hoa phong cách, cho nên hấn nói quanh co lấy, một câu như thế nào cũng nói không nên lời.

“Ah!” Đường Hân cùng Ngụy Anh Kiệt nói chuyện thời gian dài nhất, cùng vương đại thẩm cũng quen thuộc nhất, nàng rất nhanh sẽ hiểu Dương Hoa sợ hãi, không khỏi “PHUZ” một tiếng bật cười.

“Làm sao vậy làm sao vậy? Dương Hoa hấn làm sao vậy?” Bát Quái Vương Nhược Tích vừa nhìn thấy Dương Hoa cùng Đường Hân hai người cái kia phò tâm hữu linh tê bộ dáng, lập tức không thể chờ đợi được truy vấn.

“Trên lầu cái vị kia Ngụy tiên sinh sao! Khục hừ!” Đường Hân còn bán đi cái cái nút (chỗ hấp dẫn), sau đó mới buồn cười nhỏ giọng nói, “Hấn khả năng có chút cái loại này khuynh hướng.”

“Ah?” Ở đây ba nữ nhân lập tức phát ra một tiếng thét kinh hãi, sau đó tất cả đều dùng đồng tình ánh mắt nhìn Dương Hoa, “Không thể nào! Thật không nghĩ tới!”

“Dứt khoát chúng ta cùng người cùng tiến lên đi tốt rồi. Như vậy người sẽ không sợ đi à nha! Hắc hắc, hấn còn có thể đang tại chúng ta Vũ Huỳnh mặt đem người ăn được? Chú ý Vũ Huỳnh tìm hấn dốc sức liều mạng!” Vương Nhược Tích lập tức cười hắc hắc ra chủ ý.

“Tốt! Tốt!” Có tốt như vậy bảo tiêu nguyện ý đi theo, Dương Hoa ở đâu còn có cự tuyệt đạo lý? Hấn lập tức liên tục không ngừng gật đầu đáp ứng.

Vì vậy, tại bốn bạn gái cùng đi hạ, Dương Hoa như ông sao vậy quanh ông trăng loại lại nhớ tới cái kia hấn vừa mới rời đi không lâu gian phòng. Trong phòng, Ngụy Anh Kiệt đang ngồi ở hấn cái kia máy tính trước, vương đại thẩm cùng Suzanne tắc chính là dựa vào cửa sổ. Dương Hoa vừa vào cửa, ba người lập tức đều giống như nhìn thấy gà mẹ chồn đồng dạng gắt gao nhìn thẳng hấn.

“Hoa tử, không nghĩ tới ah! Người thật đúng là theo ta ăn dấu thù đoạn!” Vương đại thẩm nắm bắt Lan Hoa Chi, dùng hấn “Phải giết tử” thanh âm cùng ánh mắt, tựa như trong kỹ viện tú bà đối với khách làng chơi nói “Tử tướng” như vậy trắng rồi Dương Hoa liếc, sau đó ung dung nói ra.

Vương đại thẩm “Phải giết tử” vừa vang lên lên, dùng nói Dương Hoa. Chính là hấn sau lưng cái kia bốn vị kiến thức rộng rãi phu nhân cũng tất cả đều là một hồi ác hấn. Dương Hoa lại càng hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa cứ như vậy co quắp té trên mặt đất. Hấn cường chống bắp chân đều đã bắt đầu run hai chân, run giọng hỏi: “Vương... Vương đại thẩm, ta giấu cái gì?”

Trên thực tế, đương làm Ngụy Anh Kiệt vừa mới bắt đầu chứng kiến cái này kịch bản thời điểm, hấn vốn tưởng rằng đây là Tề Vũ Huỳnh tân tác giả. Kết quả, hấn xem sau khi xong tại vương đại thẩm trước mặt đem bà cái này mới kịch bản tốt một phen khích lệ, nói Tề Vũ Huỳnh biên kịch trình độ quả nhiên không giống bình thường, vậy mà có thể viết ra cùng « loại thứ ba nhân loại » cái loại này tình tề tề mĩ cảm tính nữ tính phong cách hoàn toàn bất đồng tác phẩm.

Cái này bộ « khách uống rượu đặt sử » mặc dù nói tại văn phong phương diện có chút không giống nàng trước kia tác phẩm như vậy thuận lợi, đúng vậy

tại đối thoại xếp đặt thiết kế phương diện lại hiển nhiên cùng nàng trước kia phong cách có biến hóa rất lớn. Có thể nói, càng thêm xảo diệu; cũng có thể nói là quý dị. Thông thiên tuy nhiên đều là chê cười, lại hoàn toàn không hiện làm ra vẻ, khôi hài cùng ẩn dấu lẫn nhau phối hợp thập phần hợp lý. Tại cả kịch bản bộ cục thượng, cái này mới kịch bản cũng muốn so nàng trước sau như một phương pháp sáng tác hồng lớn rất nhiều.

Đúng vậy tại Ngụy Anh Kiệt khích lệ xong rồi Tề Vũ Huỳnh về sau, vương đại thẩm mới nghỉ hoặc cau mày nói: "Tề Vũ Huỳnh nói gần đây nàng không có ghi qua mới kịch bản Gào thét!"

"Cái kia ai vậy ghi hay sao?" Ngụy Anh Kiệt không cho là đúng đem bà màn hình hướng vương đại thẩm bên kia một chuyển, lại để cho hắn từ đầu nhìn lại.

Một lúc mới bắt đầu, vương đại thẩm chứng kiến hứng lấy lấy Dương Hoa trong nhà ghi nửa bộ kịch bản cái kia phần sau đoạn lúc, hắn còn hơi có chút khó hiểu. Nhưng đợi cho đem trọn cái ba vạn lời sau khi xem xong, hắn cũng cúi đầu suy tư.

Ngụy Anh Kiệt cùng vương đại thẩm đều là người trong ngành. Thậm chí nói, bọn hắn đối với kịch bản Động Sát lực nếu so với rất nhiều ưu tú người trong ngành làm rất tốt! Cái này ba vạn chữ đã đầy đủ bọn hắn đoán được một cái kịch bản ưu khuyết. Mà lúc này bọn hắn đã muốn nhưng để xác định, nếu như sáng tác người có thể tiếp tục bảo trì như vậy sáng tác chất lượng, đem cái này bộ kịch bản viết lên năm mươi vạn chữ —— thì ra là ước chừng ba, bốn mươi tập. Như vậy cái này đem tuyệt đối là nhất bộ có thể nâng hồng một đám vô danh tiểu tốt, hoặc là lại để cho một đám nửa hồng không hẳn diễn viên trở thành đương lâm hồng minh tinh, hay hoặc là lại để cho một đám đương lâm hồng minh tinh hồng thấu nửa bầu trời kịch bản.

Nhận thức đến kịch bản giá trị, hai người lập tức liền nghĩ đến cùng một vấn đề: ghi người tới của nó ngọn nguồn là ai?

Đương nhiên, vấn đề này thật là tốt trả lời. Chỉ cần dùng đơn giản suy luận, bọn hắn có thể tìm được phải cần kết luận. Gần đây tại ghi mới kịch bản người là ai? Dương Hoa! Ngày hôm qua ở tại trong phòng này người là ai? Dương Hoa! Như vậy, hai vấn đề tổng hợp lại. Ghi cái này bộ kịch bản người là ai? Dương Hoa!

Dương Hoa! Vương đại thẩm cùng Ngụy Anh Kiệt trong đầu cơ hồ đồng thời lóe ra cái tên này. Sau đó khoảng cách cửa sổ gần đây vương đại thẩm liền không thể chờ đợi được lớn tiếng đem Dương Hoa kêu đi lên.

"Cái này kịch bản là người ghi hay sao?" Vương đại thẩm Lan Hoa Chỉ một điểm xa xa máy tính màn hình, vừa cười lấy hỏi.

"Ừm, là ta ghi." Dương Hoa hai chân run rẩy, gian nan nuốt xuống một miếng nước bọt trả lời.

"Bất nó ký cho ta đi." Không đợi vương đại thẩm tiếp tục nói chuyện, Ngụy Anh Kiệt cũng đã không thể chờ đợi được.

Làm như Tramon điện ảnh công ty tại Châu Á khu phòng thị trường người phụ trách, hắn mười năm này xem kịch bản số lượng từ sớm đã là sổ dĩ trăm triệu kể. Đúng vậy trong đó có thể làm cho hắn nhìn về sau cười ra tiếng cũng chỉ có vì số không nhiều vài phần; có thể làm cho hắn đối với kịch bản tác giả thập phần thường thức cũng chỉ có vì số không nhiều vài phần; có thể làm cho hắn đã cười ra tiếng, rồi hướng kịch bản tác giả thập phần thường thức, Dương Hoa đây cũng là phần thứ hai. Mà cái kia phần thứ nhất kịch bản chính là tại hai năm trước hắn nhìn qua Tề Vũ Huỳnh ghi « loại thứ ba nhân loại ».

Tại lúc ấy, Ngụy Anh Kiệt cũng rất vì không có thể ký hạ Tề Vũ Huỳnh vị thiên tài này biên kịch mà hối hận, tiếc. Lúc này đây, hắn tuyệt đối sẽ không lại lại để cho Dương Hoa chuẩn đi. Thực tế... Hắn hình thể thật tốt, trường cũng đẹp trai... Ngụy Anh Kiệt cái kia lại để cho Dương Hoa toàn thân tóc gáy đứng chống ngược trong tâm mắt cơ hồ khắp nơi đều che kín Tiểu Tinh tinh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Trò chơi chi nhạc

"Ha ha... Ha ha." Ngụy Anh Kiệt ánh mắt thật sự là xem lại để cho Dương Hoa từng đợt sồn hết cả gai ốc, hắn tranh thủ thời gian dùng hai tiếng giọng cười đến buông lỏng chính mình toàn thân kéo căng chăm chú cơ thể.

"Hoa tử, ngươi cần nhắc thoáng một tý, thế nào?" Ngụy Anh Kiệt chậm chậm vào Dương Hoa nói ra. Tuy nhiên thanh âm của hắn không giống vương đại thẩm như vậy có "Phải giết tử" uy lực, nhưng là ánh mắt của hắn lại càng làm cho Dương Hoa sợ.

"Ách... Cái này... Ha ha..." Dương Hoa toàn thân toát mồ hôi lạnh, ấp úng cũng không biết trả lời cái gì tốt. Hắn luôn vô ý thức cảm thấy Ngụy Anh Kiệt không phải tại hướng chính mình mua kịch bản, mà là đang hỏi mình có phải là muốn bán mình.

“Hoa tử, không cần phải cân nhắc. Lại để cho Anh Kiệt hẳn gặt đầu muốn nhất bộ kịch bản, bao nhiêu biên kịch cầu đều cầu không được nì!” Nhìn thấy Dương Hoa nói quanh co, vương đại thẩm chắc hẳn phải vậy cho rằng Dương Hoa là ở do dự, lập tức cười giúp Ngụy Anh Kiệt khuyên nhủ.

“Ừm, nếu như người đang ở đây giá tiền phương diện, hay hoặc là vận tác phương diện có bất kỳ nghi vấn nào hoặc là yêu cầu, có thể cứ mở miệng. Ta không biết chú ý.” Ngụy Anh Kiệt như thế nào đều không muốn bỏ qua Dương Hoa như vậy một khối bảo tàng, hẳn làm ra càng lớn nhượng bộ.

“Dương Hoa?” Tề Vũ Huỳnh cũng nhin không được nữa đây Dương Hoa.

Nói thật, Ngụy Anh Kiệt cho Dương Hoa khai mở ra tới điều kiện đừng nói là đối với một cái chưa nhập hành tân thủ, coi như là Tề Vũ Huỳnh như vậy một cái nổi danh biên kịch nghe xong đều sẽ cảm giác đắc tâm động. Dù sao đây chính là cùng nổi danh thế giới đại điện ảnh và truyền hình chế tác công ty hợp tác nha! Cùng trong nước tiểu đã tiểu nháo không thể so sánh nổi!

Tại Tề Vũ Huỳnh nhẹ nhàng vừa chạm vào phía dưới, Dương Hoa lúc này mới kịp phản ứng, trước mặt Ngụy Anh Kiệt là ở cùng chính mình thập phần rất nghiêm túc đàm một kiện chuyện trọng yếu. Hẳn vội vàng xấu hổ rũ xuống con mắt, rất nghiêm túc cân nhắc một lúc sau mới một lần nữa nhìn xem Ngụy Anh Kiệt trả lời: “Ngụy tiên sinh, nếu như người muốn ký hạ cái này bộ kịch bản, ta hết sức vinh hạnh. Chỉ có điều, ta cũng không rõ lắm lúc nào mới có thể hoàn thành. Cho nên, giao bản thảo thời gian phương diện...”

“Không có vấn đề. Dương tiên sinh người có thể chính mình định một cái giao phụ kịch bản thời gian, kịch bản chiều dài cũng có thể do Dương tiên sinh tự làm quyết định. Bất quá kịch bản chất lượng nhất định phải cam đoan.” Ngụy Anh Kiệt lập tức cười gặt đầu nói.

“Ừm, đó là đương nhiên.” Đối với kịch bản chất lượng, Dương Hoa có lòng tin tuyệt đối. Bởi vì trong đầu hẳn kịch bản căn bản là không cần quá nhiều tự hỏi, chỉ cần đem bá mỗi ngày tại trong quán rượu kinh nghiệm sự tình dùng hẳn đặc biệt phương thức miêu tả đi ra là được rồi.

“Ha ha, ta tin tưởng Dương tiên sinh cam đoan. Bất quá bản công ty... Hoặc là không bằng nói cá nhân ta còn có một kèm theo điều kiện.” Ngụy Anh Kiệt duỗi ra một ngón tay bổ sung nói.

“Ừm.” Dương Hoa gặt đầu, làm cái mời nói thủ thế.

“Ta hi vọng Dương tiên sinh người có thể tại trên hiệp ước gia tăng một đầu, về sau phạm người viết kịch bản, bản công ty toàn bộ có được ưu tiên ký kết quyền.” Ngụy Anh Kiệt khẽ cười nói.

“Ừm?” Dương Hoa còn không quá giải thích “Ưu tiên ký kết quyền” ý tứ, hẳn mê hoặc quay đầu lại nhìn thoáng qua Tề Vũ Huỳnh.

“Đúng đây nói, về sau người nếu lại ghi kịch bản, tại giá cả giống nhau thời điểm, người kịch bản muốn ưu tiên cung cấp cho bọn hắn công ty.” Tề Vũ Huỳnh giúp đỡ giải thích một câu.

“Ah! Cái kia không có vấn đề.” Dương Hoa nghĩ nghĩ trả lời.

“Tốt! Chúng ta đây quyết định như vậy.” Ngụy Anh Kiệt cười lên đối với Dương Hoa duỗi ra một tay, “Cụ thể ký kết chi tiết, tỉ mỉ, ta có thể đợi Dương tiên sinh người cùng Đường tiểu thư bọn hắn du lịch sau khi trở về lại tìm thời gian nói chuyện. Ha ha, nhìn Dương tiên sinh kịch bản về sau, ta cũng vậy đối với Dương tiên sinh người công tác cái gian phòng kia Phương Hoa quán bar rất có hứng thú nì! Đợi Dương tiên sinh du lịch trở về, ta nhất định phải đi ngồi một chút.”

“Ha ha, tốt.” Nghe Ngụy Anh Kiệt tràn đầy nam sĩ phong độ lời mà nói..., Dương Hoa cũng quên hẳn cổ quái ham mê, rất tự nhiên vươn tay ra cùng hắn nắm cùng một chỗ.

Nhưng là ngay tại hai người tay tiếp xúc đến cùng một chỗ lúc, Ngụy Anh Kiệt cái kia trương tầm tràn đầy đáng tươi cười tràn đầy thành công nam nhân thông dong tiêu sái hương vị gương mặt lại đột nhiên đỏ lên, vậy mà lập tức lộ ra tràn đầy tiểu nữ sinh hương vị xấu hổ bộ dáng.

Đối diện lấy Ngụy Anh Kiệt mỉm cười Dương Hoa bị hù thiếu chút nữa không có mãnh liệt bắt tay rút về đến ở bên cạnh khăn mặt thượng hung ác sát vài cái, hẳn dùng thật lớn nghị lực mới khắc chế chính hắn một thập phần không có phong độ hành vi. Máy móc đối với Ngụy Anh Kiệt một giọng nói “Gặp lại”, sau đó tựa tề tề cắt té đài ở bốn vị đồng dạng kinh hãi trộn mắt há hốc mồm nữ bảo tiêu hộ tổng hạ lại nhớ tới bên bệ bơi.

“Oa! Thật không nghĩ tới ah!” Vừa đi ra khỏi phòng khách đại môn, Vương Nhượng Tích liền không nhin được nhỏ giọng đối với mấy người nhẹ quát lên. Mặt khác ba vị nữ sinh cũng là một bộ “Lòng có ưu tư yên” bộ dáng, không ngừng đối với Vương Nhượng Tích gặt đầu phụ họa theo đuổi.

Dương Hoa tắc chính là ở một bên dốc sức liều mạng cầm khăn mặt hết sức lau vài cái chính mình vừa mới cùng Ngụy Anh Kiệt nắm qua cái tay kia. Vừa rồi Ngụy Anh Kiệt sắc mặt cái kia phiên biến hóa đã muốn triệt để siêu việt hắn có khả năng thừa nhận cực hạn, cái này trực tiếp làm cho kết quả chính là, tại Ngụy Anh Kiệt cùng vương đại thẩm cùng một chỗ xuống lầu hướng tất cả mọi người cáo từ thời điểm, Dương Hoa đều không dám... nữa xem Ngụy Anh Kiệt liếc.

Tại trong vòng một ngày có ba người nhận được rồi tin tức tốt, nhất là Dương Hoa vậy mà cũng đột nhiên bị nổi tiếng điện ảnh và truyền hình công ty chọn trúng. Một đám đám nữ hài tử lại càng hưng phấn quên hết tất cả. Cả ngày cuồng hoan vui vẻ đến điên cuồng cùng chúc mừng ất không thể thiếu, bảy cái tại trong ngày nghỉ tình lực quá thừa nữ hài tử lại đang Đường Hân trong nhà điên rồi suốt một ngày.

Đương nhiên, không có việc gì Dương Hoa y nguyên tại bữa tối về sau tựa rút vào cái kia gian phòng nhỏ ở phía trong, tiếp tục tại máy vi tính ghi hẳn kịch bản. Bất quá hẳn cũng không có viết lên bao nhiêu thời gian đã bị mấy nữ hài tử kết phùng cho kéo xuống. Tại đêm qua buông tha hẳn một đêm về sau, hôm nay đám nữ hài tử nhưng không bao giờ... nữa nguyện ý lấy để cho hắn hưởng thụ một mình một người không gian.

“Đương Hoa, cùng chúng ta cùng nhau chơi đùa sao!” Cũng không biết là vì đồ mát mẻ hoặc là còn là cái gì nguyên nhân khác, mấy nữ hài tử căn bản cũng không có đem bả đồ tắm theo trên người bị thay thế. Nhìn xem một đám gọi cảm đồ tắm cách ăn mặc xinh đẹp nữ hài xông vào trong phòng của mình, một mảnh tuyết trắng cánh tay cùng đùi cơ hồ chói sáng Dương Hoa con mắt. Mơ hồ, hẳn đã bị ba chân bốn cẳng nửa kéo nửa mang cho tới lâu một.

Chỉ thấy lâu một chính trung ương đã muốn trải lên tầng một dày đặc thảm, còn lại không có đi lên lầu túm hán mấy nữ hài tử làm thành nửa vòng tròn hình ngôi ở trung ương. Vương Nhược Tích cùng Tề Vũ Huỳnh hai người vui cười lấy đem bả Dương Hoa khung đến đều tự vị trí ngồi xuống, tám người vừa vận làm thành một cái sâu sắc cả vòng. Chứng kiến chính mình chung quanh bảy cái thanh xuân tịnh lệ, da thịt như tuyết nữ hài tử, Dương Hoa ngẩng đầu lên hưng hăng nuốt xuống một miếng nước bọt.

Bảy đóa hoa hồng, vậy mà chỉ có hán như vậy một mảnh lá xanh... Đầu năm nay, mà ngay cả hoa cũng bắt đầu dị dạng phát dục...

“Hôm nay chúng ta chơi điểm kích thích a. Đừng cứ mãi ca hát. Ngày hôm qua hát cả đêm, thiếu chút nữa đem bả ta cưỡng hòng đều hát ách.” Đường Hân nhìn lại cái mũi, đầy đặn mang theo phần nản tựa như nói.

“Ừm, đúng nha.” Phùng Tú Toánh cũng nhìn không được nữa phụ họa một câu. Muốn nói đem qua, ngoại trừ Đường Hân bên ngoài tự tính ra nàng hát số lần nhiều nhất. Hơn nữa hôm nay ban ngày lúc, nàng bơi thời gian rất lâu lận, hiện tại cũng có chút mệt nhọc, không muốn lại ca hát.

“Các ngươi nói đi, muốn chơi cái gì? Ta phụng bồi tốt rồi.” Trông thấy bảy nữ hài tử ánh mắt đều không hẹn mà cùng rơi tại trên người mình, Dương Hoa đành phải dùng một bộ đánh bạc mệnh đi ngữ khí nói ra.

Chứng kiến có Tô Thục Hiểu các nàng ba cái tiểu nha đầu tại, Dương Hoa xem chừng Đường Hân các nàng cũng không thể chơi cái gì quá phận nhiều kiểu, nhiều lắm là chính là giầy vò thoảng một tý chính mình hoặc là giúp nhau giầy vò xuống. Bị mỹ nữ giầy vò, Dương Hoa cảm thấy có thể trốn bỏ chạy; không thể trốn lòi mà nói..., nhận biết cũng không sao. Dương Hoa một đáp ứng, ánh mắt tự lại tắt cả đều đã rơi vào trừ Dương Hoa bên ngoài lớn tuổi nhất Đường Hân trên người.

“Ừm...” Đường Hân rất chân thành tự hỏi một hồi, “Vậy chúng ta so liên từ tốt rồi. Mỗi người nói một cái từ, người phía dưới muốn dùng cái từ này cuối cùng một chữ tạo thành một cái khác từ. Hơn nữa hai cái từ từ tính phải đồng dạng. Nói thí dụ như, ta nói cái trắng, cái kia Nhược Tích muốn nói đồ ăn trắng, hoặc là bông cái, sau đó Dương Hoa muốn nói đóa hoa. Những điều này đều là danh từ. Nếu như Dương Hoa nói tiêu dùng, cái này là động từ, coi như thua. Mỗi lần chỉ có thể cân nhắc mười giây đồng hồ. Nếu như mười giây đồng hồ trong nói không ra, hoặc là nói từ tính bất đồng, hay hoặc là nói lặp lại từ, đều tính toán thua. Được hay không được?”

“Thua làm sao bây giờ?” Vương Nhược Tích nheo mắt lại nhìn từ trên xuống dưới bên người Dương Hoa hỏi.

“Thua lời mà nói..., tự chính mình đi rút thăm. Chúng ta trước mỗi người đều ở bài thượng ghi một cái xử phạt phương pháp xử lý. Thua tự chính mình đi sờ bài tốt rồi. Sờ đến cái gì thì làm cái đó.” Đường Hân cười từ phía sau xuất ra vài trang giấy bài, cho mỗi người phát một trương thăm.

“Hi hi, không ký danh nha!” Vương Nhược Tích lập tức cười nheo lại con mắt.

“Nhược Tích, ngươi chú ý ah! Ghi quá lời quá đáng, bút tích sẽ bị nhận ra.” Bên cạnh Tề Vũ Huỳnh gấp rút hiệt cười nhắc nhở.

“Ta biết rõ.” Vương Nhược Tích khăn trương bùm lấy bài, chú ý viết lên mấy cái hạt gạo lớn nhỏ chữ, sau đó cẩn thận từng li từng tí đem hán ném vào trong hộp.

Đội Vương Nhược Tích đằng sau Dương Hoa, Tề Vũ Huỳnh, Phùng Tú Toánh, Tô Thục Hiểu, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ một vòng người tất cả đều viết xong. “Kích thích” trò chơi liền chính thức bắt đầu.

Làm vì chủ nhân Đường Hân tự nhiên là người thứ nhất bắt đầu ngẩng đầu lên người. “Trò chơi!” Nàng cười nói ra người thứ nhất từ, sau đó lại bổ sung một câu, “Cái từ này đương làm động từ dùng!”

“Trêu chọc!” Vương Nhược Tích rất nhanh tự tiếp xuống dưới.

“Trêu đùa!” “Biết rõ!” “Quét sạch!” “Quét rác!” “Đạp chân!” “Chấn động!” “Náo động!” “Loạn... Xăng bậy!”

“Không đúng, không đúng! Xăng bậy không phải từ tổ? Hơn nữa điều này cũng không có thể định tính vì tính khiết động từ ah!” Vương Nhược Tích tiếng nói mới rơi, đang tại đối diện nàng Tô Thục Hiểu tự kêu lên. Làm như thế kỷ đại học văn học hệ ở trường sinh, ở phương diện này nàng hiển nhiên nhất có quyền lên tiếng.

“Hào hảo tốt... Người thứ nhất chính là ta tốt rồi.” Vương Nhược Tích tự biết không có biện pháp cùng Tô Thục Hiểu ở phương diện này biện luận, liền thập phần dứt khoát về mặt đau khổ nhận thua.

Bất quá nàng trước nắm chặt nắm tay quả đấm phóng ở trước ngực nhìn trời cầu nguyện một phen, sau đó mới cẩn thận từng li từng tí đem bả tay vươn vào này chích tràn đầy “Yêu cùng chính nghĩa” trong hộp.

Đương làm Vương Nhược Tích bắt tay theo trong hộp lấy ra, thấy rõ bài tú-ợ-kho thượng chữ lúc, nàng ngẩng đầu đối với Dương Hoa cười cười, sau đó trực tiếp đi thẳng đến máy đun nước trước cho mình rót một chén nước uống vào.

Vận khí của nàng rất không tồi, rút thăm được dĩ nhiên là Dương Hoa ghi bài. Làm như ở đây một vị duy nhất nam sĩ, Dương Hoa đương nhiên không dám viết cái gì quá phạm nội dung. Hẳn tại bài tứ-lo-khơ thượng ghi đúng là "Uống nước một ly".

Vương Nhược Tích tiếp nhận hết trừng phạt, trò chơi lập tức tiếp tục xuống dưới. Lần này đương nhiên đổi lại là Vương Nhược Tích mở ra đầu.

"Ừm... Trừng phạt." Vương Nhược Tích nghĩ nghĩ nói ra, "Đương làm động từ dùng."

"Phạt tiền." "Khoản đãi." "Chờ thời." "Cơ động." "Rung chuyển. Cũng là động từ!" "Dẹp yên." "Bình phục!" "Trở lại vị trí cũ!" Vương Nhược Tích cười hắc hắc cho Dương Hoa lưu lại một "Vị" chữ.

Muốn dùng "Vị" cái chữ này mở đầu đến tạo thành một cái động từ nhưng hoàn toàn chính xác không rất dễ dàng. Dương Hoa do dự hồi lâu, cuối cùng vẫn là cười lắc đầu. Không cần Dương Hoa chính mình muốn, bên cạnh Đường Hân cũng đã cười đem "Yêu cùng chính nghĩa" cái hộp đưa tới Dương Hoa trước mặt. Hắn lập tức cười đưa tay đuổi đi vào.

Nhưng đợi Dương Hoa đưa tay theo trong hộp cầm lúc đi ra, trông thấy bài thượng chữ viết lúc, hắn lập tức tự sững sờ. Chứng kiến Dương Hoa động tác đột nhiên dừng lại, bên cạnh Vương Nhược Tích không khỏi hiếu kỳ cũng đem cả đầu đưa tới nhìn thoáng qua. Sau đó sắc mặt của nàng lập tức tự biến thành cực kỳ quý dị. Cũng không phải khó coi, cũng không phải phiền muộn, mà là một loại trong lúc kinh ngạc hỗn tạp lấy muốn bật cười cảm giác. Chỉ thấy cái kia trương tám bài tứ-lo-khơ thượng rành mạch viết: cùng Tề Vũ Huỳnh hôn môi.

Mà bài xì phé thượng chữ viết Vương Nhược Tích là nhận thức —— tuyệt đối là Tề Vũ Huỳnh bản thân chữ. Trên thực tế, Vương Nhược Tích ném vào "Yêu cùng chính nghĩa" trong hộp bài xì phé thượng cũng ghi chính là "Cùng Vương Nhược Tích hôn môi".

Tại ghi thời điểm, Vương Nhược Tích còn rất đắc chí đây này, cho rằng tự chỉ có một mình nàng nghĩ tới như vậy không rõ ràng lại có thú biện pháp đến chiếm Dương Hoa tiện nghi. Bởi vì toàn trường ngoài trừ Dương Hoa bên ngoài nhưng không có một người nào, không có một cái nào nam nhân, hơn nữa mỗi nữ hài tử đều rất đẹp, cho nên vô luận là ai rút thăm được nàng ghi bài, Vương Nhược Tích đều cảm thấy rất không sao cả. Cùng nữ hài tử hôn môi nha, ngoại trừ kích thích cùng thú vị bên ngoài, sẽ không cái khác. Nếu như là Dương Hoa rút thăm được... Hi hi! Vương Nhược Tích dưới đáy lòng cười một tiếng. Vũ Huỳnh, vậy thì ngược ngược nha. Người không thể trách ta, là hắn quá kém.

Nhưng khi nhìn đến Tề Vũ Huỳnh bài thượng vậy mà cũng viết cùng chính mình suy nghĩ giống nhau nội dung, Vương Nhược Tích lập tức cũng không biết là nên cười hay là nên uể oải.

"Ai! Rút thăm được cái gì? Rút thăm được cái gì?" Đang ngồi ở Vương Nhược Tích đối diện Tô Thục Hiểu lập tức nhảy dựng lên, xông lại kéo qua Dương Hoa bài mặt xem xét, sau đó cũng lộ ra cùng Vương Nhược Tích cơ hồ giống như đúc biểu lộ.

"Rốt cuộc là cái gì ah?" Chứng kiến hai cái nữ hài tử trên mặt quý dị thần sắc, Đường Hân cũng nhịn không được nữa nhìn Dương Hoa trong tay bài liếc. Đón lấy, sắc mặt của nàng cũng biến thành cùng Tô Thục Hiểu cùng Vương Nhược Tích giống nhau.

"Này... Các người không có sao chứ." Dương Hoa ngây người hồi lâu, chính đỏ bừng cả khuôn mặt chuẩn bị đứng dậy tiếp nhận trừng phạt, lại chứng kiến ba nữ nhân lại đem chính mình vây vào giữa, hơn nữa trên mặt đều mang theo quý dị thần sắc.

"Ah! Không có việc gì, không có việc gì. Ha ha ha ha. Dương Hoa người tiếp tục, tiếp tục! Hi hi!" Ba cái xấu hổ nữ hài tranh thủ thời gian tất cả đều lộ ra khô cằn đáng tươi cười, ha ha một hồi về sau hướng bên cạnh mở ra.

Đương làm Tề Vũ Huỳnh chứng kiến Dương Hoa xuất ra cái kia trương tám bài tứ-lo-khơ thượng về lấy hồng tâm A ký hiệu lúc, tự đã biết Dương Hoa rút trúng nàng. Tề Vũ Huỳnh tâm thoáng một tý tự nhanh chóng nhảy dựng lên. Một cổ ngược ngược cảm giác xông lên đầu, nàng dốc sức liều mạng cúi đầu, hai tay gắt gao áp tại chính mình ngồi chồm hổm lấy trên hai chân. Cổ hồi lâu dừng khí, mới nhắm mắt lại ngẩng đầu lên, bày ra một bộ đội hôn tư thế.

Tại mặt khác mấy nữ hài tử cười hi hi trong tầm mắt, Dương Hoa xấu hổ đi đến Tề Vũ Huỳnh bên người. Nhìn xem đồ tám cách ăn mặc, mặt mũi tràn đầy đỏ bừng khả nhân nhĩ, lòng của hắn cũng nhảy lại. Tuy nhiên hai người hôn môi cũng không là lần đầu tiên rồi, nhưng như hôm nay loại tình huống này... Dương Hoa nhịn không được lại cao thấp nhìn nhiều Tề Vũ Huỳnh vài lần.

Tề Vũ Huỳnh nhắm mắt lại, y nguyên giống như trước đồng dạng hơi ngửa đầu. Nàng xinh đẹp trên gương mặt một mảnh đỏ bừng, ngay trên cổ da thịt tựa hồ cũng đã muốn biến thành cùng đồ tám giống nhau màu hồng phấn.

Dương Hoa nhìn hồi lâu, một mực đợi cho Tề Vũ Huỳnh xấu hổ nóng nảy, mở mắt ra đỏ bừng cả khuôn mặt xem xét hắn liếc, lúc này mới cùng đồ tám cả khuôn mặt đem cả Tề Vũ Huỳnh ôm vào trong ngực.

Dương Hoa lúc này trên người chỉ có một kiện ngắn tay T-shirt, hai tay vây quanh ở đồ tám Tề Vũ Huỳnh, trong ngực khả nhân nhĩ phía sau lưng thượng bóng loáng da thịt lập tức lại để cho Dương Hoa cánh tay sinh ra một loại khác thường xúc cảm. Mà cùng Dương Hoa da thịt thân cận, trước kia còn chưa từng có thử qua tại nam tử trước mặt xuyên đeo loại này loại hai mảnh bạo lộ đồ tám Tề Vũ Huỳnh lại càng tìm đập như trống trong ngực lại. Nàng ôm thật chặt Dương Hoa, 2 chích thon thon tay ngọc khăn trương đều đem cả vào tay nơi Dương Hoa sau lưng quần áo tóm thành một đoàn.

Bốn môi vén, cảm giác được chung quanh một đám nữ hài tử ái màu ánh mắt, hai người lập tức đều xấu hổ tựa như vừa ra nòi con cua. Nhưng là bọn hắn rồi lại không muốn buông tha cho như thế mỹ diệu một khắc, chỉ phải cùng một chỗ chịu đựng ý xấu hổ cùng nhanh chóng tìm đập như trống trong ngực, nhắm mắt lại nhận thức lấy cái này lãng mạn mà ấm áp một khắc.

Hai người hôn hôn giằng co trọn vẹn mười mấy giây đồng hồ. Chờ bọn hắn tách ra thời điểm, Tề Vũ Huỳnh lại vẫn nhắm mắt lại, một mảnh mặt đỏ bừng

thượng tràn đầy mê ly men say, nàng chỉ cảm giác mình tâm đầu nhanh muốn nhảy ra ngoài. Qua rồi một hồi lâu, Tề Vũ Huỳnh mới tranh thủ thời gian che chính mình đồ bưng khuôn mặt ngồi trở lại vị trí của mình. Nàng nhìn mình đồ tắm quần ngắn hạ lộ ra mê người hai chân, xấu hổ cũng không dám lại ngừng đầu nói chuyện.

“Tốt, tiếp tục tiếp tục!” Dương Hoa còn chưa kịp trở lại trên chỗ ngồi, Vương Nhược Tích cùng Đường Hân hai người cũng đã cùng một chỗ kêu la lấy lại để cho Dương Hoa mở đầu.

“Giải trí. Danh từ.” Dương Hoa nghĩ nghĩ, nói cái cực kỳ đơn giản mở đầu.

“Niềm vui thú.” “Chuyện lý thú.” “Sự thật.” “Hiện thực.”

“Oa, cái này cũng được? Cùng vừa rồi cái từ kia không phải không sai biệt lắm sao?” Lam Tiểu Kỳ cơ hội muốn cùng Nhạc nhi gây khó dễ, vừa nghe đến Nhạc nhi hô lên hiện thực cái từ này, nàng lập tức tụt lên.

“Ý tứ bất đồng là được.” Tô Thục Hiểu giúp Nhạc nhi nói một câu.

“U-a.. aaa!” Lam Tiểu Kỳ quyết khởi miệng hừ một tiếng, sau đó mới tiếp tục nói, “Sự tình.”

“Tình cảnh.” “Cảnh Đức Trấn.” Vương Nhược Tích hắc hắc cười, cố ý lại cho Dương Hoa ra một vấn đề khó khăn.

Trên thực tế cảnh cái chữ này vô luận là tiếp cảnh điểm, cảnh vật hoặc là cảnh sắc, đằng sau Dương Hoa cũng có thể rất dễ dàng tiếp tục nữa, nhưng Vương Nhược Tích lại cứ văng đến cái Cảnh Đức Trấn. “Trấn” cũng không phải là cái dễ dàng tạo thành danh từ chữ. Lại nói tiếp, đó là một địa danh, cũng không quá phù hợp danh từ tiêu chuẩn. Đúng vậy vừa rồi Tề Vũ Huỳnh hôn môi như vậy một nào, mọi người nhưng đều chờ đợi lại để cho Dương Hoa đi rút thưởng, cho nên ai cũng không chịu nói Vương Nhược Tích cái này không đúng.

“Trấn...” Dương Hoa lại do dự một hồi, tuy nhiên lại không có có thể nói ra đằng sau từ đến, đành phải cười khổ nhìn Vương Nhược Tích liếc. Vương Nhược Tích nhưng lại giao hoạt cười cố ý trắng rồi Dương Hoa liếc, sau đó lại hiện vật quý giống như đối với hân cô gái của hân từ đám bọn họ đặc ý nhảy lên lông mày, lập tức đưa tới một mảnh tiếng cười duyên.

Đường Hân lúc này cũng sớm đã đem cái kia chính “Yêu tại chính nghĩa” cái hộp đưa tới Dương Hoa trước mặt, hân lại duỗi thân tiến tay đi, lục lọi một hồi lấy ra một tờ bài tú-lo-kho.

Cùng Đường Hân hôn môi —— bài tú-lo-kho thượng rành mạch viết năm cái lại để cho Dương Hoa mở to hai mắt nhìn, há to miệng nói không ra lời chữ to. Nếu như nói đương làm Dương Hoa rút thăm được “Cùng Tề Vũ Huỳnh hôn môi” cái này trang giấy bài thời điểm, trong lòng là kinh ngạc, khẩn trương cùng với một ít chờ mong lời mà nói..., cái kia lại rút thăm được cái này trương tâm “Cùng Đường Hân hôn môi” thời điểm, hân cũng chỉ còn lại có kinh ngạc.

Cái này mấy người phu nhân không biết đều ghi chính là loại này ngoạn ý chơi đùa a! Dương Hoa trong nội tâm một hồi phát lạnh, nguyên một đám đảo qua những kia vui vẻ ra mặt đám nữ hài tử. Đúng vậy, theo các nàng trên mặt Dương Hoa sao có thể nhìn ra cái gì môn đạo? Ngược lại Đường Hân đã sớm nhắm mắt lại, tựa như vừa rồi Tề Vũ Huỳnh như vậy ngửa đầu chờ mong lấy Dương Hoa hôn.

Dương Hoa xấu hổ nhìn Tề Vũ Huỳnh liếc, phát hiện nàng chính quyết lấy miệng, làm nũng tựa như nhìn mình lom lom. Đúng vậy có Tề Vũ Huỳnh kinh nghiệm phía trước, hân cũng không có ý tứ nói “Không”. Kết quả là, Dương Hoa cũng chỉ tạm biệt đến Đường Hân trước mặt, nhẹ nhàng ôm lấy nàng.

“Hi hi!” Dùng cảm giác được Dương Hoa hai tay ôm lấy chính mình, Đường Hân lại đột nhiên mở mắt. Tại Dương Hoa chính kinh ngạc thời điểm, nàng lại đột nhiên đem cả đầu bên cạnh đến Dương Hoa bên tai, mang theo vẻ mặt đáng tươi cười nhanh chóng nhỏ giọng nói: “Đây là người ta nộ hôn đầu tiên ah!”

Nói vừa xong, Đường Hân ngay phản ứng thời gian đều không có cho ngậy ra như phồng Dương Hoa, cũng đã chủ động một phát bắt được hân cổ áo. Đem cả Dương Hoa đầu kéo thấp về sau, nàng lập tức nghiêng đi đầu, dùng sức hôn vào trên môi của hân.

Hoàn toàn bị Đường Hân bị hôn mê rồi Dương Hoa vô ý thức mở to hai mắt nhìn, giương hai tay, cứ như vậy bị Đường Hân đoạt đi một cái nộ hôn dài —— đương nhiên, đồng thời hân cũng đoạt đi Đường Hân nộ hôn đầu tiên.

Nếu Đường Hân nộ hôn đầu tiên bị chính mình cướp đi sự tình truyền đi, có thể hay không có mấy vạn mê điện ảnh giới dao thái rau giết đến thăm đến, đem mình tại chỗ loạn đao phân thân? Tại hai người hôn môi thời điểm, Dương Hoa trong đầu lại chỉ có một thập phần sát phong cảnh ý niệm trong đầu.

Nếu như nói Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh hôn môi còn lại để cho còn lại mấy vị viết đồng dạng trừng phạt biện pháp nữ hài tử không lời nào để nói lời mà nói..., như vậy Đường Hân cùng Dương Hoa cái này “Lãng mạn vừa hôn” đã có thể lại để cho không ít người ghen ghét dữ dội.

“Lại đến lại đến!” Vương Nhược Tích cơ hồ là đồ hồng mắt đem cả cùng Đường Hân hôn môi sau khi xong còn tại nguyên chỗ ngăn người Dương Hoa kéo về vị trí của mình, sau đó hung dữ trừng mắt hân, lại để cho hân tranh thủ thời gian tiếp tục nữa.

Tại cơ hồ mỗi người đều ở đôi mắt - trông mong trông cậy vào Dương Hoa đi rút trong cái hộp kia bài, hơn nữa Vương Nhược Tích lại cố ý cho hân chế tạo độ khó dưới tình huống, Dương Hoa là muốn không thua cũng rất khó.

Quả nhiên, lần thứ ba thua trận lại là Dương Hoa. Hân về mặt đau khổ nhìn từng đôi mắt - trông mong nhìn qua cô gái của mình từ liếc, sau đó mới tiếp nhận Đường Hân truyền đạt cái hộp. Dương Hoa tay còn không có với vào đi, cũng đã có vượt qua một nửa nữ hài tử theo dõi hân tay, thiếu chút nữa

khăn trương về phía trước bồ nhào.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tấu chương vô đề

Lúc này đây, đương làm Dương Hoa theo trong hộp đem bài sớ lúc đi ra, nghênh đón hấn đứng vậy Vương Nhựt Tích một tiếng mang theo ngăn không được kinh hi tiếng cười. Vừa nhìn thấy cái kia bài tấu phía trên tấm A bản vẽ, nàng chỉ biết Dương Hoa rút trúng chính mình. Đúng vậy nàng nụ cười này không sao, bên cạnh đám nữ hài tử lập tức tất cả đều đem bà nghi hoặc ánh mắt quảng hướng về phía Vương Nhựt Tích. Mà ngay cả giờ bài tứ-lo-khơ còn chưa kịp coi mặt trên nội dung Dương Hoa cũng buồn bực liếc nàng liếc.

Chứng kiến bên cạnh Tề Vũ Huỳnh nét mặt cô quái biểu lộ, Vương Nhựt Tích tranh thủ thời gian cố nén vui vẻ, đem bà khuôn mặt ghen vận vẹo lên ngồi tại vị trí của mình không nhúc nhích.

Cùng Vương Nhựt Tích hôn môi —— đương làm Dương Hoa nhìn rõ ràng bài thượng chữ viết về sau, hấn rút cuộc hiểu rõ Vương Nhựt Tích cười ra tiếng nguyên nhân. Đúng vậy mình bạch quy mình bạch, chính hấn lại thật sự là không biết nên cười hay là nên khóc. Chẳng lẽ những nữ nhân này thực ghi đều là giống nhau? Dương Hoa đột nhiên sinh ra một cái đem bà trong hộp tất cả bài tứ-lo-khơ đều lấy ra liếc mắt nhìn ý niệm trong đầu.

Bất quá Dương Hoa có lẽ hay là nhìn được chính mình xúc động, đứng dậy liền chuẩn bị hướng Vương Nhựt Tích bên người đi đến. Dương Hoa một bên đứng người lên, một bên tràn đầy bất đắc dĩ nhìn xem Tề Vũ Huỳnh. Mà Tề Vũ Huỳnh lúc này cũng là mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ nhìn lại của hấn. Thoạt nhìn hai người trong nội tâm đều là đồng dạng cách nghĩ: dù sao Đường Hân hấn cũng đã hôn, cũng không quan tâm nhiều hôn một cái Vương Nhựt Tích. Tốt xấu Vương Nhựt Tích cùng Tề Vũ Huỳnh quan hệ có thể so sánh Đường Hân cùng nàng đáng tin nhiều hơn.

Tuy nhiên cùng Tề Vũ Huỳnh ngượng ngùng bất đồng, nhưng là kích động Vương Nhựt Tích lúc này cũng đồng dạng đỏ bừng cả khuôn mặt, tim đập như trống trong ngực lợi hại. Nàng gắt gao nhắm mắt lại, chờ Dương Hoa đến hôn nàng. Trên thực tế, Vương Nhựt Tích thật không có Đường Hân như vậy lòng tham, chỉ cần Dương Hoa chịu thiết tình thành ý cùng môi của nàng nhẹ nhàng vừa chạm vào, Vương Nhựt Tích cũng đã hết sức hài lòng. Tuy nhiên trong nội tâm nàng cũng có một chút như vậy chờ mong, nhưng là nàng lại tuyệt không tưởng tượng Đường Hân như vậy, nói rõ xe ngựa cùng với Tề Vũ Huỳnh tranh giành Dương Hoa người nam này bằng hữu.

Cho dù cả đời đều không lấy chồng, làm cái bạn tốt cùng tại Dương Hoa bên người, cũng tuyệt đối không cùng Tề Vũ Huỳnh tranh giành! Cái này là Vương Nhựt Tích cá tính, cái này là Vương Nhựt Tích đối với bằng hữu thái độ.

Bất quá, ngay tại Dương Hoa đã muốn trong chớp mắt quay mặt về phía Vương Nhựt Tích, sẽ phải cúi đầu hôn lên môi của nàng thời điểm, ngoài cửa lớn lại đột nhiên vang lên một hồi nóng nảy tiếng chuông cửa. Đồng thời, trong nhà điện thoại chuông cửa trung cũng truyền đến vương đại thẩm tràn đầy hưng phấn thanh âm: “Hân Hân, Hân Hân! Tranh thủ thời gian mở cửa! Ngươi tiên sinh mang theo Hàn Quốc Liễu Tông Hách đạo diễn đến rồi!”

“Ah!” Đột nhiên tại cửa sổ chứng kiến Ngụy Anh Kiệt khuôn mặt tươi cười đồ tể đám nữ hài tử phát ra một hồi đình tai nhức óc thét lên. Dương Hoa cũng bị các nàng khăn trương lấy, cuống quýt ngẩng đầu lên nhìn xem ngoài phòng, lại cũng nhìn thấy Ngụy Anh Kiệt một trương tâm triển khai nét mặt tươi cười gắt gao nhìn mình chăm chăm hoàn toàn trần truồng bên ngoài đùi cùng chỉ có thể bao trùm chỗ hiểm kiểu nam tam giác quần ngắn.

Thiếu chút nữa không có kinh hãi một giao té lăn trên đất Dương Hoa đuổi theo sát lấy đám nữ hài tử cùng một chỗ quái một tiếng hướng trên lầu chạy thực mạng đi. Bất quá hấn cũng không còn quên dùng sức vỗ còn quỳ lạy trên mặt đất nhắm mắt đợi hôn Vương Nhựt Tích một chương hô: “Nhựt Tích, quay đầu lại lại bỏ! Ta đi lên thay quần áo rồi!” Nói xong hấn ngay trả lời đều không đợi Vương Nhựt Tích cho cũng đã dụng cả tay chân, mất mạng chui lên lầu hai.

Ngụy Anh Kiệt cái này vừa xuất hiện chẳng những làm cho cả trong biệt thự bảy vị phu nhân cùng một vị nam sĩ loạn cả một đoàn, ngay Địa phủ vận khí quản lý trung tâm ở phía trong cũng cùng theo một lúc sinh ra cực lớn hỗn loạn.

Đương làm Dương Hoa cướp lấy Đường Hân nộ hôn đầu tiên về sau, tiểu tiên nữ đối với Dương Hoa vận khí tiến hành tu chỉnh chỉ số đã đạt đến sáu trăm hai mươi. Chỉ cần bất quá 2 3 nữ hài tử hướng hấn hiến hôn, trong đó bất quá như vậy một hai cái là nộ hôn đầu tiên, đảm bảo Dương Hoa vận khí có thể tùy tùy tiện tiện tự bay lên một ngàn điểm.

Đúng vậy, ngay tại tiểu tiên nữ chính dương dương đắc ý nhìn xem tại hai lần hôn môi về sau vận khí quản lý chỉ thị khí thượng Dương Hoa cái kia vì hướng lên tháo chạy không ngừng chỉ số lúc, bên người nàng tiên nữ vận khí tu chỉnh chuyên gia nhưng cũng là một bộ mặt mỉm cười, một bộ điềm nhiên như không có việc gì bộ dáng.

Cách đó không xa nổi mạch điện viên tiểu thư cũng đành chịu nhìn tiểu tiên nữ liếc, thật dài thờ dài một hồi. Một mực đi theo sửa chữa Dương Hoa vận

khí cho tới hôm nay nổi mạch điện viên tiểu thư cùng tiên nữ vận khí tu chính chuyên gia trong nội tâm đều rất rõ ràng. Dựa theo tình huống hiện tại xem, tiểu tiên nữ chỉ sợ là cao hứng không được bao lâu...

Quả nhiên, ngay tại nổi mạch điện viên tiểu thư thở dài thanh âm vừa mới hạ xuống xong, vận khí quản lý trung tâm ở phía trong cảnh tiếng chuông tự động nhiên đại tác bắt đầu đứng dậy. Quý Hồn công trình sư đám bọn họ căn bản là không cần phân phó, cũng đã tất cả đều tại tiểu tiên nữ thiêu đốt lên dưới ánh mắt ào ào tượng gặp được mặt đường con kiến đồng dạng dính đến đó dài chết tiệt trên máy tính. Nhưng là, hết thấy lại cũng đã chậm..

Ai.. Nổi mạch điện viên tiểu thư thật dài thở dài một hơi. Người nào cũng biết cái kia dài chết tiệt mấy vì tính hội quây rối, nhưng lại nếu không có biện pháp phòng ngừa. Bởi vì hần mỗi lần đều chỉ xuất hiện trong nháy mắt sai lầm, sau đó tự lập tức khôi phục bình thường. Đúng vậy, chỉ là trong nháy mắt đó cũng đã đầy đủ đem tiên nữ tu chính các chuyên gia trước kia hết thấy cố gắng toàn bộ hủy hoại chỉ trong chốc lát. Vì vậy, tiểu tiên nữ chính là như vậy lại một lần đã trở thành cái kia dài chết tiệt Siêu Siêu Siêu Siêu siêu cấp mấy vì tính "Cơ hạ vong hồn".

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Nhìn xem đột nhiên tự động chỉ tăng trưởng, sau đó còn điên cuồng hạ xuống 120 điểm nhiều Dương Hoa tình yêu vận khí chỉ số, tiểu tiên nữ tượng bị kim đâm bờ mông đồng dạng theo trên chỗ ngồi nhảy dựng lên, chạy đến đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ trước mặt phần nộ đồ bưng cả khuôn mặt hồ to.

"Tiên... Tiên nữ chuyên gia đại nhân, cái kia máy móc... Cái kia máy móc lại xảy ra vấn đề rồi!" Một chích Mã Diện ủy khuất và sợ hãi nhìn xem tiểu tiên nữ.

"Xảy ra vấn đề rồi? Các người như thế nào không tranh thủ thời gian sửa tốt?" Tiểu tiên nữ phần nộ dùng nàng non nớt đồng âm đối với vị kia Mã Diện lại nhảy còn gọi là hô.

Tiểu tiên nữ vung vẩy trên không trung cái kia song non nớt bàn tay nhỏ bé lại để cho Mã Diện mồ hôi đầm đìa, sợ tiểu tiên nữ hội theo trong tay thả ra một đạo thiểm điện đem mình biến thành "Sây nướng toàn bộ mã". "Chúng ta đang tại sửa, đang tại sửa." Mã Diện đầu đầy mồ hôi đáp trả.

"Cái kia còn không mau đi! Ai ui!" Tiểu tiên nữ nói xong, chỉ tiếc rên sát không thành thép dùng sức đá Mã Diện một cước, lại không nghĩ rằng Mã Diện trên chân lại là một khối cực lớn sắt móng ngựa, kết quả tiểu tiên nữ đáng yêu chân nhỏ cùng sắt móng ngựa đến một lần tiếp xúc thân mật, lập tức đau tiểu tiên nữ nước mắt giàn giụa. Nàng kêu đau một tiếng, lần nữa "Oa oa" khóc lớn lấy trở lại tiên nữ tu chính chuyên gia chỗ ngồi trước, đúng vậy lúc này lại phát hiện, tiên nữ tu chính chuyên gia vậy mà đã muốn mang theo về mặt tươi cười đắc ý ngồi ngay ngắn ở cái kia trên vị trí.

"Người... Người làm gì?" Tiểu tiên nữ lập tức dùng nước mắt, treo về mặt nước mắt bày làm ra một bộ rất đáng yêu "Hung dữ" biểu lộ chăm chăm vào tiên nữ tu chính chuyên gia.

"Hắc hắc, ta 'Tiểu' muội muội, người nhưng đã muốn triệt để thất bại nha!" Tiên nữ tu chính chuyên gia cười lớn giương lên đầu, đối với tiểu tiên nữ ý bảo một chút, làm cho nàng xem xa xa màn hình lớn.

Tại trên màn hình lớn, Đường Hân trong biệt thự tựa như vận khí quản lý trung tâm ở phía trong đồng dạng tràn đầy lại để cho tiểu tiên nữ khóc không ra nước mắt gà bay chó chạy trắng diện. Dương Hoa chặt vật trong phòng dốc sức liều mạng hướng trên người mình bộ quần áo, bày cái đồ tắm nữ hài từ tác chính là tất cả đều vọt vào Đường Hân trong phòng thay quần áo, giữ cửa gắt gao khóa lại, cũng cùng một chỗ thét chói tai vang lên nhanh chóng thay quần áo.

Mà Dương Hoa vận khí đã tại cuồng mất 120 điểm về sau lại khôi phục bình thường pháp phòng trình độ, tại một cái tương đối cố định trị số tốt nhất hạ sóng gió nổi lên.

"Ta... Người... Ta..." Tiểu tiên nữ nhìn xem tiên nữ tu chính chuyên gia, đáng yêu trên gương mặt sắc mặt không ngừng biến hóa lấy.

"Ta thế nào? Người thất bại nha! Hắc hắc, cái này kêu là 'Phong thủy luân chuyển, năm nay đến nhà của ta' nha!" Tiên nữ tu chính chuyên gia đắc ý cuồng tiếu lấy, "Ah tươi sống tươi sống sống!"

"Người... Người khi dễ ta! Người lại khi dễ ta!" Tiểu tiên nữ vừa mới dùng lại tiếng khóc lại một lần càng thêm mãnh liệt bạo phát đi ra, "Ta muốn đi nói cho ca ca! Ta muốn đi nói cho mẹ! Oa ah ah ah!"

"Ah tươi sống tươi sống sống!"

Tiểu tiên nữ chạy như điên ra vận khí quản lý trung tâm lúc trên đường đi làm nũng tiếng khóc cùng tiên nữ tu chính chuyên gia đắc ý tiếng cuồng tiếu hỗn tạp cùng một chỗ, lại để cho đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ không khỏi là theo đáy lòng một hồi phát lạnh. Bọn hắn đều chống lại lần tiểu tiên nữ khóc lớn lấy chạy ra vận khí quản lý trung tâm về sau tràng cảnh kỷ ức hãy còn mới mẻ...

Ngày đó, ngay tại tiểu tiên nữ khóc cái mũi chạy đi Địa phủ vận khí quản lý trung tâm chỉ không lâu sau... Một cái biểu lộ lạnh lùng như băng, toàn thân da thịt trắng tuyết, đáng người nóng bỏng, lại chỉ mặc một bộ miến cường che thể nội y, lộ ra một đạo thật sâu giữa hai khe núi ^^, hết sức nhỏ hoàn mỹ vòng eo, không một tia thịt thừa bằng phẳng bụng tuyết thể mỹ nữ đột nhiên nện bước kiên định bước tiến, mang theo một tia lạnh lùng đáng tươi cười đi vào vận khí quản lý trung tâm.

Ngay tại đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ cơ hồ bị vị này tuyệt thể mỹ nữ nóng bỏng cách ăn mặc hấp dẫn con mắt đều nhanh muốn theo trong ánh mắt trùng rơi ra đến, nước miếng đã muốn cơ hồ chảy đầy đất thời điểm, bọn hắn lại đột nhiên phát hiện, vận khí quản lý trung tâm ở phía trong, cái kia trương tắm tiên nữ tu chính chuyên gia chuyên chỗ ngồi cái vị kia tiên nữ tu chính chuyên gia cũng lộ ra một bộ thần sắc khẩn trương.

Chuyện gì xảy ra? Ngay tại đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ vừa dùng ánh mắt giúp nhau tuần hồi vấn đề này thời điểm, bọn hắn lại đột nhiên theo vị kia

tuyệt thể mỹ nữ tuyệt mỹ trên dung nhan thấy được một tia hàn ý.

Không! Đây không phải nhìn ra được hàn ý, mà là chân chân thật thật hàn ý! Đương làm đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ ý thức được cái này tính nghiêm trọng của vấn đề lúc, bọn hắn lại hoảng sợ phát hiện, chân của mình đã bị gắt gao đông lạnh chết trên sàn nhà động đều không nhúc nhích được rồi!

“Các ngươi đám này khi dễ người của ta! Hết thầy đều đi chết đi!” Ngay tại đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ hoảng sợ gần chết trong lúc biểu lộ, tuyệt thể mỹ nữ bệnh tâm thần cuồng loạn phát ra một tiếng điếc tai như óc điên cuồng hét lên. Hạ trong nháy mắt, vô số băng trụ cùng băng trụ cũng đã từ trên trời giáng xuống, trong đó xen lẫn chừng bóng bàn lớn nhỏ mưa đá, nện trên mặt đất không thể động đẩy đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ một mảnh kêu cha gọi mẹ.

Cho nên, lúc này đây đương làm tiểu tiên nữ khóc hô chạy ra vận khí quản lý trung tâm thời điểm, hấp thụ giáo huấn đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ cũng đã sớm chuẩn bị kỹ càng. Chỉ muốn nhìn thấy cái kia đáng người nóng bỏng, dung mạo tuyệt mỹ tiên nữ vừa xuất hiện, tự lập tức dùng tốc độ nhanh nhất chạy đi...

Bất quá, bị vị kia nóng bỏng tiên nữ đã kích đối tượng cũng giới hạn tại đầu trâu mặt ngựa mà thôi. Không sợ đông băng Quỷ Hồn đám bọn họ thật không có những kia làm phức tạp, nổi mạch điện viên tiểu thư thậm chí ngay đầu đều không có theo nòng một mực chú ý trên màn hình chuyển khai dời đi chỗ khác. Tại trong màn hình, đối tốt quần áo Đường Hân đã muốn mở ra đại môn. Ngụy Anh Kiệt, vương đại thẩm cùng Suzanne cùng mặt khác một vị lạ lẫm chòm râu dài nam nhân cùng một vị thấp phần đầu hiệu mặt trái xoan mỹ nữ cùng một chỗ mang theo mỉm cười đi vào biệt thự.

Lúc này, Dương Hoa từ lâu trải qua đối tốt dưới quần áo lâu. Chòm râu dài cùng tiêu chí mặt trái xoan mỹ nữ chứng kiến Dương Hoa đứng ở một đám trong mỹ nữ gian, hai người đều ha ha cười vui vẻ nhanh.

“Dương Hoa, đây là chúng ta công ty Lâm Khoa trưởng, hắn là phụ trách bốn công ty tại Hàn Quốc phương diện thị trường mở rộng cùng với liên lạc công ty của chúng ta cùng Hàn Quốc mấy nhà điện ảnh và truyền hình công ty hợp tác.” Dời cho tất cả mọi người đến trong phòng khách bàn lớn trước ngồi xong, Ngụy Anh Kiệt mặt mày hớn hớn nhìn xem Dương Hoa nói ra, “Ngươi kịch bản ta cho Lâm Khoa trưởng nhìn về sau, Lâm Khoa trưởng cũng phi thường ưa thích. Mà vừa vặn, vị này Lý Tú Văn đạo diễn là Hàn Quốc rất nổi danh phim truyền hình đạo diễn, hai ngày trước mới cùng Lâm Khoa trưởng cùng một chỗ có ý theo Hàn Quốc duỗi tới T thành phố đi thăm « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ. Nàng cũng rất thích ngươi kịch bản, hơn nữa cảm thấy ngươi kịch bản thấp phần thích hợp làm cho bọn họ công ty đến tiến hành chế tác. Chúng ta đã muốn thông qua điện thoại, hơn nữa lại để cho Hàn Quốc phương diện tổng công ty thẩm mốt nói thông qua. Bất quá, Lý phu nhân ngày mai sẽ phải rời đi T thành phố trở lại Hàn Quốc, cho nên chúng ta quyết định hiện tại hãy cùng ngươi ký kết. Thật có lỗi quấy rầy các ngươi nghỉ ngơi.”

Nói xong, Ngụy Anh Kiệt rất có phong độ đối với Dương Hoa bên người cái kia bảy vị tất cả đều trên mặt u oán chứng mỹ nhân nhẹ gật đầu, sau đó đem vị kia ăn mặc một thân màu đen nữ thức quần áo tây Hàn Quốc mỹ nữ đẩy đi ra.

“Không có sao.” Đường Hân cười trả lời một câu, đồng thời cũng trong lòng bổ sung một câu “Ngươi nhanh lên đi tự tốt hơn”.

“Dương tiên sinh, hiện tại ký kết hoàn toàn chính xác có chút vội vàng. Phần này hợp đồng cũng là ta lúc chiều mới có thể công ty đánh ra tới, ngươi cảm thấy có vấn đề sao?” Đón lấy, Ngụy Anh Kiệt vừa cười lấy quay đầu hướng Dương Hoa hỏi, theo cặp công văn ở phía trong lấy ra một xấp giấy.

“Cơ hội khó được ah. Nếu như ngươi ký kết lời mà nói..., tự là dựa theo Hàn Quốc biên kịch tiêu chuẩn tính toán trả thù lao, so trong nước biên kịch cầm nhưng nhiều hơn rồi, hơn nữa bọn hắn còn cam đoan không biết loạn sửa kịch bản.” Vương đại thẩm cũng nhìn không được nữa ở một bên khuyên bảo Dương Hoa.

Tại bốn người ánh mắt mong chờ ở bên trong, Dương Hoa cúi đầu suy nghĩ một chút. “Được rồi, vậy không bằng trước tiên đem hợp đồng cho ta xem một chút.” Qua rồi không bao lâu, Dương Hoa tự gật gật đầu, cười lại để cho khảm trương bốn người đều yên lòng.

Tiếp nhận hợp đồng, Dương Hoa tựa như Tề Vũ Huỳnh ngày hôm qua xem vương đại thẩm hợp đồng lúc như vậy một mảnh dài hẹp nhìn kỹ. Ngụy Anh Kiệt tắc chính là ở bên cạnh cho Dương Hoa làm lấy giải thích.

“Chúng ta cho ngươi định ra thù lao là mỗi tập 10 triệu Hàn nguyên, thì ra là không sai biệt lắm tám vạn nhân dân tệ. Ha ha, Dương tiên sinh ngươi vẫn là người mới sao! Cho nên mặc dù có công ty của chúng ta đề cử cùng đảm bảo, bọn hắn cũng không thể dựa theo Hàn Quốc cấp cao nhất biên kịch tiền nhuận bút tiêu chuẩn cho ngươi trả tiền. Bất quá ở trong nước, cái này không nói là cao nhất cũng đã không sai biệt lắm.” Ngụy Anh Kiệt cười ha ha nói.

Trong nước biên kịch tình huống, hắn và Dương Hoa đều rất hiểu rõ. Biên kịch trung số một Tề Vũ Huỳnh tự ở bên cạnh ngồi, nòng một tập kịch bản mới có thể cầm hai ba vạn khối nì! Vừa ra đạo có thể cầm bắt được tám vạn một tập tiền nhuận bút, đây quả thực là làm người nghe kinh sợ.

“Đang sau đây là quay chụp thời gian hạn chế. Ừm, bọn hắn quay chụp phương thức kỳ thật rất cùng loại « loại thứ ba nhân loại », cũng là một bên quay chụp một bên truyền ra. Cho nên, Dương tiên sinh ngươi chỉ cần tại trong vòng một tháng cung cấp 10 tập khoảng chừng gì đó kịch bản, bọn hắn sẽ tại trong vòng hai mươi ngày hoàn thành tuyển nhân vật cùng bố cảnh công tác, hơn nữa bắt đầu quay chụp. Đập hết bốn năm tập về sau bọn hắn sẽ cầm bắt được đài truyền hình đi truyền ra. Về phần Dương tiên sinh ngươi trả thù lao, chỉ cần kịch bản giao phó về sau, Hàn Quốc phương diện giám chế tổ xét duyệt không có vấn đề có thể cầm bắt được. Hơn nữa bọn hắn đã muốn cam đoan, không biết tự tiện cải biến ngươi kịch bản nội dung. Hơn nữa kịch bản phiên dịch cũng do công ty của chúng ta toàn quyền phụ trách, cho nên Dương tiên sinh có thể cứ việc yên tâm.”

“Dương tiên sinh nghĩa vụ của ngươi chính là theo bọn hắn bắt đầu quay chụp thời gian lên, mỗi tuần cung cấp 2 tập kịch bản. Nếu có tình huống đặc biệt, có thể hạ thấp mỗi tuần một tập, bất quá cần ít nhất sớm một tuần lễ thông tri. Ha ha, bọn hắn cũng không có « loại thứ ba nhân loại » một vòng ba tập biến thái như vậy tốc độ, tin tưởng dùng Dương tiên sinh năng lực, đây là rất dễ dàng hoàn thành.”

“Cuối cùng chính là tập số yêu cầu. Hàn Quốc phương diện đối với cao nhất tập số hạn chế gần đây rất rộng lòng, Dương tiên sinh ngươi có thể yên tâm

ghi. Bất quá thấp nhất tập số hạn chế tự tương đối nghiêm khắc, hợp đồng quy định, Dương tiên sinh người chỉ sợ ít nhất cũng muốn trần ngập năm mươi tập.” Ngụy Anh Kiệt vừa nói, ngón tay liền theo sau Dương Hoa ánh mắt tại trên hợp đồng di động, hướng hẳn trực đầu giải thích trên hợp đồng điều khoản.

Đem chủ yếu nội dung giảng giải xong sau, đằng sau chính là còn lại một ít nếu như một phương nào trái với điều ước, hay hoặc là bởi vì thiên tai nhân họa vô pháp tiếp tục thực hiện hợp đồng xử lý như thế nào các loại... Thông thường điều khoản. Những này mặc dù không cần Ngụy Anh Kiệt giảng giải, Dương Hoa mình cũng có thể xem minh bạch.

Xem hết hợp đồng, Dương Hoa hơi chút suy nghĩ một chút. Nghe tới nghe qua, phía trước điều khoản ở bên trong, duy nhất cần chính hẳn xử lý cũng không quá đáng chính là ”Ghi kịch bản” ba chữ kia mà thôi. Hơn nữa dựa theo hợp đồng quy định, hẳn một tuần lễ cũng không quá đáng cần phải giao thượng 2 tập bốn vạn chữ không đến kịch bản. Mặc dù là dùng một tuần bốn vạn chữ đến tính toán, đây là Dương Hoa mà nói cũng không phải nhiều bao nhiêu khó khăn công tác. Hẳn chỉ cần mỗi ngày buổi sáng rút ra chừng hai giờ nên vậy có thể hoàn thành mục tiêu, chẳng những không sẽ ảnh hưởng hẳn buổi chiều đến trong quán rượu đi tiếp tục làm hẳn ”Đường điểm trường”, thậm chí còn có đầy đủ thời gian giúp Tề Vũ Huỳnh sửa chữa kịch bản.

Nghĩ tới đây, vốn vẫn làm đầu buổi trưa như thế nào qua đi mà phát sầu Dương Hoa liền lại không có gì nhưng do dự. Vì vậy, tại Ngụy Anh Kiệt một đoàn người đã đến về sau nửa giờ, hẳn đang ở đó phần còn nóng hầm hập trên hợp đồng ký xuống tên của mình.

”Ha ha, Hoa tử.” Đợi Dương Hoa ký hết hiệp ước, hợp đồng, Ngụy Anh Kiệt cười lên nói ra, ”Có thể đem kịch bản cầm bắt được Hàn Quốc quay chụp phim bộ, người cho dù không là người thứ nhất, chỉ sợ cũng không xê xích gì nhiều.”

Nói đến đây, hẳn lại nhìn vị kia mặt trái xoan mỹ nữ liếc, sau đó tiến đến Dương Hoa bên tai, về mặt tươi cười nhỏ giọng nói: ”Trước kia là người Hàn Quốc đem cả phim bộ hướng chúng ta bên này nhét. Hiện tại người có cơ hội phản kích rồi, hảo hảo cố gắng lên ah! Ghi hẳn cái hai ba trăm tập, đem cả người Hàn Quốc đều biến thành người mê điện ảnh, về sau chúng ta có thể đảo lại đem cả phim bộ hướng Hàn Quốc phát ra.”

”Ha ha ha ha, hảo hảo...” Cảm giác được bên tai Ngụy Anh Kiệt thổi tới không khí, toàn thân tóc gáy đứng thẳng ngược Dương Hoa nhin không được lớn tiếng gượng cười gạt đầu, chỉ hy vọng hẳn có thể tranh thủ thời gian cách mình xa một chút.

”Dương tiên sinh, thật cao hứng có thể cùng người như vậy xuất sắc biên kịch cùng một chỗ hợp tác.” Vị kia mặt trái xoan Hàn Quốc mỹ nữ lúc này đột nhiên đối với Dương Hoa cười, theo trong miệng nói ra lưu loát Hán ngữ, ”Ta tại Hàn Quốc còn không tính là nhất lưu đạo diễn, nhưng là ta nhất định sẽ hết sức đem người kịch bản đáp tốt.”

Hiển nhiên, vị này Hàn Quốc mỹ nữ đạo diễn lúc nói chuyện sử dụng ngữ pháp kết cấu cùng khiến từ đặt câu năng lực còn chưa nói tới hoàn mỹ. Bất quá năng có thể đem Hán ngữ nói đến như thế lưu loát trình độ, đã muốn lại để cho Dương Hoa thập phần bội phục.

”Ha ha, hợp tác vui sướng.” Dương Hoa cười nói một câu lời khách sáo.

”Bất quá Dương tiên sinh, đến bây giờ ta cũng vậy chỉ có thấy được một tập nửa kịch bản. Dựa theo phán đoán của ta, nên vậy còn có phía trước ít nhất một tập nửa kịch bản. Ta thật sự là rất ưa thích, cũng rất tò mò, Dương tiên sinh người có thể hiện tại bất bộn nó cho ta xem một chút sao?” Lý Tú Văn mặt mỉm cười, một đôi đại nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn xem Dương Hoa, dùng năng ngữ pháp sai lầm không ít lưu loát Hán ngữ nói ra.

”Ách, cái này... Đương nhiên là có thể.” Dương Hoa nhìn vương đại thẩm liếc, sau khi thấy người đối với chính mình khẽ gạt đầu, vì vậy liền vừa cười vừa nói, ”Bất quá ta kịch bản phóng tại trong nhà mình rồi, khả năng người muốn theo ta cùng một chỗ trở về lấy một chuyến.”

”Tốt. Ta với người cùng một chỗ lái xe đi lấy tốt rồi.” Lý Tú Văn nói xong, theo vương đại thẩm trong tay nhận lấy một chuỗi xe cái chìa khóa.

”Hò ly tính.” Chứng kiến Lý Tú Văn thân mật vẫn lên Dương Hoa cánh tay, đưa hẳn nửa kéo đi theo trong phòng khách dắt đi ra ngoài. Lòng tràn đầy là đồ kị Vương Nhượng Tích nhin không được quyết khỏi miệng nhỏ giọng thối một câu.

Bên cạnh Tề Vũ Huỳnh cũng đồng dạng chăm chăm vào Dương Hoa, trong nội tâm cũng có chút ghen. Đột nhiên nghe được Vương Nhượng Tích thanh âm, nàng còn tưởng rằng Vương Nhượng Tích là đang cùng mình nói chuyện, rồi lại nghe không quá rõ ràng, không khỏi quay đầu hỏi: ”Nhượng Tích, người nói cái gì?”

”Không có... Không có gì.” Vương Nhượng Tích xấu hổ trả lời một câu.

”Cái kia... Chúng ta là không tiếp tục giải trí thoả một tý? Chờ bọn hắn trở về? Các người vừa rồi đang đùa cái gì đầu này? Cười vui vẻ như vậy?” Vương đại thẩm ha ha cười nhìn Đường Hân liếc.

”Nha... Không có... Không có gì.” Đường Hân cười, trên trán ít có chảy ra tầng một hơi mỏng mồ hôi.

”Ồ, cái này cái hộp là đang làm gì?” Xa xa lâm chòm râu dài đột nhiên thấy được cái kia chỉ một mực phóng trên sàn nhà không có người bính ”Yêu cùng chính nghĩa” cái hộp, hiếu kỳ đem hẳn nhặt lên.

”Ah, không có gì! Không có gì dùng!” Đường Hân cơ hồ là dùng đoạt một tay lấy cái hộp theo lâm chòm râu dài trong tay chiếm tới, sau đó dùng mặt mũi tràn đầy nụ cười ngọt ngào đem lâm chòm râu dài mê cái đầu óc choáng váng.

Hay nói giỡn! Nếu để cho vương đại thẩm biết rõ nàng trong nhà chơi như vậy dâm đảng trò chơi, còn chủ động đem cả nộ hôn đầu tiên đưa người, không phải tượng trong kỹ viện ăn phải cái lỗ vốn tú bà đồng dạng cùng nàng khốc phần nản thượng ba ngày ba đêm không thể.

“Chúng ta đây ca hát a.” Tề Vũ Huỳnh cùng vương đại thẩm coi như là hiểu biết, nhìn thấy Đường Hân xấu hổ, nàng cũng tranh thủ thời gian cười mở ra âm hưởng, sau đó đem Microphone đưa tới vừa mới bị Đường Hân đoạt đi rồi cái hộp lâm chòm râu dài trong tay.

Rất nhanh, theo Đường Hân trong biệt thự tựu truyền ra lâm chòm râu dài phóng khoáng tiếng ca. Mà cùng lúc đó, Dương Hoa cùng Lý Tú Văn cũng đã ngồi trên vương đại thẩm cái kia cỗ xe cực kỳ phong cách màu đỏ Ferrari, Lý Tú Văn đem xe phát động, sau đó quay đầu cười đối với ngồi ở vị trí kế bên tài xế Dương Hoa hỏi: “Ta lần đầu tiên đến T thành phố, lộ còn không phải rất nhận thức. Người biết đường về nhà đi như thế nào sao?”

“Ừm. Không sai biệt lắm.” Dương Hoa nhớ lại thoáng một tý, đối với Lý Tú Văn cười khổ gât gât đầu. Có lần trước theo Đường Hân tại đây đi bộ về nhà kinh nghiệm, con đường này ở trong đầu hẳn có thể đủ xưng thượng là khắc cốt minh tâm rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Cực độ hiểu lầm

Tại Dương Hoa dưới sự chỉ huy, Lý Tú Văn rất nhanh hãy cùng hân cùng một chỗ tìm được rồi Dương Hoa chỗ ở. Dương Hoa lúc này còn có chút bận tâm Hùng ca đám người này có thể hay không tìm tới nhà hân cửa, cho nên tại mạng theo Lý Tú Văn lúc trở về, hân còn cẩn thận từng li từng tí lại để đề cho Lý Tú Văn trước dưới lầu đợi một hồi về sau mới chiêu cười mím nở đạo diễn lên lầu.

“Ừm, Dương tiên sinh người là một người ở chỗ này? Thoạt nhìn hoàn cảnh rất không tồi nha.” Sau khi vào cửa Lý Tú Văn đánh giá thoáng một tý trong phòng hoàn cảnh, cười ha hả hỏi.

“Ha ha, ta là cùng Nhượng Tích ở cùng một chỗ.” Dương Hoa cười ha hả đáp trả đem Lý Tú Văn dẫn vào trong nhà. Bất quá, hân tiến đương nhiên không phải mình phòng, mà là thẳng đến Vương Nhượng Tích trong phòng trước máy vi tính. Bất quá vào nhà xem xét hoàn cảnh chung quanh, Lý Tú Văn trên mặt vui vẻ thì càng đặc.

Trong phòng khắp nơi đều là nữ hài tử trong phòng thông thường tiểu bài trí, trên giường màu hồng phấn thảm cùng màu vàng nhạt gối đầu cũng là nữ hài tử rất ưa thích hình thức, còn có một sâu sắc ôm gối đứng ở giường trung ương, trên mặt vẽ lấy một chích chuột Mickey đồ án. Trên bàn trang điểm ngược lại thu thập tương đương sạch sẽ, ngoại trừ vài chích nam nữ thông dụng đồ trang điểm bên ngoài, cũng chỉ có một chi Họa Mi bút cùng một chích dao cạo râu đặt ở bàn trang điểm chính diện trên đài —— cái kia chích dao cạo râu tự nhiên là mỗi lần Vương Nhượng Tích dùng để thanh lý trên đùi hoặc là trên cánh tay dài ra làm nàng cực kỳ chán ghét màu đen lông tơ lúc sử dụng ngoạn ý chơi đùa.

“Dương tiên sinh bình thường tựu trong nhà công tác sao?” Lý Tú Văn mọi nơi đánh giá trong phòng hoàn cảnh, lấy tay nhẹ nhàng bưng kín cái mũi. Nàng còn không rất có thể thích ứng Vương Nhượng Tích trong phòng cái kia mùi thơm nồng nặc.

“Ừm, đúng vậy a. Ta máy tính ở chỗ này chứ sao.” Dương Hoa một bên mở ra máy tính vừa cười đối với Lý Tú Văn khê vron tay, “Mời ngồi.”

“Ừm, tốt.” Lý Tú Văn giống như hồ đã hoàn toàn buông lỏng xuống. Trông thấy trong phòng ngoại trừ Dương Hoa bên người một bà lão bàn ghế dựa bên ngoài tựu không... nữa mặt khác ghế có thể làm, nàng thoải mái cười cười, dựa theo nàng sớm thành thói quen phương thức cời dệp lê ngồi chồm hổm tại Vương Nhượng Tích trên giường.

Vương Nhượng Tích tựa hồ bình thường cũng có trên giường vọc máy vi tính thói quen, cho nên máy tính Monitor cùng giường ở giữa khoảng cách tương đương gần, Dương Hoa chỉ cần đem màn hình phương hướng xoay tròn thoáng một tý, cũng đã có thể cho Lý Tú Văn thoải mái trên giường nhìn hân kịch bản.

Dương Hoa tại trong máy vi tính tồn tại tổng cộng có bốn vạn năm ngàn chữ, tổng cộng là 2 tập nửa khoảng chừng gì đó chiều dài kịch bản. Nếu như cho người bình thường đến xem, tự nhiên chỉ cần dùng vài 10’, thậm chí hơn 10’ sau thoải mái đảo qua có thể. Bất quá Lý Tú Văn nhưng lại sẽ phải đạo diễn cái này bộ kịch bản đạo diễn, nàng tự nhiên không thể như vậy đọc nhanh như gió xem. Tại nàng xem kịch bản thời điểm, mỗi một câu lời kịch, từng cái trang cảnh đều muốn tại nàng trong đầu hình thành một gương mặt hình ảnh, làm cho mình cũng gia nhập vào Dương Hoa dưới ngòi bút quán bar trong thế giới đi.

Kể từ đó, Lý Tú Văn rất nhanh cũng trở thành giống như Dương Hoa ghi văn lúc giống nhau si mê bộ dáng. Hơn nữa, nàng xem kịch bản tốc độ tựa hồ cũng so Dương Hoa ghi tốc độ nhanh không có bao nhiêu. Tập 1- 60’ hai vạn hai ngàn chữ kịch bản Lý Tú Văn trọn vẹn tìm hơn 20’ sau mới tính toán xem hết. Sau đó, nàng mới thật dài thở gấp thở một hơi, theo trên máy vi tính đem ánh mắt dời.

“Dương tiên sinh, người nhất định là thiên tài.” Lý Tú Văn mặt mỉm cười, một đôi đôi mắt đẹp dùng tiếc hận thần sắc nhìn xem Dương Hoa.

“Người quá khen.” Chứng kiến Lí Tú Văn trong ánh mắt tiếc hận, khiêm tốn Dương Hoa đã muốn chuẩn bị xong rửa tai lắng nghe nàng cao kiến. Dương Hoa chính mình đương nhiên tình tường, hẳn là lần đầu tiên ghi kịch bản, tại sáng tác thủ pháp cùng đối với hình ảnh nắm chắc phương diện khả năng cũng không thói quen, cho nên hẳn cho rằng Lí Tú Văn có phải là đối với kịch bản có cái gì chuyên nghiệp ý kiến, chuẩn bị cho mình nói ra.

Đúng vậy Lí Tú Văn lại do dự một hồi, tựa hồ muốn nói cái gì lại không có ý tứ nói ra miệng tựa như. Một lát sau, nàng mới vừa cười lấy lấy tay phẩy phẩy nói ra: “Ai, Dương tiên sinh. Nơi này là không là có chút nóng lên?”

“Ah!” Dương Hoa lúc này mới nhớ tới, hẳn vừa rồi sau khi vào cửa vào xem lấy xem máy tính, vậy mà đã quên mở điều hòa. Lúc này hẳn mới luống cuống tay chân lại đi tìm điều hòa điều khiển từ xa, đúng vậy Vương Nhược Tích cái kia ném ba kéo bốn nữ nhân cũng không biết đem bả điều khiển từ xa ngã tới nơi nào, Dương Hoa lục tung, tìm đầu đây mò hồi lại cũng không thể tìm được cái kia chích tiểu ngoạn ý chơi đùa.

“Được rồi. Không có sao.” Đợi Dương Hoa chuẩn bị bắt đầu tìm lần thứ hai thời điểm, Lí Tú Văn cười mỉm kéo hẳn lại.

“Đúng vậy...” Dương Hoa nhìn xem Lí Tú Văn mồ hôi trên trán châu, không có ý tứ chê cười.

“Không có sao a, ta cởi áo khoác tựa mát mẻ.” Lí Tú Văn cười, không đợi Dương Hoa kịp phản ứng, nàng cũng đã cởi bỏ trên người cái kia kiện nữ thức quần áo tây áo khoác.

Chứng kiến cái này chích cùng mình đã từng thấy một mặt nữ đạo diễn đột nhiên như thể hào phóng cởi áo khoác, lộ ra bên trong màu ngà sữa Bra-áo ngực cùng nửa thân trần trên thân, Dương Hoa giật mình cả người đều ngây ngẩn cả người. Nhưng Lí Tú Văn nhưng thật giống như còn không có lại để cho Dương Hoa giật mình đủ tựa như, vậy mà lại cười hi hi đứng lên cởi bỏ hạ nửa dưới quần áo tây váy, toàn thân cao thấp tựa chỉ mặc nội y rồi!

Sau đó nàng còn không sao cả cười thoải mái thở dốc một hồi, hai tay tựa như có ý trêu chọc Dương Hoa đồng dạng tại Bra-áo ngực đai đeo thượng gậy một chút. Theo cái kia đai đeo tại nàng trắng nõn hai bờ vai phát ra “Ba~” một tiếng, Dương Hoa tâm cũng đi theo “Đồng” nặng nề nhảy một chút. Lí Tú Văn cái kia chỉ có nhiều nhất B nhỏ ngực tại Dương Hoa gần đây tiếp xúc qua nữ hài chính giữa —— ngoại trừ còn không có phát dục ba cái tiểu nha đầu bên ngoài —— là phải tính đến nhỏ, đúng vậy nàng cởi mở trình độ nhưng lại phải tính đến lớn nha!

“Ah, cái này cuối cùng thoải mái chưa! Hi hi, ta tiếp tục xem Dương tiên sinh kịch bản.” Tại Dương Hoa vô pháp giải thích, vô pháp tưởng tượng, vô pháp minh bạch trọn mắt há hốc mồm trong tâm mắt, Lí Tú Văn vậy mà lại chẳng hề để ý đem ánh mắt một lần nữa dời về trên máy vi tính đi.

Ngay ra như phỏng Dương Hoa ánh mắt vô ý thức rơi vào vị kia nửa thân trần mỹ nữ đạo diễn trên người. Theo Lí Tú Văn tiêu chuẩn thân thể đường cong, giàu có co giãn làn da cùng tiêu chuẩn xinh đẹp Hàn Quốc nữ tử tướng mạo thượng phán đoán, nàng nên vậy cũng nhiều lắm là chính là cùng Dương Hoa không sai biệt lắm niên kỷ. Nhưng nàng làm sao sẽ... Dương Hoa trong nội tâm quả thực kinh ngạc khó mà tin được. Coi như là Vương Nhược Tích, bình thường cũng không có to gan như vậy qua ah! Trời ạ! Chẳng lẽ Hàn Quốc nữ nhân đều như vậy cởi mở sao? Dương Hoa nhìn không được cảm thấy có chút cháng váng đầu.

“Hi hi!... Ha ha!” Dương Hoa kịch bản theo Tập 1- bắt đầu cũng đã là hài hước mười phần, đối với tiếng Trung vô cùng quen thuộc Lí Tú Văn một bên xem tựa một bên cười tiền phù hậu ngưỡng. Ngay từ đầu nàng mặc trên người cái kia kiện quần áo tây thời điểm, tựa hồ còn có chút không thả ra, đúng vậy quần áo tây sau khi cởi xuống, nàng vậy mà bắt đầu không kiêng nể gì cả trên giường cười quay cuồng bắt đầu đứng dậy.

“Lí... Lí đạo diễn. Người vẫn là đem y phục mặc lên được không? Ta đi đem bả điều hòa mở ra.” Đối mặt một nữ nhân như vậy, Dương Hoa ở đâu chịu được? Khả năng Lí Tú Văn là mát mẻ rồi, nhưng Dương Hoa nhưng lại càng ngày càng nóng rồi! Không lâu lắm, hẳn cũng đã toàn thân là đổ mồ hôi, liền thân thượng T-shirt áo đều đều bị đổ mồ hôi ướt.

“Làm sao vậy?” Còn mang theo vẻ mặt buồn cười Lí Tú Văn cười hỏi, “Dương tiên sinh không đến mức hội không có ý tứ a? Có phải là quá đem bả ta đương làm người ngoài? Ta xem vừa rồi người cùng Vương tiểu thư bọn hắn không phải đùa rất vui vẻ sao?” Lí Tú Văn tại Đường Hàn gia ngoài cửa sổ thời điểm thấy được Dương Hoa cùng bảy cái đồ tâm nữ hài tử chơi trò chơi trăng diện.

“Đúng vậy... Đúng vậy...” Đối mặt Lí Tú Văn vấn đề, Dương Hoa thật đúng là trả lời không xuất ra cái gì đạo lý đến, tuy nhiên trong lòng của hẳn xác thực cảm thấy Lí Tú Văn là ở cường từ đoạt lý.

“Lý tiểu thư, người gần đây đều là... đều là như vậy... Như vậy cởi mở sao?” Nhìn xem càng làm mặt xoay qua chỗ khác xem máy tính màn hình Lí Tú Văn, Dương Hoa đem bả câu này vấn đề tại chính mình trong bụng nổi lên hồi lâu, nghĩ nửa ngày từ về sau mới lấp bắp hỏi.

“Cởi mở?” Lí Tú Văn nghe được Dương Hoa cái từ này sững sốt một chút, “Dương tiên sinh tại sao nói như thế đâu này?”

“Người... Người cái này...” Dương Hoa lấp bắp chỉ vào Lí Tú Văn nửa thân trần thân thể mềm mại, dờ khóc dờ cười nhìn xem nàng. Trong lòng tự nhủ, người như thế mà còn không gọi là cởi mở? Như thế nào còn trái lại hỏi ta? Nói như thế nào?”

“Ha ha, bình thường tại nam nhân trước mặt, ta đương nhiên không biết a!” Lí Tú Văn nói xong, còn đối với Dương Hoa hiểu ý tựa như trát trát nhần tình, “Chúng ta Hàn Quốc nữ tính kỳ thật cũng rất bảo thủ. Cùng Trung Quốc nữ tính đồng dạng, ngoại trừ người yêu bên ngoài, sẽ không để cho nam nhân khác chứng kiến thân thể.”

“Ah?” Dương Hoa nghe xong lời này, thiếu chút nữa đã bị bị hù rút lui vài bước, đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon. Nàng đây là ý gì? Bình thường tại nam nhân trước mặt? Trừ người yêu bên ngoài? Thì phải là nói, nàng là có ý câu dẫn ta sao? Dương Hoa chỉ cảm thấy toàn thân một hồi khô nóng. Không cần nhìn, là hẳn biết mặt của mình đã muốn hồng không được bộ dáng.

“Dương tiên sinh người thẹn thùng cái gì?” Nhưng khi nhìn đến Dương Hoa cái kia phở xấu hổ bộ dáng Lí Tú Văn lại thoải mái “Khánh khách” cười ha

hả,”Người vấn đề riêng ta có thể lý giải a. Kỳ thật, người cùng Ngụy tiên sinh như thế nào không cần nhắc đi dân đến Hà Lan đi đâu này? Chỗ đó tựa hồ có thể cho phép đồng tính luyến ái người kết hôn nha.”

“Ah? Cái gì?” Dương Hoa lúc này thật sự tròn tròn tròng tròng mắt, kính hải đặt mộng ngồi trên sàn nhà, hồi lâu đều không đứng lên.

“Làm sao vậy? Dương tiên sinh?” Lí Tú Văn nghi hoặc nhìn Dương Hoa, không rõ hẳn làm sao sẽ đột nhiên ngã sấp xuống.

“Ta không phải!” Dương Hoa cũng chính mình cũng không biết mình là khóc có lẽ hay là cười đối với Lí Tú Văn nói ra ba chữ kia. Dù sao, hẳn chỉ cảm thấy đầu óc của mình một mảnh loạn rừng rục, trong nội tâm cũng không biết đến cỡ nào xấu hổ.

“Không phải? Không phải là cái gì?” Lí Tú Văn nghi hoặc nhìn Dương Hoa hỏi. Làm làm một người sinh trưởng ở địa phương Hàn Quốc nữ nhân, Lí Tú Văn tuy nhiên tại Trung Quốc niệm sáu năm sách, đúng vậy năng tiếng Trung dù sao không giống năng Hàn văn tốt như vậy. Dương Hoa câu này ám chỉ có chút giấu diếm, cho nên hẳn không có thể nghĩ ra Dương Hoa đằng sau tính lược tán ngữ.

“Ta không là đồng tính luyến!” Dương Hoa dở khóc dở cười ngồi dưới đất, cường chế trong nội tâm xấu hổ, lớn tiếng đối với Lí Tú Văn hô lên.

“Ah? Cái gì?” Lúc này đã có thể đến phiên Lí Tú Văn triệt để tròn mắt hốc mồm.

Trên thực tế, tại lần đầu tiên theo Ngụy Anh Kiệt trong miệng nghe được Dương Hoa danh tự thời điểm, Lí Tú Văn cũng đã mơ hồ cảm thấy Dương Hoa là GAY (nam đồng tính luyến ái). Đối với Ngụy Anh Kiệt cái này Petra công ty Châu Á khu người tổng phụ trách, Lí Tú Văn tự nhiên là phi thường quen thuộc. Nàng rất rõ ràng biết rõ Ngụy Anh Kiệt cái kia cùng thường nhân tương dị hướng giới tính. Mà Ngụy Anh Kiệt mỗi lần nhắc tới Dương Hoa lúc, trong ánh mắt luôn lóe ra cái loại này Lí Tú Văn tại người yêu trong mắt mới sẽ thấy Tiểu Tinh tinh. Cho nên Lí Tú Văn đối với Dương Hoa ấn tượng đầu tiên, chính là gia hòa là GAY.

Mà về sau, đương làm Lí Tú Văn tại Đường Hân gia môn bên ngoài trong cửa sổ chứng kiến trong phòng bảy nữ hài tử tất cả đều không chỗ có kỳ ăn mặc đồ tắm, làm thành một đoàn cùng Dương Hoa chơi trò chơi thời điểm, nàng thì càng gia tăng hoài nghi Dương Hoa đồng tính luyến ái thân phận. Dù sao, trong phòng nhưng tất cả đều là nữ hài tử, chỉ có cái kia sao một người nam nhân nha!

Hơn nữa, về sau rồi đi phòng trước kia, nàng còn chứng kiến Đường Hân đỏ mặt theo lâm chòm râu dài trong tay đoạt rơi xuống cái kia chích ”Yêu cùng chính nghĩa” cái hộp. Nàng lập tức sẽ không do suy đoán, trong cái hộp kia có phải là viết cái gì cùng loại thoát y ah, hôn môi ah các loại... Tương đối quá phận mấy cái gì đó —— đương nhiên, cái này suy đoán tác dụng chỉ là lại để cho Lí Tú Văn tiến thêm một bước gia tăng rồi Dương Hoa là đồng tính luyến ái hoài nghi.

Chính thức lại để cho Lí Tú Văn khẳng định Dương Hoa là đồng tính luyến ái, hay là đang hai người đi vào gia môn về sau, Dương Hoa dẫn Lí Tú Văn tiến gian phòng. Tuy nhiên Dương Hoa biết rõ gian phòng này thuộc về Vương Nhượng Tích, cho nên mới khắp nơi đều tràn đầy nữ hài tử khí tức, đúng vậy Lí Tú Văn bản thân lại cũng không tỉnh táo. Vừa nhìn thấy Dương Hoa vậy mà ”Ở tại” như vậy có nữ nhân vị trong phòng, hơn nữa trên bàn trang điểm lại mang theo vài phần nam nhân hương vị. Nàng lập tức tự vững tin, Dương Hoa là đồng tính luyến ái.

Cũng cũng là bởi vì Lí Tú Văn có như vậy phán đoán, nàng mới có thể như vậy ”Phóng đảng” ở Dương Hoa trước mặt coi bỏ áo cùng váy. Giờ phút này đột nhiên nghe được Dương Hoa nói ra ”Ta không là đồng tính luyến” nói như vậy đến, nàng cũng bị Dương Hoa sợ ngây người.

Quỳ làm trên giường Lí Tú Văn cứ như vậy lẳng lẳng trừng lớn nàng vốn cũng đã rất lớn con mắt, nửa thân trần lấy cùng té trên mặt đất Dương Hoa nhìn nhau ít nhất mười giây đồng hồ, sau đó nàng mới phát ra một tiếng điếc tai nhức óc thét lên: ”Ah!”

Đón lấy, nàng đã giơ tay lên bên cạnh gối đầu cùng hét thây có thể giơ lên mấy cái gì đó hướng Dương Hoa ném tới. Dương Hoa thì tại Lí Tú Văn khủng bố trong tiếng thét chói tai chật vật đứng lên. Trên mặt đất, bị Lí Tú Văn đạp nát ly thủy tinh, mất trần đầy trên đất thủy tinh cảm. Dương Hoa cũng phát ra một tiếng hô, trong chớp mắt tự từ trong phòng chạy thoát đi ra ngoài.

Có lẽ là Hàn Quốc nữ nhân tương đối có thể gọi hô quan hệ hay hoặc giả là Lí Tú Văn trước kia còn không có gặp được qua cùng loại tình huống nguyên nhân, dù sao nàng tại Vương Nhượng Tích trong phòng một mực hét lên tròn vẹn hai ba phút mới dừng lại đến, hơn nữa dừng lại về sau, vậy mà hừ hừ lấy khóc lên. Qua rồi tốt một hồi, trốn về phòng của mình Dương Hoa mới kinh hồn táng đảm đi trở về trong phòng khách. Hẳn vạn phần chú ý hướng Vương Nhượng Tích trong phòng nhìn thoáng qua, vừa hay nhìn thấy Lí Tú Văn chính vội vàng hấp tấp hướng trên người phủ lấy quần áo.

Trên mặt hẳn ngược lại không có nhiều nước mắt, phỏng chừng vừa rồi cái kia một hồi rầm rì thút thít nỉ non hơn phân nửa là bởi vì xấu hổ tạo thành. Mặc quần áo xong Lí Tú Văn một lần nữa kéo thượng dép lê, một đường từ trong phòng đi ra. Chứng kiến xấu hổ về mặt đau khổ Dương Hoa, trên mặt hẳn lại càng một mảnh đỏ bừng.

“Cái kia... Dương tiên sinh, thật sự là thực xin lỗi. Là ta hiểu lầm người.” Lí Tú Văn xấu hổ chuyển đến Dương Hoa bên người, cúi đầu hướng hẳn cúc một cái cung, sau đó đỏ mặt xin lỗi nói.

“Ách... Cái này, ha ha...” Dương Hoa xấu hổ cười.

Tuy nhiên hẳn biết rõ lúc này dựa theo đạo lý mà nói nên vậy trả lời một câu ”Không có sao”, đúng vậy đơn giản ba chữ hẳn lại như thế nào đều nói không ra miệng. Dem hẳn trở thành đồng tính luyến ái, điều này sao có thể hội ”Không có sao”?!

“Dương tiên sinh thỉnh cầu người không nên tức giận.” Lí Tú Văn lại cho Dương Hoa cúc một cái cung, đầy mặt xấu hổ nói.

“Ah, không có không có.” Dương Hoa lại lấy ra miệng của hẳn đầu tiên, rốt cục lộ ra một cái đáng tươi cười nói ra, ”Ta không có tức giận. Chỉ là hiểu

lầm nha, ta có thể hiểu được. Bất quá... Bất quá về sau ngươi có lẽ hay là không cần phải lại hiểu lầm.” Dương Hoa lo lắng cường điệu.

“Ừm, ta biết rồi. Về sau nhất định không biết lại hiểu lầm Dương tiên sinh. Thật sự thực xin lỗi.” Lí Tú Văn lần thứ ba cúi người chào nói xin lỗi.

“Không có sao...” Lúc này Dương Hoa cuối cùng là đem bả “Không có sao” ba chữ nói ra.

“Chúng ta đây có thể tiếp tục xem ngài văn về sao?” Tiểu sự việc xen giữa đi qua, Lí Tú Văn lại nghĩ tới chính sự.

“Ừm, có thể.” Dương Hoa lần nữa xấu hổ cùng mỹ nữ đạo diễn trở lại Vương Nhượng Tích trong phòng.

Bất quá đầu tiên, hần còn phải trước chú ý xử lý tốt trên mặt đất cái kia chút ít thủy tinh cám. Tại Vương Nhượng Tích trong phòng, chủ thuê nhà phổ một sàn nhà, cho nên nếu như không cẩn thận những kia thủy tinh rất dễ dàng sẽ trên sàn nhà kéo lê từng đạo lau không đi dấu vết.

Chứng kiến Dương Hoa từng khối lấy trên mặt đất thủy tinh mảnh vụn gốc, Lí Tú Văn cũng thật xin lỗi, nàng cũng gấp bẻ bộn đi qua giúp đỡ Dương Hoa dọn dẹp bắt đầu đứng dậy. Đúng vậy, Lí Tú Văn hiển nhiên là cái gần đây nuông chiều từ bé, chưa từng có mình làm qua việc nặng đại tiểu thư. Nàng mới nhặt lên hai ba khối thủy tinh cám, tựa không cẩn thận bị một khối rất lớn miếng thủy tinh tằm quệt làm bị thương rãnh tay chỉ.

“Ai u!” Lí Tú Văn kêu đau một tiếng, chăm chú nắm bắt máu chảy không ngừng ngón tay khô nổi lên mặt.

“Ngươi không sao chứ?” Đang tại trong phòng bếp xử lý thùng rác Dương Hoa đột nhiên nghe được trong phòng Lí Tú Văn kêu đau, tranh thủ thời gian vút xuống dưới gì đó tựa vọt tới. Sau đó hần liền chứng kiến Lí Tú Văn gãi gao nắm bắt ngón tay ngồi ở trên giường, trên mặt tràn đầy thống khổ, trên mặt đất còn rơi lấy một mảnh mang theo huyết miếng thủy tinh tằm.

Nhìn thấy một màn này, Dương Hoa không cần Lí Tú Văn nhiều hơn giải thích cũng biết, nàng là bị thủy tinh vết cắt rãnh tay chỉ. Vì vậy, phiên muộn Dương Hoa lại đành phải trong phòng khách một hồi lục tung, tại ngăn tủ phía dưới cùng nhất giúp Lí Tú Văn tìm ra một mảnh chẻ nhưng dán.

“Tại đây ta thu thập là được rồi, ngươi có lẽ hay là xem kịch bản a. Thời gian cũng không sớm, xem hết kịch bản chúng ta có thể đi trở về.” Dương Hoa nhìn nhìn trên mấy vi tính thời gian, đối với Lí Tú Văn nói ra.

“Ừm, ta biết rồi. Cái kia... Cảm ơn.” Lí Tú Văn nói lời cảm tạ một tiếng, tràn đầy không có ý tứ một lần nữa ngồi chồm hổm đến trên giường.

Bất quá ngay tại Dương Hoa thu thập xong thủy tinh mảnh vụn gốc, đang chuẩn bị xuất ra đi rửa qua thời điểm, lại đột nhiên nghe được từ thang lầu khâu truyền đến một hồi tiếng bước chân dồn dập —— đây tuyệt đối là bảy tám người cùng một chỗ nhanh chóng hướng lên bỏ lâu lúc mới có thể phát ra thanh âm

Ai? Dương Hoa trong nội tâm đột nhiên cả kinh, đã muốn đáp lên đại môn lan can tay cũng buông lỏng xuống đến. Hần vội vàng đem con mắt đối với tại quan sát lỗ thượng hướng ra phía ngoài nhìn lại, lại phát hiện đập vào mắt nơi một mảnh đen kịt, cái gì cũng nhìn không tới. Mắt mèo bị người từ bên ngoài chặn. Dương Hoa lập tức càng thêm khẩn trương lên, hần cuống quýt đem bả lỗ tai dán trên cửa, sau đó liền nghe được môn ngoài truyền tới một hồi hùng hùng hổ hổ nói thầm thanh âm

“XX! Đám kia tra địa chỉ hỗn dân có phải là đem tiền đều tham đi chơi nữ nhân a? Đã trẻ thế như vậy mới tra được cái kia vương bát đản chỗ ở?” Đầu lĩnh một tên tiểu tử câu nói đầu tiên thì lại để cho Dương Hoa trong nội tâm “Lộp bộp” xuống.

“Đúng đấy! XX, vậy mà lại để cho chúng ta đã trẻ thế như vậy còn muốn chạy mấy, mẹ lần sau nếu để cho lão tử gặp lại thằng ngốc kia xiên nhất định không phải đem hần chém chết.”

“Móa nó, Dương Hoa tiểu tử kia dám cùng cái kia hai cái tiện nhân cùng nhau chơi đùa lão tử. Hôm nay cùng hần không có gì có thể nói rồi, dù sao tại đây không có bảo vệ, đại ca, trực tiếp phá cửa đi vào đem hần chém chết được rồi.”

“X, vốn chính là. Còn có cái gì có thể nói hay sao?” Được xưng là “Đại ca” người cũng hùng hùng hổ hổ nói, “Nghe nói cái kia gọi Vương Nhượng Tích tiểu kỹ nữ cũng là cùng hần ngủ cùng chỗ. Hắc hắc, X, lần trước nghe đến cái kia tiểu kỹ nữ rên rỉ thanh âm... Oa được kêu là một cái thoải mái, lão tử thiếu chút nữa ngay xương cốt đều xộp giòn rồi! Hôm nay nhất định phải hảo hảo Sảng Sảng.”

“Đúng đấy chính là...” Người phía sau tất cả đều nụ cười dâm đẳng phụ họa theo đuôi.

Nghe đến đó, Dương Hoa đã muốn có thể khẳng định, những kia đều là Hùng ca phái tới người. Đúng vậy, hần nhưng không có một chút biện pháp.

Báo động? Cho dù hiện tại báo động chỉ sợ cũng đã muộn không còn kịp rồi! Chạy trốn lời mà nói..., nơi này chính là năm tầng! Nhảy lầu cho dù bắt từ cũng muốn ngã thành tàn phế! Ba~! Dương Hoa cơ hồ là vô ý thức đóng lại đèn điện, hần cảm thấy như vậy có thể sẽ lại để cho những người kia sinh ra trong nhà không có người ảo giác, ít nhất có thể tranh thủ đến một ít thời gian. Trong tay hần dẫn theo đồ bỏ đi dần, trong nội tâm nhanh chóng giống như là kiến bò trên chảo nóng.

“Dương tiên sinh, sao...” Vừa mới dán tốt rồi trên ngón tay chẻ nhưng dán, đang chuẩn bị bắt đầu xem kịch bản Lí Tú Văn đột nhiên phát hiện phòng khách đèn điện bị đóng. Sau đó nàng đi ra phòng khách, lại chứng kiến Dương Hoa chăm chú đem bả đầu dán trên cửa không nhúc nhích, không khỏi ngạc nhiên hỏi.

“Hu!” Nghe được Lí Tú Văn cái kia uyển chuyển nữ tiếng vang lên, Dương Hoa sợ tới mức tranh thủ thời gian tiến lên một bả bụm miệng nàng lại ba, qua rồi một hồi lâu

“Chuyện gì xảy ra?” Lí Tú Văn cũng dùng nhỏ nhất thanh âm hoảng sợ hỏi.

“Bên ngoài đến một nhóm người. Bọn họ là xã hội đen, muốn để đối phó ta.” Dương Hoa cùng Lí Tú Văn trốn tiến gian phòng ở phía trong, đem gian phòng đèn điện đóng lại về sau nhỏ giọng ở nàng bên tai nói ra.

“Cạch!” Dương Hoa lời còn chưa nói hết, bên ngoài cũng đã truyền đến trận thứ nhất xô cửa thanh âm.

“Ah!” Vừa nghe đến Dương Hoa nói ra “Xã hội đen” ba chữ, Lí Tú Văn cũng đã lộ ra hoảng sợ biểu lộ. Dương làm xô cửa tiếng vang lên, chưa từng có nếm qua bất luận cái gì đau khổ Lí Tú Văn đã hoàn toàn mất đi phán đoán năng lực, nàng lộ ra mặt mũi tràn đầy sợ hãi không liệu biểu lộ, gắt gao bất được Dương Hoa cánh tay, trong miệng vô ý thức dùng tiếng Hàn hô: “Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ”.

Dương Hoa đương nhiên nghe không hiểu theo Lí Tú Văn trong miệng nói ra được tiếng Hàn, cho nên tại xô cửa tiếng vang lên thời điểm, hấn cũng đã lôi kéo hủ đến mất đi ý thức Lí Tú Văn tiến vào Vương Nhượng Tích gian phòng, sau đó tắt đi tất cả đèn điện.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Hiệp trợ điều tra

Dương Hoa tắt đi máy tính, sau đó kéo đi vô ý thức ôm chặt lấy chính mình, toàn thân phát run Lí Tú Văn giấu đến Vương Nhượng Tích gian phòng chỗ sâu nhất trong góc. Đồng thời, hấn lấy điện thoại di động ra gây báo động điện thoại.

Tại cách cách xô cửa thanh âm nhạc đệm hạ, bên kia cảnh sát căn bản ngay hỏi thăm đều không cần, trực tiếp hỏi Dương Hoa địa chỉ về sau đã nói một phen cùng loại “Thình bả tri trần tĩnh, tận lực tìm địa phương trốn đi, không cần phải cùng tội phạm xung đột chính diện, tranh thủ thời gian chờ đợi cứu viện” nói như vậy.

“Tốt, không có vấn đề.” Ở bên ngoài đại môn đã muốn phát ra duy trì không được “Rắc tra rắc tra” thanh âm lúc, Dương Hoa lo lắng đối với đầu bên kia điện thoại vẫn còn nói thăm cảnh sát nổi mạch điện viên nói một tiếng, sau đó liền lập tức phủ lên điện thoại, đem bả pin từ bên trong gảy đi ra.

“Người cũng tắt điện thoại di động.” Mượn xô cửa thanh âm che dấu, Dương Hoa đối với Lí Tú Văn nhỏ giọng nói ra.

“Ah nha.” Tại Dương Hoa dùng sức lay động hạ, Lí Tú Văn cái này mới khôi phục thần chí. Nghĩ đến chính mình vừa rồi kinh hoàng thất thố, Lí Tú Văn lập tức xấu hổ xấu hổ bắt đầu đứng dậy. Tuy nhiên nàng y nguyên sợ toàn thân phát run, nhưng lại cúi đầu nhanh chóng lấy điện thoại di động ra, cũng tượng Dương Hoa như vậy lấy xuống pin.

“Người trốn vào đi.” Dương Hoa nghĩ một lát, cắn răng mở ra bên người tủ quần áo, ý bảo lại để cho Lí Tú Văn đi vào.

“Vậy còn người?” Lí Tú Văn mang theo mặt mũi tràn đầy dục khóc biểu lộ vội vàng hỏi lại. Trong một nguy cấp trạng thái hạ, nàng căn bản là không dám buông ra duy nhất có thể coi như dựa vào Dương Hoa.

“Máy tính Monitor có lẽ hay là nóng, bọn hấn tiến đến chứng kiến một người đều không có chắc chắn sẽ không tin tưởng. Ta đi ra ngoài làm cho bọn họ phát hiện lời mà nói..., có thể kéo dài một chút thời gian. Nếu như cảnh sát có thể kịp thời chạy đến, chúng ta đều có cứu.” Dương Hoa đem bả Lí Tú Văn đầu ban đến chính đối với phương hướng của mình, đối với nàng dùng tốc độ nhanh nhất nói ra, “Nếu như cảnh sát không có biện pháp chạy đến lời mà nói..., người nhớ rõ giấu kỹ. Việc này với người không có sao, bọn hấn phòng chừng cũng sẽ không cần thận suu gian phòng này. Nhưng người nếu đi ra, bọn hấn khẳng định sẽ không bỏ qua người.”

“Dương tiên sinh...” Bối rối Lí Tú Văn cơ hồ là bị Dương Hoa phụ giúp nhét vào trong tủ quần áo.

“Không chỉ nói lời nói!” Ngay tại Lí Tú Văn vừa mới ẩn thân xong thời điểm, bên ngoài đại môn cũng bị đại chuy đánh mở. Dương Hoa nóng nảy đối với trong tủ quần áo kêu một tiếng, sau đó cũng giấu đến tủ quần áo bên cạnh trong góc lại không có mở miệng.

Rất nhanh, Dương Hoa chợt nghe đến hấn gian phòng của mình đại môn bị người một cước đá văng, sau đó đón lấy liền có người bắt đầu dùng sức đập nổi lên Vương Nhượng Tích gian phòng đại môn.

Nếu như nói lúc này Dương Hoa trong nội tâm không khẩn trương, đây tuyệt đối là gạt người. Nghĩ đến bên ngoài những kia thật sự rõ ràng không muốn sống xã hội đen đang tại đập chính nhà mình cửa, Dương Hoa tâm quả thực đều khẩn trương sắp theo ngực ở phía trong nhảy ra ngoài. Đùng vậy hấn lại ít nhất cần bày làm ra một bộ trấn định bộ dạng đến. Nếu không sẽ chỉ làm người ở phía ngoài càng nhanh đến tìm được hấn.

Bất quá, vô luận Dương Hoa đến cỡ nào trấn tĩnh, Vương Nhựt Tích gian phòng đại môn cũng vẫn bị người một cước đạp ra. Mấy cái hung thần ác sát xã hội đen tiểu đệ lập tức xông vào phòng đến, lục lọi mở ra đèn điện.

Đèn điện sáng lên, chứng kiến thẳng tắp trạm tại trước mặt bọn họ Dương Hoa, mấy cái xã hội đen tiểu đệ thật đúng là bị hấn khiến cho sững sốt một chút. Trước kia bọn hấn nhưng chưa thấy qua có thể trấn tĩnh như thế đứng ở trước mặt mình gia hỏa. Cho dù những người kia khi bọn hấn phá cửa mà vào trước kia có thể bảo trì trấn tĩnh, tại thấy bọn họ mặt về sau cũng nhất định sẽ lộ ra khiếp đảm biểu lộ. Nhưng Dương Hoa tên kia lại vậy mà nhìn chằm chằm vào phía sau bọn họ phương hướng, dĩ nhiên là một bộ hoàn toàn không có đem bọn họ để vào mắt bộ dáng.

“Con mẹ nó nguoi thôi...”

“Không được nhúc nhích, tất cả đều giờ tay lên!”

Hai thanh âm cơ hồ đồng thời vang lên, đón lấy, tề tụ tại Vương Nhựt Tích trong phòng chính giờ cao lên đưa hầu đao ý định hướng Dương Hoa bổ tới xã hội đen các tiểu đệ tựu tất cả đều ngây ngẩn cả người.

Hai vị này ngơ ngác quay đầu lại đi, sau đó tựu chứng kiến bốn cảnh sát chính giờ bốn thanh súng ngắn, dùng tới om hòng súng gắt gao nhắm ngay bọn hấn. Mà ở bọn cảnh sát sau lưng, Dương Hoa cái vị kia lão thái thái hàng xóm về mặt sợ hãi nhìn xem những này tay nâng đưa hầu đao đầu trục xã hội đen đám bọn họ.

Àm! Âm! Đương làm xã hội đen đám bọn họ phát hiện bọn hấn vậy mà đã bị cảnh sát vây quanh thời điểm, tất cả đều sợ ngây người. Bọn hấn như thế nào lại nhanh như vậy hay sao? Từng xã hội đen tiểu đệ trong nội tâm đều ở giật mình hỏi vấn đề này.

Khoảng cách Dương Hoa chỗ ở gần đây cục cảnh sát cũng có 10’ đường xe, cho dù lão thái bà kia là khi bọn hấn bắt đầu phá cửa thời điểm tựu báo động, đám này cảnh sát cũng khó có thể nhanh như vậy tựu đuổi tới ah! Bọn hấn phá cửa trước sau còn không có dùng xong một phút đồng hồ nì! Đây bằng với cơ hồ là bọn hấn chân trước vào nhà, cảnh sát chân sau tựu lên lầu nha!

“Tất cả đều giờ tay lên! Ôm đầu cho ta ngồi chồm hồm trên mặt đất chậm rãi đi tới!” Đứng ở bên trái nhất cảnh sát hiển nhiên là trong bốn người tư cách già nhất, hấn thẳng tắp giờ súng, đối với bảy cái trên cánh tay đâm vào hình xăm đầu trục tiểu đệ lớn tiếng hô quát nói.

Ở phía sau lưng bị tới om hòng súng chỉ vào thời điểm, vô luận là lại không sợ chết xã hội đen tiểu đệ cũng sẽ không lựa chọn ngoan cố chống lại. Bảy cái không may xã hội đen tất cả đều ngoan ngoãn ôm đầu, ngồi chồm hồm trên mặt đất tràn đầy chuyển vào trong phòng khách.

Trên thực tế, những kia xã hội đen vừa đá văng Vương Nhựt Tích gian phòng đại môn thời điểm, Dương Hoa tựu xem ra đến bên ngoài cái kia bốn rón ra rón rén chạm vào đại môn đến, chiếm trước trong phòng khách có lợi vị trí cảnh sát. Cho nên, tuy nhiên lòng của hấn “Thùng thùng” kinh hoàng lợi hại, thực sự một mực gắng gượng lấy đứng ở chỗ nào, một chút cũng không dám lộ ra dấu vết, sợ lại để cho kẻ bắt cóc phát hiện sau lưng cảnh sát.

Lúc này kẻ bắt cóc bị chế trụ, Dương Hoa liền ý định che ngực đại xuất hai phần khí. Đúng vậy hấn không nghĩ tới chính là, ngay tại hấn đang chuẩn bị mềm ngã xuống giường, hảo hảo bình tĩnh tâm thời điểm, mấy cái cảnh sát trung lại có một khẩu súng khẩu thẳng tắp nhắm ngay hấn.

Lúc này Dương Hoa mới hiểu được vừa rồi mấy cái kẻ bắt cóc trong lòng là cái gì cảm giác, ngay tại hấn chứng kiến hắc động kia động hòng súng lúc, Dương Hoa chỉ cảm thấy toàn thân tóc gáy đều đứng đầy đi lên. Hấn thiếu chút nữa không có một cước ngã xuống đất thượng.

“Nguoi làm gì? Lập tức tay ôm đầu đi tới! Có nghe hay không!” Cảnh sát với Dương Hoa khẩn trương lớn tiếng la lên.

Nghe được cảnh sát vậy mà đối với chính mình hô quát bắt đầu đứng dậy, Dương Hoa kinh ngạc cái cảm thiếu chút nữa đều rớt xuống. Đúng vậy đối mặt hòng súng, hấn lại một chút cũng không dám ngoan cố chống lại, cúi om chặt đầu ngồi xồm xuống đi, chỉ là trong miệng lớn tiếng hô đối với bọn họ giải thích, “Ta không là bọn hấn cùng! Ta hàng xóm có thể làm chứng!”

“Ta biết rồi!” Cảnh sát hòng súng một chút cũng không có chuyển khai dời đi chỗ khác, “Hừ! Không phải theo chân bọn họ một cùng, nguoi cũng không là đồ tốt! Chúng ta là nhận được báo động điện thoại, nói nguoi ý đồ mê gian con gái! Nhanh lên, nguoi đem nguoi giấu đã đi đến đâu?” Vị kia cảnh sát nghiêm nghị quát lớn Dương Hoa.

Bên cạnh hấn cái vị kia hàng xóm lão thái thái cũng dùng khóe mắt sợ hãi nhìn xem Dương Hoa, đối với cảnh sát nói: “Ta ngay từ đầu chứng kiến hấn mang theo cái lạ lẫm nữ nhân về nhà. Sau đó chợt nghe đến nhà bọn họ có nữ nhân hét lên, gọi cái kia gọi một cái thăm ah! Một mực sửa tốt vài phút, sau đó mới không có kêu. Ta cảm thấy đặc kỳ quái, tựu ghé vào nhà hấn trên cửa nghe. Kết quả là nghe được trong nhà hấn nữ nhân kia lại là kêu đau, lại là khóc, sau đó còn ‘Đinh lâm loảng xoảng lang’ vang lên không ngừng. Ta một sợ hãi, tựu báo động.”

“Hừ! Nói nhanh một chút! Nguoi đem...” Cảnh sát lần thứ hai chất vấn Dương Hoa lời còn chưa nói hết, tựu chứng kiến bị Dương Hoa nhét vào tủ quần áo Lí Tú Văn giầy dựa lấy theo trong tủ quần áo lẫn đi ra. Nàng lẩn một vòng ra tủ quần áo, tựu một bả bỏ nhào vào Dương Hoa trên người, ngẩng đầu nhìn cảnh sát, mang theo vẻ mặt chưa khô nước mắt hô to: “Hấn không phải! Hấn không có... Không có... %\$^&^\$#”

Tuy nhiên bình thường thời điểm Lí Tú Văn tiếng Trung rất là không tệ, đúng vậy càng đến gấp nguoi thời điểm, nàng lại càng nói lắp bắp. Nói xong lời cuối cùng, nàng cũng dứt khoát tựu quên mấy cái chữ nói như thế nào, nhìn xem tới om hòng súng gấp đến độ miệng đầy hướng ra nháy Hàn văn.

“Tiểu thư, nguoi không cần khẩn trương. Từ từ nói, nếu như hấn đối với nguoi có bất kỳ làm loạn hành vi, chúng ta đều nhất định sẽ giúp nguoi.” Cảnh sát chứng kiến Lí Tú Văn kích động như vậy khóc bỏ nhào vào Dương Hoa trên người, còn tưởng rằng nàng là có cái gì “Khó đại thù sâu” cảm giác, muốn hết sức chùy thượng hấn hai bả, vì vậy lại càng kiên định dùng hòng súng chỉ vào Dương Hoa.

“Hắn... Hắn...” Lí Tú Văn lúc này là lại sợ vừa vợ vừa khấn trương, đã sớm liền trung văn nói như thế nào đều quên. Xem lên trước mặt đáng sợ kia hòng sủng, cảnh sát trong miệng toác ra cái kia vài câu đầy mẫn mang theo T thành phố quê cha đất tổ khí tức”Tiếng phổ thông” tại nàng nghe tới quả thực giống như là thiên thư đồng dạng.

Chứng kiến chính mình giải thích hồi lâu cảnh sát vậy mà một điểm phản ứng đều không có, đã muốn nóng nảy Lí Tú Văn dứt khoát dùng cái quốc tế thông dụng phương pháp xử lý. Nàng ban qua Dương Hoa đầu, lại để cho hắn mặt đối với chính mình, sau đó chỉ do dự một lát tựa một ngum hôn xuống dưới.

“Khục hừ! Khục hừ...” Nhìn xem hai người vậy mà đang tại chính mình mặt đến cái nụ hôn dài, cảnh sát tại mình bạch văn đề mẩu chốt đồng thời cũng xấu hổ quay lưng đi dùng sức ho khan hai tiếng.

“Hắc hắc hắc hắc.” Ngồi chồm hồm trên mặt đất xã hội đen đám bọn họ cũng nhin không được nữa phát ra một hồi tiếng cười.

“XX! Các ngươi cười cái rắm! Tất cả đều ngoan ngoãn cút ra ngoài cho ta! Người ta không phải phạm tội cường gian! Các ngươi cái này nhập thất cướp bóc đúng vậy ngồi thực rồi! Chờ ngồi chồm hồm đại lao a!” Bị cười nhạo cảnh quan phần nộ vung tay lên, đem bà ngồi chồm hồm trên mặt đất xã hội đen các tiểu đệ tất cả đều theo trong phòng đuổi đến đi ra ngoài.

“Ah, đúng rồi! Ta vừa rồi muốn nói rất đúng’ Hắn không có cường gian ta!’” Được nhắc nhở Lí Tú Văn lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ tựa như ngẩng đầu lên, la lớn. Bất quá lúc này cảnh sát đã sớm áp lấy xã hội đen đám bọn họ đi xa, nàng một tiếng này hô chỉ có vẫn còn ngờ ngác bảo trì ngồi chồm hồm trên mặt đất, hai tay ôm đầu tư thế Dương Hoa nghe lọt vào trong lỗ tai, Lí Tú Văn lập tức đại oán.

Tại xã hội đen đám bọn họ bị cảnh sát dẫn cách trước kia, tự biết nói sai rồi lời nói hàng xóm lão thái thái cũng đã chuẩn mất. Nàng cũng sẽ không ở lại nơi đó lại để cho Dương Hoa nên giận nàng cái này lão thái thái tại cảnh sát trước mặt nói lung tung.

“Ha ha, vừa rồi ngược ngược.” Hiểu lầm Dương Hoa cảnh quan tại lại để cho mấy vị đồng liêu mang đi xã hội đen về sau, lại quay đầu trở lại đến, tràn đầy không có ý tứ cười đối với Dương Hoa cùng Lí Tú Văn nói,”Bất quá hai vị chỉ sợ hay là muốn theo ta trở về một chuyến. Ghi khẩu cung, còn có hiệp trợ điều tra, ha ha... Hiệp trợ điều tra.”

Lúc này, Lí Tú Văn đã sớm đã xong cùng Dương Hoa chính là cái kia hôn nồng nhiệt. Nàng ngoan ngoãn hai tay giao nhau lấy rú xuống đặt ở bụng trước, đỏ bừng cả khuôn mặt cúi đầu đứng ở Dương Hoa bên người, thật sự tựa như một cái nghe lời tiểu tử đồng dạng.

“Ta không có vấn đề.” Nhìn xem cảnh quan tràn đầy hữu hảo khuôn mặt tươi cười, đã không phải là lần đầu tiên bị thỉnh đi cục cảnh sát ghi khẩu cung Dương Hoa không sao cả thần lấy khí nhẹ gạt đầu. Hắn đột nhiên nghĩ đến, tuy nhiên gần đây một thời gian gần gần”Gặp nữ tất nhiên suy chứng” đã có rất lớn cải thiện, nhưng là nói đến trị tận gốc... Tựa hồ lại còn kém rất nhiều.

Rất nhiều trước kia cho tới bây giờ đều không gặp được qua không may sự tình —— ví dụ như bị cảnh sát hiểu lầm, tao ngộ ngân hàng cướp bóc, bị ép đi bộ vài chục Km, bị xã hội đen truy chém vãn... vãn —— tại hắn cảm giác mình gặp nữ tất nhiên suy chứng đã muốn chuyển biến tốt đẹp về sau, kỳ thật những này hay là đang không ngừng phát sinh. Bất quá như vậy cũng tốt, tối thiểu nhất, có thể cho chính mình ngẫu nhiên cũng thanh tỉnh xuống. Gần đây rất xem mở Dương Hoa không sao cả cười lắc đầu, đi theo cảnh quan đằng sau đi ra cửa đi.

Lí Tú Văn đỏ bừng cả khuôn mặt kéo Dương Hoa cánh tay, cùng hắn vai sóng vai đi ở cảnh quan đằng sau ước chừng 2m xa địa phương.”Dương tiên sinh...” Đi ở trên bậc thang, nàng đột nhiên tràn đầy sùng bái nhỏ giọng đối với Dương Hoa nói,”Vừa rồi người thật sự thật là dũng cảm”

“Ah?” Lí Tú Văn câu này tiếng Trung nói rõ ràng, bề ngoài ý mình xác, tại chỗ tựa lại để cho Dương Hoa thật xin lỗi.

Dương Hoa gãi gãi đầu, hơi có chút quần bách cười nói:”Ha ha, ta cái đó là cái gì dũng cảm nha, cường chống mà thôi. Ha ha... Cũng là cường chống đỡ.”

“Đúng vậy người thật sự so rất nhiều người đều dũng cảm nhiều hơn.” Lí Tú Văn đối với Dương Hoa rất chân thành gạt đầu nói,”Ta đã không phải là lần đầu tiên gặp được loại chuyện này. Trước kia ta tại Hàn Quốc chụp ảnh thời điểm tựa đã từng gặp được qua xã hội đen đến trường quay ở phía trong truy khoản nợ. Lúc ấy chúng ta kịch trong tổ cũng không có ai dám lên trước ngăn trở bọn hắn. Chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn hắn đem bà ngọn đèn sư mang đi. Kết quả ngày hôm sau vị kia ngọn đèn sư khi về nhà cũng đã chặt đứt một chân, hơn nữa toàn thân đều bị đánh huyết nhục mơ hồ. Lúc ấy là ta đem hắn đưa đến bệnh viện đi.” Lí Tú Văn nói lên những điều này thời điểm, trên người y nguyên có một chút run rẩy.

“Ah, khó trách người vừa rồi như vậy sợ hãi.” Dương Hoa giải thích nhẹ gạt đầu. Kỳ thật rất nhiều chuyện đều là như thế, chỉ có trải qua người mới mình bạch hắn đáng sợ.

“Dương tiên sinh người có bạn gái sao?” Lí Tú Văn đột nhiên lại cười hỏi. Nàng lúc nói chuyện, kéo Dương Hoa cánh tay còn thoáng dùng tới một thêm chút sức khí.

“Ừm... Xem như có a.” Dương Hoa nghĩ nghĩ, rất chân thành đối với Lí Tú Văn nói.

“Xem như có?” Lí Tú Văn không có mình bạch Dương Hoa ý tứ, ngẩng đầu đi dòm hỏi.

“Ừm... Nói như thế nào đây? Ha ha, ta đã có một rất ưa thích nữ hài tử, hơn nữa ta biết rõ cô bé kia cũng rất yêu thích ta. Bất quá, giữa chúng ta còn có chút vấn đề không có giải quyết, cho nên tất cả mọi người quyết định chờ lâu một thời gian ngắn rồi nói sau.” Dương Hoa nghĩ một lát, cười đem hắn cùng Tê Vũ Huỳnh quan hệ trong đó dùng một loại rất giấu diếm phương pháp nói ra. Đối với một cái mới nhận thức không đến ba giờ nữ hài tử, hắn không

muốn cùng nàng quá sâu nhập đàm luận tình cảm của mình vấn đề.

“Ah, nguyên lai là như vậy.” Lí Tú Văn gật gật đầu, ngẩng trên mặt còn mang theo chút ít rất kỳ quái đáng tươi cười.

Về sau, hai người sẽ không có bàn lại khởi phương diện này vấn đề. Đi theo cảnh quan đến cục cảnh sát lục hết khẩu cung, bị hai lần quấy rầy Lí Tú Văn cũng không có lại trở lại Dương Hoa trong nhà xem kịch bản hào hứng.

“Trên đường trở về người đem kịch bản nội dung nói cho ta nghe a, được không?” Tại theo trong cục cảnh sát đi lúc đi ra, Lí Tú Văn tại Dương Hoa bên tai nói ra.

“Không có vấn đề.” Dương Hoa lúc này đương nhiên chỉ có thể có như vậy một loại trả lời phương thức.

Trên thực tế, Lí Tú Văn cũng chỉ còn lại có hơn hai vạn chữ kịch bản không có xem. Cho nên tại hai người theo cục cảnh sát hướng Dương Hoa chỗ ở đi đến trên đường, Dương Hoa hay dùng ước chừng 20’ thời gian đem bản kịch bản từ đầu tới đuôi cho Lí Tú Văn giảng giải một lần.

Có Dương Hoa sự phát hiện này sân trải qua người cho nàng giảng giải trong quán rượu những kia khôi hài những khách nhân làm ra hoặc là nói ra khôi hài lời mà nói..., đương nhiên nếu so với Lí Tú Văn chính mình xem Dương Hoa văn tự sau đó lại tiến hành tưởng tượng muốn buồn cười hơn.

Vốn Dương Hoa kịch nay đã có thể cho Lí Tú Văn cười trên giường lăn qua lăn lại rồi, lúc này lại để cho Dương Hoa dùng phương thức của hắn đem trong quán rượu những kia khách nhân sự tích biểu diễn đi ra, Lí Tú Văn thì càng là trên đường đi thiếu chút nữa cười chân đều mềm nhũn.

Không phải không thừa nhận, Phương Hoa trong quán rượu cái này hơn hai tháng huấn luyện cùng Vương Nhược Tích nhiều lần gọi cảm kích thích có lẽ hay là có hiệu quả rõ ràng. Như lúc trước Dương Hoa, quay mặt về phía một cái mới nhận thức ba giờ xinh đẹp nữ nhân lúc, dùng nói giảng chê cười, chính là lại để cho hắn kiên trì không đổ mặt chỉ sợ cũng là thập phần chuyện khó khăn. Nhưng bây giờ hắn đã muốn có thể hoàn toàn đắm chìm đến thế giới của mình ở phía trong, chỉ đem Lí Tú Văn trở thành một người bình thường người nghe, mà không phải một cái nữ nhân xinh đẹp đến đối đãi.

Đội hai người lần nữa ngồi trên vương đại thẩm màu đỏ Ferrari lúc, Dương Hoa đã đem chính mình kịch bản tất cả đều nói. Nhưng Lí Tú Văn đáng tươi cười lại còn một chút cũng tịch thu ở. Bởi vì, buổi sáng theo Ngụy Anh Kiệt chỗ đó cảm bắt được kịch bản ở phía trong còn có một đoạn nàng lúc bắt đầu bỏ qua nửa tập kịch bản. Lúc này hai bên kết nối với, cái kia phần sau đoạn ở phía trong vô cùng nhiều gánh nặng lại để cho nàng nở nụ cười cái không dễ yên.

“Dương Hoa... Ta có thể như vậy bảo người sao?” Lí Tú Văn một bên đem ô tô phát động, vừa cười hỏi.

“Ừm, đương nhiên.”

“Cái kia... Dương Hoa, người cái này bộ kịch bản ở phía trong, không có ý định ghi một ít cảm tình phương diện sự tình sao? Tuy nhiên người cái này bộ kịch bản hết sức ưu tú, đúng vậy tại Hàn Quốc quay chụp, vẫn có một ít tình yêu câu chuyện tương đối khá nha.” Lí Tú Văn cười nhẹ nói.

“Tình yêu trong chuyện xưa không phải đã muốn viết sao?” Dương Hoa cười trả lời, “Khả năng hiện tại tập tính ra quá ít còn nhìn không ra a. Bất quá... Bên trong cái kia xuất hiện nhiều lần nữ khách uống rượu, người không có chú ý qua nàng lời kịch sao?”

“Nữ khách uống rượu lời kịch...” Lí Tú Văn thoáng nhớ lại một hồi, lập tức cười không ngừng lắc đầu.

“Làm sao vậy?”

“Dương tiên sinh, người thật là một cái biên kịch bên trong quý tài.” Lí Tú Văn trong thanh âm tràn đầy khâm phục, “Dùng loại phương thức này đối với cảm tình tiến hành chặn dậm, thật sự lúc vô cùng... Ừm... Vô cùng...” Lí Tú Văn nhũn mày nghĩ đến, nhưng không biết nên dùng cái nào từ ngữ để hình dung.

“Rất quý dị? Rất lớn mật?” Dương Hoa cười hỏi. Trên thực tế, tại hắn thử đem mình và Tề Vũ Huỳnh cái loại này dục nói còn lưu cảm tình ghi vào kịch bản ở phía trong thời điểm, Dương Hoa chính mình cũng đã có một loại hết sức kích động cảm giác. Hắn cảm thấy loại này lại để cho cảm tình tại một mảnh trong bình tĩnh chậm chạp phát triển hương vị lúc trước hắn chưa từng có tại cái gì phim truyền hình trung đã từng gặp.

Tuy nhiên, hắn hội tạm thời bị cái kia tràn ngập cả bộ kịch bản hài hước chỗ che dấu, nhưng là tại không nhận thức được ở bên trong, đương làm người xem ý thức được phần này cảm tình tồn tại lúc, cái loại này chân thành tha thiết, âm áp cùng vĩnh cửu tình yêu cảm giác nhưng lại vô luận cái gì tuyệt hảo ngôn ngữ cùng biểu diễn đều không thể cho —— ít nhất Dương Hoa bản thân là cho rằng như thế.

“Đúng vậy, Dương Hoa.” Lí Tú Văn đã đem lái xe lên đi trước Đường Hân gia đường cao tốc, “Hoàn toàn chính xác rất quý dị, cũng rất lớn mật! Bất quá ta tin tưởng người ném thử nhất định sẽ thành công! Ta sẽ đánh ra trong tưởng tượng của người cái loại cảm giác này.” Lí Tú Văn kiên định nói.

“Hợp tác vui sướng.” Dương Hoa hơi cười nói ra lúc này hắn có thể nghĩ đến thích hợp nhất một câu.

“Hợp tác vui sướng.”

Màu đỏ Ferrari tại trên đường cao tốc nhanh chóng chạy lấy, chưa dùng tới nửa giờ, hai người cũng đã xuất hiện ở Đường Hân gia trong biệt thự. Bất quá bọn hắn mới vừa xuất hiện, đã bị nhanh chóng tượng kiến bỏ trên chảo nóng đồng dạng vương đại thẩm cùng một đám đám nữ hải tử bao vây.

“Ai u! Ta nói tâm can! Các người rốt cuộc chạy đi đến nơi nào rồi? Rốt cuộc chạy đi đâu ah?! Điện thoại cũng không khai mở một cái! Tìm đều tìm

không thấy các người. Muốn là các người lại không trở lại, chúng ta cũng sắp ý định báo động rồi!” Vương đại thẩm tựa như tại đầu đường đợi tiểu hài tử về nhà sốt ruột chờ lâu đại mục đồng dạng, vừa nhìn thấy hai người tự hô thiên thưởng địa vỗ đùi nghênh đón tiếp lấy.

“Chúng ta đừng với một ít chuyện.” Nhìn xem Tề Vũ Huỳnh vẻ mặt vẻ mặt u oán, Dương Hoa tranh thủ thời gian vài bước đi đến bên người nàng, nhẹ nhàng kéo một chút tay của nàng, “Trong nhà thời điểm, lần trước tìm tới Tú Toánh những người kia tìm được trong nhà của ta đi.”

“Ah?” Vương đại thẩm vừa nghe lập tức bị hù tam hồn cách bảy phách, lại càng gào khóc thảm thiết kêu to lên, “Ai u! Nguy hiểm như vậy nhưng như thế nào tốt! Các người không có sao chứ? Không có sao chứ?”

“Người xem chúng ta đây không phải bình an trở về chưa?” Lí Tú Văn cười đi đến lâm chòm râu dài bên người, đối với vương đại thẩm gật đầu trả lời.

“Khá tốt cảnh sát kịp thời đuổi tới, sau đó chúng ta đi cục cảnh sát ghi khẩu cung, lục xong rồi khẩu cung mới vừa về, cho nên chính giữa làm trễ nãi không thiếu thời gian. Điện thoại pin hai người chúng ta đều đã quên lắp, thật sự là thật có lỗi. Thực xin lỗi.” Dương Hoa đối với mọi người vừa cười vừa nói, nhưng cuối cùng ba chữ, nhưng lại nhìn xem Tề Vũ Huỳnh nói.

Cùng Dương Hoa tay vừa chạm vào, Tề Vũ Huỳnh tự đã hiểu tâm ý của hắn, đằng sau giải thích càng làm cho Tề Vũ Huỳnh minh bạch, Dương Hoa không hy vọng chính mình hiểu lầm, mà cuối cùng “Thực xin lỗi” ba chữ tắc chính là lại để cho Tề Vũ Huỳnh nhìn xem Dương Hoa, mặt mũi tràn đầy ngọt ngào dùng ánh mắt đối với hắn ngay “Nói” vài thanh âm không có sao.

“Ha ha, an toàn đã trở lại là tốt rồi.” Ngụy Anh Kiệt lúc này rốt cục cười đi ra lại để cho bi bi thiết cắt vương đại thẩm dừng lại khóc, “Lý tiểu thư đến Hoa tử trong nhà nhìn kịch bản, kết quả thế nào? Có cái gì cảm tưởng sao?”

“Ừm, ta đối với Dương tiên sinh kịch bản phi thường hài lòng. Ta phi thường phi thường ưa thích!” Lí Tú Văn một câu ở phía trong hộp với dùng ba cái phi thường, lại để cho Ngụy Anh Kiệt cùng vương đại thẩm tất cả đều vui vẻ ra mặt.

“Ta ngày mai sẽ trở lại Hàn Quốc rồi, có thể có may mắn nhận thức các vị thật sự phi thường vinh hạnh.” Lí Tú Văn nói xong, cho ở đây tất cả mọi người bái, “Về sau các vị nếu là có cơ hội, thỉnh nhất định phải đến Seoul (Hàn Quốc thủ đô) chơi, ta nhất định hảo hảo khoản đãi các vị.”

“Ha ha, có cơ hội. Ta nhớ được... Tự hồ Hàn Hàn người cùng chúng ta công ty ký cái kia bộ đùa giỡn, ngoại cảnh là ở Hàn Quốc quay chụp a. Đến lúc đó chúng ta tìm một cơ hội đến Seoul đi bái phỏng thoáng một tý Lý đạo diễn tốt rồi.” Ngụy Anh Kiệt rất có phong độ vừa cười vừa nói.

“Đúng vậy a, đúng vậy a. Về sau có cơ hội gặp mặt.” Đường Hân cười cùng Lí Tú Văn bắt tay.

“Chúng ta đây tự đi trước. Hắc hắc, hiện tại mới mười một giờ không đến, các người tiếp tục chơi a...” Hai vị mỹ nữ nắm tay chấm dứt, Ngụy Anh Kiệt tự chủ động cười hướng Đường Hân cáo từ, cùng vương đại thẩm bọn hắn cùng một chỗ rời đi Đường Hân gia. Đường nhiên, hắn trước khi đi còn không có quên cho đứng ở bảy vị trong mỹ nữ Dương Hoa ném lên một cái mị nhãn, sau đó mới mang theo một chuỗi “Hắc hắc” tiếng cười đi ra cửa đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Mỹ nhân đánh lén ban đêm

Năm vị tới chơi người rất nhanh tự đi ra Đường Hân biệt thự đại môn, đương làm vương đại thẩm màu đỏ Ferrari biến mất tại trong mắt mọi người thời điểm, trong biệt thự lại lâm vào một mảnh tạm thời trầm mặc. Mỗi nữ hài tử con mắt đều chăm chú vào Dương Hoa trên người, nhưng mọi người cũng đều đang chờ những người khác mở miệng trước.

“Cái kia... Hôm nay cũng không sớm.. Ta xem, mọi người chơi một ngày cũng mệt chết đi. Có lẽ hay là tranh thủ thời gian tắm rửa ngủ đi! Sáng sớm ngày mai còn muốn xuất phát đi Nam Hoa núi nì! Nếu như không chuẩn bị một chút, trên đường hội rất khó chịu.” Nhìn xem bốn phía bảy vị mỹ nữ trong mắt lóe ra như lang tự hồ ánh mắt, chợt dạ Dương Hoa tranh thủ thời gian khô cần ha ha nở nụ cười vài tiếng, không có đợi các nàng trả lời tự giống như bay vọt vào Đường Hân trong biệt thự ba cái trong phòng tắm một cái, sau đó gắt gao khóa cửa lại.

Dương Hoa nói cũng là hoàn toàn chính xác đúng vậy. Các nàng bơi cả ngày lặn, sau đó lại chơi trò chơi hưng phấn nửa đêm, vì Dương Hoa lo lắng lo lắng nửa đêm, đến lúc này, mà ngay cả gần đây tinh thần rất tốt Tô Thực Hiểu đều cảm thấy rất mệt mỏi. Hơn nữa làm như nhân vật chủ yếu Dương Hoa chạy, còn lại bảy vị nữ sinh tự nhiên cũng bị mất tiếp tục vui đùa tâm tư.

Một lần nữa trở lại Đường Hân trong phòng thay quần áo đều tự thay áo ngủ, đám nữ hài tử ngáp dài thay phiên đi vào hai cái còn không lấy trong phòng tắm, sau đó từng tắm rửa xong nữ hài tử tự động đi đến Đường Hân trước mặt, làm cho nàng cho các nàng phân biệt an bài nghỉ ngơi phòng ngủ.

Đội cổ ý trong phòng tắm lẻ mề hồi lâu Dương Hoa tắm rửa xong lúc đi ra, đám nữ hài tử đã có hơn phân nửa đều tắm rửa xong, đến Đường Hân cho các nàng an bài trong phòng đi nghỉ ngơi. Trong phòng khách chỉ có Vương Nhục Tích, Đường Hân cùng Tề Vũ Huỳnh cái này ba cái đến từ « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ tiểu mỹ nhân mặc đồ ngủ, tất cả đều khoác ướt sũng mái tóc, song song một hàng tựa ở trên ghế sa lon, hợp thành một bộ cực kỳ đẹp mắt mỹ nhân đồ.

Ba người một bên lật xem lấy trong tay Bát Quái tạp chí, một bên nhỏ giọng cười nói, tựa hồ tuyệt không quan tâm vừa mới từ trong phòng tắm đi tới Dương Hoa. Nhìn xem ba vị mỹ nữ nhân nhả bộ dáng, Dương Hoa mỉm cười một chút. Hắn đem bả vừa lau khô tóc khăn mặt hướng trên vai một người tiện phối hợp đi lên bậc thang, một chút cũng không có chú ý tới tại hắn lên lầu thời điểm, theo ba vị nằm dùng sách chặn con mắt mỹ nữ trong mắt cơ hồ đồng thời bắn ra u oán ánh mắt.

Đối với đám nữ hài tử mà nói, ngày này là tương đương mệt nhọc. Bất quá đối với ban ngày lúc một mực ngủ ngủ thẳng tới hai giờ chiều mới lên Dương Hoa mà nói, lúc này nhưng lại khó có thể ngủ say. Ngày hôm qua một đêm điên cuồng đã muốn lại để cho hắn gần đây tình chuẩn đồng hồ sinh vật sinh ra một chút hỗn loạn. Bất quá lúc này Dương Hoa ngược lại rất xua đuổi khỏi ý nghĩ. Dù sao hắn hiện tại đồng hồ sinh vật lại hỗn loạn cũng không có sao, đằng sau sáu bảy ngày chỉ sợ đều là theo chân một đám đám nữ hài tử du sơn ngoạn thủy. Hắn còn có rất nhiều thời gian có thể điều chỉnh.

Đã ngủ không được... Dương Hoa ánh mắt lại bất tri bất giác đã rơi vào cái kia đài còn mở ra trên máy vi tính. Hắn hiện tại chính là ở vào sáng tác bộc phát giai đoạn, mỗi ngày sáng tác dực vọng đều cực kỳ cường thịnh, hận không thể có thể thoát cái đem bả trong đầu tất cả mấy cái gì đó đều cho đổ ra ghi đến trên máy vi tính đi. Tại sáng tác dực hấp dẫn hạ, Dương Hoa đứng là vẫn còn không có lên giường nghỉ ngơi.

Hắn thấp sáng một ngọn đèn nhỏ, tại đã không lộ vẻ lơ mơ cũng sẽ không sáng làm cho người ta bức bối trong hoàn cảnh, tự nhiên làm được trước máy vi tính, lại bắt đầu hắn sáng tác. Dương Hoa tiến vào sáng tác trạng thái tốc độ tựa hồ so Tề Vũ Huỳnh vẫn nhanh hơn một chút, cơ hồ không dùng thượng vài phút, hắn cũng đã đắm chìm đến Phương Hoa quán bar cái kia trần đầy đáng tươi cười cùng sung sướng trong thế giới đi.

Soạt soạt soạt... Soạt soạt soạt...

Cũng không biết thời gian qua rồi bao lâu, đắm chìm đến thế giới của mình bên trong Dương Hoa đột nhiên bị một hồi tựa hồ có chút do dự tiếng đập cửa đánh thức. Hắn hoảng động liêu nhất hạ đầu, mờ mịt nhìn đại môn hồi lâu mới nhẹ giọng hỏi: "Ai nha?"

"Là ta!" Cửa ngoài truyền tới chính là Tề Vũ Huỳnh mang theo ngượng ngùng thanh âm.

"Vũ Huỳnh?" Dương Hoa vội vàng đi qua mở cửa phòng, chỉ thấy Tề Vũ Huỳnh bụng một chén hương khí bốn phía cháo nóng đứng ở ngoài cửa, treo vẻ mặt ửng đỏ nhìn mình, "Vào đi." Dương Hoa vội vàng nhỏ giọng nói một câu, đem Tề Vũ Huỳnh lại để cho vào nhà đến.

"Ta bắt đầu đứng dậy đi toilet... Gập lại người trong phòng đèn vẫn sáng, vừa vặn lại chứng kiến Hân tỷ bên này trong phòng bếp có nồi chén cùng mỳ, cho nên..." Tề Vũ Huỳnh nhẹ nhàng cầm chén đặt ở máy tính trên đài, sau đó hai tay mười ngón giao nhau lấy đặt ở bụng trước, xấu hổ cúi đầu nói ra, "Đã trễ thế như vậy, người tại sao còn chưa ngủ? Trước kia ta nhớ được người không phải gần đây đều đứng giờ nghỉ ngơi đấy sao?"

"Ha ha, ghi gì đó đem bả thời gian ghi đã quên." Dương Hoa đối với Tề Vũ Huỳnh cười cười nói.

"Phải không?" Tề Vũ Huỳnh tại Dương Hoa trên vị trí ngồi xuống, con mắt tựa hồ rất tùy ý rơi vào máy tính trên màn hình.

"Vũ Huỳnh." Dương Hoa nhẹ nhàng hoá Tề Vũ Huỳnh một tiếng.

"Ừm?" Tề Vũ Huỳnh có chút ngẩn đầu.

"Người có cái gì muốn nói với ta sao?" Dương Hoa nhìn xem Tề Vũ Huỳnh con mắt cười hỏi.

"Không có... Không có gì!" Tề Vũ Huỳnh cho Dương Hoa xem đỏ bừng cả khuôn mặt, hai cánh tay qua lại xoa xoa. Không lâu lắm, nàng lại đột nhiên đứng lên đối với Dương Hoa nói: "Ta đi, người đi ngủ sớm một chút, bảo trọng thân thể." Sau đó tự cá bước đi ra ngoài. Hiển nhiên, Dương Hoa cái kia cười vừa hỏi đem bả Tề Vũ Huỳnh cho hỏi xấu hổ nóng nảy.

"Vũ Huỳnh!" Nhìn xem vội vã hướng ra phía ngoài đi Tề Vũ Huỳnh, Dương Hoa trong nội tâm không biết như thế nào tự dâng lên một cỗ nóng hổi nhiệt huyết đến, hắn nhìn không được lên tiếng gọi lại Tề Vũ Huỳnh.

"Ừm?" Tề Vũ Huỳnh tranh thủ thời gian lại xoay người lại.

Dương Hoa về phía trước nhanh đi vài bước, mang theo lòng tràn đầy đối diện trước cái này khả nhân nhi triu mến, nhẹ nhàng đem nàng ôm vào trong ngực. Tề Vũ Huỳnh cũng kịch liệt đáp lại lấy, đem bả đầu thật sâu chôn ở trước ngực của hắn, hai tay cũng vây quanh lấy Dương Hoa eo. Hai người tại dưới ánh đèn ném ra một đầu cái bóng thật dài, cái này ấm áp ôm một mực giăng co vài phút.

Trên thực tế, Dương Hoa rất muốn đối với Tề Vũ Huỳnh nói một câu "Ta yêu người". Đúng vậy đến bên miệng, như vậy buồn nôn lời nói hắn nhưng vẫn là như thế nào đều nói không ra miệng. Bất quá, tại hai người tách ra thời điểm, bọn hắn cũng đã không cần nói cái gì nữa. Vừa rồi ôm lúc, hai người cũng đã cảm thấy đối phương kích động tim đập như trống trong ngực.

Dương Hoa đưa mắt nhìn ba bước vừa quay đầu lại Tề Vũ Huỳnh xuống lầu trở lại gian phòng của nàng, sau đó mới đóng cửa phòng, lần nữa ngồi vào trước máy vi tính.

Soạt soạt soạt... Soạt soạt soạt... Dương Hoa kịch liệt tim đập như trống trong ngực còn chưa kịp bình phục, tiếng đập cửa tự lại vang lên.

“Ai ah?” Dương Hoa kinh ngạc ngẩng đầu lên hỏi. Vừa rồi hần nhìn xem Tề Vũ Huỳnh xuống lầu trở về phòng, nàng khẳng định không có nhanh như vậy tụt lại đây gỗ cửa —— cho dù nàng nhớ tới cái gì lại trở lại tìm đến mình, lên lầu thời gian cũng không đủ ah!

“Là ta!” Quả nhiên, lúc này đây theo môn ngoài truyền tới thanh âm thuộc về Vương Nhược Tích.

“Ah, là Nhược Tích ah.” Dương Hoa lại một lần theo trên chỗ ngồi đứng lên, vì Vương Nhược Tích mở cửa phòng ra.

“Hắc, người còn chưa ngủ? Làm gì đó?” Vương Nhược Tích cũng không phải tượng Tề Vũ Huỳnh như vậy ngưng ngưng, tùy tiện liền xiết chặt trên người áo ngủ, đóng cửa phòng tại Dương Hoa ngồi trên giường xuống. Ánh mắt của nàng trong phòng quét một vòng mấy lúc sau, tụt rơi vào Tề Vũ Huỳnh vừa mới cho Dương Hoa bung tới cháo nóng lên.

“Ghi bản thảo nì.” Dương Hoa cười trả lời Vương Nhược Tích vấn đề. Chứng kiến Vương Nhược Tích rơi vào cháo nóng thượng ánh mắt, hần lập tức cười đem bả cháo nâng bắt đầu đứng dậy nói: “Đây là vừa rồi Vũ Huỳnh đưa tới cho ta, thế nào? Muốn hay không cũng tới một điểm nếm thử?”

“Coi như hết! Vũ Huỳnh cố ý làm cho người ta còn là không ăn ngon!” Vương Nhược Tích “Hắc hắc” cười một tiếng, ánh mắt lập tức theo chén thượng dịch chuyển khỏi, chuyển đến máy tính trên màn hình, “Vũ Huỳnh vừa rồi đến thời điểm, người cho nàng xem bản thảo rồi?”

“Không có ah. Nàng không phải cũng đáp ứng người cho người trước nhìn sao?” Dương Hoa cười nói, “Nàng cho ta đưa một chén cháo đã đi.”

“Ah!” Vương Nhược Tích đáp một tiếng tụt không nói gì nữa. Nàng bắt đầu cúi đầu chơi nổi lên chân trên giường, một đôi trần trụi chân ngọc còn không ngừng cao thấp đóng đưa lấy.

“Ha ha, có chuyện gì, người nói đi.” Cùng Vương Nhược Tích tương xử lâu như vậy, Dương Hoa làm sao có thể không biết cá tính của nàng? Vừa thấy được nàng cái này bộ dáng, Dương Hoa chỉ biết cái tiểu nha đầu này nói ra suy nghĩ của mình.

“Hắc hắc.” Dương Hoa mới mở miệng, đợi hồi lâu Vương Nhược Tích lập tức tụt cười hi hi ngẩng đầu lên, “Cái kia... Chúng ta trước kia chơi trò chơi thời điểm, người thật giống như còn có cái trừng phạt không hoàn thành a!” Vương Nhược Tích lúc nói lời này tràn đầy cười hi hi bộ dáng.

“Ah? Người còn nhớ nì?” Dương Hoa cũng “Hắc hắc” cười sờ lên cái mũi. Hần thật sự là không nghĩ tới, Vương Nhược Tích hội ở phía sau còn tìm tới tận cửa rồi dẫn ra chuyện này.

“Như thế nào, người nghĩ trước?” Vương Nhược Tích không thuận theo không buông tha quyết nổi lên miệng, trên giường làm thẳng thân thể mà bắt đầu phản nân bắt đầu đứng dậy, “Trước người đều đáp ứng ta cái gì? Người nói về sau người tất cả bản thảo sẽ cho ta người thứ nhất xem qua! Kết quả đầu này? Hôm nay chẳng những là Ngụy Anh Kiệt cùng vương đại thẩm, chính là Vũ Huỳnh cùng Đường Hân cũng so với ta trước nhìn người đem qua ghi cái kia chút ít bản thảo a! Người có phải hay không nói chuyện không tính toán gì hết?”

“Ai... Nhược Tích, ta...” Nghe xong lần này phản nân, Dương Hoa thật đúng là nói không ra lời, hần đành phải đối với Vương Nhược Tích cười khổ.

“Ta còn một mực đều nghĩ đến người là cho tới bây giờ đều chưa bao giờ nói láo người nì! Nguyên lai cũng là đại lừa gạt! Nói chuyện đều là gạt người! Cũng không giữ lời!” Vương Nhược Tích nhỏ giọng phản nân lấy... Phản nân lấy... Tại nơi này tràn đầy ám áp phòng nhỏ ở phía trong, trong nội tâm nàng ủy khuất không biết như thế nào toàn bộ xông lên đầu, nhin không được cái mũi đau xót, nước mắt tụt “PHỐC PHỐC” mất đi ra.

Bất kể thế nào nói, nàng cũng là nữ hài tử ah! Thị thân chuyện lớn như vậy nàng làm sao có thể hội không quan tâm? Tuy nhiên nàng biết rõ cái kia chủ yếu đều là của mình sai, hơn nữa vì bằng hữu, nàng cũng đem bả sự tình vui trong lòng, nhưng là trong nội tâm lại làm sao có thể không có có một chút ủy khuất? Hiện tại, thật vất vả tìm được một điểm an ủi đã ở còn không có mấy ngày nữa thời điểm đã bị người cho phá hủy cái sạch sẽ, Vương Nhược Tích sao có thể không thương tâm? Không xong nước mắt?

Vương Nhược Tích cái này một rơi nước mắt, Dương Hoa lập tức tụt sợ tay chân. Một mực đều bị mộng tại cổ lý (mơ mơ màng màng) Dương Hoa nào biết được tiểu nha đầu này trong nội tâm ủy khuất? Hơn nữa, hần trước kia chưa từng thấy qua gần đây đều cười cái không để yên Vương Nhược Tích rơi xem qua nước mắt nì. Lúc này, hần cũng chỉ có thể đi đến Vương Nhược Tích bên người, luống cuống tay chân đầy mẫn mang theo ân cần thần sắc an ủi cái này khóc lên sẽ không cái hết tiểu nha đầu.

Lại nói tiếp, Vương Nhược Tích cùng Tề Vũ Huỳnh quan hệ vô cùng tốt. Hơn nữa có đôi khi, thoát nhìn dáng người rất cao chọn cũng càng đầy đặn, tính tình cũng càng sáng sủa Vương Nhược Tích trái ngược với cái Đại tỷ tỷ, nhưng trên thực tế nàng cần phải so hai mươi ba tuổi Tề Vũ Huỳnh còn muốn nhỏ hai tuổi. Nàng theo mười bảy tuổi tụt xuất đạo bắt đầu kẻ chạy cờ, tại giới văn nghệ lăn lộn hơn bốn năm, cũng mới bắt quá là vừa mới đầy mẫn hai mươi một tuổi. Cho nên, đang đùa tương đối khá một đám nữ hài tử chính giữa, nàng mới được là ngoại trừ ba cái mười bảy mười tám tuổi tiểu nha đầu bên ngoài nhỏ tuổi nhất.

Chỉ có điều, nàng bình thường cái gì kia đều không để ý tính tình làm cho người ta tổng cho rằng nàng là cái đại tỷ đầu. Chỉ có lúc này khóc lên mới khiến cho người nhớ lại, tuổi của nàng mới tương đương với một cái cầm lên tốt nghiệp đại học tiểu nha đầu nì!

“Nhược Tích, làm sao vậy? Khóc cái gì đầu này? Thượng buổi trưa... Hào hảo, tính toán ta không tốt, không có đem máy tính tắt đi đã đi xuống lầu rồi, cho nên nói lời nói không có chắc chắn. Ta chịu nhận lỗi còn không được sao? Đừng khóc, lại khóc hội không xinh đẹp.” Dương Hoa tựa như đối phó tiểu cô nương đồng dạng, ngồi vào Vương Nhược Tích bên người dụ dỗ nàng.

Bất quá, Dương Hoa không hống còn không sao, hần mềm mại nói Khinh Ngư như vậy một hống, Vương Nhược Tích trong nội tâm ủy khuất đảo đều bị hần câu dẫn ra đến, lập tức càng khóc dữ dội hơn. “Người không tốt, người không tốt! Đầu là người không tốt!” Khó khăn có thể có một cái cơ hội như vậy,

danh chính ngôn thuận cảm thụ Dương Hoa sẵn sóc, Vương Nhược Tích nhìn không được lớn tiếng khóc, chui vào trong lòng ngực của hắn dùng 2 cánh nắm tay quả đấm nện lấy bờ vai của hắn, đem cả vui trong lòng hồi lâu ứ khuất tất cả đều cùng một chỗ phát tiết đi ra.

Tuy nhiên Dương Hoa tuyệt không biết rõ Vương Nhược Tích vì sao lại thương tâm như vậy, có thể thấy được đến một nữ hài từ ôm chính mình khóc nước mắt đều đem cả bộ ngực của mình cho làm ướt, lúc này hắn còn có thể nói cái gì? Dương Hoa cũng chỉ tốt ngoan ngoan ngồi, phủ lên mặt mũi tràn đầy cười khổ nhâm Vương Nhược Tích đập lấy chính mình đến phát tiết.

Bất quá, Vương Nhược Tích cũng không còn chửi thương Dương Hoa vài cái, nàng tự chăm chú ôm lấy Dương Hoa eo, nghẹn ngào suy nghĩ ngừng nước mắt. Bất quá, chảy ra con mắt nước mắt cũng không phải dễ dàng như vậy dừng lại. Nàng tìm thật lớn khí lực, mới cuối cùng là toàn thân run rẩy đình chỉ rơi lệ, sau đó quyết khỏi miệng, ngẩng đầu dùng khóc hồng hồng hai mắt tì khuất nhìn xem Dương Hoa.

“Tốt, cái kia sự tình trước kia trước hết được rồi!” Vương Nhược Tích làm bầm lấy, nàng những lời này ở phía trong kỳ thật mang theo hai ý nghĩa ý tứ,”Người về sau không chính xác lại chơi xấu. Cái khác ta cũng không quan, người cái này bộ kịch bản nhất định phải cho ta trước xem!”

“Tốt!” Dương Hoa tràn đầy triu mến cười đối với Vương Nhược Tích lắc đầu, kéo đi trường âm nói.

“Cái kia... Người đáp ứng rồi, cũng không nên lại chơi xấu.” Vương Nhược Tích nói xong đứng dậy tựa hồ muốn đi ra ngoài. Đúng vậy mới đứng lên không có một hồi, nàng lại đột nhiên ngồi xuống, quyết miệng nhìn Dương Hoa liếc nói ra:”Người cam đoan ta cũng lo lắng. Người... Ừm... Người còn có chút việc không có làm xong đâu! Người nếu còn chơi xấu, ta... Ta khuya hôm nay tự không đi!” Nói vừa xong, Vương Nhược Tích tự vội vàng đem con mắt cho nhắm lại. Nàng đem cả hai cánh tay đặt ở trên đùi, khăn trương trong lòng bàn tay tràn đầy mồ hôi.

Rốt cuộc là ai chơi xấu nha? Quay mắt về phía lại tại gian phòng của mình không đi Vương Nhược Tích, Dương Hoa thật sự là dở khóc dở cười, rồi lại cảm nàng một chút biện pháp cũng không có. Đem nàng cứng rắn ngoan oanh ra đi? Quay mắt về phía một cái vừa mới tại trong lòng ngực của mình khóc xong tiểu nữ sinh, chỉ sợ chỉ cần là cái nam nhân bình thường sẽ không có ác như vậy tâm, tự chó nói chỉ là Dương Hoa.

Chăm chăm vào Vương Nhược Tích nhìn rất lâu, Dương Hoa ngoại trừ bắt đắc dĩ có lẽ hay là bắt đắc dĩ. Được rồi được rồi... Dương Hoa rốt cục bị nàng đánh bại. Hắn đành phải dở khóc dở cười đi đến Vương Nhược Tích trước người, nhẹ nhàng cúi đầu xuống, tại trên môi của nàng sờ một chút.

Hai người đôi môi chỉ là như vậy nhanh chóng vừa chạm vào, Vương Nhược Tích gương mặt tự biến thành đỏ tươi ướt át, phảng phất một đóa vừa nở rộ hoa hồng đỏ. Nhìn xem Vương Nhược Tích như vậy biến hóa lớn, ngay Dương Hoa đều ngây ngẩn cả người. Trước kia hắn còn cho tới bây giờ chưa thấy qua Vương Nhược Tích xấu hổ thành như vậy. Chính là nàng trước mấy lần ở trước mặt mình triệt để đi quang, toàn thân cũng làm cho hắn nhìn cái thông thấu, cũng chỉ là thoáng có một chút xấu hổ mà thôi!

“Tốt... Tin người rồi! Ta đi đây!” Vương Nhược Tích mở to mắt, hiển nhiên cũng biết mình đã muốn xấu hổ không được bộ dáng. Nàng nhanh chóng nói, hơn nữa lời nói vừa xong, tự tranh thủ thời gian bịt mặt vội vàng hấp tấp theo Dương Hoa trong phòng chạy thoát đi ra ngoài. Ở đâu còn một điều vừa rồi? Ta chính là lại lấy không đi, người có thể làm sao?” phong thái?

Ai! Đưa đến Vương Nhược Tích, Dương Hoa lắc đầu thở dài một tiếng. Lại trở lại trước máy vi tính thời điểm, hắn cảm giác được trên mình ở dưới mí mắt bắt đầu đánh nhau. Được rồi, đem cả cái này tập viết xong đi nằm ngủ a. Nhìn lướt qua trên máy vi tính thời gian, Dương Hoa lại thở dài. Hắn hơi chút suy nghĩ một chút, liền tại hắn đã muốn ghi đến nhanh phần cuối kịch bản càng thêm nhập vai câu lời kịch, sau đó tại cuối cùng viết cái”Bản tập hết”.

Bất quá, ngay tại hắn đang chuẩn bị tắt đèn lúc ngủ, cửa phòng đột nhiên lại bị người”Soạt soạt soạt, soạt soạt soạt” xao hưởng liêu.

“Ai nha?” Còn không có lên giường Dương Hoa thở dài, xoa xoa huyết Thái Dương, đi qua mở cửa phòng ra. Lúc này đây đứng ở cửa ra vào nhưng lại Phùng Tú Toánh.

“Cái kia... Dương Hoa, người hôm nay thật sự đụng với Hùng ca người rồi?” Cửa vừa mở ra, Phùng Tú Toánh không đợi Dương Hoa thành nàng đi vào, ngay tại cửa ra vào đứng hỏi.

“Ừm” Dương Hoa gật gật đầu, cười trấn an Phùng Tú Toánh nói,”Bọn hắn bị bắt. Ha ha, cái kia cảnh quan nói, phỏng chừng trong tù như thế nào cũng phải ngồi chồm hổm trước mười năm”

“Nha.” Phùng Tú Toánh trầm mặc một hồi, lại ngẩng đầu đối với Dương Hoa nở nụ cười khổ,”Thật sự là không có ý tứ, vì chuyện của ta, thiếu chút nữa cho người...”

“Người nói chỗ nào lời nói? Quá khách khí. Chúng ta là bằng hữu chứ sao.” Dương Hoa không có lại để cho Phùng Tú Toánh nói xong, tự cười cắt đứt nàng.

“Đúng, chúng ta là bằng hữu.” Phùng Tú Toánh cũng nở nụ cười. Một lát sau, nàng lại nhìn xem Dương Hoa, trên mặt mang chút điểm ửng đỏ sắc nhỏ giọng nói ra:”Người đã cứu ta ba lượt, hiện tại ta thiếu nợ người ba cái mạng... Đây! Ta xem nhiều như vậy mệnh ta là còn không rõ ràng. Dù sao về sau người nếu là có cái gì muốn cho ta làm, nói một tiếng là được. Chỉ cần là ta có thể làm được, nhất định đều đáp ứng người!”

“Ha ha, người không phải lại thấy bên ngoài sao?” Dương Hoa cười ha hả nói.

“Đúng vậy a, người muốn có phải là Tề Vũ Huỳnh bạn trai thì tốt rồi.” Phùng Tú Toánh nhìn xem Dương Hoa, đột nhiên nói ra một câu lại để cho Dương Hoa cả khuôn mặt đều cứng lại rồi lời mà nói...”Người nếu như không phải Tề Vũ Huỳnh bạn trai, ta liền cho dứt khoát lấy thân báo đáp, cũng không cần luôn nhớ thương lấy còn thiếu nợ lấy người rất nhiều nhân tình.” Phùng Tú Toánh nửa hay nói giỡn tựa như giải thích nói.

“Nha... Ha ha.” Dương Hoa lúc này mới có thể lần nữa cười ra tiếng.

“Cái kia... Ta về nghỉ ngơi. Ngày mai gặp.” Phùng Tú Toánh tiêu sái đối với Dương Hoa khoát khoát tay, ngay phòng cũng không còn tiến liền xoay người lại đi gian phòng của mình đi đến.

Mà Phùng Tú Toánh còn chưa đi mở, Đường Hân lại không biết dù thế nào lại đột nhiên theo bên cạnh xông ra, như là đi ngang qua tựa như hướng Dương Hoa trong phòng nhìn thoáng qua, ném cho hắn một cái tràn đầy vui vẻ ánh mắt, sau đó liền “Đặng đặng” xuống lầu, hướng toilet đi.

Này! Dương Hoa dùng sức lắc đầu, cười khò đóng cửa phòng. Đúng vậy, đêm nay giày vò đối với Dương Hoa mà nói còn xa xa không có chấm dứt. Hắn mới vừa vịn nằm lên giường không có vài giây đồng hồ, tựa lập tức lại là một hồi tiếng đập cửa truyền đến.

Bà mẹ nó, còn tới ngọn nguồn có để cho người ta ngủ hay không? Cho dù Dương Hoa là Phật gia, cả đêm bị như vậy nhiều lần quấy rầy cũng phải theo bản chân luân lên một cỗ vô danh nghiệp hỏa. Hắn xụ mặt đi qua mở cửa phòng, lại chứng kiến Tô Thục Hiểu, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ ba cái tiểu nha đầu đứng ở cửa ra vào. Ba cái tiểu nha đầu mặt mũi tràn đầy khổ tướng lập tức tại Dương Hoa vừa mới bay lên vô danh nghiệp hỏa thượng rót một cái bồn lớn nước.

“Ai... Các ngươi thì thế nào?” Dương Hoa bất tri bất giác ở trong lời nói bỏ thêm một cái “Lại” chữ.

“Chúng ta ngủ không được.” Ba cái tiểu nha đầu ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, cuối cùng vẫn là Tô Thục Hiểu đỏ mặt nói.

“Làm sao sẽ ngủ không được?” Dương Hoa trên mặt tại cười khò, đáy lòng tại thở dài. Hắn bây giờ là muốn ngủ cũng không cách nào ngủ ah!

“Chúng ta đều ở không quen loại này căn phòng lớn chứ sao... Sợ hãi.” Tô Thục Hiểu lại đỏ mặt gấn cái tiểu sợ.

Kỳ thật các nàng là cái gì sợ hãi nha? Ba cái tiểu nha đầu rõ ràng chính là tại trong một cái phòng nói chuyện phiếm hàn huyên nửa đêm, sau đó lại chứng kiến Dương Hoa trong phòng đèn sáng, vì vậy tự kế hoạch lấy tìm đến hắn nói chuyện phiếm. Tại Dương Hoa cùng cái này ba cái tiểu nha đầu thân quen về sau, hắn nói chuyện lên đến có lẽ hay là rất có ẩn dấu cảm giác. Đây cũng là ba cái tiểu nha đầu đều ưa thích kẻ cận nguyên nhân của hắn một trong.

“Được rồi, tiến đến tiến đến.” Tô Thục Hiểu đều xuất ra “Sợ hãi” đương làm tấm mộc rồi, Dương Hoa còn có cái gì có thể nói hay sao? Cười khò đem ba cái mặt mũi tràn đầy mừng thầm, nhìn không được “Hi hi” cười ra tiếng tiểu cô nương phóng vào phòng chính là hắn lựa chọn duy nhất.

Ba cái tiểu nha đầu vừa vào nhà, tựa không chút khách khí nằm chết dí trong phòng trên mặt giường lớn. Nghe thấy được chén kia nóng hổi cháo mùi thơm, Nhạc nhi còn hít sâu một hơi. “Ừm, thơm quá ah!” Tiểu nha đầu cười hi hi nhìn xem tay nâng cháo nóng Dương Hoa. Tại ba cái tiểu nha đầu trông mà thêm không ngừng nuốt nước miếng trong động tác, Dương Hoa đành phải không thể làm gì cười khò, đèn trong phòng bếp cầm vài chích chén nhỏ cùng chiếc đĩa, đem một chén lớn cháo nóng chia làm bốn phần, cùng tiểu nha đầu đám bọn họ cộng hưởng.

Sau đó, bọn hắn liền vừa ăn lấy một bên ngời liếc ta một câu hàn huyên. Cuối cùng cũng không biết hàn huyên bao lâu, dù sao mấy cái tiểu nha đầu một mực nói chuyện phiếm đến mơ mơ màng màng cái gì cũng không biết rồi, sau đó ngay tại vốn thuộc về Dương Hoa trên mặt giường lớn đã ngủ. Mà Dương Hoa bản thân tắc chính là đành phải lại không có nại ở trên bàn phím chấp nhận một đêm.

Sáng ngày thứ hai Dương Hoa lúc tỉnh lại, hắn mới phát hiện trong phòng ba cái tiểu nha đầu đã sớm không biết từ lúc nào rồi ròi đi. Cửa phòng của hắn mở rộng ra lấy, theo trong phòng khách truyền đến đám nữ hài tử một bên sửa sang lại hành trang, một bên vui cười tâm sự thanh âm. Dương Hoa dùng sức lung lay đầu làm cho mình tỉnh táo lại, sửa sang lại quần áo một chút liền đi ra cửa đi.

“Dương Hoa! Ngươi tỉnh rồi!” Đang tại lầu một trong phòng khách riu ra riu rít đám nữ hài tử chứng kiến Dương Hoa ra khỏi phòng, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận cười náo loạn lên.

Dương Hoa cười đối với các nàng gật gật đầu, sau đó liền trông thấy bảy người đều thuần một sắc ăn mặc cực kỳ chuyên nghiệp đi vùng ngoại ô đi bộ đường xa lúc màu nâu ngắn tay áo cùng màu nâu quần ngắn cách ăn mặc, trên người thậm chí còn treo một ít lên trang bị. Cuối cùng, Dương Hoa phát hiện phòng khách chính trung ương tràn đầy chồng chất lấy ba chích đại thùng cùng 2 chích rương nhỏ, mỗi nữ hài tử trên người còn có một chích nhìn về phía trên sức nặng không rõ túi du lịch. Còn có một chích nhìn về phía trên sức nặng đủ nhất cũng lớn nhất túi du lịch vàng vàng đương đương đặt ở thùng bên cạnh, rõ ràng cho thấy vì Dương Hoa chuẩn bị.

Đây rốt cuộc là dọn nhà có lẽ hay là du lịch? Dương Hoa nhìn cái kia một đồng hành lý vài lần, dờ khóc dờ cười chui vào trong phòng vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Nam Hoa hành trình

“Tốt! Vậy chúng ta tựu chuẩn bị xong! Xuất phát!” Đường Lâm Dương Hoa rửa mặt xong, cùng bảy nữ hài tử cùng một chỗ sử dụng hết bữa sáng về sau, hưng phấn Vương Nhượng Tích lập tức tựu đứng ở cửa ra vào đối với bầu trời hô lớn một tiếng.

“Ah! A!” Tất cả đều vui vẻ ra mặt đám nữ hài tử ào ào tương ứng, tất cả đều hoan hô nhảy bắt đầu đứng dậy.

“Chúng ta tám người, vừa vặn có hai chiếc xe.” Đợi đến mọi người đều hoan hô xong rồi, Đường Lâm lúc này mới đem một đoàn người đều dẫn tới cửa nhà để xe khải, sau đó cười hi hi xem của bọn hắn nói ra, “Cho nên ngồi nhất định là có thể ngồi ở dưới. Xe của ta có thể tại rương phía sau ở phía trong buồng 2 chích chứa quần áo đại thùng cùng 2 chích chứa vật lẫn lộn rương nhỏ. Mọi người ba lô cùng mặt khác cái kia chỉ chứa đồ trang điểm đại thùng để lại tại Tú Toánh hậu trong xe. Mặt khác, tại đây có người hay không say xe?” Đường Lâm sau khi hỏi xong đợi một hồi, phía dưới tất cả đều là khuôn mặt tươi cười, không có người trả lời.

“Tốt! Cái kia không có người say xe tựu tốt nhất rồi. Địa đồ ta đã nhìn rồi, từ nơi này đến Nam Hoa núi đại khải muốn ngồi trên 10 tiếng đồng hồ khoảng chừng gì đó xe. Cho nên chúng ta đi đường cao tốc đi trước D thành phố, sau đó theo D thành phố chuyển quốc lộ đến thành phố S, đại khải tám giờ tối thời điểm có thể, thì tới. Tại thành phố S tìm khách sạn ở một đêm về sau, sáng sớm ngày mai đi bộ thượng Nam Hoa núi. Trước đại khải chơi thoáng một tý Nam Hoa núi mấy cái chủ yếu cảnh điểm về sau, buổi tối lại trên chân núi trong đạo quan ở một đêm. Ngày kia ban ngày theo Nam Hoa núi mặt khác một bên xuống núi trở lại thành phố S, buổi tối đưa tiễn Thực Hiệu lên phi cơ! Sau đó, chúng ta trở lên Nam Hoa núi, cắm trại dã ngoại, đồ nướng, đập thanh... Ha ha! Có ý kiến gì hay không?” Đường Lâm lại hưng phấn cười lớn tiếng hỏi.

Theo khi còn bé bắt đầu, Đường Lâm chính là đệ tử tốt, cho nên căn bản là không có rời đi qua chính mình ở K thành phố. Vào đại học về sau, nàng càng là vô dụng bao nhiêu thời gian cũng đã thành cả nước nổi tiếng minh tinh điện ảnh, ra ngoài du lịch cơ hội thì càng thiếu đi. Cho nên, đến bây giờ mới thôi, Đường Lâm còn chưa từng có thể nghiệm qua cùng một đám bạn tốt cùng một chỗ dễ dàng lái xe ra ngoài du lịch cảm giác nì!

Đột nhiên có thể tìm tới như vậy một cái buồng lòng chính mình, thể nghiệm chưa từng có thể nghiệm qua thoải mái vui sướng cảm giác cơ hội, Đường Lâm hưng phấn hoàn toàn có thể lý giải. Không nói Đường Lâm, coi như là theo 17 tuổi bắt đầu ngay tại cả nước chạy khắp nơi Vương Nhượng Tích cũng đồng dạng hưng phấn. Tự mình một người du lịch, cùng cha mẹ đi ra ngoài du lịch cảm giác cùng cùng một đám tốt hơn bằng hữu đi ra ngoài du lịch nhưng là hoàn toàn bất đồng nha!

“Không có ý kiến!” Đường Lâm vừa dứt lời, phía dưới chính là một hồi kệp đầy nữ hài tử sung sướng tiếng cười gọi.

“Tốt! Như vậy... Ta cùng Tú Toánh một người lái một xe xe. Sau đó...” Đường Lâm quét qua mặt khác mấy nữ hài tử mặt. Hiển nhiên, kể cả nàng ở bên trong, tất cả mọi người muốn cùng Dương Hoa ngồi một chiếc xe.

“Ta cùng Thực Hiệu các nàng ba cái một chiếc xe a.” Phùng Tú Toánh nhìn ra Đường Lâm khó xử, cười chủ động đứng ra nói ra.

“Ừm, cái kia tốt! Chúng ta đến chính giữa lại thay phiên a. Dù sao mười giờ xe, cũng khó có thể vẫn luôn là hai chúng ta mở. Vũ Huỳnh, Nhượng Tích, hai người các người có bằng lái a?”

“Ừm.” Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhượng Tích cùng một chỗ cười đối với Đường Lâm nhẹ gật đầu.

“Trong lúc này gian khả năng muốn phiên toái các người thay ta cùng Tú Toánh khai mở thượng một hai giờ xe sao.” Đường Lâm cười mím nhìn xem hai người nói ra.

“Không có vấn đề.”

“Tốt! Chúng ta đây tựu xuất phát!” Đường Lâm hưng phấn lớn tiếng kêu mở ra ga ra đại môn. Một đám nữ hài tử lập tức giúp đỡ Dương Hoa đem ba thùng cùng gánh nặng đều bỏ vào rương phía sau ở phía trong, đón lấy chính là bốn người một chiếc xe ngồi xuống. Hai chiếc xe đều mở ra kinh bạo âm nhạc, tại một mảnh oanh thanh yến ngữ nhạc đệm trung khai ra T thành phố, đi lên đường cao tốc.

Dọc theo con đường này tự nhiên là một mảnh hoan ca cười cười nói nói. Tại bốn vị người điều khiển ổn định điều khiển phía dưới, tám giờ tối thời điểm, một đoàn người bình an đạt tới dự định thành phố S.

Tại thành phố S ở phía trong đi dạo không sai biệt lắm nửa giờ, Đường Lâm cũng đã dựa theo vừa mua thành phố S địa đồ tìm được rồi một nhà tương đối khá khách sạn. Một chuyến tám người muốn năm cái gian phòng, Đường Lâm cùng Dương Hoa hai người đều tự muốn một cái nhà một gian, Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhượng Tích, Phùng Tú Toánh cùng Tô Thực Hiệu, Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ chia làm ba đôi ở tại tiêu chuẩn thời gian.

Đem tất cả hành lý đều chuyển tiến gian phòng về sau, một đường đường đi một nhọc chúng tiểu cô nương lại kéo đi Dương Hoa cùng một chỗ tụ tập đến Đường Lâm trong phòng, chơi nổi lên một ít một chút cũng không cần thiết hao tổn thể lực trò chơi. Bất quá cân nhắc đến khách sạn thuộc về nơi công cộng, cho nên đảo là không có ai làm tiếp khách người sự tình. Kể chuyện xưa, nói giỡn lời nói, đánh bài tứ-lo-khơ, ca hát... Cái này là một đoàn người tối hôm đó toàn bộ sống về đêm. Mười một giờ thoáng qua một cái, một nhọc chúng tiểu cô nương mà bắt đầu ồn ào lấy buồn ngủ.

Đường Lâm cười đem các nàng đều đánh phát ra, cuối cùng còn nữa hay nói giỡn đối với Dương Hoa nói một câu: “Dương Hoa, nếu cảm thấy một người ở quá tịch mịch lời mà nói..., buổi tối tựu ở chỗ này của ta ngủ thế nào?”

“Ha ha, ha ha...” Dương Hoa mang theo đầu đầy mồ hôi, khô cần cười đi ra ngoài.

Hay nói giỡn... Nếu như là Tề Vũ Huỳnh nói lời như vậy, hẳn có lẽ còn có cân nhắc. Nhưng lời nói này theo Đường Hân trong miệng nói ra, có thể thông dong ra khỏi phòng đối với Dương Hoa mà nói đã muốn là rất lớn cái thiện.

Đêm qua một đêm mệt nhọc tăng thêm hôm nay cả ngày đường đi mệt nhọc, Dương Hoa cơ hồ là một ngã vào khách sạn cái kia thoải mái trên giường tự lập tức ngủ tử tới. Cuối cùng, sáng sớm hôm sau có lẽ hay là Tề Vũ Huỳnh gõ cửa mới đem hắn theo trong lúc ngủ mơ hoán tỉnh lại.

“Dương Hoa, Dương Hoa! Phải lên đường!” Ngoài cửa Tề Vũ Huỳnh kêu hồi lâu, Dương Hoa mới rớt cục mơ mơ màng màng mở to mắt đi ra mở cửa phòng ra.

Bất quá hắn một mở cửa, chính đợi ở ngoài cửa Vương Nhược Tích các nàng lập tức tự phát ra một tiếng hét lên, tất cả đều đỏ mặt xoay người sang chỗ khác. Đứng ở cạnh cửa Tề Vũ Huỳnh lại càng mắc cỡ đỏ bừng cả khuôn mặt.

Lúc này Dương Hoa mới kịp phản ứng, hắn đêm qua lúc ngủ thoát khỏi áo cùng quần. Lúc này đứng vậy tinh ở trần, chỉ mặc đầu tam giác quần ngắn. Mà mỗi sáng sớm thời điểm, nam nhân tất nhiên sẽ xuất hiện có chút sinh lý tình huống. Hẳn như vậy đi tới cửa mở ra môn lại để cho một đám nữ hài tử trông thấy, không nhầm trúng các nàng xấu hổ hét lên đó mới gọi gặp quý!

“Ai!” Dương Hoa cũng kinh hãi kêu một tiếng, chật vật đóng lại đại môn. Qua rồi hơn mười giây, hắn lại mở ra đại môn thời điểm, trên người đã muốn xuyên thẳng mặc vào T-shirt cùng quần ngắn.

“Tranh thủ thời gian rửa mặt xuống.” Tề Vũ Huỳnh đỏ mặt càng làm Dương Hoa đẩy đã vào nhà, đối với phía sau lưng của hắn nói ra, “Chúng ta trong đại sảnh chờ người.”

“Tốt.” Dương Hoa quay đầu lại cười đáp một câu.

Hơn 10’ sau về sau, một đoàn người cũng đã toàn thể chuẩn bị xong. Kể cả Nhạc nhi cùng Lam Tiểu Kỳ ở bên trong, đám nữ hài tử đều ăn mặc một ngày trước buổi sáng Dương Hoa mới tại Đường Hân trong nhà đã gấp các nàng xuyên qua lên trang bị, hơn nữa mỗi nữ hài tử trên mặt cũng đều mang theo một chiếc mực tàu kính. Bảy cái thanh thuần tịnh lệ nữ hài tử, thuần một sắc mang theo hưng phấn đáng tươi cười, mặc màu nâu nhạt ngắn tay áo cùng lên quần ngắn, đem trắng nõn cánh tay cùng hai chân lộ bên ngoài —— như vậy một chi đẹp mắt đội ngũ mặc dù là chỉ đứng ở trong khách sạn, cũng nhầm trúng từng đi ngang qua người cũng nhìn không được muốn quay đầu xem các nàng vài lần.

Đương làm Dương Hoa cũng ăn mặc như vậy một thân do Đường Hân vì hắn chuẩn bị trang phục và đạo cụ trong đại sảnh xuất hiện thời điểm, một mảnh tiếng nghị luận vang lên. Mà ngay cả nghiêm chỉnh huấn luyện nhân viên phục vụ cũng nhìn không được nữa muốn suy đoán thoáng một tý, cái này bên người vây quanh bảy vị mỹ nữ đẹp trai tiểu gia hỏa rốt cuộc là ai.

“Đi thôi, đi thôi!” Sớm đã thành thói quen bị mọi người vây xem Đường Hân chút nào cũng không quan tâm bên cạnh ánh mắt của người, vừa thấy được Dương Hoa xuống lầu, lập tức đi ra phía trước kéo hắn lại.

Một đám nữ hài tử vui cười lấy đem Dương Hoa túm tụm ở bên trong, cùng một chỗ rời đi lữ điểm. Thành phố S cùng Nam Hoa núi khoảng cách cũng không tính xa, mấy người dọc theo thành phố S ở phía trong náo nhiệt nhất du lịch phố một đường đi dạo lấy, đã đi chưa một giờ, cũng đã thấy được viết “Nam Hoa núi” đại bảng hiệu cùng một đoạn uốn lượn khúc chiết treo núi đường cái. Ở đằng kia đoạn ước chừng có 2 ba cây số trường đường cái cuối cùng, chính là mặt khác một khối hùng vĩ đại bảng hiệu cùng một đầu dài trường không biết thông hướng ở đâu thêm đó.

Ngay nga Nam Hoa núi, Nam Hoa núi phụ cận vô số ngọn núi nhỏ cùng với mỗi ngọn núi trên đỉnh cái kia tràn ngập sương mù màu trắng cùng một chỗ hợp thành một đạo làm cho người vui vẻ thoải mái, và không mất cảm giác thần bí phong cảnh. Mà bao phủ Nam Hoa đỉnh núi cái kia nồng đậm đến cơ hồ khiến người thấy không rõ đỉnh núi tình huống sương trắng càng làm cho người nhìn không được hội suy đoán, cái kia trên mặt có phải thật vậy hay không có thần minh tồn tại.

Bởi vì Nam Hoa tông vị kia tham tiền tông chủ cùng địa phương chính phủ hợp tác phát triển mạnh khách du lịch quan hệ, Nam Hoa núi du lịch tình huống muốn xa so mặt khác hai nhà đạo môn chính tông sơn môn chỗ mà tốt hơn nhiều. Dù sao tại đài truyền hình đã từng Đại Lực tuyên truyền qua Đạo gia danh sơn cùng những kia truyền miệng đạo môn thánh địa ở giữa nhân khí vẫn có rất lớn chênh lệch.

Cho nên, tại Nam Hoa núi treo núi trên đường lớn, chẳng những khắp nơi đều là Trung Quốc du khách cùng buôn bán các loại vật kỷ niệm người bán hàng rong, còn có thật nhiều da trắng hoặc là da đen da dị quốc du khách. Loại này mang theo nồng đậm phương đông sắc thái thần bí Đạo gia thánh địa đối ngoại quốc du khách mà nói, lực hấp dẫn coi như là cùng Trường Thành cổ cung so sánh với cùng nhỏ không có bao nhiêu.

Dương Hoa bọn hắn đến thời điểm đứng vậy tháng sáu bảy ở phía trong du lịch tốt tiết, vô số du khách ngoại quốc lại để cho những kia buôn bán dịch kinh a, Bất Quái a, Văn vương quẻ ký a các loại tiểu ngoạn ý chơi đùa người bán hàng rong đám bọn họ cả đám đều lợi nhuận bồn đầy măn bạch kim tròn, tươi cười rạng rỡ.

Mà Dương Hoa cùng bên cạnh hắn cái này bảy vị như hoa như ngọc tiểu mỹ nhân xuất hiện lại càng lập tức ở này không tính là quá lâu treo núi trên đường lớn đưa tới một hồi không nhỏ bạo động. Không nói trước bảy vị đáng người như mè xinh đẹp, dung mạo khuynh quốc nữ hài đầy măn mang theo đáng tươi cười cùng một chỗ dọc theo đường lúc sẽ khiến bao nhiêu sát thương. Chính là Lam Tiểu Kỳ đột nhiên xuất hiện, đã ở cả Nam Hoa dưới núi tiểu bọn con buôn chính giữa chế tạo không nhỏ rung động.

Cái tiểu nha đầu này đứng vậy Nam Hoa tông trong lịch sử công nhận xinh đẹp nhất cũng cực kỳ có thiên phú nữ đạo sĩ. Có thể nói, nàng chính là Nam Hoa tông một khối sống chiều bài, bình thường vì tuyên truyền Nam Hoa núi du lịch cảnh điểm cũng không biết làm quá nhiều thiếu quảng cáo.

Nếu như nói tại T thành phố, Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhược Tích xuất hiện có thể khiến cho một hồi đại quy mô bạo động lời mà nói..., như vậy tại

đây đầu treo núi trên đường lớn, Lam Tiểu Kỳ cũng đồng dạng có thể làm được.

“Đây không phải là Lam Tiểu Kỳ sao? Nàng tại sao trở về rồi?” Của mọi người người bán hàng rong đám bọn họ nhìn xem mang theo kính râm, mặt mũi tràn đầy là cười Lam Tiểu Kỳ xi xào bàn tán lúc, một vị đạo sĩ cách ăn mặc người bán hàng rong lại ngạc nhiên giương lên lông mày.

Ngay tại đạo sĩ cách ăn mặc người bán hàng rong nhìn thấy Lam Tiểu Kỳ không lâu, hần liền thu thập khởi sạp, giao cho bên cạnh một vị đồng bạn xem thói quen, sau đó chính mình cũng không quay đầu lại chạy vội xông lên Nam Hoa núi. “Tông chủ... Tông chủ...” Một bên lão đạo xông vào cái kia gian hùng vĩ Nam Hoa tông đạo quan, hần một bên lớn tiếng kêu to lấy.

“Làm sao vậy? Làm sao vậy? Có người đến khung sông núi (cửu oán)? Vẫn có người đến đá trăng điện?” Chỉ thấy Nam Hoa tông tông chủ tại ba bốn thỏ cánh tay thô chân, mặt mũi tràn đầy dữ tợn Đại Hán đồng hành từ trong trong sánh với vàng vọt ra, hai tay liên tục không ngừng phủ chính chính mình đảo ở một bên lưu kim quan, sau đó nhanh chóng sửa sang lấy chính mình vừa mới phủ thêm một thân đạo bào.

“Không phải, không phải!” Đạo sĩ kia người bán hàng rong không kịp thờ thờ phỉ phò nói ra.

Kỳ thật cái này người bán hàng rong cũng là Nam Hoa tông một vị ngoại môn đệ tử, chỉ có điều bởi vì niên kỷ quá nhỏ, cho nên không có phương tiện phải hần đi ra ngoài đương làm thần côn. Bất quá Nam Hoa tông tông chủ chứng kiến lúc này tiết ở phía trong bán tiểu ngoạn ý chơi đùa có thể lợi nhuận thượng không ít, vì vậy đem hần cùng mặt khác mấy cái tuổi trẻ ngoại môn đệ tử đều lấy tới dưới núi đi bán tiểu đồ chơi.

“Không phải? Khục hừ! Cái kia là chuyện gì xảy ra?” Vừa nghe đến không phải mình lo lắng sự tình phát sinh, Nam Hoa tông tông chủ đại nhân lại tỉnh táo lại. Hần ho khan một tiếng, bày làm ra một bộ đạo cốt tiên phong tư thế hỏi.

“Tông chủ, là như vậy. Lam Tiểu Kỳ... Là Lam Tiểu Kỳ nàng đã trở lại.” Vị kia ngoại môn đệ tử trên đường chạy thật sự quá nhanh, dù là hần sớm thành thói quen cao thấp chạy Nam Hoa núi đường núi, cũng không khỏi đặc phải không ngừng đặc há mồm thờ dốc.

“Ah, nguyên lai là Lam Tiểu Kỳ ah... Trở về sẽ trở lại a.” Nam Hoa Tông Tông chủ lười biếng nói, “Có phải là tiểu nha đầu kia ở dưới mặt ăn được đau khổ, lúc này muốn khóc cái mũi trở lại tới tìm ta rồi?” Nam Hoa tông tông chủ nói xong, trong nội tâm tự một bên chuyển nổi lên bằng cửu chương.

Lam Tiểu Kỳ tiểu nha đầu này đúng vậy Nam Hoa tông một khối bảo bối, lúc này nàng đi ra ngoài ăn được đau khổ, khẳng định thì càng có thể biết tiền tác dụng. Ừm, thoát nhìn trước tiên có thể lại để cho tiểu nha đầu này đi ra ngoài tiếp 2 đơn quảng cáo, sau đó lại đuổi nàng xuống dưới quần cái kia tên kỳ quái tiểu tử... Chúng ta Nam Hoa tông thiên điện cái kia vài toà Tam Thanh tượng đồng cũng nên thay đổi...

“Không có, không có.” Ngay tại Nam Hoa tông tông chủ đang nghĩ ngợi vui vẻ thời điểm, cái kia người bán hàng rong lại lên tiếng cắt đứt tông chủ xa tư, “Tiểu Kỳ nàng là theo chân mặt khác mấy cái rất đẹp rất nữ nhân xinh đẹp cùng nhau lên núi, cùng một chỗ còn có một tiểu tử.” Người bán hàng rong dùng hai cái “Rất đẹp” để hình dung hần dưới chân núi nhìn qua cái kia một đám oanh oanh yến yến.

“Ah?” Nam Hoa tông tông chủ sớm đã là hơn 70 tuổi, qua rồi đối với nữ hài tử cảm thấy hứng thú niên kỷ. Hần ngược lại là đối với cùng Lam Tiểu Kỳ cùng nhau lên núi chính là cái kia tiểu tử nổi lên lòng nghi ngờ.

Chẳng lẽ là Lam Tiểu Kỳ nàng nhiệm vụ thành công, đem bà vị kia thần bí cao nhân cho thỉnh đến chúng ta Nam Hoa tông đến rồi? Ừm, không phải là không có khả năng Gào thét... Nghĩ đến vừa rồi người bán hàng rong theo lời “Cùng mặt khác mấy cái rất đẹp rất nữ nhân xinh đẹp cùng một chỗ”, Nam Hoa tông tông chủ sẽ không nhin ở trong lòng âm thầm nhẹ gật đầu. Cùng rất nhiều nữ tử cùng nhau lên núi... Chẳng lẽ người nọ tu luyện chính là đã sớm thất truyền mây mưa song tu đại pháp? Ừm... Rất có thể, kể từ đó, hần có cao như vậy đạo hạnh, lại đạo tâm nông cạn nguyên nhân cũng thì có. Nam Hoa tông tông chủ trong nội tâm cũng bắt đầu suy nghĩ miên man.

“Tông chủ... Tông chủ?” Người bán hàng rong nhìn thấy tông chủ phát khởi ngốc, không khỏi tranh thủ thời gian nhỏ giọng đưa hần tỉnh lại.

“Ah? Ah! Không có việc gì rồi!” Tông chủ vội ho một tiếng, lại khôi phục đạo cốt tiên phong bộ dáng, treo túi sách phân phó nói, “Người tiếp tục xuống núi độ dẫn thể nhân, tiểu Kỳ sự tình tự giao cho Bồn tông chủ a.” Nói vừa xong, tông chủ đạo bào vung lên, người đã đi theo ba vị Đại Hán lại nhớ tới trong sánh thời điều hòa đi.

“Vâng, tông chủ.” Người bán hàng rong cúi đầu chờ tông chủ tại trước mặt biến mất, mới trong chớp mắt lại từ cửa sau chạy xuống núi.

Tại người bán hàng rong chạy ra Nam Hoa tông sơn môn lúc, Dương Hoa cùng hần bảy vị hồng nhan tri kỷ cũng đã leo lên Nam Hoa núi giữa sườn núi. Có Lam Tiểu Kỳ cùng Nhạc nhi hai vị này từ nhỏ tại Nam Hoa núi lớn lên tốt dẫn đường, các nàng chẳng những trên đường đi một điểm đường quanh co đều không có đi, nhưng lại đem bà chung quanh các nơi phong cảnh một điểm điểm tất cả đều cho xem lần. Hơn nữa Lam Tiểu Kỳ cùng Nhạc nhi thuần thực giải thích cùng các nàng nhân nhả bước chân, một đoàn người lên hành trình thậm chí một chút cũng không có cảm thấy mệt mỏi.

Bất quá, cái này chỉ “Phân hồng lữ hành đoàn” thật sự là quá mức đáng chú ý, trên đường đi trên chọc ánh mắt thực có ai hay không số ít. Nhất là rất nhiều người đang nghe được Lam Tiểu Kỳ cùng Nhạc nhi hai vị này từ nhỏ tại Nam Hoa núi lớn lên tốt dẫn đường, các nàng chẳng những trên đường đi một điểm đường quanh co đều không có đi, nhưng lại đem bà chung quanh các nơi phong cảnh một điểm điểm tất cả đều cho xem lần. Hơn nữa Lam Tiểu Kỳ cùng Nhạc nhi thuần thực giải thích cùng các nàng nhân nhả bước chân, một đoàn người lên hành trình thậm chí một chút cũng không có cảm thấy mệt mỏi.

Mặc dù đại đa số người cũng còn tính toán theo khuôn phép cũ, nhưng là có nhiều như vậy du khách đi theo cái này chi đẹp mắt lữ hành đoàn đằng sau, trong đó cũng có không thiếu nhìn xem cái kia bảy vị như hoa như ngọc thiên chi kiều nữ động tâm tư.

Bởi vì Dương Hoa trên đường đi lưng công cái đại túi du lịch, một mực đều buồn bực đầu không lên tiếng, cho nên mọi người đương nhiên đem Đường Hần có thể nói cái này chi lữ hành đoàn ở phía trong hạch tâm. Bởi vậy, hữu ý vô ý cũng nâng đến gần, muốn gia nhập lữ hành đoàn tuổi trẻ tiểu gia hỏa

không tại số ít.

Một lúc mới bắt đầu, Đường Hân còn một mực đều rất có lễ phép cự tuyệt bọn hắn. Nhưng về sau, bị phiền đủ rồi Đường Hân rốt cục nhịn không được. Nàng đang cùng Vương Nhượng Tích còn có Tề Vũ Huỳnh các nàng thương lượng về sau, dứt khoát đáp ứng mấy cái tiểu tử, làm cho bọn họ gia nhập tiến đến. Bất quá, mấy cái tiểu tử vừa mới gia nhập, trên người tựu lập tức nhiều ra mấy cái ba lô, ngay Dương Hoa trên người bao cũng bị Đường Hân nắm bắt đến giao cho mấy cái tự nguyện đương làm cu li "Lao công".

"Ai, cái này như thế nào cũng cho ta nha?" Dương làm cuối cùng một cái gia nhập người trẻ tuổi chứng kiến Đường Hân lại đem Dương Hoa trên người đại ba lô giao tới thời điểm, không khỏi sốt ruột hỏi ngược lại.

"VẬY là người vác có lẽ hay là không vác đâu này?" Đường Hân tựu giờ bao, xụ mặt đứng ở trước mặt hắn. Người này trước kia tại Đường Hân trước mặt tựa như con ruồi đồng dạng đối tới đối lui, lại để cho Đường Hân phiền thâu.

"Hào hảo tốt, ta vác, ta vác." Tuy nhiên tên kia đã muốn mình bạch Đường Hân đối với hắn phản cảm cực độ, bất quá hắn có lẽ hay là không muốn buông tha cho cơ hội. Cho dù trước mặt cái này không có cơ hội, còn có bên cạnh sáu cái nì!

Đáng tiếc chính là, bên cạnh cái kia sáu cái cũng lại một điểm cơ hội đều không để lại cho hắn. Tại đem ba bao giao cho tự nguyện "Vì mỹ nữ phục vụ" "Cu li" về sau, Đường Hân tựu lưu lại Dương Hoa cùng Nhạc nhi hai người cùng của bọn hắn thấy được Lí, lại lôi kéo mặt khác năm nữ hài từ cười hi hi một đường nhanh hơn bước chân chạy không có ảnh.

"Ta xem... Hay là để ta công cho." Nhìn xem người trẻ tuổi kia trước sau tất cả một chích đóng gói, một mồm không kịp thở bộ dáng, Dương Hoa thật là có điểm băn khoăn. Nhìn thấy Đường Hân các nàng chạy xa rồi, hắn không khỏi thân thủ tới cười muốn đem bao tiếp trở về.

"Không nên không nên!" Người tuổi trẻ kia lại từ cũng không làm.

Kể từ đó, Dương Hoa cũng không thể nói gì hơn, đành phải chê cười cùng bên người Nhạc nhi trò chuyện nổi lên thiên.

Đường Hân các nàng trừ đi trên người vật nặng, trên đường đi tự nhiên là chạy nhanh chóng. Những kia trên người lưng công hai cái, thậm chí ba cái bao tiểu tử ở đâu có thể đuổi đến thượng? Bất quá bọn hắn lại đột nhiên nghe được Nhạc nhi cùng Dương Hoa hai người nói chuyện gặp thời hậu vậy mà nâng lên các nàng ý định ở phía trên Nam Hoa tông sơn môn ở đây thượng một đêm. Vì vậy lập tức cái kia một đám "Cu li" đám bọn họ tựu xoa tay, quyết định nhất định phải tại khuya hôm nay quyết một thắng bại!

Tại một đám nữ hài tử chính giữa, nhất khả năng hấp dẫn ánh mắt tự nhiên là Đường Hân, Vương Nhượng Tích, Tề Vũ Huỳnh cùng Phùng Tú Toánh cái này bốn vị đã hoàn toàn thành thực đại mỹ nữ. Các nàng một cái xinh đẹp, một cái thanh thuần, một cái đáng người hóa bạo, một cái hàm súc thú vị mười phần, đều là đều có các mê người chỗ. Cho nên, ở đây cu li đám bọn họ thoáng qua một cái ánh mắt, liền đã hiểu đều tự cần đối mặt cạnh tranh.

Biết mình biết người, bách chiến bách thắng —— đạo lý này đương nhiên ai cũng minh bạch. Bất quá, tri kỷ dễ dàng, đúng vậy cái này "Biết kia" tin tức lại từ đâu tới đây đâu này? Vì vậy, tất cả "Cu li" ánh mắt đều đã rơi vào chính ở một bên nói đùa Dương Hoa cùng Nhạc nhi trên người.

Rất nhanh, thoát nhìn hoàn toàn rồi rạc tại đám nữ hài tử đội ngũ bên ngoài Dương Hoa đã bị cu li đám bọn họ buông tha cho. Cái này thoát nhìn cũng biết là căn đầu gỗ gia hỏa hơn phân nửa là bởi vì thoát nhìn trung thực dùng tốt, cho nên mới bị nắm, chớp tới đương làm cu li. Chính thức cu li đám bọn họ toàn bộ dùng hèn mọn ánh mắt quét Dương Hoa liếc, sau đó tựu toàn bộ đem nóng rất ánh mắt chăm chú vào Nhạc nhi trên người.

"Ha ha, tiểu cô nương..." Lưng công Vương Nhượng Tích cùng Phùng Tú Toánh hai người ba lô người trẻ tuổi đầu tiên cười ha hả bu lại.

"Ta gọi Nhạc nhi. Người cứ như vậy bảo ta tốt rồi." Nhạc nhi cười tủm tỉm, rất hữu hảo đối với người trẻ tuổi nói ra.

"Ah ah! Nhạc nhi." Vừa nghe đến Nhạc nhi lại đem nick name đều nói cho chính mình, người tuổi trẻ kia lập tức dùng vì tiểu cô nương này đối với chính mình có phần coi trọng, lập tức cười miệng đều không khép lại được.

Đúng vậy một bên Dương Hoa lại vụng trộm vì người tuổi trẻ kia thở dài. Hắn nhớ rõ chính mình lần đầu tiên tiến quán bar thời điểm, Nhạc nhi cũng là dùng đồng dạng khuôn mặt tươi cười nhìn xem con người kiên cường lão bản. Kết quả còn chưa tới nửa giờ, con người kiên cường lão bản cũng chỉ có thể hướng nàng vay tiền mới có thể ngồi xe đi bệnh viện xem Tô Thực Hoa. Bất quá đáng tiếc, vị kia đã hoàn toàn bị Nhạc nhi hấp dẫn người trẻ tuổi lại không rảnh chú ý Dương Hoa thở dài.

"Người có chuyện gì đâu này?" Nhạc nhi tiếp tục cười híp mắt hỏi.

"Ừm Ha ha, cái này Nhạc nhi... Cái kia... Người có biết hay không..." Người trẻ tuổi đều không biết có phải hay không là nên vậy hướng hỏi Nhạc nhi hỏi thăm hắn vừa rồi nhìn trúng cái vị kia đáng người cùng tướng mạo đều gọi cảm mê người xinh đẹp nữ hài tình huống.

"Hi hi, ta cũng biết ah!" Nhạc nhi cười tủm tỉm nhìn xem người trẻ tuổi, hiểu ý nhỏ giọng trả lời, "Người muốn hỏi cái kia ngực rất lớn tỷ tỷ tình huống a. Hi hi, ta cũng biết ah!"

"Ah? Phải không? Cái kia..." Người trẻ tuổi kinh hi nhìn xem biết điều Nhạc nhi.

"Ừm... Người có biết hay không, lần này ta đến nơi đây du lịch, vé xe tiền đều là tìm vừa rồi cái kia Đại tỷ tỷ mượn." Nhạc nhi đột nhiên tựu vừa khở rơi xuống mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Nam Hoa tông chủ

“Ah, ah! Cái kia vé xe tiền có bao nhiêu đâu này? Ta giúp người trả.” Người trẻ tuổi đương nhiên hiểu ý. Tuy nhiên Nhạc nhi là nói rõ tại lừa bịp tiền của hắn, nhưng người trẻ tuổi nhưng vẫn là mặt mày hớn hở, sợ Nhạc nhi hối hận tựa như nhanh chóng từ trong túi tiền móc ra túi tiền.

“Ừm... Không sai biệt lắm có... Vé xe lửa là 150 khối... Ô tô phiếu vé là 30 khối...” Nhạc nhi một bên dùng ngón tay đốt cái cảm tính toán, một bên dùng con mắt phòng chừng lấy người trẻ tuổi trong ví tiền cái kia gấp tiền mặt độ dày.

“Tốt, 180 khối.” Người trẻ tuổi nhanh chóng theo trong ví tiền đem tiền rút đi ra, bắt quá hắn cũng không có trực tiếp giao cho Nhạc nhi trong tay, mà là cầm trên tay cười tủm tỉm nhìn xem Nhạc nhi.

Trước kia tại Phương Hoa quán bar thời điểm, tượng vị này đáng thương cu li đồng dạng người trẻ tuổi cũng không biết có bao nhiêu. Theo những kia không rõ ý tưởng, nhìn trúng Tô Thục Hoa vị lão bán nương người trẻ tuổi trong túi áo, Nhạc nhi dùng như vậy chiêu số cũng không biết lợi nhuận quá nhiều thiếu thêm vào tiền bo. Đối phó người như vậy, nàng có rất nhiều kinh nghiệm.

“Ừm, cái kia Đại tỷ tên gọi Vương Nhượng Tích.” Nhạc nhi nháy nháy con mắt, nói ra Vương Nhượng Tích danh tự.

“Ah! Vương Nhượng Tích, em tai.” Người trẻ tuổi vui vẻ ra mặt đem tiền bỏ vào Nhạc nhi trong tay, “Nàng kia có cái gì ưa mấy cái gì đó không có?”

“Ừm...” Nhạc nhi đem tiền thu vào túi áo, lộ làm ra một bộ suy tư bộ dáng, ánh mắt lại nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn thấy người trẻ tuổi túi tiền.

“Ah, Nhạc nhi người khẳng định cũng có yêu mến mấy cái gì đó a, ta cũng vậy đưa tiền người một cái tốt rồi.” Người trẻ tuổi tuy nhiên trong nội tâm đều ở nhỏ máu, đúng vậy hắn đã muốn bỏ ra 180 khối, đương nhiên không thể như vậy buông tha cho. Nghĩ nghĩ, hắn có lẽ hay là lại do dự mà theo trong ví tiền móc ra cuối cùng một trương nhất trăm tiền mặt.

“Hi hi, ta biết rõ Nhượng Tích tỷ thích nhất là cái gì.” Nhạc nhi đột nhiên cười nhìn nhìn khoảng chừng gì đó, sau đó nhỏ giọng nheo mắt lại đối với người trẻ tuổi cười nói, “Nàng thích nhất chính là đồ trang điểm, tốt nhất là có thể bảo dưỡng làn da cái chủng loại kia.... Ta nhìn thấy trong nhà nàng có thật nhiều cái loại này đồ trang điểm, nàng còn thân hơn miệng nói thích nhất một thứ tên là cái gì... Phuong lai... Cái gì bài tử.”

“Ah! Phuong Leili á!” Người trẻ tuổi hiển nhiên là đạo này lão luyện, nghe được trước hai chữ cũng đã hiểu được, đón lấy lập tức liền lại là tươi cười rạng rỡ.

“Đúng đúng, chính là chỗ này cái bài tử.” Nhạc nhi cũng đầy mặt đều là đáng tươi cười trạm trở về Dương Hoa bên người. Nàng đã đem người trẻ tuổi kia trên người tiền mặt xào trá cái sạch sẽ, cho nên hắn đối với nàng mà nói đã không có giá trị..

Tuy nhiên người trẻ tuổi đã muốn mất đi tất cả tiền mặt, đúng vậy hắn lại một chút cũng không có nổi giận, ngược lại mặt mũi tràn đầy đều là say mê đáng tươi cười. Hắn đã bắt đầu ước mơ trở lại thành phố S về sau, tại nào đó hoàn cảnh ưu nhã trong nhà ăn cùng Vương Nhượng Tích một lần cuộc hẹn.

Chứng kiến đệ nhất vị trẻ tuổi hưng phấn như thế theo Nhạc nhi bên người rời đi, đằng sau những người tuổi trẻ kia ở đâu còn kiềm chế ở. Đón lấy, bọn hắn tựa như thiêu thân lao đầu vào lửa đồng dạng nguyên một đám đánh về phía Nhạc nhi, sau đó lại nguyên một đám đầy mắt mẫn mang theo đáng tươi cười, đối với tương lai ước mơ cùng quất quất túi tiền rời đi.

“Hắc hắc, tiền này thật là tốt lợi nhuận nha, lần sau nhất định phải nhiều cùng Hân tỷ các nàng đi ra mấy lần.” Đếm lấy trong túi áo dày đặc một xấp tiền mặt, Nhạc nhi một trương tâm đắc yêu mặt tròn cười càng đáng yêu, cũng tròn hơn.

Bên cạnh Dương Hoa cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ lắc đầu, nhìn xem Nhạc nhi cầm những người tuổi trẻ kia trêu đùa. Người khác hắn không biết, nhưng tại một người tuổi còn trẻ hồi Đường Hân thời điểm, Nhạc nhi ngay tên thật đều không có nói cho người ta sẽ đem ví tiền của hắn cho lừa dối sạch sẽ. Điều này không khỏi làm Dương Hoa tại bội phục Nhạc nhi lừa bịp người tiền tài kỹ xảo ngoài với những người kia háo sắc tương đương bất đắc dĩ.

Đường Hân các nàng một đám nữ hài tử hoan hô tung tăng như chim sẻ ở Nam Hoa tông đạo quan ngoài cửa nhìn xem cu li đám bọn họ cố sức dọc theo đường núi bò lên đỉnh núi, sau đó mới mỗi người đều tự nhận lấy balo của mình. Tề Vũ Huýnh cũng là cười đi đến Dương Hoa cùng Nhạc nhi bên người, đem bà hai vé vào cửa phân biệt đưa tới trong tay 2 người. Đón lấy, bảy nữ hài tử liền ôm lấy Dương Hoa cười vui lấy tiền nhập Nam Hoa tông đạo quan sơn môn.

Ngoài cửa, một đám bị Nhạc nhi lừa dối không túi tiền người trẻ tuổi khóc không ra nước mắt nhìn xem Dương Hoa đi theo bảy vị như hoa như ngọc mỹ

nữ đi vào đạo quan, mà bọn hán lại bị canh cổng đạo sĩ gắt gao chặn đạo quan đại môn bên ngoài. Trên đường đi ngồi ừng ừng vào lòng mộng đẹp cu li đám bọn họ tại đạt tới Nam Hoa tông sơn môn lúc, bọn hán mộng rất cực bị vô tình nát bấy. Bởi vì này chút ít lần đầu tiên thượng Nam Hoa tông người trẻ tuổi cũng là đến Nam Hoa trong tông gặp được những kia phụ trách cho chiêu đãi đám bọn hán đạo sĩ thời điểm mới biết được, nguyên lai ở chỗ này đi thăm là muốn trả tiền, hơn nữa Nam Hoa tông đạo quan chỉ lấy tiền mặt...

Ngay từ đầu, cảm giác sâu sắc bị lừa mà tức giận khó nhìn cu li đám bọn họ tất cả đều quyết định muốn tại sơn môn bên ngoài chờ đợi một đêm, buổi sáng ngày mai lại cùng các mỹ nữ xuống núi. Đúng vậy theo sắc trời dần dần ám xuống dưới, mấy vị cảm nhận được đỉnh núi buổi chiều hàn không khí lạnh lẽo đáng thương cu li rốt cực tại đánh cho vô số hất xì về sau không thể làm gì làm ra xuống núi quyết định.

Lúc này tại Địa phủ vận khí quản lý trung tâm ở phía trong, ngồi ngay ngắn ở trên bảo tọa tiên nữ vận khí tu chỉnh chuyên gia chính dương dương đắc ý nhìn xem những kia về mặt cầu xin kẻ đáng thương đám bọn họ cuồng tiếu. "Ah tươi sống tươi sống sống! Cho các ngươi cho ta thêm phiền, ta cả chết các ngươi! Đi, cho ta thiết lập, mấy tên khốn kiếp này trong tương lai trong một tháng cảm mạo khả năng lớn nhất hóa." Nàng dương dương đắc ý vung tay lên, phía dưới cảm như hên đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ tranh thủ thời gian lại đang phức tạp trên bàn phím điện cuồng gõ đánh nhau.

Đi vào Nam Hoa tông sơn môn, Dương Hoa tâm tư sớm tự đã bay đến vị kia Không Dật Thu đã từng đề cập tới rất nhiều lần tham tiền Nam Hoa Tông Tông chủ trên người. Hắn tưởng tượng thấy chính mình hướng nam hoa Tông Tông chủ cầu lĩnh phù trang cảnh, trong nội tâm thờ phào một cái. Cũng may hán tại không lâu tương lai sẽ có một số khả quan thu vào, dù cho hướng Tề Vũ Huỳnh hoặc là Đường Hân vay tiền, nên vậy cũng rất nhanh có thể trả thượng.

Mang theo ý nghĩ như vậy, Dương Hoa lặng lẽ đi tới từ tiến vào đạo quan về sau vẫn đều rơi vào cuối cùng Lam Tiểu Kỳ bên người. Phía trước Đường Hân các nàng một đường mùi ngon nghe hướng dẫn du lịch đạo sĩ giảng giải hướng trong đạo quan đi, chỉ chốc lát cũng đã biến mất tại cửu khúc mười tám ngoặt hành lang ở chỗ sâu trong. Mà Lam Tiểu Kỳ là bởi vì đã sớm chán nghe rồi những đạo sĩ kia giảng giải, cho nên nhàm chán đã rơi vào phía sau. "Tiểu Kỳ." Dương Hoa vỗ nhẹ nhẹ đập Lam Tiểu Kỳ bả vai.

"Ừm?" Lam Tiểu Kỳ quay đầu lại lại, tò mò nhìn Dương Hoa, không rõ hán như thế nào không có trước mặt mặt Tề Vũ Huỳnh các nàng cùng một chỗ đi thăm Nam Hoa tông sơn môn.

"Đẫn ta đi gặp tông chủ của các ngươi, được không?" Dương Hoa đối với Lam Tiểu Kỳ nói những lời này thời điểm, biểu lộ rất là chăm chú.

"Ah?" Lam Tiểu Kỳ mở to hai mắt nhìn nhìn xem Dương Hoa. Nàng cũng là lúc này mới nhớ lại, vị này mỗi ngày cùng chính mình chơi cùng một chỗ, người rất tốt lại ôn nhu săn sóc, tựa như cái Đại ca ca tựa như điểm trường còn có một thân phận khác. Thì phải là một vị đã muốn tu luyện đến hóa khí Hoàn Hư cảnh giới Đạo gia cao nhân.

"Dương tiên bối..." Lam Tiểu Kỳ đột nhiên cảm thấy sợ hãi bắt đầu đứng dậy, nàng bối rối nhìn xem Dương Hoa, chỉ gọi hán một tiếng tự khẩn trương ngay lời nói đều cũng không nói ra được.

"Ngươi làm sao vậy? Không có sao chứ?" Chứng kiến Lam Tiểu Kỳ hoảng sợ biểu lộ, Dương Hoa cũng có chút bối rối lên. Hắn nhưng không biết mình tại Lam Tiểu Kỳ trong nội tâm miêu tả hình tượng có nhiều hơn uy lực, cho nên chứng kiến Lam Tiểu Kỳ lộ ra bộ dạng này khẩn trương bộ dáng, hán còn tưởng rằng là mình nói sai nói cái gì.

"Không có... Không có việc gì." Lam Tiểu Kỳ dốc sức liều mạng lắc đầu nói ra.

"Tiểu Kỳ, ngươi đừng như vậy. Có phải là ta nói sai cái gì?" Dương Hoa bắt lấy Lam Tiểu Kỳ bả vai, nhẹ giọng hỏi.

"Không phải." Dương Hoa thanh âm lại để cho Lam Tiểu Kỳ cảm xúc ổn định một điểm, nàng rốt cực nhìn xem Dương Hoa lộ ra một cái có chút miễn cưỡng đáng tươi cười.

"Ta đi thấy tông chủ của các ngươi có cái gì không có phương tiện sao?" Dương Hoa lo sợ bất an hỏi.

"Không phải." Lam Tiểu Kỳ đáp hai chữ, sau đó lại có chút ít sợ hãi bổ sung một câu, "Dương tiên bối, ngươi vì cái gì muốn gặp chúng ta tông chủ?"

"Ta muốn tìm hán cầu một trương tâm định thần phù." Dương Hoa một chút cũng không có đối với Lam Tiểu Kỳ che giấu, hán rất chân thành trả lời, "Ta có một người bạn bị thương, hán nói chỉ có Nam Hoa Tông Tông chủ tự mình làm định thần phù có thể cứu hán, cho nên ta muốn..." Nói tới chỗ này, Dương Hoa đối với Lam Tiểu Kỳ không có ý tứ cười cười.

"Ah!" Nghe đến đó, Lam Tiểu Kỳ mới thật dài thở một hơi. Nguyên lai hán là vì bằng hữu đề van cầu phù... Hoa tính tình, nàng có lẽ hay là thập phần hiểu rõ. Cho nên, chỉ cần không phải Dương Hoa cùng Nam Hoa tông có cừu oán, Lam Tiểu Kỳ tin tưởng hán tuyệt đối sẽ không làm ra khác người sự tình đến.

"Tốt, ta dẫn ngươi đi gặp chúng ta tông chủ. Hi hi." Một lấy lại tinh thần, Lam Tiểu Kỳ lập tức lại nở nụ cười. Chỉ cần Dương Hoa không phải ý định thượng Nam Hoa núi mở rộng ra sát giới, nàng còn ước gì có thể làm cho Dương Hoa cùng Nam Hoa tông tông chủ gặp mặt một lần nì. Tông chủ lúc trước phái nàng xuống núi nhiệm vụ chính là cùng tại Dương Hoa bên người, phòng ngừa hán cùng những tông phái khác chạy. Lúc này Dương Hoa vậy mà chủ động đi lên cầu thượng Nam Hoa núi, thoát nhìn tông chủ là có thể yên tâm...

Ah! Nghĩ tới đây, Lam Tiểu Kỳ đột nhiên lại ngây ngẩn cả người. Nếu như tông chủ đối với hán yên tâm, nàng kia chẳng phải là phải trở về đến Nam Hoa tông, về sau cũng không thể lại tiếp tục lưu lại Phương Hoa trong quán rượu công tác? Về sau đều không thấy được Dương Hoa, không thấy được Hiểu Hiểu, không thấy được Đường Hân cùng Vương Nhược Tích các nàng những này bạn tốt rồi?

“Tiểu Kỳ, làm sao vậy?” Đột nhiên chứng kiến Lam Tiểu Kỳ nụ cười trên mặt dừng lại, Dương Hoa không khỏi lại khẩn trương hỏi.

“Dương tiên bối...” Lam Tiểu Kỳ lại nhìn xem Dương Hoa, tựa như xa nhau đồng dạng thương tâm kêu một tiếng tên của hắn.

“Tiểu Kỳ, ngươi đừng làm ta sợ. Rốt cuộc làm sao vậy?”

“Dương tiên bối...” Lam Tiểu Kỳ dùng sức cắn môi, trong nội tâm đối với Dương Hoa tức giận sợ hãi cùng hy vọng có thể ở lại Phương Hoa quán bar khát vọng qua lại đấu tranh lấy.

“Tiểu Kỳ, có lời gì ngươi tự nói cho ta biết.” Dương Hoa đã muốn nhìn ra Lam Tiểu Kỳ trong nội tâm nói ra suy nghĩ của mình.

“Dương tiên bối...” Lam Tiểu Kỳ rốt cục nặng nề cắn môi một cái, quyết định đem bà hết thấy đều đối với Dương Hoa nói ra. Nàng tương tín ánh mắt của mình, cũng tin tưởng Dương Hoa là một cái ôn nhu sẵn sốc Đạo gia tiên bối, mà không phải một cái tổ chất thần kinh tà phái Ma vương.

Lam Tiểu Kỳ theo chính mình được vờ trở lại Nam Hoa núi bắt đầu, đến như thế nào bị tông chủ khuyên bảo, cùng với Nam Hoa Tông Tông chủ giao cho nhiệm vụ của nàng... Hết thấy hết thấy, nàng đều đem bà tình hình thực tế đối với Dương Hoa nói ra. Bất quá, bởi vì lo lắng đang nói đến Dương Hoa sự tình tình hình đặc biệt lúc ấy lại để cho hắn mất hứng, cho nên Lam Tiểu Kỳ chỉ là nói thác, Nam Hoa tông tông chủ cảm thấy Dương Hoa “Có vấn đề”, mà không có nói rõ Nam Hoa tông tông chủ đã muốn phát hiện hắn “Cao thủ chân chính thân phận”.

Sau khi nói xong, nàng liền cúi thấp đầu, hai tay rủ xuống trước người yên lặng chờ Dương Hoa nói chuyện.

“Ha ha, tiểu Kỳ, không việc gì đâu. Chuyện của ngươi ta đã sớm biết.” Dương Hoa nhìn xem Lam Tiểu Kỳ, tha thứ cười nói.

Trên thực tế, tại Không Dật Thu đoán được Lam Tiểu Kỳ là Nam Hoa tông người về sau, hai người muộn mấy lần trước thương lượng cũng hoài nghi tiểu cô nương này là Nam Hoa tông phái đến nằm vùng. Chỉ có điều Dương Hoa là không có ý tứ đem bà Lam Tiểu Kỳ đuổi đi, mà Không Dật Thu thì là trong lòng còn có cố kỵ. Hắn sợ vạn nhất đuổi đi Lam Tiểu Kỳ, khả năng lại để cho Nam Hoa tông người liều mạng cá chết lưới rách, đem bà Dương Hoa là thập thế người lương thiện sự tình chảy nước lợ ra đi.

Bất quá, Dương Hoa đối với Lam Tiểu Kỳ nói lời tại chính hắn xem ra là một cái ý tứ, đúng vậy nghe vào Lam Tiểu Kỳ trong lỗ tai nhưng lại một cái khác ý tứ. “Chuyện của ngươi ta sớm biết như vậy” —— cái này tám chữ theo Dương Hoa trong miệng nói ra bình tĩnh không có sóng, đúng vậy nên ở Lam Tiểu Kỳ trong nội tâm lại đọc đúng theo mặt chữ lời giống như cự thạch trời giáng.

Lam Tiểu Kỳ là biết rõ Dương Hoa sẽ không nói dối. Như vậy hắn nói hắn sớm chỉ biết nàng là nằm vùng, lại đã không nói ra, cũng không cùng nàng khó xử, cái này là bức nào tha thứ? Tại nặng nề hiểu lầm phía dưới, Dương Hoa tại Lam Tiểu Kỳ trong nội tâm hình tượng lại một lần thăng hoa.

“Dương tiên bối...” Lam Tiểu Kỳ hô hoán Dương Hoa, cảm động nước mắt đã tại trong hốc mắt đã khởi chuyển. Nhìn xem Dương Hoa tha thứ cười ôn hòa mặt, nàng rốt cục nhìn không được chảy nước mắt nói ra tồn tại nàng đáy lòng lời nói “Dương tiên bối, ta không muốn rời đi ngươi, không muốn rời đi quán bar, không muốn rời đi Hiên Hiên... Còn có Nhạc nhi!”

Cuối cùng, Lam Tiểu Kỳ vẫn là đem Nhạc nhi cũng nói ra. Tuy nhiên hai cái tiểu nha đầu cùng một chỗ thời điểm giúp nhau xem không vừa mắt, suốt ngày cãi nhau âm ỉ, thậm chí động thật muốn làm cho đối phương xấu mặt. Đúng vậy trên thực tế, thực đến muốn tách ra thời điểm, nghĩ đến về sau đều sẽ không còn được gặp lại mặt, Lam Tiểu Kỳ trong nội tâm rồi lại không bỏ được bắt đầu đứng dậy.

“Ta lại chưa nói muốn đuổi ngươi đi nha.” Dương Hoa cười vỗ vỗ Lam Tiểu Kỳ đầu nói.

Lam Tiểu Kỳ niên kỷ nếu so với Nhạc nhi còn nhỏ thượng bốn tháng, còn muốn đến tháng sau mới có thể đầy mười bảy tuổi. Dương Hoa so Lam Tiểu Kỳ lớn không sai biệt lắm tám tuổi, lại để cho Lam Tiểu Kỳ gọi “Thúc thúc” đều không lộ vẻ quá phận, lúc này vỗ vỗ đầu của nàng tự nhiên tất cả đều là an ủi ý tứ.

“Đúng vậy... Đúng vậy Dương tiên bối, nếu ngươi... Ngươi đáp ứng rồi chúng ta tông chủ giúp hắn làm việc, ta liền cho... Ta không thể ở lại quán bar.” Lam Tiểu Kỳ mang theo điềm đậm đáng yêu biểu lộ dừng ở Dương Hoa.

“Giúp hắn làm việc, làm cái gì?” Dương Hoa kinh ngạc hỏi lại. Chẳng lẽ lại này lão đầu tử cũng muốn phóng máu của ta? Nghĩ tới đây, Dương Hoa không khỏi nghĩ nổi lên chính mình đã từng xem qua nhất bộ phim kinh dị trong kia chút ít sắc mặt trắng bệch, răng nanh thượng nhỏ giọt sền sệt máu tươi chán ghét cương thi. Hắn nhìn không được rùng mình một cái.

“Ta chắc chắn sẽ không giúp hắn làm việc.” Dương Hoa chém đinh chặt sắt hướng Lam Tiểu Kỳ cam đoan lấy.

“Thật sự?” Lam Tiểu Kỳ hai tay ôm quyền, đặt ở ngực, tràn đầy kích động, rồi lại không thể tin được tựa như truy vấn.

“Ừm!” Dương Hoa khẳng định đối với Lam Tiểu Kỳ nhẹ gật đầu.

“Thật tốt quá! Dương tiên bối, ngươi thật tốt!” Lam Tiểu Kỳ hưng phấn ôm cổ Dương Hoa, tại trên mặt hắn hung hăng hôn một ngụm. Tại mấy nữ hài tử chính giữa, cũng chỉ có nàng cùng Nhạc nhi là một mực đều đem bà Dương Hoa đương làm Thành đại ca ca, mà không phải người yêu đối đãi.

“Đi thôi, ta dẫn ngươi đi gặp chúng ta tông chủ.” Lại hưng phấn lên Lam Tiểu Kỳ kéo lại Dương Hoa tay, tượng chích vui sướng chim sơn ca đồng dạng kéo đi Dương Hoa một đường bảy ngoặt tám làm cho bay vào Nam Hoa tông chỗ sâu nhất một gian trong phòng lớn.

Cái kia gian sân nhỏ, chính là Nam Hoa tông trong đạo quan nhất chính thức cũng là bí ẩn nhất phòng khách. Vừa vào nhà, liền có thể trông thấy ba tòa Kim Thân điêu khắc chân nhân lớn nhỏ Tam Thanh tượng. Tại Tam Thanh hướng hai bên thì là hai nhóm quý báu gỗ lim chỗ ngồi. Lam Tiểu Kỳ lôi kéo Dương Hoa ở bên trái đoạn trước nhất trên một cái ghế ngồi xuống, sau đó nàng liền cao hứng bưng bưng xao hường liễu phòng khách ở phía trong tiểu chuông đồng.

Theo Dương Hoa cùng Lam Tiểu Kỳ tiến vào Nam Hoa tông đại môn bắt đầu cũng đã tại phòng khách chờ đợi Nam Hoa Tông Tông chủ lúc này cũng sớm đã chờ xuất phát rồi, cơ hồ ngay tại tiểu chuông đồng vang lên đồng thời, hần mặc chính mình cái kia thân có thể... nhất thể hiện hần đạo cốt tiên phong trang phục và đạo cụ từ sau viện chuyển đi ra.

“Ha ha, vị đạo hữu này, bản đạo Nam Hoa tông chủ, giá sương hữu lễ.” Tóc bạc râu trắng, bông bênh như thần tiên giống nhau Nam Hoa tông chủ mang theo vẻ mặt thông dong cười đi đến Dương Hoa trước mặt, thật sâu đối với hần một chấp tay.

“Ha ha, đạo trưởng tốt.” Chứng kiến trước mặt vị này chân tướng thần tiên đồng dạng lão đạo sĩ, Dương Hoa cũng tranh thủ thời gian học bộ dáng của hần đáp thi lễ, sau đó hai người liền một trái một phải tại hai bên trên mặt ghế ngồi xuống.

Lam Tiểu Kỳ làm như Nam Hoa tông một thành viên, tự nhiên là ngồi ở Nam Hoa tông chủ ra tay trên mặt ghế.

“Không biết đạo hữu hôm nay đến đây cần làm chuyện gì?” Nam Hoa tông chủ không biết Dương Hoa chi tiết, chỉ cho là hần là tu luyện biến thành Đạo gia cao thủ, vì vậy lúc nói chuyện dốc sức liễu mạng cùng hần xâu túi sách.

“Ừm... Ta hôm nay đến đây... Là muốn hướng đạo trưởng cầu một đạo định thần phù.” Dương Hoa cũng không biết Nam Hoa tông chủ chi tiết, đành phải cố sức cùng hần xâu túi sách.

Nhìn xem hai cái bình thường nói chuyện thoải mái người lúc này ngồi cùng một chỗ dốc sức liễu mạng xâu túi sách, ngồi ở Nam Hoa tông chủ ra tay Lam Tiểu Kỳ là vừa muốn cười lại không dám cười, thẳng nghẹn một trương tâm khuôn mặt đỏ bừng đỏ bừng.

“Ah? Nguyên lai đạo hữu là vì định thần phù mà đến.” Nghe đến đó, vốn là cũng bởi vì hoàn toàn cảm giác không thấy Dương Hoa trên người linh khí mà có chút khần trương Nam Hoa tông chủ mới xem như yên lòng.

Nam Hoa tông chủ đương nhiên biết rõ, vô luận Dương Hoa đạo thuật đến cỡ nào Cao Minh, định thần phù đồ chơi này cũng không phải nói làm liền làm. Cái gọi là thuật nghiệp có chuyên tấn công, bọn hần Nam Hoa tông định thần phù đó là trấn sơn phương pháp, đạo môn nhất tuyệt. Mặt khác đạo môn ra tới cao thủ, chính là đạo hạnh cao tới đâu, phương diện này cũng cường bất quá bọn hần Nam Hoa tông. Cho nên Dương Hoa đến thăm để van cầu định thần phù, đây chính là hần cơ hội thật tốt.

Nghĩ được như vậy, Nam Hoa tông chủ lập tức tựu ho khan một tiếng, chậm rãi nói ra: “Định thần phù đối với ta Nam Hoa tông trấn sơn phương pháp, không có thể tùy ý thi triển. Đạo hữu đã để van cầu bảo, phải chăng biết rõ ta Nam Hoa tông quy củ?”

“Tuy nhiên không biết, nhưng xin lắng tai nghe.” Dương Hoa trường cấp 3 thời điểm chương trình học học đúng vậy tương đương chỉ vững chắc, cho nên một chút cổ vấn còn không làm khó được hần. Trải qua bắt đầu giai đoạn không thích ứng về sau, Dương Hoa đã bắt đầu tiến vào xâu túi sách thần côn nhân vật.

“Ừm... Có chỗ cầu tất có chỗ dư, đạo lý này, đạo hữu không phải không biết nói? Ta nói môn chú ý chính là thanh tịnh vô vi. Cho nên, đạo hữu nếu muốn cầu phù, cái này...” Nói đến đây, Nam Hoa tông chủ vuốt thật dài râu bạc ha ha cười không nói.

“Cái này ta đương nhiên minh bạch. Vậy thì mời đạo trưởng chỉ rõ a.” Dương Hoa cũng ha ha nở nụ cười.

“Tốt! Đã Dương đạo hữu đủ sáng khoái, bản đạo cũng không làm nét mực người. Chỉ cần Dương đạo hữu chịu đáp ứng bản đạo, cho ta Nam Hoa tông rồi núi xem bói hỏi ký, độ dẫn thể nhân. Bản đạo lập tức liền đem định thần phù chấp tay đưa lên.” Nam Hoa tông chủ cười ha ha đối với Dương Hoa nói xong. Trong lòng của hần cho rằng, điều kiện của mình như thế hậu đãi, Dương Hoa tất nhiên không có không đáp ứng đạo lý, cho nên sớm đã làm tốt Dương Hoa một tiếng “Tốt” chữ lồi ra tựu lập tức nắm tay thành giao chuẩn bị.

Nam Hoa tông chủ trong nội tâm tính toán nhỏ nhất đánh Đinh Đương loạn hưởng, nhưng Dương Hoa lại bị Nam Hoa tông chủ lời nói cho lại càng hoảng sợ. Lão đạo sĩ này làm sao lại nghĩ bắt đầu đứng dậy để cho ta đi xem bói hỏi ký hay sao? Dương Hoa trong lòng nghĩ lấy, trong miệng đã muốn kinh ngạc kêu lên: “Cái gì cái gì? Xem bói hỏi ký?”

“Ha ha, cái này cái này... Bản đạo cũng biết, việc này đối với đạo hữu mà nói quả thật có chút đại tài tiểu dụng, đúng vậy hiện nay ta Nam Hoa tông đúng vậy kỷ thiếu lần này bọn người mới thời điểm, xin mời đạo hữu hạ mệnh.” Nam Hoa tông chủ mặt mũi tràn đầy tươi cười nhìn xem Dương Hoa lại khuyên.

Hần nào biết được Dương Hoa là cái cái gì cũng không biết đạo pháp người thường? Hần còn tưởng rằng Dương Hoa cái kia thanh âm kinh hô là “Cái gì? Để cho ta đi xem bói hỏi ký? Ngươi cũng quá khó coi người đi à nha?” Ý tứ nì.

“Ai, mặc kệ những kia. Ta không sẽ giúp ngươi xem bói hỏi ký. Đạo trưởng có lẽ hay là đổi cái khác điều kiện a.” Trông thấy một bên Lam Tiểu Kỳ dốc sức liễu mạng cho mình sử nhan sắc, Dương Hoa lập tức kiên trì đối với Nam Hoa tông chủ nói ra.

Nam Hoa tông chủ thấy Dương Hoa như vậy kiên quyết, trong nội tâm cũng không khỏi khởi vài phần nghi hoặc. Theo Dương Hoa vào cửa, hần vẫn không có cảm giác đến Dương Hoa trên người có cái gì Đạo gia linh khí. Mặc dù mọi người đều nói người này là tu luyện tới hóa khí hoàn hư, đã muốn toàn thân linh khí tụ tập không tiêu tan, bên ngoài người không thể cảm giác trình độ, đúng vậy hần một điểm môn đạo cũng không lộ, Nam Hoa tông chủ lòng nghĩ ngờ tự nhiên là càng ngày càng nặng. Hần lập tức tựu muốn thử xem Dương Hoa năng lực.

Đương nhiên, Nam Hoa tông chủ cũng không dám sử dụng cái gì công kích hình pháp thuật đến xò xét. Nghĩ tới nghĩ lui, hắn cũng liền nghĩ đến một cái có thể thăm dò Dương Hoa năng lực mà sẽ không bị Dương Hoa phát giác đạo pháp: lay Thần Thuật.

Cái này lay Thần Thuật nhưng là bọn hắn Nam Hoa tông mặt khác một môn tuyệt chiêu, là bọn hắn không biết cái đó cả đời Phi Thăng tổ sư gia truyền thừa tuyệt kỹ. Chiêu này tác dụng là trực tiếp công kích nguyên thần của đối phương, lại để cho được người công kích nguyên thần chấn động, cùng thân thể vô pháp phối hợp. Dùng thông tục điểm tới nói, chính là đem người nguyên thần theo trong thân thể hút ra —— tựa như Không Dật Thu cái kia thăng xui xẻo đã từng tạo ngộ qua cái kia dạng.

Nghe nói vị kia Phi Thăng tổ sư gia tại Phi Thăng trước kia đã đem chiêu này luyện đến có thể đem một vị ngang cấp tu đạo sĩ nguyên thần sinh sinh theo trong thân thể hút ra ra tới tình trạng. Bất quá, bởi vì cái này lay Thần Thuật vô cùng âm độc, cho nên khẩu quyết tại Nam Hoa trong tông bộ cũng là chỉ có tông chủ đối với tông chủ truyền miệng. Mà trải qua cũng không biết bao nhiêu đời truyền miệng về sau, cái này khẩu quyết đã sớm bị sửa thất linh bát lạc, hoàn toàn thay đổi. Cho nên Nam Hoa tông chủ căn bản không có bọn hắn vị kia Phi Thăng tổ sư gia bốn sự, hắn sử dụng lớn nhất năng lực công kích, cũng không quá đáng đó là có thể lại để cho người bình thường chói sáng đầu hoa mất tâm vài ngày, nhường cho hắn ngang cấp tu đạo sĩ thất thần một lát mà thôi.

Đương nhiên, dùng Nam Hoa tông chủ tiêu chuẩn, tại hiện nay trên đời tu đạo sĩ trung cho dù không phải đệ nhất cũng có thể đứng hàng tam giáp, cho nên Nam Hoa tông chủ tin tưởng tràn đầy, chỉ cảm thấy chiêu này vừa ra tay, hắn nhất định có thể kiểm tra xong Dương Hoa chân thật bản lĩnh. Hơn nữa pháp quyết này lớn nhất chỗ tốt chính là hắn trực tiếp đối với nguyên thần tác dụng, cho nên thần không biết quỷ không hay, bị công kích người căn bản tự không biết mình bị công kích. Có cái này không bị phát giác cam đoan, Nam Hoa tông chủ mới dám cả gan đối với Dương Hoa vị này "Hóa khí hoàn hư" cấp "Đạo môn tông sư" ra tay thăm dò.

"Ha ha. Dương đạo hữu không chịu giúp bản đạo xem bói hỏi ký?" Nam Hoa tông chủ vừa nói, một bên trên tay nặn ra lay Thần Thuật pháp quyết.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Đạo gia liên minh

Nam Hoa tông chủ lay Thần Thuật là quả thật phát ra, hơn nữa cũng quả thật đánh trúng tự đứng ở hắn đối diện Dương Hoa. Nhưng là Nam Hoa tông chủ lại hoảng sợ phát hiện, hắn đối diện Dương Hoa vậy mà một chút phản ứng cũng không có.

Cái kia một cái mặc dù là cùng chính hắn ngang cấp cao thủ cũng phải muốn thất thần một lát lay Thần Thuật đối với Dương Hoa không có tạo thành bất luận cái gì ảnh hưởng. Hơn nữa, ngay tại Nam Hoa tông chủ lay Thần Thuật đánh trúng Dương Hoa đồng thời, hắn lại vẫn tự phát hiện Nam Hoa tông chủ tiêu quý kẻ đồng dạng đối với Nam Hoa tông chủ lộ ra một cái "Trần đầy thâm ý đáng tươi cười", chậm rãi nói ra: "Ta không sẽ giúp ngươi."

Đương nhiên, Dương Hoa cái kia cái gọi là "Trần đầy thâm ý đáng tươi cười" chẳng qua là Nam Hoa Tông Tông chủ đại nhân đang khản trương phía dưới chính mình sinh ra ảo giác. Dương Hoa nhưng cũng không phải phát hiện hắn lay Thần Thuật công kích mới cười, hắn đối với Nam Hoa tông chủ cười nói ra câu nói kia ngoại trừ hắn mặt chữ thượng ý tứ bên ngoài, căn bản không tồn tại bất luận cái gì ám chỉ thành phần.

Hoặc là nói, Dương Hoa chẳng những không có phát hiện, thậm chí ngay cả cảm giác đều không có cảm giác được Nam Hoa tông chủ tự cho là rất cường đại công kích. Từ Không Dật Thu phụ thể về sau, tất cả nhằm vào Dương Hoa đạo thuật công kích đều do vị này đáng thương Đạo gia thiên tài khiêng rơi xuống. Mà hết lần này tới lần khác trùng hợp chính là, vị này Đạo gia thiên tài linh thần cũng sớm đã cùng thân thể chia lìa rồi, cho nên Nam Hoa tông chủ một chiêu này đối với người bình thường, nhất là linh thần vững chắc tu đạo sĩ vô cùng lợi hại chiêu số đánh vào Không Dật Thu trên người... Người đem một cái vốn cũng đã cùng thân thể chia lìa linh thần lại cùng thân thể chia lìa một lần có làm được cái gì?

Đúng vậy lúc này, Nam Hoa tông chủ lại sớm đã là kinh hãi đầu đầy mồ hôi, cơ hồ muốn cướp đường mà chạy. Hắn sợ dĩ còn có thể cường chống trấn định ngôi tại vị trí của mình, hoàn toàn là bởi vì hắn thấy được Lam Tiểu Kỳ nhìn xem Dương Hoa trong cặp mắt tràn đầy sùng bái cùng thường thức ánh mắt. Lúc này hắn vô cùng bội phục mình lúc trước phái Lam Tiểu Kỳ đi tìm Dương Hoa quyết định chi anh danh. Nếu không phải Lam Tiểu Kỳ, chỉ sợ hiện tại ta đã bị Thiên Lôi oanh giết tới cận bả a... Nam Hoa tông chủ một bên kinh hồn táng đảm nghĩ đến, một bên cảm tạ chư thiên thần Phật cho mình đưa tới Lam Tiểu Kỳ cái này bảo bối.

Nhìn thấy Nam Hoa tông chủ một bộ ngồi tại bộ dáng bất an, Dương Hoa không khỏi lại hiếu kỳ đánh giá hắn vài lần, trong nội tâm kỳ quái nghĩ đến, những này tu đạo người làm sao đều không hiểu thấu hay sao? "Đạo trưởng, ngươi có lẽ hay là đổi điều kiện a." Dương Hoa do dự một hồi nói ra.

"Đổi điều kiện... Ha ha... Điều kiện..." Nam Hoa tông chủ khờ khạo đối với Dương Hoa cười, không ngừng lấy tay lau đi trên trán toát ra mồ hôi. Hắn xin giúp đỡ tựa như nhìn về phía Lam Tiểu Kỳ, thâm nghĩ từ nơi này vị lợi đệ tử từ trên người tìm được một điểm nhắc nhở.

Lúc này Dương Hoa trên mặt trung thực rơi vào Nam Hoa tông chủ trong mắt gọi "Bí hiểm", Dương Hoa trên mặt ôn hòa mỉm cười rơi vào Nam Hoa tông chủ trong mắt được kêu là "Sâu xa khó hiểu"... Dù sao tại phát hiện lay Thần Thuật vậy mà hoàn toàn không thể đối với Dương Hoa tạo thành ảnh hưởng, nhưng lại tựa hồ lại để cho Dương Hoa phát hiện hần mờ ám về sau, Nam Hoa tông chủ đã muốn chính mình đem mình cho dọa sợ.

"Đạo trưởng, ta nghe nói Nam Hoa tông nơi này là có thể dùng tiền mua phù. Không biết tông chủ đại nhân giống nhau đều bán giá bao nhiêu cách?" Đã Nam Hoa tông chủ không mở miệng, Dương Hoa cũng chỉ dường như mình chủ động mở miệng nhắc nhở hần.

"Ha ha, giá cả chứ sao... Giá cả..." Nam Hoa tông chủ con mắt ngay tại Lam Tiểu Kỳ trên người đảo quanh, trên mặt tràn đầy cảm bất định chủ ý thần sắc. Hần đã sợ chính mình a giá cả mở rất cao lại để cho Dương Hoa cảm tức, lại sợ chính mình đem cả giá cả mở quá thấp lại để cho Dương Hoa cảm giác mình xem thường hần. Kết quả hần thế khó xử, một khóa Đạo Tâm bất ổn, cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

"Đạo trưởng người trước kia chẳng lẽ không có bán qua loại này phù?" Dương Hoa thấy Nam Hoa tông chủ chỉ là một mặt khó xử bộ dáng, từ đầu không mở miệng, không khỏi tò mò hỏi. Hần nghe xong Không Dật Thu lời nói về sau, còn tưởng rằng Nam Hoa tông chủ thường xuyên bán loại này phù nì.

"Cái này... Bán trước kia đương nhiên là bán qua." Nam Hoa tông chủ rốt cục áp a áp ứng hồi đáp, "Chỉ có điều..."

"Giá cả rất cao?" Dương Hoa trong nội tâm cũng có chút khẩn trương, không biết cái loại này phù giá cả hội đến cỡ nào không hợp thói thường. Hần nào biết đâu rằng, lúc này Nam Hoa tông chủ ngay quý xuống cầu hần đem cả phù cầm lên rồi đi tâm tư đều có.

Thấy mình hỏi đề về sau, Nam Hoa tông chủ lại chỉ là tay vuốt chòm râu lấy không nói lời nào, liền cho rằng Nam Hoa tông chủ là khẳng định cái kia phù ngang cao giá cả, cho là mình mua không nổi. Vì vậy hần lập tức vừa cười vừa nói: "Đạo trưởng, người ra một cái bình thường bán cho người khác thời điểm giá cả cho ta tốt rồi."

"Bán cho người khác giá cả... Ha ha..." Nghe Dương Hoa nói đến đây, Nam Hoa tông chủ rốt cục hạ quyết tâm, hần dùng lực đuổi một chút chòm râu, kiên trì nói ra, "Không dối gạt Dương đạo hữu, Nam Hoa tông định thần phù tuy nhiên không phải là cái gì tiên đan thần dược, nhưng là bản đạo thi triển một lần cũng cần hao phí mười năm công lực. Bình thường bản đạo bán ra lần này phù, giá cả đều ở trăm vạn. Bất quá đã đạo hữu bằng hữu gặp nạn, bản đạo không thể thấy chết mà không cứu được, tự cho đạo hữu một cái thấp nhất chiết khấu a! 30 vạn. Như thế nào?" Cửa nặng hơn người Nam Hoa tông chủ kiên trì đối với Dương Hoa đuổi ra ba ngón tay, cuối cùng còn bỏ thêm cái "Như thế nào", cho Dương Hoa lưu lại cò kè mặc cả đường sống.

Đương nhiên, Nam Hoa tông chủ cho Dương Hoa cái giá tiền này có lẽ hay là tương đương công đạo. Hơn nữa hần theo như lời nói cũng hào không có giả dối. Dù sao định thần phù thứ này nếu như cho bình thường lão nhân dùng tới, là có thể hữu hiệu đạt tới kéo dài sống lâu hiệu quả. Mà sống lâu đối với những kia chính thức có quyền thế người có tiền mà nói, tuyệt đối là bọn hần khát vọng nhất có được đồ vật gì đó một trong. Cho nên, ở đẳng kia chút ít chính thức cùng đạo pháp giới có chút lui tới hào môn giàu sang quyền thế cự phú bên trong, Nam Hoa tông định thần phù, Đạo Huyền tông dưỡng sinh phù, Thiên Vũ tông trừ nham phù cái này ba loại phù chủ đều là nhất hút hàng thương phẩm.

Mà ở cái này ba loại phù chủ bên trong, lại đã định thần phù yêu cầu cao nhất, cũng hao... nhất công lực. Mặc dù nói Nam Hoa tông chủ theo lời "Làm một lần phù muốn tiêu hao mười năm công lực" bao hàm một ít khoa trương thành phần, nhưng là làm phù về sau, hần cũng xác thực muốn nghỉ ngơi ba năm năm không thể sử dụng đạo thuật. Cho nên, coi như là Nam Hoa Tông Tông chủ cũng không dám đơn giản chế tác loại này phù chủ.

Tại Dương Hoa đến trước khi đến, Nam Hoa tông tổng cộng xuất ra bán qua ba tờ định thần phù, bán đi giá cả tất cả đều tại trăm vạn trở lên, cao nhất một trương thậm chí bán đi hơn một ngàn vạn nguyên. Mà chúng chỉ có Nam Hoa tông tông chủ cấp cao thủ mới có thể chế tác Đạo gia phù chủ nếu như chảy vào chợ đêm, chỉ sợ còn không dùng lại bán được ngàn vạn.

"30 vạn?" Nghe được cái giá tiền này, Dương Hoa trong lòng kể tính toán một cái, "Tốt, thành giao." Dương Hoa rất nhanh tự xác định, cái giá tiền này hoàn toàn chính xác tại mình có thể tiếp nhận trong phạm vi, vì vậy liền đứng dậy cười đối với Nam Hoa tông chủ vờn một tay.

"Ha ha, đạo hữu quả nhiên sáng khoái." Thấy Dương Hoa như thế sáng khoái đáp ứng, Nam Hoa tông chủ cũng nhẹ nhàng thở ra, hần cười ha hả đứng lên, đối với Dương Hoa nhìn như vô tình ý hỏi, "Đạo hữu mới vừa nói, không biết đám người tính toán treo hỏi ký, nhưng thật sự?"

"Đương nhiên." Dương Hoa dùng sức nhẹ gạt đầu. Hần lại không thấy thay người xem bói năng lực, cũng không có thay người xem bói ý nguyện, cho nên vô luận Nam Hoa tông chủ trong lời nói "Không biết" hai chữ là có ý gì, Dương Hoa trả lời đều là khẳng định.

"Vậy là tốt rồi. Ha ha, bản đạo tin tưởng đạo hữu lời nói không ngoa. Bản đạo cái này mà bắt đầu vì đạo hữu chế phù." Nam Hoa tông chủ cười ha hả cùng Dương Hoa treo túi sách, trong miệng nói xong lời hữu ích, người lại ngồi ở đó trương tầm trên mặt ghế thái sư không nhúc nhích.

Dương Hoa chứng kiến Nam Hoa tông chủ biểu lộ, lập tức biết rõ ý của hần là ở chế phù thời điểm làm cho mình lảng tránh. "Ừm, đạo trưởng trước cho ta chế phù a. Ta đi tìm bằng hữu lấy tiền." Dương Hoa hiểu ý đối với Nam Hoa tông chủ cười cười, vội vàng từ trong phòng khách đi ra ngoài.

Tại Dương Hoa bóng lưng biến mất tại phòng khách cuối cùng về sau, Nam Hoa tông chủ rốt cục có thể đặt mộng xui xẻo tại trên mặt ghế, dài ra một khẩu đại khí. Cửa hần nhần châu tại trong ánh mắt chuyển vài vòng, hay là đối với Dương Hoa cam đoan hoàn toàn không thể yên tâm. Thoạt nhìn cần phải ở bên cạnh hần phóng điểm bảo đảm... Nam Hoa tông chủ vừa nghĩ, con mắt tự quay tròn chuyển đến Lam Tiểu Kỳ trên người.

"Ha ha ha ha, tiểu Kỳ..." Nam Hoa tông chủ một bên phủ mo chòm râu, một bên hòa thiện mỉm cười kêu Lam Tiểu Kỳ một tiếng...

30 vạn đối với Dương Hoa mà nói là cái rất không nhỏ số lượng, bất quá tại Tề Vũ Huỳnh xem ra, hần đảo cũng không phải là cái gì đại sự. Cho nên khi Dương Hoa có chút không có ý tứ đem cả Tề Vũ Huỳnh một mình kéo đến trong khắp ngõ ngách đối với nàng mở miệng về sau, Tề Vũ Huỳnh chỉ là

hiếu kỳ hỏi Dương Hoa một câu: "Người muốn nhiều tiền như vậy làm gì?"

"Cái kia... Vũ Huỳnh, ta có người bằng hữu bị thương, cần để cho tại đây đạo sĩ cứu hẩn. Bất quá, bọn hẩn đến khám bệnh tại nhà phí muốn nhiều tiền như vậy, cho nên..." Dương Hoa rất thẹn thùng, ấp a ấp úng đối với Tề Vũ Huỳnh nói xong.

Hẩn và Tề Vũ Huỳnh hiện tại ngay quan hệ bạn trai bạn gái đều còn chưa có xác định xuống, lại mở miệng hướng nàng vay tiền. Tuy nhiên Dương Hoa xác thực tin chính mình rất nhanh có thể trả thượng, nhưng là vay tiền lúc cái loại cảm giác này nhưng bây giờ rất làm cho người ta khó chịu nổi.

"Ah? Tại đây đạo sĩ có lẽ hay là Lão Trung Y đầu này?" Tề Vũ Huỳnh tuyệt không lòng nghi ngờ Dương Hoa lời mà nói..., nàng chỉ là rất có hứng thú trùng to mắt phản hồi một câu, sau đó liền từ trong bóp da lấy ra ngân hàng của nàng thê.

"Cái này tám thê ở phía trong nên vậy có hơn bốn mươi vạn a." Tề Vũ Huỳnh cười đem bả thê đặt ở Dương Hoa trong tay, "Mặt mã phải.." Nàng tiến đến Dương Hoa bên tai nói ra mấy cái con số.

"Ừm..." Dương Hoa đỏ lên mặt mo nhẹ gật đầu, sau đó tràn đầy quần bách một mình trở lại Nam Hoa tông cái gian phòng kia trong phòng khách.

Nam Hoa tông cái vị kia tham tiền tông chủ lúc này đã sớm chế tốt rồi định thần phù, mang theo một cái ót mồ hôi ngồi ngay ngắn ở chính giữa trên mặt ghế thái sư cười tùm tùm nhìn xem Dương Hoa. Mà Lam Tiểu Kỳ tắc chính là buông thông hai tay, mang theo tựa hồ rất hưng phấn kích động biểu lộ đứng ở Nam Hoa tông chủ sau lưng.

"Ừm... 30 vạn tiền mặt ta không có biện pháp mang lên trong núi, các người nơi này có địa phương chuyên trưởng sao?" Dương Hoa nhìn nhìn chung quanh, đối với cười tùm tùm Nam Hoa tông chủ hỏi.

"Ha ha, có, cái này đương nhiên là có." Đang cùng Lam Tiểu Kỳ một phen trường đàm về sau đã hoàn toàn yên lòng Nam Hoa tông chủ ha ha cười lớn phủ mo chính mình tuyết trắng chòm râu, "Bất quá giao tiền sự tình không nên sốt ruột, bản đạo còn có một sự tình muốn nhờ, không biết đạo hữu định như thế nào."

"Ah? Đạo trưởng mời nói." Chứng kiến Nam Hoa tông chủ cái kia phó tự nhiên tự đắc bộ dáng, Dương Hoa cũng cười tại hẩn ra tay ngồi xuống nói ra.

"Ừm... Việc này đối với đạo hữu mà nói, nhất định không khó làm được. Kỳ thật, ta nói môn tam tông bản làm một gia. Chỉ là bởi vì tu tập chuyên tấn công bất đồng cho nên mới làm theo ý mình. Từ trước đạo môn cường thịnh lúc, chúng ta Tam gia Tranh Bá cũng là vô sự, nhưng hiện nay đạo môn suy vi, thiên hạ đạo quan, thập đi tám cái. Chúng ta Tam gia nếu là còn giúp nhau đấu đá, hẩn không phải tự quật Đạo gia chi phần mộ? Nghĩ tới ta Trung Hoa Đạo gia văn hóa bắt nguồn xa, dòng chảy dài, nếu là bị mất tại bản đạo cùng bản đạo hậu nhân thủ, lại để cho bản đạo có gì mặt đến Địa phủ phía dưới đối mặt ta nói gia liệt tổ liệt tông?" Nam Hoa tông chủ nói xong nói xong, trên mặt thần sắc liền từ tự nhiên trở nên đông dặc bắt đầu đứng dậy.

"Ừm..." Dương Hoa nghe Nam Hoa tông chủ đồng dặc ngôn từ, bị hẩn lây cũng có chút kích động lên.

Bất quá trên thực tế, cổ văn trình độ nhất lưu Dương Hoa đã hoàn toàn giải thích Nam Hoa tông chủ ý tứ, hơn nữa tại trong óc của mình đem bả hẩn mà nói phiên dịch thành đơn giản sáng tỏ hiện đại ngôn ngữ: thiên hạ thần côn là một nhà! Hiện tại thần côn đã muốn không lưu hành rồi, cho nên chúng ta những này thần côn không thể lại giúp nhau phá rồi! Chúng ta thần côn giới muốn liên hợp lại, nếu không về sau muốn không có cơm ăn!" Không biết đạo trưởng có cái gì cần ta đi làm hay sao?" Đang làm Dương Hoa trong lòng phiên dịch xong rồi Nam Hoa tông chủ lời nói về sau, không khỏi chú ý hỏi.

"Trên thực tế, bản đạo muốn làm cho đạo hữu đi làm thiên hạ này đạo môn chính tông liên minh tông chủ vị. Kỳ thật, bản đạo cùng mặt khác hai nhà tông chủ đều sớm đã suy tư liên hợp lâu vậy, chỉ có điều cái này... Ha ha, đạo hữu biết rõ, cái gọi là văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị. Bản đạo cùng cái kia mấy vị đạo hữu... Cái này cái này... Đạo Tâm không tinh khiết, cho nên một mực giúp nhau không phục, đề cử không xuất ra cái này đứng đầu đạo môn người chọn lựa. Chẳng qua hiện nay có đạo hữu tại, tin tưởng dùng đạo hữu chỉ năng, thiên hạ này Đạo gia đứng đầu vị trí hoàn toàn xứng đáng! Hoàn toàn xứng đáng... Ha ha ha ha!" Nam Hoa tông chủ một bên rung đùi đắc ý vuốt râu cười, một bên còn trong lòng đắc ý đập vào tính toán nhỏ nhất.

Vừa rồi hẩn tại cùng Lam Tiểu Kỳ một phen nói chuyện trung cũng đã đã hiểu, cái này Dương Hoa hiện tại bên người chẳng những có Lam Tiểu Kỳ nhưng lại có Nhạc nhi cái tiểu nha đầu kia. Tuy nhiên Nhạc nhi theo chân bọn họ Nam Hoa tông từng có quá hiểu lầm, bất quá tin tưởng coi hẩn cùng Nam Hoa tông chủ trước sau như một hợp ý... Lại đem tiểu nha đầu này chiêu tiền Nam Hoa tông đến tuyệt không khó. Bởi như vậy, tại Dương Hoa bên người bọn hẩn Nam Hoa tông đã có thể có hai vị đắc lực Can Tương. Chỉ cần Dương Hoa làm tới thiên hạ này đạo môn đứng đầu, đến lúc đó dùng hẩn đối với người bên cạnh trước sau như một yêu mến có giá cả tính, tại sao phải sợ hẩn không hướng về Nam Hoa tông sao?

"Cái gì cái gì?" Nam Hoa tông chủ trong nội tâm tính toán nhỏ nhất đập đập Đinh Đương loạn hưởng, nhưng dưới tay nghe xong hẩn một phen mã thí tăng bốc nịnh nọt Dương Hoa lại thiếu chút nữa không có bị hù một cái lão đạo theo trên ghế trượt đến trên mặt đất đi.

Thiên hạ Đạo gia đứng đầu? Nói trắng ra là không phải là thần côn đầu lĩnh sao? Lại để cho hẩn một cái gì đạo thuật cũng đều không hiểu người đứng ra đương làm cả nước thần côn tổng thủ lĩnh? Nói đùa sao? Dương Hoa tròn mắt há hốc mồm nhìn xem vị kia vuốt râu cười to Nam Hoa Tông Tông chủ.

"Đương đạo hữu định như thế nào?" Nam Hoa tông chủ nở nụ cười hỏi lâu, lại chứng kiến Dương Hoa một bộ trầm ngâm bộ dáng, tựa hồ khó có thể quyết định, lập tức lại truy hỏi một câu, sau đó lại hấp dẫn giống như nói, "Chỉ cần đạo hữu chịu gật đầu đáp ứng, thì phải là vì thiên hạ đạo môn làm ra đại công hiển. Cái này trương tám định thần phù bản đạo tự nhiên hai tay dâng, cái đó còn có lấy tiền chi lý?"

"Ừm..." Nói thật, Nam Hoa Tông Tông chủ cái này miễn phí thuyết pháp thật đúng là lại để cho Dương Hoa động tâm. Cũng không phải nói hẩn tham cái này 30 vạn món lợi nhỏ, mà là Dương Hoa cảm thấy hướng Tề Vũ Huỳnh vay tiền thật sự xấu hổ nhanh, có thể không mượn đương nhiên tốt nhất.

Vừa thấy Dương Hoa có động tâm ý tứ, Nam Hoa Tông Tông chủ lập tức cười càng vui vẻ hơn. Hẩn lại tiếp tục dụ dỗ nói: "Ha ha ha ha, đạo hữu làm gì

như thế do dự? Ta nói môn võn tự chú ý thanh tịnh vô vi, đạo hữu nếu là làm thiên hạ này đạo môn đứng đầu, chúng ta tự nhiên cũng không dám quấy rầy đạo hữu thanh tịnh. Bình thường việc nhỏ, chúng ta tự nhiên sẽ ứng phó, chỉ có điều tại chúng ta tranh chấp không dưới lúc, xin mời đạo hữu ra mặt quyết đoán một hai mà thôi. Bản đạo có thể đảm bảo, trong vòng một năm, quấy rầy đạo hữu thanh tu số lần tuyệt không cao hơn năm lần. Tuy nhiên đây chỉ là cái chức suông, chúng ta cũng không thể cho đạo hữu cái gì thiên đại chỗ tốt. Bất quá đạo hữu nếu là đáp ứng, tắc chính là thiên hạ đạo môn hi vọng! Còn có, mặc dù đạo hữu đáp ứng, cũng chỉ là chúng ta người tu đạo mới biết được, không biết đối với đạo hữu sinh hoạt hàng ngày có bất kỳ ảnh hưởng.”

“Ừm...” Dương Hoa do dự mà. Hắn cảm giác mình thật sự là không có năng lực này đi làm cái gì đạo môn đứng đầu...

“Đạo hữu nếu không phải chịu đáp ứng, bản đạo tự quỳ thẳng không dậy nổi...” Nam Hoa tông chủ đột nhiên thanh âm một bên, theo trên chỗ ngồi đứng lên, tựa hồ muốn cho Dương Hoa quỳ xuống.

Lần này nhưng làm Dương Hoa lại càng hoảng sợ, hắn sao có thể nghĩ đến cái này lão đầu vậy mà lại đột nhiên bộc phát ra lớn như vậy quyết tâm?” Hào hảo, ta đáp ứng, ta đáp ứng là được.” Gần đây kính lão Dương Hoa cái đó không biết xấu hổ nhìn xem một cái râu mép tóc bạc lão nhân cho mình quỳ xuống, hắn tranh thủ thời gian nhảy dựng lên đem bả trên thực tế căn bản cũng không có quỳ đi xuống ý tứ Nam Hoa tông chủ dỡ lấy, trong miệng cuống quít hô.

“Tốt... Cái kia việc này cứ định như vậy.” Nam Hoa tông chủ vừa nghe đến Dương Hoa nói “Đáp ứng”, căn bản ngay lật lọng cơ hội đều không có để lại cho hắn tự đại cười lên nói ra. Vừa nói, hắn còn một bên đem trong tay định thần phù nhét vào dờ khóc dờ cười Dương Hoa trong tay, sau đó lập tức vừa nói một bên tự lui về phía sau lấy rồi đi phòng khách.” Ha ha, Dương đạo hữu quả nhiên trong lòng còn có đạo môn, cái này cái này... Tự lại để cho tiểu Kỳ dẫn đạo hữu trở về tìm được hữu bằng hữu tốt rồi. Bản đạo trước xin lỗi không tiếp được... Ha ha, xin lỗi không tiếp được...”

Lời còn chưa nói hết, lão đạo sĩ thân ảnh cũng đã tại phòng tiếp khách cửa sau khẩu biến mất. Trong phòng chỉ còn lại rảnh tay ở phía trong còn cầm cái kia trương tâm định thần phù dờ khóc dờ cười Dương Hoa cùng khoan tay đứng ở bên cạnh hắn Lam Tiểu Kỳ.

“Dương tiên bối.” Lam Tiểu Kỳ đỏ bừng cả khuôn mặt kêu Dương Hoa một tiếng.” Tông chủ nói, về sau để cho ta hãy theo tại bên cạnh ngươi.”

“Ah? Nha.” Dương Hoa lúc này vẫn không có thể theo chính mình không hiểu thấu biến thành cả nước thần còn tổng thủ lĩnh trong cảm giác kịp phản ứng, hắn ngơ ngác nhìn mình trong tay định thần phù, chỉ cảm thấy đầu óc chóng mặt chóng mặt cháo.

Qua rồi hồi lâu, Dương Hoa mới từ cái loại này ngây thơ trong trạng thái phục hồi tinh thần lại, hắn cười khổ nhìn thoáng qua trong tay định thần phù, đối với nhu thuận đứng bên người Lam Tiểu Kỳ nói ra:”Đi thôi. Chúng ta đi tìm Vũ Huỳnh các nàng.”

“Tốt.” Lam Tiểu Kỳ đầy mặt mang theo nụ cười ngọt ngào đối với Dương Hoa dùng sức nhẹ gạt đầu, nhu thuận đi theo phía sau hắn đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vô Định Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Họa theo mắt ra

Vừa rồi Dương Hoa đi ra ngoài hướng Tề Vũ Huỳnh vay tiền thời điểm cũng đã chứng kiến, mấy cái đối với chỗ ngồi này tọa lạc tại Nam Hoa đỉnh núi đạo quan rất có hứng thú tiểu cô nương đã muốn chia làm mấy tổ, đều tự đi theo mấy vị đạo sĩ đằng sau tại trong đạo quan tản ra.

Lúc này Dương Hoa cùng Lam Tiểu Kỳ đi ra ngoài, cũng chỉ là tại đây cực lớn đạo quan đệ nhất tiến trong sân lại thấy được đang có hai cái tiểu đạo sĩ làm bạn lấy Vương Nhục Tích cùng Tề Vũ Huỳnh. Mặt khác mấy nữ nhân hải sớm hãy theo Nhạc nhi cái này biết rõ Nam Hoa tông môn đạo tiểu nha đầu hướng đạo quan ở chỗ sâu trong xem những thứ khác náo nhiệt đi.

“Ừm, vậy cứ như thế a. Ta đi trước hạ WC toa-lét.” Dem bả chi phiếu trả lại cho Tề Vũ Huỳnh về sau, cảm định thần phù Dương Hoa nói ra. Hắn nóng vội Không Dật Thu thương thế, cho nên dứt khoát cũng đem bả Lam Tiểu Kỳ để lại cho Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhục Tích đương làm dẫn đường, chính mình lại để cho cái kia vốn cho Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhục Tích đương làm dẫn đường tiểu đạo sĩ dẫn đường đi WC toa-lét. Tuy nhiên cái kia tiểu đạo sĩ trong nội tâm ngàn không cam lòng vạn không muốn, nhưng khách hàng phân phó hắn cũng không nên ở trước mặt phản bác. Huống chi có Lam Tiểu Kỳ ở đây, hắn lại càng không dám biểu hiện ra đối với Dương Hoa có bất kỳ bất mãn.

Vì vậy, Dương Hoa cùng cái kia tiểu đạo sĩ hai người một đường dọc theo Đạo Huyền tông hẻm lách nhất con đường nhỏ sau này núi đi. Đường làm Dương Hoa có thể xa xa trông thấy nam trái nữ phải chiều bài lúc, hắn tự lại để cho tiểu đạo sĩ trở về, tự mình một người chui vào Nam Hoa tông này tòa tu kiến giống như cung điện loại xa hoa trong nhà vệ sinh.

!! Chiếm cứ một cái tiểu nhà một gian về sau, Dương Hoa tranh thủ thời gian nhấn xuống điện thoại di động của mình dãy số. Đối một hồi, Không Dật

Thu cái kia hữu khí vô lực thanh âm rốt cục truyền ra.

“Ai... Tìm được định thần phù rồi?” Không Dật Thu trên thực tế cũng là thuận miệng vừa hỏi.

“Ừm, đúng vậy a.” Dương Hoa nhìn nhìn trong tay cái kia trương tấm vẽ đầy rất đẹp phù, cười ha hả nói.

“Ah?” Không Dật Thu ngược lại bị lại càng hoảng sợ, hần vẫn thật không nghĩ tới Dương Hoa tốc độ nhanh như vậy, “Lão đạo kia sĩ tốt như vậy nói chuyện?”

“Cái gì dễ nói chuyện nha!” Dương Hoa dở khóc dở cười, “Hần bức ta trở thành cái gì đạo môn đứng đầu! Ta cũng không biết nên nói cái gì!”

“Bức ngươi làm đạo môn đứng đầu?” Không Dật Thu thanh âm đều run rẩy lên, “Ngươi không phải nói thật sao!”

“Ta lừa ngươi làm gì?” Dương Hoa bắt đầu dĩ cười khổ phản nản nói, “Lão nhân kia cái chiêu số gì đều ra, còn quỷ xuống muốn ta đương làm gì!”

“Bà mẹ nó!” Không Dật Thu quả thực đều nhanh bị Dương Hoa cho dọa điên rồi, theo trong điện thoại di động truyền tới thanh âm không... nữa tức giận cảm giác vô lực, mà là nhất phái bức tức phát điên giá tức, “Ngươi có làm hay không ah! Lão đại, ta phục ngươi! Ngươi có biết hay không đạo môn đứng đầu có bao nhiêu chỗ tốt?! Lão nhân kia cho ngươi làm! Hần còn quỷ xuống?!”

“Ah? Có chỗ tốt gì?” Dương Hoa cũng bị Không Dật Thu nói không rõ. Hần ngay từ đầu nghe được cái kia Nam Hoa tông lão tông chủ nói “Chúng ta không có bao nhiêu chỗ tốt cho ngươi” những lời này thời điểm, còn tưởng rằng đạo môn đứng đầu chỉ là có nhiệm vụ không có tiền lương chức suông nì.

“Phục ngươi! Ngươi trở thành cái này đạo môn đứng đầu, học pháp thuật cái gì ta đây đừng nói. Tự gọi tiền, hiện tại tuy nhiên đạo môn giá thị trường không phải quá tốt, nhưng một năm cộng lại, ba đại tông môn tiếp nhận cung phụng như thế nào cũng có một hai ngàn vạn. Dựa theo trước kia lão tổ tông lệ cũ, đạo môn đứng đầu có thể tại số tiền kia ở phía trong lấy đi 10%, đây chính là một hai trăm vạn cái đó! Cho dù hiện tại ba đại tông môn đều keo kiệt, chỉ chịu ra nguyên lai một nửa, vậy cũng không ít!” Không Dật Thu hỗn hển đối với Dương Hoa ồn ào lấy.

“Tốt rồi tốt rồi, nói những này làm gì? Ta giúp ngươi cầm bắt được định thần phù, ngươi còn muốn hay không dùng?” Không Dật Thu thái độ làm cho Dương Hoa rất bất mãn ý, hần dứt khoát cắt đứt Không Dật Thu phản nản, đem thoại đề một lần nữa quay lại định thần phù thượng.

“Dùng! Đương nhiên muốn dùng.” Không Dật Thu lại nhỏ thanh âm lâm lâm lấy, “Không cần sao được?”

“Cái kia nói đi, như thế nào cái cách dùng?” Dương Hoa xem lấy trong tay phù chú, chỉ cảm thấy Nam Hoa tông cùng Đạo Huyền tông pháp thuật tựa hồ chính là không giống với. Nếu như là Đạo Huyền tông, thi pháp về sau phù chú nhất định là hóa thành một đồng tro bụi rồi, Nam Hoa tông phù nhưng vẫn là suốt một trang giấy.

“Ngươi đem phù điểm trung tâm nhắm ngay điện thoại, sau đó theo phù trên mặt đồ phương hướng dùng ngón tay họa vẽ một lần. Từ phía trên bắt đầu, dọc theo hần tuyến xuống phía dưới họa vẽ. Cuối cùng chờ là được rồi. Cái kia phù là tự động thấy hiệu quả.” Không Dật Thu rất cẩn thận nói rõ nói.

“Ừm!” Dương Hoa hừ một tiếng cứ dựa theo Không Dật Thu nói làm bắt đầu đứng dậy.

Ngay tại ngón tay của hần xẹt qua định thần phù một điều cuối cùng đường cong lúc, đặt ở trên điện thoại di động phù tựa hồ rất nhỏ phiêu động hai cái, lá bùa thượng vốn là màu đỏ tươi đường cong cũng dần dần biến thành màu đỏ sậm.

“Ah! Hô!” Trong điện thoại di động Không Dật Thu phát ra hai tiếng kéo dài thờ dài, qua rồi hồi lâu mới rốt cục đối với Dương Hoa dương dương đắc ý vừa cười vừa nói, “Ha ha. Định thần phù chính là định thần phù ah! Nam Hoa tông đồ chơi này thật là là đồ tốt!”

“Vậy ngươi bây giờ thế nào?”

“Không có vấn đề!” Không Dật Thu vô cùng thoả mãn nói, “Mụ nội nó! Lão tử hiện tại mới biết được, thuần túy linh thần tiếp nhận định thần phù pháp lực nguyên lai chỗ tốt lớn như vậy. Hiện tại lão tử so nguyên lai ít nhất mạnh hơn phân nửa. Hà, lúc này kiếm được rồi! Yên tâm, ngươi không phải trở thành đạo môn đứng đầu sao? Yên tâm làm! Có chuyện gì ta đều giúp ngươi đẩy lấy! Hắc hắc, hiện tại cái kia hai cái Xú nha đầu cũng không phải là đối thủ của ta rồi! Mụ nội nó, lần sau nhất định phải hảo hảo giáo huấn một chút các nàng!”

“Ngươi nhưng ngàn vạn đừng!” Dương Hoa cuống quýt đối với đắc ý quên hình Không Dật Thu nói, “Ta thật vất vả tài hoa ngừng các nàng hai cái hiện tại không giận đối, ngươi nhưng ngàn vạn đừng có lại cho ta gây chuyện rồi!”

“Thành thành thành, ta nghe lời ngươi. Phóng cái kia hai cái tiểu nha đầu một con ngựa.” Không Dật Thu đứng vậy ở vào đối với Dương Hoa 120 cái thoả mãn thời điểm, mặc kệ Dương Hoa nói cái gì hần cũng sẽ không phản đối.

Đối với Dương Hoa mà nói, thượng Nam Hoa núi lớn nhất nhiệm vụ chính là giải quyết Không Dật Thu vấn đề. Hiện tại Không Dật Thu một lần nữa khôi phục sinh long hoạt hồ trạng thái, Dương Hoa cũng cũng không sao Có thể đảm nhận tâm. Chờ hần theo Nam Hoa trên núi cái kia cung điện loại trong phòng vệ sinh đi lúc đi ra, cũng đã là “Một thân thoải mái”.

Nam Hoa tông tông chủ đại nhân chẳng những là cái hết sức lợi hại lão đạo sĩ, cũng là thập phần khôn khéo người làm ăn. Hần đã có thể phái đệ tử đến dưới núi đi buôn bán các loại vật kỷ niệm, tiểu ngoạn ý chơi đùa, tại Nam Hoa trên núi nhất tiếng người huyền ảo Nam Hoa tông đại trong đạo quan, tự nhiên cũng sẽ không thiếu đi loại này bán tiểu ngoạn ý chơi đùa người.

Đương làm Dương Hoa đi vào Nam Hoa tông đạo quan chánh điện, nhìn thấy Đường Hân các nàng thời điểm, mấy nữ hài tử đang tại mùi ngon cùng bên cạnh ăn mặc đạo bào người bán hàng rong đám bọn họ khán giả. Đương nhiên, Đường Hân các nàng cũng không phải quan tâm chút tiền ấy người, cùng người bán hàng rong trả giá cũng chẳng qua là tại hưởng thụ trả giá quá trình mà thôi.

Dương Hoa vừa đi vào đại điện, chứng kiến cô gái của hắn đám bọn họ lập tức đều buông tha cho bên cạnh đang cố gắng chào hàng thương phẩm người bán hàng rong, hưng phấn sôi nổi vây đến Dương Hoa bên người, đặc ý khoe khoang khỏi đều tự thu hoạch. Mà trong đó Nhạc nhi thực tế hưng phấn. Nàng cũng là vừa rồi mới từ Lam Tiểu Kỳ trong miệng biết rõ, năm Dương Hoa phúc, Nam Hoa Tông Tông chủ đã muốn quyết định một lần nữa thừa nhận nàng vì Nam Hoa tông nội môn đệ tử.

Tuy nhiên Nhạc nhi chính mình ngược lại cảm thấy có làm hay không Nam Hoa tông đệ tử không sao cả, đúng vậy nàng lại biết, nàng vị kia chết đi sự phụ nếu như biết rồi tin tức này nhất định sẽ cao hứng phi thường. Dù sao hắn tại Nam Hoa tông trở thành cả đời trưởng lão, tự nhiên không muốn dạy dỗ một cái rơi vào tà đạo đồ đệ.

Tại Nam Hoa tông trong đại điện, vốn Nhạc nhi, Tô Thục Hiểu, Đường Hân cùng Phùng Tú Toánh bốn xinh đẹp nữ hài tử vòng quanh Dương Hoa chuyển cũng đã lại để cho hắn bị người chi chi điểm điểm, ghen ghét cái không để yên. Còn cũng không lâu lắm, Vương Nhược Tích cùng Tề Vũ Huyền cũng đi theo Lam Tiểu Kỳ cùng một chỗ lại quay lại trong đại điện. Lần này vừa vận rất tốt, bảy đóa thiên kiều bá mị đại hồng hoa vây quanh Dương Hoa như vậy một mảnh lá xanh. Nam Hoa tông trong chánh điện nhưng phàm là cái nam du khách liền không nhìn được muốn dùng ghen ghét ánh mắt hung hăng chăm chăm thượng Dương Hoa vài cái.

Rốt cục tại một cái nam du khách trừng xong rồi Dương Hoa, ánh mắt bắt đầu ở Đường Hân các nàng bảy nữ hài tử quần ngắn ở dưới gọi cảm mê người trên đài đảo quanh thời điểm...

“Ai ul” Một tiếng kêu thảm vang lên. Ánh mắt của mọi người lập tức theo Dương Hoa trên người chuyển dời đến kêu thảm thiết vang lên vị trí. Sau đó bọn hắn tự chứng kiến, vị kia nam du khách mặt mũi tràn đầy khổ tướng bị cái kia cái mặt mũi tràn đầy căm tức bạn gái đảo dẫn theo lỗ tai hướng ra phía ngoài kéo đi.

Có một nữ nhân dẫn đầu, những kia cũng sớm đã đối với bạn trai sắc hấp mắt hấp mắt nhìn xem Đường Hân các nàng che kín các nữ nhân ào ào học theo, cả đám đều đương làm nổi lên đã man bạn gái.”Ai ul” “Ai ul” Một mảnh tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên.

Bị bạn gái dẫn theo lỗ tai mang đi ra ngoài nam các du khách tất cả đều về mặt đau khổ, nhưng sự cố người khỏi xướng đám bọn họ lại cả đám đều ôm bụng cười tiền phù hậu ngưỡng. Đám nữ hài tử tự cười sáng lạn lần nữa lại để cho trong đại điện bằng thêm vài phần mát lạnh hòa... Vài tiếng kêu thảm thiết. Bất quá, còn không có vượt qua bao lâu, mấy nữ hài tử tự cũng đồng dạng cười không nổi.

Vì không để người chú ý, lại xuất phát thời điểm Đường Hân tự cố ý đem một đầu phiêu dật mái tóc đám cái bím tóc đuôi ngựa, trên mặt cũng mang theo cùng mặt khác mấy nữ hài tử giống như đức kính râm. Tại lên lúc, bởi vì đại đa số người chú ý đều tập trung ở trên sơn đạo, hơn nữa không người quen biết cũng sẽ không quá đánh giá cẩn thận trước mặt người khác lỗ, cho nên Đường Hân người can đảm biểu hiện lấy chính mình, cũng một mực không có bị người nhận ra. Đúng vậy tại vào đạo quan về sau, chứng kiến bên trong vô số du khách, nàng vẫn đều cực kỳ điệu thấp đi ở mấy nữ hài tử chính giữa, phía trước một mực cũng làm cho Phùng Tú Toánh cùng Tô Thục Hiểu chống đỡ.

Như thế che dấu làm cho nàng rất ít bị người chú ý, mọi người chú ý hơn phân nửa đều bị biểu hiện càng tiêu sái, cũng có vẻ càng có bộ dạng thùy mị Phùng Tú Toánh hấp dẫn. Mặc dù có người chú ý tới Đường Hân, con mắt cũng hơn nửa không biết dừng lại tại nàng mang theo kính râm trên mặt, mà là rất nhanh tự theo thân thể của nàng dò xét xuống phía dưới, rơi vào nàng cái kia hypecbon hoàn mỹ, tràn ngập sức sống trên chân ngọc.

Bất quá lúc này mấy nữ hài tử tất cả đều cười tiền phù hậu ngưỡng, cơ hồ tất cả mọi người con mắt đều rơi vào cái này bảy nữ hài tử trên mặt. Đường Hân đương nhiên cũng thừa nhận rồi mấy đạo cẩn thận dò xét nàng dung nhan ánh mắt. Vì vậy, tiếng kêu sợ hãi tại Nam Hoa tông trong chánh điện vang lên.

Đầu tiên nhìn ra Đường Hân tướng mạo, sau đó phát ra thét lên là một cái núm lấy bạn trai lỗ tai nữ hài tử. Trên thực tế, nàng cũng không phải những kia bị mấy nữ hài tử tràn ngập thanh xuân sức sống đáng tuổi cười hấp dẫn du khách, mà là một cái vốn là đang dùng hung dữ ánh mắt đánh giá cái kia làm cho nàng bạn trai dời đi mũi con người”Hô ly tính” đã man bạn gái. Bất quá nàng xem thấy nhìn xem, núm lấy bạn trai lỗ tai tay tự lỏng đi xuống. Bởi vì trong đám người cái kia tự cười trên mặt rực rỡ nhất, cũng cười tốt nhất xem nữ hài tử thật sự là làm cho nàng cảm thấy rất quen thuộc.

Tuy nhiên mang theo kính râm, đám bím tóc đuôi ngựa, đúng vậy Đường Hân tướng mạo đối với « loại thứ ba nhân loại » chủ yếu thu xem đám người — thì ra là nữ hài tử mà nói, có thể đủ được xưng tụng”Cho dù hóa thành tro đều có thể nhận thức đi ra”. Đương nhiên, cô bé kia nhận ra Đường Hân về sau vẫn còn có chút nghi hoặc, không khỏi buông ra cái kia bị hắn vận vất ngay nước mắt đều rơi ra tới bạn trai, hỏi hắn một câu:”Này, người xem bên kia chính là cái kia... Có phải là Đường Hân?”

Người nam này bằng hữu vốn đang lo lắng hắn bạn gái sẽ đem mình kéo dài tới không có người địa phương cùng chính mình đại nhao nhao một trận, đang tại đau đầu không biết nên như thế nào trấn an bạn gái nì. Nhưng đột nhiên nghe được bên tai truyền đến một câu đại xá thiên hạ loại tiên lời nói, hắn bạn gái vậy mà chủ động lại để cho hắn nhìn bên cạnh cái kia bảy cái câu trong lòng của hắn thẳng ngựa nữ hài tử, hắn đương nhiên tranh thủ thời gian tự theo bạn gái ngón tay nhìn sang.

“Đúng thôi! Ta ngay từ đầu chính là cảm thấy nàng tượng Đường Hân, cho nên biết rõ người ưa thích Đường Hân, mới một mực giúp người chăm chú nhìn. Người cái này không phân tốt xấu, liền quay tại ta đó. Người để cho người khác thấy thế nào ta.” Vừa nhìn thấy cô bé kia hoàn toàn chính xác có bảy phần như là Đường Hân, bạn trai lập tức lo lắng mười phần đối với bạn gái phản nản bắt đầu đứng dậy, trong thanh âm ủy khuất tự phảng phất vừa rồi xem căn bản vốn cũng không phải là Vương Nhược Tích cái kia làm cho người đẹp mất đầu, mà là Đường Hân mang theo kính râm gương mặt đồng dạng.

Tuy nhiên biết rõ đến bạn trai nói lời có chín được không thật sự, đúng vậy bạn gái lúc này cũng lười phải cùng hắn so đo. Đôi mắt tự chăm chú chăm chú vào Đường Hân trên mặt. Mà lúc này Đường Hân còn vừa vận võ ý thức làm một cái nàng đã sớm dưỡng thành thói quen, trên mặt lấy mỉm cười, thân thủ đi dễ nghe biên giới phát mờ ám—— động tác này là bị kênh giải trí nhiều lần truyền ra qua, được xưng là”Người Hoa ngọc nữ minh tinh thập đại kinh điển mờ ám đứng đầu”.

Vừa mới ngay tại bạn trai phàn nàn vừa mới lúc kết thúc, bạn gái chứng kiến Đường Hân làm ra động tác này. Vì vậy nàng kích động trong lòng không thể tránh khỏi tán phát ra, một tiếng kinh thể hải tục thét lên đoạt”Miệng” ra.”Thật là Đường Hân ah!”

“Ah?” Đường Hân lúc này ở Trung Quốc lực ảnh hưởng đúng vậy tương đương cực lớn, cái tên này một kêu đi ra, cơ hồ cả trong đạo quan du khách tất cả đều đưa ánh mắt đánh trúng đến đó mấy nữ hài tử trên mặt. Đón lấy, đỉnh tai nhức óc tiếng thét chói tai liên tiếp vang lên. Cả Nam Hoa tông đạo quan đều sôi trào.

Chứng kiến theo bốn phương tám hướng giống như như thủy triều hướng các nàng vọt tới đám người, bảy nữ hài tử tất cả đều bị hù hoa dung thất sắc. Chính là Đường Hân cũng nhận không được về phía sau ngay lui lại mấy bước, vừa vận cùng mấy cái bị hù hướng Dương Hoa trong ngực thẳng đi nữ hài tử cùng một chỗ thối nhập sau lưng cách đó không xa nơi hẻo lánh. Bất quá lần này không lui tốt hơn, vừa lui đã có thể thối vào ngõ cụt. Kể cả Dương Hoa ở bên trong, tám người lập tức bị gắt gao lách vào tại trong góc, một đám truy tình không muốn sống nữ hài tử ngơ ngác ta lách vào, tựa như cục tẩy đường đồng dạng chăm chú kéo đi lên.

Ở sau người càng đoạt đám người chen chúc hạ, các nàng cũng căn bản hăm không được cước bộ của mình, cứ như vậy đem cả Dương Hoa các nàng một đoàn người chăm chú lách vào tại nơi hẻo lánh. Kết quả, bị áp ở chính giữa Dương Hoa vừa vận trước ngực cùng Vương Nhược Tích chính diện chăm chú dán cùng một chỗ, bên cạnh còn đè ép cái Phùng Tú Toánh, Tề Vũ Huỳnh đầu cũng bị lách vào cùng hắn dán lại với nhau, Đường Hân tức thì bị lách vào tại nhất nơi hẻo lánh địa phương, bị hù mặt mũi tràn đầy đều là sợ hãi biểu lộ. Nếu như không phải Dương Hoa lấy tay khuỷu tay chống được nơi hẻo lánh vách tường, giúp Đường Hân duy trì một cái nhỏ hẹp không gian, chỉ sợ Đường Hân sớm đã bị lách vào bẹp.

Tại đám nữ hài tử có hưng phấn, có sợ hãi còn có kích động trong tiếng thét chói tai, Dương Hoa chỉ cảm giác mình thân thể trước sau gắt gao dồn chặt bốn chích thịt đạn, cánh tay cũng bị không biết ai thân thể gắt gao dồn chặt, hai tay chạm đến nơi là một mảnh mềm mại mà có co giãn da thịt. Nhưng này lúc đã bị áp trước mắt một mảnh sao Kim, ngay khi đều thờ không được đến Dương Hoa cái đó còn lo lắng chính mình sờ soạng ai?

Dương Hoa biết mình sau lưng chính là Đường Hân, nếu như hắn buông lỏng tay, này cô áp lực khẳng định tất cả đều đổ tập trung đến Đường Hân trên người. Ngay hắn như vậy một cái coi như cường tráng tuổi trẻ nam nhân đều bị lách vào mắt nổi đom đóm, Đường Hân như vậy một cái nũng nịu đặc tiểu mỹ nhân sao có thể chịu được lớn như vậy cô khí lực? Cho nên Dương Hoa chỉ có thể kiên trì lấy dùng cuối cùng khí lực gắt gao đứng vững hai bên tường, khả năng giúp đỡ Đường Hân chia sẻ một điểm áp lực là một điểm. Hắn hiện tại chỉ cảm thấy, tại loại tình huống này có thể sinh tồn được chính là vạn hạnh rồi, cái khác cái gì đều chẳng quan tâm!

Cái này một mảnh hỗn loạn cùng thống khổ cũng không biết giằng co bao lâu, điên cuồng truy tình tộc đám bọn họ mới dần dần khôi phục lý trí. Các nàng chậm rãi dịch chuyển khỏi. Đã lấy được tự do không gian Tề Vũ Huỳnh các nàng vội vàng đỡ vách tường, đại khẩu thở phì phò. Bị áp đã muốn sắp tắt thở Dương Hoa tắc chính là dứt khoát liền trực tiếp 2 chân mềm nhũn, ngồi chồm hổm trên mặt đất. Trước mắt của hắn một mảnh sao Kim, 2 chích đinh tại trên vách tường khuỷu tay lại càng nóng rát đau. Không cần nhìn cũng biết, chắc chắn vách tường khẳng định bắt tay khuỷu tay da cho cọ phá.

Không tốt khá tốt, Dương Hoa cuối cùng là thân cường thể cường tráng, thở hổn hển vài khẩu đại khí về sau tự lấy lại tinh thần, lại chậm rì rì theo trên mặt đất đứng lên. Khuỷu tay thượng chẳng qua là điểm bị thương ngoài da, Dương Hoa nhìn thoáng qua cảm thấy không có cái đại sự gì liền không hề lưu ý. Đối với mặt mũi tràn đầy lo lắng hỏi thăm thương thế hắn Đường Hân cùng Tề Vũ Huỳnh nói câu”Không có việc gì”, Dương Hoa tự tranh thủ thời gian cùng Phùng Tú Toánh cùng ba cái tiểu nha đầu cùng một chỗ tránh qua một bên, đem cả ba cái « loại thứ ba nhân loại » kích tố đại minh tinh giao cho nhân tình kích động ở phía trong bốc hỏa đám mê điện ảnh.

“Đường Hân! Đường Hân!” Đám mê điện ảnh kêu Đường Hân danh tự, có nữ hài tử thậm chí kích động ngay nước mắt đều rơi đi ra.

Thần tượng lực lượng lại để cho Dương Hoa nhận không được mang lên một đầu mồ hôi lạnh, hắn khẩn trương nhìn xem bị kích động mê điện ảnh vây quanh ở trước mặt mọi người 3 nữ hài tử, sợ tình huống vừa rồi lần nữa trình diễn.

“Đây không phải là Hoa tử sao?” Kết quả, Dương Hoa lo lắng còn không có tiếp tục một hồi, mà ngay cả hắn cũng bị nhận ra được. Tuy nhiên Dương Hoa tại « loại thứ ba nhân loại » ở phía trong nhân vật trên thực tế vẫn chỉ là cái áo rỗng, nhưng hắn tại internet thượng nhưng lại sâu sắc nổi danh. Cho nên, một ít thường xuyên lên mạng mê điện ảnh rất nhanh cũng bắt hắn cho khai quật đi ra.

Nhìn xem cái kia ba cái mạng theo về mặt cười nữ minh tinh, không thể làm gì Dương Hoa cũng bị kéo vào các nàng vòng tròn luân quần. Khôn khéo Đạo Huyền Tông Tông chủ lập tức tổ chức nhân thủ, tại phụ cận buôn bán nổi lên giá cao ký tên bút cùng sổ lưu niệm. Tại đạo sĩ người bán hàng rong đám bọn họ một tiếng cao giống như một tiếng buôn bán bán trong tiếng, bốn vị đáng thương minh tinh mặt mỉm cười, nhanh chóng ký trừ danh.

Tuy nhiên Dương Hoa là đầu lần làm cho người ta kí tên, cũng chưa từng có tìm người xếp đặt thiết kế qua kí tên tự thể. Bất quá cũng may hắn ghi đắc thủ đoạn chữ tốt, cuối cùng cũng không có xấu mặt. Chỉ có điều, đương làm kí tên tiến hành đến một nửa thời điểm, một cái kích động nữ mê điện ảnh đột nhiên tại kết quả kí tên về sau ôm lấy Dương Hoa, tại trên mặt hắn nặng nề hôn một chút. Kết quả, Dương Hoa tự nhiên tại chỗ tự nháo cái mặt đỏ tới mang tai. Nhưng hắn bộ dạng này ngượng ngùng đại nam hài bộ dáng còn không biết như thế nào vừa vận vào cái kia xinh đẹp nữ mê điện ảnh pháp nhãn.

Nàng ánh mắt mê ly nhìn xem Dương Hoa, ôm tay của hắn đều không buông ra, tự lớn tiếng đang tại mặt của mọi người cũng không biết là hay nói giỡn có lẽ hay là rất nghiêm túc quát to lên.”Dương Hoa, ta yêu ngươi! Ta gả cho ngươi được không?” Một tiếng này gọi lập tức lại đưa tới mê điện ảnh một hồi thét lên, đem cả Dương Hoa bị hù tranh thủ thời gian hướng Tề Vũ Huỳnh các nàng trốn, ra cái sâu sắc làm trò cười cho thiên hạ.

Bất quá Dương Hoa cái này làm trò cười cho thiên hạ ngược lại tại mê điện ảnh ở phía trong rước lấy một mảnh tiếng cười, lại để cho những kia vốn cũng đã kích động quên hết tất cả tiểu nữ sinh đám bọn họ dần dần bình tĩnh lại.

Về sau kí tên hoạt động liền tại một mảnh hữu hảo mà thoải mái trong không khí tiến hành, đương làm mặt trời chiều ngã về tây, hoàng hôn bao phủ thời điểm, lưu luyến không rời đám mê điện ảnh cũng chậm chậm tán đi. Tại Nam Hoa tông đạo quan ngủ lại giá cả xa xỉ, ở đây mê điện ảnh cũng không có bao nhiêu người tùy thân mang theo cũng đủ trả tiền tiền mặt. Hơn nữa, tại khoảng cách Nam Hoa tông đạo quan chỉ có ước chừng nửa giờ lộ trình địa phương, chính là Nam Hoa trên núi nổi tiếng khách sạn tụ tập nơi. Tại đó qua đêm tuy nhiên gian phòng so ra kém Nam Hoa tông ba sao★ cấp khách sạn tiêu chuẩn, nhưng là chi tiêu có thể so sánh Nam Hoa đường núi xem muốn tiện nghi nhiều hơn —— đương nhiên, đối với Dương Hoa bọn hắn mà nói, lúc này có Dương Hoa cái này tương lai “Đạo môn đứng đầu” thân ở trong đó, tại trong đạo quan qua đêm tự nhiên muốn so với người bình thường tiện nghi rất nhiều.

Rất nhanh, tại bóng đêm dần dần đêm đen đến thời điểm, vị kia một mực bề bọn xoay quanh Nam Hoa Tông Tông chủ tự đưa tới một vị chiêu đãi khách hàng đệ tử đem Dương Hoa một đoàn người tất cả đều dẫn tới Nam Hoa tông hậu viện cái kia nơi bốn tầng lầu cao nhà khách trước. Đang nhìn đến cái kia nhà khách giá cả lúc, Dương Hoa liền không nhìn được há mồm líu lười một hồi lâu. Tiện nghi nhất gian phòng hai ngàn một đêm, đắt tiền nhất là quy tắc muốn một vạn sáu. Đây không phải so tại T thành phố này tòa được xưng vượt qua cấp năm sao Hilton tiệm cơm qua đêm giá cả còn muốn mấy sao?

“Nơi này là Nam Hoa núi. Theo dưới núi đi lên, cái gì đó đi lên đều muốn quý cái bảy tám lần. Ngươi xem, dưới núi nước khoáng một khối tiền một lọ, nhưng đến nơi này thì, một lọ nước khoáng đều muốn hơn mười khối rồi! Chúng ta Nam Hoa nhà khách cái giá tiền này, tuyệt đối không nhiều tính toán!” Dẫn đường tiểu đạo sĩ đã biết ăn nói lại hội nhìn mặt mà nói chuyện, vừa nhìn thấy Dương Hoa sắc mặt không đúng, lập tức cười ha hả giải thích.

“Nha.” Dương Hoa giải thích gật đầu. Dù sao vị kia râu trắng lão tông chủ đã muốn nói chuyện, khuya hôm nay bọn hắn phí ăn ở dùng hết thấy 30% giảm giá. Cái này chiết khấu một đánh rớt xuống đến, giá cả thì so tình huống bình thường nhiều không có bao nhiêu.

Tuy nhiên Đường Hân các nàng đều cũng có tiền người, bất quá nên tiết kiệm thời điểm tự nhiên cũng muốn tiết kiệm. Tám người hiển nhiên không có khả năng còn tượng dưới chân núi thời điểm đồng dạng xa xỉ bao xuống năm cái tiêu chuẩn gian —— phải biết rằng, Nam Hoa lữ điểm tiêu chuẩn gian giá cả đúng vậy tám ngàn khối một đêm. Vì vậy, tám người cuối cùng vẫn là muốn chỉ bốn cái gian phòng. Dưới loại tình huống này, đương nhiên không có ai không biết xấu hổ mở miệng cùng Tề Vũ Huỳnh tranh đoạt cùng Dương Hoa cùng phòng quyền lực.

Bạn đang đọc truyện *Vô Dịch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Mỹ nhân tình trọng

Bất quá, tại lại để cho Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh hai người thật yên lặng hưởng thụ hai người thế giới trước kia, chưa từng có tại mười một giờ trước kia ngủ thói quen các cô gái có lẽ hay là lại cùng nhau tiến tới Đường Hân trong phòng hưng phấn trò chuyện nổi lên thiên.

Ngày này tại Nam Hoa trên núi nhìn qua sự tình tuyệt đối cũng đủ làm cho các nàng Bất Quái hồi lâu. Nhất là tại Nam Hoa tông trong đại điện phát sinh cái kia sân bạo động lại càng đám nữ hài tử đàm luận trung tâm. Ở phía sau sợ đồng thời, thiên tính tự thích náo nhiệt đám nữ hài tử kỳ thật cũng cảm giác được thập phần kích thích. Bất quá, nói đến chuyện này, tại kí tên lúc ra không ít xấu Dương Hoa đã có thể không khỏi buồn bực. Bởi vì Vương Nhược Tích tông đang không ngừng cảm hấn hay nói giỡn, còn bên cạnh nữ hài tử khác phụ họa cùng không kiêng nể gì cả tiếng cười càng làm cho hắn xấu hổ.

Đứng ngồi không yên đã chịu một hồi quần bách cảm giác về sau, một mực đều không như thế nào mở miệng nói chuyện Dương Hoa rốt cục đứng dậy, đối với Đường Hân cười cười nói: “Đường Hân, ta có chút mệt mỏi, trước về nghỉ ngơi. Các ngươi tiếp tục trò chuyện.”

“Như thế nào? Tức giận? Không thể nào!” Đường Hân cười mỉm nhìn xem Dương Hoa hỏi ngược lại.

“Không có không có.” Dương Hoa tranh thủ thời gian vừa cười vừa nói, “Ta xác thực thì hơi mệt chút. Đây, mấy ngày hôm trước ta đều ngủ không ngon, đồng hồ sinh vật có chút loạn. Hôm nay sớm một chút nghỉ ngơi, ngày mai mới có tinh thần cùng các ngươi dạo phố sao! Vũ Huỳnh Nhược Tích, các ngươi nói có đúng hay không?”

Dương Hoa nói xong, còn cố ý đối với Tề Vũ Huỳnh cùng Vương Nhược Tích mở miệng hai mắt. Hắn ở tại Tề Vũ Huỳnh gia cái kia đoạn trong cuộc sống, là đã từng cùng các nàng lưỡng cùng một chỗ đi dạo qua mấy lần phố.

Dương Hoa nói lý do mặc dù là lại để cho hắn có thể thuận lợi rồi đi lấy cớ, nhưng là những lời kia cũng là tình hình thực tế. Tại Đường Hân trong nhà liên tục hai đêm giày vò hoàn toàn chính xác lại để cho hắn thập phần mệt mỏi, hơn nữa đường đi mệt mỏi cùng leo núi giày vò, coi như là người sắt cũng sẽ cảm thấy mệt mỏi. Đám nữ hài tử đương nhiên cũng sẽ cảm thấy mệt mỏi, chỉ có điều sự hưng phấn của các nàng lấn át mệt mỏi, cho nên tạm thời phát

giác không đến mà thôi.

“Vậy được rồi.” Tuy nhiên cảm giác có chút mất hứng, nhưng là Dương Hoa đã đã mở miệng, Đường Hân cũng không nên cưỡng lưu hân. Nàng cũng đi theo Dương Hoa đứng dậy, vỗ vỗ bên cạnh một mực nói rất hăng say Vương Nhược Tích, cười nói: “Ta cùng hân trở về phòng, thuận tiện ra đi mua một ít đồ ăn vặt cái gì. Các người trước tiếp tục trò chuyện, ta một hồi sẽ trở lại.”

“Ừm.” Vương Nhược Tích gật gật đầu, lại tiếp tục cùng mặt khác mấy cái hưng phấn bằng hữu nói cười rộ lên.

Dương Hoa vốn còn muốn nói không cần Đường Hân đưa tiễn chính mình trở về, bất quá nghe được nàng nói ra cho mấy nữ hài tử mua đồ ăn vặt, Dương Hoa thì không có nói cái gì nữa. Hân trạm chờ ở cửa Đường Hân đi đến bên người, sau đó cùng nàng cùng một chỗ ra khỏi phòng.

Tại Nam Hoa tông trong khách sạn ngủ lại từ khách cũng không tính nhiều, cho nên một đoàn người muốn tới bốn cái gian phòng đúng lúc là liền cùng một chỗ bốn. Đi ra ngoài về sau đi không bao xa, Dương Hoa tự chạy tới hân và Tề Vũ Huỳnh cửa gian phòng.

Ngay tại Dương Hoa đánh thuê phòng đại môn thời điểm, vốn nên là cùng hân tạm biệt, sau đó tiếp tục về phía trước, đến cuối hành lang chuyển biến nơi quầy bán quà vặt đi Đường Hân thực sự cùng theo một lúc dừng bước. Nàng đem cả hai tay chấp sau lưng, mỉm cười hỏi: “Ta vừa mới nhìn đến người cánh tay bị thương, hiện tại cảm giác thế nào?”

“Ah! Không có việc gì, cọ phá điểm da.” Dương Hoa nhìn thoáng qua miệng vết thương còn có chút sưng đỏ khuỷu tay, cười trả lời.

“Ta xem có lẽ hay là xử lý một chút đi. Nếu lây nhiễm trùng sẽ không tốt. Chúng ta nhưng chuẩn bị ở chỗ này chơi thượng một tuần lễ nì. Người đừng bởi vì bị thương ngã xuống nha.” Đường Hân mở tròng hai mắt, hay nói giỡn tựa như nói.

“Ừm... Được rồi.” Dương Hoa gật gật đầu, vừa cười vừa nói, “Lập tức tự xử lý.”

“Người hội xử lý miệng vết thương sao? Không phải dán lên khối ché nhưng dán tự xong rồi a?” Đường Hân giương mắt lên, nhìn xem Dương Hoa cười hỏi.

“Cái kia còn có thể xử lý như thế nào?” Dương Hoa cười một tiếng, đẩy cửa phòng ra đi vào gian phòng.

“Ta quay phim thời điểm cùng một cái thầy thuốc học qua cái này, ta giúp người xử lý a.” Đường Hân cười hi hi đi theo Dương Hoa đằng sau vào gian phòng, thuận tay còn đóng lại gian phòng đại môn, “Cái này miệng vết thương nì... Nên vậy trước dùng nước xông sạch sẽ.” Nói xong, Đường Hân cũng đã tự chủ trương bắt lấy Dương Hoa cánh tay đem hân kéo vào nhỏ hẹp trong phòng vệ sinh.

Nàng vận nước sôi miệng, bên trong phát ra “Khò khè khò khè” thanh âm, cũng không có nước chảy ra. Lúc này Dương Hoa mới cười đối với nàng chỉ chỉ dán tại buồng vệ sinh đại môn thượng tờ giấy.

Trên tờ giấy viết: tôn kính khách hàng, bởi vì bản nhà khách tọa lạc tại độ cao so với mặt biển hai ngàn 100m Nam Hoa đỉnh núi, lấy nước thập phần không tiện. Cho nên vì duy trì nước, bản nhà khách mỗi ngày hạn lúc cung cấp nước, kính thỉnh lượng giải. Lạnh nóng nước cung ứng thời gian vì: mỗi ngày buổi sáng 8: 00-10: 00, buổi chiều 14: 00-16: 00, buổi tối 20: 00-22: 00.

“Ah? Đây không phải là còn có hơn một giờ mới có nước? Cái gì phá nhà khách sao! Còn muốn nhiều tiền như vậy!” Đường Hân xem nhìn thời gian, sau đó quyết khởi đáng yêu cái miệng nhỏ nhắn, lâm lâm lấy oán trách một câu.

“Bình thường a.” Dương Hoa ngược lại rất thản nhiên cười, “Trước kia ta cũng vậy nghe đồng học nói qua, trên núi nhà khách đều là hạn lúc cung cấp nước. Ta còn là tùy tiện dán cái ché nhưng dán được rồi.”

“Như vậy sao được?” Đường Hân không thuận theo không buông tha bắt lấy Dương Hoa nói, “Ta đi cầm bình nước khoáng đến cấp người giặt rửa miệng vết thương tốt rồi.”

“Thật lãng phí, không có chuyện gì. Như vậy một chút vết thương nhỏ khẫu, ta trước kia bị thương so cái này nặng hơn đều có, cũng không còn thấy có chuyện gì. Đừng chính mình dọa chính mình. Đi ra ngoài theo giúp ta ngồi một lát tốt rồi.” Dương Hoa cười ha ha nói. Hân sao có thể không biết Đường Hân cũng căn bản không phải muốn cho hân giặt rửa miệng vết thương, mà là có chủ tâm muốn trong phòng của hân lẻ mề thượng một hồi.

Được rồi, lẻ mề một hồi tự lẻ mề một hồi tốt rồi. Dương Hoa cho tới bây giờ chính là cái không biết cự tuyệt người khác người. Thấy Đường Hân như vậy kiên quyết, hân tự dứt khoát nhượng bộ. Quả nhiên, Dương Hoa mới mở miệng nói làm cho nàng lưu lại, Đường Hân lập tức liền buông tha chống cự, nghỉ một lát về sau cười hi hi nói: “Ừm... Vậy được rồi.”

Hai người vai sóng vai tại bên giường ngồi xuống, tuy nhiên cũng tìm không thấy có thể đàm luận chủ đề. Trầm mặc hồi lâu, Đường Hân ánh mắt có lẽ hay là trở lại Dương Hoa bị thương trên cánh tay.

“Người nhắm mắt lại.” Nàng đột nhiên khuôn mặt hồng hồng đối với Dương Hoa nói.

“Làm gì?” Dương Hoa khẩn trương nhìn Đường Hân liếc, không biết nàng lại chơi hoa gì dạng.

“Người nhắm lại sao! Yên tâm, ta sẽ không theo những kia nữ mê điện ảnh đồng dạng!” Đường Hân “Hắc hắc” cười nói.

Bị nữ kia mê điện ảnh trước mặt mọi người cường hiếp có thể là Dương Hoa thượng Nam Hoa núi về sau khó xử nhất sự tình, Đường Hân vừa nói ra cái

này, hần lập tức xấu hổ không lời nào để nói. “Được rồi.” Hần miễn cưỡng đáp ra hai chữ, nhắm mắt lại.

Đón lấy, Dương Hoa chợt nghe đến một đôi giày rơi xuống đất thanh âm, hần cảm giác được Đường Hân tựa hồ có bò tới trên giường. Đón lấy, Dương Hoa cũng cảm giác được cánh tay mình thượng bị thương địa phương tựa hồ có một ẩm ướt, nóng nóng, mềm mại cái gì đó nhẹ nhàng dính đi lên, tại miệng vết thương của hần thượng quét vài cái. Một cổ xộp giòn giã cảm giác theo miệng vết thương truyền đến, Dương Hoa nhin không được mở to mắt quay đầu lại nhìn thoáng qua.

“Đường Hân?” Dương Hoa con mắt theo híp mắt khai mở một đường nhỏ nhanh chóng biến thành tròng trọt tròn, hần tràn đầy kinh ngạc hô một tiếng. Chỉ thấy Đường Hân cả người tựa chích con mèo nhỏ đồng dạng cúi nằm lý ở trên giường, chú ý thò đầu ra, đang dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm miệng vết thương của hần.

“Làm sao vậy?” Đường Hân lập tức ngẩng đầu nhìn Dương Hoa liếc, chẳng hề để ý cười tủm tỉm nói, “Ngươi cho ta bị thương, giúp ngươi xử lý hạ miệng vết thương chứ sao. Dùng nước khoáng ngươi còn nói ta lãng phí! Hiện tại tự chính mình động thủ, tổng không lãng phí a! Hắc hắc, nghe nói nước khoáng có thể trừ độc ah! Cũng không biết có phải hay không là thật sự. Ài, ngươi không biết chê ta bẩn a!”

“Ta...” Dương Hoa lúc này là triệt để bó tay rồi.

Hần dở khóc dở cười tròn đôi mắt, tùy ý điềm nhiên như không có việc gì Đường Hân nắm lên cánh tay của hần, duỗi ra Đinh Hương lưỡi cẩn thận liếm sạch miệng vết thương của hần. Sau đó, Đường Hân còn từ trong túi tiền xuất ra một chỉ sớ liền chuẩn bị tốt chế nhưng dán, giúp Dương Hoa chú ý dính đi lên.

“Như vậy tựa không có việc gì.” Đường Hân tựa hồ còn rất đắc ý, cười 2 chích mắt to đều híp lại thành một đường nhỏ, “Mặt khác một cái cánh tay.”

“Tính một cái rồi, ta xem ngươi có lẽ hay là dùng nước khoáng a!” Dương Hoa tranh thủ thời gian chống đỡ lập tức muốn theo hần bên trái leo đến bên phải đi Đường Hân, dở khóc dở cười hô.

“Không được! Thật lãng phí, ngươi mới vừa rồi còn nói ta lãng phí nì!” Đường Hân tròn tròn mắt, cổ ý bày làm ra một bộ nghiêm túc giáo huấn người bộ dáng, làm cho vừa rồi Dương Hoa dùng để nói lời của nàng cho dùng tới.

Khó khăn nhất tiêu thụ mỹ nhân ân! Tối hôm đó, Dương Hoa xem như mình bạch những lời này rốt cuộc là có ý gì. Đường Hân màu hồng phấn đầu lưỡi liếm tại miệng vết thương của hần thượng, ngay Dương Hoa chính mình cũng không biết là chùng cái gì cảm giác. Dù sao, lòng của hần là “Thùng thùng” nhảy loạn. Tuy nhiên hần rất muốn nói “Ngươi không cần như vậy”, nhưng là lời nói cũng đã sụp đổ bên miệng, nhưng lại như thế nào cũng nói không nên lời.

“Tốt rồi!” Giúp Dương Hoa xử lý xong hai cánh tay trên cánh tay miệng vết thương, Đường Hân lúc này mới cười hi hi một lần nữa xuyên thẳng mặc vào giày đứng dậy.

Nàng phui tay, thoả mãn nhìn xem Dương Hoa trên cánh tay một trái một phải hai chế nhưng dán, tiêu sái phát phát tay từ trong phòng đi ra ngoài, chỉ để lại còn ngáy ra như phỗng Dương Hoa một người trong phòng sững sờ.

Cũng không biết qua rồi bao nhiêu thời gian, Dương Hoa mới từ cực độ xấu hổ cùng quần bách trong cảm giác phục hồi tinh thần lại. Hần bắt đắc dĩ cười khổ, lắc đầu nằm chết dí trên giường. Từ nơi không xa trong phòng rất nhanh lại truyền tới đám nữ hài tử lớn tiếng cười chơi thanh âm huyền ảo, đang cười thanh âm nhạc đệm ở bên trong, Dương Hoa cho mình lên cái đồng hồ báo thức, sau đó tựa mơ mơ màng màng đã ngủ.

Bất quá, Dương Hoa lần nữa khi... tỉnh lại, đánh thức hần cũng không phải đồng hồ báo thức, mà là Tề Vũ Huỳnh mở cửa phòng lúc, cửa phòng sau nam châm cùng thiết cầu đụng nhau phát ra “Đinh” thanh âm.

“Ủm?” Bị bừng tỉnh Dương Hoa đột nhiên mở to mắt, sau đó liền chứng kiến Tề Vũ Huỳnh rón ra rón rén đóng cửa lại, đi vào trong phòng.

“Đem ngươi đánh thức?” Chứng kiến Dương Hoa trên giường ngồi dậy, Tề Vũ Huỳnh lập tức tràn đầy áy náy hỏi.

“Không có sao.” Dương Hoa dụi dụi mắt con ngươi, đối với nàng lộ ra một cái đáng tươi cười, “Mấy giờ rồi?”

“Một điểm không đến.” Tề Vũ Huỳnh vừa nói, vừa đi đến bên giường, theo túi du lịch ở phía trong lấy ra nàng áo ngủ.

Tề Vũ Huỳnh nhìn Dương Hoa liếc, do dự một chút, trên mặt đột nhiên nổi lên tầng một ngượng ngùng màu hồng phấn. Nàng cúi đầu xuống, không có đối với Dương Hoa nói lại để cho hần dời ánh mắt, cứ như vậy thân thủ giải khai trên người cái kia kiện màu nâu nhạt trang phục leo núi nút thắt.

Tề Vũ Huỳnh thon thon tay ngọc theo cổ áo bắt đầu, không ngừng di động xuống dưới. Mỗi di động một đoạn, cái kia kiện trang phục leo núi sẽ nhiều rộng mở một ít, lộ ra càng nhiều Dương Chi loại non mịn trắng nõn da thịt. Dương Hoa nhìn xem Tề Vũ Huỳnh người can đảm hành vi cùng nàng ngượng ngùng biểu lộ, nhin không được nhẹ khẽ gọi một tiếng: “Vũ Huỳnh?”

Trên thực tế, Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh hai người cũng biết đối phương tâm ý. Thậm chí có thể nói, bọn hần chỉ sợ dĩ vãng chưa đi đến cái kia cuối cùng một bước, hoàn toàn là bởi vì Dương Hoa trong nội tâm chính là cái kia kết còn không có bị giải khai. Tề Vũ Huỳnh ôn nhu đã sớm thật sâu khắc ở Dương Hoa trong nội tâm, hần không đành lòng lại để cho cô bé này đã bị một điểm thương tổn.

“Làm sao vậy?” Tề Vũ Huỳnh một bên rút đi y phục trên người, một bên mang theo ngượng ngùng đáng tươi cười, nhìn chăm chăm vào Dương Hoa hỏi, “Ngượng ngùng?”

“Vâng.” Dương Hoa cổ họng nhúc nhích hồi lâu. Hắn có quá nhiều lời nói muốn Tề Vũ Huỳnh nói, quá nhiều áy náy muốn cho Tề Vũ Huỳnh biết rõ, đúng vậy thiên ngôn vạn ngữ cuối cùng lại chỉ hóa thành một cái vô cùng đơn giản “Yes” chữ.

“Hi hi.” Tề Vũ Huỳnh trát trát nhãn tình, đột nhiên giảo hoạt nở nụ cười. Nàng cố ý nhìn xem Dương Hoa, nhẹ nhàng lại để cho màu nâu nhạt trang phục leo núi rơi trên mặt đất. Đón lấy, nàng chậm rãi dùng hai tay theo lửa lò lấy đuôi một mực hướng lên xoa thân thể của mình, mon trón mảnh khảnh vòng eo, rơi vào rấn chắc đầy đặn trên bộ ngực sữa. Tề Vũ Huỳnh trên mặt một mực treo ngượng ngùng ửng đỏ, nhưng ánh mắt lại nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn xem Dương Hoa, tựa hồ tại đối với hắn tiến hành nhất trần trụi khiêu khích (xx).

Dương Hoa nhìn không được hợp với nuốt mấy ngụm nước miếng, con mắt như thế nào cũng không có biện pháp theo Tề Vũ Huỳnh trên người dịch chuyển khỏi. Dù sao Tề Vũ Huỳnh cùng quan hệ của hắn cùng Vương Nhượng Tích hoặc là Phùng Tú Toánh đều không giống với. Hai người bọn họ cùng một chỗ, tựa hồ vô luận làm ra cái gì đều là danh chính ngôn thuận.

Chứng kiến Dương Hoa si ngốc bộ dáng, Tề Vũ Huỳnh đáng tươi cười càng ngọt. Có thể làm cho một cái nàng yêu nam nhân hoàn toàn bị nàng hoàn toàn hấp dẫn, đối với nữ hài tử mà nói, khả năng cũng là để cho nhất nàng kiều ngạo cùng thỏa mãn sự tình. Tề Vũ Huỳnh cười, hai tay lần nữa theo bộ ngực sữa xuống phía dưới, đã rơi vào lên quần ngắn yếm khoá thượng.

Ba~! Vì hơi như muối Gào thét một tiếng vang nhỏ, quần ngắn cùng hắn hợp tác đồng dạng rơi xuống đất mặt. Một song tu trường hoàn mỹ đuôi ngọc không hề giữ lại rơi vào Dương Hoa trong mắt. Lúc này, Tề Vũ Huỳnh mỉm cười ngồi xổm xuống. Rất nhanh, 2 chiếc óng ánh mùi chân cũng xuất hiện ở Dương Hoa tầm mắt trong. Đón lấy, Tề Vũ Huỳnh tay lần nữa dẫn dắt đến Dương Hoa ánh mắt theo nàng toàn thân phật qua, một mực theo chân của nàng thấy được cổ.

Không phải không thừa nhận, Tề Vũ Huỳnh như vậy hấp dẫn đã muốn vượt ra khỏi hắn có khả năng thừa nhận phạm vi. Nếu như Tề Vũ Huỳnh lúc này mở miệng lại để cho Dương Hoa muốn nàng, Dương Hoa chỉ sợ vô luận như thế nào cũng nói không nên lời cự tuyệt lời nói đến.

Tuy nhiên hắn là cái tự chủ rất mạnh nam nhân, nhưng chung quy cũng là nam nhân. Tại quay mắt về phía một cái chính mình yêu nữ hài lúc, nam nhân lý tính một mặt tổng hội vô pháp tự kiềm chế bị hắn chỗ ái nữ hài cảm tính một mặt chỗ ảnh hưởng —— hơn nữa, đương làm cô bé kia trên người “Cảm tính” hai chữ này đảo lúc, đối với nam nhân lý tính lực ảnh hưởng tự càng lớn..

Bất quá rất đáng tiếc, lúc này đây ngược lại Tề Vũ Huỳnh chính mình bỏ lỡ cơ hội. Đang nhìn đến Dương Hoa nhìn xem nàng hoàn mỹ thân thể, si ngốc ngơ ngác bộ dạng lúc, nàng nhìn không được phát ra một tiếng vui vẻ cười khê. Kết quả, một tiếng này mang theo điểm thiện ý cười nhạo hương vị tiếng cười lại để cho Dương Hoa hồi thần lại, hắn lập tức xấu hổ bắt đầu đứng dậy.

“Người trước kia cũng không phải chưa có xem?” Tề Vũ Huỳnh trong lời nói mang theo vài phần hờn dỗi cùng vài phần ngượng ngùng, một trương tấm khuôn mặt hồng PHỐC PHỐC, có vẻ đặc biệt đẹp mắt.

“Vũ Huỳnh, như người vậy...” Dương Hoa nhìn không được thân thủ làm cái theo chân trên lên sờ thủ thế, trong miệng phàn nàn tựa như làm bầm một câu, “Cho dù ta là tảng đá cũng sẽ có phản ứng được không?”

“Ah? Có phản ứng?” Tề Vũ Huỳnh giảo hoạt cười, cũng không quản trên người chỉ lấy nội y, một bước vọt tới Dương Hoa bên giường, nhõng nhẽo cười lấy nhắc lên hắn chân mền trên người, “Ta xem xem ta nhìn xem! Phản ứng gì, phản ứng gì?”

“Đừng nào! Đừng làm rộn!” Dương Hoa đương nhiên biết rõ tình huống của mình, hắn tranh thủ thời gian xấu hổ bắt lấy Tề Vũ Huỳnh hai tay, không cho nàng vạch trần chân, mền. Kết quả, Tề Vũ Huỳnh lẫn lộn bỏ tới Dương Hoa trên giường, vui đùa âm ỉ trung một cuộc đem không tính mong bị từ đập đến trên mặt đất.

Sau đó, hai người da thịt liền tại không trở ngại cách, chăm chú dán lại với nhau. Cảm giác được theo trên người truyền đến da thịt thân cận xúc cảm, hai người đều nhìn không được đỏ mặt.

“Hoa...” Ngã vào Dương Hoa trong lồng ngực Tề Vũ Huỳnh ánh mắt đã muốn mê ly. Tay của nàng chăm chú ôm Dương Hoa eo, khuôn mặt đỏ bừng, thân thể bị phỏng tựa như muốn hòa tan đồng dạng.

“Vũ Huỳnh...” Đây lòng đối với cái này khả năng cảm tình giống như như thủy triều tuôn ra, Dương Hoa cũng đem cả Tề Vũ Huỳnh ôm vào trong ngực.

“Hoa... Ta muốn... Ta muốn...” Tề Vũ Huỳnh đỏ bừng cả khuôn mặt, nhìn qua Dương Hoa không ngừng thở dốc. Cái kia cảm thấy khó xử chữ nàng cũng như thế nào đều nói không ra miệng, chỉ là xấu hổ nhắm Dương Hoa trong ngực chui vào. Hai người chăm chú ửng cùng một chỗ, dùng phủi mo biểu đạt lấy người yêu của mình ý.

Soạt soạt soạt... Soạt soạt soạt... Nhưng là ở này nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, tiếng đập cửa lại cắt đứt cái này một đôi đã là tên đã trên dây tình lữ.

“Thả ta ra! Thả ta ra! Ta nhất định phải đập phá cái kia máy tính! Ta muốn đập phá chết tiệt... nọ máy tính! Ah ah ah ah ah ah!” Tại Địa phủ vận khí quản lý trung tâm ở phía trong, tiên nữ vận khí tu chính chuyên gia đại nhân rồi tung lấy đầu đầy mái tóc, tay nâng một mực viết “Mười vạn tấn” đại thiết chùy, điên cuồng loạn choạng đầu, giống như một đầu tóc nọ mẫu Sư loại bệnh tâm thần cuồng loạn gầm rú lấy, nổi giận loại chỉ điểm cái kia đài chết tiệt Siêu Siêu Siêu Siêu siêu cấp máy tính phóng đi.

Hơn mười chiếc đầu trâu mặt ngựa liều mạng lôi kéo nàng, nhưng vẫn là bị tiên nữ vận khí quản lý chuyên gia kéo đi hướng máy tính di động, tại phía sau của bọn hắn trên mặt đất bị ném ra một đầu thật sâu trường rãnh sông.

“Đều cút ngay cho ta, chết bà rầu.. uuXX nhất định phải đập phá cái kia phá máy tính. Chết bà rầu.. uu người máy tính gia mười tám đời tổ tông, chết bà rầu.. uuXXX! Ta \$%^&\$&\$!!! Ah ah ah ah!” Tiên nữ vận khí tu chính chuyên gia giống như nỗi điên gầm thét, vô số âm từ lời xấu xa theo trong miệng nàng liên tiếp không ngừng cuồng bắn ra, cuối cùng tụ lại đến cùng một chỗ biến thành một tiếng đủ để đâm thủng toàn bộ thể giới hết thảy màng tai thét lên cùng một đạo chiếu sáng cả Địa phủ quản lý trung tâm chói mắt lôi điện lớn. Trong lúc nhất thời, vận khí quản lý trung tâm ở phía trong điện quang lập lòe, miêng thủy tinh liệt.

Liều mạng kéo đi tiên nữ chuyên gia đầu trâu mặt ngựa đám bọn họ toàn thân tóc gáy đều bị điện đảo đứng lên, nhưng là bọn hắn cũng không dám buông ra vị này đã hoàn toàn điên rồi tiên nữ chuyên gia một tia nửa hào. Nếu như nàng thật sự đập phá cái kia đài “Chết tiết” máy tính, chỉ sợ là toàn bộ nhân gian lập tức sẽ loạn thành một bãi. Trách nhiệm này ai cũng đảm đương không nổi, đến lúc đó không may khẳng định không phải chỉ có tiên nữ vận khí tu chính chuyên gia đại nhân một cái. Cho nên, coi như là hy vọng nhất chứng kiến tiên nữ tu chính chuyên gia không may tiêu tiên nữ đại nhân lúc này cũng bị hù sắc mặt tím lại, liều mạng túm ở tiên nữ trào gia vậy, ở phía sau tượng một mực xấu chùy đồng dạng bị bắt lấy đi tới vài m.

Rốt cục, tại một mảnh khét lẹt hương vị cùng giữa tiếng kêu gào thê thảm, phát tiết xong tiên nữ vận khí tu chính chuyên gia trong tay đại nhân thiết chùy trở xuống mặt đất. Kể cả tiên nữ vận khí tu chính chuyên gia ở bên trong, vận khí quản lý trung tâm ở phía trong hết thảy mọi người tất cả đều xui xẻo trên mặt đất, từng ngum từng ngum thờ hồn hèn.

Tại thiêu đốt lên hùng hực Liệt Hỏa tiên nữ tu chính chuyên gia đại tằm mắt của người trong, chết tiết Siêu Siêu Siêu Siêu siêu cấp máy tính trên các đồng hồ đo, Tề Vũ Huỳnh đã muốn vội vàng hấp tấp phủ thêm áo ngủ, sau đó cho Dương Hoa nhặt lên chân, mền, đi qua mở cửa phòng ra.

Xuất hiện ở ngoài cửa là một vị trưởng lấy về mặt nếp may toàn thân phục trang đẹp để đại thẩm, chứng kiến Tề Vũ Huỳnh mở cửa, nàng lập tức cười ha hả nhìn tiểu cô nương liếc, dùng dây mấn mang theo không biết địa phương nào lần điệu tiếng phổ thông nói ra: “Tiểu cô nương, có thể hay không để cho ta dùng xuống WC toa-lét? Chúng ta gian phòng WC toa-lét hư lắm rồi.”

“Nha... Ah, được rồi.” Tề Vũ Huỳnh tràn đầy bất đắc dĩ cùng phiền muộn vì vị kia đại thẩm mở ra đường.

“Ha ha, tiểu cô nương, không có quấy rầy người đi?” Đại thẩm một bên vào cửa, còn một bên cười ha hả hỏi.

“Không có không có.” Cùng Dương Hoa cùng một chỗ lâu, Tề Vũ Huỳnh cũng học xong miệng của hắn đầu tiên, vội vàng hòa thiện cười khoát tay.

Áo ngủ Tề Vũ Huỳnh tràn đầy oán niệm quyết lấy miệng tại cửa nhà cầu chờ vị kia đại thẩm giải xong rồi tay, sau đó vẫn không thể không giả ra khuôn mặt tươi cười tới đón được đại thẩm thiện ân vạn tạ. Một mực cửa ra vào đứng hồi lâu, mới xem như đem đại thẩm cất bước, một lần nữa đóng lại đại môn.

Một đóng cửa lại, Tề Vũ Huỳnh lập tức tự chịu đựng tim đập như trống trong ngực, đó bưng cả khuôn mặt nhanh chóng chạy về Dương Hoa bên người, đứng vậy không đợi nàng cởi bỏ trên người áo ngủ, một lần nữa lộ ra nàng mê người thanh thực thân thể mềm mại, Dương Hoa một tiếng kéo dài vang dội tiếng ngáy tự lại để cho Tề Vũ Huỳnh cao cao quyết nổi lên miêng. Nhìn xem đã muốn ngủ say Dương Hoa, nàng tràn đầy ủy khuất đập mạnh một cước mà, trừng chết tiết đại môn liếc. Tề Vũ Huỳnh nghĩ một lát, bị tức giận nằm chết dí Dương Hoa bên người, đem tay của hắn phóng tại chính mình trên lưng, sau đó đem vùi đầu đến trước ngực của hắn.

Trên thực tế, cái này đảo cũng không thể trách Dương Hoa ngủ. Thật sự là Tề Vũ Huỳnh tại cửa ra vào cùng vị kia nét mực đại thẩm qua đi quá nhiều thời gian. Cho nên, ngay từ đầu chỉ là chuẩn bị giả bộ ngủ Dương Hoa vừa nhắm mắt lại con người, cái kia đã đến chọn đồng hồ sinh vật tự lại để cho buồn ngủ trằn trằn đánh úp lại. Mà phần khởi qua đi một hồi cũng dần dần lại để cho Dương Hoa thần chí càng ngày càng mơ hồ, hắn cường chống đợi Tề Vũ Huỳnh không sai biệt lắm mười lăm phút. Đúng vậy “Người ấy vừa đi không quay lại”, Dương Hoa khô đợi giai nhân không đến, dần dần tự đã ngủ.

Sáng sớm hôm sau, đương làm Dương Hoa bị việc mà... hắn lên trước tốt chuông báo bình tĩnh thời điểm, hắn lập tức tự thấy được tại bên người đang ngủ say sưa Tề Vũ Huỳnh. Lúc này Tề Vũ Huỳnh tượng cái đứa bé đồng dạng, mặt mũi tràn đầy lộ ra khỏe mạnh hồng nhuận phon phốt, hô hấp kéo dài đều đều. Một tay gối dưới đầu, tay kia còn khoác lên Dương Hoa trên đùi.

Dương Hoa tranh thủ thời gian chặt đứt chuông báo, không để cho hắn bình tĩnh còn đang ở trong mộng giai nhân, sau đó nhẹ nhàng đem bà Tề Vũ Huỳnh đáp tại chính mình trên đùi tay lấy ra.

“Hoa...” Bị Dương Hoa bắt được tay, trong mộng Tề Vũ Huỳnh tựa hồ cảm thấy cái gì, mang theo thanh âm rung động ôn nhu kêu gọi một tiếng. Dương Hoa ôn nhu lắc đầu cười một tiếng, chú ý theo bên người nàng chuyển xuống giường.

Tại hắn trong phòng của hắn, Đường Hân cùng Vương Nhược Tích các nàng cũng đã lục tục tỉnh lại, đều tự ngáp dài vì ngày hôm sau điên cuồng làm chuẩn bị.

Chương 7: Lối ra sắc lang

Dựa theo Đường Hân trước đó an bài, ngày này bọn hắn cái này tiểu lữ hành đoàn hành trình hẳn là: đi dạo thành phố S tất cả cửa hàng —— đây đối với Dương Hoa mà nói tuyệt đối là hạng nhất gian khổ nhiệm vụ.

Thành phố S, được xưng tại”Thụ... nhất Trung Quốc nữ nhân yêu thích thành thị bình chọn” trung nhiều lần đều nổi tiếng thứ nhất, hơn nữa vung ra tên thứ hai ít nhất ba mươi điểm. Sở dĩ sẽ có như thế kết quả, hoàn toàn là bởi vì thành phố S là một cái cái gọi là mua sắm Thiên đường. Theo giá cả cao nhất 300 vạn khoảng chừng gì đó đỉnh cấp xe thể thao, đến giá cả thấp nhất 10 đồng tiền một kiện hàng via hệ vầy, thành phố S đều cái gì cần có đều có. Hơn nữa là trọng yếu hơn là, thành phố S là một tòa hoàn toàn do cửa hàng cùng giữ độc quyền bán hàng chống đỡ nổi đến thành thị.

Căn cứ thành phố S ủy ban thành phố liên tục mười năm tài chính báo cáo biểu hiện: thành phố S thu thuế trung hàng năm đều có 60% đã ngoài đến từ cửa hàng cùng giữ độc quyền bán hàng, mà đối thành bên ngoài 40% đại bộ phận đến từ du lịch phục vụ nghiệp, chỉ có rất nhỏ một bộ phận đến từ đệ nhất cùng công nghiệp và kiến trúc.

Đường Hân đối với thành phố S cửa hàng cùng siêu thị cũng sớm có nghe thấy, chỉ có điều bình thường đều một mực T thành phố cố gắng công tác, cho nên một mực vô duyên vừa thấy. Ngược lại Vương Nhược Tích nói năng trước đây thật lâu đã từng mộ danh đến thành phố S đã tới mấy lần, đối với lúc ấy thành phố S phồn hoa nhất mấy cái buôn bán trên đường hồi hải ngoại xe như nước tình cảnh trí nhớ khắc sâu. Chỉ có điều, khi đó nàng người không có đồng nào, cả ngày vì ăn cơm mà bồn ba, chút nào cũng không có tiền cửa hàng mua sắm nhân hạ thoải mái.

Buổi sáng nửa mặt xong, một đoàn người lập tức ngay tại hưng phấn Đường Hân cùng Vương Nhược Tích suất lĩnh tiếp theo lộ hoan ca cười cười nói nói theo Nam Hoa núi mặt khác một mặt hạ sơn.

Trên đường đi, đêm qua cùng Dương Hoa cùng phòng Tề Vũ Huỳnh tự nhiên là mọi người chú ý mục tiêu. Vương Nhược Tích không chỉ một lần ở bên người nàng hoặc chỉ rõ hoặc ám chỉ hỏi thăm đêm qua rốt cuộc có hay không bị Dương Hoa cho ăn được. Bất quá cuối cùng bị Vương Nhược Tích có chút tức giận Tề Vũ Huỳnh tức giận một câu”Người không biết chính mình xem”, tự lại để cho Vương Nhược Tích nói không ra lời. Lúc này Vương Nhược Tích mới nhớ tới, nếu như Tề Vũ Huỳnh bị Dương Hoa cho ăn được, nàng kia hôm nay làm sao có thể chính mình đi đường xuống núi?

Vương Nhược Tích nghi hoặc nhìn thoáng qua đang tại bị Đường Hân quán quít lấy hỏi thăm Dương Hoa, trong nội tâm không ngừng kỳ quái. Đêm qua Tề Vũ Huỳnh dùng chiêu số đúng vậy nàng mời người hỗ trợ tí mĩ xếp đặt thiết kế. Căn cứ « loại thứ ba nhân loại » kịch trong tổ mấy cái mê chết người không đền mạng Tiểu yêu tinh thợ trang điểm thuyết pháp, có thể ngăn cản được xinh đẹp nữ nhân chiêu này, nếu như không phải thái giám, vậy thì nhất định là nhân yêu. Dựa theo Tề Vũ Huỳnh điều kiện, tuyệt đối đã muốn thoát ly xinh đẹp nữ nhân phạm trù, hoàn toàn có thể tiến vào”Khuyết quốc vu vật” hàng ngũ. Dương Hoa làm sao sẽ còn có thể nhẫn ở đây này?

Tuy nhiên Đường Hân không biết Vương Nhược Tích kính xin người hỗ trợ xếp đặt thiết kế này sao mê người chiêu số, nhưng là nàng cũng khó có thể giải thích, Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh chạy tới gần như vậy trình độ, hai người cũng đều theo không phủ nhận bọn hắn quan hệ thân mật, đúng vậy vì cái gì hai người nhưng vẫn không có cùng một chỗ. Hơn nữa, đêm qua Dương Hoa cùng Tề Vũ Huỳnh cùng phòng... Dựa theo Đường Hân cách nghĩ, chỉ sợ chỉ cần là cái nam nhân bình thường tự không khả năng nhịn xuống không cùng Tề Vũ Huỳnh phát sinh chút gì đó.

“Dương Hoa, đêm qua, ta đi về sau người đi ngủ?” Đường Hân nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy cũng chỉ có như vậy một lời giải thích.

“Àn.” Dương Hoa gật gật đầu. Hắn này cũng trả lời dứt khoát, chỉ có điều đằng sau giảm đi một câu”Về sau lại tỉnh”.

“Nha.” Nghe được Dương Hoa trả lời, Đường Hân sẽ không lại tiếp tục hỏi tiếp, chỉ là trong nội tâm từng đợt mừng thầm.

Đương làm một đoàn người trở lại thành phố S nội thành thời điểm, đúng lúc là cơm trưa thời gian. Bọn hắn trở lại xuất phát trước tại thành phố S định ra khách sạn ở phía trong dùng cơm, đón lấy nghỉ ngơi một lát liền tập thể xuất phát, chuẩn bị hướng thành phố S phồn hoa nhất trung tâm thương nghiệp đi.

Bất quá mấy người không có dự liệu được chính là, tự khi bọn hắn vừa mới đi xuống khách sạn đại sảnh, đang chuẩn bị đánh xe xuất phát thời điểm, một cái thân ảnh quen thuộc đột nhiên theo bên cạnh đã đi tới, thân thủ hãy cùng Dương Hoa cùng Đường Hân đánh cho cái bắt chuyện:”Dương Hoa, Đường Hân! Ha ha, thật sự là hạnh ngộ ah! Không nghĩ tới ở chỗ này cũng có thể nhìn thấy các người ah!”

Chứng kiến đi tới người này, cơ hồ tất cả nữ hài tử đều tập thể hướng lui về phía sau một bước, co lại đến Dương Hoa sau lưng, không biết ý tưởng Tô Thục Hiểu cùng Lam Tiểu Kỳ cũng bị Vương Nhược Tích cùng Tề Vũ Huỳnh một người một cái kéo trở về. Bởi vì đi tới không phải người khác, đúng vậy không lâu trước kia mới cùng đám nữ hài tử tại vương đại thẩm ký kết hội thượng gặp qua một lần Hoa Hoa Công Tử Tàn Phong.

“Ha ha, Tàn Phong.” Thấy đám nữ hài tử đều không muốn cùng cái này Hoa Hoa Công Tử trao đổi, Dương Hoa đành phải đi ra phía trước, thân thủ cùng hắn nắm chặt lại.

Bất quá Tàn Phong bản thân tựa hồ đảo tuyệt không quan tâm Tề Vũ Huỳnh các nàng cảnh giác, thậm chí ngay Đường Hân lạnh như băng gương mặt cũng một chút cũng không có ở ý, chỉ là lôi kéo Dương Hoa tay hân huyền cái không để yên.

“Tàn Phong, người có chuyện gì cứ việc nói thẳng, chúng ta còn có sự tình khác.” Tại không có người ngoài ở đây thời điểm, Đường Hân nhưng một chút cũng không để cho Tàn Phong cái này trước hợp tác đồng bọn mặt mũi, thấy hắn lôi kéo Dương Hoa nói cái không để yên, lập tức tự không kiên nhẫn nói.

“Ha ha. Đường Hân, ta có như vậy chán ghét sao? Chẳng lẽ lại ngay cùng nam nhân nói lời nói cũng không được?” Tần Phong chẳng hề để ý đối với Đường Hân cười cười.

“Dương Hoa, chúng ta đến phía trước chờ ngòi.” Nhìn thấy Tần Phong một bộ lộn chết tiệt không sợ mờ nước nóng bộ dáng, Đường Hân cũng là cảm hân không có cách. Nghĩ nghĩ, nàng dứt khoát trước mang theo chúng nữ đến khách sạn bên ngoài đi đợi.

Mấy nữ hài tử vừa ly khai, Tần Phong nụ cười trên mặt lập tức lại sáng lạn vài phần, cái này mới chậm rãi nói ra hân ý đồ đến.

Đương nhiên, Tần Phong cũng không phải là tượng hân nói như vậy, hoàn toàn bởi vì ngẫu nhiên mới cùng Dương Hoa bọn hân gặp gỡ. Hân lần này đứng vậy cố ý tìm đến Dương Hoa, cầu hân hỗ trợ. Trước kia, ngày đó cùng Dương Hoa chia tay về sau, Tần Phong tự hơn chút lo lắng Dương Hoa trong tay cái kia bộ chạm tay có thể bóng kịch bản ở phía trong nam nhân vật chủ yếu vị trí. Cho nên một hồi lữ điếm về sau, hân lập tức tự lại đề cho hân người đại diện nghĩ biện pháp, nắm quan hệ, rẽ vào mấy trăm ngoặt, cuối cùng là cùng vương đại thẩm đáp lên tuyến.

Bất quá ngay tại hân và vương đại thẩm mới vừa vận cùng một tuyến thời điểm, tự nghe được một cái tin dữ. Dương Hoa kịch bản vậy mà tại gần gần trong vòng một ngày cũng đã bán đi. Chẳng những là bán cho một nhà thế giới cấp công ty lớn, nhưng lại đã có Hàn Quốc đạo diễn tiếp được, chuẩn bị cầm bắt được Hàn Quốc đi đập phim Hàn rồi!

“Bọn hân đám kia người Hàn Quốc có thể biết chúng ta Trung Quốc quán bar văn hóa tình túy sao?” Tần Phong tại chỗ tự nóng nảy, không lựa lời nói cùng vương đại thẩm nói một câu như vậy. Bất quá thật đúng là đừng nói, chính là chỗ này một câu thật làm cho vương đại thẩm giật mình.

Kết quả, hai người trò chuyện trò chuyện, vương đại thẩm đem hân biết đến tình huống đều nói cho Tần Phong. Thậm chí, cả kia cái Hàn Quốc nữ đạo diễn đối với Dương Hoa tựa hồ rất có hảo cảm như vậy tư ẩn nội dung cũng làm cho hân nói cho Tần Phong.

Tìm được những tin tức này, Tần Phong lập tức liền nghĩ đến. Thoạt nhìn muốn ở đằng kia bộ kịch ở phía trong hỗn lộn cái nhân vật, Dương Hoa mới được là nhất nhân vật mấu chốt. Vì vậy, hân lập tức cứ dựa theo vương đại thẩm nói vị trí, cùng ngày an vị lấy máy bay chạy tới thành phố S. Dương Hoa bọn hân cái kia một đoàn người tại tất cả địa phương đều là thấy được cực kỳ. Chỉ bằng vào lấy ‘Bảy cái rất đẹp nữ hài tử cùng một vị nam sĩ cùng một chỗ’ như vậy đặc thù, Tần Phong ngay tại hồi liên tiếp mười ba nhà nhà khách về sau, rốt cục nghe được Dương Hoa tung tích của bọn hân. Chuyện kể tiếp tự thập phần cũ rồi, hân tại nhà khách mai phục xuống, tại Dương Hoa xuất hiện thời điểm chặn đứng hân.

“Ngươi muốn diễn ta kịch bản ở phía trong nam nhân vật chủ yếu?” Dương Hoa kinh ngạc nhìn từ trên xuống dưới Tần Phong, sừng sốt sau nửa ngày mới chậm rãi nói ra, “Cái này... Chỉ sợ luận không đến ta tới tác chủ a...”

“Trên thực tế, ta cũng không phải muốn ngài nhất định giúp ta tranh thủ đến cái này nhân vật. Ta chỉ cầu ngài hỗ trợ ghi một phần đề cử. Nói, ngài cảm thấy ta rất thích hợp diễn cái này bộ kịch nam nhân vật chủ yếu, cho nên đề cử ta. Tự ghi như vậy cái ý tứ là được. Cụ thể có thể hay không trúng tuyến, còn muốn xem ta người đại diện cùng Hàn Quốc bên kia chế tác công ty liên lạc.” Tần Phong cười ha hả nhìn xem Dương Hoa nói ra.

“Nha. Như vậy.” Dương Hoa nghĩ nghĩ, ngược lại cũng cảm giác có chút không sao cả.

Dù sao Tần Phong tướng mạo hoàn toàn chính xác cũng rất thích hợp phim Hàn trong kia chủng chỉ cần đẹp trai mỹ nữ phong cách. Huống hồ chẳng qua là hỗ trợ ghi một cái đề cử, có được hay không cũng không quan chuyện của ta. Dứt khoát cho hân viết, tránh khỏi về sau lại đến tìm phiền toái. Dương Hoa tự nghĩ như vậy, tại chỗ tìm nhà khách muốn tới giấy bút, cho Tần Phong viết một phần lưu loát thư đề cử.

Bất quá sẽ đem thư đề cử giao cho Tần Phong trong tay trước kia, Dương Hoa gắt gao cầm lấy tín mặt khác một mặt cảnh cáo Tần Phong nói: “Mặc kệ có thể hay không thành, về sau ngươi đều đừng có lại đến quấy rầy ta còn có « loại thứ ba nhân loại » kịch tổ người.”

“Tốt, tốt, không có vấn đề!” Tần Phong mặt mũi tràn đầy tươi cười, nhanh chóng gật đầu.

“Ừm. Vậy ngươi nhớ kỹ là tốt rồi!” Dương Hoa lo lắng cuối cùng cảnh cáo hân một câu, sau đó mới buông lỏng ra cái kia trương tầm đối với Tần Phong mà nói thập phần trân quý trang giấy.

Một cảm bắt được mình muốn mấy cái gì đó, Tần Phong căn bản là ngay tiếp tục lưu lại thành phố S ý niệm trong đầu đều không có. Hân cơ hồ là lập tức liền từ Dương Hoa trước mặt biến mất. Hơn nữa ngay tại ngày hôm sau, hân liền cảm phần này Dương Hoa tự tay viết ghi thư đề cử, cùng người đại diện cùng một chỗ bay thẳng Hàn Quốc thủ đô Seoul, tìm vị kia nghe nói “Đối với Dương Hoa rất có hảo cảm” nữ đạo diễn muốn nhân vật đi.

Tuy nhiên Tần Phong cũng biết mình hành động không coi là nhất lưu, nhưng là hân biết chắc đạo, diễn phim Hàn là bảy phần dựa vào tướng mạo, ba phần dựa vào hành động. Bằng cái kia phổ anh tuấn tiêu sái, hơn nữa có bảy phần tượng Hàn Quốc đẹp trai bộ dáng, tương tin còn là có cơ hội thành công. Huống chi trong tay hân còn có Dương Hoa thư đề cử...

Đương nhiên, Tần Phong sẽ hay không thành công đối với Dương Hoa cuộc sống mà nói cũng không có bất kỳ ảnh hưởng. Ít nhất tại lúc ấy, Dương Hoa duy nhất quan tâm đúng là: Tần Phong có phải là ở trước mặt hân rất dứt khoát biến mất. Khi hân xác định cái kia nổi danh Hoa Hoa Công Tử xác thực dùng tốc độ nhanh nhất biến mất về sau, mới đứng dậy trở lại đại tạ cửa ra vào đợi có chút không kiên nhẫn các cô gái bên người.

“Hân tới tìm ngươi làm gì?” Vừa nhìn thấy Dương Hoa đi tới, Đường Hân lập tức không yên tâm hỏi.

“Ah, không có cái đại sự gì.” Dương Hoa đối với Đường Hân cười cười, không sao cả nói, “Đừng đẩy tới tìm ta cho hân ghi một phần đề cử, nói là lại đề cho hân đi tranh thủ ta cái kia kịch bản ở phía trong nhân vật.”

“Ah, cho người cho hán ghi đề cử?” Đường Hân nghi hoặc nhìn Dương Hoa liếc, “Người cho hán viết?”

“Ừm, lại không phải là cái gì đại sự. Ta liền cho cho hán viết. Bất quá ta nói, lại để cho hán về sau không cần phải tại tới tìm ta.” Dương Hoa cười ha ha nói.

“Như vậy cũng tốt, tránh khỏi phiền toái.” Nghe Dương Hoa vừa nói như vậy, Đường Hân cũng nở nụ cười.

“Đi thôi, đi thôi!” Lời bộc bạch Vương Nhựt Tích cũng sớm đã đợi không nhịn được. Thấy Đường Hân cùng Dương Hoa hai người trò chuyện xong, nàng lập tức không thể chờ đợi được cầm, một bả lao ở Dương Hoa cánh tay, kéo đi hán chui vào một cỗ đứng ở rệu bên ngoài cửa điểm xe taxi ở phía trong.

“Vũ Huỳnh! Hán tỷ!” Tiến vào xe taxi Vương Nhựt Tích còn nhô đầu ra đối với Tề Vũ Huỳnh hô lớn một tiếng, đem bả hai cái bạn tốt cũng gọi là đến Dương Hoa bên người. Đón lấy, còn lại đám nữ hài tử cũng đều đều tự tổ đội tiến vào mặt khác một 2 xe taxi, một chuyến tám người ngồi trên hai chiếc xe, cười toe toét một đường hướng buôn bán phố đi.

Thành phố S buôn bán phố y nguyên cùng Vương Nhựt Tích trong trí nhớ tình huống đồng dạng: tiếng người huyền ảo, ồn ào náo động náo nhiệt. Bởi vì ngày này là đi ra dạo phố, cho nên bảy nữ hài tử cũng không có tượng thượng Nam Hoa núi lúc như vậy xuyên thẳng mặc vào chỉnh tề toàn là trang phục leo núi, mà là tất cả đều đổi lại trong ngày mùa hè nữ sinh yêu nhất mát lạnh váy. Tựa hồ như là cố ý vì tạo thành có thể cho người mạnh nhất thị giác trùng kích hiệu quả đồng dạng, các nàng hôm nay cách ăn mặc cũng đều tất cả đều cực có thể thể hiện đều tự đặc sắc.

Vương Nhựt Tích gọi cảm, Tề Vũ Huỳnh mỹ lệ, Đường Hân thanh thuần cùng Phùng Tú Toánh thành thực, hơn nữa ba cái ăn mặc thuần một sắc hoạt bát vận động áo cùng vận động quần ngắn tiểu nha đầu —— từ nơi này bảy nữ hài tử cùng lúc xuất hiện tại thành phố S buôn bán phố đầu đường thời điểm bắt đầu, ven đường chút nữa dẫn tựu cơ hồ là 100%, ngay rất nhiều nữ tính cũng nhịn không được nữa muốn đưa ánh mắt tụ tập đến trên người các nàng.

Đường Hân hôm nay y nguyên tết tóc đuôi ngựa biện, cùng Vương Nhựt Tích đồng dạng mang theo che nắng nón cùng kính râm. Tại bảy nữ hài tử chính giữa, nàng có thể là biểu hiện vai trò thấp nhất. Cũng không tượng Vương Nhựt Tích như vậy ăn mặc lộ ra vai đùi đẹp đại đeo váy ngắn, cũng không giống Tề Vũ Huỳnh cùng Phùng Tú Toánh như vậy lộ ra thanh lệ thoát tục dung nhan, lại càng không dám tượng ba cái tiểu nha đầu như vậy không ngừng nhìn chung quanh, cao giọng đàm luận. Nàng một mực đều mang theo mỉm cười, đi ở bảy nữ hài tử đội ngũ cuối cùng, dùng che nắng nón cùng kính râm ngăn trở mặt, sợ có người đem nàng nhận ra, tái diễn ngày hôm qua tại Nam Hoa trên núi một màn.

Đường Hân điệu thấp đi ở đội ngũ cuối cùng, vừa vận cùng gần đây không cao điều Dương Hoa đi lại với nhau. Hai người một đường thì thầm bàn về, thực cũng đã không dám giống trông khua chiền Đường Hân một chút cũng không biết là nhằm chán. Bất quá, đây đối với Dương Hoa mà nói lại cũng không phải là cái gì tin tức tốt. Hán một đường muốn cùng Đường Hân nói chuyện, nói thẳng miệng đắng lưỡi khô, nhưng lại vừa muốn cùng mấy nữ hài tử không ngừng theo một nhà cửa hàng đến một cái khác gia cửa hàng, theo một nhà giữ độc quyền bán hàng đến một cái khác gia giữ độc quyền bán hàng.

Ven đường ở bên trong, cùng bảy nữ hài tử cùng một chỗ Dương Hoa danh tiếng là đã ra không ít, nhưng là chân lại thiếu chút nữa chưa cho đi chặt đứt. Mà để cho nhất Dương Hoa sợ, hay là đang một đám nữ hài tử đi dạo mười tám gian cửa hàng về sau, lại vẫn nói muốn đi thành phố S nhất chen chúc, náo nhiệt nhất, nhất rồn rần lẫn lộn thành phố S buôn bán mậu dịch trung tâm cao ốc đi.

Đó là một tòa chừng bốn mươi tầng cao cao ốc, theo phía dưới cùng nhất tầng một bắt đầu đến tầng cao nhất, mỗi tầng bán đều là không đồng dạng như vậy gì đó. Theo giá bán tiện nghi nhất Nhất Nguyên điểm đến lớn lầu tầng dưới chót nhất Mercedes-Benz xe thể thao giữ độc quyền bán hàng, hết thấy đều cái gì cần có đều có. Bất quá căn cứ từng tại tại đây ở qua mấy tháng Vương Nhựt Tích nói, nếu như muốn đem bả cả tòa cao ốc đều đi dạo lượt, chỉ sợ ít nhất cũng phải một tuần lễ.

Nghe được nói như vậy, Dương Hoa cũng đã cảm giác được hai chân tê tê. Đợi cho hán trông thấy cái kia tòa nhà cao vút trong mây cao ốc phụ cận tựa như con kiến đồng dạng tụ tập đám người lúc, lại càng thiếu chút nữa không có ngã xuống đất thượng. Hán như thế nào cũng nghĩ không thông, những kia nữ hài tử xinh đẹp làm sao sẽ tại đi cả ngày sau còn có khí lực đi dạo như vậy một cái? “Người lách vào người, chèn chết người” địa phương.

Không có thể hiểu được quy không có thể hiểu được, dù sao Dương Hoa là bị mấy nữ hài tử kéo đi không rõ không muốn đi tới đi. Sau đó hãy theo các nàng một đường leo lên cao ốc tầng thứ mười hai trang phục cửa hàng lớn và đa dạng về hàng hoá dịch vụ.

“Được rồi, ta xem chúng ta hay là đang kê bên này tìm một chỗ nghỉ ngơi hạ a.” Tại đi dạo nửa cái tầng mười hai về sau, người thứ nhất phát hiện Dương Hoa đã muốn mệt đến trên ót bắt đầu bốc lên đỏ mồn hôi Tề Vũ Huỳnh chủ động nói ra lại để cho Dương Hoa muốn lớn tiếng vỗ tay ủng hộ lời nói.

“Ừm, chúng ta đây cùng đi tầng cao nhất quán cà phê tốt rồi. Chỗ đó phong cảnh rất tốt.” Xem đến mọi người cũng đều đi mệt mỏi, Vương Nhựt Tích lập tức cười đề nghị nói.

“Tốt, tốt.” Dương Hoa liên tục không ngừng phụ họa lấy. Hán lúc này chỉ cảm thấy hai chân của mình tựa như tưới chỉ đồng dạng, quả thực so vừa chạy xong một vạn m còn mệt mỏi. Người mệt nhọc một khi đến cực hạn, nên cái gì phong độ ah, mặt mũi ah đều chẳng quan tâm.

Có Dương Hoa đồng ý, gần đây duy hán như Thiên Lôi sai đâu đánh đó mấy cái tiểu nha đầu tự nhiên không có ý kiến. Vì vậy Vương Nhựt Tích đề nghị cứ như vậy dùng đa số người đồng ý đã lấy được thông qua. Đã là đầy mần tay mang theo bao lớn bao nhỏ, hưng phấn không thôi các cô nương lập tức vây quanh Dương Hoa xông vào thang máy, tập thể đi tới thượng mậu building cao nhất 38 lầu.

Rất nhanh, Dương Hoa bọn hán liền tại trong quán cà phê tìm được rồi một cái vị trí gần cửa sổ. Vương Nhựt Tích cùng Phùng Tú Toánh hai người xung phong nhận việc đi vì mọi người điểm món ăn, sáu người khác liền vây quanh hai liền nhau cái bàn ngồi xuống, một bên nhìn xem bên ngoài phong

cảnh, một bên đàm luận hôm nay thu hoạch.

Như vậy tám người tổ hợp vô luận đi đến địa phương nào đều là tương đương đáng chú ý. Tại nơi này thương mại trung tâm ba mươi bảy lâu trong quán cà phê cũng đồng dạng. Đương làm những khách nhân chứng kiến một cái tiểu tử cùng bảy cái đại mỹ nữ cùng một chỗ ngồi ở bên cạnh bàn rú ra rú rít nói đùa thời điểm, tất cả mọi người không khỏi đưa ánh mắt chuyển đến cái này trương tầm trần đầy thanh xuân cùng sức sống, nhưng lại rất đẹp mắt trên mặt bàn.

Bất quá không nhìn không sao, xem xét phía dưới, bên cạnh bên cạnh bàn lập tức liền có 2 người trẻ tuổi tiểu tử lập tức kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, chỉ vào Dương Hoa bọn hắn cái bàn đứng lên.

Đối với cái này hai người trẻ tuổi, Dương Hoa ấn tượng cũng không phải rất sâu sắc. Hắn nhớ mang máng chính mình ngày hôm qua tựa hồ bái kiến hai người kia, đứng vậy cũng không phải rất có thể xác định. Nhưng là đương làm tầm mắt của hắn rơi xuống gặt gao cúi đầu, ngay đầu cũng không dám ngẩng lên Nhạc nhi trên người lúc, Dương Hoa đột nhiên tỉnh ngộ lại: đây chẳng phải là ngày hôm qua một đám xung phong nhận việc đương làm cu li người trẻ tuổi chính giữa hai cái sao?

“Thảm rồi! Thảm rồi!” Nhạc nhi hiển nhiên cũng không nghĩ tới hội ở cái địa phương này lần nữa gặp được bị nàng lừa bịp tiền người, kinh ngạc cùng cái kia hai người trẻ tuổi liếc nhau về sau, lập tức liều mạng dưới chôn đầu đi, chỉ có thể một lòng chờ mong lấy cái kia hai vị này nhận thức không xuất ra đã muốn thay đổi quần áo nàng đến.

Tuy nhiên Dương Hoa một đoàn người cách ăn mặc tất cả đều cùng ngày hôm qua ngày đêm khác biệt, nhưng là người của bọn hắn tính ra cùng khiến cho bạo động lại cùng ngày hôm qua độc nhất vô nhị. Cho nên, một đoàn người vừa vừa đi vào nhà hàng, cái này hai cái bị lừa vô cùng thảm, lòng tràn đầy đều là phẫn nân người trẻ tuổi tựu lưu ý thượng bọn hắn. Người khác bọn hắn không dám nói, đứng vậy cái kia lừa gạt bọn hắn cả đêm ngủ ở lầu điểm đại sảnh trên sân nhà chính là cái kia “Chết tiết tiểu nha đầu” xác thực là bọn hắn muốn quên đều không thể quên được. Kết quả chỉ là nhìn mấy lần, hai người sẽ đem Nhạc nhi cho nhận ra được.

“Hà! Không nghĩ tới ah! Không nghĩ tới!” Hai người trẻ tuổi vừa nhìn thấy Nhạc nhi, lập tức liền từ vị trí của bọn hắn mang theo vẻ mặt nhìn có chút hả hê đáng tươi cười đã đi tới.

“Ủm? Các người là...” Ngồi ở phía ngoài cùng Phùng Tú Toánh hoàn toàn không có thể nhận ra cái này hai người trẻ tuổi đến, thấy bọn họ mang theo mặt mũi tràn đầy cười xấu xa đi đến trước mặt, nàng nhìn không được nhú mày hỏi.

“Chúng ta? Người không nhớ rõ?” Hắn trung một người tuổi còn trẻ có lẽ hay là ngày hôm qua nhìn trúng Phùng Tú Toánh, ý định truy cầu nàng, giúp nàng công hồi lâu bao. Kết quả kết quả là vậy mà không có cho Phùng Tú Toánh lưu lại một chút ấn tượng, không khỏi lại để cho hắn bị đã kích lớn.

Nhìn xem mới vừa rồi còn cao hứng bùng bùng, mặt mũi tràn đầy nghi ngờ cười gia hóa đột nhiên lại cúi đầu bày ra gục đầu ủ rũ bộ dáng, Phùng Tú Toánh thì càng mê hoặc. Nàng đối với hai cái đi tiến lên đây người trẻ tuổi lắc đầu, tỏ vẻ hoàn toàn chính xác không nhớ rõ bọn họ.

“Chúng ta ngày hôm qua còn trên chân núi đã gặp mặt. Ngày hôm qua...” Cùng Phùng Tú Toánh nói chuyện người trẻ tuổi khoa tay múa chân khoa tay múa chân lấy, ý đồ lại để cho Phùng Tú Toánh nhớ lại hắn đến.

“Đừng cùng các nàng nhiều lời.” Bên cạnh hắn một cái khác tiểu tử kéo lại hoa chân múa tay vui sướng đồng bạn, đối với Nhạc nhi gật đầu một cái, “Này! Tiểu nha đầu, người ngày hôm qua cả làm bọn chúng ta đây rất không nhẹ ah!”

“Cái gì gọi là ta cả các người, là chính các người lên giá tiền, mua Tú Toánh tỷ cùng Nhược Tích tỷ tin tức được không?” Bị đối phương nhận ra được, Nhạc nhi lập tức cũng biết không tránh thoát, dứt khoát tựu đứng ra lớn tiếng cùng hai người trẻ tuổi tranh giành bắt đầu đứng dậy.

“Ta lại chưa nói muốn tìm người đem tiền muốn trở về?” Cái kia cùng Nhạc nhi nói chuyện người trẻ tuổi tay một quán nói ra, “Bất quá người là có chủ tâm gạt chúng ta, nói lời xin lỗi luôn muốn a!”

“Các người muốn thế nào?” Nhạc nhi tràn đầy cảnh giác hỏi. Nàng cũng là lần lộn hai ba năm quán bar lão luyện, đương nhiên biết rõ cái này hai người trẻ tuổi thuyết đạo xin lỗi cũng không phải nói tiếng “Thực xin lỗi” nhẹ nhàng như vậy.

“Ồ, tiểu nha đầu còn rất minh bạch sao!” Người trẻ tuổi kia “Hắc hắc” nhìn xem Nhạc nhi cười rộ lên, “Ta cũng không ép người làm cái gì chuyện gì quá phận. Hắc hắc, các người đều là bằng hữu?” Tầm mắt của hắn quét qua đang ngồi một vòng người, cuối cùng rơi vào Dương Hoa trên mặt.

Trên thực tế, từ lúc hai người này đi tiến lên đây, tìm tới Nhạc nhi thời điểm, Dương Hoa cũng đã rất muốn chính mình ra mặt cùng bọn họ thương lượng. Bất quá, ngồi ở bên cạnh hắn Đường Hân nhưng vẫn lôi kéo hắn, mặt mũi tràn đầy dẫn cười đối với hắn lắc đầu, tựa hồ muốn nhìn hai người này rốt cuộc có thể chơi ra cái gì xiếc, vì vậy Dương Hoa cũng chỉ tốt một mực cau mày ngồi đợi. Bất quá lúc này đối phương cùng hắn chống lại ánh mắt, Dương Hoa đương nhiên không biết nhượng bộ.

Cho dù không nói cùng Nhạc nhi quan hệ cá nhân, bằng vào lấy nàng là Phương Hoa quán bar một thành viên cái này đầu, Dương Hoa cũng sẽ chủ động đứng ra giúp nàng thừa gánh trách nhiệm.

Bạn đang đọc truyện *Vô Địch Hạnh Vận Tinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.